Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΕΝΕΤΙΗΣΙ ΠΑΡΑΛΟΥΚΑ ΑΝΤΩ
νίῳ τῷ ἰούντᾳ· οὐ μήν γε αὖθυ προγομίου· χιλιο
σῷ πεντηκοσιοσῷ τριακοσῷ πταρτῳ·
ἰλαφηβολιῶνος πταρτῃ
φθίνοντος·

Venetijs in officina Lucæantonij Iuntæ
cũ priuilegio M. D. XXXIIII
die XXIIII Decembris.

Index chartarum.

*A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z A A B B C C
D D E E F F G G H H I I K K L L
M M N N. Omnes sunt quaterniones
præter * qui est duernio.

BIBLIOTECA NAZ
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

μαρτάνουσα αὐδρὸς. ὃ ἐστὶ διαζεύχθεισα σωφρόνων ἀνδρῶν βούλεται τοῖς ἄλλοις. Μαρμάρινος.) μαρμάρια. πορνεία. ὃ ἐστὶ πορνεύουσα. βούλεται δὲ πρὸς ἀπολογίαν αὐτῆς πάσας ἀχθομένην. Θύραθεν εἰσόδοι.) εἰς τὸ γυναικεῖον γένος. εἰς τὸ σύμφυτον. Σὰς μὲν ἔ σίβων.) ἀπ' ἐμαυτοῦ ἦλθον οὐ διὰ τὰς σὰς ἐπιβολάς. οὐχὶ ἐπισάλπιοι τῇ παρὰ σοῦ. Κέλωρ.) ὕβρις. Εἰς καιρὸν.) εἰς δικαιρίαν. Κνδόπυλοι.) ἐδὴν ἀκουτίδων μέσῳ παρτῶ δεδεμένων ὁ καπνὸς ἀφίεται. ἔτι. ὁ οὖν ἐπίθετον τὴν ἀμφιβόλων. Τρωϊκὸν πῆμα.) ὅπερ ἐπέδησεν ἀχιλλεὺς λέγει ὅτι ἦλατο ἐκ γῆς. τοσαύτη δ' ἦν ἡ φορὰ ὡς καὶ ὕδωρ ἐκ γῆς ἀναβλύειν. Ενβοι κομίζων.) προγαίας· ἐστὶ βάσις σημεῖον τοῦ διὰ βαλάσσης δεδόσθαι μὴ πεζῇ τὴν πόδας. Λυκίων.) λυκιώνησον. ἢ διέτριβεν ὁ ἀχιλλεὺς μεταξὺ τοῦ ἀξείνου πόντου. ὅθεν καὶ ὁ ἀχίλλειος δρόμος. Χοιράδος.) πᾶσα πέτρα ἐξέχουσα καὶ περιζομένη βαλάσσης αἰγιαλοῦ ἔχουσα. ὃ ἡ ἠιόνη ἐκ βαλάσσης ἀναδοῦσα ἡ βίης.

Σκπιὰς δὲ.) τόπος πρὸ τοῦ αἰγιαλοῦ. ὅπου τὴν βίην περάσας ὁ πηλεὺς εἰς σκπιὰς μεταβληθεὶς σαν.

Τέλος τῆς ἀνδρομάχης.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Σπάραγμα κόμης διὰ τῶν χειρῶν θύσομαι καὶ κατεύξυσμα διὰ τῶν ὀνύχων. Δαΐα.) διακοπικὰ πολέμια. ἰχθρὰ. Τί ταῦτα.) ἄμεινον τῆς τροφοῦ ἦναι τὸ πρόσωπον αὐτὶ τοῦ ἦ παχὺ ἦ βραδύ. Ὡσεὶ μόνα δ' ἡμῶν.) ὥσπερ ναῦν ἐν τῷ ἀγκυροβολῷ ἐσφημένην πρὸς ἀλίου. Ἡ δούλα δούλασ.) ἀρχαϊσμὸς φασὶν ὡς δούλη προπίσω τοὺς γόνασι τῇ δούλῃ. λέγει δὲ τῆς ἀνδρομάχης. Πθυκαῖσι.) πθύκνον πλοῖον τὸ ἀργὸ. Οὐκ ἀμίσως.) ἀλλὰ μεγάλως. Ονομα δ' ὄρεσης.) ἐκβληθεὶς τοῦ ἄρχους ὄρεσης ἀπῆκεν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ δίος. τὸ σὺν τῇ δωδώνῃ μαντευόμενος ποίαν οἴκησιν πόλιν ἀπὼν οἰκήσει ἐλθὼν εἰς τὴν φθίαν. δίδυμος ὃ ταῦτα φησὶν ἦναι ψευδῆ καὶ ἄπιστα. Τηλουρὰ.) πλοῦ ὄντες τὰ πεδία. ἃ ἐσὶ μακρὰ κεχωρισμένα. Λιχάλλων.) σαύρων κολακεύων. τὸ ἀναιδῆ γυναῖκα. Στιγμάτων.) χωρὶς ἱκετηρίας σὲ παρακαλῶ. ἐπεὶ ἔθος ἦν τοὺς δορυσσόους ἱλάσασ κλάδους καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ σώματι ἔχοντας δεῖσθαι. Βαθεῖαν.) τὸ κατόρυγμα καὶ κοίλωμα. Τί χρῆμα.) τί χρῆμα κακὸν ἢ παραβὰν ὧν ἢ παρ' ἀνθρώπων. Εξηγεμόθιμ.) ἀνεπιτηδείως. ἐκπεφόβημαι. ὑπόπτως ἔχω. ἐπόρθημαι. Ο μόνιον.) συγγενικῶς αὐτὶ τοῦ προγονικῶς διὸς ἀνιέντος ὄρεσης καὶ δμίονα φεύγοντες. μονονουχὶ φωνὴν ἀφιέντες. τὸ ὃ μονονουχὶ αὐτὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Τῶν. δεκταίον ἐσὶ τὸ ἱκετεύων. μὴ πεφυκότων μὴ γεγενημένων μὴ ὄντων. Επ' αἰχίσοισιν.) ἢ αἰχρεῖς. ἢ ἐπ' αἰχρεῖς ἐλοῦσαν. ἀλλ' ἐρωτήσεις τίς πῶς ταῦτα ἐξεμάρτανες. Ερέαψας.) ἐβουλεύσω. κατεσκεύασας. Σωσοῦν.) συμπάσχων ἑαυτῷ τὰς ἄλλας ἵνα μὴ μόνη ἀχνυμένη. καὶ ἄλλως ἐξαν

ἔσω. Ἠμὺ τέκνον μοι.) ἠμοῦ ὦ τοὺς ἡμετέρους οἷν κοῦς τέκνον δή. Ευηγέμους.) εὐδίους. Πτήξαντες.) λοχήσαντες. ἐκ φοβήσαντες. Κρεῖσσον δὲ.) βέλτιον δίκαιόν ἦ πᾶσθαι ἢ περ βαρέως πάσχειν βασκανίᾳ καὶ δυνάμει παραλύειν τὸ δίκαιον. Ὡς τῷ χρόνῳ.) τῷ νικᾶν οἱ ὡδήποτε τρόπῳ. ᾗ τῷ μὲν χρόνῳ αὐτὸ μαραίνεται τοῦτο εἴτ' αὐτῷ ἢ δόξῃ. Ο μιλήσαι πολεμῆσαι.) συγκοινωνῆσαι. ὦ τῷ τῆς ἀρχοῦς. Καὶ ἐπ' ἀρχόντων.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ πείθομαί σοι. Κλεναὶ.) εὔδοξον. τὰς πέτρας τὰς συμπληγάδας φησίν.

Ιλιάδα τε πόλιν.) θυητοὺς γὰρ αὖτ' ἀθανάτων ἵππων λαβὼν παρὰ Λαομέδοντος ἐπόρθησε τὴν τροίαν.

Τρόπαιον.) νικητήριον. παλαίς. οὐ δὲ μία ἔδρα. οὐδὲ χρεία. κηρυσσομένων φημιζομένων. λεγομένων. πορσύνεται. παρασκευάζεται. τῶν γὰρ ἡδάφων. ἀρχαίων. σωμάτων. δυτυχέσθαι. μᾶλλον πεῖσαι δυνάμενοι. ἀγμύγματα. παράγματα. ξύσματα. φαῦλος. τὸ κρίθινον λέγει πυκνὸν πύκνινον. πλοῖον τὴν ἀρχὴν οὐ μέσον τοῦ μετρίως ἀλλὰ μεγάλως. Αλλόχρως. ἀλλόμορφος. Σωσίπατρος.) μετανοίας. σωφρόνησεν. φρονητίδι. Λογιζομένη. ὅποῖον ἐβουλεύσατο ἔργον τὴν ἀνδρομαχὴν κτανεῖν. Αγχόνης κάμνω.) τί διαφέρει ἀγχόνη καὶ ἀγχονὴ. τὸ ἀγχόνιον. ἀγχονὴ δὲ ὀξυτόνως αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. καὶ μὴν οἰκοις. ἔοικασ φησὶν ἀληθῆ λέγειν. οὐδὲν γὰρ βοῦς ἀκούομεν σῦδον γινομένης ἐφ' ἡμῖν ἀπηγγειλασ. Πόθω.) ὦ θυμία δρῶσι.

Μὴ φρονοῦσαν.) μὴ νήφουσαν. Καταικιῆ.) ὑβρίζῃς ἀφανίζῃς. Φαῦλος.) τὸ κρίθινον λέγει. Μὴ φρονοῦσαν. μὴ νήφουσαν. Θοὶ λατοι.) θεόπεμπτοι.

σώματος πρὸς ἄμυναν τοῦ ἀνδρὸς τῶν γονέων χρῆ
ται προσασία. Ομιλία.) πεῖρα σωνηθεία. μιλίτη.
Οὐδ' αὖ σι φῶκον.) ὥσπερ ἐγὼ οὐκ ἐφάνθυσα τῷ ἐλέ
γω. οὕτως οὐδὲ σὺ ὠφελιες τὸν φῶκον αὐτὸν τῷ τὸν ἀλ
κμαιωνίδαν. Παύσαθαι.) παύσασθαι καταπολε
μοῦντες ἐν μακρῷ. τουτέστιν ἐπὶ πολὺ ἀλλήλους ὑβρίζοντ
τες. τοῦτο γὰρ βέλτιον καὶ λῶσον τὸ παύσασθαι.
Αρνυται.) λαμβάνει. νομίζεται τῆς νίκης τὴν δόξαν.
πλείω ἐχθρὸν ποτε. ἔνεκα τ ἐντῇ τροίᾳ μεμνημένων
ἐγώ σι ποιήσω ἐξ αὐτῶν τ ὄργων γνῶναι μὴ τὸν ἰδαῖον
πάριν κάκον νομίζειν ἐχθρὸν τοῦ πηλέως. τὸ δὲ μὴ κακὸν
να αὐτὶ τοῦ μὴ κακον. καὶ ἐκείνων δὲ λαβὲν δὲ λαβὲν δὲ
σι κἀμὲ ἴσος χάρσοι εἰμὶ τῷ πάριδι ἐχθρὸς. Δισυχεῖ
πολλῶν πέρι.) ἡ δημίουν δισυχῆ πόλει παιδοποιίαν
καὶ ἡμᾶς δεῖ ἄπαιδας εἶναι καὶ μὴ ἐξ ἄλλων γυναικῶν
ἔχειν τέκνα. Φθείρειδι.) πρὸς τοὺς οἰκέτας τοὺς κα
τέχοντας τὰ ἀγρομάχλω. Εξαγήσομαι.) λύσω.
ἐκκομιάμαι. Αγκμένων.) προπετῆς. κοινεμόλω. με
τέχεσαν τὸ φόνε. λάσκης. ἐλεεινόρης. σέρος. σερῆος
οὖσα αὐτὶ τοῦ σέρα. ἔπαιρε. κούφισον. σαυτὴν. αὐ
τισοιχῆς. ἰσόσοιχος. ὡς οὐδ' ἡσυχία δύναταί πε ἔ ξ σύ.
Εκμηρύσω.) Ελυμήνω. ἐφθειρασ. Προνωπῆς.)
εὐκατάφορος. ἕτοιμος. πρόχειρος. ὀχιερὴς. προπετῆς
καὶ ὀκῆς τοῦμπροσθεν φερόμενος ἀκαιδῆς. Αγκμέ
νων.) πνεῖς πρὸν ὡς ἡσύχιον. δισφύλακτον αὐτὶ τοῦ
ἀχαλίνωτον τῆς ὀργῆς μὴ κρατεῖν δυνάμενον. ὁ ἔ γὰρ
χαλινὸν τὸ τ κρόντων ἵππος ὕβριδος μὴ περαπόμενον
ἢ φερόμενον. πρὸς ὀργὴν ἔ ἑαυτὸ κρατεῖν ε δύναται.
Αντίσοιχος.) ἀνάκειμένη τοῖς σώμασιν. ἢ αὐτὶ τοῦ

αὐχώλω μητρὸς πόπ. Ἐπούρισας.) ἔσπασας ἐφόβησας ἐξέσπασας ἀπὸ τῆς ὥρας. Τρωθεὶς.) τρωθεὶς εἶπεν οὐ βληθεὶς καὶ ὑφ' ἑβλήθη ὑπὸ παυδάρου. διαφέρει δὲ τὸ βληθῆναι τοῦ τρωθῆναι· ὅμηρος βέβληται μὲν ὁ τυδείδης κραιπρὸς διομήδης· οὔπασαι δ' ὀδυσσεὺς· οἱ δ' ὑφ' χρώμενοι πισὶ πεχέως αὐτὸ τρίβουσι· σὺ σῶν μὴ χρησάμενος, τὸ ὅπλα ἃ ποῖα ἔλαβεν αὐτὸς τοιαῦτα καὶ σὺ ταῦτα κεκόμικας· Σάγμασι.) θήκας τῶν ἀστίδων. Ἐκφοβοῦσι.) μιμοῦνται, τὰς ὑφ' ἑκάστων μητρῶν τέκνα, ἀποκαλοῦσι τὴν μητρικῶν ὑβρίων καὶ κομίζουσι τὰς μητρῶν βουλήματα εἰς τοὺς γάμους. Μὴ οὐ κακίω.) οὕτω φησὶν βλαβήσεσθαι μὴ σφηβείης τῆς κακῆς γυναικὸς, τὸ ὑφ' μὴ οὐκ ἔχεις αὐτὴ τοῦ οὐκ ἔχειν σε ταύτῃ τοῦ λοιποῦ συμβῆ. Ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα.) φυλάσσεσθαι ἐκ νόμιζε ἅπαξ λάμβανε τοῦτον τὸν θυμὸν πρᾶον. Σμικρᾶς ἀπαρχῆς.) ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς εἰς ἔχθρας μεγάλας προῆλθεν. Ἐλαύνειν.) ἀπορρίπτειν ταύτης τῆς γῆς. Δορίπτητον.) δορίπλεκτε. δόρατι ἀνηρημένα. Προνοίᾳ.) προνοούμενος σοῦ καὶ ἐμαυτοῦ. Μωραίνουσαν.) ἀκολασταίνουσαν ἀσελγαίνουσαν πορνεύουσαν. τοῦτο θύναται αὐτὴ τι καὶ γυνὴ πρὸς τὸ ἐγκαλεῖν γυνὴ ἀδικοῦμένη πρὸς ἀνδρὸς εἰ ὑφ' αὐτὴ γυναῖκα μωραίνουσαν σὺν δόμοις ἔχει· πρὸς δὲ τὸ β ἀπήντησε. εἰ πὸν ὑφ' αὐτὴ τι ὑφ' γυνὴ ἀδικουμένη. αἱ ῥύξεις τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὧν ἴσότητι γίνονται· οὐχ ἵνα ὁ μὲν αὐτὴ ἀδικῶν· ἡ δὲ γυνὴ ἀδικεῖται οἱ οὖν ἴσον τὸ γυναῖκα ἀδικεῖσθαι ὑπὸ ἀνδρὸς ὑφ' ἀνδρα ὑπὸ γυναικός. οἵος ἐστὶν ὁ μοιχεύσας τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ γυνὴ διὰ τὴν ἀδίκησας τὸν

μασικλῶ, ἰσχὺν ὃ καὶ ἄμεινον. Ε παινῶ.) βούλομαι ἀπαίζομαι. τοντὶ σιν ἥδις ἂν ἀναβήσομαι. χἤρασ ἀν ποξύσασ ἐπὶ σην νέον ἢ βώοντα. Κατ' οὖρον.) ὃν τρόπον ἄνιμος ἰσίοις ἔτω κἀγὼ. ταῦτ' ὁμοίως ἐρῶ αὐτῷ μὰ γὴ πυθόμενοι. πρῶτον μὲν κατ' ἔρον φανήσομαι τοντὶ τὸ περιέχοντος αὐτὴν χειμῶνος ἀπαλλάξω. ὁ γὰρ ἔρις ἄνιμος ὄπιθεν πνέων ὠκυτάτους ἐσὶ καὶ σωτήριος τοῖς ναυτιλλομένοις τὰ ραχῆς αὐτοὺς ἀπαλλάσσων. Οὐ γὰρ μιᾶς σοι φήμης. ἀπουδὴς. κλήδονος. Μετήλθον.) μετὰ πεμψάμην. μετεκαλάμην. Σίβης.) πηδᾶς τοντὶ σι θαυμάζων διατελῆς κἀμακαρίζων ἐπ' αὐτῇ ἑαυτόν. οὐτὶ νυὶ δικαιοσωνκρίναντες. Ἀλλ' ἀπάζω σ' ὦ γέρον τὴ σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων.) διὰ τὸ δεδόσθαι οὐ δωατὸν ἄψασθαι. δέδεμαι γὰρ ὅπ νόμος ἦν τοῖς βαρβάροις μὴ ἅπτεσθαι τοῦ γήρως τοῦ θεοπότου. Τἀκήνου τἀμὰ πόπτα σὰ ἐσὶν τὰ τοῦ νεοπολέμου ὅπ βούλει τί καλὸν ποιῆν. Ως τὴν δ' ἀπάξεις.) τοῦτο γνῶθι. οὕτως ἐσὶ τὰ τοῦ νεοπολέμου ἐμά. εἶναι μὲν δύναθαι σε τὴν δ' ἀναγεῖν ἐκ τῆς ἐμῆς χειρός. Σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν.) σὺ γὰρ οὐ ἀνδράσιν ἀριθμῆ. τὸ δὲ κάκιστε κἀκ κακῶν κατ' ἰδίαν ὑβρισικῶς ὦ φαύλη. Ἀκλεὴς ἄδου.) ἀνεωγμένα μὲν κλεισμένα ἀποδημοῦντος γὰρ ὡς κρήτην μενέλαος δοκεῖ ἢ ἀρπαγὴ εἰλίνης γενέσθαι διὰ τὸ εἶναι πολύδουλά τε καὶ ὅλως ἀφύλακτα. Οὐκ ἀνάσχε τοὺς. οὐκ ἀρισκούσας οὐκ ἀφιλκτὰς κοινὰς ἔχεσι. κοινὰς τίς ἀνδράσι. σώματος οὐρωσίας ἀντιποιοῦται λάκωνις. διὸ τὰς παρθένους γυμνάζουσιν ἵνα γενναῖα παιδία γεννῶσι. Ε ξεκώμασαν.) ἐξώρμησαν. ἐξωρχήσατο. ἐξεβακχεύθη. ὡς

ἂν πράξῃς. διὸ βέλτιόν σοι μηδὲν πρόπετὲς ὁρμᾶσθαι. ἀλλὰ μᾶλλον φιλανθρώπως διατίθεσθαι.

Μετατροπὰς.) μεταβολὰς. μετάνοια ἔπι σοὶ δίδοσθαι ἐγχωρεῖ καταβοᾶν. Βρόχοισι.) δισμοῖς σωιζομένην σωζομένην. Δαΐον.) κατακεκομμένον σφάγιον. Δυσαὼν ἀνάγκαων.) ἐμοῖ καὶ τῆς θυγατρός.

Ὑπὸν ἐχθρῶν.) λήψασθαι ἐάσαι τὴν ἐχθρῶν.

Παράτροπον.) ἐκτετραμμένον. παρατροπικόν.

Κικλασμένην.) δισμοῖς σωιζομένην. σωζομένην.

Παράτροπον.) παρατετραγμένον παρατροπικόν.

Χρίμπτων.) προσπίζων. Λιασάσθω.) ἀπὸ λείασθαι πέτρασ καταξάνομαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῖς δακρύοις.

Λίασον ὄμμασι.) ἀπόδασαι ὡς ἀβάπτιστον γε σιγλώσσης ἀφίσω τῆς ἐμῆς. αὐτὴν μὲν ἐπιμένειν τῷ φρονήματι τῷ δὲ παιδὶ τὸ παρακαλεῖν ἐπιτρέπει διὰ τοὺς πολλὰς εἰς ὑπόμνησιν φιλοσοργίας ἄγει τὸν μενέλαον. μονονοὺχὶ βοῶσα καὶ σὺ παίδων πατὴρ πέφυκασ.

Ἀνήλιος.) πολυήλιος. ἐν ἡλίῳ οὖσα. ἢ ἥλιον μὴ ὁρῶσα σκιῶν. ἢ οὐ καταλάμπεται ὑπὸ ἡλίου ἢ αὐήλιον λιβάδα ἔπος δὲ τὸ κλαίω. αὖτη γὰρ οὐ καταλάμπεται ὑπὸ ἡλίου. Μόριον.) μοῖρος. πῶς δὲ οὕτω αὐτὶ τοῦ ἐκδαπανηθῶ. αὐτὶ τοῦ πολλὰς ψυχὰς ἀναλώσασ ἀπολέσασ ἐν τῷ ἰλιακῷ πολέμῳ. ἐλέγχει δὲ ἔπειν ὅτι πολέμιός μοι ὑπάρχεις. ἦλθε πολλαὶ ἔπαυον ἵνα πορθήσω τὴν τροίαν. οὐκοῦν οὐ δέ φήσομαι. Τί ταῦτα ποιεῖτε.) πρὸς ταῦτα γέγονεν. Ἢ γοῦν.) πρὸς τὸν χειραγωγοῦντε φησί. Ἀνυβριστηρίαν.) ἀναγκασικὸν. ἀσαγείσασ γενιτρικὸν. ἢ ἄλλως. ἀνηβῶσαν ἢ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸ λαμβάνειν σωματεῖον. ἵν' ἢ ἀναλαμβάνειν ἀπ

λάβε. εἰς τοὺς γαμοὺς εἰλούμενος καὶ διωκώμενος ἐκείνου δ' αὖ ἂν τ' ἐπῶν μεμνημένος. ἀνώνυμοι δ' εἰ γίνοντο υἱῶν. πυθέσθαι δ' ἔχειν ἄκραν. νῆες ὅσαι πρῶται ἠρύκατο.

Φρένων.) πρὸς τὸ φρένων οὐκ εἰσὶ βελτίονες αἱ διπλαῖ τυραννίαι τῆς μιᾶς. καὶ δύο ῥήγαται πίκτουσιν ὑμῖν. Πυθέσθαι δ' ὅ τι δ' ἄϊτον. δύο κυβερνητῶν ἢ πλειόνων αὖ τῇ νηΐ. πῆχες εἴρουσιν εἰς τὸ κατὰ πηδαλίων. φάσκοντες λείπειν τῷ λόγῳ τὸ ἐπιβλαβὲς εἶναι. Ἀμφιμάτορας.) τοὺς ἐκ διαφόρων μητρῶν. ἐξ οὗς δὲ πατρὸς. οὓς δὲ τούτους ἐπαινέσω τοὺς κουρεῖς. λέγω δὲ τοὺς ὁμιλοῦντας οἴκων. Μίαν μοι σφρήτην.) καὶ αὐτὸς μίαν μοι σφρήτην πόσις δύγλῃ ἐμῷ. ᾗ αὐτῷ ἀκοινώνητον ἄλλου ἀνδρὸς. αὐτὶ τοῦ ἄμικτον. ἀκοινώνητον. αὐτὶ τοῦ σώφρονα ᾗ μὴ ἐπικοινωνοῦσαν ἑτέρῳ ἀνδρὶ ἢ τῷ γήμαντι μόνῳ νομίμως. Οὐ δὲ γὰρ ἐν πόλει.) παρὰ τὸ ἀμφίκτιον. οὐκ ἀλαθὲς πολυκοιρανίη. ἢ διπλῆ τυραννίς. ἡλιόσπ. ἐκ γὰρ δύο τυράννων, κακὸν ὦν κακῷ γίνεται καὶ παρακολουθεῖ. Πυθέσθαι δ' ὅτεων.) καὶ δύο κυβερνῆται ἐν μιᾷ νηΐ διχοστατοῦντες κατὰ τὴν πηδαλίων γίνονται καὶ οὐχ ὑπὸ τὴν πηδαλίων. Σοφῶν τε πλῆθος.) τὸ πλῆθος καὶ ἡ σοφὸν ἀβουλότερον ἐστὶ τῆς αὐτοῦ τινὸς μιᾶς φρενός. ὁ δὲ νοῦς ἐὰν φησὶ γὰρ φαῦλος ἢ αὐτοκράτωρ σύμβουλος, κρείττω διοικήσει τὰ πράγματα ἢ μόνος ἂν, ἢπερ ἐὰν πολλοὶ ὦσιν ἐμπειροι καὶ σοφώτεροι. σασικάρουσι γάρ. βούλεται δὲ ὁρίσαι ὅτι ὅπου ἐν παντὶ πράγματι κρεῖττον ἐστὶν ὑποτίθεσθαι ἑνί ἢ πολλοῖς. Ἑνὸς ἀδυνάσεις.) λείπει ἰσχυρὰ ἐστίν. ἀπὸ ἐνικοῦ μεταβαίνει εἰς τὸ πληθυντικόν. αὐτὶ τοῦ ὅτι ὑπατυχίας καὶ δυκαιρίας λαβέσθαι θέλουσιν. Ἔπεσι.) πρὸς τὸ ὁμοιόγλωσσοι ἂν ἴσμεν ὅτι μετανοήσαι

νδωνῆ. Ηὐδ' ἐπικδράμης.) Ἰὰς ὃ τὰς χεῖρας ἐκ φύ-
γης τ πρὸ μυείλαον. καὶ ζήσης ἐκ φυγῶν τὸν μόρον κὴ
προκόψης εἰς βίον. ὅ ἐσιν, ἐὰν αὖ δρωθῆς μνήσθητι τῆς
μητρός. Ος τις δ' ὢν τ' ἄπειρος.) ὅς τις δὲ τὰ ὑπ' ἐμοῦ
ῤηθέντα ὑπὸ τύχης ψέγει. λέγων ὡς ἰσόψυχα τοῖς
ἀνθρώποις οὐκ ἐστὶ τὰ τύχης. τοιοῦτος κατὰ τὸ μὲν
εἶναι ἄτυχος δυστυχῆ. κατὰ δὲ τὸ ἀπολελύσθαι τῆς
τ παίδων φροντίδος εὐδαιμονεῖ. Ως σ' ὑπ)άρχον.)
ὡς λογισμῶν σὲ ἔπεισα. κὴ ἐν. λίασα. καὶ ἐξαπάτησα.
κὴ προιτρι ψάμην. Τὰ θεῖα τ' ἀθεῖα.) τὰ θεῖα οὐ θέμις
ἦν γῆ οὐ δὲ ἔχειν αὐτὰ δίκην. ὅ ἐσιν ἀναιρεῖν τὰ θεῖα καὶ
τὸ παρ' αὐτῆν δίκαιον. Οταν τὸ δ' ἢ τάδε.) ὅτ' ἂν
δοκῇ τῷ θεῷ καὶ σὺ ἢ τὸ τιμωρηθῆναι. κὴ ἡμᾶς εἰς αὐτὸν
ἀσεβοῦντας ὑπομενοῦμεν. τό τι ὦ μόι τοῦ παρ-
όντος κακοῦ οὐ δὲ μία ἀναβολὴ τῆς ἀναιρέσεως.
Οὐκοῦν θρασεῖα γ' αὐτὸν.) βαρεῖαν ποιοῦσα. βαρύσας ἔ-
χουσα τοῦ ζῆν. οἱ γὰρ ζῶντες θαρσοῦνται. ἄλλως. οὐ
γὰρ ἀσφαλὴς αὐτῷ ὑπόκειται ἐλπὶς ζωῆς. ἀνῄρηται δ'
ὅτι ἡδέως ἂν αὐτὸν ἀναιρέσει. Υδυδῶν ἀνάκτις.)
πυθμενικλοῶντες ψυδυδσι λόγοις τὰ ἀληθεσιν. καὶ μὴ
κατ' εὐθύτητα ἀφρονῆ πλέκοντες. Ελικτὰ.) πανοῦρ
γα οὐχ ἁπλᾶ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τ παρὰ γεωμέτραις
γραμμάτων. Αμφιλέξαντες.) πολεμήσαντες.
δήσαντες. Δεδόκται.) νενόμισται. δεδοκίμασται.
τὸν ἐλυπίθλιον περινῶ. Θυραῖος.) ἀλλότριος. ξένος.
Ος σὲ πολλάκις.) ὅς τις σὲ πολλάκις ὧν τῆς παραπτώ
ξεως εἰς αὖ αὖ κὴ πολεμῶν γαύτην καλῶν ἐποίησα δίω
κόμενον. τί γὰρ κακὸν πρὸς τοῦτο ἔπαθον ὅτι φύγων τὴν
αὐτῷ πεδίῳ μάχην εἰς τὰς ναῦς κατέφυγον. καὶ ἀλ-

δοκιμάζω. Τοὺς ἐμοὺς.) τοὺς ἐμοὺς ἰδίους. τῶν θυγατέρα φησὶν κληρώσειν. κληροῦν. ψηφον. Δούλων δ' ἐκείνων.) ἐπειδὴ ἔπεσεν ἡ ἀνδρομάχη ὅτι ἀχόμενον τὸν νεοπτόλεμον καὶ λέγει ὅτι. ἐξουσίαν ἔχω πᾶν ἑαυτοῦ δούλων ὥστε καὶ χωρὶς αὐτοῦ πεμφθῆναι κἀγὼ θυγατρὶ σύμμαχος καθίσαμαι. τὸ γὰρ λέγεσθαι μέλλα κρίνω. Δυσὶν δ' ἀναγκαῖον.) ἀνάγκη ἐστὶν ἐπέρῳ ἀποθανεῖν. Δυστυχὴς καθίσαμαι.) καὶ τὸ γὰρ ἕλωμαι τὸ ἐμὲ πλουτοῦσαι δεινόν. Ἀρχὼ ἀφῆς.) ἀλλὰ τῶν ἀρχῶν ἐάσασ πρὸς τῶ ἀναίτιον φόβον. καὶ ἄλλως. ἀλλὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ πράγματος ἀφῆς πρὸς τῶν πλουτῶν φόβον. Πρὸς τῶν πλουτῶν.) πρὸς τὸν ὑσφραν οὖσαν. τὸ γὰρ πλοῦς τῆς ἀρχῆς δυνατρόνιν καὶ ἰσορρῆ. Ἀχθός τι π' ἄχθη.) ὦ τῶ ἀχθη τῆς δουλείας τὸ καὶ παῖδα δοῦλον τικεῖν. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῶν.) τὰ κατὰ τῶν πατρίδα καὶ τῶν ἐκπολεμοῦ παιδοποιῖαν. τί ὀδύρομαι λόγῳ ἤ τις τούτων τὸ δεινὸν αὐτοῖς ὄψεσι προειδώρησα σφαγὰς ἕκτορ. ἴλιον πυρπολούμενον. τῶν πέραν τῆς ἀχμαλωσίας. τὰ δὲ πλησίον ὄντα κακὰ οὐδὲ κρύω καὶ ἀναχήτω, λέγει δὲ τῶν ἐπιβουλῶν μενελάου. ἀρχὼν δὲ ποιεῖται τοῦ θρηνεῖν. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῶν.) τὰ σὺ ποσὶν οὐκ ἐξεμάζω. τὰ πλησίον. τὰ νῶν με πδὲ ἐχοντα κακὰ. οὐδὲ κρύω παρὰ τῶν ἐκμάζω δὲ τῶν πδὲ τὸ θρηνεῖν. βέλτιον γὰρ τὸ ἀποθανεῖν ἢ ζῶν τοιαῦτα πεπονθυῖαν. Εἰσωθήσεται.) νέος ὢν φησὶν οὕτος ἐλπίδα ἔχειν καὶ βασιλεύσειν. ἐσωθεὶς τοῦ παρόντος κινδύνου. Δοκεῖ.) ἀρέσκει. Ἀπατῆσαι.) κρεμάσαι. πνίξαι. Ἰδοὺ προλείπω βωμόν.) ἰδοὺ ἐγὼ ὑπεξουσίαν καὶ ὑποχειρία γίνομαι πρὸς τὸ φο

πολλοί γυναῖκα· αὐχύνη δὲ τὸ ζηλοτυπία γοσεῖν·
Βούλοι' ἂν θύρην·) τί ἂν βούλοιο ἄρα πολλοῖς ἀνδράσι
σιν ἐκδοῦναι σου τὴν θυγατέρα, ἢ παθεῖν ἃ λέγω· πηγὴ
δὲ βέλπον ἐσίν ἀνέχεσθαι πολλῶν δυνῶν· ὅ ἐσι φέρειν
τὸν ἄνδρα ἢ καὶ πολλὰς πολλάκις χρῶτο, ἢ ταῦτα ὑπο
στῆναι ἃ ἐγὼ λέγω· θέλει δὲ ἐπεῖν, μὴ ἐξομοιοῦτῃ θυγα
τρί σου· ἀναιδὲς γὰρ τὸ γυναικεῖον γένος· Βωμίοι·)
τῷ βωμῷ καταφθύσεις· Εγ σου δέδοικα·) μὴ
διὰ τὴν σμίνυν ἀπολέσης ὧς πρ διὰ τὴν ἑλένην τὴν
τροίαν οἱ σιν ἐκ ἐλάσονα· ἐν οἷς ἀποδεχθήσομαι· ἐχ
ἥκασιν ἢ ἐς ὑμᾶς ἁμαρτάνουσα καὶ τιμωρηθήσομαι ὑπ'
ἐκείνων· καί σου τὸ σῶφρον· ἡ τῆς φρενὸς σοι τὸ τόξον
ἐξέπεσε τοῦ πρσήκοντος· τοῦτ ἐσι παρὰ τὸν δέον τε
καιρὸν λογισμὸν ἐφβέξεω λοιδωρησαμένη ἄλλαν θρα
σέως τῷ μενελάῳ, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἔβαλλε καὶ προσέ
δρεμε· πλέον ἢ κατὰ γυναῖκα ἐπαῤῥησιάσω·
Προσπθεῖσ' ἀπαιδίαν·) ἀπαιδίαν· τοῦτ ἐσι κατασκευά
ζουσα ἀπαιδίαν· Αλλον·) ἀπηγὰς ὑπὲρ τῶν τύχω·
Τάδ' ἔσι σμικρά·) τὸ κρατῆσαι σου φησὶν οὐκ ἔσιν τῆς
ἐμῆς σρατηγίας ἄξιον οὔσης ἀξιομαλώτου· ἀλλ' ἐπειδὴ
ὧν τῆς θυγατρὸς καίμνω καὶ τούτου χρείαν ἔχω· μέγα
νομίζω· Τοῦθ' ἑκάσω·) καλῶς ἐγίνωσκεν ὅτι ἀνδρὶ
ἑκάσω τιμωτέραν νομίζεται τὸ πορθῆσαι τὴν τροίαν· ὅπο
χρῶν· ἐμοὶ πολὺ μεῖζον φαίνεται τὸ βοηθῆσαι τῇ θυγα
τρὶ μᾶλλον· ἢ τὸ πορθῆσαι τὴν τροίαν· ἀναγκαῖον τοῦτο
ἡγοῦμαι ἢ ἐκεῖνο· μὴ διατοῦτο ἀνακρίνωμεν ἄξιον τῆς
τροίας ὅτι συναγωνίζομαι τῇ θυγατρί· Κρίνω·) ἡγοῦ
μαι, δοκιμάζω· Τὰς ἐμὰς·) τὰς ἐμὰς ἰδίας· τὴν θυγα
τέρα φησὶν· κλήρωσιν· κλῆρον· νῆφον· Δήλων δ'·)

ἐπειδὴ

παραγίνεται. ἢ δὲ ψυδρὸς, ἀπὸ τύχης. Εὐδαιμονίζω.) μακαρίζω. αὐτὶ τοῦ ἀξίως κρίνω μακαρίζεσθαι καὶ θαυμάζεσθαι. Τροίαν ἀφέλκε.) ἅλωσιν ἀπεικόνισμα. Ος τις θυλατρὸς.) μὴ προκοψάσης τῆς ἡλικίας. κατὰ συγκοπὴν δὲ αὐτὸ ὅπου ὑπὸ ἡλικαύτης ὑπὸ βρέφους ἀδίκως προῖσατο. Τοσόν δ' ἐπυθόμασε.) τοσοῦτον ἐπτόηθης. ἐθορυβώθης. ἐθυμώθης. Οὔτ' ἔγνωσι.) ὅτι σοῦ τὴν τροίαν ἀξίαν νομίζω, ὅτι σὲ τῆς τροίας. καὶ ἄλλως. ὅτι ἡ τροία ἀπὸ σοῦ τοσούτου ὄντος ἀξίως ἑάλω. ὅτι σὺ αὖ τὴν ἀξίως ἀνεάλω. τὴν τε γὰρ τροίαν ἄδοξον, ὅτι ὑπὸ σοῦ ἀπώλετο. σύ τε ἐξ ἀξίου τῆς τροίαν ἀπώλεσας. ὡς εἰ τις ἐκ τοῦ σαυτίου λέγοι, τῷ ἀχιλλεῖ συνδοξοῖ τὸν ἕκτορα ἀποκτεῖναι. καὶ τὸν ἕκτορα ὑπὸ ἀχιλλέως ἀναιρεθῆναι. ὡς εἴτοι λέγοι, ἔπρεπε τῷ ἡρακλεῖ τὴν ἴλιον πορθῆσαι. καὶ τὸ ἴλιον ὑπὸ τοῦ ἡρακλείους ἁλῶναι. Ἐξωθεν εἰσὶν. ὑπὸ τῶν δορυφορούντων δέκνυνται. κατὰ γὰρ τὴν φρένα καὶ τὴν ψυχὴν, ὁμοίως εἰσὶ τοῖς ἀνοήτοις. καὶ γὰρ ὁ μενέλαος δοκῶν εἶναι φρόνιμος διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ὑπεροχὴν, ἐλέγχεται ὡς ἀνόητος. τοὺς γὰρ φρονίμους παλαιοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Μῦσος.) τὸ μίασμα τοῦ φόνου ἀδυώατον αὐτὸν ἐκφυγεῖν. ἐμίανε γὰρ ὡς ποινήσασα. δόξεις δὲ κὴ σὺ τοῦτο παρὰ πολλοῖς τὸ φόνου ἠγνοηκέναι. ἢ γὰρ χρεία τοῦ σωφρόνησαι τὴν θυγατρί. ἀναγκάσει σε μὴ ἐκφυγεῖν τὸ μῦσος. Ἀλλὰ ψδύσεται.) τὸ σὸν ῥῆμα. καὶ ὡς ψυδρὸν σε νομίσει ὁ ἀκούων. καὶ οὐπειθήσεται. Γαμῶ δὲ τὶς γὴν.) τὶς ἐβουλήσατο γυναῖκα λαβεῖν διὰ γλωττυπίαν ἀπερίμμενον. ἀρίστη γὰρ γυναικὸς, μὴ μνησικακεῖν ἀνδρὶ ἔχουσα πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ἀνδρὶ, τοιαύτην γὰρ βέλεται

ρούμενοι αὐτὸν τοῦ φρονεῖν. Πικρὰν δὲ.) βίᾳ σύγχυσιν τῇ τροίᾳ καταστκευάζουσα. Ἀλλ' εὐθὺς ὑπὸ κεφαλὰς.) εὐθὺς ὑπὸ κεφαλῆς τοῦ πάριδος ἐβαλε θάνατον ἢ πτῆξα τὸ πάριν. Ἀλλως. Αντὶ τοῦ ἀνέλιξεν. κατ' ὄναρ γὰρ θιασαμένη ἡ ἑκάβη ὅπ λαμπάδα ἐγέννησεν, ἅμα τε πτῆξαι τὸ ἀελέξανδρον, ἐδυσφόρει καὶ ἤρετο τοὺς μάντεις. οἱ δ' ἔφασκον χρῆναι τὸ πτῆξεν φονεῦσαι. ἢ δ' ἐξέθηκεν αὐτὸ μὴ τολμῶσα φονεῦσαι. ἐν τούτῳ λαβὼν ποιμὴν, σὺν τῇ πέρα τέθηκεν, ὅπως διατρέφοι. διὸ καὶ πάρις ὠνομάσθη ὁ ἐν τῇ πέρα τραφείς. Οπερ γὰρ θεσπεσίως.) καὶ πτῆξα δάφνῃ τοῦ γὰρ θεοῦ σωθέντος ἐν τῇ βλησθέντος συγκοιμηθῆναι, ἔφη μὴ πρόπερον ἑαυτὴν ἐκδώσειν εἰς κοινωνίαν ἐμὴν λάβοι παρ' αὐτοῦ τὰ μαντεῖα. τοῦ θεοῦ δ' χαρισαμένου ἠρνήσατο τὴν κοινωνίαν. διὸ καὶ ἀγεννακτήσας ὁ ἀπόλλων τὰ μαντεῖα ἄπαξ χαρισάμενος, οὐκέτι ἀφείλετο. ἀπιστῆσαι δὲ αὐτὴ πεποίκειν. ὅθεν καὶ πρὸς τὸ πάριδος προπετείαν. Εδρας.) οἰκήσεις τοῦ γε πολέμου. Παρέλυσεν.) ἔπαυσεν. παρεκάλεσεν τὰς μάχας. πρὸς δὲ ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν τροίαν δύκαιτη. Ηκω λαβών.) τὸ μολοβδοῦν ἄγων ταῦτα λέγει. Βρέτας.) ἄγαλμα. ξόανον. Ω δόξα δόξα.) ὦ φήμη. ὦ ὑπόνοια. ὦ δόκησις. δόξαν γὰρ νῦν τὴν ὑπόνοιαν φησὶ. παρόσον ἡ ὑπόνοια πολλοῖς τὸ ἀληθὲς πόθεν ὄγκον εἰς τὴν θησι. καὶ μείζων ἡ ἔσιν ὑπολαμβάνεται παρασκευάζει πρὸς αὐτὸ δυτικῶν ὑπαρχόντων. Εὖ κλειὰ δ' οἷς.) καλὴ δόξα μετὰ ἀληθείας. τὰς μὲν οὖν κλεὰς μακαρίζω. τὰς δὲ ψευδῆ ἔχοντας ὑπόνοιαν οὐκ ἀξιῶ οὐδ' ὁμοίως καλεῖσθαι. τῆς τύχης τοῦτο χαρισαμένης. ἡ μὲν γὰρ ἀληθὴς δόξα, ἐκ πόνου καὶ ἀρετῆς

βον. ἐπεὶ οὐ θέμις σὺν ἱερῷ νεκρὸν σῶμα. Εἰ δὲ μὴ ἀποθανών.) ἀλλ' ἐζῶσι τυχὸν καὶ ἂν ποτε τοῦτο λέγω. Πῦρ σοι προσοίσω.) ἕως ἂν τοῖς ἐκ βωμὸν κατοφύγουσι πῦρ προσφέρειν. Κοὐ τὸ σὸν.) καὶ οὐ τὸ σὸν συμφέρον προνοήσω. Μέτεισι.) μεταρχέται. μεταβάσεται. Δέλεαρ.) ἄγρυμα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων. Εδρᾶσι.) ἰχνεύσῃ καθιδρυμένη. τοῖς γὰρ ἀνδριᾶσι μόλιβος παρεχέεται πρὸς ἀσφάλειαν.

Δεινῶν δ' ἔμπεσών.) δεινὸν ἐστὶ τὸ θεῶν πυκτῶν μὲν ἀγρίων θηρίων θεραπείαν κατασῆσαι τοῖς ἀνθρώποις. τῆς δὲ γυναικὸς τῆς δεινῆς μὴ δύρῃν θεραπείαν. ἢ ἄλλως. δυνατὸν ἐστὶ τὸ θεῶν πυκτῶν μὲν ἀγρίων θηρίων θεραπείαν κατασῆσαι. τῆς δὲ δεινῶτέρας γυναικὸς, οὐδεὶς δύρῃσι θεραπείαν. Γυναικὸς.) αὐτί τοῦ γυναικῶν πληθυντικῶς. ὁ δὲ νοῦς. τῶν γυναικῶν οὐδεὶς φάρμακον ἐξεύρηκέπω. Σταθμοὺς ὧν βούτας.) ὧν τὰς ἐπαύλεις τοῦ βουκόλου πάριδος. ἢ πρὸς αὐτὸν τὸν μονότροπον νεανίαν βουκόλον. ἢ πρὸς τὼ αὐλὼ τὼ οἰκουμένω μὲν ἔρημον δὲ γυναικὸς καὶ παίδων. ἤτοι ἐρημίαν οὖσα.

Βοτῆρας.) βουκόλοι κοινῶς οἰνομῆς. ἀπὸ τοῦ ὧν φανερεύρου ζώου. Εσιζεν.) ἐσίαν ἔχουσαν. οἰκουμένω. διαφέρει δὲ σαθμὸς ἢ αὐλὴ. ὁ μὲν γὰρ σαθμὸς ἐρημμάτων. ἡ δὲ αὐλὴ ἀνδρῶν οἰκητήριον. Εβαν δὲ.) ἦλθον δὲ πρὸς τὸν γόν τοῦ πριάμου ἀλέξανδρον ἐπαγγελίας λόγῳ αὐτὸν βλαπτόντων καὶ τὴν πόλιν. αὐτὰ ἀπατῶσαι καὶ ἐφελκόμενοι. Παραβαλόμενοι.) πρὸ βάλλουσαι τὰς κάλλη ἀλλήλων ἢ συγκρίνουσαι ἐμφιλονείκως.

Ἄλλως. Ἐριβίζουσα. ὁ ποιητὴς πρὸ βλήδην ἀχορδούων. τινὲς δὲ παραλογιζόμενοι τὰς ἐπαγγελίας. ἢ ἄφαυ

ὅπ ἐχ ὀφείλει γυνὴ ἀνδρὶ ἑτέρᾳ γυναικὶ σωφρονιζόντι· οὕτω φανερῶς ἀλλαγακτεῖν· καὶ εἰς μέσον φέρειν αὐτῆς τὸ πάθος· ἀλλὰ μᾶλλον ἰδίᾳ τῷ ἀνδρὶ ὧν πιμαῦ· πειθοί τε καὶ κολακείᾳ ἀφισεῖν αὐτὸν τῆς πρὸς τὰς ἄλλας πλάνης· οὕτω γὰρ πείσειε τὸν ἄνδρα. Ὅσον σοι ῥᾴδίως·) ὅσον σοι δυκόλως καὶ δυνατῶς φάνεται· καὶ παρίσαται ὅσον οὐδέπω ἔχειν. Τί σεμνομυθεῖς·) τί πιθανολογεῖς· μεγαλορρημονεῖς· αὐτί τοῦ σεμνῶ καὶ ἀξίαν αὐτροπῆς· καὶ ἀξιώματος πλῶ βέλεις ἑαυτῶ δεικνύναι. Κεἰς ἀγῶνα·) καὶ εἰς φιλονεικίαν ἔρχη ὡς δὴ σώφρων ὑπάρχεις οἰ οἷς λέγεις. Λοιδορῶν πόθι·) λαγνείας γὰρ αὐχεῖ ὧν κεκαλυμένοις λόγοις. Δρᾶς δέ μ·) δίων ἔχεις τὸν ἐμὸν ἄνδρα. Οὐκ ἀσεμνῶ πῶ·) οὐ καθίξεις καθ ἑαυτὰ τὰ κατ ἐμὲ ζηλοτυπίαν· καὶ σιωπῆ κρύψεις τὸ πάθος; καὶ ἄλλως· εἰ καὶ ἀλγεῖς τῇ ψυχῶ πόθι τῆς σῆς σωουσίας, σιωπᾶν ὀφείλεις· ἵνα μὴ δόξῃς διὰ λαγνείαν χαλεπαίνουσα· ἐλλιωνὸν γὰρ τὸ παντί τρόπῳ ἀπέργειν τὸν ἄνδρα τῆς πρὸς πέρας κοινωνίας. Καλῶς με χρωμέναισι·) οἷον μετὸ σεμνότητος καὶ ὧν εἰκὸς ὡς πρέπει γυναιξίν· οὐ μετὸ τοσαύτης ἀναιδείας ὡς σύ. Μισῶ σε πατρίδα σῶ· καὶ φησὶν ὁρῶ τὸ ἄλγημα οὐκ εἰς ἐμὲ βλέπον ὡς σὺ φῂς· ἀλλὰ πολὺ μῖσος ἐμφαῖνον κατὰ τῆς σῆς πατρίδος· ὅπ ἐκεῖ ἀνηρέθη ὁ ἀχιλλεύς. Ἡ γὰρ πρόσω·) αὐτί τοῦ περαιτέρω μοι βέλεις ἐνεδίσειν. Κἀπολάβω μαι· λαμβάνομαι τὸ σόμα· κλείω· κατέχω· Ουγεκ ἐκβάλω·) ἕπνος χαρὰν παρειγενόμην. Λείψεις τὸ δ ἀγῶν·) ἕγκαταλείψω τὸ τίμιόν σου θεοῦ εἰμὴ θανοῦμαι εἰμὴ ποτε ἀποθανῶ· γὰρ τὸ λείψανον ληφθὲν σῶ τοῦ

λης γυναικὸς γενναῖαι γόνος. ἐπεὶ σκεπτοί δ' εἰσὶν οἱ ταῦτα λέγοντες. αὐχ ἑκὼν ἐστὶν ἡ σὺ τὴν ἀρχολικῶν οὕτως λέγει. ὁ δὲ ἀμφινέκ καὶ σκαμάνδριον τὸν ἕκτορος φόνον καὶ παλαίστρον. ἦσαν δὲ αὐτῷ. οὗτος μὲν νόθος. ὃς κατελήφθη ἐν ἰλίῳ καὶ ἀπώλυται. οὗτοι δὲ διασώζονται. σκαμάνδριος δὲ ἀφίκετο εἰς παναίδα. Σοὶ καὶ ξωμήρων.) σωσιφερόμβω σοι εἰς ὥρας τὴν πόδα τοὺς ἀνδρας ἀπουδῆ. Μὴ τίωτε κοῦσαν τὴν φιλανδρίαν γυναι.) λέγει δὲ θησέα καὶ μενέλαον. ἀλέξανδρον καὶ δηϊφοβον. καὶ μετὰ θάνατον ἢ ἐν ὀνείρῳ ἀχιλλεύς. ὡς καὶ λυκόφρων. τῆς πενταλέκτρου θυάδος πλουτωνίας. ἢ κατ' ἐρωνείαν λέγεται, ἀντὶ τοῦ μισανδρίαν. κἀκείνην γὰρ δοκοῦσα φιλεῖν τὸν μενέλαον, ὕστερον αὐτὸν κατέλειπεν. ὅρα οὖν καὶ σὺ μὴ νῦν δοκοῦσα διὰ ταῦτα φιλτρῷ ζηλοτυπεῖν τὸν ἀνδρα, ἐξαύφυνε αὐτοῦ κατάλυσιν. Ἀμιλλᾶν οὐκ ἐχειν.) μὴ ἀμιλλᾶσθαι καὶ ἀνταίρειν πρὸς τὸν ἄνδρα. οἱ ον μὴ ἐβούλετο τὸ ὑγιεινότερον εἶναι τοῦ ἀνδρὸς, φρονῶν μείζω. καὶ διὰ τοῦτο παράτε τύχθαι τῷ ἀνδρὶ πρὸς ἀμιλλαν. Πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι.) πλουτεῖν λέγει, ἐν τῷ πλούτου μὴ ἔχειν. ἐπειδὴ ἐλλεῖπον αὐτῷ πρὸς τὸ κόσμον καὶ τὸ ἐδεῖτο μὴ ἐκ τῶν πολιτῶν εἶχεν, ἀλλὰ παρὰ τὸ πατρός. τοῦτο δ' ἂν ἐνηδύνετο εἰς πενίαν τοῦ ἀνδρός. Δίδωσι πολλᾶς) ὅτε πολλᾶς γυναῖκας εἶχεν εἰς ἀνὴρ κατὰ διαδοχὴν τὸ λέχος αὐτοῦ. Καὶ τοι χείρον' ἀνθρώπων νόσον.) καὶ τοι φησὶν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες κατασφερίσειαι οὖσαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια τῶν ἀνδρῶν, ὅμως καλῶς ποιοῦσιν ἀνεχόμεναι αὐτῶν. καὶ οὐ φανεραὶ γινόμεναι. ἢ ὅτι ἰσχυρότεραι νόσου νοσοῦσι τὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας. ἀλλὰ προϊσάμεναι αὐτῆς καρτεροῦσαι. καὶ ὑφ' ἑαυτῶν σωφρονοῦσαι. βούλεται δὲ λέγειν

σι ἐξωθῆσαι δ' ὠάμαι. Τύχη δ' ὑπ' ὀφθῆ.) τῇ δ' αὐδαὶ μονία ὑπ' ἐβάλετ' ἡ φρυγῶν πόλις τῆς λακαίνης. ὦ πό λιν ὑπακουσέσαν τὸ οὐδέπω. ἀκολούθως δὲ ἐπάγει. Κἀμ' ἐλθυθέραν.) ὁρᾶς; ναὶ φησιν οἱ ἐμοὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐμοὶ παῖδες. Σφριγῶντι.) νεάζοντι. ἀκμάζοντι. Φιλῶσι γάρ μ' ἔμμενον.) τὴν διὰ τὸν ἕκτορα καὶ δι' ἐμαυτὴν. ἕκτορα μὲν, ὡς δυσχέρειαν πεμῶντες. ἐμὲ δὲ, ὡς μὴ βάρ βαρον καὶ μὴ πολεμίαν πεφευγυῖαν αὐτῶν γενομένην, λεοῦντες. Ἀμαυρὰ.) ἀφανὴς ἄσημος. σὺ ἐρωνέα ταῦτα φησί. Πότερον.) πρὸς τὴν χρήσιμον ἀφορῶσα βούλομαί σ' ἐκβάλειν ἢ τὴν τἠνδε παῖδας, καὶ τί με ὠφε λήσουσιν, δοῦλοι γὰρ καὶ αὐτοί ἐσμεν. Ἐφολκίδα.) προσθήκην. κακὸν βάρος. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πλοίου μι κροῦ τοῦ ἑφελκομένου τῷ πλοίῳ τῷ μεγάλῳ. Ἢ τοὺς ἐμοὺς.) ἢ ἆρα τυραννίδες ὄντας τοὺς ἐμοὺς παῖδας καὶ παιδίξεται πάις. Ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἀρ μοδία τυγχάνεις εἰς τὸ σωσικῆν ἀνδρί, διὰ τοῦτο σε μισῶ. Φίλτρον δὲ καὶ τὸ δεῖ.) τὸ ἐδέσμα καὶ πῶς δεῖ σωσικῆν ἀνδρί. καὶ δίων, εἰς σοφιὴν καὶ εὔνοιαν αὐτὸν ἐπάγεται. οὐ γὰρ τὸ κάλλος ἄπορον τοῦ φιλεῖσθαι. ἀλλ' αἱ ἀρεταὶ. ἀρίστη δὲ γυναικὸς ἡ πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμόνοια. Σὺ δ' ἄρ' ἀγνιᾶς.) σὺ δ' ἄρ' ἀπολυπᾶς, ἀπὸ πατρίδος, καὶ πλούτου, καὶ τίχης ὑβρίζεις τὸν ἄνδρα σου. καὶ τὴν μὲν σαυτῆς πατρίδα τὴν λακεδαίμονα προσφέρεις ὡς δύτυχημα μέγα. τὸ σκύρον δ' ἐκφαυλίζεις. Πάσαις γυναιξί.) καὶ πῶς φησὶν οὐκ ἐμελλον δόξαν λαγχάνειν ταῖς γυναιξὶ πιθέσθαι. τὸ δὲ προσθεῖσα εἶπεν, ὅτι πρὸς τὸ δόξαν ἔχειν αὐτὰς λαγχάνειν, ἐπὶ καὶ σωφρονιβαίων σαν ἔγω τὴν δόξαν. Ὦ φίλτατε ἕκτορ.) τοῦτο παρ' ἱστορίαν φασὶν εἰρῆσθαι. μὴ γὰρ ἱστορῆσθαι ἕκτορι ἐξ ἀλ

δι᾽ ὃ τὴν ἀδικεῖν σε· καὶ ἄλλως· τίς σοι ὠφέλεια ἀτυχοῦντι, καὶ λυπουμένῳ πρὸς τῷ ἄτην ἀπρεπῶς καὶ ὠμῶς. Τί μοχθεῖν.) βούλη οὖσα τί κάμνεις οὐδὲν ποιοῦσα· βούλη γάρ. Οἰκτροτάτα.) οἰκτροτάτη οὖσα ἦλθον εἰς τοὺς ἐμοὺς δόμους. Η συχίαν ἄγομεν· τὸ ἔρημος· ἡσυχίαν ἄγομεν· μή πως τῆς λίσσης κόρης· αὖτί τοῦ δεδοικῶ μὴ τῶν εἰς σέμνου θυγατέρα ἀΐδηται ἡ δρμιόνη ἔνδοθεν ἀϊσθομαι πρὸς σοῦ. Εὖ φρονοῦσαν.) σώφρονοῦσαν. Χρυσέας χλιδῆς.) πολυτελεῖς τρυφῆς.) Στολμὸν.) σχολιασμὸν. Δορίκτητος.) οὐ δὲ οἰκογενὴς βούλη· ἀλλὰ καὶ αἰχμάλωτος. Ακύμων.) ἄτοκος· ἢ μὴ ὑποδεχομένη τόκον. Δεινὴ γάρ ἡ πειρῶσα.) ἐς φαρμακεύσας γάρ δεινὴ· ἡ φύσις τῆς τέχνας ἡ πείρα γιγνομένη· λέγει δὲ τῆς ἀσίας. Ην δ᾽ οὖν βροτῶν.) ἢ δὲ πεισθεῖσα ἢ ἀνθρώπων σῶσαι βιλήσεται, ποιήσω σε καταπτήξαι καὶ ὑποστέξαι σαυτὴν ἐμοί. Προσπεσεῖν.) δουλεῦσαι· ὑποπεσεῖν καταπτηξᾶσαν γὰρ φοβηθῆναι με. Παιδὶ πατρὸς.) τῷ νεοπολέμῳ τῷ τοῦ ἀχιλλέως παιδί. Λυθέντου.) τουτέστι φονέως· τοῦ διαιτοῦ ἐόντος τὸ ξίφος. Α μὴ παρ᾽ ἡμᾶς.) ταῦτα περσικὰ ἔθη· ἐν ἡμῖν δὲ μὴ πράττειν τὴν βαρβάρων τὰ ὄργια· οὓς οὐδεὶς νόμος κωλύει αὐτοὺς δηλονότι πράττειν ταῦτα. Κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον.) διὰ τὴν προπέτειαν, κακὸν τὸ νέον· ἢ νεότης ἀσύμφυλος ἀεὶ θνητοῖσι πέτυκται· ἢ δὲ δίκῃ βλάπτει, πολλὴν χρειὼ πέρι. Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα.) οἱ γὰρ μεγαλοφρονοῦντες βαρέως φέρουσιν ἐὰν τὰ παρὰ τὰ ἐλάσσονα δικαιότερος λόγος ἀκούειν καὶ ἐλέγχεσθαι. Ασφαλὴς λογισμὸς.) ἀξιοπίστως ἔχοντι ἐν ἑαυτῷ πίστιν· ὁ δὲ νοῦς τίνι βεβαίῳ λογισμῷ πεισθεῖσα ἐγὼ ἀπωθῶ σε τὸν γνήσιον γάμου βελτίω οὖσα· πῶς

Τλίου ἀπήνας.) τὸ μέτρον ἐξ ἐλεγείων· τοῖς γὰρ ἐλεγείοις οὐ μόνον ὧν θρηνῶν· ἀλλὰ καὶ ὧν ἄλλων ἐχρῶντο.

Εὐναίας.) σύγκοιτον. Χιλίοναυς.) τῷ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο· ἐστὶ γὰρ αὐτῶν χίλιαι ρο.

Εἵλκυσεν.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἷλεν· καὶ ἔσει τὸ μὲν· ἀντὶ τοῦ ἐπόρθησε· τὸ δὲ δεύτερον ἀνέλε καὶ εἵλκυσε Διφρεύων· πρὸς τῷ δίφρῳ δεσμήσας· καὶ ἄλλως· παρ' ἱστορίαν· πρὸ τοῦ τείχος ἐδιώχθη ὑπὸ ἀχιλλέως ὁ Ἕκτωρ· νικηθεὶς γὰρ παρὰ τὸ πατρόκλου σῶμα τρίτον ἐσύρη.

Αμφιβαλοῦσα.) πρὸ ἐμβαλοῦσα· ἑαυτὴν τῶν δουλείαν ἐσλισαμένην. Τάκομαι.) ἀντὶ τοῦ κατ' ὀλίγον λείβομαι· ὡς ἐκ πέτρας ἐκπηδῶσα σαγὴν· ὡς λιβὰς πηγὴ ῥωγαδομένη. τὸ δὲ ἐξῆς λείβομαι ὡς λιβάς πις πιδακόεσσα· ἵν' πετρίγιν εἶπε· διὰ τὸ ἐκπετρῶν αὐαβλύζειν. Φθιὰς ὅμως.) καίπερ φθιὰς οὖσα φησὶν ἔλληνίς ἐμολον πρὸς σὲ βάρβαρον οὖσαν· τὸ γένος.

Ακος.) βραπείαν· καὶ ἴαμα. Τιμῆν.) ἀπὸ τῆς ῥίζο τομοιώτων ἢ μεταφορὰ· τιμῆν οὖν αὐτὶ τοῦ διρέσθαι τὴν δυσκόλων. Οἵσι.) καὶ δμιόναν· οἵ τινες πόνοι πρὸ δύο λέκτρων ἔρισι σωιέζθυξαν δμιόγιν καὶ σὲ τῶν ἐπίκοινον ἐοῦσαν, πρὸ τὸν παῖδα τοῦ ἀχιλλέως· ἐπίκοινον οὖσαν τῆι πρὸ τοῦ ἀχιλλέως παιδὸν λέκτρων διδύμων· ὅ ἐσιν ὑπὸ ἀχιλλέως παιδὸς λέκτρων κοινωνόν σε οὖσαν. Σωικλεῖσαν.) σωέβαλον· σωέζθυξαν. οἱ πόνοι πρὸ δύο λέκτρων.

Διξίμνιον.) τὸ τῆι θυσιῶν δεκτικόν.

Αμιλλᾶ.) συγκρίνεις· ὅπισθ μὲν τρωὰς· αὐτὴ δὲ λαχεδαιμόνια. Τίς σοι καιρὸς.) τί ὠφελῆ ἐκπέκουσα αὐτῶν δακρύοις καὶ λύπαις· καὶ ἐπαναγκάζουσα τὸν

βπιδος. Δίκλωμα ἴασ.) δίκλωμα κόλασιν. πμωρίαν δὲ λέγει τὴν ἀπολογίαν. ἵνα πμωρίαν ἀπήτησε τὴν ἀπόλωνα. ὅπ αὖθις ἀπήτησε τὴν ἐὴν ἀπολογίαν, δίδωσι τῆς τόλμης ἵνα ἐτόλμησε δίκασ ὑπὸ ἀχιλλέως ἤπασο τὸν ὕὸν. ὅπως σὺ πυθοῖ πμωρίαν δίδωσι.

Ηξίουν.) ἄξιον ὑόμιζον δεσποινάν σε καλεῖν Εἶπε.) μή πις αὐδήσεται δεσποτῶν. Τῇ πρόσθ' ἀνάγκη.) τῇ πρότερον δεσποίνῃ δεικτικῶς. ἑαυτὴν ὑὸ λέγει.

Υπεξέθευ.) ἐγκλείσασα παρεξέθευ. Εκθετον.) ἐκτεθὲν ἢ κρυπτὸν. Πόθεν.) τὸ πόθεν πέπυσαι. ἐκ οἵ δεσφροῦδος.) ἀφανὴς. ἐκδήμος ἐκ τ οἴκων. Οὐδ' ἀμφὶ πηλίως.) οὐ ὃ πρὸ τοῦ πηλίως κεκίνηται ὅπ ἀρα ἥξοι. οὐδὲ πρὸ τοῦ πηλίως ἀκήκοασ ὡς ὀχομένου.

Νωθὴς.) βραδὺς. οἷον τὸ γῆρασ αὐτῷ ἐμποδίζει. ὥστε ταχέως ἐλθεῖν, καὶ βοηθῆσαί σοι. καὶ ἄλλως. βραδὺς φύσιν ἐκεῖνος ἐσὶν. ἄτε ὑπὸ τοῦ γήρως ἐμποδιζόμενος. ὥς τε ἐλθεῖν καὶ βοηθῆσαί σοι. Καὶ μὴν.) ἀλλ' ἔπεμψα πολλάκις φησὶ κἀ ἑτέρους, ἵνα χειραγωγούμενος ἔλθη. Απαυδᾷς ἐν κακοῖς.) λείπει τὸ σύσιν. ἀπαρρθεὶς βοηθεῖν τοῖς φίλοις σύσι. Κοὐ περίβλεπος.) οὐκ ἐπίσκοπος. ἐκ ἔνδοξος. Εκπεμπόμεν.) ἐκπέμπομεν. λαλεγόμενα δηλονότι. Τῶν παρεισώτων γενικὴ αἰτιατικῆς. αἰτὶ τοῦ τὸς παρεισῶτας κακὰ. δώσατον δὲ τὸ πέρψις πληθυντικὴν εἶναι ἀπατικὴν ἰωνικῶς. ἵν ἤκατος. ἔμφυτον ὑὸ τᾶς γυναιξὶν ὡὸ σώματος ἔχειν τὰς πέρψεις τ παρεισώτων κακῶν. σχόντε.) χαλεπὸν. σκληρὸν. στερρεῖον. δαίμονα δὲ τὸν τύχην. ὡ δαίμονι σωιζόμενοι. Δούλειον ἦμαρ.) εἰς δούλειον ἦμαρ εἰς πρεσβύτης ἀναξίως. πλουτούσαν ἡμέραν δηλονότι.

ἐκρίπτονται. Ζηλωτὸς.) ἐπίφθονος. δυδαίμων. μακαρία. τὸ δὲ πρὶν σωσαπεῖον τῷ χρόνῳ. ἴσως δὲ καὶ τῷ πρὸ πρὸ χρόνου. Νῦν δ' ὅπως ἄλλη.) αὐτὶ τοῦ ὡς οὐδεμία ἄλλη δυσυχὴς γυνὴ. ἢ καὶ οὕτως. ἐγὼ δὲ οὐχ ὑπολαμβάνω ἢ ἄρα τὶς γυνὴ ἀθλιωτέρα μου ἐστίν.

Ἀπορρήτων.) ἀπὸ τῶν ὑπηλῶν καὶ πεπαμένων πύργων. τουτέστι τειχῶν. Αὐτὴ δὲ.) ἐγὼ ἡ αὐτὴ εὐγενεστάτων γενέων οὖσα δούλη ἐκάδος ἐσαφικόμην. ἢ εὐγενεστάτους οἴκους φησὶ τὰ Αἰακιδῶν. Τῷ νησιώτῃ.) ὅτι ἐν σκύρῳ ἐτέχθη. ἢ ἔστι νῆσος πρὸς τὴν Θετταλίαν. Ὅμηρος. νέ. τὸν, ὃς σκύρῳ μοι εὖ τρεφεται φίλος υἱός. Συγχορταναύμεθα δ' ἀρούρας.) τὰ ὅμορα. εὐχώρτοις δὲ ἐγγράφουσι τὰς πόλεις οἱ ἄρχοντες. ἀλέξανδρος δὲ ἢ ὀπωρίοις. ἢ ἀλβύροις. μεταξὺ δὲ τούτων ἦν πόλεων ἐστὶ τὸ Θετιδήιον. εὐτέκνῳ κόρον. εὖα παῖδα. ἰδίως δὲ εὖα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ νεοπτολέμῳ. ἄλλων τριῶν λεγόντων πύῤῥον μολοσσὸν. ἀλακίδιον. Πλαθεῖσα.) αὐτὶ τοῦ συμπεπλαθεῖσα. ὅθεν καὶ ἡ πλαξ. Εν κακοῖσι κειμένων.) διὰ τὸ πάτρια κακὰ. Επεὶ δὲ.) ἀφ' οὗ δὲ. Παρώσασ'.) ἐπωσάμενος. ἀπωθήσασ'. ὑβρίσασ'. ἐκβαλλων. δοῦλον δὲ τὸ δουλικὸν. Προς. αὐτῆς τῆς ὁρμιδύνης διώκομαι. Κεκρυμμένοις.) κρυφίοις. Εκλέλοιπα.) καταλέφθην. Σωσδρᾶ.) συμπράττει. συνοίχεται. Παροίκου.) τὸ πλησιάζον τοῖς οἴκοις.

Θάσσω.) καθήμαι. Ὦμε κωλύσῃ.) εἴπως με τοῦ κινδύνου ἐξέλῃται. Ερμίονυμα.) ὑπόμνησιν. ἄγγελον. σημεῖον. μνημόσυνον. πρόμηρον. ἄλλως. τὸ σὺν τῷ θετιδήιον ξόανον, φησὶν. ἰσχὺν τῆς θετίδος λέγεται αὐτὸ. ἐπεὶ ἑρμιόνη καὶ ἡ ὑπόμνησιν ἄγει τοὺς γάμους τῆς

δ' ἔστι δ' ἓν θῶμα ἢ ἄπιστος. παρ' ἐλπίδα γὰρ γίγνεται.
ἐ ψυχαγωγὸν. ψυχαγωγοί τινες γόητες οἱ θυπαλιάς
οὕτω καλούμενοι. οἵτινες καθαρμοῖς πισὶ καὶ γοητείαις
τοὺς εἴδωλα ἐπάγουσι τῇ ψυχῇ ἐξάγουσιν. ὡς ϗ Λακωνας
μετὰ πέμψαντο. ἡνίκα τὸ πανσανίου εἴδωλον ἐξεπόρα
ξε τοὺς προσιόντας τῷ ναῷ τῆς χαλκιόικου ὡς ἱστορεῖ
πλάταρχος ἐν ταῖς ὁμηρικαῖς μελέταις. ἢ τῷ τ νεκρῶν
κυρίῳ. φασὶ γὰρ τοὺς νεκροὺς δαίμονας. ἢ τῷ
ταύτης κυρίῳ. Νηρέρους πλούτωνα καὶ
περσεφόνην. Τὸν προκίμενον τὸν τ
ἵππων δρομάδους. Νόσιμον
Δ' ἕλβους πόδας. γρά
φεται καὶ δόλ
μον ϗ ὁλ
δον.

Τέλος ἀλκήστιδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Σιύπιδος γῆ χθὼν ἡ βαία πόλις.
Σχῆμα. κάλλος. δύπρέπεια. κό
ὰὲ σμος. σκεύωμα. δόξα. Θηβαία πό
λις.) τῶν ἐν ἀσίᾳ λέγει ὑποπλάκιον θή
βην ἧς ἠετίων ἐβασίλευσεν. Χλιδῇ.)
πολυτελείᾳ ἣν ἐν τῇ φρυγίᾳ δώρων. καὶ ἄλλως. χλιδῇ
τρυφῇ. προικὸς κόσμου. εἰσὶ δὲ παρὰ τῶν χύσιν. οἱονεὶ
χύδην πληθύοντες. Εσίας.) οἰκίας. Δάμαρ.)
νομίμη. γνησία παιδοτρόφος. οἱ γὰρ σκότιοι παῖδες

ἀρκῆ τὸ ἐμὲ χλαῖναν τὸ ἐμὸν κακὸν τίς χρέα κεἰ σὲ πο
ρον τα. ἔσι δ' ὅσα τὸν παρακαλῶ σε ταύτην τὴν γυναῖ
κα ἄλλον κέλθυε λαβεῖν θεασάλων. ὅς πε οὐ πέπυσθε
σι ἐγὼ. καὶ πῶς ἀκραιφνὴς καὶ πῶς ἄφθορος ἀνδρῶν
ἔην. σύνοισι ςριφομένη. Η τῆς θαυσύσης. ἀλλ' ἔρεε ἐς
τὸν τῆς τεθνηκυίας βάλαμον ἔσφρε ταύτην. καὶ πῶς
οὐκ ἄτοπον τοῦτο. καὶ τὴν δημοτῶν. καὶ τοῦ δήμου. καὶ
τῆς γυναικός. οὐκοῦν ἁπλῆ μέμψις. Αξία δ' ἐμοὶ
παρ' ἐμὲ πιμάθαι ἄλκησις ἀξία ἐσί. Μορφῆς μέτρ' ἴ
δι. πρόσωπον δ' ἔχει τὸ αὐθύγραμμα ἐκείνης τῆς μορφῆς.
βολοῖ δὲ παράπεπ. ἀπὸ τοῦ βόλου τῆς σπίασ. ἢ μέλου
σα ἀχθύεσθαι τοῦτον προΐεται ὑπὸ τοῦ σκοτίσαι τὸν
ἀχθόμενον. Σαφῶς δα. καλῶς οἱ δα ὅτι ἤθελες μοι συ
γγενὴς. ἀλλ' ἀγέσιμος. ἀλλὰ καθηκόντως φοβέ. ἢ παθόν
τα ὡς νῶϊ ῥᾳδίως παραινεῖς. ὦμος. τοῦ βριωεῖν. καὶ ἔτι
μᾶλλον. ὑπεραπώλεσεν τὸν ἑαυτὸν λέγει δὲ πικῶς.
χρόνον λέγοις ἄν. ὁ χρόνος με θεραπεύσει. εἰ χρόνον λέ
γοις τὸν μέχρι θανάτου. μέχρι γὰρ θανάτου λυπηθήσο
μαι. τῶδε. δηκτικῶς ἐμοί. ὡς μή ποτ' ἴδοι μήκαλέσωσ'
μνημφίον. Θ αὐτοί μ' ἐκείνην. ἐὰν γαμήσω πρὸς ἐκεί
νην κἀπερ ἀποθανοῦσαν πρὸς ἀποθανοῦσα μι. Καὶ
ὁρῶν γε. διὰ τὴν ἄλκησιν ἀγνίπετα. νικῶν τ μοι τοι
μεταλαμβάνης τῆς νίκης. Καλῶς ἐλεξασ. σύμοισσα
διὰ τὴν φιλίαν εἰρηκέναι κοινωνεῖν τῆς νίκης. Πρῶτος
δ' ἐ χρεών. ἢ χρὴ πέναι με σκόπει. Γοργόν' ὡς καρατό
μωνος τὸ κάρας ἀπετμήθη ὑπ' ἄλκης. καρατόμωνος. τῆ κα
ρατομηθείσης. ἀπὸ τοῦ καρατόμος γεγονῶν. πῶς οὖν λέ
γει ηκέρτομος με. ἆρα φησὶ μὴ χλανίζομι ὑπὸ χαρᾶς.
ὅρα. ὥστε φαντάσματος ποιῆν ὑμὴ ἄλκηθ. ἀπίσω

θεὸς ἐμὶ θεσπρωτίσσ. ἃς πᾶσ καὶ πάγχυ τι σαν-
δᾶσ. μεταφορικῶς ἀπὸ τῆ τοὺς ῥίζας τεμνόντων,
καὶ διρισκόντων. καὶ χθὼς ὅ τι. τοῦτο ἀναγκαικὸν
πάντα πράττει. καὶ ὄμηρος. καὶ χθὼς ὑποκῆται τῷ τῆς
ἀνάγκης ζυγῷ. ἀφ' ἑ ἐπινθύση τινί. οὐ χθὼς ἐμὸν παλι-
νάγρετον. οὐδ' ἀπαλὸν, οὐδ' ἀπλυτὸν, ὅτι κορ-
κιφαλῆ καταινδύσω. καὶ τὸν οὐ χαλύβου. χάλυβδος
ἔθνος τοῦ πόντου. σθαδιδυρᾶ μέταλα ἐσί. Λ ποτο-
μου λίματος. τοῦ σκληροῦ σοι φρονήματος. Καὶ σ' οὐ ἀ-
φύκτοις. ὠσέ ἂν πόδει γε γονεν ἀνάγκη ὧ ἄδμητι ἐν ἀ-
φύκτοις δ' σμοῖς. Καὶ θεῶν σκότοι, οἱ λαθραῖοι παῖδες,
ἐξ ἀδάδεσχήτων γάμων γενόμενοι. ὄμηρος. σκότον δὲ
σὶ γείνατο μήτηρ. τούτους καὶ ῥ' ὀδίους μασροξέσους κα-
λοῦσιν. κρῆτες δὲ τοὺς ἀϊδίους σκοτίους λέγουσι. χῶ-
μα νομιζέσθω τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς νεκροῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ
του τὸν τάφον φησὶν ὃς οὐ κληθήσεται τύμβος. ἀλλὰ κὴ
θεοῦ τινος ναὸς. Δοχμίαν κέλευθον ἐκ πλαγίας τοῦ τά-
φου πορευόμενος. Ν ορφὰς δ' οὐχ ὑπὸ ἑ χρὴ τὸν φίλον
τοὺς φίλους ἀποκρύπτειν τὰς μέμψεις. Ε πὶ ὃς παρεισῶς,
ἐπὶ ὃς παρεισῶς τὴ σῶν κακῶν ἄξιον ἐμαυτὸν σύμμοιρον
καθεσθεῖσθαι ὡς φίλον. Πράξασ' δ' ὃ μὴ τύχοιμι. ἐὰν δὲ
μοι συμβῆ χρεσθαι ἐν ὅπερ μὴ γένοιτο δώδωμι σοι
ταύτην δούλιμ παθεῖν ὃ μὴ γένοιτο τυχεῖν. Πολλῶ δὲ
μόχθω. σῶ πολλῆ πολυπωρία. ἀγῶνα χθὼ αὐτίθεται
ἐς τ' τοῦ θανάτου ἀγῶνα. ὃν νικήσασα ἤ μὲ τιὼ ἀλ-
κησιν. Εν τυχόντι μοί. Επειδὴ ἔτυχον ἐκεῖσε τὸ μὲ
κρὸν δώσειν αὐτιὼ δύκλεῶς ἠγησάμιμ. τὸ δὲ ἐᾶσαι ἀμ-
χρόν. Οὔτοισ' ἀπμάζω. ὃ διὰ τάτο σὶ ἔκρυψα τὸ πά-
θος τῆς γυναικὸς ἀπμάσασι βουλόμενος. ἄλις δὲ

αὐτοῦ μεγονέναι τῶν ἀληκίαν· αὐτί γὰρ αὐτοῦ δέδοται
τῷ ἄδμ. Ἐμνησας· ὅμηρος· τὸ τὸ μὲ ὑπέμνησας ὅμως τὰς
φρένας ἐλύπησεν· Ωφελον· δύχης σημαντικόν· Αμαρ
τὴν· ἀποτυχεῖν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἁμαρτάνειν τοῦ
σκοπὸν· Εξον ἀπήνας ἐξον εἶναι καὶ ἀλάμας καὶ ἀπήνας·
Δυσπάλαιος· δυσκαταγώνιστος οἱ ὦ ἄδμητε ἢ ἀτυ
χία· Ηκει· ἦλθεν· Βαρέα μὲν ἃ μὲν πέπονθας βαρέα
ἐστὶν· ὅμως φησὶ· τῶν ἄρτιον λέγει· διαβάσας δὲ εἰ
πὲν πρὸς τὸ σημαινόμενον· ὃ οὖν ἀπιωτήσαμεν· μονο
παὶς· παντελῶς ἄπηχος· ἄπηχος ὢν· ἀλλ ἰδίως τὸ ἄ
λις πέπαχεν ἐπὶ τοῦ μετρίως ἔφρε τὸ κακὸν· μετρίως
καίπερ ἄπηχος ὢν· Βίου τε πρόσω· ἤδη προγεγηκότως
ἐπὶ τὰς πολιὰς χαίτας, καὶ πρόσω τοῦ βίου ὤν· ὃ ἐστὶν
ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν· Τὸ μέσον· τὸ διάφορον τῆς
γῆς τύχης καὶ τῆς παλαιᾶς· Πολυάχητος· δύπατρίδαι
ὄντες ἀπ ἀμφοτέρων τῶν γονέων δύπατρίδαι· παρθε
τυχῆσαι· παρὰ τὴν δύτυχῆσαι πότμον τοῦτο τὸ ἄλγος
ἦλθεν· αὐτὶ τοῦ δύτυχοῦσι σοι τοῦτο συμβέβηκεν· συ
γεῖ δὲ τὰς πικούπας· δι ὧν ὕβρισεν αὐτοῦ τὸν πατέρα·
Εγὼ καὶ διὰ μούσας· ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ προσώπου τοῦ
χοροῦ βούλεται δεῖξαι ὅσον μετέχε τῆς παιδεύσεως·
καὶ πρὲ μετεώρων ἐφρόντισα· οἷον ἠρολόγησα· καὶ ὁρι
μῶν τοῦτο ἔχον· κρῆσσον οὐδὲν ἀνάγκασ· ἐπικρα
τέστερον δυνατώτερον· καὶ ὅμηρος· κρήσσων γὰρ βασι
λεύς· Ορφῆα κατίγραψε· πρῶτος ὀρφεὺς μυστήρια θεῶν
παρεδίδωκεν ὅθεν καὶ θρησκήσας τὸ μυστήριον καλεῖται
ἀπὸ τοῦ θρακὸς ὀρφέως· καὶ ἄλλως· καὶ ποιητὴς καὶ
μάντις ἦν ὁ ὀρφεύς· φιλόχορος ἐν ἃ πρὲ μαντικῆς
ἐκτίθεται αὐτοῦ ποιήματα· ἔχοντα οὕτως· οὗτοι αὖμ

τριον πένθος. ἐνόμιζε γὰρ ἔτι ὅτι ξένην ἢν ἀποβαλοῦσα τὸν ἄνδρα. οὐ λόγῳ τὸν ἔρωτα ἐσήλασε φιλοσοφοῦντος σὺ μέθη. οὐ δεῖ καὶ ἄλλου φιλοσοφοῦντος δια-πεσεῖν. τύχασα γὰρ πύλας. εἶτ' ἀποβᾶσα τὰς πύλας. εἰ δὲ τύχασα κατειφρονήσασα πίτυλος. μεταξὺ σὺ τοῦ κλαίειν ἡ σωτηρία φορὰ τοῦ ποτηρίου. Ὡς γέ μοι, ὡς ἐμοὶ κατεφάνεται κρίνοντι ὧν ἁμάρτωμεν ταῦτα. προσυπακουέον τὰ τοιαῦτα. οὐ γὰρ δὴ πράξαιμεν τοιαῦτα. Διεπόντησε ἐνθύσατο, οὐδεὶς πέπνικεν ἐμὲ ὃς με διεπόντησε ἐνθύσατο. ὀργάνως. οὐ πεσεῖν. ὑπὲρ ξένου γεγενῆσθαι τὸ μέντοι. οὐκ ἦν ξένη. ἀλλὰ πανοικεσία, οὐκ ἐνδέοντα ἦλθες καιρῷ. Σχέτλιε, ἄβλητε ἄδμητε. δακρυρροοῦντα τοῦ ἀδμήτου ἰδὼν τὸ ὄμμα δάκρυον. βίᾳ δὲ θυμοῦ. βιαζόμενος δὲ ὑπ' ἀνάγκης ὑπ' ἐκείνου. πράσσοντος οὕτω. ἀτυχοῦντος. ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι. ἀλλὰ τοῦτο ἁμάρτημα τὸ μὴ εἰπεῖν ἀληθές. ὦ τοῦ βαπτοντος τὸ ἄδμητε πρὸς νῖν. ἐρεθιοβαδίζων τὴν ὁδόν. Μελάμπλευν. ἐδολοποιεῖται μελάσας πόρνας ἔχων ὁ θάνατος. Πίνοντες θύμβον. προσδοκῶ αὐτὸν θύρᾳ πλησίον τὸ θύμβρ πίνοντες τ' προσφαγμάτων. Περιβαλὼν ὑπὸ περιβαλὼν αὐτὸ κύκλον. μογοῦντες πλευρὰ. κατὰ πλευρὰν μογοῦντες. ἐὰν δὲ μὴ θύρᾳ αὐτῇ πλησίον τοῦ τοίχου πίνοντες τὸ αἷμα εἰς τοὺς δόμους τῆς κόρης ὑπὸ τοῦ βασιλέως πάντων πλούτωνος. Πέλαγον, τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος. τὸν πέλαγον δὲ ὧν τῆς οὐσίας φησί. Ἐκρυπτε δ' ὧν. τὸ πένθος ἔκρυπτε. καὶ οὐκ ἂν ὅποι με ἀγνώμονας ἔχων. Ἰὼ συγγνώμ' ἔρασθαι. αὐτὶ τοῦ ἔρασθαι. ἔρχεται ὁ ἄδμητος ἀπὸ τοῦ τύμβου ὑπὸ τολμᾶ εἰσιέναι. Ζηλῶ. μακαρίζω. ὄμπνον. σὺ ἐχύρον. τοῦ δὲ ζῆν φασὶν ὄμπνον

οὕτως ἄπει· οὐκ ἄπει βαλὼν ἡμῖν τὰς ὕβρεις ἀλλὰ καὶ
ἀκούσεις· οὐ γὰρ πατρῷον· οὐ παρέλιπα νόμον παρὰ
τοῦ πατρὸς ὥστε αὐτὶ τῶν παίδων ἀποθνήσκειν· τὸ δὲ
ζῆν μικρὸν· πρὸς τὸ ἑρμηνεύον ὑπὸ ἀδμήτου αὐτὶ θε-
σις· βραχὺς δὲ σοὶ πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος
χρόνος· εἰ τῶν παρούσων· εἰ ἄς λήψῃς γυναῖκας πό-
σιν ὑπὲρ σοῦ ἀποθνήσκειν ὡς ἐμοῦ λέκτρων· ὡς ἐμοῦ
κακῶς ἐλεγξάντος· διὸ ὧν οὐκ ἠθέλησας ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπο-
θανεῖν· σοῦ δ' αὖ· καὶ οὐ σωφρονιστὴν σοῦ δ' αὖ· σὺ πρέ-
σβυς ἐγὼ νέος· καὶ σὺ μίαν ἔχων ψυχὴν οὐκ ὀφείλεις
ὑπὲρ βίου· οὗτοι πρὸς ἡμῶν· οὐ δικάσασι τοῦτο λέγειν
ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανες· κακὸν τὸ λῆμα· οὐκ ἀποθα-
νοῦμαι ὑπὲρ σοῦ· ἵνα σύμφορον κομίζων μελάσῃς θα-
νόντι μοι· καὶ κακῶς μέ ἔπῃς ἀποθανόντα· οὐ φρονοῦν-
τα τινὸς κακῶς ἀναίσθητος ὤν· εἰ δ' ἄπει πεῖν· εἰδεῖ δὲ καὶ
διὰ κηρύκων τὸν σὸν οἶκον ὧν κηρύξαι χὠ τοῦτο ποιήσω·
χὴ ξωσκήσασα σοι· ἡ χαμετήσου, ἡ μήτηρ ἀδμήτου·
ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔτι ἐμοὶ παῖς ἡμῶν· πολλοὺς μὲν· θεράπων ὁ
πρὸς ὑπηρεσίαν τῷ ἡρακλεῖ δοθεὶς ἔξεισι· ἐφ' ᾧ ὁ ἡρα-
κλῆς πόνους προκειμένου· καὶ οὐκ ἠχώετο οὕτω φάναι
δ' ὡς ἐθέλων, καὶ σεφαρῶ τῶν κεφαλῶν ὑπερβῆναι, οὐ
σωφρόνως· οὐκ οὖν τακτῶς ἐκφορᾶς μαθών· ὥστο γὰρ ὁ
θεράπων ἐγνωκέναι τὸν θάνατον τῆς ἀλκήστιδος· ὥστρυ
νι φέρειν· οὕτω ἡμῖν ἐκέλευσε φέρειν τὰ ὦτα· τοῦτο δὲ
ἀναιδοῦς ξένου· ποτῆρα δὲ σὺ χοῆσιν· τὸν ποτῆρα διὸ
λέγεται χὠ ποτήριον ὑποκορισικῶς· ἐξηγήσατο δέ τις ἐσ
κια βίου· ἐπὶ ὧν ποτῆρα κίστινον· μελαίνης μητρὸς τῆς
ἀμπέλου· ὁ γὰρ μέλας οἶνος ἰσχυρότερος ἐστί· σμικύν-
ας ἀλαζονήσας μισὸν· θυραίας πήματος· ἀσυνδίκως ἐς ἀλλό

τριον

γῆ. ὦ ἄδμητ᾽ ἀλλὰ τὸν ἀπόλλωνα ἔχεις εἰσίαν πολυ-
βρίμμονα. θεσσαλίασ δὲ λιμὼν πλησίον φερῶν ἡ βοι-
βία λέγεται καὶ μιασωνίς. κνηφαῖαν. τὸ ἐξῆς κνηφαῖον
ἀιθέρα. καὶ ἄλλως. κνηφαίαν τὴν δύσιν. ὅπου ὁ ἥλιος
κατὰ κνίφασ ἵησιν τοὺς ἵππους καὶ κατελύη. Τὴν
αἰγαίαν ἀκτὴν) τὴ πόντιον χῆ ἁλίμονον. Πηλίου κρα-
τύνει.) κρατεῖ δὲ χῶ τὴν αἰγαίαν ἀκτὴν τὴν πόντιον
χῆ ἁλίμονον. Νεπερῶν.) δίυγρον. διὰ τὰ δάκρυα. Αρπ-
θανῆ.) τὸν νικῆσαι σὲ τοῖς θανοῦσι γνόμενον. τὸν νικῆσ-
τῆς φιλίασ ἀλόχου τὸν ἀρπθανῆ. πάντας τῆς σοφίασ
ὄχον σὲ τοῖς ἀγαθοῖς ἐσίν. οὐτ᾽ ἦλθεν. οὐκ ἐκάλισάσε
ἐλθεῖν σὲ ταῦτα. οὔτε τὴν σὴν παρουσίαν ὡς φίλων ἀρ-
νοῦμαι. Τὸν δ᾽ ἑαυτὸν λέγει. Ος ἐ. ὁποῖος εἰ ἐδείξασ,
ἐλεγχθεὶς. ἀρθλιω. καλῶς κεῖται τὸ ἀρθλιω. γίνεται γῆ
ἀπὸ τοῦ ἄρειν δηλοῖ δὲ τὸ φορᾶθλιω. Καὶ μ᾽ οὐ νομίζω.)
ἐμαυτὸν ἀρνοῦμαι. σὸς πάλαι ἦναι. Πάντων. ἀντὶ τοῦ
πρὸ πάντων. ὡς τὸ ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει πρὸ πάντων
ἐμμεναι ἄλλων. Καὶ πέρμηκων. χέρων ὤν. τὸν δ᾽ ἀ-
γῶνα τὸ ἀποθανεῖν ὑπὲρ γοῦ. Διάδοχος. οἱ γῆ διάδοι
χοι μὴ καταλιπόντες λυποῦνται μάλισα. οὐ μὴν ὀρεῖς
με ὡς θανεῖν με προὔδωκασ ἀπιμάζοντα τὸν σὸν γῆρας.
τὸ γῆ ἀπιμάζων. ἀντὶ τοῦ ἀπιμάζοντα. Οὐκ ἔτ᾽ ἂν φθά-
νοις.) ἀντὶ τοῦ οὐ φυτεύσεις. χέρων γῆ ὡς πεὶ ἀπέ-
θανον ἐγὼ, ἅπαντες συνέμελλον ἦναι. καὶ ἄλλως. οὐκ ἂν
ἀναβάλοιο πατέρων παῖδας. ἀντὶ τοῦ πεύσαιο φεί-
λεις πεχέως πατέρα. Παῖδας γηροβοσκούς. ἐγὼ γῆ
οὐκ ἔτ᾽ ἐμὶ ὁ σὸς. ὃ καὶ ἄμεινον. πέφυκα γῆ. ἡ δητοῦ
πρὸ ὅς τε κατέσει πέφυκα. ὦ πᾶ. τίνα αὐχεῖς κακῶς
ἐλαύνειν. πότερον λυδὸν ἢ φρύγα ἀργυρώνητον σίδηρον.

σαις. εἰ συμβῆσοι κρατῆσαι τοῦ δεσπότου τῶν ἵππων, τί πλέον πράξεις, καὶ ὠφελήσεις. ὅπου γε οἱ ἵπποι ἀδάμαστοι εἰσί. Ἀρτεμοῦσιν.) μαγειρεύσουσιν. ἀρτεμὼς γὰρ λέγεται ὁ μάγειρος. χόρτον. βορὰν λεόντων ἀχ ἵππων λέγεις. πυὸς δὲ βρέψας. ὁ βρέψας τοὺς ἵππους, τίνος ἐστὶ πατρὸς παῖς. ἀρίωνος παγχρύσου. ἀπὸ τῆς ὁπλῶν τοὺς πολίτας φησίν. πέλτη ἀσπὶς ἐστὶν ἴτιον μὴ ἔχουσα. σκληρὸς γὰρ ἀεὶ ὁ δάμων. οὐδέ ποτέ μοι θυμὸς ἁβρὰ μαλακὰ πρὸς τὸ αὐστηρὸς καὶ δύσκολον ὁδοιπορεῖν τὰ γὰρ ὑγρὰ καὶ εὐχερῆ ἐστιν. περσέως τ' ἀφ' αἵματος. περσέως ἠλεκτρίωνος. ἀλκμήνης ἧς ἡρακλῆς. Θέλοι μ' ἄν.) θέλω μὲν χαίρειν. ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον δύναμαι χαίρειν φίλον βουλόμενον με χαίρειν. ἔστι τι κοὐκ ἔστι. ξῆν μὲν γὰρ φησί. τῷ δὲ προσδοκᾶν ἀποθανεῖν οὐκ ἔστι. εἰς τὸ δ' αὖ ἀναβαλλὲ. ἕως οὐ συμβῇ ὑπὸ θεῶν τὰ δάκρυα. τί θυνχ ὃ σὺ λέγεις τὸ μὴ πω γενόμενον οὐκ ὀφέλειν ὡς οὐ λογίσασθαι. ἐγὼ δὲ τὸ ἐσόμενον ὡς δὲ λογίζομαι. χωρὶς τοῦ εἶναι. καὶ χωρὶς αὐτὸ φησὶν τὸ εἶναι τοῦ μηκέτι εἶναι. καὶ τοῦ ζῆν τὸ πεφυκέναι. τί κλαίεις. ἐπειδὴ ἀορίστως εἶπεν ὁ ἀδάμαντος θάπτειν πυάς. αὖτη δ' ἡμέρα γενέσθαι, ἔστι πάλαιον ὁ ἡρακλῆς μὴ πρὸ ἄλκησις ἀπέβαινε φησὶν γὰρ ὁ ἀδάμαντος ὅτι λυποῦμαι καὶ διὰ ἐκείνην μέλλουσα τελευτᾶν ἔστι ὁ ἡρακλῆς μὴ πρόκλαιε τὴν γυναῖκα. τίς δ' ὁ μὲν ἀποθανῶν. ἔστι ὁ ἀδάμαντος φησὶ γυνὴ τίς τεθνηκυῖα πρὸ ἧς ἔλεγον θάπτειν πυὰ μέλλω νεκρὸς. οἱ εἰσάγομεν. ἃς οὐς εἰσιέναι σε δεῖ. Διψίαν.) τὸ αὔυδρον. ἢ πολυπαθῆ. ἢ γὰρ δίψα ἥδε ὠθυμίασε. Τὰμ ἀδ' οὐκ ἐπίσασθαι.) θανῶν μάζων τοῦ ἀνδρὸς τὸ φιλοβρωτάτον λέγει ταῦτα. κλυτείων.) τὰ ἀκικλιμένων καὶ πλαγίων ὀργάνων. τοῦ

περαμέναι. περαμεῖναι ὀφείλειν. Παιᾶνα.) θρῆνον ἐφ' ᾧ οὐ πρόσδουσιν ὥσπερ τοῖς παιᾶσι.

Κουρᾶ ξυρῇ.) κείρω αὐτοὺς μετέχειν τοῦ πένθους τῷ κείρασθαι καὶ μελανειμονεῖν. Ἰσω δ' ἀίδας.) γίνωσκέτω δ' ὁ ἅδης καὶ ὁ χαρων ὅς ὧν τῷ πλαλίῳ τῇ κώπῃ ἤξει ἀράσσων γραῦκα πορθμεύσασ' ἐς τὴν ἀχερουσίαν λίμνην. Οὐρέαν χέλυν.) τὴν λύραν. ἀπὸ χελώνης ὀρεινῆς ἡ λύρα ἐστίν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄνυδροι διὰ θρέαν ἤτοι τοιαύτας λύρας. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ σὺ ἄμα τὴν λοκρῷ. καὶ πεξὰ καὶ φορμικτὰ. καὶ πεξὰ δ' πνδ' ἕτερα λέγονται. ἃ χωρὶς ὀρέως ἦς τὰ συμπόσια φοιτῶσι. Περιγίγνεται.) περικυκλοῦται. κυκλοειδὴς γὰρ ὁ χρόνος. καὶ ὅμηρος. πεπεδημένου σφιν αὐτοῦ.

Ἐπάτονος χέλυς. αὐτὴ τοῦ ἡ ἑπτάχορδος. Ἀωρίμενης.) μετεωριζομένης. πλησιφαὲς τῆς σελήνης. ἐν πανσελήνῳ τῆς ἑορτῆς ἀγομένης. ἄλλως δύφυὲς τὴν πλησιφαῆ διὰ τὰς ἀπρομένας παννύχους ἐκλάμψεις. ὅτε γὰρ πανσέληνος ἐστὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς φέγγει. Κοῦφασοι.) ἥκιστα ἡ ὠκημένη ὁδὸς αὐτοῦ ἄνυδρος. τοῦτο γὰρ σὺ βιότῳ πρόσφορον. συμβίᾳ σῶν ἐμοὶ οἰκῆσαι μετὰ λοιγοῦ σῆς. ἢ τοιαύτη χαμετὴ κώμη ἐπὶ ἐς κώμας ἥσας διημερμένοι. τουτέστιν ἐς φυλάς. χρέα τίς σὶ. εἴτε τίς σὲ χρέα πέμπει προσβῆναι φιρῶν ἄσυ. πόλιν θέασαι λῶν. πρόσω. ὑπερτέρω. τέτρορον αὐτὴ τοῦ τετράορον. ὅταν ὦσι τέσσαρες ἵπποι ἐζευγμένοι. καὶ σωῶρις δὲ ὅταν ἕτερος ἑτέρῳ σωιζόμενος. ἢ ἀπὸ τούτου. καὶ σύναορος ἡ γυνὴ λέγεται ἡ σωτηρημένη, καὶ σωιζόμενη. κτανεῖν ἀρῆξεις. ἢ κρατήσεις ἢ δὲ κρατήσεις. ἃ γὰρ χωρὶς αἵματος προβήσεται ὁ ἀγών. τί δ' ἂν κρατή-

αὐλὸν ᾠδον. Πρὸς λίβωνα κακῆν.) λίβωνα τὸν αὐλὸν φησὶν. ἐκ γὰρ τῶν σὺν λιβύῃ λατίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐλὸς γίνεται ἢ ὅτι σὺν τρίτωνι· τῷ ποταμῷ τῆς λιβύης δηλέδη. Εἰδ' ὀρφέως μοι.) ἠδύνηχον τὸ μέλος τοῦ ὀρφέως πρὸς τὸ σὲ λαβεῖν κηλήσαντες τῶν πόρων ἢ τὸν πλούτωνα καὶ τοῦτο ἂν ἐποίησα.

Εἰδ' ὀρφέως μοι.) ὀρφέως γυνὴ εὐρυδίκη· ἧς ἀποθανούσης ἀπὸ ὄφεως κατελθὼν καὶ τῇ μουσικῇ θέλξας τὸν πλούτωνα καὶ τῶν κόρων αὐτῶν ἀνήγαγεν ἐξ ἅδου.

Επισκήψω.) σὺ πλοῦμαι γὰρ· σὺ τοῖς αὐτοῖς σοροῖς σωσοί ἐμὲ θάψαι. Καὶ μὴν ἐγὼ σοί.) τὸ ταύτης πένθος σωσίσω· ἀξία γὰρ αὐτὴ τοῦ πενθεῖσθαι. Επὶ τοῖς δι.) πρὸς τὸ μὴ ἐσαεὶ ἄγειν ἄλλῳ πυᾳ. Οτι ζῶν χρὴ.) νέαν οὖσαν δηλογότι. Καὶ οὐκ ἔτ' οὖσαν.) οὕτως ἀποθανοῦμαι ὥς τι μηκέτ' οὖσαν μεμιμῆσι.

Εκοῦσα.) οὐχ ἑκοῦσα προλείπω αὐτούς. Απωλόμιλω.) ὡς αὐτῆς κατεπεσούσης τὸ ἀπωλόμιλω. Τῶν οὐ κλύουσαν.) ταύτην δὴ καλεῖς τῶν οὔτε κλύουσαν οὔτε ὁρῶσαν. Υμεῖς.) καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν δύμηλον καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Νεὸς ἐγὼ.) νέος γὰρ δῆμος λέγεται φίλης μητρὸς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μονοσελλομένων πλοίων. μονόσολος οὖν αὐτὴ τοῦ δήμου.

Σὺτ' ἐμοί) ὡσεὶ ἔλεγε· σωσόμαμι· σωσαδελφέ· τὸν σαῦτε ἔχεις ὅσα ἐγὼ. Αναγκη τάςδε.) ἀναγκη γὰρ ἀποθανεῖν ὡς τοῦ ἀδμήτου ὑπὸτι τοῦ πάθους τῶν γυναικῶν, καὶ τοῦ βρήγου τ' παίδων συγχυθέντος πρὸς αὐτὸν. Κοὐκ ἀφνῶ κακὸν τό δι.) οὐκ ἐξαίφνης μοι αὕτη ἡ συμφορὰ ἐπῆλθεν ἀλλὰ προηδότι. Αλλ' ἐκφορὰν.) ποιήσομαι ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ. Παρῆσι.)

τος. ὃ ἴσ' χαιροῦ αὐτοῖς ἥκοντος εἰς τὸ ἀποθανεῖν ἀπογ-
γηρακόσι. Τέτους. ἀγάλλεται.) ἀποδείκνυσι. Σοῦ
κατθανόντος.) ἀποθανόντος σε. οὐ δὲ φυτεύσην ἡδύ
ναντο ἕτερα τέκνα. Ωρφανεύθυν.) ἐπιτρόπευον.
τῆς κατὰ τὴν ὀρφανίαν τροφῆς προείσης. Καὶ παῖς
μὲν ἄρσην. καὶ παῖδα μὲν τὸν ἄρσενος οὐδὲν ἔχω πλέον
λέγειν ἢ καὶ ὁ πᾶς γὰρ ἐστὶ πᾶς ἄρσην ἑαυτῷ βοηθεῖν. παρῆν-
σίαν γὰρ ἄγει πρὸς τὸν πατέρα. σὺ δὲ θήλεια πῶς παρ-
ενθύσῃ ἄρκυ. Οὐκ ἐς ἄωριον.) οὐκ ἐς τὸ ἄωριον τοῦ
μηνὸς τούτου οὐ δὲ ἐς τὸ μετὰ τὸ ἄωριον. Γωαῦκ' ἀρί-
στιον.) ἐμὲ δηλονότι ἀρίστιον ὡς εἶπε λέγει ἀστὸς ὁ ἀνὴρ.
καὶ ἡ γυνὴ ἀστεία δηλονότι. Οὐ χάζομαι.) οὐκ ὀλί-
βου μαι καὶ οὐκ ἀπέρχομαι. καὶ ὅμηρος. μὴ δ' ἄζεο θᾶρσυ
ἄρηα. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω θάρσει, ὅτι ποιήσει πάντα ὁ ἀνὴρ
καὶ οὐ χαμήσει ἕτερα. οὐκ ὀλιβοῦμαι γὰρ ἐγγυῶσά
αὐτόν. Μὴ κεῖ τοῦσι νεκροῖς.) οἱ δὲ μία ἀλλήλων
θήκοι ὦ πόσι. Αλις δὲ παίδων.) διατί καλῶς ὁ
ποτὲ παῖδας ἔχων. ἕως τῶ παίδων δεῖ εἶζειν εἶπε ἀφ'
ἑτέρας ἀρχῆς τὸ ἑξῆς. δηλοῖ δὲ ὅτι οὐ πρόσδομαι ἑτέ-
ρων παίδων. Οἴσω δὲ πένθος.) οὐ μέχρις ὅλου τοῦ
σώματος πενθήσω. ἀλλὰ μέχρι τοῦ κάρους μου.
Στυγῶν μὲν.) μισῶν τὴν μητέρα. ἀδικίως καὶ αὐτὴν
μισῶν. ὡς τὸ πάθος ἀδίκιον ἔχω. Σὺ δ' αὖτ' δοῦ-
σα.) δοῦσα δ' αὖτε τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὴν σὴν. Παύσω
δὲ κώμους. αὐτὶ τοῦ οὐκ ἔτι κωμάζωσι. Οὐ χέρ ποτ'
ἐν βαρβίτου. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ ὁ βάρβιτος. βα-
ρυτέρας ἔχων τὰς χορδάς. καὶ ἔστιν οἱονεὶ βαρύμιτος
τὶς ὤν. Οὔτ' ἂν φρένα ἐξαίρουμι.) οὐ πείσει με τὴν ἐμὴν
φρένα λαλῆσαι πρὸς λίβυσσαν αὐλόν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς

μᾶζον τοῦ βρόχω ἀποβαινέτω τινὰ· βρόχω δὲ οὐρανίῳ αὐτὶ τοῦ μετεώρου. Η δ' ἐκδόμων δή·) οὐκ οὖ· καὶ τὸν χῆ τὼν ὑπόθεσιν ὡς ἔοικε πραπόμενα δεῖ ταῦτα θεωρεῖσθαι. Κατεχάν·) παρὰ τὸ κατεχθόνιον ἄδαν. Τοῖς τε πάρουσιν·) ἐκ τῆς παλαιᾶς τεκμαιρόμενος καὶ τὸ νῦν. Οὐρανίαι τε·) αὐτὶ προφῶς ἔρηκεν· αὐτὶ τοῦ οὐρανίαι τε γε φίλαι· διὰ δίνης δρομάδων τῆς ἀεὶ δίνη του πόδε φορᾶς. Ορᾶσι καμὲ·) τοῦτο φησὶν ἀποδεικνύων ὡς τὴν ἐς θεοὺς ἁμαρτανόντων ἐκκοπομένων. Εχων χεῖρ·) ἐκεῖ φησὶ δι' ὁ θαι τὸ πόδε τῆς σὺ τῷ ἀχέροντι πορθμέας· ὡς μαρτυρᾶ καὶ δοῦρις αὐτῆς τὴν λακεδαιμονικῶν ὅτι σπαρτιωλκῷ ἐνυμφεύθη· ἰωλκοῦς γὰρ πόλιας ἐβασίλευσεν. Χαίρων μ' ἔδη καλεῖ·) καλεῖ με φησὶν ὁ χαίρων ταῦτα λέγων· τί μέλης· ἐπέσχον. Σπερχόμενος·) ταῦτα ἐπεσπόμενα ἔχων ταχύνει. Ω δύσδαιμον·) ἐπειδὴ πόδε πελίου ὁ λόγος. Δύσδαιμον·) ὦ ἀβλία ἄλκησι νεκύων ἐς αὐλάν·) πέρυσι δὲ ἀΐδας. Οἰκτραὶ φίλοισιν·) προβαίνης εἰς ὁδὸν τοῖς φίλοις οἰκτραὶ· ἐκ δὲ τῶν φίλων ἐμοὶ μάλιστα οἰκτραὶ· παῖδες ἀδμήτου δύμηλος καὶ πυρμίλη. Οὐ θέμις πόσι·) οὐκ ἐπαύχω· ὁ γὰρ ἄδης πλησίον· μέθες τίμει· ὡς καπνχομένην ὑπὸ τοῦ χάρωνος λέγει. Ορῶτον·) ὁρῶντε· γένοιτο φησὶν χάρωντας ἡμᾶς τὸ δὲ φάος ὁρᾶν. Μη πρὸς θεῶν με·) μὴ προδώσης με πρὸς τὴν παίδων· οὓς μέλης καταλιπεῖν ὀρφανοὺς ἐὰν ἀποθάνῃς. Αδμητ' ὁρᾶς·) τὸ ἐφεξῆς· ἄδμητε λέξαι σοι εἶλω· αὐτὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς· ἔξον μοι σοῦ ἀποβαίνοντος, ἀνδρα ἔχων μέγιστον τ θεσσαλῶν, οὐκ ἠθέλησα. Καλῶς μὲν·) αὐτὶ τοῦ ἤκουν

ψασ πλοῦ παραλύσιον τῆς δυσηνίου ἀλκήσιδος
τὴν ψυχὴν παραλύσιον αὐτῷ τῆς δυσλύτου τῷ ψυ-
χῷ, σῶσιν· καὶ παύσιες τῶν κακῶν· πλησιάζει γὰρ
ὁ θάνατος καὶ καιρὸν οὐκ ἔχομεν διακονοῦντες τῇ
προθυμίᾳ πενθῆν μὲν· τὸ μὲν γὰρ πενθῶν τῷ πρὸ τοῦ πά-
θους συγγνώμης ἄξιον λυπῆται γάρ· Τειλίσαι βα-
σιλέα.) ἆ ἔδει ποιῆν τειλίσαι τῷ ἀδάμαντα· τί δὲ τὸ
ὄφελος τὸ θύσαι τοῖς θεοῖς τὰ πρόσφορα· ὧν τοῖς εἰ-
μαρμένοις τὰ πρόσηκοντα ὁ αὐτὸς ποιῶν· ἢ ἐπ' αὐτῇ τῇ
ἀλκήσιδι· προγωνῖς· προπεπωκυῖα· προγενομένη εἰς θά-
νατον· Πρόθυσιν εἰσίασι.) ὡς πρὸς τῶν εἰσίασιν λέγου-
σαν αὐτῇ· μετίβη δ' ἐκ τοῦ ἐξηγητικοῦ ὧν τὸ μιμητικόν·
ὀρφανθῦσαι· ὀρφανοτροφῆσαι ὧν τροφῦσαι, καὶ ὀρφα-
νίσας τοὺς ὧν τρόπους λέγουσι· Μυρσίνης φόβλιον.)
ὅ ἐσι τὸ φύλλα τῆς μυρσίνης· Παρθενιάσασ.) τὸ τῆς
παρθενιάσασ χορείας· ὅ ἐσιν σῶσα κόρη ὅσα ἤλυσα τὴ παρ
θενίαν· τὸ ἐξῆς· ὦ λίπτρων χαῖρε· Σώφρων μὲν.)
ἐμοῦ μὲν οὐ σώφρονισόμενος· οὐτυχὴς δ' ἴσως· Πλημ-
μυρίσι.) πλήθει δακρύων· Προγωπίς.) ἐξώσθων τῶ
προγωπίου βαλάμου· Καὶ κατθανὼν τ' αὖ).) καὶ ἐμὲν
σωίβει αὐτὸν ἀποθανῆν· μία ἦν λύπη τὸ θανεῖν αὐτὸν·
νῦν δὲ ἐκφυγὼν τὸν θάνατον ἀνέπιλητα ἔχει τὰ κα-
κὰ· Αβλιον βάρος.) τῶν ἰσχὺν τῆς χειρὸς παραλειλυ-
μένην· Οὐ χάρ τι πάσχοντες.) παρίσασι μὲν γὰρ· πά-
σχοντες ὡς ὑπήκοοι· οὐκ ὀμοσπόνδοι δὲ ἄξια δ' σφαγῆς ἃ πε-
πόνθασ' ἄξια καὶ ἐσίν σφαγῆς· Τίς ἂν πόρος.) τίς ἂν
πόρος τ' κακῶν ἡμῖν γένοιτο· ἢ πῶς ἢ πᾷ· Καὶ πόρος
γάρ·) ὧν πρόνων γὰρ τούτου τοῦ θανάτου δύρεσθε ἀνάγκην·
δίκης τὸν ἀδάμαντα ἴσασασ· Μ βρόχῳ δ' ἕλων.) καὶ

τίμωνα. Τοῦτος γὰρ οὗτος.) οὗτος γὰρ ὁ ἀνθρώπος τὴν κατὰ χθονὸς θεῶν ἀνιερώμενος ἐστὶ τοῖς καταχθονίοις δαίμοσι οὐ δὴ τὸ ξίφος μου τιῶ τρίχα τίμωνι.

Τί ποθ' ἡσυχία.) ἐκ γερόντων φρονίμων ὁ χορὸς. διαιρεῖται δὲ εἰς δύο ἡμιχόρια. Διακινωμένων.) φθειρομένων χρὴ πενθεῖν. κυνῆσις γὰρ ἡ μάχαιρα. Μετακύμιος.) οὐδὲν γὰρ μετὰ τὸ κῦμα κατάσασιν παρέχων. ἀλλ' ἥδε φησὶν ὦ παῖαν φανεὶς μεταξὺ τοῦ κύματος τῆς ἀντης ταύτης. καὶ ἄλλως. ὥσπερ λέγομεν μετάχμιον τὸ μεταξὺ τῆς μάχης διάστημα δύο στρατευομένων οὕτω μετακύμιον τὸ μεταξὺ δύο κυμάτων. Οὐτ' ἂν φθιμένα.) ἀλλ' ἢ ἵν φησὶν ἀποβαν οὖσα, οὐκ ἂν εἰσιῶν πων ἐν τοῖς οἴκοις. Οὐ γὰρ δὴ φρουδος.) ἐ γὰρ πρὸς τὸν οἶκον ἔλαθον ἡμᾶς προκομιδεῖσα. πόθεν οἶδας ὅπ οὐκ ἐξηνέχθη. οὐ γὰρ ἐγὼ αὐχῶ καὶ θαρρῶ.

Πῶς ἂν δῆμον τάφον.) οὐκ ἂν φησὶν τὸν τάφον αὐτῆς ὁ ἄδμητος ἐποίησε μεθῆσηχίασ ὥς τε μηδὲν να γνῶναι. καὶ ἄλλως. πῶς ὄχλους χωρὶς τιῶ εἰκφορᾶν ἐποίησατο ἄδμητος ἀγαθὸς γυναικὸς ἐκ φαρᾶν ποιούμενος. Πυλῶν πάροιθε.) οὐθεὶς δὲ ἐν τοῖς προθύροις ἄνθρωπος πεπημένος τὴν τρίχα. ἢ βριξ πρὸ τῶν θυρῶν οὐκ ἔσι πεπημένη. καὶ ἄλλως. περροξυτόνως τὴν πυγῶν χθόνιβα τὴν ὕδατος πυγαίου πληρωμένην. Οὐ δὲ νεολαίου.) νέα. κυρίως δὲ ὁ ἐκ τῶν νέων ὄχλος. νῦν δὲ τὴν ἀκμάζουσαν, καὶ οὗτος χώρα σημαίνει. λέγει δὲ ὅπ οὔτε κτύπος ἐστὶ χορῶν γυναικῶν. νέων δὲ διὰ τὸ μᾶλλον αὐτῶν ἐξακούεσθαι τὸ ἰαχύεν κτύπον. Ἀλλ' οὐ δὲ γαμκληρίαν.) οὐδ' εἰ πλοῦσα μὲν ἵνα μαστάσαν οὐ δὲ ἔσιν ὅπου τῆς γῆς πίν

ματος ἥδιται. καὶ ὄμηρος. τύμβῳ τε ἔνλη τε τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Οὗτοι πλέον γ' ἄεν.) ἐάν τε νωῖν αὐτὼ λάβοις. ἐάν τε μεγηρακυῖαν. ἔχοις τε πλέον ἢ μίαν ψυχὼ λαβεῖν. Νέων φθινόντων.) ὁ θάνατος φασὶν ὧν νέων τηλικούτων καθὸ οὐ τούτοις αὐτοῖς δείκνυται ἰσχὺς. καὶ δωματὸς οὐδείκνυται. οὐ τῆς φύσεως δι' ἃ γῆρας τούτους καταβαλλούσης. ἀλλὰ τοῦ καταπελάσαντος τὴν νεότητα. ἢ καθὸ δείκνυται καιρῶς καὶ ἀδωροδοκήτως ὑπηρετῶν ταῖς μοίραις, ὑπερόρων δωρεὰς καὶ θυσίας προσφερομένας ὑπὸ αὐτόμολος γὰρ βίων θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. ἢ καθὸ μέγας ὁ βρῖθος καὶ πολλὰ τὰ δάκρυα. καὶ ἀξιοπαθὲς τὸ πάθος. καὶ μήκιστος ὁ χρόνος μὴ μαλάττων τὴν συμφοράν. ὁ δὲ ἀπόλλων. καί τοι νοήσας τὸ λεχθὲν παραλογίζεται τὸν θάνατον φάσκων, ὅτι κἂν γραῦς ὄληται ἡ ἀλκηστις ἀξίως ταφήσεται. τὸ μεῖζον γέρας λέγων τὴν πολυτελοῦς ταφῆς. ὅθεν ὁ θάνατος φησὶ νόμους οἱ παραβάλλει τοῦ πλουσίους βάπτεσθαι τοὺς ἔχοντας. καὶ τοῦτο νομίζεις γέρας ἐμὸν, ἐγὼ δὲ γέρας φημὶ τὸ ὧν γέρας νέας νίβεσθαι. Κἂν γραῦς ὄληται.) ὁ μὲν ἀπόλλων λέγει ὧν τῆς ἀλκήστιδος ὅτι ἐὰν γενομένη γραῦς ἀποθάνῃ πλουσίως βάπτεται. ὁ δὲ καθόλου ἔλαβε καὶ φησὶ τὸν νόμον τίθης ὦ ἄπολλον. ὑπὲρ τῆς πλουσίων. λέγων ἀγορεύσασι γὰρ οἱ πλούσιοι γέροντες εἰς θάνατον. διὸ ἀπόλλωνα φησὶν αὐτὴν παυσύργως ἐρηκέναι. Τοῖς φρονήσασι.) τὸ δεξῆς τοῖς ἀνὴρ τὸ θυρωδεῖος μεταπέμψαντος τὸ ὄχημα ἐκ τῶν τόπων τῆς θράκης. Στείχω δ' ἐπ' αὐτὼν.) ἵνα ἀπαρχὼν τῆς τριχῶν λάβω. ὡς ἔθους ὄντος τὸν θάνατον τοῦ μέλλοντος ἀποθνήσκειν τὴν κόμην

πλωδάριων. οἱ δὲ ὀρφικοὶ ὅτι ὑμέναιον. σησίχορος δὲ ὧδὴ καπανεῖ καὶ λυκούργω. φερεκύδης δὲ τῇ ἱστορίᾳ τοὺς δὲ ἀδελφοὺς φησὶ βυθισκοντας αὐτὸν αὐτὰ βιώσκειν. φύλαρχος δὲ διὰ τὰς φονίσας. πλείσαρχος δὲ διὰ ὡρίωνα. πολύαρχος δὲ ὁ κυρηναῖος διὰ τὸ τὰς κρούσου θυγατέρας αὐτὸν ἰάσασθαι κραυγωθῆναι φησίν. Ἐβουφόρβων.) ἔνιοι. ἀπὸ τοῦ διαφόρου τοῦ βοὸς. Ἡσφ ἔπικτε μήτηρ ἀδμήτου.) ἢ κλυμένη, ἐπὶ τοῦ θανάτου οὖσα. συμμέτρως.) δικαίως. μετρήσας ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ἐπέπρωτο αὐτὸν ἀποθανεῖν. τουτέστι πρὸς αὐτὸν τὸν ὅρον καὶ τὸ μέτρον ἦλθον. Ἀ ἄ.) ὁ θάνατος ὁρᾷ τὸν ἀπόλλωνα πρὸ θυρῶν καὶ δέδοικε μὴ αὐτῷ ῥύσηται τοῦ θανάτου ὥσπερ τὸν ἄδμητον. Οὐκ ἤρκεσόν σοι.) τὰς μοίρας τῇ δολίῳ τέχνῃ ἀπατήσαντα τὸν μόρον ἀδμήτου κωλῦσαι. Θαάσσει.) εἰ μετὰ τοῦ δικαίου φησὶ φθείρῃ, τίς ἡ αἰτία τῇ τόξῳ. Ἀφορίζομενος.) ἀποστῶν. ἀφορίζων. Μέλουσι θάνατοι.) τοῖς γηραιοῖσι τοῦτο γὰρ λέγει μέλουσι. βραδύνουσιν γὰρ οἱ τοῖς ζῶσιν οἱ μέλοντες. καὶ ἄλλως. Κτήνεσιν ὃν οὐ χρή.) εἰς τοῦτο μὴ δυνῶν πεῖσαι τὸ φονεύειν ὃν οὐκ ἐπέπρωται. Οὐκ ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι.) οὐ γὰρ χρὴ κτήνεσιν οὓς ἐπέπρωται ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἔλεον ῥέπειν. καὶ μόνος γέρουσι θάνατον ἐπάγειν. καὶ ἄλλως. οὐχὶ τοῦτό σε θέλω ποιῆσαι τὸ κτήνεσιν ὃν οὐ χρή. τοῦτο γὰρ ὁμολογοῦμεν. ἀλλ' εἰς τὸ τοὺς γηραιοὺς ἀναιρεῖν. ἢ ἄλλως. οὐχὶ ἐγώ σε λέγω φονεύειν ὃν οὐκ ἐπέπρωται. ἀλλὰ τοῖς γηραιοῖσι θάνατον ἐμβαλεῖν. Οὐκ ἔτι τιμᾶς κάμοὶ.) ὅταν γὰρ τιμὰς λάβωσιν οἱ γηραιοὶ θεοὶ

ὑπόκηται. Ἡ φράσις μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας. ὁ δὲ χωρὸς σωίσηκεν ἐκπυῶν πρισβυτῶν Συντοπίων. οἱ ἢ πατραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς ἀλκήσιδος συμφοραῖς. προλογίζει δὲ ἀπόλλων. τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. ἀπόλλων. θανάτος. χορὸς. θεραπαινῶν. ἄλκησις. ἄδμητος. βωμὸς. φοῖβος. Ἡρακλῆς.

Ω δῶμα τἄδμήτ' ἢ σὺ οἳ ἐτλῶ ἐγὼ. θῆσαν.) θητικῶ. δίαιταν. Λιγίσαι.) διαρεῖσαι. καταδέξασθαι. Οὐ δὴ χολωθεὶς.) αὐθ' ὃ τοῦ ἀσκληπιοῦ. Τέκτονασ.) τιμωρῶπιωτι ἢ ἄρχον, εἰς ἐκδικίαν τ κυκλώπων κτείνω. Εστὸ δ' ἡμέρασ.) μέχρι τέλους τούτης τῆς ἡμέρασ. τοῦ δ' ὕστερο. προσυπακουσέον τὸ λάτρις ἢ τὸ θης.

Θῆσαν τράπεζαν.) ἢ διὰ σόματος ἢ δημῴδης ἱστορίας πρὸς τῆς ἀπόλλωνος θητεύσασ παρ' ἄδμήτῳ αὖτη ἐστὶν ἢ πέχρηται νῷ ὑριπίδης. οὕτω δὲ φησὶ καὶ ἡ σίοδος. καὶ ἀσκληπιάδης ἐν τραγῳδουμένοις. φερεκύδης δὲ οὔ φησι τοὺς κύκλωπασ ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀνῃρῆσθαι. ἀλλὰ τοὺς γόνας αὐτοῦ γράφων οὕτω. παρ' αὐτὸν τὸν ἄδμητον ἔρχεται ἀπόλλων θυτδύσων ἐνιαυτὸν δίος πελδύσασ τος. ὅτι κτείνει τοῦ βρόντεω καὶ ἀστροπαίω καὶ ἀρεῖ παῖδασ. κτείνει δὲ αὐτοὺς ἀπόλλων διὰ μεμφθεὶς ὅτι κτείνει ζοὺς ἀσκληπιὸν τὸν παῖδα αὐτοῦ κοραυνῷ ἐν πυθοῖ. ἀνέστη γὰρ ἰάμενος τοὺς τεθνεῶτασ. ἀναξανδρίδης δὲ ὁ δελφὸς φησὶ θητδῦσαι αὐτὸν διότι τ πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν. ῥίανος δὲ φησὶν ὅτι ἑκὼν ἐδούλθησεν αὐτῷ δι' ὀργὼτα τοῦ ἀδμήτου. καὶ πρὸς μὲν τῆς ἀπόλλωνος θητέασ ταῦτα. ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ κοραυνῷ βλῶσαι τὸν ἀσκληπιὸν ὑπ' ὀργῆς τὸν ἱππόλυτον ἀναστήσαι. ἀμιλλαχίρασ δὲ ὅτι ζλαῦκον. πανύασις. ὅτε

την στέγην. Κατορθώσαν.) ὀρθὸν κατέκλινεν. ὅπερ ἐώθασι ποιεῖν τοῖς τ ἀποθνησκόντων. Κοινὸν.) τοῦτο ὁ χορὸς ἐπλέγει ἵππολύτῳ ἀποθανόντος. κοινὸν φησὶ τοῦτο τὸ πάθος πᾶσι τοῖς πολίταις κατέλαβεν ἀπροσδοκήτως. Πίτυλος.) ὁρμή. φορά. πλημμέλημα. οἱ γὰρ ἀναξίως πράττοντες θρῆνον ἐμποιοῦσι. αἱ γὰρ ἀξιοπενθεῖς φῆμαι τ λαμπρῶν. Μᾶλλον ἢ ἀντὶ τοῦ μᾶλισα συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Πόλλων ἠτήσατο παρὰ τ μοιρῶν ὅπως ὁ ἄδμητος πλουτῶν μέλλων παράσχῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντος ἀποθανεῖν ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνῳ ζήσῃ. καὶ δὴ ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτὴν οὐδενὸς πρὸς τοῦτο γονέων βεληθέντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τ τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀποστήσας ἐδέξατο καλὸν πρὸ τῆς γυναῖκα. τὸν δὲ ἄδμητον ἡξίου λαβόντα αὐτὴν, σῴζειν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν, πάλιν ἄκλαυτον ἔλεγεν. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἐδέξατο ἣν ἐπέλθῃ ἄλκηστις ἢ πρὸ τοῦ θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς πλουτῆσαι. ἡρακλέους δὲ ἐπιδημήσαντος σὺν τῇ θεραπαινίᾳ διασῴζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς, καὶ ἀφιλομένου τῆς γυναικὸς, ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος

τὸ. ἵνʼ ἡ δύσλωβος ἀρὰ τὰ ἐμὰ πατρὸς δύθηκα. καὶ σωκρ
πόμενον τῷ ἰξῖς. ἐκ τὸ ἀρὰ δὲ πλάκας παρέχσιν.
ἵνʼ ἡ καθέαυτὸ τὸ κῶλον. καὶ ὅτι σώδεσμος ὁ ἰξῖς
πολιπὸς. Προγεννητόρων.) ἢν προγόνων τὸ κακὸν
ἐκ ἐμὲ ὁρίζεται καὶ φέρεται καὶ ἐπῆλθε εἰς τιμω
ρίαν. ἄλλως. ἀπὸ τοῦ ὄρου ἐκείνων εἰς ἐμὲ ἔρχεται τὸ
τῆς προγόνων μῦσος. ἀναφέρει δὲ καὶ ὧν τὸν πάλ
λαι πόνον. εἰς ὃ τὸ τί ποτε λείπει ἢ διαίνʼ ἢ διαν
τί ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐπάνω τῶν κακῶν. ὃ ὃ ποτε πα
ρέλκει. Φρονῶδη.) ἐννοῶ τὴν θεὰν ὅπως μὲ ἀπώλεσεν.
Τιμῆς ἐμέμφθης.) ὅτι ἐμὲ ἐτίμας ἐμέμφθης παρὰ σοί.
ἢ ὅτι ἐδὲ ὅλως ἐτίμασ αὐτὴν. ἄλλως. ἴδε ὅτι ἐμίσησε
φρονοῦντας διὸ ἐμέμφθη ὑπὸ σοῦ οὐκ ἠξιώθη τιμῆς.
Τί δʼ ἱκτανεις.) τί μέμφη τὰς κατάρας. ἐφόνευσασ
γὰρ αὖ με χῶ χωρὶς αὐτὸ. ὅτως ἦδα ὀργισμένος. ἄλ
λως, χῶ αὖθ τὰς κατάρας ἀπώλεσασ αὖ με ἐκ τῆς ὀρ
γῆς τὸ λογισμό. Δόξης χῶ ἡμῶν.) τῆς ὀρθῆς δοκή
σεως τὸ δικαίως, χῶ τῆς ἀληθείας ἵνα τιμῶσι. Φθῦ
σθῶ.) εἴθε ὧν καταράσθαι αὖθ θεῶ. ἵνα ἀμύνηται
τὸν πασηδῶνα ὑπὸ καταρῶν τοῖς θεοῖς. Ἐγὼ χῶ.)
ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς χηρὸς σὺν τοῖς ἀφύκτοις βέλεσι τιμω
ρήσομαι ἄλλον. ὅς τις αὖ τύχῃ. φίλτατος αὐτῆς τῆς ἀ
φροδίτης ἀπὸ τ' ἀνθρώπων. ἐς τὸν ἄδωνιν ὃ ἀνίσταται
ὡς πυῖς. λῆρος δὲ τὸ τοιοῦτον. ὁ χῶ τοῖς ἀρτέμιδος
ἀπώλετο ἄδωνις. ἀλλʼ ὑπ' ἄρεως. ἄδηλον δʼ ἔν τίνα φησί.
Κόρωι χῶ.) σὺν τροιζῆνι ἱερὸν ἱππολύτῳ. ὧ ἀποκείρονται
αἱ μελλόνυμφοι. διὰ τὸ μὴ λοντος χρόνῳ ἀπολωλυῖσας
σὺν ἤθει. Οὐ θέμις.) καὶ σὺ τῇ ἀληθείᾳ ὁ ἀπόλ
λων. Ἐγὼ δὲ μὴ.) λείπωμι λάθρων τὴν δυσφιλτὸν

τῆς ἀφροδίτης. τῆς ἐχθίστης ἡμῖν τὸ βιῶν, ὃ πόσα εἰσὶν
ἐν τῇ παρθενίᾳ, ἠράσθη τοῦ σοῦ γοῦν. τὸ δὲ· Γνώμην γε
καὶ τὴν κύπριν· πειρωμένη.) αὐτί τὸ τῷ λογισμῷ, τὸ
μὴ θέλειν συγκαθυβρίσθην τῷ ἱππολύτῳ, διὰ τὸ μὴ προ-
δῦναι τὴν δίκην τὸ αἰδοῦς. Η σῷ δ' ὅρκων.) ἢ τῆς
τροφὸς τῷ σῷ γῷ, τὸν ὅρκον τε ἐσήμαινον. Α λλ' ἐχθ-
συχος.) ἀλλ' ἡσύχαζε, ὡς σὰν οἰμώξῃ πλέον τὰ μετὰ
ταῦτα ἀκέσασα. Ων τὴν μίαν παρέλθω.) παρέπεμ-
ψασ. ἀπώλισασ ἀφεῖλθω. ὧν ἐξέλθω τὴν μίαν δύσκλη
ἀπὸ τ τριῶν ὧν ἔλαβες ἀπὸ τὸ πατρὸς. κὴ ἀπώλισας
τὸν γόν. Επεὶ σάφ' ἴσθι.) ἐπεὶ προεῖπεν παρὰ θεοῖς
νόμον μὴ ἀντιπράττειν ἀλλήλοις, ὅπ ἐ μὴ νόμος ἦν
κώλυσιν ἔσωσα κἂν αὐτὸν δυσεβῆ τυγχάνοντα. μὴ δύ-
λαβεσθαι μόνον τὸν δίκαιον τίνι γὰρ ἐμέλησεν αὐτὸν δύλαβεῖ-
σθαι μὴ ὂν νόμον λύσασ. ἀλλὰ κὴ δυσεβῆ κἄνδρα σώζου-
σα. κὴ γὰρ ἀγαθὸς σύγκαμα διαπραξόμενος ἐξεσίας ἔ
δίδοικεν. κὴ γὰρ ἐ μὴ νόμος με ἦρχε. κώλυσιν ὑπό
τινος λοιπὸν ἀδίκως ἐβοήθουν αὐτῷ. Ερέω τε. δ' αὖτε
τοῦ σωτῆρ' ἀγήσασ. σωίπτεσθε. συμβιβάσασι.
Δύσλωσ' ἐγώ.) ἐπειδὴ χρησμὸν ἔλαβε παρὰ τὸ ἀπόλ
λωνος ὁ θησεὺς. ὅτ ἐις ὃ κἂν δύξηται τῷ ποσειδῶνι τρί-
τον πλησθῆναι αὐτῷ. χρησμοῖς δὲ τοῖς αὐτὸ μασι τοῖς κα
τάρασ. ἐσί δ' αὖ δύχα θησέως πρὸς ποσειδῶνα τρεῖς.
πρῶτον κἀνελθεῖν ἐξ ἄδ. δεύτερον ἐκλαβυρίνθ. τρί-
τον. ἱππολύτ θανάτον. Σώτομα δ' ἔλιπε.) αὐτὸ
τοῦ ἀσωτόνως. ὑγιῶς κὴ μοδίως καὶ προσιχόντως. καὶ
συμφώνως. μὴ ὁ μὲν κἀγώ. ὁ δὲ κάτω. ἀλλ' ἑξίσ βασά
ζειν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τ μουσικῶν τόνων. Ω πατρός.)
πινὲς τὸ ὠχετλιασικὸν προσφέρονται σίζοντες εἰς ἀν

τί χρὴ δράσαντες ἡμᾶς σῆ χαρίζεσθαι φρενί. Ἐμοῖς
δ'. χρώμενος ὃ τοῖς ἐμοῖς βελτίοσι ἀεί ποτε σκλη-
ρὸς γενήσῃ εἰς τὸν σὸν υἱόν. Σὺ τὰν θεῶν.) σὺ φησὶ τῶν
αὐτοκτόνων ἦτοι ἀμετάβλητον, καὶ ἀκατηγόρητον, καὶ
μὴ καμπτομένων τῶν θεῶν φρενῶν καὶ ἀνθρώπων, πειθα-
νῆς καὶ ὑποτάκτης ὢν ἀφροδίτῃ σὺν τῷ υἱῷ. Ἀμφι-
βαλὼν δ'.) αὐτὶ τοῦ περιστείλας. σκέπῃ γὰρ τὰ ἐρώ-
των τὼν θέαν. ἵνα καὶ τὰ ἄμορφα, ἱμάσμια ὁρῶμεν.
Χρυσοφαὴς.) ὁ ἱερὸς ὁ χρυσοφαὴς. τοιοῦτόν ἐστιν ὁ λαμπρὸς,
ὢν. Λαῶς. Οὐ προσηνὴς ὁ χρυσὸς. ἀλλὰ τὸ εἶδος
χρυσοφαὲς. Φύσιν ὑρισκώων.) φύσιν ἔχων ὑηρῶν
αὐτὶ τοῦ ἄγριος ὢν τοῖς παθέσι καὶ τῷ σὺ βαλάττιον ὑηρίων
φύσιν ἔχων. καὶ τῷ σὺ γῆ γῆ. ὁ νῦς ὃ τοιοῦτος. ὢ αὖ ἐφορ-
μήσῃ ἢ τῷ ὀρείων ἢ τῷ πελαγαίων. ἢ τῷ σὺ τῇ γῇ ἰὼ ὁ ἥλιος
καταλάμπει. Ἀνδρα τὶ.) αὐτὶ τοῦ ἀνδρῶν αὖ-
δρασ' κατ' ἐξοχὴν ἔπεν. Ἀφαὴς.) ἀμελάσω ἀφαεῶς
καὶ ἀνιξελίκτως. πειθὲς τοῖς ψευδέσι λόγοις τῆς σῆς
γυναικὸς. καὶ τοῦτο ποιήσασ' φασὶ ἐγὼ βλαίβλω.
Πῶς ἐχύπο γῆς.) τὸ πῶς ἐκ ἀπὸ κοινοῦ ἐστιν οὗτως. πῶς
δ' ἥλιος αὖω μετελθὼν τὸν βίον πήματος ἔξω πόδας τ'
δ' ἀνίσχει. Μετεβὰς δ' μετεβιβάσας. Μεταβαλὼν.
μεταλλάξασ ζωὴν. καὶ ἀλλοιώσεις εἰς ὄργιον. Ὡς εὖ ἀ-
χαιοῖς ἀνδράσι.) τοῦτο φησὶν. εἰς ἀναθὲς ἄνδρασ' οὐκ
ἐπιμετρηθήσεται σου ὁ βίος. Ἀλλ' ὡς τὸ δ' ἦλθον.)
ὃ ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ γὰρ. αὐτὶ τοῦ φασὶ σώσω τὴν σωφροσύ-
νην τὲ σὲ παιδὸς. καὶ τῆς σῆς γυναικὸς τὸν ὀίστρον. ἢ τάχα
οὐκ ὀίστρον. ἀλλὰ τρόπον τινὰ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν
σωφροσύνην. μεγαλύνεται γὰρ λέγει τὸ ἀνοσιούσασα κρύ-
ψαι τὸν ὄγκον. Δηχθεῖσα.) συχνιθεῖσα τοῖς πόνοις

πάσασθαι τοὺς χαλινοὺς χαλινοῦσι τοῦς ἐκ πυρὸς γενο-
μένοις σὺν ταῖς σιαχόσι· καὶ διὰ πυρὸς γινόμενα ἐτρίχον.
Καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ.) Οὔθ' ἱππόδεσμων.) μήτε
τοῦ ἡνιόχου φροντίδα ποιούμενα. μήτε τὴν χαλινῶν.
Καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ.) καὶ εἰ μὲν εἰς τὰ ἀπέλαι καὶ
ἰσόπεδα τὸν δρόμον ἐποίει, ἐφαίνετο ὁ ταῦρος ἐμπρο-
σθεν τῶν ἵππων καὶ ἐβρασε αὐτοὺς. εἰδὲ εἰς τὰ ὄρη ἀπέφε-
ρον αὐτὸν οἱ ἵπποι ὄπισθεν περιπατοῦντα ὁ ταῦρος. καὶ
πρὸς πελάζων τῇ πυρὶ φερέαια σωμηκολόθη. Ενήλατα.)
οἱ παγκαλίσκοι. οἱ πρὸς τῷ ἄξονι. τὰ καλούμενα
ἁμαξηδόνια ὄχαι. ἢ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τῷ ἄξονι
ὥστε μὴ ἐξιέναι τὸν τροχόν. Θραύων δὲ σάρκας.)
ἀντὶ τοῦ θραυόμενος. ἤτοι σωτριβόμενος κατακλώμε-
νος ἢ κεφαλῶν. σὺν ταῖς πέτραις. Ιπποι δ' ἐκρυφθεν.)
οἷον οἱ δὲ ἵπποι καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ταύρου οὐδαμῶς ἐφά-
νησαν. ἀλλ' ἀφανεῖ ἐγένοντο ἀφ' ἡμῶν. Λεπάσας δὲ.)
ἤτοι τὸ ἐξέχον καὶ ὑψηλὸν. μέρος τῆς ὀρέιας γῆς. ἤτοι τῆς
ὀρεινῆς παρὰ τὸ λελεπίδαι. Οὐ δ' ἠγνωσικῶν.) οὐ δυ-
νήσομαι ποτὲ πισθῦσαι ὅτι κακὸς ἐφάνη ὁ ἐμὸς δεσπό-
της οὐ δὲ ἐὰν τὸ γένος ὅλον τὴν γνωσικῶν ἀποβάλῃ.
Καὶ τὴν σὲ ἴδω.) ἄδηλον ποῖαν ἴδω. μὴ δὲ ἐὰν πλη-
ρώσῃς γραμμάτων πάντα τὰ ξύλα τῆς ἴδης. ὄισιν
ὄρος σώδεν δρυον σὺ τῇ τροίᾳ. οὐ δ' ἔσι μοίρασ τοῦ δέον-
τος καὶ μεμοιραμένου. καὶ ἀναγκαίου. τὸ δὲ χρειῶν μετα-
χὴ ἔσιν ὠφέλημα πικῶς σώζειν ἔχουσα. Μίσει
μὲν ἄνδρα.) τραχὺ δὲ ἐμβησούς. ἐπειδὴ φησὶ μισῶν αὖ-
τὸν ἐχάρην ἀλλὰ πάλιν τοὺς θεοὺς ἀκχυγόμενος λυπεῖ-
μαι διότι ὑπάρχει ἐξ ἐμοῦ γεγενεῖς. Πῶς οὖν.) ἀπὸ
κοινῆς τὸ χρὴ ὁ δὲ νεὸς πῶς οὖν κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον,

τί χρὴ

τὸν χρυσοῦν πλόκαμον. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ σκύλακα θεωρήσασα τὴν μίνωα ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ σωτὶ ἔχει τὸ αὐτῷ προδοῦναι τὴν πόλιν ἡλάβοι αὐτὴν γυναῖκα. ὁ δὲ σωτὶ βέτο. καὶ παραχυνομένην τιμωρεῖν τοῦ πεπόντος τὸν πλόκαμον. καὶ τὴν πόλιν παρέλαβε. καὶ μετὰ τὸ παραλαβεῖν ἔλαβεν αὐτὴν ἐπάνω τοῦ πλοίου. καὶ ἐδησεν αὐτὴν εἰς τὸ πλοῖον. καὶ ἐμενε συρομένη ὑπὸ τῇ θαλάσσῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ πέλαγος σαρωνικόν. ἐκπεσοῦσα δὲ ὑπὸ τῇ θαλάσσῃ καὶ θηρίον γινομένη τὴν ἰδίαν φύσιν οὐδαμῶς μετέβαλεν. Ακτὴ ἀπὸ βλέψαν.) ἀκτὴ δὲ τὴν πέτρασ τὰς ὑπὸ τῶν κυμάτων κλυζομένας. ἐθεωρήσαμεν. τὸ κῦμα μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀνερχόμενον. καὶ τοσοῦτον ὑψηλὸν ὥστε μηκέτι καθορᾶν ἡμᾶς τὸ ὄρος τοῦ σκείρωνος. ἐκ τοῦ ὕψους φησὶ τοῦ κύματος οὐκέτι σείρωνα τὴν σκειρωνίδα αὐτήν. Κἄπειτ' ἀνοίσαντε.) τὸ πυθμα εἰς ὕψος ἠρμένον ἰδμὸν δὲ τὴν σοφὴν γῆν. τὴν κυκλουμένην ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ πέριπτος ὄχος. τὸ ὄχημα τὸ ἐκ δ' ἵππων ἐμβυγμένου τοῦ ἱππολύτου δηλονότι. Καὶ διαστῆσαι μὲν.) ἤθεσι τῆς μελίττης καὶ τῆς ἐμπειρίας σωφρόνως πολλῶν ἔχων σὺν τῷ ἱππεύειν. Αλλως. Καὶ ὁ μὲν ἱππόλυτος διὰ τὸ μὴ θρονεῖσθαι τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἐπέπεσον αὐτοῖς καὶ ἔσφιγγε τοὺς χαλινούς. Ελκει δὲ.) τὸ ἑξῆς. ἕλκει δὲ ἱμάσι. κώπην δὲ τὴν μάσιγα νῦν λέγει. ἕλκει δὲ εἰς τοὔπισθεν ἱμάσιν ἀρπήσας δεμασ. ὡς ναύτης κώπην ἕλκει εἰς τοὔπισθεν. Αλλως. ὡς πρὸ δὲ ναύτης ῥάλης οὔσης κρατῆ τὸ πηδάλιον καὶ σώζῃ τὴν ναῦν, οὕτω καὶ ὁ ἱππόλυτος τὰ λῶρα ἐκράτει. Αἱ δ' εἰδομένουσαι.) αἱ δὲ πῶλοι δακνοῦσαι καὶ ἐγκρα-

Ταυτὸ δακρύων.) τὸν αὐτὸν στεναγμὸν Μυρίας δ' ὅπως δόπτες αὐτί τοῦ πολλὴ προπομπὴ· πολλὴ ἄθρησις· ὅπως ὧν ἀκολουθοῦσα τοῦ ἱππολύτου. Τίπ' αὖτ' ἀλύω.) διατί δυσφορῶ· διατί ἀδημονῶ καὶ θρηνῶ· οὐκ ἐγχωρεῖ μὴ πεισθῆναι με τοῖς λόγοις τοῦ πατρός μου· χὴ ἄνακ χωρῆσαι ἐκ ταύτης τῆς γῆς· Ἐξηρτυμένας.) ἕτοιμας μενάς· αὐτὶ τοῦ παχέως· ἅμα τοῖς λόγοις χὴ πρὸ τοῦ πληρῶσαι αὐτὸν τὸν λόγον, παρεισήσαμεν αὐτῷ τὸ ἅρμα. Μαρπῆι δὲ χρῆσιν.) ἐνέβασιν οἱ ἅρματηλάται πρὸ ἁπήνην τὰ λῶρα τῇ αὐτυγι· ὅπου δοκεῖν οἱ ἵπποι ὑπὸ πνος ἄγχεσθαι ὡς ὁποιη τῆς· ἐξ αὐτυγος ἡνία τείνασ. Ἀλλ' ὡς. Λαμβάνει τοὺς χαλινοὺς σὺν ταῖς χερσί· χὴ κρατεῖ ἐκ τοῦ ἅρματος. Αὐταῖσιν ἀρβύλησιν.) ταῖς τοῦ ἅρματος πρὸ τὰ αὐτυγα. Σύνθα τὴν σάσιν ἔχει ὁ ἡνίοχος. Καὶ πρῶτα μὲν.) αὐτὶ τοῦ ἤνεγκα τοῖς θυσίαις τοις χάρισσ' αὐτείνασ. Αἴθοιτο δ' ἡμᾶς.) μάθοι ὁ πατὴρ ὅπ ἀπεμάξαμεν. σὺν χῷ πληθωτικὸν ἐπήγαγεν· διὸ τὸ χ'. Κειμένη σαρωνικοῦ.) σαρωνικὸς κόλπος ἐστὶ πρὸς τῇ κορίνθῳ· ἱερὸς ἀρτέμιδος· ἐν ᾧ φασί τὴν σκύλλαν ὑπὸ μίνωος ἑλκυσθῆναι· ὄνομα οὖν ἐστὶ πλάκους ὀνομασθὲν ἀπό τινος σάρωνος κυνηγοῦ· οὗτος διώκων ἔλαφον ἐμάνη καὶ ἡ ἔλαφος λυσσομένη, ἐρρίψεν ἑαυτὴν εἰς τὸ πέλαγος· καὶ αὐτὸς δὲ τῇ μανίᾳ φερόμενος ἐρρίψεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἀπεπνίγη. ἄλλοι δέ φασιν ὅπ ἐκ τῆς σκύλλης τῆς θυγατρὸς νίσου τοῦ ἀδελφοῦ αἰκίας χὴ πάλαιστος· οὗτος γὰρ ὠκησεν εἰς μέγαρα, ἐάσας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μαχομένους πρὸ βασιλεύσασ. χὴ ἦν ὁ νίσος· ὃς εἶχε χρυσοῦν πλόκαμον ὧν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· ὃ ὧν μίνως στρατοπεδεύσας, κατ' αὐτοῦ οὐκ ἠδυνήθη παραλαβεῖν ἕως οὗ ἔχε

ὃ ἐσι τῆς ἀρτέμιδος αὐ κατὰ τὴν βαθεῖαν ὕλην ἀσίφα
νοι ἴσονται. λείπει γὰρ τὸ ἴσονται. ἄλλως αὖ ἀναπαύσης
τὴν χορὸν τῶν συγχορευουσῶν πρὸς τὸ τῆς λητοῦς ἱερόν.
ἀσίφανοι ἴσονται. τυτέσι λυπηθήσονται. ὦ σοὶ αὖ παρ
θένοι πῆμες ἢ τὸ ἀσίφανοι, ἀντὶ τοῦ πολυσίφανοι ἔσον
ται. τὸ δὲ λείποντες ὦ πατικόν. φυλάσσω.) διὰ τὴν φυ
γὴν ἄχεσι πεμπληθήσονται αὖ παρθένοι ὑπὲρ τοῦ γάμου
τίς σοι δοθήσεται γυνή. ἄλλως φυλάσσος σοῦ ὄντος ἢ φι
λογυνικία ἢ παρθένων ἢ ὧν δοξαζομένων τῷ σῷ γάμῳ
ἀπώλετο. Συζυγίαι χάριτες.) αἱ σωζθυγμέναι
χάριτες τῷ ἱππολύτῳ. αἱ συζθυγγύσαι. ὅ ἐσι γαμήλιοι.
αὐτὶ τοῦ ὦ χάριτες ἐφορεῖ τῆς συζυγίας. Θησῆ μεν
ρίμνης.) οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐξ ὀνόματος τοὺς δημότας ἐκ
άλουν. πολίτας δέ φησι τοῦ θησέως τοὺς ἀθηναίους. καὶ
τροιζηνίους. τούτων γὰρ ἀμφοτέρων πολίτης ἐσίν. ἐκ
μὲν πατρὸς ἀθηναίων. ἐκ δὲ μητρὸς τροιζηνίων. καὶ γῆς
τέμενος. πρὸς τε τὴν τῆς τροιζῆνος. τοὺς ὅρους φησί.
ἀσυγκτόνας δὲ πόλεις τὰς δύο φησί. τροίζηνα καὶ ἀθή
νας. Πρὸς τοῦ.) αὐτῷ δηλονότι. μὴ κρύψαι γυναῖκα πη
νὸς ἐφθέγξατο ὡς τὴν ἐμὴν κακήνος φονεύσει αὐτόν.
Ῥόπτρον.) ἡ ῥομφαία ὅ ἐσιν εἶδος ξίφους. καὶ ἡ πάγη.
ἢ τὸ ἐπίπαστρον. Ἄλλως. Πλῆγμα. κυρίως δὲ ῥόπτρον,
τὸ τῆς δίκης ῥόπαλον ἀπὸ τοῦ ῥαπίζω. Κύμοδέγμο
νος.) ἡμᾶς μὲν σὺ ἀγαλλῶ τῷ δι χομένῳ τὰ κύματα τε
φιλοκαλοῦμεν τοὺς ἵππους. κλαίοντες ὦ τὴν φήμην
τῆς ἐξορίας τοῦ ἱππολύτου. Ηράσω πέρι.) ἢ πε
ρὶ αὐτὶ τοῦ κατὰ. κατὰ τοῦ σοῦ παιδὸς. ὦ πόσι θον
ὄντως ἔμαθον ὅτι ἐμὸς εἶ πάτερ, Ὑπέκτραπεν.) ἀπὸ
τοῦ κατὰ τὴν ἔχειν ὡγόμεθα ὑπέκτρα. Ωε οὐκ ἔνθ' ἔν
μοι.) ὅτι ὁ ἱππόλυτος φθόγει τὴν ἰδίαν γῆν καὶ πόλιν.

χομαι. ὁρῶν τοῦ βίου τὴν σύγχυσιν. σώιζειν κἀμὲ πυά
τοῖς ἐλπίσιν ἔχων ἐλαφρύνομαι καὶ ἀπολήγομαι. βλέ
πων σε τε τοῖς τύχαις τὴν ἀνθρώπων καὶ σεαυτοῖς ἥρωις.
τουτέστιν ὁ πλοῦτος αὐτὸς ἀνθρώπινα σεαυτοῦ. ἐλαφρύ
νομαι καὶ οὐ μέλει φρονῶ. Σώιζειν.) σοφίαν δ' τί
ναι ἐν τῇ διανοίᾳ ἔχων ὡς πρόνοιαν θεῶν λογιζόμενος.
ἐκ πίστεως ταύτης. σε τε τοῖς τύχαις τῶν θνητῶν καὶ σὺ
δράγμασι λθύοντων. Ἀλλὰ γὰρ πράγματα σεαλάσ
σεται.) οἷον πολλὴ μεταβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγ
μάτων. Μεταδίεται. εἰς πολλὰ πλανώμενος μετα
βάσεις ὁ βίος. οἷον οὐμένει βέβαιος τοῖς ἀνθρωπίνοις
θαυμάσι. ἀλλὰ μεταβάλλεται. Ἀλλως. Τὸ ζῆν ἀεὶ μετα
βάλλεται πολυπλάνητον ὂν τοῖς ἀνθρώποις. Δόξε
δι.) οἷον μὴ σὺ μεγάλαν δόξαν. μὴ μικράν. ἀλλὰ
μέσην καὶ σιμήν. Παράσημος δι.) αὐτὶ τοῦ ἀδόκι
μος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων. Ρᾴ
δια δ' ἤδεια.) αὐτὶ τοῦ δύχερῆ καὶ ἄλυπα ἤδη ἔχουσα
καὶ προβαίνουσα δύτυχοίην ἀεί. Ἀλλως. Εὐχερῶς ἢ τὸ
συνήθη μεταβάλλουσα τὸν ὀλίγον χρόνον δύτυχοίην τὸν
βίον. τὸ δὲ ἑξῆς δύκολον ἢ ζωὴν ἐς τὸν καθ' ἡμέραν χρό
νον ἀεὶ διαδιεχοίμην. καὶ σὺ ἄλλοις τὸν βίον δύτυ
χοίην. δώσεται δὲ καὶ αὐτὶ σὺ ῥᾳγνυκοῦ κεῖσθαι τὸ μὴ
μεταβαλλομένην. αὐτὶ τοῦ μεταβάλλουσα. δώσεται δὲ
πάλιν εἶναι καὶ τὸ ἤθη μεταβαλλομένην.
Βίον σωδυτυχοίην.) καλῶς ἡ σωὶ ἔγκειται πρόθεσις.
δηλοῦσα ὡς οὐκ ἄκρατον δύχεται δύδαιμονίαν. οὐ δὲ
πλεονεκτεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σὺν ἄλλοις εὐπραγεῖν τὸ βίον
Οὔπω ἔπ γρ.) αὐτὶ τοῦ οὐκ ἀπείρακτον καὶ ἄφοβον. διὸ καὶ
μεταφυλακῆς ἠξίωμαι. Ἀλλως. Ἀδηλον ἐς θεοὺς δη
λονότι. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἀνθρώποις σωαπεῖον. γνῶ οὖν

ξενοῦσθαι.) ὥσπερ ἔξεστι γῆς διατρίβειν. ξένος αὐτὴ πολλὴ τοῦ γίνεσθαι. ἴσι δὲ ἀπίκιον. Κλαίων τὶς.) οὐχ ὡς αὐτὴ πεῖν λέγει. ἀλλ' ὡς ἐξελθούσας χειρὸς ὀθεῖσθαι βουλόμενος. οὕτως ἐὰν μέτις διώξῃ ἐκ δούλων κλαίων ἀναχωρήσῃ. ἐὰν δὲ θέλῃς σὺ διώξον μετὰ τῆς γῆς ταύτης. Φυξούμεθα δὲ.) εἰς ἀπίκιον φασι φυγεῖν ἔπι ὑπὸ μίαν βασιλέαν ὄσαν ἀπίκη τι καὶ τροιζῆνα. τὴν ἤπειρον λέγων ἑκατέραν ὠνόμασεν. καὶ διεχθεῖς ὃ τὸ αὐτὸ λέγει. διεχθὺς γὰρ ἐβασίλευσεν ἐς τὰς Ἀθήνας. ἢ καὶ βαὶς ὃ εἰνέσθαι. ἢ βῆτας τρέφειν. διὰ τὸ ἔχειν τόπους πρὸς τὸ βᾶναι ὥσπερ τὰ θέσεις. ὅθεν καὶ βητήρια τὰ γυμνάσια. Οὐχ ἕλξει αὐτὸν.) οὐ διώκειται αὐτὴν ἐκ ταύτης τῆς γῆς. οὐκ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἔπον ὑμῖν. Ἡ μέλαμοι κατεθέων.) γωνιῶν μὲν ἐστιν αὐτοῦ χαρακτῆρα. μεταφέρει δὲ τὸ πρόσωπον ἐφ' ἑαυτοῦ ὁ ποιητὴς. καὶ τὰ λιπῶν τὰ χωρικὰ πρόσωπα. μετοχαῖς γὰρ ἀρχαίοις καὶς κέχρηται. τὸ δὲ μοι αὐτὶ τοῦ μου. ὡς τὸ μητέρι μοι μνησῆρδν. τὸ δὲ ἑξῆς. οὕτως μου τὰς λύπας μειλίχως ἀφαιρῶς καθίσησι τὰ πρὸ θεῶν μειλήματα. ὅταν εἰς φρένας ἔλθῃ. ὁρῶν δὲ. ὁρῶν δύσεβῆ μὲν ὄντα τὸν ἐπόλυτον κακῶς δὲ πράττοντα παρὰ τὸ δίκαιον θαυμάζει τοῦ βίου τὸ ἀνώμαλον. καὶ παράπεδαι φησὶ τὴν διάνοιαν ὑπονοῶν μὲν τὸ θεῖον προνοεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων. ὁρῶν δὲ θεὰς προνοίας μὴ μετέχοντας τῶν ἀνθρώπων τὰ πράγματα. ἐκ τοῦ τοὺς μὲν ἀδίκους δὺ πράττειν. τοὺς δὲ δικαίους παρὰ τὴν ἀξίαν πράττειν κακῶς. ὁ δὲ νοῦς ὅταν φησὶ θεοὺς λογίσωμαι πάσης λύπης ἀπαλλάξομαι. σὺ θυμούμενος ὅπ ἀδικάσως τὰ πράγματα κρίνουσι τὰ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ παρέχοντα. καὶ δοκῶν κατὰ τοῦτο σωτὴρ εἶναι ἄφρων ἐλέγχει

δι δόμενοντοῖς μαντευομένοις ἀφ ὧν οἱ μάντης ὁρμᾶ
μενοι προφητεύουσι πρὸς τινος μιλόντων. τ ὃ τ μάντ
ων ὄρνισι προσέχουσιν. οἱ ὄχλήρους. κλῆρον ἀν τ μαντέ
ων. εἰσὶ χέρνιβν κλήρω μαντευόμενοι διὸ εἰσι λαχμοῖς.
Οὐ δῆπε πάντων.) ὃ δῆπε πάντων. ὑφὴν αὐ αγωνίσιον.
ἢ πρὸ πόθεν ἡμῖν αὕρησις. Οὐ δῆπε.) ἀστὶ τὸ ἔδαφ
μὸς λύσω τ ὅρκον. ἐγχωρεῖ μὴ πᾶσάμι. ἢ μάτην λύ
σω τ ὅρκον. ὃν ὤμοσα τῇ τροφῷ μηδὲν ἐπῆν. Ἀλλὰς.
Πολλάκις φησὶν ἂν ἔπω οὐπείθω τί ἢ τοὺς ὅρκους πα
ραβαίνω. Οὐκ εἰ πατρῴασ.) τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι. ἢ
τὸ εἰμί τὸ ὑπάρχω. σὺ τῇ σωτηρίᾳ κατὰ τὸ δεύτερον
πρόσωπον ἀποβολῶ πάσχεις τὸ σ. πρὸς λόγος. φασί
γὰρ ποῖ ἄπεις ἢ πᾷ. Τίνος ξένων.) τ ξένων εἰς τοὺς οἴ
κους πορεύσομαι. διὰ τοιαύτην αἰτίαν φυγόντες τίς με
σὺ οἴκω εἰς δέξεται. Ος πε λυμεῶνασ.) ὅς πε ἡδε
πομίζων τοὺς ξένους λυμεῶνας τῆ γυναικῶν. ἢ ξένων
γάπας τῆ κακῶν. Ω δώματ ἐμοὶ.) ἐμοὶ φωνῶ ἀφίε
μι. καὶ ἐμαρτυρήσατέ μοι ἢ τοιοῦτος οἷος ἐγὼ γέγονα.
Εἰς τοὺς ἀφώνους.) γράφεται καὶ σοφῶς. ἢ γὰρ σοφιστι
κῶς καὶ τεχνικῶς. εἰς τὸ φεύγειν ὑποσκιτέον. τὸ δὲ λοι
πὸν κατὰ ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας ὧν
καλεῖ. τὸ δὲ κατὰ φαίδραν πρᾶγμα μὴ φθεῖ γόμενον
σαφῶς μιμεῖται τὸ κακόν. Εἴθ ἦν ἐμαυτὸν.) εἰθε δυνα
τὸν ὦ ἐμαυτὸν ἄλλον γενόμενον προσβλέψαι δακρύου
σα καὶ κατιδὴν σὺ ὁ ποίοις κακοῖς ἐμι. τοῦτο δὲ λέγει
διὰ τὸ μὴ τὸν θυσία πρὸς βλέποντα αὐτὸν οἰκτίρειν.
Πολλῷ γε μᾶλλον.) σαυτὸν ἐμιλέτησασ μᾶλλον σίβειν
ἢ τοὺς τεκόντας. ἢ καλῶς ποιεῖν ὧν δίκαιος ὡς αὖ
τὸς λέγεις. μᾶλλον σαυτὸν ἠσκήσασ σίβειν. Πάλαι

ποιεῖς. μὴ δ' αὖ βιάσασθαι. μὴ δὲ εἰς σίγησιν ἐλθὼν ποιεῖ τοῦ μιγῆναι τῇ σῇ κοίτῃ· οὐχ ὅπως λέγεις με καὶ φθῆναι αὐτόν. Ἢ τάχα ὀλοίμην.) διαζυκτικὸς ὁ λόγος· ἢ ὀλοίμην εἰ κακῶς φανήσομαι. Εσωφρόνησεν.) σωστὸν σὺ δ' ὦ τὸ σῶσαι εἴτ' οὖν οὕτως· ἢ φάσθραως σὺ φὴς ἐσωφρόνησεν. καί τοι μὴ φύσει ὑπάρχουσα τοιαύτη· ἐγὼ δὲ ὁ ἔχων οὐκ ἐσωφρόνησα. ἀλλ' ἐβουλήθην αὐτῇ μιγῆναι αὐτῆς μὴ βουλομένης. Ημᾶς δ' ἔχοντες.) ἡμᾶς δὲ σιωπήσαντες οὐ καλῶς ἐποιήσαμεν· τὸ γὰρ ἔχοντες αὐτί τοῦ σιωπήσαντες· ἢ τὸ σώφρονα ὠήθημεν φυλάξαντες. Αρκοῦσαν εἶπας.) ἀπολογίαν ἀρκοῦσαν εἶπας τοῦ μὴ φονεῦσαι τὸν φάσθραν.

Επῳδός.) αὐτί τοῦ ἀπατεών· φαρμάκων ἔμπειρος· βοῦρκησίας δὲ πρᾶσπε. βαβύπη. οὕτως ἀπλῶς. πῆς δὲ δηθέαν· αὐτί τοῦ δηθέως εἶναι ὑποκρινόμενος.

Καὶ σοῦ γε κἀρτα.) βαυμάζωσι ὥ πάσπερ ἠτᾶπα καὶ πρεῖς· εἰ γὰρ ἐγὼ πατὴρ ἡμῶσος, οὐδαμῶς ἐφυγάδευον· ἀλλ' ἐφόνευον ἂν σε· εἰ ὑπελάμβανον τὸν γνώσαι μου διαφθείροντα. Ταχὺς γὰρ ἄδης.) ῥᾳσος· αὐτί τοῦ ἥδιος· ταχὺς δὲ αὐτί τοῦ ὀξύς· οἱ γὰρ ἄδικοι ταχὺ τὸν θάνατον λαμβάνοντες χαίρουσι· διὰ τὸ μὴ κρίνεσθαι αὐτοὺς πολλάκις. Οὐ δὲ μιῶν τὴν χρόνον.) οὐ δῆτα μόνης ὀλίγον χρόνον ἵνα μάθῃς τὸ ἀσφαλὲς· ἀλλ' οὕτως με διώκεις; Η δίλτος ἥδε.) αὕτη ἡ δίλτος οὐκ ἔστιν ἀπὸ μαντείας κατασκευασμένη ἀλλὰ κατὰ χρείαν· ὥσπερ ἐγὼ δέχομαι τὴν ταύτης πεδύην· τὰς δὲ μαντείας πολλάκις ἐγὼ χαίρειν λέγω αὐτί τοῦ οἰμώζειν· ἃ παρὰ μάντεως φησὶ μαθοῦσα· ἀλλ' αὐτὴ παθοῦσα· κρεῖττον ἄλλων ἠδύα· κλῆρος δέ ἐστι τὸ σημεῖον τῶν

τὸ ἵνα μὴ ὑβρίσωσε ἀρὰ τὰ ἐμὰ πατρὸς βύθια· καὶ σωκα-
πόμενον τῷ ἐξῆς· ἐς τὸ ἀρὰ δὲ πλέαν παρίχεσιν·
ἵνα μὴ καθ' ἑαυτὸ τὸ κῶλον· καὶ ὁτὲ σωδυσμὸς ὁ ἐξῆς
πόδας· Προγεννητόρων·) τὴν προγόνων τὸ κακὸν
ἐς ἐμὲ ὁρίζεται καὶ φέρεται καὶ ἐπέρχεται ἐς τιμω-
ρίαν· ἄλλως· ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐκείνων εἰς ἐμὲ ὄρχεται τὸ
τὴν προγόνων μῦσος· ἀναφέρει δὲ καὶ ὧν τὸν τὴν παλ-
λακηδῶν φόνον· εἰς ὃ τὸ τί ποτε λείπει ἢ διὰ ἵνα ἢ διὰ
τί ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐπάπτωσι τὰ κακὰ· ὃ ὃ ποτὲ πα-
ρέλκει· Φρονῶδη·) ἐννοῶ τὴν θεὰν ἥτις μ' ἀπώλεσεν·
Τιμῆς ἐμέμφθης·) ὅτι ἐμὲ ἐτίμας ἐμέμφθης παρὰ σοί·
ἢ ὅτι ἀδίκως ἐτίμασ αὐτὴν· ἄλλως· ἴδιόν ὅτι ἐμίσησε
φρονοῦντα διότι ἐμέμφθη ὑπὸ σέ· ἢ οὐκ ἠξιώθη τιμῆς·
Τί δ' ἔκπαγλες·) τί μέμφη τὰς κατάρας· ἐφόνευσασ
γὰρ ἂν με ἢ χαρὶς αὐτὸ· ἔτως ἴδια ὀργισμένος· ἄλ-
λως, ἢ αὖθις τὰς κατάρας ἀπώλεσασ ἂν με ἐκ τῆς ὀρ-
γῆς τὸ λογισμὸ· Δόξης χθὲς μοι·) τῆς ὀρθῆς δοκή-
σεως τὸ δίκαιος, ἢ τῆς ἀληθείασ ἢ παρημούσι· Φθῦ
ἔθελω·) εἴθε ἐθέλω καταράσθαι αὐτὸν θεῶ· ἵνα ἀμύνηται
τὸν πεσηδῶνα ὑπὸ καταρῶν τοῖς θεοῖς· Ἐγὼ χθὲ·)
ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς σὺ τοῖς ἀφύκτοις βέλεσι τιμω-
ρήσομαι ἄλλον· ὅς τις ἂν τύχῃ· φίλτατε αὐτῆς τῆς ἀ-
φροδίτης ἀπὸ τ' ἀνθρώπων· ἐς τὸν ἄδωνιν δ' ἀνίπτεται
ὡς πινες· λῆρος δὲ τὸ τοιοῦτον· ὃ χθὲ τόξοις ἀρτέμιδος
ἀπώλετο ἄδωνις· ἀλλ' ὑπ' ἄρεως· ἀδηλον δ' ἔν τινα φησί·
Κόραι χθὲ·) σὺ τροιζῆνι ἰδὼν ἱππολύτε· ὃ ἀποκείρονται
αἱ μελόγυμφοι· διὰ τὸ μέλλοντος χρόνος ἀπολαυούσας
σὺ ἤθει· Οὐ θέμις·) καὶ σὺ τῇ ἀληθείᾳ ὁ ἀπόλ-
λων· Ἐγὼ δὲ μὴ·) λήπωμι λάθρων τὴν δυφιλτὰν

τῆς ἀφροδίτης. τῆς ἐχθίστης ἡμῖν τ θεῶν, ὁ πόσα εἰσὶν
σὺ τῇ παρθενίᾳ, ἡράσθη τοῦ σοῦ γοῦ. τὸ δὲ. Γνώμην νε
καῦ τὴν κύπριν. πειρωμένη.) αὐτί τὸ τῷ λογισμῷ, τὸ
μὴ θέλειν συγκαβύδην τῷ ἱππολύτῳ, ἀλλὰ τὸ μὴ προ/
δοῦναι τὴν δύγλω τὸ ἀνδρός. Η σῷ δ' ὅρκων.) ἤ τις
τροφὸς τῷ σῷ γῷ, τὸν σῶπα ἐσήμανεν. Αλλ' ἐχθρὸν
συχος.) ἀλλ' ἡσύχαζε, ὡς σὰν οἰμώξῃ πλέον τὰ μετὰ
ταῦτα ἀκάσασα. Ων τὴν μίαν παρεῖλθ.) παρίεμε
ψασ. ἀπώλισασ ἀφεῖλθ. ὧν ἐξεῖλθ τὴν μίαν δύχλω
ἀπὸ τ τριῶν ὧν ἔλαβις ἀπὸ τὸ πατρὸς. χῷ ἀπώλισας
τὸν γόν. Επεὶ σάφ' ἴσθι.) ἐπὰ προεῖπεν παρὰ θεοῖς
νόμον μὴ αὐτιπράπειν ἀλλήλοις, ὅτι ἢ μὴ νόμος ἐν
κώλυσεν ἔσωσα αὖ αὐτὸν δύσεβῆ τυγχάνοντα. μὴ δῦ
λαβεμόν τὸν δία. σὺ τίνι γῷ ἐμελλεν αὐτὸν δύλαβεῖ
θαι μὴ ᾧ νόμον λύσασ. ἀλλὰ χῷ δύσεβῆ ἀνδρα σώζου
σα. χῷ γῷ ἀγαθὸς σύνομα διαπραπόμενος ἐξέσιας ἃ
δίδοικεν. χῷ γῷ ἢ μὴ νόμος μι ἦρχε. κώλυομόν ὑπό
πνος λοιπὸν ἀδεῶς ἐβοήθουν αὐτῷ. Ερρωσο. δὲ αὐτὰ
τοῦ σωιρέᾳνησαν. σωέπισον. συμβεβήκασι.

Δύσλωσε ἐγώ.) ἐπειδὴ χρεσμὸν ἔλαβε παρὰ τ ἀπόλ
λωνος ὁ θησδς. ὅτι ἐς ὃ αὖ δύξηται τῷ ποσειδῶνι τρί/
τον τελεῖται αὐτῷ. χρεσμοῖς ᾧ τοῖς αὐτόμασι τᾶς κα
τάρας. εἰσὶ ᾧ αἱ δύχαὶ θησέως πρὸς ποσειδῶνα τρεῖς.
πρῶτον ἀφελθὼν ἐξ ἄδε. δεύτερον ἐκλαβυρίνθε, τρί/
τον. ἱππολύτ θανάτον. Σώτομα δ' ἔλκετε.) αὐτὰ
τοῦ ἀσωπόνως. ἠγκυ ἀρμοδίως καὶ προσεχόντως. καὶ
συμφώνως. μὴ ὁ μὲν ἀνω. ὁ ᾧ κάτω. ἀλλ' ἐξίσε βασά/
ζειτε. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τ μεσικῶν τόνων. Ω πατρὸς.)
πνεῖς τὸ ὠχετλιασικὸν προσφώνεται σίζοντες ἢς ἀν

τί χρὴ δράσαντας ὑμᾶς σὴ χαρίζισθαι φρενί. Ἐμοῖς
δ' χρώμενος δ τοῖς ἐμοῖς βελήμασι δόξι ποτ' σκλη-
ρὸς γενήσῃ ἐς τ' σὸν ὄργον. Σὺ τὰν θιῶν.) σὺ φησὶ τῶν
ἀνυπόπτακτον ἤτοι ἀμεταβλητον, δ ἀκαταγώνιστον, δ
μὴ καμπτομένων τ' θιῶν φρενῶν δ τ' ἀνθρώπων, πει-
γῆς δ ὑποτάσσεις ὦ ἀφροδίτη σῶν τῷ ὄρνιθι. Ἀμφι-
βαλὼν δ'.) ἀντὶ τ' πρόσκεισαι πάσας. σκέπη γὰρ τ' ἱερῶν
τῶν τῶν θεᾶν. ἵνα δ τὰ ἄμορφα, ἱράσμια ὁρῶμεν.
Χρυσοφαὴς.) ὁ ἱερὸς ὁ χρυσοφαὴς. τοῦτ' ἔστιν ὁ λαμπρὸς,
ὦν. Ἀλλως. Οὐ προσηνὴς ὁ χρυσὸς. ἀλλὰ τὸ εἶδος
χρυσοφαὲς. Φύσιν ὀρίσκιων.) φύσιν ἔχων ὑπερῶν
ἀντὶ τ' ἄγριος ὢν τοῖς ποθοῦσι δ τ' σὺ θαλάσσης ὑπερίων
φύσιν ἔχων. δ τ' σὺ γῆς γὰρ. ὁ νὸς δ τοιοῦτος. ὦ ἂν ἐφορ-
μήσῃ ἢ τ' ἀρσένων ἢ τ' πελαγήων. ἢ τ' σὺ τῆς γῆς ὡὸς ἥλιος
καταλάμπει. Αὐδρα τὸ.) ἀντὶ τοῦ ἀνδρῶν ἀν-
δρας κατ' ἐξοχὴν εἶπεν. Ἀφανῆ.) ἐργάσω ἀφανῶς
δ ἀνεξελέγκτως. πειθεὶς τοῖς ψευδέσι λόγοις τῆς σῆς
γυναικὸς. δ τοῦτο ποιήσας φανεραὶ ἔσῃ βλάβαι.
Πῶς δ' ὑπὸ γῆς.) τὸ πῶς ἐκ ἀπὸ κοινοῦ ἴσῃ οὕτως. πῶς
δ πῶς ἀνω μεταλθὼν τὸν βίον πάντας ἔξω πόδας τ'
δ' ἀνίσχεις. Μεταίβας δ μεταβιβάσας. Μεταβαλὼν.
μεταλλάξας ζωὴν. δ ἀλλοιωθεὶς ἐς ὄρνιον. Ως σὺ ἀ-
γαθοῖς ἀνδράσι.) τοῦτο φησὶν. εἰς ἀγαθὸς ἀνδρας οὐκ
ἐπιμετρηθήσεται σου ὁ βίος. Ἀλλως τὸ δ' ἄλβον.)
δ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ γὰρ. ἀντὶ τοῦ φανερώσω τῶν σώφροσύ-
νην τ' σῆς παιδὸς. δ τῆς σῆς γυναικὸς τὸν οἰστρον. ἢ τάχα
οὐκ οἰστρον. ἀλλὰ τρόπον τινὰ τῶν ἐγκρατείαν δ τὴν
σωφροσύνην. γενναιότητα γὰρ λέγει τὸ σπουδάσαι κρύ-
ψαι τὸν ὄρνιθα. Δηχθεῖσα.) συνοχεθεῖσα τοῖς πόνοις

πάσασθαι τοὺς χαλινοὺς χαλινοῦς τοὺς ἐκ πυρὸς γενο-
μένους σὺν ταῖς σιαχόσι· καὶ διάπυροι γενόμενοι ἐτρίχουν.
Καὶ μὲν εἰς τὸ μαλθακὰ.) Οὐθὲ ἱππόδεσμων.) μήτε
τοῦ ἡνιόχου φροντίδα ποιούμενοι· μήτε τὴν χαλινῶν.
Καὶ μὲν εἰς τὸ μαλθακὰ.) καὶ εἰ μὲν εἰς τὸ ἁπαλὰ καὶ
ἰσόπεδα τὸν δρόμον ἐποίει, ἐφαίνετο ὁ ταῦρος ἔμπρο-
σθεν τῶν ἵππων καὶ ἐβρόθει αὐτοὺς· ἐπὲ εἰς τὸ ὄρη ἀπέφε-
ρον αὐτὸν οἱ ἵπποι ὄπισθεν περιπατοῦντα ὁ ταῦρος· καὶ
προσπελάζων τῇ πολιφερείᾳ σωμικολάθη. Εὐήλατος.)
οἱ παναλίσκοι· οἱ πρὸς τῷ ἄξονι· τὸ καλούμενον
ἁμαξηδόνιον ὄχημα· ἢ τὸ ἐμβαλλόμενον πρὸς τῷ ἄξονι
ὥστε μὴ ἐξιέναι τὸν τροχόν. Θραύων δὲ σάρκας.)
αὐτὶ τοῦ θραυόμενος· ἤτοι σωτριβόμενος κατακλάμε-
νος ἢ κεφαλῇ· σὺν ταῖς πέτραις. Ἵπποι δ' ἐκρυφθεν.)
οἷον οἱ δὲ ἵπποι τὸ σημεῖον τοῦ ταύρου οὐδαμῶς ἐφά-
νησαν· ἀλλ' ἀφανὴ ἐγένοντο ἀφ' ἡμῶν. Λιπάσας δὲ.)
ἤτοι τὸ ἐξέχον καὶ ὑψηλὸν· μέρος τῆς ὀρέας γῆς· ἤτοι τῆς
ὀρεινῆς παρὰ τὸ λελεπίδαι. Οὐ δ' ἐγωναικῶν.) οὐ δυ-
νήσομαι ποτὲ πισδῦσαι ὅτι κακὸς ἐφάνη ὁ ἐμὸς διαῤῥή-
της οὐ δὲ ἐὰν τὸ γένος ὅλον τὴν γυναικῶν ἀποβάλῃ.
Καὶ τὴν σὰ ἴδη.) ἀδηλον ποίαν ἴδην· οὐ δὲ ἐὰν πλὴν
ῥώσης γραμμάτων πάντα τὰ ξύλα τῆς ἴδης· ὄ ἐστιν
ὄρος σώδενδρον σὺν τῇ τροίᾳ· οὐ δ' ἐστὶ μοῖρας τοῦ δέους
τος καὶ μεμοιραμένος· καὶ ἀναγκαίου· τὸ δὲ χρεὼν μετὸν
καὶ ἐστὶν ὑπερέκπλησιν ἔχουσα. Μίσει
μὲν ἄδηλα.) τρέχω δὲ ἐπὶ θεούς· ἐπειδὴ φησὶ μισῶν αὐ-
τὸν ἐχάρην ἀλλὰ πάλιν τοὺς θεοὺς αἰτιώμενος λυπεῖ-
μαι διότι ὑπάρχει ἐξ ἐμοῦ γεννηθείς. Πῶς σῶ.) ἀπὸ
κοινοῦ τὸ χρὴ ὁ δ' ὢν πῶς σῶ κομίζειν χρὴ τὸν ἄβλιον, ἢ
τί χρὴ

τὸν χρυσοῦν πλόκαμον. ἡ δὲ βυγάτηρ αὐτοῦ σκύλλα
θεωρήσασα τὴν μίνωα ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ σωτέχε
το αὐτῷ προδοῦναι τὴν πόλιν ἡλάβοι αὐτὴν γυναῖκα.
ὁ δὲ σωιέβετο. καὶ παραχρημόνη τιμὴν τοῦ τεκόντος
τὸν πλόκαμον. καὶ τὴν πόλιν παρέλαβε. καὶ μετὰ τὸ
παρλαβεῖν ἔλαβεν αὐτὴν ἐπάνω τοῦ πλοίου. καὶ ἐθή
σεν αὐτὴν εἰς τὸ πλοῖον. καὶ ἔμενε συρομένη σὺν τῷ θα
λάσσῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ πέλαγος σαρωνικόν. ἐκ
πεσοῦσα δὲ σὺν τῇ θαλάσσῃ καὶ θηρίον γινομένη τὴν ἰ
δίαν φύσιν οὐδαμῶς μετέβαλεν. Ακτὰς ἀπο
βλέψαν.) εἰς δὲ τὰς πέτρας τὰς ὑπὸ τῆ κυμάτων
κλυζομένας. ἐθεωρήσαμεν. τὸ κῦμα μέχρι τοῦ οὐρανοῦ
κεχόμενον. καὶ τοσοῦτον ὕψηλον ὥστε μηκέτι καθο
ρᾶν ἡμᾶς τὸ ὄρος τοῦ σκειρώνος. ἐκ τοῦ ὕψους φησὶ τοῦ
κύματος οὐκ ἐπιέρεων τὴν σκειρωνίδα αὐτὴν.
Καπετ ἀγοι δήσαντε.) τὸ πυθμα εἰς ὕψος ἡρμένον
ἰδμὸν δὲ τὴν σοὴν γῆν. τὴν κυκλουμένην ὑπὸ τῶν ὑδά
των καὶ τίθριππος ὄχος. τὸ ὄχημα τὸ ἐκ δ' ἵππων ἐ
βυγμένον τοῦ ἱππολύτου δηλονότι. Καὶ δεσπότης
μὲν.) ἤθεσι τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐμπειρίας σωφθεσαν
πολλῷ ἔχων σὺν τῷ ἱππεύειν. Αλλως. Καὶ ὁ μὲν
ἱππόλυτος διὰ τὸ μὴ βρωθῆναι τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἐπέ
πεσεν αὐτοῖς καὶ ἐσφιγγετοὺς χαλινούς. Ελκει δὲ.)
τὸ ἐξῆς. ἕλκει δὲ ἱμάσι. κώπην δὲ τὴν μάσιγα γῶλί
γει. ἕλκει δὲ εἰς τοὔπισθεν ἱμάσιν αἰτήσας δέμας.
ὡς ναύτης κώπην ἕλκει εἰς τοὔπισθεν. Αλλως.
ὡς πρὸ δὲ ναύτης ῥάλης οὔσης κρατεῖ τὸ πηδάλιον καὶ
σώζει τὴν ναῦν, οὕτω καὶ ὁ ἱππόλυτος τὰς ἡνίας ἐκράτει.
Αἱ δ' ἐδδαχοῦσαι.) αἱ δὲ πῶλοι δαμασθεῖσαι καὶ ἐγκε

ἑαυτὸ δακρύσαι.) τὸν αὐτὸν στεναγμὸν Μυρίας δ' ὅπως θέλοις αὐτὶ τοῦ πολλὴ προπομπὴ πολλὴ ἀθρησις. ὅπερ ἔθος ἀκολουθοῦσα τοῦ ἱππολύτου. Τί πάσχω ἀλύω.) διατὶ δυσφορῶ. διατὶ λυπουμένω καὶ θρηνῶ. οὐκ ἐγχωρεῖ μὴ πεισθῆναι μοι τοῖς λόγοις τοῦ πατρός μου. καὶ ἀναχωρῆσαι ἐκ ταύτης τῆς γῆς. Ἐξηρτυμένας.) ἑτοίμας σκευάσας. αὐτὶ τοῦ ταχέως. ἅμα τοῖς λόγοις καὶ πρὸ τοῦ πληρῶσαι αὐτὸν τὸν λόγον, παρεσκευάσαμεν αὐτῷ τὸ ἅρμα. Μαρπτὴ δὲ χρυσὶν.) ἐνώμασιν οἱ ἅρματηλάται πρὸς ἄπλην τὰ λῶρα τῷ αὐτυγι. ὅπου δοκεῖ οἱ ἵπποι ὑπὸ πνος ἀγχέσθαι ὡς ὁποιοῦν τῆς. ἐξ αὐτυγος ἡνία τείνασα. Ἀλλως. Λαμβάνει τοὺς χαλινοὺς σὺν ταῖς χερσὶ. καὶ κρατεῖ ἐκ τοῦ ἅρματος. Αὐταῖσιν ἀβύλησιν.) ταῖς τοῦ ἅρματος πρὸς τὴν αὐτυγα. σὺν ταύτην σάσιν ἔχει ὁ ἡνίοχος. Καὶ πρῶτα μὲν.) αὐτὶ τοῦ ἤνυσε τοῖς θεοῖς τὰς χεῖρας ἀνατείνας. Αἴθοπα δ' ἵππους.) μάθοι ὁ πατὴρ ὅπ ἀπμαίνημε. σὺ μὲν πληθωπικὸν ἐπήγαγεν. διὸ τὸ χ. Κεμένην σαρωνικὸν.) σαρωνικὸς κόλπος ἐστὶ πρὸς τῇ κορίνθῳ. ἱερὸς ἀρτέμιδος. ἐν ᾧ φασὶ τὴν σκύλλαν ὑπὸ μίνωος ἐλκυσθῆναι. ὄνομα οὖν ἐστὶ πελάγους ὀνομασθὲν ἀπό τινος σάρωνος κυνηγοῦ. οὗτος διώκων ἔλαφον ἐμάνη καὶ ἡ ἔλαφος λυσσομένη, ἐρρίψαν ἑαυτὴν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ αὐτὸς δὲ τῇ μανίᾳ φερόμενος ἐρρίψεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἀπεπνίγη. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἐκ τῆς σκύλλης τῆς θυγατρὸς νίσου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάλαιστος. οὗτος γὰρ ὤκησεν εἰς μέγαρα. ἐάσας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μαχομένους πρὸς βασιλέα. καὶ ἦν ἡνίοχος. ὃς εἶχε χρυσοῦν πλόκαμον ὑπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ὃν μίνως ἁρπασθὲν παρὰ λαβὴν ἔσχε

ὃ ἐϛὶ τῆς ἀρτέμιδος αὐ κατὰ τὴν βαθεῖαν ὕλην ἀσίφα
νοι ἐσονται. λείπει γὰρ τὸ ἔσονται. ἄλλως αὐ ἀναπαύσεις
τῶν χορῶν τῶν συγχορευουσῶν πρὸϛ τὸ τῆς λητοῦς ἱερόν.
ἀσίφανοι ἐσονται. τοῖϛι λυπηθήσονται τῶν σοὶ αὐ παρ
θένοι. πίνει δὲ τὸ ἀσίφανοι, ἀντὶ τοῦ πολυσίφανοι ἔσον
ται. τὸ δὲ λίχνοντες τῶν τε πηχῶν. φυλάσσω.) διὰ τὴν φυ
γὴν ἔκ τε ἀμειχθήσονται αὐ παρθένοι ὑπὲρ τοῦ γάμου
τῆϛ σοὶ δοθήσεται γυνὴ. ἄλλως φυλάσσω σοῦ ὄντος ἢ φι
λογαμίας τε παρθένων τε τῶν δοξαζομένων τῷ σῷ γάμῳ
ἀπώλετο. Συζυγίαν χάριτες.) αἳ σωτηρίζουσαι
χάριτες τῷ ἱππολύτῳ. αἳ συζυγοῦσαι. ὅϛι γὰρ μίλτιοι.
ἀντὶ τοῦ ὦ χάριτες ἔφοροι τῆϛ συζυγίας. Θησῆ μὲν
ρίμνης.) οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐξ ὀνόματος τοὺϛ δημότας ἐκ
καλουν. πολίτας δέ φησι τοῦ θησέως τοὺϛ ἀθηναίους. καὶ
τροιζηνίους. τούτων γὰρ ἀμφοτέρων πολίτης ἐϛίν. ἐκ
μὲν πατρὸς ἀθηναίων. ἐκ δὲ μητρὸς τροιζηνίων. καὶ γὰρ
πιτθεως. πρὸϛ τὰ πάλιν τῆϛ τροιζῆνος. τοὺϛ ὅρους φησί.
ἀσυγκτησαν δὲ πόλεις τοὺϛ δύο φησί. τροιζῆνα καὶ ἀθή
ναϛ. Πρὸϛ τοῦ.) αὐτῷ δηλονότι. μὴ κρὰ γυναῖκα πη
νὸϛ ἐφεῖπεν ὡϛ τὴν ἐμὴν κακεῖνος φονεύσῃ αὐτόν.
Ῥόπτρον.) ἢ ῥομφαία ὅϛιν εἶδος ξίφους. καὶ ἡ πάγη.
καὶ τὸ ἐπίπαστρον. Ἄλλως. Πλῆγμα. κυρίως δὲ ῥόπτρον,
τὸ τῆϛ δίκης ῥόπαλον ἀπὸ τοῦ ῥαπίζω. Κύμα δίγμο
νος.) ἡμᾶϛ μὲν σὺν ἀγκαλῶ τῷ δικόμῳ τὰ κύματα
φιλοκαλοῦμεν τοὺϛ ἵππους. κλάσαντες τῶν τῆ φύμη
τῆϛ ἐξορίασε τοῦ ἱππολύτου. Ηράσθη περι.) ἢ πε
ρὶ αὐτὴ τοῦ κατὰ. κατὰ τοῦ σοῦ παιδὸϛ. ὦ πόσειδον
ὄντως ἔμαθον ὅτι ἐμὸϛ εἶ πάτηρ, Ὑπέκτρασιν.) ἀπὸ
τοῦ κατὰ ψήχην ὠνομάσθη ὑπέκτρα. Ὡϛ οὐκ ἔνι ἐν
γῆ.) ὅτι ὁ ἱππόλυτος φθόγγη τὴν ἰδίαν γῆν καὶ πόλιν.

τῶς ἐκπίπτω τοῦ αὐλαγεν εἰς θεοὺς πρόνοιαν τὴν αὐθρω
πίνων πραγμάτων. οὐκ ἐπ γῆ καθαρὰν φρένα ἔχω.
του πίσιν οὐκ ἔχω γῆ ἀπείραχον φρένα ὦν τῷ παρόντι
ὅπ ἀδίκως ἀπόλυται ὁ ἱππόλυτος. Επεὶ τὸν ἔλαε
γίασ.) ἐπὶ τὸν ἑλληνικὴς γῆς φανερώτατα ἀσίρα καὶ
τὰ ἑξῆς. ἀσόρα ὃ λέγει τὸν ἱππόλυτον διὰ τὸ ὦφανεὶς
τῆς παρθενίας αὐτοῦ. Ω δρυμὸς ὄρεως.) ὑπερβατόν.
ὅδι κατὰ κυνῶν ἐπέβης ὠκυπόδων. θεᾶς θήρασ σὰν
ῥων, τοὺς πρὸ τὴν ἄρτεμιν. ὅ ἐσι τοὺς ὑποτεταγμένους
τῇ ἀρτέμιδι. Δίκτυνα ἀμφὶ σεμνὰν.) δίκτυνα ἐκλή
θη ἡ ἄρτεμις διὰ τοιαύτην αἰτίαν. βριμόμανης νύμφη
ἐγένετο συγκαθηγοῦσα τῇ ἀρτέμιδι, ταύτης ἠράσθη μί
νως. ϗ κατεδίωξεν αὐτὴν ὦν ἡμέρας β ϗ μὴ ὑποφέρου
σα ἐπ ἐρέσθαι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰς τ θάλασσαν. ϗ ἰσω
θὴν ἐν τοῖς δίκτυοις. ϗ τούτα χάριν ἐκλήθη ἡ ἄρτεμις δί
κτυννα. Πώλων σὰ ἑταῖρ.) παφλαγωνικῶν. σὰ ἑτοῖ
γῆ ἔθνος παφλαγονίας. εἰ δὲ τὶς ἔποι, ἐκ ποίας πόλεως
ὠνομασμένος. ἴσω ὅ π πολοὶ βάρβαροι, ἀλλ ἐκ πόλεων
οὐ δὲ χώρασ, ἀλλ ἐξ ἐθνους ὀνομάζονται. ὡς νομάδες.
βλέμυες. ἡ δὲ ὦν αὐτὶ τοῦ εἰς οὐκ ἐπ εἰς συζυγίαν πώ
λων βάσα. ὡς τὸ δ ἐς δ ὀχεα φλάγεα ποσὶ βάσετο.
Τὸν ἀμφὶ λίμναν.) λιμνητόπος τροιζήνιος ἀπικὸς. σὰ
θαλίμνητις ἄρτεμις καλεῖται, παρὰ τὸ πεδίον τῆς
λίμνης τὸ βρεχόμενον, τοὺς γυμνασικοὺς τόπους. καὶ
τῶχων τῷ ποδὶ καὶ γυμνάζων. Μοῦσα δ ἄμπνος.) του
τέσιν ὑπὸ τῆ κιθάρα παύσεται σὺ τῷ οἴκω τοῦ σῷ πα
τρὸς. αὔπνος. ἡ ἄπαυσος. τ ζυγὸν ὃ τῆς κιθάρας αὐτυ
χὰ καλεῖ. ἢ τὸν πῆχυ. ὡς κιθαριζόντος αὐτοῦ. ἢ δὲ αὔ
πνος φησὶν ὡδὴ τῆ χορδῶν τῆ ὑπὸ τῆ αὐτυχὶ λήξει.
Ασέφανοι δὲ.) ὡὶ δὲ ἀπαύστους τῆς θυγατρὸς λύπης

χομαι. ὁρῶν τοῦ βίου τὴν σύγχυσιν. σωίσιν καὶ πυκ
ταῖς ἐλπίσιν ἔχων ἐλαπούμαι καὶ ἀπολήπομαι. βλέ
πων σε τε ταῖς τύχαις τῶν ἀνθρώπων καὶ σὺ τοῖς ὄρνοις.
τουτέσιν ὁ πλούσιος ἀστὲ ἀνθρώπινα σὺνοήσω. ἐλαπού
μαι καὶ οὐ μέγα φρονῶ. Ξωίσιν.) σοφίαν δὲ πί
να ἐν τῇ διανοίᾳ ἔχων ὡς πρύτανιν θεῶν λογιζόμενος.
ἐκ πίπτω τούτοις. σὺ τε ταῖς τύχαις τῶν βιωτῶν καὶ σὺ
σώμασι λύσεων. Ἀλλὰ γὰρ πράγματα ἐναλάσ
σεται.) οἷον πολλὴ μεταβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγ
μάτων. Μεταδίσαται. εἰς πολὰ πλανώμενος μετα
βάσει ὁ βίος. οἷον οὐμένει βέβαιος τοῖς ἀνθρωπίνοις
θαυμάσι. ἀλλὰ μεταβάλλεται. Ἄλλως. Τὸ ζῆν ἀεὶ μετα
βάλλεται πολυπλάνητον ὂν τοῖς ἀνθρώποις. Δόξα
δὲ.) οἷον μὴ χῶ μεγάλαν δόξαν. μὴ τε μικρὰν. ἀλλὰ
μέσιν καὶ σιμνὴν. Παράσημος δὲ.) αὐτὶ τοῦ ἀδόκι
μος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ κιβδήλων νομισμάτων. Ρᾴ
δια δ' ἔσται.) αὐτὶ τοῦ δύχερῆ καὶ ἄλυπα ἔσται ἔχουσα
καὶ προβαίνουσα δύτυχοίην ἀεί. Ἄλλως. Εὐχερῶς ἢ τὸ
συνήθη μεταβάλλουσα τὸν ὀλίγον χρόνον δύτυχοίην τὸν
βίον. τὸ δὲ ἑξῆς δύκολον ἢ ζώην ὡς τὸν καθ' ἡμέραν χρό
νον ἀεὶ διαδεχόμενον. καὶ σὺν ἄλλοις τὸν βίον δύτυ
χοίην. δύναται δὲ καὶ αὐτὶ σὺγχυπικοῦ κεῖσθαι τὸ μὴ
ταβαλλόμενον. αὐτὶ τοῦ μεταβάλλουσα. δύναται δὲ
πάλιν εἶναι καὶ τὸ ἦθη μεταβαλλόμενον.

Βίον σωδυτυχοίην.) καλῶς ἡ σωῖ ἔγκειται πρόθεσις.
δηλοῦσα ὡς οὐκ ἄκραν δύχεται δύδαιμονίαν. οὐ δὲ
πλουσιεκτὴν τ' ἄλλων. ἀλλὰ σὺν ἄλλοις δύπραγῆν τ' βίοι
Οὐκ ἔπι γὰρ.) αὐτὶ τοῦ ἀκίνδυνον καὶ ἀφοβον. διὸ καὶ
μεταφυλακῆς ἠυξάμην. Ἄλλως. Ἀ δηλον εἰς θεοὺς δη
λονότι. τοῦτο δὲ σὺ τοῖς ἀνθρώποις σωαπίσον. ἴσως οὖν

ξενοῦσθαι.) ὦ ξεῖνε γῆς διατρίβειν. ξένος αὐτὶ πολλῶν τοῦ γίνεσθαι. ἐστὶ δὲ ἀπικὸν. Κλαίων τίς.) οὐχ ὡς αὐτὴν ἐῶν λέγει. ἀλλ' ὡς ἐξελυθρίασε χαρὸς ὠθεῖσθαι βουλόμενος. οὕτως ἐὰν μέτρι διώξῃ ἐκ δούλων κλαίων ἀναχωρήσει. ἐὰν δὲ θέλῃς σὺ διώξειν μετὰ τῆς γῆς ταύτης. Φυξούμεθα δὲ.) εἰς ἀπικὸν φασι φύγειν. ὅτι ὑπὸ μίαν βασιλήαν ἦσαν ἀπική τε καὶ τροιζὴν καὶ ἔπειρα λέγων ἑκάτερα ὠνόμασεν. καὶ ἐξεχθεὶς ὃ τὸ αὐτὸ λέγει. ἐξεχθοὺς γὰρ ἐβασίλευσεν ἐς τὰς Ἀθήνας. οὐ καθεῖς ὃ εἰνέκαθεν. ἢ βιῶτας τρίφειν. διὰ τὸ ἔχειν τόπους πρὸς τὸ ἢ βᾶναι ὧν τὴν θέσιν. ὅθεν καὶ ἡ βιῶτρις τὰ γυμνάσια. Οὐχ ἕλξει αὐτόν.) οὐ διώκειν αὐτὴν ἐκ ταύτης τῆς γῆς. οὐκ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἔπον ὑμῖν. Ἢ μέλαμοι κατὰ θεῶν.) γωνιῶσθαι μὲν ἐσίν αὐτοῦ χαροῦ. μετοχέρεια δὲ τὸ πρόσωπον ἐφ' ἑαυτοῦ ὁ ποιητὴς. καὶ τἄλλα ὧν τὰ χώρια πρόσωπα. μετοχᾶς γὰρ ἀρᾶσθαι καὶς κέχρηται. τὸ δὲ μοι αὐτὶ τοῦ μοῦ. ὡς τὸ μὴ τρί μοι μνησῇ ῥοῦ. τὸ δὲ ἐξῆς. ὄντως μου τὰς λύπας μεγάλως ἀφανῶς καθίσῃ τὰ πρὸ θεῶν μελεδήματα. ὅταν εἰς φρένας ἔλθῃ. ὁρᾶν δὲ. ὁρᾶν δύσεβῆν μὲν ὄντα τὸν ἐπὶ πόλυτον κακῶς δὲ πράττοντα παρὰ τὸ δίκαιον θαυμάζει τοῦ βίου τὸ ἀνώμαλον. καὶ παράπεσθαι φησὶ τὴν διάνοιαν ὑπονοῶν μὲν τὸ θεῖον προνοεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων. ὁρᾶν δὲ θεὰς προνοίας μὴ μετέχοντας τῶν ἀνθρώπων τὰ πράγματα. ἐκ τοῦ τοὺς μὲν ἀδίκους δὺ πράττειν. τοὺς δὲ δικαίους παρὰ τὴν ἀξίαν πράττειν κακῶς. ὁ δὲ νοῦς ὅταν φησὶ βιοὺς λογίσωμαι πάσης λύπης ἀπαλλάξομαι. οὐ βουλόμενος ὅπ ἀδικάσως τὰ πράγματα κρίνουσι τοὺς πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ παρέχοντες. καὶ δοκῶν κατὰ τοῦτο σωιστὸς εἶναι ἄφρων ἐλέγχο/

δι δόμενον τοῖς μαντευομένοις ἀφ' ὧν οἱ μάντεις ὁρμῶ
μενοι προφητεύουσι περὶ τινος μελλόντων. τ ἢ τ μαντι
ῶν ὄρνισι προσίχεσιν. οἱ ἢ κληροις. κλῆρον ἔν τ μαντεί
ον. εἰσὶ γὰρ τινὲς κλήρω μαντευόμενοι οἷόνεὶ λαχμῖς.
Οὐ δῆπα πάντων.) ἃ δῆπα πάντων. ὑφὴν ἀναγωγεῖον.
ἢ πρὸ πόθεν ἡμῖν ἀρχῆσις. Οὐ δῆπα.) ἀντὶ τοῦ ἔδαν
μὴν λύσω τ ὅρκον. ἐγχωρεῖ μὴ πεῖσαί με. ἢ μάτην λύ
σω τ ὅρκον. ὃν ὤμοσα τῇ τροφῷ μηδὲν εἰπεῖν. Ἀλλως.
Πολλάκις φησὶν ἂν εἶπω οὐ πείθω τί ἢ τοὺς ὅρκους πα
ραβαίνω. Οὐκ εἰ πατρῴας.) τὸ ὄμνυμι τὸ πορεύομαι. ἢ
τὸ ἐμὶ τὸ ὑπάρχω. σὺ τῇ σωτηρίᾳ κατὰ τὸ δόντερον
πρόσωπον ἀποβολῇ παίχεσι τὸ σ. πρὸς λόγος. φασὶ
γὰρ ποῖ ἄπεισι πρὸς εἶ. Τίνος ξένων.) τ ξένων εἰς τοὺς οἴ
κους πορεύσομαι. διὰ τοιαύτην αἰτίαν φυλάττε τίς με
σὲ οἴκοι ὡς δέξεται. Ος τις λυμεῶνας.) ὅς τις δὲ τ
νομίζων τοὺς ξένους λυμεῶνας ἢ γυναικῶν. ἢ ἐωυτ
ῶν ἢ κακῶν. Ω δῶμα τῆθι.) ἔνθι φωνῶ ἀφίε
μι. καὶ ἐμαρτύρησα τί μοι ἐ τοιοῦτος αἰὴρ γέγονα.
Εἰς τοὺς ἀφώνους.) γράφεται καὶ σοφῶς. ἴνα σοφισ
τικῶς καὶ τεχνικῶς. εἰς τὸ φθόγγος ὑποσιτίου. τὸ δὲ λοι
πὸν κατὰ ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἀφώνους μαρτυρασ ὧν
καλεῖ. τὸ δὲ κατὰ φαίδραν πρᾶγμα μὴ φθεγόμενον
σαφῶς μιμεῖται τὸ κακόν. Εἴθ' ἥν ἐμαυτόν.) ἔνθι θωυα
τὸν ἰῶ ἐμαυτὸν ἄλλον γενόμενον προσβλέπαι δακρύον
τα καὶ κατιδὴν σὲ ὁ ποίοις κακοῖς ἐμὶ. τοῦτο δὲ λέγει
διὰ τὸ μὴ τὸν θυσίαν προς βλέποντα αὐτὸν οἰκτίρειν.
Πολλῷ γε μᾶλλον.) σαυτὸν ἐμελέτησας μᾶλλον σέβειν
ὑπὲρ τοὺς τεκόντας. ἢ καλῶς ποιεῖν ὧν δίκαιος ὡς αὐ
τὸς λέγεις. μᾶλλον σεαυτὸν ἠσκησας σέβειν. Πάλαι

ποιεῖς. μὴ δ' ἀνθελέσθαι. μὴ δὲ ἐς οἰνοῦσαν ἐλθεῖν πρὸς τοῦ μειρᾶναι τὴν σὴν κοίτην. οὐχ ὅπ λέγεις με καὶ φθεῖραι αὐτῷ. Η τἀρα ὀλοίμαν.) διαζυκτικὸς ὁ ὅρκος ἢ ὀλοίμαν ἐ κακῶς φανήσομαι. Εσώφρονησεν.) ἔωσα τὸν σὺ σώσωσιν ἴνα οὕτως. ἢ φάσθραως σὺ φῆς ἐσώφρονησεν. καί τοι μὴ φύσει ὑπάρχουσα τοιαύτη. ἐγὼ δὲ ὃ ἔιχον οὐκ ἐσωφρόνησα. ἀλλ' ἐβουλήθην αὐτῇ μειρᾶναι αὐτῆς μὴ βουλομένης. Ημᾶς δ' ἔχοντες.) ἡμᾶς δὲ σιωπήσαντες οὐ καλῶς ἐποιήσαμεν. τὸ γὰρ ἔχοντες αὐτί τοῦ σιωπήσαντες. ἢ τὼ σώφρονε σώμεθα φυλάξαντες. Αρκοῦσαν εἶπας.) ἀπολογίαν ἀρκοῦσαν εἶπας τοῦ μὴ φονεῦσαι τὼ φαίδραν.

Επῳδὸς.) αὐτί τοῦ ἀπατεών. φαρμάκων ἔμπειρος. βύρκησίας δὲ πρὸς τὸ πᾶ. βαβύπᾶ. οὕτως ἀπικῶς. πῆς δὲ δύνθίας. αὐτί τοῦ δύνθης εἶναι ὑποχρινόμενος.

Καὶ σοῦ γε χάρτα.) βωμάζωσιν ὦ πάτερ ἐ ταῦτα καρπερεῖς. εἰ γὰρ ἐγὼ πατὴρ ἤμωσος, οὐδαμῶς ἐφυγάδευον. ἀλλ' ἐφόνευον ἄν σε. εἰ ὑπελάμβανον τὼ γνωσὰν μου διαφθέρειν τα. Ταχὺς γὰρ ἅδης.) ῥᾴσος. αὐτί τοῦ ἥδιος. ταχὺς δὲ αὐτί τοῦ ὀξύς. οἱ γὰρ ἄδικοι ταχὺ τὸν θάνατον λαμβάνοντες χαίρουσι. διὰ τὸ μὴ κρίνεσθαι αὐτοὺς πολλάκις. Οὐ δὲ μίωντὴν χρόνον.) οὐ δὲ πόλεμόνες ὀλίγον χρόνον ἵνα μάθης τὸ ἀσφαλὲς. ἀλλ' οὕτως με διώκεις; Η δίλτος ἥδε.) αὕτη ἡ δέλτος οὐκ ἔστιν ἀπὸ μαντήας κατασκευασμένη ἀλλὰ καπηλορεῖσκ. ὥσπερ ἐγὼ δέχομαι καὶ ταύτη πείθω τὰς δὲ μαντεῖς πολλάκις ἐγὼ χάριν λέγω αὐτί τοῦ οἰμώζειν. ὃ παρὰ μαντεῖς φησὶ μαθεῖσα. ἀλλ' αὐτὴ παθοῦσα. καὶ πλέον ἄλλων ἐδυᾶ. κλῆρος δ' ἐστὶ τὸ σημεῖον τῶ

οὐκ ἐπίλασης.) οἷον οὐχ ὥστε τοῦ ἐπ' ἐπίλασιν φίλος εἶμι ἀλλ' ἀρετῆς χάριν. Αλλως. ὡς οὐ δὲ προσπιλῶν τοῖς φίλοις μου· ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸς ἐμὶ οὖσι καὶ τοῖς ἀποβοὸν μου οὖσιν ὁ αὐτὸς ἡμι· καὶ τῶν αὐτῶν διάθεσιν ἔχω πρὸς ἀμφοτέρους. Αλλως. Οὐκ ἐγώ εἰμι ἐπίλασης· οἱ οἱ ἐκ ἐπίλασιν τοῖς πῶς τε τοιαῦτα ἔχειν· ἀλλὰ μόνον ἐ σώνημι αὐτοῖς. Ενὸς δ' ἄθικτος.) ὅς ἢ πράγματος εἰμὶ ἀμίαντος· σὺ ᾧ καὶ νομίζης με ληφθῆναι· μέχρι γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀμίαντος λέχους εἰμὶ καὶ τοῦ λέχους οὐκ οἶδα πράξειν· γραφὴ τὸ λύσασιν· καὶ σὺ τοῖς ἀναγνώσμασιν ὁρᾷς, καὶ ὅμως οὐ δὲ ἐκεῖνο κατισχοπῶ καλῶς· οὕτως ἀμίαντος εἰμι. Ἐγκληρον δύνῃ.) πρὸς τοῖς οἴκοις λαβὼν· καὶ τῶν σῶν πορῶν σου κοίτην. Αλλως. Μονοκληρονόμον ἢ προσιδόκησα πατρὸς γυναῖκα λαμβάνειν.

Μάταιος ἀρ' ἦν.) οὐδαμοῦ φησι σωίσιως ἡμῶν ἐγὼ τοιαῦτα σπουδάζεσθαι· ἀλλ' ὡς τυραννῶν· οὐδαμῶς σώφρων ἐπιθυμεῖ βασιλεύειν· ἐμὴ ἐκ ἐπὶ φρενῶν· τὸ δ' ἑξῆς· ἐμὴ τὰς φρένας διέφθειρε τὸ θνητῶν ἡ μοναρχία· ἀπὸ κοινοῦ δ' ληπτέον τὸ μοναρχία. Ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν.) ἐγὼ πρῶτος θέλω εἶναι τῇ κωμικῇ· καὶ σὺ τῇ φιλοσοφίᾳ· σὺ δὲ τῇ πόλει δεύτερος. Πράττειν γὰρ δύ·) ὁ γὰρ σὺ ἀγῶσι τοιούτοις ὢν καλῶς πράττει κἀκίνδυνός ἐστιν· ὁ δ' πόλεως πρῶτος ὤν, κίνδυνον ἔχει· οἱ γὰρ βασιλεύοντες κινδύνοις διάγουσιν.

Εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι.) ἡ γὰρ φησι καὶ ἕτερος ἦν τὰ αὐτά μοι ἐλεῖν καὶ ἐμαρτύρει· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ οἷος ἐμὶ ἐγὼ· καὶ ἦν ὁ ἀγὼν χώσης αὐτῆς. Αλλως. εἴπερ ἦν μοι μάρτυς δίκαιος οἷος ἐμὶ ἐγὼ· ὅ ἐστιν ἡ δύπορησα μαρτύρος ἀληθοῦς, ὁμοίου τοῖς ἡμετέροις τρό-

φρενῶν. ἀλλ' ὅμως ἐάν τις ἐρωτήσειε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, οὐ καλόν ἐστι. λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸ νοῆσαι ἐκείνην ὅτι φαύλη αὐτοῦ ἡράσθη καὶ οὐκ αὐτὸς ἐκείνης.

Τὸ μὲν τοι πρᾶγμα τοῦτο.) τὸ πρᾶγμα σὺ ὅσῳ μὲν σοι ἀδηλόν ἐστιν ὦ πάτερ δοκεῖ δικαίους ἔχειν κατ' ἐμοῦ λόγους. εἰδέ τις αὐτὸ ἐξετάσαι οὐκ ἔχει κατ' ἐμοῦ δικαίαν τὴν μέμψιν. Ἐγὼ δ' ἄκομψος.) ἐγὼ δὲ σὺ τοῖς μωροῖς ἀνεπιτήδειός εἰμι. διὰ τὸ μὴ εἰδέναι οὐν τοὺς τί ἀκούουσι. σὺ δὲ τοῖς σοφοῖς λέξω καὶ νικήσω. ἀναιδῶν γάρ ἐστιν οἱ ὄχλοι δημηγορεῖν. ἐς ἥλικας ἢ τοι ἐς ὁμήλικας καὶ σοφούς. Ἔχει δὲ καὶ τόδε.) ἔχει δὲ καὶ τοῦτο λόγον. ὃ ἐστιν οὐκ ἀλόγως τοῦτο εἶπον. ὅτι ἄκομψος μὲν ἐς λόγον εἰμί. ἐς ἥλικας δὲ σοφῶν πρὸς. καὶ τοὐναντίον. φησὶν οἱ παρ' ὄχλῳ φαῦλοι ἐκ σοφῶν μουσικώτεροι λέγειν. Ὅθεν μ' ὑπῆλθον.) ὅθεν κατέβαλόν πρῶτον. ὡς διαφθορῶ ἄνθρωπον ἀπολογίαν οὐκ ἔχοντα. ὅθεν με φησὶ διαφθεῖραι δόξασ' ὡς ἀπολογίαν μὴ ἔχοντα πρὸς τὰς ἐγκλήσεις τινάς.

Ἄλλως.) Ὁρᾷς με ὅτι οὐκ ἀναβλέπω πρός σε. καὶ ἀπλέγω τοῖς ὑπὸ σοῦ ἠρημένοις. καὶ διανοοῦμαι ὅτι ἐγὼ αὐτῶν διέφθειρα. Ἐπίσαμαι γάρ.) ἀντὶ τοῦ φίλος ἐμὶ τῶν δικαίων ἀνθρώπων. μήτε ἀντιποδιδόναι κακὰ τοῖς χρωμένοις σὺ αὐτοῖς. ὅ ἐστι τοῖς μὴ ἀμυνομένοις τοὺς προαδικοῦντας. Ἄλλως. Ἐπίσαμαι δὲ κτᾶσθαι φίλους τοιούτους. τοὺς μὴ ἐπιχειροῦντας μὴ δὲ ἐθέλοντας ἀδικεῖν. Ἀλλ' οἷσιν αὖθις ἀλλ' σὺ οἷς πρόσεισιν.) ἢ αὐχῶν καὶ μὴ ὁμιλοῦσι καλὰ. μὴ δὲ ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδοῦσι. μὴ δὲ συμπράττων τοῖς αὐχροῖς. καὶ τοῖς ταῦτα βουλευομένοις.

περὶς περάξει. μωρότεροι γίνονται τῶν γυναικῶν.
Τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς.) συμπλώμεν αὐτοῖς περίεχε τὸ ἄρ-
ρεν ἀνδράσιν. τοῖς γυναιξὶ δ' οὐ. ἢ καλεῖσθαι ἄρχον-
τας. ἐπεὶ καὶ ἀναχώσονται ὀλίγοι ἐόντες. ἢ τὸ θρασὺ καὶ ἀναιδὲς
Νῦν οὖν σοι ταῦτα.) σέβας τοίνυμενος οὖν ἐγὼ νῦν τοῖς
σοῖς ταῦτα λέγω. ἴσχειν καὶ σοφὸν μάρτυρας γενέσθαι.
Ἐξερεύγασα.) φθείρου ἐκ ταύτης τῆς γῆς φυλάκες γε-
γονώς. καὶ μήτε ἐς τὴν πόλιν ταύτην ἀσέλθοις τὴν ὑπὸ ἀν-
θρώπων οἰκοδομημένην, οὐ γὰρ ὑπὸ θεῶν ἠτειχίσθησαν.
Εἰ γὰρ παθών γε.) ἐὰν μὴ πωρήσομάσι. οὐ δὲ ἄπειρα κα-
τορθώκα ἐμὰ νομισθήσεται. ἀλλὰ μάτην ἂν ἐπαινοί-
μην ἐπ' αὐτοῖς. Οὐ μαρτυρήσει.) ἀθμοί. σῖγις ἐγέ-
νετο. ὅς τις εἶχε κράββατον αἴρα μέσον τῆς ὁδοῦ. καὶ
κρατῶν τοὺς παριόντας προσιμέτρει τῷ κραββάτ-
τῳ. καὶ εἰ μὲν ἦν μακρὸς ἀπέκοπτεν ἐκ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ ἵνα ἐξισωθῇ τῷ κραββάτῳ. τοῦτον ἐφόνευ-
σεν ὁ θησεὺς μόνος. λέγει οὖν ὅτι εἰ ὑπὸ σοῦ ἡπιθήσο-
μαι, οὐ μὴ πισθύσῃ ἐκεῖνος ὁ ἰθμιος ὅτι αὐτὸν ἐφόνευσα.
ὧν δ' οὗτος ὁ σῖγις γὰς πάμπολυς πρὸ τῶν ἰθμῶν ἐξοκο-
τογῶν. ὁ καὶ πιτυοκάμπης. Σκιρωνίδις.) ὁ σκί-
ρων σὺν μεγάροις ἰὼν τύραννος ἐκεῖνος. οὗ τῇ χελώνῃ ἐρέ-
ψας ὁ θησεὺς. σκιρωνίδες δὲ πέτραι καλοῦνται, ἀπὸ
τοῦ σκίρωνος ὃς τὴν χελώνην ἔτριψεν. οὐ μιμνηται
καλλίμαχος. οὗτος ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας, νίπτειν
τοὺς πόδας. καὶ λακτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ. βρῶμα ἐν
ποίῃ γίνεσθαι χελώνης. θησεὺς δὲ τοῦτον ὑποδραὰν τῆς
κεφαλῆς ῥίψαι ἐς τὴν θάλασσαν. ἐποίησε βρωθῆναι
ὑπὸ τῆς χελώνης. Πάτερ μείλιος μὲν.) πάτερ. ἢ
μὲν δύναμίς σου. μεγάλη ἐστὶ καὶ ἡ δικαιοσύνη σοφῶν

τος τῶν κακῶν· οὐδαμῶς ἐγὼ πέπεισμαι τοῖς σοῖς ψεύ-
σμασι. Σίτοις καπήλοις.) αὐτὶ τοῦ χλευαζει ἀπο
πλάνους τοὺς ἀνθρώπους· ὧς τι πορίζειν τροφὰς· ἢ ἐν λό
γοις ἐμπορεύου· καθάπερ οἱ λεγόμενοι λογέμποροι· καὶ
μὴ κατὰ φύσιν φιλοσοφοῦντες· ἀλλ' οἱ τοὺς λόγους κα
πηλεύοντες· καὶ τοῖς σιτίοις τοῖς διʼ ἀψύχου βορᾶς ἀν
πλοῦς· αὐτὶ τοῦ ἀγρεύειν ὡς οἱ φιλόσοφοι μηδὲν κα
τὰ τὴν ἐθισμένων ζώων ἢ ἑτέρων ἐθίοντες· ἀλλὰ σί
τον μόνον· καὶ ἔχοντες τὸν ὀρφέα βασιλέα ὡς σώφρο
να· ἐπεὶ γὰρ δύσοξος ἦν ὁ πυθαγόρας· ἤδη καὶ πολλοὶ
ἀψύχων ἀπέχοντο· αὐξάνει δὲ τοὺς χρόνους· πρὸς αὐτοῦ
γὰρ αἰνίξασθαι βούλεται ὁ εὐριπίδης· τοιοῦτος δʼ ἐστὶν
ἀεὶ τὰ ἡρωϊκὰ πρόσωπα εἰσάγων· Φιλοσοφοῦντα·)
βάκχευε πολλῶν γραμμάτων ὠσαμένος· τὸ γὰρ λη
φθέντα σε σκαιὰν ἐποίησέ σου τὴν ἄσκησιν. Τέθνη
κεν ἤδη·) ἢ δὲ νομίζεις φησὶν ἐκφυγεῖν ταύτης ἀποθα
νούσης οὐδαμῶς ἴσα καὶ τοῦτο· ἐπεὶ ἔχεις ἃς ἔλιγχον τὰ
γράμματα· Μισεῖν σε φήσεις τὴν δίκ.) ἀλλ' ἔχεις
ἐπεῖν ὅτι ἐμίσησε ὡς νόθον ὄντα· ἐπειδὴ σὶ γνήσιοι πα
λαιμοὶ εἰσὶ τοῖς νόθοις. Κακὴν δʼ αὐτήν.) οἱ ἔμ
ποροι τὰ μὲν παρέχουσι· τὰ δὲ λαμβάνουσι· καὶ τῶν
τοιούτων ὠφελείας ποιοῦσι· εἰ οὖν αὕτη τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐ
δωκεν ἵνα μεμισηκὼς τῷ πατρὶ κατεσθίῃ, ἄφρων ἄν
ἦρα καθέστηκε· τοιαύτην ὁδὸν ἐμπορευομένη· οἱ γὰρ ἔμπο
ροι ὧν κέρδη πραγματεύονται· θέλεις φησὶν εἰπεῖν ὅτι
ἐπραγματεύσατο θέλουσά σε φονεῦσαι· διὰ τὸ τὰς τύ
χας αὐτῆς κρατῆσαι τῆς πόλεως ταύτης· ἔμπορος δὲ
ἀνὴρ κύριος· προγονικὴν πραγματικὴν. Οἱ δʼ ἐγὼ νέ
ους·) οἱ δʼ ἐγὼ γεωτέρους ὅτι ὁ πωλῶν αὐτοὺς ἢ κύ

ἐκπλήττομαι· οἱ γὰρ σοὶ λόγοι ἐξεδρηποίουν τὴν φρενῶν μου· ὥς τι μαινόμενοι, ἐξεισηκότες, ἀδικοι παρελογίσικοί· μὴ καλῶς λεγόμενοι· ἀλλ' ἔξω τῆς διανοίας ὄντες. Τί πρᾶμα τόλμης.) τί ἔσα τὸ πλοῦτος τοῦ θρασύνους τὸ θράσος ἀνδρός. Εἰ γὰρ κατ' ἀνδρός.) εἰ γὰρ ἐπαρθήσεται σοὶ ἑκάστου ἀνδρὸς ὁ βίος, καὶ ἐπαναγόμενος χείρων ἔσαι τοῦ πρὸ αὐτοῦ· ὀφείλομεν δίκης τοῖς βιοῖς ἀνενεγκεῖν· ἵνα ἄλλως γὰρ πνα ἀπομερίσῃ, ἢ πῆς τοὺς κακοὺς χωρήσῃ· ἐκ τούτου διαβάλλει τὸν τρόπον τοῦ ἱππολύτου. Ἄλλως. Εἰ γὰρ καπὲ ζωὸν ἑκάστου ἀνδρὸς ἡ κακουργία αὐξάνεται, ἵνα ὁμέπαγωνίστρος τοῦ προβιβηκότος πανουργότερός ἐσιν· ἐχρῆν τοὺς βιοὺς ἄλλως πόλιν κτίσαι ἢς τὸ χωρῆσαι τοὺς πανούργους. Θεοῖσι.) εἰσὶ φύσεις ζώων πρὸς ἑτέρας φύσιν ζώων σφετέρως ἔχουσαι· οἷον οἱ μὲν λεόντων πρὸς τὰ τῶν ἀνθρώπων· ἢ τῶν λύκων πρὸς τὰ τῶν προβάτων· καὶ ὅμηρος· ὡς οὐκ ἴσι λεουσι γὰρ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ· οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα· γὰρ τοῖς μὲν θηρίοις δέδοται πρὸς οἰκησιν ἡ δημία· τοῖς δὲ ἀνθρώποις ἡμετέρα τῶν χωρίων· ὅταν φησὶν πρὸς ἄκρον κακίας προκόψῃ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις, ἀπορήσουσιν οἱ βιοί, ποῖ τοὺς πονηροὺς κατοικήσουσιν· εἰς τοὺς δήμους· ἀλλ' ἐκεῖθεν· εἰς τὰ ἡμέτερα χώρια, ἀλλ' ἐκεῖ δίκαιοι ἄνθρωποι· λοιπὸν ἀνάγκη ἑτέρας δεῖσθαι γῆς. Σκέψασθε δ' εἰς τόνδε.) ἀποβλέψατε τι φησὶ πρὸς τὸν ἐμὸν υἱόν· ὃς τις ἠθέλησε μιαῖναι τὴν ἐμὴν κοίτην καὶ ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ἀποθανούσης. Σοὶ δὴ βιοῖσι·) σὺ δὲ εἰ ὁ ὑπερπάνσοφος σοφὸς ὢν καὶ σώφρων, καὶ ἀκούων ἁμάρτε

ὠφελεῖ τοῖς κακοῖς οὐδὲς ὠφέλησιγαρ· οὐδὲν ὄφελος φησὶν οὐδὲ κέρδος σὺ τοῖς κακοῖς ἡσιωπᾶ· Η γὰρ παρθοῦσα·) ἡ γὰρ καρδία ἐπιζητοῦσα πάντα ἀκούειν, δὲ πανταχοῦ· λίχνος δὲ, ἤτοι ἐπιθυμητικὸν περίεργος· Κρύπτειν δίκαιον·) οὐ γὰρ ὄφελες κρύπτειν τὰς σὰς δυσχερείας τοὺς φίλους σου· ὧ πολλὰ ἁμαρτάνοντες· ὦ ἄνθρωποι πολλὰ ἐπισάμενοι· καὶ διδάσκοντες τοὺς ἀνθρώπους πλὴν τούτου· τοῦ διδάσκειν σωφρονεῖν τοὺς ἀξιωτοὺς· Φρονεῖν διδάσκουσαι πολυπραγμονοῦν φησὶν ἀπαραινέσεις καὶ συμβουλίαι τ ποιητ· οὐχὶ παιδεύοντες φρονεῖν διδάσκουσαι τοῖς ἀνθρώποις αὐτὰ· λέγομεν δὲ ὅτι τὴν προδηλωτὴν τῶν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰπὼν οἱ σὺν οὐκ ἔσι νοῦς ἢς γὰρ νοῦν ἔχοντες ἄνδρα καταβαλλόμενοι παραίνησις καρπὸν φέρει· εἰ δὲ ἄγονα· μάτην ἐκρίπτεται· Δεινὸν σοφισῶν·) λοιπὸν ἐξεπίτηδες διδάσκαλον· ὁ νοῦς τοιοῦτος ἀληθῶς καλὸν διδάσκαλον εἶπας τὸν δυναμενον διδάξαι φρονεῖν τοὺς μὴ φρονοῦντας· Δίδοικα μήσον·) φοβοῦμαι μὴ σὺ τοῖς κακοῖς ὑπερβάλουσά σου ἡ λαλιὰ, ἄγονα καὶ παράφρονα ποιήσει· Ος π τ ἀληθ·) ὧν μὲν γὰρ ἄλλων πραγμάτων δύρίσκομεν διάκρισιν· ἔστι καλὸν ἐσιν ἔστι καὶ κακὸν· ὥσπερ ὧν τοῦ χρυσοῦ· δοκιμαζόμενος γὰρ φαίνεται εἰ καλός ἐσιν ἢ κακὸς· ὧν δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐχ δύρίσκομεν· ἐχρῆν οὖν καὶ τοὺς ἀνθρώπους δύο φωνὰς ἔχειν δικαίαν τε καὶ ἄδικον· ἵνα ἐαν ἡ ἄδικος φωνὴ βούληται ψόφασθαι· ἠλέγχετο ὑπὸ τῆς δικαίας· ἵνα μηδεὶς ἀπατηθῇ· Αλλ εἴ τις εἰς σὸν οὖς·) μὴ ἄρα τίς με διέβαλεν ἐς τὸ σὸν οὖς ἀπὸ τῆ φίλων·

Εκ τοι πίπλημαι·) ἔχουσι λόχους ἀκούων παρὰ σοῦ

τρίποντα· κολακεύουσι· αὐτῆς γὰρ ἦσι· φέρε δὴ οὖν ἀποκόψω τὸν δισμὸν τῆς σφραγίδος τοῦ δακτυλίου· καὶ τὰς πόλεις πλοκὰς ἀναλύσας, ἴδω τί βούλεται σημαίνειν ἢ δέλτος· Φοῦ φοῦ·) καταπληκτικὴν νέα καὶ καινὰ θεὸς ἐπῆσφέρει τούτοις τοῖς τόποις· Ἀβίωτος βίος τύχα·) τύχη ἀβιωτοποιὸς τῆς ζωῆς· αὐτὶ τοῦ ἡ τύχη τοῦ βίου πρὸς τὸ συμβαῖνον ἀβιωτός ἐστι· πρὸς τὸ κρατεῖν γὰρ γνῶναι αὐτὶ τοῦ πρὸς τὸ συμβαῖνον· Ὁλομένους γάρ·) τὸ ἐξῆς ὀλουμένους δόμους τῶν ἐμῶν δεσποτῶν· οὐκ ἐτ' ὄντας λέγω· Τὸ δὲ φοῦ φοῦ·) διὰ μέσου· πρὸς γάρ τινος· ἢ πρὸς αὐτὶ τοῦ ἀπὸ· ἵνα ἢ οὕτως· ἀπό τινος τύχης· Κακῶν ἀρχηγόν·) αὐτὶ τοῦ κακοῦ λόγου ἀρχὴν λέγεις· τὸ ἐξῆς τόδε μὲν δυσικπέρατον ὄλεθρον κακόν· οὐκ ἔπισιωπήσω· σώματος δὲ πύλαις περιφασικῶς τῷ σώματι· ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ ὁμηρικῷ· ἕρκος ὀδόντων· Δυσικπέρατον δὲ·) δυσαπέλαστον· δυσεπίληπτον· Ζηνὸς ὁμαρτήσασ', αὐτὶ τοῦ πρῶτον διαβρίσασ'· Ἀλλ' ὦ πάτερ πόσι θεόν·) μιᾶς τούτων θεῶν καταρῶν καὶ τέργασαι τὸν ἐμὸν παῖδα ποίων δεῖται ἐμοὶ ὑπέσχου· τὸ ἀνελθεῖν ἐξ ἅδου· τὸ ἀναστρέψαι ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου· τὸ πεμφθῆναι τῷ ὑφ' αὐτοῦ θανάτῳ· Γνώσῃ γὰρ αὖθις·) ἴσχει γὰρ γνῶναί τι ἥμαρτις· καὶ σαλκήσισι· οὐ γὰρ πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν γυναικὸς ἐθελῆς ἥμπλακες· Καὶ πρὸς γῆν ἑλῶ·) αὖθις ἐπαναλαβών· αὐτὶ τοῦ οὐδαμοῦ· ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐκβαλῶ αὐτὸν ἐκ ταύτης τῆς γῆς· Δυοῖν δὲ μοίραιν·) θατέρα μιᾶς τῶν δύο μοιρῶν πληρώσεται· Οὔπω χρόνον·) οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀλλ' ἐναγχος· αὐτὶ τοῦ ἦν ἀρτίως κατέλιπον τὸ φῶς ὁρῶσαν, ἄρτι ἀπέθανεν· Σιωπῆς δὲ οὐδὲν ἔργον·) τὸ τέλειον οὕτως·

Ορνις γὰρ ὅστις.) ὥσπερ ὄρνις κρατουμένη ὑπό τινος ἁφανὴς γίνεται· ἕτω κἀγὼ ταχέως ἐν τῷ ἅδῃ πεδήσασα. Πρόσωθεν δέ ποθεν.) πόθεν σωθείη μοι αὕτη ἡ συμφορὰ· μή ἀρά γε ἦκεν ἡ πρόθεν ἁμαρτημάτων μοι; ἢ πρός τινος παλαιᾶς ὀργῆς ἦν δαιμόνων. Ἀλλως. Ἀμπλακίαισι τῆς πάροιθεν.) ὅ ἐστιν οὐδ' ἐμὸν ἁμάρτημα πεπωρῶσθαι· ἀλλὰ λείπει πορρωτέρω. Ἀλλως. μὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἦν προτέρων μου τινὸς ἀρχαίων προγόνων· ἀναλαμβάνω τοιαύτην δυστυχίαν παρὰ θείων. Οὗσοι τέ δ' ὤναξ.) καὶ σὺ τῇ ἀλκίσιδι· οὐ γάρ τοι πρῶτος οὐ Ἠλοίδιος βροτῶν γυναικὸς ἐδμῆς ἥμαρτες. Τίνος κλύω.) λείπει ἡ παρὰ, παρὰ τίνος ἀκούσω καὶ μαθήσομαι τὸ συμβὰν σοι· ἄπιον ὅθεν ἀνέπωλον· τίς ἂν ἄποι τὸ γενόμενον· ἢ οὕτως τὸ δῶμα μάτην ἔχει θροεῖ πάντων ὄχλον. Οὐ τλητὸν οὐδ' ἐρώτων.) ὃ οὐ τέσιμόν πως δύναμαι· μέγα γάρ ἐστιν· οὔτε λέγειν· ἀρχαίως γάρ μοι φέρειν τὸ παράδοξον τοῦ θανάτου. Νυκτὸς ἀστιρωπὸς.) καὶ ἡ διὰ νυκτὸς λαμπρὰ σελήνη· ὡς πρὸς αὐτὴν διασολοικοῦ τοῦ ἡλίου· ἐκείνας γὰρ κρύπτει πάντων ἦν ἀστρων τὸ φῶς. Τὸ εἰ λιπες ἐ λιπες ὦ φίλη.) αὐτί τοῦ ἀπέθανες θυ· ἔλιπες τὸ ζῆν· καὶ τὸ ἰὼ πέλασσε αὐτί τοῦ πέλασον· καὶ γὰρ ταῦτα τοῦ χοροῦ φασι. Τὸ δ' ὦ τῶ δε.) διατί γὰρ κακῶς ἀπήξω πρὸς οὐ φοβοῦμαι· μὴ καὶ ἕτερόν τι πάθω κακόν. Ἐγρᾳψεν ἢ δύε.) μᾶλλον ἔγραψε παρακλήσεις ἵνα μὴ ἄλλως μνησθύσωμαι διατὸ τίκτειν. Θάρσει τέκνον.) μᾶλλον πρὸς νεκρὸν τὸ θάρσει· συγγνωστέος δὲ διὰ τὴν παρακειμένως συμφοράν· σφόνδυλον λέγει τὸ δίσιον· τὸν δισμὸν· τύπον δὲ τὴν ὦκειμένην σφραγίδα ἦν δεσμῶν· πρόσαγε δέ μοι αὐτί τοῦ ἡ δώσουσι· πρὸ

τρέπουσαι·

οἴκου πρόσιχίωσαν αὐτούς. τὸ δὲ ἐξῆς οὐκ ἔπιμοι ὡς βιαίον μὲ ἄξιοι προσκωπεῖν. ἀλλ' ἔχω ἀφιλέσθαι τὸν σέφανον διὰ τὸ βοῦν. βιῶροι δὲ καλοῦσι πάντες οἱ ἐκ βιοῦ γιλλόμενοι. ἢ ὕσορον ὑποῤῥέφονται. Πρόσωμεν ἤδη.) οἷον πόῤῥω. μακρὰν. αὐτὶ τοῦ προβέβηκε τῇ ἡλικία. οὗτοι μὲν ἱερῶν μέν εἰσιν. ἀλλ' ὅμως λυπηροὶ ὑμῖν γεγήσονται ἀποθανοῦν. Οἵμοι τάκνων μοι.) μὴ ἆρα τὰ τέκνων μοι ἢ ῥώμη κλέπεται. αὐτὶ τὸ ἀπέθανον. Λύπη παχνωθεῖσα. αὐτὶ τὸ κακωθεῖσα. ἀπάντων γὰρ τὰ φυτὰ, φθαρτικά εἰσιν ἢ πάχνη. οἱ δὲ κομικῶς ὃ ψόφδεται πάλοιπα μὴ ἀθύναι ὁ χορὸς. Αἴ αἴ τί δῆτα.) ἔθος γὰρ ἦν τὰς ἐξ ἱερᾶς γιλομένας σέφεσθαι. πλεκτοῖς δὲ φύλοις αὐτὶ τοῦ πλεκτοῖς σεφάνοις. Χαλᾶτε κλῆθρα.) αὐτὶ τοῦ ἀνοίγετε τὰς θύρας Ἐπαθες ἐρ)άσω.) πάσχοντας τὸ τῆς ἀγχόνης κακόν. ἐρ)άσω εἰς σωτ. τ διὰ τῆς ἀγχόνης θανάτου. τὸ δὲ αἴ αἴ τὸ λμασ,) διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. καὶ οὕτως τὸ ἐξῆς ἴσα ται. Παλαισμα μελίασ.) τὸ παράπτωμα τῆς ἀγχόνης. ἀπὸ μεταφορᾶς τ παλαιόντων. οἳ οἱ ἀγχόμενοι ἑαυτοὺς ὡ τῷ τραχήλῳ πιέζοντες. Τί ἆρα.) λείπει τὸ δαιμόνων, τίς ἆρα δαιμόνων ἀμαυροῖ ἤτοι ἀφανῆ καθησᾶτ σὴν ζωήν. Κηλὶς ἄφρασος.) ῥύπαρία μολύνουσα. αἰσχύνη. Ἄφρασος. δὲ αὐτὶ τοῦ ἀπροόρατος. ἀδόκητος. ἄπιλος καὶ αἰσχύνη. Κατακοὰ μὲν ἔν.) αὐτὶ τοῦ καταφορὰ. λείπει ὃ τὸ κατάλαβέ μ. ὃ ἔνεστι καταφορὰ ζωῆς ἀ βιώτοις καὶ πάλαβέ με. κακῶν ὃ ὧ πέλασ πέλαγος ἐσορῶ. γλάφεται δὲ καὶ τὸ κατακοὰ ῥῆμα. ἵνα ἔπος. μαραίνει μὲν δυσυχία τὸ βίᾳ. γλάφεται καὶ κατακοὰ μὲν ἔν. αὐτὶ τὸ καταναλίσκει.
Μὴ δ' ἐκπεράσαι κῦμα.) αὐτὶ τοῦ ἐκκολυμβῆσαι παρέρης. ἐπεὶ καὶ πέλαγος προείρηται. ἐνέμενε δὲ μεταφορὰ.

μάσις ἐκ δοθῆσα τῇ γονέων ἦλθεις ἐς ἀπῖκιὰν ἀπὸ τῆς κρήτης. ἀπὲὶ δὲ καὶ δύσορνιν αὐτὴν ἔφη, ἤπε τὸ ἐπ' αὐτοκαὐτί τοῦ ἦλθον. μουνύχιος δὲ λιμὼν ἀπικῆς ὁ πυγίκαι δι' φησιν οὐ τῷ μουνυχίῳ λιμένι τῆς ἀπικῆς παρίβαλον τὰς ἀρχὰς τ' ἀποικίων. ᾗ ἔδησαν ἐν αὐτῷ ᾗ ἐξέβησαν αὐτῇ γῇ. τὸ πυγικαῦτε ἡ ἀφροδίτη, κακὸν δρῶντες ἔπεμψε τῇ ἐμῇ δεσποίνῃ. Τ πέρας τλος.) ἐκ μεταφορᾶς τ' αὐτῇ γυμνικῆ τῆς αὐτλίας ὑπερέχειν δωματίνων. ἀδωματοῦσα φησὶ πρὸς τ' συμφορὰν. ᾗ ὑπερβαρῆ νοσήσασα τὴν ἀγχόνιν ἐβουλεύσατο. Ιον.) τινὲς βάλονται ταῦτε τ' τροφὸν ἐξωθεν λέγειν. ἔνιοι δ' ἐξ ἀγγέλων φασί. ἐξάγγελος δ' ὁ τὰ πεπραγμένα ἐνδον τῆς σκηνῆς τῷ χορῷ ἀγγέλων. βοηδρομεῖν δ' ἐσι τὸ μετὲ βοῆς τρέχειν. ἵνα διὰ τῆς βοῆς. ᾗ ὄχλους πρὸς ὠκουρίαν κινήσωσι. Αμφιδίξιον σίδηρον.) αὐτὶ τοῦ δίσσομον. ᾧ ἀνῆτις πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη δεξιῶς χρῶσαται. ἰσόκωλον δ' μετίχειν τοῦ μίασματος, ὅ σοι μὴ ἔκοπτον τὰς ἀγχόνας τ' ἡνιόχων μενῶν. ὤμμα δὲ δέσμος σχοινίων. ᾗ τὸ ἐξ ὠμασκῶν βρόχων αὐτὶ τοῦ τ' δεδεμένων βρόχων. Τὸ πολλὰ πράπειν.) ἐκ ἐσιν ἀσφαλὴς ὁ βίος τ' ἐκβαλόντων ἑαυτὲς ἐς πολλὰ πράγματα. Ορθῶς ἀτ' ἐκ.) ἀπορθώσατε φησὶν αὐτῆς τὸ μέλαν. ᾗ κατ' ὄρθον σχηματίσατε τ' νεκρὸν τὸ πικρὸν δ' κούρημα τῶν ἐμῶν δεσποτῶν. ὅ ἐσι τὸν ἀτυχῆ οἰκουρὸν. Γυναῖκα δ' ἴσε τίς.) τὸ ἐξῆς. ᾗ χὼ βαρεῖα προσόλλων ἀφίκετο. Ισε τίς ποτ' ὦ δόμοις βόν.) ἴσε φησί τις ἡ βοὴ ἦν ἐν τοῖς οἴκοις ὦ γυναῖκες. ᾗ χὼ βαρεῖα πρὸς μ' ἀφίκετο. Οὐ γάρ πω ὡς θεωρῶ.) αὐτὶ τοῦ ἀπὸ μαστήσας. ἔθος γὰρ ἦν οἱ ἀρχαῖοι τοῦτο. ὅτι ἤρχοντο ἀπὸ μαστήσας ἱστιφανωμένοι ἤρχοντο. ᾗ πάντες τοῦ

πρὸς ζόφον οὐ πιρατὸν. Τὸν ἄτλαν' ἰχεν.) τὸν ἄτλαντα οἱ μὲν, ὄρος ἐρήκασι μυθώδιμενοι τὸν οὐρανὸν βασάζειν. ἐπειδὴ πάνυ ὑψηλὸν ὑπάρχει. καὶ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς αὐτῶν ὁ οὐρανὸς ὅθεν καὶ ἄτλας εἴρηται, διὰ τὸ ἄτλητον ποιήσασθαι τὴν ἐς αὐτὸν ἀνάβασιν. τινὲς δὲ ἄτλαντα ἐρήκασιν αὐτὸν τὸν ἄξονα τοῦ οὐρανοῦ. διοῦ ,, ἡ τοῦ παντὸς κίνησις γίνεται. δηλοῖ δὲ καὶ ὄμηρος. ἔχει ,, δέ τε κίονας αὐτὸς, μακρὰς. αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι. εἰρῆσθαι δ' ἄτλαντα οἱονεὶ πολύτλαντα διὰ τὸ αὐτὸν πάντα βασάζειν. Κρῆναι ἀμβροσίαι. αὐτοῦ νέκταρος κρῆναι καθὸ ἡ ἀμβροσία καὶ τὸ νέκταρ ἐκκαθίσταται. Ἄλλως. Ὑποτίθεται τὴν τῶ φαιάκων γῆν εἶναι. ἐκ δὲ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας, καὶ ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πυρὸς τρίτον τοῦ σώματος τὸν σῖτον καὶ τὰ ἄλλα καρπίμα φέρειν λέγεται. τὸ δ' ἑξῆς. καὶ ἑλβοίμι ἐνικάνω τῷ τόπῳ ὅθεν ἐκ δὴ κοίτων τ' οἴκων τε διος χίονται αὖ πηγαί. αὖ τὸ ζῆν τοῖς θεοῖς δωρούμενοι. Ἰὺλβιόδωρος ἄξη.) πρὸς τῷ πυρίνῳ κύκλῳ καὶ τῇ ζώνῃ τε πυρὸς. ἑτέραν δὲ ἐμύθευσαν εἶναι γῆν ἐκ δὲ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας τρίτον τε σώματος συμβαίνει τὰ καρπίμα φύεσθαι καὶ τὸ νέκταρ. φησὶ γοῦν κρήνας μὲν ἀμβροσίας τοὺς τοῦ νέκταρος. δύο δαιμονίας δὲ τὴν ἀμβροσίαν καὶ ἀφθαρσίαν. Κῦμ' ἀλίκτυπον.) ἑτέρα μοῖρα χερσική. ἣ δὴ καὶ τὸ παρόντε βρυεῖ ἀνωθεν ἐκ τῆς ὠκεανίδος ὁλοφυρομένη τὴ φαίδραν. σύμοι φησὶ προοίμιον τῶν βρύων ὧ πορεύμις, ἐπεὶ καὶ νῦν συμφορῶν ὑπόθεσις γεγένηται. Ἡ δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων.) οὕτως δὲ ἀπὸ δύο ἀπότε τῆς κρήνης καὶ τῆς ἀρκτικῆς κακὰ σημεῖα ἐφάνησαν αὐτῇ. τὸ δὲ ἀμφοτέρων ἀκούουσιν ἔκτε μητρὸς καὶ πατρός. ἴν' ἦ οὕτως. ὧν κακοῖς δὲ συν-

πῆραν μετεμψυχώσεως ἐδίξαντο. σὺν μὲν γὰρ τῷ αὐ
δρὶ ἀνὴρ ἰὼ ἐπλανήθη εἰς βῦν μεταμορφωθεῖσα. σὺν δὲ τῷ
ἠριδανῷ εἰς αἰγίπυρας αἱ ἡλιάδες μετεβλήθησαν. Ενθα
πορφύριον.) εἰς πορφύραν οἱ δμα τὸ ἠριδανὸ. αἱ τὸ
πατρὸς ἡλίου ἄθλιαι κόραι ἡλιάδες τῷ οἴκτῳ τὸ φαέθον
τος εἰς δένδρα μετεβλήθησαν δακρύσι τοῦτο τὸ δάκρυον
ὅπερ πεμνύμενον ἐν τῇ ψυχρότητι τοῦ ὕδατος, ἀποπλεῖ
τ ἤλεκτρον. πατέρα δ αὐτῶν τ ἠριδανὸν φησὶ παρόσον
τρέφονται αὐτοῦ τῷ ὕδατι αἰγίπυροι οὖσαι. Αλλως. κόρ
ραι φαέθοντος.) ἡλίου γὰρ βούλεται ὁ μῦθος αὐτὰς εἰ
ναι. διὰ τὸ καὶ τὸ δάκρυον αὐτῶν φωτεινοειδὲς λέγεσθαι
εἶναι ἤλεκτρον ὀνομαζόμενον. ἐπὶ καὶ ἠλέκτωρ ὁ ἥλιος
λέγεται. Εσπερίδων δ' ὦν μᾶλα.) σύθα τὰ χρύ
σια μῆλα ἐσπάρησαν. φερεκύδης δὲ δίος καὶ θεμιστο
φησὶν αὐτὰς ἐνίοι δὲ τὰς αὐτὰς ταῖς ἀτλαντίσιν. ἐσπε
ρίδες δὲ ὀνομάζονται διὰ τὸ σὺν τῇ ἑσπέρᾳ τοιαύτην σὺν
τῇ δύσει κεῖσθαι. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ μαι καὶ ἔλθοιμι ὧν τ
ἀκτὴν ἣν ἑσπερίδων νυμφῶν τ ἀοιδῶν. σύθα ἐσί χρυ
σια μῆλα σπαρέντα. πάλιν δὲ ἀπολούθως τοῖς προειρη
μένοις καὶ σύταῦθα δύχεται γενέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὰς
νῦν σὺ θρήνοις ἐσί. θρηνοῦσαι τὸν δράκοντα τὸν μηλοφύ
λακα. τὸν νεῦσί ὑφ' ἡρακλέους φονευθέντα. διὰ τοῦτο
γὰρ ἀοιδοὺς αὐτὰς λέγει. διὰ τὸ ὦν θρήνοις εἶναι.

Ιγ' ὁ ποντομέδων.) ὅπου ὁ ποσειδῶν οὐκ ἐπ δίδωσι
τοῖς ναύταις διέξοδον προσιγγίζειν εἰς τὸν ὠκεανὸν.
πέρμονα γὰρ οὐρανοῦ τὸν ὠκεανόν φησι. εἰς ὃν δοκεῖ τῇ
θία τῇ ἀνθρωπίνῃ ἀποπερματίζεσθαι καὶ καταπίπτειν
ὁ οὐρανός. πάλιν δὲ πρὸς τὴν δίκησιν ἐτράπη τῶν τό
πων. σύθα ὁ ποσειδῶν τ πλοῦν τῆς θαλάσσης τοῖς ναύ
ταις οὐ δίδωσιν ἐπ. καθὰ καὶ πίνδαρος γαθείρων. τὸ

ἐπιδύχεται ἑαυτῷ ὁ χορὸς · ὥστε τῇ συμβιβηκυίᾳ τύχῃ
ὅτου πρὸς τὸ ἄπειρος γενέσθαι τῶν ὥστε καταληψομένων
συμφορῶν · ἢ ἐπιδὴ μέλλει σωίσειν γενέσθαι τῇ φάι
δρας τ κατὰ τοῦ ἱππολύτου διαβολίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰς ἑαυτὸν ὥστε ἀδικαιοσύνην ἀναγκασθῆσα κατ' αὐτοῦ · πρὶν ἐν ἐκείνῳ ὥστε ἐλθεῖν αὐ
τῷ τ καιρὸν ἀπεπλαγχθῆναι τῆς φύσεως δύχεται · ἢ ὅπερ
ἔμενεν κατεχούσα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως · καὶ διὰ τ
παρόντων κακῶν, ἀρίσα πεισθεῖσα, ὀργὴς δύχεται
εἶναι πρὸς τὸν ὃ σωτυχίασ ἢ θέασ ἀπολαύων ἀνθρώ
πων, τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον καθαρώτατον ἐσὶ παρὰ πάντα
διὸ καὶ ἕκασον αὐτ, θεοῖς ἀνάκειται · καὶ τῇ πίστει μᾶλλον
τ ἄλλων ζώων ἐκ πιπίζεται τ ἀνθρώπων δώσεται · ὡς
καὶ σὺ ἡμία ἀνθρώπου ὥστε αὐτὸς ἀνίπαθεν καὶ νικᾶν
τῇ φύσει τὴν τούτου βίαν · πρὸς τὴν ἀδρίαν δὲ καὶ
τὴν κιλικίαν ἀρθῶσαι δύχεται οἰκήσις τοῖς πεπραγ
μένοις · καὶ ὡς μάλισα τ τόπων τούτων λύπας ἀναθε
ματιούσων · σὺ γὰρ τῷ ἀδρίᾳ ἡ ἰὼς ἡς βοῦς μεταβληθῆ
ναι διαβούλησιν ἤρασ, διεπέρασε τὸ ἀπ' αὐτῆς ἰόνιον
πέλαγος κληθὲν · αἱ δὲ ἡλιάδες κόραι σὺν ἠριδανῷ δα
κρύουσαι τὸν φαέθοντα εἰς φηγοὺς μετεβλήθησαν.

Κύμα τῆς ἀδρίας.) τὸ πόντιον κῦμα ἀνθρίας ἁλμυρόν
ἐσὶ τοῦ ῥοῦματος τὸ ἠριδανοῦ. ὁ δ' ἀδρίας πέλαγός ἐσὶ
μέγισον πρὸς τὴν ἰταλίαν. ὁ δὲ ἠριδανὸς ποταμὸς, κιλ
κικὸς σὺν τούτοις δὲ καὶ δύχεται μάλισα τοῖς τόποις
εἶναι ὡς παραθῆσι συμφορῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀδρίας σωί
ποτε τῇ βοῖ ὁ δὲ ἠριδανὸς τῷ φαέθοντι · ὅπως ἂν πρό
φασιν ἐχούσα τ τόπον ἀκατοπαύσως θρηνοίη τοὺς ἀν
θρώπους · ἢ ὅπερ ἔμενον δύχεται μεταβολὴν τῆς φύ
σεως εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους γενέσθαι · οἳ πάνυ μάλισα

τὴν ἐκείνου ἐπαίδευεν αὐτὴν πρὸς τὴν ἀπολογίαν δυσχεραίνουσαν· ὁμολογῶ φησὶ τὸ πρότερον πάθημα οὐκ ἐκ τύχης· ἀλλ' ἐξ ἐμῆς αὐθαδίας γενόμενον. Ὑμεῖς δὲ παῖδες.) μετεσχηματίσατο πρὸς τοὺς γυναῖκας τοῦ χορεύειν· αἱ δὲ ὀμνύουσιν οἰκονομικῶς· καὶ σιωπᾶν ἐπαγγέλλονται· λύοιτο γὰρ ἂν τὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἐν δὲ προτρέπουσα.) αὐτὶ τοῦ ἐρωτοῦσα καὶ ἐξερευνῶσα· μετατρέπουσα φησὶ καὶ πολλὰ δοκιμάζουσα καὶ εἰς πολλὰ μεταφρόσασά με τὸ γνώμιμον· ἓν μόνον ἔαμα τῆς συμφορᾶς εὗρον· Οὐ γάρ ποτ' ἀρνοῦμαι.) ὅπ μίνως βασιλεὺς ἐγένετο τῶν κρητῶν ὁ πατὴρ αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο κρησίους δόμους λέγει. Οὐνεκα ψυχῆς μιᾶς.) ἐγὼ γὰρ τῆς μιᾶς μου ψυχῆς καταφρονήσασα πολλὰς ἔπρασα διασώσω τὰς τῶν οἰκείων ἀπολογοῦπ· ῥᾳδίως ἂν τῆς αἰσχύνης· οὐχ ὑπὲρ πημῆς οὖν τῆ μίαν ψυχὴν τῆς αἰσχύνης τῶν πολλῶν. Καὶ σύγγνωθί μοι γυναῖκες.) ἀπειλητικώτερον εἴρηται ὁ λόγος· ὡς ἀπέλεγε· μὴ καὶ σὺ ζήλου τὴν τροφὸν τῆς παρανίσεως· μὴ δὲ τὰ αὐτὰ ἐκείνη νουθετήσῃς με· ἀεὶ γὰρ ἐστιν ὠμή καὶ φαύλα· ἀλλὰ πρὸς τὸ χρησὸν δύμενον βίτη. Ἀπὸ κακῶν με.) οὐ δὴ ἀποβαίνουσα κακὸν μεμνήσομαι οὐκ ἄλλο· αὐτὶ τοῦ τῷ ἱππολύτῳ διὰ τῆς κατηγορίας. Ἴν' ἐάσῃ κοινὴν ταύτης μοι μεταχῶν τῆς νόσου, μετριάζειν καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν ταῖς ἑπέρων δυσχερείαις. Ἠλιβάτοις.) αὐτὶ τοῦ βαθυτάτοις· ἠλίβατον γὰρ ἐμόνον τὸ ὑψηλὸν· ἀλλὰ καὶ τὸ βαθύ· ἔστιν ἀλιτενὲς τῆς βάσεως· κυθεμῶσι δ' τοῖς ῥήμοις καὶ κεκρυμμένοις τόποις καὶ πάσης ξυστυχίας ἀνθρώπων χωρίς· τὸ ἐξῆς οὖν οὕτως. Πτερῶσαι με ὀρνιν θεὰν θεὸς· ἵνα γενοίμην ἐν ἠλιβάτοις κυθεμῶσι· καὶ πλεῖσον ἀπέωστος εἶην τοῦ ἀνθρωπείου γένους· ἀφανισμὸν δ' καὶ μεταβολὴν τῆς φύσεως

χιτῆν αὐτὴρυς· ἐλέγχων τὸ ψευδώνυμον τῆς τυ-
αὐτῆς δυσχερισίας, μὴ καλῶς προσίθηκεν· οὐ γὰρ οἱ δι-
φύσεις δυσχερήματος ἀνάγκῃ ὧν δύχεσθαι· εἴπερ τὰς
χρείας καταθυμίους δεῖ ποιεῖσθαι. Διάπονος ἔχεις
μὲν·) καταδέχεται τὴν ἐξ αὐτῆς μίμψιν· ἵνα οὕτως
καὶ αὐτὴν τοῦ σφάλματος ἀπολογίαν καταδέξη-
ται· ἐξῆς δὲ πάλιν εἰς ἔννοιαν αὐτὴν προάγειν βούλε-
ται· τὸν σκοπὸν τῆς μιμήσεως καθ' ὃν γεγένηται, λέγου
σα· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ἔχεις μὲν δικαίως τὰ ἐμὰ πάθ'
σματα μέμφασθαι· παρεωτῶται γὰρ σου τὸ λογιστικὸν
ἥλιπη· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πάσματος γινώσκειν οὐ συγ
χωρῶσοι· αἰτία γὰρ ἐγὼ ἐμοὶ τῆς συμφορᾶς· ὁ δὲ νοῦς
ἔχει οὕτως· ἔχεις μὲν μέμφασθαι τὰ ἐμὰ κακὰ ὦ δέ
σποινα· τὸ γὰρ λυποῦν σε κρατεῖ· ὅθεν καὶ μέμφη μοι· εἰ
γὰρ μὴ ἐγένετο οὐκ ἂν ἐμέμφου· ἀλλ' ἐπήνεις· ὅθεν ὧν φέ
ρει· πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φερούσας κεκτήμεθα· ἡ μὲν
καταστροφὴ τοῦ λογισμοῦ τῆς ἐννοίας ἀπόδειξις· ἡ δὲ
τῆς ἀποτυχίας δυσχέρεια τῆς τύχης κατηγόρημα.
Εἰ δ' γε ἔπραττον·) εἰ καλῶς φησὶν ἔπραττον καὶ μὴ ἐν
σφάλλω τῆς ἐλπίδος ἐθαυμάζετό μου τὸ βούλημα· οὐκ
ἂρα ἡμέ σε βελτίω δίκησεν· ἀλλὰ τύχη· εἰ γὰρ καλῶς
ἀπέβη τὸ πρᾶγμα ἔλεγες ἂν ὅπ οὐκ ἔστιν ἄλλη κρείττων
τῆς τροφοῦ· Η γὰρ δίκη ταῦτα·) ὀργίζεται καλῶς
ἐπὶ τῷ καὶ ἀπολογίας ἐθέλειν σοφίσασθαι· ἆρα οὖν φη
σὶ δίκαιόν ἐσι τοῦτο, κἀγὼ ἔχω φανερῶς ἄτοπον τὸ κἀγὼ ἐθέ
λειν σε ἰσολογεῖν μοι· κἀκ τ ἴσων ἀμφισβητεῖν τρέ
σασαί με· ἐξαρκοῦντα δέ μοι ἐσὶν ἱκανὰ πρὸς βρα
πάων τῆς βλάβης. Μακρηγορῶμεν·) αὐτὶ τοῦ μά
την φλυαροῦμεν καὶ ἐπεκτείνομεν τὸν λόγον ὧν τοῖς
ἤδη πραχθεῖσιν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγὼ ὁ μολογήμαρ-

κις ποιῶν οἱ ἀξίων ἀπορέχοντες βρωτῶν. δικαίως ἔπεμψα ῥήθημον χὴ τῆς ἀξίας δίκης παρὰ θεοῦ ἐτύχομεν. πάλιν ἔ τῶν γλῶν χὴ τὸ φῶς ἐπικαλῆται ὡς ἀναπόπτοτος οἰχῆα. καθὼς χὴ χάνω φησί. ὦ γὰρ μὴ πρὸς τὰ ἀσε πυχαί. Παρὸν δυσικπέρατον.) ἢ σὺ ὑπερβατῶν ἵν ἢ οὕτως. τὸ γὰρ παρόν μοι δυστύχημα τοῦ βίου δυσικπέρατόν ἐσι. ἢ οὕτως. τὸ γὰρ νῦν πάθος παρὸν παντὸς τοῦ βίου καὶ ἡν σὺ αὐτῷ δυσφορῶν δυσικφυκτόν πατον καθίσηκεν. ἢ οὕτως. τὸ γὰρ παρὸν πάθος δυσκόλως ἂν μοι περάσαι τὸν βίον. καὶ δυσκόλως αὐτὸ φύγοιμι. Φοῦ φοῦ.) προϊούσης τῆς τροφοῦ κατηφοῦς ὁ χορὸς φησι. πάλιν δὲ κομματικός ἐσιν ὁ λόγος. ὧν τοῦ πέπραχται δηλοῖ ἐν. οὕτως γὰρ ἁρμόσει τοῖς ἑξῆς. τὸ δὲ χὰ κατώρθωται τὴν αὐτὴ τοῦ ἔδην τοῦ πράγματος κατώρθωσαν αἱ τὴν τῆς δούλης. ἀλλὰ κατέρριψαν. Ζοῦσ' ὁ γοργόντων. θρεώπης γὰρ καὶ θνὶς ὁ μίνως. ὁ ζοὺς σε φησίν. Ἐκτρίψει καὶ παντελῶς ἀπολέσηον ὁ πέσασ' πυρί. αὐτὶ τοῦ βαλὼν τῷ κεραυνῷ. οἱ δὲ νεώτεροι ἐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ οὖ πέσαι καὶ βαλεῖν. ὅμηρος δὲ οὐ πέσαι μὸν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ σώματος τρῶσαι. βαλεῖν δὲ τὸ πόρρωθεν. Οὐκ εἶπον σιγᾶν.) ἐλεγκτικὸν τὸ ἦθος. τὸ δὲ ἑξῆς ἔτως. οὐκ εἶπον σιγᾶν ἐφ' οἷς κακῶς διάκημαι. ἢ διάγω καὶ νοσηλεύομαι. τουτέσι τὸν χῶτα. ὁ δὲ νοῦς, οὐχὶ τὸ προπτὰς τῆς διανοίας προσκρούσαι, ἐκίλθυσιν ἵνα μὴ ἐκφαίνειν τὴν ἐμὴν χωτικὴν κάκωσιν.

Ὁλοιο καὶ σύ.) γνωμικῶς προῆγε πᾶς ἐπάγει τὴν κατάραν. ἀπόλοιο φησὶ παρὰ γνώμην μου δυχεριτήσαι με βιάσασα καὶ πᾶς ἄλλος ταῦτα σοι δρῶν. καὶ προθυμούμενος ἄχθεσθαι τοὺς φίλους μὴ καλῶς δύσχε

τίαν. καὶ ἄμμα λύσιν. παρὰ τὴν παροιμίαν. ἥτις ἐστὶν
Οὐχ ἅμμα λύσις.) εἴρηται δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τοῖς
φρυξὶ λόγος ἐδόθη. ἐκπέμπειν βασιλέα τῆς ἀσίας. ὃς ἂν
τῆς ἀπίνης λύσαι τὸν δισμὸν θωυθέη τῆς κομισάσης
μίδαν εἰς φρυγίαν. ὃς ἐπὶ ἅμπελος. ὡς ἐπὶ δύο ὁ
ζυγὸς καὶ ὁ ῥυμὸς. λόχος δὲ ἀλέξανδρον λαλύσαι. ἐξε-
λόντες τὸν ἔμβολον. ᾧ κατέχετο ὁ ῥυμὸς. ἢ τῷ ἰγχηρι-
δίῳ. ἀποτιμόντες μετὰ τὴν ἐπὶ γυναικὸς μάχην. γέγο
νε δὲ ὁ ἀλέξανδρος κατὰ τοὺς ὑστέρους χρόνους. πα-
ροιμιῶδες οὖν ἐστιν ἐπὶ δυσλύτων τῶν χηρωσάντων
λύσιν. μαχόμενος δὲ ὁ γυιόπυρος τῇ πρώτῃ τῶν μαχι-
δόνων ἱστορίαν φησὶ οὕτως. τῆς δὲ ἁμάξης λέγεται τὸν
ζυγὸν τῷ ῥυμῷ δεδέσθαι κλήματι ἀμπελίνῳ. ἐστὶ δὲ λό
γιον ὃς ἂν τὸν δισμὸν τοῦτον λύσῃ βασιλεύσει τῆς
ἀσίας. ἀλέξανδρον δέ φασι τὸν μακεδόνων βασι-
λέα λύσαι αὐτόν. ὃς διαβὰς πυλὰς τὴν ἐπὶ γυναι-
κὸς μάχην, ἐνίκησε καὶ περιεγένετο ἐπὶ τὸν τόπον. ὡς
δὲ οὐκ ἠδύνατο εὑρεῖν τὸν ἀρχαῖον τοῦ δισμοῦ ποῦ κατὰ
κειται, οἱ μὲν λέγουσι τῷ ἰγχηριδίῳ κόψαι αὐτὸν τὸν
δισμόν. καὶ ταύτῃ πως τὴν λύσιν. οἱ δὲ ὡς τὸν ἔμβο-
λον ἐξελοῦσι ᾧ συνέχετο ὁ ζυγὸς πρὸς τῷ ῥυμῷ. περιει-
λημμένον δὲ εἶναι καὶ τοῦτο κλήματος. τούτου δὲ ἐξαι-
ρεθέντος καὶ τοῦ δισμοῦ χαλάσαντος οὕτως λυθῆναι
τὸν δισμὸν τοῦ ῥυμοῦ. Ἐτύχομεν δίκια.) μετὰ
γειται πάλιν ἡ σκηνὴ ἐπὶ θάτερον μέρος. τουτέστιν ἐπὶ
τὴν τῆς φαίδρας ἀγωνίαν. ᾗ τὸ χορὸν συμπάθειαν
τρέχει κάπειτα εἰς ἄλλον οἶκτον βελτίονα πάλιν τὸ ποι
ητὴς τρέφαντος. ἄριστα δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς συμφορᾶς
μιμεῖται αὐτὸ τὸ πάθος ἐξειών. ὅπερ ἐώθασι πολλάκις

κόλασιν. Τὸ δὲ μὴ καὶ·) ἀ μίαν κατάθεσιν ποιοῦν
σι· ὥστε τὸ σὲ ἐξήρκει ἅπαξ εἰπεῖν. Νῦν δ' ἐκ δόμων
μεσ·) ἤτοι διὰ τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ μίσους αὐτοῖς· ἢ
διὰ τὸ δι' οἰκείαν πᾶσι ἐξ αὐτῆς ἐπιβουλήν· ἄλλως τε
καὶ ὁ ποιητὴς οἰκονομικῶς τοῦτο ἐξεργάζεται· διὰ τῆς
τοῦ ἱππολύτου ἀπουσίας ἐξεσίαν διδοὺς τῇ φαίδρᾳ
ἐργάσασθαι τὸν ἀγχόνιον· καὶ τὸν διαβολὴν αὐτοῦ τὰ
διὰ τῶν γραμμάτων· ἵνα ἡ θέλτος καὶ ἡ τοῦ ἱππολύ
του ἐρημία πιστώσηται τὴν κατηγορίαν τῆς μοιχείας·
Θιάσομαι δὲ·) σωτηρίας δὲ τῷ πατρὶ θιάσομαι ποί
οις ὅμμασιν αὐτὴν προσβλέψετε· ὑπὸ τῆς σωφροσύν
ης μὴ καταπλήσσομαι· Τῆς σῆς δὲ·) καὶ πάντως
τότε τὸ αἰδεῖς σου καὶ τολμηρὸν διαγνώσομαι· πει
πειραμένος αὐτῆς ἤδη καὶ διὰ τῶν παρόντων· Μή
σῶν δ' ὑπὸ τ' ἐμπλήθη·) οὐδαμῶς χορταδήσομαι
κακῶς λέγων τὰς γυναῖκας· ταύτας δὲ λοιπὸν ὡς πε
χύτης ῥήτωρ· Οὐδ' ἢ φησί·) οὐδ' ἢ λέγοι μέ τις ἂ
γαν καταφύσιν φιλαπεχθήμονα· πρὸς αὐτὰς· οὐ γὰρ
ἐκ παρέργου φησὶ τὰς κατηγορίας· τῷ σωφρονεῖν δὲ τῶν
πλημμελημάτων ὑπόθεσις γίγνονται τοῖς κατηγόροις·
Τάλαιναι·) ἀπὸ κοινοῦ πάλιν ἀτυχήματος πειρᾶται
παραμυθεῖσθαι τὸ πάθημα· ὁ δὲ λόγος· τίνα γὰρ ἢ τέ
χνῃ· ἢ τύχῃ· ἢ λόγον ἔχομεν πορίσασθαι· δι' οὗ δυ
νησόμεθα σφαλεῖσαι τὰς ἐλπίδος τὸν δεσμὸν τῶν ἐγ
κλημάτων ἀπολύσασθαι τὸν δὲ θησόμενον καθ' ἡμῶν
ὑπὸ τοῦ ἱππολύτου ὅτου ἐλθὼν θησεύς· Τίνα γὰρ· τοῦτ'
ἔστι πῶς καθ' ἑκάστου δεσμὸν κατηγορίας ἀπολυσόμεθα
τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἱππολύτου· σφαλεῖσαι τῆς ἐλπί
δος δίκης προσιδοκῶμεν πᾶσαι αὐτὸν ὧν τὴν ἁμαρ

βραχὺ τῆς γνώμης καὶ ἄδολον ἐστὶν ὃς τὸ ἁμαρτάνειν. ἢ δὲ ἀπορέσα καὶ αὐόντος, τὴν πορείαν ἀφίρηται τοῦ τίσει ἐχ ἁμαρτάνειν. Ἀλλως.) μωρίαν ἀφηρέθη. τοῦ τίσει τῆς ἁμαρτίας ἀπεστερήθη. ἢ τοι τῆς πορείας.

Μωρίαν. ἢ γὰρ τὴν πορείαν, ὥσπερ καὶ σωφρόνως ὁ πόρνος. αὕτη γὰρ σκέπη ἐκ ἔχουσα τὸ πλημμέλημα προφάσει κατηδάνει τὴν σώφροσύνην. Χρὴ δ' ἐς γυναῖκας. διεξελθὼν ὡς ἐστὶν αἰγυπαῖκες πάντων πρόξενοι τῶν κακῶν. λοιπὸν ὧν τὴν δύναμιν καὶ χρῆσιν αὐτῆς μεταβαίνει πῶς ἔδει τὴν κακοτεχνίαν αὐτῶν νικᾶν τὰς ἄνδρας. ἔδει φησὶ τοὺς ἄνδρας αὐτὰ διακόνων θηρία αὐτοῖς σωσικίζειν. ἵνα καὶ τῇ ἀπορίᾳ τῆς διακονίας νικῶσι τὴν κακίαν τῆς φύσεως. τοῦτο δὲ μάλιστα πρὸς τὸ παράφρον εἰρηκεν. Δάκνει.) ἢ πρὸς ἔρεσικῶς τὰ θηρία. ἢ γένη θηρῶν. Νῶν δ' αἱ μὲν ἔνδον.) αἱ μὲν δύνασται αὐτῆ ἔνδον μηχανῶνται τὰ κακά. αἱ δὲ δοῦλαι σημαίνουσι τοῖς φίλοις αὐτήν. Ὡς καὶ σὺ γ' ἡμῖν.) ὁπότε καὶ σὺ κάρα κακὸν ἦν ἀείκτων λέκτρων τοῦ πατρὸς ἐς σωσικαγὰς ἦλθες. ἄπειρ ἦτοι τὰ ἀρρητα ἐγὼ ἀποκαθαρθήσομαι ῥυσικοῖς ὕδασι. ταῦτα γὰρ μάλιστα τ' ἰσαμένων διαυγέσθαι τυχάνει. Εἰς ὦτα κλύζων.) εἰς κλύζομαι τὰ ὦτα δι' ὧν μετέλαβον τῆς ἀνομίας τ' λόγων. πῶς οὖν μέλλων ἐξαμαρτεῖν πεισθεῖσαν. Εν δ' ἴδε τοῦμόν.) ἐκ ἴσι φορτικὸς ὁ λόγος. ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ὑποψίας τοῦ ἁμαρτήματος θεραπευτικός. ἢ τάχα προσεραγωδεῖ τὸ πάθος τοῖς τὸν μικρὸν ὕσδρον ἐπὶ καταγνώσει μοιχείας ποιῶν κατηγορούμενος. Εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις.) αὐτὴ τοῦ ἐλευθέρου καὶ ἐρίβλου ἀπαραφύλακτος ἐς τὸν κατὰ σοῦ

λακατόμους. ἄχαλμα δὲ ἐφ' ὧ τις ἀγάλλεται δὲ καὶ ὁ πατὴρ τῷ γάμῳ. ὡς ἀνδριάντι τινὶ ἀναθέντῳ τιμὰς περιάπτων. λέγει δὲ τὸ ὡς ἀγάλματι.

Καλὸν κακίσω.) τουτέστι τὸν χρηστὸν τῷ κακίῳ. γυναικείῳ φυτῷ προσιθῆς, ὡς ἀγάλματι, χάρει. Ἔχει δ' ἀνάγκαιον.) ταῦτα διεξέρχεται. πάντα τὰ πρὸς τὴν γυναῖκα μοχθηρὸν ἀποδεικνύς, ὡς μὴ μόνον τὸ πρὸς ταύτην σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς γάμους ἢ καλῶς ἔχειν. δι' ἃ πλὴν δέ εἰσι πρὸς τὴν συγγένειαν ἀναγνώσιμα τάδε οὕτως. εἰ δὲ καλὸν λάβοι τοιχος, γαμβρούς δὲ χρηστούς, ἀναγκάζεται σίγειν, τὰ μὴ χαριζόμενα κακῶν πράττειν βέλοι. πάντα δὲ οὕτως σίζουσιν εἰς τὸ ἔχειν δ' ἀναγκαῖον. ἴσῃ ὅτι πάντα τε καὶ πάντως ἐλεύθερος ὁ γαμήσας εἶναι οὐ δύναται. ἀλλὰ τὸ ἀναγκαῖον ἀκαταδούλωτον κτῶν ἔχη. ἐὰν μὲν χρηστῆς τύχῃ γυναικός, ἀναγκάζεται σῴζειν αὐτῆ γάμων ἕνεκα καλῶν ὄντων. ἢ δι' ἐκείνῳ ἀναγκάζεται ἀπολαύειν γαμβρῶν ἀχρήστων. τὸ σώζεται δὲ πικρὸν λίχος αὐτί τοῦ σώζει. καὶ γαμβροῖς τοῖς πενθεροῖς λέγει. συγχεῖν τῆς ὀνόματος τὸ ἀκριβές. εὖ μέν τοι τῷ πενθεροὺς δ' ἀνωφελεῖς ὑγιῶς κέχρηται. Ῥᾷον δ' ὅτῳ.) βέλτιον δὲ μήτε πενθερὸν. μήτε γυναῖκα χρηστὸν ἔχειν. Ἄλλως. ἀφελιμώτερόν ἐστιν, ᾧ πυίφης, τὸ μηδὲν οὖσα πρὸς σύνεσιν γυνὴ. ἀλλ' ἀνωφελὴς τῇ διανοίᾳ. ἴδρυται. ὡς ἐπὶ ἀνδριάντος δὲ τὸ ἵδρυται. οὐκ ὀρθοῖς. ἀλλὰ βέα τοῦ παντὸς τὸν κεκτημένον. Τὸ γὰρ πανοῦργον.) τὸ γὰρ πανοῦργον καὶ φιλάργυρον πρὸς πορνείαν οἱ τοῖς ποφῶς γυναιξὶ πλέον ἢ κύπρις ἐμφύει. αἱ γὰρ μιγαλόφρονες πολύτολμοι γινόμεναι, δυέμπωτοι διὰ τὸ

γενους τοῖς ἀνθρώποις, ὥφελιες ποιῆσαι μὴ ἀπὸ γυναικῶν αὐτὸ εἶναι· ἀλλ' ἕκασον διδόναι· ἢ χρυσὸν ἢ χαλκὸν ἢ τοῖς ναοῖς οὕτως ἀχοράϊστον· τὸ δὲ αὐτιβούτας ἢ τοι ἀνατιβούτας ἢ αὐτὶ ἢν παίδων τιθούτας εἰς συμμῖξιν τοῦ γενέσθαι τὴν ἄπτσιν· ἀτόπως γὰρ ταῦτα· οἱ γὰρ πεντις οὐ καλῶς ἐκτήσαντο παῖδας· Τῆς ἀξίας ἕκασον·) ἄμεινον τὴν ἀξίαν ἢ τῆς φύσιος ἀκούειν· καὶ πάλιν τοὐναντίον· ἵνα τὸ μὲν ἀνάθημα τῆς αὐτήσιος ἕνεκα διδῶτι· τὸ δὲ βρέφος πρὸς τὴν φύσιν τοῦ αὐτοῦτος· πηῖς δὲ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἀναθήματος· καὶ τημήματος· βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον, ὅτον ἐκάτης ἢ ἀγαθὸς τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν· ἵνα καὶ τοῦ γόνου ἀξίως τὸ σῶμα καὶ ὁμοίως μεταλάβοι· καὶ πάλιν τέναν τέον ἐκὰν ὑπαρχῃ χειρῶν ἀξίου καὶ τοῦ παιδὸς τύχη· Νῶν δ' ἐς δόμους· ἔθνα παρίχοντες, δαπέννυ ἀγορᾴζομεν· ἔθνα ὑπὲρ τῆς μνησίας καὶ πρὸ τῆς πήρας τοῦ κακοῦ καταπεμίβα· ὥςπερ αὐθαίρετον τὸ κακὸν ἐπιτωμεῖσθαι· δύναται δὲ τὸ πρῶτον καὶ ὡς ἐντάξει δυνησίως λαμβάνεσθαι· πρῶτον μὲν τ' θυσίαν ὑπὲρ κακοῦ δίδομεν· καὶ τὰ ἑξῆς· προκατασκευάσας θαυλογισμὸν οἰκειότατα τῷ προσώπῳ, λοιπὸν καπατρέχει καὶ ἐπὶ τὴν διαβολὴν τῆς γυναικείας φύσιως· ἔθνα γὰρ πρῶτον λογισμῷ τινι ἀναιρῆσαι τὸ εἶναι αὐτὰς εἰς αὐτὰς ἀρχαῖαν τὴν διαβολῶν· τὸ δὲ ἑξῆς ἀρίσα ὡς ἐκ συγκρίσιως ἐπιφέρεται· Προθὲς γὰρ·) ὁ δὲ τικτῶν αὐτῷ καὶ ἀναθρέψας προσδίδωσι πρᾶγμα ὥστε ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν τοῦ κακοῦ· καὶ οὔτε τὴν φύσιν τῆς παιδοποιίας σώζει ὁ πατὴρ εἰς αὐτῷ τὴν ἀπαλλαγὴν· αὐτὶ τῆς φιλοσοφίας τῆς παιδὸς αὐτὶ καταλλ-

μάτων ἁπάντων. ἡ γὰρ ἐκοινὰ δῆλον, ὡς οὐδὲ τὰ καλὰ τῷ γὰρ δημοτελεῖ τῆς ἐπιδείξεως πλέον δοξάζεται τὸ χρησόν. Ηγλῶσαν ὄμωκεν.) ὅτιον οὐκ ἀδίκως ὤμοσαν οὐ γὰρ γονεῖς περὶ πένης ὀμνύω, ὤμοσα. τὰ δὲ κατὰ ἀνγωνιαν τ ὅρκων γινόμενα συμπίπτομεν τυγχάνει παρὰ θεοῦ. οὐ καθολικῶς δὲ τὸ τοιοῦτον. ἀλλὰ γῶν. ἐπεὶ περὶ γραῦς περὶ ἐπῆν τὸ πάθος αὐτῷ. καὶ πρὶν εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ ῥηθησομένου. ὅρκον ἔπεσε τῆς σιωπῆς καὶ τῆς διανοίας. ὁ δὲ μὴ προηδῶς ἐφ ἃ ὤμοσεν, ὤμοσεν φησίν ἡ γλῶσσα προπετέστερον καὶ παρὰ γνώμην τῆς φρενὸς ὀμώμοκεν, ἀριστοφάνης καθολικώτερον νοήσας φησὶ τὸν εὐριπίδην ὑβρίζειν τῆς γλώττης τῶν διανοίαν. ὡς ἂν μὴ τὰ δόξαντα τῇ κρίσει τῆς διανοίας φθεγγομένης. ἄλλως τε φαύλη διὰ τ ἕξις τὸ εὐσεβὲς αὐτὴν φυλάττων. φησὶ εἰ μὴ λόγοις θεῶν ἄφρακτος εὐρέθη. ὥστε μήτε δόκησιν αὐτῷ ἐπιορκίας πλάττειν.

Συγγνωθ ἁμαρτάνειν.) σύγγνωθι φησὶν ὦ τῇ ἁμαρτίᾳ τοῦ λόγου. εἰκὸς γὰρ ἀνθρώπους οὕτως ἁμαρτάνειν. καὶ πέφυκε τοῦτο τῆς θνητῆς φύσεως ἀλίσκεσθαι τοῖς ἁμαρτήμασιν. Αλλως.) διὰ τῆς κοινῆς προσασίας ἀπολύεται τ ἰδίων πλημμελημάτων τῶν ἀκολασίας.

Ω ζεῦ, τί δή.) λοιπὸν παρασατικώτερον τῶν γνωμῶν κείαν διαβάλλει φύσιν. ἀναφθόων τὸ προοίμιον ὦ τῶν τοῦ κρέοντος νόσων. φιλοσοφώτερον δὲ τῶν αὐτὸν βιον λίγει. τῶν ἀρχῶν ἀξιῶν μὴ ὑπὸ ἀφροδισίασ μοῦ παῦσας γίνεσθαι. ὁ δὲ νοῦς. διατί φησιν εἰς τὸ φῶς τὸ ἡλίου ἀδόκιμον κακὸν τοῖς ἀνθρώποις κατῴκισας. κἀβδηλον δὲ τὸ μὴ ὃ δοκιμασίας διόμενον. ἀλλὰ πρόφασις δεινόν. Εἰ γὰρ βέστιον.) ἡ γὰρ ἡθελες ἔχειν

βούλεται. πρότερον ἀρξάμενος ὑπὸ τοῦ τραγικοῦ, δηλαδὴ τῆς ὀργῆς τοῦ ἱππολύτου. τὴν ἐξαρχὴν ἀδολεσχίαν τῆς γραὸς καὶ τὸν ὅρκον ἀποκρυψάμενος. ὡς φιλόσοφος δὲ γῆν καὶ ἥλιον τὼ βοᾶ. ἐπὶ ἀρχὴ πάντων ἐστί. γῆ μὲν πάντων μήτηρ κατὰ ἱστόρησθον. ἥλιος δ' ἐπὶ πάντα φέρᾳ καὶ πάντ' ἐπακούει. ἀν ἀξιοῖς οὖν τὸν ἥλιον μύθον εἶφη. καὶ ἐξ αὐτοῦ πάντα γίνεσθαι. ὁ ἀκόλουθος ὢν ὁ εὐριπίδης. χρυσέην βάλλον αὐτὸν ἕρκος. ἥλιος δὲ ἀναπτύχαι, αἰ ἀκτῖνες. καθὸ τὸ σκότος ἀναπτύσσουσι καὶ ἡμῖν δηλοῦσι τὰ πάντα διὰ τοῦ φωτός.

Ἄρρητον.) οὐκ ἄξιον τοῦ ῥηθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι. ἦν οὖν δὲ λόγω διεξιέναι καλόν. Ναὶ πρὸς σέ.) ναὶ σίγησον λισσομαί σε. πρὸς τῆς σῆς διξιᾶς τῆς καλῆς βραχίονα ἐχούσης. ἐνομίζετο γὰρ καπὲ τῆς διξιᾶς ἱκετεύειν. ὡς καπὲ τῶν γονάτων. Μὴ προσοίσῃ χεῖρα.) ὡς μυσαττόμενος καὶ τὴν διξιὰν αὐτῆς τοῦτο φησί. μᾶλλον φοβούμενος ἁλῶναι ταῖς ἱκεσίαις. Τί σ' ἦ περ ὡς φησί.) τί δὲ ἐκ τῆς διανοίας σιωπήσαι μὲ βούλεις. εἴπερ οὐδὲν ἕρκος κακόν. Εἰ ὡς.) ὁρᾶς φησὶν ὅπως κέπεισε τῶν ἐρημένων τὴν κακίαν τῇ σιωπῇ. ἐπεὶ δὲ καλά ἐστί τί με κωλύεις βοᾶν τε. ἔστι δὲ ὁ λόγος οὐκ ἄθεμις ἐκ τοῦ αὐτοκαμένου. εἰ δ' μηδὲν ἕρκος κακὸν οὐδὲν σοι ποιῶ κακόν, καὶ εἶπω. Ὁμῶς ὦ παῖ.) παραλογίζεται τὸν νεανίσκον τῇ μεταθέσει τῶν ὀνομάτων. καλέπουσα τὴν ἀκρόασιν. δύο γὰρ ἐστὶν οὐ κακόν, φησὶν οὐ κεῖνος. οὐ πᾶσιν ὀφέλων ἀνακοινωθῆναι. εἶναι γὰρ μέχρι τινὸς καὶ καλὰ σιωπώμενα. Ἀλλὰς. ὁ πρὸς γάμων μῦθος οὐκ ὀφέλει λεχθῆναι πᾶσι. Τοῦτο καλῶς πόλει.) δεινότερον αὐτῆς ἀφεῖλε τὴν ἐκ τῆν ὀνο-

ρικὸν. Ἀλκμαίωνος τὸ κω.) τὸ ἐξῆς ἦν ἀλκμαίωνος τὸ κω κύπρις ἐδώκιν, ἀντὶ τοῦ νύμφιον. δηλοῖ δὲ ἐξ ὧν φέρεται τὸ προσηγορικόν. Βρονταῖ γῆ.) τῇ ἀφροδίτῃ αἰνάτιθεσι τὴ σιμάλης κειρώνωσιν. ἢ ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἀπρονόητος γενόμενος τῷ ὄρωτι ἐπέθηκε τῇ σιμάλῃ. τὸ δ' ὁρασσῶν ἀναδιεξάμενος πάθος. ἢ καθὸ οἱ τὴν μίξιν ποιῶ τῷ ἀφροδισιασμῷ ἀπώλετο. διαπέπλασται δὲ τὸ τὸ μύθου. καθὸ βιζοβολεῖν ἀρχόμενοι πολλάκις ἄμπελοι πολλάκις τῇ καύσει τὸ νότου εἰς κόπτονται. Ἀμφιπύρῳ δὲ.) τὴν πεπυρωμένην. ὡς ἐπίλειψε τὴν μητέρα ἀσκληπιοῦ βροντῆς. τὴν γῆ μητέρα τοῦ βάκχου σεμέλῃ συγκοιμηθέσαν ὑπὸ διὰ κεραυνοῦ. ὃ ἐστι κατέπαυσεν κατεκοίμισεν εὐφήμως ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν, ἢ ἀφροδίτην δηλονότι. Δεινὰ γῆ πάντες.) ἀπορ θαυμασικὸς ἀρξάμενον. ἀφ' οὗ εἰς θαυμασικὸν κατέκλεισεν. ὥστε θαυμάζων ἄρχεται καὶ θαυμάζων παύεται. δεινὴν γῆν ἢ ἀφροδίτην. καὶ παντεχόθεν δικαίως μεμίλανται περίσκεται. τὰ κάλλιστα τῶν σωμάτων μαραίνουσα. Σιγήσατω.) ἐρεῖσι παραχώδης ἡ φαίδρα. τὴν ἀπάτην τῆς γραὸς ἀναδυθεῖσα. σιγὴν ὃ αὐτῇ πρὸς ἀκρίβειαν πυθέσθαι βουλομένου. καὶ αὐτὸς αἰκάσαι προτρεπομένην τὰ λεγόμενα πρὸς ἱππολύτου. Τί δ' ἔσι φαίδρα.) πρὸς τὴν τῆς φαίδρας ἀγωνίαν καταγινόμενος ὁ χορὸς ἐκ ἐπαιδάγειται τὰ τοῦ ἱππολύτου λόγων. καὶ τοῦτο οἰκόπως φυλάξαντος τὸ τραγικόν. πρὸς παθὸς χάρ ἐσιν ὑπὸ φαίδρας λεγόμενα. Ἰὼ μοῖμοι. αἰαῖ.) πρὸς ὀλίγον ἐν τῇ σκηνῇ σιωπὴν γενομένης, ἀκούσασα τὰ λεγόμενα ἡ φαίδρα. καὶ μὴ ἐνεγκοῦσα τὸ πάθος αὐτὴ ἐκραγεν. ἢ οἰκονομικῶς ἐκβέβληται ἱππολύτου. ἀλλὰ προτετραγώδηκε τῆς φαίδρας τὴν ἀγωνίαν. Ἐγνωπετὶς.) ἀπὶ γνώμαι ποῖος ἔτω

τὸν φύλακα τῶν οἰκῶν οὐ πιμῶμεν. φύλακα δὲ τ ἀφρο
δισίων αὐτ ἔφη θαλάμων. δ ἱερωτος γὰ ἀφροδισιάζο
μεν. καὶ τότε καθ αὑτῶν ὁρῶμεν. ὁ πότ ἂν ἐκεῖνος τ ὠφε
θυμίαν εἰς ἡμᾶς ὠπτέμπη. Τ ἀν μὲν οἰ χαλίαν.) ποθὲ
τῆς ἴολης ὁ λόγος. ἔπ ὁ ταύτης ἥρως τ οἰχαλίαν ἐπόρ
θησεν. ἔνιοι μὲν ἔν φασιν ἀπμαθέντα τ ἡρακλέα ὑπὸ
εὐρύτου καὶ τ ἀδελφῶν αὐτοῦ. γὰ δι δώκασιν αὐτῷ τ
κόρην, πορθῆσαι τ οἰχαλίαν. ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι τῶ
τῆς ἴολης γάμου προκειμένης τοξεί ας ἔπαθλον, ἡρακλέα
νικήσαντα. ἀπαξιοῦσθαι τοῦ γάμου. διὸ καὶ κατακρά
τος ἐλεῖν τ οἰχαλίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς ἀνελεῖν.
εὐρυτον δὲ φυγεῖν εἰς εὐβοιαν. λυσίμαχος δέ φησιν ἐν
τῆς ἐνβαϊκοῖς παραδόξοις λ ἀργυρίου τάλαντα ἀν
παιτούντων ποιήσωσιν ἵφιτω, ὅτως ἐπ αὐτοὺς ἡρακλέα
στρατεύσαι. Πῶλον ἄγυια.) παρθένον. ἄπειρον γάμου
καθαρὰν. πῶλον δὲ τὸ ἀκμαῖον αὐτῆς ἔκασον. λέγει δ
τ ἴόλην τ παῖδα τὸ εὐρύτου. ἵνα ἔλεγε διδόναι τῷ νικῶν
τι αὐτ κατὰ τ τοξικὴν ἐλθὼν γὰ ὁ ἡρακλῆς ἐνίκησε τὸ
τον. ὁ δ εὐρυτος παρητήσατο δοῦναι αὐτὴν. καὶ ἕνεκα τῆς
παραβάσιας, ὁ ἡρακλῆς ἐπόρθησε τ οἰχαλίαν. καὶ αὐτ
ἔλαβε πρὸς γάμον. Ζ δύξασ ἀπηρισίαν.) ἀποζεύξα
σα δὲ καὶ ἀποχωρίσασα τ οἴκων. ὁ δ νεῦς. τ μὲν δὴ σὺ
οἰχαλία παρθένον, ἄναν δρον, ἀνύμφον οὖσαν τὸ πρό
τερον, τ νυμφικῶν οἴκων ἀποχωρίσασα ἡ ἀφροδίτη
τῷ ἡρακλεῖ διὰ συμφώνοις καὶ πορθήσεσι τῆς πατρίδος
ἐπέδωκεν. Σὺν αἵματι.) παρόσον σὺν αἵματι καὶ καύσει
τῆς πατρίδος αὐτία γέγονεν. ἤτοι παρόσον ὁ γάμος αὐ
τῆς πρόξενος τούτων ὅλων ἐγένετο. ὡς καὶ σοφοκλῆς ἐν
τραχινίαις. τὸ ἐξῆς. νηίδα ἀκλεᾶ τόκῳ κύπρις ἔ
δωκεν. αὐτὶ τῆς νύμφην. δηλοῖ ἐξ ὧν βίου τὸ προσηκον

βας τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡδονήν. ὅπως τὲς ὁρῶντας αὐτοπροαιρέτως καθυποτέξης ἀνάγκη. διὰ τῆς ἡδονῆς. τὸ ὃ ἐξῆς ὡς ὁρᾶς ὁρῶς.) ὃς κατ' ὀμμάτων σαίρεις πόθον. μὴ μοι ποτὲ σὼ κακῶ φανείης. οὐ πάντα δὲ ἀπαθύχεται τὸν ὁρῶντα. ἀλλὰ τὸν ὧν πῶ κακῶ. εἰσὶ γὰρ καὶ αἰρετῶν ὁρῶντες. Μὴ δ' ἄρρυθμος.) μηδ' ἄμετρός τις καὶ ἄτακτος ἐλθοις. ῥυθμὸς γὰρ ἐστιν ἡμουσικὴ τάξις. πᾶς δὲ τις ὁρῶς μεμετρημένος ἔχει μετὰ τῆς ἰσότητος τὸ χάριεν ἅμα καὶ ἁβλαβές. Οὔτε γὰρ πυρὸς.) οὔτε γὰρ τὸ βέλος τοῦ πυρὸς, οὔτε τὸ ὑγρὸν πάντων βέλος τὲ ἄερων. τοιοῦτόν ἐστιν, οἷόν ἵησιν ἐκ χειρὸς ὁ ὁρῶς ὁ δίος παῖς. οὔτε ἵνα μὴ δόξῃ τὸ κοινὸν βέλος λέγειν, φησὶ τὸ τῆς ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ βέλος τὲ πυρὸς. γὰρ τὸ βέλος τὲ ἄερων. Ἀλλὼς. Ἡ μὲν τοῦ πυρὸς βολὴ τὸ δυνατόν. ἡ δὲ τῶν ἄερων πρὸς τὸ ἐπιθυμητικόν. τὸ μὲν γὰρ ἀναλωτικὸν τῶν ἐμπιπτόντων. τὸ δὲ ὀρέγασα γὰρ ἐξέχουσι ἔχον τὰς ἀφάς. ὥστε τὸ μὲν πρὸς τὶ ἰσχνὸν τὸ δὲ πρὸς τὴν εὐσοχίαν. οὔτε γὰρ τοῦ πυρὸς. οὔτε τὲ ἄερων, τὲ τοῖς χημασίασα ἐμποιοῦντα τὸ βέλος, χαῖρόν ἐστι τοῦ σοῦ βέλους. Ἀλλὼς. Μάτην θύομεν διὶ ἐλυμπίῳ καὶ ἀπόλλωνι πυθίῳ. μὴ πιμῶντες τὲ ὁρῶντα. τὸν οὖν τε φύλακα μὲν ἀνθρώπων. φύλακα δὲ τῶν ἀφροδισίων θαλάμων. τὸν πορθμοῦντα γὰρ ὀλοθρεύοντα τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον. καὶ διὰ πάσης συμφορᾶς πόνους καὶ λύπας παρέχοντα. γὰρ παντὸς κακοῦ πεπαιδεῦσαι ποιοῦντα. ὅτ' ἀπῆρες αὐτοὺς ἐλθὼν. Τὸν τύραννον.) καλῶς οὐ βασιλέα ἀλλὰ τύραννον αὐτὸν φησιν. ἐπειδὴ μὴ προσεθῆται τῆς τῶν ἀρχομένων ὠφελείασ. πόνον ὃ λυσιτελοῦντα τῇ ἑαυτοῦ προαιρέσει καπερλαίνεται. ἐπίδεξιν τῆς δυνασείασ ποιούμενος. Κλαδούχαν οὐ σιβίζομεν.)

τῶν δικανικῶν ἐδιδάσκειν. ὠφελεῖσθαι φησὶ βούλεσθαι μόνον. ἀλλὰ μὴ μαθεῖν τῆς ὠφελείας τὴν φύσιν. τὸ δ' ὅτι καὶ δεῖ σθαι. ὡς ἴσασθαι. τὸ θέμα. ὄνημι. Δέδοικα δὲ μὴ.) δέδοικα φησὶ μὴ μεπροῦσα τὴν φαρμακείαν, οὕτω δηλῶ, σης τὴν νόσον. τὸ δὲ πάντ' ἂν φοβηθεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ μὴ δὲν ἄξιον φόβου φοβῆ, πάντες ἂν φοβηθεῖσαν, γνῶ θεισαν τὴν. Φοβοῦμαι.) μὴ ἐπ' ἐμοὶ σφόδρα τῆς πεν νοῦρος ἀποδειχθεῖσα μωύσης τῷ ἱππολύτῳ τὸ πρὸς αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ σῴζοντες. Εασον ὦ παῖ.) οἰκονομικῶς πατερ οὐδὲν πρὸς τὴν σώτησιν αὐτέθηκεν, καὶ τοι αὐτὴ σώτησασα τὴν φαίδραν διατί φοβεῖ το. ἀλλὰ μόνον φησὶν ἐγὼ ταῦτα θήσω καλῶς. οὐ βουλομένη κατηγο ρος ἑαυτῆς ὕστερον φωραεθαι. τὴν ἀφροδίτην δ' ὧν καλεῖν ται ὡς παρασατοῦσαν τοῖς τοιαύταις πεῦφρασίαις. Τοῖς σὸν δομῆν.) φίλον ὀνομάζει τὸν ἱππόλυτον καθ' ἡδονὴν ἡγραῖς προλαμβάνουσα τοῖς ἐλπίσι. τὸ δὲ ἄλλα ἀ φρονῶ. ἀρκίσει ἀρκεσθήσομαι. σὸν δὲ δικηῆσαθαι τοῖς ἐν δον φίλοις ὁ ποῖα ἐσί. καὶ μὴν ὧν πάντων καὶ ὧν τοῦ θειάτρα ταῦτα ἐκ φέρειν. Αλλως. Οὐ βούλομαι πα ρεκστάζεσθαι τὸ τῆς γοντείας. ἀρκεσθήσομαι τοῖς ἐν δον. Ερως. ὦρως.) λοιπὸν ὁ χορὸς ἐκτείνεται πρὸς τὸν ὦρω τα λέγων. ὦ ὦρως ὃς πις διὰ τὴν ὀμμάτων τὴν αὐθρω πων σάλεις τὸν πόθον διὰ τοῦτον ἀσαγων τοῖς ψυχαῖς, χῶ τ' γλυκεῖαν ἡ δονὴν. καθ' ὧν ἂν ψυχῶν ὧσρατεύσῃ πῶ σῴωπικῷ πέῳ καὶ σῴᾳ ποιήσασ. τὸ δὲ ἑξῆς οὕπως. ὦ ὦρως ὃς κατὰ τὴν ὀμμάτων τῶν σῴωμενων ἡ δονὴν καὶ ὧπθυμίαν ὧπχίης. διὰ τούτου γλυκεῖαν τινὰ ἡ δο νὴν ἀσαγων ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων, καθ' ὧν ἂν ὧσρατεύ σῃ τοῖς σῴωπικοῖς βέλεσιν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐσι. ὅτε ἀναγκάσῃς πινὰ σῴᾳ τῷ σῴωμενῳ γλυκεῖαν ὧπη

τὸν ἀπενθήσαντα ἐκ ἰάσης με τῶτο ποιήσειν, βλάβην σοι γενήσεται. Ἄλλως. πίνες ἔπως ἐδοκᾶσοι σωφρονεῖν ὦφελες, μηδὲν μοι λέγειν· εἰ δὲ δοκτάσοι τὸ μὴ πεισθῆναι, κἂν δοκῇ πίραν κῆδος ἀμοί χάριν δὸς· πάντως γὰρ κακόν γε ἔπως ὠφύτος, ἐκ ἂν ἀποτυχόσα τῆς κοινωνίας ἀπηνθήσας. Παίσηνόσας.) τὰ ὠφύτα πρόσληπτέον κἄπυα φίλτρα ἤτοι φάρμακα τὰ θέλγοντα εἰς φιλίαν ἔτε δύσκλιτα ποργάσας σοι βοῦται· ὁ δὲ ἀπατήσας τό σε παύσει τῆς νόσε. ἐὰν σὺ μὴ γένη κακή· αὐτί τε ἐμὲ ἀπενθήσασα κωλύσεις με. Σημεῖον ἢ λόγιον.) δηλῶφημεῖον αὐτῆ φαρμάκε σημεῖον ἐκ τῦ ἱπολύτε τὸ λαβεῖν· ἢ λόγου μνημόνυμα. ἢ χαρακτῆρα ἀπόσπασμα. καὶ τῷ μὲν λόγῳ αὐτά, τ' λόγον τῆς φαίδρας σωκόψαντες ἐν πέδεον. τὸ δὲ ἀπόσπασμα ἰδίππου παλιν ἐπαοιδῆς ἐν πάσματος τῆς ἰδίππου φαίδρας σωκόπτεον. ἵν' ἐ αὐτοῦ δι' λόγε ἀποτύχωμεν τῷ δι' ἰδίππου χρησώμεθα. συνάψαντες γὰρ ἄμφω τὰς λόγους ἢ τε ἀποσπάσματος τ' ἱματίων, ὅτως ἐπάδουσιν. οἱ ον ἱππόλυτος ὁ τὸ δ' ἐν πῶν ῥαδάμη φαίδρας τῆς τὸ δ' ἐπούσης. μυθικῶς δὲ κὴ τὸ φυσιολογικὸν μᾶλλον δίνημα. ἐπῶν σωκόψαντα τ' ἐκ δυοῖν μίαν χαίρειν. διὰ γὰρ φυσιολογικῶν τινῶν, ἄμφω τὰς φύσεις εἰς ἕνα ξυνάγουσιν ὦφύτον. ἄρισα δὲ καὶ σὺ ταῦθα ἡ δρίκνησις. τ' μὲν ὅλως φάρμακε. ἐκ ὠσκνησης ἀλλ' ἐνδον ποιῆσαι μέλλουσα, πιθανῶς ἦν τὸ κιφάλαιον ὑπῆνθετο τῆς φαρμάκεως. ἐδοξε γὰρ ἂν ἐνοχλᾶν δίνημένη φαιεφῶς. Οὐκαθαι μὴ μᾶλλον.) δηλόσκουσα πῶς δὴ τοῖς ἀναγκαίοις κεχρῆσθαι εἰς τὴν παραυτίκα μόνον ἀπαλλαγὴν κακῶν· οὐ γὰρ εἰς τὴν δίνεικὴν γνῶσιν· τὸ γὰρ τοιοῦτον πονηρίας ἐσὶν ὠμθυμία. ἡ δίνησις τῆς κακουργάσας ἀπόλαυσις. δεῖ οὖν πρὸς τὸ λυσιτελοῦν ἀπολαύοντας τῶν τοιούτων κατερρᾳθυμῆσ

λεῖς σαυτὸν ζῶλῶ. ἢ ὃ τὸ ζῆνσοι προσφωνεῖ. σὲ δ' φησὶν ὅμως ἐπαινῶ τῆς σωφροσύνης. συγκριτικῶς δὲ εἶπε τὸ δυσχερέστερος. ὡσ' ἂν ἀμφοτέρων τῶν λόγων τὸ δυσχερὲς κεκτημένων. τοῦ μὲν διὰ τὴν αἰσχρώλω. τοῦ δὲ διὰ τὸν θανάτον. ἐμφατικώτερον δὲ καὶ ἀλγίονα εἶπεν ἢ πονηρὸν. τὸν οὐχ ἡδονὴν προξενοῦντα καὶ παρὰ τοὺς ἄλλους ἐπαίνους τοῖς ἀκούουσιν. ἀλλὰ θανάτου. Ὁ δ' ἄνος.) οὗτος. ἴδοι μέν τοι τοῦτο ὅτι ὁ ἔπαινος τῆς σωφροσύνης ὃ παρ' ἐμοῦ λεγόμενος εἰ καὶ καλλίων ἐστὶ τῶν ταύτης λόγων, ἀλλ' οὖν γε δυσχερέστερός ἐστι. καὶ θανάτου σοι προξενεῖ. διὰ τοῦτο εἰ κόπως ἔσῃ σοι λυπηρὸς ἀκούειν, ὡς ἀπώλειάν σε προτρεπόμενος. ἀλγίονα δ' ἔφην τὸν ἔπαινον. ὡσ' ἂν μήτε ἔπαινον καθαρῶς ἔχοντα. οἱ γὰρ ἐπαινοῦντες ἢ δουσὶ τοὺς ἐπαινουμένους. Τοῦτ' ἐὼ ὃ θυητῶν.) μάλιστα τὰς πολιτείας τοῦτο ἀπόλλυσι τὸ τὰ κεχαρισμένα τῷ δήμῳ λέγειν πρὸς τὴν ἡδονὴν σύγκρισιν. ὅταν γὰρ ἁμαρτάνωσι μὴ πρὸς σωτηρίαν. ἀλλὰ πρὸς αὔξησιν τῆς ἁμαρτίας συμβουλεύωσι τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν δέους λόγων ἀπόλλυσι τὸν ἁμαρτήσαντα. οἱ ἡδεῖς γὰρ λόγοι καὶ πλανητικοὶ ἀπολλύουσι τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις καὶ τοὺς δήμους. Διίσιον.) διαγνωσέον. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλὰ περατέον τῆς γνώμης τοῦ ἱππολύτου ποῖος ἔσαι πρὸς τὰ λεγόμενα. Τὸν αὐθωὶ.) ἐκ γὰρ τῆς σωτόμου ὁμιλίας ὀλίσει τὸ τῆς φύσεως αἰφνίδιον νόσημα. καὶ οὐκαὶ ἐκ τοῦ ποικίλου τῆς ἀπαγγελίας ὡς ἐν βάθης τῆς νόσου μισήσειν. Καὶ μή με βήσεις αὖθις.) ἀπειρηκέναι τοῖς σοφίσμασι τῆς γραὸς, παρακαλεῖ μη κέτι πόδι τοιούτων γυμνάζειν. μὴ δὲ λέγειν ὅτι καλῶς καὶ μετρίως εἴρηται αὐτὴν ὁ ὄρθος. οὐ παράλογος. οὐ δὲ ἄξιος θανάτου. Αἰσχρ' ἀλλ' ἀμάγω.) παρὰ μὲν

ἀπαύστως βούλει παραθραμεῖν. Εἰς δὲ τὸν
χλω.) εἰς δὲ πίλαχος ἄδηλον τῆς τύχης ἐκ κο
λυμβῆσαι οἰκιότητα ἢ τῇ λέξει κέχρηται ὡς ἐπὶ πελά
γους καὶ χειμῶνος. ἀκολούθως δὲ καὶ τῷ πεσοῦσα πρὸς
τὴν συμφορὰν ἐχρήσατο. σὺ γὰρ τοῖς σοφοῖς τὴν ἀν
θρώπων τοῦτο ὑπάρχει. τὸ λαθάνειν ἑαυτόν. καὶ προς
ποιεῖσθαι τὴν πλησίον τε μὴ καλὰ ἁμαρτήματα.
Ἀλλ' εἰ τε πλείω.) ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς πλείονα καλὰ. βρα
χύτερα δὲ κακὰ καλῶς ἂν πράξειας. Ἀλλ' ὦ φίλε
ταῦ.) τῶν ὑπὲρ φύσιν φθεγγομένων φρενῶν καὶ ἐπ' ἐρ
ρωτ θανάτου μηχανωμένων. Λῆμε.) τὸ γὰρ ἀρχόμε
νον πνὰ δυσφορῆν, οὐδὲν ἔτερον ἐστὶν ἢ χρήσασθαι ἑαυτὸν
νόθον τοῦ κρατοῦντος. καὶ τὴν διαστάσιαν ἄδικον εἶναι
καὶ λέγειν. κρείσσω δαιμόνων. ἢ καθὸ μὴ βούλεται ὑπο
κεῖσθαι τῇ ἀφροδίτῃ. ἢ ἐπεὶ καὶ οἱ θεοὶ πολλάκις δρᾶ
σιν. ὡς καὶ ἡ γραῦς ἔφη. διὰ τοῦτον δὲ θεραπεύειν τὴν ὑ
ποψίαν τῆς ἀωχρότητος εἰς θεοτέραν ἀναγκαίω. τὸ ἀν
κοῦσιον τῆς γνώμης ἀναφθέγγουσα. Νοσοῦσα δ' οὖ
πω.) καλῶς σαυτὴν διάθου. καὶ γενναίως φέρε αὐτήν.
εἰ ὃν μὴ ἥβῳ τῇ νόσῳ. ἀλλὰ γενναίως φέρε. καὶ ὧν πέ
ρασ' ἀεί. Ἢ τ' ἀραγ' ὀφίγ'.) βραδίως ἂν οἱ ἄν
δρες διαμνησθεῖεν περὶ τίνος. εἰ ἡμεῖς αἱ γυναῖκες μη
χανὰς εὑρίσκειν περί τινος. εἰ γὰρ αἱ γυναῖκες ἀπορήσε
μεν πανουργιῶν πόσῳ μᾶλλον, οὐκ ἂς ἔχατον ἀμη
χανίασ' πᾶσι πεσοῦνται οἱ ἄνδρες. ὥςπερ γὰρ τὸ νοῦν
ἔχειν δέδοται τοῖς ἀνδράσιν. οὕτως τὸ πανουργεῖν καὶ
μηχανᾶς ἐξευρίσκειν ταῖς γυναιξί. Φάσθρα λέγει.)
πρὸς μὲν τὴν παροῦσαν φησὶ συμφορὰν τοῦ σώτος
χρησιμώτερα σου λέγειν ἡ τροφός. ἢ σὺ μὲν ἐκβαλ

πικῶς λέγει. ἤδη μὲν γὰρ ἐκ τῶν μαζόνων προκα-
τασκευάσας. ἀποῦσα καὶ θεοὺς ὁρᾷ. λοιπὸν δὲ καὶ τὸ
δίσφορον. καὶ τὸ μωρὸν αὐτῆς ἐλέγχει. Νάουσι κοὐ
φθύγγουσι.) οὐκ ἀφίσανται πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ παρα
γίνονται. ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς διατρίβουσιν. ἢ ὧν τῶν
ὁρώντων θεῶν. καὶ οὐ φθύγγουσι τὴν δίαιταν τὴν μετὰ
τῶν ἄλλων θεῶν. ἀδούμενοι ὅτι ὁρῶσι. κοινὸν γὰρ κατὰ
πάντων συμβαίνει τὸ τοῦ ἔρωτος πάθος. Χρὴν σ'
ἐπίρρητοις.) ὧν σωθῆναι ἐχρῆν τὸν πατέρα σου γε
νησάμενον. ὧν ὡρισμένοις. ἢ ἐπ' ἄλλοις διαστάσεις θεοῖς.
εἰμὴ σόφρονες δὲ νόμους τῆς ἀφροδίτης φησὶ καὶ τοῦ ὁρᾶν
τος. Πόσους δοκεῖς δ'ν.) ἕως τὸ δὺ φρονεῖν. καὶ οὐχ
ὑπ' ἀγνοίας σ' αἰτιξικακοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο αὐτῇ ᾖς.
Νοσοῦντ' ὀρῶντας.) μὴ δοκεῖν ὁρᾶν τὰ πάσματα. τῇ
κοινῇ δωμασίᾳ τοῦ ἔρωτος συγγινώσκοντας. Πό-
σους δὲ παῖσι πατράσ.) πόσους δὲ οἵοι πατράσ
τοῖς παισὶν ἁμαρτικότες δι' ὄρωτος, συμβαίζειν αὐ
τοῖς παρὰ τῆς ἀφροδίτης τὴν νόσον. καὶ τοσοῦτον ἀπέ
χειν τοῦ μέμφεσθαι, ὥςτε καὶ συγκάμνειν εἰς τοὺς ὄρω
τας αὐτοῖς. τὸ γὰρ ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα. οὐδὲν ἐστιν ἄλ
λο, ἀλλ' ἢ συμφορὰν ὀνειδίζειν. Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι
χρὴ.) οὐδ' ἐξακριβάζεσθαι. οὐ καταπονεῖσθαι δὲ πάνυ
τοὺς ἀνθρώπους. ἀντίχοντας πρὸς τὸν ἔρωτα. οὐδὲ σί
γαν γὰρ ὑφῆς οἱ δόμοι καταρρεφῆς γίνονται. ἀκριβά-
σαιας. οἱ πίκτοσθυ δηλονότι. καὶ τὸ μέτρον τοῦ διασήμα
τος τῶν δόμων φυλάξαιας, ὡς μήτε ἐκείνῳ πολὺ ἀπέ
χειν. μήτε τὴν ἄλλῳ πλησιάζειν. ἢ τε πρὸς μὲν ξύλων
σωβέσεις, καὶ καρύνας δὺ σωβέτους, οὐκ ἐφίκετο τῆς
ἀκριβείας ἡ τέχνη. σὺ δὲ πλικαύτην συμφορὰν

ἀνθρώπους ἀκριβῶς ἱστορεῖ ἐστὶν αἰεὶ πρόσφατος καὶ ἀεὶ δόξα νέα γινώμενος. Οὐ γὰρ πρόβατόν.) οὐδὲν φησὶν ἐν παθεῖν πρόβατον ὧν πάσχουσι πάντες· τοῦτο δ' ἔρως πεφαντασμένος· ὡς μισούσης αὐτῆς ἐξ ἰδίας φύσεως τὸν ἔρωτα· μὴ οὖν φησὶ διεργάσηται αὐτήν· ἀλλὰ συγγινώσκει τῷ πάθει βιαζομένῃ παρὰ τοῦ κρείττονος· ἄλλως τε καὶ τῶν πολλῶν ἐκ φύσεως αὐτῶν νοσούντων. Οὔτε ἄρα οὐδεὶ τοῖς ἐρῶσι.) τοῦτο ἐκ τοῦ καθολικωτέρου οὕτως οὐ λυσιτελεῖ· οὐ χρὴ οὐ συμφέρει φησὶ τοῖς τῶν πλησίον ἐρῶσι καὶ ὅσοι μέλλουσιν ἐρᾶν, εἰ χρεὼν αὖ τοῖς ἴσοι τοῦ θανεῖν. Κύπρις γάρ.) δηλοῦν φησὶν πολλὰ βιάσασαν τὴν θεὸν ὑπείκουσι μᾶλλον· ὃ γὰρ ἀνθρώπινον ἐρώμενον· οἱ δὲ γὰρ ἀρχὴ ὑποχωροῦσιν ὑπείκειν ἡ θεός. Ἀλλως. οὐκ ἔστιν δυνατὸν βασάσαι τὴν κύπριν μὴ γάλως ἐπερχομένων· ἀλλὰ χρὴ εἶκειν μᾶλλον τῇ ἀφροδίτῃ ἢ ἀντιμάχεσθαι αὐτῇ· πῶς δοκεῖς καθυβρίσαν· ὅσῳ γὰρ αὐτοῦ πεῖς τοῦ θεοῦ τὴν δυνασθείαν· τοσούτῳ μᾶλλον ὧν δείκνυται εἰς αὐτὸν τὴν ἀνδραγαθίαν· ἡδέως χαίρουμεν τῆς ὑπερβολῆς· κρείττων γάρ ἐστι τῆς λόγου διηγήσεως, τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πῶς δοκεῖς· Φοιτᾷ δ' ἀνὰ ἀθέρα.) ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ τῆς ἀφροδίτης αὐξάνειν μέγεθος· ἐν θαλάσσῃ δὲ αὐτὴν φησιν· ἢ ὅτι ἀφρογενὴς ἐστὶν· ἢ ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸν ἐν θαλάσσῃ ἀφροδισιάζειν· καὶ ἔοικεν ἐκ τοῦ παραδόξου σεσιωπηκέναι· φημὶ δὲ τὸ ὧν γῆς εἶναι τὴν θεόν. Ἡ καλλιφεγγὴς.) κέφαλος ἥς ἐστὶ ἐξ εὐδυμίωνος· οὗτος γὰρ μὴ πρόκνην τὴν ἀθηναίαν· ὅτι δὲ κέφαλον ἡνίκα ἥρπασεν διὰ κάλλος καὶ ὅμηρος εἴρηκεν· ἦν δὲ ὁ κέφαλος δυσγενέως παῖς. Ἐρωτος οὔνεκα.) ταῦτην δυσὶν

ξόρχεται. πρὸ πέρυσι ἀρξάμενος ὑπὸ τοῦ τραγικοῦ, δηλαδὴ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἱππολύτου. τὴν ἐξαρχὴν ἀδολεσχίαν τῆς γραὸς καὶ τὸν ὅρκον ἀποκρυψάμενος. ὡς φιλόσοφος δὲ γῆν καὶ ἥλιον ὠμβοᾶ. ἐπὶ ἡ ἀρχὴ πάντων ἐστὶ γῆ μὲν πάντων μήτηρ κατὰ ἡσίοδον. ἥλιος δ' ἐπὶ πάντα ἔφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει. ἀν' ἁρπαγὰς οὖν τὸν ἥλιον μύδρον ἔφη. καὶ ἐξ αὐτοῦ πάντα γίνεσθαι. ὃ ἀκόλουθα ἔσασε θρηϊκίδης. χρυσέην βῶλον αὐτὸν ἕρπιχον. ἡλίου δὲ ἀναπτυχαὶ, αἱ ἀκτῖνες. καθὸ τὸ σκότος ἀναπύασι καὶ ἡμῖν δηλοῦσι τὰ πάντα διὰ τοῦ φωτός.

Ἀρέσκει.) οὐκ ἀξίαν τοῦ ῥηθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι. ἢν οὐ δὲ λόγω διεξιέναι καλόν. Ναὶ πρὸς σέ.) ναί σ' ἐγὼ σὺν λισσομαί σε. πρὸς τῆς σῆς δεξιᾶς τῆς καλὸν βραχίονα ἐχούσης. ἐνομίζετο γὰρ κατὰ τῆς δεξιᾶς ἰκετεύειν. ὡς κατὰ τῶν γονάτων. Μὴ προσοίσῃ χεῖρα.) ὡς μυσαττόμενος καὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς τοῦτο φησί. μᾶλλον φοβούμενος ἀλῶναι ταῖς ἱκεσίαις. Τί σ' ἔδει περ ὡς φησί.) τί δὲ ἐκ τῆς διανοίας σιωπῆσαί με θέλεις. εἴπερ οὐδὲν ἔρικε κακόν. Εἰ ὡς.) ὁρᾷς φησὶν ὅτι σκέπτεις τῶν ἐρημένων τὴν κακίαν τῇ σιωπῇ. ἐπεὶ δὲ καλά ἐστι τί με κωλύεις βοᾶν τε. ἔστι δὲ ὁ λόγος σὺν ἔθει ἐκ τοῦ ἀντικειμένου. εἰ μηδὲν ἔρικας κακὸν οὐδὲν σοι ποιῶ κακόν, καὶ εἴπω. Ὀμοῦμαί σ' ὦ παῖ.) παραλογίζεται τὸν νεανίσκον τῇ μεταθέσει τῶν ὀνομάτων. κλέπτουσα τὴν ἀκρόασιν. δέον γὰρ εἰπεῖν οὐ κακόν, φησὶν οὐ κοινὸς. οὐ πᾶσιν ὀφειλῶν ἀνακοινωθῆναι. εἶναι γὰρ μέχρι τινὸς καὶ καλὰ σιωπώμενα. Ἀλλ' ὡς. ὁ πρὸς γάμων μῦθος οὐκ ὀφειλε λεχθῆναι πᾶσι. Τοῦτο καλὸν οὐ πόλει.) δεινότερον αὖτῆς αὐτὴν τὴν ἐκ τῆν ὀγο-

λόγος ἐσιλβὼν ἐς τὰ ὦτα σου ἐπόησίνσι. Η οὗτος.) ἐπέμοι ποία φήμη, καὶ βοὴ ἀφορμήσασα ἐκ φοβερᾶς στρεπτὸς φρέναις. σιχτίον ὃ ἐς τὸ φρέναις. ἢ σωκοπέον αὐτὸ τὸ ἐπίσαυτος. ἐκαπέρως γὰρ δώσαται ὑποσίζεσθαι. παρὰ κλήθρα. παρὰ τὰς πύλας. παραυτᾶται τὴν ἀκοὴν ἐπὲ πολλάκις ἐμελλε διαδιδόναι αὐτῇ ἀκούσεν. καὶ ἐκ τούτου πρόξενος αὐτῇ τῆς λύπης γίνεσθαι. ὁ δὲ νοῦς. σὺ παρὰ κλήθρα ἴσασο. σοὶ γὰρ σὺ φροντίδι ἐσὶν ἢ ἐκ τοῖκων πεμπομένη φωνή. Ο τῆς φιλίππου.) ὁ τῆς ἀμαζόνος ἱππόλυτος αὐτὸ πῆς τῆς φιλούσης τοὺς ἵππους. βοᾶ ὑβριζων. τὴν δούλιω. ἢ τὴν τροφὸν. Ιαχαὶ μὲν.) φωνὴ μὲν κλύω. αὐτὰ δὲ τὰ λεγόμενα οὐκ ἔχω σαφῶς ἀπᾶν. Τὸ δὲ ὅπα.) αὐτὶ τοῦ ὁ πόθος καὶ ἔκπυος εἶη. διὰ τὸ μὴ ἀκούειν οὖν τῶν λόγων οὐ δὲ ἀπᾶν δώσαται τὶς ἢ βοή. παραυτᾶται δὲ πάλιν οὐ θέλουσα μαρτυρᾶν τῇ δυσυχία διὰ τῆς αὐθήσιως τῶν λεγομένων. προμνήσριαν καὶ ὁμιλωδύτριαν. προξενήτριαν. Φίλως μὲν.) καλῶς δ' οὖ. προσφιλῶς μὲν ἐμοὶ πράξει βουλομένη. καὶ παντὶ τρόπῳ τοῦτο σκοπούσα οὐ μέν τοι καλῶς. ἐπὶ οὐκ ἐσοχάσατο τοῦ μέλλοντος τὸ τέλος. κατ' ἔνοίασ' μέν φησι καὶ οὐκ ἐξ ὧν βουλῆς. καὶ ἔσιν ὁμοία τῇ παροιμίᾳ. θύνοια ἄκαιρος ἔδλη δλαλάσαι ἔχθρασ'. Οὐκ οἶδα πλὴν ἔν.) τὸ ἑξῆς. οὐκ οἶδα τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος, πλὴν σὲ τὸ κατθανεῖν ὅσον τάχος. οὐκ οἶδα φησί τι πρακτέον μοι σὺ τοῖς νῦν κακοῖς. πλὴν σέ μοι ἵαμα τὸ ἀποθανεῖν διὰ τάχους. Ω γαῖα μῆτερ.) ὡς φιλόσοφος τὸν ἥλιον καὶ τὴν γῆν ὧν καλεῖται. προσμαρτυρῶν τὰς χάριν τῶν ἠρημένων. ἤδη δὲ προτραγῳδήσασ' ἱκανῶς ὧν τὴν ὀργὴν ἱππολύτου καὶ τὴν ἀθισίαν τῆς γυναικὸς ὑπεξέχιται.

ρικὸν. Ἀλκμέωνα τόκω.) τὸ ἐξῆς ἦν ἀλκμέωνος τόκω κύπρις ἐφώκιν, ἀντὶ τοῦ νύμφιον. δηλοῖ ἐξ ὧν θέτου τὸ προσηγορικόν. Βρυγτῆ γῆ.) τῇ ἀφροδίτῃ αὐτατίθησι τὴν σεμέλης κιρνώσιν. ἤτοι καθ ζῆς ἀπρονόητος γενόμενος τῷ σώματι ἐπιθῇ τῇ σεμέλῃ. τὸ δ ὁρασθῶν ἀναδιξάμενος πάθος. ἢ καθ ὃ τῇ μίξει καὶ τῷ ἀφροδισιασμῷ ἀπώλετο. διαπέπλασται δὲ τὰ τοῦ μύθου. καθὸ ῥιζοβολεῖν ἀρχόμενα πολλάκις ἄμπελοι πολλάκις τῇ καύσει τὸ νότων ἐκ κόπτονται. Ἀμφιπύρῳ δὲ.) τῇ περὶ πυρωμένῳ. ὡς ἠθέλησε τὴν μητέρα τοῦ βάκχου σεμέλῃ συγκοιμηθῆσαν ὑπὸ τοῦ διὰ ἀλλὰ πυρὶ ἀμφιπύρῳ, πότμῳ φονίῳ κατέναυσεν. ὃ ἐπεὶ κατέπαυσεν κατακοίμισεν θύφιμος αὐτὶ τοῦ αὐθέλων, ἢ ἀφροδίτη δηλονότι. Δεινὰ γῆ παίοντες.) ἀπὸ θαυμασικοῦ ἀρξάμενον. ἐπὶ ἐς θαυμασικὸν κατέκλεισεν. ὥστε θαυμάζων ἄρχεται καὶ θαυμάζων παύεται. δεινὴ γῆ ἢ ἀφροδίτη. καὶ παντα χόθεν δίκλωμα ἐλίαξεν περίσατον. τὰ κάλλιστα τῶν σωμάτων μαραίνουσα. Σιγήσας τάχ.) ἔρεσι τεραχώδης ἡ φαῖδρα. τὴν ἀπάτην τῆς γραὸς ἀναθεῖσα. σιγὴν ἢ αὐτὴ πρὸς ἀκρίβειαν πυθέσθαι βουλομένη. καὶ αὐτὰς ἀκούσαι προτρεπομένη τὰ λεγόμενα πρὸς ἱππολύτου. Τί δ ἔσι φαῖδρα.) πρὸς τῆς φαίδρας ἀγωνίαν καταγινόμενος ὁ χορὸς ἐκ ἐπαύσατο τῶν τοῦ ἱππολύτου λόγων. καὶ τοῦτο ἐκόπως φυλάξαντος τὰ τραγικὰ. πρὸς παθίσ δρα χάρ ἐσιν ὑπὸ φαίδρας λεγόμενα. Ἰὼ μοι μοι. αἰαῖ.) πρὸς ὀλίγον ἐν τῇ σκηνῇ σιωπῆς γενομένης, ἀκούσασα τὰ λεγόμενα ἡ φαῖδρα. καὶ μὴ ἐνεγκοῦσα τὸ πάθος ἀνέκραγεν. ἢ οἰκονομικῶς ἐκ ἐξέβαλεν ἱππολύτου. ἀλλὰ προτραγῳδικὴ τῆς φαίδρας τὴν ἀγωνίαν. Ἐγκειστίς.) ἐπὶ γῶν ποῖος ἔτω

τὸν φύλακα τῶν οἴκων οὐ πεμῶμεν. φύλακα δὲ τ ἀφρο
δισίαν αὐτ ἔφη θαλάμων. δι ἐρώτος γ ἀφροδισίαζο
μεν. κ τότε καθ αὑτῶν ὁρᾶμεν. ὁ πότ ἂν ἐκεῖνος τ ὠμ
βυμίαν ἐς ἡμᾶς ὠπέμψη. Τὰν μὲν οἰχαλίαν.) πρὸς
τῆς ἰόλης ὁ λόγος. ἐπ ὁ ταύτης ἁλῶναι τ οἰχαλίαν ἐπόρ
θησεν. ἔνιοι μὲν ἔν φασιν ἁπμαχθέντα τ ἡρακλέα ὑπὸ
εὐρύτου καὶ τ ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἃ γ δι ἀδικεῖσθαι αὐτῶ φ
κόρω, πορθῆσαι τ οἰχαλίαν. ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι τῆ
τῆς ἰόλης γάμου προκειμένης τοξείας ἐπαθλον, ἡρακλέα
νικήσαντα. ἁπάντων ἐξοῦδαι τοῦ γάμου. διὸ κ κατὰ κρά
τος ἑλεῖν τ οἰχαλίαν κ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς ἀνελεῖν.
εὔρυτον δὲ φυγεῖν εἰς βοιωτούς. λυσίμαχος δέ φησιν ἐν
τῆς ἐνβαϊκοῖς παραδόξοις ἀργυρίου τάλαντα ἀν
πεπτωκότων ποιησάμενον ἐφ ἑτέρῳ, ὅτως ἐπ αὐτοὺς ἡρακλέα
στρατεῦσαι. Πῶλον ἄρυλα.) παρθένον. ἀπείρου γάμου
καθαρὰν. πῶλον δὲ τὸ ἀκμαῖον αὐτῆς ἔκασαν. λέγει δ
τ ἰόλην τ παῖδα τὸ εὐρύτου. ἣν ἔλεγε δεδόσθαι τῷ νικῶν
τι αὐτ κατὰ τ τοξικὸν. ἐλθὼν γ ὁ ἡρακλῆς ἐνίκησε τὸ
τον. ὁ δ εὔρυτος παρῃτήσατο δοῦναι αὐτὴν. κ ἕνεκα τῆς
παραβάσεως, ὁ ἡρακλῆς ἐπορθησε τ οἰχαλίαν. κ αὐτ
ἔλαβε πρὸς γάμον. Ζεὺξ σ ἀπείρισιαν.) ἀποίβδαξα
σα δὲ κ ἀποχωρίσασα τ οἴκων. ὁ δὲ νοῦς. τ μὲν δὴ σὺ
οἰχαλίαν παρθένον, ἀνανδρον, ἀνυμφον οὖσαν τὸ πρό
προν, τ νυμφικῶν οἴκων ἀποχωρίσασα ἡ ἀφροδίτη
τῷ ἡρακλεῖ ὧν συμφώνοις κ πορθήσασι τῆς πατρίδος
ἐπέδωκεν. Σὺ δ ἄμαπ.) παρόσον σὺ ἄμαπ κ καύσω
τῆς πατρίδος αὐτία γέγονεν. ὅτοι παρόσον ὁ γάμος αὐ
τῆς πρόξενος τούτων ὅλων ἐγένετο. ὡς καὶ σοφοκλῆς ἐν
τραχινίαις. τὸ ἐξῆς. νηίδα ἄκλαυτον τόκῳ κύπρις ἔ
δωκεν. αὐτὶ τοῦ νύμφην. δηλοῖ δ ἐξ ὧν θέτον τὸ προσηγόν

θὰς τοῖς ὀψισιν ἡδονὴν. ὅπως τὰς ὁρῶντας αὐτοπροαιρέως καθυποτάξῃς ἀνάγκη. διὰ τῆς ἡδονῆς. τὸ δ' ἑξῆς Ω ὥρως ὥρως.) ὃς κατ' ὀμμάτων σάλῃς πόθον. μὴ μοι ποτ' σὺ κακῷ φανείης. οὐ πάντ δὲ ἀποδέχεται τὸν ὁρῶντα. ἀλλὰ τὸν ὧν τῷ κακῷ. εἰσὶ γὰρ καὶ αἰρετῶν ὁρῶντες. Μὴ δ' ἄρρυθμος.) μήδε ἄμετρός τις καὶ ἄτακτος ἐλθοις. ῥυθμὸς γὰρ ἐστιν ἡμῶν σικὴ τάξις. πᾶς δέ τις ὁρῶν μεμετρημένος ἔχει μετὰ τῆς ἁσιως τὸ χάριεν ἅμα καὶ ἁβλαβὶς. Οὔτε γὰρ πυρὸς.) οὔτε γὰρ τὸ βέλος τοῦ πυρὸς, οὔτε τὸ ὑγιλότατον βέλος τ ἄερων. τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον ἵησιν ἐκ χειρὸς ὁ ὥρως ὁ δίος παῖς. ὥστε ἵνα μὴ δόξῃ τὸ κοινὸν βέλος λέγειν, φησὶ τὸ τῆς ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ βέλος τὸ πυρὸς. καὶ τὸ βέλος ἢ ἄερων. Ἀλλως. Η μὲν τοῦ πυρὸς βολὴ τὸ δυνατὸν. ἡ δὲ ἢ ἄερων πρὸς τὸ ἐπτυκτικόν. τὸ μὲν γὰρ ἀναλωτικὸν ἢ ἐμπιπτόντων. τὸ δὲ ὀξέας καὶ ἐξόχους ἔχον τὰς ἀφὰς. ὥστε τὸ μὲν πρὸς τ ἰσχὺν τὸ δὲ πρὸς τὴν εὐσχίαν. οὔτε γὰρ τοῦ πυρὸς. οὔτε τ ἄερων, τ τὰς χειμασίας ἐμποιούντων τὸ βέλος, χεῖρόν ἐστι τοῦ σοῦ βέλους. Ἀλλως. Μάτην θύομεν. δεῖ ὀλυμπίῳ καὶ ἀπόλλωνι πυθίῳ. μὴ πιμῶντες τ ὁρῶντα. τὸν ὄντα φύλακα μὲν ἀνθρώπων. φύλακα δὲ ἢ ἀφροδισίων θαλάμων. τὸν πορθμοῦντα καὶ ὀλοθρεύοντες τὸν ἢ ἀνθρώπων βίον. καὶ διὰ πάσης συμφορᾶς πόνους καὶ λύπας παρέχοντα. καὶ παντὸς κακοῦ περαιοῦντα ποιοῦντες. ὅτ' ἂν πρὸς αὐτοὺς ἔλθῃ. Τὸν τύραννον.) καλῶς οὐ βασιλέα ἀλλὰ τύραννον αὐτὸν φησιν. ἐπειδὴ μὴ προσοῦται τῆς ἢ ἀρχομένων ὠφελείας. πόνον ὂ λυσιτελοῦντος τῇ ἑαυτοῦ προαιρέσει καταλήγοντα. ἐπίδειξιν τῆς δυνάσθαι ποιούμενος. Κλῃδούχαν οὐ σιβίζομεν.)

τῶν δικανικῶν ἐδιώτευον. ὠφιλῆθῆναι φησὶ βούλεσθαι μόνον. ἀλλὰ μὴ μαθεῖν τῆς ὠφελείας τὴν φύσιν. τὸ δ' ὄναδαι. ὡς ἴσασθαι. τὸ θέμα. ὄνημι. Δέδοικόπως.) δέδοικα φησὶ μὴ μεποῦσα τὴν φαῦμαξιν, φησὶν δηλῶν, ὅτι τὴν γόσον. τὸ δ' πάντ' ἂν φοβηθῆναι. αὐτί τοῦ ἐτὸ μὴ δὲν ἄξιον φόβε φοβῆν, πάντες ἂν φοβηθῆσαν, γῶν θισαν τὴν. Φοβοῦμαι.) μὴ ἐπ' ἐμοὶ σφόδρα τις πεπονθὼς ἀποδειχθεῖσα μωύσης τῷ ἱππολύτῳ τὰ πρὸς αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ φρώτει. Εασον ὦ παῦ.) οἰκονομικῶς ποτε οὐδὲν πρὸς τὴν φρώτησιν αὐτίθηκεν, καί τοι αὐτὸν φρώτησασα τὴν φαῖδραν διατί φοβεῖ το. ἀλλὰ μόνον φησὶν ἐγὼ ταῦτα θήσω καλῶς. οὐ βουλομένη κατηγορος ἑαυτῆς ὕστερον φωρᾶσθαι. τὴν ἀφροδίτην δ' ὧν καλῶν ται ὡς παρασατοῦσαν ταῖς τοιαύταις πρὸς φρασίαις. Τοῖς σῦδον ἡμῖν.) φίλον ὀνομάζει τὸν ἱππόλυτον καθ' ὅσον ὠγραῖς προλαμβαίνουσα ταῖς ἐλπίσι. τὰ δὲ ἄλλα ἃ φρονῶ. κρὴ εἶσαρε σῦδον δικηῆσαθαι τοῖς ἔνδον, δον φίλοις ὁποῖα ἐσί. καὶ μὴ ὧν πάντων καὶ ὧν τοῦ θιάτρε ταῦτα ἐκ φέρειν. Αλλως. Οὐ βούλομαι παρεκσιάζεσθαι τὰ τῆς γοντείας. κρὴ εἰδέσθαι τοῖς ἔνδον. Ερως. φρως.) λοιπὸν ὁ χορὸς ἐκτείνεται πρὸς τὸν φρωτα λέγων. ὦ φρως ὅς τις διὰ τῆ ὀμμάτων τῆ αὐθρῶπων σαίνεις τὸν πόθον διὰ τούτου ἀσάγων τὰς ψυχὰς, ὡς τ' γλυκεῖαν ἡ δονῶ. καθ' ὧν ἂν ψυχῶν ὧν σρατεύσῃ τῷ φρωτικῷ πέξῳ καὶ φρᾶν ποιήσασ. τὸ δὲ ἑξῆς οὕπως. ὦ φρως ὅς κατὰ τὴν ὀμμάτων τῶν φρωμένων ἡ δονὴν καὶ ὧν θυμίαν ὧν χεις. διὰ τούτου γλυκεῖαν πνοὴ δονὴν ἀσάγων τὰς ψυχὰς ἐκάγων, καθ' ὧν ἂν ὧν σρατεύσῃ τοῖς φρωτικοῖς βιλεσιν. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐσι. ὅτε ἐπεναγκάσης πνοὰς φρᾶν τῷ φρωμένῳ γλυκεῖαν ὧν πη

σὺ ἀπηλθήσασα ἐκ ἰάσης με τοῦτο ποιήσῃ, βλάβη σοι γενήσεται. Ἄλλως. πῖνε ἔπως ἐδοκᾶ σοι σωφρονεῖν ὦ φίλτατε, μηδὲν μοι λέγειν· ἃ δὲ δοκεῖ σοι τὸ μὴ παθεῖν ἄμεινον· καὶ ἐμοὶ πειρᾶσθαι καὶ ἀσυγάμοι χάριν δὸς· πάντως γὰρ κἀκείνη ἔπως σώσοντος, ἐκ ἂν ἀποτυχοῦσα τῆς κοινωνίας ἡμῖν ἀπηλθεν. Παύσηνόσε.) Τὰ σώσοντα προσλαμβάνον ἄπνα φίλτρα ἤτοι φάρμακα τὰ βέλτιστα εἰς φιλίαν ἔτι δύσκλειαν πορεύασα σοι βούτα· ἃ δὲ ἀπαπίσασα τάδε στι παύσα τῆς νόσε· ἰαὶ σὺ μὴ μέμνησο κακῶν· αὐτὴ τὰ ἡμῖν ἀπηλθήσασα κώλυσίς με. Σημεῖον ἢ λόγον.) δεῖ φησὶν αὐτῇ φαρμάκῃ σημεῖον ἐκ τοῦ ἱππολύτε τὸ λαβεῖν· ἢ λόγου μνημόνευμα· ἢ χρεία δὲ ἀπόπασμα. καὶ τῷ μὲν λόγῳ αὐτὸ, τὸν λόγον τῆς φαίδρας σωλάψαντες ἐν παιδεῖν· τὸ δὲ ἀπόπασμα ἐλθόντος πάλιν ἐπεισελθεῖς ἐν πάσματος τῆς ἐλθόντος φαίδρας σωλάβειν· ἵν' ἡ αὐτοῦ διὰ λόγε ἀποτύχωμεν τῷ διελθόντος χρησώμεθα· συνάψαντες γὰρ ἄμφω τὰς λόγους ἢ τὰ ἀπόπασματα τὰ ἱματίων, ὅτως ἐπαίδευσεν. οἷον ἱππόλυτος ὁ τὸ δεινὸν ὧν φαίδρα φαίδρας τῆς τὸ δεινὸν σώσας τὸν ἐμὸν σωφρονεῖν μᾶλλον δίκημα· ἐπῶν σωλάβειν τὸν ἐμὸν μίαν χάριν· διὰ γὰρ φυσιολογικῶν τινῶν, ἄμφω πρὸς φύσιν εἰς ἕνα ξυνάγουσιν σώσοντες· ἄρισα δὲ καὶ σὺ ταῦθ' ἡ διοίκησις· τὰ μὲν ὅλως φάρμακεῖν· ἐκ ὠσκνεῖν ἀλλ' εὐθὺς ποιῆσαι μέλλοσα, πιθανῶς δὲ τὸ κεφάλαιον ὑπέβετο τῆς φαρμακείας· ἐδόκει γὰρ αὐ ἐνοχλεῖν δίκην μένη φανερῶς. Οὐκαθαι μὴ μάλλον.) διδάσκουσα πῶς δὴ τοῖς αὐαγκαίοις κεχρῆσθαι εἰς τὴν παραυτίκα μόνον ἀπαλλαγὴν κακῶν· οὐ γὰρ εἰς τὴν διηνεκῆ γνῶσιν· τὸ γὰρ τοιοῦτον πονηρίας ἐστὶν ὠφελία· ἡ δίκην κακουργήσασ' ἀπόλαυσις· δεῖ οὖν πρὸς τὸ λυσιτελοῦν ἀπολαύοντας τῶν τοιούτων κατορθωμένων

ἐπῄρωτηνί μὴ ἐρώτη ἀλλὰ νομιδέη· παρὰ σοί δὲ βελτίω εἰσὶ τὰ παρὰ σὲ καλῶς λεγομένων· καθὸ τὰ μὲν θάνατον, τὰ δὲ σωτηρίας σοι πορίσαι πρὸς· πλέονας δὲ πείθω, τὸ μὲν ὄφελος· τὸ δὲ ὄνομα ἐκάλεσεν· ὡς τούτῳ μὲν τῇ ἀληθείᾳ σωτηρίαν ἔχοντος· τοῦ δὲ τὸ ἐπάγγελμα σὺ φήμην καὶ ἀμφιβολίαν τοῖς ἔξωθεν. Ἀλλως.

Τὰ δοκοῦντά σοι ἀλλαχᾶ εἶναι· τῶν καλῶν λόγων κρείττονα ἐστίν· ἢ ἀλλαχᾶ μὲν τὰ λεχθέντα τῷ προστυχόντι· σοὶ μέντοι νοσοῦσιν τὸν ῥῶτα βελτίονα.

Εὖ λέγεις γοῦν.) καλῶς μὲν γοῦν λέγεις καὶ πιθανῶς· ἀλλαχᾶ δὲ ἔστι τῇ φύσει τὰ λεγόμενα· ἢ μὴν γε πρὸς θεῶν πέρα προβῆς τῆς τῶν λόγων τούτων· μὴ δὲ σοφίζομένου λέγε ὅτι καλὸν ὑπάρχει μαι καὶ ὑπισθάλπομαι τὴν ψυχὴν· καὶ χαρτερῶ τῷ ῥῶτι· καὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἔβλαψεν ἄξιον θανάτου. Ἀλλαχᾶ δ' ὧν λέγεις.) ὅταν δὲ τὰ μὲν ἀλλαχᾶ λέγῃς πιθανῶς καὶ τῇ φανότητι, διαφθαρήσομαι ἐγὼ· καὶ ἐμπέσω εἰς ὃ φεύγω· τοῦτ' ἔστι τὴν ὁμιλίαν καὶ συνουσίαν τοῦ ῥῶτος· δέδοικε γοῦν ἡ φαίδρα μὴ λαβέσθαι ἀλλῶ τῇ πιθανότητι. Εἴ τοι δοκεῖ σοι.) μὴ θυμηθῆσα τοῖς σοφισμοῖς πολυμενέσθαι θυτέραν ἀσηγῆσαι γνώμην ἡγραῦς· καὶ ὑπαχθῆναι ἀντιτρέψειν κάκεῖνον φαρμάκοις πιθανοῖς· ὡς ἂν βαρσαλεώτερον αὖπω τὸ ῥῶτος μιμήσωσιν ὡς πάντως πείσεσαι· ἢ τοίνυν φησί δοκῆ σοι τὸ μὴ σωιελθεῖν τῷ ῥώμῃ σώ, ἔδει σε μὴ δὲ τὸ ἁμαρτάνειν ῥᾳδίως ἔχειν· ἢ σὺ τὸ σωφρονεῖν σοι δέδοκται· ἔδει μὴ δ' ὅλως ἀλλῶναι τῷ ῥῶτι· καὶ γοῦν φησι· θυτέραν χάριν μοι δὸς· θυτέρῳ τρόπῳ· πειθῆσαι τῶν τ φαρμάκων· ἔστι δέ μοι φησὶν οὐ τῇ οἰκία φάρμακα ῥῶτικὰ· ἃ δύναται σε παῦσαι τ νόσου· ἢ τελέσαι τ ῥῶτος· τρώσαντα δηλονότι τ ῥώμενον· εἰ ὃ πάλαι

λεῖς σαυτὴν ζῶλῶ. ἢ ὃ τὸ ζῆνσοι προσφωνεῖ. σὲ δ' φησὶν ὅμως ἐπαινῶ τῆς σωφροσώνης. συγχρίπκῶς δ' εἶπε τὸ δυσχρέσδος. ὡσ' ἂν ἀμφοτέρων τῶν λόγων τὸ δυσχὲς κἐκτημένων. τοῦ μὲν διὰ τὴν αἰσχώλω. τοῦ δὲ διὰ τὸν θανατον. ἐμφανπκώτερον δὲ καὶ ἀλγίονα ἤπιεν ἐπαινῶν. τὸν οὐχ ἥδονῶ προξενοῦντα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐπαίνους τοῖς ἀκούουσιν. ἀλλὰ θανάτου. Ὁ δ' ἄνος.) οὗτος. ἴδοι μέν τοι τοῦτο ὅπ ὁ ἔπαινος τῆς σωφροσώνης ὃ παρ' ἐμοῦ λεγόμενος εἰ καὶ καλλίων ἐσὶ τῶν ταύτης λόγων, ἀλλ' οὖν γε δυσχρέσδός ἐσι. καὶ θανάτου σοι προξενεῖ. διὰ τοῦτο εἰ κόπως ἔμ σοι λυπηρὸς ἀκούειν, ὡς ἀπώλεσάν σε προτρεπόμενος. ἀλγίονα ὃ ἔφη τὸν ἔπαινον. ὡσ' ἂν μήτε ἐπαίνων καθαρῶς ἔχοντες. οἱ γὰρ ἔπαινοι ἥδουσι τοὺς ἐπαινουμένους. Τοῦτ' ἐσ' ὃ θνητῶν.) μάλισα τοὺς πολιτήσας τοῦτο ἀπόλλυσι τὸ τὰ κεχαρισμένα τῷ δήμῳ λέγειν πρὸς τὴν ἰδίαν σύσκσιν. ὅταν γὰρ ἁμαρτάνοντι μὴ πρὸς σώτηρίαν. ἀλλὰ πρὸς αὔξησιν τῆς ἁμαρτίας συμβουλεύν τις. οὗτος διὰ τ' ἥδέων λόγων ἀπόλλυσι τὸν ἁμαρτήσαντα. οἱ ἡδεῖς γὰρ λόγοι καὶ πλανητικοὶ ἀπολλύουσι τοὺς καλῶς οἰκουμένας πόλεις καὶ τοὺς δόμους. Δικαίου.) διαγνώσιον. ὃ δὲ νοῦς. ἀλλὰ πειρατέον τῆς γνώμης τοῦ ἱππολύτου ποῖος ἔσαι πρὸς τὸ λεγόμενα. Τὸν αὐθω.) ἐκ γὰρ τῆς σωτόμου ὁμιλίας ὀλέσει τὸ τῆς φύσεως αἰφνίδιον νόσημα. καὶ οὐκ ἂν ἐκ τοῦ ποικίλου τῆς ἀπαγγελίας ὡς ἐν βάδει τῆς νόσου μισήσειεν. Καὶ μή με ἐκσης αἰδεῖς.) ἀπειρηκὼς τοῖς σοφίσμασι τῆς γραὸς, παρακαλεῖ μη κέτι πρὸς τοιούτων γυμνάζειν. μὴ δὲ λέγειν ὅπ καλῶς καὶ μετρίως εἰρηκας αὐτὴν ὁ γῶως. οὐ παράλογος. οὐ δὲ κξίος θανάτου. Αἰσχρὸν ἀλλ' ἀμένω.) παρὰ μὲν

ἀπαίσως βούλη παραβραμεῖν. Εἰς δὲ τὸν
χλω.) ἢ ὃς πέλαγος ἄδηλον τῆς τύχης ἐκ κο
λυμβῆσαι οἰκειότητα ᾗ τῇ λέξει κέχρηται ὡς ἐπὶ πελά
γους καὶ χειμῶνος. ἀκολούθως δὲ καὶ τῷ πεσοῦσα πρὸς
τὴν συμφορὰν ἐχρήσατο. σὺ γὰρ τοῖς σοφοῖς τὴν ἀν
θρώπων τοῦτο ὑπάρχει. τὸ λανθάνειν ἑαυτὸν. καὶ προσ
ποιεῖσθαι τὴν πλησίον τὰ μὲν καλὰ ἁμαρτήματα.
Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω.) ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς πλείονα καλὰ. βρα
χύπορα δὲ κακὰ καλῶς ἂν πράξῃας. Ἀλλ' ὦ φίλ
ταῦ.) τῶν ὑπὲρ φύσιν φθεγγομένων φρενῶν καὶ ὑπὲρ
ρώτη θανάτου μηχανωμένων. Λῆξε.) τὸ γὰρ ἀρχόμε
νον πνὰ δυσφορεῖν, οὐδὲν ἔπρον εἰς ἢν χρήσασθαι ἑαυτὸν
νεῖν τοῦ κρατοῦντος. καὶ τὴν διαστολὴν ἀδίκου εἶναι
καὶ λέγειν. χρεὼν δαιμόνων. ἢ καθὸ μὴ βούλεται ὑπο
κεῖσθαι τῇ ἀφροδίτῃ. ἢ ἐπεὶ καὶ οἱ βιοὶ πολλάκις δρᾶ
σιν. ὡς καὶ ἡ γραῦς ἔφη. διὰ τοῦτον δὲ βιαιοθάνειν τὴν ὑ
ποψίαν τῆς ἀωρότητος εἰς θηοτέραν ἀνάγκλω. τὸ ἀν
κοῦσιον τῆς γνώμης ἀναφθέρουσα. Νοσοῦσα δ' οὐ
πῶς.) καλῶς σαυτὴν διάβου. ᾧ γενναίως φέρε αὐτὴν.
εἰ ὃν μὴ ἥπτω τῇ νόσῳ. ἀλλὰ γενναίως φθοί. καὶ ὧν πέ
ρασ' ἀγε. Ἡ τάραγ' ὀφείγ'.) βραδέως ἂν οἱ ἀν
δρὸν διαμνηθῆναι περί τινος. ἢ ἡμεῖς αὖ γυναῖκὸν μη
χανὰς ὄψομεν περί τινος. εἰ γὰρ αὖ γυναῖκὸν ἀπορήσα
μεν πανουργιῶν πόσῳ μᾶλλον, οὐκ ἂς ἐχατον ἀμη
χανίασ' πδιπεσοῦνται οἱ ἀνδρὸν. ὥσπερ γὰρ τὸ νοῦν
ἔχειν δέδοται τοῖς ἀνδράσιν. οὕτως τὸ πανουργεῖν τῇ
μηχανὰς ἐξευρίσκειν ταῖς γυναιξί. Φαῦρα λέγει.)
πρὸς μὲν τὴν παροῦσαν φησὶ συμφορὰν τοῦ ῥᾴστος
χρησιμώτερα σου λέγει ἡ τροφός. ἢ σὺ μὲν ἐνβαλ

πικῶς λέγει· ἤδη μὲν γὰρ ἐκ τῶν μαζόνων προκα-
τασκεύασεν· ἀποῦσα καὶ θεοὺς δρᾶν· λοιπὸν δὲ καὶ τὸ
δύσφορον· καὶ τὸ μωρὸν αὐτῆς ἐλέγχει. Ναίουσι κοὐ-
φθόγγους·) οὐκ ἀφίσανται πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ παρα-
γίνονται· ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς διατρίβουσιν· ἢ ὧν τῶν
ῥᾳδίων θεῶν· καὶ οὐ φθόγγους τὴν διάπτυξιν τὴν μετὰ
τῶν ἄλλων θεῶν· ἀδούμενοι ὅτι ῥᾴδιοι· κοινὸν γὰρ κατὰ
πάντων συμβαίνει τὸ τοῦ ἔρωτος πάθος. Χρὴν σ'
ἐπιῤῥηθεῖς.) ὦ σωθήκας ἐχρῆν τὸν πατέρα σου γε-
νέσθαι σε· ὦ ὡρισμένους· ἢ ἐπ' ἄλλοις διαστάσεις θεοῖς·
ἐμὲ σῴζεις δὲ νόμους τῆς ἀφροδίτης φησὶ καὶ τοῦ ῥᾴδι-
ους. Πόσους δοκεῖς δή·) ἕως τὸ δὴ φρονεῖν· καὶ οὐχ
ὑπ' ἀγνοίας αὐτὸ ἀνιέρακοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο αὐτοῖς·
Νοσοῦνθ' ὁρῶντας·) μὴ δοκεῖν ὁρᾶν τὰ πάσματα· τὴν
κοινὴν σωσασθαι τοῦ ἔρωτος συγγινώσκοντας. Πό-
σους δὲ παισὶ πατέρας·) πόσους δὲ οἵοι πατέρας
τοῖς παισὶν ἡμαρτηκότας δι' ἔρωτα, συμβασάζειν αὐ-
τοῖς παρὰ τῆς ἀφροδίτης τὴν νόσον· καὶ τοσοῦτον ἀπέ-
χειν τοῦ μέμφεσθαι, ὥστε καὶ συγκάμνειν εἰς τοὺς ἔρω-
τας αὐτοῖς· τὸ γὰρ ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα· οὐδέν ἐστιν ἄλ-
λο, ἀλλ' ἢ συμφορὰν ὀνειδίζειν. Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι
χρὴν·) οὐδ' ἐξακριβάζεσθαι· οὐ καταπονεῖσθαι δὴ πάνυ
τοὺς ἀνθρώπους· αὐτίχοντας πρὸς τὸν ἔρωτα· οὐδὲ εἰ-
ρήνην γὰρ ὑφῆκε οἱ δόμοι κατηρεφῆς γίνονται· ἀκριβά-
σεσθαι· οἱ τίκτοντες δηλονότι· καὶ τὸ μέτρον τοῦ διαστήμα-
τος τῶν δόμων φυλάξεσθαι, ὥς μήτε ἐκείνῳ πολὺ ἀπέ-
χειν· μήτε τὴν ἄλλῳ πλησιάζειν· ἐπὶ τε πρὸς μὲν ξύλων
σωβιέσις, καὶ καλύπτας δὲ σωβιέτους, οὐκ ἐφίκετο τῆς
ἀκριβείας ἡ τέχνη· σὺ δὲ τηλικαύτην συμφορὰν

ἀνθρώποις ἀκριβεστέραι εἰσὶν αἱ ἐπισκέψεις καὶ αἱ δόξαι περὶ αὐτῶν. Οὐ γὰρ πρὸς ἀστόν.) οὐδὲν φησὶν ἔτι παθὼν πρὸς ἀστὸν ὧν πάσχουσι πάντες. τοῦτο δὲ πρὸς πραμυθίαν. ὡς μισούσης αὐτῆς ἐξ ἰδίας φύσεως τὸν ἔρωτα. μὴ οὖν φησὶ διοργάσασθαι αὐτὴν. ἀλλὰ συγγινώσκει τῷ πάθει βιαζομένην παρὰ τοῦ κρείττονος. ἄλλως τε καὶ τῶν πολλῶν ἐκ φύσεως αὐτῶν νοσούντων. Οὔτ' ἄρα γ' οὐδεὶ τοῖς θεοῖσι.) τοῦτο ἐκ τοῦ καθολικωτέρου. οὕτως οὐ λυσιτελῆ. οὐ χρὴ οὐ συμφέρῃ φησὶ τοῖς τῶν πλησίον θεοῖσι καὶ ὅσοι μέλλουσιν ἱεραῖς, εἰ χρεὼν αὖ, τοῖς ἐσι τοῦ θανεῖν. Κύπρις γὰρ.) δὴ φθόνον ποιῶ θύσασαν τὴν θεὸν ὑπείκουσι μᾶλλον. ἃ γὰρ αὐθαπλησιόμενον. οἷς δὲ γὰρ ἀρχὴ ὑποχωροῦσιν ὑπείκειν ἡ θεός.

Ἀλλως. οὐκ ἐσὶν δυνατὸν βασάσαι τὴν κύπριν μὴ γάλως ἐπερχομένην. ἀλλὰ χρὴ εἶκειν μᾶλλον τῇ ἀφορμῇ τὴν ἀντιμάχεσθαι αὐτῇ. πῶς δοκεῖς καθυβρίσαι. ὅσῳ γὰρ αὐτάς τις τοῦ θεοῦ τὴν δυνασείαν. τοσούτῳ μᾶλλον ὧν δείκνυται εἰς αὐτὸν τὴν αὐθραγαθίαν. χάρουμοι τῆς τιμωρίας τὴν ὑπερβολήν. κρείσσων γὰρ ἐσὶ τῆς λόγου διηγήσεως, τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πῶς δοκεῖς. Φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρα.) ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ τῆς ἀφροδίτης αὐξάνειν μέγεθος. ἐν θαλάσσῃ δὲ αὐτὴν φησιν. ἢ ὅτι ἀφρογενὴ ἐσὶν. ἢ ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸν ἐν θαλάσσῃ ἀφροδισιάζει. καὶ ἔοικεν ἐκ τοῦ παραδόξου σεσιγηκέναι. φασὶ δὲ τὸ ὠὸν ἐκ τῆς ἑνὸς τὴν θεόν. Η καλλιφεγγὴς.) κέφαλος ἐκ τῆς ἐξ ἐνδυμίωνος. οὗτος καὶ μὴν πρόκνην τὴν ἀθηναίαν ὅτι δὲ κέφαλον ἁπλῶς ἥρπασεν διὰ κάλλος καὶ ὅμηρος εἴρηκεν. ἦν δὲ ὁ κέφαλος ἀνιονέως παῖς. Ερωτος οὕνεκα.) ταῦτην δυσὶ

πόδε δικαιοπραγοῦς τινος ἀκούσωσι ζῶντοῦσι παντὶ τρό
πῳ ὑποσκελίσαι αὐτὸν. παλαίει οὖν τοῖς φαύλοις ὁ ἀγ
αθός. Ἀλλως. μόνον τοῦτο νικᾷ φησὶ τὸν βίον,
οὐ καλύπτεται ὑπ' αὐτοῦ. ἀλλὰ μετὰ θανατον λάμπει
τὸ τῆς σωφροσυνης. τοὺς γὰρ ἀκολάστους ἐλέγχει καὶ δεῖγ
ματίζει ὁ χρόνος. ὡς καὶ παρθένον κάτοπτρον. ὥστε δεῖ
με μὴ τοῦ παρόντος μόνον ἀντιποιήσασθαι. ἀλλὰ καὶ
τοῦ μετ' αὐτόν. Μόνον δὲ τοῦτο.) τὸ κεκτῆσθαι διά
νοιαν ἀγαθὴν. ὡς εἰ ἔλεγεν. ὅτι ἀθάνατόν τι ἐστὶ καὶ ὡς
ὅλον τὸν βίον μνημονεύεται. δεῖ μὲν οὖν μὴ τοῦ παρόν
τος. ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοήσασθαι. εἰδὼς ὅτι
ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ὧν βιβαιοῖ, οὕτω καὶ τοὺς πονη
ροὺς ἐλέγχει ὁ χρόνος. κατοπτρον δὲ παρέκασι τὸν ἐν τῷ
προϊόντι χρόνῳ φανησόμενα τὰ μὴ μὴν πρὶν ἁμαρτη
θέντων, καθὸ παρελθόντων ἦν ὀργων αὐτῶν ὥσπερ οὖ
κατόπτρου τὰ μὴ μὴν καὶ σκιὰς ἦν παλαιῶν αὐτοῦ ἐρ
ρῶμεν ἁμαρτημάτων. Ἀλλως. γνώμῃ δικαίας.
θαυμασίως ἄγαν ἀπολύτως ἐχρήσατο. Οὕτω πα
ρῆ.) οὐ διασολὴν ὧν δὲ χομένου πλουσίου καὶ πίνητος.
ἢ δυγενοῦς καὶ δυτελοῦς. ἀλλὰ καθολικώτερον ὑπάρχοσ
τος ὧν πάντων. Κακοὺς δὲ θνητῶν.) πῶς οὕτως τὸ
ἑξῆς. τοὺς κακοὺς ἦν θνητὴν ἐλέγχει ὁ χρόνος. ὅταν τύ
χῃ προθεὶς τὸ κάτοπτρον ὡς τῇ νέᾳ παρθένῳ. τοῦτέστιν
ὅταν τύχῃ αὐτοὺς ἐλέγχων, καὶ φανερωσοιῶν. Δέ
σποινα μοί τι.) ἐμοὶ φησὶν ἀρτίως ἡ σὴ συμφορὰ ἀγ
γελθεῖσα δεινὸν φόβον ἐνέβαλεν. Ἀλλως. καλῶς
ἐμιμήσατο τὸ ἦν γραῶν παλίμβολον. ὑποφοβοῦνται
γὰρ καὶ θρασυνόμενοι ταῖς συμφοραῖς. γνῶ δ' ὀνομοῦμαι. ἢ
καὶ δυτελὴς φησὶ τυγχάνω τὴν γνώμην, οὐκ ἀπ' ἐμαυ
τῆς ὀφέλουσα σοχάζεσθαι ὅμως δῦρον ὅτι παρὰ πᾶσιν

ὁμοίως τοῦτο ἐστὶ μία πρόφασις οὕτως ἰσχυρὰ, οὐδὲ δύο ἴσως τοιοῦτον οὐδὲν ἐν τῶν φρενῶν καὶ τῆς τοσαύτης σωφροσύνης μεταστήσαι με ἂν δύναιτο. οὐκ ἀπεικότως δὲ τοῦτο φησὶ· ἀλλὰ πρὸς πλείονα ἡδέως ἔχειν τοῦ μὴ μόνον τὰ κατὰ φύσιν· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐλπίδας γοσεῖν δοκοῦντα. Ἐπεὶ μὲν ἔρως ἔτρωσεν.) ὅτι λοιπὸν κατασκευάσειν αὐτὴν τὴν διοίκησιν τῆς νόσου διηγεῖται. ἠρέμα μὲν οὖν φησιν εἰς τοῦθ' ἕως σιγᾶν. ἵνα διὰ τῆς ἡσυχίας ἀσθένειαι γίνηται. Γλώσσης χολῆς.) ἔοικε τὸ συμβαῖνον ἐκ τῆς γλώττης δι' ἄλλων προσβεβηκέναι· καθὸ πολλῶν τοῖς ἀκούουσιν ἀπίστων γινομένων. αὐτὴ τῆς προσδοκίας αὐτὸς νομίζεται. ἄμεινον φησὶν ἡγεῖσθαι μὲν τὸ σιωπᾶν· βλαβουμένη μὴ λάσασα κτήσωμαι σύμβουλον· λόγῳ μὲν ὠφελοῦσα τοὺς ἀρίστους. ἔργῳ δὲ ἀνόλεσον. δάκνει χολὴ τὸ παραινούμενον σύμβουλον. ὅταν τις ἕτερον κλύῃ ἐνὶ φρενὶ ἄλλο δ' εἴπῃ. αἴσιον δὲ τὴν μορφὴν καλεῖ· ἐπὴ καὶ τὸ ἐναντίον σωφροσύνη καλεῖται εὖ ἢ σώζομεν τὰς φρένας. Τρίτου δ' ἐπεδή.) ἐπεὶ δὴ τοῖς β τρόποις οὐδὲν ἦν χρήσιμον πρὸς ἐγκράτειαν τοῦ ἔρωτος, οὔτε τῇ σιωπῇ οὔτε τῇ σωφροσύνῃ, ἔδοξέ μοι ἀποθανεῖν· καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπων τοῖς βουλομένοις. ὡς οὐ καλῶς ἐσκεψάμην· ἢ σιωπᾶν· καὶ σωφρονεῖν· ἢ ἀποθνῄσκειν. Γυνὴ δὲ.) τὸ ἐξῆς· τοῖς δὲ οὖσα γυνὴ πρὸ ὁδοῦ τὴν νόσον ταύτην δυσκλεᾶ· καὶ τὸ ἔργον τῆς πορνείας· μίσημα δὲ παρὰ πᾶσι· τὸ δὲ γυνὴ οὖσα· ἐπεδὴ μᾶλλον αἱ γυναῖκες μισοῦσιν ὀφείλουσι τὴν πορνείαν· αἱ μὲν δι' αὐτὴν μεμισημέναι ἀνδράσι· καὶ γυναιξὶν· αἱ δὲ φεύγουσαι τὴν ἐξ αὐτῆς αἰσχύνην. Ἀλλως. χὴ τοῦτο ἐχ ἁπλῶς γνῶσιν ἔχουσιν ἡπσάμην· ἀλλὰ καὶ γυνὴ πεφυκυῖα ἀκριβῶς ἂν

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἵλαδὸν ἐστὶν ἑλέσθαι.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἡδονὴν προδιδόντες. Καλῶς τὰς ἀρχὰς ἡδονὰς ἀπεσιώπησεν ὡς ἡδὺ δι' αὐτῶν κακὸν σημάνασα. αὗται γὰρ ἐκείνων εἰσὶ τροπικαί. σχολὴ δὲ καὶ ὁμιλία πολλὰς πεφύκασιν εἰς ἀπορρήτους ἡδονὰς προκαλεῖσθαι τὴν φύσιν. οὐ γὰρ δι' ἡμίαν ἀλλὰ διάφοροι ἡδοναί εἰσιν. εἶτα μετεξὺ διηγεῖται τὰς ἀρχὰς τ' κακῶν. Λίχαι ὁ μιλίαι.) καὶ σχολὴ ῥᾳθυμία. ἀργία. ἡ σχολὴ φησὶν ἡ δι' ἀμελείαν τῆς ἀναπαύσεως. ὧν βλαβὴς δὲ τῷ ξημίῳ καὶ ἀργῷ τοῦ σώματος. διὸ καὶ πρῶτον κακὸν εἶπεν. Αἰδώς.) ταῖς ἀφροῦς ἡδοναῖς συγκατηρίθμησε τὴν ἀφρὼ αἰδῶ. διαφθάρη γὰρ τοὺς κεκτημένους ὥσπερ κἀκείνας τοὺς ἐμπεσόντας αὐτοῖς αὐτοὺς ἀπολούουσιν. Ἡδ' ἄχθος οἴκων.) τί φησὶν ὁ Εὐριπίδης κακὴ ἡ αἰδώς. καὶ φησὶν ἐδόκουν κακὴ. δισσαὶ γάρ εἰσιν ὁδοί. εἰ δὲ ἤθελεν δικαίως αἰδεῖσθαι, οὐκ ἂν δύο ἦσαν ἐνὶ ὀνόματι καλούμεναι, ἴσως δὲ τὸ ὁμηρικὸν αἰνίττεται Εὐριπίδης. Ἡ τ' ἀνδρασὶ μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.) Ἀλλως. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς. ἐπὶ φησὶν ὁ Ὅμηρος μίαν μὲν εἶναι τὴν αἰδῶ. δισσὴν δὲ δυνάμιν ἔχειν. Αἰδὼς ἥτ' ἀνδρασὶ μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.) τὴν διαφωνίαν ὁμήρου φησὶν. ὅτι τῆς αἰδοῦς ἡ ἀγνοία παρὰ τὴν ἡμετέραν γίνεται ἀπουσίαν. ἡμεῖς γὰρ οὐ κατὰ καιρὸν αὐτῇ χρώμενοι διπλῆν ἡγούμεθα τὴν μίαν. ἤδη γὰρ τὴν δυκαίρως γινομένην ὀνομάζειν αἰδῶ. τῷ δ' ταῦτ' ἔχοντι γράμματα. οἱ δ' ἐνὶ τόνῳ καὶ φθόγγῳ προσαγορευόμενοι. Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ.) ἐπειδὴ τοίνυν τὴν φύσιν ἑκάστου πράγματος ἐτύγχανον γινώσκουσα. καὶ πόθεν οἱ ἄνθρωποι τὸν βίον ἑαυτῶν διαφθείρουσα

διέφθαρται ὁ ἄνθρώπινος βίος. ἆρα ἐκ φύσεως ἐχόντων τῶν ἀνθρώπων τὸ ἁμαρτάνειν. ἢ ἐκ ῥᾳθυμίας. καὶ κρίνασα ἐγνων ὅτι οὐκ ἐκ φύσεως πρόσεισιν ἡμῖν ἡ κακία. καὶ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι τὰ φυσικὰ πάντες πᾶσι παρίεμεν. ὁμοίως. τὸ γελασικὸν. τὸ ὑπνοῦν. καὶ τἄλλα μοι. καὶ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν χωρὶς τούτων. εἰ δὲ εὑρίσκεις περὶ πολλοῖς ἀνθρώποις τὸ οὐ φρονεῖν καὶ δικαιοπραγεῖν δῆλον ὅτι ἐν φύσει πρόσεισιν ἡμῖν τὸ φαῦλον. οὐ γὰρ ἂν εὑρίσκοντο πολλοὶ καὶ ἀγαθοί. Ἀλλὰ. Ἦ ποτ' ἄλλως.) χωρὶς νόσου τυγχάνουσα δῆλόν πῃ ἂν ὡς οὐκ ἐστὶ φύσιν ἐνθυμηθῆναι. ὁπότε πάσχει τῆς τῶν αὐθησίων ἀλλαγμένης αὐθησίως ἡ ψυχὴ φιλοσοφώτερος ἐγγίγνεται ζητήμασι. πῇ δὲ καὶ τὸ ῥῆμα νοσηλευόμενον αὖτ' ἐνθυμηθῆναι τοιοῦτον. τότε γὰρ γνωμικώτερον γινόμεθα τῆς φύσεως ἡμᾶς διὰ τοῦ πάθους ἐκπαιδευούσης. Καί μοι δοκοῦσιν.) οὐκ ἀγνοίᾳ μοι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκπίπτειν εἰς τὰ ἁμαρτήματα. ὅπου γε πολλοὶ καὶ οὐ φρονοῦντες καὶ αὐθαιρόμενοι καὶ κακῶν τι καὶ ἀγαθῶν, ἐκπίπτουσιν εἰς τὸ κακόν. ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἀγνοίᾳ. ἀλλὰ γινώσκοντες ἁμαρτάνομεν, ταύτην σκοπητέον τοῦ βίου τὴν λύμην τί ἐστι. Γνώμης τῆς γνώσεως.) οὐχ ἁμαρτία δὲ τῆς γνωμικῆς φύσεως. ὅπου γε πολλοὶ αὐθαιρόμενοι τὸ ἀγαθὸν προκρίνουσιν αὖ τοῦ τὸ κακόν. Τὰ χρήσ' ὠνησάμεθα.) δεῖξαι βούλεται ὅτι οὐκ ἀγνοίᾳ τοῦ κακοῦ τὸ κακὸν πράττομεν. ἅττα μὲν οὖν χρησὰ καὶ χρήσιμα τῷ βίῳ κατέσκευε, ἴσμεν. ἐπονεῖν δὲ αὐτὰ οὐ θέλομεν διαφορεῖς ἡδονὰς ἡτιμώμενοι. ἀπό τινος γὰρ ἀργίας καὶ ὄκνου τοῦ ἐπονεῖν τὰ καλὰ, τὰ κακὰ μετέρχόμεθα. ὅσῳ γὰρ δυσάλωτος ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, τοσοῦτον ἡ κακία εὐάλωτος. καὶ ἡσίοδος.

θεὸς καθ' μόνον ἐνδέξασθαι δύναμιν δύναται οὐ πρόνοεῖσθαι. Αἷες ὦ.) ἐκ πλαγὲς ὁ χορὸς τ' ὑπερβολὴν τῶ πάθους ἐχετλιάζει οἰκτίρων ἅμα καὶ θρηνῶν τὸ συμβάν. καὶ τὸ σχετλιαστικὸν ὦ διὰ μέσου κείμενον οἱ κείως ὡς λυπημένης, οὐκ δύναται περισσὸν ἀποτελεῖ τὸ ἄχθημα τοῦ λόγου. διαφόρους τι ἐπάγεται αὐτὸ κατὰ πάγει. τὸ τῶν λυπουμένων ἦθος μιμούμενος ὅσοι τὲ αὐτὲ κατὰ πάγουσι πρὸς πλείονα σὺν ὑμνησιν τῶν ἑαυτῶν κακῶν. ὃ δὴ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. ἤκουσάς φησι τὲ αὐτὴ κουσα καὶ δυσυχῆ πάθη τῆς τυράννου φρονούσης καὶ λεγούσης. πρὸς ἀλλήλας δὲ φασι οὐχ ὡς ἀγνοοῦσαι τὲ λεχθέντα ἀλλὰ πρὸς πλείονα. σύνεσιν καὶ σὺν ὑμνησιν τοῦ πάθους. οἰκειότητα δὲ μέσου κατὰ πάγει τὸ σχετλιαστικὸν. ὥσ' αὐ τὴ λύπη κωλυομένη ἀναρτῆσαι τὴν διάνοιαν.

Ἀνήκουσα δὲ.) τὲ μὴ τὲ ἀκοῆς ἄξια. τὲ ἀξιοῦται.

Τίς σε παναμόρμος.) τὶς ἀρά σε χρόνος ἐκ πασῶν τῶν ἡμερῶν οὗτος ἐξεδέχετο. ὦ τὲ τοῦ ἔρωτος νοήσασα ἐξέφηνας. παναμόρμος δὲ ὁ ἐκ πασῶν μὴ ἡμερῶν εἰς ταύτην σωαφθεὶς. ἢ οὕτως ἐκτίνος ἄρχε χρόνου. καὶ ποίασ ἡμέρας αὕτη ἡ δυσυχὴς ἡμέρα ἐξεδέχετό σε.

Τροιζήνιαι γυναῖκες.) ἑκατὸν γὰρ μέρος τῆς πελοποννήσου ἡ τροιζηνία πρὸς θάλασσαν. κατ' αὐτὴν τὰς ἄπλοκαὶς κειμένη. ἢ δὲ ὁ λοιπὸν ἐγνωσμένη τὰ πάθους ἀφεμένη τ' ἐπ' αὐδοῦς ἀνιγματωδῶς διανοιῶν, ἀπολογῆσθαι διαρρήδην ἀρχεται. ὡς κατὰ φύσιν νοήσασα τ' ἔρωτος. καὶ βαλομένη ἐμφρατῶς ἑαυτὴ ἀνειλεῖν. οἰκείως δὲ τοῖς ἀπολογουμένοις πολλῶ τῷ γνωμικῷ χρῆται. Προνάϊον.) ὃ πρόθυρον. κατὰ γὰρ τὴν πελοπόννησον ἐστὶν ἡ τροιζήνα πρὸς ἀνατολάς. Ἦ μὴν ποτ' ἄλλως.) πολλάκις φησὶ διαγρυπνήσασα ἐν νυκτὶ ἐσκόπησα πῶς

δι' φθαρται

ἁμάρτημα. Ἐκεῖθεν ἡμεῖς.) ἐκ τῆς καταγωγῆς τὴν νῆσον. δυσυχέμον τὸ νόσον τὸ ἔρωτος. αὐτὴ τὸ προγονικὴν πνα δυσυχίαν δυσυχοῦντες τοῦτο πάσχομεν. Οὐδὲν μᾶλλον.) ἢ δὲν πλέον σε ἐπηρεαζόμενος ἔχω γνῶναι ὃ βέλομαι ἀκοῦσαι. τίνι προφάσει τῆς νόσου. ἢ δὲν μᾶλλον οἷ δὲ ἀκούειν ὃ βέλομαι. Πῶς; ἀν σύμοι.) ἐπεὶ παχύτερα τ νοῦ οὖσαν ἡγρεῖς, οὐ σωΐκε τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῆς φαίδρας, ἀναναχτοῦσα, ἢ φαίδρα φησὶ πῶς ἂν δωιηθείης ἐπεῖν μοι ταῦτα ἃ ἐθέλω ἐμὲ ἀποκρίνασθαι. ἢ πῶς μοι λέγοις ἃ λέγειν μέλλω. ἐπεὶ ἢν ὡς ἐρῆται πολυμερῶς αἰνίξαμενη τὸ παχύτερον τῆς γρᾶος οὐκ ἐδωιήθη συμβαλλεῖν, ἀποδυσπερίβουσα τὸ πάθος ἐξαπεῖν, εἰς τοῦτο ἀπορίασ ἦλθε ὥστε ἐρωτᾶν αὐτὴν ὃ πρᾶτ ἐθέλει λέγειν. τοῦτο ἢ ἢ τὸ αἰδεσικὸν τὰ γυναικὸς πικμαίρει. καὶ τὸ κομματικὸν τ νοσούντων. κεκώμωδηται ὁ σίχος οὗτος ὑπὸ ἀριστοφάνους. ἢ εἰς παροιμίαν μετῆκται. Τίδηθ' ὁ δή.) ἀγνοῦσι διάνυμῶν αὐτὴ συμβάλλειν. αὐτὴ λοιπὸν ἔρωτὸς τὴν ἔρωτος φύσιν. δηλῶσα ὅτι ἐκπυος θέασ ὀργῆς τοῦτο νοσεῖ. Ος πε ποθ' οὗτος.) πίβαν ὥστε πε παρίσραμε τὸ ὄνομα. ἤτοι αὐτὸ μόνον. ἢ διὰ τοῦτο σημῆναι βέλτσα. ὡς ἐκ ἐξεπίστως. οὐ ἢ ἀπὸ τρυφῆς ἢ σωεχὲς θέασ αὐτοῦ ἔρᾶ. ἀλλὰ χόλῳ τῆς ἀφροδίτης. ἐ τῷ κάλλει τὲ νέε. οἱ σώφρονες ἢ ἐχὶ βέλοντες κακῶν ἔρῶσιν. ἀλλ' ἀναγκαζόμενοι. Σὲ τοι δ' ἐκ ἐμὲ.) αἴρισα ἢ ἢ ἀγνωσις μετὰ τ ὁ μολογίαν τ σαφῆν. Οἵμοι τί λέξεις.) σαφῶς ἐκέσχασατὲ ἔρωτος, λοιπὸν ἀχετλιάζει τ ὑπερβολὴν τὲ πάθες. κομματικὴ ἢ ἢ διάνοια ὡσ ἂν ἐκ πεπλημμένης τῷ θύμαπ. Οὐκ ἀρθὸς.) θεὸν ἢ κυρίως φησὶ τ μετὰ τὲ δωατὲ καὶ τὸ προνοητικὸν ἔχοντα τ δυναθυμένων. μείζονα ἂν αὐτ

ης. κρύπτης χρησὰ ἀμὴ ἢ συγμὴ εἰς τὸ χρησὰ ἔστιν ὁ λόγος κρύπτης τὰ καλὰ ἐμοῦ παρακαλέσης σε λέγειν αὐτὰ. ὅ ἐστιν ἐμοὶ τὰ τιμῆς σοι ἄξια ἐσόμενα ἐκ ἀξιοῖς ἀνακοινώσασθαι. κρύπτης μοι ἐμὲ χρησὰ ἐκίνησας. καὶ χρισίμως ἀξιούσης ἀνακοινοῦσθαι μοι.

Ἐκ τῆν γῆ,) ἐκότως κρύπτω, ἃ ἀπαυτεῖς με λέγειν μέλλω γῆ ἐκ τούτων τῶν ἐδάλων ὑλαδὴ τῆς ἐγκρατείας εἰς ἀχρὰ μεταβάινειν. ὅ ἐστι φονεύειν ἐμαυτήν. ἐὰν μέν τοι ἢ λέγουσα ἢ γραῦς, χρησά μου ἀναγκαζούσης σε λέγειν κρύπτης με. ἀκαλόγως ἐπφήσεται ἐκ γῆ τῶν ἀναθῶν τούτων ὧν λέγεις, ὅ ἐστι τοῦ φανερῶσαι τὸ πάθος. ἐγὼ εἰς ἀχρὰν πεσοῦμαι φήμην. ἢ καὶ πορνεύειν ἀναγκασθήσομαι. ἐκ τ γῆ ἀχρῶν. ὅ ἐστι πειρῶμαι γῆ ἀπὸ πορνείας ἐκ φυγεῖν. εἰς σωφροσύνην δὲ πηδῆσαι. διὸ οὐ σιωπᾶ βούλομαι ἀποθανεῖν. καὶ ἔστιν αὕτη ἡ γραφὴ ἁρμοζομένη τῷ ἑξῆς. εἰ δὲ κρύφα φησὶν ἐξ ἀχρῶν μηχανήσασθαι βουλεύη, πόσῳ μᾶλλον θαυμαζόμεθα αὐτὴν τ βουλὴν διελθοῦσα σαφῶς. καθόλου γῆ σαφὴς ὑπόδειξις ἐστὶν ἰχυροτέρα. διὸ καὶ ἀπορρῶσασα ἀντιπεῖν φησί. Ἀπελθὲ πρὸς βιῶν δεξιᾶς τῆς μὴς μένες.) ὅμως ἡ πρώτη γραφὴ βελτίων. Τιμιωτέρα φανῆ.) σοφωτέρα ὡς φίλοις βαρέουσα τ συμφορᾶς. καὶ μὴ κρυπτῶ πάθη πολυορκούμενα. κατὰ γῆ μέγας ὄγκος σοφῶν ἀνδρῶν ἐστὶ τοῖς φίλοις λέγειν τὰ ἀναγκαῖα. ἐν οἷς φησὶ λαμβάνειν τὰ πράγματα. τὰς λέγειν ὑμῶν ὀνομάζοντες τὰς ἀληθείας ἀπὸ τοῖς ἀναγκαίοις καὶ τὰ ἑξῆς. λέγει οὖν ὅτι σιβασμιωτέρα ἐμοὶ φανῆ τὰ οὕτως ἀπορρήτα μοι βαρέουσα. Ω τλῆμον.) ἀνιγματωδῶς φράσαι βίλει τὸν ἔρωτα. πιβαναύτους τε δὲ ἅμα τῷ ἀνιγμῶ καὶ τὴν συγγνώμην ἠτήσατο. ὡς προγινικὸν κεκτημένῳ τὸ πάθος. καὶ ἐκ ἰδίας φύσεως

ἐλευθέρων. Οἶδα γάρ καλῶς.) τοῦτο προσέβηκε πρὸς πλήθους γὰρ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐκίνησεν. οὐκ ἀμφίβολον αὐτῷ τὴν γνῶσιν τούτων εἶναι λέγουσα. βιαιοτάτη δὲ φύσει τὸ δεινὸν καθίστατο σου φησὶ τῆς ψυχῆς. καὶ λόγῳ μόνον ἠρεμοῦσαν τοῦτο τὸ πρὸς ὀρφανίας ἦθος παύσων. οἶμαι ὅτι τοῦτον οὐκ ἐφόβησας. διὰ τὸ ἠρεμεῖν. ἀλλ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι. μὴν ἐξέπαιτον διὰ φαρμακείας μεμνημένος. ἐπαίτην γὰρ τιμωρὴν ἔφασκε ἐπαγομένην γοητείαν παρὰ τὴν ἐχθρῶν. μήτις σοι φησὶ τῶν ἐχθρῶν ἐπάγῃ τί λύπης ἄξιον, ἀρχὴ τινος ἔχθρας μὴ χαρήσαμένης σου. ἐνόμισαν γὰρ οἱ ἐχθροὶ ἐπαγωγὰς τινῶν δαιμόνων ποιεῖσθαι τοὺς οἰκίας. ἢ οὕτως. μήτις σε τῶν ἐχθρῶν ἐφάρμαξε, λέγει δὲ διὰ τὸ ἠρεμεῖναι. φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι. φίλος μ' ἀπόλλυσι. ἐπειδὴ εἶπεν φίλος, λέγει. μήτι ἄρα ὁ θησεὺς ἡσσήθη ἥμαρτεν. τὸ μὲν οὖν ἥμαρτεν. πρὸς αὐτὸ διασολῶ ἐχθρού τινος. τὸ δ' οὐκ ἐκών, ἐπεὶ οὐκ ἂν προγοίας αὐτοῦ ὢν ὁ ἥρως.

ἐξαρτώμεθα.) ἐξαρτηθήσομαί σου τῆς οἰκείας. ἢ σὺ σοί τὸν βίον λείψω. ἐμὴ ἄρα φησὶ μετέστηκε γνώμης οὐ συγχωρήσω οὐδ' ἀπολύσομαι. Κἀκῶ τοιαῦτα σοι.) ἤτοι πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πυθέσθαι, ἐπάγει δεύτερον τὸ κακὰ κακὰ οἶν ἐστιν ἐπόψῃ τὰ σιωπώμενα κακά.

ὀλῇ.) ἀπολῇ φησιν ἢ ἀναγκάσεις μελέγειν. ἐμοὶ δὲ τὸ σιωπᾶν τιμὴ φέρει. καθὸ οὐκ ἔνφορος ἐς πολλοὺς ὁ νόσος. ἀλλὰ συγκαταβάψω ἐμαυτὴν τὸ τῆς σωφροσύνης ὄνομα μέλλουσα σὺν σωφροσύνῃ τελευτᾶν. ἢ ἔπος. ἐὰν μή μοι εἴπῃς, ἀποβανῇ. τοῦ δὲ σωθῆναί σου, μᾶλλον οὐκ ἔστι μοι κακόν. εἴτε φησὶν ἀπολοῦμαι. τὸ δὲ ἀπολέσθαι μετιμᾷ μοι φόβῳ. ἢ ὃ γράφουσι. μὴ νοήσασα τὸ πρᾶγμα φησί. ἢ τιμᾷ σοι φόβῳ τὸ πρᾶγμα, διὰ τί μὴ λέ-

σιως. πλαγιῶ ἴσως τὸ κολακεύειν σε τραπήσομαι.
Γναθικὸν αὖθις.) συμπράξουσι σωφρονήσουσι. γναθικὸν γὰρ οὖσαι οἱ τοῖς τοιούτοις συμβάλλοντα νόσοις. αἱ μὲν πειραθεῖσαι, αἱ δὲ προσδοκῶσαι πείσεσθαι. καὶ γὰρ δυεπίβατον ἄλσαν εἰς τὸ τοιοῦτο τὸ πῦν γναθικῶν μῆνος. ἔοικε δὲ λέγειν ὥσπερ τοιοῦτον. σωφρονικήσουσιν οὖν ἀποκατεσήσουσιν. βραπδύσουσι τὴν μοιχείαν.
Εἰδ' ἐκφορός σοι.) αὐτί τοῦ ἐξελεγχθῆναι καὶ ῥηθῆναι δυναμένη. τουτέστιν. εἰ δὲ δύναται καὶ ἀρνεῖσθαι ἀκέσασα τὰς συμφοράς. Δοῦρ' ἄβρησον.) δοῦρο εἰς μὲ βλέψον. ἵνα καὶ διὰ τῆς ὄψεως αὐδῆς με. εἶτα ὡς ἐκείνης μὴ ἐνατενιζούσης, μὴ δὲ πραϋνομένης τῇ παραινέσει, φησὶ πρὸς τὸν χορὸν. μάτην ὦ γναθικὸν μοχθοῦν μὲν πένθην ταύτην περῶμεναι, ἢ οὕτως. εἰς δὲ τὸ πένθος ὁμοίως ἄπεσμεν τοῖς πρὶν ῥήμασιν. ὥσπερ γὰρ διὲκείνου οὐδὲν ἠνύσαμεν, οὕτως οὐ δὲ διὰ τούτων.
Αλλ' ἴδι μέν τοι.) λοιπὸν ἀπεγνωκῦα τὴν κολακείαν χυσικοῖς αὐτὴν λόγοις ῥιπίζει. φάσκουσα ὅτι ἐὰν θανῇ. μὴ ἀξιώσας λόγου τὸν αὖδρα, προδώσης τοὺς σοὺς παῖδας. ἐκ βλαβήσονται γὰρ τῶν οἴκων. λοιπὸν πλὴν ἀποπληρῶσαι τὸν λόγον διὰ μέσου φησί. προς τοῦδ' αὐθαδεία γενοῦ θαλάσσης. Αλλως.) γνώσκει προδιδοῦσα τοὺς σοὺς παῖδας ἐθανῇ. Μὰ τὴν ὦναασαν.) ἐὰ ὅτι ἠθικῶς ὀμνύομεν κατὲ τῶν ἐχθρῶν οὐ σεμνύναι αὐτὲς βουλόμενοι. ἀλλ' ἐρωτηθόμενοι. ἢ πρὸς πλείονα ῥιπισμὸν κατ' ἐκείνης ὀμνυσιν. ἢ ἐπεὶ εἰώθασιν οἱ ἐρωτηθόμενοι κατὲ τῶν ἐχθρῶν ὀμνύναι. ὡς καὶ σοφοκλῆς σὺ μυκήναις. μὰ τὴν ἐκείνου δηλίαν ἢ βάσκεται. θῆλυς μὲν αὐτὸς ἀρρένας δ' ἐχθροὺς ἔχων. νόθον δὲ φρονοῦντα. καθὸ φιλοσοφίαν ἔσκει ὅπερ ἐστὶν

χρηκὼς.) διὰ τοῦτον ἔδειξεν ὅτι ὠφελεῖ ἐκβεβληκέναι τὸν κατὰ τὴν Φαίδραν γυναῖκα αὐτὴν ἀποκαλέσασα. γυναικεῖ γὰρ μᾶλλον αἱ γυναῖκες ἐκβεβοῦσιν τὸν καθ' ἑαυτὰς ἄλλως τε καὶ χρηίαν καὶ πιστὴν τροφόν. Ἄσημα δὲ.) αὐτὰ τὰ ἄγνωτα. ὅπως δ' ἂν εὖ δυνηθείη κιχρήσθαι ἀπίκως. ὡς καὶ δυνηθείης ἀδυάτως ἂν αὐτὰ τοῦ ἀδυάτου. Οὐκ οὖ δ' ἐλέγχουσα.) ὀρθοῦσα. ἐρθνώσα. ἀναχρίνουσα. ἃ παρέσιν ὑποβολὴν τὴν γὰρ ἐπίμονον ὀρθώσιν ἔλεγχον ὠνόμασεν. Εἰς ταὐτὸν.) ἐὰν μὲν ἥκῃ γὰρ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐστὶν ὁ λόγος. ὃ ἐστιν εἰς ταὐτὸν ἥκει ἡ ἀρχὴ τῷ τέλει. ὥσπερ οὐχ ὁ μολὼν οὕτως οὐ δὲ τὴν ἀρχὴν. εἰ δὲ ἥκῃς πρὸς τὸν χορὸν ἐμοὶ εἰς ταὐτὸν τῆς ἀγνοίας ἥκεις. ἢ εἰς ταυτὸ μοι ἀγνοίας ἥκει. πάντα γὰρ σιγᾷ. ὃ ἐστιν οὐκ ἀποκρίνεται. οὔτε πρὸς ἀρχὴν οὔτε πρὸς τέλος. Τὸ δ' ἀθρεῖ τι καὶ πέρανται δέμας.) αὐτὶ τοῦ κατατακῇ τὸ σῶμα. πῶς δὲ οὐκ ὠφελεκατα τακῆναι τριταῖα οὖσα ἤτοι τρίτην ἡμέραν ἔχουσα ἄγουσος.

Ἀγὼ φίλη πῶν.) ἀπέτεινε τὸν λόγον πάλιν πρὸς τὴν Φαίδραν ἄλλος ἦθος μετποῦσα γουθεσίασ. τὸ γὰρ παραινέσει πείθειν βέλπον ἢ ἐπαχθέσι ῥήμασιν εἰπεῖν τὴν προφασιν. ἄγε ὦ φίλη παῖ ἀμφότερα ὅπως ὠλασα βώμενα τῶν προειρημενῶν. καὶ σύγε ἢ δίων καὶ πρεσπέρα γενήσῃ ἡδέα τὴν παραίνεσιν. ἐγὼ τί ὅπου ἔδοξα τὸ πρὶν ἐπαχθὴς τις εἶναι ἕως τούτου τοῦ μέρους ἀποσᾶσα, ἐπ' ἄλλα πορεύομαι κρείπω γουθεσίασ.

Στυγνὴν ὀφρῶν.) τὴν συγνὴν τῆς αφρεσύνης. ὅπου οὐ καλῶς ἠκολούθωσου τῇ παραινέσει. ἀποσᾶσα ἀπὸ τούτου τῶν γουθεσίαν πραεῖαν μετέρχομαι. τουτέσι τὴν συγγνώτητα τοῦ προσώπου ἀφελεῖ. καὶ τῆς χαλεπῆς γνώμης ἐκείνης παῦσαι. Ἄλλως. ἐγὼ θ' ὅπ.) ἅπ φησὶ πρότερον ἐλύπουσι τῷ σωιχεῖ τῆς ἐρωτή

φιλεῖν καὶ μὴ εἰς ἄκρον· ὥστε καὶ σῶμα κατατήκειν καὶ μὴ δυνατὸν λύεσθαι τὴν φιλίαν.

Μυελὸν ψυχῆς.) οὐ γὰρ μόνη ἡ σοφία διδάσκει· ἀλλὰ καὶ ὁ πυλὺς καὶ μακρὸς χρόνος καὶ ἡ πολυπειρία· τὸν ἰσώτατον τόπον· τροπικῶς δὲ εἶπεν· ὡς ὧν σώματος καὶ ὀστέου τὸ βάθος τῆς ψυχῆς· παραινεῖ δὲ μὴ πρὸς ἄκρον ποιεῖσθαι τὰς φιλίας· ἵνα καὶ πρὸς ἀπόσασιν ἀλύτως ἔχωμεν· σῴζηθρα· τὰς φιλίας τὰς ἀλύτους.

Βιότου δ'.) τὸ δὲ τὴν κατὰ τὸν βίον τί πραγμάτων ἀκριβῶς ὠτταδούην, οὐκ ἀσφαλὲς αὐτὶ τοῦ ὠτταδούειν τῆς πρᾶγματοποιεῖν ὑπάρχειν· παύτως ὠταλύμου τὸ αὐτῶ δύρίσκεται· ὠτταδούης δ' φησὶ τοὺς μελέτας· τοὺς τῇ ὑποβολῇ τῆς σωνθείας ἀνδρείας· καθόλου δὲ τοὺς ἀληθεῖς· καὶ εἰς ἄκρον ἐκβαινούσας τῆς ἀληθείας μελέτας· ὠτταδούη ὡς φασὶν οἱ σοφοί· ἂς μὴ μόνον σφάλλειν· ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν ἐμποδίζειν εἰρήκασι· ὡς εἴπερ ὠτταμελέα δίνγεκα χρῶτο τῷ λόγῳ ὡς κατὰ μηδὲν ὑπείκειν, οὕτος εἰς ἄλλο τι ἐκ πίπτει τῷ λόγῳ· καὶ ἧς πμαγιῶδες καὶ τὸ σῶμα εἰς γόσον καταπλίνεσθαι φρήν.

Οὕπω τὸ λίαν ἥσον.) αὐτὶ τοῦ οὐ δὲ ὅλως· οὔπω τὸ λίαν ὠτταδούειν ἐπαινῶ, ὡς τὸ μὴ δὲν ἄγαν· τουτέστι τὸ μὴ λίαν ὠτταδούειν· καὶ συμπαραθήσονταί μοι πάντες οἱ σοφοί.

Ἄλλως.) οὔτω τὸ λίαν ἐλαττον ἐπαινῶ, τοῦ μηδὲν ἄγαν κὴ μετρημένου· κὴ μαρτυρδ ἐσονται οἱ σοφοί, εἰπὼν ἑνὸς τ ζ σοφῶν ἐσὶν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν· ὅπερ χίλωνι αἰσαπέασιν, ὡς κριτίας καὶ πίνδαρος· οἱ δὲ σωδάμω· ὡς τὸ σύντεγμα ἐπίγραμμα δηλοῖ· τῶν ἐλεγεῖν σώδαμος ἐπράτου· ὃς μ' ἀνέθηκεν· μηδὲν ἄγαν· καιρῷ παύτα πρόσεισι καλὰ· ὁ δὲ θεόφραστος ὡς τὰ σισίφου λεγόμενα καὶ πιτθέως· οἷον μηδὲν ἄγαν· μὴ δὲ δίκαν δικάσης· Γῶμη

μανίας· καὶ ἐμφρων γινομένη, ἀυθάνεται ἑαυτὴν πεπρατρίφασαν, καὶ μανιώδη φθεγγομένη· τὸ γὰρ τοῦ σώματος ἐν διδόμενον τῇ δονῇ τῆς λόγων, καὶ σιβυλίζομενον ὥσπερ ἐς θέαν τὴν ὠυθυμημένων τῆ λιποτολογία πρὸς ἐκ φρενῶν ἐξήρχετο· καὶ πάλιν ἐς σύνεσιν καθισαμένη τῶν ῥηθέντων ἐσωφρόνει· καὶ ὧν τοῖς ῥηθεῖσιν ἀυδιάτο. Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι.) τὴν γὰρ μετὰ τὴν μανίαν ὀρθοῦσθαι τὴν νοῦμιν ἀυδιάλυπουμένη· ὧν τοῖς ἐν τῇ μανίᾳ ῥηθεῖσι· ὡς ἐν τῷ καθεστῶτι δίκασ πρὸ ἀυδήσεως δίδοναι. Τὸ δὲ μανόμενον.) αὐτὸ δὲ τὸ μανιῶδες κακὸν μὲν, ὅτι ἀεὶ μὴ βέλτιον φθέγγεται· χρατεῖ δὲ καὶ ὑπερέχει τοῦ μετὰ σωφρόνησιος ἀπολέσθαι· οὔτε γὰρ τὴν ἁμαρτημάτων ἐν τῇ μανίᾳ ἀυθάνεται· οὔτε τοῦ θνάτου τὴν ἀληθῆ ὀνα λογίζεται· τὴν τοῦ βίου περιφῶν ἀπόσασις. Αλλως.) τὸ δὲ μανόμενον. αὐτί τοῦ κακὸν μὲν τὸ μαίνεσθαι· ἀλλα κρατεῖ πυκνὶ χρῆσθαι ἐσί καὶ ὑπερέχει τοῦ μετὰ συνεσήσεως ἀπολωλέναι· ὡς ἔστις λέγοι λυσιτελίς ἐσι μὴ γινώσκοντα ἀπολέσθαι· ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ τοιούτου βίου.

Κρύπτω τὸ δ' ἐμὸν.) ἐγὼ μέν φησι τὴν σὺν κεφαλὴν ἀυδουμένην ὧν τοῖς ἀρρήτοις κρύπτω καὶ σκεπάζω· πότε δὲ καὶ τὸ ἐμὸν σῶμα ἀδωνήτως ἔχει, πρὸς βίον ὁ θάνατος κρύπτει. Χρὴν γὰρ μετρίασ.) ἔθη φησὶ τοὺς ἀνθρώπους μεμετρημένως φιλεῖν· ὡς μὴ ἐς ἄκρον ἐξέρχεσθαι τοῦ σώφρονος. Αλλως.· Τὸ ὀυκόλως ἐκβάλλειν τὸ τῆς ἐρίδειος φίλτρον· καὶ πάλιν αὖξειν· ὡς τε ποτὲ μὲν ἐλαπτοῦν· ποτὲ δὲ αὖξειν τὰ τῆς ψυχῆς φίλτρα· οἱ γὰρ ἄκαν σώφρονες δι πλασίως κάμνουσι· ὑπέρ τε τῆς ἑαυτῶν σωτηρίασ καὶ τῆς τῶν φίλων φροντίζοντες. ἐχρῆν οὖν φησὶ τοὺς ἀνθρώπους συμμέτρως ἀλλήλους

μνάσιον σὺν τροιζῆνι· ὡς καὶ σὺν τοῖς ἑξῆς φησὶ τὸν ἀμφιλίμνης τροχὸν· ὁ δὲ νοῦς ὦ δέσποινα, τῆς ἱσοπέδου λίμνης καὶ τῶν σὺν αὐτῇ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων ἐπεύχεται δὲ λοιπὸν τῇ οἰκείᾳ θεῷ τῶν κωμητσίων. ὡς τε τὸ τοῦ ῥωμένου τῷ πνεύματι χρήσασθαι πρὸς τὸ αὖπτῷ σωναγερίφεθαι τῷ σωδιαπτᾶσθαι· τῆς θαλάσσης φησὶν αὐτὴν διοπόζην ὡς καὶ ἡσίοδος· μοῖραν ἔχει γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης· ἢ ἐπὴ λιμνῶτις ἢ ἄμπελος. Πώλους σὺ τοὺς.) ταῦτα ἀνακεχρόνισαι, οὐδέπω γὰρ ἔλληνες ἐχρῶντο ἵπποις. οἱ γὰρ ἐνὶ τῷ παφλαγονίαν πρότερον οἰκοῦντες ὕστερον τὴν ἀσβρίαν διέβησαν· λέων δ' πρῶτος λακεδαιμόνιος σὺν σὲ τοὺς ἵππους· ὡς πολέμων ἱστορεῖ· καὶ ἐπέγραψεν σὺν εἰκόνι· λέων λακεδαιμόνιος ἱππισιγικῶν σὲ τοὺς ὠπλήδα πατήρ. Νῦν δὴ μὲν ὄρος βοᾶς.) ἀρτίως μὲν ἦχες ῥῶπε εἰς ὄρος ἀπελθεῖν· καὶ τὸν θήρασπόθον ὥρμασ', καὶ κωμητσίων· πάλιν δὲ νῦν σὲ σας διοις, πῶλον δρόμου τὸν θυμὸς· καὶ τὸν ταύτας ὀχεῖσθαι γυμνασικῶς· πῆς δὲ γράφουσι τὸ πόθον· δηλοῦντες ὅτι τὸν πόθον εἰς θήρας καὶ κωμητσίας ἀφίεις· ἐπ' ἀκυμαίτοις δὲ ταῖς μὴ θαλασσίαις· ἀλλ' ἠπειρωτικαῖς· τοιαύτησιν σὺ σαδίοις ἢ σὺ ἀγυίμοις ἀγιαλοῖς· σῦβα καὶ σάδια πολλάκις ἐστίν. Ἀγασθεράζει δὲ·) ἤτοι τοῦ καλῶς ἔχοντος αὐθέλκει καὶ ἀνακρούει· ἀπὸ μεταφορᾶς ἡνίας τοὺς σειρᾶς παρακρουομένων ἵππων, καὶ τοῦ εὐθέος δρόμου παρεκβαλλομένων. Καὶ τὸ παρακόπτει·) δὲ αὐτὶ τοῦ ἐλαπτοῖ· ἀπὸ μεταφορᾶς ἡνίας παρακοπτομένων τε πρὸς ὀργέων· ἅπερ ἅμα τῇ τῶν πόδων τμήσει τὴ ἰσχὺν ἀποβάλλουσι· τῷ παντελῶς ἀδυνατίζεται· Ποῖ παρεπλάγχθην·) πάλιν καταξάσα τῆς

κοῦ δικαιοπραγοῦς πνος ἀκούσωσι ζητοῦσι παντὶ τρόπῳ ὑποσκελίσαι αὐτόν. παλαίει οὖν τοῖς φαύλοις ὁ ἀγαθός. Ἄλλως. μόνον τοῦτο νικᾷ φησὶ τὸν βίον, οὐ καλύπτεται ὑπ' αὐτοῦ. ἀλλὰ μετὰ θανατον λάμπει τὸ τῆς σωφροσύνης. τοὺς γὰρ ἀκολάστους ἐλέγχει καὶ δηματίζει ὁ χρόνος. ὡς καὶ παρθένον κάτοπτρον. ὥστε δὲ μὴ μὴ τοῦ παρόντος μόνον ἀντιποιήσασθαι. ἀλλὰ καὶ τοῦ μετ' αὐτόν. Μόνον δὲ τοῦτο.) τὸ κεκτῆσθαι διάνοιαν ἀγαθὴν. ὡς οὐ ἔλεγεν. ὅτι ἀθάνατόν τι ἐστὶ καὶ ὡς ὅλον τὸν βίον μνημονεύεται. δεῖ μὲν οὖν μὴ τοῦ παρόντος. ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοήσασθαι. εἰδυῖα ὅτι ὥςπερ τοὺς ἀγαθοὺς ὠφελοῦσι, οὕτω καὶ τοὺς πονηροὺς ἐλέγχει ὁ χρόνος. κατοπτρον δὲ παρέκασε τὸ ἐν τῷ προϊόντι χρόνῳ φανόμενα τὴν μέρια τὴν πρὶν ἁμαρτηθέντων, καθὸ παρελθόντων τὴν ὀργῶν αὐτῶν ὥςπερ οὖ κατόπτρου τὴν μέρια καὶ σκιὰς τὴν παλαιῶν αὐτῶν ὁρῶμεν ἁμαρτημάτων. Ἄλλως. γνώμῃ δικαίᾳ. θαυμασίως ἄγαν ἀπολύτως ἐχρήσατο. Οὕτω πως ἐρῶ.) οὐ διασολὴν τῶν δι' χομένου πλουσίου καὶ πίνητος. ἢ δυνεγοῦς καὶ δυτυλοῦς. ἀλλὰ καθολικώτερον ὑπάρχοντας τῶν πάντων. Κακοὺς δὲ θνητῶν.) πνες οὕτως τὸ ἑξῆς. τοὺς κακοὺς τὴν θνητὴν ἐλέγχει ὁ χρόνος. ὅταν τύχῃ προβὰς τὸ κάτοπτρον ὡς τὴν μέρια παρθένῳ. τουτέστιν ὅταν τύχῃ αὐτοὺς ἐλέγχων, καὶ φανερωποιῶν. Δέ, πον δ' ἐμοί τι.) ἐμοί φησιν ἀρτίως ἡ σὴ συμφορὰ ἀγχέλθεῖσα δεινὸν φόβον ἐνέβαλεν. Ἄλλως. καλῶς ἐμιμήσατο τὸ τὴν γραῶν παλίμβολον. ὑποφοβοῦνται γὰρ καὶ θρασύνονται ταῖς συμφοραῖς. γνῶ δ' ὀνοσόμαι. ἢ καὶ δυτελής φησι τυγχάνω τὴν γνώμην, οὐκ ἀπ' ἐμαυτῆς ὠφέλουσα σοχαζέσθαι ὅμως δέρον ὅτι παρὰ πᾶσιν

χον τῶν μίσους τοῦτον τὴν γνῶσιν. ὥς τε καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἤτοι μέχρι τοῦ νοσῆσαι καὶ νικηθῆναι τῷ παθεῖν, ἡδέως ἂν κατηρασάμην τὴν πρώτην πορνεύσασιν. Ἀλλως. μίσημα πᾶσι. ἀκριβῶς ἐγνω ὁ Εὐριπίδης τὴν ῥίζαν τῆς πορνείας αὐτῶν εἰξ ὁλόθων συσῶσαν τὸ ἐξ ἀπλοῦσθαι εἰς πολὺν τὸ κακόν. εἰ γὰρ ἐβιβλασήκει ἐξ ὀλίγων, τάχεως ἂν ἐξεκέκοπτο καὶ οὐκ ἐζηλοῦτο. Ἡ τις πρὸς ἀνδρα. προδιαιρεῖς οὖν τῷ μονοβίβλῳ τῷ πολεμικῷ ἢ ὠμοθέτων καὶ προσηγορικῶν, λέγει εἶναι τὰς πρώτον πορνευσάσας θυγατέρας Εὐριπίλα, οὐ τοῦ κώου. ἀλλὰ ἄλλου τινός. ἔσα δὲ τὸ ὄνόματα αὐτῶν μορφὴ καὶ κλυτὴ. ὡς φιλόσοφος δὲ συμβάλλει τοῦτο. ὅτι εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι κατήρξαντο τῆς πορνείας. οὐ μόνον ἐκ τοῦ ὑπερτρυφᾶν. ὅπερ τὸν ῥήτορα προκαλεῖται. ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὠμῆ ληλοῦσθαι τὸ ἁμάρτημα ἐξ ὀλίγους τινὰς γινόμενον. Ὅταν γὰρ αὐχρὰ.) ἐσοχάσατο τὸ τοιοῦτον οὐ μόνον ἀπὸ τῆς καλακείας. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τῶν ἁμαρτανόντων ἀξιοπιστίας. ὅταν γὰρ αὐχρὰ ποιῶσιν οὐ βέλτιον, πάντως οὐδὲ πλεῖς, μιμοῦνται καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκείνοις. εἰ γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τὸ αὐχρὰ νομίζεται καλὰ, πολλῷ μᾶλλον τοῖς κακοῖς. Αἵτινες ἄρα.) πῶς οὐχὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν τὰ παρὰ φύσιν ἐλεγχον δεδοίκασι. πῶς τολμῶσιν ὁρᾶν τοὺς ἄνδρας μονογυναῖκα καὶ αὐτῶν τὰ ἀναθήτων παρὰ φύσιν ἔχειν. δεδωκυῖας τὴν γύκτα. βίος γὰρ οὖσα βιοῖς ἀνάκηται. μόνον δὲ τοῦτο. ὁ βίος ἡδύται τοῖς πονηροῖς ὡς μέναν ὄχος. πράττει δ' ὁ κόλαξ ἀρίστα πάντων. δ δύτερος συκοφάντης. ὁ κακόηθης τρίτος. παλαίει οὖν τῷ βίῳ καὶ ἀμιλλᾶται ὅς τις βούλοιτο καὶ ἀμιλλᾶται. ὅς τις βούλοιτο δικαιοπραγῆν, τῷ διαφθορᾶν. πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν. ἢ ἐπιδεῖ δι φαῦλοι ὅτεοὶ

σὐδὲμίαν τοῦτο δ' ἢ μία πρόφασις οὕτως ἰσχυρὰ, οὐδὲ δίκαιον τοιοῦτον ὅπερ ἐκ τῶν φρενῶν καὶ τῆς τοσαύτης σωφροσύνης μετεσήσαί με εἰς πορνήαν. οὐκ ἀπεικότως δὲ τοῦτο φησὶ· ἀλλὰ πρὸς πλέονα δεῖξιν τοῦ μὴ μόνον δ' κατὰ φύσιν· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐλπίδα νοσεῖν δῶκε. Επείμ' ἔρως ἔτρωσεν.) ὅτι λοιπὸν κατεσκεπασμένως αὐτὴν τὴν διοίκησιν τῆς νόσου διηγεῖται· ἐρεῖ μὲν οὖν φησιν εἰ τοῦθ' ὁ σιγᾶν· ἵνα δι' ἐκ τῆς ἡσυχίας λήθημοι γένηται. Γλῶσσα γὰρ.) ἔοικε τὸ συμβαῖνον ἐκ τῆς γλώττης δι' ἄλλων προσβιβάζειν· καὶ δὲ πολλῶν τοῖς ἀκούουσιν ἀπίστων γινομένων· αὐτὴ τῆς πρᾶξεως αὐτὸς ἀνομίζεται· ἄμεινον φησὶν ἦν σιωπᾶν· δὲ λαβοῦσα μὴ γλώσσαν κτήσωμαι σύμβουλον· λόγῳ μὲν ἐκ ἐννοοῦσα τὰς αἰτίας· ἔργῳ δὲ ἀκόλαστον· δάκνει γὰρ τὸ παραινούμενον σύμβολον· ὅταν τις ἕτερον κελεύῃ ἐνὶ φρενὶ ἄλλο δ' ἔπῃ· αἴσχιστον δὲ τὴν πορνήαν καλεῖ· ἐπὴ καὶ τὸ ἐναντίον σωφροσύνην καλεῖται ἐν ᾗ σώζομεν τὰς φρένας. Τρὶς τοῦδ' ἐπεδὴ·) ἐπεὶ δὴ τοῖς β τρόποις οὐδὲν ἦν ὑγιὲς πρὸς ἐγκράτειαν τοῦ ἔρωτος, οὔτε τῇ σιωπῇ οὔτε τῇ σωφροσύνῃ, ἔδοξέ μοι ἀποθανεῖν· καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐκπλήξει τοῖς βουλεύμασιν. ὡς οὐ καλῶς ἐσκεψάμην· ἢ σιωπᾶν· καὶ σωφρονεῖν· ἢ ἀποθνεῖν. Γυνὴ δὲ.) τὸ ἐξῆς· τοῖς δ' οὖσα γυνὴ πρὸ σθεν τὴν νόσον ταύτην δυσκλεᾶ· καὶ τὸ ὄχος τῆς πορνήας· μίσημα δ' ἐν παρὰ πᾶσι· τὸ δὲ γυνὴ οὖσα· ἐπεδὴ μάλιστα αἱ γυναῖκες μισοῦσι τὴν πορνήαν· αἱ μὲν δι' αὐτὴν μεμισημέναι ἀνδράσι· καὶ γυναιξίν· αἱ δὲ φεύγουσαι τὴν ἐξ αὐτῆς αἰσχύνην. Αλλως. ἢ τοῦτο ἐκ ἁπλῶν γνώσει ἐξέθεσαν ἢ πεσάμην· ἀλλὰ καὶ γυνὴ πεφυκυῖα ἀκριβῶς ἂν

» Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
» Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.

Οἱ δ' ἡδονὴν προδιώκοντες. Καλῶς τὰς αὐχρὰς ἡδονὰς ἀπεσιώπησεν ὡς ἥδη διὰ τούτων κἀκείνας σημάνασα. αὗται γὰρ ἐκείνων εἰσὶ πικραί. σχολὴ δὲ καὶ ὁμιλία πόθεν ἡ φύσασιν εἰς ἀπορρήτους ἡδονὰς προκαλεῖσθαι τὴν φύσιν. οὐ γὰρ δὴ μία ἀλλὰ διάφοροι ἡδοναί εἰσιν. εἶτα μεταξὺ δηγεῖται τὰς αὐχρὰς τ κακῶν. Λέχαι ὁ μιλίαι.) καὶ σχολὴ ῥᾳθυμία. ἀργία. ἡ σχολὴ φησὶν ἡ δεία μὲν τῇ ἀναπαύσει. ὧν βλαβὴς δὲ τῷ ὠμῷ ἡμῖν καὶ αὐχρῷ τοῦ σώματος. διὸ καὶ περιττὸν κακὸν εἶπεν. Αἰδώς.) τὰς αὐχρὰς ἡδονὰς συγκατηρίθμησε τὴν αὐχρὰν αἰδῶ. διαφθείρει γὰρ τοὺς κεκτημένους ὥσπερ κἀκείνας τοὺς ἐμπεσοῦσας αὐτὰς αὐτοὺς ἀπολύουσιν. Ἡδ' ἄχθος οἰκῶν.) τί φῆς δυρίπιδη. κακὴν ἡ αἰδώς. ναί φησιν ἐδ' ὅτε κακὴ. διασαφεῖ γάρ εἰσιν ὁδοί. εἰ δὲ ἥδημεν δικαίρως αἰδεῖσθαι, οὐκ ἂν δύο ἦσαν ἐνὶ ὀνόματι καλούμεναι, ἴσως δὲ τὸ ὁμηρικὸν ἀνέγνω δυρίπιδης. Ἡ τ' ἀνδρασὶ μέγα σίνεται. ἡδ' ὀνίνησι.) Ἀλλως. εἰδ' ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς. ἐπεὶ φησὶν ὁ ὅμηρος μίαν μὲν εἶναι τὴν αἰδῶ. διαιρεῖν δὲ δυὰ αμινε ἔχειν. Αἰδὼς ἥ τ' ἀνδρασὶ μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησι.) τὴν διαφωνίαν ἰώμενος φησὶν. ὅτι τῆς αἰδοῦς ἡ ἀγνοια παρὰ τὴν ἡμετέραν γίνεται ἀσθένειαν. ἡμεῖς γὰρ οὐ κατὰ καιρὸν αὐτῇ χρώμενοι διπλῆν ἡγούμεθα τὴν μίαν. ἥδη γὰρ τὴν δικαίρως γινομένην ὀνομάζειν αἰδῶ. τῷ δ' ταὐτὸ ἔχοντι γράμματα. οἱ σὺν ἑνὶ τόνῳ καὶ φθόγγῳ προσαγορευόμενα. Ταὐτὸ οὖν ἐπειδὴ.) ἐπειδὴ τοίνυν τὴν φύσιν ἑκάστου πράγματος ἐτύγχανον γινώσκουσα. καὶ πόθεν οἱ ἄνθρωποι τὸν βίον ἑαυτῶν διαφθείρουσιν

διέφθαρται ὁ ἄνθρωπος βίος. ἀρα ἐκ φύσεως ἐχόντων τῶν ἀνθρώπων τὸ ἁμαρτάνειν. ἢ ἐκ ἀβουλίας. καὶ κρίναντα ἐγὼν ὅτι οὐκ ἐκ φύσεως πρόσεισιν ἡμῖν ἡ κακία. ἐκ τούτου δ' ἤδη ὅτι τὰ φυσικὰ πάντες πᾶσι παρίεμεν. οἷον. τὸ γελασικὸν. τὸ ὑπνοῦν. καὶ τἄλλα ὅμοια. οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος χωρὶς τούτων. ἐὰν δὲ βρίσκης πρὸς πολλοῖς ἀνθρώποις τὸ οὐ φρονεῖν καὶ δικαιοπραγεῖν δῆλον ὅτι οὐ φύσει πρόσεισιν ἡμῖν τὸ φαῦλον. οὐ γὰρ ἂν βρίσκοιτο πολλοὶ καὶ ἀγαθοί. Ἀλλὰ. Ἠδύνατ' ἄλλως.) χωρὶς νόσου τυγχάνουσα δῆλον ὅτι πᾶσιν ὡς ἔοικε φύσει ἐνυπῆν. ὁ πότε πάρεστι τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιλλαγμένης ἀνθρώπου ἡ ψυχὴ φιλοσοφωτέροις ἐγκαταγίνεται ζητήμασι. πᾶσιν δὲ καὶ τὸ ἡρέμα νοσηλευόμενον αὐτὴν ἐνυμνῆσαι τοιαῦτα. τότε γὰρ γνωμικώτεροι γινόμεθα τῆς φύσεως ἡμᾶς διὰ τοῦ πάθους ἐκπαιδευούσης. Καὶ μοι δοκοῦσιν.) οὐκ ἀγνοίᾳ μοι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκπίπτειν εἰς τὰ ἁμαρτήματα. ὅπου γε πολλοὶ καὶ οὐ φρονοῦντες καὶ ἀνδανόμενοι κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν, ἐκπίπτουσιν εἰς τὸ κακόν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἀγνοίᾳ. ἀλλὰ γινώσκοντες ἁμαρτάνομεν, ταύτην σκοπητέον τοῦ βίου τὴν λύμην τί ἐστι. Γνώμης τῆς γνώσεως.) οὐχ ἁμαρτία δὲ τῆς γνωμικῆς φύσεως. ὅπου γε πολλοὶ ἀνδανόμενοι τὸ ἀγαθὸν προκρίνουσιν ἀντοῦ τὸ κακόν. Τὰ χρήσ ἐπισάμενα.) δεῖξαι βούλεται ὅτι οὐκ ἀγνοίᾳ τοῦ κακοῦ τὸ κακὸν πράττομεν. ἅπερ μὲν οὖν χρησὰ καὶ χρήσιμα τῷ βίῳ καθέσηκεν, ἴσμεν. ἐκπονεῖν δὲ αὐτὰ οὐ θέλομεν διαφορεῖς ἢ δοναῖς ἡττώμενοι. ἀπό τινος γὰρ ἀρχῆς καὶ ὅκνου τοῦ ἐκπονεῖν τὰ καλὰ, τὰ κακὰ μετερχόμεθα. ὅσῳ γὰρ δυσάλωτος ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, τοσούτῳ ἡ κακία εὐάλωτος. καὶ ἡσίοδος.

θιᾶ. καθ' μόνον ἐνδέξασθαι δώσαμεν δώσατε οὐ προ-
νοεῖσθαι. Αἴτιος ὦ.) ἐκ πλαγίας ὁ χορὸς τ ὑπερβολὴν τῶ
πάθους ἐχετλιάζει οἰκτίρων ἅμα καὶ θρηνῶν τὸ συμβὰν·
καὶ τὸ σχετλιαστικὸν ὦ λαμέσου κείμενον οἱ κατὰ ὡς
λυπημένης, οὐκ ἀναπάρπισον ἀποτιλεῖ τὸ ἄχθος τοῦ
λόγου. διαφόρως τι ἔμφασιν αὐτὸ κατιπάγει. τὸ τῶν
λυπουμένων ἦθος μιμούμενος ὅσοι τὰς αὐτὰς κατιπά-
γουσι πρὸς πλείονα σύνθυμησιν τῶν ἑαυτῶν κακῶν. ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστι. ἤκουσάς φησι τὰς αὐτὴν κουσα καὶ δυ-
συχὴ παθὴ τῆς τυράννου θροούσης καὶ λεχούσης. πρὸς
ἀλλήλας δὲ φασι οὐχ ὡς ἀγνοοῦσαι τὰ λεχθέντα ἀλ-
λὰ πρὸς πλείονα σύνθεσιν τῶ σύνθυμησιν τοῦ πάθους.
οἰκτὸν τε δὲ μέσου κατιπάγει τὸ σχετλιαστικὸν. ὥσ-
τε τὴν λύπη κωλύομεν αὐαρτῆσαι τὴν διάνοιαν.
Ἀνήκουσα δὲ.) τὰς μὴ τε ἀκοῆς ἄξια. τὰς ἄρρητα.
Τίς σε παναμόριος.) τίς ἀρά σε χρόνος ἐκ πασῶν
τῶν ἡμερῶν οὗτος ἐξεδέχετο. ὧ τὰς τοῦ ἔρωτος γονάσασα
ἐξέφυγας. παναμόριος δὲ ὁ ἐκ πασῶν τῆ ἡμερῶν εἰς
ταύτην σωαφθεὶς. ἢ οὕτως ἐκτίνος ἀρχὴ χρόνου. καὶ
ποίας ἡμέρας αὕτη ἡ δυσυχὴς ἡμέρα ἐξεδέχετό σε.
Τροιζήνιαι γυναῖκες.) ἑκάτερον γὰρ μέρος τῆς πελοπ ον-
νήσου ἡ τροιζηνία πόλει βάλαπαν. κατ' αὐτὴν περὶ τοὺς ἀπὶ
καὶς κειμένη. ἤδη ὃ λοιπὸν ἐγωσμένας τὸ πάθος ἀφει-
μένη τ ἐπ' αὐδοῦς αἰνιγματωδῶν διανοιῶν, ἀπολογῆ-
σθαι διαρρήδην ἄρχεται. ὡς κατὰ φύσιν γονάσασα τ ἔ-
ρωτος. καὶ βλομένη ἐμφατῶς ἑαυτ αἰτίαν. οἰκείως δὲ
τοῖς ἀπολογημένοις πολλῶ τῷ γνωμικῷ χρῆται. Προ
νώπιον.) ὃ πρόθυρον. κατὰ γὰρ τὴν πελοπόνησον ἐστὶν ἡ
τροιζηνα πρὸς ἀνατολὰς. Ἦ δή ποτ' ἄλλως.) πολ-
λάκις φησὶ διαγρυπνήσασα ἐνυκτὶ ἐσκόπησα πῶς

δ' φθαρται

ἐμαρτημα. Ἐκ τοῦδεν ἡμεῖς.) ἐκ τῆς καταγωγῆς τὸ νέ-
νος. δυσυχέμεν τ νόσον τὸ ὄρθιος. αὐτὶ τὸ προγονι-
κὴν τινὰ δυσυχίαν δυσυχέντες τοῦτο πάσχομεν.
Οὐδὲν τι μᾶλλον.) ἢ δὲν πλέον σε ἐπορεχομένης ἐκ
γνῶναι ὃ βέλομαι ἀκέσαι σε πίσι προφάσει τῆς νόσε.
ἢ δὲν μᾶλλον οἵ δε ἀκούειν ὃ βέλομαι. Πῶς; ἀ σύμοι.)
ἐπεὶ παχύτερα τ γοῦν οὖσαν ἡγρεῖς, οὐ σωπῆκε τὸ λε-
γόμενον ὑπὸ τῆς φάδρας, ἀναγκαστοῦσα, ἢ φάδρα
φησὶ πῶς ἂν δυνηθείης ἐπεῖν μοι ταῦτα ἃ ἐδεήμεν ἀ-
ποκρίνασθαι. ἢ πῶς μοι λέγοις ἃ λέγειν μέλλω. ἐπεὶ ἔν
ὡς ἔρηται πολυμόρφως ἀνίξαμεν τὸ παχύτερον τῆς
γραὸς οὐκ ἐδυνήθη συμβαλλεῖν, ἀπορριφασα τὸ πάθος
ἔξω ἐπεῖν, εἰς τοῦτο ἀπορίας ἦλθε ὥστε ἐρωτᾶν αὐτὴν ὃ
πρὸς αὐτὴν ἐδεῖ λέγειν. τοῦτο ᾗ καὶ τὸ αἰδεσικὸν τὰ γυναίω
πεμαίρει. καὶ τὸ κομματικὸν τ νοσεόντων. κεκωμῴδη-
ται ᾗ ὁ σίχος οὗτος ὑπὸ ἀριστοφάνες. καὶ εἰς παροιμίαν
μετῆκται. Τίδηθ' ὁ δη.) ἀγνοοῦσι διάνυμῶν αὐτῇ
συμβάλλειν. αὐτὴ λοιπὸν ὄρθιος τὴν ὄρθιος φύσιν. δη-
λοῦσα ὅτι ἔκπινος θείας ὀργῆς τοῦτο νοσεῖ. Ος τις ποθ'
οὗτος.) πιθανώτατα παρίδραμε τὸ ὄνομα. ἤτοι αὐτὸ-
μόλον. ἢ διὰ τοῦτο σημαίνει θέλων σχ. ὡς ἐκ ἐξεδήμησεν.
οὐ ᾗ ἀπὸ τρυφῆς καὶ σωιχᾶς θείας αὐτοῦ ὁρᾶ. ἀλλὰ χό-
λῳ τῆς ἀφροδίτης. ἐπὶ τῷ κάλλει τὲ νέε. οἱ σώφρονες γὰρ
ἐχὶ βέλονται κακῶν ὄρθιος. ἀλλ' ἀναγκαζόμενοι. Σὲ τε
δ' ἐκ ἐμὲ.) ἄρισα ᾗ καὶ ἄρνησις μετὰ τ ὁμολογίαν τ
σαφῆν. Οἵμοι τί λέξεις.) σαφῶς ἐκέκσασται τὸ ὄρθιος,
λοιπὸν ἀχετλιάζει τὴν ὑπερβολὴν τὲ πάθες. κομματικὴν ᾗ
ἢ διάνοια ὡσ ἂν ἐκ πεπλημμένης τῷ θύματι. Οὐκ ἄρ'
ἔσθ'.) θεὸν γὰρ κυρίως φησὶ τ μετὰ τὲ δυνατὲ καὶ τὸ
προγονικὸν ἔχοντα τ δυναστευομένων. μείζονα ἂν αὐτῇ

γης. κρύπτης χρησὰ ἂν μὴ ἢ σιγμὴ εἰς τὸ χρησὰ ἔσιν ὁ λόγος κρύπτης τε καλα ἐμοῦ περικαλέσης σε λέγειν αὐτὸ. ὅ ἔσιν ἐμοὶ τε πιμῆς σοι ἅπαντα ἐτόμενα ἐκκαθοῖς ἀνακοινώσασθαι. κρύπτης μοι ἐμὲ χρησὰ ἱκετευούσης. καὶ χρισιμῶς ἀξιούσης ἀνακοινοῦσθαι μοι.

Εκ τῆ γῆ.) ἐκότως κρύπτω, ἃ ἀπειτεῖς με λέγειν. μέλλω γῆ ἐκ τούτων τῶν ἐδάλων ἡλαδὴ τῆς ἐγκρατείας εἰς ἀκρὰ μερτεβάινειν. ὅ ἔσι φονδύειν ἐμαυτὸν. ἐὰν μέν τοι ἡ λέγουσα ἡ γραῦς, χρησὰ μου ἀναγκαζούσης σε λέγειν κρύπτης με. ἀναλόγως ἐπαφήσεις πῖκ γῆ τῶν ἀναθῶν τούτων ὧν λέγης, ὅ ἔσι τοῦ φανηρῶσαι τὸ πάθος. ἐγὼ εἰς ἀκρὰς πεσοῦμαι φήμην. ἢ καὶ πορνδύειν ἀναγκαθήσομαι. ἐκ τ γῆ ἀκρῶν. ὅ ἔσι περῶμαι γῆ ἀπὸ πορείας ἐκ φυγῆν. εἰς σωφροσύνην δὲ πιθῆσαι. διὸ σῶσαι βούλομαι ἀποθανῶν. καὶ ἔσιν αὕτη ἡ γραφὴ ἁρμοζομένη τῷ ἐρῆς. εἰ δὲ κρύφα φησὶν ἐξ ἀκρῶν μηχανήσασθαι βουλεύη, πόσῳ μᾶλλον βωμαθήσῃ αὐτὴν τ βουλὴ διελθούσας σαφῶς. καθόλου γῆ σαφὴς τῶν δηλώσεις ἐσὶν ἰχυροτέρα. διὸ κ ἀπορρήσασα αὐτὴν ἔφησε. Α πελθε πρὸς θεῶν δεξιᾶς τῆς μῆς μέθες.) ὅμως ἡ πρώτη γραφὴ βελτίων. Τιμιωτέρα φανῆ.) σοφωτέρα ὡς φίλοις βαρρούσα τ συμφορᾶν. κ μὴ κρυπτῶ πάθη πολιορκουμένη. κατὰ γῆ μέγα ἀνδρογ σοφῶν ἀνδρῶν ἐσι τὸ τοῖς φίλοις λέγειν τὰ ἀναγκαῖα. σὺ οἷς φησι λαγθάνειν τὰ πράγματα. τὰς λέγειν ἡμῶν ὀνομώτας τὰς ἀληθέας ἀεὶ τοῖς ἀναγκαίοις κ τὰ ἐξῆς. λέγει οὖν ὅτι σεβασμιωτέρα ἐμοὶ φανῆ τὰ οὕτως ἀπορρήτα μοι βαρρούσα. Ω τλῆμον. ἀνιγματωδῶς φράσαι βίλει τὸν ἱερότε. πιθανώτατόν τε δ ἅμα τῷ ἀνιγμῶ κ τὴν συγγνώμην ἠσατε. ὡς προγινικὸν κεκτημένῳ τὸ πάθος. κ ἐκ ἰδίας φύσεως

ἐλευθέρων. Οἶδα γὰρ καλῶς.) τοῦτο προσέθηκε πρὸς πλάνην γὰρ ὁδώσω αὐτὴν ἐκίνησεν. οὐκ ἀμφίβολον αὐτῇ τὴν γνῶσιν τούτων εἶναι λέγουσα. θιγγάνει δὲ σφόδρα τοῦ δι. οἷον καθάψατό σου φησὶ τῆς ψυχῆς. καὶ λόγῳ μόνον ἠρεμοῦσιν τοῦτο τὸ πρὸς ὀργὴν ἀσκεῖν πάθος. οἱ μανθάνοντες οὐκ ἐφόβησας. διὰ τὸ ἠρεμεῖναι. ἀλλὰ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι. μὴν ἐξεπάκτου διὰ φαρμακείας γεγενημένων. ἐπακτὴ γὰρ νόσος ἔξωθεν ἐπαγομένη κατεία παρὰ τὴν ἐχθρῶν. μήτις σοι φησὶ τῶν ἐχθρῶν ἐπάγει τι λύπης ἄξιον, ἀρά τινος ἐχθρᾶς μὴ χαρησαμένης σου. ἐώθασι γὰρ οἱ ἐχθροὶ ἐπαγωγὰς τινῶν δαιμόνων ποιεῖσθαι ὡς τοὺς οἰκείους. ἢ οὕτως. μήτις σε τῶν ἐχθρῶν ἐφαρμαξε, λέγει δὲ διὰ τὸ ἠρεμεῖναι. φρίξω δ' ἔχει μίασμά τι. φίλος μὲ ἀπόλλυσι. ἐπειδὴ εἶπεν φίλος, λέγει. μήτι ἄρα ὁ θυσιῶν ἁμαρτάνει. τὸ μὲν οὖν ἥμαρτεν. πρὸς αὐτὸ διασολὼν ἐχθροῦ τινος. τὸ δὲ οὐχ ἑκών, ἐπεὶ οὐκ ἐκ προνοίας αὐτοῦ ὢν ὁ ἔρως.

ἐξαρτώμεθα.) ἐξαρτηθήσομαί σου τῆς οἰκείας. ἢ σὺ σοῦ τὸν βίον λέψω. ἐμὴ ἄρα φησὶ μετέπειτα ἀνάγκης οὐ συγχωρήσω οὐδ' ἀπολύσομαι. Κακῶς πολλαγάσοι.) ἤτοι πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πυθέσθαι, ἐπάγει δεύτερον τὸ κακὰ κακὰ οὖν ἐστιν ἐπύσθη τὰ σιωπώμενα κακά.

ὀλῆ.) ἀπολῆ φησιν ἡ ἀναχώρησις μελέτην. ἐμοὶ δὲ τὸ σιωπᾶν τιμῶ φέρει. καὶ οὐκ ἔκφορος ἐς πολλοὺς ἡ νόσος. ἀλλὰ συγκαταβάλλω ἐμαυτῇ τὸ τῆς σωφροσύνης ὄνομα μέλλουσα σὺν σωφροσύνῃ τελευτᾶν. ἢ ἔτως. καὶ μή μοι εἴπῃς, ἀποθανῇ. τοῦ δὲ σφριθῆναί σου, μεῖζον οὐκ ἔστι μοι κακὸν. εἴτε φησὶν ἀπολοῦμαι. τὸ δὲ ἀπολέσθαι μετιμῶ μοι φέρει. ἢ ὃ γράφουσι. μὴ νοήσασα τὸ πρᾶγμα φησί. ἢ τιμῶ σοι φέρει τὸ πρᾶγμα, διατί μὴ λέ-

σιως. τεγωῦ ὦ τὸ κολακεύειν σε τραπήσομαι.
Γωναῖκες ἄνδρ.) συμπράξουσι. σωφρονήσουσι. γωναῖκες γὰρ οὖσαι οὐ ταῖς τοιαύταις συμβάλλονται νόσοις. ἂν μὲν πραθεῖσαι, ἂν δὲ προσδοκῶσαι πήσεσθαι. καὶ γὰρ δυεπίβατον ἄκανθας εἰς τὸ τοιοῦτο τὸ μῆν γωναικῶν γένος. ἔοικε δὲ λέγειν ὡς τοιοῦτον. σωφρονήσουσιν οὖν ἀποκατεστήσουσιν. βραπεύσουσι τὴν μοιχείαν.
Εἰ δ' ἐκφορός σοι.) αὐτὶ τοῦ ἐξελεγχθῆναι καὶ ἡθῶσαι δωσαμένη. τουτέστιν. εἰ δὲ δύναται καὶ ἀρνεῖσθαι ἀκέσασαι τὰς συμφοράς. Δὸς ῥᾴβρησον.) δὸς ῥᾴδιον εἰς μὲ βλέψον. ἵνα καὶ διὰ τῆς ὄψεως αἰδεσθῆς με. ἵνα ὡς ἐκείνης μὴ ἐνατενιζούσης, μὴ δὲ προϋγομένης τῇ παρανέσει, φησὶ πρὸς τὸν χορόν. μὰ τὴν ὦ γωναῖκες μοχθοῦν μὲν πάθεν ταύτην περῶμεναι, ἢ οὕτως. εἰς δὲ τὸ πάθεν ὁμοίως ἄπεσμεν τοῖς πρὶν ῥήμασιν. ὥσπερ γὰρ διὲκείνου οὐδὲν ἠνύσαμεν, οὕτως οὐ δὲ διὰ τούτων.
Αλλ' ἴδι μέν τοι.) λοιπὸν ἀπεγωκῶ τὴν κολακείαν κυνισκοῖς αὐτὴν λόγοις ὑπεβίζει. φάσκουσα ὅτι ἐὰν θανῆ. μὴ ἀξιώσας λόγου τὸν ἄνδρα, προδώσης τοὺς σοὺς παῖδας. ἐκ βλαβήσονται γὰρ τῶν οἴκων. λοιπὸν πλὴν ἀποπληρώσαι τὸν λόγον διὰ μέσου φησί. πρὸς τοῦ δ' αὐβαδισία γεγοῦ θαλάσσης. Αλλως.) γίνωσκε προδιδοῦσα τοὺς σοὺς παῖδας ἐὰν ἦ. Μὰ τὴν οὐναταν.) ἴδ' ὅτι ἠθικῶς ὀμνύομεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν οὐ σεμνύναι αὐτὰς βουλόμενοι. ἀλλ' ἐρωνθυόμενοι. ἢ πρὸς πλείονα ὑπεβισμὸν κατ' ἐκείνης ὀμνῦσιν. ἢ ἐπεὶ εἰώθασιν οἱ ἐρωνθυόμενοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὀμνύναι. ὡς καὶ σοφοκλῆς σὺ μυκήναις. μὰ τὴν ἐκείνου θαλίαν ἢ βάσκιεται. θῆλυς μὲν αὐτὸς ἀρρένας δ' ἐχθροὺς ἔχων. νόθον δὲ φρονοῦντες. καὶ φιλοσοφίαν ἔσκει ὅπερ ἐστὶν

γεραιὰ.) διὰ τοῦτον ἔδοξεν ὅτι ὠφελεῖ θεραπεῦσαι τὸ κατὰ τὴν φάιδραν γυναῖκα αὐτὴν ἀποκαλέσασα. γυναικεῖ γὰρ μᾶλλον αἱ γυναῖκες θεραπεύουσι τὰς καθ' ἑαυτὰς ἄλλως τε καὶ γεραιὰν τὴν πίστιν τροφόν. Ἀσημα δὲ.) αὐτὶ τοῦ ἄγνωστα. ὅπως δ' ἐρεῖ καὶ χρήσθαι ἀπλῶς. ὡς καὶ θυμοειδὴς ἀδιάπαυστα ἐν αὐτὶ τοῦ ἀδιάπαυστον. Οὐκ εἰ δ' ἐλέγχουσα.) ὀρθοῦσα. ἐρθνθῶσα. ἀνακρίνουσα. ὅπερ ἐστὶν ὑποβολὴν τὴν γὰρ ἐπίμονον ὀρθώσησιν ἔλεγχον ὠνόμασεν. Εἰς ταὐτὸν.) ἐὰν μὲν ἥκῃ γὰρ. πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐστὶν ὁ λόγος. ὃ ἐστιν εἰς ταὐτὸν ἥκειν ἀρχὴ τῷ τέλει. ὥσπερ οὐχ ὁμολογεῖται οὕτως οὐ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐὰν δὲ ἥκῃς πρὸς τὸν χορὸν ἐμοὶ εἰς ταὐτὸν τῆς ἀγνοίας ἥκεις. ἢ εἰς ταυτό μοι ἀγνοίας ἥκει. πάντα γὰρ σιγᾷ. ὃ ἐστιν οὐκ ἀποκρίνεται. οὔτε πρὸς ἀρχὴν οὔτε πρὸς τέλος.

Τὸ δ' ἀθρόον εἶ τι καὶ πέφανται δέμας.) αὐτὶ τοῦ κατοικεῖ τὸ σῶμα. πῶς δὲ οὐκ ὠφελεῖ κατοικεῖν τριταῖα οὖσα ἤτοι τρίτην ἡμέραν ἔχουσα ἄγθους.

Ἀγὼ φίλη παῦ.) ἀπέτεινε τὸν λόγον πάλιν πρὸς τὴν φάιδραν ἄλλος ἦθος μεταποῦσα γοητεύσασ. τὸ γὰρ παραινέσει πείθειν βέλτιον ἢ ἐπαχθέσι ῥήμασιν εἰπεῖν τὴν πρόφασιν. ἄγε ὦ φίλη παῦ ἀμφοτέραι ὅπως ὠφελῶμεν βαίμεθα τῶν προκειμένων. καὶ σύγε ἢ δίωγ καὶ πρόσθεν γενήσῃ ἐδέξῃ τὴν παραίνεσιν. ἐγὼ τὲ ὅπου ἔδοξα τὸ πρὶν ἐπαχθὴς τις εἶναι ἕως τούτου παῦσω μέρους ἀποσᾶσα, ἐπ' ἄλλῳ πορεύομαι κρείσσω γοητεύσασ.

Στυγνὴν ὀφρῦν.) τὴν συγνὴν τῆς αἰδοῦς. ὅπου οὐ καλῶς ἠκολούθωσεν τῇ παραινέσει. ἀποσᾶσα ἀπὸ τούτου τῶν γοητεύσιαν πρᾶξαι μετέρχομαι. τοῦτ' ἔστι τὴν συγγνώμην τοῦ προσώπου ἀφελεῖ. καὶ τῆς χαλεπῆς ὠμότητος ἐκείνης παῦσαι. Ἀλλως. ἐγὼ θ' ὅπως.) εἴπερ φησὶ πρότερον ἐλύπουσι τῷ σωιχεῖ τῆς ἐρωτή-

φιλεῖν καὶ μὴ ἐς ἄκρον· ὅστις καὶ σῶμα κατακτήκει καὶ μὴ δυνατὸν λύεσθαι τὴν φιλίαν.

Μυελὸν ψυχῆς.) οὐ γὰρ μόνη ἡ σοφία διδάσκει· ἀλλὰ λὰ καὶ ὁ πυλὺς καὶ μακρὸς χρόνος καὶ ἡ πολυπειρία· τὸν ἰσώτατον τόπον· τροπικῶς δὲ εἶπεν· ὡς ὦ σῶμαί τος καὶ ὁσίου τὸ βάθος τῆς ψυχῆς· παραινεῖ δὲ μὴ πρὸς ἄκρον ποιεῖσθαι τὰς φιλίας· ἵνα καὶ πρὸς ἀπόσασιν ἀλύτως ἔχωμεν· σῴζηνθρα· τὰς φιλίας τὰς ἀλάπασ·

Βιότου δ'·) τὸ δὲ ἦν κατὰ τὸν βίον τι πραγμάτων ἀκριβῶς ὦπτηδόνεν, οὐκ ἀσφαλὲς αὐτὶ τοῦ ὦπτηδόνει τῆς πρᾶγματοιεῖν ὑπόφαλαν· πάντως ὦπλήψιμόν τι ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται· ὦπτηδόνεις δέ φησι τοὺς μελέτας· τοὺς τῇ ὑποβολῇ τῆς σωνηθείας αὐσυδεῖς· καθόλου δὲ τοὺς ἀληθεῖς· καὶ εἰς ἄκρον ἐκ βαυούσας τῆς ἀληθείας μελέτας· ὦπτηδόνη ὡς φασὶν οἱ σοφοί· ἂς μὴ μόνον σφάλλειν· ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν ἐμποδίζειν ἐρήκασι· ὡς εἴπερ ὦπμελέα δίνγεικεῖ χρῶτο τῷ λόγῳ ὡς κατὰ μηδὲν ὑπάκειν, οὗτος εἰς ἄλλο πεἐκ πίπτει τῷ λόγῳ· καὶ ἧς πμαγιῶδες καὶ τὸ σῶμα εἰς νόσον κατακλίνεσθαι φόβη. Οὕτω τὸ λίαν ἦν ον.) αὐτὶ τοῦ οὐ δὲ ὅλως· οὕτω τὸ λίαν ὦπτηδόνειν ἐπαινῶ, ὡς τὸ μὴ δὲν ἄλλαν· τουτέστι τὸ μὴ λίαν ὦπτηδόνειν· καὶ συγκατατίθεσονται μοι πάντες οἱ σοφοί. Ἄλλως·) οὕτω τὸ λίαν ἐλατὸν ἐπαινῶ, τοῦ μηδὲν ἄλλαν καὶ μετρημένου· καὶ μαρτυρεῖ ἔσονται οἱ σοφοί, ἐπεὶ νόει τῆς σοφῶν ἐσὺν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄλλαν· ὅπερ χίλωνι ἀναπεθέασην, ὡς κριτίας καὶ πίνδαρος· οἱ δὲ σωδάμω· ὡς τὸ ὀπτὶ γέα ἐπίγραμμα δηλοῖ· τοῦτ' ἔλεγεν σώδαμος ἐπιράτου· ὃς μὰν ἐδηκεν· μηδὲν ἄλλαν· καιρῷ πάντα πρέσσεσι καλὰ· ὁ δὲ θεόφρασος ὡς τὸ σισίφου λεγόμενα καὶ πιτθέως· οἱ ον μηδὲν ἄλλαν· μὴ δὲ δίκαν δικάσης. Γνῶθι

μανίασ· καὶ ἔμφρων γινομένη, αὐθάνεται ἑαυτὴν πεν-
ρατρίψασαι, καὶ μανιώδη φθεγγομένη· τὸ γὰρ τοῦ
ἔρωτος εὖ διδόμενον τῇ δοκούσῃ λόγων, καὶ σωφρο-
μένων ὥσπερ θέας ἦν ὠθυμαμένων τὴν λεπολογίαν
πρὸς ἐκ φροσωλῶν ἐξέρχετο· καὶ πάλιν εἰς σύνοιαν καὶ
βισαμένη τῶν ῥηθέντων ἐσωφρόνει· καὶ ὧν τοῖς ῥηθεῖσιν
ὠδίνασε. Τὸ γὰρ ἐρθοῦσθαι.) τοῖγὰρ μετὰ τὴν μα-
νίαν ἐρθοῦσθαι τὴν γνώμην ὠδίνα λυπουμένων τοῖς
σὺν τῇ μανίᾳ ῥηθεῖσι· ὡς σὺν τῷ καθεῖσῶπ δίκασ πρὸ
αὐθήσεως δ δόναι. Τὸ δὲ μαινόμενον.) αὐτὸ δὲ τὸ
μανιῶδες κακὸν μὲν, ὅπ ἀῖμὴ βέλτιαι φθέγγεται· κρα
τεῖ δὲ καὶ ὑπορέχει τοῦ μετὰ σωφρόνησις ἀπολέσθαι·
οὔτε γὰρ τὴν ἁμαρτημάτων σὺν τῇ μανίᾳ αὐθάνεται·
οὔτε τοῦ θνάτου τὴν ἀλγηδόνα λογίζεται· ἢν τοῦ βίου
πρηνῶν ἀποσᾶς. Αλλως.) τὸ δὲ μαινόμενον. αὖ-
τί τοῦ κακὸν μὲν τὸ μαίνεσθαι· ἀλλὰ κρατεῖ πυκνῖσι
χρᾶσασον εἰσὶ καὶ ὑπορέχει· τοῦ μετὰ συνηδήσεως ἀπο-
θανεῖν· ὡς ἔστι λέγοι λυσιτελίς εἰσι μὴ γινώσκοντι
ἀπολέσθαι· ὡς κρήπονος ὄντος τοῦ τοιούτου βίου·

Κρύπτω τὸ δ' ἐμὸν.) ἐγὼ μέν φησι τὴν σὼ κεφαλὼ αὖ-
δουμένη ὧν τοῖς ἠρημένοις κρύπτω καὶ σκεπάζω· πότε
δὲ καὶ τὸ ἐμὸν σῶμα ὀθωνηρῶς ἔχει, πρὸς βίον ὁ θάνα
τος κρύψει. Χρὴν γὰρ μετρίασ.) ἔθει φησὶ τοὺς αὖ
θρώπους μεμετρημένως φιλεῖν· ὡς μὴ εἰς ἄκρον ἐξέρχε
σθαι τοῦ σώζειν. Αλλως.· Τὸ δυσκόλως ἐκβάλλειν
τὸ τῆς ὀρέξεως φίλτρον· καὶ πάλιν αὐξῆναι· ὡς τε ποτὲ
μὲν ἐλαπτοῦν· ποτὲ δὲ αὔξειν τὸ τῆς ψυχῆς φίλτρα-
σὶ γὰρ ἄλαν σώζοντες διπλασίως κάμνουσι· ὑπό τε
τῆς ἑαυτῶν σωτηρίασ καὶ τῆς τῶν φίλων φροντίζοντες.
ἐχρῆν οὖν φησὶ τοὺς ἀνθρώπους συμμέτρως ἀλλήλους

μνάσιον σὺ τροιζῆνι· ὡς καὶ σὺ τοῖς ἑξῆς φησί τὸν ἀμ-
φιλίμνης τροχόν· ὁ δὲ νοῦς ὦ δέσποινα, τῆς ἱσοπέδου
λίμνης καὶ τῶν σὺ αὐτῇ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων ἐν-
πέυχεται δὲ λοιπὸν τῇ οἰκείᾳ θεῷ τῶν κωμητσίων· ὡς
πε τὸ τοῦ ῥωμένου ὧν τῇ θύματα χρήσασθαι πρὸς τὸ
αὐτῷ σωσαγαςρέφεσθαι τῷ σωθῆναι τάδε· τῆς θαλάσ-
σης φησὶν αὐτὴν δυσπόρευτον ὡς καὶ ἡσίοδος· μοῖραν ἔχει
γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης· ἢ ἐπὶ λιμῶτις ἢ
ἄμπελος· Πῶλους σὺ εἴπας·) ταῦτα σὺ νεωτέρως
σαι, οὐδέπω γὰρ ἑλλησὶ ἐχρῶντο ἵπποις· οἱ γὰρ ἑνέ-
τται παφλαγονίαν πρότερον οἰκοῦντες ὕστερον ὧν τὴν ἀ
θρίαν διέβησαν· λέων δ' πρῶτος λακεδαιμόνιος σὺ κη
σεν σὺ έται ἵππους· ὡς πολέμων ἱερεῖ· καὶ ἐπέγρα-
ψεν σὺ εἰκόνι· λέων λακεδαιμόνιος ἱπποσιγικῶν σὺ έ
ται ὡ πικλήδα πατήρ· Νῶν δὴ μέν ὄρος βοᾶς·)
κατίους μὲν ἔχεις ῥῶπας εἰς ὄρος ἀπελθεῖν· τῷ ὧν θήρας
πόθον ὥρμασ', καὶ κωμητσίων· πάλιν δὲ νῶν σὺ σας
δίοις, πόλου δρόμου ὧν θυμὸς· καὶ ὧν ταύτας ὀχεῖ-
θαι γυμνασικῶς· πνεῖς δὲ γράφουσι τῷ πόθον· δηλοῦν-
τες ὅτι τὸν πόθον εἰς θήρας καὶ κωμητσίας φέρεις· ἐπ' ὀ
κυμαύτοις δὲ ταῖς μὴ θαλασσίαις· ἀλλ' ἠπειρωτικαῖς·
τουτέστιν σὺ σαδίοις ἢ σὺ ἀγυμνάστοις ἀγυιαλοῖς· σῦβα καὶ
σάδια πολλάκις ἐστίν· Αγασιθράζει δὲ·) ἤτοι τοῦ
καλῶς ἔχοντος ἀγθέλκει καὶ ἀγακρούει· ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν τὰς σειρὰς παρακρουομένων ἵππων, καὶ τοῦ
εὐθέος δρόμου παρεκβαλλομένων· Καὶ τὸ παρακό-
πτει·) δὲ αὐτὶ τοῦ ἐλαποῖ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρα-
κοπτομένων τὸν πρὸς ἀρχεῖον· ἅπερ ἅμα τῇ τῶν πόρων
τμήσει τῇ ἰσχνῷ ἀποβάλλουσι· τῷ παντελῶς ἀδυνη γί
γεται· Ποῖ παριπλάγχθην·) πάλιν καταισᾶσα τῆς

βλέπουσι τῷ λειπομένῃ τῆς φράσεως τὸν ὦμον τε. κάθ' ὅλου δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ὤμων συμβαίνει. Πρὸς θεῶν δράματι.) αὐτὶ τοῦ ὦμῳ παθητικὸν αὐτὶ ὠμοπληκτικοῦ. καὶ οἰκείως τῇ μεσότητι ἐχρήσατο. ἄκρως δὲ ὠμοπλήκτου ἤθους ἀπεμάξατο. τῇ λειπομένῃ τῆς ἐκφράσεως περιφρασίᾳ. εἰς ὑπόμνησιν γὰρ ἐρχόμενοι τῶν ποθουμένων καὶ μονονοὺ χειρογραφοῦντες αὐτοῖς λόγοις, ἐπὶ μᾶλλον τὴν ἐπιθυμίαν ἐγείρουσι. Θεσσαλὸν ὄρπακα.) θέσσαλον γὰρ ὄρημα τὸ ὁρμᾶν. ἐπίλογχον ὃ βέλος αὐτὸ τὸ πτερῶσκον σιδήρεον. ὅπερ ὁ κρίκος ἐμβεβλημένος ἐν τῷ ξύλῳ σωίζει. διὰ τὸ ἐπὶ τῇ λόγχῃ κεῖσθαι ὅ ἐστι τῷ ξύλῳ. οἱ γὰρ ἀκοντίζοντες τὸ σιδήρεον τοῦ ἀκοντίου πρὸς τὸν κρίκον ἐνδύσει δακτύλοις κατέχοντες οὕτω ῥίπτουσι. Ἄλλως. ἐπίλογχον. ἐπεὶ βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον, διίεσθαι ἐπιοῦσα ἐπίλογχον. ὅ ἐστι βέλος ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ τὴν λόγχην ἔχον. ἵνα σημάνῃ τὸ ἀκόντιον. Τί κωμήσασιν καὶ σοὶ μελήσει.) αὐτὶ τοῦ ἐπιμελήσασι τοῦτο ἐστὶ τί σοι πρὸς κωμήσασι μέλει. τί φησιν ὦ τέκνον καὶ σοὶ καθάπερ τοῖς ἀνδράσι μελήσεται τὰ κωμήσια. τί δὲ καὶ τὸ τυχὸν χρηναίων ἐν ὄρεσι μεγάλως τιθέασι. εἰ μὲν γὰρ ἀληθῶς ἐπιθυμεῖς πάρεισιν ἐπὶ τῶν οἴκων δροσώδης, καὶ ὑψηλὴ πέτρα συνεχὴς ὕδωρ σάλουσα. ὅθεν σοι ποτὸν ἂν γένοιτο. ἢ τὸν πόθον ἐκπληρῶσαι. εἰ δ' οὐ βούλει, τί καὶ τοῦτο ἐν ἔρωτος πάσχειν λέγεις. Πύργος σωσίχης.) ἄφθονος τοῖς ὕδασι. ὁ δὲ νοῦς. εἴπερ ὅλως ἐπιθυμεῖς ὑδάτων πάρεισιν ἐπὶ τῶν οἴκων δροσώδης καὶ ὑψηλὴ πέτρα κλιτὺς. ὅ ἐστιν ἀνακεκλιμένη καὶ ὑψηλὴ πέτρα συνεχὴς ὕδωρ σάλουσα. Δέσποινα δίασ.) λίμνη γυ-

νιῶδης λόγους ῥίπτουσα· ἔδοξε γοῦν αὐτὴ τὸν ἔρωτα ἀσχήμονα εἶναι καὶ οὐκ αὐτὸ ἄξια· τί γὰρ ὕδατος ὠφέλησαν ψυχροῦ καὶ κομῶντος λειμῶνος αὐδὴ παθεῖν τὸ βασιλίσσης ἐχούσης· εἰμή τοι ἔλεγε πῶς μοι δῶτος γέγονε τοῦτο σὺ τὸ πῦρ· ἢ τίς τοσαύτη τέρψις αὐθέων ὡς ἀναπτῆναι τὸν πόθον· μανίας δὲ ἔπος ἦν τοι ὑπὸ μανίας ὃ χούμενον· ἐκμανὴ· κατεχόμενον ὑπὸ μανίας· παρὸ καὶ χλὼ δὲ αὐτὶ τοῦ ὦ τοῦ χορδῦ· Πέμπε τέμεις· ἐπαναβέβηκεν ὁ λόγος ὦ τὸ μανικώτερον ἅμα τῷ πάθει ὡς λοιπὸν σαφέστερον τὸν ἀναγνῶν τοῦ δῶτος ἐξωθεῖν εἶναι σχηματισμοῦ· καὶ εἰς τὸ ὄρος βούλεται προπέμπειν πρὸς θέαν τοῦ δῶμένου· καὶ εἰς κωμηλίαν· πρὸς συνομιλίαν τοῦ πεθουμένου· σὺ ταῦθ δὲ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον κινῆσαι ἑαυτὸν καὶ σχήματι καὶ φωνῇ· ὦ σὺ τῷ εἰμὶ πρὸς ὕλας ἀναπηδᾶν ὡς αὖτη πορθυμένη· τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· πέμπετέ με εἰς ὄρος πρὸς θεῶν· μᾶλλον δὲ διέμαπτε ἄπεμι πρὸς ὕλαν· καὶ πρὸς τὰς πόδας· ὅπου εἰσὶ τὰ κωμηλίσια· ὦ ὅπου αἰκῶς τρέχουσι ταῖς ἐλάφοις πρὸς τὸ ὦπηδᾶν προσπελάζουσαι· ὦθυμῶ κωμητικὴν τέχνῃ ἀναδιδάσκω· ὦκυσί μὲν συρίζειν· ὦῶ θέρος δὲ ὁρμᾶν· καὶ τὸ ἀκόντιον πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀνατείνειν· τὸ δὲ σίδηρον αὐτοῦ ταῖς χερσὶ κατέχειν· καὶ οὕτως ἀκοντίζειν· οἱ μὲν ἀκοντίζοντες τὴν χεῖρα ἄνω πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀνατείνουσι· τὸ δὲ σίδηρον τοῦ ἀκοντίου πρὸς τὸν κρίκον τοῖς δυσὶ δακτύλοις τοῖς μέσοις κατέχοντες, οὕτω ῥίπτουσιν· ἄρισα δὲ τῷ λεπομερεῖ τῆς φράσεως μιμεῖται τὸ τῶν δῶντων ἦθος· ὅτι πνοὰς δῶντες τέχνη ὑπογράφουσιν ὥσπερ ζωγράφοι τὴν λεπολογίαν, ἐκείνῳ τὴν τέχνῳ καὶ τὰ αὐτῆς ὀργανα· καὶ ὥσπερ οἱ ὡς ἐπίδειξιν αὐτοῖς δῶχόμενοι δῶ-

λως.) ὁ δὲ αὐτὶ τοῦ γὰρ τοῖς γὰρ μύθοις ἀπατώμεθα. καὶ ταῖς τούτων σκηνοποιαῖς δεδεσμώμεθα ἀναπλατ/τόντων αὐτὸν κωκυτὸν. καὶ πυρι φλεγέοντα καὶ ἀχέρον/τα ποταμοὺς ἄδου. καὶ κύνα κέρβερον. καὶ χάρωνα. καὶ πορθμέα. καὶ τῷ φοβερῷ τῶν ὀνομάτων κατεπληττό/των ἡμᾶς. Αἴρετέ μου.) ἐφύλαξε τὸ τῶν νοσούντων ἦθος πρὸς τὴν τοῦ σώματος κηδεμονίαν κατεγνωσμέ/νων. μονονουχὶ αὐτὴν ἡμῖν ὑποσήσασθαι φάσθραν προσ/κομιζομένων καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ῥήμασι. ὁ δὲ νοῦς ὧν θεῖναι τοῖς ἑαυτῶν ὤμοις τοὺς ἐμοὺς βραχίονας. καὶ ταῖς χερσὶν αὐτῶν περιδεθῆναι μου τοῦ αὐχένος οὕτως μετέπαιρεν. κομματικὰ δὲ αἱ διάνοιαι. καὶ τῇ τῶν πόνων ὀλιγωρίᾳ τὸ ἀσυνδιαζόμενον σωτῆρος ἐξευρίσκειν. Βαρύμοι κεφαλῆς.) βαρὺ μὲν ἐστὶ φησὶ τὸ ἔχειν τὸ κεφαλὸ δεσμον. ἄκρως οὖν τὴν ῥητορικὴν ἐνέφηνε πύρωσιν. οὐ δὲ τοῦ σωθῆναι ἀνεχομένην σολίσματος. ἀφέλητε τοίνυν αὐτὸ. καὶ ἀναπέπασάν μοι τὸν πλόκαμον. Μετάβαλλε δέμας.) μὴ ὦ χαλεπότητι καὶ κακοῖς διάῤῥηξε τὸ σῶμα σου. ῥᾷον γὰρ μᾶλλον οἴσεις τὴν νόσον γενναιάζουσα. Ἄλλως.

μὴ ὦ τὰ ἀσύμφορα διάῤῥηξέ σου τὸ σῶμα μᾶλλον γὰρ οἴσεις τὴν νόσον μετὰ γενναιότητος. Αἴ. ἀπῶς.) ἐπαναβέβηκε λοιπὸν ὁ λόγος ὡς περὶ σωαν/ξόμενος τῷ πάθει. καὶ λοιπὸν ἐχνηματισμένη τὰ τοῦ ἐ/ρωτος ἀνίπεται. λέγει οὖν ὅτι ἢ βουλόμην ψυχῶν ὑδὰ/των τυχεῖν. ἵνα τὴν ἐν ἐμοὶ τοῦ ἔρωτος φλόγα σβέσω. καὶ παύσασα ἑαυτὴν ὑπὸ ἀγήρως καὶ λεμῶσι κομῶ/σι τοῖς ἀνθεσιν ἀνακλιθεῖσα. ταῦτα δὲ ἔξωθεν ἐχνημά/τισαι πρὸς τὸ ἦθος τῶν νοσούντων. Οὐ μὴ παρόχλω.) αὐτὶ τοῦ οὐ μὴ φθίγξη ταῦτα μεταξὺ πλήθους, μᾶ/

πρὸς νόσου. Τὸ μὴ νέσιν.) ἤγουν τὸ νοσεῖν. τὸ δὲ πεῖραν πνὰ πλοῦν. σωστῶ γὰρ τις καὶ τῇ λύπῃ αἰτίᾳ ται διὰ τὸν κακούμενον. ἢ καμνει πρὸς αὐτὸν ἀτυχῶν, καὶ σφαλῶν σὺ τῷ ὑπηρετῆν. βέλτιον οὖν σωτόμως κα κοῦσθαι. ἢ κακουμένου αἰέχεσθαι. Ἀλλ' ὅπ τοῦ ζῆν.) ὅ γοῦς. ἐγώ φησι προκρίνω μᾶλλον τὸ καθ' ἅδου. καὶ πᾶς ἄνθρωπος προέκρινεν ἄν. ἢ κἀκεῖνα ὁρῶν σωέ κρινε τοῖς σώμασι. νωὶ δὲ ἐπειδὴ τοῦτο μὲν βέλτιον τῷ ἰδίῳ φωτὶ τὸ θεῖον. ἐκεῖνο δὲ κεκαλυμμένον τοῖς μυθοποιοῖς φοβερὸν ἦναι νομίζεται τούτου χάριν δυσέρωτες μὲν αὐτοῦ ὑπάρχομεν. σφοδρῶς δὲ ἐρῶντες τούτου. τοῦτο δέ φησι παρόσον διάφορος δόξα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις πρὸς τὴς τοῦ ἡλίου δωνάμεως. οἱ μὲν γὰρ ἐδόξασαν σῶμα εἶναι τὴν φωτικὴν αὐτοῦ δύναμιν. ὧν ἔστι καὶ ἀρισοτέλης διὰ τὰς γινομένας ἀπανακλάσεις τῶν ἀκτίνων. τὸ γὰρ ἀσώματον ἀνεμποδίσως προϊόν τε ἀνακλᾶσθαι οὐ δύναται. ἐπὶ δὲ καὶ ἐγκατεσκεπασμένοις οἴκοις μὴ εἰσδύνον τὸ φῶς. δεικνύει ὅπ οὐκ ἔστιν ἀσώματον. οἱ δὲ ἀσώματον αὐτὸν φάσκοντες ἐκ τ χρωικῶν ἐλλάμψεων τῶν γινομένων ἐξ ἡλίου πιθανῶς κατασκευάζουσι. Ἀλλως. ἐκ τοῦ ὀδυνηροῦ βίου σοχάζεται βελτίονα εἶναι τὰ σὺ ἅδου τῶν σὺ γῆ. ὡς καὶ αὐτὸς σὺ πολυΐδῳ. τί δ' οἶ δεν ἡ τὸ ζῆν μὲν ἐστι κατθανεῖν. τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν. τὸ ἑξῆς. ἀλλ' ὅπ βέλτιον κέχρυφε ὁ σκότος ὑπὸ γῆν. καὶ βέλπον πι ἄλλο τοῦ σὺ ταῦθα εἶναι ὑπὸ γῆν σκότῳ κρυπτόμενον καὶ δυσέρωτες φανόμενα καὶ σφόδρα φιλοῦντες τοῦτον τὸν βίον διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν τοῦ ἄλλου βίου. καὶ μὴ δέναι βελτίονα εἶναι τὰ ἐπὶ γῆν, μάτην τοῖς μύθοις πισδύοντες φανόμενα τοῖς ποιοῦσιν αὐτὰ φοβερά. Μύθοις δ' ἄλ-

χθομένων ᾗ ὦ τῇ ἀλώσει ἀποφρουσῶν. ἢ τῶν ἀνδρῶν πρὸς ἄλλας ἐχόντων ᾗ ὦ τούτων ἀποφρασῶν τῇ ἡλοτυπίᾳ. Ἀλλως. μὴ ἄρα ἐν γαστρὶ ἔχει ἢ φάρμακα ᾗ διὰ τὸ ἀστοὺς εἶσι. φιλεῖ γὰρ ὁ τοῦ ἐγκυμονεῖν καιρὸς δυσροπίαν ταῖς γυναιξὶν ὀργάζεσθαι. ᾗ ἀποστροπιῶν τῶν σιτίων ὐφροσύνας δὲ παρεφροσύνας. ἀνοίας. Ἐξ οὗ πορνείας.) ἄλλοι δὲ γράφουσι δυσφροσύνας. ὅ ἐστι καὶ κοχυμίας τ τοιεῖν. βέλει δὲ λέγειν τὴν κατὰ τὰς ἀλγηδόνας γιγνομένην ἐκπλῆξιν ἐκ τῶν ὠδίνων. λέπει δὲ τὸ ἕνεκεν. Ἢ εἶν ποτε νηδύα.) τὸ πνεῦμα φησὶ τ ὠδίνων ᾗ ἢ ὥρα αὖτη ὥρμησεν ποτὲ διὰ τῆς ἐμῆς γαστρὸς. τοιαῦτ ἐστι. καὶ αὖτη ποτὲ ὠδίνων πεῖραν ἔσχον καὶ ἔπαθον τοῦτο. ἐγενόμην φησὶ κἀγὼ ποτὲ ἐν ἀμηχανίαις. Τὴν δὲ κοσμίως) τοῦτο σεσημείωκεν ἀριστοφάνης. ὅτι καὶ τὸ τὸ ἀκριβὲς τὸ ἐγκλημα τοιοῦτον ἐστὶ τῇ ὑποθέσει. ὦ ὦ γὰρ τῆς σκηνῆς δείκνυται τὰ ἔνδον πραττόμενα. ὁ δὲ ἔξω προϊοῦσαν αὐτὴν ὑποτίθεται. Τί δ ἐγὼ δράσω.) τὸ ἦθος ἀπηρεικύασε, τῆς θεραπαίνης. ὥστε κοινὴν τὴν βίον βλασφημεῖν προάγεσθαι. διὸ καὶ γνωμικὸν ἐπεισάγεται ὅπερ σώφροσι τοῖς δυσυχοῦσιν ἐπίπονον. ἐκκομίσασα δὲ αὐτὴν πρὸ τῆς σκηνῆς. καὶ πάλιν ὁρῶσα αὐτὴν ἀχθομένην ᾗ ὦ τῇ ἐξόδῳ τὰ τοιαῦτα λέγει. Τὸ δὲ σοὶ φέγγος.) δεικτικῶς ἅμα καὶ ἀναφορικῶς λέγει. ἤδησοι τὰ δέμνια τῆς καὶ τῆς ἔξω τῶν οἰκων εἰσίν. εἰ δὲ ᾗ καθὼς ἐπεθύμεις ἀνάκλισίς σοι ὑπάρχοις περὶ σκύδασαι. καὶ γὰρ σὺ ταῦτα ἐλθεῖν πᾶς λόγος ἦν σοι. καὶ οὐ διέλιπες λέγουσα ἐβέλειν προελθεῖν. οἱ δὲ μέν τοι τοῦτο ὅτι ταχέως ἀπῆλθες πάλιν εἰς τοὺς οἴκους γενέσθαι. καὶ δίδωσί μοι σὺ τοῦτο σοχάζεσθαι τὸ παλίμβουλον σου. καὶ δυσάρεσον τῆς γὰ-

νόσον καὶ μανίαν κατηχθης. Αλλως. ἢ φησὶν οὐδένα τῶν θεῶν ἡμαρτες· ἀλλὰ τάχα τὸ δεινὸν σῶμά ἐστι καὶ μοιχεία ἑτέρου· φοβῶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς· καὶ σῶμα τοῦ μοιχοῦ κατεχόμενη ἀγωνιᾷς· δυοῖν ὄντων καὶ ὡς τοῦ θησέως ἐχοντος ἑτέραν γυναῖκα ἑτέρως πάσχεσθαι. ἢ τις γυνὴ ἅπαξ τοσοῦτον τὸν ἄνδρα τῇ ἑαυτῆς λαθραίᾳ συνουσίᾳ. σὺ δὲ ἐκ τῆς φιλοτυπίας εἰς νόσον καὶ μανίαν κατέστης. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ χορὸς ἐκ δήμου ὄντα τὸν θησέα. ὅπου γε καὶ οἱ τοῖς ἐξῆς φησὶν. ὃ δ' εἰς πρόσωπον οὐ πάνυ μαίρεται βλέπων. ἡ τροφὸς ἐκ δήμου ὅ γε τῆς δὲ τυγχάνει χθονὸς. ἀγνοῶν γὰρ καὶ αὐτὸν ἐνόμιζε παρόντα σωφρονεῖν τὰ γινόμενα. Η ναυβάτας.) ἕτερος λογισμὸς νόσου. ἢ τάχα τὶς ναυτῆς ἐκκρήτης ὁρμήσας εἰς τροιζῆνα φήμην πέμψους τῶν οἰκείων ἀπήγγειλεν αὐτῇ. Αλλως. τάχα τὶς ἦλθεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτῆς λυπηρὰν φήμην κομίζων· καὶ ἐκ τούτων δὲ τῶν παθῶν τῇ ἠγγελμένων· καὶ τῇ ὑπὲρ παθῶν δυναία λύπη δέδεται τὴν ψυχήν· ὡς καὶ εἰς τηλικαύτην νόσον ἀποσκῆψαι τῆς λύπης δυναίᾳ δὲ λύπῃ τῇ εἰς δύνην καὶ πτοκλινούσῃ· διὰ τῆς νόσου· τοῦτ' ἔστιν οὕτω σωδεδεται ἡ φαίδρα τῇ δυναίᾳ λύπῃ ὡς ὑπερβαλεῖν ἅπαν πάθος· γράφεται δὲ καὶ πρὸς δύθεαν, ὑπὸ τῆς λύπης δυναία ἡ φαίδρα δέδεται τὴν ψυχήν. Φιλεῖ δὲ καθολικῶς τοῦτο λέγειν· εἰώθασιν αἱ γυναῖκες ὅτε ἐγγὺς τοῦ πτεῖν γένωνται, δυσχερῆ τροφὴν χρῆσθαι· καθὸ καὶ δύσροπον αὐτῶν τὸ πνεῦμα τῶν ὠδίνων.

Αλλως. πρὸς ἀναπεφαλαίωσιν τῶν εἰρημένων σχασμὸν ἐπάγει τὸ γνωμικόν· τὰς γυναικείας φύσεως διαφόρους ἀμηχανιῶν ἐπάγειν αὐτάσσοντι μὲν δυσὶν ὠδίνων πόνων· ποτὲ μὲν διὰ πορνείας· ἤτοι αὐτῶν μα-

εἰ ἀναγμάτων τὸ τοῦ ῥήτορος φράζειν, δοκοῦσαν μάνθανε. ΑΛΚΙΒ. ἐμαυτὴν σὺ σεαυτῇ μανιῶδες τὸ ἔχουσα. τὸ ἐξῆς ἐνθεος φοιτᾶς. ὥστε ἦναι τὸ ἐξῆς τοῖς διανοίασ οὕτως. σὺ γὰρ ὦ κόρη φαίδρα ἐνθεος καὶ ἐμμανὴς φοιτᾶς καὶ βακχευσιᾶς ἐκπλαγεὶς θεῶν τοῦτο παθοῦσα. καὶ ἀπορούσῃ ἐπί μοι. ἐκπλαγὲς σὺ ἐμαυτῆς. ἢ καὶ ἐκ τῆς ἥρας ἢ κορυβαντῶν τοῦτο νοσεῖς. καὶ εἴπ τούτων ἁμαρτήσασα τὴν ὀρθὴν καὶ μανίασ ἀπίαν. ΕΝΘΥΟΣ.) ΣΥΒΙΟΙ λέγονται οἱ ὑπὸ φάσματος πνὸς ἀφαιρεθέντες τὴν νοῦν. καὶ ὑπ ἐκείνου τοῦ θεοῦ τοῦ φάσματος κατεχόμενοι καὶ τὰ δοκοῦντα ἐκείνῳ ποιοῦντες. ΔΙΚΤΥΝΝΑΝ ἀμπλακίασ.) ΣΥΙΟΝ τὴν αὐτὴν ἦναι φασκόντων. πνὲς δὲ δικτύνναν τὴν ἄρτεμιν ἀπὸ τῆς κωκυτοῦ νύμφης ἐμπεσούσης εἰς δίκτυα κριτομαρτίδος, φευγούσης τὸν μίνωα. παρὰ ᾧ καλλιμάχῳ ἐν ἀρτέμιδος ὕμνῳ ἡ ἱστορία. πνὲς δὲ τὴν αὐτὴν ἦναι τῇ ἑκάτῃ πρὸ ἧς φησὶν ἡσίοδος. μοῖραν ἔχει γαίης καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης. ὁ δὲ νοῦς σὺ δὲ μὴ θύσασα τῇ ἀρτέμιδι τρύχη. ἢ διότι τῇ ἑκάτῃ οὐκ ἐτέλεσασ θυσίαν. τέλεοι δὲ πρὸς εἰς θυσίαν πέμματα. ΑΛΚΙΒ. ὧν μὴ πεθυμένων πελάνων ἐκπλαγεὶς μάνασα. καὶ μὴ ἀκεραίωσασα ἑαυτὴν διὰ τῶν θυμάτων τῇ θεῷ τρύχῃ. πελάνων δὲ τῶν πλακούντων καὶ πελανῶν τῶν ὠμοθυομένων. ΗΠΟΤΙΝ τὸν ἐνεχθέντα.) ΣΟΧΑΣΙΚΟΝ τὸ ἦθος. ἢ φησὶν εἰς οὐδένα τῶν θεῶν οὐχ ἡμάρτης. ἀλλὰ ῥᾴστε νοσεῖς πνὸς σε μοιχευομένου. καὶ τὸν ἀνδρα σου καὶ τὸν ἀθηναίων βασιλέα βουκολεῖς καὶ ἐξαπατᾶς. ὡς τῶν σῶν λεχέων κρυπτὴν χρωμένους καὶ τὴν. δύναται δὲ καὶ ἀντιγραμμέως ὁ λόγος ἦναι. ἢ τίς γὰρ ἀπατᾷ σου τὸν ἄνδρα τῷ ἐρᾶν τῷ αὐτῆς χρωμένῳ. καὶ ἐκ τῆς ξηλοτυπίασ εἰς

δὲ αὐτὸς ἴχνη αὐτὶ τοῦ ἴσω τῆς κλίνης αὖ τοῖς μυχοῖς τοῦ οἴκου. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπὶ καὶ σωφροσύνης ἕνεκα πολλάκις ἀπροϊσία γίνεται. λεπτὰ δὲ φάρια. λεπτοῖς δὲ φάρεσι κατεκαλύπτετο τὴν κεφαλήν. οὐ γὰρ εἶχεν βαρύτερα διὰ τὴν προσοῦσαν. Τριτάτεαν δὲ νιν κλύω.) τὸ ἑξῆς τριτάτεαν δέγιν κλύω τὰν δὲ ἡμέραν, κατέχειν. ἄλγος τὸ σῶμα τῆς δυμήτρος αὐτῆς. οἷον λοιπὸν, τρεῖς ἡμέρας ἔχω ἀκούων πόθι αὐτῆς. ὅπ ἀδεῖν νὴ γὰρ οὐ μεταλαμβάνει βρώσεως οὐ τῷ σώματι αὐτῆς. τὸ δὲ κρυπτῷ πένθει αὐτὶ τοῦ ὦ ἀδηλῶ συμφορᾷ. καὶ μὴ ἐκ φανομοίνη, πρὸς τὸ τέλος τοῦ θανάτου φθάνεται αὐτὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος καὶ τῆς νόσου τῆς κρυπτῆς μέλλει ἀποθνήσκειν. θαυμασίως δὲ ὁ Εὐριπίδης φησὶν ὄντι σίτου διὰ δίκης ἐδέξατο. ὡς βουλομένου μὲν φαγεῖν μὴ δυναμένῳ δὲ καταπιεῖν ὑπ' ἀδονείας. πόθι δὲ φάσθαι αὐτῆς βουλομένης θάνατον, τὸ σῶμα αὐτὴν μὴ δέχεσθαι εἰς τὸ σῶμα τροφῶν. Δέμας δ' ἀγὼν ἴσχειν. πόθι φρασικῶς μὴ ἐδίειν τροφῆς τῆς γῆς. λέγει δὲ τὴν οἷον ἀγλωὴ καὶ κλάσιν τοῦ σίτου διὰ τὸ καπάγνυσθαι αὖ ἄλογι. αὖ τῷ μίλωνι βρώσθαι. Κέλσαι τί πέρμα.) ὦ ἀδηλῶ συμφορᾷ καὶ μὴ ἐμφανομοίνη πρὸς τὸ πέρμα τοῦ θανάτου κέλσαι προσελάσαι θέλει οἷον ἀκούω αὐτὴν ἀσιτεῖν γὰρ ἀποθανεῖν σπουδάζουσαν διὰ μετάσασιν βίου. Ποτὶ πέρμα.) ἤτοι δύσκολον πέρμα. ἢ αὐτὴν δύσλιμον. Σὺ γὰρ ἔνθεος ὦ.) ἀπὸ τῆς νεοποιὸν λόγον πρὸς τὴν φαίδραν, τῆς νόσου τὴν πρόφασιν ὧν ἐπῶν. ἐκ τοῦ τῆς μανίας αὖ πρὸς δαίμονα. δοκεῖ γὰρ καὶ μαίνεσθαι ἐνίοτε τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ἔρωτος. μὴ καθεσάναι δοκοῦντα ἐμμανῶς φθεγγομένη. οἷ ἀνθρώπων ἀσάγει καὶ κωμηγεσίων ἔρωσαν. καὶ

διὰσαι

ὄκειεν τροιζηνίων γυναικῶν σωαχθεὶς εἰς ἐπίσκεψιν
τῆς φαίδρας· καὶ πρῶτα μὲν δι᾽ηγεῖται πόθεν αὐτῇ ἡ
φήμη τῆς βασιλίσσης ἦλθεν· ἔπειτα δὲ καὶ ζητεῖ τίς ἀ
ἐστιν ἡ πρόφασις τῆς νόσου· ὁ δὲ νοῦς πέτρα τίς ἐστιν ὕ
δωρ ὠκεῖαγιον σάζουσα· οὐ δίψης τὶς οὐ δὲ ὕπνου· ἀλλ᾽
αὐτομάτως βλύζον· πᾶν δὲ ὕδωρ ὠκεανὸς λέγεται· τοῦ
σοῦτον ὕδωρ ἔχουσα πηγαῖον, ὥστε βάπτειν ὑδρίας·
ὠκεανοῦ δὲ καθ᾽ ἡλικὴν· καὶ πόσιμων. Βαπτὰς
κάλπισι.) οἷον ὥστε βαπτίζειν ἐν τῇ ἀνθρωπί
νῃ τὴν ὑδρίαν ἐμίζειν· ἢ τὴν πόρισμόν ὑπὸ τοῦ
ὕδατος πιλῶ. Ἀλλως.) ὡς κοτυλήρυτον αἷμα· τὸ τὴν
κοτύλην ἀναβάψας· ἢ ὅπου πρὸ τὴν τροιζηνίαν τοιαύτη
τίς ἐστὶ πέτρα ἐξ ἧς τὸ καταφορούμενον ὕδωρ βάπτει
τὰς ὑδρίας ὡς διονυσόδωρος ἐν τῷ πρὸ ποταμῶν λέ
γει. Ρυτὴν.) δωαμοῦν βάψαι κάλπιν· ἢ πρᾶσι
πίρω· προϊεῖσα κρημνῶν.) τὸ ὕδωρ καταπίπτων κρη
μνῶν ἐξ ὕψους καταχέουσα. Τέγγουσα.) βρέχου
σα· πλύνουσα ὧν τὰ γῶτα τῆς θορμαινομένης τοῦ ἡλίου
βολαῖς πέτρας· ὄθι μοι φίλτις σὶ τύχοι· ἐνίκητο·
ἀπιβάνως δὲ κεῖται τὸ ὦ· εἴθε γὰρ λέγειν· σὺ θαμοὶ τῆς
σωὶ τύχοι φίλη. Ἀλλως· σὺ ταῦθα μοι τῆς γυνὴ ἐ
πελθοῦσα πλύναι τὰ ἱμάτια καὶ ταῦτα ὧν τῆς θυλίου
πέτρας· ὧν ξηρασίαν καταβαλοῦσης, ἀκούσασα τῆς
βασιλίσσης τὴν νόσον πρῶτον ἤγγειλεν ἐλθοῦσα· φί
λοῦσι γὰρ σὺ ταῖς τοιαύταις σωόδοις ὁμιλίαι πόθεν βα
σιλεῖς προσίπτειν πρὸς παραμυθίαν τῶν καμάτων·
ὥστε οὐκ ἀπεικότως πρὸς πλώουσαν φίλην πυθέ
σθαι καὶ εἰπεῖν. Οθεν μοι πρῶτον.) ὅθεν ἐκ τῆς
φίλης δηλονότι· πρῶτον ἐμαθον τὴν φαίδραν κα
κουμοῦν ἔσω τῶν οἴκων ὧν τῆς κλίνης εἶναι· δίμασ

Αλλοισιν ἄλλος.) ὀλίγη τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ πάντες τὲς αὐτοὺς θεοὺς σέβομεν· οὐ δὲ τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀγαπῶμεν· ἀλλ' οἱ μὲν τόνδε· ὁ μοίως δὲ τὴν ἄρτεμιν σέβω· ἄλλοι δὲ τὴν ἀφροδίτην. Σεμνύνε.) σεμνὸν τὸ ὑπερήφανον καὶ τὸ ἐπαχθὲς· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ τίμιον· ὡς παρακαπῶν φησι· πῶς οὖν οὐ σεμνὸν δαίμονα οὐ προσεννέπεις· δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πάνυ τιμίαν· σεμνύνε μέν τοι· τῆς προσηκερίασ' ὁ μόχθος βραχύς· δὲ αὖτις ἦδ' πρᾶγμα δύρίσκει. Εὐδαιμονοίης.) οὕτω φρονῶν πρὸ τῶν θεῶν· μήτι ὑπὲρ τὸ καθῆκον φρονῶν μήτι ὑπὲρ ἄνθρωπον· ὅ ἐστιν· εἶναι τῆς ἀρετῆς ἔχειν τὸ ἄκρον μὴ ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονοῦντα. Αλλως.) εἶναι δυδαιμόνων τὸ καθήκοντα φρονῶν· λυποῦμαι γὰρ ὧν ὁρῶν σε ἀφρονοῦντα. Οὐδεὶς μ' ἀρέσκενυκτὶ θαυμασὸς θεὸς.) οἷον ἐστὶ θεὸς μυούμενος ἐννυκτὶ ἐμοὶ οὐκ ἀρέσκει διὰ τὸ τῆς νυκτὸς θαυμάζεσθαι. Τιμαῖσιν ὧν παῖ.) χρὴ ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν προσέρχεσθαι· τουτέστι τιμᾶν τοὺς θεοὺς ταῖς νομιζομέναις τιμαῖς τῶν θεῶν· οἷς προσήκει χρῆσθαι τὲ τὰ πρόσφορα· ἤτοι τὰ ἔτοιμα· τὰ ἁρμόζοντα· τὰ καθήκοντα· τὰ σύμφορα. Ως πρέπει δούλοις λέγειν.) ὡς πρέπει δούλοις τὴν δύχλωποιησόμεθα· αὐτὶ τοῦ οὐ μετὰ πολυτελοῦς θυσίας· ἀλλὰ ψιλῶ προσφώνησιν ποιησόμεθα. Υφ' ἥβης.) ὑπὸ προπετείας. Σοφώτερους.) φιλανθρωποτέρους. Σὶ τῶν μίλιδι· τερπνόν.) τερπνὸν γὰρ ἐκ κόπου κιων γίασ' δύρὴν τράπεζαν τίμουσαν· καὶ κοριδῶσαι. Αλλως· τράπεζα πλήρης προτεθεῖσα δηλονότι καὶ κατολικὴν ἐστὶ τοῦ καμάτου δύεκτότερα ποιοῦντος τὲ σώματα τῇ κινήσει τοῦ θερμοῦ. Ωκιαρθῦτης.) ὁ χορὸς

μάθημα ἢ σωτηρίας μελέτη. Χρυσέαν) τοῦτο πάλιν πρὸς τ χειροποίητον σέφανον· οὐ γὰρ ἔφησε τῷ ξοάνῳ· πυῖες μοῦνοι καὶ τοῦτο ὧν τῆς αὐτῆς ἀλληγορίας ἀνέχεσι· λέγοντες· τὸν ὕμνον κόσμον εἰρῆσθαι αὐτῶν· τοῦτον οὖν λέγεις τὸν ὕμνον δεικτικῶς πρὸς τὸ ἑρμηνεύον πότνια. Αναξ·) ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὴν αὖ ὠξίαν· Αναξ·) κυρίως σώτηρ· τοὺς οὖν θεοὺς ἀνακτας καὶ σώτηρας καλοῦμεν· κατα χρησικῶς δὲ καὶ τοὺς δυσπότας ἀνακτας καλοῦμεν· ὡς δυτήρους σωτῆρας· δηλοῖ δὲ τοῦτο μάλιστα ὅμηρος· ἀσυάναξ· οἷος γὰρ σὺ ἔτα ἶλιον ἔκτωρ· εἴρηται γὰρ οἱ ον ὁ τοῦ ἄστεος σώτηρ· ὧ οὖν ἄναξ· θεοὺς γὰρ καὶ σωτῆρας τοὺς δυσπότας καλεῖν χρὴ· δῶ ὰται δὲ τὸ μὲν ἄναξ ὧν τοῦ ἱππολύτου· τὸ δὲ δυσπότας ὧν τῶν θεῶν· εἰκὸς γὰρ καὶ αὐτὸν μέλλοντος πάσης ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπερπτήσεσθαι τὸ κρεῖττον· Καὶ καρπαιμε·) καὶ μάλιστα· τὸ δὲ καρπε καπε σφαλλαγὼ λέγεται σοιχεῖα· κράπε· οἷον κραταιῶς· ὡς ἀπὸ τοῦ σάφα σαφῶς· Καὶ κάρπε γὰρ ἡ γῆ·) εἰ γὰρ μὴ ἀπὸ τῶν ἡδόνων οὐδὲ χόμεθα λόγους, οὐκ ἔσμεν σοφοί· νόμος) τὸ γεγραμμένον διάτεγμα· τὸ κρατοῦν καὶ γεγραμμένον· ἔθος δὲ τὸ μὴ γεγραμμένον· Η καν θεοῖσι·) ἆρα οὖν ἢ αὐτὸ τοῖς θεοῖς ὑπονοεῖν χάριν ἔχεις τοῖς σωφρόσι· Οὐ προσεικότως· σωφροσύνης· Εἰ πέργε θυητοί·) ἐπεὶ παρὰ θεῶν ἔλεγον τοὺς νόμους ἀνηκοίναι οἱ νομοθέται· ὡς λυκάονος μὲν ὑπὸ ἀπόλλωνος μίνως δὲ ὑπὸ διὸς· ὅμηρος· σὺν ἐνώρος βασίλῆος διὸς μεγάλου ὀαρίζων· Αλλως· τοῦτο εἶπεν ἐπεὶ ἐξ ἀρχῆς ῥαδάμανθυς καὶ μίνως παρὰ θεῶν τὰ νόμιμα διδάσκόμενοι τοῖς ἀνθρώποις φανερὰ ταῦτα ἐποίησαν·

αὐτὸν τοῖς ὕδασι τοῖς ποταμίοις κυπρίζειν καὶ ποτίζειν καὶ γεωργεῖν· τοῦτο δὲ λέγει ἐπὶ πλεῖσον μόρος τῆς σωφροσύνης ἢ αἰδὼς ἔλαχεν· καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι καὶ σοφοῖς ἔνεστι τὸ αἰδήμονικόν, ὅσοις οὐν μηδὲν κατὰ φύσιν ἐμάθησαν, ἀλλὰ φύσει τὴν σωφροσύνην ἐγνώκασι, τούτοις ἐκ τούτου τοῦ λειμῶνος μόνοις δρέπεσθαι· καὶ καρποῦσθαι τοιαύτης ψυχῆς καὶ σοφίας ἀνθολάϊνα. Ἄλλως.) ταῦτα ἐκ ἔστιν ἐπιγνῶναι κυρίως τίς βούλεται εἶναι τῶν κυπρισμάτων ἐκδέχεσθαι τὸν λόγον· ἀλληγορεῖται οὖν τὰ προκείμενα· οἱ γὰρ ποιηταὶ ἰδιικῶς τὰς ἰδίας φύσεις μελίσσας καὶ ποταμοὺς καὶ λειμῶνας προσομοιοῦσιν· αὐτὴν δὲ τὴν ποίησιν σεφάνους διὰ μὲν τῶν ἀνθέων ὡς εἴρηται τὸ ποικίλον καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν παρισάντες· διὰ δὲ τῶν ποταμῶν τὸ πλῆθος καὶ τὴν ὥραν τὰς ποίας ὁρμάς· διὰ δὲ τῶν μελισσῶν τὸ ὡραμελὲς καὶ τὸ συμπεπλεγμένον, ἅμα καὶ τὸ μελιχρὸν τῆς ποιημάτων· τοὺς σεφάνους ἕνεκα τοῦ λαμπρύνεσθαι διὰ τῶν τοὺς ἐπαινουμένους· ταῦτα δὲ πάντα συλλαβὼν ὁ Εὐριπίδης ἐφάνδρωσε τὴν ἀλληγορίαν· διὸ καὶ τὸν εἰς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνον ἠβουλήθη παρασῆσαι· τῶν ἄλλων ποιητῶν ὡραΐσθην τοῖς τρόποις χρησαμένων τὸ δὲ ἐξ ἀκηράτου τοῦ λειμῶνος δρέπεσθαι διὰ τὸ δεῖν τὴν ποιητικὴν ψυχὴν καθαράν τε καὶ ἀκήρατον εἶναι· καὶ παντὸς κακοῦ ἄχραντον· δεῖ γὰρ τοὺς ποιητὰς προσήκειν αἰδοῦς μεμοιράσθαι πάντων· διὸ καὶ τὰς μέσας παρθένους ἔπονται οἱ νοι. Ὅσοις διδακτόν.) διδακτόν ἐστιν τὸ μὴ ἐκ φύσεως πλουτεῖν τὰ μα· ἀλλ' ἐκ συνεχοῦς μελέτης αὐτοῦ μέσον· καὶ οἱ φιλόσοφοι διδακτὸν λέγουσι τὸ κακὸν φυσικὰ δὲ τὰ ἀγαθά· διὰ τοῦτο οὖν τὸ ἐκ βίας φύσεως

θαὶ καὶ τὴν εἰς τὸ ποιεῖν ὁρμὴν· διὰ δὲ τῶν μιλίσσων τὸ μελιχρὸν· διὰ δὲ τῶν σεφανίων τὸν κόσμον τῶν ὑμνουμένων· ταῦτα δὴ πάντα σωπιλῶν ὁ ποιητὴς ἐφάνησεν τῆς ἀληθοῦς ἀποτελεσματικὸν τρόπον· τὸ δὲ ἐξ ἀκηράτου λημῶνος ὅτι δὴ πάντως τὸν μιπόντα μουσικῶς καθαρὰν καὶ ἀκήρατον ἔχειν τὴν ψυχὴν πάντοτε καὶ ἄχραντον ἀπὸ κακοῦ· καὶ μάλιστα τῆς αὐδῆς μεμορμένην, διὰ γὰρ τὸ αὐδήεσσαν καὶ παρθένος ὑποτίθεται τὰς μάντεις γονιμωτάτας οὔσας· Ἄλλως·) καθόλου μὲν ἴσως τῆς διανοίας καὶ σεφάνων αὐτὸν προφέροντα ἄτε δὴ σοφὸν· τῷ μὲν γὰρ ξοάνῳ τὸν χηροποίητον σεφάνων προφέρειν· τῇ θεῷ δὲ τὸν ὕμνον· πλεκτὸν τοίνυν σεφάνων λέγει τὸν ὕμνον· διὰ τῶν πλοκῆς σωπιθέντας τὰς λόγους ἀποτελεῖν τὸν ὕμνον· ἀκήρατον δὲ λημῶνα αὐθοφορεῖ τ ἐξ αὐθέων πεπλεγμένον σεφάνων τῇ παρθένῳ καὶ αὐδόλων ἔννοιαν, ἐν ᾧ λημῶνι οὐδὲ ποιμὴν ἄξιον νενόμικε τὸν ποίμνια ἄγειν· τὸ γοῦν αὔθη τοῦτο τοῦ λημῶνος σοφίσασ' εἶναι καὶ ἀρίστης ἀποτελέσματος· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ σίδηρος εἰς τιμὴν ἦλθε τοῦ λημῶνος· καὶ αὖ τοῦ τὸν αὔθη προέκηρε· σίδηρον δὲ λέγει νῦν τὸν πανοῦργον· φιλοπραγμονίαν καὶ κακουργίαν· ἢ τὴν τῶν κακῶν ἡδονῶν φθοράν· ἵνα αὐτὸς τὸ παρθένιον καὶ ἄδηλον δηλοῖ· βοτὸν δὲ λέγει τὸν ποίμνια· μέλισσαν δὲ ἀλληγορικῶς αὐτὴν τ ψυχὴν· καθαρὸν γὰρ πτῶον ἡ μέλισσα· σῶφρον τὰς ἱερείας μελίσσας καλοῦσιν οἱ ποιηταὶ· ἰαρινὴν δὲ αὐτὴν λέγει νῦν τοι ὅτι μέλισσα ἥδεται τῷ ἔαρι διὰ τὸν αὔθη ἢ ὅτι αἱ καθαραὶ ψυχαὶ ἀεὶ εὐ αὔθησι εἰσί· τὸ γὰρ αὐθέων γεννητικόν. Αἰδὼς δὲ ποταμίαν σιν·) ἢ αἰδὼς φησι τοῦτον τὸν λημῶνα γεωργεῖ· καὶ

ὑμῶν παρακελεύεται. ἢ ἀλλήλας προτρέπονται οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ἢ χωρὶς οἱ σωφρονοῦντες τῷ ἱππολύτῳ κωμῳδοῦνται. ἄλλοι δὲ πηγὲς εἰσὶ πρὸς τὸν χορόν. ὁ γὰρ χορὸς ὡς ἔφηται ἐκ τροιζηνίων γυναικῶν. Σοὶ τόνδε πλεκτὸν.) διαβεβαίωνται τοῦτο τὸ ῥήτημα. καὶ οἱ μὲν ὑπέλαβον τὸν ἱππόλυτον σέφειν τὴν ἀρτεμιν αὐδίγω σεφανῶ. ὁ δὲ φιλόχορος τὴν σὺ ἄγραυς ἀρτεμιν. τῷ μὲν λόγῳ σέφεσθαι φησὶν. ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ τὸν ἱππόλυτον ταῦτα λέγειν. ὅτι ἐμαυτὸν σοὶ ἀνατίθημι ὡ θεὰ σέφανον. τουτέστι κόσμον αὐθηρότατον. κόσμον γὰρ ἔγωγε τὴν παρθένον τὸ μετὰ τοῦ σωφρονεῖν ἄτου τῶν νέων διημαρτῆσθαι. ἄλλοι δέ φασι μηδὲν ἀνίπτεσθαι τὸν ποιητὴν, μὴ δὲ ἀλληγορεῖν. ἀλλὰ κυρίως λέγειν. καὶ τῷ ὄντι σέφανον φέρειν τὸν ἱππόλυτον. τοῦτον δὲ ἐκ τοιούτου λειμῶνος καθ' ὃν οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ὅσιον, οὐ δὲ δρέπεσθαι τῶν ἀνθέων. τὸ γὰρ οὐκ ἀληθὲς πῶς σίδηρος εἰς τοῦτο καταγρείφει, ὅπου δὲ δρέπεσθαι ὑπὸ τινος. οὐ δὲ ἐργάζεσθαι. ἄλλοι δέ φασι τὸν εὐριπίδην, τροπικώτερον τὸν ὡς τῇ αὐτῇμιδὶ ὕμνον, σέφανον λέγειν. καὶ γὰρ δὴ παράλογον ἔγωγε καὶ πολλὴν ἀτοπίαν ἔχον. καὶ δοκεῖν ἀνθιμον λειμῶνα εἶναι. ὅθεν ἐκλήθη τὰ ἄνθη. καὶ τοσοῦτον εἰς ὃν οἱ ἐπόντες ἐξεπλήττοντο. καὶ πότερον διδακτὴν ἔχουσι τὴν σωφροσύνην ἢ ἐκ φύσεως. καὶ κατέρδεσθαι αὐτόν. φιλόχορος δέ φησι τῷ μὲν ξοάνῳ πλεκτὸν σέφανον προσφέρειν. τῇ δὲ θεῷ τὸν ὕμνον. ἐξ ἀκηράτου δὲ τῆς ἀδόλου καὶ ἀφθάρτου διανοίας.

Αλλως.) ὡποικῶς οἱ ποιηταὶ τὰς μὲν ἰδίας φύσεις λειμῶσιν ἢ ποταμοῖς ἢ μελίσσαις εἰκάζουσιν. τὴν δὲ ποίησιν σεφάνοις. διὰ μὲν τῶν ἀνθέων τὸ ποικίλον καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς παρισάντες. διὰ δὲ τῶν ἀνθῶν τὴν πλη

ἐκότως δὴ ἀφροδίτην παρ' ἀμφοῖν εἰσπράττεται τιμωρίαν. παρὰ μὲν φαίδρας ὅτι ἀφ' ἡλίου. παρὰ δὲ ἱππολύτου ὅτι οὐκ ἔχει τὰ κατ' αὐτὴν σὺ τιμῇ ἀπαξ. ἢν δὲ τ' πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίας. Τὸ τῆς δ' οὐ προτιμήσω.) οὐ τὸ ταύτης κακὸν ἐμπροσθον θήσομαι μὴ τιμωρήσασθαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτὶ τοῦ μὴ φροντίσω τῆς ἀπωλέσας αὐτῆς. Τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν.) τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς δίκιω. ὕστερον θήσομαι. Ἀλλως. Οὐκ οὖ προτιμήσαμι τὴν ταύτης ἀπώλειαν. καὶ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς, σὺ ὕστερω θήσομαι. καὶ πάλαι πολύπους ὢν ὡς ἄπαιδα τὴν αἰτίαν κατιπόνει. ἕως ἢ βήσασ' ὁ θησεὺς ἠμύνατο τὰς παλαιτίδας. βαλὼν γὰρ σὺ κωνηγίω κατὰ συὸς πυκτῶν πάλαι τοὺς παίδων ἀπέκτεινεν. Βήσομαι δόμων.) γράφεται τόπων. Οπιδόπους.) ὁ ἐπόμενος χορὸς. Λέλακεν.) βοᾷ. ὑμνεῖ. Οὐ γὰρ οἱ δ' αὖ ἱερὸν μιάσας πύλας.) οὐκ ἐπίσαται φησὶν ὅτι ἕτοιμος αὐτῷ ὁ θάνατος. Επεὶ δ' ἄδουσις.) τὸ ἄλγημα τῆς ἀρτέμιδος, οἱ μὲν δίκτεμνον. οἱ δὲ ἐχίνων. οἱ δ' ἰλάτῳ σέφεσθαι φασί. δίκτεμνον φασὶν σὺ κρήτη μόνη. τοῦτο δὲ καὶ ὠκυτόκιον εἶναι. διὸ καὶ τὰς δυστοκούσας δίδοσθαι χάριν τοῦ ταχέως τίκτειν. Εὐπατέραν.) τὴν καλλίστην τοῦ πατρὸς δίος αὐλοῦ. Επεὶ δ' ἄδουσις.) τοῦτο ἐνίοι τὸν ἱππόλυτον φασὶν ἄδειν. ἄμεινον δ' τοὺς ἐπομένους τῷ ἱππολύτῳ ἀπὸ τῶν κωνηγεσίων ταῦτα λέγειν. ἕτεροι δέ εἰσι τοῦ χοροῦ καθάπερ σὺ τῇ ἀληθείᾳ δύο πομπούς. σὺ ταῦθ' μὲν οὖν δύναται προσαποχρήσασθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ἐκεῖ δὲ σωσιστράτος τοῦ χοροῦ ἐπιστάτου τοῦτο τὸ ἀθροισμα. Αλλως. Ο ἱππολύτος

ηὶ πὰ τ ἡ λικιῶτῶν αὐτοὺς ἀναιρῆ· ἡ δ ἱστορία, οὕτως ἔ
χει· γίνος, καὶ πάλλας καὶ αἰγεὺς τρεῖς ἀδελφοὶ ἐκ
παν δίονος· καὶ ὁ μὲν γίνος τὸ μέγαρα ὤκει· αἰγεὺς δὲ
καὶ πάλλας δήμων πυῶν ἦρχον· τῆς ἀπικῆς οὔπω συν
νωκισμένης εἰς ἓν· λόγος οὖν τὸν θησέα ἀνιέντιον ὄντα τ
παλλαντιδῶν παίδων, ἵνα αὐτὸν αὐτὶ ποιούμενον τῆς
βασιλείας ἀνέλῃν· ὁ δὲ οὕτως ἱσόρησας· φασὶ γὰρ
τοὺς παλλαντίδας παῖδας ἀνελεῖν τ θησέα λοχῶν
τας ἵνα ἐκπέσωσι τῆ πόλει· ὅτ ἂν ὁ πατὴρ αὐτ πάλ
λας ἐγγὺς γένηται· ὁ δὲ θησεὺς μηνύσας τὴν ἔφοδον αὐ
τῶν, αὐτὸς ἦν ὃς πάλλαντι ἐκήρυκευσε· ὡς οὖν βοὴν
τῷ πάλλαντι τοὺς παῖδας αὐτοῦ κατελύοντας ἀνεῖλε
ν ὁ θησεύς· ἐπεὶ δὲ νόμος ἦν τοὺς ἐμφύλιον καὶ συγγε
νικὸν φόνον ποινσαντας ἐκ ουσίᾳ φυγῆ ζημιοῦσθαι τὸ
μίασμα, ἔξορον αὐτὸν ἐποίησε· ὧ τὴν γυναῖκα πλησίε
χσαν ὡς τοὺς συγγενεῖς μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν ἐκτὰν
της· καὶ πάσης τῆς πελοποννήσου ἀφώρισεν· ἔθος γὰρ
τοῖς ἐφ ἅλμα τ φεύγουσιν ἐνιαυτὸν ποιεῖν ἐκτὸς τῆς πα
τρίδος· Ναυσολεῖ·) μεθίσαται· εἰς τὴν ἀπικὴν πλεῦ
σασ ὅπως σῶσαι τὸν ποιήσῃ· Αἰνέσασ δυαρεισή
σασ·) συγκαταπεμένος· Δεῖπεσεῖν·) ἀνενδρῶν
του γενέσθαι· Πρᾶγμα·) τὸν φῶτα· Η δ δυκλε
ὴς μὲν·) μίνωος γὰρ ἦσι θυγάτηρ· καὶ θησέως γυνὴ· ἡ δ'
τ φῶσα καρτερῶ· διὰ τὸ θησέως μὲν εἶναι γυνὴ· μίνω
δὲ θυγάτηρ, δυκλεὴς ἐσι· τὸ δὲ ἀπόλλυται· αὐτὶ τοῦ ἀ
πολεῖται· καίπερ οὖσα δυκλεὴς τὸ δὲ αὖτιον ὅτι πέ
σασις τὰς ἀφ ἡλίου γενομένας ἐμήνισεν ἀφροδί
τη διὰ τὴν μιανθεῖσαν αὐτοῖς ὑφ ἡλίου μοιχείασ·
τὴν οὖν πασιφάην οὐ μόνον τοῦ ταύρου, ἀλλὰ καὶ
τοῦ μίνωος ἐρᾶσθῆναι φασίν ὡς ἱστορεῖ σωκράτης·

τὸν ὄφιν τε σὺν τῇ ἀττικῇ· ἀφ' ἧς ἀποβλέπεσθαι τὴν τροιζῆνα, ἀφροδίτης ναὸν ἱδρύσασθαι τὴν φαίδραν φασί. ἐκάλεσε δὲ ἀφροδίτην ἐφ' ἱππολύτῳ· ἣν καὶ ἱππολυτίδα καλοῦσι. ὅπου ἡ τροιζὴν τὸ τέλος ἐστὶ τῆς πελοποννήσου αὐτῇ κειμένη τῇ ἀττικῇ καὶ τῷ γλαυκωπείῳ ὄρει τῆς ἀττικῆς. τὸ δὲ γύνιον· οἱ δὲ ἀττικῶς λεγόμενον τὸν τροιζῆνος λαμβάνουσιν· ἐπειδὴ καὶ σὺν αὐτῇ ὑφέσηκε τὰ πράγματα. βέλτιον δὲ ἑπακολουθοῦντα τοῖς πρότερον πρὸς τὸν ἀττικὸν παιδίονα αὐτὴν· καὶ τἄλλα ὡς προειρημένα αὐτὸ λαμβάνειν. Παλλάδος κατόψιον.) αὐτὶ τοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον· τοῦτο δὲ τὸ κατόψιον πιθανώτερον ἐξηγούμενοι, ἤκουσαν τὸ ὄρος τὸ ἀκρωτήριον τῷ γλαυκωπείῳ τῆς γῆς τῆς δι' ὃ ἐστὶ τροιζήνιος. Ἀλλως. κατόψιον τὸ ὑψηλόν. παρόσον τὰ ὑψηλὰ κατοπτεύουσι πάντα τὰ ὑποκείμενα. πέτραν δὲ παλλάδος τὸ γλαυκώπιον ὄρος. Ἐγκαθίσατο.) ἔκτισεν. Ἱππολύτῳ δ' ἔπι.) ἐπ' αὐτῷ τῷ ἱππολύτῳ. Τελοιπὸν.) ἀφ' οὗ τὰ μετὰ ταῦτα. Ἱδρύσθαι θεὰν.) σὺν τῇ ἀκροπόλει ἱδρύσατο ἀφροδίτης ἱερὸν ὡς κακῶν ἱππολύτου. Κεκροπίαν.) τὴν ἀττικήν. Μίασμα φεύγων.) τοὺς παλλαντίδας ὑπὸ θησέως ἀνηρῆσθαι φιλόχορος ἱστορεῖ, οὕτω παλλαντος ὠνομάσθαι τοὺς ἀθήνας διανοουμένου, καὶ τὴν σφῆκίαν ὁδὸν προφανῶς διαπορθουμένου ὡς τὸ ἄστυ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οἱ τούτου παῖδες κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς βαρβίτου ἐγκαθιζουσι μετὰ τ' ἡλικιωτῶν ἵν' ὅταν ἐπεξέλθωσι τοῖς ἀθηναίοις ὁ ὁ πάλλας συμβάλῃ, ἐξ ἐφόδου προσπεσόντες λάβωσι τ' πόλιν. ἀνὴρ δέ τις ὃς ἐκηρύκευσι τῷ πάλλαντι ἀπαγγεῖλαι τῷ θησεῖ τὸ γιγνόμενον. ὁ δὲ προσπεσὼν

Ἀλλὰ. καὶ τί φησιν αὐτὴν ἐλυπηθοῦτο. ἀλλ' οὕτως αὐτὸ εἶπεν ὡς ἐκείνου πρὸς κτισμὸν αὐτῆς τοῦτο ποιοῦντος. Ἐξαίρει.) ἐκμίσει αἴρει. ἀφανίζει. Προσπεσὼν ὁμιλίας.) ἐντυχὼν. δυτυχήσασ τῆς συμμιξίας τῆς δαίμονος πλέον ἢ ὡς δεῖ ἀξιούσας ἀνθρώπου φιλίας θεοῦσι μεῖζόν τι τῆς ἀνθρωπίνης ὁμιλίας ἐντυχὼν τῆς ἀρτέμιδος. Τούτοισιν.) ἕνεκεν τούτων. Τί γὰρ μοι δῆ.) οὐ δεῖ γάρ με φθονεῖν. Πάλαι προκόψασα.) ἀρχαϊσμός ἐστι τοῦτο. οὐ σολοικισμός. Πάλαι προκόψασ' οὐ πόνου.) τοῦτο ἐσολοίκισεν. οὕτω γὰρ ἔθος εἶπεῖν. τὰ πολλὰ δὲ πάλαι προκόψασα οὐκ ἔτι πολλοῦ ἔχω πόνου. Προκόψασα.) προκατασκευάσασα. ἐν παυξήσασα τὴν ἐπίνοιαν. ὥσπερ ἂν εἴτις εἴποι προσικονομήσασα, ὀλίγου χρεία ἔχω πόνου. γένοιτο δ' σολοικισμὸς πρὸς τὸ ἀκατάκλιτον τῆς πώσεως. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. προανυσάσημοι τε πρὸς ἔρωτα τοιῶδε τρόπῳ ὀλίγα λείπεται πρὸς τὴν τιμωρίαν. Ἐλθόντες γὰρ γιν.) ἐν τῇ ἀττικῇ. ἔτι οὖσα ἡ φαίδρα πρὶν μετοικῆσαι εἰς τροιζῆνα ἰδοῦσα τὸν ἱππόλυτον ἐλθόντα εἰς μύησιν τῶν ἐλευσινίων, ἥρα. καὶ πρὶν εἰς τροιζῆνα ἐλθεῖν. ὥστε ἐν τῇ ἐκ τῆς συνεχοῦς θέας δυνατὸν γενέσθαι τὸν ἔρωτα. ὡς πολὺς ἦν. ὅτι καὶ ἐξ αὐθημιδίου θέας πολλοῦτον ἴσχυσε. Σεμνῶν εἰς ὄνομ.) μεγάλων. σεμνῶν. ἴσως δὲ λέγει τὴν ἐλευσινίων. οὐχὴν δὲ λέγει τὴν θέαν. πλὴν δὲ τὴν πλείστην. ἐν πρὶν μὲν ἐλθεῖν. τὸ ἐξαίρετον τοῦ ἔρωτος δηλοῖ. ὅτι καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τροιζῆνα οὕτως ἦρα, ὡς ἐν ἀφροδίτης ἱερὸν ἱδρύσασθαι, ἐν τῇ ἀττικῇ, ἐξιλεούμενους τὸν ἔρωτα. ἐν μὴ παρόντος ἐρῶσα τοῦ ἱππολύτου. ὥστε καὶ ἐπ' αὐτῷ ἱδρύσασθαι τὸ ἱερὸν, ἐν πέτρας

χθέντος τοῦ μιγάλλω με πυκὰ καὶ ὧν σήμοια παρὰ τοῖς
ἀνθρώποις, τοιαύτη τις ἐμὶ τὴν φύσιν· ὡς τοὺς μὲν σέ/
βοντας πιμᾶν· τοὺς δὲ ἀποσημίνοντας τὴν ὰς ἐμὶ δυσέ/
βειαν καταβάλλειν· αὐτὶ τοῦ πολλὴ οὖσα, τοὺς μὲν
πιμᾶν, τοὺς δὲ σφάλλω· πρισβεύω δὲ τὸ ὑπερτιμᾶν· οὕ/
τως ἀτικοί· πρισβεύειν γὰρ τὸ πιμᾶν· Σφάλλω·)
βλάπτω· Εἰς ἡμᾶς·) καθ' ἡμῶν· Ενεκι δὴ γὰρ δή·)
ἕνεκι δὲ ἐν τοῖς θεοῖς τὸ χαίρειν τοῖς πιμῶσι· ὥσπερ καὶ
ὧν τῶν ἀνθρώπων· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐδηλοῦν ὅτι ὁμολό/
γηται πᾶσιν ἀνθρώποις· Δείξω δὲ·) ἔξεισί μοι τοῦ/
το γὰρ ὧν τῶν καθόλου προειρημένων γνωμάτων λαβεῖν·
ἐξαιρέτως δὲ ὧν τοὺς μὲν σέβοντας πιμῶ τοὺς δὲ
βλασφημοῦντας με σφάλλω· Ο γάρ με θησέως·)
ὅτι γὰρ μετὰ ἡρακλέους ὁ θησεὺς τοῖς ἀμαζόσιν ἐπολε/
μησε διὰ τὴν ζωσήρα, καὶ ἧττησαν, ἔλαβον αἰχμάλω/
τον καὶ ἤγαγον εἰς τὴν ἑλλάδα· καὶ συμμιγεὶς αὐτῇ ἐ/
ποίησεν γὰρ ὁμόζυγον τὴν ἱππολύτην· Αγνοῦ πτθέ/
ως·) ἀγνὸν πτθέα· ὡς καὶ ὁ μηδέα φησί· πῶς ὡς λέ/
γουσι πέλοπος θυσιβέσατος· παρὰ πτθέα τῷ πρὶν τῆς
αὔβρασ', τῆς μητρὸς θησέως ἐπαιδεύετο· οἱ ἱππόλυτος·
ἦν δὲ ὁ πτθεὺς σοφὸς καὶ χρησμολόγος καὶ ἱερὸς θεοῖς·
ὃς καὶ ἔλυσε τὸν χρησμὸν τῷ αἰγεῖ· καὶ τὴν θυγατέρα ὤ/
δωκεν· ἐὰν ὡς τὴν σοφίαν οἱ ὃς ἔσαι ὁ πεφθησόμενος·
παρ' αὐτᾷ δὲ φησιν ὁ θησεὺς ἐπαιδεύετο ὡς καὶ καλλί/
μαχος μαρτυρεῖ· Πεφυκέναι·) ὑπάρχειν·
γὰρ τί φησιν ἐλύπει αὐτὴν τὸ τῆς φιλοσοφίας· καὶ λε/
κτέον ὅτι ὡς αὐτὸν ἀπεμάζων, καὶ τοῦτο ἐποίει, ὡς γὰρ αὖ
τῇ μὴ ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· ἀγνῶν ὅτι καὶ σωφροσύνης ἐ/
ρῶσας αὐτὴν ἀποσέλλει· ὡς αὐτὴν σὺ τῇ διηγήσει λέγει·

Οὐκ ἐν βροτοῖσι κοὐκ ἀθάνατος.) θαυμασὴν μεγίστην ὄμπρος· πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος· πάσαις δὲ ταῖς ἀπὸ ἡλίου ἀκτῖσι διάκειται ἡ ἀφροδίτη διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς μοιχείας ἀρίστος· ἡ δὲ διανοία ἐμφαντικώτερον πέφρασεν· ἐκ τοῦ σαυτίου τὸ σαυτίον ἀπολαμβάουσα. Τερμόνων.) ἀντὶ τοῦ ἕκαστον· ἵνα καὶ τοῖς στοιχείοις ἀφροδίτην γινώσκεσθαι δι' ὧν φύεται· οἷον καὶ πάντων τοῦ πόντου φυόμενα ἀφροδίτην οἱ δὲ τῇ φύσει· τοὺς δὲ τοῖς πράσεσι τῶν στοιχείων τούτων κατοικοῦντας θηριώδεις ἀνθρώπους λέγει· ὃ καὶ βέλτιον. Ὅσοι τε πόντου τερμόνων.) ὧν μέγιστον ἤνυσεν τὸ καταγόρημα τοῦ Νεανίσκου· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι θηριώδεις ὄντες τὴν φύσιν καὶ νόμων καὶ γραφῶν ἄπειροι, σέβουσιν ὅμως τὴν θείαν τὴν φύσιν διδάσκαλον, πάσης κατεγνώσως ὁ σὺ μέσῃ τῇ ἑλλάδι τραφείς· καὶ μέγιστον ὧν φιλοσοφίᾳ φρονήσας· εἰ δὲ καὶ σωφρονῶν ἀπὸ γάμων ἤθελεν· οὐδὲν ἦν ὅπου ἔδει πάλαι αὐτὸν σέβειν τὴν δαίμονα· προεσῶσαν τῶν ἀγαθῶν ὧν θυμιῶν. πάντες γὰρ οἱ φιλόσοφοι, τιμῶσι τὴν θεὸν πρὸς τὸ μὴ πρὸς ταύτην ἁμαρτάνοντες τὰ σαυτίκα τῆς γνώμης δυσχερῶν· τερμόνων δὲ ἀτλαντικῶν πόδες τὸ ἀτλαντικὸν πέλαγος ἤκουσαν· ἔνιοι δὲ τὰ γάδειρα σφᾶς εἶναι ὅρος ὃ ἀτλας ὄπιρ ἐστὶ δυτικόν· ὁ δὲ πόντος ἀνατολικόν.

Τοὺς μὲν σέβοντας.) τὸ ἐξῆς τῆς διανοίας· προαποθα

ρὰς ἔθετο. οὗν ἐπακούσασ' ὁ θεὸς τὴν ἱππόλυτον διέφθειρεν. ἄρτεμις δ' τῶν γεγενημένων ἕκασον διασαφήσασα θησεῖ, τὴν μὲν φαίδραν οὐκ ἀπεμέμφατο. τοῦτον δὲ παρεμυθεῖτο ὑοῦ καὶ γυναικὸς στερθέντα. τῷ δὲ ἱππολύτῳ τιμὰς ἐφ' ἧς ἐγκατεσήσαθαι. ἡ σκιὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται σὺν θέβαις ὧν ἀμάνονος ἄρχοντος ὀλυμπάδι πζ ἔτει δ. πρῶτος εὐριπίδης. δεύτερος σοφῶν. τρίτος ἴων. ἔσι δ' οὗτος ὁ ἱππόλυτος δεύτερος. καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος.

ἐμφάνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος
τὸ γὰρ ἀπριπὶς καὶ κατηγορί-
ας ἄξιον σὺν τούτῳ διώρθω-
ται τῷ δράματι. τὸ δ'
δρᾶμα ἔτι πρώ-
των.

παράγραφος πρὸς αὐτὸν ἐποῦσαν τέλος γὰρ αὐτῷ χθὲς
σὺ μόρῳ φέρεις.
„ βροτὸν ἀγχόνης κωπάσασ' ἔρη.
„ τοῖα τε μοῖρα σῶν κακῶν ὄχλων μένει.
„ δι δόξεις τοὺς ἄλλους μυρίους ἐφημέρους
„ θεῶν ὕπερθε μήποθ' ἁρπάσαι βροτούς.

Ὑπόθεσις Ἱππολύτου στεφανηφόρου.

Θησεὺς μὲν ἦν υἱὸς Αἴθρας τῆς καὶ Ποσειδῶνος. βασιλεὺς Ἀθηνῶν. γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζονίδων αὐτόπλω Ἱππόλυτον ἐγέννησεν. κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ σωοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεσπάγετο κρητικὴν γυναῖκα τὴν μίνωος τοῦ κρητῶν βασιλέως θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς πάλλαντες ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῶν συγγενῶν. οὗ σωίβαινε τὸν Ἱππόλυτον παρὰ πιτθεῖ τῷ Φιτθαίῳ. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἔρωτα μίαν ὥλισθεν οὐκ ἀπόλαστος οὖσα. πληροῦσα δὲ ἄφρονος δίκης μήνιν ἡ τοῦ Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, πάλος τοῖς προπεθείσιν ἔθηκε. σφήλουσα δὲ τὴν νόσον, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν ἀνῶσαι ἠναγκάσθη. καὶ πεπηγυιλαμένη αὐτῇ βοηθῆσαι. ὅπως κατὰ τὴν προαίρεσιν λόγους προήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, αὐτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεὺς, καθεῖλεν αὐτὸν ἀπηγχονισμένην, δίδωσιν αὐτῷ προσρηθέντι βίβλον. δι' ἧς Ἱππολύτου φθορὰν κατηγόρει καὶ ὧν βουλήν. πεισθεὶς δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ἱππόλυτον ἐπάξει φεύγειν. αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀν-

λεμίων. ὦ ὕψους χὴ πόδι φαίνεται μήδεια. ὀχουμένη δρακοντίνοις ἅρμασιν χὴ βασάρουσα τοὺς παῖδας. Παρέσιον παρὰ τὴν ἐσίαν καὶ τὸν βωμὸν ἀνέλιξεν ὡς ἄψυρτον. ἢ ὦ τῷ βωμῷ τῆς ἀρτέμιδος ὡς ἀπολλώνιος φησὶ. ἢ ἐποίκον ὂν τῇ πατρίδι ὡς καλλίμαχος. Τῆς τυρσηνίδος.) τῆς σικελικῆς. τυρσηνῶν χὴ πελάργος σικελίας. ἐκ τούτων φανερός ἐστιν εὐριπίδης τὴν ὁδυσσέως πλάνην πρὸς πελοπόννησον καὶ σικελίαν ὑπεναντίως γεγενῆσθαι. Ἐρρέθη χρονικόν.) ὅτι δοκεῖ τὸν σίχον τοῦτον τὸν ὀπίσω εὐριπίδης ἐκβεβλῆσθαι. διὸ καὶ κεχίασται. Ἡμακρὰν. μακρὰ ἂν ἐρέτεινα ῥήματα ἐναντία τούτοις τοῖς λόγοις. Λύει δ' ἄλγος.) λυσιτελεῖ δέ μοι τὸ ἄλγος ἕως σὺ μὴ ἐγγελᾶς. Ὡς ὤλεσθε κακία.) ἤτοι λαγνεία. καὶ ἀκρασία τοῦ πατρὸς ἀπώλεσθε. Ἢ πε σώφρων.) ναὶ φησὶν ἐκείνω. ἤτις σώφρων γυνὴ οὐδὲν ἠδικῆσθαι νομίζει τοῦ ἀνδρὸς ἐφ' ἑτέροις λέχος τραπέντος. Φρόνησις ἥρας.) ἥραια πένθιμος ἑορτὴ παρὰ κορινθίοις. ἀκραία ἔθηται παρὰ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἱδρῦσθαι. τέλη δὲ λέγει τὰ μυστήρια καὶ τὰς τελετάς. ἐγὼ δέ φησι ποιήσω αὐτοῖς πάνδημον ἑορτήν. σὺν ᾗ πανηγυρίσουσι πάντες οἱ δημόται θυσίας ὦ πλουτοῦντες αὐτοῖς. θύουσι δὲ αὐτοῖς χὴ ἀργεῖοι κατὰ χρησμόν. Ἀργοῦς κἄρα σὸν λεψάνων.) ἑορτάται ἴασων τέλη τοιοῦτων χρήσασθαι. κοιμώμενον χὴ αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἀργὼ κατασαπῆσαν ὑπὸ πολλοῦ χρόνου, μόχος τί ταύτης ἐκπεσὸν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐκρουσεν. ἀργοῦς οὖν λεψάνων λέγει αὐτὶ τοῦ μέρη τινὰ τῆς ἀργοῦς. Ἄλλως. οἱ μὲν λέγουσι κατὰ μηδείας χολωθῆναι κέλθουσιν ὑπὸ τῆ πρύμνη τῆς ἀργοῦς καταῤῥαθέντα τὸν ἴασονα τελθῆσαι ἐμπεσόντος αὐτῷ ξύλου. εἰσφρῶν ἐξισχύτως τὴν

γον.) ἅπες τὸν ἄρτον τῶν τέκνων οὐ ἔστιν αὐτοχειρὶ βαναύσου κτενῆς. Ἰνὼ μανεῖσαν.) ἰνὼ κατεχόλον τῆς ἥρας μανεῖσαν, ἐξέρψον αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν. ἅμα τῷ ὑφ' αὐτῆς μελικρήτη. ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς βιβαίους ἡ ἥρα. διότι παρ' αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ Διόνυσος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Διόνυσος ἐξέμηνε τοὺς τούτων γυναῖκας μὴ προσιεμένων αὐτὸν ὕστερον τῶν βιβαίων. ἴσως δὲ καὶ τοῦτο τῆς ἥρας φθονησάσης. οἱ μὲν οὖν ἴσοι βασὶ τῷ παιδὶ συγκατανεχθῆναι τὴν ἰνὼ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησιν αὐτοχειρατὶ δύο παίδων γενομένην λιαρχου καὶ μελικράτου. αὐτὴν ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ῥῖψαι. φασὶ δὲ αὐτὸς εἰς Κόρινθον ἐκ βραδείας ἰνὼ καὶ μελικράτην ἀναληφθῆναι προσάρησι σιύφου. ὡς καὶ ἀγῶνα ἔθημον αὐτῷ μελικράτη κατὰ χρησμὸν θεῖναι τοῦτο ἑωρακότος. Διηλάσεν.) διῆλασαν αὐτὴν ἢ καταιρατρωθῆναι ἢ ἀναπλῆναι. ἐμὴ ἄρα πέποιθε μηδὼσην δίκλω τῶν τολμηέντων. Μανῆσαν.) καὶ τὸν χόλον τῆς ἥρας ἀθάμασ κατατόξου σι λίαρχον τὸν ἐξ ἰνοῦς γενόμενον αὐτῷ παῖδα. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἰνὼ μανεῖσα ὑπὸ τῆς ἥρας. ὄργισο γὰρ αὐτῇ ὅτι ἐτεθλάκει τὸ Διόνυσον. τὸν ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα ἰῶσφάξασα. μελικράτην. ἤλατο σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν, Εὐριπίδης δὲ φησιν αὐτὴν αὐτοχειρὶ γενομένην λιαρχου καὶ μελικέρτου ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ἁλέσθαι ἀβώς αὐτὴ τοῦ φθύξεται ἀπιμώρητος. τὸ τῆς μητρὸς φόνον εἰς πρᾶσσοντες αὐτούς. αὐτί τὸ δίκλω ἀπαιτοῦντες, ὑπὲρ δὲ ἀρλάσατο φόνου, ἡ τούτων μήτηρ. τὸ ἐξῆς παῖδες σίβου πεθνᾶσι μητρῶα χερὶ. αὖθ ἰῶ τοῦ πύργε ἰσῶσα ταῦτα λέγει. αὐτί τοῦ οὐδωνῆσι κατεσχεῖν ἡμᾶς. δὲ καὶ παλαβεῖν. ἔχομεν γὰρ ὄχημα πρὸς ἀποφυγὴν τὴν παλαιμίων.

ἐκδέχεσθαι τὰς μιαφονίας τὸ αἷμα. Κατήφησαν.) κατοικτείραντες καὶ ἐλεήσαντες ἀποβλέψαντες. καὶ προνοήσασθαι διὸ τρόπου δυνατὸν αὐτὴν ἐπιχειρῶσι τὸ φόνου τῶν παίδων. Γονᾶς ἐβλασεν.) αὐτί τοῦ ἐβλάστησαν ἐφύσησαν. ἐπεὶ ἡ μήδεια μὲν ἐκ γένους ἡλίου. οὗτοι δὲ ἐκ μηδείας θεῶν δ' αἷμα. γένος ἐπεὶ οὖν φόβος ἐστὶ τὸ θεῖον αἷμα ὑπὸ ἀνθρώπων πεσεῖν καὶ συ αὐτῶν πημονῆσαι ἐξειλοίκων. τὸ ἐξῆς. ὑπεξείλετο οἴκων τὸ φονίαν ἐριννὺν δὴ ἀλαστόρων. πάλαιναν δὲ ἐρινὺν αὐτὴν φησὶ τὴν μήδειαν. δαίμονα. οὐ τὴν μήδειαν. ὑπὸ λοιπὸν πάσχοντες τοιούτων κακῶν αἰτία εἶναι ἐρινύος. πάλαιναν δὲ τὸ παλαίας ποιήσασαν. μάταν μόχθων. μάτην φησὶν ὑπὸ δαιμόνων πονηρῶν ἀπόλυται τὰ τέκνα μηδὲν πεποιηκότα. μόχθος δὲ τέκνων ὁ μοχθηρὸς βίος τῶν τέκνων. λέγει δὲ πυθιφρασικῶς τὰ κακὰ πάθηκαὶ μοχθηρὰ τέκνα. Πέτρας ἀξενωτάτων.) πυθιφρασικῶς τὸ προπονητίδας. παρόσον οἱ προσβάλλοντες τῷ τόπῳ σαφῶς διατίθενται. Αὐτοφόνταις.) τοῖς αὐτοχειρίοις. τούτοις σύμφωναι καὶ ἄξια τὸ τολμήματος κακά πυθι τὸ θεῶν ἐστι προσπίπτον. θέλει δ' εἰπεῖν ὅτι ἀξίως οἱ θεοὶ τούτοις κολάζουσιν. ὁ δὲ νεὸς χαλεποὶ οἱ φόνοι τοῖς αὐτοχειρίοις. τοῦτο δὲ χαλεπὸν μίασμα καὶ δυσίκνιπτον ὁ φόνος ὁ κατὰ τὸ μονενῶν τοῖς τολμῶσιν αὐτὸ γράφεται δ'. Καὶ σωφρονεῖν δὲ ὅσι τὸ ἐξῆς ξυνωιδὰ θεόθεν τοῖς δόμοις πιτνᾶτ' ἄχη. χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁ μονενὴ μίασματα τῶν γᾶιαν αὐτοφόνταις. Ἀκούεις βοᾶν.) τοῦτο πρὸς ἀλλήλους ἀπὸ τοῦ χοροῦ φασὶν πρὸς ἐρώτησιν. τὸ δὲ ὦ κακοτυχὲς γύναι ἰδίως πρὸς τὴν μήδειαν αὐτὰ φώνηται. τὸ δὲ. Παρέλθω δόμους.) πάλιν πρὸς ἀλλήλας τὸ δὲ αἰτήσεν φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις κατὰ ἀπόφασιν. Ἀπὸ τὴν

μίγους σε. ὁ δὲ πᾶς νοῦς οὕτως. καὶ σὺ μὲν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ λόγου πεισθεῖσα φθύνε. εἰ γὰρ μὴ φύγης τὴν πάρεσ γνώσῃ καὶ ἐπαναστρεφομένην ἐς σὲ τὴν ζημίαν καὶ τὴν συμφορὰν. ἢ οὕτως. τὸ κατὰ σὲ ἔξω τοῦ λόγου μοι ἔσω. ὅ ἐστι τὸ κατὰ σὲ οὐκ ἐξερῶ ἀσομαι τῷ λόγῳ αὐτὴν γὰρ γνώσῃ τὰ λοιπὰ ἐκ τῆς ἐς σὲ ἀνακυκλουμένης ζημίας. Γνώσῃ γὰρ αὐτὴν.) γράφεται καὶ λλώσῃ. ἵνα ἡ τῇ ἑαυτῆς λλώσῃ καὶ φλυαρίᾳ, ὅτι, ὅσον ἐδέπω τὰ κατὰ λληθομένην σε τιμωρίαν ἐμὴ σωτόμως φύγῃς. Τὰ δὲ τὰ δ' οὐ γνῶ.) τὸ δὲ εἶπεν ἐπὶ πινίς τῆ σοφῶν μεγάλα δύναθαι τοὺς ἀνθρώπους παρέθεντο. καὶ λογισμῷ δ' τέρους εἶναι θεῶν. ὅμηρος μὲν γὰρ δύνασθαι ἐκ καλῆ λί μήτιν ἀπάλαστον. πίνδαρος δέ φησιν ἔπως. ἀλλὰ τί προφέρομεν ἐπαμφανὲ. ἢ μέγαν νόσον θυητοῖς. ἐγὼ δ' φησὶ καὶ ᾧ πσιν ἔδοξε τ σοφῶν ἐπάραι τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐ παραι πσομαι σκιὰν ἀποφάνειν τὰ κατὰ τὰς ἀνθρώπους πράγματα. Εὐδαίμων ἀνὴρ.) ἀδαίμονα δ καὶ λῆ τὸν ἀχρι πίλους ἀπείρατον κακῶν. Σχολὴν ἄγουσαν.) διατρίβω. βραδυτῆτα. πάλιν δὲ τῷ σωνθέσχήματι ἐχρήσατο. καὶ ἐστιν αὐτί τὲ ἀλύσει. Πρὸς βαλβίδα.) βαλβὶς κυρίως ἡ τῶν δρωμένων ἄφισις. ἄχθη δὴ ὧ μήδεια πρὸς ἄφεσιν ὅρμα καὶ ἀρχίω δυσνυχοῦς βίου καὶ πράξεως ἐκ τόπε. λέγει δὲ τ φόνου τῶν παίδων. Ἰω λαῦτε καὶ παμφανῆς.) ὡς εἶδεν ὁ χορὸς ὅτι πάντως ἔδοξε τῇ μηδείᾳ φονεῦσαι τὰ τέκνα καὶ ὥρμησε πρὸς τ πρᾶξιν. καὶ ὅ τι δυσχερὲς ἵνα αὐτῷ τὸ κωλύσαι τὸ τὸ ἐγχείρημα, θεῶν δὲ μόνον τοῦτο, ὧν καλεῖται τοὺς θεὸς παρακλητικοῖς λόγοις ἐς τὸ κωλύσαι αὐτὴν τῆς τοιαύτης τόλμης. καὶ ἥλιον μὲν ὧν καλεῖται ὡς πρόγονον μηδείασ. καὶ ὅτι πάντ ἐπακούει. τ δὲ γλῶ ὡς μέλλουσαν

πανικὰ δείματα· οἱ μὲν τ ἀφνιδίων φόβων κὴ πανικῶν ἀτίαν τῷ πανὶ ἀναπιθέασιν· Πλὼν τῷ τικόνπ·) διὰ τὸ πᾶσι τετύσι πᾶσιν ἄλλοις σφόδρα δυσπίνωτος ἰῶν πλὴν τῷ τικόνπ· μόνος γὰρ οὗτος ἐπεγίνωσκεν τ γλαῦκα· ἐπέπορ ἐξ ὑπερον κατινόητ κόρῳ· τὸ γὰρ οἰκεῖον πίζεπαν βωμῶς· βύβυς δ' ἀπημῶν κάδος ἐπ' ἀλλότριον· πίνδαρος γναθμοῖς ἀδήλοις· αὖ σαρκὶς φησὶ τ γναθμῶν καπήριον, ὑπὸ τ ἀδηλοποιῶν φαρμάκων δοτικὴ δ' αὐτὶ τοῦ γενικῆς κέχρηται· Τύχῳ γὰρ ἄχομεν·) αὐτὶ τοῦ ἢ δυσυχίᾳ τῆς γλαύκης κὴ τὸ πρὲ ταύτην πάθος· ἐπαύδυνεν ἡμᾶς κὴ ἀπέτρεπεν· συμφορᾶς δ' ἀγωσία ἤτοι ἀγωσῶν ἐκ φαρμακείας ἔγνω τὸ πάθος κὴ τ δυμετάδοτον αὐτοῦ φύσιν· Τὶς τὸν γέροντα·) Τὶς τὸν γέροντα·) τὸν πλησίον θανάτου ὄντα· τύμβος δὲ καλοῦσι τοὺς γέροντας παρόσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τεφοῦ· Προσηχεβῶς πορκιασός·) προσεικόλλητο· πρὲ πλέκετο τοῖς πέπλοις αὐτοῖς ὡς πορόκιασος πρὲ πλέκεται τοῖς πρὲ αὐτὸν τυγχάνουσιν ἱματίοις· Η δ' αὐτὴ λάζυτ·) ἡ δ' ἀπλαμβάνετο· ὡς δὴ πρὸς δοκοῦσα ἀπαλλαγῆναι τὸ κακοῦ· εἰ δ' πρὸς βίαν ἄρχει· ὅτι δ' φησὶν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβάλετο ἀνασῦσαι βίᾳ ὁμοῦ καὶ τοὺς σάρκας ἀπέσπα· Πέλασ πόθην,) οἱ ὃν συμφορὰ ὄντες ποθεινὴ πρὸς δάκρυα κὴ θρῆνον κέκτηται· αὐτὶ τοῦ ἀξιοδάκρυτος συμφορά· ὃς αὐτὸς ἰδὼν ποθήσει· δακρύσει· ἐλεεινοὺς ὄντας τῷ θεάματι καί μοι τὸ μὲν σόν· Τὸ σὸν αὐτὶ τοῦ σὺ·) αὐτὴ φήσιν ἀφ' οὗ ἤκουσας κἀτίου λόγου· ἐκ ποδῶν γενοῦ καὶ φύγε· πειραθήσῃ γὰρ αὐτῆ ἡμωρίας· τοῦ οὖν λόγου καὶ ὧν σοι ἀπήγγελα φρὲδ ἠγίνα· ζημίας δ' ἀποσροφὴν τ κώταγάκλασιν τῆς συμφορᾶς ἧς δέδρακε καταλῦσ

ὧν λόγος κατὰ τὴν οἰκίαν διαλελῦσθαι ὑμᾶς. καὶ τὴν πρότερον φιλονικίαν εἰς φιλίαν μεταβεβληκέναι. Στέργας γυναικῶν.) τοὺς οἴκους σώζει αἱ γυναῖκες διέτριβον αἱ τοιαῦτα ἐργοῦσαι. μεθ' ὧν ὧν καὶ γλαύκη ὕστερον τὴν ὀργὴν ἔσχε. καίτοι φησὶ ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς σωθῆναι τοῖς σοῖς τέκνοις. λίπεν δὲ ἓν ἐξ ἓν τέκνα. Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμόν.) αὐτὶ τοῦ προθύμως καὶ ἥδιστα ἑώρα τὸν ἐρασταί. ὡς ἂν εἶδε τοὺς παρόντας ἀπεστράφη τὴν ἐρασταί. τὸ μητρυιᾶς μῖσος εἰς τοὺς προγόνους νοσήσασα. ὀργὰς δὲ ἀφῆρει αὐτὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι τοῖς παισὶ περὶ ἐκείνοις αὐτῇ μὴ βουλεύεσθαι τούτους. Λέγων παῖδ.) ἀεὶ δύο χρήσεις αὐτὶ μιᾶς κεῖνται. τουτέστι μὴ δυσμενῶς τοῖς φίλοις ἴσο. ἀλλὰ παῦσαι θυμὸν καὶ ἐπίστρεψον πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις. Οὐκ ἀνέχεται.) αὐτὶ τοῦ ἐκ ἀνέχεται τὸ σὲ τοιαύτη καταστάσει μένειν. ἀλλὰ μεταβλήθη τῆς ἀγριότητος τοῦ θυμοῦ. μακρὰν ἀπέστω.) ἕτω ἂν περιχαρὴς γένοιτο τὸ κόσμον ἰδοῦσα. καὶ θρασυνθήσατο δῶρον. ὡς μὴ ἀναμεῖναι τὴν ἀπουσίαν τῶν ἐρασταί. ἀλλ' ἔτι πλησίον ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων δόλους λαβοῦσα πορεύεται τὸ κόσμον. ἴσμεν δ' ὅτι αἱ γυναῖκες ἐκ ἔπι παρουσίᾳ τῶν ἀνδρῶν κοσμοῦνται. αὖτη δὲ φησιν ὑπερηφανεῖσα τῷ δώρῳ ἐ παρεπήσατο καὶ παρόντος τοῦ ἐράστου περιβάλεσθαι τὸ κόσμον. Ἄψυχον εἰκὼ.) γράφεται προσβλέπουσα σώματος. ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὸ πρὸ κατόπιρον φαινομένῳ μορφῶ. Σώματος.) ἢ λέγει τῆς πρὸ ὄντος ὄψεως. τὸ δὲ ἐξῆς πρὸς τὴν ἄψυχον εἰκόνα τοῦ σώματος μιλῶσα τουτέστι χαίρουσα ὧν τῇ ὑποπιπτούσῃ αὐτῷ κατόπιρον θυμορφίᾳ. Ἄψυχον δ' ἂν εἰκώ.) τὰς τὸ ἔσω προν φαινομένῳ. Η πανὸς ὀργὰς.) ἐξαίφνης κατεπίπτουσας ὧν τὸ παλαιὸν αὖ οἱ ὑπὸ πανὸς

παῖδας δέχεσθαι τὰς θεὰς παρασχεῖν λύπην αὐτοῖς ὄντας. Μᾶσα χὴμῖν.) ἀντὶ τοῦ φρόνησις παίδευσις πρὸς τὸ δύνασθαι διακρίνειν τὰ αὐτὰ καὶ χὴμῖν ἐν φρονήσι μᾶσα προσομιλεῖ σοφίαν χαριζομένη. πρὸς τὸ ἡμᾶς ἀποφαίνεσθαί τι πρεπὲς τοιούτων. Ὁρᾶ μελέτη.) τούτοις φησὶν ὁρᾷ τῇ πρεπὲς τοῖς παῖδας σωφρονοῦσι καὶ τοῖς τοιούτοις μέλει μελέτη. τοῖσι τῇ καθημερινῇ ὁμιλίᾳ. Δαίμονες ἔτος.) τὸ δαίμων τὸν θάνατον σημαντέον. δαίμονα γὰρ τὸν θάνατον ὀνόμασεν. φρεδδὸς ὃ ἐπὶ ἀδήλοις ἀνθρώποις ὁ θάνατος. Δι πᾶσ' ἀπήνην.) καταχρηστικῶς νῦν τὴν ναῦν ἀπήνην ὠνόμασεν. ἀπήνη γὰρ κυρίως ἡ ἅμαξα. ὄχον δὲ λέγει τὸ σχῆμα. ὁ δὲ νοῦς ἐστι διὰ νηὸς, ἅτε διὸ σχῆματος, εἰδοποιοῦσα φθόγγε. Τί φὴς. φρονεῖς μὲν.) πῶς φησὶν ἅπας τοῦτο. ὅτι μὲν γὰρ κατὰ φύσιν φρονεῖς καὶ οὐκ ἐξέκνησας δῆλον. θαυμάζω δὲ πῶς οὐ καχωνιᾷς ἀκούσασα τὸ βασιλικὸν οἶκον διεφθάρθαι ὑπὸ τῶν σῶν φαρμάκων. ἢ κατ' ὀρθότησιν διηνεκῆ τὸν λόγον. πῶς ἅπας τοῦτο. πῶς ἀχθόμενοι σε καὶ παραφρονεῖν αὐτὴν νομίσει. ἐκ ἀγωνιοῦσα ὡς τὸ πρῶτον. ἵνα ὁ μὲν παρέλκει. Ἔχω τί καγώ.) καγὼ φησιν ἔχω πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις μοι μέμψεις παρὰ σοῦ πρόφασιν εὔλογον προσάγειν. δίκην εὐλόγως δοκοῦμοι χαίρειν ἐφ' οἷς ἐπήγγελας. ἀλλὰ πῶς μὴ σφόδρα καὶ ὡς χειρᾶν. αὐτίκα δὲ τὸ αὖτ πρότερον, ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑκάστου. Ἐπὰν τὴν κυῶν σῶν.) ὡς εἰώθαμεν φησὶ τοὺς σὰς παῖδας τὰ δῶρα προσφέροντας. ἐχαρήμεν ἡμεῖς οἱ θεράποντες. οἵπερ ἐλπόμεθα πρὸ τούτου, σὺ νοσοῦντες τὴν σκιὰν τύχειν. λέγει δὲ τὸ ἀπειλεῖσθαι τοῦ ἑκάστου. ὡς ἂν φησὶν εἰώθαμεν τὰ δῶρα κομιζόμενα ὑπὸ σοῦ διαφθάνειν. ἐλπίσαντες ὑμᾶς παπαῖδαι τῆς ἐχθρᾶς ἐπὶ τὴν πόλιν

βάδε.) πρὸς τοῖς ζῶσιν τουτέοισιν ὁ πατὴρ ἄκπος τοῦ μὴ σώζεσθαι ἡμᾶς προσβολὴ δὲ περίπυξις. ἢ αὐτὶ τοῦ πρώτη βίᾳ. ἐν τῷ πόλει πύεσθαι ὃν ἐμὲ κατασφλεῖν ταῦτα λέγει. Πολλάκις ἤδη.) πολλάκις φησὶ κατ' ἐμαυτὸν ἐλογισάμην. καὶ διακριβεσάμενος λογισμῶν προῆλθον αὐτὸ πρὸς ἐμαυτὸν λογιζόμενον. καὶ ζητοῦσα εἰ δυναίμην καὶ τὴν γυναικείαν φύσιν δρᾶσαι τὸ τοῦ βίᾳ πράγματα. καὶ ἠδόναι τί μὲν ἀνθρώποις καλὸν, τί δ' οὔ, κὴ λογισαμένη, δῆλον. ὅτι μέτεσι μὲν ταῖς γυναιξὶ σοφίας κὴ τῆς τ' ἀνθρώπων πραγμάτων κατανοήσεως. οὐ πάσαις. ἀλλ' ὀλίγαις. ὧν οὖ σαμία καὶ αὐτὴ τυγχάνω. καὶ λογίζομαι τ' ἀνθρώπων τοὺς ἀπείρους παιδοποιίας, πολλῷ προφέρειν καὶ ὑπερβάλλειν εὐτυχίᾳ τὸ γενησαμένους. ὅσοι μὲν οὖν τῶν κατὰ τὴν παιδοποιίαν μόχθων ἐκ τοσούτων εἰσὶ καλὸν, οἱ παῖδες ἐκ ἴσασιν. οἱ δ' ἔχοντες, ἀνάγκη τῇ βίᾳ τοὺς παῖδας ὠφιμελείᾳ καὶ πατρυχόμενοι διατιλᾶσιν. πρῶτον μὲν ὅπως ἀλάγωστοὺς παῖδας κοσμίως τροφοδάξοντες. δεύτερον δ' κὴ πόθεν τούτοις χρημάτων πόρον καταλείψωσι. τρίτον δ' ὦ τούτοις οὐκ ἐὰν δόξῃς πόρον χρηστοῖς οὖσι τοῖς παισὶν ἢ πονηροῖς. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον μοχθοῦσι τὸν χρόνον ἅπαντα, ἢ μὴ ἀμαρτέσωνται τρόπον ἀνθρώπου. ὅπου γε τοὺς νομιζομένους εἶναι χρηστοὺς, πονηροὺς πολλάκις ἐξαύφνης εὑρίσκομεν. ἐν δὲ πάντων τ' κακῶν πλεῖστα ἀνθρώποις ἐξεπᾶν. δῶμον γὰρ ὅπου καὶ βίον αὐτάρκη τοῖς παισὶ κἀκτήσαι κὴ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας ἔλθωσιν οἱ παῖδες καλοί τε κἀγαθοί τ' τρόπον ἐκβιβάσασιν. ἐν δὲ δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων φθάσας ὁ δαίμων πρὶν ὀναθαῖ τ' ἀναθῶν τέτρασι πάσι, πλοῦσι πλεῖστα πρὸς τοῖς ἄλλοις τ' αὖ κακοῖς

μιῶπα τὸν ἰάσονα. ἐξὸν φονεύουσαν, τούτους μόνον. ἐχθρους οὖν λέγει αὐτὴ τοῦ ἐχθρὸν τ ἰάσονα. τοιοῦτον δὲ κὴ τὸ παρ' ὁμήρῳ, ἀλλα τίνμοι ταῦτα φίλος διελέξατο. Οτῳ δὲ μὴν.) ὅτῳ δὲ φησιν οὐκ δυσεβὲς φάινεται παρᾶναι τῷ φόνῳ τούτῳ κὴ δέχεσθαι τοιαύτας θυσίας, οὗτος ἀπίτω. τοῦτο δὲ εἰπεν ὡς ὄντων θεῶν τινῶν χαιρόντων ἀνθροφονίαι. οἷον ὁμηνύων. ἀρίως καὶ τινῶν ἑτέρων. ὅμηρος. ἄρης. ἄρευ. βροτολοιγὲ. τῷ δὲ αὐτῷ μελήσει συναπέον τὸ μὴ παρεῖναι. Χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.) πόλιν σὰ ταῦθα λύεται. πρὸς οἰκτον. εἰσὶ γὰρ μίμησις μητρὸς, οὐ προαιρέσει. ἀνάγκη δ τῷ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι τολμῶσης φόνου κατὰ τῶν φιλτάτων. οὐκ ἂν φησὶν ἐγὼ μολύναι μι τῷ ἐξ ἐμοῦ παίδων αἵματι τὴν ἐμαυτῆς χεῖρα. Μὰ τοὺς παρ' ἅδῃ.) τοὺς κατεχθονίους. Αλλὰ σορας δὲ.) οὓς οὐκ ἔσι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ σωιεχῶς ὁρᾶ ἑαυτὴν νικωμένην τῷ πρὸς τοὺς παῖδας οἰκτῳ. ὅρκῳ φρικωδεστάτῳ κατακλείει ἑαυτὴν. πρὸς τὸ μηδὲν ἕτερον ἢ τὸν φόνον τῶν παίδων ἐξάπαντος δρᾶσαι. καὶ οὐκ ἂν ἐγὼ φησι κατακλήσαιμι τοὺς ἐμοὺς παῖδας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καθυβρίζεσθαι. λέγει ὑπὸ τῶν πρὸς γένους τῇ γλαύκῃ. Καθυβρίσαι δὲ λέγεται.) τὸ μετὰ αἰκίας τινὸς αἰτιᾶσθαι. κὴ ἐγὼ φησι μὴ φονεύσω τούτους. ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ πάντως καθαιρήσουσιν. εἰ δ' ἅπαξ χρὴ τούτοις ἀποθανεῖν. κάλλιον ὑφ' ἡμῶν ἀναιρεῖσθαι. ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ ἐχθροὶ, πωρίαν ταύτην λαμβάνειν ἐξ ἡμῶν. Καὶ δὴ ὧν κρατεῖ.) ταῦτα ἐκ τοῦ χρόνου ἀναλογιζομένη πρὸς ἐμαυτὴν λέγω. καὶ δὴ φησὶ ἡ μὲν γλαύκη ὡς εἰκὸς ἔχει τ στέφανον. κὴ λοιπὸν ἐγγύς ἐσι τοῦ θανάτου. Αλλ' ἡμι.) μὴ μέλλωμεν ἔτι ταῦτ' ὧν τὴν δυχερεστάτην ὁδὸν τοῦ φόνου. Τάδ' οὖν

εἶνε ἀπολιπόντας ἐμέ. Εὐνὰς ἀγήλαι.) φρύγυχος ἀγήλαι αὐτὶ ὕβρεσθαι. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. διὰ παντὸς ὧδ' ἀσπὶς ἀγηλοῦμεν ἡμᾶς σ' ἀεὶ, καὶ ῥῶμπος ἀρτοπώλοισιν φέρειν ἀγήλω τοὺς βιοὺς ἰοὺς ἔσω. Ἀποσαίνεις βίου.) ἄλλου βίου λέγει τοῦ κατὰ τὸν ἁδιωσὸς καὶ τοῖς κατοιχομένοις οὖσης πάνυ ἐπιρρᾴστου πολιτείας. Γυναῖκες ὅμμασιν.) πρὸς τὸν χορὸν λέγει. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι τὸν φόνον οὐκέτι μετὰ μιᾶς ψυχῆς τολμᾷ. ἀλλὰ λύσομαι ταῖς τῶν φθαλμῶν χαρισιν αὐτὰ τοὺς ἐξ ἐμοῦ τῶν φιλτάτων. Χαιρέτω βουλεύματα.) διὰ τὸ σφάξαι τὰ τέκνα. καὶ ἐλθέτω φησὶν ὁ ὦν τῷ φράξαί μου τὰ τέκνα κρατήσας λογισμός. Τί δῆτα με πατέρα.) ἀφίσαμαι φησὶ τοῦ φόνου τῶν παίδων. οὐ γὰρ ἵνα τὸν πατέρα τούτων νικήσω τῷ θανάτῳ αὐτῶν, ἀφήλω ἐμαυτῇ διπλασιοῦν τὰ κακὰ, λέγει δὲ τὴν λύπην τὴν ὦν τοῖς παισὶν. ἢ οὕτως. σαφῶς οἶδα εἰς ὀργαζομένην μὲν τὸ φόνον τοῖς φιλτάτοις, ὦν τῷ τὸν πατέρα λυπῆσαι, αὐτὴν διπλασίαν λύπῃ κτήσασθαι διὰ τῆς τέκνων τελευτῆς δοκοῦσι γὰρ ἁμαρτίαις πολὺ παραβαίνειν εἶναι οἱ ταῖς τῶν παίδων συμφοραῖς θαυμάσαι δὲ εἰσὶ τὸ ὑπερβάλλοντος θυμοῦ ὃν ἔχει κατὰ τοῦ ἰάσονος ἡ μήδεια. ὅτι καίπερ προσδοκῶσα μειζόνως λυπηθήσεσθαι ὅμως ὑπὲρ τοῦ λυπῆσαι τὸν ἰάσονα αἱρεῖται τούτους φονεῦσαι. Οὐδὲ τί γὰρ.) ὅτι μιτάγοι εἰσὶν. οὐκ ἂν ἐγὼ φονεύσαιμι. ἀλλά μεβάλλω μοι ὁ κρατήσας τοῦ φόνου λογισμός. γράφεται δὲ καὶ παύσω βουλευμάτων. Καίτοι τί πάσχω.) σὺν ταῦτα ὥσπερ ἀναζωπυροῦσα τῷ κατὰ ἰάσονος θυμῷ καὶ λαμβάνεται ἑαυτῆς. καὶ φησι τί δὴ πέπονθα ἐς οἶκτον ἐκπεσοῦσα τῶν παίδων. οὐ γὰρ ἐμὸν καταισχύνην ἑαυτὴν, ἀφεῖσαν ἀπημύρητον τὸν πάντων ἐμὸν πολὺν

πρὸς τὸν πρίσβυ τὴν ὕπνῳ καπελείψει αὐτὸν· ὡς ᾗ πρὸς
ἀλήθειαν ὅπ φονεύσει αὐτόν· τὸ δὲ τὸ ὀδύρεσθαι· ἀνάγκη
φησὶ τοῖς παροῦσι κακοῖς κλαίειν· ὅπότε γὰρ τῆς ἐ/
μῆς ἀρούσας καὶ τοῦ παρὰ τ θεῶν χόλου τὰ κατ' ἐμὲ
κακῶς διάκειται, ταῦτα δὲ λέγει προπετέσας ἑαυτῆς
κατηγορούσα· ὦ τῆ τ δώρων ἀποσολὴ· ἀνάγκη γὰρ εἰ
ἔμελον ἡ λαὸν ἀπόλυσθαι καὶ αὐτῆς τὰ τέκνα ὑπ' αὐ
τῆς ἀναιρεῖσθαι· ἵνα μὴ ὑπὸ ἄλλου τοῦτο γένηται· αὖ
τη μὲν οὖν ὦ τοῦτο μετεγνωκὼ· αὐτὸς δὲ ὦετο αὐτὴν ὀδύ/
ρεσθαι ὅτι ἔμελλε γενέσθαι φυγὰς· Θαύσει·) ἐπὶ θυρ/
σεῖν ὀφήλεις· καὶ γὰρ ἡ καὶ φόνον μέλλεις τῶν παί/
δων ὑποσάσει καὶ ζωὴν ὅμως ἐχὼν ἔχει τὰ καπὶ σὲ· καὶ
βύελπὶ εἰ τούτοις πρὸς τὸ μέλλον συμβιῶναι· τὸ δὲ ἐν
πῷ ὦ τοῦ μέλλοντος κεῖται· τὸ οὖν κρατῆς αὐτί τοῦ
νενίκηκας· καὶ βὺτύχηκας· τὸ ὅσον ὦ τοῖς τέκνοις· ὡς
βύελπις εἰ πρὸς τὸ μέλλον· Ἄλλους καπάξω·) τὸν ἐσό/
μενον τ παίδων φόνον, πάλιν προσδύρεται· ἀσήμως
δὲ ὑπὸ τοῦ μὴ σωιέναι τ παιδαγωγὸν, τὸ μὲν οὖν ἄλ/
λους, αὐτί τοῦ τούτους· τὸ δὲ καπάξω αὐτί τοῦ πέμψω
εἰς τὸ ἄδῳ· Οὗτοι μόνη σὺ·) ἣ μὲν ἔλεγεν ὅπ πρὶν
βύτυχῆσαι ὅπ' αὐτῶν, ἀλλοτρίους μου γενομένους τοὺς
παῖδας, πέμψει εἰς τὸν ἄδην· ὁ δὲ παιδαγωγὸς, τὸ κα
πάξω νοεῖ αὐτί τοῦ ἀποπέμψω πρὸς ἱάσονα, ἀλλοτρίω
μένους μου τοὺς παῖδας· εἶν ἢ τὸ ἄλλος, αὐτί τοῦ ἀλλο/
τρίους· Σφῶν μέν ἐσιν·) τοῦ σφῶν πλῆθυ τὸ σφῶιν·
τουτέσιν ὑμῶν τ δύο· τὴν μὲν πόλιν φησὶν τήνδε οἰκή/
σειτε ὦ τέκνα· καὶ τὸν οἰκον τοῦτον δι' αὐῶνος· λέγει δὲ
ἀσήμως τ ἄδην· ᾧ πάντα τὰ ἐξῆς αἰνιγματωδῶς ὁμο
λεῖ· ὅπερ τοῦ μὴ αἰδεῖσθαι τὸν παιδαγωγὸν· τὸ δὲ σὺ ὦ
πρὸς τὸ οἰκήσειτε σωαπέσον· τουτέσιν σὺ τῷ ἄδῃ οἰκήν

τὸ ἐξῆς αὐτὸς χαρίς ἀμβρόσιος πέπλων. πέπλοις παρ ραθεῖσα χρυσότευκτον σίφασον. Νιφόεις.) κατὰ τοῦ παρὰ τοῖς νιφόεσι καὶ τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν κοσμήσει ταῦτα τὰ δῶρα. Νυμφοκοσμῆσαι δέ ἐστι τὸ τὴν νύμφην κοσμῆσαι. νυμφοκοσμήσει δὲ αὐτὰ τοῦ νυμφευθήσεται. Σὺ δ' ὦ τάλαινα. τοῦτο πρὸς ἄσσονα ἀποτείνει. Κηδεμών.) δὲ παρὰ τὸ κῆδος. οὐ τοῦ γαμβροῦ. σὺ δ' φησὶν ὦ ἐπολέθρω γενόμενε νύμφης τῆς γλαύκης. καὶ τῶν γαμβρίας οὐκ ὄντων ταύτην πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐχθροὺς, ὀλέθρου τοῖς αὐτοῦ παισὶ καὶ τῇ νύμφῃ κατασκευάζεις οὐσῶν τὸ ἐπ' ὀλέθρῳ μηχάνημα. Βιοτὴν δὲ πάσιν.) αὐτὶ τοῦ τῇ βιοτῇ τῇ πατρίδων. Δύσαεσι μοίρασ.) τουτέστι τῶν πρέποντος καὶ τοῦτο πρὸς ἄσσονα οὐ ποτείνει. τί δὲ πρὸς τὴν μηδίαν ἵνα φονεύσῃ τέκνα σου. Τὸ δὲ παροίχη.) παρελθοῦσαν πεποίηκασ ὦ ἄσσον. πολὺ μέρος τῆς βιωτικῆς μοίρασ. ὡς ἐπὶ τὸ εἶναι τὸ βιωτὸν αὐτῆς, ἀφ' οὗ τὸ καιρὸν, τοῦ βιωτοῦ τὴν γλαύκην. σωμήγαγες καὶ πλησίον εἶναι πεποίηκασ. συγχωρήσασ ὑπ' αὐτοῦ ἀποκομισθῆναι τὰ δῶρα. Μοίρασ. δὲ τῆς βιωτικῆς φησὶν. τὸ δὲ ὅσον αὐτὶ τοῦ πολύ. Μετασίνομαι.) ἢ μετὰ αὐτὶ τοῦ ὦ τουτέστι σέθεν δὲ καὶ ὦ σοὶ ἄλγος ἔχω. μεμίσαμαι δὲ καὶ ὦ τὸ σὸν ἄλγος. καὶ σέθεν τὴν σὴν τύχην. ἐφ' ἣ τὴν ψυχὴν ἀλγεῖς. λέγει δὲ τὸ δυσμαρτυρεῖν τοῦ ἄσσονος. Μᾶν πῦ ἀγγέλω τύχην.) ἢ μὴν μηδένα ἐννοοῦσα τὸ ὅσον οὐδέπω μέλλοντα δι' αὐτὸν ἔσεσθαι φόνον, ἠσύχει κατασυγκασμένη. ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἐνόμιζεν αὐτὴν ἐφ' οἷς ἐπήγγειλε λυπεῖσθαι. ἄρ' οὖν φησὶ μὴ οὐ χρεὼν σοὶ ἀπήγγειλα καὶ ἐσφάλην, νομίσασ' δυσαγγελίσασθαι πρὸς σὲ ταῦτα. Πολλὴ μ' ἀνάγκη.) ὡς μὴ

φιλανδρων. οἷον ὥσπερ φιλανδρός ἐστι ταῦτα σοι πεποίηται. Α καλλωπίζεται.) ἅπερ προτιμᾶται καὶ κάλλος νομίζεται τῇ γυναικὶ παρὰ τοῖς αὐτοῖς. τὸ δὲ πολὺ πρὸς τὸ καλλωπίζεται. ἢ πολὺ αὐτὶ τοῦ πάνυ. Πᾶσαι φρόνιμοι.) ἀλλ' ὅσον οὐδέπω φησὶ δείσει τῶν θεραπόντων πυκὰ ἅμα τοῖς παιδίοις ἀποκομίζειν τὸ δῶρα τῇ γλαύκῃ. Πατρὸς πατρὶ δίδωσι ἐκγόνοις γὰρ οἷς.) ἤτοι αὐτὶ τοῦ γονέσιν. ἢ τοῖς ἑαυτοῦ μὲν ἐκγόνοις, τουτέστι παισίν, ἵνα τοῦτο λείπῃ. Φρόνιμος.) ἢ προίξ. λάβητε φησὶ τὴν ἐμὴν φρόνην, ἣν ἐστιν εὐκαίρως τῷ πατρὶ ὑμῶν καὶ ἀποκομίζεται τὴν νύμφην. Οὗτος δῶρα.) τοῦτο δὲ πλὴν ἔχει τὴν ἔννοιαν μίαν μὲν ἣν ὁ ἅπασων ἐκδέχεται. ὅτι οὐκ ἀποβλητε αὐτὴν τὰ δῶρα. ἀλλὰ θαυμασὰ. ἑτέραν δὲ ἣν αὐτὴ κρύπτει. αὐτὶ τοῦ ἐκλάσει τὸ δῶρον ὡς ἀδίνες. ἀναιρήσει γὰρ αὐτὸ. Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς.) εἴπερ φησὶ τῷ ὄντι πᾶσα γυνὴ. ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας ἀξιοῖ λόγου τινος κρίνειν. προτιμήσει καὶ χρημάτων τὸ πείθεσθαι τῷ ἀνδρί. ἢ ἰδία νοητέον τὴν τῆς γλαύκης. εἴπερ μετὼν ὄντι σώφρων ἢ γυνὴ, καὶ αὐθις τοῦ λαβεῖν τὰ δῶρα πείσθησεται. Κἀγὼ ὁ δαίμων.) αὐτὶ τοῦ ἡ δὲ δαιμονία. τουτέστιν ἐκείνη καιρὸς δὲ δαίμονῶν. Νέα τυραννὶς.) αὐτὶ τοῦ ἡ γλαύκη φησὶ νέα οὖσα τὴν ἡλικίαν ἀρχὴ καὶ κρατεῖ. ὑπερβατικῶς δὲ τοῦτο. ὡς τοῦ ἑτέρου διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας προτιμηκότος τὴν γλαύκην. Τυχὸν ἂν ἁλόντες.) αὐτὶ τοῦ ἐλόμενοι ἂν καὶ ἀποθανεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς πᾶσας ἀποκτεῖναι μου. καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνίαν. Κόσμον διδόντες.) τὸ τοῦτο πιθανὸν τὸ παρεγγυᾶσθαι τοῖς παισὶν συντελομένου ἐκείνου αὐτὴ διδόναι ὑπόλημμα ἔχουσα φαρμακίδος. Θήσει τὸν αἴδα.) θανάτου φησὶ μᾶλλον πενθήσει καὶ κόσμου. Λύτει πέπλων.)

τοῦ ὀργῆς. Τὰ πρῶτ' ἴσιδαι.) τὰ πρωτεῖα ἀπενέγκασθαι καὶ βασιλεύειν κορίνθου ἅμα τοῖς ἐκ γλαύκης πεπτωκόσι ἐμοῖς ἀδελφοῖς. τὸ δὲ ἐπὶ κατ' ἐπίτασιν. οἱ γὰρ μᾶλλον ὑμᾶς διαπρέπειν, σωσαπτομένους βασιλικῷ γένει. ἢ ὅσοις ὑμῖν ἀξίασ' μετὴν ἐξ ἐμοῦ μόνου. Αὐτὴ τε χλωρεῖς.) πάλιν ἐς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. ἔδει δὲ αὐτὴν μὴ δὲ κλαύσασαν ἀπάγεσθαι. οἰκεῖον τῷ προσώπῳ τούτῳ. ἀλλ' ἐκφοβεῖσθαι τῇ ὀχλικῇ φαντασίᾳ. ποιήσασ' κλαύσασαν καὶ συμπάσχουσαν. ἀπθάνως γὰρ τὴν τοιαύτην διαχωριζομένων τὰ τέκνα ἀσάγεται. ἄμεινον δὲ ὄμματος. ὀφθαλμοί δ' ὡσεὶ κόραι ἴσασαν. Οὐδὲν τέκνων τ' ὄ) δ' οὐδὲν φησι δακρύω ἕτερον. ἐννοουμένη δὲ πῶς ἔχουσι τύχης οἱ παῖδες ἀναχωρησάσης ἐμοῦ. Γιὼν ὃ θάλυ καπή.) ἀθυμίας φησὶ τὸ γυναικεῖον πέφυκε γένος πρὸς τὰς καταλαμβανούσας συμφορὰς, ὡς ἕτοιμον ἂς δάκρυα. ἔπκτον αὐτούς. σύγγνωθί μοι φησὶ δακρυούσῃ. Επκτον αὐτούς.) νῷν δὲ ὅτι ἐβαρύνουν τοὺς παῖδας τὸ ἀσφαλὲς ἴσχειν τοὔζῆν εἰς τοῦτο παριλθόντας ἡλικίας καὶ τῆς σὺ βρίφισιν ὡσφαλοῦς ἀνατροφῆς ἐπαλλαγέντας. ᾧ λοιπὸν ἰσιμγωόμην παῖδας ἡβῶντας ἔχειν, τότε δ' ἕτερον ἀγωνίαι, ἢ τὸ ἀσφαλὲς ἀντὶ τῆς σωτηρίας ὑπάρξει, ὑπὸ μητρὸς γιγνομένοις. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει. Εἰσῆλθέμοί κτος.) ἐν γὰρ τῇ βραχείᾳ ἡλικίᾳ. σὺ πλέονι ἀδεία ζῶσιν οἱ αὐτοί. Κἀμοὶ τάδ' ἔσι λῶσαι.) αὐτὶ τοῦ καλῶς ἔχειν κρίνω. μετὰ γνώμης ὑμνῶ σοῦ τι καὶ τοῦ κρίναντος γὰρ τῆς τούτου θυγατρὸς οἰκεῖν τ' κρίνειν. ἢ οὕτως. κἀμοὶ αὐτῇ σωφρονεῖν. Σὺδ' ἄλλασιν.) τὸ ἐξῆς. ἀλλὰ τ γυναῖκα κέλευσον αὐτὴσασθαι τοῦτο παρὰ τοῦπατρός. τὸ τοὺς παῖδας μὴ ἀπολαβεῖν τῆς κορίνθου. Εἴπερ γυναῖκα.) αὐτὶ τοῦ

καὶ.) οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ταῦτα λέγειν. φαντασίαν γὰρ παρέχει τῷ ἰάσονι ὡς κακοτεχνοῦσα. ἀλλ' ἕνεκα τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα παρεγγράφει λέγων. Ἀρ' οὖν τοῦτο οὕτω καὶ πολὺν χρόνον.) καὶ τοῦτο κατὰ διπλῆν ἔννοιαν. ἢν ὁ ἰάσων ὑπολαμβάνει οὐχ ὑγιῶς, καὶ ἣν αὐτῇ κρύπτει ἀληθεύουσα. Ὡς αὐτὸ δακρύει.) αὐτὸ τοῦ προσφάτως δακρύουσα. χρὴ δὲ νοεῖν ὅτι ἐδόκρυσιν μὲν ἀλγοῦσα τὴν ψυχὴν ὅτι πρὸς τοῦτο τῆς τύχης κατήντησε, καὶ γὰρ ἀναγκάζεται δρᾶν. ὁ δὲ ἰάσων ᾤετο αὐτὴν δακρύειν οἰκτείρουσαν τὰ παιδία διὰ τὸ τοῦ πατρὸς ἐστερῆσθαι. Χρόνῳ δὲ νεῖκος.) διὰ πολλοῦ φησι χρόνου τῆς πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν φιλονεικίας ἀποσᾶσα, καὶ γὰρ διαμαχομένης πλήρης γέγονα δακρύων. Τὰ πρῶτ' ἴστισθαι.) πιθανῶς κεχρηται τῇ τροπικῇ λέξει. ἐμφάσεων αὐτὸν κηδόνος ἕνεκα τοῦ τοὺς ἐκμηδήσασ' παῖδας ὠφελῆσαι τοῦτον ὡς πράγματα σώσαμένην ἑαυτῷ τὸν γάμον. τὸ γὰρ παρέμπολαν αὐτὰ τοῦ κερδάναν τί θέτεται. οἷον ἀλλὰ γάμοις χρωμένῳ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. ἢ τὸ πόσει αὐτὶ τοῦ πόσιος. δοτικὴ αὐτὶ γενικῆς. παρεμπολοῦντος δὲ αὐτὶ τοῦ ὠνουμένου. πέφυκε γὰρ φησὶ τὸ θῆλυ γένος δυσμενῶς ἔχειν τῷ ἀνδρί, ἔτι δὲ ὡς περ ἐμπόν ἐμπορευομένῳ κτᾶσθαι ὠνουμένῳ γάμον ἑαυτῷ οἷον ἄλλοις χρωμένῳ γάμοις παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. ἰδίως οὖν εἶπε πόσει αὐτὶ τοῦ πόσιος. οἱ δὲ ὑποκριτὰὶ ἀγνοήσαντες γράφουσιν αὐτὶ τοῦ πόσει ἐμοῦ. ὅπερ οὐ δεῖ. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ βελήν.) ἀλλὰ γὰρ ὥσπερ ἐκ μετανοίας τὸ κάλλιστον αὐτῇ βεβούλευται δὲ ἐξῆς. ἐγνως δὲ τῷ χρόνῳ τὴν γνῶσαν βουλήν. ὁ δὲ ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ καὶ τοῦτ' ἐστὶ καὶ τὴν γνῶσαν βουλὴν ἔγνως τῷ χρόνῳ. λέγει δὲ πεπαῦσθαι αὐτὴν τῆς πρὸς αὐ

πανικὰ δείματα. οἱ μὲν τ' ἀφνειῶν φόβων καὶ ταραχῶν αἰτίαν τῷ πανὶ ἀναπιθέασιν. Πλὴν τῷ τικάντι.) διὰ τὸ πᾶσι τετίσι πᾶσιν ἀλλοις σφόδρα δυσπίστως ἴσως πλὴν τῷ τικάντι. μόνος γὰρ οὗτος ἐπεγίνωσκεν γλαύκῃ. ἐπέπορε δεύτερον κατινόητ κόρῃ. τὸ γὰρ οἰκεῖον πίστευσαν θῶμῶς. δοῦς δ' ἀπήμων κἄδος ἐπ' ἀλλότριον. πίνδαρος γναθμοῖς ἀδήλοις. αὖ σάρκες φησὶ τ γναθμῶν κατῆρες, ὑπὸ τ ἀδήλοποιῶν φαρμάκων δοτικῇ δὲ αὐτὶ τοῦ γενικῆς κέχρηται. Τύχῃ γὰρ εἴχομεν.) αὐτὶ τοῦ ἡ δυσυχία τῆς γλαύκης καὶ τὸ πρὸ τοιούτου πάθος ἐπαύσθην ἡμᾶς καὶ ἀπέτρεπεν. συμφορᾶς δ' ἀγωσία ἤτοι ἀγωσῶν ἐκ φαρμακήας εἶναι τὸ πάθος καὶ τ ὠμοπάθοτον αὐτοῦ φύσιν. Τίς τὸν γέροντα.) Τίς τὸν γέροντα.) τὸν πλησίον θανάτου ὄντα. τύμβος δὲ καλοῦσι τοὺς γέροντας παρόσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τάφου. Προσῆκεν ὥς πρὸ κιασὸς.) προσεικότως ἦν. πρὸς εἰκότως ἦν τοῖς πέπλοις αὐτοῖς ὡς πρὸ κιασὸς πρὸς πέπλεκται τοῖς πρὸς αὐτὸν τύγχανουσιν ἐσθῆσιν. Ἡ δ' αὐτὴ λάθυτ.) ἡ δ' αὐτὴ λαμβάνεται. ὡς δὴ προσοκῶσα ἀπαλλαγὴναι τὰ κακοῦ. εἰ δ' πρὸς βίαν ἄγει. ὅτε δέ φησιν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβέλετο ἀνάσῃσαι βίᾳ ὁμοῦ καὶ τοὺς σάρκας ἀπέσπα. Πέλας πο θεὴν,) οἱ ὃν συμφορὰ ὄντες ποθεινὴ πρὸς δάκρυα καὶ θρῆνον κέκληται. αὐτὶ τοῦ ἀξιοδάκρυτος συμφορὰ. οὓς ἂν τις ἰδὼν ποθήσει. δακρύσει. ἐλεεινοὺς ὄντας τῷ θεάματι καί μοι τὸ μὲν σὸν. Τὸ σὸν αὐτὶ τοῦ σὺ.) αὐτὴ φήσιν ἀφ' οὗ ἤκουσας κρείσσου λόγου. ἐκ πολλῶν γενοῦ καὶ φύγε. πειραθῆσῃ γὰρ αὐτὴ πικρίας. τοῦ οὖν λόγου καὶ ὧν σοι ἀπήγγειλα φρόνησιν. ζημίας δ' ἀποστροφὴν τ κατεναγκλασιν τῆς συμφορᾶς ἧς δὲ δρᾶκις καπαλήψω

μάλισα καὶ ἑκάστης καταπεπλήχθαι τὴν ὄψιν. ὁ δὲ νεὼς καὶ τὶς τῶν θυρωπώνων γυναικὸς πρόπαν ἰώρακίζα καταστόμα προϊόντα τὴν ἀφρὸν, ἐκ φρίκασά τε τὰς ὀφθαλμὰς καὶ γυναικρέμιγον λιπὼν τὸ σῶμα, νομίσασα θεῖπνος ἔναι χόλον, ἤνεχτο ἀιδίωαι αὐτ. εἶτε ὡς οὐχομένης ἐπέτειν τὸ κακὸν, θρῆνον ἠφίει. ὡς λοιπὸν ἀπολυμένης αὐτῆς. Ἡ δὲ πάλ' ἀνέλκων.) ἤδη δὲ καὶ ταχὺς βαδισὴς τὸ ὑπέρμετρον ἑαυτῷ κῶλον ἀνέλκων, τῶν τερμόνων τοῦ δρόμου ἀνθήπετο. ὡς ταχὺς βαδισὴς ἵππος τυτήσιν ἤδη ἢ ταχὺς νόσος ὀξὺ καὶ ὑπέρμετρον ὑπερβαίνουσα τῶν μυελῶν αὐτῆς ἀνθήπετο. ὁ δὲ νοῦς. ἤδη δὲ καὶ τὸ πῦρ τὸ ὀσῶν ἀνθήπετο. ὡς ταχὺς βαδισὴς ἵππος ταχέως ἀφίκηται εἰς τὸν καμπῆρα. τέλος δὲ σώματος τὰ ὀσᾶ. Ἄλλως. Ἐκ παραθήγματος ἔλαβε τὴν ἔννοιαν. δηλῶσαι βουλόμενος τὸ ὀξύτατον τοῦ κακοῦ. οὕτω δὲ ταχέως ἐνέμετο αὐτὸ τὸ πῦρ. καὶ οὕτως ὀξέως τὰ ὀσῶν αὐτῆς ἀνθήπετο, ὡσὰν ὀξύτατος ἵππος ἀνακουφίζων ἑαυτοῦ τὸν πόδα. τυτήσι μεγάλοις καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος. ἵνα πρὸς τὸ τέλος ἀφίκοιτο τοῦ δρόμου. τυτήσι τὸ καμπῆρα. τὰ γὰρ σώματος τὸ τέλος τὰ ὀσᾶ ἐισιν. ὡς τὸ δρόμου ὁ καμπῆρ. πλέθρον δέ ἐσιν μέτρον ἧς ἕκαστον πλέθρον δὲ μέγα πήδημα καὶ ὑπερβαῖνον πλέθρα μέτρον. Ταχὺς. βαδισὴς. τὸ διάσημα λέγει τὸ γινόμενον ἐξ ἄνωθος ἰὼν μέχρις οὗ ἐφθέγγετο. ὅσῳ γὰρ δώνατα τρόπῳ καιροῦ ἔχειν ταχὺς δρομεὺς ἀπὸ βαλβῖδος ἀφεθεὶς μέχρι καμπῆρ, τοσοῦτον καὶ αὐτὴ ἀνώνατος ἦν. Ἀντίμολπον.) ἀντίφθογγον. ἐναντίον τῇ ὀχῇ. ἐ γὰρ ταν τὸν μολπὴ καὶ θρῆνος. δύο δ' ἦμεν. ἡ μὲν τῶν θυρωπώνων πρὸς τὸ πατέρα ὥρμησιν τῆς γλαύκης. ἀπαγγέλουσα τὸ συμβαν. οἱ δὲ πρὸς τὸ ἰάσονα. Παιὼν ὀρλαὶς.) τὸν

ὧν λόγος κατὰ τὴν οἰκίαν διαλελῦσθαι ὑμᾶς· καὶ τὴν προτέραν φιλονεικίαν εἰς φιλίαν μεταβεβληκέναι. Στέργειν γυναικῶν.) τοὺς οἴκους σώζειν αἱ γυναῖκες διέτριβον ἀπειλασιεργοῦσαι· μεθ' ὧν ὧδε καὶ γλαύκη ὕστατον ἔσχε τὴν ὀργασίαν· καίτοι φησὶ ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς σωφλῆσθαι τοῖς σοῖς τέκνοις· λέπει δὲ ἀεὶ· ἵνα τίκνα. Πρόθυμον ἀλλ' ὄφθαλμόν.) αὐτὶ τοῦ προθύμως καὶ ἥδιστα ἑώρα τὸν ἰάσονα· ὡς ἂν εἰδὼς τοὺτους παρόντας ἀπεστράφη τὸν ἰάσονα· τὸ μητρυιᾶς μῖσος εἰς τοὺς προγόνους ὑποπάσασα· ὀργὰς δὲ ἀφήρει αὐτὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι τοῖς πασὶ πεφύκει αὐτῇ μὴ βουλεύεσθαι τούτους. Λέγων τάδε.) αἱ δύο χρήσεις αὐτὶ μιᾶς κεῖνται· τουτέστι μὴ δυσμενῶς τοῖς φίλοις ἔσο· ἀλλὰ παῦσαι θυμὸν καὶ ἐπίστρεψον πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις· Οὐκ ἀνέχεται.) αὐτὶ τοῦ ἐκ φύσεως ἔχει τὸ σὲ τοιαύτη κατασάσει μένειν· ἀλλὰ μεταβλήθη τῆς ἀγριότητος τοῦ θυμοῦ· μακρὰν ἀπέναι.) ὅτῳ ἢ περιχαρὴς γέγονε τὸ κάσμον ἰδοῦσα· καὶ θρασυνόμησατο δῶρον· ὡς μὴ ἀναμένειν τὴν ἀπουσίαν τῶν ἰάσονος· ἀλλ' ἔτι πλησίον ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων δῦσα λαβοῦσα πυθέσθαι τὸ κόσμον· ἴσμεν ἢ ὅτι αἱ γυναῖκες ἐκ τῶν παρουσίας τὴν αὐθρῶν κοσμοῦνται· αὕτη ἐν φησὶν ὑπερηφανεῖσα τῷ δώρῳ ἐ παρητήσατο καὶ παρόντος τοῦ ἰάσονος περιβάλλεται τὸ κόσμον. Ἄψυχον εἰκώ.) γράφεται προσβλέπουσα σώματος· ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὸν τῷ κατόπτρῳ φαινομένῳ μορφῶν· σώματος.) ἢ λέγει τῆς τῷ ὄντι σώσεως· τὸ δὲ ἐξῆς πρὸς τὴν ἄψυχον εἰκόνα τοῦ σώματος γελῶσα τουτέστι χαίρουσα ὅτι τῇ ὑποπιπτούσῃ αὐτῷ κατόπτρῳ σύμορφία. Ἄψυχον ἂν εἰκώ.) τὰς τὸ ἐσώπτρον φαινομένῳ. Η παγὸς ὀργὰς.) ἐξαίφνης κατασκήπτουσας ὥσπερ τοπαλαιὸν αὖθις ὑπὸ παγὸς

παῖδας ὑξαθαι τὰς θυὰς παραχεῖν λύπην αὐτοῖς ὄντας. Μᾶσα χ᾽ ἡμῖν.) αὐτὶ τᾶ φρόνησις παίδθσις πρὸς τὸ δωάσθαι διακρίνειν τὰ ἀγαθὰ χ᾽ ἡμῖν ἐν φησὶ μᾶσα προσομιλᾶ σοφίαν χαριζομένη πρὸς τὸ ἡμᾶς ἀποφαίνεσθαί π πᾶσι τ τοιούτων. Ορῶ μελέτη.) τούτας φησὶν ὁρῶ τῇ πᾶσι τὰς παῖδας σωθῆχε καταπονεμένας μελέτη τ τοῖσι τῇ καθημερινῇ ὧν μελέαι. Δαίμονες ἔτος.) τὸ δαίμων τῷ θανάτῳ σωαπτέον. δαίμονα γὰρ τ θάνατον ὠνόμασεν. φερέδος ὃ ἐπὶ ἄδηλος ἀνθρώποις ὁ θάνατος. Λιπᾶσ᾽ ἀπήνην.) κατεχρησικῶς νῦν τ ναῦν ἀπήνην ὠνόμασεν. ἀπήνη γὰρ κυρίως ἡ ἅμαξα. ὄχον δὲ λέγει τὸ ὄχημα. ὁ δὲ νοῦς ἔστι διὰ νεὼς. ἔστι διόχημα τος, εἰ ὅπως σωθῇς. Τί φῆς. φρενεῖς μὲν.) πῶς φησὶν ἅπας τοῦτο. ὅτι μὲν γὰρ κατὰ φύσιν φρενεῖς καὶ οὐκ ἐξέησασ᾽ δῆλον. θαυμάζω δὲ πῶς οὐ κἀχωγιάς ἀκούσασα τ βασιλικὸν οἶκον διεφθάρθαι ὑπὸ τῶν σῶν φαρμάκων. ἢ κατ᾽ ὀρθοῦσιν διενεκτέον τὸν λόγον. πῶς ἅπας τοῦτο. πῶς ἐχὶ μαίνεσθαί σε χ᾽ παραφρονεῖν οἴ πις νομίσει. ἐκ ἀγωγνίωσα ὧν τέτο. ἵνα ὁ μὲν παρίλκη. Εχω τί κἀγώ.) κἀγὼ φησὶν ἔχω πρὸς τὰς ἐπενεχθείσασ᾽ μοι μέμψεις παρὰ σοῦ πρόφασιν ὅλον προσάγειν. δίκην ὅλόγως δοκοῦμοι χαίρειν ἐφ᾽ οἷς ἁπίγελασ. ἀλλὰ πῶς μὴ σθῦδι χ᾽ ὧν χηρεῖν. αὐτίπεται δὲ τὸ αὐτὸ πρότερον, ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τᾶ ἰάσονος. Επὰ τὴν χνῶν σῶν.) ὡς εἴδομεν φησὶ τοὺς σὰς παῖδας τὰ δῶρα προσφέροντας. ἐχάρημεν ἡμεῖς οἱ θεράποντες. οἵ πνες ἐλυπάμεθα πρὸ τούτε, σὺ νοοῦντες τ σὴν σκαιαν τύχην. λέγει δὲ τὸ ἀπειρδύχθαι τᾶ ἰάσονος. ὡς ἔν φησὶν εἴδομεν τὰ δῶρα κομιζόμενα ὑπὸ σᾶ δυφράνθημεν. ἐλπίσαντες ὑμᾶς πεπαῦσθαι τῆς ἔχθρας ἐπὶ χ᾽ πελυε

βάδι.) τὸ σὺ τοῖς ἐμοῖσιν. τουτέοισιν ὁ πατὴρ ἄκπος τοῦ μὴ σώζεσθαι ἡμᾶς προσβολὴ δὲ περίπυξις. ἢ αὐτὶ τοῦ πρόνοια. ἐν τῷ πδιπύστεσθαι ὃν καταφιλεῖν ταῦτα λέγει. Πολλάκις ἤδη.) πολλάκις φησὶ κατ' ἐμαυτὸν ἐλογισάμην. καὶ διακριβισάμενος λογισμῶν προῆλθον αὐτὴ πρὸς ἐμαυτὴν λογιζομένη. καὶ ζητοῦσα εἰ δυναμένη τὸν καὶ τῇ γυναικείᾳ φύσει δύναιτο τὸ τοῦ βίου πράγματα. καὶ ἡδοῦαι τί μὲν ἀνθρώποις καλὸν, τί δ' οὔ, καὶ λογισαμένη, εὗρον. ὅτι μέτεσι μὲν τοῖς γυναικείοις σοφίας καὶ τῆς τ' ἀνθρώπων πραγμάτων κατειλήφεως. οὐ πάνσαις. ἀλλ' ὀλίγαις. ὧν οὖ σαμία καὶ αὐτὴ τυγχάνω. καὶ λογίζομαι τ' ἀνθρώπων τοὺς ἀπείρους παιδοποιΐας, πολλῷ προφέρειν καὶ ὑπερβάλλειν εὐτυχίᾳ τοὺς γεννήσαντας. ὅσοι μὲν οὖν τῶν κατὰ τὴν παιδοποιΐαν μόχθων ἐκ τοσούτων ἐστὶ καλὸν, οἱ παῖδες ἐκ ἴσασιν. οἱ δ' ἔχοντες, ἀνάγκη τῇ πόλει τοὺς παῖδας ὠμιλείᾳ καὶ πατρυχόμενοι διατελέσιν. πρῶτον μέν ὅπως ἀγάγωσι τοὺς παῖδας κοσμίως συνδάζοντες. δεύτερον δὲ καὶ πόσοι τούτοις χρημάτων πόρον καταλείψειν. τρίτον δὲ τούτοις οὐκ ἐν δόξῃ πότερον χρηστοῖς οὖσι τοῖς πασὶν ἢ πονηροῖς. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον μοχθοῦσι τὸν χρόνον ἅπαντα, καὶ ὑμαρὲς σωίεναι τρόπον ἀνθρώπου. ὅπου γε τοὺς νομιζομένους εἶναι χρηστοὺς, πονηροὺς πολλάκις ἐξαίφνης εὑρίσκομεν. ἐν ᾧ πάντων τ' κακῶν τελευταῖον βούλομαι πᾶσιν ἀνθρώποις ἐξειπεῖν. δῶμεν γὰρ ὅτι καὶ βίον αὐτάρκη τῆς παισὶ κέκτηται καὶ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας ἦλθον οἱ παῖδες καλοί τε κἀγαθοί τὸν τρόπον ἐκβεβήκασιν. εἶ δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων φθάσας ὁ δαίμων πρὶν ὄναδαι τ' ἀγαθῶν τάτεσαρπάσῃ, πῶς ἔπλυσι τελῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις τ' αὖ κακοῖς

μιῶπεστον ἰάσονα. ἐξὸν φονεύσασαν, τούτους μόνον. ἐχ
θροὺς οὖν λέγει αὐτὶ τοῦ ἐχθρὸν τ ἰάσονα. τοιοῦτον δὲ
χὴ τὸ παρ ὁμήρῳ, ἀλλὰ τίνμοι ταῦτα φίλος δι ιλέ ἐατο.
Οτῶ δὲ μὴ.) ὅτῳ δέ φησιν οὐκ δυσιβεὶς φάσιται παρεῖ
ναι τῷ φόνῳ τούτῳ χὴ δέχεσθαι τοιαύτας θυσίας, οὕτος
ἀπίτω. τοῦτο δ εἰπεν ὡς ὄντων θεῶν τινῶν χαιρόντων
εὐφροσύνα. οἵ ον σμυνύων. ἀρῶσι καὶ τινῶν ἑτέρων. ὅ
μηρος. ἀρῆς. ἄρευ. βροτολοιγὲ. τῷ δὲ αὐτῷ μελήσει. συ
ναπέον τὸ μὴ παρεῖναι. Χῆρα δ οὐ διαφθερῶ.) πό
λιν σὐταῦθα λύεται. πρὸς οἰκτον. εἰσὶ γὰρ μίμησις μη
τρὸς, οὐ προαιρέσει. ἀνάγκη δ τῷ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνα
σθαι τολμῶσης φόνου κατὰ τῶν φιλτάτων. οὐκ ἂν φη
σὶν ἐγὼ μολύνα μι τῷ ἐξ ἐμοῦ παίδων αἵματι τὴν ἐ
μαυτῆς χῆρα. Μὰ τοὺς παρ ἄδ λω.) τοὺς κατα
χθονίους. Αλάστορας δὲ.) οὓς οὐκ εἰσὶ λαθεῖν. ἐπαδὼ
δὲ σωιεχῶς ὁρᾶ ἑαυτὴν νικωμένην τῷ πρὸς τοὺς παῖ
δας οἰκτῳ. ὅρκῳ φρικωδεστάτῳ κατακλείει ἑαυτὴν.
πρὸς τὸ μηδὲν ἕτερον ἢ τὸν φόνον τῶν παίδων ἐξάπαν
τος δρᾶσαι. καὶ οὐκ ἂν ἐγώ φησι κατολήψαιμι τοὺς
ἐμοὺς παῖδας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καθυβρίζεσθαι. λέγει
ὑπὸ τῶν πρὸς γένους τῇ γλαύκῃ. Καθυβρίσαι δὲ λέ
γεται.) τὸ μετὰ αἰκίας τινὸς αἰσχρᾶν. χὴ ἐγώ φησι μὴ
φονεύσω τούτους. ἀλλ οἱ ἐχθροὶ πάντως αἰσχρήσουσιν.
ἢ δ ἄπαξ χρὴ τούτοις ἀποθανεῖν. κάλλιον ὑφ ἡμῶν ἂν
αἱρεῖσθαι. ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ ἐχθροὶ, τιμωρίαν ταύτην
λαμβάνειν ἐξ ἡμῶν. Καὶ δὴ τῶν κρατί.) ταῦτα ἐκ
τοῦ χρόνου ἀναλογιζομένη πρὸς ἐμαυτὴν λέγω. καὶ δὴ
φησὶ ἡ μὲν γλαύκη ὡς εἰκὸς εἶχε τ σέφανον. χὴ λοιπὸν
ἐγγύς εἰσι τοῦ θανάτου. Αλλ ἐμι.) μὴ μέλλωμεν ἢ
κειν ἐπὶ τὴν ἀνχίσεσιν ἤδη τῆ φόνου. Τὰ δ' ὀφ

σίνε ἀπολιπόντις ἐμέ. Εὐνὰς ἀγάλλαι.) φρύγυχος ἀγάλλαι αὐτί δέχεσθαι. καὶ παρὰ ἀρίσοφάνι. διὰ παντὸς τὸ δίασον ἀγκλεῦμιν ἡμεῖς σ' ἀεί, καὶ ὄρμιππος ἀρτα πόλοισιν φόρι γὰρ ἀγάλλω τοὺς θεοὺς ἰοὺσ' ἴσω. Απο σάντις βίου.) ἄλλου βίου λέγει τοῦ κατὰ τὸν ἄφλωῶς καὶ τοῖς κατοικομένοις οὔσης τινὸς ἑτέρας πολιτείας. Γυναῖκις ὄμμασιν.) πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ λέγει. βέλει δὲ ἐπᾶν ὅτι τὸν φόνον οὐκέτι μεθ' ἡμέρᾳ τολμᾶ. ἀλλὰ λύσμαι ταῖς τ' ὀφθαλμῶν χαρίσιν αὐανιγίζοντων εἰς ἐμὲ τ' φιλτάτων. Χαιρέτω βουλεύματα.) διὰ τὸ σφάξαι τὰ τέκνα. καὶ ἐλθέτω φησὶν ὁ ὦν τῷ φράξαί μου τὰ τέκνα κρατήσας λογισμός. Τί δῆτα πατέρα.) ἀφίσε μαι φησὶ τοῦ φόνου τ' παίδων. οὐ γὰρ ἵνα τὸν πατέρα τούτων νικήσω τῷ θανάτῳ αὐτῶν, ὀφείλω ἐμαυτῇ διπλασιοῦν τὰ κακά, λέγει δὲ τὴν λύπην τὴν ὦν τοῖς παισὶν. ἢ οὕτως. σαφῶς δύνηθις ἐσιν ὀργαζομένην μὲν τ' φόνον τοῖς φιλτάτοις, ὦν τῷ τ' πατέρα λυπῆσαι, αὐτὴν διπλασίαν λύπῃ κτήσασθαι διὰ τῆς τούτων τελευτῆς δοκοῦσι γὰρ αἱ μητέρες πολὺ πατέρων εἶναι σὺ ταῖς τ' παίδων συμφοραῖς θαυμάσαι δ' ἐσι τ' ὑπερβάλλοντος θυμοῦ ὃν ἔχει κατὰ τοῦ ἰάσονος ἡ μήδεια. ὅτι καίπερ προσδοκῶσα μείζονως λυπηθήσεσθαι ὅμως ὑπὲρ τοῦ λυπῆσαι τ' ἰάσονα αἱρεῖται τούτους φονεῦσαι. Οὐδὲν τ' ἐγὼ.) ὅτι μετάγνοι ἐσιν. οὐκ ἂν ἐγὼ φονεύσαιμι. ἀλλὰ μεθήδω μοι ὃ κρατήσας τοῦ φόνε λογισμός. γράφεται δὲ καὶ παύσεται βουλευμάτων. Καίτοι τί πάσχω.) σὺ ταῦθα ὥσπερ ἀναζωπυροῦσα τῷ κατὰ ἰάσονος θυμῷ καὶ λαμβάνεται ἑαυτῆς. καὶ φησὶ τί δὴ πέπονθα ἐς οἶκτον ἐκπεσοῦσα τ' παίδων. οὐ γὰρ ἐμὸν καταισχύνην ἑαυτὴν, ἀφεῖσαν ἀπιμώρητον τὸν πάντων ἐμὸν πολε-

πρὸς τὴν πρισβύτην ὕπνον καταλήψεται αὐτὸν, ὡς ὃ πρὸς ἀλήθειαν ὂν φοβοῦσιν αὐτόν· τὸ δὲ τὸ ὀδύρεσθαι καὶ ἀνάγκην φησὶ τοῖς παροῦσι κακοῖς κλαίειν· ὁπόταν γὰρ τὴς ἐμῆς ἀνοίας καὶ τοῦ παρὰ τὸ θεῖον χόλου τὰ κατ' ἐμὲ κακῶς διάκειται, ταῦτα δὲ λέγει προπετήσας ἑαυτῆς κατηγορήσασα· ὦ τῆς τῶν ὡρῶν ἀποσολῆς· ἀνάγκη γὰρ εἰ ἔμελλον ἡ γλαῦκη ἀπόλλυσθαι καὶ αὐτῆς τὰ τέκνα ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖσθαι· ἵνα μὴ ὑπὸ ἄλλου τοῦτο γίνηται· αὖτη μὲν οὖν ὦ τοῦτο μεταγοᾶ· αὐτὸς δὲ ὢν τὸ αὐτὴν ὀδύρεσθαι ὅτι ἔμελλε γενέσθαι φυγὰς· Θαῤῥῶν·) ἐπὶ θαῤῥεῖν ὀφείλεις· καὶ γὰρ εἰ καὶ φύγοις μέλλεις τῶν παίδων ὑποσάσει καὶ ζωῆ ὅμως ἴχνη ἔχει τὰ κατὰ σέ· καὶ οὐδὲν πω εἰ τούτοις πρὸς τὸ μέλλον συμβιῶναι· τὸ δὲ ἐν τῇ ὦ τοῦ μέλλοντος κεῖται· τὸ οὖν κρατεῖς αὐτί τοῦ νενίκηκας· καὶ οὐτύχηκας τὸ ὅσον ὦ τοῖς τέκνοις· οὐδὲν πω εἰ πρὸς τὸ μέλλον· Ἄλλους κατόξω·) τὸν ἐσόμενον τῶν παίδων φόνον πάλιν προσδύρεται· ἀσήμως δὲ ὑπὸ τοῦ μὴ σωιζεῖναι τὸ παιδαγωγόν, τὸ μὲν οὖν ἄλλους, αὐτί τοῦ τούτους· τὸ δὲ κατόξω αὐτί τοῦ πέμψω εἰς τὸ ἄδηλον· Οὗτοι μόνη σύ·) ἡ μὲν ἔλεγεν ὅτι πρὶν βυτυχῆσαι ὅπ' ἀὼπῶν, ἀλλοτρίους μου γενομένους τοὺς παῖδας, πέμψει εἰς τὸν ἅδην· ὁ δὲ παιδαγωγὸς, τὸ καὶ τόξω νοεῖ αὐτί τοῦ ἀποπέμψω πρὸς ἀσσυρίους, ἀλλοτρίους μου τοὺς παῖδας· ἵν' ᾖ τὸ ἄλλους, αὐτί τοῦ ἀλλοτρίους· Σφῶν μὲν ἐσιν·) τοῦ σφῶν πλῆρες τὸ σφῶν· τουτέσιν ὑμῶν τῶν δύο· τὴν μὲν πόλιν φησὶν τὴν δε οἰκήσετε ὦ τέκνα· καὶ τὸν οἰκον τοῦτον δι' αὐῶνος· λέγει δὲ ἀσήμως τὸ ἅδην· ᾗ πάντες τὸν ἑξῆς ἀναγματωδῶς ὁμολεῖ· ὅπερ τοῦ μὴ ἀιδέσθαι τὸν παιδαγωγὸν· τὸ δὲ σὺ ὡς πρὸς τὸ οἰκήσετε σωαπέσαν· τουτέσιν σὺ τῷ ἅδη οἰκήσ

τὸ ἰξῆς αὐτὸς χαίρις ἀμβρόσιος πέπλων· πᾶσι παρ
ραδεῖσθαι χρεὼ χρυσότευκτον σέφανον. Νερίτροις.)
αὐτὶ τοῦ παρὰ τοῖς ὑδρηρέοις καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
αὐτὴν κοσμήσει ταῦτα τὰ δῶρα. Νυμφο κοσμῆσαι
δὲ ἐστὶ τὸ τὴν νύμφην κοσμῆσαι· νυμφοκόσμησις δὲ αὐ
τὸ τοῦ νυμφοστολῆσιται. Σὺ δ' ὦ τάλαινα· τοῦτο πρὸς
ἴασονα ἀποτείνει. Κηδεμών.) δὲ παρὰ τὸ κῆδος. αὖ
τὶ τοῦ γαμβρὸς· σὺ δ' φησὶν ὦ ἐπολέθρω γηγένειμι νυμ
φίδι τῆς γλαύκης· καὶ ὦν γαμβρίας οὐκ ὀντυχὴ ταύτην
πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐχθρικῶς, ὀλέθρου τοῖς αὐτοῦ πᾶσι
καὶ τῇ νύμφῃ κατασκευάζεις οὐσωὸς τὸ ἐπ' ὀλέθρῳ μη
χάνημα. Βιοτὴν δὲ παισίν.) αὐτὶ τοῦ τῇ βιοτῇ τῶν
παίδων. Δύσας μοίρας.) τουτέστι τοῦ περίποντος
καὶ τοῦτο πρὸς ἴασονα οὐ ποτείνει· τί δὲ πρὸς τὴν μηδί
αν ἵνα φονεύσῃ τέκνα σου. Τὸ δὲ παρεὶς χη.) παρεὶς
βὼν πεποίηκας ὦ ἴασον· πολὺ μέρος τῆς βασιλικῆς φύσε
μοίρας· ὃς ἐπὶ ὑς ἦναι τ βάνατον αὐτῆς, ἀφ' οὗ τ καιρὸν,
τοῦ βανάτου τῇ γλαύκῃ· σωήγαγες καὶ πλησίον εἶναι
πεποίηκας· συγχωρήσασ ὑπ' αὐσίας ἀποχομιδῆναι
τὰ δῶρα. Μοίρας· δὲ τῆς βανατηφόρου φησίν· τὸ δὲ
ὅσον αὐτὶ τοῦ πολύ. Μετασίνομαι.) ἢ μετὰ αὐτὶ τοῦ
ὦν τουτέστι σέγω δὲ καὶ ὦν σοί ἄλγος ἔχω· μεθίσαμαι
δὲ καὶ ὦν τὸ σὸν ἄλγος· καὶ σέγω τὴν σὼ τύχῃ· ἐφ' ᾗ τ
ψυχῇ ἀλγεῖς· λέγει δὲ τὸ σημαντικὸν τοῦ ἴασο
νος. Μῶν πὺ ἀγγέλῳ τύχῃ.) ἢ μὲν μὴ δῆτα ἐννοοῦ
σα τὸ ὅσον οὐδέπω μέλλοντα δι' αὐτὸν ἴσεσθαι φόνον,
ἠσύχει κατασυγγασμένη. ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἐνόμιζεν
αὐτὴν ἐφ' οἷς ἐπήγγελε λυπῆσθαι· ἆρ' οὖν φησὶ μὴ οὐ
χρησά σοι ἀπήγγελα καὶ ἰσφάλω, νομίσασ ὀναγγεί
λασθαι πρὸς σὲ ταῦτα. Πολλὴ μ' ἀνάγκη.) ὡς μὲν

φιλανδρων. οἷον ἅπερ φίλανδρός ἐστι ταῦτά σοι πεποίηται. Α καλλύνεται.) ἅπερ προτιμᾶται καὶ κάλλιστα νομίζεται τῶν ὡδώρων παρὰ τοῖς αὐτοῖς. τὸ δὲ πολὺ πρὸς τὸ καλλύνεται. ἢ πολὺ αὐτὶ τοῦ πάνυ. Πᾶσαι φασὶ φήσουσαι.) ἀλλ' ὅσον οὐδέπω φησὶ δείσει τῶν βεβαρβάρων τινὰ ἅμα τοῖς παιδίοις ἀποκομίζειν τὸ ὡδώρα τῇ γλαύκῃ. Πατρὸς πατρὶ δίδωσι ἐκγόνοις γονεῦσι.) ἤτοι αὐτὶ τοῦ γονέσιν. ἢ τοῖς ἑαυτοῦ μὲν ἐκγόνοις, τουτέστι παισίν, ἵνα τοῦτο λείπῃ. Φρυγὴ πῆς.) ἢ προῖξ. λάβετε φησὶ τὴν ἐμὴν φρυγὴν, ἣν ἐστειγκάμην τῷ πατρὶ ὑμῶν καὶ ἀποκομίζεται τῇ νύμφῃ. Οὗτος ὡδώρα.) τοῦτο δὲ πλὴν ἔχει τὴν ἔννοιαν μίαν μὲν ἣν ὁ βάσσων ἐκδέχεται. ὅτι οὐκ ἀποβλήτε αὐτῇ τὰ ὡδώρα. ἀλλὰ θαυμασὰ. ἑτέραν δὲ ἣν αὐτὴ κρύπτει. αὐτὶ τοῦ ἐκλάσει τὸ ὡδώρον ὡς ἀδίνες. ἀναιρήσει γὰρ αὐτό. Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς.) εἴπερ φησὶ τῷ ὄντι πᾶσα γυνὴ ἡμᾶς τοὺς ἀνδρας ἀξιοῖ λόγου τινὸς κρίνειν. προτιμήσει καὶ χρημάτων τὸ πείθεσθαι τῷ ἀνδρὶ. ἢ ἰδία νοητέον τὸ ὧν τῆς γλαύκης. εἴπερ μετὰ ὄντι σώφρων γυνὴ, καὶ αὐθις τοῦ λαβεῖν τὸ ὡδώρα πεισθήσεται. Κἠγὼ ὁ δαίμων.) αὐτὶ τοῦ ἡ δαιμονία. τουτέστιν ἐκείνη καιρὸς δαιμονίων. Νέα τυραννεῖ.) αὐτὶ τοῦ ἡ γλαύκη φησὶ νέα οὖσα τὴν ἡλικίαν ἀρχὴ καὶ κρατεῖ. ὡσπλακτικῶς δὲ τοῦτο. ὡς τοῦ ἰάσονος διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας προτετιμηκότος τὴν γλαύκλω. Ψυχῆς ἂν ἀλλάξαιμι.) αὐτὶ τοῦ ἐλοίμλω ἂν καὶ ἀποθανεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς παῖδας ἀποκτεῖναι μου. καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνίαν. Κόσμον διδόντες.) ᾧ τοῦτο πιθανὸν τὸ παρεγγυᾶσθαι τοῖς παισὶν σὺν τιμωμένῳ ἐκείνῳ αὐτῇ δίδοναι ὑπόλημψιν ἔχουσα φαρμακίδος. Θήσει τὸν αἶδα.) βάσανον φησὶ μᾶλλον πεισθήσεται ἢ κόσμον. Λύτει πίπλων.)

τοῦ ὀργῆς. Τὰ πρῶτ' ἴσισθαι.) τὰ πρωτεῖα ἀπενέγκασθαι καὶ βασιλεύειν κορίνθου ἅμα τοῖς ἐκ γλαύκης πεπτωκόσιν ὑμῖν ἀδελφοῖς· τὸ δὲ ἐπὶ κατ' ἐπίπαισιν. οἱ γὰρ μάλιστα ὑμᾶς διαπρέψαν, σωζόμενοι βασιλικῷ γένει. ἢ ὅσοις ὑμῖν ἀρέσασ' μετὴν ἐξ ἐμοῦ μόνου. Αὐτὴν τε χλωρόις.) πάλιν ἐς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν· εἶδεν δὲ αὐτὴν μὲν δὲ κλαίουσαν ἠσάχθαι· οἱ κῆδος τῷ προσώπου τούτου· ἀλλ' ἐκφοβεῖσθαι τῇ ὀχλικῇ φαντασίᾳ· ποιήσασ' κλαίουσαν καὶ συμπαθοῦσαν· ἀσθενῶς γὰρ τὴν τοιαύτην διαχειριζομένῳ τὰ πένητα εἰσάγει· ἄμμιον δὲ ὄμμασι· ὀφθαλμοί δ' ὧσιν κόραι ἴσασαν· Οὐδὲν πένητον τ' ὄν) δ' οὐδὲν φησι δακρύω ἕτερον· ἐννοουμένη δὲ πῶς ἔχουσι τύχης οἱ παῖδες ἀναχωρησάσης ἐμοῦ. Γωὴ ὃ θῆλυ καπί.) ἀθηναίης φησὶ τὸ γυναικεῖον πέφυκε γένος πρὸς τὰς καταλαμβανούσας συμφορὰς, ὡς ἕτοιμον ἦς δάκρυα· ἔπτηκτον αὐτοὺς· σύγγνωθί μοι φησὶ δάκρυσι. Επτηκτον αὐτοὺς.) γνῶ δὲ ὅτι ἐβαρύνοντο τοὺς παῖδας τὸ ἀσφαλὲς ἴσχειν τοῦζῆν εἰς τοῦτο παρελθόντας ἡλικίας· καὶ τῆς σὺ βρίφεσιν ὡσφαλοῦς ἀπατρεφῆς ἀπαλλαγέντας· ᾗ λοιπὸν ἰσημιγωόμην παῖδας ἡβῶντας ἴσχειν, τότε δ' ἕτερον ἀγωνία, ἐ τὸ ἀσφαλὲς αὖ τοῖς πῖσωτηρίας ὑπάρξη, ὑπὸ μητρὸς γινομένοις· τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει. Εἰσηλθέμ' οἴκτος.) ἐν γὰρ τῇ βραχείᾳ ἡλικίᾳ· σὺ πλέονι ἀθήκαζωῆς ἐσὶν οἱ αὐτοί. Κἀμοὶ τάδ' ἔσι λῶσα.) αὐτὶ τοῦ καλῶς ἴσχειν κρίνω· μετὰ γνώμης ὑμνῶ σοῦ τι καὶ τοῦ κρέοντος ᾗ τῆς τούτου θυγατρὸς οἰκεῖν τ' κἠρίνθου· ἢ οὕτως· κἀμοὶ αὐτῇ σωαρέσκει. Σὺδ' ἄλλασὴν·) τὸ ἐξῆς· ἀλλὰ τ' γυναῖκα κέλθισον αὐτὶσασθαι τοῦτο παρὰ τοῦπατρὸς· τὸ τοὺς παῖδας μὴ ἀπελαθῆναι τῆς κορίνθου· Εἶπερ γυναῖκα.) αὐτὶ τοῦ

καὶ.) οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ταῦτα λέγειν· φανταισίαν γὰρ παρέχει τῷ ἰάσονι ὡς κακοπραγοῦσα· ἀλλ' ἔνιοι καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα παρέγγραπτα λέγειν. Ἀρ' οὖν τὴν οὔτω καὶ πολλοὶ ζῶντες χρόνον.) καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἐνοιαν· ἣν ὁ ἰάσων ὑπολαμβάνει οὐχ ὑγιῶς, καὶ ἣν αὐτῇ κρύπτει ἀληθεύουσα. Ὡς αὐτὶ δακρυε.) αὐτὶ τοῦ προσφάτως δακρύουσα· χρὴ δὲ νοεῖν ὅτι ἐδάκρυσεν μὲν ἀλγοῦσα τὴν ψυχὴν ὅτι πρὸς τοῦτο τῆς τύχης κατήντησε, καὶ νῦν ἀναγκάζεται δρᾶν· ὁ δ' ἰάσων φύσετο αὐτὴν δακρύειν οἰκτείρουσαν τὰ παιδία ὡς τῷ τοῦ πατρὸς ἐρημῶσαι. Χρόνῳ δὲ νέῳκος.) διὰ πολλοῦ φησι χρόνου τῆς πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν φιλονεικίας ἀποσᾶσα, καὶ νῦν διαλλασσομένης πλήρης γίγονα δακρύων. Τὰ πρῶτ' ἴσισθαι.) πιθανῶς κέχρηται τῇ τροπικῇ λέξει· ἐμφαίνων αὐτὸν κηδόμενους ἕνεκα τοῦ τοὺς ἐκμνήσασ' παῖδας ὠφελῆσαι τοῦτον ὡς πράγμα τιθεσάμενον ἑαυτῷ τὸν γάμον· τὸ γὰρ παρεμπολαῖ αὐτὰ τοῦ κηδάσειν τίθεται. οἷον ἀλλὰ γάμοις χρωμένῳ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. ἢ τὸ πόσει αὐτὶ τοῦ πόσιος· δοτικῇ αὐτὶ γενικῆς· παρεμπολοῦντος δὲ αὐτὶ τοῦ ὠνουμένου· πέφυκε γὰρ φησιν τὸ θῆλυ γένος δυσμενῶς ἔχειν πρὸς ἄνδρα, ἕτερον ὥσπερ ἐπὴν ἐμπορευομένῳ κτᾶσθαι ὠνουμένῳ γάμον ἑαυτῷ οἷον ἄλλοις χρωμένῳ γάμοις παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας· ἰδίως οὖν εἶπε πόσει αὐτὶ τοῦ πόσιος· οἱ δὲ ὑποκριταὶ ἀγνοήσαντες γράφουσιν αὐτὶ τοῦ πόσει ἐμοῦ· ὅπερ οὐ δεῖ. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ βελὴν.) ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ἐκμετανοίας τὸ κάλλιστον κύτος βελεύει τὸ δὲ ἑξῆς· ἔγνως δὲ τῷ χρόνῳ τὴν νικῶσαν βουλήν· ὁ δ' ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ καὶ τουτέστι καὶ τὴν νικῶσαν βουλὴν ἔγνως τῷ χρόνῳ· λέγει δὲ πεπαῦσθαι αὐτὴν τῆς πρὸς αὐ

ἐάσης τῇ ὀργάσῃ τοῦ φόνου, πέρξαι μολύνας τὴν χεῖρα
αἵματι τῶν παίδων γονοπετούντων σε. Ηκω κελθο-
θεὶς.) ἥκω φησὶν ὑπὸ σοῦ κελθωθεὶς· καὶ γὰρ οἱ δα δυ-
σμενῆσε· ὅμως τούτου οὐκ ἂν ἁμάρτοις τοῦ ἐμὲ ἐλ-
θεῖν· ἰδοὺ φησὶ καίπερ δυσμενῶς ἔχουσα πρόσειμι τυγ-
χάνοις τῆς ἐμῆς παρουσίας· καὶ κελθούσης οὐκ ἀπέ-
βησα. Τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φράσω.) αὐτοῦμαι φησὶ
ἃς πεποίημαι πρὸς σὲ μετ' ὀργῆς ὕβρεις· ῥᾳδίως φέ-
ρειν μὴ μνησικακεῖν ὑπομιμνησκόμενον τῆς πρότερον
ὑμῶν φιλίας· καὶ ὧν ἐπράξαμεν πρὸς ἀλλήλους εὐερ-
γεσιῶν. Οὐκ ἐσί μέν μοι.) τοῦτο φησὶ πρὸς ἐμαυ-
τὴν διείλεγμαι ὦ ἰάσον· ὅτι παῖδας ἔχω τοὺς ἐκσοῦ·
καὶ οὐ δεῖμε λυπεῖσθαι τῷ νυνὶ γάμῳ· εἰ δ' ὅτι καὶ φυγά-
δες ἐς μὲν ἐκ βεβλημένοι τῆς θεσσαλίας· καὶ διὰ τοῦ-
τό μοι δοκεῖσι τὴν σὺν ταῦθα διατρίβην κατασήσεσθαι, σῆ-
μον οὖσαν φίλων, ἐγὼ ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἐπετίμησα
ὑποκρίνεται δὲ νῦν καὶ μετ' εἰρωνείας ταῦτα λέγει.
Παρίεμεν.) παυόμεθα· παραπεμπόμεθα οἱ σὺν παρευ-
τυμαι· συγχωρῶ. Λάβεσθε χειρός.) τοῦτο ἠρέμα
πρὸς καθ' ἑαυτήν· ὡς ἐνοοῦσα τὴν ἀπάτην τοῦ φόνου· φοβοῦ
μοι φησὶ τῶν κακῶν· ὡς ἀληθῶς τὴν ψυχὴν ἐννοοῦσα τὸ
κεκρυμμένον ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ κακὸν· ὅπου γε πθείαλ-
γεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν τῷ πάθει· ἀλλὰ διὰ τὸ προτεθυμῆ-
σθαι ἁμιλλᾶσθαι τὸν ἰάσονα· δοκεῖται δ' καὶ εἰς ἐπήκοον
τοῦ ἰάσονος λεγόμενον πρὸς τοῦτον· ὅτι ἀγωνιῶ καὶ πάν-
υ τετάραγμαι· ἐκεῖνο ἐνθυμουμένη τ' κεκρυμμένων καὶ
ἀδήλων ἀνθρώποις πραγμάτων ἢ ἥσονται οὗτοι σὺν
ἡμῖν πολὺν χρόνον· ὡς ἕτερον μὲν αὐτὴν νοεῖν ὅπερ ἔμελ-
λε δρᾶν ἕτερα δὲ ἐκ δέχεσθαι τὸν ἰάσονα· ὅτι ἄρα ἄ-
δηλα τὰ κατ' ἀνθρώπους κεκρυμμένα. Ως ἐννοοῦν-

ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν προτιθέσονται τὸν πολυανδῆ τῆς παιδοῦσιως στέφανον, μόνοι πεισθόμενοι πάντας γυναῖκας τῇ παιδοῦσῃ. ἀεὶ γὰρ λέγουσι τὴν ἀφροδίτην στεφανοῦσαν τούτους διὰ δι' ἣν ὁδὸν πλοκὴν πεμπτὴν αὐτοὺς τῇ σοφίᾳ παρέδρους. Παρέδρους.) σωφρονοῦντας. παρόσον οὐκ ἐκ τοῦ εἶναι ἄρρωτος, οἱ πρὸς σοφίαν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἐλαυνόμενοι. πῶς οὖν ἱερῶν. ἢ μεταξὺ τῶν ἱερῶν κεκμηκότες πονημάτων. τῷ προπρὸ δὲ ἐλαφρυντικῷ σωφρονισμῷ τῷ ἢ. τὸ ἢ ἄρρενον ἐξωθεῖν πρὸς δεκτικὸν. τουτέστιν ἡ ἡ πόλις. ἢ ἡ χώρα. ὁ δὲ νοῦς. πῶς ἂν οὖν σε δέξαιτο ἡ πόλις αὕτη. ἢ ἱερούς ἔχουσα ποτε μοὺς. ἢ καθαροὺς παντὸς μολίσματος. ἢ ἢ τῶν κατ' αὐτὴν ἀνδρῶν προσφιλεστάτη μία πόλις. παιδοκτόνον γενομένῳ καὶ ἀνοσίαν τῷ κατὰ τὴν φιλτάτων φόνῳ. Η φίλων.) αὐτὶ τοῦ προσφιλεστάτων τῷ φιλοξενοτάτων οὐκ εἰκὲ δὲ τοῦτο. ἀλλ' ἴνα σὺ δέξηται πρὸς ἀποτροπιῶ καὶ ὑπερβάλλουσαν ἀνοσιότητα τοῦ φόνου, ὡς καὶ πρὸ φιλόξενοι πεφυκότες πρὸς σὲ τοιαύτην γενομένῳ ἀξιώτατοι γενήσονται. Πόμπιμος.) ἤγουν τὴν ἐκπεμφθεῖσαν ὧδε χομένη οὐκ αὐτὴ πόμπιμος οὖσα. Πλαλᾶν.) τὴν πλανᾶν φησὶ τὴν τέκνων τὸν φόνον, μὴ προπετῶς δράσῃς. ἀλλὰ πρότερον μεθ' ἡμῶν ἢ ἄλλων τινῶν σκέψαι εἰς τοῦτο δράσαι σ' ἐχρῆν. Πόθεν θρασύς.) τίνι λογισμῷ χρησάμενον. τουτέστι τίς σε ὁ θεὶς πάντων πείσας τοσοῦτον θρασύ σὺ θεῖναι τῇ σαυτῆς ψυχῇ. ἢ τῇ θεᾷ ὁ πλιζομένη κατὰ τὴν φιλτάτων παίδων παρασκευάσαι. Καρδίᾳ τε λήψῃ.) αὐτὶ τοῦ κατὰ τὴν σωτῆς καρδίαν καὶ τὸν λογισμὸν προσλήψῃ. χήσεις. Τέγξαι χεῖρα φόνῳ.) τὸ ἑξῆς φόνου χεῖρα φονίαν. δυοῖν δὲ φησὶ ἅπ οὐ καρ-

περήσεις

σθύμους· ἢ ὡς τοῦ παρ' αὐτοῖς ἄσρος φύσιν ἔχοντος φρόνιμα ἀεὶ σοφοὺς ἀνδρας· τουτέστιν ἀεὶ βιοτεύειν τὴν παιδεύσιν· ἁπλῶς καὶ δυμασκῶς ταύτην μετακειρίζομενοι· ἄπο δὲ τοῦ παρ' αὐτοῖς ἄσρος εἰς τοῦτο πεφυκότες· ἵνα τὸ μὲν βιώσαντας ἀντὶ τοῦ βιοτεύσαντες· τὸ δὲ αὐθέρος, ἀντὶ τοῦ ἄσρος ἰκδεξώμεθα· ἔνιοι δὲ λέγουσι δυριπίδην τὰς μούσας λέγειν ἁρμονίας θυγατέρας· ἀγνοήσαντες· οὐ γὰρ τοῦτο λέγει· ἀλλ' ὅτι αἱ μοῦσαι πρῶτον εἰς τὴν ἀττικὴν ἐλθοῦσαι ἁρμονίαν ἦδον καὶ τὴν μελῳδίαν· διὰ γὰρ τοῦ φυτδῦσαι τοῦτο παρίσησιν γνῶναι δὲ τοῦ τὰς μούσας ἐν τῇ ἀττικῇ ἱδρύσθαι· ἀρχὴ τὰ παλαιφάτου· ὁ δὲ λόγος ἐνθα φησὶν ἐν ταῖς ἀθήναις, λέγονται αἱ μοῦσαι γενέσθαι καὶ κατασήσασθαι πάσης σοφίας ἁρμονίας· λέγει δὲ τὴν παίδευσιν· παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι καὶ ἐνοῦσθαι τῇ ψυχῇ ταύτην· ἢ ὅτι συγκεχυμένας ψυχὰς, αὐτὴ ἐπεισελθοῦσα εἰς ἁρμονίαν καὶ δυσάρεσταν ἤσαγε, σωφρονεῖν παρέχουσα·

Τοῦ καλλιγάου·) νῦν τοῦ ἐν ἀττικῇ μνημονεύει· ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος ὁμώνυμος ἐν βοιωτίᾳ· ἔτι δὲ καὶ ἕτεροι κατὰ φησι πολέμων ἐν τῷ περὶ ποταμῶν· γράφων οὕτως· ἐν ἀθήνησί τε κηρικες· καὶ ἐγκικυῶνι καὶ ἐν ἄργει· Παρεδρους,) συνοίκους· κατὰ κοινοῦ τὸ κλήζουσι· τουτέστι λέγουσι δὲ τὴν ἀφροδίτην καὶ διηνεκῶς ἐν ταύτα ποιεῖν· παραπέμπεται δὲ τοῖς ἑαυτοῖς πλουσιάκμοις πολλά πνα κόσμον· καὶ οὕτως δὴ ἐρασμίαν ἑαυτὴν παρασκευάσασαν, ἐξαπέστειλεν τοὺς ὅλην πᾶσαν σοφίαν ὁ δῆμος θῶπτας· ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων· ὡς θωπικῶς ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν οἱ ἀθηναῖοι ἑκάστως τὸν κατὰ πάντων ἔχουσι τῆς πειθοῦς σέφανον· οἷον ὡς ἡ ἑλένη, τοὺς δὲ θῶπτας

ἀντὶ τοῦ τοῖς ἄρχουσι τῷ τοῖς κρατοῦσιν. τὸ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ. θέλει γὰρ ἐπῶν ἐμοὶ τὴν κρατοῦσαν καὶ γὰρ βασιλέως θυγατέρ᾽ ἦν. καὶ γὰρ βασιλέως τοῦ ἰάσονος. καὶ σώζει τὸ συγγενὲς φρόνημα. μὴ τοίνυν θαυμάζωμεν εἰ χορίγθια οὖσαι, δίκην τῶν τοῦ κρίοντος μέρει προεθέσθαι, ταύτην αἱροῦνται συγκρύπτειν. ἐλεύθεραι γὰρ ἔσαι τὸ παρισάμενον αὐτὰς δίκαιον προπιμῶσι. ἐπεὶ τὸ καὶ ἀεὶ ὁ χορὸς σὺν προσώπῳ τοῦ ποιητοῦ ἐσάγεται τῷ δικαίῳ προσπέμενος. Ἐριχθόνιος τε παλαιὸν.) μακαρίζειν αὐτοὺς ἀθλιωτάτους ὡς δυσδαίμονας. καὶ σοφίσασθαι πάσης ὑπερήμονας. ἱερούς τε καὶ μύστας. ὅπερ μέλλει τὰς κατὰ τὴν μήδειαν ἐπάγειν μιάσματα. τῇ γὰρ παραθέσει βούλεται αὐτὴν ἀποτρέψασθαι τοῦ κατὰ τῶν παίδων φόνου. οὕτω γὰρ σὺν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει, ὅπου οὐκ εἰκὸς τοὺς οὕτως ἱεροὺς καὶ σοφοὺς ἀνδρας, σὺν μιᾷ φόνον νενομίσθαι ὑπὸ δέξασθαι. Ἐριχθόνιος.) ἱκανὸν ἐγκώμιον ὁ χορὸς καταβάλλεται τοὺς ἀθηναίους δικαίους καὶ θεοσεβεῖς ἀποκαλῶν. ἀποτρέπων τῆς πρὸς ἕξεως τὴν μήδειαν. καὶ οὐκ ἂν οἱ τοιοῦτοι τὴν τοιαύτην δράσασαν δέξαιντο. χώρας ἀπορρήτου. ἢ σώστεον ἐξ ἀπορρήτου χώρας. ἀπόρρητον δὲ αὐτὴν εἶπεν διὰ τὰς θρυλλουμένας πολλὰς νίκας αὐτῶν. αὐτοὶ γὰρ ἀπόρρητοι καὶ ἀκήρυκτοι διετέλεσαν. τὸ δὲ φοβούμενοι σοφίαν, ἀντὶ τοῦ προσλαμβάνοντες. καὶ παιδευόμενοι πᾶσαν σοφίαν. οὕτω δὲ εἶπεν ὡς ἀναγκάσασαν αὐτὴν τῆς οὔσης τῆς παιδεύσεως, καθάπερ ἄλλης τροφῆς. Ἐν θάπου ἄγναις.) ὅπου λέγεται ὑπὸ τῶν μουσῶν τὴν σὺν μουσικῇ ἁρμονίαν γεγενῆσθαι. παρόσον οἱ σοφίσασθαι τοὺς, καθαρώτερον τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς τὰ θεῖα φασι τὰ ζητοῦντα. μονογουχὶ καὶ θεοῖς αὐτοῖς ὁμιλεῖν πε-

Αλλάσ' ὁ μάταιος.) ὁ χορὸς ἐπιδέχεται αὐγεῖ ὦ τὴν ἐπαγγελίαν. πομπαῖον δὲ τὸν δρόμον λέγει ἐπεὶ παραπόμπιμος· καὶ ἑρμηνικός ὁ θεός· οἱ δὲ δύνοντες μάλιστα ἑρμῆνες δύονται. Ω ζεῦ.) τοῦτο μόνον ἡμῖν δεῖξαι αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ἀναφωνεῖ τὴν δικαιοσύνην καὶ τοῖς λοιποῖς θεοῖς ὧν χαρισοῦσα. τὰς δ' ἄλλοις πρὸς τὸ χορεύειν. Η μάλιστ' ἐκάμνομεν.) καθ' ὁμοῖος ἐδυσύχουν ἀλλ' ἔχουσα πρὸς ὃν καπεφύγω, νῦν προσώρμισα. Φίλαι.) φίλας λέγει τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ· προσαυτὰς γὰρ νῦν διαλέγεται. Εἰς ὁδὸν γάρ).· αὐτὶ τοῦ εἰς τὴν νίκης ἀρχὼ ἐληλύθαμεν. Εκ τοῦ δ' ἀγάλψομεν.) παυσόμεθα τῶν παρασυντόντων κακῶν· ὅταν γὰρ ἀπόγειος δεῦρ' πάσονται τὴν κυμάτων οἱ ναῦται. Λέξω δὲ μὴ πρὸς ἡδονήν.) μὴ νομίσης φησὶν ἡδέα καὶ προσηνῆ εἶναι, τὰ μέλλοντά σοι ῥηθήναι· ἔστι γὰρ ἡδέα μὲν εἰς ἀκοὴν ἐλθεῖν· ἀναγκαῖα δὲ ὅμως· ὡς εἰ ἔλεγεν οὐκ ὤφελον μὲν ὑμῖν τοιαῦτα ἐπαγγέλλειν· οὐδ' οὕτω πράξειν καλῶς· ὅμως ἐπειδὴ εἰς τοῦτο τοῦ χωρίου ἤλθομεν, ἀκούσατε τὰ βιβουλόμεθα, καίπερ ἀηδῆ ὄντα· ἀτὰρ ἡσομαι δ' φησὶν αὐτὸν τοὺς παῖδας ἐάσαι σὺν ταῦθα μεῖναι· καὶ αὐτοὺς φησὶ συγκατακτενῶ· ἀλλ' ἵνα πρότερον διακονήσω σὶ μοι πρὸς τὸν τῆς γλαυκὸς θανάτου. Τὴν δὲ μὴ φυγεῖν χθόνα.) γράφεται δῆθεν δὴ· ἴν' ἢ αὐτὶ τοῦ ὡς δὴ· σὺν ταῦθα μόνοι· μέχρι μὲν τούτου ἀποτερματίζω σοι ᾗ ἔσημι τὸν λόγον σιωπῶντα· Επίπερ ἡμῖν.) τὸ ἔξης ἐπίπερ ἡμῖν τὸν δ' ἔχοι νώνησασ' λόγον, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τόδε· ἀπεννέπω δὲ καὶ σὲ ὠφελοῦσα καὶ τοῖς νόμοις βοηθοῦσα. Εἴπερ φρονεῖς γὰρ δῆθε σώσεις.) δέσποιναν ἑαυτὴν λέγει οὐχ ὡς θρασυνομένη ὄντων τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ· ὅπερ κατ' ἀρχὴν τὸ λόγε φίλασ' αὐτὰς ὀνομάζει· ἀλλὰ τὸ δεσπότας

βίασ᾽ ἄχουσιν· τὸ δὲ ἑξῆς τούτοις ἄχουσιν· οὐ μιβήσω τούτοις δ᾽ οὐ ὅρκοις ζυγεὶς, ὀνοῦς· τούτοις δὲ τοῖς ζυγοῖς ἄχουσί με καὶ βιαζομένους, οὐκ ἂν ἐκδοίης ὅρκοις προκατειλημένους· διὸ βέλομαί σε ὀμνύειν· ἐὰν γὰρ ὀμόσης μοι τοῖς πρὸ τοῦ κρίνοντας βελομένοις με ἄγειν, ἀπὸ τοῖς ἀπίκης οὐκ ἂν μιβαῖο οἷον ἐξ ἀτυμένους με ἄγειν, οὐκ ἂν δοίης· μὴ ὀμόσασ᾽ ἢ φίλος γένοιο αὐτοῖς διὰ τοῦ ἐπικηρυκεύματος· βέλει ἐπεῖν, αὐτὶ τοῦ ὦ κηρυκεύμασιν· λήπει δὲ ἡ διᾶ· ἴνα ἡ πᾶς ὁ λόγος· πέποιθα μὲν οἱ λίγεσμοι· ὁ δὲ τοῦ πελίου δόμος καὶ ὁ τοῦ κρίοντος ἐχθροί εἰμοι σιν· τούτοις οὖν βουλομένοις ἐξαιτεῖσθαί με, οὐκ ἂν ἐκδοίης ὀμόσασ᾽· χὴ διὰ λόγων μόνων σώθοιο, ἴσως ἂν ἐκείνων γένοιο φίλος· καὶ διὰ τὰ ὦ κηρυκεύματα ὅ ἐσι τοῖς πρεσβεύασ᾽ ἐξαιτουμένους με ἐκδοίης ἂν αὐτοῖς. Λόγοις δὲ συμβὰς·) ἢ δὲ ἔλθοις εἰς τὴν σύμβασιν τῶν ἐμῶν λόγων· καὶ σωθεὶς κασ᾽ οἴκους ποιήσαιο πρὸς ἐμὲ· δοῦ οἱ δέ ὅ᾽ τι μοι φίλος γένοιο καὶ ἐπίκουρος ἀσφαλὴς· καὶ οὐκ ἂν τὴν πρὸς ἐκείνους φιλίαν προκρίναις· ὦ κηρυκεύματα χάρις ἐσι τὰ διὰ τῶν κηρυγμάτων γινόμενα πρὸς φιλίαν· κεῖται οὖν ἡ λέξις αὐτὶ τοῦ τῆς φιλίας· τῷ δὲ ὀυθέν αὐτὶ τοῦ οὐδενός· ἔφη γὰρ ἐπεῖν χὴ τοῖς ἐπικηρυκεύμασιν ὄκ ἂν πίθοιο· δίδυμος δέ φησι ἐλλείπειν τὴν διᾶ· διὰ τὰ ὦ κηρυκεύματα. Ἐμοί τε γὰρ·) καὶ ἐμοί φησιν οὐ σφαλὲς ἐσι πρὸς τὸ μὴ δέ μίαν μέμψιν ἔχειν παρ᾽ αὐτῶν· τὸ τὴν σκῆψιν ταύτην προβαλέσθαι, τὸ φθάσασ᾽ ὀμωμοκέναι μὴ προδοῦναί σε· καὶ τὸ σεσωῦσθαί σε βεβαιότερον ἔσαι τῇ σκῆψιν ταύτην προίσχου τί μοι· σκῆψιν δὲ λέγει τὸ ὀμωμοκέναι αὐτῇ· τὸ δὲ ἐξηγοῦ θεοὺς αὐτὶ τοῦ ὀνόμαζε τοὺς θεοὺς οὓς βούλῃ μεθ᾽ ὁμόσαι.

ὁ ποθεὶ ὢν τοῦ ἀσκοῦ πρόσχημα. λέγει οὖν ὅτι ἔχρηζε μοι μὴ σωισθῆν ἐπέρα πρὶν ἀποβῆναι τῆς πατρίδος. τοῦτο γὰρ αὐτῷ ἐστὶ ὅπερ αὐτὸς οὐ σωίσειν. ἀσκὸν τοίνυν λέγει τὸν πόδα τὴν γαστέρα τόπον. ἀρχίλοχος. καὶ πεσεῖν δρήσω ἐπ' ἀσκὸν. μηρούς τε. μηροῖς. δρήσω λέγων, οἷα δράσαντες. ποδιῶν ἃ εἰώθασιν λέγειν τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. Τρίβων εἰς τὸ τοιάδε.) ἐν τρισὶν ὧν παρὰ τρίμμασός τε τὸ τοιοῦτο λέγειν. τουτέστι τοὺς χρησμούς. Δορυξένων.) οἱ κατὰ τὸν πόλεμον πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πεποιηκότες. ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης. Τί χρῆμα δράσας.) σεσημείωται ὁ στίχος. ὅτι κατὰ πολιάσιν ἐστίν. ὧν ἀρχεμήδης πρὸς μὲν δώμασι τυραννικοῖς. Καρτερεῖν.) αὐτὶ τοῦ κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. καὶ τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. ἀρχίλοχος. ὁ δ' ἀσίπτα καρτερὸς μηλοτρόφος. φησὶν ὅτι τῷ λόγῳ μὲν προσποιεῖται. τῷ δὲ ἔργῳ οὐθὲν κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. Εἰς τοῦ γὰρ δὴ φρουδὸς ἐμοὶ.) κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῆς παιδοποιίας ἔρημός ἐμοὶ. ἢ τὸ φρούδον αὐτὶ τοῦ πρόθυμον καὶ ἀσχφήνισον. οὕτως εἰς τὸ παῖδας ποιῆσαι. πάνυ ἐσπούδακα καὶ πρόθυμός ἐμοὶ. ἔσι δὲ κυρίως ὁ προωδυκῶς. Ἀναύπος.) ἀνέγκλητος ἀμεμπτος. οὐ δὲ γὰρ βούλομαι φησὶ παρὰ τῶν πόδα τὸν κρέοντα ἀπαθῆναι, ὡς ἑαυτός σε ἀπαλαλαγών. Πελίου δ' ἐχθρός.) κατὰ κολουθοῦ τὸ ἐχθρός. ὃ δὲ νοῦς σοί μὲν ἀχρεῶ καὶ πεπίσθυκα. ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ ἀρχὸ τοῦ πελίου δόμος καὶ ὁ κρέων ἐχθρεί μου ὄντες βιάσωνται σε. καὶ παρὰ προαίρεσιν πρείσσαι με σὺν αὐτοῖς. ὅθεν ὁρκῶσε. τοῦτο βουλομένη πιστώσασθαι. ὡς οὐκ ἂν με πρόη. Τούτοις δ' ὁρκίοισι μὲν.) ἐγκατελήμμενος ἐμπεπλεσμένος. αὐτὶ τοῦ μετὰ

αὐτοῖς ὅ φησιν ὁρῶμεν. ὦ τῆς μωρίας· καὶ οὐκ ἐξ ἀκοῆς τοῦτο μαθεῖν ὀφείλομεν. Σοφοῦ παγκάλου.) διαφορὰς ἔσχεν ὁ βίος πάσης τὸ λέγειν σοφὸς καὶ σοφὴ πρὸς μηδὲν χρήσιμον παραλαμβάνων τὸ ὄνομα· κατὰ τί γὰρ σοφὸς ὁ παγκάλων γίνεται· οὐ γὰρ δὴ ὠνόμασαν τοιοῦτον αὐτοῦ τὸ ὄργον· ἀλλ' οὐδὲ πανουργίας ἐχόμενον ὡς τὰ διὰ τοῦτο λέγεσθαι αὐτὸν σοφὸν· ἀλλ' ὥσπερ παραπλησίως χρῆται τῇ λέξει. Αἰγὸν πόθεν.) λέγουσι τὸν αἰγιαλὸν ἐκ τροιζῆνος ἐληλυθέναι· διὰ τὸ δὲ δοικέναι περὶ ποιεῖσθαι τὴν πορείαν· σίνιδος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ὧν πολλάζοντος· νεόφρων δὲ εἰς κέρινθον τὸν αἰγιαλὸν φησὶ παραγενέσθαι πρὸς μήδειαν, ἕνεκα τοῦ σαφηνισθῆναι αὐτῷ τὸν χρησμὸν ὑπ' αὐτῆς τῆς μηδείας γράφων οὕτως· ἦλθε δὴν αὐτὸς ἐλθὼν λύσιν μαθεῖν· σὲ πρὶν· θεᾶν γὰρ ὅσαν ὧδ' ἔχρησε μοι φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανίας, οἱ δ' εἰς λόγους μολεῖν γὰρ ἤλπιζον μαθεῖν. Δοῦρ' ἀεί.) αὐτί τοῦ μέχρι νῦν ἅπαντες ὑπάρχεις· τὸ δὲ ἀεὶ αὐτί τοῦ ἕως τοῦ νῦν σεσημείωται δὲ ἐπὶ τὸ δοῦρα χρονικὸν εἶπεν· ἢ οὕτως· αὐτί τοῦ ἕως τοῦ χρόνου· ἵστα ἅπαντες τυγχάνεις· τὸ δὲ ἀεὶ δυρπίδης ὦ χρόνου τάσσει· αὐτί τοῦ ἕως τοῦ δοῦρα· νῦν δὲ ὦ χρόνου· καὶ σημείωσαι. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς.) τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης τὸ μαντικὸν· ἰσάλης δὲ ἐπεδήμησας σὺ δημεῖς· ἄνεις μὲν δύνῃς· πρώτην ἔσχεμε λίτην τὴν ὅπλητις· δευτέραν χαλκίδην τὴ χαλκιδώντος· τρίτην τὴν μήδειαν· Μάλις ἐπήτοι.) σοφοπέρασι διανοίας χρέαν ἔχει τὸ ἡδύ λεγόμενα ῥήματα· Ἀσκοῦμεν.) χρησμὸς δοθεὶς τῷ αἰγεῖ οὗτός ἐστιν· Ἀσκὸν τὸ προὔχοντα πόδι ὦνα φίλτατε λαῶν, μὴ λύσαι· πρὶν γουνὸν ἀθηναίων ἀφικέσθαι αὐτοῦ οὖν τῆς χοιρος· πόδα δὲ τὸ μόριον παρόσον ὡς

τα διαπεπρισμένα ἡμίσιως. ἀκριβῶς πρὸς τὰ σύμβολα. οὕτως ἑλλάδιος. Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς.) παρεσιμία ἐστὶν· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. σοφοκλῆς δὲ ἀμαυρήματα σιγοφόρων. Ἀκόρεστά τε νείκη.) μὴ δὲ εἰς νείκη μὴ δὲ εἰς ὀργὰς καὶ εἰς φιλονείκους λόγους καὶ ὀργῆς κινητικούς. Νείκη.) τὰ γὰρ νείκη κατ' οὐσίαν πληθωρητικήν, ἔρηται, τουτέστι τὰς μάχας καὶ τὰς φιλονεικίας ἀπαύστους. Αἰρῆ.) πορθῇ τῷ ἔρωτι. Ἐξώπιος.) αὐτί τοῦ ἐφεστηκὼς αὐτῆς. ἐξωφθῆ ὀφθαλμῶν τῆς κόρης ὤν. ὥς τε σ' ἀργῆσθαι. ὥστε μεταμεληθῆναί σε ὧν τῷ λαμῷ. Ἔρωτες.) τοῦτο ὁ χορὸς λέγει περὶ τῆς μηδείας σῴσης τοῦ ἰάσονος. οὐχ ὁμοίως μὴ τοιοῦτον ἔχειν ἔρωτα. ἐκ γὰρ τὴν τοιούτων ἐρώτων, παραχαὶ τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνουσιν. Μὴ δέποτ' ὦ δέσποινα.) τὸ ἐξῆς· μηδέποτε ὦ δέσποινα ἐκ χρυσέων τόξων ἐπ' ἐμοὶ ἰφίνης ἄφυκτον ὀϊστὸν, ἱμέρῳ χρίσασα. μὴ ποιήσῃς τοιοῦτον ἔρωτα, ἐμπεσεῖν εἰς ἐμέ ὦ ἀφροδίτη. οἷον καὶ εἰς τὴν μήδειαν. Ἀπολέμους.) ἐν τῷ εἶναι, ἀπόλιμος. σιβίζουσα δὲ, προκρίνασα. πρωτιμῶσα. Ἀλλως.) κρῖναι τὰς λέκτρα τὴν γυναικῶν. ἢ ὅτι σιβίζασα τὰς ἀπολέμους δύνας ὅ ἐστι παρασκευάζουσα ἀπολέμους. ἤγουν ἀφιλονείκους. οἷον. τιμάτω δὲ ἡ ἀφροδίτη τὰς δύνας τὰς ἀπολέμους. καὶ ἐάτω αὐτὰς σασιάζειν. ἢ ὀξύφρονα τὴν ἀφροδίτην φησὶν· ἐπεὶ ὀξεῖς οἱ ἔρωτες αὐτῆς καὶ ὑπόπτοροι.

Μόχθων οὐκ ἄλλος.) τὴν μόχθων τὴν σὺ ἀνθρώποις οὐδεὶς ἄλλος μείζων, ἢ τὸ σῴζεσθαι τῆς πατρίδος. μόχθων δὲ λέγει τὴν συμφορῶν. ὅμηρος ἐκ τοῦ ἐναντίου. ὡς οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος ἢ δὲ τοιούτων. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ σῴζεσθαι τῆς πατρίδος ὅτι παγδηνόν ἐστιν

τοῦ Ν, ὡς καὶ τὸ δοῦλος δύηλος ὢν παρὰ τὴν δύην ὃ ση
μαίνει τὴν πελαπωρίαν. Μὴ δ' ὄλβος ὅς πε.) οὐκ
ἂν φησιν ὀξαίμην τοιαύτην μοι δύδαιμονίαν γενέδαι
δ' ἥς ἂν ἕτεροι λυπηθεῖεν. καθάπερ καὶ ὁ σὸς γῶν ὄλ
βος λυπεῖ τὴν ἐμὴν φρένα. οἵ σν οὐ βούλομαι δύδαιμονέ
ζειδαι λυπουμένους κατὰ ψυχήν. τοῦτο δὲ εἶπε πρὸς
τὸν ἰάσονος λόγον ἀνπιτεινομένη. παρόσον αὐτὸς ἐλεγεν
ὦὴ τῷ συμφέροντι αὐτῆς τε χ τῶν παίδων. εἰς τ γάμον
προειληλυθέναι κατὰ τῆς γλαύκης. Οἱ δ' ὡς μετδύξη.)
τοῦτο κατὰ ῥώτησιν. οἱ δα φησὶν ὡς σε ἔδημε τδύξα
δαι, ἵνα δόξῃς τὴν δυχὴν φρονίμως ποιεῖδαι. νῶν γῤ
δύηθη λόγον εἵρηκασ. ὡς τε τὰ χρησάσοι λυπηρὰ φαί
νειδαι. μὴ δὲ τὴν δυτυχίαν νομίζειδαι δυσυχίαν.
Ἀλλως. οἱ δ' ὡς μετδύξη καὶ τοῦτο ποιήσασα σοφω
τέρα γέγν. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς δύαίμων βίος.)
μέμφεται ουν αὐτῆς τ δυχλὼ. εὐδέλεις φησὶ σοφοτέραν
εἶναι, μεταδοῦ τὴν προτέραν δυχλὼ. χ δύξαιμι δέ ποτε
τὸ χρηςόν σοι λυπηρὸν φαίνεδαι. Γαμοῦσα καὶ
προδοῦσα.) σεσημείωται τὸ γαμοῦσα. δέλει δὲ εἰπεῖν
ἀρα τοιοῦτον ὄγον ποιήσασα οὐ γῤ ἐφ' ἑαυτῆς ἔλεγε.
ἐπεὶ εἶπεν ἂν γαμουμένη. ἀλλὰ τὸν ἰάσονος λόγον ἐφ'
ἑαυτῆς μετήρεψεν. γαμῆ μὲν γῤ ὁ ἀνὴρ, γαμεῖται δὲ
ἡ γυνή. Οὐ κρινοῦμαι.) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποκρινοῦμαι
πρὸς τῶν τοιούτων οὐδὲν πρὸς σὲ. μενῶ δὲ τούτων τε
πολλά. Σύμβολα,) οἱ ὦξενούμενοι τισίν, ἀσράγα
λον κατατέμνοντες ἑάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος.
ἑάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις. ἵνα εἴ
δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων ὦξενῶδαι πρὸς
ἀλλήλους, ἰπαγόμενοι τὸ ἥμισυ ἀσραγάλου, ἀνεγι
νῶσκτο τὴν ξενίαν. βούβουλος ξούθω. τί ποτ' ἰσὶν ἄπαν-

ἐὰν γάρ τις ἀκριβῶς ἐξετάσῃ, ὅ ἔρως σε ἠνάγκασε τὰ ξοις ἀφύκτοις τοὺμὸν ἐκσῶσαι δέμας· οἷον οὐκ εἰς χάριν τὴν ἐμὴν· ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην ταῦτ' ἔπραξας· καὶ τ' ἀφύκτων πόνων ἐξεσώσας τοὺμὸν σῶμα· οὕτως· καὶ σὺ μέν φησι συνορᾷς ἅπ' ἀκλεᾶ τὸν καὶ ὄξυν ἔχουσα, τ νοῦν· ὅπῃ ἡ ἀφροδίτη με ἔσωσεν· ἀλλ' ὑπὸ φθόνου ὁ λόγος σοι ὑποφέρεται· ὃς ἐστιν ἀληθὴς, τὸν ἔρωτα σε σώσαι με. Ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς.) ἀλλ' οὐκ ἀκριβολογοῦμαι πρὸς τοῦτον· ἀλλὰ δίδωμί σοι τῷ λόγῳ ὠφεληκέναι· κἀγὼ μὲν ὁμολογῶ, ὅτι ἔνθα με ὠφέλησας, καλῶς ἔχει. Ἐπεὶ δ' οὖν ὤνησεν.) ἔνθα γὰρ φησὶν ὠφέλησας οὐ κακῶς ἔχει· ἢ ὅτι οὐκ ὠφέλησας· ὅσον μεθήμασι τὰς ἀποδείξεις τοῦ μηδὲν ὠφελῆσθαι παρὰ σοῦ· τοῦ πράγματος οὐ καλῶς ἔχοντος· αὐχῶ παρακρούεσθαι· πανουργεῖν· τολμᾶν. Εὐχήμων φαίνῃ.) αὐτὶ τοῦ σχηματίζων τοὺς λόγους· πρὸς τὸ σωκρατίζειν ἐμέ· τοῦτ' ἐστὶ κοσμίως τὸ λέγειν· τὸ δὲ μὴν νῦν κατ' ἀττικοὺς παραπέμπεται. Οὐ τοῦτο ἔχεν.) αὐτὶ τοῦ οὐ ταύτην ἔχω τὴν διάνοιαν· ἔγημας· οὐ δὲ ἵνα τοῖς ἐμοῖς παισὶ τὸ ἀγενὲς τῶν τροφῶν παράσχῃς· καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει οἰκήσεως τὸ ἀσφαλὲς· ἀλλ' αἰσχυνόμενος εἶπε τὸ βαρβαρον ἔχειν γυναῖκα· τοῦτο δὲ ἀποδέδωκε πρὸς ἐκεῖνο· ἔνθα φησὶν ὁ ἰάσων, ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγα σον οἰκοῖμεν καλῶς· καὶ τὰ ἑξῆς. Οὐκ ὤδοξον.) οἷον ἀδοξεῖ ἂν ἡμῖν τὸ μέχρι γήρως βαρβάρῳ σωσοικῆσαι· καὶ ἐπωδύσασθαι ἑλληνικοῖς γάμοις τὴν προπράξαν ἁμαρτίαν καλύψαι· τοῦτ' ἐστὶν ἐμοὶ μέχρι γήρως συνοικεῖν ἀδοξίαν σοὶ προστρίβεται· οἷον αἰσχύνῃ νενησῶ δὲ τέλος αὐτὴν βαρβάρου γυναικὸς καλεῖσθαι.

Ἀνδρὸς δυσάμμορον.) αὐτὶ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ ἔλλειψιν

ἔχων πρὸς ἃ ποκρίνασθαι. διασῆσαι δὲ δεῖ κατὰ
κάλογισιν τὸ τί. ἐκ δὲ τῆς ὑποκρίσεως ἐμφαίνει τὸ οὐ
δὲν π. παθητικῶς δὲ ὑποκρισιν δηλοῖ τὸ τί. καί τοι γε
τι δοκοῦσα πράξειν παρὰ σοῦ. Δεινή πε ὀργὴ χὴ δυ
σιατος πέλει.) ἡ δυσιοχία τοῦ χαροῦ ἐσι. κατὰ δὲ τοὺ
τους ἤδη πάντ χορῶν ἠμαύρωται. τὸ μὲν γὰρ χάλκεα διὰ
τῶν χορῶν ἐπετέλειτο. ὅθεν ὁ δῆμος φησί. τί χορὸς
οὗτος. κλάιειν ἐποίμιν πυράμου. ἵν ἡ κατὰ ταὐτὰ ἰαμ
βεῖα. Κραιπέδοις.) πολυφρασικῶς εἶπεν αὐτὶ τοῦ
παντὶ αὐρμένῳ. ὑπεκδραμεῖν δέ, ἤγουν δεῖ μὲν ὑπεκ
δραμεῖν τὴν σὴν γλωσσαλγίαν. καθάπερ κυβερνήτης
τοῖς κραιπέδοις τοῦ λίφους χρώμενος ἐκφεύγει. Κύ
πριν νομίζω τῆς ἐμῆς.) ἐγὼ νομίζω φησὶν ἀπὸ τῆς ἀ
φροδίτης σισῶσθαι. ἣν μόνην φησὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώ
πων καὶ θεῶν ἰσχύειν. τοῦτο γάρ ἐσιν. μόνῳ φησὶ τὴν ἀ
φροδίτην σισωκέναι αὐτὸν. καὶ οὐδένα ἄνθρωπον οὐδὲ
θεὸν. τοῦτο δὲ ψευδὲς. φαίνεται γὰρ τὴν ἥραν προσάτην
ἐσχηκὼς, ἐξ αὐτῆς ὅλως χὴ ὑπὸ ταύτης παρορμηθεὶς ἐπὶ
τὸν ἄθλον. ὑφ ἧς εἰκὸς αὐτὸν σισῶσθαι. ἵνα τὸν πελίαν
φονεύσῃ χθρὸν ὄντα τῆς ἥρας. ἐσι δὲ ἡ ἀθλιὰ ἡ κινδυ
νεύουσαν τὴν ναῦν προσαγαγεῖν ταῖς πέτραις ἀνίσω
σατο. Λόγος δίελθεῖν.) αὐτὶ τοῦ παρελθεῖν χὴ ἐπεῖν.
Ἐπίφθονος.) ὑπὸ φθόνου κατεχόμενος. ὁ λόγος οὕτως.
λέγει δὲ τὸν σῶντα σεσωκέναι με. ἐραθεῖσα γὰρ αὐτοῦ
οὐ μήδενα ἔσωσεν αὐτὸν. δῶκται δὲ καὶ οὕτως νοηθῆναι
καὶ ἐπίφθονος ὁ λόγος ῥηθῆναι. τουτέσι κινεῖμοι φθόνου
ὁ λόγος. ἀλαζονεύσομαι φησὶν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. ὅτι ὁ ἔ
ρως ὃν ἠράσθης μου σέσωκέ με. Ἄλλως. ἐμὸς λό
γος φησί, λεπτὸς μὲν, ἐπίφθονος δὲ. τουτέσι φθονηθησό
μενος μὲν, σωσάμενος δὲ διασώσαιτο παντὸς τοῦ ἰσχυ

ὃς θυμούμενον. αὖ αὖ δρον αὐτὸν ἀποκαλεῖ, τῶν γὰρ λοι-
δορουμένων, οἰκεῖον καὶ τὸ μὴ προσιέντα πολλάκις προ-
φέρειν ὀνειδίζει ἢ αὐτῷ ἀδύνατα, ὡς μὴ δυναμένου
αὐτῆς αὐσαι τοὺς ἄθλους. Φίλους κακῶς.) κακῶς
φίλους δράσαντα. ἐναντίον βλέπειν. πηγὲς δὲ ὠλαμ-
βάνονται ὑριπίδου ὡς κακῶς. τὸ γὰρ θράσος ἐθημάλ-
λον ἐπεῖν θάρσος, διαφέρει ἢ ὡς ἀρετὴ κακίας. τὸ μὲν
γὰρ ὠμὸν κακοῦ καὶ ῥᾳθυμιῶν τέτακται. τὸ δὲ ὠμὸν ἀν-
αθοῦ. ὅθεν οἱ ἀγαθοὶ αὐτὸ διόρισαν οὕτως. ὅτι θάρσος
μὲν τὸ τῆς ψυχῆς παράσημα μετὰ λογισμοῦ. θράσος
δὲ ἄλογίστος τόλμη. Ἐκ τῶν δὲ πρώτων.) ἀπὸ τῶν
πρώτων ἢ ὑποθέσεων προκαταρχόμεθα νῦν. πρῶται ἢ
αὖ ὠμὼν σκυθία. ὅτι ἰάσων παρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐκπλίσαι
τοῦτον τὸν ἆθλον κελευσθεὶς τὸ σιδηροῦς ζεύγλαις τοὺς
πυριπνόους ταύρους βόας. καὶ ὠπλισμένους δράκοντάς
θ' ὁδόντας, δι' αὐτῆς τοῦτο ἐξεπλισεν. Ἐσωσάς ὡς ἴ-
σασιν.) πλησιάζει ὁ σίχος τῷ σ. ὅθεν καὶ ὁ πλάτων ἐν
ταῖς ἑορταῖς φησιν ἐσωσας ἐκ τῶν σιγμάτων ὑριπί-
δου. καὶ βουβουλος. ἐν δ' ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι. καὶ παρ
ἡμῖν δὲ ἔξεστι χάριν καὶ τοῖς ἐμῶσιν ἀγγελοῦσι πᾶ-
σι τὸ σίγμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ σοφοί. Σῶ
σοί. πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφώτερα.) ἀντὶ τοῦ ὥρω
μᾶλλον τῷ πρὸς σὲ νικώμενον, ἢ μετὰ λογισμοῦ τι πρᾶτ
τουσα. Παῦσε δ' ἐξελον.) ἀντὶ τοῦ ἐπόρθησα. ἐὰν
δὲ φόβον γὰρ ἐξελον ἀντὶ τοῦ διέφθειρα καὶ ἠφάνισα.
Δοκοῦσα μέν τοι.) ἀντὶ τοῦ οὐδὲν προσδοκῶ σα πρᾶ-
ξαν καλῶς. ταῦτα δὲ σύνηθη προενεκτέον. φέρε δὴ ὡς
φίλωσοι διαλεχθῶ. καί τοι προσδοκῶσα πράξειν κα
λὸν καὶ διαλεγομένη. καὶ οὐδὲν ὠφελήσοντί με, ὅμως
ῥώσω σε. οὕτω γὰρ ἂν πικρότερος ἐλεγχθείης. οὐδὲν

ἀνδρῶν. μοῖραν δὲ τὴν μερίδα. αὐτὶ τοῦ σύμβασιν καὶ τὰλλήλων ἐπῆν ἀνδρασι καὶ γυναιξὶ τῷ χρόνῳ. Ὁρίσασα.) αὐτὶ τοῦ διασείλασα καὶ διελθοῦσα τὰς συμπληγάδας. ἤτοι διαπλεύσασα. καὶ διελθοῦσα. ποσσόν δύο πυῶν ὑποκειμένων, ὁ μέσων γινόμενος ἐκάτερον ὁρίζει. καὶ Ἡρόδοτος δείξει. δίξια μὲν ὁρίζων. ἀεὶ γὰρ ὁ μέσων πυῶν γινόμενος, διορίζει τὸ μὲν, ἔνθεν. τὸ δὲ ἔνθεν. Κρατούντων.) κρατεῖ γὰρ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ καὶ κατὰ τοῦτο κρείττων ἐστίν. ὑποπεπτωκυῖαν ἔχων τὴν γυναῖκα. κρειττόνων οὖν αὐτὶ τοῦ κρείττονος. πληθυντικὸν αὐτὶ τοῦ ἑνικοῦ ὡς αὐτοῦ τοῦ ἰάσωνος. Κἀμοὶ μὲν.) κἀμοὶ μέν φησιν οὐδὲν μέλει πρὸς ὧν σὺ λέγεις κατ' ἐμοῦ. ὑπὲρ ὧν δὲ κατὰ τοῦ βασιλέως τετόλμηκας ἐπῆν, ἀγάπα φυγῇ ζημιουμένην. καὶ μὴ μείζονι κακῷ πρὸς πίπτουσα. οἷον ὡς κέρδος ἦλθε, τὸ φυγῇ ζημιοῦσθαι μόνον. καὶ μὴ μείζονι πρὸς πεσεῖν αἰκίᾳ. διὰ τὸ ἐς τοὺς τυράννους ἠρμένα σοι δύσφημα. Ὅμως δὲ.) ὅμως δὲ καίπερ βλασφημήσασης μὲν κακῶς διαπεμένης τε πρὸς ἐμὲ καὶ σὲ, καὶ μελλούσης ἐκβάλλεσθαι τῆς πόλεως οὐχ ὑπερηφανῶ. ἀλλ' ἦλθον πρὸς σὲ. οὐ παντελῶς ἀπεγνωκώς, τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. Ὦ παγκάκιστε.) τοῦτο γὰρ σ' ἐπῆν ἔχω.) τοῦτο γὰρ εἰπεῖν. ἔχω σοι μέγιστον κακὸν διὰ τὴν ἀδέκνειαν τὴν ἐμήν. γνοὺς γὰρ ἐμὲ κἀδύνης, μὴ δυναμένην χαρσῖν ὧν ἡμῶρησα σθαι. διὸ τῇ διὰ τοῦ ὀνόματος κατηγορίᾳ κολάζουσι. ἢ ἐς αὐτὶ τοῦ διὰ. δι' ἀναισθησίαν. τοῦτο δέ φησιν, ὡς μὴ δυνηθέντος αὐτοῦ χωρὶς αὐτῆ αὐσαι τὸν ἄθλον. οὗτος γὰρ ὁ ἰάσων, ἀποσαλεὶς παρὰ τοῦ πελίου ἀνῆλε τὸ χρυσέον δέρας ἀπὸ τῶν κόλχων διὰ φαρμάκων πυῶν τῆς μηδείας ὡς ἐραθείσης αὐτοῦ. Εἰς ἀναισθησίαν.) ἤτοι

μῶν πλέγειν. ἢ μοῦσαι παλαιγενίων τε ποιήματα τ' παλαισοφῶν ποιητῶν· τουτέστι τὰ ὑμέτερα τοῖς παλαισοφοῖς καθ' ἡμῶν· καὶ ἐν οἷς ποιήμασι διαβεβλήμεθα ταῦτα σχολάσει· καὶ λήρος ἔσται νομισθήσεται· ἐν ᾧ τὸ λήξουσιν ἀντὶ τοῦ παύσουσι· καὶ ἀφανισθήσονται· οὐ γὰρ ἐν ἡμετέρα.) οὐ καθ' ἡμετέραν φησὶ γνώμην· οὐδ' ὡς ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν ἀρέσκει ἐδωρήσατο τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀρχῆς ὁ ἀπόλλων τὸ θυμάσθαι λέγειν· εἴθε γὰρ τῇ γυναικείᾳ φύσει τοῦτο δεδωρῆσθαι· καὶ τάχ' ἂν πολλὰ ἡ ποίησις ἐγένετο, ἑαυτὰς μὲν ὑμνήσαμεν τοὺς ἄνδρας δὲ ἐψέγομεν· καὶ τὸ ἐν ἡμετέρα γνώμη αὐτὶ τοῦ γυναικείᾳ φύσει, οὐ δέδωκεν ὁ ἀπόλλων, ἤτοι ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν τὸ θυμάσθαι λέγειν· τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῦται. Ἄλλως· οὐ γὰρ ἐν ἡμετέρᾳ γνώμῃ τῆς λύρας θέσιν ἀοιδὴν ἐδωρίσατο ἀπόλλων· οὐ θυμαστὰ ἐμεῖν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες ποιήματα γράφειν· ἐπεὶ τάχα ἂν αἱ γυναῖκες αὐτικωμῴδουν τοὺς ἄνδρας· νῦν δὲ ἑαυτῶν φύσιν ἐπήνουν· κατὰ τὸν τοῦ λέοντος μῦθον· λέων γὰρ εἰδὼν λέοντα ὑπὸ ἀνδρὸς ἀγχόμενον ἐν γραφῇ εἶπεν· καὶ ἡμεῖς εἰ ἠδέμεν γράφειν ἢ πλάσσειν, ἔμπαλιν ἂν οἱ ἄνδρωποι ἐτίθεντο, ἀγχόμενοι ὑπὸ λεόντων· Ἐπεὶ αὐτάρκησεν.) ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἡσιόδου καὶ ὁμήρου ὃς δὲ γυναιξὶ πίστοιβε· καὶ ἐπεὶ οὐκ ἔστι πᾶσα γυναιξί· συμβήσεται δὲ τῷ μετὰ ταῦτα πολλῶν χρόνῳ τὰς τε γυναῖκας κατεπῆν τὴν ἀνδρῶν· καὶ τοὺς ἄνδρας κατὰ τῶν γυναικῶν· καὶ οὐκέτι μόναι γυναῖκαι βλασφημηθήσονται· ἢ οὕτως· οἱ ὕμνοι τῶν μελλόντων αὐτάρκησαν ἂν πρὸς τοὺς ἄνδρας, αὐτικωμῳδῆσαντο καὶ αὐτιδιέβαλλον ἄν, εἰ ὁ ἀπόλλων ἐδωρίσατο ταῖς γυναιξὶ τὸ λέγειν. Μοῖραν.) τὴν ὑμῶν μοῖραν καὶ τὲ

αὐτοὺς φονεύσεις· ἢ ὃ μὴ ἤδεις· ἔχειν αὐτὸ τὸ ἄπιστον τοῖς γυναιξὶν ὁρισικακον. Γυναῖκες εἰς μὲν.) ἀντὶ τοῦ· ἡ μὲν τέχνη ἀγαθὰ ἄπορα καὶ οὐκ ἐκκαλὰ εὑρεῖν τὸ ἄπιστον· εἰς δὲ τὰ κακὰ εὔπορα καὶ ἐκκαλὰ καὶ ἐξευρημένα.

Αγῶ ποτε μῶν.) βέλτιον ἦν· ὅτι ἀντίστροφα ἡ φύσις· οὐκέτι γὰρ ὁλίαι εἰσὶν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' οἱ ἄνδρες· τοιαῦται δὲ τοῦτο, ὧν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον κίνησις παρὰ τὸ πρόσηκον μεταβαλλομένων πραγμάτων· οἷον ἀντίστροφα πάντα τὰ πράγματα· ὥστε ὁλίους μὲν καὶ ὠφελίμους φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας· τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας· λέγει δὲ ταῦτας διὰ τὴν ἐναντίαν ἀντίστροφὴν φησὶν ἡ πάσης· καὶ ἀνδρῶν μὲν ὁλίοις· καὶ ἅπασι γὰρ γυναξὶν· γυναικῶν δὲ ἀπράκτοις διαβαλλομέναις εἶναι ἄπασι. Τὰν δ' ἐμὰν.) τὸ ἑξῆς· τὰν δ' ἐμὰν βίοτον οὐδὲν ὡς ὁ λόγος ἀναστρέφεται· ὅτι ἅπασι μὲν οὐ ἀνδρῶν· πᾶσι δὲ γυναικῶν· καὶ σφοῦσι πᾶσι τὸν ἡμέτερον βίον τοιοῦτον γυναικείαν φύσιν δύσκλειαν εἶναι. Τὰν δ' ἐμὰν δύκλειαν.) ἐκ τῶν κατὰ τὴν μηδὲν ἀδικημάτων ἐπελύσαντο τιμωρῷ γυναικείῳ γένει· ἀνδρῶν ἀδίκων ἀποδειχθέντων· τὴν δὲ γυναικῶν ἔμπαλιν δικαίων· οὐκ ἐπὶ πᾶσι ῥηθήσεται τὸ οὐκ δεῖ πιστεύειν γυναικί· καθόλου γὰρ λέγεται ὅτι ἀντίστροφα πάντα τὰ πράγματα· διὰ τὸ δολίους μὲν καὶ ὠφελίμους φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας· τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας· ταύτας δὲ λέγει διὰ τὴν ἐναντίαν. Τὰν μὴ δύσαν.) καὶ ὠφελοῦσα· λοιπὸν δὲ φησὶν αἱ μοῦσαι, αἱ τοὺς παλαιγενεῖς ἄνδρας τοὺς σοφοὺς παρορμήσασαι διὰ σύρειν τὸ γυναικεῖον ἔθνος· λέγουσι δὲ αἱ οἰδῶν δὴ καθ' ὑμᾶς ἐν αἷς ὡς ἅπασι διαβεβλήμεθα· τοιοῦτοι γὰρ οὐκέτι τοῖς ποιηταῖς ἐμποδίζουσι τὸ καθ' ἡμᾶς

ἐπῆλθεν, οὐ ταῦτα τὰ πράγματα· ἀλλὰ καλλίονα· ἀμφότερα ἐς ταυτὸ ἀναφέρουσιν. Ἄλλως. τὸ ταῦτα μὲν πῆ μὴν πρόσεισι· πῆ δ' ὄξωίται· ὅ ἐστιν· ἀλλὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος καθὸ πηδᾶς ἐπῆλθεν κρείων οὐ ταῦτα τὰ πράγματα ἐστίν, ἀλλὰ βελτίονα. Πόσιντ' ἐμόν.) πῶς ἐπαγγειλαμένη αὐτῷ τὸν ἰάσονα οὐκ ἀνῆλε· ἢ τάχα ἐπεὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος μετὰ θανάτου γλαύκης καὶ κρέοντος ἐβορύβησεν αὐτὴν λίγων χρῆναι τάχιστα φυγεῖν· σὺν δὲ καὶ φησί, μήδεια φθῦγε· ἔθεν οὐκ ἔχει σχολὴν τοῦτο δρᾶσαι θαι· δύβις οὖν καὶ ὁ ἰάσων πρὸς αὐτὴν. Ἡ νὴ τὸν) ὡς δὲ καλῶς κεῖται δίδυμος σημειοῦται ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ τὰ συνθέσεις ὧν τῶν β τὸ σιγῆ δόμος εἰς βᾶσα· καὶ σώσω ἢ σφάξω αὐτούς. Εἰ λιφθήσεσθαι.) σοφοῦ ἐστὶ τὸ ἀντιπίπτοντα λύειν. Τεχνώμενη.) πρὸς τὸ ἐπελθεῖν αὐτοῖς κοιμωμένοις. Ἢ πεφύκαμεν.) ἢ μηχανὴ σοφὰ ἐσμὲν· κράτιστον δέ φησι φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν, κατὰ τὴν ὁδὸν οὐ γὰρ σοφὰ πεφύκαμεν· μάλιστα δηλαδὴ τῇ τῶν φαρμάκων. Οὐκ ἔστι.) ἢ προπετῶς πρᾶξαί τι οὐκ ἔστιν· ἢ οὐκ ἔστι μοι φίλος οὐδεὶς ὁ μέλλων με ὑποδέχεσθαι καὶ κρύπτειν. Πύργος ἀσφαλὴς.) ἀντὶ τοῦ ὀχύρωμα σωτήριας· καὶ εὐχρήστως ἂν τὴν σωτηρίαν πύργον ὠνόμασεν παρὰ τοὺς ὑποδεδραμηκότας ὑπὸ πύργου καὶ τῷ πολέμῳ σώζεσθαι. Ἄλλως. ἢ μὲν βύρω ἐχυρᾷ καὶ κατεφυγὴν σιωπῇ μετδέχομαι φαρμάκοις τε πόνων· ἐὰν δὲ ἐλαύνῃ με ἡ ἐρημία, τότε ξίφος λαβοῦσα κτανῶσφε φανερῶς ἢ καὶ ἐμοὶ πρόσκειται σωσαπολέσθαι αὐτοῖς. Ἀμηχάνως.) ὅ ἐστι μὴ παρέχουσα μηχανὴν πρὸς τὸ κατασκοπεῖσθαι αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς. Ἐπίσασαι δὲ.) ἐπίσασαι δὲ μηχανὰς μέν τινας σὺ ὧν

πονοῦμεν ἡμεῖς.) ἐπεὶ εἶπεν ὁ κρέων καὶ μ' ἀπαλλάξει πόνων, φησί· ποίων πόνων· ἐγὼ γὰρ ἐμὶ σὺ πόνοις οὖσα· καὶ οὐκ ὀφείλουσα ἄλλους πόνους ἀνέχεσθαι ἐφ' οἷς ἔχω· ἀλλ' οὐκ ἐν ἀπάνῃ κακῶν· σὺ γὰρ οὐ πονεῖς καὶ σὲ κακοῖς τυγχάνεις· ἐπεὶ δὲ εἶπεν ὁ κρέων καὶ μ' ἀπαλλάξει πόνων, φησί· ποίων πόνων· ἐγὼ γὰρ ἐμὶ ἡ σὺ πόνοις οὖσα· καὶ οὐκ ὀφείλω ἄλλους πόνους ἀνέχεσθαι πόνους ἐφ' οἷς ἔχω· ὥστε μή τι ἀπέλαυνέμε τὴν κορυφὴν ὧν τοῦτόν μοι προσίβει τὸν πόνον ἐφ' οἷς ἔχω· ἱκανῶς γὰρ ἔχω πόνων τῆς τε πατρίδος ἐστερημένη· καὶ τὸν ἄνδρα ἀπολέσασα διὰ τὴν συγκατέρα· ὡς τι τὸ πᾶν ἡμεν ἡμεῖς διασαλπικῶς εἶπεν· οἵ γ' ἐγὼ πονῶ· τοιοῦτος δεινὰ πεπονθὼς· σὺ δ' οὔ· μὴ δῆτα χαλεπὸν ὑπόσχῃς· Παυσὶν τ' ἀφορμὴν·) ἵνα ἡμεῖς προβολὴν καλέμεν ἃς τὸ ζῆν, οἱ ἀπεικοὶ ἀφορμὴν καλέσιν· Εἰκὸς δ' ἔσιν δύνασθαι σ' ἔχειν·) οὐδὲν φησὶ ἀπεικὸς πατέρα σε ὄντα δύνασθαι καὶ σοργὴν ἔχειν· ἵνα οὖν πρέπει πατρὶ πρὸς παῖδας· ὃν δὴ οἰκτερούμεν εἰδότες αὐτὴν πέρα τὴν πρὸς τὸ φίλτατον διάθεσιν· Οὐ γὰρ πέφυκεν·) δίδυμος μετὰ τοῦτον φέρει τὸ στίχον δόμους ἐς βάσιν ἔρωτα λέχος· καὶ μέμφονται τοῖς ὑποκριταῖς ὡς ἀκάρως αὐτὸν τεσσαρσιν· Κακῶς πέπρακται παντεχῆ τίς αὐτὰ ῥᾷ·) αὐτὶ τοῦ οὕτω φανερῶς καὶ σαφῶς δυσχεραίνει· καὶ σὺ κακοῖς ἐσμέν, ὡς μηδένα δύνασθαι ἀπλίγειν· ὅτι οὐχ οὕτως ἔχομεν δυσχέρειας· Ἀλλ' οὐ πάντα ταῦτα ταῦτα·) ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος φησὶ κακῶς ἔχειν τὰ καθ' ἡμᾶς καθὸ πείθεις ἡμῖν ἀπιθεῖ κρέων· τὸ ταὐτὸν ἔν αὐτὶ τοῦ κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ταῦτα καλῶς πέπρακται· ἢ τὸ ταῦτα ὁ ξυτόν ἐστιν· τοῦτ' ἔσιν ἀλλὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καθὸ πείθεις

ἀπίθεν,

τος ἄχρηστος. Θαπέρα τρόπου.) ἢ πρὸς τὸ ἡσυχάσαι ἔν' ἢ σωθεὶς ἢ πρὸς τὸ τοῖς μὲν, ἐμὲ δ' ἐπιφόβους. ὃ ἐστιν ἐπίμεμπτος παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ ἀμαθέσι νομίζομαι. Προσαύτης.) ἐναντία εἶναι τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ οὐκ ἄγαν σοφή. Τοσῶδε δ' ἧσσον.) τοσούτῳ δέφησιν, ὅσῳ γλυκεῖα μὲν ἐπὶ λόγῳ. ἀλλὰ ὃ φρονῶ. τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστότερος τυγχάνω, ἢ πρὶν τὸν λόγων σου τούτων ἀκοῦσαι. Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος.) πᾶσαι γὰρ φησὶν ὀξύθυμος γυνὴ. ὁμοίως δ' ἂν καὶ ἀνὴρ δύμαρίσοφον ἂν φυλαχθεὶς. ἢ ὁ κρύπτων τὴν ὀργὴν. τάχ' γὰρ φασὶ νοσοῦσι ὀργιζομένους δύμας προορῶμεν φυλάττεσθαι. τοὺς δὲ τὸ ἀφανὲς κρύπτοντας τὴν μῆνιν, οὐχ οἱ οὗτοι διὰ τὸ ἀπρόοπτον. καὶ σὲ οὖν φησὶ σιωπηλὸν ὄντα, οὐκ ὄμας ἐς φυλάξασθαι. Ῥᾴων φυλάσσειν.) αὐτὶ τοῦ φυλαχθῆναι καὶ τηρηθῆναι. σὶ ῥηματικὸν αὐτὶ παθητικοῦ. τοῦτο δὲ ἔθος ὡς ὧττο πλεῖσον τοῖς ἀπλοϊκοῖς. λέγει δὲ σιωπηλός. Ἀλλως. Ῥᾴων ἐστὶ φυλάττεσθαι φησὶν ὀξύθυμος ἀνὴρ. ὡσαύτως δὲ καὶ γυνή. φασὶ γὰρ εἶναι. καὶ πάντες ἐκχέουσιν ὀργιζόμενοι. ὁ δὲ σιωπηλὸς, δυσπαράτητός ἐστιν ἐν ἑαυτῷ κρύπτων καὶ καιροφυλακῶν τὴν ὀργήν. Μὴ πρὸς σὲ.) μέμφονται τῷ Εὐριπίδῃ ὅτι πεποίηκε τὴν Μήδειαν ἐξὸν λέγειν τῷ κρέοντι ὡς ὑπούλως ἔχει πρὸς τὸν γάμον. Οπως ἂν οἶμαι.) ἐπεὶ καθόλου ἡ μήδεια τὸ ἐρωτᾶν κακῶν ἀπέφυγε. ἐπεισηγάγετο ὁ κρέων τοῦτο ἀναιρῶν. καὶ φησὶν ὁ ῥώσεις κακὸς κακός. ἀλλ' ὡς ἂν ἄγηται ὑπὸ τῆς τύχης. πολλοὶ γὰρ ῥᾳθυμοῦντες ἔτυχον. βλασφημεῖ δὲ τὸ ῥώσεται ἡ μήδεια. ἐπεὶ καὶ ῥᾳθυμήσασα τοῦ ἀσφαλοῦς ἐξέπεσε τῆς ἐλπίδος. ἔτος δὲ φησὶ μὴ καταμέμφου τοὺς ῥώτους. ἐὰν ὅτε γὰρ ἀναβούλητα ποιῶσιν. ἐὰν ὅτε δὲ κακὰν ὡς ἂν ἡ τύχη παραγάγοιτο.

αὐτὶ τοῦ ἀμελῶς προσενεχθέντες, ἢ μαλθακιζόμενοι τοῦ τοῖς λόγοις. Δράσειν τι.) κακοποιήσειν. Εβλαψε δόξα.) αὐτὶ τοῦ ἡ δόξα μου βλάπτει με. σὺ γὰρ νομίζων με φησὶν * ἀπελαύνεις με δι' ὀλιγωρίαν. Ης ἐχρῆν ἀρχίασ.) τοῦ ἧς ἐχρῆν ἀρχίασθαι ἢ πεν ὡς ἐχ ὡς τῷ ὄντι ἀρχῶν οὔτων τ σοφῶν. προφασὶς λάρ ἐστιν ὁ μέγιστος πόνος πρὸς τὴν φιλοσοφίαν. καὶ ἡ σίοδος. τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. ἀλλ' ὡς πολλῶν δοξαξόντων οὐκ ὀρθῶς, ἀρχὰς εἶναι τὰς σοφὰς. οἱ σοφοὶ ἂν φησὶν πρὸς τὸ δόξαν ἀρχίασ ἔχειν καὶ φθονοῦνται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ὅθεν φησὶ καλῶς ἔχειν κρίνω μὴ χρῆναι εἰς ἄκρον παιδεύσεως ἥκειν πάλαι. ἀλλὰ καὶ τούτων αὐτὸς εἶναι. τοῦτο δὲ οὐ δογματίζων ὁ ποιητὴς φησὶν. ἀλλ' ἀρμοζόμενος πρὸς τὸ ὑφεσηκὸς ἦθος. ἐπεὶ δοκεῖ ἡ μηδὲν σοφίας ἔχουσα δύναμιν βλάπτεσθαι, σκωπτόμενοι. ὁ σοφὸς φησὶ καθ' ἑκάστον ἀδικεῖται. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀπαιδεύτων ὁ σοφὸς εἶναι νομίζεται. τοῖς δὲ ἐλλογίμοις λυπηρὸς εἶναι καταφαίνεται. ὅταν τοῦτο κρεῖττον νομισθῇ. τὸ δὲ δοκούντων ἐκ τῶν ἀμφιβόλων κεῖται, ἀλλ' ὧν τῇ τῷ ὄντι ὑπαρχόντων. ἢ δοκούντων. ἢ γὰρ πρὸς ἃς βούλωνται δοκούντων ἐλλογίμων. ἢ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐλλόγιμοί εἰσι διὰτὸ νοσεῖν τὸν φθόνον. ὃ οὐ πρὸς σοφόν. Αλφαίουσιν.) βρίσκουσιν.) ἀπὸ τοῦ ἄλφα, στοιχείου. Τῶν δ' αὖ δοκούντων.) τὴν δοκούντων φησὶν εἶδέναι τί κρείσσων νομιδεὶς ἐπαχθὴς ἔσῃ. ὅθεν συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις ἐπαχθῆ εἶναι. διὰ τὸ μὴ προσίεσθαι αὐτοὺς. γὰρ παρὰ τοῖς σωφρονοῦσιν ὁμοίως ἕνεκα τοῦ διαφθόνον δοκεῖν αὐτῶν. ἐπίφθονον καὶ λυπηρὸν γίνεσθαι. Επίφθονος.) ζηλωτὸν τοῖς εἰδόσι φθονοῦμενον, ἡσυχάζειν δὲ καὶ αὐτὸν

χεῖσθαι. ἀλλ' ὦ τοῦ βωμοῦ πάντες ταῦτα ἀποσφάξαι-
λιμοῦ δὲ γενομένου εἰς τὴν πόλιν, πολλὰ σώματα ὑπὸ
τῆς νόσου διαφθαρῆσθαι. μαντευομένοις δ' αὐτοῖς χρη-
σμῳδῆσαι τὸν θεὸν ἱλάσκεσθαι. τὸ τῆς μηδείας πίνυ-
κος. ὅθεν κορινθίοις μέχρι τῶν καιρῶν τῶν καθ' ἡμᾶς
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὰ κούρους καὶ ἐπὰ κούρας τῶν
εὐσημοτέρων ἀνδρῶν ἐναπεγιαυτίζειν τῷ τῆς θεᾶς τε
μόνῃ. καὶ μετὰ θυσιῶν ἱλάσκεσθαι τὴν ἐκείνων μῆνιν.
καὶ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην τῆς θεᾶς ὀργήν. δίδυμος
δὲ ἐναγὴς πόλις. καὶ παρατίθεται τὸ κριοφόλου ἔχον-
τος μῦθος. τὴν γὰρ μήδειαν λέγει διατρίβουσαν ἐν κο-
ρίνθῳ τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως κρέοντα ἀποκτεῖ-
ναι φαρμάκοις. δείσασαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγ-
γενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς ἀθήνας. τοὺς δὲ γόους ἐπὰ γεω-
τέροις οὔτις οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν καθιεὶς ὦν τὸν βω-
μὸν τῆς ἀκραίας ἥρας. νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν
φρονεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ κρέοντος οἰ-
κείους ἀποκτείναντας αὐτοὺς διαδοῦναι λόγους ὅτι ἡ
μήδεια, οὐ μόνον τὸν κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτῆς παῖ-
δας ἀπέκτεινε. γενέσθαι δὲ παραπλήσιον μυθεύεται
καὶ περὶ τὸν ἄδωνιν. Ἐχθροὶ γάρ ἐξιᾶσι.) οἱ ἐχθροὶ
ὑβριοδρομοῦσι καθ' ἡμῶν καὶ ὠθρμηται, πάντες τρόπον
πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑβριοδρομούντων καὶ
χαλεπαινόντων πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρτέμωνος. Εὐπρό-
σοικος.) εὐεπιβούλευτος. καὶ ῥᾳδία πρὸς τὸ διαφυγεῖν
αὐτήν. Ἀποστέλλεις.) ἀπάγεις. ἐξεδέξαντο δὲ κατὰ
ἀναστροφὴν ἀπὸ τῆς στέλλεις. Παραμπίσχειν.) κρύ-
πτειν. Δέδοικάς.) τὸ ἐξῆς δέδοικα μή μοι τί δράσ-
ῃς παῖδα. Παραμπίσχειν.) φυλάσσεσθαι. ἢ τοι φυ-
λάσσειν. πρὸ στέλλειν. ἀποκρύπτειν. καὶ τὸ μαλθαχθόντες,

ὧν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον· εἰ δ' οὕτως πεφύκασι τοῦτο· ὅτε δεξιοῦ, ὅτε κακοῦ· καὶ γὰρ δ' ἤθη λέγει καὶ νόμους τοὺς πρὸς τῷ ἀνδρί· νόμους δὲ λέγει τοὺς τῆς οἰκίας καὶ ὀργάνων· καὶ τὸ πους τὰ ἤθη καὶ τοὺς νόμους τῶν ἀνδρῶν. Βία φέρων.) μὴ βίαν ἡγούμενος μὴ δὲ ἀνάγκην τὴν συμβίωσιν. Οταν τοῖς ἔνδον.) προελθῶν που παρεμυθήσατο. Καμὲ ἐκβάλῃς.) οὐχὶ πρὸς σοῦ ταῦτα λεχθήν· οὐ γὰρ ὁμοίας ἔχεις ἐμοὶ τύχας. Μεθορμίσασθαι.) λίπη τὸ ὦς· ὥστε μεθορμίσασθαι· τὸ δὲ ἕξῃς, οὐ μὴ πέρα οὐκ ἀδελφοῦ· οὐχὶ συγγνώμην ἔχουσαν πρὸς τὸ καταφυγοῦσαν, πρός πνα τούτων μεταβλητέα τῆς συμφορᾶς, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μεθορμιζόντων, ἐπὶ τοὺς ἀσφαλεστέρους τόπους. Λελησμένην.) αὐτὶ τοῦ λελησμόνησθαι· ἀπείληπται γάρ· καὶ ὥσπερ δεηθεῖσα τοῦτο λέγει· ὡς προσδοκήσασα μὲν σηνοικον ἕξειν τὸν ἀσσυρα· δεηθεῖσα δ' ἀχμαλώτου πάσχουσα. Κακὴν δ' ἐς ἀλκήν.) αὐτὶ τοῦ ἀδυνήσ· ὁ δὲ λόγος, πᾶσα μὲν γυνὴ δειλοτάτη ἐστὶν· σὺ τοῖς ἄλλοις ἅπασι χὰ ἀδυνής· οὐ δὲ ὅσον γυναῖκα· ἰδοῦσα ξίφος καρτεροῦσα· ὅταν δὲ ἡ κοίτην ἀδικηθῶν τολμηροτάτη γίνεται. Πεπονθὼν δ' οὐ σε θαυμάζω.) οὐ θαυμάσω σὲ ὧν τῷ πεπονθὼν τοὺς τύχας· δικαίως γὰρ πεπονθὼς. Διασώσω αὐτὴ τέκνα.) παρμενίσκος γράφει κατὰ λέξιν οὕτως· ταῖς δὲ κορινθίαις οὐ βουλομέναις ὑπὸ βαρβάρου καὶ φαρμακίδος γυναικὸς ἄρχεσθαι αὐτὴν τε ὦν βουλοῦσαι χὰ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀνελεῖν· ἐπὰ μὲν ἀφέγεναι· ἐπὰ δὲ θήλεα· θυγατρίδης δὲ δυσὶ μόνοις φησὶ αὐτὴ κεχρῆσθαι· ταῦτα δὲ διωκόμενα καταφυγεῖν ἐς τὸ τῆς ἀκραίας ἥρας ἱερὸν· χὰ ὦν τὸ ἱερὸν καθίσαι· κορινθίους δὲ αὐτῶν οὐ δὲ οὕτως ἀπὸ

δικασαν πρᾶοι δὲ τὴν ψυχὴν. Δίκην γὰρ οὐκ ἐγεσιν.) ἀλλὰ τοῦτο δὲ συμβαίνει τὸ ἄλλο τι ἄλλως τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀλλήλων δοξάζειν. διὰ τὸ μὴ δυνασθαι ἐξ ὀψεως δοκιμάζειν ἑκάστου τὸν τρόπον. ὅπερ πεπόνθασιν οἱ πολλοί. ἢ πρὶν τὸν τρόπον σαφῶς κατανοῆσαι, ἁπλῶς ἐκ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν προσβολῆς μισοῦσι τὸν ξένον. οὐδὲν ἠδικημένοι πρὸς αὐτῶν. Χρὴ δὲ ξένον μὲν.) προσήκει δὲ πάντα ξένον πρὸς τὸ τῆς πόλεως νόμιμα χαίρειν. καὶ κρύπτειν ἑαυτὸν τοῖς ἄστοις τῶν πολιτῶν. ὅθεν κἀγὼ πρόσημι πρὸς ὑμᾶς. τὸ πρέπον τοῖς τῶν ξένης πράσσουσα. Βίου χάριν.) τὴν σὺν τῷ βίῳ ἡδονήν. πλεοναστικῶς αὐτὸ τὸ χάριν.

Κατθανεῖν χρήζω.) τοῦτο σὺν ἄθη ἀναπεφώνηται. Κάκιστος αὐδρῶν σὺ ὦ ὧμοι πάντα, κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκεν. οἱ δ' ὑποκριταὶ οὐ συμπροφερόμενοι τῷ τρόπῳ, λίγουσι γινώσκειν καλῶς. Χρημάτων ὑπερβάλων.) χρημάτων λίγει τὴν εἰς τὴν φωνήν. τοῦτο δ' ὁ Εὐριπίδης ἀπὸ τῆς κατ' αὐτὸν συνηθείας λέγει. οἱ δὲ Ἕλληνες οὐχ οὕτως ἐποίουν τοὺς χάμους. ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων αὐτοὶ ἐδίδοσαν. καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις παρίησι. καὶ ὅμηρος. πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν. ἔπειτα δὲ χίλια. ἔστι δὲ ἀναχρονισμὸς. οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ ἐναντίον παρεῖχον. Κακοῦ γὰρ.) κακὸν μὲν τὸ χρημάτων ὑπερβολὴν ἡρῆσθαι. ἀλλ' ἐγγύτερον ἦ κακοῦ, τὸ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν κρυπτὸν λαμβάνειν. Οὐ γὰρ οὐκλείεις ἀπαλλαγαί.) ὅπ καὶ κακὸν ἡ σοφίαν δεῖ. οὐ γὰρ οὐκλείεις γυναῖκα καταλιπεῖν τὸ οἰκεῖον ἄνδρα. ἀλλὰ ἀκλείες. Εἰς καιρὸν δ' ἦλθ.) τοῦτο πρῶτον ἐστὶ τῇ πέξει τοῦ πράγματος τοῦ κατὰ νόμον τοῦ γάμου, πρότερον γὰρ ἐστὶ τὸ τὴν παρθένον πρὸ τῆς πραγμάτων

δυσκλειαν κτῶνται· καὶ ἀργίας· οἱ γὰρ οὗτοι διαβάλ-
λονται ὑπὸ τούτου. Δίκη γὰρ οὐκ ἐνεισιν ὀφθαλμοῖς
βροτῶν·) φησὶ γὰρ ὅτι διὰ τοῦτο προσῆλθον πρὸς ὑμᾶς·
καίτοι ϖαρατηρῶν ὅτι καὶ τὸ ϖαραφυλακεῖν ϖαρακίνδυνόν ἐ-
στιν· ὅμως δ' οὖν, ἵνα μὴ διάδηγον· καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀ-
γνοίας χωρίσῃ τὸ μεθ' ὑμῶν· οὐ γάρ φησιν ὁ ὀφθαλ-
μοῖς ἀνθρῶν· καὶ ὁ τῇ ὄψει μόνῃ πιστεύων δίκην καὶ
κρίσις ἐστὶν· ἢ ὅτι τὸ δίκαιον οὐκ ἀπὸ μόνης τῆς ὄψεως
εὑρίσκεται· τὸ δὲ καταλλήλον ἐπὶ μᾶλλον σαφὲς γίνε-
ται, ὅτι ἡ δίκη οὐκ ἐστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν· οὐ δὲ δί-
καιος οὗτος ὃς πρὶν τὸ ϖαράγχρυσον σαφῶς ἐκ μαθεῖν τὸ
πέλασε συγκαὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως πυκὰ οὐδὲν ἡδικημένος ὑπ'
αὐτοῦ· οὕτως ἑρμηνεύω· ἐὰς δὲ τὸ μή μοι τί μέμφῃ,
προσληπτέον ἐξωθεν τὸ ὅπως· αἰτίαν γάρ φησι τοῦ ἐξε-
λήλυθέναι, ὅπως μὴ ὑπὸ αἰτίαν πέσῃ. Σεμνοὺς γε-
γῶτας·) πολλοὶ γάρ φησι τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ κε-
χωρίσθαι· καὶ μὴ ὁμιλεῖν πισὶν, ἀλαζόνας καὶ ὑποκρίσεις
νοι ἐδόξαν εἶναι· οἱ δὲ ἐκ ϖλησίον, σωφρονοῦντας φαι-
νόμενοι. Ομμάτων ἄπο·) αὐτὶ τοῦ κεχωρισμέ-
νους γὰρ ϖόρρωθεν ὄντας· ἡγούμενους ἀπὸ τῆς ϖλησίον φ-
θαλμῶν κατασάσεως· τοῦτο δὲ οὐκ οἰκεῖον τοῖς ϖαρε-
γομένοις. Τοὺς δ' ἀνθρώπους·) τοὺς ἀνθρώπους
ϖλησίον ἑτέρους σωφρονοῦντας παρὰ τὸ ἰσοκρατι-
κὸν· τοὺς αὐτόθεν μὴ ποιουμένους. Οἱ δ' ἀφ' ἡσύ-
χου·) ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλόμενοι· αὐτὶ τοῦ φαυλό-
μενοι μηδὲν δὲ πράττοντες· ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγοντες· ἄλ-
λοι δὲ ϖαρ' ἡσυχίας ἰδιοπραγμονοῦντες, ὑποκρισιν ἔχον-
δυσκολίας· καὶ ἀργίας· ῥᾳθυμίαν γὰρ τὴν ἀργίαν·
οἱ ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλόμενοι δυσκλειᾶς μὲν σώμε-

τὴν αὐτὶ πορον τῆς σκυθίας· αὐτὶ πορον δὲ τὴν σαυ-
τίαν κατὰ τὸν πόρον· ἢ κατὰ τὸν τόπον· ἡ μὲν γὰρ σα-
τῖς δυσκοῖς κεῖται ἡ ἑλλὰς· ἡ δὲ σκυθία σὺν ταῖς ἀνα-
τολαῖς· πῶς δὲ ἡ θέμις διαβῶσα ἐποίησε τὴν μήδειαν,
ὅπ τοῖς ὅρκοις πεποιθῶσα, ἠκολάθησεν ἰάσονι· Διὰ πλα-
νύχιον ἐφ' ἁλμυρίαν πόντου· αὐτὶ τοῦ διὰ τὸς ἁλμυ-
ρᾶς· πορευθούσης τῆς ὧν προθέσεως· ἢ τὸ ἁλμυρᾶς,
πρὸς τὸ ἐξῆς σωαπτέον· τουτέστι διαβίβασεν αὐτὴν δὲ
ἁλὸς εἰς τὴν ἑλλάδα· ὧν τὴν ἁλμυρὰν τοῦ πόντου κλεῖ-
δα· λέγει δὲ τὸ στενὸν· ὅθεν καὶ κλεῖδα τὸ στενὸν ἐκεῖνο οἱ
νόμασεν· παρὰ τὸ ὥσπερ κλεῖδα εἶναι τοῦ προκειμέ-
νου πόντου· ἀπὸ γὰρ τοῦ στενοῦ, ὧν τὸν πόντον ἐξιᾶσι· νύχιον
δὲ λέγει τὴν θέαν, ὡς ἐξῆς ἐπάγει· ὧς τε νῦ αὖω διὰ τῆς
θέμιδος τὸν δία ὧν καλεῖσθαι· ἡ θέμις δὲ αὐτὴν φησὶ
διὰ νυκτὸς πεφυγέναι· Κορίνθιαι γωναῖκες·) χρὴ
νοεῖν ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐσελθοῦσα ἡ γραῦς, πα-
ρεκάλεσε τὴν μήδειαν ἐξελθεῖν πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς χορᾶς·
αὕτη οὖν ἐξελθοῦσα φησίν· ἐξέλθον πρὸς ὑμᾶς ὦ γυναῖ-
κες, ἵνα μήμοι τι μέμψησθαι ὡς δίυπερφανίαν μὴ
προελθούσῃ· Λόγος· Ω κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξέλθον
ἐκ τῶν δόμων, ἵνα μὴ μέμψησθέ μοι· καίτοι ἐπίσαμαι
πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμ-
μάτων ἄπο· τοὺς δὲ σὺν αἰσχίοις· οἱ οὐ ὑπερφανοῦς νομι-
ζομένους· τοὺς μὲν, ἀπὸ τοῦ χωρίζεσθαι καὶ ἄποθεν τῶν
ὀμμάτων εἶναι· τοὺς δὲ, διὰ τὸ προσέρχεσθαι· καὶ σιω-
πᾶς ὧν φέρεσθαι· ἐξ οὗ τὸ ἀπεπτον χόθεν ἐπίφθονον· ἢ
οὐδιάβολον τῶν ἀνθρώπων σημαίνει· ὅπ εἰς μηδὲν ἀρέ-
σκονται· ἄπτε πάλιν κατὰ τούτων ὧν φέρει· ὅπ καὶ οἱ
ἐφ' ἡσύχου ποδὸς· ἢ σὺν ὁμοίᾳ τὰ ἑαυτῶν πράττοντες·

βλέμμα. καὶ ὅμως οὕτως ἐχούσης αὐτῆς θυμοῦ, ὃς σὺν χάριν εἰσιλβύσομαι. τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ.

Ἀποταυροῦται.) αὐτὶ τοῦ ταυρηδὸν σχηματίζεται τῷ προσώπῳ. ὡς σχῆμα μὲν ἔχειν λιάνης. σχηματίζεται δὲ τὸ πρόσωπον, ὁμοίως ταύρῳ θυμουμένῳ.

Ἀποταυροῦται.) οὕτω φησὶν ἀποβλέπει εἰς ἡμᾶς ὀργίλως, ὡς λέαινα ὀργισθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς. Στυγνὸς δὲ βροτῶν.) τὴν λύπῃ θεραπεύειν δι' ὠδίκων κέρδος ἐστί, καὶ ὠφέλεια, καίτοι τὸ ἀκεῖσθαι καὶ θεραπεύειν τὰς λύπας τῶν ἀνθρώπων, κέρδος ἐστὶν καὶ ὠφέλεια. τίς δὲ χρεία σὺν συμποσίῳ σρέφειν ὕμνους. ὅπου καὶ χωρὶς τῶν ὕμνων, αὐτὴ ἡ παρουσία τῶν συμποτῶν τέρψιν ἔχει.

Θαλίαις.) θυσίαις. ἑλαπίναις. ἑορταῖς. λέγει δὲ τὰ παρούσια. Ἐξ ὧν θέλατοι.) ἐξ ὧν λυπῶν αἱ θεαὶ συμφοραὶ, παύειν καὶ ἀποτυγχάνειν ποιοῦσι τοὺς δόμους.

Τιμάτην.) τίς γὰρ ἐκεῖ χρεία μουσικῆς αὐτῶν τῶν ἀπὸ βοὸς πεπόντων. τόνουσι δὲ βοᾶν. αὐτὶ τοῦ ἅδουσι μετὰ τόνου. καὶ γὰρ δύσχρια ἱκανὴ ἐστὶν εἰς τὸ τέρψαι τοὺς ἀνθρώπους. Λιγυρὰ δ' ἄχεα.) αὐτὶ τοῦ λιγυρῶς καὶ ὀξέως τὰ ἄχεα φησὶν ἡ μογερὰ μήδεια βοᾷ. Ταὐτὸ ζηνὸς ὁρκίαν θέμιν.) ταῦτα τοῖς ἀξιοῦσιν ὑπὸ τῆς μηδείας διὰ τῆς θέμιδος προσελήφθαι τὸν δία, συμπράττειν. οἱ γοῦν προσυπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτως. δύναται τὸ λέγειν ζιὸς ὁρκίαν θέμιν βοηθῆσαι τοῖς πραγματευομένοις. ὅτι διὰ τῆς θέμιδος τὸν δία ἐπεκαλεῖτο. διὰ τὸ εἶναι δίος τὴν θέμιν. λέγει οὖν ὅτι τῇ παρεδρῳ τῷ διὶ δικαιοσύνῃ. ἤλγουν τοῖς ταύτης ὅρκοις πιθύσασα, ἔπραξεν ἃ ἔπραξεν. ὁρκίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν ὡς τῶν ὅρκων ἔφορον, καὶ σωθηκῶν πρύτανιν. ἥτις θέμις αὐτὴν τὴν μήδειαν καὶ διαβλῆται πεποίηκεν εἰς τὴν ἑλλάδα, διὰ

φανῖα βαίν, ἕως τοῦ αἴες ὦ ζδν· καὶ γᾶ· καὶ φῶς, τε δὲ ἔξης τοῦ χοροῦ προσάψαι· οὕτω γὰρ ἐχούσης τῆς διασκευῆς, ὡς αὐτῆς φησὶ τῆς μηδείας διαῤῥήδην προσκαλεῖσθαι τὸν δία, τε ἔξης τὸν χορὸν λέγειν· ἰαχὰν οἵαν ἀνδύσας ομέλπει νύμφα· εἰ δὲ μὴ, γελοῖον δοκεῖ εἶναι τῆς μηδείας καταρασαμένης ἑαυτῇ, τ χορὸν λέγειν, αἴες ὦ ζδν· καὶ γᾶ· καὶ φῶς· λελῖσθαι οὖν τὴν ἀπορίαν εἰκότως· τὴν πρισβύτην οὐδοῦσαν κατακοῦσθαι τῆς μηδείας, καὶ λέγειν· κλύεις οἷα λέγει· ὁ δὲ δίδυμος φησὶν, ὅτι διὰ τοῦ λέγειν δίαμ κεφαλῆς φλὸξ οὐρανία βαίη, ὥστε καλεῖται τὸν δία· τίς γὰρ ἔχων αὐτὴν ὥσπερ μῆλον τ κεραυνὸν, εἰ μὴ ὀζδς· εἰ καὶ ἡ πρισβύτις μὴ πάντων ὧν ἡ μήδεια ἀπεκαλίσατο ἐμνήσθη, οὐ παράδοξον· ἠρκέσθη γὰρ τοῖς σεμνοτάτοις· οἱ δὲ φασὶ λείπειν, τὸ ὄμνυμι ζῶα καὶ βέμιν· Εὐπιγσμικρῶ·) λείπει κακῶ· ἀλλὰ δηλονότι μέγα καταπραξαμένη κακὸν, παύσεται τῆς ὀργῆς· Πῶς ἂν ἐς ὅ.μν·) πῶς φησὶ σωτυχοῦσα αὐτῇ διαλεχθεῖσα· καὶ πῶς τ παρ' ἐμοῦ ῥηθησομένων λόγων τ φωνὴν δέξεται· ὁμοίαν γὰρ ταύτην τὴν φωνὴν λέγει· ἢ τ ὁμιλίαν· καὶ οὐχὶ τ κλησιν· Μὴ τοί τό γ' ἐμὸν·) ἢ ἐμὴ παροῦσα προθυμία, μὴ ἐκτὸς τ φίλων ἀπίσω· Α τὰρ φόβος εἰ πίσω·) ἀλλ' εἰ φοβερὸν καὶ δυσχερὲς πεῖσαι τ ἐμὴν δέσποιναν θυμουμένην σὺ ταῦθα προσελθὼν, ὅμως ἐγὼ τήνδ' σοι τὴν χάριν κατανεύσω· καὶ ἐπιλθοῦσα καλέσω αὐτὴν, ὑπὲρ τοῦ μὴ μοχθεῖν καὶ δημογέρα σε ἐσῶσαι καὶ προσδεχομένην· Μόχθου δὲ χάριν·) ὑπὸ τοῦ μόχθου οὗ πρὸς ἡμᾶς ἔχεις· τὸ δὲ χάριν, κατὰ κοινοῦ· Καίτοι τοκάδος·) λείπει τὸ ἔχουσα καίτοι φησὶν ἡ δέσποινα δεινὸν ὁρᾶν, τοῖς τολμῶσιν αὐτῇ πλησιάζειν, ἔχουσα λεαίνης τικτούσας τὸ

Τί σοι πστὲ.) τὸ μέγεθος θαυμάζει τοῦ ἔρωτος. τίς ἄρα φησὶν οὗτος ὁ ἔρως, ὃ τῆς ἀκορέστου ταύτης κοίτης. ὃς ἐμβύθιον θανάτου ὤπτεμψαι. ἄπληστον δὲ λέγει τὴν κοίτην. ἐπεὶ δύο κατεφρόνητικῶς φῶτε, καὶ μισθὸν τὸν ἐκ στόματος συμβεβούτες. ἃ δὲ καὶ οὕτως κνίζεται. ὅπ μὴ σώσειν αὐτῷ. Τὸ δ' ἐμβύσι θανάτου τελευτὴν.) αὐτί τοῦ ἐπέξει. καὶ ἐμβαλεῖ σοι θάνατον. Μηδὲν τόδε λίσσου.) μὴ λίσσου φησὶν ὦ μήδεια τὸ θανεῖν. εἰ δὲ ὁ στὸς ἀνηρώτησε τοὺς ὅρκους, ἐκείνῳ γενέσθαι λίσσου τόδε. δηλονότι τὸ κεραυνωθῆναι καὶ ἀποθανεῖν. Κεί νωτόδε.) τουτέστιν ἐκείνῳ τόδε τὸ ἁμάρτημα μὴ λογίζου. καὶ διὰ ἐλπίδος ἔχε τοὺς θεοὺς ἀπαιτήσειν αὐτὸν τιμωρίαν. Μὴ λίαν πάκου.) σὺ φησὶ μὴ χαλέπαινε μὴ δὲ θυμοῦ. σῶν δίκη δὲ, αὐτί τοῦ σῶν τῷ δικαίῳ. ἐπεξελθύσιται. Κτάνασα κάσιν.) πμαχίδασ ὦν τόδε πρόχειρα πᾶσιν ἐνέχθης, τὸν ἄψυρτον φησὶ λέγειν αὐτὴν. τοῦ θυρισπίδου μήτε ἐνταῦθα. μήτε ἐν τῷ ἀργῷ δηλώσαντος τὸν ἄψυρτον ὀνομασί. ὁ δὲ φρικύδης διὰ τοῦ ξ ὀνομάζειν αὐτὸν. δικαιογένης δὲ ἐν τῇ μηδείᾳ μεταπόπον αὐτὸν ὀνομάζει. ἀνηρῆθαι δὲ αὐτὸν. οἱ μὲν, ὑπὸ μηδείασ. οἱ δὲ ὑπὸ κρέοντοσ. λέων δὲ ὁ ῥήτωρ οὐ σφαγῆναι, ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτὸν φαρμάκοις.

Θέμιν δύκταδασ.) τῶν διαβεβλημένων ἐστὶ ζητημάτων καὶ τοῦτο, πῶς ἡ μὲν μήδεια τὴν θέμιν καὶ τὴν ἀρτεμιν βοᾶται. ἡ δὲ πρισβύτις, αὐτὶ τῆς ἀρτέμιδος τὴν δία φησὶν αὐτὴν ἁμαρτύρασθαι. ἀπολλόδωρος μὲν οὖν φησὶν ὁ τερσῆς, τῆς ἀμφιβολίας αἰτίας εἶναι τοὺς ὑποκριτὰς συγχέοντας τὰ χορικὰ τοῖς ὑπὸ μηδείασ λεγομένοις. ἐπὶ δὲ τὴν διασολὴν γεγονέναι μὲν, ἐκ τοῦ τὴν μήδειαν πάντα ταῦτα λέγειν. αἱ δὲ διάμωμοι φλοξοῦ,

ἀεὶ καὶ μέχρι γήρως δύτυχῆν, κρεῖσσον τὸ ζῆν ἐπίσης. ὃ ἐστιν ὁμοίως τὴν ἴσην ἀπεχούσην δύτυχίας καὶ εὐτυχίας. ὁ τοιοῦτος γὰρ βίος κρείσσων εἰ μόνιμος. Πρῶτος μέν.) αὐτὸ γάρ φησι καθ' ἑαυτό, τὸ τῆς συμμετρίας ὄνομα, καὶ τὴν προφορὰν μόνην νικᾷ. καὶ δυφημότερόν ἐστι λέγειν δὲ ὁ σοφὸς, πᾶν μέτρον ἄριστον. ὧν δὲ ὑπερβολὴς μηδὲν ἄγαν. Τὰ δ' ὑπερβάλλοντ' οὐδένα.) αἱ δὲ ὑπερβολαὶ φησὶν ἀδηλότητες. καὶ οὐ βέβαιοι τοῖς ἀνθρώποις. τὴν ἀρχαίαν μεταβολήν. οὐδ' ἐπιχειροῦσι τὴν ἀρχὴν νομίζομεναι. ὁ γὰρ τὴν συμμετρίαν ἔχων. εἰ καὶ πέσοι ταύτης τρόπον τινὰ. οὐδεμίαν δοκεῖ πεπονθέναι παραλλαγήν. ἐπειτα τῷ μὲν ὑπερβολὴν ἔχοντι, φθόνος παρακολουθεῖ. τοῖς δ' οὐχί. διὸ ὧν πολὺ παραμένει ἡ συμμετρία. τὸ δ' ὅταν ὀργισθῇ εἰλικρότερον ἔρικεν. εἰθεὶ γὰρ ἐπαθεν, ὅταν χολωθῇ. Οὐδέπω ἤπος.) ἔοικε φησὶν ἡ μήδεια μηδέπω πεπραυνθαι. Ἀμφίπυλον.) τὸ ἔχον δυο πύλας. καὶ εἰσόδους. μίαν μὲν τὴν αὐθεντικήν. ἐπέραν δὲ ἣν ὅμηρος λέγει ὁρωθύριον. ἐγὼ οὖν φησὶν ὧν τοῦ ἀμφιπύλου οὖσα, ἤκουσα φωνῆς ἔσω τοῦ μελάθρου. Ἐπεί μοι φίλον.) τὸ οἴκημα φησὶ πεπλεῖσαι ἐμοὶ φίλον οἷον ὑπάρχειν. οὐκ εἰσὶ δόμοι. οἷον αὐλαὶ πεπλεῖσθαι ὁδοί, κος. ἢ φαύσιμα. ἀπὸ δὲ ἀρσενικοῦ, ὁ ἀδύτερον μετῆκε. φρουδὸς γὰρ τάδε. τὰ οἰκήματα λέγει. Φλὰξ οὐρανίαι βαὶ) οἷον κεραυνώδεις. κεραυνοβοληθείς. φλόγα γὰρ οὐρανίαν τὸν κεραυνὸν λέγει. Αἴης ὦ ζεύς.) τὸ αἴθυ ὁ δίδυμος ὡς πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ φησὶ λέγεσθαι ἠκούσατε. καὶ οὐ πρὸς τὸν δία. ὦ ἤθειον τὸ ζεῦ. καὶ γᾶ. καὶ φῶς. τοῦτο δὲ ἀπολλόδωρος τῆς μηδείας φησὶν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀχὰν τοῦ χοροῦ. ἵν' ἐχηλόγον, τὸ κάτβοᾶται βέμιν δύκταῖαι. ζῶσα πι. τοὺς δ' ὑποκριτὰς συγχέειν.

μεγάλα κακὰ κατεργάσασθαι. ἐὰν δὲ γράφεται αὐξάνεσθαι οὐ σφόδρα αὐξάνει τὰς τῆς ὀργῆς. οὐ σφόδρα ἄρχει. εἰς ὕψος αὐτατείνει. ὃ ἐστιν αὐξήσει τὸν θυμόν. ἐξ οὗ πάλιν δῆλον ὡς αὐξανομένη σφόδρα ἡ ὀργὴ, πάντως δεινόν τι ἐργάσεται. Τί δέ σοι παίδες.) τί τοὺς δὲ μισθῆς οὐκ ὄντας αἰτίους. λέγει δὲ τοὺς παῖδας μέρμηρον καὶ φέρητον. Ὀλίγα ἀρχόμενοι.) αὐτὶ τοῦ ἐξ ὀλίγου καὶ βραχέος ἀρχόμενοι τοῦ θυμοῦ. καὶ σφόδρα τούτου κρατοῦντες. τὸ γὰρ πολλὰ αὐτὶ τοῦ σφόδρα. ἔχομεν δὲ καὶ τὴν συνήθειαν παρ' ὁμήρῳ. ἔπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ. καὶ θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διστρεφέων βασιλείων. δύναται δὲ τὸ ὀλίγα ἀρχόμενοι, αὐτὶ τοῦ οὐδ' ὅλως ἀρχόμενοι. ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον. αὐτοὶ πολλῷ κρατοῦντες. πέφυκε δὲ ἐξουσία πάντων ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις τὸν λογισμὸν. Τὸ γὰρ ἐνθύμιον.) ὁ γὰρ αὐτὶ τοῦ δέ. τὸ δὲ ζῆν ἐπίσης, αὐτὶ τοῦ μετὰ ἰσότητος, καὶ μὴ τυραννίδι κρεῖσσον. ἐδόκει φησὶ πάντας ἀνθρώπους μηδὲν ἔχειν διαφέρειν, τῆς συμμετρίας. καὶ μὴ ὑπερθυμεῖσθαι τοῦτο μείζονος ἀνθρώπου καὶ λυσιτελέσαντος. Τὸ γὰρ λῶσαι.) αὐτὶ τοῦ λῶσον. ὅ ἐστι βέλτιον, πλεονασμὸς αὐτὶ συνήθους. τὸ χρῆσθαι οὖν τῇ συμμετρίᾳ, εἰς ὅλον τὸν χρόνον βέλτιον. καὶ γὰρ οὖν φησὶ τῆς μεγάλης καὶ ὑπερβαλούσης δυτυχίας, τὴν συμμετρίαν προκρίνω. σὺ δὲ τὸ ἐν μὴ μεγάλως, αὐτὶ τοῦ ἐν μὴ μεγάλῃ καὶ ὑπερβαλούσῃ δυτυχίᾳ τὸ ἀσφαλέστερον. Ὀχυρῶσθαι.) αὐτὶ τοῦ μετρίως καὶ ἀσφαλῶς, ὡς τῆς συμμετρίας τὸ ἀσφαλὲς τῆς παραμονῆς ἐχούσης. τῆς δὲ ὑπερβολῆς μεγάλας καὶ τὰς ἐκπτώσεις ἐχούσης. ὡς ἐπάγει. ἀμφότερα ἁλίσκεται καὶ ὀχυρᾶς. καὶ ὁ χυρᾶς. λλως φησὶ τὸ δύσαμμαν ἀνιᾶ. δὲ μὴ σφόδρα τοῦτο

χος ἢς φίλους. ἤτοι τὸ ἀρτιγιγώσκης τόδε. οἱ ον ἀρτι ἐγνώκασ' ὅτι ἑαυτοὺς μᾶλλον φιλοῦσιν, ἢ τοὺς πέλας. οἱ δὲ ὑποκριτὰ τοῦτο ἀγνοήσαντες, τὸ τῆς ἀντιδιάσολλῆς μετατιθέασιν, ἢς τὸ, τὶς δ' οὐχὶ ἔγνωκεν τοῦτο γιγνώσκειν σαφῶς. τῇ δὲ διανοίᾳ τῶν πολλῶν καὶ σὺ νῦν ἰσφόρτισαι οὕτως. ἐκεῖνο γὰρ πέπονθα, ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ φίλων μᾶλις ἐμαυτὸν οὐκ ἀρχωμαι. Οἱ μὲν δικαίως.) πρὸς ἀνδρὸς ὅσις χος πρόσκειται. ὁ τὴν ἐπιξενωσίαν πρὸς ἔχων. καὶ ὅτι προκειμένου ἐνίκησε τοῦ τῆς ἐπινίκιον τὸ οἱ μὲν. καὶ ὁ πρότερος δὲ σεσημείωται, ὅτι παροιμιώδης. Ἰτὸν γὰρ ἔσω.) τὸ ἐξῆς ἴτε δωμάτων ἔσω τέκνα. τὸ δὲ οὐ γὰρ ἔσω, οὐχ ὁμένη λέγει. τουτέστιν ὡς καλῶς δὲ ἀποβαίνει σιλθεῖν ἡμᾶς. Ἐρημώσασ' ἐχθ.) χωρίσασ' τῆς μητρὸς αὐτοὺς ἀπόκρυφον. Τα ὑρουμένῳ.) ἀγριουμένῳ. καὶ διὰ τοῦ βλέμματος τὸ ὀργίλον ὧν δεικνύσας. οἱ ον ὡς ταῦρος θυμικὸν καὶ φοβερὸν ὁρῶσαν ἄσχολον. καὶ οὐχὶ μητρικὸν. Δρασείουσαν.) αὐτὶ τοῦ δράσουσαν. εἰσὶ δὲ ἀττικὸν. καὶ σοφοκλῆς ἐν αἴαντι. ὦ δέσποτ' αἰσχύπο δράσειας φρενί. Κατασκῆψαι δὲ.) αὐτὶ τοῦ βλάψαι. ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ τοῦ σκήπτου. οἱ ον κεραυνῶσαι. Ἰώμοι μοι.) ἀσύμφωνα ταῦτ' εἰσὶ τοῖς ὑπὸ τῆς πρισβύτιδος ἠρμένοις. ὃ πᾶφωνος λέγεται καθ' ὕδαι. καὶ σὺ αὖτω δὲ τῷ προλόγῳ τὸ μαχόμενόν εἰσι. μὴ δῆτα δ' ὑσίως ὑπομασμένη βοᾷ μὲν ὄρκους χθονὸς ἐξῆς. κἄπειτα δ' ἄσιτος σῶμ' ἄφαπτος ἁλυκῆδον.) ταῦτα λέγει σεσθοβιν. χθ οὐκ ἐν φανερῷ. ἢ ᾧ φωνὴ μόνη ἐξάκουσος γίνεται. Δῆλον δ' ἐξαρχῆς). δῆλον γὰρ εἰσιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς οἰμωγῆς, ὅτι αὐάπτου τοῦτως. τοῦτο γὰρ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον νέφος τῆς οἰμωγῆς δῆλόν πο, τὸ δίκην ἐγκατασκῆψαι τινί. καὶ

ρη καὶ ὀδωδώς, κακῶς ὠπωπίπτουτε εἰς κακὸν ἀποβάλ
νουτα τὰ τῶν δικαστῶν. Ζηλῶσι.) ἠθικῶς. ὡς ἐ εἴ
πεν, μακάριος εἰ τοιαύτην διάνοιαν ἔχων. Ἀλλὼς.
θαυμάζω σε πῶς οὐκ ἐγνωκασ· ἀρτι γὰρ ἀρχὴν ἔλαφε
τὸ κακὸν· καὶ οὐδὲ εἰς μισόπτητα προῆλθι· τοσοῦτον ἀπέ
χει τοῦ πεπαῦθαι τὸ κακὸν· οὐ ἤθη δὲ εἴρηται· οἷον μα
κάριος εἰ τοιαύτην ἔχων διάνοιαν· τὸ γὰρ κακὸν, οὐ μό
νον οὐλήγει, ἀλλ' οὐδὲ μισάζει· οἷον ἀκμάζει· τὸ δὲ μισοῖ
τρίτης συζυγίας. Ἠκουσά του.) ἤκουσα φησί τινος
λέγοντος τῶν ὠτακουσῶν πρασποιουμένου μὴ ἀκούειν.
Πεισοὺς προσελθών.) ἐπεὶ ἀπὸ τῶν σὺν τοῖς τόποις ὠνό
μαζον τοὺς τόπους· πεισοὺς γὰρ γῆν τοὺς τόπους τῶν κυ
βευτῶν· ὡς ὅθεν καὶ μύρα ἔνθα ταῦτα σωρεύεται ἐστίν· ὅ
που φησὶν ἐθισμένοι εἰσὶ πεισθῆναι· προελθὼν ἤκουσα,
ἀντὶ τοῦ προελθοῦσα· καὶ τὸ οὐ δοκῶν, ἀντὶ τοῦ οὐ δο
κοῦσα. Κοὐκ ἔστιν ἐκεῖνος.) ὅμηρος ὧδε τῆς γυναικὸς
ἔλαβε· κἀγὼ βούλεται ὀφέλειν οἱ κεν, ὅσκεν ὀπύῃ· ἔ
ξωθεν δὲ τὸ ἐστὶ· καὶ οὐκ ἔστιν ἐκεῖνος τοῖς δὲ φίλος δὼ
μασι. Παλαιὰ καινῶν.) τὸ διὰ τὸν πελίου βάσκανον
ἐκβεβλῆσθαι βιπαλίσας ὑπὸ ἀκάστου τοῦ παιδὸς πελί
ου· ἢ τὸ καταλειφθῆναι αὐτὴν ὑπὸ ἰάσονος· ὃ κὴμᾶλλον·
νίον δ', τὸ ἐκβληθῆναι τῆς κορίνθου· τὸ δὲ ἐξωτλικὴν ἀ
κτὴ τοῦ πεπαῦθαι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σὺν τοῖς πλοί
οις ἀντλούντων. Πηρήνης ὕδωρ.) πηρήνη κρήνη σὺν
κορίνθῳ· ἣν ἀσώπος δῦρεν ὠκιαστοῦ παῖς· χαριζόμενος
σισύφῳ τῶν κορινθίων πασιζόγη ὕδατος· ὅτι αὐτῷ αὐ
γήνης τῆς θυγατρὸς, τὴν ὑπὸ διὸς ἐμίησεν ἁρπαγῆ.
Τίες δ' οὐχὶ θνητῶν.) οὕτως ἀναγνωσίον· τίες δ' οὐχὶ θνη
τῶν· κῆδικτέον· ἤτοι ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς· ἀρτι γινώσκεις
τόδε, διὸ καὶ μετὰ τοῦ σ γραπτέον· οἱ δὲ τίς οὐκ ἔστι καὶ

συγῆ δὲ παῖδας· οὐδ' ὁρᾷσ' ὑφραίνεται· δύναται γὰρ
ὧν αὐτῆς ἀκούειδαι· ὁ δὲ εὐριπίδης τὰ μέλλοντα αὐ-
φύνει· ὁμοίως δὲ ἡ ἀμφιβολία καὶ περὶ ὁμήρου· δέδιε
γὰρ μὴ λαμὸν ἀποτμήξεσι δι' ἥρω· καὶ τὸ διὰ τοῦ ἥπε-
τος δὲ τῶν παίδων λέγει· ἔθος γάρ ἐσιν αὐτῷ ὡς εἰρηται
προλέγειν τὰ μέλλοντα· Τυραννους·) τὸν κρέοντα
φησί· τὸ δὲ ἑξῆς ἢ καὶ τύραννον τόντε γήμαντα κτάνη-
δεντ' γάρ· Συμφορὰν δὲ λάβη·) οἱ σὺν ἐμοὶ μέλλοντες κακῶς
πράξειν· πρὸς τῷ ἤδη μεμισῆδαι ὑπὸ ἰάσονος· Ἐκ
τρόχων·) βαρυτόνως· ὡς νόμων· ἀριστοφάνης· βαδί-
ζειμοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποστρόχων· ὡς ἀπὸ γυμνασίας
οὖν ἐλθόντας τοὺς παῖδας· Θρεμμένη·) σωτρουμέ-
νη· ὁμιλοῦσα· εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θρόου· ὄμμρος· οὐ γὰρ
πάντων ἦν ὁμὸς θρόος· οὐδ' ἴα γῆρυς· ἢ διαλεγομένη
παρὰ τὸν θροῦν· Νέα γὰρ φρονῆς·) ἢ γὰρ τῶν νέων
διάνοια πογεῖν ἢ λυπῆδαι οὐ φιλεῖ· οἱ γὰρ νίοι ἔξω πά-
νυς φρονῆδος καὶ κακίας εἰσί· Παλαιὸν οἴκων)·
αὐτί τοῦ παλαιὰ θεράπαινα· Ὡς δ' ἴμερος μ' ὑπῆλ-
θε·) τὸ ὀχῆμα σολοικοφανὲς διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς
πτώσεως· οὕτω δὲ φησι πέπληγα τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν
κακῶν τ' κοτὰ μήδεια· ὡς ἀφίεναι λόγους τι γῆν
καὶ τὸν ἀέρα· ἀποδυρομένη τοὺς ἐκείνης τύχας· οὐρα-
νὸν γὰρ λέγει νῦν τὸν ἀέρα· οἱ δὲ ξενοχωρούμενοι τῷ κα-
κῷ, τῷ οὐρανῷ· ἢ τῷ ἡλίῳ· ἢ πυῖ ἄλλῳ θεῷ ὕφηγοῦνται
τὰ καθ' ἑαυτοὺς πράγματα· Ἀλλως· μεμίμηται
τοὺς σὺν μεγάλαις δυσχείαις ἐξεταζομένους· οὐτοι γὰρ
σιωπᾶν τὰς συμφορὰς μὴ δυνάμενοι κατ' ἀνθρώ-
ποις φοβούμενοι, οὐρανῷ· ἢ ἡλίῳ· ἢ γῆ· ἢ θεοῖς ἄλλοις
ἐπιγοῦνται· Χρησοῖσι δούλοις·) τοῖς χρησοῖς δού-
λοις, τὰ τῶν δεσποτῶν κακῶς πίπτοντα, συμφορὰν φέ-

ἥρισκε δὲ τοῖς κορινθίοις. ἐπειδὴ λιμῶττοντες αὐτοὺς
ἐπωφελῆς ἦσαν ἴασατο. καὶ αὐτὴ δὲ ἥρίσκετο τῇ κορίν-
θῳ. ἐπὴ λέγονται καὶ οἱ κορίνθιοι φαρμακοὶ εἶναι. τὸν
δ' ὅμοια τοῖς ὁμοίοις φίλα εἶναι. καὶ χαίρειν ἀλλήλοις
ἴσμεν. Αἰσυμνᾶ.) αἰσυμνᾶν ἔστι τὸ ἡγεῖσθαι καὶ ἄρ-
χειν. ἰδίως δὲ φησὶν ἀριστοτέλης ὑπὸ κυμαίων αἰσυμνᾶ-
σθαι τὸ ἄρχοντα λέγεσθαι. αἰσυμνῆται δὲ κρῆται β'. τοὺς
ἄρχοντας τῶν ἀγώνων. φασὶ δέ τινες μὲν ἱππότου. οἱ
δὲ κρέοντος παῖδα γαμῆσαι τὸ ἴασονα. πρὸς δὲ τῆς κρέον-
τος θυγατρὸς, οὐχ ὁμοφωνοῦσι τῷ εὐριπίδῃ οἱ συγγρα-
φῆς. κλειτόδημος μὲν γὰρ κρίουσαν φησὶ καλεῖσθαι.
μνημαθὼ δὲ ξούθου. ἀναξικράτης δὲ γλαύκιλλαν. Μήδειαν
δ' ἡδύσιλλος.) μήδειαν ὑπὸ ἀκάστου ἐκπεσοῦσαν συμ-
βάσονι, ἱππότης ὑπεδέξατο κρέοντος τοῦ λυκάβου. ὁ λύ-
καβος δὲ, ἐπὴ βελλεροφόντης ὤχετο, κρέων ἔτη κζ'. ἔ-
πεσε κρεῶν λε'. ἦτε ἱππότης. ἐπεὶ δὲ ἴασων ἐμνᾶτο
τὴν ἱππότου θυγατέρα, τότε δὴ κτείνασα τοὺς παῖ-
δας αὐτῆς, ἀπαλλάττεται πρὸς αὐτόν. ὅπ δὲ καὶ ἐβα-
σίλευσε κορίνθου ἱστοροῦσιν οὖμνηλος καὶ σιμωνίδης, λέ-
γων οὕτω. οὐ δὲ κατ' ἦς κόρινθον οὐ μαγνησίαν γαῖαν.
ἀλόχῳ ἐγκολχίδος σωσάσιος. θρᾴκῃ λιχάδι τ' ἄναστι.
Δακρύοις χρόνον.) ἀνιηρότατος δακρύοις. αὐτί τοῦ συμ-
πεπομένον τὸν πάντα χρόνον. οἱ δὲ σωσιχῶς κλαύσασα
ἄδειν δ' λαμβάνῃ. Ην μήποτε ῥίψασα.) τὸ δίρῃ
ἄν μὲν μετὰ τοῦ ῑ ὀξυτόνως δηρίω. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ῑ
δήριω. Απασασ' ἔχη.) ἀπιθανῶς αὐτὶ τοῦ ντίμη-
σι. καὶ σοφοκλῆς. παῖδας γοῦν ἐφυσ' ἀναλώσκοσ' ἐν-
χη. καὶ πάλιν. δύφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξασ' ἔχω.
εἶον. λάπη τὸ ἀγαθὸν. ὅμηρος. οὐδὲν γλύκιον. Φάσκα-
νον δ' ἄπατος.) ὧν τῶν παίδων ἀκουσίων, γὰρ φησὶ

συγ-

Κόλχων ἐς ἄλσος.) πόλις Σκυθία οὕτω καλουμένη ὀνομαστικῶς. Κυναίας δέ,) τὰς πρὸ τοῦ σώματος τοῦ πόντου λέγει· διὰ τὴν τῆς ὄψεως ὀξύτητα. Σὺ ταῦθα κἀκεῖ φίλιδε. τὰς δὲ συμπλεκάδας ὁ σιμωνίδης σωρεμάδας φησίν· ὁ δὲ τυραννίων δὲ ὁ γεωγραφούμενος, φησὶ τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιόν· διὸ φασὶ πάσχειν τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. Τὴν μηδείαν πρύμνη.) σωτηρία ἐστὶν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὠφελεῖ μὴ ἐρίτιμῶσαι ἢ ἀγῶνας τοὺς τῶν ἀρίστων χεῖρας. Πάγχρυσον δέρας.) τὸ δέρμα. τῶν τοὶ μὲν, ὁλόχρυσον εἶναι φασίν· οἱ δὲ, πορφυροῦν· καὶ σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν ποσειδῶνα ὕμνῳ, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρων κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει.

Σὺ δ' αὖ κτανεῖν πείσασα.) πολυαίτιος ὁ λόγος φέρεται τῶν φιλοσόφων· ὃν καὶ παρμενίσκος ἐκτίθησιν. ὡς αὖθις πέντε τάλαντα λαβὼν παρὰ κορινθίων ὑπὲρ τῆς μετενεγκεῖν τὴν σφαγὴν τῶν παίδων ἐκ τῆς μήδειας· ἀποσφαγῆναι γὰρ τοὺς παῖδας μηδείας ὑπὸ κορινθίων· παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ βασιλεύειν αὐτὴν θέλειν, διὰ τὸ τὴν κόρινθον πατρῴαν αὐτῶν κτῆσιν εἶναι· οὐ μετὴλθεν ἐπὶ μήδειαν· πρὸς δὲ τῆς εἰς κόρινθον μετοικήσεως, ἱππόβοτος ἐκτίθεται καὶ ἑλλάνικος· ὅτι δὲ βασίλευσε τῆς κορίνθου ἡ μήδεια, δύμηλος ἱστορεῖ· καὶ σιμωνίδης· ὅτι δὲ καὶ ἀθάνατος ἐν ἡ μήδεια, μουσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἰθμίου ἱστορεῖ· ἅμα καὶ πρὸς τ' τῆς ἀκραίας ἥρας ἑορτῶν ἐκτίθεις. Πελιάδας.) τὰς πελίου θυγατέρας ἔπεισεν ἡ μήδεια τὸν πατέρα σφάξαι· καὶ ἑψήσαι ὡς ἐσόμενον νεώτερον· ἑψήσασα πρότερον κριόν· καὶ ποιήσασα ἄρνα διὰ φαρμάκων. Τὸ δὲ ἀνδάνουσα.) ὀρθῶς αὐτὶ δοκούσης· αὐτὶ τοῦ ἀνδανούσης.

Ιθ' ὤφελ' ἀρχοῦς μὴ διαπεπᾶσθαι σκάφος. Τὸ ὤφελε πνεῖ ὑπερέγκλιτικῶς λέγονται. ὡς τὸ ὤφελε μὴ δ' ἐγένοντο βοσκημάτων. ἵν' ᾖ παράλληλον τὸ ῥῆμα. τῆς γραὸς σωιζούσης ἀποδυσωπουμένης τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρχοῦς. ὁ δὲ ποιητὴς ῥῆμα ὡς τὸ οἴδιν. οὐκ ὄφελον τρῶσαι κοπίσασμενος. μὴ ὄφελες λίσεσθαι ἀμύμονα πηλείωνα. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολή. διὰ τὸ πρεπόντως ἄλλην ἔχειν. καὶ τοὺς ὑποβολαῖς οὐ κεχρῆσθαι. Ἀλλως.) ἐπαινεῖται ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄλλην ἔχειν. οὐ δὲ καὶ τὸ τοὺς ἐκβολαῖς κεχρῆσθαι. πολὺ τὸ τοιοῦτον γένος παρ' Ὁμήρῳ. ὁ δὲ τίμαρχος τὸ τρόπον τῆς ποιήσεως ἀγωνίσασθαι ποιητὸν ὄντα, τῷ ὑσέρῳ, πρώτῳ φησὶ κεχρῆσθαι. ὡς καὶ Ὅμηρος. εἵματα δ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα. πρότερον γὰρ φησιν εἶναι τὰ δένδρα, εἶθ' οὕτως κατασκευασθῆναι τὴν ἀργώ. Ἀργὼ δὲ,) ἀπὸ ἄρχου τοῦ ναυπηγήσαντος, ἢ διὸ πεταχυδρόμει· ἀρχὸν γὰρ τὸ ταχύ. σὺ τοῦθον καὶ λίθαργος, ὁ τὴν λίθον ταχύς. καὶ πρῶτον γὰρ αὐτὴν ναυπηγηθῆναι φασίν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ Δαναοῦ γεγενημένην. ἔστι δὲ ὑπέρθεσις ὁ τρόπος. τὰς γὰρ δύο τρα τῇ τοίχῃ, πρῶτα ὑπέθετο. Ἀρχοῦς σκάφος.) πῶς φρασικῶς ἡ ἀργὼ. οὐκ ὤφελεν ἡ ἀργὼ παρελθοῦσα τὰς συμπληγάδας εἰς σκυθίαν ἐλθεῖν. τὸ δὲ. Εἴθε.) ὑπόρρημα οὐκ ποιητικὸν. εἴθ' ὡς ἡ βούλομαι. ἀεὶ δὲ προτάσσεται τῆς σιωπήσεως. τὸ δὲ ὤφελε ῥῆμα, εἰς ἀπαρέμφατον ἔπεται. ὡς ὤφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακῶς. τὸ δὲ διαπᾶσθαι τροπικῶς. ἐς ὑπόρρησιν. εἶδος δὲ ἐπεῖν διαπλοῦσαι,

θυσίασ' πυὰς πλίσασ' ἐν τῷ κιβωρίῳ κατήρχετο ἔ-
χων καὶ τὴν ἰοκάστην σὺν τοῖς ἀρχήμασι. καὶ γενομένων
αὐτῶν πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς ὀρεινῆς ὁδοῦ. ὑπομη-
δὴς ἰδείκνυε τῇ ἰοκάστῃ τὸν τόπον. καὶ τὸ πρᾶγμα δι-
ηγήσατο, καὶ τὸν ξωστῆρα ἔδειξεν. ἡ δὲ ἀγνοῦσα φεύγουσα,
ὅμως ἐσιώπα. ἠγνόει γὰρ ὄντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλ-
θέ τις γέρων ἱππoβουκόλος ἀπὸ σικυῶνος. ὃς ἦν αὖ-
τῷ τὸ πᾶν. ὅπως τι αὐτὸν θύσι. καὶ ἀφείλετο. καὶ τῇ μη-
τρὶ δὲ ἔδωκε. καὶ ἅμα τὰ σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε. καὶ
τὰ κέντρα. ἀπήτει τι αὐτὸν τὰ ξωάγρια. καὶ οὕτως ἐ-
γνώσθη τὸ ὅλον. φασὶ δὲ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἰο-
κάστης, καὶ τὴν αὐτοῦ τύφλωσιν, ἐγημε βρυτάγλα παρ
βίαν. ἐξ ἧς αὐτῷ γεγόνασι τέσσαρες παῖδες. ταῦτα φη-
σὶ πήσανδρος. Ὦ μέγα σεμνὸν.) ὦ νίκη μεγάλως
σεμνὴ. εἴθε κατέχοις τὸν ἐμὸν βίοτον καὶ τὴν ἐμὴν ζωήν.
καὶ μὴ λήξοις καὶ παύσασα σεφανοῦσα καὶ τιμῶσα
ἐμὲ φιλοσόφ.

Τέλος τῶν εἰς τὰς φοινίσσασ' σχολίων.

Ἀρισοφάνους γραμματικοῦ μηδείασ' ὑπόθεσις.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς ἰάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκείνου γάμῳ
κρέουσαν τὴν κρέοντος θυγατέρα, ἀπέκτεινε μὲν γλαύκην
καὶ κρέοντα. καὶ τοὺς ἰδίους υἱοὺς. ἐχωρίσθη δὲ ἰάσονος,
ἀφεὶς σωσικήσασα. παρ' ἀθηναίοις κεῖται ἡ μυθοποιΐα.
Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος. ὑπόκειται σὺν κορίνθῳ. ὁ δὲ
χορὸς σωίσησε ἐκ γυναικῶν πολιτίδων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ πυθιοδώρου ἄρχοντος, κατὰ τὴν εἰκοσὶν
ἑβδόμην ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορίων. Δεύτερος
Σοφοκλῆς. Τρίτος Εὐριπίδης.

ἕνεκα τ' ὀδυρμάτων. Σὺ δὲ ἄπελθε ἀμφὶ τὰς βωμίδας λιτὰς· ἤτοι ἐς τὰς λιτὰς τῶν βωμῶν· τοῦτ' ἔστιν ἐς τὸ προσοδύρεσθαι ἐπὶ τοῖς βωμοῖς. Κόρον.) ἔχουσιν οἱ βωμοὶ δηλονότι τῶν ἐμῶν κακῶν. Σὺ δ' ἀμφὶ βωμίδας.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ φάνηθι. ἵνα ἱκετεύσῃς τοὺς θεοὺς λῦσαι δοῦναί τε τῶν κακῶν· καὶ ὑμνοῦσα πρὸς τέλος πάντ' γενέσθαι, παραπέμψαντες ἡμᾶς εἰς Ἀθήνας. Ἵνα τε σηκὸς.) ὁ τύφος τῆς σεμέλης. ὅπου ἐστὶν ἐπὶ κιθαιρῶνι. σηκὸς δὲ ὁ ναός. ἄβατος δὲ, δηλονότι τοῖς βεβήλοις. τοῖς τὰ διονυσιακὰ μὴ γινώσκουσι μυστήρια. ὧν χωὼν τὸν βρόμιον φησὶν ἴθι. ἄδηλον δὲ πρὸς τίνα ποτὲ φησὶν αὐτὸν τοὺς θεοὺς ἀξιοῦν· καὶ μάλιστα τὸν διόνυσον. ὁ δὲ χορὸς ἀσυμπαθὴς· παρθένον οὕτως ἀτυχῶς φθάρεσαν μὴ οἰκτίρομενος καθ' ἡδονήν. ἐς τ' ναὸν ἀπελθόσομαι δηλονότι ἐκείνης, ὧ αὐτί τ' ἐξ χάριν ποτὲ ἐγὼ καθ' ἡδονήν. ἤτοι ἀντὶ χιλίων δραχμῶν ἐλεεινὸν ἐποίησα. ἢ σὺ θυσαμένη, ἀντὶ χορεύσασα κατὰ τὸ ὁρισθὲν ἱερὸν βάσαν ἢ χορὸν τῆς σεμέλης χάριν δίδωσα ἐς θεὸς ἀχάριστον. ἢ τοι αὐτὶ χαρὰν μὴ ἔχουσαν. Καθ' ἡδονήν.) αὐτὶ τῶν χωρίσας. καὶ ὧν ἀπεστέρησε ἡμᾶς οἱ βάκχοι φορεῖν.

Ἀλλὰ. τοῦτο κελεύσῃς χορεύσαι. ὃ ποτε ἀνεχόρευσα ἐγὼ καθ' ἡδονήν ἀντὶ χιλίων δραχμῶν ἐλεεινόν. κατὰ τὸν ὁρισθὲν βάσαν τῆς σεμέλης. ἀλλ' ὅμως χάριν οὐκ ἐξεφάνη, ἀνάθεμα ἐχόρευσα. πῶς οὖν μὲ κελεύσῃς καὶ νῦν αὖτο χορεύσαι τῷ ἄπαξ καταφρονήσαντί μου. ἧς χάριν ἀμοιβὴν παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἔσχον. ἀλλ' ὧν τοῦ οἰδίποδος τοιαῦτα πέπονθα. Ὦ πάτραι κλεινῆς.) ὦ πολῖται τῆς κλεινῆς πατρίδος, βλέπετε. ὅδε ὁ οἰδίπους, ὃς ἐγνώσε τὸ κλεινὰ αἰνίγματα. καὶ ὢν ἀνὴρ μέγιστος. ὃς μόνος κατέσχε τὸ κράτη καὶ τυραννήσας τῆσμιαι φόνε σφίγ

περὶ φησὶ τοῦτον τὸν λόγον. πολλαπλοῦν γὰρ φησι περιλαθούσης ὁμιλίας μνημονεύειν. ἐπεὶ πλείων ἡλύπηγίνεται. ἅπερ με οὖν πέπαυσο καὶ παρέλιπε τὰ δυστυχήματα. δυσυχημάτων παρόντων. Ποθεινά.) ποθεινὰ ποιὰ καταλιποῦσα δάκρυα τῆς παρθένοις. ἐξεμὶ ἄρπαρὲ δάκρυσα μετ' αὐτῶν. ἀφ' ὧν δακρύων εἰς πόθον καὶ εἰς μνήμλιν ἕξουσί μου μετὰ ταῦτα. Αλλως. Αντὶ τοῦ δακρύσασα μετὰ τῶν παρθένων, ἐξεμὶ τῆς πόλεως. ἁπαρθένθητα.) αὐτὶ τοῦ κακοπαρθενδύτως πλανωμένη. Φοῦ. τὸ χρήσιμον.) πνὲς καὶ τοῦτο τῆς αὐτῆς λέγουσιν. Φοῦ. θαυμασικὸν.) τὸ χρήσιμον τῶν φρενῶν ἡλίκον ἰσὶ δηλογότι. ἤτοι μέλας. Εἰς πατρὸς με συμφορᾶς.) δυσυχὴς ἐγὼ φησὶν. ὅτι οὐ καιρῷ συμφορᾶς τοῦ πατρὸς δόξαν ἀπαίσομαι ὡς φρονίμη καὶ σωστὴ. σωστῆς γὰρ τὸ καὶ δυσυχοῦντι τῷ πατρὶ αὐρεῖσθαι σωθῆναι. ὥστε ἐλεγεν ἐβουλόμλιν τὸ σωστόν μου τῶν φρενῶν οὐ δυτυχίας καιρῷ ὧν δεῖ καθῆναι. Αλλως. Εἰς τὰς συμφορὰς τοῦ πατρὸς ποιήσει ἐμὲ τὸ χρήσιμον τῶν φρενῶν εὐκλιᾶ καὶ εὔδοξον. πολλαγαρ ἐγὼ ἔνεκα τῶν ὑβρισμάτων τοῦ ἀδελφοῦ. ὃς οἴχεται ἐκ τῶν δόμων. ἤτοι ἐξερρίφη ἀθαπτος. μέλεος. ὃν οἱ καὶ ἀποκήμεσαν ἰσὶ θανῆν ἐμὶ ὦ πάτερ, καλύψω τῆσκαλία. ἤτοι πάφω. Τάλαινα ἐγὼ.) ἀθλία ἐμὶ ἔνεκα τῶν σῶν κακῶν. καὶ τῶ τοῦ ἀδελφοῦ πολυνείκους ὕβρεων. Πρὸς ἥλικας.) δίδυμος φησὶ συμβουλεύων αὐτῇ τοῦν. το ποιῆσαι. ἵνα φρασίσωσιν αὐτὴν. ἀδίκ γὰρ λαμβάνουσι ἐξιόντες ἐφόδιον. ἢ ἵνα σωτὰξηται αὐτοῖς. Αλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.) ἀρκούντως ὠδύρασθε τὴν ἐμὴν δυσυχίαν αἰθμήλικαι. ἢ αὐτάρκειά μοι τῶν θρήνων ἰσὶ. Αλοις ὀδυρμάτων.) ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐμοὶ

τι ὑπ' ἐμοῦ· τῆδε τῆδε τίθημι πάτερ τὸν πόδα· ἔχων ἔχω δ' ὡς τ' ὄνειρον σαθρὰν κἀνύποστατον. Ὡς τ' ὄνειρον·) ὀνείρῳ τὴν ἐμὴν ἔκλεψον ἕξιν. Ἰὼ ἰώ·) ἵνικα τῆς δυσυχεστάτης φυγῆς καὶ ἐξορίας· ὦ πρέσβυ δηλονότι ὁ ἐλαύνων καὶ διώκων τὸν γέροντα ἐμὲ δηλονότι ἐκ τῆς πατρίδος· ἰὼ ἐγὼ ὀτλὰς καὶ ὑπομένασ' δεινὰ καὶ χαλεπὰ. Ἐλαύνει·) λέπει τὸ, ὁ κρίων· φεῦ φεῦ ἐγω ὁ ὑπομένασ' χαλεπὰ· τί τλὰς· τί φησὶν ἀεὶ λέγεις ὅτι δεινὰ τλὰς· ἢ γὰρ καὶ σωφρονεῖς αὐτὸ λέγεις· ὅμως ἡ δίκη τοὺς κακοὺς οὐχ ὁρᾷ· οὐ δὲ μετέρχεται αὐτῶν τὰς ἀσεβείασ· καὶ ἀσωτίασ. Μοῦσαν οὐραίαν φησί, τὴν μεγάλην καὶ περίβλεπτον σοφίαν. Οὐ δ' ἐμί·) ἐγὼ ἐμὶ φησὶν ἧς ἔδοξε πάντας ὑπερβεβηκέναι σοφία· λύσασ' τὸ ἄσιγμα. Οὐ δ' ἐμί·) ἐγὼ ἐμί· ὃς ἦλθον ὧν μοῦσαν καὶ σοφίαν μεγάλην· καὶ νίκην καὶ νικηφόρον φέρων τὸ ἄσιγμα τῆς παρθένου κόρης ἤγουν τῆς σφιγγὸς τὸ ἀσώτιστον καὶ δυσνόητον. Σφιγγὸς·) τὸ ὄνομα δος αὐτὶ τοῦ τὸ κλέος τῆς σφιγγὸς ἀναφέρῃς καὶ αἰνιγμώδεσι. ἄπαγε σαυτὸν δηλονότι αὐδῶν καὶ λέγων τὰς πάρος καὶ τὰ πρότερον δυτυχήματα· τὰ δὲ τὰ μέλεα καὶ ἄθλια πάθη ἐπέμενεν· ἤτοι ἐξεδέχετο γενόμενον σὲ φυλάδα καὶ ἐξόριστον βασῆν ὦ πάτερ μακρὰν τῆς πατρίδος· ποῦ· ἤτοι σὴν τόπῳ ποθεινὰ δώκρυα λιποῦσα παρὰ παρθένοις φίλαις· ἄπειμι καὶ ἀπέρχομαι ἀπὸ πρό· ἤτοι λίαν μακρὰν τῆς πατρίδος γαίας· ἄλλην μέγαν αὐτὶ τοῦ πλανωμένην· ἀπαρθένευτα καὶ πολυπαρθένευτα· ἤτοι ὧν πολὺ παρθενεύουσα· Ἀναφέρεις·) ἀναπέλεις· κατ' ὀλίγον δὲ ὁ λόγος· καὶ γὰρ δὴ τὸ ὄνειδος ὧν τοῦ κλέους ἐστίν· Ἄπαγε τε·) διὰ τὸ μνήμην ποιήσασθαι τῆς κατὰ τὴν σφίγγα σοφίασ, ἣν

Προσάγαγέ με ἵνα ψαύσω τῆς μητρός σου.) ἰδοὺ ψαῦσον διὰ τῆς χειρός, τῆς φιλτάτης γυναικός. ὦ μῆτερ καὶ γυμνὸμου ἀθλιωτάτη ἐλεινὴ πρόκειται. ὁμοῦ πάντ' ἔχουσα τὰ κακά. ποῦ δὲ τὸ πῶμα τοῦ πολυγήκους κἀ τοῦ ἐποκλείους ἐσίν. οὗτοι ἐξεπλωμένοι κεῖνται πλησίον ἀλλήλων. ὦ προσφιλῆ πῶματα ἄθλια πατρὸς τᾶς λαπαύρου καὶ ἀθλίου. γνῶ ὦ θύγατερ ἢ τοῦ ἀπόλλωνος πιλεῖται μαντήια. ὁ ποῖος χρησμὸς. ἆρα πρὸς τοῖς κακοῖς λέξεις κακά. Ἀλλὰ.) τοῦτ' αὐτὶ τοῦ ἆρα. ὁ δὲ ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ δὲ. ὁ δὲ λόγος κατ' ἐρώτησιν. ἆρα δὴ πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖς, ἄλλα κακὰ ὁρᾷς; Τίς δὲ πύργος.) αὐτὶ τοῦ πόλις. πιτράπυλος γὰρ ἡ ἀπική.

Ἱερὸς κολωνός.) δέξεται μὲ δηλονότι. ἔσι δὲ ἀκρωτήριον τῆς ἀπικῆς. ἔσι καὶ ἕτερος κολωνὸς ὀργάτης ἵππιον δὲ βιὸν τὸν ποσειδῶνα λέγει. Δῶμα δ' ἱππείου.) δίχως λέγεται. καὶ πληθωντικῶς. καὶ ἑνικῶς. πόθι δὲ τοῦ σὺ τῷ ἱππείῳ κολωνῷ πιβάφθαι τὸν οἰδίποδα σὺν ἄλλοις ἐξεργασάμενα ἀκριβῶς. ἀλλ' αὖ ὑπηρέτει τῷ δὲ τῷ τυφλῷ πατρί. ἐπεὶ πρόθυμος εἶ κολωνῶν μὴ τῆς φυγῆς. Ἰθ' ἐς φυγάν.) διὰ μὲν τοῦ ἰὼ σφίσιν σώματα τῆς σοφοκλέους αὐτηγόνης παρέχει, διὰ δὲ τοῦ φθύγγαν, τῷ ὦ κολωνῷ οἰδίποδι. Ναυσίπομπον.) ἔπισθι ὦ πάτερ γηραιὰ ἐς φυγὴν πάλαιαν. πάρειχε δ' ἁδὸν χεῖρα προσφιλῆ. ἔχων ἐμὲ πομπίμως καὶ ὁδηγὸν καθὰ πνοὰ ναυσίπομπον. ἤτοι τὴν τὰς ναῦς διαπέμπουσαν. Ποδηνὸς.) ὁ δηλὸς ποδῶν.

Γενόμεθα.) ἄπικον δὲ τὸ μετὰ τοῦ σ. τῶν ἐνβαίων παρθένων ἄθλια τυγχάνομεν. Πόθι ἡραρὼν.) ὅπου φησὶ μέλλω τὸ ἴχνος πθῆναι, ἐκεῖ χεραγωγὸς μεβάκτρα δὲ τὴν ὁδηγίαν. Τᾷδε πᾷδι.) ὧδε πορεύων

λουσα γαμῆν. ἢ οὕτως. οὐχὶ κτῆσιν τοῖς γόοις συμφορᾶς ἐς γάμους σούς. Οἷον ἐξωγκέθισεν.) καυχωμένη εἶπεν. ἐξύβρισεν. ὄγκιδος γὰρ τούτου τοῦ τούτου γὰρ ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέσθαι. ἢ ὦ τοῦ κλέους ἐλλιπαῦ. αὐτὶ τοῦ ἐκλείπουσιν. καὶ ἐνδοξον ἐποίησε μιμησάσθαι φύσασα τὰς δαναΐδας. τὸ γὰρ ὄγκιδος, καὶ ὦ ἀγαθοῦ πεπεῖσθαι δώσεται. καὶ ἡμῖν σωτήριος. παρόσον ὄγκιδος τῶν κρεόντων οἷς αὐτοῦ ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέπεται. Γενναῖα τῆς σοῖ.) δυγένεια. αὐτὶ τοῦ γενναίως μὲν πράπτεις. μωρῶ δὲ. ἢ ὁ δὲ αὐτὶ τοῦ καὶ. τουτέστιν δυγένεια. καὶ μωρία ἐνεστί σοι. Καὶ ξυνθανοῦμαι.) συναποθνήσκω φησὶν αὐτῷ ἵνα πλέον τι μαθήσῃ. Ἀλλ' ἔγε μοίμιλω.) ἠθικῶς τοῦτο προσενεκτέον. καὶ δεῖ σωφρονοῦντα τὸ καλῶς δ' αὖ ἔχει. ἐγὼ γαμοίμιλω. καὶ σὺ μόνος φθύγεις πάτερ. σωαπτέον δὲ τὸ ἀλλ' ἐγαμοίμιλω, τίς σε τυφλὸν ὄντα βιαπάσῃ. Πεσῶν.) πεσῶν κείσομαι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ὅπου μοι μοῖρα. Καὶ τὸ κλεινὸν.) οἱ ἀσαφεῖς λόγοι που εἰσί. Ἐνημαρ.) γράφεται ἐν ἡμαρ. ὤλβισεν. ἠδ' ἀπώλεσεν. τὸ δὲ ἠδὲ αὐτὶ τοῦ καὶ. ἤτοι ἐνήμαρμε ὤλβισε ἠὲ ἀπώλεσε. ποῖον δὲ ἦσι, καλὸ ὄλβιος ἐγένετο καὶ δυσυχὴς. ὅτι τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγὸς ἔλυσε. κατὰ γὰρ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ἔγημε τὴν μητέρα. καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπελάβετο. τὸ μὲν οὖν εὐτύχημα, τὸ λῦσαι τὸ αἴνιγμα. καὶ βασιλεῦσαι. δυσύχημα δὲ, τὸ γῆμαι τὴν μητέρα παρὰ τὸν τῆς φύσεως θεσμόν.

Ἀλάχρα φυγῆ.) τὸ οὖ σωαπτέον πρὸς τὸ ἀάχρα. τουτέστιν οὐκ ἀάχρα. οὐ πρᾶ τι σύμφωνον. ἀλλὰ κατὰ δρᾶμα ὑποτίθεται. πῶς γὰρ βάψει πολυνείκει αὐτὴν συμφθύγουσα τῷ πατρί. πλειοναζήθη δ', τούτῳ τῷ ἤδη δυρισπίδης.

φησὶν ὅτι τοιαύτην τιμωρίαν αὐτὶ ἀπαιτῆς. λέγει δὲ τὸ ἄτεφρον εἶναι. Εἴπερ ἐπόλεως.) ναὶ φησὶν ἐννόμως εἴπερ ἦν ἐχθρὸς τῆς πόλεως. οὐκ ἐχθρὸς οὖν ἦτοι οὐκ ὀφθλων εἶναι ἐχθρός. Οὐκοῦν ἐδώκεν.) κατ' ἀρχὰς τὸν σὺν ὁ λόγος. οὐκ ἐδώκεν οὖν τῇ ἀποβάσει τὴν κόλασιν; δαίμονα δὲ φησὶ τὸν ἐξ ἑιμαρμένης καὶ δαίμονος θανάτου. τύχην δὲ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον σωτυχίαν. οὐκοῦν φησὶν ἀρκεῖσθαι τῷ θανάτῳ. ὃν ἔτυχεν αὐτὸν σὺν τῷ πολέμῳ ἀπατλῆναι. Καὶ τῷ τάφῳ.) νὴ σὺν τῷ σὺν ταφιασμῷ τὴν δίκην δίδοτε. Τί πλημελήσας). κατ' ἀρχὰς σὺν ἤθει. τί πλημελήσας, ἀπήτησε τὸ μέρος. Καὶ ἀπενέπη.) καὶ ἀπαγορδὺν ἡ πόλις.

Ἀλλ' ὀκλιεῖς.) ἀλλ' ἐνδοξον δύο φίλους κεῖσθαι πλησίον. Λαζυδι.) λαμβανέτω. Οὐχ ἅσοι δοκεῖ.) ταῦτα ἔκρινεν ὁ δαίμων τὸ μὴ ταφῆναι τὸν ἀδελφὸν σου οὐχ ἅσοι δοκεῖ. Ὡς οὗτος.) γίνωσκει ὅτι οὐδεὶς, τοῦτον θάψει. ὑγρὰν κόνιν λέγει τὴν χυτὴν καὶ λιπῆνη. πρὸς αὐτὴ διασολὴν τῆς βυβλάκος. ὁμηρος χυτὴν δ' ὣς γαῖαν ἔχυθε. ἐσὶ δὲ ὑγρὰ γεωσκαφὴς γῆ. Τῶν ἀποῤῥήτων.) τῶν ἀπηνορθυμένων. ἀριστοφάνης. καὶ ὃς τ' ἀπόῤῥητ' ἀποπέμπει ἐξαίνης. Νὴ πρὸς σὲ.) λείπει ὀκεῖ καὶ τῆς δι. ἐασον ταφῆναι ὦ κρέον τὸν πολυνείκη πρὸς τῆς δι τῆς ἱοκάστης αὐτιβολῶσι. Σὺ δ' ἀλλὰ.) ἀλλὰ καὶ λουτρὰ ἄφθν με βαλεῖν τῷ νεκρῷ.

Ἀλλ' ἀμφιτραύματα.) ἐώθασι γὰρ τῶν τραυμάτων ἁπτεσθαι τῶν νεκρῶν, ὑπὲρ τοῦ αὐτοὺς δυσχεραίνοντας φαίνεσθαι. πλαμῶνας δὲ τὰ περὶ ἄκρα οὓς φαμὲν ἁπτὶ δείσμους. Ὦ φίλτατε πολυνείκες.) ἀλλὰ προσπίπτω ξομαι καὶ τὸ σόμα σου. ἐπεὶ οὐ συγχωροῦμαι θάψαι σε. Οὐκ ἐς γάμους σοὺς.) οὐκ ὀφθλης κλαύσων μὴ

ἐκ ἐάσαι μίσι οἰκεῖν τὴν χθόνα. ἀπὸ τῆσδε δὲ τῶν νεκρῶν τὸν μὲν, ἥκουν τὸν ἐπικλῆν, πρέπον κομίζειν ἥδη πρὸς τοὺς δόμους. τύνδε δὲ λέγω τὸν νέκυν τοῦ πολυνείκους ὃς ἦλθε σὺν ἄλλοις πορθήσων τὴν πατρίδα, ἐκβάλειν καὶ ῥίψαι ἄταφον ἔξω τῶν ὅρων τῆσδε τῆς χθονός. κηρυχθήσεται δὲ πᾶσι τοῖς καθημένοις πόλει. ὃς ἀλῷ καὶ κρατηθῇ, ἢ κατασείφων καὶ τιμῶν τόνδε τὸν νεκρόν. ἢ καὶ λύπῃ γε· ἤτοι θάπτων, θανάτου αὐτὸν ἀποκλλάξεται. ἥκουν αὐτὶ κόσμου καὶ τῆς ταφῆς, λήψεται θάνατον, κηρύξεται δὲ κατὰ κοινοῦ ἐὰν ἄκλαυστον ἄταφον βορὰν τοῖς ὀρνίσις. σὺ δὲ ὦ ἀπηγόνη ἐκλιποῦσα τοὺς θρήνους τῶν τριῶν νεκρῶν. κόμιζε σιαυτὴν ἔσω τῶν δόμων. καὶ παρθενεύου αὐτὶ τοῦ σὺν τῷ παρθενῶνι μένε. πρὸ μένουσα τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν, σὺ δὲ μενοῦσα τὸ λέκτρον καὶ ἡ σωφροσύνη τοῦ ἄμονος. Σοὶ τ' οὐ λέλεκται.) καλῶς ἅπασ' ὅπου χ' ἱκετεύσει. εἰ γὰρ καὶ σὺ ἠθέλησας ἐγὼ οὐ σωφρονήσουν. Τύνδε δ' ὃς.) τὸν δὲ πολυνείκους νέκυν. Κηρύξεται.) κηρυχθήσεται. Κατασείφων ἁλῷ.) εἰώθασι γὰρ σείφειν τοὺς νεκρούς. Θανάτου αὐτολλάξεται.) αὐτὶ τῆς ταφῆς, θανάτου, λήψεται. Καὶ παρθενεύου.) παρθένος δίαγε ἐκδιξομένη τὴν ἔξω ἡμέραν. Ὡς σι σιγάζω.) πρὸς τὸν οἰδίποδα λέγει. ὅτι σίγα σιῷ πάτερ. πλέον τῶν τεθνηκότων.

Α πάτερ ἱρωτῶ.) πρὸς τὸν κρέοντα ἀποστρέφει τὸν λόγον. τί διώκεις τὸν πατέρα. τί ἀπαγορεύεις τ' ταφὴν τοῦ παιδὸς πολυνείκους. Θεσμοποιεῖς.) νομοθετεῖς. Αφρονάγει.) τὰ βουλεύματα. καὶ σὺ μωρὸς ὃς ἐπάθης τάδε εἰς πόλιν πρᾶσσ' ἀγαγεῖν. Οὐκ ἔννομος γὰρ.) οὐκ εὔνομον τιμωρίαν ἀποτεῖσαι αὐτὸν. Ἄλλως. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐ δικαίως. ἀνόσιον γὰρ φη-

εἶναι πιχθῆναι. Στρέψον. Ὡς μ' ἔφυσασ.) λίαν ἐξ ἀρχῆς ἐποίησασ ἄβλιον. καὶ πρὶν γενέσθαι δυσυχὴς ὑπῆρχον. Εβέβρισεν.) ἐμαντεύσατο. Επὴ δ' ἐ γενόμλιν.) Επεὶ δ' ἐγεννήθλιν, πάλιν ὁ πατὴρ ασ τὴν κτῆνη μι. ὅσον κατὰ τὴν οἰκίαν προαίρεσιν. Χρὴν χθὸν.) ἀπέκτειτο. ἔμαρτο. Μασὸν ποθοῦντε.) ἐπὶ χρὴ ζοντε μασοῦ τὸν ἄβλιον πέμπει μιτροφλὼ τοῖς θηρσί. Δουλεῦσαι τί μοι.) δοῦλον γενέσθαι. καὶ τοῦτο δῆθεν. οὐ χθὲ δοῦλον αὐτὸν ἐποίησεν. ὡς καὶ ἡ ἰοκάστη φησίν. ἢ δὲ τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόνον, μασοῖς ὑφεῖτο. κὴ πόσιν πέ θει τιχῶν. ἀλλὰ φαμὲν ὅτι ἕνεκα τοῦ ἐς οἶκτον κινῆσαι τοὺς θεωμένους. ἢ ὅτι οἱ βαρυνόμενοι συμφοραῖς ὑπὸ προ κειμένης δυσυχίασ καὶ τοὺς προκειμένασ εὐδαιμονί ασ, δυσυχίασ ἀποκαλοῦσι. Πόλυβον ἀμφὶ διατὸ την.) οὐκ ἐξέφυσεν αὐτὸν πατὴρ. οὐκ ἐπιχθὸνος. ἀλ λὰ δοῦλος. καὶ κτῆμα αὐτοῦ γέγονεν. Αρασ παρα λαβὼν.) θέλει εἰπεῖν ὅτι ἥμαρτα ταῦτα παθὼν τῷ γέ νει. ὁ χθὲ λαῖος φησὶ γονεῖς μὲν κατὰ βούλησιν θεῶν γε γονότε με, κατηράσατο. ἵνα δηλονότι ἀποθανὼ. ἐγὼ δὲ ἀπὸ σκαιοῦ δαίμονος τοὺς παρ' ἐκείνου ἀρὰς δι ξάμε νος, παρέδωκα φησὶ καὶ τοῖς ἐξ ἐμοῦ παισί. Ο μαρ τύσιν.) ἀκολουθήσει. ὁ δηλῶσι. Ζῶσα χθὲς σάφ' οἶ δα.) σαφῶς οἶδα ὅτι ἐκείνη, σωφρόνως ἂν με ἐχειραγώγησεν ἰοκάστη. Αλλ' οὔτι κνος.) ἀλλ' οὐ τι κνία τῶν δούλου παίδων; Πόθεν.) οὐδαμῶς. Τί δ' ἀρθλιω.) πανσι λῶς. Ειλέξασ.) συρρίψασ τοὺς ἐμοὺς χεῖρασ πρὸς τὸ σὸν γόνυ δηλοῦ φανοῦμαι. τ χθὲ ἐμὴν οὐγένειαν οὐ καὶ προδώσω. καὶ δυσυχῶ. Σοὶ τ' οὐ λίλεκται.) σοί τι οὐ χθὲ καλῶς λέλεκται μὴ θέλειν τὰ ἐμὰ γονατε. ἅτοι μὴ χρήζειν ἀπολέσθαι τῶν ἐμῶν γονάτων. ἐγὼ δ' οὖν

σαφῶς, ὅτι ἐγένετο ἡμῶν ὁμολογοῦμεν. ἀλλ' ἢ τὰ καλῶν παίδων δίκης; ἀλλ' οὐκ ἔσῃ μοι. ἀλλ' ἐπὶ γήραϊ, ἢ τοι νέος ὤν, εὑρήσω αὐτὸς πόρον ζωῆς; πόθεν. αὐτί τοῦ οὐδαμῶς, τί ἀποκτείνεις ἐμέ; ὦ κρίον οὕτως ἀφθίτω καὶ παντελῶς. ἀποκτείνεις γάρ εἰ ἐκβαλεῖς ἐμὲ ἔξω τῆς γῆς. οὐ μὴν ἑλέσθαι γε χεῖρας πρὸς τὸν σὸν γόνυ φανοῦμαι δηλος. τὴν γάρ ποτε οὖσαν ἐμοὶ γενναιότητα, οὐκ ἀν καταλείποιμι. καὶ περπράσσων δυσχῶς. Μητρὸς ἐκ γονῆς.) γόνος καὶ γονή, τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός. ὁ παραλαβοῦσα ἡ γυνὴ καὶ βάλψασα. καὶ τὸν τεταγμένον χρόνον κατασχοῦσα, ἀποτίκτει. ὥσπερ δὲ λέγεται σπέρμα τῆς γῆς ὁ σῖτος. καὶ ἡ κριθή. καὶ τὰ τοιαῦτα, διότι εἰς τὴν γῆν σπείρονται, οὕτω καὶ ὁ καταβαλλόμενος πρὸς τὴν γυναῖκα σπόρος τῆς γυναικὸς ἂν λέγοιτο. κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον. καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ μητρὸς ἐκ γονῆς. νοοῦνται ἐκ τοῦ σπέρματος καὶ τῆς μητρός. αὐτί τοῦ ἐκ τοῦ πρὸς τὴν ἐμὴν μητέρα καταβληθέντος σπέρματος. ἀπὸ τούτων, καὶ τὸ γόνιμον καὶ τὸ ἄγονον. λέγεται δὲ ταῦτα, ὑπαιτία γάρ εἰσι. καὶ ὧν τῶν αὐτῶν λέγεται. πρῶτα μὲν ὧν ἀνδρὸς δυναμένου παιδοποιῆσαι, ἢ μὴ δυναμένου. καὶ ὧν μήτρας δυναμένης σπέρμα ἔξω γενέσθαι, ἢ μὴ δυναμένης. ἔπειτα καὶ ὧν φυτῶν δυναμένων καρποφορεῖν, ἢ μὴ δυναμένων. καὶ ὧν γῆς ὧν τὴν δεῖσαν σπέρματος τρέφειν καὶ βάλπειν. ἢ μὴ ὧν τὴν δεῖσαν. καὶ ὧν ποιητοῦ δυναμένου ποιήματος. ἢ μὴ δυναμένου. καὶ ἐπὶ ὧν βρέφους δυναμένου τυχθῆναι, ἢ πρέποντος. ὡς ἐν τούτοις. καὶ τοῦτο φασὶν ἐπὶ τὰ φησὶ γόνιμον εἶναι. ἐνταῦθα δὲ αὐτί τοῦ δυναμένου τυχθῆναι ἢ μὴ δυναμένου. ἢ πρέποντος. οἷον ἐνταῦθα τὸ ἄγονον. ἀπόλλων λαιῶμ' ἐθέσπισεν. ἐνταῦθα αὐτί τοῦ μὴ πρέποντος

καὶ ἰοκάστην τὸν γὰρ πολυνείκην ἀκήδευτον καθῦναι κήλεύει. Φησὶ δὲ φησί τὰ δεδόμενα χαρίν προικὸς τὴν ὑμφι. Αἴμονι.) τῷ ὑῷ μου. Δικὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας.) τοὺς δυσυχίας τοὺς σὰς. Ω μοῖρ' ἄπαρ χῆς.) ὦ μοῖρα καὶ τύχη λίαν ἐποίησας ἐμὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄθλιον καὶ τλήμονα. ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο. οὖν ἐμὲ δηλονότι καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς φῶς ἐκ τῆς γονῆς τῆς μητρὸς, ἤτοι ἐκ τῆς γεννήσεως τῆς μητρὸς, ἐβεβαίωσεν ὁ ἀπόλλων τῷ λαΐῳ ἄγονον ἤτοι μὴ γεννήσαντα φιλάνδρα γενέσθαι φονέα τοῦ πατρὸς. φῦ. ἄθλιος ἐμὲ ἐγὼ. ἐπὴ δὲ ἐγενόμην, ἤτοι εἰς φῶς ἦλθον, παλιν ὁ πατὴρ ἔκτεινέ με. ἤτοι κτεῖναι με ἐκρινεν. νομίσας γεγονέναι πολέμιον. ἀπέκειτο δὲ θανεῖν αὐτὸν, ἐξ ὧν μοῦ. πέμπει δέ με αὐτὶ τοῦ ἐξέπεμψεν ἐμὲ, ποθοῦντες μαθεῖν, ἤτοι ὑπομάζιον ὄντες. βοραν ἄθλιαν γεγησόμενον δηλονότι βρῦσιν αὐτὶ τοῦ βρῶσιν. οὗ καὶ ὅπου σωζόμεθα αὐτὶ τοῦ ἐσώθημεν. ὤφελε γὰρ αὐτὶ τοῦ ἔπρεπεν ἐλθεῖν ὁ κιθαιρὼν εἰς τὰ χάσματα καὶ εἰς τὰ ὀχίσματα τοῦ παρνασσοῦ. τὰ ἄβυσσα. καὶ τὰ βαθύπατα. ὃς οὐκ ἀπώλεσεν ἐμὲ. ἀλλὰ ἔδωκεν ἐμοὶ ὁ δαίμων δουλῶσαι τε ἀμφὶ θεσπότην τὸν πόλυβον. κτανὼν δὲ ὁ δυσυχὴς τὸν ἐμαυτοῦ πατέρα, ἦλθον εἰς σωτήφειαν τῆς πολυαμπόρου μητρός. ἔτεκόν τε παῖδας ἀδελφοὺς. οὓς ἀπώλεσα λαβὼν ἀρὰς παρὰ τοῦ λαΐου. καὶ δοὺς τοῖς παισίν. οὐ γὰρ τοσοῦτον ὑπάρχω ἀσωίτος καὶ ἀθόντος, ὥστε αὖθις τοῦ καὶ πνὸς τῶν θεῶν ἐμηχανησάμην ταῦτα εἰς τὰ ἐμὰ ὄμματα. καὶ εἰς τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἐμῶν παίδων. εἶεν καὶ ἔσω ταῦτα. τί δῆτα δράσω ὁ δυσυχὴς ἐγὼ. τίς ἀκολουθήσει μοι ὁδηγὸς ποδὸς τυφλοῦ. ἢ βαστάσα ἤδειν χεῖρ ἰοκάστης; ἐβῶσα γὰρ ἂν οἱ δεῦ

τὸ γὰρ ἐπενώμας ἀντὶ τοῦ διέκρινας. καὶ ἐπισκόπους. Ὄμματος αὐγαῖς.) ἀντὶ τοῦ τῶν ὀμμάτων. Τῶν μὲν ἐμῶν.) ἐγὼ καταπρασάμενος τῷ ἑκατὸν σιδήρῳ δῶρα διαλαχεῖν. τοὺς παῖδας. Ἀδὲ πολιὰν ἄλοχος.) καὶ τοῦτο ἀπρεπὲς ὅτι τὴν οἰδίποδα ἄλοχον ἢ ἰοκάστην ποιεῖ λέγοντες. ὦ γύναι ὅτι ἡ μήτηρ μου. ἔδει οὖν τὸ ὄνομα παραιτήσασθαι. Ἰκέτης.) ἱκέτην τὸν μασὸν ἀρομένην καὶ μεταχειρίζουσαν ἵνα οἱ παῖδες ἴδωσι, λέξωσι τῆς μάχης. γράφεται δὲ καὶ ὡρομένα. ὃ ἐστιν ὀρούσασα. καὶ προτείνουσα τὸν μασόν. Λεμάκα.) λημῶνα. Κοινὸν συγγενικὸν πόλεμον.) κοινὸν τὸ ὄνομα. ὁ δὲ λόγος ἀσαφέστερος. ὦ τοῖς τραύμασιν ὄνομα ὑχραὶ πουδὶ ὡς αἵματος. ἥπερ αἱμάτων φονευομένων πουδή ἐστι τοῦ ἄδου. Εναύλους) σωοίκους. ἢ ἐν ἐπαύλῃ μαχομένους. Ψυχραὶ λοιβὰς.) τὴν εἰς ψύξιν καὶ θάνατον κλουσας. Ανέλαχ' ἅδας.) ἵν' πνα λοιβὼ τοῦ αἵματος κεκλήρωται ὁ ἅδης. παρόσον οἱ φονευόμενοι εἰς ἅδου χωροῦσι. προεξέννησι δέ φησι ἁσὶς τῷ ἅδη τὴν ἐξ αἵματος πουδήν. Χαλκόχροον.) τὸ ὑπὸ χαλκοῦ συγκεκροτημένον καὶ καπνισθυασμένον ξίφος.

Αγχι δὲ τέκνων.) ὦ τῶν τέκνων τῶν γενικῶν. Ευτυχέστερος βίος.) οὐχ ὡς τοῦ προτέρου βίου δυτυχοῦς ὄντος, ᾧ συγκριτικῷ ἐχρήσατο. εἰδὸς ὅτι γὰρ τὰ συγκρίνεται ἐξ ἀνομοιοειδῶν γίνεται. ὡς τὸ πρισβυτέρα παίδων. οὐχ ὡς καὶ τῶν ἄλλων παίδων παλαιῶν ὄντων. Ως ὥρα πέφυκε.) καιρός ἐστι μνήμην ποιεῖσθαι τῶν πέφυκε καὶ τῶν βαπτομένων. Αρχὰς τῆσδε γῆς.) τὰς ἀρχὰς δίδους. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίδους. φησὶν οὖν φησὶν ἔδωκε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν, ἑαυτοῦ τὴν ἀρχήν. Ως ὥρα πέφυκε.) οὐχ ἵνα πάντες πεφύσιν. ἀλλὰ μόνος ἐποκλῆς.

οὐ δὲ ὀδηνῶν αὐπῶ ἔχει σὺν τῇ πατρίδι ὧν, ἀλλὰ χὠ μόνος ἐκ πορδύεται ἑαυτὸν ὀδηνῶν· τάχα δὲ καὶ πάντες ἐξῆλθον θεατὰ γενέσθαι τῶν παρόντων κακῶν· διὸ μεμονωμένον θεράποντος, τὸ οἰδίποδος πρόσωπον ἔφησι· λιχνῆρι δὲ φησὶ τὸν ἀεὶ σὺν λέχει χὠ σκότει ὑπάρχοντα· τὸ ἐξῆς τοῦ νοῦ διατί με τὸν πολίτην αὐτὶ τοῦ πεπολιτευμένον ἐξήκαγες ὧ παρβίνε σκοτίων ἐκ θαλάμων, ἐς φῶς ἄρος· οὔτε με ἀφανὲς εἶδωλον· οἷσι τυφλὼ σκιὰν· ἀλλὰ τὸ αἰθέριος ἀφανὲς εἶδωλον κατ' ἰδίαν προσηνεκτέον· τί με φησὶν ἐξήκαγες ὡς πρὸ εἴδωλον ὄντα αἰθέριος· τουτέστι τοῦ ἀέρος· καὶ γὰρ τὸν ἀέρα πολλῶν πάντα τὰ εἴδωλα· καὶ αἱ ψυχαὶ· ἢ καὶ ὡς νεκρόν με ὑπάρχοντα· ἢ ὡς σκιᾶς σύνηρον· Δυσυχὲς ἀγγελίαν·) αὐτὶ τοῦ δυσυχῆ ἀγγελίαν κομίσαι· οὐκέτι ζῶσι τὰ τέκνα σου· οὐ δὲ ἢ γνώσου, ἥτις τὸν τυφλόν σου πόδας βιραπθύμασιν ἀεὶ μετὰ μόχθου ὁδηγεῖ· Πάρα γὰρ·) πάρεισι γὰρ στενάζειν διὰ ταῦτα καὶ βοᾶν· Οὐκ ὦν χαρμασιν·) οὐκ ὦν χαίρουσα οὔτε ὀνηδίζουσα νῦν λέγω τοῦτο· ἀλλ' ὀδωμένη· καὶ σωαλγοῦσα τὴν ψυχὴν· ὅπ ἢ σὴ κακοδαιμονία, ὦ ἔδει μέχρι σοῦ σῆναι· καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς παῖδας κατὴντησεν οὐχ ὁσίως·

Αλάσωρ δὲ,) ἔφορος δαίμων τῶν τὰ ἄλαστα πεποιηκότων· καὶ πημάτος· Σχετλίαισι φονίαις μαχαις ξὺν φησί τι βριθὼν καὶ πυρί· Τέκνα·) διὰ τὰ τέκνα·

Δι' ὀδύνας·) ἐπίδηλος ὁ σὸς θρῆνος· πολλὰ γὰρ τὰ πολιτ' ἔχοντα σε κακὰ· διατί ταῦτα στενάζεις· διὰ τὴν τύφλωσιν· διὰ τὸν τῆς μητρὸς γάμον, ἧπερ οὐ διὰ ταῦτα θρηνῶ· λείπει δὲ ἢ διὰ· διατί τὰ δὲ κατεστένης· Εἶτα τὸ θρίπαγ' ἐς μειζόνως ἂν ὠδυνάθης, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων ὁρῶντας, καθιώρασε τούτους νεκροὺς·

τὸ γὰρ

πάπερ ἀλαὲ ὁ φρὼν ὄμμα τυφλὸν· λίπε τὰς σὰς δόμους· δέξον ὦ οἱ δίπους τὴν σὴν ζωὴν τὴν ἀβλίαν· ὃς πις ἐμβαλὼν τοῖς σοῖς ὄμμασιν ἀορασίαν καὶ τυφλωσιν· ὦ τοῖς δώμασιν ὁδωιπορῶς αὐδὶς ὦ πολυζωλὼ παρατενομοῦμαι καὶ μακροχρόνιον· ἀκούεις σὺ ὁ πλανώμενος κατὰ τὴν αὐλὶν καὶ κατὰ τὸν οἰκον· ἰαύων καὶ διατρίβων καὶ κλινῶν σὺ τοῖς δυμνίοις χωραὶν πόδα δύσηνον· ἤτοι γεροντικὴν ἀβλίαν πορείας; Τάλαν ὡς ἐλιγλίζω· ἐγὼ φησὶ πάλαιναν· ἢ πις αὖλινον ἀνακλαίω· καὶ ἀναβρηνῶ, ὦ τούτοις τοῖς οἰκτροῖς ἀτυχήμασι· καβάπερπις ὄρνις ἐρίωσῦσα ἀπυχεῖ· δρυὸς πετοίλοις ἐφιζομένη· Μονομάτωρ·) ἢ μεμονωμένη τῆς μητρὸς αὐχμασι ἐρίωπικοῖς ἀπυχήμασι· Ατοῖς δι·) ἄπνα ἄσματα βρηνῶ· ὦ τοῖς δὶ τοῖς γυικροῖς· Ευλειβομένοις·) σὺ ὑγροῖς· Μόνα δὲ αἰώνα·) αὐτὶ τοῦ μονάδα βίον· ὀρφανὸν· μονήρη· μεμονωμένον· ὄχμον· ἢ δὲ πρὸ αὐτὶ τοῦ αὐὰ· τουτέσιν αὐανακλαίω· τοῦτο ἰδία ἀναπεφώνηται· Απαρχὰς·) θυσίας· Γάλακτος·) λειπετοῖς ποιητικοῖς· Αἰκίσματα·) πρὸς τὰς ὀλιβρίκας πλη[γ]ὰς· Οἰδιπόδα·) ἀπὸ τῆς οἰδιπόδης δυθείας· Ελκης·) παρείλκης· καὶ παρατάνης μακρὸν ἀν βίον· πλανώμενος καὶ τυφλώπων· Ιαύων·) ἐκοιμίζων· ἐκρυπτων· Κλινῆς ὦ κατ' αὐλας·) ἀπὸ μέρους τοῦ ποδὸς, τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ· τουτέσι κλινῆς ὦ πάπερ, ὃς σὺ δον κατὰ τὴν αὐλὴν διατρίβεις· καὶ τὸ μακρὰς σὺ σῶμα τοῖς δυμνίοις ἐκρύπτεις· Τίμ ὦ παρβίνε·) διατί ὦ παρβίνε ὀδυνίαις τῆς τυφλῆς πορείας ἐξήνεγκες μὲ τὴς φῶς, πρὸς καλισαμένη τοῖς δάκρυσι τ' ἀὴ σὺ λείχειν καὶ κοίτη ὑπάρχουσα· Πτηνὸν·) ταχύτατον· Τίμ ὦ·) ὅλως ἐν πᾶσιν δυριπίδης πλωχποιὸς ἐστιν· καὶ νῦν ὁ οἰδίπους

παντελῶς τοῦ οἰδίποδος τὸν δόμον ὤλεσε.
Δυεξωίτου.) τῆς σφιγγὸς τῆς ἀσαφοῦς ἐπεὶ πᾶσα
δυεξώιτον ὧν τὸ αἴνιγμα. πλὴν τοῦ οἰδίποδος μόνου.
διὰ γὰ τοῦτο σωιτὸν ὢν τοῦτο εἶρηκε τὸ μίλος. πᾶσι
μὲν τοῖς ἄλλοις ἀσαφὲς. αὐτῷ δὲ μόνῳ σαφὲς καὶ κα-
ταλληπτόν. ξωιτὸν δὲ τὸ σαφὲς. Ἀλλως. Τῶ οἰδίπο
δι ξωιτὸν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σφιγγὸς. πνὲς δὲ ξωιτὸν
τὸ βαθύτατον, μίλος. τὸ αἴνιγμα εἶπεν. ἐπεὶ μετὰ μεί-
λους πνὸς προέφερεν αὐτὸ ἡ σφίγξ. διὸ γὰ ἀοιδοῦ σφιγ
γὸς εἶπεν. φονεύσασα δὲ.) αὐτὶ τοῦ φόνου γὰ ἀναιρε-
σιως γενόμενος αὐτῇ ἄπαις. Τὶς ἑλλὰς.) τὶς ἑλλὰς
κὰ γυνὴ. ἢ βάρβαρος γυνὴ δηλονότι. Ἀλλως. Τὶς φη
σὶν ἑλλήνων ἢ βαρβάρων. καὶ τῶν ἀνὶ καθ' ἕν ἀνθρώ
τοσούτων πλῆθος κακῶν ὑπέμεινε. γὰ λύπης ὧν ἀνθρω
πίνου σώματος. τὸ γὰρ ἀνθρωπήιον, αὐτὶ τοῦ ἀνθρω
πίνου. Ἢ τῶν παροιθεν.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ τὶς. ἢ τὶς τῶν
παροιθεν ὐγενῶν τοσαύτας λύπας ὑπέμεινε. Τάλαι-
ὸς ἐλελίζω. τάλαινα ἐμὶ ἐγὼ πῶς ἐλελίζω γὰ παράτ-
τομαι. καὶ τὶς ἀρα ὀργὶς καθέζομένη ὧν κλάδος τοῖς
κατ' ἄκρος κομῶσιν ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτης, σεμνθεῖσα τῆς μη
τρὸς, σωωδὸς καὶ σύμφωνος ἐσαι τοῖς ἐμοῖς ὀδυρμοῖς
σὺ ἄχεσι καὶ λύπαις. ἧς ἀλλυον γὰ θρῆνον. σὺ ἀάγμασι
καὶ θρηνητικοῖς ἀπηχήμασι. ἥτις ὧν τούτοις κλαίω. μό-
νη δὲ τὸν ἀεὶ χρόνον. ἥτοι διαπαντὸς ἢ χήσω καὶ θρηνή-
σω. διάξουσα τὴν ζωὴν σὺ σαζομένοις δακρύοις. ἵνα τί
μοι πρῶτον βάλω ἀπαρχὰς ἀπὸ τῆς χαίτης ἤτοι ἀπὸ
τῆς κόμης διὰ παραγμῶν. πότερον δηλονότι παρὰ τοῖς
θυσίμασοῖς τοῦ γάλακτος τῆς μητρὸς. ἢ πρὸς τὸ σὺ
λόμενα αἰκίσματα τῶν διαφθορέων ἀδελφῶν. ἥτοι πρὸς τὰς
ἀξίας ἀπωλείας πληγὰς τῶν δύο ἀδελφῶν. φοῦ

βροτοῖσι βλάβαι· τοῦτο διὰ μέσου· ἢ σὺν δὲ ἔριδι, οὐκ ἄνευ ἔριδος ἀηδονόπου· ἀλλὰ φόνος κραθεὶς καὶ ἐνωθεὶς φόνῳ λέγω αἵματι καὶ φόνῳ· θεινῷ καὶ χαλεπῷ, ὥλεσε τὸ δόμον τοῦ οἰδίποδος· τίνα δὲ τραγῳδητὴν, ἢ τίνα σοναχὼ ἐμμελῆ σὺν δακρύοις ὦ δόμος ἀνακαλέσομαι· φέρουσι τὸν δὲ τὸ τρίαι σώματα τὰ συγγενικὰ· λέγω τὴν μητέρα καὶ τὸ τέκνα· τὴν χαρὰν καὶ ἢ δονὶν τῆς ὀρνυμένης καὶ τῆς κατὰ τὸν θάσσον τοῦ οἰδίποδος· ἢ ὀρνυμένης ὥλεσε παντελῶς τὸν οἶκον τοῦ οἰδίποδος· ὅτε ὦ πάτερ ἐγὼς τὸ μέλος· ἢ τοι τὸ ἄσιγμα τῆς δυσφημίας τοῦ σφιγγὸς, σωθεὶς γενόμενος· τὸ σῶμα αὐτῆς φονεύσας· ἰὼμοι διὰ μέσου· τὰς ἑλλάς· ἢ τοι ἑλλὰς καὶ γῆ· ἢ βαρβαρικὸν· ἢ τὶς ἕτερος τῶν ἐμπροσθεν συγενῶν αἵματος καὶ γένους ὑπάρχων ἀηδονόπου ἀνθρωπείου, τοιαύτας λύπας φανερὰς ὑπομένει τοσούτων κακῶν, ὡς ἐγὼ δηλονότι. Σὰ δ' ὄρις.) ἢ ὄρις φησὶν· οὐκ αὐτὸ μόνον ἄχρι φιλονεικίας τὸ τέλος ἔσχεν, ἀλλ' ἄχρι φόνων ἐπελλήνων διελθοῦσα, ἀρδην τὸν παντὸς οἴκου τοῦ οἰδίποδος ἀπώλεσεν· πῆς δὲ ἔρις τοῦτο· ἢ σὺ ὄρις, οὐκ αὐτὸ μόνον γένοιτο φιλονεικία· ἀλλὰ φόνος φόνῳ κραυθεῖσα· Ἄλλως· Τὸ τέλειον κραυθεῖσα· οἷον οὐκ ἄχρι ψιλῆς φιλονεικίας προελθοῦσα ἢ ἔρις· ἀλλὰ φόνος τῷ φόνῳ κραυθεῖσα· Τίνα προσῴδον·) τίνα θρῆνον ἄξιον· καὶ τίνα συναγμὸν σύμφωνον τῆς προκειμένης συμφορᾶς καὶ τῶν τριῶν τούτων νεκρῶν ἀνακαλέσω προσάδοντα φησὶ καὶ ἁρμόζοντα τοῖς νῦν πάθεσι· Μουσοπόλον δ',) μουσικὸν· ἐσι γὰρ καὶ θρῆνος μουσικὸς· ὅμηρος· παρ' δ' ἔσαν ἀοιδοὺς θρήνους ἐξάρχους· οἵτε σονόεσσαν ἀοιδὴν· καὶ τὰ ἑξῆς· Μουσοπόλον·) θρηνητικὸν· Σύγγονα·) συγγενικὰ· μητέρα λέγω· καὶ τέκνα· πόθεν χαρὴ τῆς ἐριννύος· ἢ πῶς

ζεσθαι τὴν μητέρα βούλεται. Ὡς τοσόνδε δὴ μοῦνον τύχω.) ὁ νοῦς. ἵνα καὶ τούτου τύχω τοῦ βαπτίσθαι εἰς τὴν πατρίδα. Ξωσάρμοσον.) κάλυψον. Τίθησι δ' αὐτὸ.) τοῦτο διὰ μέσου ὁ ποιητὴς. τὰς χεῖρας τὰς μητρὸς ὡσπερ βάσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὄμμασι, λέγει τὸ χαίρειν. Ὑπερπαθήσασα.) ὑπεραλγήσασα. Ἐν ᾗ τοῖσι φιλτάτοις.) γλυκέσι σωτῆρσι δὲ φιλτάτοις. ὄμμασι δὲ φησὶν αὐτὴν ἀχθόμενη ἀπολέσθαι. ἀψαμένην βρόχου αὐτὴν ἀφ' ὑψηλοῦ μελάθρου. Ἀνῆξε.) ἀνέῳξαμεν. Οἱ μὲν πατέρες.) λάπτοντες. Ἤϊσσον.) ὥρμησαν. Προμνηστίαν.) προνοίαν. καὶ λογισμῷ ἑκάστῳ τὰ ὅπλισμένοι. Κἄφθιμεν.) τὸ ἐξῆς. προεκάβομεν κρεῖσσον ἐς πεσόντες ἐξάμφηκες ῥάπυν σύπω τυχίσι πεφραγμένον. καὶ οὐδὲν ἐκαρτέρησεν ὑπέμεινεν. Ἐρέπει.) ἔρρει. Οἱ μὲν διός.) Οἱ μὲν ἀργεῖοι ἔσησαν τὸ εἴδωλον τοῦ διός. Οἰκτίσαι.) ὥς τι κλαῦσαι. θάψαι. Πόλει δ' ἀγῶνα.) ὁ καὶ τὴν πόλιν πόλεμος. οἱ ἀγῶνα ἐξέβησαν τῇ πόλει εὐτυχεῖς μὲν, ἐπεὶ ἐνίκησαν. δυσυχεῖς δ', διότι ἐσφάγησαν οἱ βασιλεῖς. Οὐκ ἐς ἀκοὰς.) ἐκ ἄχρις ἀκοῆς ἐσί τε καὶ ἐς τὴν οἰκίαν. ἤχουσι οὐκ ἀκοὴ ἐπιγινώσκομεν τὴν συμφοράν. ἀλλ' ὄψει. καὶ πείρᾳ. Πρὸς μελάθροις.) ἐγγὺς μελάθρων. Αἰῶνα. βίον. ζωὴν. Οὐ προκαλυπτόμενα.) ἐκαλύπτετο τὰ ἄβρα καὶ τρυφερὰ τῆς παρειᾶς τῆς βοστρυχώδους. ἃ δὴ τὸ ὑπὸ τῆς παρθενίας παρθενικὸν φοίνιγμα τὸ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς. λέγω τὸ ῥοῦθμα τοῦ προσώπου ἤχουσι τὸ σὺν τῷ προσώπῳ αἰδημόνην, φρόμαι βάκχα. ἤτοι ὑπερχολὸς τ' ἐνεύων. δικοῦσα καὶ ῥίψασα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κόμης τὸ σκίπασμα. αὐτὶ τοῦ ἀφεῖσα τ' ἀνθηρὰν σολὴν τ' ἀρμόζουσαν τῇ τρυφῇ τ' ἀπὸ κρόκης βεβαμμένην. διὰ ἠκαμάτου. ἤτοι διὰ προπομ

βιπαλὸν. ἢ χ' ὡς βιπαλῶν οὕτω πρὸσκόντων. ἀλλ' ὡς δι' ἀπάτης νικώντων. Λαὸν μὲν.) τοῦτο φησὶν ὅτι ἐάσας τὸ αὐτοπροσώπως μάχεσθαι, ὀπίσω ἤνεγκε τὸν ἀριστερὸν πόδα. ἵνα πλαγίως ὑφιέμενος. καὶ μὴ αὐθίς ἀμύνων ἔχων τὴν ἀσπίδα τοῦ πολυγήκους. καὶ τὴν πλευρὰν αὐτὸν τρώσῃ. Πρόσω τε κῶλα.) τὰ πρὸς τῇ λαγόνα φυλάσσων τὰ πρόσω κοῖλα τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς φυλάττων. Προβὰς δὲ.) προτείνας ὃ τὸν δεξιὸν πόδα, ἐνέβαλετο ἔγχος διὰ τοῦ ὁμφαλοῦ. καὶ ἐνήρμοσε καὶ διεπέρασε μέχρι τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς ῥάχεως. ὥστε μὲν κλίνασα τὴν πλευρὰν καὶ τὴν γαστέρα σὺν σαλαγμοῖς αἱμάτων ἔπεσεν ὁ ἄθλιος πολυγήκης. ὁ δὲ Ἰπποκλῆς ὡς νενικηκὼς τὴν μάχην, ῥίψας τὸ ξίφος εἰς γῆν, ἕλαφυραγώγει αὐτόν. τὸ νοῦν πρὸς τὸ πολυγήκην οὐκ ἔχων. Ἐκεῖσε δὲ πρὸς τὸ σκυλεύειν. ἢ πρὸς τὸν νεκρὸν. ἢ πρὸς ἑαυτόν. οἷον οὐκ ἔχων ἑαυτόν. ὃ δὴ αὐτὸν ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. Ἀλλὰ ὡς. Οὐ πρὸς τὸν νεκρὸν ἔχων τὸν νοῦν, ἀλλ' εἰς τὸ σκυλεύειν τὸ πολυγήκην. ὥστε χρὴ αὐτὸν εἶναι νεκρόν. Κοὐδιώρισαν.) οὐκ ἐχώρισαν τὴν ἀρχὴν. ἢ οὐκ ἐσαφήνισαν τὴν νίκην. Χο. πυιὲς κρείων.

Φοῦ φοῦ.) ἕνεκα τῶν σῶν κακῶν οἰδίπου ὅσον κὰμὲ γαστενάζω. τὰς σὰς δὲ κατέρασ' ἔοικεν ἐκπληρώσειν ὁ θεός. Βοηδρόμος.) ὁ μετὰ βοῆς καὶ ἑτέρους προκαλούμενος εἰς βοήθειαν. ἢ ὁ ἐν τῇ βοῇ ἥκων ἐν τῷ πολέμῳ τρέχων. τελευταῖα βοηδὸς παραγέγονα. Ἡ παραπίζουσα.) δι' ὑπερτυμίαν. πλησιάζουσα. Ὦ μῆτρος βοσκὼ μητρὸς.) λείπει τὸ ταῦτα λέγουσα. Ἀγνὲς.) ἀνάπεμψας. Δύσλυτον.) δυσέκπυστον. Ὑγρὰν χέρα.) ὑγρὰν ὑπὸ τοῦ αἵματος. γράφεται καὶ λυγρὰν. ἤτοι χαλεπήν. Ὥστε σημήνω.) ὡς ἀκλεῶς ὑπ' ἀσπί-

λλον. συμβαλόντες δὲ τὰς ἀσπίδας. καὶ ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ βαίνες. χ᾽ σαυτὶς, πολλὰ παραχωρῶν ἐποίουν πρὸς ἑαυτοὺς ὁρμῶντες. Ομιλία χθονὸς.) ὡς σὺ λέγεις ὁμιλία καὶ σθένει τῆς πατρίδος ὑπέμεινε σοφίσασθαι τὴν μάχην. ἦρα χρὴ πλέον τῆς πατρίδος, διὰ τὸ ἡδέως ἄρχειν. τίνες δὲ ὁμιλεῖν αὐτὶ τοῦ συμμαχεῖν. ὅμηρος. καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ πύλου ἐλθών. χ᾽ γὰρ μετὰ πρώτοισιν ὁμιλεῖ. ὁμιλία ἂν αὐτὶ τοῦ συμμαχία. βοιωτία. τουτέστι συμμαχῶν τῇ πατρίδι. καὶ βοιωτῶν ἐξεύρε τὸ σόφισμα τοῦτο. Τὸ θεσσαλὸν ἐστὶν γαῖα σόφισμα.) τέτρωται ἢ ὧν τοῦ παραλογίζεσθαι. καὶ ἅπαντας. ποικίλοι γὰρ τὰ ἤθη οἱ θεσσαλοί. χ᾽ οὐκ ὀρθοὶ τὴν γνώμην. διαδοθῆναι δὲ τὴν παροιμίαν σὺν τοῦτον τιμῶ τῷ θεσσαλῷ καπέναι μέλλοντι, λέγοντι ἐξέπεσον ὧν πρὶν μὴ λαβῶσιν αὐτὸν οἱ συνάντιοι μᾶλλον δύρασμοι. πρὸ δόων οὖν ἐκείνους ὑπερβαλέσθαι. καθ᾽ ἑκάτομβης ἀνδρῶν ἤυξατο καταβίω ἀπόλωνι. καπιλθὼν δὲ, εἰς θυσίαν ἀνθρώπους ἐλογίσατο μὴ πρέπειν θεῷ. μὴ δ᾽ ἄλλως δυσχεῖς εἶναι, καὶ ὑποτίθετο. τοῦτο δὲ ἐν κάσου ἔτους ἀρὰν τοὺς θεσσαλοὺς φασὶ τὴν θυσίαν ὑπέχουμένους. ὁ οὖν εὐριπίδης ὧν τῷ τὸν πολυγόνιλλον σοφὸν σάμιον, τὸ θεσσαλὸν παρέλαβε σόφισμα. λοιδορεῖ δὲ θεσσαλοὺς ὁ εὐριπίδης. πολλοὶ χαίρουσιν ἀλλ᾽ ἄπισα θεσσαλοῖς. καὶ ἀριστοφάνης σὺν πλούτῳ. ἔμπορος ἦκων ἐκ θετταλίας σ᾽ παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν. χ᾽ ὁ ῥήτωρ εἰσὶ τὸ θετταλὸν ἅπαν δήπου φύσει ταῦτα. χ᾽ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις. ὅτι δὲ καὶ φαρμακίδες εἰσὶν αἱ θετταλαὶ ἀριστοφάνης φησί. γυναῖκα φαρμακίδα ἡ πριάμενος θετταλὴν. οὐχ ὡς τραφέντος δὲ τοῦ ἐποχλίους σὺν θετταλίᾳ. ἀλλ᾽ ὡς σὺν ξυντυχίᾳ αὐτοῦ πεποιημένος χῆμα

ρους τὸ πρόσωπον. Κεγχρώμασι.) κέγχρον καλοῦσι τὸν ὦτα τὴν ἴτην τῆς ἀστίδος κόσμον. μικροὶ δὲ ἦλοι εἰσὶν, οἱ ἐκχρυσοῦ γίνονται. πυγὴ δὲ μικρὰ ὁ πᾶς πόδὲ τὴν ἴτην. δι' ὧν ἐλαύνοντο τοὺς σιδηρίους. Ἀρχὸν.) ὡς μὴ δύνασθαι τρῶσαι. Πλείων δὲ.) πλείων δὲ ἰδρὼς ἐσάλαζε τοῖς ὄρεσι, διὰ τὸν φόβον τῶν φίλων, ἢ τοῖς ἀγωνιζομένοις. Μεταφαίρων.) μεταχινῶν. μετασρέφων τῷ ποδὶ κατὰ τὸ λειπόδος. οἱονεὶ παρασύρων. ἀπὸ τοῦ φῶ. οὗ παράγωγόν ἐστι τὸ ψαύω. καὶ οἱ γαῦται χαίρειν φασί. τὸ ἄρμενον ὅταν μὴ πολὺς ἄνεμος πνέῃ. ἀλλὰ μόνον ψαύῃ. Ἰχνους ὑπόδρομον.) ἴχνος ὑπόδρομον μεταφορικῶς τὸ ἴχνος. ὑπόδρομον δὲ ἔξω ὑποδραμηκὸς. Εἰσιδών.) ἰδὼν τὸν πόδα πρὸς τὸ πλησιάσθαι ὧν τὸ δίωγμον. ὃ ἐστιν ὠθρισμένον τὸ σκέλος πρὸς τὸ τρωθῆναι ἰδών. Πλησιάσθαι.) τόπον δυνατὸν πλησιάσαι. Ἐπηλάλαξεν.) ἤχησεν. Καὶ τῶδε.) καὶ ἐκ τούτου, ὑπὸ τοῦ μόχθου γυμνοῦ τῆς ἀστίδος τὸν ὦμον τοῦ πολυγήκους διασάμενος ὁ πρόθυμος τρωθεὶς ἐπισκλὴς εἰς τὰ σφόνα τοῦ πολυγήκους ἔπεμψε σὺν βίᾳ τὴν λόγχιν. λόγχιν δὲ νῦν τὸ ξίφος. σώμασθαι δὲ τοῦτο τοῖς τραγικοῖς. Ἀποδὲ ἔβρασεν.) εἰς τὰ σύνθη βία ὡς τὸ δόρυ καθῆκεν ἀπεκλάσθη τὸ δόρυ μὴ δυνηθὲν περάσαι τὸν θώρακα. τὸ ἑαυτοῦ δὲ δόρυ ἀπέκλασεν. τῇ σφοδρᾷ ῥύμῃ τρώσασ. Ἐξίσου δ' ἔρις.) ἀγωνον τοῖς ἀκραταῖς, τὸ ἴσον ἀπονέμει τῆς τύχης ἑκατέρῳ τῶν ἀγωνιζομένων. Ἀπεσφηκίνους.) ἀμφοτέρων ἀπεσιρημένων τὰς χεῖρας τοῦ δόρατος.

Ἐνθεν δὲ.) ἀπὸ τούτου δὲ ἁρπάσαντες τὰς κώπας τῶν φασγάνων, σωμήλθον. ἐγγὺς ἀλλήλων

ἤγαγε τὴν τυρσηνικὴν σάλπιγγα ὡς ἑλληνικὸν ἐχρῶντο οὖν κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις αὐτῇ σαλπιγκτῶν πυρφόρους. οὗτοι δὲ ἱεροὶ ἦσαν ἄρρενες ἑκατέρας στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος. ἢν ἀφίωσι τις εἰς τὸ μεταίχμιον, ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι. καὶ οὕτως σωτήριον ἄμφω στρατόπεδον ἐσώζοντο. δὲ οἱ πυρφόροι, ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ. εἰ καὶ πάντες ἀπώλοντο. ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν ἀργὰ ἀπολλυμένων οὐδὲ πυρφόρος ἐσύθη. Ἄλλως. πυρσὸς ἐστὶν ἡ λαμπάς. ἣν ἀναπτύσσουσιν ἐν νυκτὶ σημεῖον τοῦ χρῆσθαι πολεμίων. καὶ ἄλλως. Πυρσὸς ὡς τυρσηνικῆς.) αὐτὶ τοῦ μεγάλως. ὡς τῶν τυρσηνικῶν γενομένων τῇ σάλπιγγι χρωμένων. ὁ δὲ νοῦς. ἐπειδὴ ἀφείθη τὸ σημεῖον ὡς τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ σῆμα τῆς φοινικῆς μάχης, ὥρμησαν θρόμον χαλεπὸν καταλλήλων. Σωπῶσαν ἀφρῷ.) λάπτει ὁ ᾠδός. καὶ ἄλλως. σωπῶσαν μάχλῃ. ὡς κάπροι τὰς γενειάδας. ἀφρῷ διάβροχοι. καὶ τὴν ἀγρίαν γένυν θήγοντες. ἐπὶ γὰρ τῶν κάπρων ἀμφότερα λιπαίνεται. τό, τε θήγοντες. καὶ τὸ διάβροχοι γενειάδας. Ἡσαν δὲ λόγχαις.) αὐτὶ τοῦ ὥρμων. ἀπὸ τοῦ αἴσω. κατ' ἀλλήλων ὥρμων τὰς λόγχας ἀκοντίζοντες. ἀλλ' ἑκάτερος ἐν τῷ βάλλειν τὸν ἕτερον, ὑπεκαθίζετο τῷ τῆς ἀσπίδος κύκλῳ ἵνα αὐτὸν ὑπερπηδήσας τὸ δόρυ. καὶ ὀλισθήσας τῷ κύκλῳ τῆς ἀσπίδος, μάταιον. καὶ ἀνεπίτευκτον γένηται. Εἶδ' ὅμμ' ὑπερχόν.) εἰ δὲ ἴδοι ὁ ἕτερος τὸ πρόσωπον τοῦ ἄλλου, ὑπὲρ ἄνω τῆς ἀσπίδος ἐκείνης τὴν λόγχην. Ἄλλως. εἰ δὲ ὁ ἕτερος τὸ ὄμμα τῆς περιφερείας ὑπερχόν, ἠδύνατο ἐκείνην τὴν λόγχην θιάσασθαι ὁ ἕτερος τὴν λόγχην ἐκείνην. ὥστε τοῦτον πληξαι τῷ σώματι. ὄμμα δὲ φησὶν ἀπὸ μέ-

αὐ πόλης τοῖς τάχεσι. καλῶς δὲ διὰ πᾶσης ἀφορμῆς
τὸ προειρημένα ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγγέλου ἐσιώπησεν.
ἡ δὲ διάνοια. τὰ μὲν πρὸ τῶν τειχῶν δυστυχήματα ὡς ἐν
νικήσαμεν δηλαδὴ τοὺς ἀργείους, οἱ δασ. οὐ γὰρ μα
κρὰν τὰ τείχη ὡς μὴ πάντα σιδῆναι. Εἰς μέσον
μεταύχμιον.) παρῆλθον εἰς τὸ μέσον ὡς εἰς ἀγῶνα δο
ρος. καὶ ἀλκὴν μονομαχίου. Βλέψασ δὲ εἰς ἄρρος.) τὸν
νοῦν ἐκέντει ἔχων, ἀφῆκεν δύχας ὁ πολυνείκης. λέγων
ὡς σὶ βασμία ἤρασος ἐμοὶ ἐπολιτογραφήθω γὰρ παρὰ
σοὶ ἐμαυτῷ ῥύξασ αὐτὶ τοῦ εἰς ῥύξιν λαβὼν τὴν πεῖ
δα τοῦ ἀδράστου. καὶ οἰκῶ τὴν σὴν χθόνα. δὸς ὦ ἤρα
ἐμοὶ κτῆναι τὸν ἀδελφὸν. καὶ καθαιμάξαι τὴν ἐμὴν δυ
ξιὰν νικηφόρον τὴν αὐτήρη. ἤτοι τὴν ἐκείνου σὺν αστίαν.
κακίσθω ἀπὸ νίκω τὸν ἀδελφὸν φονεῦσαι. ἄκρως δὲ
δηλοῖ ἤθος ἀνδρὸς. μεμφομένου ἑαυτὸν ὧν ὠμότητι.
Πολλοῖς δ' ἐπήν.) τοσαῦτα φησὶν ἐπὴν δάκρυα τοῖς
πολλοῖς, ὅσα ταῖς τύχαις ἦν συμφορὰ τοῖς μονομαχοῦ
σι. τοιγὰρ σὶ συμφώνως τῇ κατ' αὐτοὺς τύχῃ, ἐδάκρυ
ον οἱ ἐκτός. Ἀλλως. πολλοῖς δὲ ἐπὴν δάκρυα
τῆς τύχης ὅσην. λείπει γὰρ τὸ ἔνεκεν τῆς τύχης ἡ δίκη
ην. Διδόντες κόρασ.) οἰκτρὸν γὰρ θέαμα μονομα
χοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν. οἷς καὶ τὸ πᾶσ. ᾧ τὸ πᾶ
σθαι οἰκτρὸν ἦν. Ἀλλως. ἐμφαίνεται καὶ κατὰ ἀλήθει
αν θυμὸς πικρίαν σὺν ἐκνύμενος διὰ τοῦ βλέμματος.
Ηὐχατ' ὦ.) καὶ οὗτος γνοὺς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθλιώσεως ἀπόβλε
ψασ τὸ σὺν θύβαις. Επὶ δ' ἀφείθη.) ὧν τῶν ἐπὶ
ὧν θήβασ οὔπω ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι ἀλλιῶσ. ἀλλ' οὐ
δὲ ὧν τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου. ὅμηρος δὲ αὐτὸς μὲν οἱ δὲ
σάλπιγγα. οὐ ποιεῖ δὲ σάλπιγγι χρωμένους τοὺς ἥρω
ασ. πρῶτος δ' ἀρχίδασ συμμαχῶν τοῖς ἡρακλείδαις

Οὐκ ἂς τὸ δ' ἦλθον.) οὐκ εἰς τὸ δεῖ ἐφθασα. ἂς τὸ γνωρίσαι. οὐκ ὢν τοῦτο περιγινόμενον ὥστε καὶ τὸ δ' εἰδέναι. Οἴμοι. τὸ μὲν σημεῖον.) ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγγέλου σοχαίρεται τὰ λεχθησόμενα. Τὸ δρώμενον.) τὸ πρᾶχθέν. Οὐκ δύπροσώποις.) προοιμίοις οὐ καλοῖς. οὐκ δύχήμοσι τὸ ὦ πάλαι δ' ὀύτερον βοῶ. ἐρωτηκὸν δὲ τὸ ἦθος. Λέγεις δὲ δὴ τί.) ἀποφατικῶς. ἢ σῴωτηματικῶς. πρὸς τοῖς ἠρημένοις πήμασι λέγεις φέρειν ἔτερα; Εν φάει.) ἐν τῷ φωτί. τουτέστιν ἐν σωτηρίᾳ. σωθεὶς δὲ ὁ δύριπίδης ἐν ἑνὶ σίχῳ προσπάν τῆς συμφορᾶς τὸ κεφάλαιον, καταξαπκώτερον ὄστερον διηγεῖται τὸ πᾶν. Παίδων.) λήπεται δεῖ. τὰ δεῖ τῶν παίδων. κατὰ τὴν αὐτὴν συμφορὰν ὀλωλότων; Ὥστε δακρύσαι.) ναὶ ἤκουσα, ὥστε δακρύσαι ἐπάθησιν εἶχον τὰ οἰκήματα. Εἰ καὶ τὰ πρὸς.) τούτοισιν εἰδείης κακὰ τί δρᾷς δ' ἐλεύσῃ. Δυσποτμώτερα.) δυσυχέστερα. Ἀναίγετε ὑψοῦτε ἐρήγου.) καὶ κτύπον λεύκοπήχεων χερῶν. αἴρετε ἀπὸ κοίτου. Ω τλῆμον.) ὦ ἀ βλαβὲς ἐοκάσῃ. οἱ ὃν τέλος τοῦ βίου. καὶ τῶν γάμων ὑπέμεναι διὰ τοὺς αὐτομόους τῆς σφιγγός. Ἀρᾶς τ' ἀγώνισμα.) τὸ κατάραμα. τουτέστιν ἐπέμοι πῶς ἐπέβη κατάρα τοῦ οἰδίποδος. Τὰ μὲν πρὸ πύργων.) ὀύτυχήματα μαθόσκεις. λέγει δ' τὴν νίκην ἣν ἐνίκησαν πρὸ πυλῶν τῆς πόλεως. Τειχέων δὲ πυχαὶ.) πόλεφρασικῶς τὰ τείχη. ἃ μακρὰν ἐστίν, ὥστε μὴ ἔχειν πάντας εἰδέναι τὸ δρώμενον. λήπει γὰρ τὸ μή. Οἳ δ' ὥστε ὀὐ πύλες εἰς τὸ οὖ σίζουσιν. οὐκ οἶδα φησὶ τὰ πρὸ τῶν πύργων ὀὐτυχήματα. μακρὰ γάρ ἐστί. Ἀλλως. τειχέων δὲ πυχαὶ. πόλεφρασικῶς τὰ τείχη. ἐκ τοῦ οἳ ὃν πόλεις ἵνα σθαι καὶ κυκλοῦν τὴν πόλιν. πόλεις λαμβάνονται γὰρ

πῶς γνωσόμεθα πῶς εἰκβήσεται αὐτοῖς τὸ μονομάχιον
Κρινεῖ φάος.) τὸ σήμερον δηλονότι ἡ παρεισῶσα ἡμέρα.
διδάξει τὸ πρᾶγμα. καὶ τὸ μέλλον ἤγουν τὸ ἀποβησόμενον. Μελλομένας.) ἀντὶ τοῦ μέλλουσας. ἢ μελλομένῳ τοῖς νεκροῖς. καὶ θεραπεύουσαν τὰς τούτων ψυχάς.
Ἐνεκ' ἐρινύων.) ὡς τῶν ἐρινύων ὤπτε μπουσῶν τὰ φαῦλα τοῖς ἀνθρώποις. ἢ διὰ τὰς ἀρὰς τοῦ οἰδίποδος. καὶ τὰς ἐπικούρους ἐρινῦς. Σωιφῆν.) συγγόν. Οἴμοι τί δράσω.) ἵνα δόξῃ φιλόπατρις ὁ κρέων. καὶ μὴ μόνον τοῦ παιδὸς λόγον ποιεῖσθαι, φησί τινος ἀρξομαι. βελῶν ποιούμενος τοῦ παιδὸς καὶ τῆς πόλεως. κάστοι εἰδὼς ὅτι διὰ τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς δυτυχεῖ τε τῆς πόλεως. μικρὸν γὰρ ὕστερον εἰπὼν. ἐμός τι γὰρ πᾶς ὅλωλεν ἐπελαθέτο εἰπεῖν, πόλις τι. Νέφος.) πλῆθος τῶν πολεμίων. Κρημνῶν ἐκδρακοντίων.) ὡς τοῦ μυκηναικέως παρὰ τὸν πάφον ἔνθα ἦν ὁ δράκων κατεπρημνίσας ἑαυτόν. Ἀλλως. δηνοεῖν ἴσως τῶν τειχῶν τὸν σηκὸν τοῦ δράκοντος εἶναι. πῶς γὰρ εἶχε τὸ σῶμα ἀναλαβεῖν ὁ κρέων, τῶν πολεμίων παρακαθημένων. ἀπὸ δὲ τοῦ τείχους ἐρρίφθη ἑαυτὸν ὁ παῖς. ὡς ἐπίδειξιν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προθυμίας. Αὐτοσφαγῆ.) ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἐσφαγμένον. Βοᾷ.) βρυχᾶται δὲ ὁ ἐμὸς πᾶς οἶκος. Μετεσέλλων.) μετακαλέσων. Εὐσεβῆν.) τιμᾶν τὸν χθόνιον θεόν. Κόρη τι.) τὸ ἔξης κόρη τε αὐτηγόνη. κοινὴ ἐξόδου τῆς μητρὸς ἅμα τῇ μητρὶ. καὶ ἡ αὐτηγόνη ἐξῆλθε. Ποῖ.) ποῦ βέβηκε. Κἀπὶ ποίαν.) συμφορὰν σὺ ταῦθα λέγεις τὴν σωτυχίαν. ἢ τὸ συμβεβηκός. Εἰς ἀπιδ' ἥξει.) εἰς μάχλω. εἰς συμβολήν. Νέκυσι τοι.) ἀντὶ τοῦ τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ παιδὸς ἐμοῦ ὤν μελέτας ἠξίουν.

βαστίαν. καὶ πίνδαρος. φρίσσοντας ὄμβρους. τοὺς φρίσσειν ποιοῦντας. Τρομεραί.) τρόμου γεννητικήν. καὶ τρομοποιὸν φόβον. Ἄλλως. τὴν φρικὴ τρομεραὶ ἔχω τὴν φρίκα. Διὰ σάρκα.) ἀντὶ τοῦ διὰ σαρκός. ὡς τὸ διάτ' ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα. Ἕλιος.) ἕλειός με ἀσθλὴ θεὸς οἱ κτος ὁ πρὸ τῆς ἐσκάσης διὰ τὸ δίδυμα τίκτειν. Δίδυμα τίκεια.) τοῦτο πηγῆς σολοικισμὸν ἡγήσαντο. εἶδε γὰρ ἢ πεῖν δι δύμων τεκείων. Πότερος ἆρα.) ὁποῖος ἀπὸ τῆς δύο ποίου αἵματος τὴν ὁμογενῆ δίεργε. τὸ ἑξῆς. πότερον ἆρα πότερον αἵματος τὴν ὁμογενῆ δίεργε. ὁμογενῆ ψυχὰν. διὰ σπλάγχνων. διὰ αἱμάτων. Πότερον ἆρα.) ποῖον ἆρα τῶν γυκρῶν ἀποκλύμενον βρυγήσω. Φοῦδα.) φοῦγη. ἢ δὰ συλλαβὴ ἀπικῶς πλεοναζει. ὡς τὸ τοῦ ἥδα. καὶ φήδα. Ἄλλως. οἱ μὲν, ἐν μόρος λόγου ἀγνοήσαντες τὸ φοῦδα. οἱ δὲ, ὡς σὺν πάροικον τοῦ δα. σύνοι δὲ, ἀντὶ τοῦ φοῦδη. πηγὲς δὲ, ἀντὶ τοῦ φοῦγη. κατὰ πάθος μεταβληθέντος τοῦ γ εἰς τὸ δ. ὡς σὺν τῷ δημήτηρ. πηγὴ. πηδὴ. παρὰ τὸ τὸ ὕδωρ πηδᾶν αἷμα. Δορὶ δὲ παλλόμενον.) ἀντὶ τοῦ τὸ δόρυ κατ' ἀλλήλων πάλλουσαι. ἢ ὡς πόλεμον κινοῦσαι. Πέσια.) τὰ πώματα. εἴληφεν ἐπὶ τῶν ὅπου πόντος αἱμάξουσι τὰ σώματα. πέσια οὖν ἀντὶ τοῦ πεσήματα. πώματα. Τάλασιν δυσυχὲς ἀσίν. ὅπερ εἰς σύβυμνσιν μονομαχίας ἦλθον. Βοᾶ βαρβάρῳ.) τῇ ἐμαυτῆς φησὶ τῇ βαρβάρῳ τῶν σίνακτον βολῶν γυκρῶν. οἷον τὴν ὡς τοῖς γυκροῖς σωσιναγμῶ προσφερομένῳ βοὴν μέλλουσα τοῖς δάκρυσι βρεμήσω. τουτέστιν ὡς μελῶς δακρύσασα βρεμήσω. Σχεδὸν τύχα.) πέλασα. τὸ σχεδὸν γὰρ τὸ πέλας ἐκπεραμήλας. ἢ κατ' αὐτοὺς τύχη τοῦ φόνου πλησίον εἰσί. τουτέστιν ὅσον οὔ

καὶ ἥβης. Η σοφοὺς.) μαγικούς. Η φίλτρ' ἐπᾴδ' ἀὼν.) τῶν ἐπαδόντων ἀνθρώπων ἢ ἐπάγουσα δύναται εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν. Αμίλλης.) φιλονεικίας. Τὰ δηνὰ.) τὰ δηνὰ ἀγωνίσματα. Στεῖχ' ἐρήτυσον.) ἀπέρχου κώλυσον ἀπὸ τῆς χαλεπῆς ἔριδος τὰ τέκνα. ἐπεὶ ὁ πόλεμος μέγας ἐστί. Δαιμόνων κατάσασις.) κατάσασις ἡ τύχη. ὁ δ' νοῦς. ἔξιθι ἀπὸ τῶν οἴκων ὦ τέκνον. οὐ γὰρ ἐν χοροῖς καὶ παρθενῶσιν ἡ παροῦσα τύχη προβαίνησοι. ὥστε καὶ σχολῆ δι' ἐλθοῦσ' ἂν δι' ἄνευ. Τίν' ὦ τέκουσα.) τίνα ὦ μῆτερ καὶ νεᾶν ἑτέραν συμφορὰν ἐμοὶ τῇ φίλῃ ἀπαγγέλλεις. τὸ γὰρ φίλοις, αὐτὶ τοῦ φίλη. ἢ φίλοις αὐτὶ τοῦ πρὸς φίλων ἢ μᾶν ἐπισκλέους. καὶ πολυήκους. Λίχμην ἐς μίαν.) εἰς μονομαχίαν καθεσήκασιν. Οἱ ἐγὼ.) ἐπίρρημα ἐναγμοῦ. Οὐ φίλα.) οὐ προσφιλῆ. ἀλλ' ἀκολούθη. Προσπτοῦσα.) παρακαλοῦσα. Πρὸς μεταίχμιον.) πρὸς τὸν τόπον τὸν μεταξὺ τοῦ πολέμου. σῴθαι ἂν τὸ μονομάχιον. Αἱ αἱ τρομερὰν φρίκα.) φοῦ φοῦ σύτρομον ὀρθίασιν τῶν τριχῶν ἔχων, τρομερὰν φρίκα ἤτοι σύτρομον λογισμὸν ἔχω. τοῦτ' ἐστὶν σὺν φόβῳ ἐμοί, διὰ δὲ τῆς ἐμῆς σαρκὸς οἵ κτος ἦλθε. διὰ τοὺς δύο παῖδας τῆς ἀβλίας μητρὸς. πότερος ἆρα πότερον αἱμάξει διὰ πολέμου διὰ φόνου τὸ συγγενὲς λέγω σῶμα τὸν συγγενῆ τυχὼν. ὁμογενῆ γὰρ τὰ σώματα τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ αὐτυχὰ διὰ τῶν ἀδελφῶν. θέλουσαι ἐκ τοῦ χορεῦσαι τὸ πάθος, ταῦτα ἐπάγουσιν. ὡς εἰ ἔλεγεν. πότερος ἂν αὐτῶν τὸν ἕτερον αἱμάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἀνθρωπον. ἀλλ' ἀδελφὸν. οὐ τὸ σῶμα καὶ ἡ τύχη ὁμογενῆ ἐστὶν αὐτῷ. Τρομερὰν φρίκα.) φρίκι τρόμου πα-

βῶσαι τὸ ἔπαθλον τὸ νικητήριον· οἱ γὰρ νικῶντες ἔπαθλον ἔσασαν τοῦ ἀγῶνος. Ἐπικλέα δ' αὖ.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐβαρυώνυτο καὶ ἔλεγον. Ἐμπύρους τ' ἀκμὰς.) τὰς τοῦ πυρὸς ἀναδόσεις· καὶ τὰ φῶτε τὰ ἐκ τῶν ἐμπύρων ἀναφερόμενα· ἀφ' ὧν σημαίνονται οἱ μαντεῖς. Ἀκμὰς δ'.) τὰς ἀναδόσεις· ἐπεὶ βιαιότατον ἐστὶ τὸ πῦρ. Ῥήξεις δὲ ἐνώμων.) τὰς τῆς χολῆς ῥήξεις ἐπεσκόπουν τὴν σῆψιν μεταφέροντες· περοῦσι γὰρ οἱ μαντεῖς τὰς χολάς. Ὑγρότητ' ἐναντίων.) τὰ πρὸς τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν· τὴν ὧν τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν ἀεὶ παρασαν μένων· οἱ γὰρ θύται πρὸς τῶν ἐχθρῶν ἐβουλήθησαν μαντεύεσθαι, ἔχοντες χολὴν ἀφορῶσι· πικροὶ γὰρ οἱ ἐχθροί· ὑγρότητα δὲ λέγει αὐτὴν τὴν χολήν. Ἄλλως. Ῥήξεις τ' ἐνώμων· τὰς κίσεως τὸ σῶμα χρίω δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ πυρί· καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγήσεται· καὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκουτίζει· σοφοκλῆς Οἰμαύτοισι· τὰς μαλλοδετὰς κύσις. Ὑγρότητα ἐναντίαν.) τὴν τὰ πρὸς τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν, ἢ διὰ τὸ πικρὰν οὖσαν καλεῖσθαι γλυκεῖαν· ἢ ἐναντίαν ὡς πρὸς τὸ πῦρ· ἔμπυρον γὰρ τὸ πῦρ· τὸ δὲ ἧπαρ, μαντικὸν τὰ μὴ ἐσφαγὸν· ἐμπύρους τ' ἀκμὰς ἐνώμων· κατὰ κοινοῦ γὰρ τὸ ἐνώμων ἄκρον τι λαμπάδος ἐνώμων· ἄκρον τε λαμπάδος τὸ ἄκρον τοῦ πυρός· ὃ καλεῖται κέρκος ἐσκόπουν· οἱ δὲ τὴν καρδίαν διὰ τὸ ἔναιμον πυρώδη· καὶ θρόμβην· Ἄλλως· τὴν οὐρὰν τοῦ ἱερείου· ἣν γὰρ καὶ δι' αὐτῆς μαντεία· καμπτομένην γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς σημαίνει δυσχέρειαν πολέμου· ἀπλουμένην δὲ καὶ κατευθύουσαν, εἶναι· αὐξητικωμένην δὲ εἰς ὕψος, νίκην· οἱ δὲ ἄκρον λαμπάδος τὴν χολὴν λέγουσι τὴν ἐν τῷ ἧπατι· σημεῖον γάρ ἐστι τῆς νίκης τὸ

Τυχὰς ἀπεμπολᾶτε.) τὴν χώνην ὑμῶν προδίδοτε. ἀπεμπολᾶν κυρίως τὸ πιπράσκειν. Ἀλλως. Εἰς κίνδυνον σὺ δίδοτε. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κινδυνευόντων ἐν βαλάσσῃ κέρδους χάριν. Μιᾶς.) ἐκ βελῶν τὸ βάναυσον, μόνος συγχρησάμενος τῷ ἀδελφῷ μου μάχῃ. Μιᾶς.) παύσασα. ἐκ βαλῶν τὸν κίνδυνον ὑμῶν καὶ τὸν πόλεμον. Νεύσιδε.) πορεύεσθε. Σπαρτῶν τι.) ἢ ὁ τῶν βιβαίων ὄχλος ἀποθανών, αὐταρκης. Ἐκτὸς ἑαυτῶν.) ἐκ τῶν τραυμάτων ὥρμησε. καὶ σωρηγεῖσε τοὺς λόχους. καὶ οἱ ἀργεῖοι πάντες ἐπευφήμησαν ἃ ὁ ἕτερος κλῆς εἶπεν. ἢ οἱ καδμεῖοι, ὡς δίκαιον τόδε νομίζοντες. ὧν τούτοις ἐφιλιώθησαν. καὶ ἀπὸ τῆν δύο μερῶν ὅρκους ὤμοσαν ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοὺς στρατηγούς. Καὶ μεταχμίοις.) μεταξμιον λέγεται ὁ τόπος ὁ μεταξὺ τῆν δύο στρατευμάτων. ὧν τούτοις τοῖς ὁμιλήμασιν ἐν τοῖς μεταχμίοις σωιελθόντες, ἐπεισθησαν τὸ ἐμμένειν αὐτοῖς οἱ στρατηγοὶ. ἢ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς καὶ τοὺς στρατεύματα νοῦσιν ἐμμένειν τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ' ἀμφοτέρων. Ὅρκους σωῆψαν.) οἱ ὃν τοὺς πρὸς τοὺς ὅρκους ὧν τὰ δηλα σωέμιξαν βιβαῖοι. ἢ ἀργεῖοι. τουτέστι τὸν οἶνον. ἢ τὸ αἷμα τῆν ἱερείων. Ἡ δὴ δ' ἐκρυπέον.) ἐξ ἐκείνου τὸ σῶμα καθώπλιζον. Πρόμου.) πρόμαχον. Εσαν ὄ.) ἔκνησαν δὲ φασηοὶ. καὶ οὐκ ἠλοίωσαν τὴν ὁμιν. Μαργῶντε.) μανικῶς ὁρμῶντες πέμψειν κατακλύλλων τὸ δόρυ. Αλλος.) ἄλλος δὲ τῆν φίλων ἀπ' ἄλλου μέρους παρεκβαίνοντες διὰ λόγων εἰς βάρος προβάλλοντες προσήνδων ταῦτα. Εν σοὶ ζωὸς.) σὺ σοὶ τρόπαιον σῆσαι ἐσὶν ἡμῖν ἐλπὶς. τῷ παῤῥηγι δυκλεῖ ἀπαγγελίαν δοῦναι. ἢ δυκλείας, λόγον. ἢ φήμιν καταλῦσαι τῆς πατρίδος. Αλλως. Εν σοὶ κεῖται ἀνορ-

θῶσαι

πρὸς. ἵππους δ' ἐφ' ἵππους ἔκτεφθυμένοι. Ἐξεσωρδύνεθ' ὅμοῦ.) σωρηδὸν ἀλλήλους ἐπέκειντο. Ἐχομεν κατασκαφὰς.) τοὺς θεμελίους τὴν πύργων καὶ κατασκαφῆναι διακωλύσαμεν. Θεοῖς μέλει.) τοῖς θεοῖς φροντὶς ἐστι. Καλὸν τὸ γυναῖ.) καλὸν τὸ γυναῖ ἐστιν. εἰ δὲ καὶ βέλτιον τοῦ γυναῖ ἡμᾶς βουλεύονται οἱ θεοί, δύτυχήσω αὖ. λέγει δὲ τὸ φιλίαν ἐμβαλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰ δ' ἀμείνονα.) πῆς αὐτὶ τοῦ δικαίας. ὁ δὲ νοῦς, ἐγίνετο μὴ γυναῖ τοὺς θηβαίους. εἰ δὲ οἱ θεοὶ τὰ δίκαια κρίνουσι. καὶ συμβῆ ἀπολέσθαι τοὺς θηβαίους, ἀλλ' οὖν ἐγὼ διαφύγοιμι. Ἀλλ' ἀπελθέμοι.) ἀπάδρας με. δίκησαι. Εα τὰ λοιπά.) μὴ περαιτέρω πύθη. Δδὺρ ἀεὶ.) αὐτὶ τοῦ μέχρι τοῦνῦν. ἕως τούτου. ἐπειδὴ δὲ ἔπεν ἔα τὰ λοιπὰ εἰκαλῶς πράσσεις, ἔπεν ὅπως ὑποψίαν εἴπας. Ὑπαπτισοῦ.) αὐτὶ τοῦ ἀπιδηφόρου. ἔρημος. χὴ μεμονωμένος ἐστὶ ἐμοῦ τοῦ ὑπαπτισοῦ ἅπαντος πᾶς. Καὶ σίγησ ὑπὸ σκότῳ.) χὴ καλύπτης σὺ ἀφανίαι. Επ' ἀγαθοῖσι.) πρὸς οἷς ἔλεξα ἀγαθοῖς, οὐκ ἂν παραγγέλλαμι τὰ κακά. Εἰ μὴ μὲ φθύγων.) λέγεις δηλονότι. Τίμ' οὐκ ἔασας.) διατὶ μὲ τὴν δίαγγελον ἀγγελίαν οὐκ ἀφῆκας ἐμὲ ἀπελθεῖν. ἀλλ' ἀναγκάζεις μιώσαι τὰ κακά. Τῷ παῖδε τῷ σῷ. φροντίζεσι. τολμᾶν λέγω ἀπειπόντα τολμήματα. μονομαχεῖν ἰδίᾳ παντὸς τοῦ στρατοῦ. λέξαντες εἰς μέσον τὴν ἀρχαίων καὶ καθ' ἡμᾶς λόγον τοιοῦτον, ὃ ποῖον μὴ ὤφελλον εἰπεῖν. ὁ ἐτεοκλῆς δὲ ἤρξατο τοῦ λόγου ἀφ' ὑψηλοῦ πύργους ἀναβάς. κελεύσασ' τοῖς κήρυξι σιγᾶν κηρύξαι τῷ λαῷ. Ὡς ἦς ἐλλάδος.) ὁμηρικῶς ἤρξατο. κλυτὴμθυ τρῶσι. καὶ δύκνημιδες ἀχαιοί. οὗτος δὲ ὅσιχος, σὺ πολλοῖς αὐτιγράφοις οὐ φέρεται.

νμάτωσεν. Οὐ δ' ἀποίσεται.) οὐ δὲ κομίσεται ἑαυτόν ζῶντα. πρὸς τὴν μητέρα. Επὶτ.) ἐπῆρχετο. Παραπαισας.) ἀπατῶν φόρους. Ερισπᾶς.) τῶν ἐπάλξεων τὰ ἄκρα. ὡς τε καταλείψαι τὰς ἐπάλξεις φυλάσσειν μονομούσους ἡμᾶς. Αλάγιν.) τὸν λαὸν. Σωαβροίζεται. σωαγὴ πάλιν. καὶ ἐν τοῖς πύργοις ἔσησιν. Νοσεῖν.) τοῦτο τὸ μέρος πάσχοντες δυσυχεῖν. καὶ κακῶς ἔχον, ἐπιδύσομεν εἰς ἄλλας πύλας. Ως.) πῶς. Αμβάσεις.) πρὸς τὰς ἀναβάσεις τῆς ὑψηλῆς κλίμακος βασάζων, ἐπορθύετο. Καὶ τοσόν δ' ἐκόμπασεν.) καὶ τοσοῦτον ἐκαυχήσατο, μὴ δὲ τὸ τίμιον πῦρ ὅ ἐστιν ὁ κεραυνὸς κωλύειν αὐτὸν, τὸ μὴ πορθεῖν τὴν πόλιν ἀπ' ἄκρων τειχῶν. Κατ' ἄκρων.) ἢ κατὰ πρὸς τὸ ἑλεῖν. περιόμων ἢ τὰ τειχῶν. ἢς τὸ μὴ καθελεῖν τὴν πόλιν. τὸ γὰρ οὐ πλησιάζει. Τὴν αὐτὴν ἀπάτην.) σιαργῶς ἐθηρεῖ τοῦτον ὑπὸ τὴν ἀπάτην καλυμμένον. καὶ βαλόμενον ἄνθρωπον. ὡς τὸ ἀπατᾶται ῥεῖν κεκαλυμμένος. πολυφρασικῶς δὲ ἐνήλατε ὅπως ἐμπιβάσομεν. ἢ τὰς βάσεις τῶν ἐνηλάτων τῆς κλίμακος. Αλλως. Ενήλατε εἰσὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα. σύνθα πήγνυται. καὶ ἐλαύνεται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος. Αμείβων.) διαχόμενος. Εσφενδονᾶτο.) ὡς ἀπὸ σφενδόνης ἐχωρίζετο καὶ ἐρίπτετο τὰ μέλη αὐτοῦ ἀπ' ἀλλήλων. Κύλα.) τὰ ἄκρατα πολλῶν ὡς κύκλωμα δὲ. ὡς ὁ τρόχος τοῦ ἱξίονος. πολλὰ ἂν ἀεὶ στρέφεται. οὕτως γὰρ ὁ ἱξίων διὰ τὸ σφαδάζειν ἥρασ', ταύτην κατεδικάσθη τὴν τιμωρίαν σὺν ἅδου. Εμπυρος.) κεκαυμένος. Καθεῖσεν.) καθεδῆναι ἐποίησεν ἐξ ὧν τῆς οὐδοῦς. Αρμάτων ὄχος.) τὰ ἅρματα πολυφρασικῶς. Κὴς μέσ'.) σὺ μέσῃ τῇ παρατάξει. Αξονες τ' ἐπ' ἄξοσι.) καὶ παρ' ἄλλο ἅρμα καὶ γυρῶν

θῖ τοξόται. Ξανθὸν δὲ κράτε.) ἀμφίβολον πότ-
ρον τοὺς κράτας εἶπεν. ἢ τοὺς κράτας. ἐπεὶ καὶ οὐ ἀρχε-
λάου. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναιρήσω βέλω. καὶ ὅμηρος
ἀμφιβόλως εἴρηκεν. ἐπῶν κρατῶν τυπομένων. τῶν ἴσων.
τύπων τὸν αὐτοῦ κράτα. Διεπάλωι.) διελέπωι.
Ὁ δ' ἀρκὰς.) ἀρκὰς γὰρ ὢν οὐ ἀργεῖ ἐπαιδεύθη. ὡς οὐ
ἄλλοις φησὶν. ἀρκὰς μὲν ἦα. ἐλθὼν δ' ἐπ' ἰνάχου ῥοὰς
παιδεύεται κατ' ἄρχος. Τυφὼς πύλαισι.) τύφι-
θαι εἰσὶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύθαι. μέναιθρος
ἐν φιλαδέλφοις. νὴ τὸν δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι.
καὶ οὐ τῶν τρίποδων. ἐξετύφλωμὲν οὖν κλαύσασα. τυφὼς
μὲν οὖν ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν
ἀέρα συροφή. βούλεται δὲ ἀπὸ μέρους τὸ πῦρ δηλῶ-
σαι. ἐμπεσὼν φησὶ ταῖς πύλαις ὡς πῦρ, ἀνιεβόησε φω-
νῇ μεγάλῃ. πῦρ καὶ δι' ἐκείνας αὐτῶν πύλας ἐκ τοῦ τυφῶ-
νος ἐδιέξεσε τὸ ἔνος τὴν γενάσπων. Ἀλλ' ἔχει πρὸς ταῖς
κριωπαῖς πύλαις φησὶ τὸν παρθενοπαῖον ὑπὸ τοῦ πόδα
κλυμενόου λιθοβολιθῆναι ἀρισθήμου. ἀμαξοπληθῆ δὲ,
δυναμενῶ πληρῶσαι ἅμαξαν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμβαί-
νων. Κυβιστῆρασ.) ἐκπεπυδικότας τὴν ψυχὴν παρα-
δόντας. καὶ ὧν τῆς κεφαλῆς πίπτοντας. Ἀτειλαν
τῆς γόνος.) ὁ παρθενοπαῖος. Τυφὼς.) πράσιος δαί-
μων. καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου. Μαργῶντε.)
μεμιωμένοι. Ἐναλίου θεοῦ.) τοῦ ποσειδῶνος.
Τεῖσ' ἐπάλξεων.) τὰς ἄκρας τὴν ἐπάλξεων. Διεπά-
λωσεν. ἀντὶ τοῦ λεπτὰ διέχει. καὶ γὰρ παπαλήλεται τὸ
λεπτὸν τοῦ ἀλδύρου. ὅμηρος. ὡς δ' ὅτε πῶ τις ἐλέφα-
ντα διαπάλλων ἀρούρας. αὐτὶ τοῦ ἐπέπασεν. παρὰ τὸ παλάσ-
σειν δ' ἅμα πᾶσι θώρηξ. Ραφὰς.) σιωδήσεις. Οἰνω-
πᾶν.) πυρᾶν. ξανθιζούσαν γένυν. ἵνα παραχρῆμα

θῆς τοῦ υἱοῦ φησὶν αὐτὸν ἔχειν ὀφθαλμόν. ἅμα δὴ λῶν, ὅτι δύο ἐγένοντο ἄρχοι. γράφει δὲ οὕτως. Ἄρχος δίος,) καμεῖ πεδὼ τὴν ὠκιανοῦ θυγατέρα. τοῦ δὲ γίνεται κρίασος. τοῦ δὲ, ἐρυθαλίων. ἀφ' οὗ ἐρυθαλία πόλις καλεῖται ἐν ἄργει. καὶ φόρβας. τὸ δὲ, γίνεται ἀρίστωρ. τοῦ δὲ, ἄρχος. ὃν ἥρα ὀφθαλμὸν τίθησιν ἐν τῷ ὑϊόν. καὶ τὸν ὕπνον ἐξαιρεῖται. καὶ ὑφίσαται καὶ φύλακα αὐτὸν τῇ οἴ. ἔπειτα ὁρμῆς αὐτὸν κτάνει. διονύσιος δὲ οὐ τῷ ἐνδεκάτῳ τοῦ κύκλου βύρσαν αὐτὸν ἠμφιέσθαι φησὶ. τῷ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὠμματῶσθαι. ὁ δὲ τὸν * ποιήσας φησί. καὶ οἱ ἑπτάσκοπον ἄρχον ἔτι κρατερόντα μέλαν τε. τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα. ἀκάματον δὲ οἱ ὦρσε θεὰ μένος. οὐδέ οἱ ὕπνος πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι. φυλακὴν δ' ἔχεν ἐμπεδον αὐτῶ. ὁμωλοΐσι.) πύλαι θηβῶν αὗται ἔτως ἐκλήθησαν, ἀπὸ ὁμωλοίου τοῦ ἀμφίονος. τοὺς γὰρ πρὸ ἀμφίονα φασὶν * ἅμα καδμῶ τειχίσαι τὴν πόλιν. κρισόδημος δ' αὐτοὺς φησὶν οὕτω κληθῆναι, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ ὁμολωΐου. ἄλλοι δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν νυμφῶν θυγατέρων ὁμολωΐδος καλουμένης. Λέοντος δίρος.) λέοντος δίρμα ὁ τυδεὺς εἶχεν ἐγγεγραμμένον. τῇ μὲν λαιᾷ τὸ δίρμα. τῇ δὲ δεξιᾷ, τὸ πέλτον. τὸ δὲ Τίτιον πρόμηθεύς.) οὕτως ἐξεδέξαντο πάντες. αὐτὶ τοῦ δόρυ εἶχον ὡς πίτιον, ἀλλ' αὐτόχρημα πίτιον προμηθεύς. Ποτνιάδες.) τὰς τοῦ χλαύκου φησὶν αὐλησάσας, κατέφαγεν τὸν δι' αὐτὴν χλαῦκον τὸν σισύφου. ἐν ποτνιαῖς τῆς βοιωτίας. Κριωκάμαισι.) ταῖς ἐν τῇ δίρκῃ. Ἐφοίτων.) ἐσκίρτων. Στρόφιγξι.) μηχαναῖς Ἐνδεδεσι.) κυκλούμενοι ἐνδοθεν τῆς ἀστυγείτονος. ἵνας ἄπῃ κατὰ μέσον τῆς ἀσπίδος. στρόφιγξι δ', ταῖς πόλαφα

αὐτὸς πρὸ ἐφύλαττε τὰς πύλας. Ἐφέδρους.) αὐτὰ πάλους ἀγωνισάς. ὧν καθιζομένους αὐτὰ πάλιν δαι, ἐξ ὧν κρατεῖν τὸ αὐτὶ πάλου μέρος. Ὁ πλίτης.) πεζούς. Ὡς τῷ νοσοῦντι.) τῷ νοσοῦντι μέρει τῶν τειχῶν. Τθυμναίου.) τθυμναῖος, ὄρος βοιωτίας. αὐτὰ τοῦ τῷ τθυμναῷ παρακειμένῳ χώραν. ἐπεὶ πῶς ὁ ἦν ἐδύνατο, τοῦ τθυμναίου ἀφεστηκότος πλέον ἢ σας, δίους τῶν ὑπλιτῶν. ἢ οὐκ ἐκλιπόντας. ἀλλ' ἤδη κατειλιπόντας. Καὶ τὰ φρου πύλας.) πλησίον τῆς σούδας. Παιᾶν,) εἶδος ᾠδῆς λεγόμενον ἐπὶ ἀπόλλωνα καὶ τὰ παιάσιν τὴν θεῶν. Νηίτας πύλας.) ἢ ἀπὸ νηὸς θος τῆς ἀμφίονος. καὶ υἱὸς βας. ἢ ἐπὶ νηΐται εἰσὶν. ὁ δὲ φρεικύδης ἀπὸ νηΐδος τῆς γήβου βυλατρος, Πεφρικότας δὲ ἐξορθούμενον ταῖς ἀπίσιν. ὡς τὸ ἔφριξε δὲ μάχη φθισίμβροτος. Προιτίδας.) ἐκ βληθὲς ὑπὸ ἀκρισίου, ὤκησεν ὁ προῖτος εἰς τὰς βάσας. πλησίον τούτων τῶν πυλῶν. Σφάγι' ἔχων.) ἱερεῖα εἰς σφαγὰ ἔχων ἕτοιμα σὺν τῷ ἄρματι. ἵν' εὐχρεία γένοιτο μαντείας, δυβίως σφάξας μαντεύσηται. Οὐ σημεῖ' ἔχων.) οὐκ ἔχων ὧν τῇ ἀπίδι σημεῖα ὧν προφάσεως. καὶ μετὰ ἀλαζονείας. ὡς τὸ καπανέως. ὧν παρ' αὐλύλῳ. τοίαν ὁ μάντις ἀπίδ' ἔχων πάγχαλκον ὄχθῳ. σῆμα δ' οὐκ ἐν τῶν κύκλῳ. Παυόπλῳ.) τὸν ἄρχον κύνα. Σπιτοῖς.) ποικίλοις. κατὰ πληκτροῖς. Ἐπιτολᾶσι.) τοῖς μὲν πρὸς ἀνατολὰς κειμένοις ὄμμασι βλέπουσι. μύουσι δὲ τὰ πρὸς δύσιν. βλέπει γὰρ αὐτὸν τοῖς μὲν διαγρυπνοῦσιν. τοῖς δὲ καθεύδουσιν ὄμμασι. Ἀλλὰ. Ὁ εὐριπίδης ἐν μὲν τῷ τοῦ ἄρχου ὀμμάτων σωφρονεστέρων φησὶ τοῖς ἄρρεσι δ' ὀρθοῦσθαι· τὰ δὲ πρὸς ταῖς δύσεσι καταμύειν. ὁ μὲν γὰρ φερεκύ-

παγὰς · ἢ περ ἄζει γῆ ὑσφίγξ. ὁ δὲ μιγοικὸς ἔπαθεν π
ὅμοιον αὐτῇ παγῆ. Ὢ ὢ.) τοῦτο κὴ ὦ ὦ χαρᾶς λέγεται·
καὶ ὦ ὦ φόβου καὶ θρήνου. ἐνταῦθα δὲ ὦ ὦ χαρᾶς.
Ἐκπορθήσει.) ἐξάξει. Διὰ μακροῦ.) βραδέως
μὲν ἐξῆλθεν· ἀλλ' ὅμως δὲ ἐξῆλθε· καὶ ἄκουσον σὺ δοξε
γωὴ τοῦ οἰδίποδος· παυσαμένων τῶν θρήνων· κὴ τῶν θρη
νωδῶν δακρύων. Οὗ περ ἀπίδα βέβηκας.) σὺ
πολλοῖς ἀντιγράφοις ἐφέρεται ἔτος ὁ σίχος· ἐπειδὴ ὑ
πὸ σοῦ σὺ τοῦ ἰωκάστου ἐχωρίσθη τὸ δεσπότου· διὰ
τοῦτο ὑπονοεῖ μὴ καὶ τέθνηκεν. Ὡς ἀπαλλάξω.) τὸ
ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα· ἦλθον ἵνα σε ἀπαλλάξω τοῦ φόβου.
Ἐπάρχει.) ἀντὶ τοῦ ἐπάπυλοι· πύργος γὰρ ἡ ἀσφά
λεια. Ἀλλως. Αἱ ἐπάπυλοι σὺ πῦλαι τῆς πόλεως.
Ἦλθον ἢ πρὸς κίνδυνον.) ἀντὶ τοῦ συμβαλόντες τοῖς
ἀργείοις, κινδυνώδη διάπειραν ἔσχον. Ἀκμὴν ἐς
ἐς αὐτὴν ἦλθον τοῦ πολέμου τὴν σφοδρότητα. ἀλλ' ὁ τῶν
καδμείων πόλεμος, κρείσσων ἐγένετο τῶν ἀργείων.
Εἴπ πολυνείκους πόλει.) φιλοσόφου μητρὸς ἦθος. οὖχε
ται γὰρ ἑκάστην σύτυχῶν· ἀκούσασα ἢ πόλει ἐπωκλέους
καὶ πόλει πολυνείκους ἐρωτᾷ. Ξωωρίς.) ἡδυᾶς.
Εὐδαιμονοίης.) σύτυχοίης. λέγον δὲ πῶς τοὺς ἀργείους
ἀπὸ τῶν πυλῶν ἀπεδιώξατε πόλεκυκλούμενοι ὑπ' ἐκεί
νων ὅπως εἰσελθοῦσα σὺφραίνω τὸν τυφλὸν οἰδίποδα
τῆς γῆς ταύτης φυλακὸμένης. Μιλαόδετον.) μέ
λαιναν λαβὶὼν ἔχον κερατίνων· ἢ σιδηρᾶν· ἦσι ὁδος· μέ
λασ δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος· ἐπ' ἄκρων ἢ πύργων πρὸς τὸ
πᾶσι τὴν πρᾶξιν καταφανῆ γενέσθαι· τὸ ἑξῆς ξίφος
μελαόδετον· σωτήριον. Λοχαγέτας·) λόχους· τάγ
ματα. Φύλακας διὰ τοῦτο ἐπὰ ἔταξε σρατηγοὺς
πρὸς ταῖς ἑπὰ πύλαις, ἑαυτὸν οὐ καταπέξας· ὅπως

Καλλίνικος ὢν.) τὸ ἐξῆς καλλίνικος ὢν ὧν τῶν ἀγωνιμάτων τῶν τῆς σφιγγὸς ἕνεκα, γάμους συνάπτει τῇ μητρί. Μίλιος.) ἀπὸ τούτου δυθέως ἐχρῆν ἄρξασθαι τὸν χορὸν ἐκεῖναι ὑπὸ δειπάτεισι. διὰ φόνων δὲ διέρχεται εἰς τὴν μεμιασμένω φιλογενείας. λέγει δὲ τὴν μονομαχίαν. καταβαλὼν διὰ τῶν ὁρῶν τὸ ἑαυτοῦ τέκνα ὁ ἄβλιος. Αλως. Διαιμάτων.) τὴν πόλιν δὲ διὰ φόνων ἐναλλάσσει. τὸ ᾗ ἀμείβει ἀμείβεσθαι ποιῶ. ἐμβαλὼν διὰ καπρῶν τοὺς παῖδας εἰς φιλογενείαν. Αλως. τὰ πρῶτα κακὰ, διαιμάτων ἤλαξεν. ἐμβαλὼν τοὺς παῖδας διὰ καπρῶν εἰς φιλογενείαν. Αγάμιβε ἀγάμιβα.) θαυμάζομεν. καὶ ἐκπλησσόμεθα τὸν μενοικέα ἐκεῖνον. ὃς ἦλθεν ὡς θανάσιμον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ παιτρίδος. κρείσσονα μὲν καταλείψας βρίωους. τοὺς δ' ἐπὶ πύλους βάβας γιγνώσκοντας. αὐτὸς καταλλασσόμενος ἑκουσίως θανάτῳ τῷ δύκλεια. Γενοίμεθ' ἂν δ') εἴθε ὦ δύστοινα ἀθηνᾶ. καὶ ἡμεῖς δυτυχήσαιμεν τοιούτων τέκνων. ὡς παρθένοι δὲ παρθένῳ θεῷ δύχονται. τοῦτον τέως εἰδῆται θεὸν. συμπαραλαμβάνουσι δὲ τὸ πᾶν γένος γενοίμεθα λέγουσαι. Δράκοντος.) ἥπις τὸν φόνον τὸν διὰ λίβου γενόμενον τοῦ δράκοντος πεποίηκας. δοκεῖ γὰρ ἀθηνᾶ συμπράξαι τῷ κάδμῳ κατὰ τὸν δράκοντα. καὶ ἱδρύσαντε ταύτην ὄγκαν προσαγορεύσασι τῆς τῶν φοινίκων διαλέκτου. ὧν γέγραπται δὲ τῷ ἱερῷ τούτῳ, ὄγκασ' υηὸς. τουτέστιν ἀβλιὰς. ὅτι ποτὲ κάδμος ἔσαν το. βοῶν βὶ ἱέρυσεν ὅτ' ἔκτισεν ἄστυ τὸ θήβασ'. Καδμήιαν μόρμυναν.) τὸν κάδμον ποδιφρασικῶς διεγήρασα καὶ παρορμήσασα εἰς δρᾶσιν. ἤτοι εἰς τὸν φόνον τοῦ δράκοντος. Οθεν.) ἤγουν ἀφ' ἧς αἰτίας ἐπῆλθεν εἰς τὴν δὲ τὴν πόλιν μιαιφόνη τίς βλάβη ταῖς τῶν θεῶν ὀργ

βαιτίας. καὶ πίνδαρος. φρίσσοντας ὄμβρους. τοὺς φρίσσειν ποιοῦντας. Τρομιρᾶ.) τρόμου γεννητικήν. καὶ τρομοποιὸν φόβον. Ἄλλως. τῇ φρικὶ τρομιρὰν ἔχω τὴν φρίνα. Διὰ σάρκα.) ἀντὶ τοῦ διὰ σαρκός. ὡς τὸ διάτ᾽ ἔγνια καὶ μέλαν αἷμα. Ἕλιος.) ἕλιός με ἐσπὰ βικὸ οἱ κτος ὁ πρὸ τῆς ἰοκάστης διὰ τὰ δίδυμα τέκνα. Δίδυμα τέκνα.) τοῦτο πηγὴς σολοικισμὸν ἡγήσαντο. εἰ δεῖ χρὴ ἐπεῖν διδύμων τεκέων. Πότερος ἆρα.) ὁποῖος ἀπὸ τῶν δύο ποίου αἱμάξει τὴν ὁμογενῆ δέρην. τὸ ἐξῆς. πότερον ἆρα πότερον αἱμάξει τὴν ὁμογενῆ δέρας. ὁμογενῆ ψυχὰς. δι᾽ ἀπιστίαν. δι᾽ αἱμάτων. Πότερον ἆρα.) ποῖον ἆρα τῶν γυναικῶν ἀπολούμενον θρηνήσω. Φοῦδα.) φοῦδα γὰρ δᾶς συλλαβὴ ἀπλῶς πλεοναζόμενος τοῦ ἤδα. καὶ φῆδα. Ἄλλως. οἱ μὲν, ἓν μόριον λόγου αὐτὶ γνώσας τὸ φοῦδα. οἱ δὲ, ὡς σὺν παρολκῇ τοῦ δᾶ. σύνοιδε, αὐτὶ τοῦ φοῦδα γῆ. πηγὲς δὲ, αὐτὶ τοῦ φοῦδα γῆ. κατὰ πάθος μεταβληθέντος τοῦ γ εἰς τὸ δ. ὡς σὺ τῷ δημήτερ. πηγὴ. πηδὴ. παρὰ τὸ τὸ ὕδωρ πηδᾶν αἷμα. Δορὶ δὲ παλλόμενον.) αὐτὶ τοῦ τὸ δόρυ κατ᾽ ἀλλήλων πάλλουσαι. ἢ ὦ πόλεμον κινοῦσαι. Πίσια.) τὰ πῶματα. βίλη ἐπεῖν ὅτι πυκνότητες αἱ μάξουσι τὰ σώματα. πίσια οὖν αὐτὶ τοῦ πεσήματα. πῶματα. Τάλας δὲ δυσυχὴς ἐστὶν. ὅπερ εἰς σύθυμησιν μονομαχίας ἦλθον. Βοᾶ βαρβάρῳ.) τῇ ἐμαυτῆς φησὶ τῇ βαρβάρῳ τῶν σίναγκτον βοῶν γυναικῶν. οἳ ὃν τὴν ὦ τοῖς γυναιξὶ σωσιναγμῷ προσφερομένῳ βοὴν μέλλουσαν τοῖς δάκρυσι βρεχόμενον. τουτέστιν ὦ μελῶς δακρύσασα βρεχόμενον. Σχεδὸν τύχα.) πέλας. τὸ σχεδὸν ἀπὸ τοῦ πέλας ἐκπεραλλάξ. ἢ καὶ τὸ αὐτοὺς τύχῃ τοῦ φόνου πλησίον ἐσί. τουτέστιν ὅσον οὔ

καὶ ἤπιες. Η σοφούς.) μαγικούς. Η φίλτρ' ἐπιβρ
δῶν.) τῶν ἐπαδόντων ἀνθρώπων ἢ ἐπάγουσα δύ
ναται εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν. Αμίλλης.) φιλο
νεικίας. Τὰ δεινὰ.) τὰ δεινὰ ἀγωνίσματα.
Στεῖχ' ἐρήτυσον.) ἀπέρχου κώλυσον ἀπὸ τῆς χαλεπῆς
ἔριδος τὸ τέκνον. ἐπεὶ ὁ πόλεμος μέγας ἐστί. Δαι
μόνων κατάσασις.) κατάσασις ἡ τύχη. ὃ ἂν νοῦς. ἐξίδι
ἀπὸ τῆν οἴκων ὦ τέκνον. οὐ γὰρ ἐγχωροῖς κὴ παρεῖναῶσιν
ἢ παροῦσα τύχη προβαίνησοι. ὥστε κὴ ὄχλον δ' ἐλεῖν
αὐδ' ἕνα. Τίν' ὦ τεκοῦσα.) τίνα ὦ μήτερ κὴ γνῶ
ἑτέραν συμφορὰν ἐμοὶ τῇ φίλῃ ἀπαγγέλλεις. τὸ γὰρ
φίλοις, αὐτὶ τοῦ φίλη. ἢ φίλοις αὐτὶ τοῦ πρὸς φίλων ἢ
μὴν ἐποχλέους. καὶ πολυνήκους. Αἰχμὴν ἐς μίαν.)
ἐς μονομαχίαν καθεσήκασιν. Οἰ ἐγὼ.) ἐπίρρημα
στεναγμοῦ. Οὐ φίλα.) οὐ προσφιλῆ. ἀλλ' ἀκολούθη.
Προσπτοῦσα.) παρακαλοῦσα. Πρὸς μεταίχμιον.)
πρὸς τὸν τόπον τὴν μεταξὺ τοῦ πολέμου. σύνθημα δὲ τὸ με
ταίχμιον. Αἱ αἱ τρομερὰν φρίκα.) φοῦ φοῦ σύτρο
μον ὀρθιάσιν τῶν τριχῶν ἔχων, τρομερὰν φρίκα ποιοῦ
σύτρομον λογισμὸν ἔχω. τουτέστιν οὐ φόβῳ εἰμί, διὰ δὲ
τῆς ἐμῆς σαρκὸς οἶκτος ἦλθε. διὰ τοὺς δύο παῖδας
τῆς ἀβλίας μητρὸς. πότερος ἆρα πότερον αἱμάξει διὰ
πολέμου διὰ φόνου τὸ συγγενὲς λέγω σῶμα τὴν συγ
γενῆ ψυχὴν. ὁμογενῆ γὰρ τὰ σώματα τοῖς ἀδελφοῖς.
καὶ αἱ ψυχαὶ διὰ τῶν ἀδελφῶν βέλουσαι ἐκ τοῦ χοροῦ
αὐξῆσαι τὸ πλέθος, ταῦτα ἐπάγουσιν. ὡς εἰ ἔλιγεν. πό
τερος ἂν αὐτῶν τὸν ἕτερον αἱμάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἀν
θρώπων. ἀλλ' ἀδελφὸν. οὐ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ ὁμογενῆ
ἐστὶν αὐτῷ. Τρομερὰν φρίκα.) φρίκη τρόμου πα

βῶσαι τὸ ἐδώλιον τὸ νικητήριον· οἱ γὰρ νικῶντες ἐδώλιον ἔισασαν τοῦ δίος. Ἐποκλίας δ' αὖ·) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐβαρσώνοντι καὶ ἐλίγον. Ἐμπύρους τ' ἄκμας·) τὰς τοῦ πυρὸς ἀναδόσεις· καὶ τὰ φῶτα τὰ ἐκ τῶν ἐμπύρων ἀναφερόμενα· ἀφ' ὧν σημαίνονται οἱ μάντεις. Ἄκμας δ'·) τὰς ἀναδόσεις· ἐπεὶ βιαιότατόν ἐσι τὸ πῦρ. Ῥήξας δ' ἐνώμων·) τὰς τῆς χολῆς ῥήξεις ἐπεσκόπουν τὴν ὄψιν μεταφέροντες· προῦσι γὰρ οἱ μάντεις τὰς χολάς. Ὑγρότητ' εὐαντίων·) τὰ περὶ τῶν εὐαντίων δηλοῦσαν· τὴν ὧν τῶν εὐαντίων ἐχθρῶν ἀεὶ παρατηρεῖν· οἱ γὰρ θύται περὶ τῶν ἐχθρῶν εἰ βουλεύσασθαι, ἔχοντες χολὴν ἀφορῶσι· πικροὶ γὰρ οἱ ἐχθροί. Ὑγρότητα δὲ λέγει αὐτὴν τὴν χολήν. Ἄλλως. Ῥήξας τ' ἐνώμων· τῆς κίσσης τὸ σῶμα χρῶ δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ πυρί· καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγήσεται· καὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκουτίζει· σοφοκλῆς Σύμαντισι· τὰς μαλλοδετεῖς κύσις. Ὑγρότητα εὐαντίαν·) τὴν τὰ περὶ τῶν εὐαντίων δηλοῦσαν, ἢ διὰ τὸ πικρὰν οὖσαν καλεῖσθαι γλυκεῖαν· ἢ εὐαντίαν ὡς πρὸς τὸ πῦρ· ἐξηρόν γὰρ τὸ πῦρ· τὸ δὲ ἤρης, μάντης τὰ μὴ ἐσφάζον· ἐμπύρους τ' ἄκμας εὐώμων· κατὰ κοινοῦ γὰρ τὸ εὐώμων ἄκραν τε λαμπάδα εὐώμων· ἄκραν τε λαμπάδα τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς· ὃ καλεῖται κέρκος ἐσκόπουν· οἱ δὲ τὴν καρδίαν διὰ τὸ εἶναι πυρώδη· καὶ θερμήν. Ἄλλως· τὴν οὐρὰν τοῦ ἱερείου· ἦν γὰρ καὶ δι' αὐτῆς μαντεία· καμπὸ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς σημαίνει δυσχέρειαν πολέμου· ἀπλουμένη δὲ καὶ κατανεύουσα, ἦπαν· ἀνατεινομένη δὲ εἰς ὕψος, νίκην· οἱ δὲ ἄκραν λαμπάδα τὴν χολὴν λέγουσι τὴν εὐπῶ ἦπαπ· σημεῖον γάρ ἐσι τῆς νίκης τὸ

Τυχὰς ἀπεμπολᾶτε.) τὴν ζωὴν ὑμῶν προδίδοτε. ἀπεμπολᾶν κυρίως τὸ πιπράσκειν. Ἀλλως. Εἰς κίνδυνον ἐκδίδοτε. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κινδυνευόντων ἐν θαλάσσῃ κέρδους χάριν. Μεθεις.) ἐκ βαλὼν τὸ θάνατον, μόνος συγκρουσάσω τῷ ἀδελφῷ μου μάχῃ. Μεθεις.) παύσασ. ἐκ βαλὼν τὸν κίνδυνον ὑμῶν καὶ τὸν πόλεμον. Νεύσιμοι.) πορδύνιοι. Σπαρτῶν τε.) ἢ ὁ τῶν ἐνβαίων ὄχλος ἀποθανών, αὐταρκης. Εκπεσειῶν.) ἐκ τῶν πραγμάτων ὥρμησε. καὶ σωμήνεσε τοὺς λόχους. καὶ οἱ ἀργεῖοι πάντες ἐπευφήμησαν ἃ ὁ ἐπιορκλῆς εἶπεν. ἢ οἱ καδμεῖοι. ὡς δίκαιον τόδε νομίζοντες. ὧν τούτοις ἐφιλιώθησαν. καὶ ἀπὸ τῆν δύο μερῶν ὅρκους ὤμοσαν ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοὺς στρατηγούς. Καὶ μεταιχμίοις.) μεταίχμιον λέγεται ὁ τόπος ὁ μεταξὺ τῆν δύο στρατευμάτων. ὧν τούτοις τοῖς ὁμιλήμασιν ἐν τοῖς μεταιχμίοις σωιλθόντες, ἐπεισάσαν τὸ ἐμμένειν αὐτοῖς οἱ στρατηγοὶ. ἢ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς καὶ τὸ στράτευμα τε νοῦσιν ἐμμένειν τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ' ἀμφοτέρων. Ορκους σωῆψαν.) οἵ ὃν τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους ὧν πάθη σωμέμιξαν ἐνβαῖοι. ἢ ἀργεῖοι. τουτέστι τὸν οἶνον. ἢ τὸ αἷμα τῆν ἱερείων. Ηδη δ' ἐκρυπτον.) ἐξ ἐκείνου τὸ σῶμα καθώπλιζον. Πρόμον.) πρόμαχον. Εσαν ᾖ.) ἔσησαν δὲ φαιδροὶ. καὶ οὐκ ἠλοίωσαν τὴν ὄψιν. Μαργῶντι.) μανικῶς ὁρμῶντες πέμψειν κατελλήλλων τὸ δόρυ. Αλλος.) ἄλλος δὲ τῆν φίλων ἀπ' ἄλλου μέρους παρεκβάσαντες διὰ λόχων εἰς βάρσος προσβάλλοντες προσήνυδων ταῦται. Εν σοὶ ζίλως.) ὦ σοὶ τρόπαιον σῆσαι ἐσὶν ἡμῖν ἐλπὶς. πῶ παρῆν δυκλεῖ ἀπαγγελίαν δοῦναι. ἢ δυκλείας, λόγον. ἢ φήμιν καὶ πολῆψαι τῆς πατρίδος. Αλλως. Εν σοὶ κεῖται ἀνορ-

θῶσαι

πρὸς. Ἵπποισιν ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐκπεφυγμένοι. Ἐξιν σαρδόνυξ ὁμοῦ.) σωρηδὸν ἀλλήλοις ἐπέκειντο. Ἐχαρμος καταστασκαφὰς.) τοὺς θεμελίους τὴν πύργων καταστασκαφῆναι διεκωλύσαμεν. Θεοῖς μέλει.) τοῖς θεοῖς φροντὶς ἐστί. Καλὸν τὸ νικᾶν.) καλὸν τὸ νικᾶν ἔστιν. εἰ δὲ καὶ βέλτιον τοῦ νικᾶν ἡμᾶς βουλεύονται οἱ θεοί, δυτυχήσω αὖ. λέγει δὲ τὸ φιλίαν ἐμβαλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰ δ' ἀμείνονα.) τινὲς αὐτὶ τοῦ δικαίαν. ὁ δὲ νοῦς, εἰ γίνεται μὲν νικᾶν τοὺς θηβαίους. εἰ δὲ οἱ θεοὶ τὰ δίκαια κρίνουσι. καὶ συμβῆ ἀπολέσθαι τοὺς θηβαίους, ἀλλ' οὖν ἐγὼ διαφύγοιμι. Ἀλλ' ἀγελεθέμοι.) αὐάδησαμε. διήνυσαι. Εα τὰ λοιπά.) μὴ περαιτέρω πύθη. Δδὺρ ἀεὶ.) αὐτὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. ἕως τούτου. ἐπειδὴ δὲ εἶπεν ἔα τὰ λοιπὰ εἰκαλῶς πράσσεις, εἶπεν ὅπως ὑποψίαν εἶπας. Υπαωισοῦ.) αὐτὶ τοῦ ἀπωθηφόρου. ἔρημος. ᾧ μεμονωμένος ἐστὶ ἐμοῦ τοῦ ὑπαωισοῦ ὄντος πᾶς. Καὶ σέγεις ὑπὸ σκότῳ.) ᾧ καλύπτεις σὺ ἀφανίσαι. Επ' ἀγαθοῖσι.) πρὸς οἷς ἔλεξα ἀγαθοῖς, οὐκ αὖ παραγγέλλω μὴ τὰ κακά. Εἰ μὴ με φθύγων.) λέγεις ἀηδονότη. Τί μ' οὐκ ἔασας.) διατί μετὰ τὴν δύσαγγελον ἀγγελίαν οὐκ ἀφῆκας ἐμὲ ἀπελθεῖν. ἀλλ' ἀσαγκαίως μιῶσαι τὰ κακά. Τῷ πεῖδε τῷ σῷ. φροντίζουσι. τολμᾶν λέγω ἀπρεπίσασα τολμήματα. μανόμαχεῖν δὲ διὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ. λέξασα εἰς μέσον τὴν ἀργείων καὶ καδμείων λόγον τοιοῦτον, ὃ ποιεῖν μὴ ὤφελλον ἐπεῖν. ὁ ἐτεοκλῆς δὲ ἤρξατο τοῦ λόγου ἀφ' ὑψηλοῦ πυργούσας. κελεύσασ' τοῖς κήρυξι σιγᾷν κηρύξαι τῷ λαῷ. Ωγῆς ἑλλάδος.) ὁμηρικῶς ἤρξατο. κλυτάμβου τρῶδε. καὶ οὐκ ἴμηδες ἀχαιοί. οὗτος δὲ ἴσιχος, οὐ πολλοῖς αὐτογράφοις οὐ φέρεται.

νμάτωσεν. Οὐδ' ἀποίσεται.) οὐδὲ κομίσηται ἑαυτὸν ζῶντα. πρὸς τὴν μητέρα. Επῆν.) ἐπῆρχετο. Παραπεισας.) ἀπατήσας φόρους. Εριπιάς.) τὰς ἐπάλξεων τὰ ἄκρα. ὡς τι καταλείψαι τὰς ἐπάλξεις φυλάσσειν ἡμᾶς. Αλάγιν.) τὸν λαὸν. Σωαεβρούζεται. σωάγει πάλιν. καὶ ἐν τοῖς πύργοις ἔσησιν. Νοσᾶν.) τοῦτο τὸ μέρος πάσαν τις δυσυχεῖν. καὶ κακῶς ἔχειν, ἐπόδυσθον εἰς ἅλμασ πύλας. Ως.) πῶς. Αμβάσεις.) πρὸς τὰς ἀναβάσεις τῆς ὑψηλῆς κλίμακος βασάζων, ἐπορδύετο. Καὶ τοσοῦν δ' ἐκόμπασεν.) καὶ τοσοῦτον ἐκαυχήσατο, μὴ δὲ τὸ τίμιον πῦρ ὅ ἐστιν ὁ κεραυνὸς κωλύειν αὐτὸν, τὸ μὴ πορθεῖν τὴν πόλιν ἀπ' ἄκρων τειχῶν. Κατ' ἄκρων.) ἢ κατὰ πρὸς τὸ ἑλεῖν. περιλάμων ὃ τ' τειχῶν. ἢς τὸ μὴ καθελεῖν τὴν πόλιν. τὸ γὰρ οὐ πλεονάζει. Υπ' αὐτὴν ἀπάτην.) σιαργῶς ἐθηξει τοῦτον ὑπὸ τὴν ἀπάτην κεκαλυμμένον. καὶ βαλόμενον αὐθον. ὡς τὸ ἀπάτη ταυτὴν κεκαλυμμένος. πρὸ φρασικῶς δὲ ἐνήλατο ὅπου ἐπιβαίνομεν. ἢ τὰς βάσεις τῶν ἐνηλάτων τῆς κλίμακος. Αλλως. Ενήλατοι εἰσὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα. σύνδεσμοι. καὶ ἐλαύνεται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος. Αμείβων.) διερχόμενος. Εσφενδονᾶτο.) ὡς ἀπὸ σφενδόνης ἐχωρίζετο καὶ ἐρίπτετο τὰ μέλη αὐτοῦ ἀπ' ἀλλήλων. Κῶλα.) τὰ ἄκρατῶν ποδῶν ὡς κύκλωμα δὲ. ὡς ὁ τροχὸς τοῦ ἱξίονος. πρὸ ὃν ἀεὶ στρέφεται. οὗτος γὰρ ὁ ἱξίων διὰ τὸ σφαδάζειν κρασ, ταύτην κατεδίκαζεν τὴν τιμωρίαν σὺν ἅδου. Εμπυρος.) κεκαυμένος. Καθεῖσεν.) καθεδεῖναι ἐποίησεν ἐξω τῆς σύδας. Αρμάτων ὄχος.) τὰ ἅρματα πρὸ φρασικῶς. Κὴς μέσ.) σὺ μίσῃ τῇ παρατάξει. Αξονες τ' ἐπάξοσι.) καὶ παρ' ἀμφίλω σὺ γλαύκῃ. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα. καὶ νεκρῶν νε-

θεῖ τοξόται. Ξανθὸν δὲ κράτος.) ἀμφίβολον πότερον τοὺς κράτους εἶπεν. ἢ τοὺς κράτους. ἐπεὶ καὶ οὐ ἀρχέλαὸν. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναιρήσω θέλω. καὶ ὅμηρος ἀμφίβολος εἴρηκεν. ἐπῶν κρατῶν τυπτομένων. κῦ ἴων. τύπτων τὸν αὐτοῦ κράτος. Διεπάλιωι.) διελέπωι. Ὁ δ' ἀρκὰς.) ἀρκὰς γὰρ οὐ ἀρχὴ ἐπαιδεύθη. ὡς οὐ ἄλλοις φησὶν. ἀρκὰς μὲν ἰὼ. ἐλθὼν δ' ἐπ' ἰνάχου ῥοὰς παιδεύεται κατ' ἄρχος. Τυφὼς πύλωσι.) τύφεσθαι εἰσὶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγχεῖσθαι. μέναρσβος ἐν φιλαδέλφοις. νὴ τὸν δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι. καὶ οὐ ὦ τρίπυον. ἐξετύφλω μὲν οὖν κλαύσασα. τυφὼς μὲν οὖν ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα συρροή. βούλεται δὲ ἀπὸ μέρους τὸ πῦρ δηλῶσαι. ἐμπεσὼν φησὶ τοῖς πύλαις ὡς πῦρ, ἀνιβόησε φωνῇ μεγάλῃ. πῦρ καὶ δι' ἐκέλευσε αὐτῶν. πινὶς ἐκ τοῦ τυφῶνος ἐδιέξεσε τὸ ἔνος ἦν γιγάντων. Ἀλλ' ἔχε πρὸς τοῖς κριωπάσις πύλαις φησὶ τὸν παρθενοπαῖον ὑπὸ τοῦ πόδι κλυμενόου λιθοβολιβῶναι ἀρίστου δήμος. ἀμαξοπληθῆ δὲ, δυναμένω πληρῶσαι ἅμαξαν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμβάλλων. Κυβισήρασ.) ἐκ πεπυθυκότες τὴν ψυχὴν παραδιδόντας. καὶ ὦ τῆς κεφαλῆς πίπτοντες. Ἀπελαύνης γόνος.) ὁ παρθενοπαῖος. Τυφὼς.) πράσιος δαίμων. καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου. Μαργῶντα.) μεμιλωμένα. Εναλίου θιοῦ.) τοῦ ποσειδῶνος.

Ἐς σ' ἐπάλξεων.) τὰ ἄκρα τῆς ἐπάλξεων. Διεπάλλωσεν. ἐς λεπτὰ διέχει. καὶ γὰρ παιπάλη λέγεται τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. ὅμηρος. ὡς δ' ὅτε πρηστὴρ ἰὼν ἐπάλλωσεν ἀρούρας. ἀντὶ τοῦ ἐπέπασσεν. παρὰ τὸ παλάσσειν δ' ἅμα πᾶσι βόρεας. Ραφὰς.) σωδήσης. Οἰνωπὰν.) πυρὰν, ξανθίζουσαν χρῶμα. ἰὼ παραχρῆμα

ρᾶς τοῦ δρόμου. Πόρπαχ ὑπ' αὐτὸν.) κατὰ τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος. Επ' ηλέκτρεις πύλαις.) ἀπὸ ἡλέκτρυόνος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης. ἢ ἀπὸ ἠλέκτρας τῆς ἀμφίονος. ἔνιοι δ' ἀπὸ ἠλέκτρας τῆς Ἁρμονίας μητρὸς εἶναι ἀνάθημα φασὶ τὸ ἐν Τροίᾳ παλλάδιον. τὸ κλαπὲν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους. Σιδηροδέτοις.) πῶς οὖν αὐτὸν τρώσειε λύκαων ἐσορῶμεν ἀργείων στρατὸν. ὦ τῇ ἀντιόγῃ τῷ χρυσιόγωνον ἀσπίδα τὸν καπανέως, λύκαων μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ πλουσίου φησὶ. χρυσιόγωνον δὲ τὸν πολυτελῆ. σιδηρόγωνον δὲ, τὴν ἰσχυρὰν ἀσπίδα. Σιδηροδέτοις.) χαλκευδύτοις. Υπόγοιαν ἡμῖν.) τουτέστιν ὑποψίαν καὶ σημεῖον ὁ ποιᾶ ἡ πόλις πείσεται. ὑπέκειτο γάρ φησι καὶ ἐζωγράφητο ὑπὸ τῆς ἀσπίδος γίγας φέρων τῷ τοῖς ὤμοις πᾶσαν τὴν πόλιν ὑπόγοιαν διδοὺς. καὶ τὰ ἑξῆς. Εκατὸν ἐχίδναις.) πληρῶν τὴν ἀσπίδα ἑκατὸν ἐχίδναις. ἐχιδνοκέφαλος γὰρ ἦν ὕδρα. ἡ δὲ σώτειρα πολλαῖς ἐχίδναις. τουτέστι κεφαλαῖς ὕδρας ἐκπληρῶν τὴν ἀσπίδα. ἀντὶ τοῦ πληρώσασ'. τὸ δ' ἑξῆς ἀσπίδα ἔχων λαοῖς οὐ βραχίοσιν, ἑκατὸν ἐχίδναις ὕδρας ἐκ πλην ρῶν τῇ γραφῇ. ἀντὶ τοῦ ἑκατὸν κεφαλαῖς. λέγει δὲ τὰς ὕδρας. ἐχιδνώδεις γὰρ ἦσαν αἱ ταύτης κεφαλαί. Σύνθημα. ἀγγελίαν. μήνυμα. σημεῖον τί ἴδιον εἰ γινώσκουσιν ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς ἰδίους φονεύειν. Ποιμέσι δὲ λόχων. τοῖς στρατηγοῖς τῶν τραυμάτων. Μισαγγύλοις δὲ, τοῖς ἀκοντίοις. διὰ τὸ κατὰ μέσον τοῦ ξύλου, τὸ ἀκόντιον ἀγγύλον τί κῳ κοῖλον ἔχειν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων κατὰ μικρὸν τῇ σλασίᾳ. Τί μέλλετε.) διατί κατολίγον ἀναλισκόμενοι. καὶ οὐχὶ πάντες ἐμπίπτομεν τὰς πύλας. γυμνῆτες δὲ οἱ σφενδονῆται κῳ

δ'ης ὧν τοῦ ἑνὸς φησὶν αὐτὸν ἔχειν ὀφθαλμόν· ἅμα δὲ πλείους, ὅτι δύο ἐγένοντο ἄρχοι· γράφει δὲ οὕτως. Ἄρχος δίος, καμεῖ πεδὼ τὴν ὠκιανοῦ θυγατέρα· τοῦ δὲ γίνεται κρίασος· τοῦ δέ, ἑρθαλίων· ἀφ' οὗ ἑρθαλία πόλις καλεῖται ἐν Ἄργει· καὶ φόρβας· τὸ δέ, γίνεται ἀρίστωρ· τοῦ δέ, ἄρχος· ὃν ἥρα ὀφθαλμὸν τίθησιν ἐν τῷ ἑνὶ ὠπῷ· καὶ τὸν ὕπνον ἐξαρπᾶται· καὶ ὑφίσαται καὶ φύλακα αὐτὸν τῆς ἰ· ἵππους ἁρμῆς αὐτὸν κτάνη· διονύσιος δὲ ὁ πρὸ ὀλίγου κάτω τοῦ κύκλου βύρσαν αὐτὸν ἠμφιέσθαι φησί· τὸ δὲ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ἁμματῶσθαι· ὁ δὲ τὸν * ποιήσας φησί· καὶ οἱ ὧν σκοπὸν ἄρχον ἴσα κρατεροῦντε μέλεαν τε· πέρσειν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον οὐθαρ καὶ οὔθαρ· ἀκάματον δ' οἱ ὧρσε βιὰ μενέος· οὐδέ οἱ ὕπνος πίπτειν ὧν βλεφάροισι· φυλακὴν δ' ἔχεν ἐμπεδον αὐτῶ· ὁμωλοΐσι·) πύλαι ἐνιβῶν αὗται ἔτως ἐκλήθησαν, ἀπὸ ὁμωλοίως τῶ ἀμφίονος· τοὺς γὰρ πρὸ τοῦ ἀμφίονα φασίν * ἅμα κἀδμῶ τειχίσαι τὴν πόλιν· ἀρισόδημος δ' αὐτοὺς φησὶν οὕτω κληθῆναι, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ ὁμολωΐδος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν νίόβης θυγατέρων· ὁμολωΐδος καλουμένης. Λέοντος δέρος·) λέοντος δέρμα ὁ τυδεὺς ἔσχεν ἐγγεγραμμένον· τῇ μὲν λαιᾷ τὸ δέρμα· τῇ δὲ δεξιᾷ, τὸ πέλτον· τὸ δὲ Τίτιον πρόμνηδες·) οὕτως ἐξεδέξαντο πάλαι· αὐτὶ τοῦ δόρυ ἔχων ὡς πίτιον, ἀλλ' αὐτόχρημα πίτιον πρόμνηδες. Ποτνιάδες·) τὰς τοῦ γλαύκου φησὶν· ἀλυσθῆσαι, καὶ φάσκειν τὸν δεσπότην γλαῦκον τὸν σισύφου· οὐ ποτνίας τῆς βοιωτίας. Κρίωαίσι·) ταῖς ἐν τῇ δίρκῃ. Ἐφοίτων·) ἐσκίρτων. Στρέφιγξι·) μηχαναῖς Ἐνδοθεν·) κυκλούμεναι ἔνδοθεν τῆς αὐτυχε δηλονότι· ἵνας ἄπῃ κατὰ μίσον τῆς ἀσπίδος· στρέφιγξι δ', τὰς πόδας φα

αὐτὸς πρὸς ἐχοιτο τὰς πύλας. Εφίδρους.) αὐτὰ πάλους ἀγωνισάς. ὧν καὶ βίζομένους αὐτὰ πεῖσθαι, ἃ ὧν κρατῆν τὸ αὐτὶ παλον μέρος. Ο πλίτας.) πεζούς. Ως τῷ νοσοῦντι.) τῷ νοσοῦντι μέρει τῶν τειχῶν. Τθυμνασὸν.) τθυμνασὸς, ὄρος βοιωτίας. αὐτὰ τοῦ τῷ τθυμνασῷ παρακειμένῳ χώραν. ἐπὶ πᾶς ὁ ἂν ἐδύνατο, τοῦ τθυμνασοῦ ἀφισκόμενος πλέονες σαν δίους τῶν ἐμβῶν. ἢ οὐκ ἐκλιπόντα. ἀλλ' ἢ δὴ καταλιπόντα. Καὶ πέφρον πέλας.) πλησίον τῆς σούδας. Παιὰν,) εἶδος ᾠδῆς λεγόμενον ἐς ἀπόλλωνα ὧν καὶ παπαιᾶσι τὴν δηγῶν. Νηίτας πύλας.) ἢ ἀπὸ νηΐδος τῆς ἀμφίονος. καὶ γὶ ὁβης. ἢ ἐπὶ νεάται εἰσὶν. ὁ δὲ φρεικύδης ἀπὸ νηΐδος τῆς ζήθου θυγατρός. Πεφρικότα δὲ ἐξορθούμενον τοῖς ἀπίσιν. ὡς τὸ ἔφριξε δὲ μάχη φθισίμβροτος. Προιτίδας.) ἐκ βλωβὰς γὴ ὑπὸ ἀκρισίου, ὥκησαν ὁ προῖτος εἰς τὰς βίβασ. πλησίον τούτων τῶν πυλῶν. Σφάγι ἔχων.) ἱερεῖα εἰς σφαγὶν ἔχων ἕτοιμα σὺν τῷ ἅρματι. ἵν' εἰ χρεία γένοιτο μαντείας, δυδέως σφάξας μαντεύσηται. Οὐ σημεῖ' ἔχων.) οὐκ ἔχων ὧν τὴν ἀπίδι σημεῖα ὧν πρήφασα. καὶ μετὰ ἀλαζονήσας. ὡς τὸ καπανεὺς. χὴ παρ' ἀμφύλῳ τοίαν ὁ μαίτης ἀπὶ δ' ἔχων πάγχαλκον ὄρπε. σῆμα δ' οὐκὶ πὴν κύκλῳ. Παρὸ πλίω.) τὸν ἄρρον κύνα. Επικτοῖς.) ποικίλοις. κατὰ πλοκὴν τοῖς. Επιστολᾶσι.) τοῖς μὲν πρὸς αὐτολὰς κειμένοις ὄμμασι βλέπουσι. μύουσι δὲ τὸ πρὸς δύσιν. βλέπει γὴ αὐτὸν τοῖς μὲν διαγρυπνεῖν. τοῖς δὲ καθεύδειν ὄμμασι. Αλλῶς. Ο εὐριπίδης ἐνίαμὴν τὴν τοῦ ἄρρενος ὀμμάτων σωσανατέλλειν φησὶ τοῖς ἄρεσι δὲ ὀρνόπτοις δὲ πρὸς τὰς δύσεσι καταμύειν. ὁ μὲν γὴ φερεκύ-

παγὰς. ἥρπαζε γὰρ ἡσφίγξ. ὁ δὲ μιγοσκηδὴς ἔπαθεν π
ὅμοιον αὐτῷ παγῆν. Ὠὴν.) τοῦτο τῷ ὦῳ χαρὰς λέγεται.
καὶ ὦῳ φόβου καὶ θρήνου. σύνταῦθα δὲ ὦῳ χαρᾶς.
Εκπορεύεται.) ἐξάγεται. Διὰ μακροῦ.) βραδέως
μὲν ἐξῆρχε. ἀλλ' ὅμως δὲ ἐξέλυε. καὶ ἄκουσον σὺν δοξε
γωὴν τοῦ σίδηροδος. παυσαμένων τῶν θρήνων. τῇ τῶν θρη
νωδῶν δακρύων. Οὗ παρ' ἀσπίδα βέβηκας.) οὗ
πολλοῖς ἀντιγράφοις φέρεται ὅτος ὁ σίχος. ἐπειδὴ ὑ
πεσπεισῆς αὐτοῦ ἰωνικὴ ἢ κεχώρισαι τὸ δ' ἀπ' ὀτου. διὰ
τοῦτο ὑπονοεῖ μὴ καὶ πίθηκος. Ως ἀπαλλάξω.) τὸ
ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα. ἦλθον ἵνα σε ἀπαλλάξω τοῦ φόβου.
Επάπυργοι.) ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀπύλοις. πύργος γὰρ ἡ ἀσφά
λεια. Αλλως. Αἱ ἐπ' ἀπύλοις κεῖται τῆς πόλεως.
Ηλθον ἢ πρὸς κίνδυνον.) ἀντὶ τοῦ συμβαλόντες τοῖς
ἀργείοις, κινδυνώδη διάπειραν ἔχον. Ακμὴν ἐς αὐτὴν.)
ἐς αὐτὴν ἦλθον τοῦ πολέμου τὴν σφοδρότητα. ἀλλ' ὁ τῶν
καδμείων πόλεμος, κρείσσων ἐγένετο τῶν ἀργείων.
Εἴπ πολυνείκους πόδι.) φιλοσόφου μητρὸς ἦθος. δύχε
ται γὰρ ἑκάτερον δύτυχεῖν. ἀκούσασα ἢ πόδι ἐποκλέους
καὶ πόδι πολυνείκους ἐρωτᾷ. Ξωὼρίς.) ἡδυὰς.
Εὐδαιμονοίης.) δύτυχοίης. λέγον δὲ πῶς τοὺς ἀργείους
ἀπὸ τῶν πυλῶν ἀπεδιώξατε πόδι κυκλούμενοι ὑπ' ἐκεί
νων ὅπως εἰσελθοῦσα δύφραίνω τὸν τυφλὸν οἰδίποδα.
τῆς γῆς ταύτης φυλακὴ μένης. Μελαίνετον.) μέ
λαναν λαβὶὼ ἔχον κερατίνῳ. ἢ σίδηρον. ἢ σίδηρος. μέ
λας δ' οὐκ ἔστι σίδηρος. ἐπ' ἄκρων ἢ πύργων πρὸς τὸ
πᾶσι τὴν πρᾶξιν καταφανῆ γενέσθαι. τὸ ἐξῆς ξίφος
μελαίνετον. σωτήριον. Λοχαγέτας.) λόχους. τάγ
ματα. Φύλακας διὰ τοῦτο ἐπὶ τάξει στρατηγοὺς
πρὸς ταῖς ἑπτὰ πύλαις, ἑαυτὸν οὐ κατατάξας. ὅπως

Καλλίνικος ὤν.) τὸ ἑξῆς καλλίνικος ἀφ' ὧν πᾶν ἀγώνισμα τῶν τῆς σφιγγὸς ἕνεκα, γάμους συνάπτει τῇ μητρί.

Μέλιος.) ἀπὸ τούτου δυθέως ἐχρῆν ἄρξασθαι τὸν χορὸν ἐκεῖνα ἀφ' ὧν πεπράκασι. διὰ φόνων δὲ εἰσέρχεται εἰς τὴν μιμησαμένην φιλονεικίαν. λέγει δὲ τὴν μονομαχίαν. καταβαλὼν διὰ τὴν ἀρὰν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ὁ ἄβλιος.

Αλλως. Διαμάτων.) τὴν πόλιν δὲ διὰ φόνων ἐναλλάσσει. τὸ δὲ ἀμείβει ἀμοιβαῖα ποιεῖ. ἐμβαλὼν διὰ καταρῶν τοὺς παῖδας εἰς φιλονεικίαν.

Αλλως. τὰ πρῶτα κακὰ, διαμάτων ἤλαξεν. ἐμβαλὼν τοὺς παῖδας διὰ καταρῶν εἰς φιλονεικίαν.

Αγάμεθα ἀγάμεθα.) θαυμάζομεν. καὶ ἐκπλησσόμεθα τὸν μεγαλοφυᾶ ἐκεῖνον. ὃς ἦλθεν ὧν θανάτου ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. κρέοντι μὲν καταλείψας βρίθους. τοὺς δ' ἐπὶ ἀπύλους βάβας νικηφόρους καταστήσων. αὐτικα καλλαστόμενος ἐκουσίως θανάτῳ τὴν δύκλειαν. Γενοίμεθ' δὲ.) εἴθε ὦ δύναιντο ἀθηναῖοι. καὶ ἡμεῖς οὕτυχήσαιμεν τοιούτων τέκνων. ὡς παρθένοι δὲ παρθένῳ θεῷ δυχόμεθα. τοῦτον γὰρ ἐδῆσαι θεὸν. συμπαραλαμβάνουσι δὲ τὸ πᾶν γένος γενοίμεθα λέγουσαι.

Α δράκοντος.) ἵνα τὸν φόνον τὸν διὰ λίθου γενόμενον τοῦ δράκοντος πεποίηκας. δοκεῖ γὰρ ἀθηνᾶ συμπράξαι τῷ κάδμῳ κατὰ τὸ σπαρτῶν. καὶ ἱδρύσατο ταύτην ὄγκας προσαγορεύσας τῶν φοινίκων διαλέκτῳ. ὧν γέγραπται δὲ τῷ ἱερῷ τούτῳ, ὄγκας υἱὸς. τουτέστιν ἀθλιώτατος. ὅτι ποτε κάδμος ἔσπασε τὸ βοῶν θ' ἱέρευσεν ὅτ' ἔκτισεν ἄστυ τὸ βάβας. Καδμήιαν μόρμυναν.) τὸν κάδμον πολυφραστικῶς διεγήρασε καὶ παρορμήσασα εἰς ὄρχον. ἤτοι εἰς τὸν φόνον τοῦ δράκοντος. Οθεν.) ἤγουν ἀφ' ἧς αἰτίας ἐπῆλθεν εἰς τὴν δὲ τὴν πόλιν μελάθη τῆς βλάβης τῶν θεῶν ἀφ'

λείοις καὶ μαινικοῖς πηροῖς· καὶ τοῖς ὄνυξι τοῖς ὠμὰ τὰ κρέα ἀσπαίζουσι πρὸς σίτησιν· ἡ τὴν πεδαίρουσα· τοὺς νέους ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ὕψος αἴρουσα ποτὲ ἐκ τῶν τόπων τῆς δίρκης ἤτοι ἐκ τῶν θηβῶν· πολιήγις καὶ πολιέφορον ἄγαλμα καὶ ἀνήθογον ὠδὴν· ἄλυρον δὲ μοῦσαν τὸν θρῆνον· παρίσσον πρὸς αὐλὸν οὐχὶ πρὸς λύραν ἤδοντο οἱ ὕμνοι· ἱερὰν ἀπόλλωνος νομιζομένην· ἀπευθὴς δὲ θεὸς ὁ ἀπόλλων· αἰχύλος· τί ταῦτ' ἀνωλόλυξας ἀμφὶ λοξίου· οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥς τε θρῆνητοῦ τυχεῖν· ἢ ἀμφὶ ᾧ πρὸς τὸ ἐφέρου· πολιέφορον ὠδὴν· λέγει δὲ τὸ ἄσιγμα.

Ἀχέα πατρίδι φόνια·) λέγω φόνους· καὶ λύπας ταῖς θήβαις· πηνὶς δὲ τὸ φόνια πρὸς τὸ ἐξῆς· ὃς παῖς τὸ φόνια πράξας· φόνιος ἦν θεὸς· ὁ ἐκθεὶς ταῦτα πράξας αὐτὸς φόνιος ἦν· αἱ δὲ ἰάλεμοι ἦσαν περθένων· καὶ ἦσαν μητέρων ἐσέναζον σὺν τοῖς οἴκοις· πενθοῦσαι αἱ μὲν, τὰς νύκτας· αἱ δὲ, τοὺς ἀδελφούς· Ἰόν δὲ βοὰν· θρηνητικὴν βοὴν διὸ ὦ μὲν θρηνῶν, ἡλοῦται· ὦ δὲ παιώνων δεσπόζεται· Ἐπώτοπίσω·) ἄλλος ἄλλῳ ἐθρήνει· ὁ σιναγωγὸς δὲ καὶ ἡ ἠχὴ βροντὴ ὑπῆρχεν ὅμοιος· ὅτε αὐλαὶ πάσῃσιν ἠσφίγξ ἀπὸ τῆς πόλεως πυκὰ τῶν ἀνδρῶν θρῆνος καὶ βοὴ ἐγένετο· μετὰ χρόνον δὲ ὁ ἄλλος οἰδίπους εἰς τήνδε τὴν γῆν τῶν θηβαίων ταῖς τοῦ ἀπόλλωνος πρεαπομπαῖς ἦλθε· Ἀποσολαῖς·) πωθανομένῳ γὰρ οἰδίποδι πρὸς τῶν γονέων, ἐχρήσθη αὐτῷ ὁ θεὸς ὡς ἀποκτείνας τὸν πατέρα, γαμήσει τὴν μητέρα· διὸ εἰς θήβας ἦλθεν, οὐκ εἰς κόρινθον· φοβούμενος μὴ ἀποκτείνας πόλυβον, γαμήσει μερόπην· Τότε μὲν ἄσμενος·) αὐτὶ τοῦ ἡδὺς διὰ τὸ λύσαι τὸ ἄσιγμα· πάλιν δὲ ἤτοι ὕστερον ἄρχει σωκάπη· διὰ τὸν γάμον τῆς μητρὸς· καὶ τὰ λοιπὰ· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σωκάπη·

ἐξ οὗ τῶν ἀδόντων οἱ παρτοί· ὅς τις τοὺς ἀναβαθέντας ποτὶ ἐκ τῆς γῆς παρτοὺς διαπέπτει καὶ βασιλῆς τῆς δὲ τῆς γῆς κατεσήσατο· ἀλλ' ἀπελύσομαι· καὶ σὰς ἐκ τοῦ ἄκρου τῶν ἐπαλξέων· καὶ σφάξασ' ἐμαυτὸν ἐς τὴν θαλάμῳ τὴν σκοτεινὴν τοῦ δράκοντος· ὅπου ὁ τηρισίας δι' ἐνυήσατο καὶ παρίωσι φονεύθῳαι, ἐλευθερώσω τὴν γῆν. Σφάξασ' ἐμαυτόν·) σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τοῦ λαίου φησὶ πεπυῆκέναι τὸν μιγοικιακὸν ἄστρατος δὲ, ὑπὸ τῆς σφιγγός. Σηκόν·) εἰς τὸν σηκὸν σφάξασ' ἐμαυτὸν ἀπὸ τῶν τειχέων· ὡς τοῦ σηκοῦ πλησίον τοῦ τείχους ὄντος. Ἐξενήσατο·) ὅπου ὁ μάντις ἐξήνησεν· ἔπει γῆ· δεῖ τὸν δὲ βαλάμαις οὐ δράκων ὁ γενηνὶς ἐγένετο· δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος, σφαγὲν πεφόνιον ἄμμα δοῦναι γῆ χθονὶ. Ἀλλ' ἐμὶ·) οὐκ ἐκφόβεομαι· ἀλλ' ἐμὶ πρὸς θάνατον ἐπάλξεων ἄκρων. Εἴρηται λόγος·) εἰλέχθη ὁ λόγος· ἀπέρχομαι δὲ διὰ τοῦ ἐμοῦ θανάτου δῶρον οὐκ ἀπρεπὶς τῇ πατρίδι δῶσων· καὶ τοῦ κινδύνου ταύτην ἐλευθερώσων· ἑκάστος ὃ κατὰ δύναμιν ἔχει ἀγαθὸν εἰσφέρει τῇ πατρίδι, ἐκτὸς ἂν ὦσαν πᾶσαι κακοῦ ἄκρι πόλις. Εβασ' ἐβασ·) πρὸς οὐδὲν ταῦτα· ἔδει γὰρ τὸν χορὸν οἰκτίσαι θαι καὶ τὸν θάνατον μιγοικίας· ἢ ἀποδέχεσθαι τὴν δύτυχίαν τοῦ νεανίσκου· ἀλλὰ τὸ πρὶν οἱ δίπουν· καὶ τὴν σφίγγα δινοῦνται τὲ πολλάκις ἐρημίαν. Εβασ·) ἦλθον ἦλθον ὦ πιερία σφίγξ· γένυμα μὲν τῆς πεμβαίων γῆς· σὺ ταῦθ' γὰρ ἐγεννήθης· λόχμιμα δὲ, τοῦ τυφῶνος· καὶ τῆς καταχθονίου ἐχίδνης· ὦ ἁρπαγὴ τ' ἐμβαίων· πολλῶν σιναγμῶν αἰτία· πολύφθορε· μεξοπάρθενε· ἔχεις γὰρ τὲ μὲν παρθένου· τὲ δὲ, ἅρπις· ξένης καὶ παραδόξου φύσεως φοινικῶν τάρασ τοῖς τε φθιτοῖς

πρὸς τὴν σὴν κασιγνήτην ἰοκάστην ἐλθὼν· ἧς πέπλος καὶ
πέρπας τὸν μαστὸν ἐθήλασα, τῆς μητρὸς σφριθεὶς ὑβ ὀργῆ
φασὶς γενόμενος προσαπορρώσων ἐκείνων· καὶ σωτεξό-
μενος, ἀπελθήσομαι διατηρήσων τ ἐμαυτοῦ ζωήν· σὺ δὲ
τίνος δὲ ἰσορεῖ σοφοκλῆς· μετὰ γῆς βάνατον τοῦ πατ-
δὸς ἡ μήτηρ αὐτοῦ ζῆ· ὡς ἰν αὐτῇ νῦν φησί· καὶ μὴν ὁρῶ
δὲ μαρτὲ τοῦ κρέοντος. Προσηλορήσων αὐτὴν·) καὶ
σώσων τὸν βίον· Ἀλλὰ· σώσων τὴν πόλιν οὐ γὰρ
ὡς ὁ πατὴρ ὥετο· Ἀλλ᾽ ἔα χώρει·) πρόβυσον ἄπελθε·
μὴ σὺ σαυτὸν ἐμπόδιζε πρὸς τὴν σωτηρίας· Ἀλλὰ·
μὴ τὸ σὸν ὅσον τὸ κατὰ σὲ μὴ γενέσθω κώλυμα·
Γωνάζυ·) ὦ γωναῖκες λίας ὦπ τῆ δείως ὑβ καλῶς ἐξέ-
βαλον τ φόβον τοῦ πατρὸς, διὰ λόγων ἅπαντήσασ᾽ αὖ
τ· ὥστε τυχεῖν ὧν βούλομαι· ὅστις ὁ πατὴρ φυγαδεύει
καὶ ὑπεξάγει τῆς πόλεως τῆς ὀντυχίας ἀποστερῶν με·
καὶ φόβῳ δίδωσιν ἐμὲ· καὶ συγγνώμης ἄξιον τὸ πρᾶγ
μα τῷ πατρί· τὸ κατ᾽ ἐμὲ δ᾽ οὐδαμῶς συγγνώμ ἔ-
χει, τὸ γενέσθαι προδότην τῆς πατρίδος ἥτις ἐγέννη-
σέ με· ἵνα οὖν γνῶτε ἀπελθήσομαι· ὑβ σώσω τ πόλιν·
τ δὲ ζῶν δώσω ὥστε ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῆς δὲ τῆς χθο-
νὸς· οὐχ ὑμᾶς γὰ ἄξιον λέπει τὸ θέλειν οἱ τ μαστθμά-
των ἐλεύθεροι ὑβπὸ τ θεῶν μαίας καζόμενοι, οὐκ αὐ-
τὰ βάλουται ἀποθανεῖν παρὰ πόλεμον σαίντες, καὶ ὑπὲρ
τῆς πατρίδος ἐμπροδὼν τὴν πύργων μαχόμενοι· ἐγὼ
δὲ πατέρα καὶ ἀδελφὸν προδοὺς, καὶ πόλιν τὴν ἐμαυ-
τοῦ, ὡς ἀνανδρος ἔξω τῆς χθονὸς ἀπελθήσομαι, καὶ ὅ-
που ἂν ζῶ κακὸς τρόπος φανήσομαι· οὐ ποιήσω τοῦτο
μὰ τὸν μετ᾽ ἄστρων ζῆνα· τὸν ἥλιον φησὶ τὸν ἄπιον τοῦ ἐ-
μοῦ φόνου· ἄρχη δὲ φόνιον, ἐπειδὴ οὗτος φονικὸς τ πατρ
τ· δράκοντι κατασήσω αὐτοῦ φύλακα τῆς κρήνης·

συμφορᾶς αὐτὴ τοῦ ἐς τοιαύτην συμφορὰν ἀπελθοῦσα μαι. ὥστε παραθῆναι τῇ πόλει τοῦτον σφαγέντα. αὐτὴ τοῦ ὥστε σφαγιασθῆναι ὑπὲρ τῆς πόλεως. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ὑπάρχει φιλότεκνος ὁ βίος. ἔχουσι πάντες ἄνθρωποι τὰ ἑαυτῶν τέκνα φιλοῦσι. οὐδεὶς ἂν δοίη τὸν αὑτοῦ παῖδα ὥστε φονευθῆναι. μὴ ἐπαινέτω με τοῖς λόγους οὐλόγους λέγων. τὰ μὰ τέκνα συμβουλεύων με κτανεῖν. ἐγὼ δὲ ἐγνώσκειν ὑπὲρ πατρίδος ἕτοιμος ἐμαυτὸν ἀπολυόμενος αὐτὸν τῶν πεπρωμένων κακῶν. σὺ γὰρ ἐγκαίρως καθίσαμαι. ἀλλ' ἄγε ὦ παῖ πρὸ τοῦ τὴν πόλιν μαθεῖν, τὰ ἀπαίδευτος τοῦ μαίνεσθαι ἐάσασ' χρησίμια, φεῦγε λίαν τοιχέως τῆς χθονὸς ταύτης ἐλευθερώθεις. λέξει γὰρ τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα. ὦ τὰς ἐπὶ πύλας. καὶ τοὺς λοχαγέτας παραγενόμενος καὶ ἐὰν προφθάσωμεν, ὑπάρχει σωτηρία. ἐὰν δὲ ὑστερήσῃς ἀπολόμεθα. ἀπόβαινε ὦ γὰρ. Ποῦ δῆτα.) ποῦ λοιπὸν φύγω. ἐς τίνα πόλιν. εἰς τίνα τῶν φίλων; Ὅπου.) ποῦ, ὅπου μακρὰν μάλιστα τῆσδε τῆς γῆς γενήσῃ. Οὐκοῦν.) πρέπουσι λοιπὸν ὅπου πορεύῃ λέγειν. ἐκπλήρου δ' ἐμέ. Δελφοὺς περάσασ'.) ἐκ τῶν δελφῶν περάσασ' δηλονότι. εἰς οὐδὲν δὲ χρήσιμον τὸν πογραφεῖ. μᾶλλον δὲ αὐτὸν ἐχρῆν σκοπεῖν, ὅπως τῶν πολεμίων παρακαθιζομένων λήσει φεύγων ὁ μιαιφόνος. Σιμνὰ.) τὰ σεβάσμια τῆς δωδώνης θεμέλια φύλαγμά μοι γένοιτο. ὅ ἐστι ποία πόλις δεξαμένη με σώσει. Πόμπιμος ὁ δαίμων.) ὁδηγήσειε ἡ τύχη. Χρημάτων δὲ.) τίς δ' ἀπορία. Ἐγὼ πορεύσω.) αὐτὰ τοῦ πέμψω χρυσὸν. καλῶς λέγεις ὦ παῖ περ. ἀπέρχου δή. Ὡς σὺ πρὸς.) ἐκπαραλλάλου. ἢ ἢ εἰς πόλιν

σῇ μνησθέντα, οὐ σφαγήσεται. ἀφθόρου γὰρ ἀνδρὸς χρεὼν
ἦν καθ' ἱμνησθύσατο. ἢ ἐπεὶ ὡς λέγουσι λάθρα σωθῇ
θεὶ. τοῦτο δ' ὡς μαίνην ἡδέτα δυφήμως εἰπεῖν. αἰσιμέ
νος δὲ τὴν πόλιν, αὐτὶ τοῦ σφαγιασθεὶς καὶ ἱερωθεὶς τῇ
πόλει. Πικρὸν δ' ἀδρᾶσω.) μόνος γὰρ ἰσώθη τῶν
στρατηγῶν. διὸ εἶπε νόσον. πικρὸν δὲ, διὰ τὴν λύπην τῶν
συστρατευσαμένων. Κλεινὰς τε βίβασ.) εὐδόξους
θήσει ἀπὸ κοινοῦ. Τοῖν δ' ἰλοῦ.) ἀπὸ τῶν δύο δυσυ
χιῶν, πρόκρινε τὴν ἐτέραν. ἢ τὸν παῖδα σῶσον. ἢ τὴν
πόλιν. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν.) πανθ' ὅσα παρ' ἡμῶν
ἐβούλου μαθεῖν ἐ χεις. αὐτὶ τοῦ ἀκήκοασ καὶ κατέχεις.
Ηχοῦ τέκνον.) προσδοποιοῦ βύγατερ πρὸς τὸ οἰκον. ὅστις
δὲ μαντικὴν χρῆται τέχνη μάταιός ἐσι. τὴν μὲν γὰρ τύχη
δηλώσασ μισητὰ, ἵπαχθὴς ἐγένετο ἐκείνοις δηλούσ
ὧν χάριν τοὺς μαντήασ ποιῆται. ψευδῆ δὲ τοῖς χρωμέ
νοις λέγων ὑπὸ συμπαθείασ, ἀδίκει. εἰς τοὺς θεοὺς ψευ
δόμενος. κρύπτων τὸ ἀληθὲς ἐκ μὲν δηλον ποιεῖ τὸ δύ
ναμιν αὐτῶν καὶ τὴν σοφιαν. τὸν δὲ ἀπόλλωνα δὲ μόνον
πρέπει χρησμοὺς διδόναι τοῖς βροτοῖς. ὃς οὐ φοβεῖ
ται πυθὼ. Κρέον τί σιγᾶς.) ὦ κρέον τί σιωπᾶς τὴν
φωνὴν ἀνεχον ὧν χῶν. καὶ οὐκέτι φθεγγόμενος. ὡς ἐθέλε
γεν οὐ σιωπᾶς σοι καιρὸς ἀκούσαι τῶν τε. ἀλλὰ βου
λύσασθαί τι καὶ πράξαι. Σχάσασ.) μεταφορικῶς
κατέτι τοῦ ἀποκόψασ. καὶ ἀποκλείσασ. ἀφθογγον δὲ γῆν
ρων, αὐτὶ τοῦ ἄηχον. Κἀμοί μὲν.) κἀγώ σοι οὐδὲν
ἧττον σωαλγῶ. ἀλλ' οὐ σιωπᾶς. βουλῆς δὲ μᾶλλον καιρὸς ἐσιν. διὸ ἔθη λαλεῖν σε. Δῆλον οἵγ' ἐμοί λό
γοι.) λείπει τὸ πρᾶγμα. δῆλον τὸ πρᾶγμα. Ἐγὼ γὰρ
ἥκω εἰς τόδ' ἐμοι.) ἐγὼ γὰρ οὐδέποτε εἰς τοῦτο τῆς

κατὰ τοῦ κάδμου. ὃς ἀρχὴς ἐκδικῆ τὸν φόνον τοῦ ὑπὸ γῆς γεννηθέντος δράκοντος ὃν ἐφόνευσεν αὐτὸς ὁ κάδμος. καὶ ταῦτα ποιοῦντες βοιωτὸν ἔξετε τὸν ἄρχοντα κάδμου παλαιῶν.) λείπει ἢ κατὰ. ὁ δὲ γοῦς κατὰ κάδμου. διὰ τὴν παλαιὰν μῆνιν τοῦ ἄρεως. καὶ τοῦ κάδμου. ἐπ' ἐκδικίᾳ γὰρ τοῦ δράκοντος ἐπὶ καὶ γῶν μνησικακῆ τοῖς πολεμηφθεῖσι τῶν σπαρτῶν ὁ ἄρης. ἐπεὶ μὴ ἤμυναν τῷ δράκοντι γενόμενοι ὑπ' αὐτοῦ. οὔτε τοῖς ἀδελφοῖς. ἔμειναν δὲ τοῦ κάδμου φίλοι. καὶ σὺν αὐτῷ ἔκτισαν τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἐχίων, καὶ θυγατέρα κάδμου ἔγημε. ἀλλαχοῦ δὲ φησὶ ταῦτα ὑπὸ διονύσου πεπονθέναι τὴν πόλιν. Χθὼν δ' αὐτὶ καρποῦ.) ἢ γῆ δὲ ἐὰν αὐτὶ καρποῦ. ἤτοι τοῦ δράκοντος τοῦ γοῦ αὐτῆς, λάβη καρπὸν, ἤτοι τὸν μενοικέα. καὶ αὐτὶ τοῦ αἵματος τοῦ δράκοντος, αἷμα βρότειον τοῦ μενοικέως, ἔσαι ἴλεως ὑμῖν. ἐλπέτο γὰρ ἡ γῆ ὅτι τῶν γηγενῶν σπαρτῶν ἐδέξατο τὸ αἷμα. Ηπροθύμιον.) ἥτις ἡ γῆ αὐτὸ ἔδωκε ποτὲ ἡμῖν σάχων τῶν σπαρτῶν χρυσοπήληκα. ἤτοι σὺν δρασὶ χρυσαῖς πολυκεφαλαίαις κεκοσμημένους. οὕτω γὰρ αὐτὸ ἔδωσαν. ἢ ἀπὸ μέρους τῆς πήλικος πᾶσαν τὴν ὅπλισιν δέ γοεῖν. Λοιπὸς ἢ σπαρτῶν γένους.) οἱ πολεμηφθέντες τῶν σπαρτῶν ὡς αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν χθόνιος. οὐδαῖος. πέλωρος. ὑπερήωρ. καὶ ἐχίων. ὃς ἔγημεν ἀγαυὼ τὴν κάδμου θυγατέρα. ἐξῆς ποιῆ πενθέα. οὗ ὁ κλάσας. οὐ μενοικεύς. οὐ κρέων. καὶ ἑξῆς. Ακέραιος.) καθαρὸς. καὶ αὐτὸ πλῆκτος. καὶ ἀληθὴς ἀπόγονος τῶν σπαρτῶν. Τὸ δὲ ἔκτε μητρὸς ἐρεσίγουν τ' ἀπο.) αὐτὶ ἐνικοῦ τὸ πληθυντικὸν εἶπε. αὐτὶ τοῦ ἀκέραιος καὶ ἀπὸ πατρός. Αἵμογος μὲν οὖν.) ὁ αἵμων φησὶν ὁ περισβύτερός σου γὸς τὸ μεμολύνθαι

πατρίδα. ὅμηρος ἐς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Κλύοις ἂν ἤδη.) ἄκουε δή νυν. Βούλη πατρόνυστος.) τὴν δίκην σιγᾶν φησί μὴ αὐτίκρυ τοῦ μεγίστου κίνδυνου λέγειν. ἤτοι τε πρὸς τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. ἀλλ' ὡς περ καὶ ἐπίρρωσι ποιεῖ. δοὺρ' ἐλθὲ ἐς οἷς σοι. λίγοι δ' ἄττις ὅτι μεγίκου ἐσι τὸ πρόσωπον. καὶ φιλόδοξον. ὡς καὶ τὴν ψυχὴν προέσθαι ὑπὲρ δόκλείας. Ἄκουε δή.) τῶν ἐμῶν μαρτυμάτων τὴν μέθοδον. ἅ πνα ποιοῦντες σώσαιτ' ἂν τὴν πόλιν τῶν θηβαίων. χρεία ἐσὶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος σφάξαι τὸν σὸν παῖδα τοῦτον τὸν μεγοικίαε ἐπειδὴ τὴν δύτυχίαν τῆς πόλιως αὐτὸς ἀναίρητης. Τί φῆς.) τί λέγεις. τίς ἐσὶν ὁ λόγος οὗτος οὐ πᾶσι γέρον. γράφεται καὶ οὕτως τί φῆς. ἐμὸν παῖδ' ἕνεκα χρῆς σφάξαι βέλεις; Σοίγε.) σοὶ μόνῳ κακὰ. Χαιρὶν τῶ πόλις φθερεῖσθω.) οἰμωζέτω. Ἐκυδέα πάλιν.) ὑποσρέφει ἐς τοὐπίσω. ἀναχωρεῖ. ἐξαργος γίνεται. Χαίρων ἄπιθι.) οὐ γὰρ χρεία μοι ἐσὶ τῶν σῶν μαρτυμάτων. Ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια.) τοῦτο κατηρῶτο σιγᾶν ὁ τηρεσίας φησί. Ὦ πρὸς σὲ.) λάπτει τὸ ἰκτθύωσι ὦ τηρεσία. προσπίπτωσι κατὰ γόνατῶν. ἕνεκα. χῆς τῆς τιμίας τριχὸς ἕνεκα. Ἀδικεῖν κελεύεις.) προτρέπων με δηλογότι μὴ λέγειν τὸ δίκαιον. Ἄλλοις μελήσει.) ταῦτ' ἄλλοις ἔσαι δικαιοφρονῆδος. τὸ κτενεῖν δηλογότι. ὑπ' ἐμοῦ δὲ λεχθήσεται. Ἐκ τοῦ δ' ἐμοί.) ἀπὸ ποίας αἰτίας τόδε τὸ κακὸν ἦλθεν ἐμοί χῶ πατρί. Ὀρθῶς.) ἁρμοδίως μ' ἐρώτας. καὶ ἐς ἐξέτασιν ἔρχη τῶν ἐμῶν λόγων. πρέπει τοίνδε σὺ τῷ φωλεῷ, ὅπου ὀργεγενῆς δράκων ἐγίνετο φύλαξ τ' χαμάτων τῆς δίρκης, σφαγέντες, τὸ ἀπὸ τῆς σφαγῆς αἷμα δοῦναι βυσίν, καὶ τῇ γῇ. διὰ τὸ μνήματα τὰ παλαιὰ τοῦ ἀρίως, τὰ

μόνον δὲ ἰῶ θεοῖς, ὥς τι καὶ αὐτοὺς ἀλλήλους ἀποκτεῖναι. Ημαρτον ἀμαθῶς.) ἀπέτυχον ἁπαλθύτως. Οὐ τὲ ἔξοδον.) ἐλευθερίαν προσήκεσθαι τῆς οἰκίας. Ἐξηγρίωσαν.) εἰς θυμὸν ἐκίνησαν. Εκδ' ἔπυθο.) ἔβρεφώνησε κατ' αὐτῶν ἀρὰς χαλεπὰς τυφλὸς ὤν. σὺ δὲ τούτω δὲ χῇ καταπεφρονημένος. καὶ ὑβριζόμενος. Αγὼ.) λείπει διὰ διὰ λέγων. τὸ δὲ οὖ ἀπὸ κοινοῦ. ὁ δὲ νοῦς πράττων καὶ λέγων πολλὰ, ἐμισήθη ὑπὸ τῶν παίδων τοῦ οἰδίποδος. γράφεται χῇ εἰς ὄχλον ἦλθον. αὐτὲ τὲ εἰς ὄχλησιν. Αὐτόχειρ.) αὐτὶ τοῦ αὐτοχείρως αμφότεροι φονευθήσονται. Μίξαντες.) συγκεράσαντες. Ε κεῖνο μὲν χῇ.) ἔθος ποιητικὸν, τὸ ἀπὸ τοῦ χῇ πρῆχεσθαι. ὄμηρος. ὦ φίλοι. ἔνδον γὰρ τις ἐποιχομένη μείζων ἐσὸν. χῇ μέγαν δρος. ἐκ γειτόνων χῇ οἴκων ὥστε χωρύχειν. Πρῶτον ἰῶ.) αὐτὶ τοῦ πρωτίστου. αἱρετώτερον. ἰῶ κρατίστερον. μηδένα τῶν καταχθονίων ἀπὸ τοῦ οἰδίποδος, μὴ βασιλέα. μήτε πολίτην ὑπάρχειν τῆς χθονὸς. ὡς κακοδαιμονοῦντας. ὡς σκληρῷ δαίμονι. καὶ ἀπαγερώπω χρωμένους. ἐπεὶ δ' ἰῶ κρατίστερόν ἐστι τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ ὄμηρος ἐπὶ τὰ χειρόνα νικᾷ, ἐστὶν ἀλληγορία μέθοδος καὶ ἐπίνοια σωτηρίας. ἀλλ' οὐκ ἀνώνυμον οὐτ' ἐμοὶ τόδε ἐπεῖν. καὶ λυπηρὸν τὸ σύμβαμα τῶν κλήρων τοῖς κεκτημένοις τ' δυσχέρειαν, ὥς τι παρασχεῖν τῇ πόλει θεραπείας φάρμακον. ἀπολύσομαι. χαίρετε. εἰς χῇ ὧν καὶ αὐτὸς. μετὰ πολλῶν βιβαίων ἀπολοῦμαι. τοῦτο χῇ ἥμαρται. Επίσχου.) ἐπίσχες σιωπᾷ. ἃ πρέσβυ. χῇ κατέρησον. Μὴ ἰῶ λαμβάνε.) μή μ' ἅπτου. Μενῶ.) περίμενον, τί φύγῃς. Τύχης.) ἢ ἀγαθὴ τύχη σε φύγῃ οὐκ ἐγώ. Εἰς χῇ τί μᾶλλον.) δεῖ προθυμίαν ἔχειν, ἢ περὶ τὸ σώζειν τὴν

πατρίδα.

ξασιάζουσι κατὰ τοῦ βασιλίως ὀιχθείως. καὶ ἤπλω θεὶς ἐφονεύθη. ὕστερον δὲ κατὰ πυθόχρησον ἐπμήθη. καὶ ὁ πάφος αὐτοῦ ἱερώθη. διὰ τὸ πρῶτον τὰ ἐλθουσίνια μυηθῆναι πυῖς δὲ γὰν ποσειδῶνος τὴν δυμολπου φασίν. ὃς ἤπηθεὶς ὑπὸ τῆς ἀθήνης εἰς τὴν ὄρυν τὴν πδὲ τῆς ἀπλικῆς διὰ τῆς ἐλαίασ, τὸν γὸν αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀθηναίων ἐκίνησεν. χρυσοῦν δὲ σέφανον ἔπεν, ἐπειδὴ σεφάνους ἔχουσιν ἐν τοῖς πολέμοις. ἵνα νικῶντες ἀναδέωνται. Οἰωνὸν ἐθέμιω.) σημεῖον ἐθέμιω τοῦ ἡμᾶς νικῆσαι τὸν ὧν τὴ γίκη δοθέντα σοι σέφανον. ἐν παραχῇ γὸ ἐσμὲν ὡς αὐτὸς οἶδας τοῦ πολέμου τῶν ἀργείων. καὶ δὴ καὶ μεγάλη ἐσὶ τῶς θήβας ἀχωγία. ὁ μὲν βασιλεὺς ἐποκλῆς πρὸ ὀλίγου ὁπλισθεὶς ὅπλοις ἐξῆλθε πρὸς μάχιω τῶν ἀργείων. ἐμοὶ δ' οὐ ἐτέλατο παρὰ σοῦ μαθὼν, τί ποιοῦντες τὴν πόλιν ῥυσαίμεθα. Ἐποκλέους μὲν.) προεῖπεν ὁ ἐτεοκλῆς αἰτίαν τῆς λύπης τοῦ μαντέως. σοὶ μὲν γὸ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται. ἐγὼ δὲ πέχυμι μαντικῶι ἐμεμψάμιω. αὐτί τοῦ ἐξεφαύλισα. Ἐξ οὗ πεκυώθη.) τέκνου πατρὲ ἐγένετο. αὐτί τοῦ ἐτέκνωσε. κατὰ ἀπαρίθμησιν δὲ προάγει τὸν λόγον. ἀπὸ τελαίω γὸ ἀρξάμενος, κατέβη εἰς τοὺς πδὲ τὸν ἐτοκλέα. καὶ πολυνείκιω. Αἱ βαίματωποί.) καὶ ἐξ οὗ ἐγένοντο αἱ ἡμαγμέναι. καὶ πετρωμέναι τῶν ὀφθαλμῶν τυφλώσεις. Θεῶν σόφισμα.) αὐτί τοῦ ἐπίγνοια θεῶν. ἵνα πᾶσι δεχθῇ μὴ παρακούειν θεῶν. καὶ ἀπόδειξις δὲ ἥκω παράινεσις εἰς τὸ μὴ παραβῆναι τὸ θεῖον.

Ὡς δὴ θεοὺς.) ὡς δὴ μέλλοντος ἐκ τούτου τὴν τῶν θεῶν κρίσιν. καὶ ἀναγκάσησιν ὑπερβῆναι, καὶ μέχρι τούτου οἰόμενοι σώσειν αὐτοῖς τὸ κακὸν τοῖς θεοῖς. διὰ τοῦ συγκλείειν τὸν πατέρα πδὲ τρέχωπεις. κεκρι-

χθυ, ἀκίνητον μένει, οὕτω καὶ πρισβύτης ἐμὴ τὶς αὐτὸν ἀνακουφίζει, ἑαυτῷ χρῆσθαι οὐδυάσται. Εἰ σν.) ἔσω τῶν τε. διατίμιε ὦ κρέον μετακαλέσω σὲ ὡς ουδή. Οὔπω λελήσμεθα.) οὐδαμῶς ἐπελαθόμεθα διὸ στε μετακαλεσάμεθα. ἀλλ' ἀγάπλαβε τὴν δυώαμιν. καὶ τὴν πυρὶ ὡς σύμιξον. ἐκβαλὼν τὸ ἄθμα, ὅπερ ἡ ὁδὸς ἐποίησεν. Καὶ πυδὶμ' ἄβροισον.) διὰ τοῦτο πυδῖμα αὐτὸν ἀβροῖσαι φησίν, ἵνα τὴν ἔνδον ἐκ τῆς ὁδὸς αὐτῷ συμβᾶσαν θρόμότητα ἀναψύξη διὰ τοῦ ἐξωθεν πνεύματος. Κἄπος.) νῦν τὸν κάματον. ἢ τὸ τῆς ὁδοῦ ἄθμα μνόμενον. ἄλλοι δὲ ἄπος τὸ ὕψος. νῦν δὲ καταχρησικῶς τὸ μῆκος. ὡς καὶ πρὸς ὀλίβριος σὺ καλλιμάχω.

Κόπω πάρεμι.) χθὲς τῇ προλαβούσῃ ἡμέρᾳ. ἀπὸ τῆς γῆς τῆ ἀβιωαίων παραπεμφθεὶς δῶρο σῶ κόπω παρχέχνα. γλίχεται δὲ ᾧ παρῆμαι. αὐτὶ τοῦ ὑπὸ τῷ κόπου παραλέλυμαι. Κἀκεῖ γῶ.) καὶ ἐκεῖ γῶ πόλεμος ὄυπνα ἐποίησεν ὄμολπος. ὅπου γικηφόρους τοὺς ἀθιωαίους ἐποίησα. καὶ τοῦτν τὸν χρυσοῦν σέφανον ὡς βλέπεις φορῶ. λαβὼν ὡς ἐξαίρετον ἀπαρχὼν ἀπὸ τῆ πολεμίων σκυλδυμάτων αὐτν. ἐπίτηδες ὃ πρὸς ἕπαυγον τῆ ἀβιωαίων ἀνακεχράνισα, τέτασρσι γενεαῖς προὔχοντα τοῦ ἐνβαϊκοῦ πολέμου. Ἀλλὼς. Τέτασρσι γενεαῖς τοῦ ἐνβαϊκοῦ πολέμου, πρισβύτερός ἐστιν ὄμόλπου ὁ πρὸς ἐρεχθέα πόλεμος. ἐρεχθέως μὲν γῆς παιδίων. οὐ ἀγόνς. οὐ ἐνσῆς ὁ τῶν ἐν καδμείᾳ πεσόντων τὰ σώματα ἀνελόμενος. ὧν δὲ ὁ ὄμολπος βρακῶν βασιλεὺς. ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς ἐλευσῖνα. ὧν τὸ μυηθῆναι τὰ ἐλευσίνια. καὶ πρῶτος ἱερεῖται ξένος μυηθῆναι. διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱερεῖσιν ὄμολπίδαι ἀβιώσιν. οὗτος σωσιμάχησεν ἐλευσινίοις,

καπεληλύκτων ρπ̄· ὧν τελευτᾶιος, περιώμενναι τὸ λοι-
πὸν εὐτυχοῖεν αὖ. Η. Ἰοὺ πάροιθε βύλακτερ.) μαν-
τῶ ἐκαλεῖτο ἡ βυλάκτηρ τοῦ τερισίου· προσδοποιεῖ ἐμ-
προσθεν ὦ βύλακτερ. ὅτι ὀφθαλμὸς ὑπάρχεις σὺ τῷ τυ-
φλῷ καὶ ὁδηγεμονῶ μοι ποδί, καθὰ τοῖς ἐμβάταις
τῆς νιὸς τὸ ἄστρον· εἰς ὃ δηλονότι ἀποβλέπουσι. Λα-
πρόβαινε· πρόερχου· πιθᾶσα τὸ ἐμὸν ἴχνος ἥκουσ ἐμὲ
εἰς ὁμαλῶ καὶ ἰσόπεδον γῆν ἵνα μὴ προσπέσωμεν μὴ
δυναάμενος πορεύεσθαι· ἀδύνης γὰρ ὁ πάππος σε· τὰς
σημειώσεις τῶν ἀποβάσεων, φύλαττε τῇ παρθενικῇ σε
χερί. Οὓς ἔλαβον·) οἱ γὰρ οἰωνοσκόποι ἐνδέλτοις
ἐσημειοῦντο τὰς πήσεις· ἵνα διὰ μνήμης ἄγοιεν· εἰ δὲ
τυφλὸς ἦν, μὴ θαυμάσωμεν· ἡ γὰρ βυλάκτηρ ἔμπειρος ἦ-
σα, ἐσημειοῦντο τὰς πήσεις· φασὶ δὲ αὐτὴν μετὰ τὸν θά-
νατον τοῦ πατρὸς, ἀρίστην μάντιν γενέσθαι· οἱ δὲ θᾶκοι,
τόπος βύβλος· ὅπου ἐμαντεύετο ὁ τερισίας. Τέκνον
μεγοικβῦ·) αὐτὶ τοῦ τέκνον ἐμὸν καθ' ἡλικίαν· πόσου
διασήματος ἐστὶν ἡ ἐπίλοιπος ὁδὸς μέχρι τοῦ ἄστεος ἢ
πρὸς τὸν πατέρα σου· κοπιῶσι γὰρ οἱ πόδες μου· καὶ
μόλις ποδίπαττῶ σωιεχῆ βαδίσασ βάδισιν. Τέκνον
μεγοικβῦ·) εἰπέμοι πόσου διασήματος ἡ ἐμπροσθεν ὁ-
δὸς τοῦ ἄστεος· ἐν τοῖς γὰρ τοῦ ἄστεος ἦ πορεία ἐποιοῦν-
το· διὰ τοῦτο φησὶν ἥτοι ἄστεος ὁδὸς. Θάρσει ὦ τερ-
ισία· ἔξεσί σοι γὰρ πλησίον τῶν φίλων σῆσαι τὸν πό-
δα· γράφεται καὶ ἐξορμῆσαι· αὐτὶ τοῦ σῆσον τὸν σὸν πό-
δα· ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν νηῶν τῶν εἰς λιμένα κατε-
χομένων· ἄψαι δ' αὐτοῦ καὶ αὐ πλαβοῦ τέκνον μεγοικβῦ·
ὅπ πᾶσα ἀπήνη· καὶ πᾶς πρισβύτου ποὺς εὖωδε πδεμέ-
νου χερὸς ἀλλοτρίας χεραγωγήματα. Ως πᾶσ' ἀ-
πήνη·) ὡς πᾶ γὰρ ἅρμα· μὴ ὄντος τοῦ κινοῦντος ἡνίᾳ·

διεγείρασ' τὸν σρατὸν τὴν ἀργείων ὧν φύγον· οὐ δὲ ὑπὸ
τῷ διωγύσῳ, τῷ μετὰ θύρσων μαινομένῳ χορεύεις· δέρ
ματα ἐλάφων ἐνδεδυμένος· καὶ ὧν τοῖς ῥύμασι
τοῦ ἱσμηνοῦ τοῦ ποταμοῦ πορδύμενος σὺν ἅρμασι·
καὶ χαλκέοις τετραπόδων μονωνύχων ἵππων ἱππεύ
σειν ὁρμὰς· διεγείρασ' τοὺς ἀργείους κατὰ τῆς γενεᾶς
τὴν ἀπὸ τῆς σορᾶς τῶν ὀδόντων τοῦ δρακόντος ἀνα
δοθέντας· λέγω βίασον ἀσπιδοφόρον ἔνοπλον· αὐτί
παλον κατὰ τὸ λαΐνα τέχνη τῆς βίβασ' ὁπλίσασ'
χαλκῶν· οὕτως χαλεπὴ βιὸς ἡ ὅρις· ἧς πῆς ταύτας τὰς
βλάβας ἐβουλεύσατο κατὰ τῶν βασιλείων τῆς γῆς
ταύτης τὴν ἀπὸ τοῦ λαβδάκου καταχομένων· τὴν πολ
λοὺς καμάτους ὑπομεμενηκότων. Ω κίθαιρὼν πε
ρίβλεπτον ὢ διάδηλον ὄρος τῆς ἀρτέμιδος· ἄλαν θεῶν
δένδρων πεπληρωμένον πολυηδῶν θηρίων ἀγρευομέ
νων· πρὸς ἐκπονῶν τῶν χιόνων καὶ φυλακτικὸν, οὐκ ὤφε
λόν τὸν οἰδίποδα τὸν ἐκτεθέντα τῷ θανάτῳ· τὸν ἐκ
βεβλημένον τῶν οἴκων· τὴν ἐπίσημον ἦκω διάδηλον
ταῖς χρυσοδέτοις περόναις· τὸν τόκον τῆς ἰοκάσης θρέ
ψαι βρέφος ὄντα· Οὐ δὲ ἡ ὑπόπτερος σφίγξ· ἡ παρ
θένος τὸ ὀρεινὸν πένθος τῆς γῆς ταύτης ὤφελε δηλονότι
ἐλθεῖν σὺν αἰνίγμασιν ἐμμέτροις κακομουσοτάτοις· ἥν
τις ποτὲ τὴν γενεὰν τὴν ἀπὸ τοῦ κάδμου καταχομέ
νων διὰ τῶν ὀνύχων τῶν τεσσάρων αὐτῆς ποδῶν, ἀφάνι
ζε τοῖς τείχεσιν ὧν καθίζουσα· ἥν ὁ καταχθονὸς ἅδης
ἔπεμψε κατὰ τῶν καδμείων· ἄλλη δὲ πάλιν ἔρις δυ
συχὴς αὖξει κατὰ τ' παίδων τοῦ οἰδίποδος· κατά τε
τὰ δώματα· καὶ τὴ πόλιν· καὶ γὰρ ὅπου ἔχει καλὸν, κ δὲ
ποτὲ φύσει καλὸν ὑπάρχει· κ δὴ οἱ μὴ ὄντες ἔννομοι παῖ
δες καλοὶ εἰσὶν· ὡς οἰδίπους· τὸ κακὸν γίγνημα τῆς

τον χάρ πίσυρᾶται. ὅτι εἰς ὕψος αὐτοὺς ἀγήνε. καὶ ἤφιε
τῆς γῆς φέρεσθαι ἄ αὖ διασαράξασα. Ηυ ὁ κατὰ
χθονὸς, ὧν ἐριγνῦς πις. ἢ αἰδωνδὺς. ἢ ἀλάσωρ ἐφῆκε τῇ
πόλει. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.
Δυσδάιμων.) μετὰ δὲ ταῦτα δυσδαίμων ἔρις ἄλλη
αὖξεται κατὰ τοὺς οἴκους τοῦ οἰδίποδος τ παιδίων.
ἄλλη δὲ ἔρις ἄλλα ποιεῖ κατὰ διαδοχὴν κατὰ τὴν πό
λιν. καὶ τοὺς οἴκους τῶν οἰδίποδος παίδων. κακοὶ γὰρ
ὄντες, κακὰ πάσχουσιν ὡς παρὰ φύσιν τεχθέντες.

Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οὔποτ ἔφυ καλόν.) ἔ γάρ ποτε
τοῦτο καλόν ἐσιν, ὅπερ αὐτὸ τ ἀρχὴν ἀπὸ ῥίζης μὴ ἔλ
θοι καλῶς. τοῦτο γὰρ κατὰ τ οἰδίποδα παρανόμως γὴ
μαντες τὴν μητέρα. καὶ παρανόμως παῖδας τεκόντες.
τοῦτο ἂν φησὶ τὸ μὴ καλὸν γενόμενον, ὅποτε ἐπανήσο
μεν. ἃ δὲ γὰρ αὐτοῖς γέγονεν, ἤδη καλόν. Οὐδ' οἱ μὴ
νόμιμοι.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλὸν. ἃ γὰρ οἱ νόμιμοι παῖδες
καλόν. οἱ παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον γενόμενοι. οὐκ
καπάρατοι. καὶ αὐθάδιοι. Μίασμα δὲ πατρὸς.) πα
τρὸς γὰρ σώματος ἐς λέχος ἦλθεν. ὃ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῶν τοῦ οἰδίποδος. Ω πολύμοχθος ἀρᾶν.)
Ω πολλῶν καμάτων ἄπτος ἀρᾶν, διατὶ πρὸς φόνον καὶ
πρὸς θανάτου σύνθρονσίας, ἀναρμόσως ὑπέρεχων τὰς
ἑορτὰς τοῦ διονύσου. οὐκ ἐπὶ σροφὰς καὶ κύκλοις χο
ρῶν καλλιχόρων ἁρμόττεις, λέγω γενεάνδρος. ἢ γοῦν
ἐφ' οἷς διαπρέπουσιν αἰνεαάνδρες, τὸν σὸν βόσρυχον ἀν
ανεπτίσασ κατὰ τὸ ἀπηχήματος τῆς σύριγγος πθεὶν
χὴ μέλος. σὺ ὧ χάριτες αἱσὶ χαρὰν ἐμποιοῦσα. καὶ
ἀγαλλίασιν. ἀλλὰ σὺν ὁ πλοφόροις αἰθρόασι πρὸ τῶν
ὑμεναίων χορδύαις χορήαις ὑβρισικλῆς. κακομουσοτέσσης

βάστατον.) πολλοὺς ὅρασ ἔχον. Νάπος.) ὁ σύμφυτος τόπος. Ομμα κιθαιρῶν.) ὅπερ ἐφορᾷ ἡ ἄρτεμις. ὑπὲρ τὰς ἄλλας ὄρη. ἢ ὡς καλλίσθυον παρὰ τὴν θεὸν ὡς πρὸς τὸ σῶμα τὸ ὄμμα. πολύβροχος γάρ ἐστι. κυνηγέτης δὲ ἡ θεὸς ἡ ἄρτεμις ὑπάρχει. Δόχθυμα.) χώμα. Εκβολον.) ἐκ βεβλημένον. Χρυσοδέτοις.) ἢ μὲν ἱστορία ὡς ἀκριβῶς εἰδυῖα, ὅτι σιδηρᾶς τὰς περόνας. αὗται δὲ ὡς βάρβαροι οὐκ ἀκριβῶς ἴσασιν. Μὴ δὲ τὸ παρθένιον.) ἀποκοινοῦ τὸ ὤφελον. τουτέστιν οὐ δὲ ἡ σὺξ ὤφελον εἰς τὰς βίβασ ἐπελήλυθέναι. αὕτη γὰρ ἀρχὴ τῆς συμφορᾶς ἐγένετο τοῦ οἰδιπόδους. διὰ τὸ βεβρεγκέναι γὰρ τὸ προτεθὲν ὑπαυτῆς ῥήτημα, ἔγημε τὴν μητέρα κατ' ἄγνοιαν. προέκειτο γὰρ εἰς γάμον τῷ συγγενεῖ. Οὔρειον πέρασ.) ἄγριον. ἢ ἴσως ἐπειδὴ τὸ κιθαιρῶνι ἐτρέφετο τῷ ὄρει, πέρασ αὐτὴν φησί. πέρας δέ ἐστι πᾶν τὸ παρὰ φύσιν. τὸ δὲ ἐξῆς. μὴ δὲ τὸ παρθένιον πέρον σφιγγὸς ὤφελον ἐλθεῖν εἰς πένθεα ταῦτα τῆς χθονὸς. πέρασ δὲ τὴν σφίγγα λέγει, ἐπειδὴ πέρωθεν παρθένου πρόσωπον ἔχουσα. λέοντος δὲ τὸ πᾶν σῶμα μιξοφυὴς οὖσα. Δ' μουσοπόταισι.) συγκακομούσοις προβλήμασι. καὶ σοφίσμασιν. ὧδ' ἦν δὲ κακόμουσον τὸ αἴνιγμα φησίν. ἐπεὶ ἐμμελῶς τι καὶ εὐρύθμως. καὶ ἐμμέτρως ἐλέγετο. ἐξαπόλλυε δὲ πολλοὺς τῶν βαδίων. μὴ εὑρίσκοντες γὰρ τὸ αἴνιγμα κατηδίοντο. Αποπ.) ὅπως ὧν καθεζομένη τοῖς τείχεσι τετραβάμοις κηλᾶς, τὴ καδμογενῆ γένναν εἰς αὐθέρος ἄβατον φῶς ἀνῆγεν. ἐπεὶ ἄβατος καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀργέοις ἐστίν. ὑπερβολικῶς δὲ τοῦτο φησίν. αὐτί τοῦ εἰς ὕψος πολύ. ὡς τι προσεγγίζον τῷ αὐθέρι. αὐτὸ φησὶ τὴν καδμογενῆ γένναν. τοιοῦν

νᾶ διανύσω. Νιβρὶς δέ ἐσι δέρμα ἐλάφου κατάστικτον. ὃ φοροῦσιν οἱ βακχευταὶ, ἐπειδὴ γὰρ οἱ μανόμενοι τὸ δέρμα αὐτῶν καταστέμνοντες, ποικίλον ποιοῦσιν οἱ σώφρονα μανίαν μανόμενοι, τῷ καταστίκτῳ τῆς νεβρίδος, σοφίζονται τῆς μανίας τὸ ἄχθημα. Ψαλίοις.) χαλινοῖς μονωνύχων ἵππων καὶ τετραπόδων. Ἐπὶ χύμασι βαίνων.) ἢ δὴ μὲν οὖδεν. εἰ καὶ χαρίεν πράττεις. ὦ βαίων δὲ τοῖς χύμασι τοῦ ἰσμηνοῦ σὼ ἁρμασι καὶ ψαλίοις μονοπώλοις, τῇ ἱππικῇ ἐκμάσων. Ἐπιπηδήσας δὲ.) αὐτὶ τοῦ παροξύνας τοὺς βηβάους. καὶ ἐξεναντίας αὐτοὺς τάξας τοῖς ἀρχηγοῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου γὰρ ἵππευ. ἐπὶ γὰρ τοῖς αὐτὸ τέρω τοὺς ἀρχηγὰς ἔπε παροξύνεσθαι κατὰ τῶν βηβῶν. τοῦτο δὲ φησιν. ὡς τοῦ ἄρματος ἑκατέρους παροξύνοντος κατ' ἀλλήλων. Ἀπαιδοφρόμονα.) τουτέσιν ἀπαιδοθρέμμονα. φρόσαι γὰρ τὸ θρέψαι. τὸν δ' ἀπαίδ ι τραφέντα. τουτέσι τὸν ἄσαρκον λαὸν. τὸν πολεμικὸν παραγώγως. Ἄλλως. ἀπαιδοφρόμονα βίασον ὅπλον. ὀνοῦς οὕτως. κοσμήσασ' χορὸν οὐ θυρσοφόρον. ἀλλ' ἀπαιδοφρόμονα. οὐ σωβίασον. καὶ σύγκωμον χορὸν. ἀλλ' αὐτί παλον. οὐ κισσῷ κοσμήσασ. ἀλλὰ χαλκῷ. εἰ δ' ἦν ὧδε διονύσου θ' οὕτως ἂν ἔφη. θυρσοφόρον βίασον. σύγκωμον. κατὰ σύμφυτε ὄρη κισσῷ κοσμήσασ κατὰ τὰ λαΐνα τείχη.

Η δεινά πες ὄρις.) τοῦτο καθολικὸν. οὕτως δεινὴ θεὸς ἦν ἔρις. κατηργάσατο γὰρ κακὰ τοῖς βασιλεῦσι λαβδακίδαις. ἤτοι τοῖς βηβαίοις. πρόγονος γὰρ βηβαίων λάβδακος. ὧ ζαβείων πεπάλων. Ω νάπος τῶν ζαβείων καὶ μεγάλων φύλλων. ἢ θείων. ὥσπερ φαμὲν θεῖον τόπον διὰ τὸν ἐν αὐτῷ θεὸν. λέγονται γὰρ ἐν αὐτῷ ἱδρύσθαι αἱ μοῦσαι. καὶ δένδροις διαφόροις κοσμεῖσθαι. Πολυθη-

ῥάγχαφος. Ω πολύμοχθος ἀσής.) πολλῶν μό-
χθων. καὶ καμάτων ἄπιε. Κατέχη.) χαίρης.
καὶ σὺν θυσίαις. Παράμουσος σὺν τοῖς.) οὐ τὴν αὐ-
τὴν μοῦσαν ἔχων. τουτέστι ταῖς τοῦ βρομίου ἑορταῖς ἀν-
σύμφωνος. Αλλως. ἀσύμφωνος. ὡς καὶ τὴν αὐλη-
σιν παράνομον φησὶν. οὐ σωφρονοῦσ. ἀλλὰ ἀλλότριος.
Νεαίρας ὥρας.) τοῖς γαμηλίοις καιροῖς. πυῖς δὲ
οὗτως. νεαίρας ἀκμαίας ὥρας ἐχούσης γάμου. διὰ
τί δὲ μὴ τὴν σὴν βόστρυχον τῶν σεφανοις νεαίρας ὥ-
ρας ἐκπετάσασ μέλπης πρὸς πυθμα λωτοῦ. οἷοι δὲ
νεαίρας ὥρας τοῦ ἔαρος. τοῦ πάντα νέα ποιοῦντος.
Αλλως. οὐ καλλιχόροις σεφανοις βόστρυχον ἀνάπτε-
πάσασ τῶν γάμοις νεαίρας μέλπη, νυμφιδίας ᾠδὰς
πρὸς αὐλὸν. ἢ τῶν πρὸς τὸ ὥραις. τῶν ὥραις νεαίρας.
ἀμπετάσασ δὲ, ἀνασείσασ τὸν πλόκαμον, ὥσπερ ὁ
διόνυσος Η κατὰ αὐτὴ τῆς πρὸ.) Πρὸς πυθ-
μασι. ὅ ἐστιν ἀπηχήμασι αὐλοῦ. Αλλὰ σὺν ὁ πλο
φόροις.) ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις, κῶμον αὐαυλότατον
προχορδύης. σρατὸν ἀργείων τῶν πυθύσασι τῷ ἄιμασι τῆς
βύβης. ὅ ἐστιν τῷ γένει τῶν βυβλίων. ἄιματος ἐς ἀγα-
θοῖο. Αλλὰ σὺν ὁπλοφόροις.) τὸ ἑξῆς. ἀλλὰ σὺν
ὁ πλοφόροις βύβλις σρατὸν ἀργείων τῶν πυθύσασ, ὅ ἐ-
στιν σὺν θυσιάσασ ἑκάτερον σράτευμα. καὶ κατόχους
αὐτοὺς ποίησασ ἑαυτοῦ, ἄιματι κῶμον αὐαυλότα-
τον προχορδύης. ὅ ἐστι προκαλῆ αὐτοὺς εἰς ἄμουσον
κῶμον σὺν ἄιματι. λέγει δὲ τὸν πόλεμον. αὐαυλον δὲ
ἀπὸ τοῦ αὐλὸς, ἐκμελῆ, καὶ ἄμουσον. σάλπιγξ γάρ ἐστι
ὁ αὐλὸς τοῦ πολέμου. ἡ δὲ πρῶ πλεοναζει. ὡς τὸ νῆασ
τε προπέσασ. Κῶμος.) εἶδος ὀρχήσεως.
Οὐδ' ὑπὸ θυρσομανῆ.) ἢ ὑπὸ αὐτὶ τῆς σὺν. σὺν θυρσομα-

ὑπερ ἐαν ἡ ἐμὴ δωσαμις ὦσι κρατήσει. Νίκαι.) τὸ σῶμα. Κὰν φίλων τις ἡγ.) διὰ τούτου προσαφίρεται τὸ κατὰ τὴν ἀδελφήν. Ἐκφέρετε τύχη.) τύχη τοὺς ἀστιδασ. Ἀμφιβλήματα δὲ.) τὰ συνδύματα πάντα τὰ τοῦ ἀνθρώπου ὁπλίζοντα. λέγει ὃ θώρακα. πῶλ κεφαλαῖα. κνημῖδα. οἱ δὲ γράφουσι τὰ σάγματα. Πάνοπλα τ' ἀμφιβλήματα.) ταῦτα πῶς εἴδη δορατίων φασί. Σῶν δίκη.) σῶν κρίσει. νικηφόρω. ἑαυτὸν γὰρ δίκαιον ἦγετο ἀμυνόμενος πῶλ τῆς πατρίδος. ἐκεῖνον δὲ ἀσεβῆ κατὰ πατρίδος στρατευόμενον. καὶ ὅμηρος. εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι πῶλ πάτρης. Τῇ δ' ὑλαβέα.) σωματοποιεῖ τὴν ὑλάβειαν ὡς ὅμηρος. δεῖμος τε φόβος τε. τῇ δ' ὑλαβέα ὄχονται ἵνα αὐτοὶ ἀφόβως ἀπέλθωσιν. ἢ ἵνα τοῖς πολεμίοις φόβον ἐμβάλωσι. Ω πολύμοχθος ἀρῆς.) τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται τριὰς ἐπῳδική ὡς ἕνεκα. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν πάντα κῶλα, καὶ τοὺς στίχους ὡς διωρισθώθη παρ' ἐμοῦ. ἀτάκτως γὰρ ἦσαν καὶ ἀναρμόστως τοῖς ἀντιγράφοις κείμενα. καὶ πολύν μοι παρέσχον πόνον. εἰς τάξιν ταῦτα καὶ ἁρμονίαν μετενεγκεῖν. τὰ μὲν γὰρ ἦσαν δακτυλικὰ. τὰ δὲ ἀναπαιστικὰ κῶλα. οὐ μὴν δὲ καὶ κατὰ λόγον κείμενα. ἀλλ' ἕκαστα ὀρθῶς λογίζοιτο, καλῶς ἂν εὕροι ταῦτα διορθωθέντα. ἐστὶ τοίνυν τῆς στροφῆς τὰ κῶλα καὶ οἱ στίχοι ις. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὰ πάντα μέντοι δακτυλικὰ. τὸ ᾱ. τετράμετρον ἀκατάληκτον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά. ὁ β̄ καὶ ὁ γ̄. καὶ ὁ δ̄ ἑξάμετροι. τὸ ε̄ ὅμοιον τῷ ᾱ. ὁ ς̄ ὁ ζ̄. ὁ η̄ καὶ ὁ θ̄ πάλιν ἑξάμετροι. τὸ ῑ καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια τῷ ᾱ. τὸ ιβ̄ ἑφθημιμερὲς. ὧν τὸ πρῶτον τῆς τε στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, πα-

σῆ μνησθέα, οὐ σφαγήσεται. ἀφθόρου γὰρ ἀνδρὸς χρεὼν
ἢ καθὸ ἐμνησθύσατο. ἢ ἐπεὶ ὡς λέγουσι λάθρα σωθῆ
θι. τοῦτο δ' ὡς μάντιν ἡδόμενοι εὐφήμως εἰπεῖν. αὐημέ
νος δὲ τῇ πόλει, αὐτὶ τοῦ σφαγιασθεὶς καὶ ἱερωθεὶς τῇ
πόλει. Πικρὸν δ' ἀδράσω.) μόνος γὰρ ἐσώθη τῶν
στρατηγῶν. διὸ εἰπεν ὅσον. πικρὸν δὲ, διὰ τὴν λύπην τῶν
συστρατευσαμένων. Κλαυσάς τε θήβας.) ἐνδόξους
θήσει ἀπὸ κοινοῦ. Τοῖν δ' ἕλοῦν.) ἀπὸ τῶν δύο δυσυ
χιῶν, πρόκριν τὴν ἑτέραν. ἢ τὸν παῖδα σῶσον. ἢ τὴν
πόλιν. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν.) πάνθ' ὅσα παρ' ἡμῶν
ἐβούλου μαθεῖν ἔχεις. αὐτὶ τοῦ ἀκήκοας καὶ κατέχεις.
Ηγοῦ τέκνον.) προσδοποιοῦ βύγατερ πρὸς τὸ οἶκον. ὅσπερ
ἂν μαντικὴν χρῆται τέχνη μάταιός ἐστιν. ἣν μὲν γὰρ τύχῃ
δηλώσασα μισητὰ, ἐπαχθὴς ἐγένετο ἐκείνοις. δηλονότι
οὖν χάριν τοὺς μαντεύασα ποιῆται. ψευδῆ δὲ τοῖς χρωμέ
νοις λέγων ὑποσυμπαθείας, ἀδίκει. εἰς τοὺς θεοὺς ψευ
δόμενος. κρύπτων τὸ ἀληθὲς ἐκ μὴ διάδηλον ποιῶν τὴν δύ
ναμιν αὐτῶν καὶ τὴν δωριὰν. τὸν ἀπόλλωνα δὲ μόνον
πρίπει χρησμοὺς διδόναι τοῖς βροτοῖς. ὃς οὐ φοβῆ
ται πυθὰ. Κρέον τί σιγᾶς.) ὦ κρέον τί σιωπᾶς τὴν
φωνὴν ἀνεχον ὧν ἔχων. καὶ οὐκέτι φθεγγόμενος. ὡς ἐλε
γεν οὐ σιωπᾶς σοι καιρὸς ἀκούσαντι τούτων. ἀλλὰ βου
λεύσασθαί τι καὶ πράξαι. Σχάσασ'.) μεταφορικῶς
αὐτὶ τοῦ ἀποκόψασ'. καὶ ἀποκλείσασ'. ἀφθογγον δὲ γῆν
ρυ, αὐτὶ τοῦ ἄνεχον. Κἀμοί μὲν.) κἀγώ σοι οὐδὲν
ἧττον σωαλγῶ. ἀλλ' οὐ σιωπῶ. βουλῆς δὲ μᾶλλον καιρὸς ἐστιν. διὸ ἔδει λαλεῖν σε. Δῆλον οἵ' ἐμοὶ λό
γοι.) λείπει τὸ πρᾶγμα. δῆλον τὸ πρᾶγμα. Ἐγὼ γὰρ
οὔποτ' εἰς τόδ' ἦλθον.) ἐγὼ γὰρ οὐδέποτε εἰς τοῦτο τῆς

κατὰ τοῦ κάδμου. ὃς ἄρης ἐκδικῶν τὸν φόνον τοῦ ἐκ γῆς γεγενημένου δράκοντος ὃν ἐφόνευσεν αὐτὸς ὁ κάδμος. καὶ ταῦτα ποιοῦντες βοιδῶν ἔξιτε τὸν ἄρι-
Κάδμου παλαιῶν.) λείπει ἢ κατὰ. ὁ δὲ νοῦς κατὰ κάδμου. διὰ τὴν παλαιὰν μῆνιν τοῦ ἄρεως. καὶ τοῦ κάδμου. ἐπ' ἐκδικίᾳ γὰρ τοῦ δράκοντος ἐπὶ καὶ νῦν μνησικακῶν τοῖς πολεμηθεῖσι τῶν σπαρτῶν ὁ ἄρης. ἐπὶ μὴ νημόνευσαν τῷ δράκοντι γεγονότες ἐξ αὐτοῦ. οὔτε τοῖς ἀδελφοῖς. ἐμειναν δὲ τοῦ κάδμου φίλοι. καὶ σὺν αὐτῷ ἔκτισαν τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἐχίων, καὶ θυγατέρα κάδμου ἔγημε. ἀλλαχοῦ δὲ φησὶ ταῦτα ὑπὸ διονύσου πεποιηνθέναι τὴν πόλιν. Χθὼν δ' αὐτὶ καρποῦ.) ἢ γῆ δὲ ἐὰν αὐτὶ καρποῦ. ἤτοι τοῦ δράκοντος τοῦ γοῦ αὐτῆς, λάβη καρπόν, ἤτοι τὸν μυγοικέα. καὶ αὐτὶ τοῦ αἵματος τοῦ δράκοντος, αἷμα βροτεῖον τοῦ μυγοικέως, ἔσαι ἵλεως ὑμῖν. ἐλυπεῖτο γὰρ ἢ γῆ ὅτι τῶν γηγενῶν σπαρτῶν ἐδέξατο τὸ αἷμα. Ἠ πρὸ ἡμῖν.) ἤτις ἢ γῆ αὐξήσασα πρότι ἡμῖν σάχω τῶν σπαρτῶν χρυσοπήληκα. ἤτοι σὺν θρασὺ χρυσᾶς πολεμιφαλάσας κεκοσμημένους. οὕτω γὰρ αὐξήσθησαν. ἢ ἀπὸ μέρους τῆς πήλικος πᾶσαν τὴν ὅπλισιν δηλοῖ. Λοιποὶ δὲ σπαρτῶν γίνονται.) οἱ πολεμηθέντες τῶν σπαρτῶν ὡς αἰχύλος φησίν, ἦσαν χθόνιοι. οὐδαῖοι. πέλωρος. ὑπερήωρ. καὶ ἐχίων. ὃς ἔγημεν ἀγαυὴν τὴν κάδμου θυγατέρα. ἐξῆς ποιᾶ πενθέα. οὐ κλάσας. οὐ μυοικῶς. οὐ κρίνων. καὶ ἐοικάσιν. Ἀκέραιος.) καθαρὸς. καὶ ἀνεπίληπτος. καὶ ἀλληθὴς ἀπόγονος τῶν σπαρτῶν. Τὸ δὲ ἔκπε μητρὸς ἐκφύσεν γὰρ ἀπο.) αὐτὶ ἐνικοῦ τὸ πληθυντικὸν ἔπε. αὐτὶ τοῦ ἀκέραιος καὶ ἀπὸ πατρός. Αἵμονος μὲν οὖν.) ὁ αἵμων φησὶν ὁ πρισβύτερός σου γὸς τὸ μεμολυσθαι

πατρίδα. ὅμηρος εἰς οἰνῶνὸς ἄριστος ἀμφιπλῆσαι πόδε πάντας. Κλύοις ἂν ἤδη.) ἄκουε δὴ νῦν. Βούλη παρόντος.) τὴν διήγησιν ἔθει φησί μὴ αὐτὴ κρὺ τοῦ μέγιστου κέος λέγειν. ἤτοι τὸ πόδε τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. ἀλλ' ὡς περ καὶ ἐπρωθυ ποιεῖ. δδὺρ ἐλθὲ εἰς οἶς σοι. λίγοι δ' αὖ τις ὅτι γενικὸν ἐσι τὸ πρόσωπον. καὶ φιλόδοξον. ὡς καὶ τὴν ψυχὴν προέσθαι ὑπὲρ εὐκλείας. Ἄκουε δὴ.) τῶν ἐμῶν μαντευμάτων τὴν μέθοδον. ἃ πάντα ποιοῦντες σώσαιτ' ἂν τὴν πόλιν τῶν θηβαίων. χρεία ἐσὶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος σφάξαι τὸν σὸν παῖδα τοῦτον τὸν μενοικέα ἐπειδὴ τὴν εὐτυχίαν τῆς πόλεως αὐτὸς ἀναίτιος.

Τί φῄς.) τί λέγεις. τίς ἐσὶν ὁ λόγος οὗτος ὃν ἔπασχον. γέρον. γράφεται καὶ οὕτως τί φῄς. ἐμὸν παῖδ' ἕνεκα γῆς σφάξαι βέλεις; Σοίγε.) σοὶ μόνῳ κακὰ. Χαιρέτω πόλις φθαρεῖσα. οἰμωζέτω. Εκυδὴν πάλιν.) ὑποσρέφει εἰς τοὐπίσω. καὶ χωρεῖ. ἔξαργος γίνεται. Χαίρων ἄπειμι.) οὐ γὰρ χρεία μοι ἐσὶ τῶν σῶν μαντευμάτων. Ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια.) τοῦτο κατιρώτησιν ὁ τειρισίας φησί. Ω πρὸς σὲ.) λέπει τὸ ἐκτούωσι ὦ τειρισία. προσπίπτουσι κατὰ τὴν γονάτων. ἕνεκα. τῆς πμίας τριχός ἕνεκα. Ἀδικεῖν κελεύεις.) προτρέπων με δηλονότι μὴ λέγειν τὸ δίκαιον. Ἄλλοις μελήσει.) ταῦτ' ἄλλοις ἔσαι διὰ φρονῆσος. τὸ κτανεῖν δηλονότι. ὑπ' ἐμοῦ δὲ λειχθήσεται. Εκ τοῦ δ' ἐμοί.) ἀπὸ ποίας αἰτίας τόδε τὸ κακὸν ἦλθεν ἐμοί. τῷ παιδί. Ορθῶς.) ἁρμοδίως μ' ἔρωτᾷς. καὶ εἰς ἐξέτασιν ἔρχη τῶν ἐμῶν λόγων. πρέπει τοίνυν σοὶ τῷ φωλεῷ, ὅπου ὁ γηγενὴς δράκων ἐγίνετο φύλαξ τ' γαμάτων τῆς δ' ρχης, σφαγέντες, τὸ ἀπὸ τῆς σφαγῆς αἷμα δοῦναι θυσίαν τῇ γῇ. διὰ τὸ μυήματα τὸ παλαιὰ τοῦ ἀρίους, τὸ

μεῖον δὲ ἰῶ θεοῖς, ὥς τε καὶ αὐτοὺς ἀλλήλους ἀποκτεῖναι. Ημαρτον ἁμαθῶς.) ἀπέτυχον ἀπαιδεύτως. Οὐτ' ἐξόδον.) ἐλευθερίαν προσδέχεσθαι τῆς οἰκίας. Ἐξηγρίωσαν.) εἰς θυμὸν ἐκίνησαν. Ἐκδ' ἔπυθσ'.) ἐξεφώνησε κατ' αὐτῶν ἀρὰς χαλεπὰς τυφλὸς ὢν. σεαὐτοῦτω δὲ χ̣ καταπεφρονημένος. καὶ ὑβριζόμενος. Ἀγὼ.) λείπει διὰ διὰ λέγων. τὸ δὲ οὖ ἀπὸ κοινοῦ. ὁ δὲ νοῦς πράττων καὶ λέγων πολλὰ, ἐμισήθη ὑπὸ τῶν παίδων τοῦ οἰδίποδος. γράφεται χ̣ εἰς ὄχλον ἦλθον. αὐτὸς τὸ εἰς ὄχλησιν. Αὐτόχειρ.) αὐτὶ τοῦ αὐτοχείρως ἀμφότεροι φονευθήσονται. Μίξαντες.) συγκεράσαντες. Ἐκ κἀγὼ μὲν χ̣.) ἔθος ποιητικὸν, τὸ ἀπὸ τοῦ χ̣ ἄρχεσθαι. ὄμμος. ὦ φίλοι. ἔνδον γὰρ τις ἐποιχομένη μείζων ἴσον. χ̣ μέγαν δρος. ἐκ γενετόνων χ̣ οἴκων ὥστε χωρύχει. Πρῶτον ἰῶ.) αὐτὶ τοῦ πρωτόδυον. αἱρετώτερον. ἰσχυρότερον. μηδένα τῶν κατοικομένων ἀπὸ τοῦ οἰδίποδος, μὴ βασιλέα. μήτε πολίτην ὑπάρχειν τῆς χθονὸς. ὡς κακοδαιμονοῦντας. ὡς σκληρῶ δαίμονι. καὶ ἀπαγερώπῳ χρωμένους. ἐπεὶ δ' ἰσχυρότερόν ἐστι τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ ὄμμος ἐπὶ τὸ χειρίονα νικᾷ, ἐστιν ἀλλημία μέθοδος καὶ ἐπίνοια σωτηρίας. ἀλλ' οὐκ ἀκίνδυνον οὔτ' ἐμοὶ τόδ' ἐπεῖν. καὶ λυπηρὸν τὸ σύμβαμα τῶν κλήρων τοῖς κεκτημένοις τ' δυσυχίαν, ὡς τε παρασχεῖν τῇ πόλει θεραπείας φάρμακον. ἀπολύσομαι. χαίρετε. εἰς χ̣ ὧν καὶ αὐτὸς. μετὰ πολλῶν ἐνβαίνω ἀπολοῦμαι. τοῦτο χ̣ ἥμαρται. Επίσχου.) ἐπίσχες σεαυτὸ ὦ πρέσβυ. χ̣ καρτέρησον. Μὴ ἰῶ λαμβάνε.) μή μ' ἄπου. Μενῶ.) περίμενον, τί φύγεις. Τύχησ'.) ἡ ἀγαθὴ τύχη σε φύγει οὐκ ἐγώ. Εἰς χ̣ τί μάλλον.) δεῖ προθυμίας ἔχειν, ἢ πρὸς τὸ σώζειν τὴν πατρίδα.

βασιλεύσι κατὰ τοῦ βασιλέως ἐξεχθέως. καὶ ἤπιμ
θεὶς ἐφονεύθη. ὕστερον δὲ κατὰ πυθόχρησον ἐτιμήθη. καὶ
ὁ τάφος αὐτοῦ ἱερώθη. διὰ τὸ πρῶτον τὰ ἐλαυσίνια με
μυηθαι. πηγὴ δέ γὰρ ποσειδῶνος τὸν δύμολπον φασίν.
ὃς ἠπειθὴς ὑπὸ τῆς ἀθήνης εἰς τὴν χθόνα τὴν πρὸ τῆς ἀτ
κῆς διὰ τῆς ἐλαίας, τὸν γόνυ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀθηναίων
ἐκίνησεν. χρυσοῦν δὲ σέφανον ἤνεγκεν, ἐπειδὴ σεφάνους
ἔχουσιν ἐν τοῖς πολέμοις. ἵνα νικῶντες ἀναδέωνται.
Οἰωνὸν ἐθέμην.) σημεῖον ἐθέμην τοῦ ἡμᾶς νικῆσαι τὸν
ὧν τῇ νίκῃ δοθέντα σοι σέφανον. ἐν περαχῇ γὰρ ἐσμὲν
ὡς αὐτὸς οἶδας τοῦ πολέμου τῶν ἀργείων. καὶ δὴ καὶ
μειζόνων ἐσὶ ταῖς βίβλοις ἀγωνία. ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπε
κλῆς πρὸ ὀλίγου ὁπλισθεὶς ὅπλοις ἐξῆλθε πρὸς μάχην
τῶν ἀργείων. ἐμοὶ δ' οὐ τέθεικτο παρὰ σοῦ μαθεῖν, τί
ποιοῦντες τὴν πόλιν ῥυσαίμεθα. Ἐτεοκλέους μὲν.)
προεῖπεν ὁ ἐτεοκλῆς ἀπίαν τῆς λύπης τοῦ μαντεως.
σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται. ἐγὼ δὲ τέχνῃ
μαντικῇ ἐμεμψάμην. αὐτὶ τοῦ ἐξεφαύλισα. Ἐξ οὗ
τεχνῶν.) τέκνου πατὴρ ἐγένετο. αὐτὶ τοῦ ἐτέχνωσε.
κατὰ ἀπαρίθμησιν δὲ προάγει τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ λαΐου
γὰρ ἀρξάμενος, κατέβη εἰς τοὺς πρὸ τοῦ ἐτεοκλέα. καὶ
πολυνείκη. Αἱ βάσματοποί.) καὶ ἐξ οὗ ἐγένοντο αἱ
μαγμοί αι. καὶ τετρωμόναι τῶν ὀφθαλμῶν τυφλώ
σεις. Θεῖον σόφισμα.) αὐτὶ τοῦ ἐπίνοια θεῶν.
ἵνα πᾶσι δεικθῇ μὴ παρακούειν θεῶν. καὶ ἀπόδειξις
δὲ ἥκουσα παράνοησις εἰς τὸ μὴ παραβῆναι τὸ θεῖον.

Ὡς δὴ θεούς.) ὡς δὴ μέλλοντος ἐκ τούτου τὴν τῶν
θεῶν κρίσιν. καὶ ἀναγκάκτησιν ὑπεκβῆναι, καὶ μέχρι
τούτου οἰόμενοι σώσειν αὐτοῖς τὸ κακὸν τοῖς θεοῖς.
ἀλλὰ τοῦ συγκλείειν τὸν πατέρα πρὸς τὴν χόντας, κικρι

χθυ, ἀκίνητον μένει, οὕτω καὶ πρισβύτης εἰμὴ τίς αὐτὸν ἀνακουφίζει, ἑαυτῷ χρῆσθαι οὐδὲ ὑάται. Εἰ σν.) ἔσω ταῦτα. διατί με ὦ κρίτον μετακαλέσω ἐν πουδῇ. Οὔπω λελύσμεθα.) οὐδαμῶς ἐπελαθόμεθα διὸ σε μετακαλισάμεθα. ἀλλ' ἀνάτλαβε τὴν δυώαμιν. καὶ τὴν πγολὼ σύλλεξον. ἐκβαλὼν τὸ ἄθμα, ὅπερ ἡ ὁδὸς ἐποίησεν. Καὶ πγδμ' ἄβροισον.) διὰ τοῦτο πγδμα αὐτὸν ἀβροῖσαι φησίν, ἵνα τὴν ἔγδον ἐκ τῆς ὁδὲ αὐτῷ συμβᾶσαν θρμότητα ἀναψύξῃ διὰ τοῦ ἐξώθεν πγδύματος. Κάπος.) γνῶ τὸν κάματον. ἢ τὸ τῆς ὁδοῦ ἄθμα μόνον. ἄλλοι δὲ ἄπος τὸ ὕψος. γνῶ δὲ κατεχρησικῶς τὸ μῆκος. ὡς καὶ πους ὀλέβριος σὺ καλιμάχῳ.

Κόπῳ πάρεμι.) χθὲς τῇ προλαβούσῃ ἡμέρᾳ. ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ἀβιωαίων παραπεμφθεὶς δθῦρο σῶ κόπῳ παρχήμονα. γλάφεται δὲ ὑπὸ παρῆμαι. αὐτὶ τοῦ ὑπὸ τῷ κόπου παραλείλυμαι. Κἀκεῖ γῶ.) καὶ ἐκεῖ γῶ πόλεμος ὅντινα ἐποίησεν ὄμολπος. ὅπου νικηφόρους τοὺς ἀβιωαίους ἐποίησα. καὶ τοῦτον τὸν χρυσοῦν σέφανον ὡς βλέπεις φορῶ. λαβὼν ὡς ἐξαίρετον ἀπαρχὴν ἀπὸ τῶν πολεμίων σκυλευμάτων αὐτῶν. ἐπίτηδες ὃ πρὸς ἕπαυγον τῶν ἀβιωαίων ἀνακεχρόγισα, τέσσαρσι γενεαῖς προὔχοντα τοῦ ἐνβαϊκοῦ πολέμου. Ἀλλὰ. Τέσσαρσι γενεαῖς τοῦ ἐνβαϊκοῦ πολέμου, πρισβύτερός ἐστιν ὄμολπου ὁ πρὸς ἐρεχθέα πόλεμος. ἐρεχθέως μὲν γῶ παππίδιον. οὐ πάνυ δὲ οὐ πάνυ ὁ τῶν ἐν καδμείᾳ πεσόντων τὰ σώματα ἀνελόμενος. ὧν δὲ ὁ ὄμολπος θρακῶν βασιλεύς. οἳ λέγονται ἐλβεῖν εἰς ἐλβυσίνα. ὧν τὸ μυηθῆναι τὰ ἐλβυσίνια. καὶ πρῶτος ἱερῶται ξένος μυηθῆναι. διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱερῶσιν ὄμολπίδαι ἀβιώνσιν. οὗτος συνεμάχησεν ἐλβυσινίοις,

καπαλλήκτων ρπ̄· ὧν τελευτῶσος, πειρώμενος τὸ λοιπὸν δύτυχοῖεν αὖ. Η γοῦ παροιβε βύγατερ.) μαντεῦ ἐκαλεῖτο ἡ βυγάτηρ τοῦ τειρεσίου· προσδοποιεῖ ἐμοὶ προδοῦναι ὦ βύγατερ. ὅτι ὀφθαλμὸς ὑπάρχεις σὺ τῷ τυφλῷ καὶ ὁδηγουμένῳ μοι ποδί, καθὰ τοῖς ὦμβάταις τῆς νιὸς τὸ ἄστρον· εἰς ὃ ἀπλογόπ ἀποβλέπουσι. Α γε πρόβαινε· προίερχου· πιθεῖσα τὸ ἐμὸν ἴχνος ἥκουε ἐμεῦ εἰς ὁ μαλλὼ καὶ ἰσόπεδον χῆν ἵνα μὴ προσπέσωμεν μὴ δυναάμενος πορεύεσθαι· ἀσθενὴς γὴ ὁ πάτηρ σε· κὴ τὰς σημειώσεις τῶν ἀποβάσεων, φύλαττε τῇ παρθενικῇ σε χειρί· Οὓς ἔλαβον·) οἱ γὴ οἰωνοσκόποι ἐυδέλτοις ἐσημειοῦντο τὰς πήσεις· ἵνα διὰ μνήμης ἄγοιεν· ἐὰν δὲ τυφλὸς ὦ, μὴ θαυμάσωμεν· ἡ γὴ βυγάτηρ ἐμπειρος ἔσα, ἐσημειοῦτο τοὺς πήσεις· φασὶ δὲ αὐτὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, ἀρίστιν μάντιν γενέσθαι· οἱ δὲ βάκοι, τόπος βοιβῆς· ὅποι ἐμαντεύετο ὁ τειρεσίας. Τέκνον μεγοικδῦ·) αὐτὶ τοῦ τέκνον ἐμὸν καθ' ἡλικίαν· πόσου διασήματος ἐσὶν ἡ ἐπίλοιπος ὁδὸς μέχρι τοῦ ἄστεος ἢ πρὸς τὸν πατέρα σου· κοπιῶσι γὴ οἱ πόδες μου· καὶ μόλις πορεύομαι τῷ σωιεχῆ βαδίσασ βάδισιν· Τέκνον μεγοικδῦ·) ἐπέμοι πόσου διασήματος ἡ ἐμπροσθεν ὁδὸς τοῦ ἄστεος· οἱ γὴ τοῦ ἄστεος τ' πορείαν ἐποιεῦντο· διὰ τοῦτο φησὶν ἥκειν τοῦ ἄστεος ὁδός. Θάρσει ὦ τειρεσία· ἔξεσί σοι γὴ πλησίον τῶν φίλων σῆσαι τὸν πόδα· γράφεται κὴ ἐξόρμισαι· αὐτὶ τοῦ σῆσον τὸν σὸν πόδα· ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν νηῶν τῶν εἰς λιμένα κατερχομένων· ἄψαι δ' αὐτοῦ κὴ αὖ πλαβοῦ τέκνον μεγοικδῦ· ὅτι πᾶσι ἀσπίνη· κὴ πᾶς τρισβύτου πούς ἐώθε πορεύεσθαι χειρὸς ἀλλοτρίας χειραγωγήματι· Ως πᾶσ' ἀσπίνη·) ὡς πορ γὴ ἄρμα· μὴ ὄντος τοῦ χιτῶνος ἡνίο-

μητρὸς. τὸ μεμιγμένον σπέρματος τοῦ πατρός. ἢ ὃ ἰσχὺς
ἐν ἦλθε λέχος εἰς συγγενικόν. Ἐπικίως ὦ γαῖα. Ταῦτα
ἐφεξῆς μέχρι τοῦ πέλους τοῦ χοροῦ ἀναπληπτικῶς προ-
φέρεσι, μακαρίζουσαι τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας τοὺς
βίους. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐπικίς ποτε ὦ γαῖα γένναν ὀδόντος
φυὴ σπαρτῶν τῶν ἀπὸ τοῦ φοινικολόφου δράκοντος.
ὡς ποτε ἠκούσαμεν κατὰ τὴν βοιωτίαν ἀκοὴν ἡμῶν.
ἐν τῇ πατρίδι οὔσαι. τὸ ἓν ἀπὸ φοινικολόφου δράκον-
τος σωτακτέον. ἐπὶ τροφὸν δὲ γένναν. πολυφρασικῶς
τοὺς σπαρτούς. ἐπεὶ ἀπὸ ἑνὸς τοῦ δράκοντος ἐγεννή-
θησαν. πάσχεται ἢ τὸ τραφῆναι, ἢ αὐτὶ τοῦ γεννηθῆναι.
ἢ αὐτὶ τοῦ αὐξηθῆναι, ἢ ἀναδοθῆναι ἀπὸ τῆς γῆς. κάλ-
λιστον δὲ κλέος ταῖς βίβαις αὐτοὺς τοὺς σπαρτοὺς φησί.
ἔστι δὲ τὸ ὄνειδος, τῶν μέσων λέξεων. ὡς καὶ τύχη. καὶ
δόλος. καὶ ζῆλος. Ὄνειδος.) κλέος. ἐγκώμιον.
Υμεναίους εἰς τοὺς γάμους δὲ τῆς ἁρμονίας ἦλυθον πο-
τὲ οἱ θεοί. Πῦρρος ἀνέστα.) ὁ πῦρρος δὲ καὶ τὸ τεῖ-
χη ἀνωκοδομήθη ὑπὸ τῆς τοῦ ἀμφίονος λύρας.
Χλοηστρόφου.) βοτανοτρόφου. Πρόπαρ.) τὸ ἔμ-
προσθεν τοῦ ἰσμηνοῦ ποτίζει. Ἰὼ θ' ἑκηβόεσσα.) καὶ
ἡ κερασφόρος ἰὼ τὰς βασιλεῖς τῶν βιβαίων ἐγέννησε.
Μυριάδας δ' ἀχαιῶν. δεῖ δὲ φησὶ φράσαι σωτόμως.
ἡ πόλις αὕτη μυρίας ἀνδραγαθήματα νίκας σωσά-
σουσα εἰς ἄκρον σὺν τῷ πολέμῳ προειλήλυθεν ἀνδρα-
γαθημάτων. ὡς εἰ ἔλεγε τὴν οὕτως μακρίαν, οὐκ ἀπει-
κὸς τοὺς ἐπελθόντας πολεμίους ἀπώσασθαι. ἢ οὕτως.
ἔδοκτο σαῦτα πλεονεκτήματα δυτυχήσασα. καὶ ἄλλους
ἄλλοις ἀμειψαμένη, νῦν ὦν ξυροῦ πολέμου ἔσηκεν. ὦν
ἀγωνίσμασι πολεμικοῖς. Η γοῦν παρθένε.) ἀεὶ ἑξῆς
οὕτω προῖοθι, εἰ χὼν εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀν-

διεγείρασ τὸν σρατὸν τὴν ἀργείων ὧν φόνον· οὐ δὲ ὑπὸ
τῷ διονύσῳ, τῷ μετὰ θύρσων μανομένῳ χορεύεις· δέρ
ματι ἐλάφου ἐνδεδυμένος· καὶ ὧν τοῖς ῥύμασι
τοῦ ἰσμηνοῦ τοῦ ποταμοῦ πορευόμενος σῶν ἅρμασι·
καὶ χαλινοῖς τετραπόδων μονωνύχων ἵππων ἱππεύ
σεις ὁρμάς· διεγείρασ τοὺς ἀργείους κατὰ τῆς γενεᾶς
τὴν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος ἀνα
δοθέντων· λέγω βίασον ἀσπιδοφόρον ἔνοπλον· αὐτί
παλον κατὰ τὸ λαΐνα τέχνη τῆς ἐνβασ ὁπλίσασ
χαλκῶν· οὕτως χαλεπὴ θεὸς ἡ ὄρις· ἔτης ταύτας τὰς
βλάβασ ἐβουλεύσατο κατὰ τῶν βασιλείων τῆς γῆς
ταύτης τὴν ἀπὸ τοῦ λαβδάκου καταγομένων· τὴν πολ
λοὺς καμάτους ὑπομεμενηκότων. Ω κίβωρὼν πε
ρίβλεπτον ὠ διάδηλον ὄρος τῆς ἀρτήμιδος· ὅσαν θύων
δένδρων πεπληρωμένον πολυηδῶν θηρίων ἀγρευομέ
νων· πρόθυτικὸν τῶν χιόνων καὶ φυλακτικὸν, οὐκ ὤφε
λόν τὸν οἰδίποδα τὸν ἐκτεθέντα τῷ θανάτῳ· τὸν ἐκ
βεβλημένον τῶν οἴκων· τὸν ἐπίσημον ἤχῳ διάδηλον
ταῖς χρυσοδέτοις περόναις· τὸν τόκον τῆς ἰοκάσης θρέ
ψαι βρέφος ὄντα· Οὐ δὲ ἡ ὑπόπτερος σφίγξ· ἢ παρ
θένος τὸ ὀρεινὸν πένθος τῆς γῆς ταύτης ὤφελε δηλονότι
ἐλθεῖν σὺν αἰνίγμασιν ἐμμέτροις κακομουσοτάτοις· ἥ
τις ποτὲ τὴν γενεὰν τὴν ἀπὸ τοῦ κάδμου καταχομέ
νων διὰ τῶν ὀνύχων τῶν τεσσάρων αὐτῆς ποδῶν, ἥφαγι
ζε τοῖς τείχεσιν ὧν καθίζουσα· ἣν ὁ κατεχθονὸς ἄδης
ἔπεμψε κατὰ τῶν καδμείων· ἄλλην δὲ πάλιν ἔριν δυ
συχῆς αὖξει κατὰ τῶν παίδων τοῦ οἰδίποδος· κατὰ τὰ
τὰ δώματα· ὠ τὴν πόλιν· ὠ βροτοὶ ὅπερ ἔκ ἔσι καλὸν, τὸ δὲ
ποτὲ φύσει καλὸν ὑπάρχει· τὸ δὲ οἱ μὴ ὄντες ἔννομοι παῖ
δες καλοὶ εἰσὶν· ὡς οἱ οἰδίπους· τὸ κακὸν γίγνημα τῆς

τον λαὸν πίσυρες ἦταν· ὅπ ἐς ὕψος αὐτοὺς ἀνῆγε· καὶ ἐφίπ
των γῆς φέρεσθαι ἄ ἀνω διαπαραξάσα. Ην δὲ κατὰ
χθονὸς, ὧν ἐρινῦς πις· ἢ οἰδιπόδους· ἢ ἀλάστωρ ἐφῆκε τῇ
πόλει· πάντα γὰρ τὰ δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.
Δυσδαίμων.) μετὰ δὲ ταῦτα δυσδαίμων ἔρις ἄλλη
αὖξεται κατὰ τοὺς οἴκους τοῦ οἰδίποδος τ παιδίων.
ἄλλη δὲ ὅρις ἄλλα ποιεῖ κατὰ διαδοχὴν κατὰ τὴν πό
λιν· καὶ τοὺς οἴκους τῶν οἰδίποδος παίδων. κακοὶ γὰρ
ὄντες, κακὰ πάσχουσιν ὡς παρὰ φύσιν τεχθέντες.

Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οὔποτ' ἔφυ καλόν.) ἐπεὶ ποτε
τὸ καλόν ἐστιν, ὅπερ αὐτὸ τ ἀρχὴν ἀπὸ ῥίζης μὴ ἔλ
βοι καλῶς· τοῦτο δ' κατὰ τὸ οἰδίποδα παρανόμως γὰρ
μαντα τὴν μητέρα· καὶ παρανόμως παῖδας τεκόντα.
τοῦτο δ' φησὶ τὸ μὴ καλὸν γενόμενον, ὅπότε ἐ ποιήσα
μεν· ὃ δὲ γὰρ αὐτοῖς γέγονεν, οὐκ ἐστὶ καλόν. Οὐδ' οἱ μὴ
νόμιμοι.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλόν· ὃ δ' οἱ νόμιμοι παῖδες
καλόν· οἱ παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον γενόμενοι· ἀλλὰ
κατέρατοι· καὶ ἀνόσιοι. Μίασμα δὲ πατρὸς.) πα
τρὸς γὰρ σώφρονος εἰς λέχος ἦλθεν· ὃ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῶν τοῦ οἰδίποδος. Ω πολύμοχθος ἀρᾶν.)
Ω πολλῶν καμάτων ἄπιστος ἀρᾶν, διατὶ πρὸς φόνον καὶ
πρὸς θάνατον ὠθουσιᾶς, ἀθάρμοσος ὑπάρχων ταῖς
ἑορταῖς τοῦ διονύσου· οὐκ ἐπίστροφαῖς καὶ κύκλοις χο
ρῶν καλλιχόρων ὀπριπέπαις, λέγω νεανίδος· ἣ κω
μάζει δ' οἷς διαπρέπουσιν αἰνεανίδες, τὸν σὸν βόστρυχον ἀν
αστέφασα κατὰ τὸ ἀπηχήματος τῆς σύριγγος πόθι
χῆ μέλος· οὗ ὧ χάριτες εἰσὶ χαραὶ ἐμποιοῦσαι· καὶ
ἀγελλίασιν· ἀλλὰ σὺν ὁ πλοφόροις ἀσθμάσι πρὸ τῶν
βιβῶν χορδαῖς χορήσαν ὑβρισιχίῳ· κακομουσοτάτην

ρότατον.) πολλοὺς θήρας ἔχον. Νάπος.) ὁ σύμφυτος τόπος. Ομμα κιθαιρῶν.) ὅπερ ἐφορᾷ ἡ ἀρτεμις. ὑπὲρ τὰ ἄλλα ὄρη. ἢ ὡς καλλισθὲν παρὰ τῇ θεῷ. ὥς περ τῷ σώματι τὸ ὄμμα. πολύθηρον γάρ ἐστι. κυνηγέτης δὲ ἡ θεὸς ἡ ἀρτεμις ὑπάρχει. Λόχυμα.) γέννημα. Εκβολον.) ἐκ βεβλημένον. Χρυσοδέτοις.) ἢ μὲν ἱστορία ὡς ἀκριβῶς εἰδυῖα, εἶπε σιδηρᾶς τὰς περόνας. αὗται δὲ ὡς βάρβαροι οὐκ ἀκριβῶς ἴσασιν. Μὴ δὲ τὸ παρθένιον.) ἀπόκοινον τὸ ὠφελον. τουτέστιν οὐ δὲ ἡσύξ ὤφελον εἰς τὰς θήβας ἐπελθεῖν. αὕτη γὰρ ἀρχὴ τῆς συμφορᾶς ἐγένετο τοῦ οἰδίποδος. διὰ τὸ εὑρηκέναι γὰρ τὸ προτρέψιν ὑπ' αὐτῆς ῥῆμα, ἔνιμε τὴν μητέρα κατ' ἄγνοιαν. προέκειτο γὰρ εἰς γάμον τῷ συνιέντι. Οὔρειον τέρας.) ἄγριον. ἢ ἴσως ἐπειδὴ σὺν κιθαιρῶνι ἐτρέφετο τῷ ὄρει, τέρας αὐτὴν φησί. τέρας δέ ἐστι παῖς τὸ παρὰ φύσιν. τὸ δὲ ἑξῆς. μὴ δὲ τὸ παρθένιον πέραν σφιγγὸς ὤφελον ἐλθεῖν εἰς πένθεα ταῦτα τῆς χθονός. τέρας δὲ τὴν σφίγγα λέγει, ἐπειδὴ πέρα τὴν παρθένου πρόσωπον ἔχουσα. λέοντος δὲ τὸ παῦν σῶμα μιξοφυὴς οὖσα. Ἀμουσοτάτοισι.) συγκακομούσοις προβλήμασι. καὶ σοφίσμασιν. ὠδὴν δὲ κακόμουσον τὸ αἴνιγμα φησίν. ἐπὶ ἐμμελῶς τε τῷ εὑρέσθαι. καὶ ἐμμέτρως ἐλέγετο. ἐξαπόλλυε δὲ πολλοὺς τ' ἐκβαίνοντας μὴ εὑρίσκοντες γὰρ τὸ αἴνιγμα κατηδίουτο. Αποπ.) ὥπερ ὠκαθιζομένη τοῖς τείχεσι τετραβάμοις χηλαῖς, τ' καθημένην γένναν εἰς αὐθέρος ἄβατον φῶς ἀνήγεν. ἐπεὶ ἄβατος καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀρνέοις ἐστὶν. ὑπερβολικῶς δὲ τοῦτο φησίν. αὐτὴ τοῦ εἰς ὕψος πολύ. ὡς τ προσιγγίζειν τῷ αὐθέρι. ἀφεῖρε τὴν καθημένην γένναν. τοιοῦν

νᾶ διαύσω. Νιβρὶς δέ ἐϛι δέρμα ἐλάφου καπρίνον. ὃ φοροῦσιν οἱ βακχευταὶ, ἐπειδὴ γὰρ οἱ μανόμενοι τὸ δέρμα αὐτῶν καπετίμνουσιν, ποικίλον ποιοῦσιν οἱ σώφρονα μανίαν μανόμενοι, τῷ καπρίνῳ τῆς νεβρίδος, σοφίζονται τῆς μανίας τὸ ἄχημα. Ψαλίοις.) χαλινοῖς μονωνύχων ἵππων καὶ τετραπόδων. Ἐπὶ χώμασι βαίνων.) ἡ δὲ μὲν οὐδὲν. εἰ καὶ χαρίεν πράττεις. ὦ βαίνων δὲ τοῖς χώμασι τοῦ ἰσμηνοῦ σωφρόνως καὶ ψαλίοις μονοπώλοις, τῇ ἱππικῇ ἐκμάσσων. Ἐπιπηδήσας δὲ.) αὐτὶ τοῦ παροξύνας τοὺς βακχεύοντας. καὶ ἐξεναντίας αὐτοὺς πέμψας τοῖς ἀργείοις. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου νῦν ἦπεν. ἐπὶ γὰρ τοῖς αὐτοῖς τοὺς ἀργείους εἶπε παροξύνεσθαι κατὰ τῶν βακχῶν. τοῦτο δὲ φησιν. ὡς τοῦ ἄρεως ἑκατέρους παροξύνοντος κατ' ἀλλήλων.

Λαμπαδοφόρμονα.) τουτέϛιν ἀπαιδοθρέμμονα. φόρμα γὰρ τὸ βρέφος. τὸν οὐ παιδίσι τραφέντα. τουτέϛι τὸν ἄπαιδα τὸν λαὸν. τὸν πολεμικὸν παρακώλυε. Ἄλλως. ἀπαιδοφόρμονα βίασον ὅπλον. ὀνοῦς οὕτως. κοσμήσασ' χορὸν οὐ θυρσοφόρον. ἀλλ' ἀπαιδοφόρμονα. οὐ σωφρόνα βίασαν. καὶ συγκώμου χορὸν. ἀλλ' αὐτί παλου. οὐ κισσῷ κοσμήσασ. ἀλλὰ χαλκῷ. εἰ δὲ ἦν ὧδε διαύσου οὕτως ἂν ἔφη. θυρσοφόρον βίασον. σύγκωμον. κατὰ σύμφυτε ὄρη κισσῷ κοσμήσασ' κατὰ τὰ λαΐνα τείχη.

Ἡ δεινὰ πῆς ὄρις.) τοῦτο καθολικὸν. οὕτως δεινὴ θεὸς ἡ ὄρις. κατηργάσατο γὰρ κακὰ τοῖς βασιλεῦσι λαβδακίδαις. ἤτοι τοῖς βακχαῖσις. πρόγονος γὰρ βακχαίων λάβδακος. ὧ ῥαβδέων πεπάλων. Ὦ νάπος τῶν ῥαβδέων καὶ μελάλων φύλλων. ἢ θείων. ὥσπερ φαμὲν θεῖον τόπον διὰ τὸν ἐν αὐτῷ θεόν. λέγονται γὰρ ἐν αὐτῷ ἱδρύσθαι ἀμοῦσαι. καὶ δενδρώοις διαφόροις κοσμεῖσθαι. Πολυθη-

ῥάγραφος. Ω πολύμοχθος ἀρχή.) πολλῶν μό-
χθων. καὶ καμάτων ἄπει. Κατέχη.) χαίρεις.
καὶ ἐνθουσιᾷς. Παράμουσος ἐναντίος.) οὐ τὴν αὐ-
τὴν μοῦσαν ἔχων. τουτέστι ταῖς τοῦ βρομίου ἑορταῖς ἀ-
σύμφωνος. Ἀλλως. ἀσύμφωνος. ὡς καὶ τὴν αὐτοῦ
ἀν παράνοιαν φησὶν. οὐσωωδός. ἀλλ' ἀλλότριος.
Νεαν́ίδος ὥρας.) τοῖς γαμηλίοις καιροῖς. πῶς δὲ
οὕτως. νεαν́ίδος ἀκμαίας ὥραν ἐχούσης γάμου, διὰ
τί δὲ μὴ τὸν σὸν βόστρυχον τῶν σεφαν́οις νεαν́ίδος ὥ-
ραις ἐκπεπτάσας μέλπῃς πρὸς πυθμα λώτου. Οἵνοι δὲ
νεαν́ίδος ὥρασ' τοῦ ἔαρος. τοῦ πάντα νέα ποιοῦντος.
Ἀλλως. οὐ καλλιχόρους σεφαν́οις βόστρυχον ἀναπτε-
πάσας τῶν γάμοις νεαν́ίδος μέλπη, νυμφιδίους ᾠδὰς
πρὸς αὐλὸν. ἢ τῶν πρὸς τὸ ὥραιος. τῶν ὥραιος νεαν́ίδος.
ἁμπετάσας δὲ, ἀναπτάσας τὸν πλόκαμον, ὥσπερ ὁ
διόνυσος Η κατὰ αὐτί τῆς πρὸ.) Πρὸς πυθ́-
ματα. ὅ ἐστιν ἀπηχήματα αὐλοῦ. Ἀλλὰ σὺν ὁ πλο
φόροις.) ἀλλὰ σὺ ὁ πλοφόροις, κῶμον ἀναυλότατον
προχορδύης. σρατὸν ἀργείων τῶν πυθύσας τῷ αἵματι τῆς
ἐνβης. ὅ ἐστιν τῷ γένει τῶν ἐνβαίων. αἵματος ἐις ἀγα-
θοῖο. Ἀλλὰ σὺν ὁ πλοφόροις.) τὸ ἑξῆς. ἀλλὰ σὺν
ὁ πλοφόροις ἐνβας σρατὸν ἀργείων τῶν πυθύσας, ὅ ἐ-
στιν ἐνθουσιάσας ἑκάτερον σρατόμα. καὶ κατόχους
αὐτοὺς ποιήσας ἑαυτοῦ, αἵματι κῶμον ἀναυλότατο-
τον προχορδύης. ὅ ἐστι προκαλῆ αὐτοὺς εἰς ἄμουσον
κῶμον σὺν αἵματι. λέγει δὲ τὸν πόλεμον. ἀναυλον δὲ
ἀπὸ τοῦ αὐλὸς, ἐκμελῆ, καὶ ἄμουσον. σάλπιγξ γάρ ἐστι
ὁ αὐλὸς τοῦ πολέμου. ἡ δὲ πρῶ πλεονάζει. ὡς τὸ νῆας
τε προπάσας. Κῶμος.) ᾠδὴ ὀρχήσεως.
Οὐδ' ὑπὸ θυρσομανῆ.) ἢ ὑπὸ αὐτί τῆς σὺν. συν θυρσομα-

ὑπὲρ ἐὰν ἡ ἐμὴ δύναμις ὑπερκράτησει. Νέκυα.) τὸ σῶμα. Κἂν φίλων τις ᾖ.) διὰ τούτου προσαφίρηται καὶ τὴν ἀδελφήν. Ἐκφέρετε τύχη.) τύχη τοὺς ἀποδιδάσκει. Ἀμφιβλήματα δὲ.) τὰ ἐνδύματα πάντα τὰ τὸν ἄνθρωπον ὁπλίζοντα. λέγει ὃ θώρακα. πόδεια φαλάρα. κνημῖδα. οἱ δὲ γράφουσι τὰ σάγματα. Πανοπλία ἀμφιβλήματα.) ταῦτα τινὲς εἴδη θωρακίων φασί. Σὺν δίκῃ.) σὺν κρίσει. νικηφόρῳ ἑαυτὸν ᾠήθη δίκαιον ὄντα ἀμυνόμενος περὶ τῆς πατρίδος. ἐκεῖνον δὲ ἀσεβῆ κατὰ πατρίδος στρατευόμενον. καὶ Ὅμηρος. ἓς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Τῇ δ' ὑλαβίᾳ.) σωματοποιεῖ τὴν ὑλάβειαν ὡς Ὅμηρος. δεῖμος τὶ φόβος τὶ. τῇ δ' ὑλαβίᾳ δύχονται ἵνα αὐτοὶ ἀφόβως ἀπέλθωσιν. ἢ ἵνα τοῖς πολεμίοις φόβον ἐμβάλωσι. Ω πολύμοχθος ἀνήρ.) τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν χορῶν καλεῖται τριὰς ἐπῳδικὴ ὡς ἤρηται. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν τέτε κῶλα, καὶ τοὺς στίχους ὡς διωρίσθη παρ' ἐμοῦ. ἀτάκτως γὰρ ἦσαν καὶ ἀναρμόστως ἐν τοῖς ἀνηγραφοις κείμενα. καὶ πολύν μοι παρέσχον πόνον. εἰς τάξιν ταῦτα καὶ ἁρμονίαν μετενεγκεῖν. τὰ μὲν γὰρ ἦσαν δακτυλικὰ. τὰ δὲ ἀναπαιστικὰ κῶλα. οὐ μὴν δὲ καὶ κατὰ λόγον κείμενα. ἀλλ' ὡς ὀρθῶς λογίζοιτο, καλῶς ἂν εὗρε ταῦτα διορθωθέντα. ἐστὶ τοίνυν τῆς στροφῆς τὰ κῶλα καὶ οἱ στίχοι ις̄. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὰ πάντα μέντοι δακτυλικὰ. τὸ αὐτὸ τετράμετρον ἀκατάληκτον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ. ὁ β̄ καὶ ὁ γ̄. καὶ ὁ δ̄ ἑξάμετρος. τὸ ε̄ ὅμοιον τῷ ᾱ. ὁς ὁ ζ̄. ὁ η̄ καὶ ὁ θ̄ πάλιν ἑξάμετρος. τὸ ῑ καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια τῷ ᾱ. τὸ ιζ̄ ἑφθημιμερὲς ὂν τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, πα

μετ' αὐτῶν ἐπᾶ. καθ' ὅμηρον γάρ. σώστε δύ' ἀρχομένω. καὶ πρὸ τοῦ σχόντε. Θαρσεῖ.) ἀθρεῖ. Αμφότερον.) κατὰ τὰ δύο. οὐδὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἕτερον, ἀπολιφθὲν τοῦ ἑτέρου. Ελθὼν δ' ἐς ἐπᾶ.) γελοίως τοῦτο φησὶν ὡς μὴ ὢν γνώσιμος τῇ πόλει. πεφύλακται δὲ τὰς ὀνομασίας αὐτῶν ἐπεῖν ὡς φησὶ δίδυμος. διὰ τὸ ὑπὸ αὐχμοῦ εἰρῆσθαι, σὺν τοῖς ἐπᾶ τῶν βίβλοις αὐτοῦ. Αλλως. οὐκ ὀφείλομεν ἑκάστου κατελέγειν τὸ ὄνομα, πολέμου ἐπάγοντος. Διατριβή.) ἀργία. Αλλ' ἔμ.) ἀλλ' ἀπέρχομαι, ὅπως μὴ ἐμποδίζωμεν τὸ τῶν χειρῶν ἔργον. τουτέστι τὸν πόλεμον. Αντήρη.) αὐτί παλον. Ελεῖν δορί.) φονεῦσαι διὰ τοῦ δουρός. Τῆς τύχης.) τῆς εὐτυχίας ἀποτυγχάνω. Εκέγγυον.) ἀσφαλῆ. Οφλισκάνει.) εἰς ἑαυτὸν χρεωστεῖ μωρίαν. αὐτὶ τοῦ ἀν τὸς ἑαυτοῦ κατεγνωσμένη μωρίας. ὡς ἔπος ἔποι, ὃ δεῖνα ἐς τόνδε δίκαιον χρεωστεῖ. Ημᾶς δ' ἀράσσει.) καὶ ἡμῖν αὐτοῖς βαναύσου γέγνηται. ὅσον ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς. ἐὰν συμβῇ αὐτὰς ἰσχύσαι. τὸ γὰρ ἡμῶν τύχη, τοῦτο δηλοῖ. Εν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἄργον.) ἀργὸν ἄπρακτον. καὶ παραλελειμμένον. ὀφεῖλον γενέσθαι. καὶ μὴ γενόμενον. Αλλως. ἐκεῖνο φησὶ μόνον ἡμῖν πεπολέλειπται. τὸ παρὰ τοῦ μάντεως ἀκοῦσαι περὶ τούτων. εἰωθότες γὰρ οἱ ἄνθρωποι σὺν ταῖς εὐπραγίαις καταφρονεῖν μαντικῆς, σὺν ταῖς συμφοραῖς ἐπὶ τοὺς μάντεις καταφεύγουσιν. Αὐτεπώνυμον.) εὐμώνυμον. τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλουμένον. Λαβόντε πέμψω.) ὡς τοῦ μενοικίου σὺν τῷ στρατοπέδῳ ὄντος, τοῦτο φησίν. Αλλως. ἐγὼ δὲ τὸν παῖδα σου δῶρο πέμψω. λαβόντε τὸν τεθρισίαν. Η δὴ πρὸς αὐτὸν.) πρὸ ὀλίγου σώπων αὐτοῦ ἐμεμψάμην τὴν μαντικήν. οὗτος μέμψασθαί μοι ἔχει. Επισχήπτω.) σὺ πέλλομαι.

μέντοι προσεπιβεμένοις, πλέον τί παρέχει πρὸς νίκην τὸ οὐ τρέπεσθαι· ἢ οὕτως καὶ τοῖς ὠθοῦσιν· καὶ τοῖς ὠθουμένοις, ἴσον παρέχει ἡ νύξ· ἐμποδίου· τοῖς δὲ τολμηροτέροις, τὴν νίκην χαρίζεται· Ενδυσυχῆσαι·) ἢ οὖν αὐτί τῆς κατα· ὁ δὲ νοῦς δυσυχῆσαι τινὰ κατὰ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς, χαλεπόν ἐστι· Εκπλήξις·) αὐτί τοῦ παραχὴ μόνον γίνεται αὐτοῖς· οὐ μέντοι πᾶσι, ἐπεὶ εἰκὸς αὐτοὺς σὺν πλοῦς διηπυεῖν· Βαθὺς γένοιτο·) τοῦτο φησὶν ὡς σωπιβέμενος καὶ ἐπαινῶν· καὶ δεῖ ἐξαίφνης ὠθεῖσθαι· μήπως τροπῆς γενομένης καθ' ἡμῶν περαν τὸν ποταμὸν βαθὺν ὄντα οὐδυνησόμεθα· δίρκη δὲ ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ κρήνῃ· βαθὺς· πλατύς· Απαν κάκιον·) ἅπαν δεύτερον· τὸ χεῖρον· πᾶν ὅπουν μὴ φυλαπόμενον, τοῦ φυλαπομένου ἀκριβῶς χεῖρόν ἐστι· Τί δ' εἰκαθιππόσωμεν·) τί δὲ ἄρα πλέον ἡμῖν ἔσαι, ἐπάγοντες ἐφ' ἵππων ὁρμήσομεν κατ' αὐτῶν· Κακὴ πέφρακται·) κάκη ἠσφάλισαι ἀσφαλείᾳ σὺν κύκλῳ ὁ σρατός· Τί δῆτα δράσω·) ἀγαναγκτῶν δυσχεραίνει· ἐπεὶ πάντες ὅσα εἶπεν ἀπεδοκίμασε, φησί· βέλεις οὖν προδῶ τὴν πόλιν· Επ' ἀνδρας·) τὸ ἐξῆς· ἐπὰ ἀνδρασὶ αὐτοῖς φασὶ λόχων ἀνάσασιν· καὶ αὐτοὺς ἑλοῦ· Τί προσεπέχθαι·) τί λέγουσιν αὐτοῖς προσεπέχθαι· τὸ γὰρ δένος ἦν ἐπὰ βραχύ· Λόχων·) τεγμάτων· Απορίαν γάρ·) οὐ μενῶ φησὶν ἕως εἰς ἀπορίαν· καὶ ἀμηχανίαν πέσω· Λόχων πρόκριναν· πότερον φησὶν ἐπὰ ἀνδρασὶ τὴν πύξεων ἄρχειν· ἢ εἰς πρὸς ἕνα· οἱ ἐπὰ κατ' ἰδίαν πθυεσαλμένοι δόρατα σι· Πρὸς ἀμβάσεις·) ἐπαναβάσεις, ὅ ἐσιν ἀποσοβῆν τὴν τειχέων τὰς ἐπαναβάσεις· Καὶ ξυσρατηγοὺς·) ξύλεξαι αὐτοῖς δηλονότι· καὶ σρατηγοὺς ἑτέρους

θεὰς τὰς φιλιώσης. νῦν καὶ εἰς λόγους ἐλθὰν ἥνωθλω τῷ πολυνείκει. ἐλθὰν γὰρ εἰς λόγους τῷ πολυνείκει, πολὺ δῦρον ἀπολεῖς τὰς διαλλαγὰς ἡμῶν. ἢ οὕτως. πολυλεισπομένας τὰς συμβουλὰς εἰς τὸ γενέσθαι. δοκῶν διαλλαλάπεσθαι πρὸς πολυνείκειω. ὥς τε ὑπολήπτεται πολιμεῖν. Ηκουσα μᾶζον.) ἠκουσα αὐτὸν φρονοῦντος μεῖζον, ἢ κατὰ δώναμιν ὄνθὰν. ὧν τῇ συγγενείᾳ τοῦ ἀδράστου. καὶ τῷ στρατῷ θαῤῥοῦντος. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῷ θεῷ ἀφαιρετέον. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παῤ ὁμήρου. ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μετεφρασόμεθα καὶ αὖτις. ἃ δ' ἔστιν ἐμπόδιον, ταῦτα παρηλθον λέξεως. Ηκει τίς.) ἴσως κατάσκοπος ληφθεὶς, νύκτωρ σαλεὶς. Ο πλοις εἴλξεν.) πολιορκήσειν. Εξοίσεον.) ἀνάγκη τὴν πόλιν ἐξενεγκεῖν ὅπλα. Αλλως. οὐκοῦν δέον καὶ τοὺς θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα. καὶ παρατάπεσθαι. Μὴν νεάζων.) σῶμα πακῶς ἀναγωσέον. οὐκ ἐᾶ δὲ αὐτὸν ἐξελθεῖν. Εχει τίν' ὄγκον.) ὃ ἔστιν ὑπολήψεις ἔχει παρὰ τοῖς ἕλλησι. πῶς δὲ τὸ ἄρχος ἑλλίων, τὸ ἑλληνικὸν ἄρχος. ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρᾶ. ὁ δὲ νοῦς. ἔχει τινὰ δώναμιν τὸ ἑλλιωικὸν ἄρχος. Θαῤῥεῖ.) τῷ αὐτῶν φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω. Ως οὐ καθέξεις). ἴδοι ὅπου οὐκ ὠχήσω τὸν στρατὸν αὐτὸς τῶν τειχῶν. Καὶ μὴν τὸ νικᾶν.) ἀκολουθεῖ τῇ βουλείᾳ τὸ νικᾶν. καὶ ἡ βουλεία ἔχει τὸ κράτος αὐτῆς νίκας.

Βούλει τράπωμαι.) βούλει ἵνα διανοήσωμαι μὲν θόδους ἄλλας, καὶ αὐτίας βουλευμάτων. Πάσας τράπει.) πρὶν ἐλθεῖν ἐς κίνδυνον. Ει νυκτὸς.) εἰ συμπλακήσεσθε αὐτοῖς νύκτωρ ἐκλόχου. λείπει τὸ πολεμήσεσθαι. Ισον φέρει νύξ.) ἑκατέρῳ μὲν στρατεύματι ἐπίσης ἐμποδίζει τὸ τῆς νυκτὸς σκότος. τοῖς

ἀθλιωτὰς. ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ δίος τῆς ἀμήτορος, ἐπεὶ περὶ χαμαιριφεῖς τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἐς αὐλακας βαθυπώρους. ὅθεν αἱ ἐδωκεν ἡ γῆ ὡπλισμένους ἀνδρας ἐπὶ πάγῳ τῆς ὠφανείας τῆς γῆς. σιδηρόφρων δὲ φόνος πάλιν ἤνωται αὐτῇ τῇ προσφιλεῖ γῇ. ἀπὸ δὲ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐδυσε τὴν γῆν. ἥτις ἤγαγε ἡ γῆ ἐδειξεν αὐτὴν ταῖς πυραῖς τοῦ ἀέρος ταῖς δυκόλως ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτιζομέναις. καὶ δῆσε ὦ γενέθλου τοῦ δίος. τὸν ἔπαφον λέγω. τὸν γὸν τῆς ποτὲ ἰοῦς τῆς προμήτορος ἡμῶν. αὐτὶ τοῦ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν. οἰκειοῦται γῆ τὸ τῶν δεωστῶν ὠνκαλοῦμαι βαρβαρικὴ βοή. βαρβαρικαῖς λιτὰις. βᾶ βι ἤκουν ἐλθὲ εἰς τήνδε τὴν γῆν. οἱ σοὶ ἀπόγονοι ἔκτισαν αὐτὴν, ἐκεῖ, ὅπου αἱ δὶ πάθειαι, ἡ περσεφόνη. καὶ ἡ προσφιλὴς δημήτηρ. ἡ θεὰ ἡ γῆ. ἡ πάντων ἀγαπατὰ. πάντων δὲ τροφὸς, ἐκτίσαντο. καὶ κατώκισαν. ἡ τὴν κτῆσιν ἔχον. πέμπε σιτοφόρους θεὰς ταύτας δηλονότι, τὴν δήμητρα. καὶ τὴν περσεφόνην βοηθῆσαι τῇδε τῇ γῇ. πάντες δὲ δύκολα τοῖς θεοῖς. Χώρει σὺ.) αἱ συσημαται καὶ αὗται περίοδοι. καὶ οἱ ἑξῆς ἀμοιβαῖοι σίχοι, ἰαμβικοί εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι κδ. ὧν πίλυται ὧς προσθόμενα τήνδε διασῶσαι πόλιν. ὠὴ ταῖς ἀποβέσεσι παράγραφος. ὠὴ δὲ τῷ πίλει κορωνὶς. Χώρει σὺ.) δῆλον οἶμαι ὅτι τοῦ χοροῦ ἀδόντος, ἐσῴκησεν ὁ ἐποχλῆς. νῦν δὲ ἔξεισιν οἰκέτης ὠὴ ταχὺς καλέσαι τὸν κρέοντα.

Συμβαλεῖν.) βουλεύσασθαι. καὶ ἀγακοινώσασθαι βουλὰς. Η πόλλ' ἐπῆλθον.) οὕτως ὠὴ πολλοὺς τόπους ἐπέδραμον χρήζων εἰσιδεῖν σε βασιλεῦ. πολλὴν γῆν τὰς τῶν καδμείων πύλας. καὶ φύλακας, ζητῶν τε σὸν δέμας. πολυφραστικῶς ἠκούσατε. Καὶ μὴν.) πάντως καὶ ἐγὼ ἠθέλησα ἰδεῖν ὡ χρέον. κατὰ πολὺ γὰρ δυρὸν σὸ

σις δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καὶ δῆ με-
τετεθῆναι τὸ ō εἰς τὸ ῶ μέγα, ἐτέραξαν τὸ γονικόν.

Α διώνυμοι.) τὸ ἄ δωρικόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἦ ὅ ἐστιν ὅπου.
τὸ δὲ ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ὤκησαν. ὡς τὸ ὀρυκτὴ τοῦ
συὸς παρὰ πυδαίρω. ἀντὶ τοῦ ὀρεσίκου. ἱερὰν δὲ τῆς
δήμητρος τὴν βίβλιν εἶπεν. ἢ διὰ τὸ ὄνκαρπον. ἢ ἐπεὶ
πάντες τρέφονται ἐκ γῆς φυόμενα, ἱερὰ τῇ θεῷ. καὶ οἱ παρτοὶ
οὖν ἐκ τῆς γῆς. Διώνυμοι δὲ παρὰ σοὶ μὲν κόρη, καὶ
περσεφόνη. ἡ δὲ δήμητηρ καὶ γῆ καλεῖται. ἡ μὲν πρεσ-
βυτέρα. ἡ δὲ νεωτέρα. Ο κάδμος ἦλθεν εἰς τὴν δο-
τὴν γῆν ὁ τύριος. οὐ χάριν, ἢ τι τράπους μόχος ἔρριψεν
ἑαυτὴν αὐτόματον πῶμα. μὴ ὑπὸ πυρὸς πληγῆς κε-
νοὺς πῶμα. διδοῦσα τέλος φέρουσι τὸν χρησμόν. ὅπα
οἰκῆσαι ἐποίησε πεδία τὰ σιτοφόρα τῶν δόμων ὁ χρη-
σμὸς ἔχρησε γενέσθαι δηλονότι. ὅπου τὴ καλλιπότα-
μος νοτὶς τοῦ ὕδατος τῆς δίρκης ἐπέρχεται τὰς βοτε-
νηφόρους αὔλακας τῆς γῆς. καὶ βαθυπόρους. ἔνθα τὸν
διόνυσον ἔτεκεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ σεμέλη διὰ τοῦ γάμου
τοῦ διὸς. ὃν πυνθανόμενον διόνυσον βοῦς ἔπι βρέφος ὄντα κισ-
σὸς φύσιν ἔχων ἐλίσσεσθαι κύκλῳ, ἐσκέπασε μακάρ-
ριον δείρασ', κλάδοις χλοηφόροις κατασκίοις. κισσὸς
δὲ ἐπῶν, ἐπαγει βακχεῖον χόρευμα. ἤγουν λέγω χό-
ρευμα βακχικόν. τῶν παρθένων τῶν βακχαίων. καὶ τ γυ-
ναικῶν τῶν βακχῶν. ἤγουν τῶν βακχικῶν. Ἔνθα δράκων
ἦν τοῦ ἄρεως φονικὸς. ἄγριος. ἀπίστης. φύλαξ τῆς πη-
γῆς δηλονότι. τὰ γάμματα τὰ δύο δρακοντικὰ ἐφ'
βρα ἐφορῶν ὀφθαλμοῖς. ὧν πολλὰ διάφορα τὸ βλέμ-
μα. καὶ σκοπουμένοις. ὃν ὁ κάδμος ὁ ὀλισθρος ὧν θυ-
σίασ' ἐλθὼν ὀλίσας. λίθῳ βαλὼν αὐτὸν βολαῖς χερῶν
κατὰ τὸ κράτος τὸ φόνιον, κατὰ βουλὰς τῆς Ἀθήνης

δ̄ αὐτὶ ἰωνικοῦ· διὰμβ· ϗ συλλαβῆς· τὸ δ̄ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς· ἐκ χορέων β̄ καὶ συλλαβῆς· τὸ ε̄, ὅμοιον τροχαϊκὸν· πενθημιμερὲς καθαρόν· τὸ ϛ̄, αὐτὶ πασικὸν δίμετρον· καταληκτικὸν φερεκράτειον· ἐξ αὐτὶ πάσου καὶ κρητικοῦ· ἡ δὲ βούλη τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ἰάμβου ἀρχομένου· τὸ ζ̄ τὸ θ̄· τὸ ῑ̄, ὅμοιον τῷ ιᾱ τροχαϊκὴ δυρπίδεια· τὸ ιϛ̄, ὅμοιον τῷ ε̄· τὸ ιβ̄ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς· τὸ ιγ̄, ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ ιβ̄· τὸ ιδ̄, τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ ιε̄, ἰαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· καθαρόν· τὸ ις̄ τροχαϊκὸν δυρπίδειον· ὅμοιον τῷ α̣· ϣ̄ τῷ τέλει κορωνὶς· καὶ παράγραφος· Επαφον·) ἔπαφρε ἐκλήθη, ὅτι ὁ ζεὺς ἐπαφησάμενος τῆς ἰοῦς, πάλιν εἰς γυναῖκα αὐτὴν μετεμόρφωσε· καὶ σὲ ϣ̄ καλούμεθα ὦ ἔπαφε· ὃς ἰοῦς καὶ διὸς γέγεθλον ὑπάρχεις· ἐλθὲ δὴ σώτηριος εἰς τοὺς βήβασ ταῖς ἡμῶν λιταῖς ϣ̄ δύσασ· οἱ γὰρ σοὶ ἔκγονοι καὶ τοὺς ἐξῆς· Σοίγε ἔκγονοι·) ὅσοι ἔκγονος κάδμος ὁ ἐπάφου τοὺς βήβασ ἔκτισε· τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἀλλώνυμοι θεαὶ ὤκησαν· δι᾽ ὁδὸν γὰρ τοὺς βήβασ τῇ πορσεφόνῃ ὑπὸ τοῦ διὸς ἀναλυπήρια ὡς δῶρεῖον· ἀλλ᾽ ἅπαξ βήβη πεπρωμένα κεῖτο τάλαντα· τὴν ῥ᾽ ἅποτε κρονίδης δῶρον πόρε περσεφονείη· ἐγγαμετὴν· ὅτε πρῶτον ὀπωπήσασθαι ἐμελλε· νυμφιδίου πωλοιο παρακλίνασα καλύπτρῳ· γράφεται σῶνῑ ἐκγόνῳ κτίσαν· ἵνα τῷ ἐκγόνῳ σου τῷ κάδμῳ, αἱ θεαὶ κατέκτησαν τοὺς βήβασ· γένοιτο δὲ πρὸ τὴν ἀρχὴν αὐμαρτημα· ἐπ᾽ ἄρχοντος γὰρ ἀθήνησιν δυκλέους, μήπω τῶν μοιρῶν δυρημένων, τοῖς βραχέσιν αὐτὶ μακρῶν ἐχρῶντο· τῷ ῑ̄ αὐτὶ τοῦ η̄· ϗ τὸ ο̄ αὐτὶ τοῦ ω̄ ἐγράφον· ἐγράφον οὖν τῷ δήμῳ μετὰ τοῦ ῑ̄ δήμοι μὴ νοήσαντες

τὴς δὲ

βασιλέως καὶ τῆς ἀθηναίων ἀρχῆς. Δραγμάτων.) τῶν κόρης τῶν ὀφθαλμῶν. Πολυπλανήτοις.) τοῖς παντοχῆ πλανωμένοις. Χθονίβασ.) χειρονίπτρα. ἀπὸ τοῦ χέρνιψ. Ολισθήρος.) τὸ ἀπολέσθαι ἄξιος ὁ μιαρὸς ὀλισθήρος αὐτὸς ὁ κάδμος. Δικῶν ὀδόντας.) αὐτὶ τοῦ δίκην. ἐκ κατέπαυσεν. μετοχὴ αὐτὶ ῥήματος. Εὐθὺς ἐξανήκει λαῷ.) ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξεκύησεν ὑμῖν ὁ πλοῦτος ἄνδρας. ὡσὶ δὲ οὗτοι ἐξ αὐτῶν ὑπολειφθέντες. πέλωρ. ἐχίων. οὐδαῖος. χθόνιος. ὑπερήνωρ. κατὰ τὴν τιμωρίαν, καὶ κρίσιν. Αλλως. Ο μὲν σνσίχορος ἐν ὕδρου πέτρα τὴν ἀθλιωτάτην ἐπαρκέσαι τοὺς ὀδόντας φησίν. ὁ δὲ ἀνδροτίων, παρτοὺς αὐτοὺς φησί. διὰ τὸ ἀκολουθήσαντας αὐτῷ ἐκφοινίκης κάδμῳ, προάθλιον οἰκῆσαι. ἀμφίλοχος δὲ διὰ τὸ ἐπαναρθαι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν θήβαις. διονύσιος δὲ ἔθνος βοιωτίας αὐτοὺς φησίν. ἔνιοι δὲ πεῦθας κάδμῳ αὐτοὺς φασιν ἐκ διαφόρων γωναικῶν. γ' τὸν ἀριθμόν. Υπερ ἄκρων ὄρων γῆς.) εἰς τὸ ὠμφάγιναι τῆς γῆς. Σιδαροφόρων δίνην.) τὸν γῦ πρὸς τὸ ὄ. μν. Ξωπύρων. ἤγουν τῇ προσφιλεῖ γῇ. Σιδηρόφρων.) οὗτοι φησὶν οἱ ἀγαθοεργέντες ἐκ γῆς ὁμῶ τῇ παντοπλίᾳ, θοῦς ἅμα τοῦ φανῆναι, ἀλλήλους ἐφόνευσαν. τὸ οὖν γῦν πρὸς τὸ ὄψιν ἀπέδωκε. τοιοῦτον αὐτὴν δὲ τὴν παντοπλίαν ὄ. μν, τὸ ἀγαδοθέντων ἐκ γῆς, ὁ κατ' ἀλλήλων φόνος, πάλιν εἰς γῆν κατήγαγε. τὸ δ' ὄ. μν ὅταν λέγῃ, τοὺς ἀνδρας σημαίνει. Καὶ σε τὸ προμάτορος ἰοὺς ποτ' ἐκχυτὸν ἔπαφον.) τῆς ἐποδῆς ταύτης τὰ κῶλα ις'. τὸ α' τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς δυρίπεδον. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ', τροχαϊκὸν. δίμετρον ἀκαταλληκτον. τὸν α' ποδὸς χορήου. ἡ δὲ βουλὴ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος

τὸ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. κεῖται γὰρ νῦν ὁ μὲν, αὐτὶ τοῦ δ'. ἴνα ἡ πεδία δὲ πυροφόρα ὁ βιος ἐχρησεν ἐσιθαι. Αλλως. Ογοῦς. τὸ βίσφατον δὲ ἐχρησεν ἐκεῖ ἀγρούς γενέσθαι. ὅπου καλπόταμος νοτὶς ὠνύμεται τὰς χώρας τῆς λίρκης. λίρκη ἦ ποταμὸς ἐν βασ. ὁ μώνυμος τῇ πηγῇ. Ενθα πίκιτο.) ἔνθα φησὶν ἐν βίβλῳ τὸν λίθον τοῦτον τῷ λὶ κ σιμίλη ἐπικι. κιασὸς δὲ παντοχόθεν αὐτὸν πρὸς κίψαι. τὰ γὰρ οἴκια κιραωνωθέντος. ἐξέμβλωσεν αὐτὸν μήτηρ φοβηθεῖσα. κιασὸς δὲ πρὸς ἐλιξιν. Αλλως. ὄγπνα δίογνυσιν κιασὸς ἐξώθεν πρὸς πλακὸς ἐπ βρίφος ὄγπα, κατὰ τὸ νῶτον ἐκάλυψεν. ἐσορεῖ γὰρ μνασίας. ὅπ τ καδμείων βασιλέων κιραωνωθέντων, κισασὸς πρὸς πῦς κίσνασ φυὰς, ἐκάλυψεν αὐτὸν, ὅπως μὴ αὐθημερὸν, ᾗ ἐν μηδενί τὸ βρίφος διαφθαρῇ καλυφθέν. διὸ καὶ πρὸς κίσνος ὁ θεὸς ἐκλήθη παρὰ θηβαίοις. Ολβίνασ σεώπησι.) τὸ νῶτον πρὸς ἐλιξε. μεγάλη γὰρ αὐτῷ δόξα, τὸ τῆς παραδόξου σωτηρίας τέλος. ὀλβίνσας ἦ αὐτὸν τὸν δίογνυσιν ὁ κιασὸς ἐνώπησεν τὸ τοῦ βακχεύειν καὶ χορεύειν τινὲς θήβασ ἄπιον. Γωμαξίν οὐίοις.) ταῖς δίονύσῳ χορευούσαις. καὶ τὸ οὐοῖ οὐὰν ὠνοφθεγγομέναις. Ενθα φοίνιος.) παρὰ τῇ λίρκῃ θηνὸς ἰῶ δράκων. ὠμὸς τὴν φύσιν. φύλαξ ὑπὸ τοῦ ἄρεος καταπεσὼν τῆς λίρκης. πρὸς τὸ μηδένα ἀπ' αὐτῆς ὑδρεῦσαι. Επὶ χίργιβασ.) ἐπὶ τὸ νίψασθαι τὰς χεῖρας. ἐβούλετο γὰρ τ βοῦν θῦσαι τοῖς θεοῖς. ὅπ σύμβολον αὐτὸ αὐτοῦ γένοιτο τῷ κτίσαι τὴν πόλιν. ὁ μὲν οὖν ἐλάνικος λέθω φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν δράκοντα. ὁ δὲ φερεκράτης, ξίφει. Αλλως. Επὶ χίργιβασ. ἕνεκα τοῦ πρὸς τὴν θυσίαν ὕδατος λαβεῖν μολῶν. ἔθυε γὰρ τῇ γῇ τὴν βοῦν. Αρεως θωμόφρων φύλαξ. ὡς τὸ βασιλέως ἄρχων. αὐτὶ τοῦ

Βύκον σῆμ' ἑκάτερθε πρόδρομον ἡνιοχήσας
Τὴν δὲ σὺν ἡγεμόνα χθὲ πόδα τρίποδι κελεύθου.
Σῆμα δ' τοι ἐξερέω μάλ' ἀσφαδές· οὐδέ σε λήσει.
Ἔνθά δὲ τοι πρώτησα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
Ἵζηται· κλίνητε πέδῳ γόνυ ποιμένι,
Καὶ τότε τὴν μὲν ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥίζαν
Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς· καὶν δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξῃς,
Ὀχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγυιαν.
Δεινὸν ἐνυαλίου πέμψας φύλακ' αἴδος ἐσω.
Καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπων ὀνομάκλυτος ἔσεαι αὖθις.
Ἀθανάτων λεχέων αὐτὰρ σὸς ὅλβιε κάδμε.

Ταῦτα ἀκούσασ' κάδμος, ἀφίκετο τὸν βουκόλιον, τοῦ πελάγους τοῦ ἀμφιδάμαντος. καὶ ἀγεράσας βῆν· καὶ ἡγεμόνα ταύτην τῆς ὁδοῦ ποιησάμενος, κτίζει τὰς Θήβας ὁμωνύμους τῶν ἀγυιτίων βοῶν. ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθεῦδον ἀγυῖται οἱ βόες· καὶ ἡ βοιωτία δὲ ἀπὸ τῆς βοὸς ἐκλήθη. Ἀδάμασον.) τὸ μὴ ὑπὸ τινος ἠναγκασμένον πῶμα· ἀλλ' αὐτορριφὲς· πέσημα δὲ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ περιπομένου· ἢ αὐτὶ τοῦ αὐτόματον ἔβαλε τὸ σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν· δίκην γὰρ τὸ βάλλειν· ὅθεν καὶ δίσκος· πηγὲς δὲ τὸ ἀδάμασον πέσημα, τὸ μηδὲ πῶν δαμασθὲν ζοῦλον σῶμα· ἐμφαίνει δὲ τὸν νέον μόσχον. Δίκει.) κατίβαλε· καὶ οἱ βάκχαις δίκειτε τρομερὰ σώματα· ὅπου κατῳκίσθη πόλις. Ἄλλως. Ἐν ταῦθα ἔπεσεν· ὅπου κατῴκισε κάδμος τὴν πόλιν.

Οὗ κατῴκισε.) ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων, αὐτὶ τοῦ οὗ κατῴκισε, κατοικίσαι· ὁ δὲ λόγος πλεονάζοντος τοῦ μὲν· αὐτὶ τοῦ οὗ κατοικίσαι μὲν, καὶ οἰκῆναι κτίσαι τὰ πεδία τῶν δόμων, ὁ θεὸς ἐμαντεύσατο· ἔνθα ἡ τῆς διέρκης πηγὴ καταῤῥεῖ τοὺς χώρους. Πεδία μὲν.) τοῦ

Μὴ πόνει.) μὴ κάμνε. μὴ θορυβῶ τοῦτο χάριν. ἀπημὶ χθ. ὦ πάτερ. ὃ πρόσθεν ἐσαλμένω φρονήματι ταῦτα φησὶ προσδοκῶν ἂς τὸ δίκαιον ἐπικαλέσειν τὸν ἀδελφόν. σὲ δὲ ἐπαινῶ μήτερ ὅτι ἐπούδασας ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀλλαγεῖν. Αλλά μοι.) ἀντὶ τοῦ καί. Χαρτὰ.) σὲ κθν. ἄξια χαρᾶς πάσχω τέκνον. Ποῦ ποτε.) κατ' ὀρθότητα. ἀντὶ τοῦ σὲ ποίῳ τόπῳ παρατάξῃ. ἵνα κἀγὼ ἐκεῖ παρατάξωμαι. Πατρὸς οὐκ ἐκφοβεῖσαι.) ἀποφαντικῶς. ὅτι ἐὰν μαχήσῃ δι, πάντως ἀπόλλυσι. Αγυιᾶ.) ἐν τοῖς προπυλαίοις καὶ οἰκήμασιν ἱδρυμένοι. ὅτι τὸν ἀγυιᾶ πρὸ πυλῶν ἵασας. κίων δὲ οὗτος ὁδὸς λήγων. Διξήμηλα.) τὰ δίχομα τὰς θυσίας. Καθύδουσιν.) ὑπνοῦσιν. Νεικείων ἐπώνυμον.) παρετυμολογεῖ τὸ ὄνομα πολυνείκης. ὄνομα νεικείων φιρώνυμον. τουτέστιν ἀπὸ τῶν νεικείων τὴν ἐπωνυμίαν λαβόν. Κάδμος ἔμολε.) τὸν τοιοῦτον εἶδος τοῦ χοροῦ, καλεῖται ἐπῳδικὰ ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὸ παρόντα τριὰς ἐπῳδική. τὰ κῶλα δὲ τῆς μονοστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ ᾱ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος ᾱ, αὐτὶ ἰωνικοῦ. καὶ διϊάμβου, εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν. ἐφθημιμερὶς. τοῦ β̄ ποδὸς χορείου. ἐχρήσατο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ ἐνταῦθα διὰ τὴν τοῦ κάδμου κίνησιν. τὸ β̄ ὅμοιον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἐκ παίωνος δ̄ αὐτὶ ἰωνικοῦ καὶ διϊάμβου. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὶς. τοῦ ᾱ ποδὸς χορείου. τὸ γ̄ ὅμοιον τῷ ᾱ. δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος ᾱ αὐτὶ ἰωνικοῦ τετρίτου τρίτου καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν, ἐφθημιμερὶς δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ β̄ ποδὸς αὐαπαίστου. τὸ δ̄ ὅμοιον τῷ β̄. δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος δ̄ αὐτὶ ἰωνικοῦ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε̄ τροχαϊ-

φονικὸν ἐμβαλὼν ξίφος, τὸν ὅμοιον οὐκ ἀπολαβὼν ὅτι στιται θάνατον. Ἐγγὺς οὐ πρόσω.) οὐτινος ἐγγύς καὶ ἔμπροσθεν ἵσασαι. τὸ δὲ εἰς χεῖρας λύσεις ἐμας, σῶ σωτῆρι λύσεις εἰς χεῖρας ἐμας, ἐκ τούτων ἐνήσεις. Δηλὸν δ' ὁ πλοῦτος.) παρόσον οἱ πλούσιοι δηλοί εἰσι πρὸς θάνατον. ὡς μεγάλων ἀγαθῶν στερούμενοι. οἱ δὲ πένητες, ῥᾳ ψυχὴν δωροὶ ἦσιν. ὧν λογιζόμενοι ὡς λυσιτελεῖ κινδυνώδεσαντας κτήσασθαι, καὶ ἀποθανεῖν μᾶλλον, ἢ πλουτοῦς ὄντας ζῆν. φησὶ γοῦν ὅτι φιλόψυχος ἡ συμπρὸς τὸν οὐδὲν ἐμάχιμον.) καὶ ὅτι πρὸς τὸν φιλόζωον καὶ ἀνάνδρον σὺν πλείσοις ἦλθες μαχέσασθαι. Ἀσφαλὲς γάρ.) ναὶ καὶ γὰρ ὁ ἀνυρωμένος σὺν ὅπλοις στρατηλάτης, χρείαν ἴσι τοῦ θρασέος. Κομπάσῃ.) ἀλαζὼν νικὸς ὑπάρχεις. θαρρῶν σὺ σου δᾶς, αὖσι πρῶτα βαίνειν. Κομπος.) τὸ μὲν προσηγορικὸν, ὡς τίμπος. τὸ δὲ ἐπίθετον, ὡς κατάπος. κόμπος. λόγος. κομπος. κομπασὴς. ὁ ὑπνεῖς, μεγαλοφρονεῖς ὧν τοῖς γενομένοις σοι δαῖς, καὶ σιωθηκαις. αἴπυιές σε ῥύονται τοῦ κῆδεσθαι. Καί σε δεύτερον.) ἰδὲ φησὶν ἐκ δευτέρου σοι λέγω ἀποδοῦναί μοι τὸ μέρος τῆς βασιλείας. ἅπαξ γὰρ ἤπου ἀπῶ. καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τἀμαυτοῦ λαβὼν, στρατὸν μὲν ἔχω τῆς δ' ἀποστέλλω χθονός. Οὐκ ἀπαιτούμεθα. οὐχρεοσούμεν. Τοῦ μέρους.) τοῦ ὧν βάλλοντός σοι μέρους κεκτημένος τὸ πρέπον τόπρον; Φημί.) καὶ λέγω. ἐλευθέρου δὲ καὶ ἀπαλλάκτου τῆς γῆς. Πατρῷοι.) πατρικοί. Πάρειμι.) παρειμένε. Τῶν λυκοπώλων. κάσορος. καὶ πολυδούκους. ἡ γήθου. καὶ ἀμφίσμυνος. ὅπερ ἀμῶνον. Ἐξειλὼν.) ἐξελάσων. Ἀδικία σοι.) τὸ ἐξῆς. ἐξειλαυνόμεθα τῆς πατρίδος ἀδικίᾳ τῇ σῇ. τὸ δ' ὦ θεοὶ διὰ μέσου. Ἀμοιρον.) χωρὶς μοίρας.

ταῦτ' ἐχειν. ἢ τοι κἀκείνων σε δεῖ θῦσαι, καὶ τούτων μὴ τυχεῖν. τὸ γὰρ ἐν μέσῳ πεσεῖν τοιοῦτόν τι τὸ πρὸ τοῦ ἀφικέσθαι ἐπ' αὐτὰ ἐκπεσεῖν τῆς ἐλπίδος. Μέθετε τὸ λίαν.) τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀρίστων. ἢ τὸ θυμικόν. καὶ σὺ ἀρίστη. τὸ λίαν χρῆσθαι καλῶς. Ἄλλως. σὺ τούτοις οὐδὲν ἴσως ἂν συμβιβάσειας τοῖς πᾶσι κοινωφελὴς. ἀλλὰ τῷ μὲν, λέγει. εἰς τί φιλοπμῆ τύραννεῖν. τῷ δὲ, εἰς τί πολεμεῖς τὴν πατρίδα. ἐχρῆν δὲ τούτοις συμβαλοῦσαι δι' ἃ λομένους τὸ πατρῷον. καὶ τὴν βασιλείαν παύσασθαι τῆς διχοστασίας. ὅπως ὑπέσχοσαν ἐξ ἀρχῆς ἀνὰ μέρος ἄρχειν. καὶ γὰρ ὧν τῷ ποιητῇ ὧν ποιῆσαι αὐτὲς μὴ πεισθῆναι. ὅπως τε τῆς ἰσορίας μέσην βέβαια. εἰ μὰρτο γὰρ αὐτὲς ἀλληλοκτόνες γενόμενας κατὰ τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς ἀποθανεῖν. νῦν δ', εἰ δὲν τούτων πεποίηκεν. Ἀμαθίαι δύο εἰσίν.) αἱ τῶν δύο ἀμαθίαι ὅταν μαλῶσιν εἰς ταυτὸν. μέγιστον κακὸν γίνονται. Ἄλλως. Δεινὸν κακὸν, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τῆς ἀμαθίας ἔλθητε. ὅμοιον δ' ἐσὶ τὸ μηδὲν ἄγαν, τῷ ἄφετε τὸ λίαν φιλονεικεῖν. Ξύμβασιν.) ξυμβίβασιν. Οὐ λόγων.) οὐκ ἔριδος ἐς ἀγῶν. ἀπώλετο γὰρ ὁ καιρὸς ὁ σὺν μέσῳ ἀκαίρως. περάνει δ' ἢ τοι πληροῖ ἐδαμῶς ἡ προθυμία. ὃ δὲ νοῦς περάνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία. αὐτὶ τοῦ προθυμουμένην ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν, ἐ πείθεις. οὐ γὰρ φιλιωθήμεν. καὶ εἰς ξύμβασιν καὶ φιλίαν ἐλθοίμεν ἄν λως, ἢ ὧν τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ. ὡς τί μετασκηπτρα κατέχειν δ' ἀλλοτρ. καὶ βασιλεία ὑπάρχειν τῆς χθονὸς τῆς δ' ὧν ὧν πολὺ δὲ παρατεταμένων νουθετημάτων ἄπος ἄσαι, ἄφθονα ἡμᾶς. καὶ σὺ δὲ τῶν τειχῶν τούπω ἐν ἔρχου ἐνδεμὴ, ἀποβαν ἢ. Πρὸς τίνος.) παρὰ τίνες ἀποβαίνομαι τίς δ' οὕτως ἄτρωτος ἐσιν, ὅστις εἰς ἡμᾶς

τὴν ἰδίαν φύσιν. τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν δὲ ἐχόντως χρήματα φροντίζομεν. ὁπόταν δὲ θέλωσιν, αὐτὰ πάλιν ἀφ' ἡμῶν λαμβάνουσι. Ἄλως. ὅταν ὁ βούλονται παραχθῆν αὐτὰ ἑτέροις, πάλιν ἀφαιροῦνται. Ὁ δ' ὄλβος.) ὁ δὲ πλοῦτος οὐ μόνιμος. ἀλλὰ πρόσκαιρος. Ἀγήνωρ.) ἀποκρίνῃ ἐαύτε σῶσον δύο λόγους προβαλλομένην. ἆρα τυραννεῖν θέλεις, ἢ τὴν πόλιν σῶσαι. πάντως ἐρεῖς μοι τυραννεῖν. ἐὰν δὲ νικήσῃ οὗτος. καὶ ἡ τῶν ἀργείων ἰσχὺς, τοὺς καθημένους νικήσῃ, θεάσῃ φθαρὲν τὸ ἄστυ τῶν θηβαίων. καὶ πολλὰς κόρας αἰχμαλωτιζομένας σωβίᾳ παρὰ τῶν πολεμίων ἀνδρῶν. ἐπὸ δύνος λοιπὸν ὁ πλοῦτος καὶ αἰσχύνης ἄπορ γενήσεται τοῖς θηβαίοις ὅν πυνθάνῃ κεκτῆσθαι. γράφεται δὲ καὶ δαπανηρὸς, ὅ ἐστιν ὠφέλιμος. ἀνάγκη γὰρ εἰς πόλεμον συμμάχους προτρέψασθαι. καὶ δαπανᾶν. Φιλόπτιμος.) φιλόνεικος. Ἀνήψατο.) ἀνέβηκε. παρήψατο. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων τῶν ἀποδισμουμένων εἰς λιμένα. Πορθήσων.) ἀσωτεύσας δὲ καὶ σὺ ἦλθον λεηλατήσων τὴν πόλιν. ἐνῆν γὰρ διαφερόμενος, ἀπάσῃ τῇ πόλει ἐπάγων κίνδυνον. καὶ ταῦτα ὠνησάμενος οὐ δημοκρατουμένων. ἀλλὰ μοναρχουμένων. Τροπαῖα.) νικητήρια. ἀπὸ τοῦ τρέψαι. γὰρ διώξαι τοὺς πολεμίους. λέγει δὲ τὰ ἱσάμενα συμβόλαια τῆς νίκης. Τὸ δὲ σκύλα γράψεις. αὐτὶ τοῦ τὰ ὅπλα ὠνόμασε. ἤτοι τὰ ἀναθήματα τῶν πεφονευμάτων. τί δ' ἔσται τὸ ἐπίγραμμα. θὴβας πυρώσας πάσδε πολυνείκης θεοῖς ἀπαρχὰς ἔθηκεν; μὴ γένοιτό σοι τέκνον λαβεῖν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων τοιοῦτον ὄνειδος. Υπεκδράμῃ.) παρέλθῃ. νικήσῃ. μετενήνοχε δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. οἷον ὑπέρτερα γένηται. Κενὸν σέρσεται.) τοῦ ἄρρους δηλονότι. ὁ δὲ νοῦς. μήτε ἐκεῖνα μήτε

θεὰς τὰς φιλιώσεις. νυνὶ κα ἐς λόγους ἐλθὰν νυνὶ βίλω τὸ πολυνίκην. ἐλθὰν γὰρ ἐς λόγους τῷ πολυνίκει, πολὺ δῦρον ἀπολεῖς τὰς διαλλαγὰς ἡμῶν. ἢ οὕτως. πολυλεπομένας τὰς συμβουλὰς ἐς τὸ γενέσθαι. δοκῶν διαλλαλάπεσθαι πρὸς πολυνείκεα. ὥσπερ ὑπολήπεται πολιμεῖν. Ηκουσα μείζον.) ἠκουσα αὐτὸν φρονοῦντος μείζον, ἢ κατὰ δώναμιν βιβᾶν. ὧν τῇ συγγενείᾳ τοῦ ἀδράστου. καὶ τῷ στρατῷ θαῤῥοῦντα. Αλλὰ ταῦτα μὲν τῷ θεῷ ἀναθετέον. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρ' ὁμήρῳ. ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖτις. ἃ δ' ἔστιν ἐμπόδιον, ταῦτα παρηλθὸν λέξω. Ηκω τίς.) ἴσως κατάσκοπος ληφθεὶς, νύκτωρ σαλεὶς. Οπλοις ἐλέξεν.) πολιορκήσειν. Εξοισέειν.) ἀνάγκη τὴν πόλιν ἐξενεγκεῖν ὅπλα. Αλλως. οὐκοῦν δέον καὶ τὰς βάβασ ἐξενεγκεῖν ὅπλα. καὶ παρατάπεσθαι. Μῶν νεάζων.) σφῶν μαπικῶς ἀναγνωστέον. οὐκ ἐᾶ δὲ αὐτὸν ἐξελθεῖν. Εχει τίν' ὄγκον.) ὅ ἔστιν ὑπολήψεις ἔχει παρὰ τοῖς ἕλλησι. πῶς δὲ τὸ ἄρχος ἑλλίων, τὸ ἑλληνικὸν ἄρχος. ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρᾶ. ὁ δὲ νοῦς. ἔχει τινὰ δώναμιν τὸ ἑλλωικὸν ἄρχος. Θάῤῥει.) τῷ οὖν τῶν φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω. Ως οὐ καθέξεις). ἴδοι ὑπ οὐκ ὤμοχήσω τὸν στρατὸν σὺν τοῖς τειχῶν. Καὶ μὴν τὸ νικᾶν.) ἀκολουθεῖ τῇ βουλείᾳ τὸ νικᾶν. καὶ ἡ βουλεία ἔχει τὸ κράτος σὺν τοῖς νίκαις.

Βούλει τράπωμαι.) βούλει ἵνα διανοήσωμαι μὲν βόδους ἄλλασ, καὶ αὐτίασ βουλευμάτων. Πάσας τράπθι.) πρὶν ἐλθεῖν ἐς κίνδωνον. Ει νυκτὸς.) εἰ συμπλακήμεν αὐτοῖς νύκτωρ ἐκλόχον. λείπει τὸ πρᾶσσόμενα. Ισον φέρει νυξ.) ἑκατέρῳ μὲν στρατεύματα ἐπίσης ἐμποδίζει τὸ τῆς νυκτὸς σκότος. τοῖς

ἀθλιωτὰς· ἡ τῆς ἀπὸ τοῦ δίος τῆς ἀμήτορος, ἐπιθηρεύσα μαιριφεῖς τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, εἰς αὐλακας βαθυτάτους· ὅθεν αἰδέσθεσα ἡ γῆ ὠφλισμένους ἀνδρας ἐπάνω τῆς ὤφανίσας τῆς γῆς· σιδηρόφρων δὲ φόνος πάλιν ἤνωται αὐτῇ τῇ προσφιλεῖ γῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐδύσε τὴν γῆν· ἤτις ἡγνὴ ἡ γῆ ἔδειξεν αὐτὴν ταῖς πνοαῖς τοῦ ἀέρος ταῖς δυκόλως ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτιζομέναις· καὶ δήσει ὦ γενέθλιον τοῦ δίος· τὸν ἔπαφον λέγω· τὸν γὸν τῆς ποτὲ ἰούς τῆς προμήτορος ἡμῶν· ἀντὶ τοῦ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν· οἰκειοῦται γῆ τὸ τῶν δεσποτῶν· ὦ καλοῦμαι βαρβαρικὴ βοή· βαρβαρικαῖς λιταῖς· βάθι ἥκουν ἐλθὲ εἰς τήνδε τὴν γῆν· οἱ σοὶ ἀπόγονοι ἔκτισαν αὐτὴν, ἐκεῖ, ὅπου αἱ δι' ἀὶ θεαὶ, ἡ περσεφόνη· καὶ ἡ προσφιλὴς δήμητερ· ἡ θεὰ ἡ γῆ· ἡ πάντων ἀνάσσα· πάντων δὲ τροφὸς, ἐκτίσαντο· καὶ κατῴκισαν· ἣ τὴν κτῆσιν ἔχον· πέμπε σιτοφόρους θεὰς ταύτας δηλονότι, τὴν δήμητρα· καὶ τὴν περσεφόνην βοηθῆσαι τῇδε τῇ γῇ· πάντα δὲ δύκολα τοῖς θεοῖς. Χώρησον·) αἱ συσημαται αὐτῶν περίοδοι· καὶ οἱ ἑξῆς ἀμοιβαῖοι εἰσὶ χοι, ἰαμβικοὶ ἢ σὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κ.τ.λ. ὧν πιλθυτάδος προσῳζόμεθα τήνδε διασῶσαι πόλιν· ὦ τῆς ἀποβέσεσι παραγράφος· ὦ δὲ τῷ πλειόνων εἰς. Χώρησον·) δεῖ νοεῖν ὅτι τοῦ χοροῦ ἀδόντος, ἔσω ἦν ὁ ἐπιοχλῆς· νῦν δὲ ἔξεισιν οἰκέτης ὦ ταχθεὶς καλέσαι τὸν κρέοντα·

Συμβαλεῖν·) βουλθύσασθαι· καὶ ἀνακοινώσασθαι βουλάς. Η πολλ' ἐπῆλθον·) ὄντως ὦ πολλοὺς τόπους ἐπέδραμον χρήζων ἐσιδεῖν σε βασιλεῦ· πολλὴ ἦλθον γῆ τὰς τῶν καδμείων πύλας· καὶ φύλακας, ζητῶν τὸ σὸν δέμας· πολλαφρασικῶς ἤκουν σε· Καὶ μὴν·) πάντως καὶ γὼ ἤθελόν σε ἰδεῖν ὦ κρέον· κατὰ πολὺ γῆ δυρδὸ

τὴς δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν νεὰ δεῖ με-
τατεθῆναι τὸ ο εἰς τὸ ω μέγα, ἐτάραξαν τὸ νοητόν.

Διώνυμοι.) τὸ α δωρικόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ η ὅ ἐστιν ὅπου.
τὸ δὲ ἐκτίσατο τὸ αὐτὸ τοῦ ὤκησαν. ὡς τὸ ὀρυκτὴ τοῦ
συὸς παρὰ πυθαγόρᾳ. αὐτὸ τοῦ ὀρεσίκου. ἱερὰν δὲ τὴς
δήμητρος τὴν βιβλιοειπεν. ἢ διὰ τὸ δυκαρπον. ἢ ἐπεὶ
πάντες τὰ ἐκ γῆς φυόμενα, ἱερὰ τῇ θεῷ. καὶ οἱ παρτοὶ
οὖν ἐκ τῆς γῆς. Διώνυμοι δὲ παρόσον ἡ μὲν κόρη, καὶ
περσεφόνη. ἡ δὲ δήμητερ καὶ γῆ καλεῖται. ἡ μὲν πρεσ-
βυτέρα. ἡ δὲ νεωτέρα. Ο κάδμος ἦλθεν εἰς τὴν δὲ
τὴν γῆν ὁ τύριος. οὐ χαρίν, ἢ τετράπους μόχος ἐρέρυεν
ἑαυτὴν αὐτόματον πῶμα. μὴ ὑπὸ πυος πληνῆς νεο-
νὸς πῶμα. διδοῦσα τέλος φέρουτε τὸν χρησμόν. ὅπε
οἰκεῖσθαι ἐποίησε πεδία τὰ σιτοφόρα τῶν δόμων ὁ χρη-
σμὸς ἔχρησε γενέσθαι δηλονότι. ὅπου τὴ καλλιπότα-
μος νοτὶς τοῦ ὕδατος τὴς δίρκης ἐπέρχεται τὰς βοτε-
νηφόρους αὔλακας τῆς γῆς. καὶ βαθυπώρους. ἔνθα τὸν
διόνυσον ἔτεκεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ σεμέλη διὰ τοῦ γάμε
τοῦ διός. ὃν πυαὶ διόνυσον οὐθὺς ἔτι βρέφος ὄντα κισ-
σὸς φύσιν ἔχων ἐλίσσεσθαι κύκλῳ, ἐσκέπασε μακά-
ριον δέξας, κλάδοις χλοηφόροις κατασκίοις. κισσὸς
δὲ ἡπῶν, ἐπάγει βακχεῖον χόρευμα. ἤγουν λέγω χό-
ρευμα βακχικὸν. τῶν παρθένων ἢν βιβλίων. καὶ τ γυ-
ναικῶν ἢν βύβλων. ἤγουν ἢν βακχικῶν. Ἔνθα δράκων
ἦν τοῦ ἄρεως φονικὸς. ἄγριος. ἀπλωὶς. φύλαξ τῆς πη-
γῆς δηλονότι. τὰ γάματα τὰ δύο δρα. καὶ τὰ ὑγρὰ ῥεί-
θρα ἐφορῶν ὀφθαλμοῖς. ὧν πολλὰ διάγουσι τὸ βλέμ-
μα. καὶ σκοπουμένοις. οὗ ὁ κάδμος ὁ ὀλοσίθηρος ὧν θυ-
σίασε ἐλθὼν ὀλέσας. λίθῳ βαλὼν αὐτὸν βολαῖς χερῶν
καπὲ τὸ κράτος τὸ φύγιον, κατὰ βουλὰς τῆς σιδόξου

δ᾽ αὐτὶ ἰωνικοῦ· δὶ ἴαμβ. χ᾽ συλλαβῆς· τὸ δ᾽ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς· ἐκ χορείων β᾽ καὶ συλλαβῆς· τὸ ε᾽, ὅμοιον τροχαϊκὸν· πενθημιμερὲς καθαρόν· τὸ ς᾽, αὐτὸ πασικὸν δίμετρον· καταληκτικὸν φερεκράτειον· ἐξ αὐτοπάσου καὶ κρητικοῦ· ἡ δὲ βουλὴ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ἰάμβου ἀρχομένου· τὸ ζ᾽ τὸ β᾽· τὸ ι᾽, ὅμοιος τῷ α᾽ τροχαϊκὴ δυρριπίδιος· τὸ ια᾽, ὅμοιον τῷ ε᾽· τὸ ιβ᾽ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς· τὸ ιγ᾽, ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ ιβ᾽· τὸ ιδ᾽, τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ ιε᾽, ἰαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· καθαρόν· τὸ ις᾽ τροχαϊκὸν δυρριπίδιον· ὅμοιον τῷ α᾽· ὧν τῷ τέλει κορωνίς· καὶ παράγραφος. Επαφον·) ἐπαφρος ἐκλήθη, ὅτι ὁ βοῦς ἐπαφησάμενος τῆς ἰουῦς, πάλιν εἰς γυναῖκα αὖ τὴν μετεμόρφωσε· καὶ σὲ ὧν καλούμεθα ὦ ἔπαφε· ὅς βοῦς καὶ δίος γενέθλου ὑπάρχεις· ἐλθὲ δὴ σωτήριος εἰς τὰς βήβας τὰς ἡμῶν λιτὰς ὧν δύσας· οἱ γὰρ σοὶ ἔκγονοι καὶ τὰ ἑξῆς. Σοίγε ἔκγονοι·) ὅσοι ἔκγονος κάδμος ὁ ἐπάφου τὰς βήβας ἔκτισε· τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ αὐδιώγμοι θεαὶ ὤκησαν· δι᾽ ὁδοῦ γὰρ τὰς βήβας τῇ περσεφόνῃ ὑπὸ τοῦ δίος αὐανακαλυπτήρια ὡς διαφορίων· ἀλλ᾽ ἄπω βήβη πεπραμένα κεῖτο πέλαν πετὴν ῥάποτε κρονίδης δῶρον πόρε περσεφονείῃ· ἐγγαγεμὴν· ὅτι πρῶτον ὀπώπησαθαι ἔμελλε· νυμφιδίου πειρωσι παρακλίναρα καλύπτρω· γράφεται σώνγ ἐκγόνω κτίσαν· ἵν᾽ ἡ τῷ ἐκγόνωσον τῷ κάδμῳ, αἱ θεαὶ κατίκησαν τὰς βήβας· γίγνει δὲ ποθὲ τὴν αὐχὴν ἁμαρτημα· ἐπ᾽ ἄρχοντος γὰρ ἀθήνησιν δυκλέους, μήπω τῶν μακρῶν δρημώνων, τοῖς βραχίσιν αὐτὶ μακρῶν ἐχρῶντο· τῷ ι᾽ αὐτὶ τοῦ η· καὶ τὸ ο᾽ αὐτὶ τοῦ ω· ἐγγραφον· ἐγγραφον οὖν τῷ δήμῳ μετὰ τοῦ ι᾽ δήμοι μὴ νοήσαντες

τὰς δὲ

βασιλέως κατοικοῦσι ἀρχῶν. Δράγματῶν.) τοῖς κόραις τῶν ὀφθαλμῶν. Πολυπλανήσεις.) τοῖς πανταχοῦ πλειαγομένοις. Χέρνιβας.) χειρονιπτῆρα. ἀπὸ τοῦ χέρνιψ. Ολισίβηρος.) τὸ ἀπολέσθαι ἄξιος ὑπὲρ ὃν ὀλισίβηρος αὐτὸς ὁ κάδμος. Δικῶν ὀδόντας.) αὐτὶ τοῦ ἔδηκεν. ἐγκατέπαυσεν. μετοχὴ αὐτὶ ῥήματος. Ενθὼν ἐξανῆκε λαῷ.) ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξεκύησεν. ἡ δὲ ὁ πλοφόρους ἀνδρασ. ἰσοὶ δὲ οὗτοι ἐξ αὐτῶν ὑπολειφθέντες. πέλωρ. ἐχίων. οὐ δαῶς. χθόνιος. ὑπερήνωρ. κατὰ τὴν μαργόραν, καὶ κρέων. Αλλως. Ο μὲν σκοτόχορος ἐν ὕδρωπία τὴν ἀθλιωτάτην ἐπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν. ὁ δὲ ἀνδροτόων, παρτοὺς αὐτοὺς φησὶ διὰ τὸ ἀκολουθῆσαι τοὺς αὐτῷ ἐκφυγόντας κάδμῳ, παραδόξως νικῆσαι. ἀμφίλοχος δὲ διὰ τὸ ἐπιπαρθῆναι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν θήβαις. διονύσιος δὲ ἔθνος βοιωτίας αὐτοὺς φησίν. ἔνιοι δὲ πᾶν ὅθεν κάδμος αὐτοὺς φασιν ἐκ διαφόρων γωνιακῶν. ἰγ τὸν ἀριθμόν. Υπὲρ ἄκρων ὄρων γῆς.) εἰς τὸ ὠφάνειαν τῆς γῆς. Σιδαρόφρων δέμνιν.) τὸν νῖν πρὸς τὸ ὄψιν. Ξωνῆσιν. ἥνωσι τῇ προσφιλεῖ γῇ. Σιδαρόφρων.) οὕτω φησὶν οἱ ἀναφανέντες ἐκ γῆς ὁμοῦ τῇ πανοπλίᾳ, οὐθὺς ἅμα τοῦ φανῆναι, ἀλλήλους ἐφόνευσαν. τὸ οὖν νῖν πρὸς τὸ ὄψιν ἀπέδωκε. τοῦτο δὲν αὐτὸν δὲ τὴν πανοπλίαν ὄψιν, τὴν ἀναδοθεῖσαν ἐκ γῆς, ὁ κατ' ἀλλήλων φόνος, πάλιν εἰς γῆν κατήνεγκε. τὴν ὄψιν ὅταν λέγῃ, τὰς ἀνδρασσημαίνει. Καὶ σὲ τὸ προμάτορος ἰοῦς ποτ' ἐκχυνον ἔπεφρον.) τῆς ἐπῳδῆς ταύτης τὰ κῶλα ις. τὸ α τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς δυρίθεσιν. τὸ β ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ, τροχαϊκὸν. δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ α ποδὸς χορείου. ἡ δὲ βουλὴ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος. δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος

το ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. κῆται γὰρ νῦν ὁ μὲν, ἀντὶ τοῦ δι. ἵνα πεδία δὲ πυροφόρα ὁ θεὸς ἐχρησεν ἱστέον. Ἀλλως. Ογοὺς. τὸ θέσφατον δὲ ἐχρησεν ἐκεῖ ἀγροὺς γενέσθαι. ὅπου καλλιπόταμος νοτὶς ὠνύμιται τὰς γύας τῆς δίρκης. δίρκη δ' ποταμὸς θηβαϊκὸς μάγυμος τῇ πηγῇ. Ενθα πίκιτο.) ἐνθα φησὶν ἐν θήβαις τὸν διόνυσον τῷ διὶ κατεμείλησε πικεῖς. κιασὸς δὲ παντα χόθεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν. τὰ γὰρ οἰκεῖα κεραυνωθέντος. ἐξέμβλωσεν αὐτὸν μήτηρ φοβηθεῖσα. κιασὸς δὲ πρὸς ἑαυτὸν. Ἀλλως. ὄντα διόνυσον κιασὸς ἐξωσεν πρὸς ἑαυτὸν βρέφος ὄντα, κατὰ τὸ νῶτον ἐκάλυψεν. ἴσορρᾶ γὰρ μυθεῖται. ὅτι τῶν καδμείων βασιλέων κεραυνωθέντων, κισασὸς πρὸς πᾶς κίσσας φυὰς, ἐκάλυψεν αὐτὸν, ὅπως μὴ αὐθημερὸν, καὶ ἐν μηδενὶ τὸ βρέφος διαφθαρῇ καλυφθὲν. διὸ καὶ πρὸς κίσσος ὁ θεὸς ἐκλήθη παρὰ θηβαίοις. Ολβίσας σώσπιν.) τὸ νῶτον πρὸς ἑαυτὸν. μεγάλη γὰρ αὐτῷ δόξα, τὸ τῆς παραδόξου σωτηρίας πλοῦτος. ὀλβίσας δ' αὐτὸν τὸν διόνυσον ὁ κιασὸς ἐνώπιον τοῦ βακχεύειν καὶ χορεύειν πρὸς θηβαίους. Γωμαίην βύσιος.) τοῖς διονύσῳ χορευούσαις. καὶ τὸ βύσσος βύσσον ὑφειγομένας. Ενθα φοίνιος.) παρὰ τὴν δίρκην δηνὸς ὢν δράκων. ὠμὸς τὴν φύσιν. φύλαξ ὑπὸ τοῦ ἄρεως κατασταθεὶς τῆς δίρκης. πρὸς τὸ μηδένα ἀπ' αὐτῆς ὑδρεῦσαι. Επίχειρίβασε.) ἐπὶ τὸ νίψασθαι τὰς χεῖρας. ἐβούλετο γὰρ τὸν βοῦν θῦσαι τοῖς θεοῖς. ὅπερ σύμβολον αὐτὸ αὐτοῦ κτίσαι τὴν πόλιν. ὁ μὲν οὖν ἐλάνικος λέγει φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν δράκοντα. ὁ δὲ φερεκράτης, ξίφει. Ἀλλως. Επίχειρίβασε. ἕνεκα τοῦ πρὸς τὴν θυσίαν ὕδατος λαβεῖν μελλῶν. ἔθυε γὰρ τῇ γῇ τὴν βοῦν. Αρεως ὑμόφρων φύλαξ. ὡς τὸ βασιλέως ἄρχων. ἀντὶ τοῦ

Δύκον σῆμ' ἐκάτερθε πρὸς δρόμον ἠυ πεμένης
Τὴν δὲ σὺ ἡγεμόνα χὲ πολυτρήτοιο κιλβώτου.
Σῆμα δ' τοι ἐξερέω μάλ' ἀριφραδές. οὐδέ σε λήσει.
Ἐνθάδε τοι πρώτιστα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
Ἰχνια κλίνητι πέδῳ γόνυ ποιήσαντι,
Καὶ τότε τὴν μὲν ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥίζειν.
Ἀγῶς καὶ καθαρῶς. γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξῃς,
Οχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγυιαν.
Δεινὸν ἐνυαλίου πέμψασ φύλακ' αἰδοῖον ἑσπώ.
Καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπων ὀνομάκλυτος ἔσεαι αὖθις.
Ἀθανάτων λειχέων αὐτάσασ ὀλβίσι κάδμε.
Ταῦτα ἀκούσασ κάδμος, ἀφίκετο ὡς τὸ βουκόλιον, τοῦ πελάγοντος τοῦ ἀμφιδάμαντος. καὶ ἀγειράσασ βέν. καὶ ἡγεμόνα ταύτην τῆς ὁδοῦ ποιησάμενος, κτίζει τὰς ἐνβασ ὁμωγύμους τῶν αὐγυπτίων ἐνβῶν. ἐπεὶ τὸ ἀνέ. καθεν αὐγύπτιος ἰὼ ὁ κάδμος. καὶ ἡ βοιωτία δὲ ἀπὸ τῆς βοὸς ἐκλήθη. Ἀδάμασον.) τὸ μὴ ὑπό τινος ἠναγ. κασμένον πῶμα. ἀλλα αὐτορύφες. πέσημα δὲ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ περιπομένου. ἢ αὐτὶ τοῦ αὐτόματον ἐμ. βαλε τὸ σῶμα εἰς τὴν γῆν. δίκην γὰρ τὸ βάλλειν. ὄθεν καὶ δίσκος. πυῶς δὲ τὸ ἀδάμασον πέσημα, τὸ μηδέ πω δαμασθὲν ζεύγλη σῶμα. ἐμφαίνει δὲ τὸν νέον μόχον. Δίκε.) κατέβαλε. καὶ σὲ βάκχας δίκειτε τρομερᾷ σώματος, ὅπου κατῴκισθη πόλις. Ἀλλως. Ἐν ταῖς βαις ἔπεσεν. ὅπου κατῴκισε κάδμος τὴν πόλιν.
Οὗ κατῴκισε.) ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων, αὐτὶ τοῦ οὗ κατῴκισε, κατοικίσαι. ὁ δὲ λόγος πλειονάζοντος τοῦ μὲν. αὐτὶ τοῦ οὗ κατοικίσαι μὲν, καὶ οἰονεὶ κτίσαι τὰ πεδία τῶν δόμων, ὅθεν ἐμαντεύσατο. ἔνθα ἡ τῆς δίρ. κης πηγὴ καταῤῥεῖ πρὸς χάσμ. Πεδία μὲν.) τοῦ

κὸν ἑφθημιμερὶς δυρριπίδιον. τὸ μέντοι τῆς αὐτισροφῆς κώλου, χορεῖον ἔχει πρῶτον πόδα. τὸ ε̄ ὅμοιον τῷ β̄. τὸ ζ̄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. ὅμοιον τῷ α̅. ἐξ ἰωνικοῦ πενθασυλλάβου. καὶ διτροχαίου. τὸ μέν τοι κῶλον τῆς αὐτισροφῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἔχει πόδα διτροχαῖον. τὸν β̄ ἐπίτριτον. τὸ η̄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ τροχαίου καὶ χορείων. τὸ θ̄ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὶς δυρριπίδιον. τὸ ῑ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιᾱ τροχαϊκὸν καθαρὸν πενθημιμερὶς. τὸ ιβ̄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ α̅ ποδὸς χορείου. τὸ μέν τοι τῆς αὐτισροφῆς κῶλον, καθαρόν ἐστι. τὸ ιγ̄ χ̄ ιδ̄, τροχαϊκὸν δυρριπίδιον. τὸ ιε̄, ἰαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. τοῦ γ̄ ποδὸς, χορείου. τὸ ις̄, ὅμοιον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ ιζ̄, ἴαμβος καθαρὸς τρίμετρος. τὸ ιη̄, τροχαϊκὸν δίμετρον. βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλικόν. τὸ ιθ̄, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. δίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ διτροχαίου. καὶ ὥσπερ τοῦ δ̄. τὸ μέν τοι τῆς αὐτισροφῆς, παράγραφος.

Κάδμος ἐμολε.) κάδμος ζητῶν τὴν ἀδελφὴν εὐρώπην, μαντεῖον ἔλαβε πρὸς αὐτῆς. ἐδόθη αὐτῷ σημαῖνον. ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸν ἐξιλθόντα ἕπεσθαι βοΐ. καὶ οὗ δ' ἂν αὐτόματος πίσῃ κτίζειν πόλιν. ἔχει δὲ ὁ χρησμὸς τὸ πρᾶγμα οὕτως.

Χρησμὸς δοθεὶς, τῷ κάδμῳ.

Φράζεο δὴ μῦθον ἀκήρατος ἐκγονε κάδμε.
Ἣν οὓς ἐγκόμενος, προλιπὼν δ' ἴθι πυθῶδε ἵκεσθαι,
Ἔνθα δ' ἔχων ἕδηται. καὶ αὐανίῃ μετὰ χαρτί,
Τὴν διὰ φωκίδος. καὶ φλεγύων ἐς ἀγῖχνας,
Βουκόλον ἥδε βόας κηριτρεφέος πελάσαντος.
Ἔνθα δὲ πρὸς πελάσας συλλάμβανε βοῦν ἐρίμυκον.
Τὴν, ἦκα νώτοισιν ἐπαμφοτέροισιν ἔχησι

Μὴ πόνη.) μὴ κάμνε. μὴ θορυβᾷ τοῦτον χάριν. ἀπημὶ γὰρ. ὡσπλὴς ὃ πδεις αλμένῳ φρονήματι ταῦτα φησὶ προσδοκῶν ἀς τὸ δίκαιον ἐπικαλέσειν τὸν ἀδελφόν. σὲ δ' ἐπαινῶ μᾶλλον ὅτι ἐσπούδασας ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν. Αλλά μοι.) αὐτί τοῦ καὶ. Χαρτέ.) σὲ ἔδει. ἄξια χάριτος πάσχω τέκνον. Ποῦ ποτε.) κατ' ὄψιν τινα. αὐτί τοῦ σὲ ποίῳ τόπῳ παρατάξῃ. ἵνα κἀγὼ ἐκεῖ παρατάξωμαι. Πατρὸς οὐκ ἐκφόβησας.) ἀπὸ φαυλικῶς. ὅτι ἐὰν μαχήσεσθε, πάντως ἀπόλλυσθε. Αγχοῦ.) ἐν τοῖς προπυλαίοις ἢ οἰκήμασιν ἐδρυμένοι. ὅτι τὸν ἀγγεῖα πρὸ πυλῶν ἵσασαν. κίονα δὲ οὗτος ἐκάλεσεν ὀξυλήνιον. Διξίμηλα.) τὰς δίχομοιρας τὰς θυσίας. Καθύδουσιν.) ὑπνοῦσιν. Νεικείων ἐπώνυμον.) παρετυμολογεῖ τὸ ὄνομα πολυνείκης. ὄνομα νεικείων φιρώνυμον. τὴν πίσιν ἀπὸ τ νεικείων τὴν ἐπωνυμίαν λαβόν. Καδμος ἐμολε.) τὰς τοιαύτας ἐδη τοῦ χοροῦ, καλεῖται ἐπωδικὰς ὡς ἠρηται. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα τρία ἐπωδικὰ. τὰ κῶλα δὲ τῆς μονοστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος α, αὐτὶ ἰωνικοῦ. καὶ διϊάμβου, εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν. ἐφθημιμερὶς. τοῦ β ποδὸς χορείου. ἐχρήσατο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ ἐνταῦθα διὰ τὴν τοῦ κάδμου κίνησιν. τὸ β ὅμοιον ἰωνικὸν ἀπὸ ἐλάττονος ἐκ παίωνος δ αὐτὶ ἰωνικοῦ καὶ διϊάμβου. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς. τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ γ ὅμοιον τῷ α. δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος α αὐτὶ ἰωνικᾶς ἰωνικοῦ τρίτου τρίτου καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν, ἐφθημιμερὲς δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ β ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ δ, ὅμοιον τῷ β. δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος δ αὐτὶ ἰωνικοῦ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε τροχαϊ-

φονικὸν ἐμβαλὼν ξίφος, τὸν ὅμοιον οὐκ ἀπολαβὼν ὅπ-
σιται θάνατον. Ἐγγὺς οὐ πρόσω.) οὗτινος ἐγγύς κὴ
ἔμπροσθεν ἴσασαι. τὸ δὲ ἀεὶ χήρας λύπης ἐμὰς, σὺ
ὁρωτήσει. λύπης ἐκ χήρας ἐμὰς, ἐκ τούτων θνήσκεις.
Δηλὸν δ' ὁ πλοῦτος.) παρέσον οἱ πλούσιοι δηλοί εἰσι
πρὸς θάνατον. ὡς μεγάλων ἀγαθῶν σῳζόμενοι. οἱ δὲ
πτωχοὶ ῥᾳδίως ἀποθνήσκουσιν. ὡς λογιζόμενοι ὡς λυσι-
τελεῖ κινδυνεύσαντας κτήσασθαι, κὴ ἀποθανεῖν μᾶλλον,
ἢ πτωχοὺς ὄντας ζῆν. φησὶ γοῦν ὅτι φιλόψυχος ἡ σὺ.
Πρὸς τὸν οὐδὲν ἐμάχου.) κὴ ἅπαξ πρὸς τὸν φιλόζωον.
κὴ κἂν σφόδρα σοὶ πλησίος ἦλθε μαχέσασθαι. Ἀσφα-
λὴς γοῦν.) ναὶ. κὴ γοῦν ὁ ὠχυρωμένος σὺ ὅπλοις σρατη-
λάτης, χρείπων ἐσί τοῦ βρασίος. Κομπὸς ἦ.) ἀλαζὼν
νικὸς ὑπάρχεις. ἀῤῥῶν σὺ πονδᾶς, αἵσε πηρῶσι βα-
νεῖν. Κομπὸς.) τὸ μὲν προσηγορικὸν, ὡς τίμπος. τὸ
δὲ ἐπίθετον, ὡς καιρὸς. κόμπος. λόγος. κομπος. κομ-
πασὴς. ὁ ὢν ὑς, μεγαλοφρονεῖς ὧν τοῖς γενομέναις σοι
πονδαῖς, καὶ σωθεῖσαις. αἵτινές σε ῥύονται τοῦ νῦν πεθνη-
ξιέναι. Καὶ σὶ δοῦπον.) ἰδοὺ φησὶν ἐκ δοῦπου σοι
λέγω ἀποδοῦναι μοι τὸ μέρος τῆς βασιλείας. ἅπαξ
γοῦν ὅπερ εἶπον. καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τὰ μαυτοῦ λαβὼν,
σρατὸν μὲν ἔξω τῆς δ' ἀποσείλαι χθονός. Οὐκ ἀπαι-
τούμεθα. οὐχρεοσούμεν. Τοῦ μέρους.) τοῦ τῶν βάλλον-
τός σοι μέρους κικτημένου τὸ πρόσω ὁπέρου; Φημί.)
ναὶ λέγω. ἐλευθερίου δὲ καὶ ἀπαλλάκτου τῆς γῆς. Πα-
τρῶοι.) πατρικοί. Πάρει.) παρεισὶν. Τῶν λυκερ-
πώλων. κάσορος. καὶ πολυδούκους. ἢ ζήθου. καὶ ἀμφίο-
νος. ὅπερ ἄμεινον. Ἐξιλὼν.) ἐξιλάσσων. Ἀδικία σὴ
γε.) τὸ ἐξῆς. ἐξιλασσόμεθα τῆς πατρίδος ἀδικία τῆ
σῇ. τὸ ᾧ ὠθοῖ διὰ μέσου. Ἀμοιρον.) χωρὶς μερίδος.

ταῦτα ἔχειν· ἢ τοὺς κακείνων σφετέρους, καὶ τούτων μὴ τυχεῖν· τὸ γὰρ ἐν μέσῳ πεσεῖν τοῦτ' ἐστὶ τὸ πρὸ τοῦ ἀφικέσθαι ἐπ' αὐτὰ ἐκπεσεῖν τῆς ἐλπίδος. Μέθετε τὸ λίαν.) τὴν ὑπερβολὴν τῶν ὀρέξεων· ἢ τὸ θυμικόν· καὶ σὺ ὄρεξιν. τὸ λίαν χρῆσθαι καλῶς. Ἄλλως. σὺ τούτοις οὐδὲν ἰσοκράτην συμβεβούλευκας τοῖς πᾶσι κοινωφελῆ λέγειν· ἀλλὰ τῷ μὲν, λέγειν· εἰς τί φιλοτιμῆ τύραννε· τῷ δὲ, εἰς τί πολεμεῖς τὴν πατρίδα· ἐχρῆν δὲ τούτοις συμβαλέσθαι διελομένους τὰ πατρῷα· καὶ τὴν βασιλείαν παύσασθαι τῆς διχοστασίας· ὅπως ὑπέστησαν ἐξ ἀρχῆς ἀνὰ μέρος ἄρχειν· καὶ ὧν τῷ ποιητῇ ὧν ποιῆσαι αὐτὰς μὴ πειθομένας· ὅπως τε τῆς ἱστορίας μείνῃ βέβαια· εἰ μάρτυρα γὰρ αὐτὰς ἀλληλοκτόνους νενομένας· κατὰ τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς ἀποθανεῖν· νῦν δ', ἐδὲν τούτων πεποίηκεν. Ἀμαθίαι δύοῖν.) αἱ τῶν δύο ἀμαθίαι ὅταν μαλῶσιν εἰς ταυτὸν· μέγιστον κακὸν γίνονται. Ἄλλως. Δεινὸν κακὸν, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τῆς ἀμαθίας ἔλθητε· ὅμοιον δέ ἐστι τὸ μηδὲν ἄκαν, τῷ ἄφετε τὸ λίαν φλογιεῖν. Ξύμβασιν.) ξυμβίβασιν. Οὐ λόγων.) οὐκ ἔριδος ἐς ἀγῶν· ἀπώλετο γὰρ ὁ καιρὸς ὁ σὸς μέτρῳ ἀνὰ καίρου· περαίνει δ' ἤτοι πληροῖ ἐδαμῶς ἡ προθυμία· ὃ δὲ νοῦς· περαίνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία. αὐτί τοῦ προθυμουμένη ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀλλαγῆν, ἐπάθης· οὐ γὰρ φιλιωθήμεν· καὶ εἰς ξύμβασιν καὶ φιλίαν ἐλθόμεν ἄλλως, ἢ ὧν τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ· ὡς τί μετασκηπτερα καπχειν δηλονότι· καὶ βασιλέα ὑπάρχειν τῆς χθονὸς τῆς δε· τῶν ὧν πολὺ δὲ παρατεινομένων νουθετημάτων ἄποσος ἄσα, ἄφθη ἡμᾶς· καὶ σὺ δὲ τῶν τεκνῶν τούτων ἐν ἔρχου· ἐδεμὴ, ἀποθανῇ. Πρὸς τίνος.) παρὰ τίνος ἀποθανεῖσθαι· τίς δ' οὕτως ἄτρωτος ἐστιν, ὅστις εἰς ἡμᾶς

τῇ ἰδίᾳ φύσει. τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν δὲ ἔχοντες χρήματα φροντίζομεν. ὁπόταν δὲ θέλωσιν, αὖτα πάλιν ἀφ' ἡμῶν λαμβάνουσι. Ἀλλως. ὅταν ὁ βούλονται παραχθῆν αὐτὸς ἑτέρους, πάλιν ἀφαιροῦνται. Ὁ δ' ὄλβος.) ὁ δὲ πλοῦτος οὐ μόνιμος. ἀλλὰ πρόσκαιρος. Ἀλλ' ἦν σ' ἄγε.) ἀποκρίθητι ἐαύτε σῶσον δύο λόγους προβαλλομένη. ἆρα τυραννεῖν θέλεις, ἢ τὴν πόλιν σῶσαι. πάντως ἐρεῖς μοι τυραννεῖν. ἐὰν δὲ νικήσῃ οὗτος. καὶ ἢ τῶν ἀργείων ἵππους, τοὺς καδμείους νικήσῃ, βιάσηται φθαρῆν τὸ ἄστυ τῶν ἐνβαίων. καὶ πολλὰς κόρας αἰχμαλωτιζομένας σωβία παρὰ τῶν πολεμίων ἀνδρῶν. ἐπὼ δύνος λοιπὸν ὁ πλοῦτος καὶ αὐχένης ἄπος γενήσεται τοῖς ἐνβαις ὃν πυνζήτεις κεκτῆσθαι. γράφεται δὲ καὶ δαπανηρὸς, ὅ ἐστιν ὦν ζήμιος. ἀνάγκη γὰρ εἰς πόλεμον συμμάχους προτρέψασθαι. καὶ δαπανᾶν. Φιλόπιμος.) φιλόνεικος. Ανήψατο.) ἀνέβηκε. παρῆψατο. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων τῶν ἀποδισμουμένων εἰς λιμένα. Πορθήσων.) ἀσωμάτους δὲ καὶ σὺ ἦλθου λεηλατήσων τὴν πόλιν. ἐνίοτε γὰρ διαφερόμενος, ἁπάσῃ τῇ πόλει ἐπάγεις κίνδυνον. καὶ ταῦτα ὦν σαμένος οὐ δημοκρατουμένων. ἀλλὰ μοναρχουμένων. Τροπαῖα.) νικητήρια. ἀπὸ τοῦ τρέψαι. γὰρ διώξαι τοὺς πολεμίους. λέγει δὲ τὰ εἰσάμενα συμβόλαια τῆς νίκης. Τὸ δὲ σκύλα γράψεις. αὐτὶ τοῦ τὰ ὅπλα ὦν γράψεις. ὅτου τὰ ἀναθήματα τῶν πεφονευμάτων. τί δ' ἔσται τὸ ἐπίγραμμα. ἐνβας πυρώσας τὰς δὲ πολυνείκης βιοῖς ἀπὶ δας ἐβηκεν; μὴ γένοιτό σοι τέκνον λαβεῖν ὑπὸ τῶν ἐλληνων τοιοῦτον φήμην. Υπεκδράμη.) παρέλθη. νικήσῃ. μετενήνοχε δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. οἱ γὰρ ὑπέρτερα γίνονται. Κατάγωσι ρεῦσαι.) τοὺς ἄρχους ἁλῶναι. ὁ δὲ νοῦς. μὴ τὰ ἐκείνα μὴ

γράφεται καὶ πρὸς δοτικὴν. ἵν' ᾖ τῇ γῇ ἐμπηρίᾳ, τὸ λῆρας ἔχει τὸ λεῖα τῶν νέων σοφώτερον.

Τί τῆς κακίσης.) τῆς σὺ τοῖς δαίμοσι χερίσης. ὡς τὸ δικαιότατος κενταύρων. ἀντὶ τοῦ δίκαιος σὺ κενταύρους. φιλοτιμίας δέ, κινοδοξίας. μίσον γὰρ τὸ τῆς φιλοτιμίας ὄνομα. Ἐπ' ἐλέφρων τῶν χρωμένων.) πολλὰ γὰρ τῶν κακῶν ὦ φθορὰ τῶν ἀπολλυμένων ἀπαλλάσσεται. ὡς νόσος. καὶ πυρετοὶ σφοδροὶ. καὶ διάφοροι. Τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον.) ἀντὶ τοῦ δίκαιον. καὶ ἀσφαλὲς. καὶ βέβαιον. οἱ γὰρ νόμοι ἀμετάτρεποι εἰσὶν. σὺ τούτοις γὰρ σώζεται τὸ ἴσον. καὶ γὰρ διὰ τῶν μέτρων καταλαμβάνεται τὸ ἴσον. Εἰδὼς μὲν καὶ ἡ νὺξ τῷ ἴσῳ δουλεύουσι. σύ δ' οὐ βροτοῖς οὐκ ἀνέξη τῶν δωμάτων ἔχων τὸ ἴσον, δουλεύειν τῇ ἰσότητι; Τί τὴν τυραννίδα.) λέγει τὸ οὖσαν. καὶ τὸ ὡς. τί ἡμᾶς τὴν τυραννίδα ἀδίκως ἂν οὖσαν, ὡς εὐδαίμονα καὶ μακαρίαν. Ἀλλως. αὐτὴν τὴν τυραννίδα, εὐδαίμονα ἀδίκως ἂν φησί. τί ἡμᾶς τὴν εὐδαίμονα ἀδίκως ἂν. Εὐδαίμονα.) ἐδόκουν φασὶν εὐδαίμονα αὐτὴν εἶπεῖν. ἵνα τὴν ἐποκλίαν τῆς πρὸς αὐτὴν ἀσεβοῦς ὠθυμίασ ἀποσείῃ. διὰ μέσου δὲ μετὰ σχηματισμοῦ τὸ ὑπέρθυ ἀναπεφώνηται. Ὑπέρθυ.) ὑπεράγαν. καὶ μέγα τοῦτο νομίζεις τὸ ἄρχειν. τὸ γὰρ πρὸς βλέπεσθαι. καὶ θαυμάζεσθαι τί μέγιον τοῦτο δηλοῖ. ἤ ἔχουν τὸ ἄρχειν. Ἀλλως. σὺ ἦθει πρὸς ὑσιχὸν. μέγα νομίζεις τὸ περίβλεπτος εἶναι. καὶ πρὸς φανὴς παρὰ πᾶσιν; ἢ οὕτως. ἀλλὰ τὸ πρὸς βλέπεσθαι τίμιον νενόμικασ. κενὸν μὲν οὖν τοῦτο. Ἐπεὶ τάδ' ἀρκοῦνθ') ἐπειδὴ τὰ ἀρκετὰ, καὶ μεμετρημένα τοῖς φρονίμοις ἐκανὰ λελόγισαι. Ἰδία.) φυσικὰ. ἔχουν παρεπόμενα

πρισβυτέρου χρήσασθαι δικαιώματι, ὃ μᾶλλον ἐπὶ βλάβῃ ἢ ἀρχῇ, ἀδικεῖν ὁμολογεῖν ἑαυτὸν ἢ πλεονεκτεῖν φησί· πρὸς ὃ ῥητέον, ὅτι μίμησιν αὐδρὸς ἀδίκου ἐφεκονίζη ὁ εὐριπίδης ἡμῖν· μὴ τῷ δοκεῖν δυσεβεῖν βουλομένῳ· ἄλλως τε εἰ ἔφασκεν ἀρχὴν εἶναι πρισβύτερος, ἠκολούθη τῷ λόγῳ· τὸ τῶν κτημάτων μέρος δὲν ἀπανείμην. Η σώζειν ἐμοί·) ἀλλὰ σώζειν ἁμαυτῷ· Αναιδρία γὰρ·) δηλία γὰρ ἐστὶ τῷ αὐδρεῖ πρέπον ἐκείνῳ· ὅστις φθείρασ τὸ μῆλον, τὸ ἔλαττον ἐλάξατο.

Πρὸς δὲ τοῖς δε·) πρὸς δὲ τοῖς δὲ οἷς εἶπον δηλονότι· αὐαχύνη γὰρ ὄνειδος ἐστίν, ὧν χρήζει τοῦτον τυχεῖν, ὧν πορθήσει παραχεγόμενον. Αλλως· αὐαχύνη φησὶν ἐστίν, ἀσυγχωρήσαμεν τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῷ πολυνείκει λαβεῖν τῷ φόβῳ τοῦ μηκυνάμου πολέμου· ἐπειπὲ δ' ἂν τὸν τὸν πολυνείκην ὦ μῆτερ, οὐ διόπλων ποιεῖσθαι τὰς φιλίασ· παῦ γὰρ πρᾶγμα κατορθοῖ ὁ λόγος· ὅπερ καὶ ὁ σίδηρος τῶν πολεμίων ποιήσειν ἂν· ὁ λόγος φησὶν ἴσος ἐστὶ σιδήρῳ· πάντα γὰρ χειροῦται καὶ κατορθοῖ ὁ λόγος διὰ τὴς πειθοῦς· ἅπερ σίδηρος βία.

Αλλ' ἐμὲν ἄλλως·) κατὰ ἄλλον τρόπον ἐκτὸς τῆς βασιλείασ, ἐξεῖσιν. Εκείνο δὲ·) ὅτοι τὸ βασιλεύειν, ἐκὼν οὐκ ἀπολύσω· βασιλεύειν ἐξὸν μοι, τῷ δ' ὑποτεχνήσομαι; Ιτω·) ἐλθέτω· Οὐκ οὖ λέγειν·) οὐχρὴ τὰ φαῦλα τῶν ἔργων, λόγοις καλλωπίζειν· οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο καλὸν· ἀλλ' ἐναντίον τῷ δικαίῳ· Οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακά·) ἐστὶ γὰρ ὧν τῷ γήρᾳ εἶα κακὰ· τὸ ἀσθενες· τὸ δυσκίνητον· τὸ ἐμπίλησμον. Αλλ' ἡ ἐμπειρία·) ἡ ἐμπειρία γὰρ, καὶ ὁ πολυχρόνιος τριβὴ, ἔχει τι λέξαι σοφώτερον· ὥστε μή μου καταφρονήσης παντελῶς· Αλλως·

μάχων.) διὰ πεπηγμένων κλιμάκων ἀναβάσεις.
Α μὴ κυρήσας.) ἃ πάντα ἀπόπειραν ποιήσομαι πράττειν,
μὴ τῶν τυχὼν τοῦ δικαίου· ἢ ἄλλως· καὶ λείπει ἢ εἰς· ἃ
μὴ κυρήσας, πειράσομαι δρᾶν τε ἀπὸ τῆς δίκης. ὧν
βοῶμαι δὲ μάρτυρας τούτων τοὺς θεοὺς ὅτι πάντα
πράττων μετὰ δικαιοσύνης, ἀπαλλοτριοῦμαι τῆς πα-
τρίδος ἀδικώτατα. Οὐχὶ πόδε πλοκὰς.) ταῦτα εἶ-
κασε εἰπὼν· οὐ συνδρομὰς σωφρόνων λόγων· ἀλλ' ἃ χὴ λο-
γίοις καὶ ἀτίχνοις ὑπάρχειν δίκαια φαίνεται. Ἄλλως·
πῶς ἔκασα τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἀναγκαιότατα τοῦ λό-
γου μου ταῦτά ἐστι. Ἐμοί μὲν.) εἰ καὶ μὴ κατὰ γῆν
τῶν ἑλλήνων ἀνετράφημεν, ὅμως σωτῆρές μοι δοκεῖς λέ-
γειν· ἵνα πλειοναχῆ ὁ μὲν· καὶ μία αὐτῶν μία. Εἰ
πᾶσι.) ἦ ταὐτὸ καλὸν ἦν καὶ σοφὸν πᾶσιν ὁμοῦ,
οὐκ ἦν ἀμφίβολος φιλονεικία χὴ μάχη ἐν ἀνθρώποις·
νῦν δὲ μέχρις ὀνόματος τὸ ὅμοιον· καὶ τὸ ἴσον σώζεται
τοῖς ἀνθρώποις· ὀνομάζομεν χὴ κοινὴ πάντες ἕλλησιν
χρυσὸν· καὶ τὸ μὲν ὄνομα ὁμοίως προφερόμενα· δίχα
τοῦ μὲν δὲ πρὸς τὴν τούτου δόξαν· οἱ μὲν ἀγαθὸν· οἱ
δὲ φαῦλον αὐτὸν φάσκοντες· ὁμοίως καὶ ὧν τῆς σωφρο-
σύνης, καὶ πάντων τῶν ἄλλων. Πλὴν ὀνομάσαι.) ἐξ
ὀνόματος καλέσαι· ἦντοι ὄνομα μόνον· ἢ πρᾶξις δ' οὐκ ἔ-
στι τοῦτο. Ἀστρων ἀνέλθοιμι.) ἐθέλω δ' ὡς ἀμήχανον εἰς οὐρα-
νὸν ἀνελθεῖν· καὶ εἰς ᾅδου κατελθεῖν, ὧν τῷ κατορθῶσαι
μὴ τὴν τῶν θεῶν τυραννίδα· οὐκ ὧν τιμητὸν δὲ· ἀσεβῆ
δοι χὴ οἱ λόγοι πρὸς πλεονεξίαν δικαίου τι· καὶ τῶν ἄ-
στρων· καὶ τοῦ ἡλίου κατακρατῆσαι· καὶ τοῦ βρόντου τοῦ
δίος οὐ κὰν παρατήσασθαι. Δυνατὸς ὢν δρᾶσαι
τάδε.) εἰ δυνάμενος τοῦτο ποιῆσαι. Τοῦτο οὖν τὸ χρεὼ-
στον.) ἀλόγιστος φησὶν ὁ Ἱπποκλῆς· ἐξὸν χὴ αὐτῷ τῷ τοῦ

τὸ ὠφελῆν τῶν κοπῶν τὴν αἵρεσιαν. Βραδεῖς δὲ μὴ βου-
οἱ μετ' ἐπισκέψεως. οἱ καὶ τὸ σοφὸν ἔχουσι. Στρέφε-
τρέπε. Εἰς ἓν ταυτὸν.) ἀπεναντίασ. Ἐνδέξιλόγως.)
ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄμεινον. Σφῶν.) ὑμῖν. Σοφὸν.) φρό-
νιμον. Οταν.) ὁπότανπερ τὶς φίλος θυμοῦται αὐθις φί-
λῳ, σωφρονῆσαι ἐκείνῳ δηλονότι τὰ αὐτοῦ ὁμματα τοῖς
ἐκείνου δώσει, ταῦτα μόνον πρέπει σκοπεῖν δι' ἅπερ ἦλ-
θεν. τῶν προτέρων δὲ κακῶν μὴ μνήμην ἔχειν. Σὸς πρέ-
σβευ.) αὐτὶ τοῦ πρότερος γενέσθω. Ως φησ.) τοῦτο
βιαπρόσωπον τὴν ἐτοκλέα. Διαλλακτὴς.) ὀξυτόνως. παρὰ
ῥῆμα γάρ. ὡς ποιητὴς. κολυμβητὴς. καὶ τὰ ὅμοια. Κοὐ
ποικίλων.) γράφεται δὴ τὰ ἀνδρὶ χερμιωδυμάτων
ἵν' ᾖ καὶ οὐ ποικίλης φῆται ἐξωθεν ἀπολογίασ ἢ ἀληθεῖας
ἔχει γάρ αὐτὰ τὰ ἀληθῆ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ δίκαιον. ἀνδρὶ χα-
ρὰ αὐτὶ τοῦ ἐξωθεν. Αλλως. τὰ ἐνδίκα αὐτὶ τοῦ τὰ δί-
καια. τὸ δὲ χ̄ διὰ τὴν διασεῖαν. Εχει γάρ αὐτὰ.) τὰ
δίκαια ἐχεῖ ἰσχύων. καὶ ἐγκαιρίσπτατα. Νοσῶν ἐν αὐ-
τῷ.) σὲ ἑαυτῷ κακῶς ἔχων, σωφρονῶν δῆται. βιαι-
πιῶν πεπαιδυμένων. καιρὸν δὲ, ἰσχὺν. δίκαιρίαν. δύ-
σοχίαν. Προὔσκεψάμην.) ἐγὼ φησὶ προνοησάμενος
τῆς πατρικῆς οὐσίασ. καὶ βουλόμενος ἐμὲ τε καὶ τοῦτον
ἐκφυγεῖν τὰς οἰδιπόδους ἀρὰς, ἐξῆλθον ἀπὸ τούτων τῶν
ὅρων τῆς γῆς. Αλλως. ἐγὼ δὲ προνοησάμενος τὸ ἐμὸν
καὶ τὸ τούτου συμφέρον, χρήζων τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς
ἐκφυγεῖν, ἃς ἐφέρηξατο, ἐξῆλθον ἔξω τῆς ἐμῆς πατρί-
δος. Λαβών.) ἐπικὴ ἡ συντάξις. λαβὼν αὐτὶ τοῦ
λαβόντα. αὐτὸν ἐμὲ λαβόντα. ὡς τὸ τὴν τ' ἱερωμένην ἔν-
σχων. καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τὸν μὲν σρατὸν ἀποσέλλω. σὲ
δὲν δ' κατὰ διαδοχὴν τὸν ἐμὸν οἶκον λαβόντα. Οδ' ἀμ-
φάσασ.) συγκατατιθεὶς. σωφρονοῦμενος. Πικτῶν κλυ-

βε.) σὺ τούτῳ ὁ τοῦ παλαιοῦ παῖς ἄβρασεθ ἐγὼ τὰ μαντεύματα, καὶ δηλονότι. καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τοῖς δυσὶν τὰς δύο αὐτοῦ θυγατέρας. Σπίσθαι.) ἔπισθαι. Πολλοὶ δὲ θανάτων). καθὸ κατὰ πατρίδος ἐστρατεῦσαν τὸ λυπρὰν φησὶ τὴν χάριν ἀναγκάσαν. οὐκ ἐγχωρεῖ γὰρ ἄλλως γενέσθαι δίκαια πολέμου. ἔμφρων δὲ καὶ ἐλλιπὴς ὁ λόγος. Τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσι.) γράφεται καὶ ἑκοῦσιν. ἵν' ᾖ τῷ ἀδελφῷ μου. ὁ γὰρ ἐπικλῆς ἐκὼν παρεῖ τὴν βασιλείαν, ἵνα τὸ μὴ ἀφίσασθαι τῆς βασιλείας. Εἰς σὲ γήμῃ.) ἢ εἰς σὲ ἀφορᾷ. Διχλλάξασαν.) φιλιώσασαν. Πάλαι μὲν ὑμνηθὲν.) πάλαι λαληθὲν. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ. παροιμιώδης δὲ ὁ σίχος. καὶ ὁ ῥήτωρ. δὴ δὲ χρημάτων. Λ γὰ μεθήκω.) ἐφ' ἃ χρήμασι κἀγὼ ἥκω. Μὴ πρὸ πάρεμι.) κάλλιστα πεποίηται τῷ τραγικῷ τὸ πρόσωπον οἷον δεῖ ἦναι ἀδίκου ἀνδρὸς. γινώσκων γὰρ ὡς οὐδὲν δίκαιον ἔχει λέγειν, ἐπέγει τὴν κρίσιν. τὸν ἐκ τῆς δικαιολογίας κατὰ λειπόμενον γινόμενον ἐλεγχον ἐκφεύγων. Ἀρχέτω δ' τις.) οὗτος ὁ πολυνείκης καὶ ξεωωρίδασ.) παρατάξεις. ὁ δὲ καὶ, παρέλκει. Τὰ σῶν.) στρατολογῶν. Ξεωωρίδασ.) τοὺς ἱππέας τοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν ἁρμάτων δηλονότι ξεωωρίδασ τὰ ἅρματα. λόχων δὲ στρατευμάτων. Οπως κλύοιμί σου. ἀλλὰ σὲ ὦ μῆτερ τὴν διακόσμησιν τοῦ στρατοῦ ἐπέχων. ὅπως ἀκούσω πρότερον τὰς παρὰ σοῦ γινομένας κοινὰς ἡμῖν διαλύσεις. βραβεύασα γὰρ διαλύσεις ὅ ἐστι τοὺς μετὰ κρίσεως λόγους. Τόνδ' ἐσιδὲξω.) αὐτὶ τοῦ ἔσω ἰδὲξω. ὡς ἔσιθι αὐτὶ τοῦ ἔσω ἴθι. τούτῳ δὲ σαυτὸν τὸ ἴλιον ἔσω. αὐτὶ τοῦ εἰς τὴν ἴλιον. ἐκεῖσε γὰρ αὐτὶ προθέσεως παραλαμβάνεται. Επίσχες.) κατάπαυσον. καρτέρησον. κῶδυ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀδυνῶντων. φάσαι γὰρ

γη. ἀμὴ γὰρ διὰ τὸν χρησμὸν τοῦ γάμου παρέμενεν, ἕως ἂν ἐώθει παρώδευσε τὸ ἄρρος. ἀλλὰ φησὶ διὰ τὸ πεπρωμένον ἦλθον ὧν τὸ ἄρρος. ὁ γὰρ χρησμὸς ἐκεῖ σε ἤγαγεν. Κάπρω.) ἐχρησεν ὁ θεὸς σώσαι τὰς βυγατέρας λέοντι καὶ κάπρῳ. Καὶ σοί τί.) κατὰ τίνος τοῦ ὀνόματος τῶν θηρῶν ἦν μετουσία τύχης. Οὐκ οἶδα.) τὸ εἱμαρμένον ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τοῦτο τῆς σωτυχίας. οὐκ ἐκπροαιρέσεως ἀπέβη ὁ γάμος. ἀλλ' αὐτομάτως ἐκ τῆς τύχης. Ἄλλως. ὁ χρησμὸς ὑπὸ μυασίου οὕτως ἀναγέγραπται.

χρησμὸς δοθεὶς τῷ ἀδράστῳ.

„ κούρᾳ δ' γαμβροῖν ζεύξον κάπρῳ· ἠδὲ λέοντι.
„ οὕσκιν ἴδοις προθύροισι τοῦ δόμου ἐξ ἱεροῖο.
„ ὑμετέρου σείχοντας· μὴν δὲ φρισίσησι πλαγηθῆς.

καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς ἀπὸ τῶν ὠσσύμων τῶν ἀσπίδων σωίβακον ἄδρασος· ὁ μὲν γὰρ ἔχει τὴν καλυδῶνιον σῦν· ὁ δὲ, τὴν λεοντοπρόσωπον σφίγγα· οἱ δὲ ὡς κρούους γενομένου, ἀφίκοντο εἰς τὸ ἀπόλλωνος ἱερόν· καὶ δορὰς δέροντες λέοντος καὶ συὸς ἀναβήματα κυνηγετῶν, ἐφιλονείκησάντε· καὶ πρὸς τῆς σασίως εἰς κρίσιν ἀχθέντες τῷ βασιλεῖ, τῶν γάμων ἐτύγχον· ἀπέκασε γὰρ τὸν μὲν, λέοντι· τὸν δὲ τυδέα κάπρῳ· ὃς ἔκτεινε θηβαῖον. ὁ δὲ πολυνείκης, ἀργείαν. Τί θηρσί δ' ὑμᾶς·) κατὰ τί δὲ ὑμᾶς ὁ ἄδρασος ὡμοίωσε τοῖς θηρσί. Στρωμυῆς εἰς ἀλκὴν·) διότι ἦλθομεν εἰς μάχλω ἕνεκα στρωμυῆς· στρωμυῆς γὰρ τοῦτό που τῆς κατοικήσεως. ὅτι θηριώδη ἐμαχεσάμεθα πρὸς ἀλλήλους. θηρσὶν ἡμᾶς εἶκασεν. ἔνιοι οὐ διὰ τοῦτο. ἀλλ' ὅτι ὁμὲν, κάπρου. ὁ δὲ λέοντος δορᾶν ἠμφίεσο. Αἰόλου, κρητὸς· οὐ ἀμυθάονος. οὐ βίαντος. οὐ πελάσου. ἰν ἄδρασος. Ἐγταῦ

Τίς ὁ τρόπος.) τίς τρόπος τῆς δυσυχίας τὸ φυγάδων ἀκλαυτότ. Τοὺς τῶν κρατούντων.) τοῦτο ὡς ἀθλιώτερος ἐφη ὁ ποιητής. καὶ μὴ φυγὰς ἦ τις, ὅμως φέρει τοὺς τῶν κρατούντων ἁμαρτίας καὶ μὴ βέλη. γράφουσι δὲ πηγὴν τοὺς τῶν πολιτῶν. κρατοῦσι γὰρ οἱ πολῖται.

Ξυνασοφᾶν.) συνανοητάσην τοῖς ἀνοήτοις. Ἀλλ' ἦς τὸ κέρδος.) οὐκ ἀξιόχρεως ἥρως ὁ λόγος. Αἱ δ' ἐλπίδυ.) αἱ ἐλπίδυ. καὶ ἡ προσδοκία τοῦ ἐπιβήσεσθαι τῆς πατρίδος. σὺν τοῦτο καὶ ἡ παροιμία. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτούς. Καλοῖς.) ὅμμασι καλοῖς ὁρῶσιν αἱ ἐλπίδυ. ἀλλὰ βραδύνουσιν. Οὐδ' ὁ χρόνος.) οὐδὲ ἡ πολὺ παράτασις τοῦ χρόνου διασαφεῖ αὐτὰς οὔσας ματαίας. Ἔχουσιν ἀφροδίτην.) τέρψιν τινὰ ἡδεῖαν ἔχουσι πρὸς τὰς συμφοράς.

Πόθεν.) ἀπὸ ποίου δὲ πόρου ἐτρέφου πρὸ τοῦ γάμου. Ἐπ' ἤματι.) σὺ μιᾶ ἡμέρᾳ εἶχον τροφήν. σὺ ἄλλῃ δ' οὔ. Εὐ πράσσει.) εὐτυχοῦ. σὺ δὲ τυχὸν. σὺ ἀνδρὸς χρὴ κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. πῶς δὲ ταῦτα φησίν, ὅπου γε ὑπὸ τῶν φίλων εἰς τὴν πατρίδα κατάγεται. ἢ τάχα πρὸ γάμου ὑπὸ τῶν φίλων δυσυχῶν ἠγνοεῖτο. γάμασ δὲ καὶ τῆς δυσυχίας ἀπαλλαγείς, τότε πάλιν φίλους ἔχει. πρὸ τοῦ τοίνυν σὺ τυχὸν τῷ ἀδράστῳ ταῦτα παρῄνει φησί. Πῶς δ' ἦλθεν.) πῶς εἰς τὸ Ἄργος ἦλθεν καὶ οὐκ εἰς ἄλλο πόλιν. ἄτοπον δέ φασι τὸν Ἄδραστον πιθόμενον τῷ θεῷ, τοσαῦτα δυσυχῆσαι κατὰ τοὺς βάσ. καὶ μόνον φυγάδα σωθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου Ἀρίονος. πρὸς οὓς λεκτέον. ἐκθεῶναι προσίπτει τοὺς θυγατέρας ὁ θεός. ἀλλ' οὐχὶ ἵνα διασωθῶσι τοὺς βάμους. Ἔχρησ' Ἄδραστῳ.) ἡ μὲν τὴν αἰτίαν τῆς εἰς Ἄργος ἀφίξεως ἐρωτᾷ. ὁ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς αὐτόθι καταμονῆς. λέγ-

ὠπλίθων. ἢ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς παρακέλευσις. ὅθεν ὠμὴν φέρει, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς ἀφίξεως. Εἰς φόβον τ.) πόδας τὸ ὀ π. Ξιφήρη.) ξίφη ἡρμοσμένους τὴν χεῖρα τῇ δεξιᾷ εἰσπεφερῶν. ἢ πολεμίων. Χεῖρ ἔχων.) ὑποσιτεῖον ἐν τῷ ἔχων. Ενδεμιώφελη.) παρηγορεῖ θαρρεῖν ποιεῖ. Ων οὐδικαίως.) ἀφῶν δίωχθεὶς ξένην πόλην οἰκῶ. Διὸ σασων.) τὴν ὄφθαλμῶν τὴν ὄψιν δακρυρροοῦσαν ἔχων. ἔστι δὲ ποιητικὴ περίφρασις. τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει. ὡς τὸ ποδαὶ πέρα ποδῶν. Αλλ' ἐκ γὰρ ἄλγος.) ἀλλ' ἐκ τῆς παλαιᾶς δυσυχίας τῆς κατεχούσης με, ἕτερον ἄλγος ὁρῶ σι ἔχουσαν. Κάρα ξυρηκὲς ἐξυρημένῳ τὴ κεφαλὴν, ἢ πεπλὰς μέλαν ασ' ἔχουσαν. ξυρηκὲς δὲ ὡς ἀπηνὲς τῷ τόνῳ. Αλλως. Υποβολικῶς εἴρηκεν. ἐκεῖ καρτο γὰρ ὡς ἀνωτέρω εἶπεν. ὅθεν ἐμὰν πλεκτὸν χροα κέκαρμαι χαίτην. ἃ ἐρῶ ὃ. ἀλλ' ὡς οὐ πένθει. Οἴμοι ἐγὼ.) οἴμοι ἐγὼ, ἕνεκα τῶν ἐμῶν κακῶν. Καὶ δυσλύτους ἔχουσα. τὰς διαλλαγὰς.) ὁ σίχος οὗτος σύγκρισιν οὐ φυλάττει. Ως δεινὸν.) λίαν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ μήτηρ, ἐχθρα συγγενῶν. δυσδιορθώτους γὰρ ἔχει τὰς φιλιώσεις. ἀλλὰ τί μοι πράττει σὺ οἴκοις ὁ γέρων πατήρ, ἐν σκότει διατρίβων. καὶ τί δρῶσιν αἱ δύο ἀδελφαὶ. ἆρα λυποῦνται διὰ τὰς ἐμὰς φυλάς; Οὕτω γὰρ.) οὕτως ὁ δαίμων ἥρπασε φθεῖραι τὸ γένος. οὕτω φησὶν ἐξ ἀρχῆς δυσυχῶ, ἀφοῦ ἀνόμως ἐτύχομεν. ἀνόμως γὰρ καὶ ἀσεβῶς παρεισκύκλησέ με τυχεῖν. Ατερ τί.) κατὰ τί δὲ ταῦτα φημὶ δηλονότι. οἰστέον τὰ τῶν θεῶν. Δέδοικ' ἀχρηίζω.) δέδοικα φησὶ μή πως ἐρωμαι ἀχρηίζω. καὶ δοκῶ σου τὴν φρένα. ὅμως ὠθυμῶσι σφόδρα καὶ λυπῶσι.

Τίς ὁ τρόπος.

γουμῖν· διὰ γὰρ τοῦ γάμου πολεμεῖς τὴν πατρίδα· τὸ δὲ ἐξῆς διὰ μέσου· ὥσπερ ἔλεγε δυσυχήματα ἐμοῦ τε καὶ τῶν σῶν προγόνων· τὸ δὲ μὴ μεταχεῖν ὁμοφύλου γυναικός, ἐπεὶ καὶ βρύσει δὲ τῷ ἀργεῖ ὁ ἰσμηνὸς· μὴ μεταλαβὼν τῶν ὑμεναίων τῆς λουτροφόρου χλιδῆς· ὃ ἴσως μή τι ὑμεναίων ἀκούσας· μή τι λουτράσοι ἐκπέμψας· ὁ ἰσμηνὸς δὲ οὐ σωφρόνως τῷ τῆ πρὸς τὸν ἄδραστον ὥρᾳ μία· οὐ γὰρ ἐδέξατο τὰς παρ' αὐτοῦ λουτρά. Ἐγὼ δ' οὖν τοι σοι·) ἕως ἂν τὴν νύμφην ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ γαμοῦντος μετὰ λαμπάδος εἰσάγεσθαι. Εσιλαίειν·) ἐσιωπήσαν· γράφεται καὶ ἐσιλάβησαν· αὐτὶ τοῦ οὐκ ἀγυμνήνησαν. Ολοιτο τάδ' ἀπόλοιτο·) τάδε τὰ κακὰ καὶ μεταβληθέντα εἰς ἀγαθά· εἴπερ αὐτῶν ἐσίν αἴτιος· λείπει γὰρ τὸ αὐτῶν. Αλλως. Ολοιτο τάδε· ἀντὶ τοῦ τῶν δε· ὡς τὸ διὰ τέντια· καὶ μέλαν αἷμα· ὡς οὖν τούτων αἴτιος· καὶ πρόξενος ἀπόλοιτο· ὅστις ποτὲ ἄρα ἐσί· Κατακώμασεν·) σφοδρῶς ἐπῆλθεν· τῶν κακῶν κώμων τὰς ἀρχὰς εἰς ἐμὲ ἔσκηψαν· Δεινὸν γυναῖξὶ τίμιον· ἢ μέγα κακόν· ἢ οὕτως· δεινὸν αὐτὶ τοῦ τίμιον· θαυμαστόν· ὁ δὲ νοῦς· ἀγωνιᾷ καὶ ὀδύνης ἄπαι, θαυμαστόν τι καὶ τίμιον παρὰ ταῖς γυναιξί· Σοφῶς δὲ θαυμασικῶς εἴρηται· ὅτι ταῖς γυναιξὶν αἱ ὀδύναι φίλτρον καθίστησι· καὶ παρὰ πᾶσιν τὸ φιλότεκνον σῴζεται· Αλλως. Αἱ δὶ ὠδίνων γενέσθαι, καθότι πρὸ τοῦ τεκεῖν πολλὴν τὴν λαιπωρίαν παρίχουσιν· ὡς εἴλεγε κἀιτὶ τῶν γυναικῶν ἐπωδύνων οὐσῶν, ὅμως φιλότεκνοι εἰσὶν αἱ γυναῖκες· Πατρίδος ἐρᾶν·) ἐ καὶ ἥμαρτον προπετθισάμενος· ὅμως συγγινώσκει μοι ὁ τῆς πατρίδος ἔρως· Μήτηρ φρονῶν·) φρονῶν μὲν, καθότι πειθὴς σοι ἦλθον· οὐ φρονῶν δὲ, καθότι κατὰ τῆς πατρίδος

βαλλε τῷ τραχήλωμου. καὶ κατασκίαζε τοῦτον τοῖς βοστρυχώδεσί σου πλοκάμοις. ἐκ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀμφίβαλλε. ἐ γὰρ τὴν ἑαυτῆς πλόκαμον λέγει. ὅτι μικρὸν ὕστερον ἐξυρεῖσθαι αὐτὴν φησὶ διὰ τὸ πένθος. Παρμίδων δ' ὄργυμα.) αὐτὶ τοῦ ἀλαπτικῶς πδειπυασόμενος. Τί φῶσι.) τί σοι εἰπῶ. πῶς προσφθέγξομαί σε. κατὰ πῶς τε πάγτα λάβω. τὴν μν παλαιὰν καὶ χαρμονὴν. καὶ πολυέλικτον ἡδονὴν. χρῆσί τε καὶ λόγοις ἐκείσε καὶ τὸ δδῶ ρο πδιεχορδοῦσα. αὐτὶ τοῦ πδιεστιρτῶσα παγτα χῆ. Πολυέλικτον δὲ,) πολύπλεκτον. ποικίλλω τὴν παγ παχόθεν με ἔχουσαν ἡδονὴν. Παλαιὰν λάβω.) παλαιῶν ἡδονῶν χαρμονὴν. Ερημον πατρῶον.) σοῦ δῆμον δηλονότι. τὴν γὰρ αὐτοῦ ἀπουσίαν, δημίαν τοῦ παγτὸς οἴκου οἴεται. Απεπλος.) ἀνήμων λευκῶν ἱματίων ὑπάρχουσα, τοὶ δυσόρφναια. καὶ σκότια τρύχη διαδέχομαι. Αλλως. Αυτὶ τοῦ μελανοφόρος. καὶ σικτὸν ἀὶ τῷ τίκνον. Απίνασσ.) συζυγίασ. ἐπικλέα. καὶ πολυγείκλωα πίνακα εἶπεν. ἤτις ἐκ δύο βοῶν ἔλκεται. Υπὲρ τέραμνα.) καὶ εἰς τὰ μετέωρα τῆς ἀγχόνης. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνῆξεν. Αλλως. Καὶ ὧν ἀγχόνασ ὥρμησε μὲν, καὶ κατὰ τοῦ ξίφους ὥρμησεν. καὶ ὧν σφαγὴν ὁμοίως καὶ ἀγχόνης αὐτὸ χειρα. Σπινάζων.) διὰ τὰς ἀρὰς. ἃς κατηρᾶτο μητε τῶν τίκνων. μητ' ἐγὼ γὰρ ὧν τῷ κατειράσασθαι τοῖς παισί. Σὲ δ' ὦ τίκνον.) σὲ δ' ὦ τίκνον ἀκούων ὧν ξένης ζῶν χθῆναι. καὶ ξένοις συγγένειαν ἔχειν. καὶ ἄπτα γάμων αὐθαίρετον. τουτέστιν ἣν αὐτὸς σαυτῷ ἐπηράγω. ταῦτα δὲ ἀνεπίλησε ἐμοὶ. καὶ τῷ σῷ προγόνῳ λαΐῳ, εἰ καὶ ἄθυμα πέφυκε. Ξείνοισιν οἰκήσομεις.) τὸ ἑξῆς. ξένον δὲ κήδος ἀμφίπεσεν γάμων. πᾶσον κῆδος τὴν ἄπτα ἣν ἐπηράσ

τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς· τοῦ ᾱ ποδὸς χορείου· τὸ μβ̄, χοριαμβικὸν δίμετρον κατειληκτικὸν· ἐξ ὧν τρίτης β̄· καὶ χοριάμβου πεντασυλλάβου· τὸ γ̄, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ̄ ἀντισπάστου· καὶ ὧν τρίτου πρώτου· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν τρίμετρον κατειληκτικὸν· ἐκ διτροχαίου πεντασυλλάβου· ἰωνικῆς ἀπὸ μείζονος χω μολοσσοῦ· τὸ να χοριαμβικὸν ἡμίολιον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰάμβου· τὸ νβ, τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς· τοῦ ᾱ ποδὸς, χορείου· ἤτοι τρ βραχέος, τὸ νγ̄ ἀντισπαστικὸν· τρίμετρον· βραχυκατάληκτον· ἐξ ὧν τρίτου ᾱ ἐκ τρίτου ς̄ σπονδείου· τὸ νδ̄ προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος β̄ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· χοριάμβου χω συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν· ἑφθημιμερὲς, ἰάμβου ἀρχομένου· τὸ νε̄· δακτυλικὸν δίμετρον κατειληκτικὸν· τὸ νς̄ δακτυλικὸν ὅμοιον, τὸ νζ̄ ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον· τὸ νη ἰωνικὸν τρίμετρον· ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δ̄ β̄· χω διάμβου· ὧν τὰς ἀποθέσεις παράγραφος· ὧν δὲ πῶ τίλει τῆς στροφῆς, κορωνίς. Φοίνισσαι ὦ γεανία·) ἐγὼ καὶ ἐλληνικῶς ἐλάλουν· ἀλλ' οὖν γε τὴν πάτριον ἀπαχθησιν ἐσώζον τῆς φωνῆς· ὡς σοφοκλῆς ἐν ἐλένης ἀπαιτήσει· καὶ γὼ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσαι τί με, παρηγορῶ λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόχου. Ελκω ποδὸς βάσιν·) ἐπείγωμου τὴν βάσιν ὑπὸ τοῦ γήρως τρομερὰν.

Αμφίβαλλε μασὸν,) τὸν μασὸν τῆς μητρὸς, περίβαλλε ταῖς σαῖς ὠλέναις· ὁ πάσχουσ· πρὸς πυθόμενος ἀπασασίαι, ἔσι τὸ ἀμφίβαλλε μασὸν· ἀπὸ μέρους τὸ σῶμα τῆς μητρὸς ταῖς σαῖς χερσί· καὶ τὸ ἧπ παρηίδων σου ὁρίγμα· ἤγουν ἐκτασμα περίβαλέ μοι· Κυανοχρῶτα·) καὶ τὸν κυανοχρῶτα σον πλόκαμον, περί

χορίαμβου· ἡ δὲ βούλη ἀνάπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ δ' ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐξ ὠτρίτου γ· καὶ ἰωνικὸν ἡμίσεως· ἡ δὲ βούλη ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ε ἰαμβικὴ βάσις· τὸ ς ἴαμβος τρίμετρος· ὅμοιος τῷ α· τὸ ζ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ διαμβου παίωνος δ· αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος· καὶ συλλαβῆς· ἡ δὲ βούλη πρόσοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίασ· ἔχει δὲ ἡ τροχαϊκὴ συζυγία τὸν α πόδα χορῆον· τὸ η τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ὠριπίδειον· ἢ ληκύθιον· τὸ θ ἰωνικὸν ἑφθημιμερὲς· τὸ ι χοριαμβικὸν τρίμετρον· καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου χοριάμβου· καὶ βακχείου· ἡ δὲ βούλη ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος· τὸ ιβ κῦ· καὶ βραχὺ παρόμοιρω ὄυρηται· τὸ ιε ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ παίωνος γ· αὐτὶ ἰωνικοῦ ὠτρίτου γ· καὶ ἰάμβ· τὸ ιβ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ιγ ἰαμβικὸν τρίμετρον, ὅμοιον τῷ ιε· τὸ ιδ καὶ ις ὅμοια τῷ β ἰαμβικά· τὸ ις τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ η τὸ α ποδὸς χρέιου· ἡ δὲ βούλη ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ αὐτπαστου· καὶ ὠτρίτου γ· ἢ καὶ ἐκ παίωνος δ· αὐτὶ ἰωνικοῦ καὶ διαμβου· τὸ ιζ ἰαμβικὸν· ὅμοιον τῷ β· τὸ ιη ἰωνικὸν· ὅμοιον τῷ ις· ἐκ παίωνος δ· καὶ διτροχαίου· τὸ ιθ αὐτπαστικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· ἐξ αὐτπαστ, καὶ ὠτρίτ γ· τὸ κ ἰαμβικὴ βάσις, ὅμοιον τῷ ε· τὸ κα αὐτπαστικὸν· τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ αὐτπαστ ὠτρίτου πεντασυλλάβ· καὶ ἰάμβ· διὰ τὸ ἀδιάφορον· ἡ δὲ βούλη καταληκτικὸν· ἐξ αὐτπαστου παίωνος α καὶ δακτύλ· τὸ κβ ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν· ἐκ παίωνος δ· αὐτὶ ἰωνικοῦ

λων δὲ πέμπτην ἰδιώτην τοὺς ἀρχαίους ὡς πρατθύσαντας, ἐν τοσούτῳ οἱ ἀρχαῖοι ὡς τὴν πόλιν ἐπράτθυσαν.

Ἐπάσομον.) ἐπ' ἀπυλος ἠθήβη κατεσκάυασε. ὅτι πρὸς τὴν ἐπ' ἀχορδον λύραν ἀμφίονος κιθαρίζοντος ἐτειχοδομήθη. Ω συγγένεια.) σύνημα κατὰ πδικοπὴν ἀνομοιομερὲς σίχων καὶ κώλων ῑ. ὁ ᾱ καὶ ὁ β̄ ἴαμβοι τρίμετροι. τὸ γ̄ τροχαϊκὸν τρίμετρον. ἀκατάληκτον. τοῦ ᾱ ποδὸς χορείου. τὸ δ̄ ἰαμβικὸν τρίμετρον κατεσταλλημένον. ἐκ διϊάμβου ὡς τρίτου β̄ τὸ ε̄ καὶ ἕκτου αὐτοπαθασικὸν. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ β̄ αὐτοπαθάσεων. τοῦ ᾱ καθαροῦ. τοῦ β̄ ἐξαβραχέος. τὸ ζ̄ ἰαμβικὸν, δίμετρον βραχυκατάληκτον. τῶ ᾱ ποδὸς χορείου. τὸ η̄ αὐτοπαθασικὸν δίμετρον. ὁμοίου τῷ ε̄. ἐξ αὐτοπαθάσου, καὶ διτροχαίου. τὸ θ̄ ἐκ παίωνος γ̄ καὶ ἰωνικοῦ. διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ῑ ἀσυναρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως. καὶ τροχαϊκῆς πενθημιμεροῦς ὡς τὸ τέλει παράγραφος. Ω συγγένεια τὴν ἀγήνωρος.) Ἰοὺς, ἔπαφος. οὗ λιβύη. ἧς ἀγήνωρ. οὗ βῆλος καὶ ἀγήνωρ. οὗ κάδμος. οὗ πολύδωρος. οὗ λάβδακος. οὗ λάϊος. οὗ οἰδίπους. οὗ ἐτεοκλῆς. καὶ πολυνείκης. Γουνπετᾶς.) ὡς τὴν φοινίκων διὰ γοννκλισίασ' πιμώντων τοὺς βασιλεῖς. Σέβουσα δὲ.) τιμῶσα. καὶ φυλάττουσα ἢ τιμῶσα κατὰ τὸν πάτριον νόμον. ἢ φυλάττουσα τὸ ἔθος τὸ ἐκ τῆς βρισηίδος. Φοίνισσαν βοὰν.) τὰ τοιαῦτα ἤδη καλῶνται ὡς ἥρπται μονόστροφα. καὶ μετρικὰ ἀτακτα. καὶ συνημματικὰ ἐξ ὁμοίων κατὰ πδιορισμοὺς ἀνίσους. ἔστιν οὖν ὑπερδύσα στροφὴ, κώλων νε̄. τὸ ᾱ ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β̄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς. τὸ γ̄ χοριαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. ἐξ ὡς τρίτου δ̄. καὶ

πίσιν τοῦ βαρέως ὅ ἐστι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ βαρέως. Ὠὴ δὲ ἐπίφθεγμα ἀνακλήσεως· τὸν κτύπον οὖν φησὶν ἀποφατικῶς οὗτος· ἤγαγον τὸν κενὸν ψόφον ὑφορώμενος. Διβύπετήσας.) δὶς βύμαρείσας· δὶς βύχειρέσας. Οὐ μὴ βώσιν.) οὐκ ἀφώσιν ἄτρωτον. Βώμιοι.) ὡς τι καὶ ταφυγεῖν ἐπ' αὐτοὺς εἰδέοι· τοῦτο δὲ οὐ σωφρόνως τὸ ὦ πλισμένος δὲ χεῖρα τῷ δὲ φασγάνῳ· βρασύθειλον γὰρ τὸ πολυνείκιον παρίσησι· πρῶτον μὲν φάσκοντες ὡπλισμένον δὲ χεῖρα τῷ δὲ φασγάνῳ· τὸ πίς ἐμαυτῷ τοῦ βράσους παρίξομαι· νῷ δὲ τοὺς βωμοὺς πλησίον εἶναι φησὶν· οἷς πρὸς φυγὴν, νομίζει σωθῆναι καθάπερ εἰκέτης γενόμενος. Ἐκάρα· δὲ κυρίως μὲν ὁ ὦν τῆς γῆς βόθρος· ἔνθα σφαγιάζουσι τοῖς κάτω ἐχομένοις. Βωμὸς δὲ, ἐν ᾧ θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς· νῷ οὖν βώμιοι ἐκάραι, τὰ κοιλώματα τῶν βωμῶν· ἢ κατὰ περίφρασιν οἱ βωμοί. Κοὐκ ὄγμα δώματα.) τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἑωρακὼς φησὶ τεθεῖχθαι. ἀδίνους δὲ φησὶ ψυχῆς τεκμήριον· τί γὰρ ἔμελλον αὐτῷ γυναῖκες συμβαλέσθαι πρὸς κίνδυνον. Εσκοτεινὰς.) εἰς τὸν κοιλεῶνα· ἢ ὑπὸ τὴν χλαῖναν· καὶ ἄμεινον ἵνα κεκαλυμμένον τὸ ξίφος ἔχη· καὶ πρὸς ἄμυναν ἕτοιμον. Δορός.) λαφυραγωγίας. Λυροβίνιον.) τῆς λήδας ἀπαρχήν. Λοξίου τ' ἐπεχάρασ.) διαφέρει βωμὸς καὶ ἐκάρα, βωμὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐς ὕψος ὠκοδομημένος· ᾧ ἀνάβασιν ἔχων· ἐκάρα δὲ ἡ ἐν τετραγώνῳ πεδίῳ γῆς βάσις βωμοῦ· τὸ ἔξειν ἐχέσα αὖθι ἀναβάσιος· ἢ ἐκάρα, κυρίως τὸ πῦρ. Μέλλοντος πέμπειν.) σολοικοφανὲς τοῦτό ἐστιν· ἐδει γὰρ εἰπεῖν μέλλοντος πέμπειν μὲ θ' ἡ δόσεως· ἐν ᾧ δ' ἰσράθυασν ἀργεῖοι· ἢ οὕτως· μέλ-

πλοῦν φλέγει. καὶ οἱονεὶ ἀστράπτει ὀχῆμα καὶ σημεῖον μάχης. οἰκεῖον δὲ τῇ σωτηρίᾳ τὸ ἀστράπτειν. Ἄν ἄρης.) ἢν ὁ ἄρης γνώσεται. ὁ δὲ νοῦς. ἢν μάχῃ φέρων τοῖς πᾶσιν οἱ δι' ἅπους ταχέως πορευθήσεται. ἄμεινον δὲ τὸ ἔσεται αὐτὶ τοῦ ὁρμήσει. Καὶ τὸ θεόθεν. τὸ δίκαιον. καὶ τὴν τοῦ θεοῦ συμμαχίαν ἀεὶ τοῦ δικαίου προϊσαμένῳ. καὶ τοῖς δικαίοις ἐπαξίως σωζομένῳ. Τὰ μὲν πυλωρῶν κλῆθρα.) ἃ συσημαντικὰ αὐτῶν περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων λ. ὧν πλοῦτος, καλεῖ δὲ πολυγείκιον βυβλίους λεῖος. ὧν τὰς ἀποβάσεις ἑκάστου συσήματος, παράγραφος. Τὰ μὲν πυλωρῶν.) τὰ μὲν πυλώματα τὰ ὧν τετραμμένα τοῖς πυλωροῖς. δι' ὀλίγου ἀσμενοδέχοντο. ὅθεν καὶ διὰ τὸ βυμαρῶς. καὶ βιχορῶς μὲν ὑποδέχεσθαι τοὺς φύλακας, ὑποπτεύω μὴ δόλος ἐστίν. Οὐ μεβώσιν.) οἱ οὖν ὑποκριταὶ διὰ τὸ δυσέκφορον μεταπλάττουσι τὴν λέξιν. καὶ φιλόξενος σὺ τῷ πρὸ μονοσυλλάβων ῥημάτων ὅτε διαλαμβάνει πρὸ τοῦ φρῶ. ταύτην τὴν χρῆσιν. ὡπλισμένος δὲ τῷδε φασγάνῳ. ἀνώνυμον τὴν χρῆσιν φασὶ τῷ ξίφει πεσθύειν. ταῖς πουδαῖς δὲ μήπω. εἰ δὲ καὶ μόνος. ὢν κρατῆσαι ἐδυνάσατο ὧν βουλευόντων τοσούτων. ἄγνωσοῦν δὲ ὅτι οἱ μετὰ ἀνάγκης ἐπί τινα κίνδυνον ἐρχόμενοι, οὐχὶ ἐκ τῶν εὐδοκιμούντων θαρρεῖν τὴν ἀσφάλειαν ἐβέλουσιν. ἀλλ' οἵαν παρὰ τοῦ καιροῦ λαμβάνουσι. καὶ οἱ ἐπ' ἐρημίας μετὰ ξιφιδίου πορεύονται. ἅπλον μὲν ὡπλισμένοι τὴν ὑποπτευομένων θηρῶν. ἢ λῃστῶν. ἄμεινον δὲ τὴν ἀνόπλων. τοῦτο καὶ πολυγείκει σωέβη. ἀναχωρεῖν γὰρ ὧν διαλλαγὰς εἰς τὰς βύβασ' ἐλθεῖν, δοκεῖται μὲν ἵνα μὴ δόξῃ δύσεριςεἶναι. δόλον δὲ ὑποπτεύων τὴν ἀσφάλειαν, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπορίσατο. τ

,,τρυς ἐπ' ἦμαρ ἔρπει· πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω κεκλι-
,,μάτωται χῶρος δυσάνεμος δέμας· εἶτ' ἦμαρ αὖξει μὲν
,,σον, ὀμφακος τρόπον· καὶ κλίνεται· κἀποπερκοῦ-
,,ται βότρυς· δύλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλασουμένη ὀ-
πώρα καλῶς· κἀνακιρνᾶται ποτόν. Οἰναόβα.)
ὦ ἄμπελε ἤ τις τὸν πολύκαρπον βότρυν ἀποσάζεις·
ἀπὸ τῆς οἰναόβας αὐτὸν ἐκπέμπουσα· οἰναόβη δὲ ἡ
πρώτη ἴκερσις τῆς σαφυλῆς· σκοπιὰς δὲ θεῶν φησὶ
τὸν κατοπτευτήριον τόπον· οὕτω καλούμενον σὺ παρ-
ναασῶ· ὅθεν κατοπτεύσας ἀπόλλων, τὸν δελφὸν κα-
τετόξευσεν. Ἱερὸν ἐλίασων.) πυῖς σίζουσιν εἰς τὸ
ἱερὸν· τὸ δὲ ἐλίασων, ἀντὶ τοῦ πορευσόμενοι· πυθικὸς ὁ
τε· ἵν' ἡ, γενοίμην χορὸς τῆς θεοῦ, ἐλίασιν σὰς χο-
ρείας τὸ ὄρος· οἱ δὲ σίζουσιν εἰς τὸ ὄρος ἱερὸν ἐλίασων·
ἵν' ἦ καὶ σὺ ὦ ἄπολλον πυθίπων τὸν παρνασσόν.

Ἀφοβος.) οἱ γὰρ ἱερόδουλοι οὐδένα φοβοῦνται·

Γύαλα φοίβου.) τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους· τοιαῦτα
γὰρ αἱ φύσεις τῶν ὀρῶν ἐν ὕψει καὶ σὺβάσει συγκεμέ-
νων. Νῶν δέ μοι.) ὁ δὲ αὐτὶ τοῦ γὰρ· κατὰ ἀνάκ-
κλασιν δὲ ὅπας λόγος πρόσκειται· ἔχων οὕτως· τὸ παρ-
νάσσιον ὄρος λάμπον διπλῆ λαμπηδόνι· σύ τε ὦ αὐ-
τόθι ἐκβλασαύουσα ἄμπελε θέαμά τε αὔτερα τοῦ θρέ-
κοντος· εὑρέσθαί τε σκοπιὰς θεῶν· σύ τε ὦ δέσποτε
ἄπολλον· ὃς τὸ κατανιφόμενον ἄντρον ἀμφιέπεις,
ἔνθε χορεύσαιμί σοι, καὶ τῇ ἀρτέμιδι ἄφοβος τοῦ
λοιποῦ γενομένου· νῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ παρὼν πόλεμος ἐκ
φοβεῖ· καὶ δέδοικα μὴ καὶ δεύτερον ἀχμάλωτος γέ-
νωμαι· ἔνθεν οὖν φησὶ παρ' ὑμῖν γενοίμην, ἵνα ἀσφαλῶς
τοῦ λοιποῦ διάξαιμι· Αἷμα δαΐου)· πόλεμον ἀκμαῖον
λιγαίνει τῇ δὲ τῇ πόλει· Φλέγειν.) τὸ γένος ἦν ἀ-

μὶν δὲ, ὅπου γενήσομαι. εἰ γὰρ ὡς τὸ κατὰ ἀθλιώτερος ἢ λαὸς τρις ἢ δούλη ὠνομάσθω καὶ ἐπιμήθιος. ἤρουν πᾶσα τῷ βιῷ ἀφιέρομαι. ἔπ δέ μοι ταῦτα πᾶσι λιμπάνεται ἀπιλὴ. τὸ λούσασθαι σὺν τῇ καταλία. Ἐπὶ δὲ καταλίασ.) λήπει οὖν φησιν σὺν πολούσασθαί με τῷ τῆς καταλίασ ὕδατι. καὶ διαβρέξαι τὴν ἐμαυτῆς κόμην. ἵνα ἀγνὴ γενομένη, οὕτω τοῖς θεοῖς λατρεύσιμι.

Καταλία δὲ πηγὴ σὺν πυθία. εἰς ἣν λέγουσι τὰς ἱερὰ δούλους παρθένους λούεσθαι, μελλούσασ θεοπρόπους φθέγξασθαι σὺν τῷ τρίποδι. Παρθένιον δὲ χλιδῶν.) αὐτὴν τὴν καταλίαν φησί. παρόσον παρθένων μόνον εἰσὶ λουτρὸν. ἢ τὰς κόμασ. ἃ κάλλος καὶ τρυφὴ εἰσὶ τῶν παρθένων. Δικόρυφον σέλασ.) δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν, ἐπὰ ἅπερ σὺν ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τοῦ παρνασσοῦ εἰσὶν ἱερὰ. τὸ μὲν, ἀρτέμιδος, καὶ ἀπόλλωνος. τὸ δὲ διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν σὺν ἑκατέρᾳ πῦρ ἀνάπτεται πρὸς τὰς θυσίασ, τοῦτον χάριν καὶ τὸ πῦρ δικόρυφον εἶπεν. ἅτε δὴ σὺν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ ἀπτόμενον. οὐκ ἀπὸ τῶν δύο δὲ κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτόματον πῦρ. ἀλλ' ἀπὸ σχοίνου ἄκρου. δοκεῖ δὲ τοῖς κάτω ἐκδύω ἀναδίδοσθαι, διὰ τὸν ἐπίπροσθεν σκόπελον. καὶ ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμερίζεσθαι τὸ πῦρ ὑπὲρ ἄκρων. εἰς τὴν τοῦ διονύσου κορυφήν, φασὶν εἶναι ἄμπελον. ἣν πεις καθ' ἑκάστω ἡμέραν, ἕνα βότρυν ἐφιεσθ. ἐξ οὗ καὶ τῷ διονύσῳ ἐγένετο. οἰναίαθη δὲ λέγεται ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν βοτρύων. οἰναίαθα οὖν βότρυα, τὸν οἰναίαθης βότρυα προκόπτοντα, οἴνη δὲ καλεῖται ἡ ἄμπελος. σοφοκλῆς δὲ σὺν θυέσιν ἱσορεῖ, καὶ παρ' ὑβοδῶσιν ὁμοίας ἄμπελον εἶναι τῇ σὺν παρνασσῷ λέγων οὕτως. εἰσὶ γάρ τις σκαλία ὑβοίασ τῇ δι βακχεῖος βό-

ἢ ἰνὰ· ὅθεν καὶ ὡς ἐναντίου αὖέμου πνέοντος τοῖς ἀπὸ φοινίκης πλέουσι κώπη πεπλωκέναι φασίν· ἢ καὶ πνοὴ σαντος ἤδη τοῦ ζεφύρου καὶ πεπαυμένου, ὅτι χαλεπὸν ἦν τὸ πέλαγος ἐν ὥρᾳ ἐαρινῇ· ὁ δὲ κράτης φησὶν αὐτοὺς ἁπλοῦν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐνομίσθησαν εἰς τὴν ἑλλάδα· τὴν μετὰ ζεφύρου πνοὰς· τοῦ φαινομένου κατὰ τὸν ἑῷον κόλπον· Σημαίνει οὖν τὸν ἐαρινὸν καιρὸν· οἱ δὲ λέγουσι τοὺς ἀπὸ συρίας εἰς τὴν ἑλλάδα εἰσβάλλοντας τὸ ἑῷον πόντον περαῖν· Α καρπίσων.) τὸ σφοδρῶς ῥέοντων καὶ χειμένων· ἀκάρπισα δὲ πεδία τὰ θάλασσαν φησίν· ἐπεὶ ἱππβώμενα αὐνῆν δοκοῦσιν ὀχήματος τρόπον· οὕτω καὶ ἵππους λέγει· ὅταν δὲ πόντου πεδίον αὐγαῖον δράμω· καὶ αὐχύλος νηρεῖσι· θελφινορὸν πεδίον πῶς διαμπταμένου· Ιππβώσαντος.) σφοδρῶς καὶ παπνβώσαντος ἐξ ὕψους τὸ κάλλιστον ἑαυτοῦ πνβμαι· καὶ ἐναντίον τῷ χορῷ γίγονεν· ὅπ ἡ δύσις ὁ ζέφυρος πνέων ὥρα βίρους πρὸς βυρωσί αν· ὅμηρος·

ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντος ἀήτας·

ὠκιαγὸς ἐν ἱστιν αἰαψύχειν ἀνβρώπους· τὸ φύσει οὖν κάλλιστον φησίν· οὐ τὸ ἑαυταῖς κάλλιστον· ἐναντίον γὰρ ἦν· Κλεινῶν ἀγνοριδῶν·) πνὲς εἰς τὸ ἀγνοριδῶν σίζουσι· τὸ δὲ ὁμογενεῖς, ἀντὶ τοῦ συγγενεῖς ἡμῖν· ὧν τοὺς ὁμογενεῖς τῶν ἀγλωοριδῶν πύργους λαΐου πεμφθῆσαι· ἀγλώορος ὃ παῖδες, κάδμος· βάσος· κηφδς· κιλιξ· φοῖνιξ· δύρώπη· φινδύς· ὧν λαΐου οὖν φησὶν· ἀντὶ τοῦ ὧν πύργους τοῦ λαΐου πεμφθέισα· ὅ ἐσιν εἰς ἐνβασ· πνὲς δὲ πύργους φασὶ λαΐου τὸν ἐπτοκλῆ καὶ πολυνείκη· ὁμογενεῖς δὲ τῶν φοινίκων· ἴσα δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· καὶ ἴσως ἀγάλμασι χρυσέοισιν· ὥσπερ π διὰ χρυσοῦ καὶ σκνβασμένον ἄγαλμα, οὕτως ἐπέμφθω· ἐκεῖνο·

δὲ λέγονται καὶ αὐτὰ ἀρχὰ τῆς λήσας· καὶ τὸ καπνῶδες
δίω. αὐτί τοῦ κατανασήσομαι· καὶ σιμωνίδης ἐν ἰάμ
βοις· τί ταῦτα τῶν μακρῶν λόγων ἀνέδραμον· ἀν
τὶ τοῦ ἀνεδραμεῖν μέλλω· ἐγὼ δὲ οἶμαι οὕτως ἔσιν· ὅ
που ἐνφοινίκη κατεπάχθω οἰκῆσαι τὸν παρανασόν·
Ἰνύπο)· ὅπως ὑπὸ ταῖς ἐξοχαῖς ταῖς χιονιζομέναις τοῦ
παρνασσοῦ ταχθῆσθαι οἰκῆσαι· Ἰόνιον κατὰ πόν
τον·) διαπορουῦσι πῶς λέγουσιν ἀπὸ κατὰ τὴ χορὸν ἀπὸ
φοινίκης εἰς δελφοὺς πλεῦσαι κατὰ τὸν ἰόνιον πόντον·
καὶ σικελίαν παρελθεῖν· καὶ ταῦτα ζεφύρου πνεύσαν
τος· καὶ οὖσα πουμένου τῷ πλοῖ· δεῖ οὖν τὸ ἐξῆς ἀκούειν·
τύρσιον οἱ δ᾽ μα λιποῦσα εἰβλω ἐλάτας· λιπὸν τὴν αἰτίαν
τοῦ κώπας αὐτοὺς, καὶ μὴ οὐρία πεπλευκέναι, ἀποδι
δόασι τῇ ζεφύρου πνοῇ· ὃς ἐκ τῆς δυτικῶν πνέων αὖ
βαίνει τοῖς ἀπὸ αὐτολῆς ὧν τὰ δυτικὰ πλέουσι· ἐς ὃ
σιν ἀπὸ συρίας εἰς ἑλλάδα· ἐλάτην τοίνυν ἐπλεῦσα τοῦ
ζεφύρου κατὰ τὸν οὖρα ὸν πνεῦσαν τος καλίσω κελευ
σήματι ὑπὲρ ἄνω τῶν ἰονίων καὶ τῆς ἀκαρπίσων πε
δίων ἅπερ εἰσὶ δυτικὰ· ἀκάρπισα δὲ οἱ μὲν τὰ πολύ
καρπα· οἱ δὲ τὰ θαλάσσια πεδία· ὅ ἐσι τὰ ἄκαρπα·
ὡς που καὶ ἀτρύγετον λέγεται· ἔνιοι δὲ ἰόνιον λέγουσι
τὸ κατ᾽ βύβοιαν πέλαγος· τὸ πρὸ ἰονίας πόλιν βύβοι
ας· ἣν ἔκτισεν ἴων ὁ ξούθου· βασιλεύσασ᾽ ἐπ κζ· Ἐπ·
ελάτης πλεύσασα τὸν ἰόνιον· κατὰ πόντον τοῦ ζεφύρου
πνεύσαντος· ὑπὲρ ἄνω τῶν ἀκαρπίσων πεδίων τῆς
σικελίας· σικελίαν δὲ φασιν εἶναι μικρὰν νῆσον, μεν
ταξὺ χαλκίδος καὶ αὐλίδος· ταύτην δὲ ἄκαρπον εἰρῆ
σθαι· παραβαλλομένῳ τῇ μεγάλῃ νήσῳ· καὶ πολυκαρ
πῶ σικελίᾳ· οἱ δ᾽ φασιν ἀφ᾽ ὑλῶ αὐτὸν ἐπεσθαι οἱ δὲ
ὑῶ πάντες τόπον ἰόνιον λέγεσθαι· ὃν ἀλῶμένην ἐπῆλθεν

θυς. ἐχρήσατο δὲ τῷ τροχαϊκῷ σὺν ταῦθα μέτρῳ, διὰ τὸ τοὺς πολεμίους καὶ σφοδρῶς ἐπελθεῖν ὁρμαῖς· καὶ σωτ χέσι δρόμοις τὸ ἐκ τοὺς λιτζεσθαι· διὸ καὶ τὸ θούριος μα λὼν ἀρὴς ἐφ· ὧν ταῖς ἀποθέσεσι τῆς μονοστρόφου σρο φῆς τῶν συσημάτων· καὶ ὧν τῷ σ τῆς κατὰ χίσιν σρο φῆς παράγραφος· ὧν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς, κορωνίς. Τύρσον οἱ δμα.) τοῦτο τὸ μέλος σάσιμον λέγεται· ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον λέγει τὶ μέλος ἀν νῆκαν τῇ ὑποθέσει ἀκίνητος μένων, σάσιμον καλεῖται· πάροδος δέ ἐσιν ὧδὴ χοροῦ βαδίζοντος, ἁδομένη ἅμα τῇ ἐξόδῳ· ὡς τὸ σῖγα λιπὸν ἴχνος ἀρίβυλης πιθῆπ· ἔδη δέ φασιν ἀπὸ συμπολιτίδων· ἢ συγγενίδων τῆς ἰοκάσης· αἳ πυθοῦ ἔμελλον παραμυθήσασθαι αὐ τὴν ὧν τοῖς συμβάσιν· ἐπὶ πηδοῦ οὐκ ἀσὶν ἐγχώριαι αἱ τοῦ χοροῦ· ἀλλὰ ξέναι· καὶ ἱερόδουλοι· ὅπως οἱ τοῖς ἔξης ἁδεῖσι ἀσπλέγοισιν πρὸς τὴν ἐποκλείους ἁδικί αν· οὐκ δὲ λέγειν χρὴ μὴ ἐπὶ τοῖς ἔργοις καλῶς· ἀεὶ γὰρ ὁ χορὸς παρέμενσιάμενος, τοῦ δικαίου προίσαται· πῶς οὖν ἔμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, εἰ βασιλεύοντο ὑπ' αὐτοῦ· Φοινίσασ' ἀπὸ νάσου.) οὐ νῆσος· ἀλλ' ἤπειρος ἡ φοινίκη παράλιος· κατεχρήσατο τοίνυν τῇ φράσει· πῶς γὰρ ἡ φοινίσασα νῆσος τῆς τύρσ· νησιάζεται γάρ· οἱ ἀπὸ ἀγλώσσορος κατεγόμενοι, συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τοὺς πρὸ ἐποκλέα, ἃς ἔλαβον ἀχμαλώτους τὴν τύρσον ἐλόντες, ἀπέσειλαν αὐτῷ· ἵνα δ' αὐτοῦ τοῦ ἐποκλέους εἰς δελφοὺς ἀποσαλῶσιν ἀναθήματα τῷ θεῷ· ἐπεὶ οὖν ἀφῆκαν ἣν πόθεν ἐλελύθησαν, αὐτοὶ πεποίηκε τὴν κα τ' αὐτοὺς τύχῃ ἀπαγγεῖλαι· Οἱ δμα.) τὸ πέλαγος· Ἀκροβίνια δὲ κυρίως μὲν ἀπὸ καρπῶν ἀπάρχαι· πα ρὰ τὸν βίαν ὅ ἐσιν τὸν σῴζον τῆς ἄλω, κατεχρησικῶς

ις ὅμοιον τῷ α· τὸ ιζ, ὅμοιον τῷ γ· τὸ ιη, δακτυλικὸν τετράμετρον ὑπερκατάληκτον· ἤτοι δίμετρον ἐπους· εἰσὶ δὲ ἀκέφαλον· τὸ κ, ὅμοιον τῷ α· τὸ καὶ ὅμοιον κατὰ πάντα· τὸ κβ ὅμοιον τῷ ιγ· τὸ κγ, ὅμοιον τῷ γ· τὸ κδ, ἀσυναρτητικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐξ ὧν τρίτου α καὶ διαμβου· καὶ συλλαβῆς· τὸ κε ὅμοιον τῷ γ· τὸ κς ὅμοιον τῷ β· τὸ κζ προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐξ ὧν τρίτου δ· χοριαμβου καὶ σπονδείου· τὸ κη, χοριαμβικὸν μονόμετρον· ὑπερκατάληκτον· ἐξ ὧν τρίτου α· καὶ διαμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ κθ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ὧν τρίτου δ καὶ τροχαίου· τὸ λ ἰωνικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ· καὶ τρὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος· καὶ δὶ τροχαίου· τὸ λα ὅμοιον· ἐκ σπονδείου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ σωίζησιν· τὸ λβ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τοῦ β ποδὸς, πεντασυλλάβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ λγ ὅμοιον τῷ λα· ἐξ ὧν τρίτου α καὶ ἰωνικοῦ κατὰ σωίζησιν· τὸ λδ χοριαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· ἐκδιαμβου· καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ λε, ὅμοιον τῷ ιη· τὸ δὲ λς, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερεῖς· ταῦτα εἰσὶ τῆς μονοστρόφου στροφῆς τὰ κῶλα· τῆς δὲ κατὰ ἀντίστροφον στροφῆς, ἐστὶν ια· καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα· εἰσὶ δὲ τὸ μὲν θ καὶ τὸ ια, τροχαϊκὰ δίμετρα καταληκτικά· ἤτοι ἑφθημιμερῆ· ἃ καλεῖται κυρίως σπερμάτια· ἢ λικύθια· τὸ δὲ ι ὅμοιον τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς ἕβδομον κῶλον οὐ καλῶς ἔχον, διώρθωσε παρ' ἡμῶν· καὶ ἔχει τὸν δ καὶ τὸν γ πόδα χορεῖον

τρὶς χαϊκὸν πενθημιμερὲς· τοῦ ᾱ ποδὸς χορέου· τὸ μβ̄, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν· ἐξ ὧν τρίτου βάκχου· καὶ χοριάμβου πεντασυλλάβου· τὸ ν̄, ἀντιπαστικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ̄· ἀντιπάστου· καὶ ὧν τρίτου πρώτου· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν· ἐκ διτροχαίου πεντασυλλάβου· ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ μολοσσοῦ· τὸ νᾱ χοριαμβικὸν ἡμίολιον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰάμβου· τὸ νβ̄, τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς· τοῦ ᾱ ποδὸς, χορέου· ἤτοι τρ βραχέος, τὸ νγ̄ ἀντιπαστικὸν· τρίμετρον· βραχυκαταληκτον· ἐξ ὧν τρίτου ἐκ τρίτου σπουδέου· τὸ νδ̄ προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκαταληκτον· ἐκ παίωνος β̄ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· χοριάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν· ἑφθημιμερὲς, ἰάμβου ἀρχομένου· τὸ νε̄· δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν· τὸ νς̄ δακτυλικὸν ὅμοιον, τὸ νζ̄ ἀντιπαστικὸν ἀκατάληκτον· τὸ νη̄ ἰωνικὸν τρίμετρον· ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δ̄ β̄· καὶ διἰάμβου· ὧν τὰς ἀποθέσεις παράγραφος· ὧν δὲ τῷ τέλει τῆς στροφῆς, κορωνίς. Φοίνισσαι ὦ γειναί·) ἡ γῆ καὶ ἑλληνικῶς ἐλάλουν· ἀλλ' οὖν γε τὴν πατρίαν ἀπηχησιν ἔσωζον τῆς φωνῆς· ὡς σοφοκλῆς ἐν ἐλένης ἀπαιτήσει· καὶ γῆ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσαν τί με, παρηχοῦσι λαλούσης ὁσμᾶσθαι λόγου. Ελκω ποδὸς βάσιν·) ἐπέχω μου τὴν βάσιν ὑπὸ τὸν γήρως τρομεράν. Αμφίβαλλε μαστὸν,) τὸν μαστὸν τῆς μητρὸς, περίβαλλε ταῖς σαῖς ὠλέναις· ὁ πᾶς νοῦς· πεπυσμένος ἄπαισαίμι, ἐσι τὸ ἀμφίβαλλε μαστὸν· ἀπὸ μέρους τὸ σῶμα τῆς μητρὸς ταῖς σαῖς χερσί· καὶ τὸ πᾶν παρηίδων σου ὄρεγμα· ἤγουν ἔκταμα περίβαλέ μοι. Κυανοχρῶτα·) καὶ τὸν κυανοχρῶτα σὸν πλόκαμον, περὶ

ἀπ' ἐλάσσονος διϊάμβου· καὶ μολοσσοῦ· τὸ κγ̄ · καὶ κδ̄ ,
τροχαϊκὰ ἰθυφαλλικά· τὸ κε̄ , ἀντισπαστικὸν τρίμετρον
ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ̄ ἀντισπαστικοῦ · καὶ ἰάμ-
βου· τὸ κς̄ , ὅμοιον ἐξ ἀντισπάστου καὶ διϊάμβου· καὶ ὠνὶ
τρίτου γ̄ · τὸ κζ̄ , ἀναπαιστικὸν· δίμετρον· ἀκατάληκτον
ἢ δισύλλαβον · εἰ δὲ βούλει ἀντισπαστικὸν τρίμετρον·
βραχυκατάληκτον· ἐξ ἀντισπάστου ὠνὶ τρίτου ἀ καὶ τρο-
χαίου· τὸ κη̄ προσοδιακὸν· δίμετρον· ἀκατάληκτον· ἐκ
παίωνος β̄ · ἀντιϊωνικοῦ· καὶ χοριάμβου· τὸ κθ̄ , ἰωνι-
κὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος β̄ ἀντιϊωνι-
κοῦ· καὶ διϊάμβου· τὸ λ̄ , ἴαμβος τρίμετρος · τὸ λᾱ ἀντι-
σπαστικὸν δίμετρον · καταληκτικὸν · ἐξ ἀντισπάστου
κρητικοῦ· ἤτοι ἀμφιμάκρου · τὸ λβ̄ , τροχαϊκὸν δίμε-
τρον ἀκατάληκτον · ἴαμβον ἔχον τὸν δ̄ πόδα· ἔοικε
δὲ εἶναι καὶ τοῦτο σησιχόρειον· σὺν τῷ πυθαρικῷ ἔθει·
τὸ λγ̄ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἰωνικοῦ δι-
τροχαίου καὶ κρητικοῦ · τὸ λδ̄ ὅμοιον· τὸ λε̄ ἰαμβικὸν
ὅμοιον τῷ ιβ̄ · τὸ λς̄ , ὅμοιον· τὸ λζ̄ ὅμοιον τῷ λᾱ· τὸ λη̄ ,
χοριαμβικὸν· δίμετρον· ἀκατάληκτον· καὶ χοριάμβου
πενθασυλλάβου καὶ ἑτέρου καθαροῦ διὰ τὴν κοινίαν· ἢ
ὠνὶ τρίτου γ̄ · τὸ λθ̄ , ἰωνικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον ἐξ
ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος · καὶ ὠνὶ τρίτου γ̄ · τὸ μ̄ , ἴαμβος
τρίμετρος · ὅμοιος τῷ ᾱ · τὸ μᾱ , ἰαμβικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον· λέγεται χωλὸν ποδός, ἐς τὸ ἡ-
ναι τρίμετρον· τὸ μβ̄ · τὸ μγ̄ · καὶ τὸ μδ̄ καὶ τὸ με̄ ἰαμβι-
κὰ· ὅμοια τῷ ιβ̄ · τὸ μς̄ ὅμοιον ἐφθημιμερεῖς· τὸ μζ̄ , ἀντι-
σπαστικὸν τρίμετρον· βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπά-
στου ὠνὶ τρίτου πενθασυλλάβου καὶ ἰάμβου· τὸ μη̄ , παιω-
νικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ̄ καὶ ἰάμβου · εἰ δὲ βούλει

χορίαμβου· ἡ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ δ᾽ ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐξ ὠπὸς τρίτης γ᾽· καὶ ἰωνικὸν ἡμίσεος· ἡ δὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ε᾽ ἰαμβικὴ βάσις· τὸ ς᾽ ἴαμβος τρίμετρος· ὅμοιος τῷ α᾽· τὸ ζ᾽ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ διἰάμβου παίωνος δ᾽· αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάσσονος· καὶ συλλαβῆς· ἡ δὲ βούλει πρόσοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας· ἔχει δὲ ἡ τροχαϊκὴ συζυγία τὸν α᾽ πόδα χορεῖον· τὸ η᾽ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς βριπίδιον· ἢ λικύβιον· τὸ θ᾽ ἰωνικὸν ἑφθημιμερὲς· τὸ ι᾽ χοριαμβικὸν τρίμετρον· καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου· χορίαμβου· καὶ βακχείου· ἡ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος· τὸ ια᾽ καὶ βραχὺ παρ᾽ ὁμήρῳ βύρηται· τὸ ιβ᾽ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ παίωνος γ᾽ αὐτὶ ἰωνικοῦ ὠπὸς τρίτου γ᾽ καὶ ἰάμβου· τὸ ιγ᾽ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ιδ᾽, ἰαμβικὸν τρίμετρον, ὅμοιον τῷ ια᾽· τὸ ιε᾽ καὶ ις᾽ ὅμοια τῷ β᾽ ἰαμβικά· τὸ ις᾽ τροχαϊκὸν ὅμοιος τῷ η᾽ τῶν α᾽ ποδῶν χορείου· ἡ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἀναπαίστου· καὶ ὠπὸς τρίτου γ᾽· ἢ καὶ ἐκ παίωνος δ᾽ αὐτὶ ἰωνικοῦ καὶ διἰάμβου· τὸ ιζ᾽, ἰαμβικὸν· ὅμοιον τῷ β᾽· τὸ ιη᾽, ἰωνικὸν· ὅμοιον τῷ ις᾽· ἐκ παίωνος δ᾽ καὶ διτροχαίου· τὸ ιθ᾽, ἀναπαιστικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· ἐξ ἀναπαίστου, καὶ ὠπὸς τρίτου γ᾽· τὸ κ᾽, ἰαμβικὴ βάσις, ὅμοιον τῷ ε᾽· τὸ κα᾽ ἀναπαιστικὸν· τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀναπαίστου ὠπὸς τρίτου πενθημισυλλάβου· καὶ ἰάμβου· διὰ τὸ ἀδιάφορον· ἡ δὲ βούλει καταληκτικὸν· ἐξ ἀναπαίστου παίωνος α᾽ καὶ δακτύλου· τὸ κβ᾽ ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν· ἐκ παίωνος δ᾽ αὐτὶ ἰωνικοῦ

λων δὲ πέμψειν ἰδιώτους ἀργύριους ὥστε πρατθύσαντας, ἐν τοσούτῳ οἱ ἀργύριοι ὥστε τὴν πόλιν ἐπράτθυσαν.

Ἐπάσομαι.) ἐπαοιδὸς ἠθέλη κατασκθύσασθαι ὅτι πρὸς τὴν ἐπάχορδον λύραν ἀμφίονος κιθαρίζοντος ἐτείχοσε δομήθη. Ὦ συγγένεια.) σύνημα κατὰ πδιχοσπὴν ἀνομοιομερὲς σίχων καὶ κώλων ῑ. ὁ ᾱ καὶ ὁ β̄ ἴαμβοι τρίμετροι. τὸ γ̄ τροχαϊκὸν τρίμετρον. ἀκατάληκτον. τοῦ ᾱ ποδὸς χορείου. τὸ δ̄ ἰαμβικὸν τρίμετρον κατεληκτικόν. ἐκ διἰάμβου ὥστρίτου β̄ τὸ ε̄ καὶ ἕκτου ἀνθυπασικὸν. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ β̄ ἀνθυπάσεως. τοῦ ᾱ καθαροῦ. τοῦ β̄ ἐξαβραχέος. τὸ ζ̄ ἰαμβικὸν, δίμετρον βραχυκατάληκτον. τᾶ ᾱ ποδὸς χορείου. τὸ η̄ ἀνθυπασικὸν δίμετρον. ὅμοιον τῷ ε̄. ἐξ ἀνθυπάσου, καὶ διτροχαίου. τὸ θ̄ ἐκ παίωνος γ̄ καὶ ἰωνικοῦ. διὰ τᾶ ἀδιαφόρου. τὸ ῑ ἀσυναρτήτον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως. καὶ τροχαϊκῆς πενθημιμεροῦς ὥστε τῷ τέλει παραγραφος. Ὦ συγγένεια τὴν ἀγήνορος.) Ἰοὺς, ἐπαοιδὸς. οὗ λαβύνης ἀγήνωρ. οὗ βῆλος καὶ ἀγήνωρ. οὗ κάδμος. οὗ πολύδωρος. οὗ λάβδακος. οὗ λάϊος. οὗ οἰδίπους. οὗ ἐτεοκλῆς. καὶ πολυνείκης. Γογυπετεῖς.) ὡς τὴν φοινίκων διὰ γογυκλισίασ' τιμώντων τοὺς βασιλεῖς. Σέβουσα δὲ.) τιμῶσα. καὶ φυλάττουσα ἢ τιμῶσα κατὰ τὸν πάτριον νόμον. ἢ φυλάττουσα τὸ ἔθος τὸ ἐκ τῆς θρισκείασ'. Φοίνισσαν βοὰν.) τὰ τοιαῦτα εἰδη καλεῖται ὡς ἥρηται μονόστροφα. καὶ μετρικὰ ἀπεκτα. καὶ συνημματικὰ ἐξ ἀνομοίων κατὰ πδιορισμοὺς ἀνίσους. ἔστιν οὖν ὑπερθοῦσα στροφὴ, κώλων νε̄. τὸ ᾱ ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β̄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς. τὸ γ̄ χοριαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. ἐξ ὥστρίτου δ̄. καὶ

πίσιν τοῦ θαρρεῖν ὅ ἐσι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ θαρρεῖν. Ὠὴ δὲ ἐπίφθεγμα ἀνακλήσεως. τὸν κτύπον οὖν φησὶν ἀποφατικῶς οὐτε. ἤγγυν τὸν κενὸν φόβον ὑφορώμεθα. Διδύπτεται.) διδυμαρέασ. διδυχιρέασ. Οὐ μεβώσιν.) οὐκ ἀφῶσιν ἀτρώτων. Βώμιοι.) ὡς τε καὶ πεφυγεῖν ἐπ' αὐτοὺς εἰδίοι. τοῦτο δὲ οὐ σωωδὸν τὸ ὠπλισμένος δὲ χεῖρα τῷ δι φασγάνῳ. βρασύθειλον γὰρ τ' πολυνέκλω παρίσησι. πρῶτον μὲν φάσκοντα ὠπλισμένον δὲ χεῖρα τῷ δι φασγάνῳ. τὸ πι5 ἐμαυτῷ τοῦ βράσους παρέξομαι. γνῶ δὲ τοὺς βωμοὺς πλησίον εἶναι φησὶν. οἷς πρὸς φυγὼν, νομίζησωθῆναι καθάπερ ἱκέτης γενόμενος. Εχάρα. δὲ κυρίως μὲν ὁ ὠὼ τῆς γῆς βόθρος. ἔνθα σφαγιάζουσι τοῖς κάτω δεχομένοις. Βώμος δὲ, ἐν ᾧ θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς. γνῶ οὖν βώμιοι ἐχάραι, τὸ κοιλώματος τῶν βωμῶν. ἢ κατὰ περίφρασιν οἱ βωμοί. Κοὐκ ἔγημα δώματος.) τὰς ἀπὸ τοῦ χορεύειν ὡρακῶς φησὶ πεπαρθενεύειναι. ἀδινοῦς δὲ φησὶ ψυχῆς τεκμήριον. τί γὰρ ἔμελλον αὖτῳ γυναῖκες συμβαλέσθαι πρὸς κίνδυνον. Εσκοτεινὰς.) εἰς τὸν κουλεὸν. ἢ ὑπὸ τὴν χλαῖναν. καὶ ἄμεινον ἦναι κεκαλυμμένον τὸ ξίφος ἔχη. καὶ πρὸς ἄμυναν ἑτοιμον. Δορός.) λαφυραγωγίασ. Ακροβίνιον.) τῆς λείασ ἀπαρχήν. Λοξίου τ' ἐπεχάρασ.) διαφέρει βωμὸς καὶ ἐχάρα, βωμὸς μὲν ἐσιν ὃ ἐς ὕψος ὠκοδομημένος. ὧ ἀνάβασιν ἔχων. ἐχάρα δὲ ἡ ἐν τετραγώνῳ πόδι γῆν βάσις βωμοῦ. τοῖχον ἔχουσα αὖθι ἀναβάσεως. ἢ ἐχάρα, κυρίως τὸ πῦρ. Μέλλοντος πέμπειν.) σολοικοφανὲς τοῦτό ἐσιν. ἐδει γὰρ εἰπεῖν μέλλοντος πέμπειν μεθ' ὑποδοσ. ἐν τῷ δ' ἰσράθασαν ἀρχῆοι. ἢ οὕτως. μέλ-

πῶ δὲ λέγει. καὶ οἱ οἱονεὶ ἀσπάσιοι ἡμέρα καὶ σημεῖον μάχης. οἱ κῆδον δὲ τῇ σωτηρίᾳ τὸ ἀσπάσιον. Αν ἄρης.) ἢν ὁ ἄρης γνώσεται. ὁ δὲ νοῦς. ἢν μάχῃ φέρων τοῖς πασιν οἱ δι' ἵππους τοιχίως πορεύσεται. ἄμεινον δὲ τὸ ἔσεται ἀντὶ τοῦ ὁρμήσει. Καὶ τὸ βιόθεν. τὸ δίκαιον. καὶ τὴν τοῦ θεοῦ συμμαχίαν ἀεὶ τοῦ δικαίου προϊσαμένῳ. καὶ τοῖς δικαίοις ἐπαξίως σωφρονομένῳ. Τὰ μὲν πυλῶρῶν κλήθρα.) ἀσυσημάτικα οὗτα περιοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων λ. ὧν πλοῦτος, καλεῖ δὲ πολυγείκιον θηβαίους λεώς. ὧν ταῖς ἀποβάσεσιν ἑκάστου συσήματος, παράγραφος. Τὰ μὲν πυλῶρῶν.) τὰ μὲν πυλώματα τὰ ὠπτεταμμένα τοῖς πυλωροῖς. διὰ δύσκολίαν με ὑπεδέξαντο. ὅθεν καὶ διὰ τὸ βιαίως. καὶ δυσχερῶς με ὑποδέξασθαι τοὺς φύλακας, ὑποπτεύω μὴ δόλος ἐστίν. Οὐ μεθῶσιν.) οἱ οὖν ὑποκριταὶ διὰ τὸ δυσέκφορον μετεπλάττουσι τὴν λέξιν. καὶ φιλόξενος σὺ τῷ πρὸς μονοσυλλάβων ῥημάτων ὅτε διαλαμβάνει πρὸς τοῦ φρῶ. τοιοῦτον τὴν χρῆσιν. ὡπλισμένος δὲ τῷδε φασγάνῳ. ἀντὶ τοῦ τὴν χρῆσιν φασὶ τῷ ξίφει πεσόντι. ταῖς παυδαῖς δὲ μήπω. εἰ δὲ καὶ μόνος. ὧν κρατῆσαι ἐδύνατο τῶν βουλευόντων τοσούτων. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οἱ μετὰ ἀνάγκης ἐπί τινα κίνδυνον ἐρχόμενοι, οὐχὶ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων θαρρεῖν τὴν ἀσφάλειαν ἐβούλουσιν. ἀλλ' οἷαν παρὰ τοῦ καιροῦ λαμβάνουσι. καὶ οἱ ἐπ' ἐρημίας μετεξιφιδίου πορεύονται. ἧττον μὲν ὡπλισμένοι τῶν ὑποπτευομένων θηρῶν. ἢ λῃστῶν. ἄμεινον δὲ τὸν ἀνόπλων. τοῦτο καὶ πολυγείκει σωέβη. ἀναγκασθεὶς γὰρ ὧν διαλλαγὰς εἰς τὰς θήβας ἐλθεῖν, ὄχεται μὲν ἵνα μὴ δόξῃ δύσερις εἶναι. δόλον δὲ ὑποπτεύων τὴν ἀσφάλειαν. κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπορίσατο. τ

,, τρυς ἐπ' ἦμαρ ἔρπει. πρῶτοι μὲν λαμπρὰς ἐὼ κεκλή-
,, μάτωται χῶρος δυσάνβης δ' ἔμασ'· εἶτ' ἦμαρ αὔξει μὲν
,, σον, ὀμφακος τρόπον· καὶ κλίνεται· κἀποπερκοῦ-
,, ται βότρυς· δύλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλασουμένη ὀ-
πώρα καλῶς· κἀνακιρνᾶται ποτόν. Οἰναύβ ἄ.)
ὦ ἄμπελε ἤ τις τὸν πολύκαρπον βότρυν ἀποσάζεις·
ἀπὸ τῆς οἰναύβας αὐτὸν ἐκπίμπουσα· οἰναύβη δὲ ἡ
πρώτη ἴκρυσις τῆς σαφυλῆς· σκοπιὰς δὲ θεῶν φησὶ
τὸν κατοπτευτήριον τόπον· οὕτω καλούμενον ὑπ' ἀρ-
ναιῶν· ὅθεν κατοπτεύσας ἀπόλλων, τὸν δέλφιν κα-
τιτόξευσεν. Ἱερὸν ἐλίσσων.) πυῖς σίζουσιν εἰς τὸ
ἱερόν· τὸ δὲ ἐλίσσων, αὐτὶ τοῦ πδιχορεύων· πδυπ-
πος ὁ τὶ. ἴυ ἦ, γενοίμην χορὸς τῆς θεοῦ, ἐλίσσων σὺ τὰς χο-
ρείας τὸ ὄρος· οἱ δὲ σίζουσιν εἰς τὸ ὄρος ἱερὸν ἐλίσσων·
ἴυ ἦ καὶ σὺ ὦ ἄπολλον πδιέπων τὸν παρνασσόν.

Α φοβος.) οἱ γὰρ ἱερόδουλοι οὐδένα φοβοῦνται.

Γύαλα φοίβου.) τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους· τοιαῦται
γὰρ αἱ φύσεις τῶν ὀρῶν ἐν ὕψει καὶ σὐβάθει συγκεκρι-
μέναι. Νῶϊ δέ μοι.) ὁ δὲ αὐτὶ τοῦ γὰρ· κατὰ ἀνάγ-
κλασιν δὲ ὅπας λόγος προῆκται· ἔχων οὕτως· τὸ παρ-
νάσσιον ὄρος λάμπον διπλῆ λαμπηδόνι· σύ τε ὦ αὐ-
τόβι ἐκβλασαύουσα ἄμπελε θέαι τε ἄντρα τοῦ δρά-
κοντος· οὑρεᾶι τε σκοπαὶ θεῶν· σύ τε ὦ δύασστε
ἄπολλον· ὃς τὸ κατανιφόμενον ἄντρον ἀμφιέπεις,
ἦνθε χορεύσαμί σοι, καὶ τῇ ἀρτέμιδι ἄφοβος τοῦ
λοιποῦ γενομένου· νῶϊ γὰρ ἡμᾶς ὁ παρὼν πόλεμος ἐκ
φοβεῖ· καὶ δέδοικα μὴ καὶ δεύτερον ἀχμαλώτους γέ-
νωμαι· εἴθε οὖν φησὶ παρ' ὑμῖν γενοίμην, ἵνα ἀσφαλῶς
τοῦ λοιποῦ διάξωμι. Αἷμα δαΐου). πόλεμον ἀκμαῖον
διηγεῖται τὴν δὲ τὴν πόλιν Φλίγειν.) τὸ γένος ἦν ἀ-

μὶω δ', ἤτοι γενήσομαι. ἴγ' ἢ ὡς τὸ κατηνάθλιω. ἢ λαὶ τρις ἢ δούλη ὠνομᾶσθαι καὶ ἐπιμήθιω. ἤγουν πᾶσα τῷ βιῷ ἀφιέρομαι. ἔπ δέ μοι ταῦτα πολλὰ μπαίνεται ἀτελῆ. τὸ λούσασθαι σὲ τὴν κασαλία. Επί δὲ κασαλίασ.) λέπει οὖν φησιν σὲ ἀπολούσασθαί με τῷ τῆς κασαλίασ ὕδατι. καὶ διαβρέξαι τὴν ἐμαυτῆς κόμην. ἵνα ἁγνὴ γενομένη, οὕτω τοῖς θεοῖς λατρεύσιμι.

Κασαλία δὲ πηγὴ σὲ πυθία. ἐξ ἧς λέγουσι τὰς ἱερροδούλους παρθένους λούεσθαι, μελλούσασ θεσπρόπιον φθέγξεσθαι σὲ τῷ τρίποδι. Παρθένιον δὲ χλιδῶν.) αὐτὴν τὴν κασαλίαν φησί. παρόσον παρθένων μόνον ἐσὶ λουτρὸν. ἢ τὰς κόμασ. ἃ καλλὸς καὶ τρυφὴ ἐσὶ τῶν παρθένων. Δικόρυφον σέλασ.) δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν, ἐπὰπερ σὲ ἀμφοτέρας ταῖς ἄκραις τοῦ παρνασσοῦ ἐσὶν ἱερά. τὸ μὲν, ἀρτέμιδος, καὶ ἀπόλλωνος. τὸ δὲ διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν σὲ ἑκατέρα πῦρ ἀνάπτεται πρὸς τὰς θυσίασ, τούτου χάριν καὶ τὸ πῦρ δικόρυφον εἶπεν. ἅτε δὴ σὲ ἑκατέρα ἄκρα ἀπτόμενον. οὐκ ἀπὸ τῶν δύο δὲ κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτὸ μάτον πῦρ. ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου. δοκεῖ δὲ τοῖς κάτω ἐκδύω ἀναδίδοσθαι, διὰ τὸν ἐπίπροσθεν σκόπελον. καὶ ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμερίζεσθαι τὸ πῦρ ὑπὲρ ἄκρων. εἰς τὴν τοῦ διονύσου κορυφὴν, φασὶν εἶναι ἄμπελον. ἣν πὶς καθ' ἑκάσλω ἡμέραν, ἕνα βότρυν ἐφιέσαν. ἐξ οὗ καὶ σον δὴ τῷ διονύσῳ ἐγένετο. οἰναγὼν δὲ λέγεται ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν βοτρύων. οἰναγάσασ οὖν βότρυν, τὸν οἰναγὸν βότρυν προκόπτοντα, οἴνη δὲ καλεῖται ἡ ἄμπελος. σοφοκλῆς δὲ σὲ θυέσι ἰσορεᾶ, καὶ παρ' δύβοδῶσιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῇ σὲ παρνασσῷ λέγων οὕτως. ἐσὶ γάρ τις σὲ χαλκίᾳ δύβοιάσ τῇ δὲ βακχεῖος βά-

ἢ ἐγὼ ὅθεν κἀγὼ ὡς ἐαυτοῦ αὖ ἐμοῦ πυθομένου τοὺς ἀπὸ φοινίκης πλέοντας κώπη πεπλευκέναι φασίν· ἢ κἀγὼ πυθόμενος ἤδη τοῦ ζεφύρου καὶ πεπαυμένου, ὅτι γαλιλῶν ἦν τὸ πέλαγος· ἐν ὥρᾳ εἰαρινῇ· ὁ δὲ κράτης φησὶν αὐτοὺς δηλοῦν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐκομίσθησαν εἰς τὴν ἑλλάδα· τὴν μετὰ ζεφύρου πνοὰς· τοῦ φαινομένου κατὰ τὸν ἑῷον κόλπον· Σημαίνει οὖν τὸν εἰαρινὸν καιρὸν· οἱ δὲ λέγουσι τοὺς ἀπὸ συρίας εἰς τὴν ἑλλάδα εἰσβάλλοντας τὸ ἑῷον πόντον περᾶν· Α καρπίσων·) τ σφοδρῶς ῥέοντων καὶ χιόντων· ἀκάρπισα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησὶν· ἐπεὶ ἱππεύειν αἰνῶν δοκοῦσιν ὀχήματος τρόπον· οὕτω καὶ ἵων λέγει· ὅταν δὲ πόντου πεδίον ἀγαῶν δρόμῳ· καὶ ἀκύλος νηρεῖσι· διελφινορὸν πεδίον πῶς διαμετρήσαμεν· Ἱππεύσαντος·) σφοδρῶς καὶ πεπνευσάντος ἐξ ὕψους τὸ κάλλιστον ἑαυτοῦ πνεῦμα· καὶ ἐναντίον τῷ χορῷ γενόμενον· ὅπερ ἡ δύσις ὁ ζέφυρος πνέων ὥρᾳ εἴρους πρὸς δύρωσι ἀρ· ὄμηρος·

„ ἀλλ' αὖτε ζεφύροιο λιγυπνείοντος ἀήτας·

„ ὠκεανὸς δ' ἐνέπνευσεν ἀνέμους· τὸ φυσικὸν οὖν κάλλιστον φησὶν· οὐ τὸ ἑαυτοῖς κάλλιστον· ἐναντίον γάρ ἦν· Κλεινῶν ἀγλαοριδῶν·) πῶς εἰς τὸ ἀγλαοριδῶν εἰσίζουσι· τὸ δὲ ὁμογενεῖς, ἀντὶ τοῦ συγγενεῖς ἡμῖν· ὦ τοὺς ὁμογενεῖς τὴν ἀγλαοριδῶν πύργους λαΐου πεμφθέντας· ἀγλαόρους ὦ παῖδες, κάδμος· βάσος· κηφεὺς· κιλιξ· φοῖνιξ· εὐρώπη· φινεύς· ὦ λαΐου οὖν φησιν· ἀντὶ τοῦ ὦ πύργους τοῦ λαΐου πεμφθέντας· ἔασιν εἰς ἐμβασ· πῶς δὲ πύργους φασὶ λαΐου τὸν ἐπτακλῆ καὶ πολυνείκη· ὁμογενεῖς δὲ τῶν φοινίκων· ἴσα δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· καὶ ἴσως ἀγάλμασι χρυσείοισιν· ὥσπερ τι διὰ χρυσοῦ κατεσκευασμένον ἀγάλμα, οὕτως ἐπέμφθη· ἐγενή-

δὲ λέγονται καὶ αὐλὰς παρχὰ τῆς λέξεως· καὶ τὸ κατηγορ
θλω· αὐτί τοῦ κατηναγκάσθαι· καὶ συμβολικὸς ἐν ἰάμ
βοις· τί ταῦτα τῶν μακρῶν λόγων ἀνέδραμον· ἀν
τὶ τοῦ ἀναδραμεῖν μέλλω· ἐγὼ δὲ οἶμαι οὕτως ἐσὶν· ὅ
που ἐνφοινίκη καὶ τὸ ἐχθλιβόμενος· ἀντὶ τοῦ ἐχθλιβόμενος·
ἰὺπὸ)· ὅπως ὑπὸ ταῖς ἐξοχαῖς ταῖς χιονιζομέναις τοῦ
παρναασσοῦ ταχθήσωμαι οἰκήσων· Ἰόνιον κατὰ πόν
τον·) διαπορεῖσι πῶς λέγουσιν αἰκατὰ τ χορὸν ἀπὸ
φοινίκης εἰς ἀλφοὺς πλεῦσαι κατὰ τὸν ἰόνιον πόντον·
καὶ σικελίαν γενέσθαι· καὶ ταῦτα ζεφύρου πνεύσαν
τος· καὶ οὖσα πουμένου τῷ πλῷ· δεῖ οὖν τὸ ἑξῆς ἀκούειν·
τύριοι οἱ δμαι λιποῦσα ἔβλω ἐλάτας· λιπὸν τὴν αἰτίαν
τοῦ κώπας αὐτὰς, καὶ μὴ οὐρία πεπλευκέναι, ἀποδι
δόασι τῇ ζεφύρου πνοῇ· ὃς ἐκ τῶν δυτικῶν πνεόν
βαίνει τοῖς ἀπὸ αὐατολῆς ὧν τὰ δυτικὰ πλέουσι· ὃς ἐν
σιν ἀπὸ συρίας εἰς ἑλλάδα· ἐλάτας τοίνυν ἐπλεῦσα τοῦ
ζεφύρου κατὰ τὸν οὖρα ον πνεύσαντος καλίσω κέλα
δήματι ὑπὲρ ἄνω τῶν ἰωνίων καὶ τὴν ἀκαρπίσων πε
δίων ἅπερ εἰσὶ δυτικὰ· ἀκάρπισα δὲ οἱ μὲν τὰ πολύ
καρπα· οἱ δὲ τὰ θαλάσσια πεδία· ὅ ἐσὶ τὰ ἄκαρπα·
ὡς που καὶ ἀτρύγετον λέγεται· ἔνιοι δὲ ἰόνιον λέγουσι
τὸ κατ' εὔβοιαν πέλαγος· τὸ πρὸ ἰωνίας πόλιν εὐβοί
ας· ἣν ἔκτισεν Ἴων ὁ ξούθου· βασιλεύσας ἐπὶ χζ· Ἐπ
ελάτας πλεύσασα τὸν ἰόνιον· κατὰ πόντον τοῦ ζεφύρου
πνεύσαντος· ὑπὲρ ἄνω τῶν ἀκαρπίσων πεδίων τῆς
σικελίας· σικελίαν δὲ φασιν εἶναι μικρὰν νῆσον, μεί
ξεν χαλκίδος καὶ αὐλίδος· ταύτην δὲ ἄκαρπον ἀρῆν
σθαι· παραβαλλομένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ· καὶ πολυκαρ
πὸν σικελίαν· οἱ δὲ φασιν ἀσχύλον αὐτὸν ἔπεσθαι οἱ δὲ
μὴν πάντες τὸν τοῦ ἰόνιον λέγεσθαι· ὃν ἀλώμενον ἐπῆλθον

θυς. ἐχρήσατο δὲ τῷ τροχαϊκῷ σύνταῦθα μέτρῳ, διὰ τὸ τοὺς πολεμίους καὶ σφοδρῶς ἐπελθεῖν ὁρμαῖς. καὶ σωνεχέσι δρόμοις τοὺς ἐκ τοὺς λιπίζεσθαι. διὸ καὶ τὸ βούριος μολὼν ἄρης ἐφη. ὧν τοῖς ἀποβέσισι τῆς μονοσρόφου σρο φῆς τῶν συσημάτων. καὶ ὧν τῷ ς τῆς κατὰ χίσιν σρο φῆς παραγραφος. ὧν δὲ τῷ τῆς ἀνπισροφῆς, κορωνίς. Τύριον οἱ δμα.) τοῦτο τὸ μέλος σάσιμον λέγεται. ὅταν ᾖ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον λίγη τὶ μέλος ἀνήκον τῇ ὑποβέσει ἀκίνητος μένων, σάσιμον καλεῖται. πάροδος δέ ἐσιν ὅλη χοροῦ βαδίζοντος, ἀδομένη ἅμα τῇ ἐξόδῳ. ὡς τε σῖγα λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης πιθῆτε. ἔθει δέ φασιν ἀπὸ συμπολιτίδων. ἢ συγγενίδων τῆς ἰοκάσης. αἳ τηνδ' ἔμελλον παραμυθήσασθαι αὐτὴν ὧν τοῖς συμβάσιν. ἐπίτηδυ οὐκ ἐσὶν ἐγχώριαι αἱ τοῦ χοροῦ. ἀλλὰ ξέναι. καὶ ἱερόδουλοι. ὅπως σὺ τοῖς ἔξης ἀδιέως αὐτὴ λέγοις πρὸς τὴν ἐτοκλέους ἀδικίαν. οὐκ δὴ λέγειν χρὴ μὴ ἐπὶ τοῖς ἔρχοις καλῶς. ἀπὸ ᾗ ὁ χορὸς παρέσησάμενος, τοῦ δικαίου προίσαται. πῶς θὴν ἔμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, ἢ ἐβασιλεύοντο ὑπ' αὐτοῦ. φοινίσασ' ἀπὸ νάσου.) οὐ νῆσος. ἀλλ' ἤπειρος ἡ φοινίκη παράλιος. κατεχρήσατο τοίνυν τῇ φράσει. πρὸς ἣν φοινίσασα νῆσος τῆς τύρου. νησιάζεται ᾗ. οἱ ἀπὸ ἀγλώρος κατεγόμενοι, συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τοὺς πρὶ ἐτοκλέα, ὃς ἔλαβον ἀχμαλώτους τὴν τύρον ἁλόντες, ἀπέσειλαν αὐτῷ. ἵνα δ' αὐτοῦ τοῦ ἐτοκλέους τὸς δελφοὺς ἄποσ ἀλῶσιν αὐτόματοι τῷ θεῷ. ἐπεὶ οὖν ἔδηλον ἦν πόθεν ἐλυθήσαν, αὐτὸς πεποίηκε τὴν κατ' αὐτὸς τύχην ἀπαγγέλλει. Οἱ δμα.) τὸ πέλαγος. Ἀκροβίνια δὲ κυρίως μὲν ἀπῶν καρπῶν ἀπαρχαί. παρὰ τὸν βίγα ὅ ἐσιν τὸν σωρὸν τῆς ἄλω. κατεχρησικῶς

ρξ ὅμοιον τῷ α. τὸ ιζ, ὅμοιον τῷ γ. τὸ ιη, δακτυλικὸν τετράμετρον. ἤτοι δίμοιρον ἔπους. ἔστι δὲ ἀκέφαλον. τὸ κ, ὅμοιον τῷ α. τὸ καὶ ὅμοιον κατὰ πάντα. τὸ κβ ὅμοιον τῷ ιγ. τὸ κγ, ὅμοιον τῷ γ. τὸ κδ, ἀσπασικὸν δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐξ ὧν τρίτου α καὶ διὰμβου. καὶ συλλαβῆς. τὸ κε ὅμοιον τῷ γ. τὸ κς ὅμοιον τῷ β. τὸ κζ προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐξ ὧν τρίτου δ. χοριάμβου καὶ σπουδείου. τὸ κη, χοριαμβικὸν μονόμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐξ ὧν τρίτου α. καὶ διὰμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ κθ τροχαϊκὸν. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἢ δὲ βούλει, ἰωνικὸν. τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ὧν τρίτου δ καὶ τροχαίου. τὸ λ ἰωνικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος δ. αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος. καὶ δὶ τροχαίου. τὸ λα ὅμοιον. ἐκ σπουδείου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ τὰ σωζήσιν. τὸ λβ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ β ποδὸς, πεντασυλλάβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ λγ ὅμοιον τῷ λα. ἐξ ὧν τρίτου α καὶ ἰωνικοῦ κατὰ σωζήσιν. τὸ λδ χοριαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. ἐκ διὰμβου. καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ λε, ὅμοιον τῷ ιη. τὸ δὲ λς, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ κ τροχαίου. εἰ δὲ βούλει, ἀσπασικὸν πενθημιμερές. ταῦτα ἐστὶ τῆς μονοστρόφου στροφῆς τὰ κῶλα. τῆς δὲ κατὰ ἀντίστροφῆς, ἐστὶν ια. κ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ τὸ μὲν θ καὶ τὸ ια, τροχαϊκὰ δίμετρα καταληκτικὰ. ἤτοι ἑφθημιμερῆ. ἃ καλεῖται κυρίως ὑπορχηματικὰ. ἢ λικυθία. τὸ δὲ ι ὅμοιον τροχαϊκὸν. τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς σπουδαῖον κῶλον οὐ καλῶς ἔχον, διωρθώθη παρ' ἡμῶν. καὶ ἔχει τὸν δ καὶ τὸν γ πόδα χορεῖον

ρόντα εἰδη ἑτέρως ἐισὶν ἐχηματισμένα. τὰ μὲν γὰρ
ἐισὶ μονοσροφικὰ καὶ μερικὰ κατὰ χίσιν ἄπεκτα· καὶ
συνημματικὰ ἐξ ὁμοίων κατὰ πόδ ὁρισμούς· αἱ ὑσερ-
ἐισὶ δὲ τὰ κατὰ χίσιν μικῆς σροφῆς· ἐισὶ γοῦν τῆς μο-
νοσρόφου σροφῆς τὰ κῶλα λς· τὸ α̅ ἀνάπαισικὸν δί
μετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἀνάπαίσου πενθασυλλάβου
διαλειλυμένης τῆς πρώτης μακρᾶς, ἧς β̅ βραχέιας, καὶ
δι ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάλη-
κτον· ἐκπαίωνος δ̅ καὶ γ̅· αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος·
καὶ συλλαβῆς· τὸ β̅ ἀναπαισικὸν δίμετρον βραχυκα
τάληκτον· εἰ δὲ βούλει περιόδος ἐκτροχαϊκῆς καὶ ἰαμ
βικῆς συζυγίασ· τὸ γ̅ ἀνάπαισικὸν τρίμετρον· κατα-
ληκτικὸν· φερεκράτειον· ἐξ ὧν τρίτου δ̅ καὶ βακχείου·
τὸ α̅ ὅμοιον ἐκδιποδείου· καὶ βακχείου· τὸ ε̅, ἰωνικὸν
ἀπ᾽ ἐλάττονος· τρίμετρον· βραχυκατάληκτον ἐκπαίω-
νος δ̅ τρίτου, καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει ἀναπαισικὸν
ἐφθημιμερὲς ἐκχορείου δακτύλου· τὸ ϛ̅ ἰωνικὸν δίμε
τρον καταληκτικὸν, ἐκδίτροχαίου καὶ βακχείου· τὸ ζ̅
ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκπαίω
νος δ̅ καὶ γ̅· ἢ ἰωνικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ η̅ ὅμοιον·
τὸ θ̅ ἀνάπαισικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τοῦ δ̅
ποδὸς χορείου· τὸ ι̅, ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον·
τοῦ β̅ ποδὸς ἰάμβου· τὸ ια̅, ἀνάπαισικὸν τρίμετρον
καταληκτικὸν· ἐκδιἰάμβου ὧν τρίτου δ̅ καὶ ἀμφιβρά
χεος· τὸ ιβ̅ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· δίμετρον ὑπερκατά
ληκτον· ἐξ ἰωνικοῦ ὧν τρίτου δ̅ καὶ συλλαβῆς· τὸ ιγ̅ ἀ
ναπαισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ὧν τρίτου δ̅ καὶ
διἰάμβου· τὸ ιδ̅ ὅμοιον τῷ ιγ̅· τὸ ιε̅ ὅμοιον· ἐξ ἐπιτρί
του γ̅· καὶ ἀναπαίσου· εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν δίμετρον
βραχυκατάληκτον· τοῦ τρίτου ποδὸς ἀναπαίσου· τὸ

ὁ ποσειδῶν συγγινόμενος τῇ ἀμυμώνῃ, καὶ σὺν αὐτῇ ἐκεῖνο ὕδωρ ἀνέβλυσεν. ὃ καὶ ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ ἀμυμώνης. ὧν δὲ καὶ ἑτέρα χρήνη λέρνη. ἀμφότεραι δὲ τοῦ ἄργους εἰσὶν. εἶτα οὖν τριαίνα, ἐπεξηύρηται διὰ τοῦ ποσειδῶνος εἰς ἀμυμώνης. Σύσημα κατὰ πόδα κοπὴν ἀνομοιομερὲς ἐν ἐκθέσει σίχων ἰάμβων τριμέτρων β ὧν τῷ πέλει κορώνις. διὰ τὸ εἰσέρχεσθαι τὸν χορὸν. καὶ ὑποχωρεῖν τοὺς ὑποκριτάς. Ω τέκνον εἴσβα δόμας, εἴσιλθε εἰς τὸν οἶκον. Ὄχλος γὰρ ὡς.) ἐπεὶ γὰρ τὸ πρᾶγμος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὄχλος γυναικῶν χωρεῖ εἰς τὰ βασίλεια. ἵνα ἡ νοῦς. παρεκτεινομένων τὴν ἀρχαιότητα, καὶ πολεμούντων τοῖς βυβλίοις, ὄχλος γυναικῶν εἰς τὰ βασίλεια παρακόλουθον. λέγει δὲ τὰς τοῦ χορροῦ γυναῖκας. ἀπηυδηκυίας ἦσαν ἀπὸ φοινίκης ἐλθοῦσαι. ἔνιοι δὲ εἰσίζουσιν εἰς τὸ πόλιν. καὶ τὸ χώρει παρορξένουσι. καὶ οὕτως ἐξηγοῦνται. ὅτι γὰρ ὄχλος καὶ παραγόμας εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, χώρει πρὸς δόμους τυραννικούς. καὶ μίνει ὅπου αἱ γυναῖκες. φιλόφοβον γὰρ χρῆμα θηλειῶν ἐφυ. ἴνα τὸ ὡς αὐτὶ τοῦ ὅτι. Τύριον οἱ δόμα. δόν ἐκ βυβλίων γυναικῶν σωισάμενον τὸν χορὸν ὁκάσιω παραμυθεῖσθαι ὧν τοῖς συμβᾶσιν, ἐπίπνοιας οὐκ ἐξ ἐγχωρίων. ἀλλὰ ἐξ ξένων σωίσηκεν. ὅπως ἂν εὐκαίρως ἀπλέγιον τῇ ἐποχλίους πλουσιέρια. ὡς πρὸς μέλλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν. εἰσρυπᾶ αὐτοῦ ἐβασιλεύσαντο. διὰ τοῦτο φοίνισσαι εἰσὶν ἀχμαλώπδις. ἀγνωρίδων ἐκπεπορθηκότων τύρον. καὶ τὰς ἐκκρίτους αὐτῶν ἀπόλωνται πεπομφότων. ἃς καὶ ἀκροβύνια δύρις φησὶ λέγει λοξία. ἀπερχόμεναι οὖν διὰ τῶν βυβλίων ἐκθέσεις, ἠναγκάσθησαν εἰς βυβλία ὧν μεῖναι. διὰ τὸν ὧν σάκτην τὸν πόλεμον τῶν ἀργείων. Τύριον οἱ δόμα.) τὸν παρ-

ρόντος

δίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου· τὸ ε̄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου καὶ τρίτου, καὶ τροχαϊκοῦ· τὸ ζ̄, ὅμοιον τῷ ε̄· τὸ η̄ ἀνάπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ὃ καλεῖται σαπφικὸν· ἢ ἱππωνάκτειον· ἐξ οὗ τρίτου δ̄ καὶ τρίτου καὶ συλλαβῆς· τὸ θ̄ χοριαμβικὸν τρίμετρον κατάληκτικόν, ἐξ οὗ τρίτου ἀ χοριάμβου· καὶ ἀμφιβραχέως· τὸ ῑ προσοδιακὸν· τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου καὶ ἀνάπαιστου· εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν πενθημιμερὲς· τὸ ιᾱ χοριαμβικὸν· τὸ ιβ̄, χοριαμβικὸν· ὅμοιον τῷ ζ̄· ἐκ δύο χοριάμβων ἢ οὗ τρίτου· καὶ χοριάμβου· καὶ πυρριχίου· ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιαφορον· τὸ ιγ̄, χοριαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ διϊάμβου, διὰ τὴν ἀδιαφορον· τὸ ιδ̄ ὅμοιον ἡμιόλιον· εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν ὅμοιον τῷ ιβ̄· οὗ τῷ τίλει δύο διπλοῦ· ἢ μὲν, ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου· ἡ δὲ, κατὰ τὸ τέλος· δηλοῦσαι ὡς τέλος ἔχει τὸ ἀγομοίσροφα· Ἰὼ νέμεσις.) φδ ὦ νέμεσις δίκη· καὶ διὸς μεγαλόηχοι βρουτοὶ· καὶ φῶς πυραύγιον καυσικὸν· σὺ κοιμίζεις καὶ τοπαγοῖς τὴν κενοδοξίαν τὴν ὑπερήφανον καὶ ὑπηλίω. Ὃ δ' ἐστιν.) τὸ ἑξῆς· ὃ δ' ἐστὶν ὃς ἐπαγγέλλεται πολίμω δουλείαν πολεβάλλων· ἀχμαλωτίδας γυναῖκας δώσειν μυκηναίοις· λησμάτα τριάινα τοῖς ποσειδῶνος καὶ ἀμυμώνης ὕδασι· διὰ γῆς τὴν μίξιν τὴν ποσειδῶνος καὶ ἀμυμώνης, πολύυδρον γέγονε τὸ ἄργος· τὸν ὁμηρικὸν δὲ ἵκτορα ἐμιμήσατο, φάσκοντες πρὸς ἀνδρομάχην· καὶ κεν ὕδωρ φορέοις· μιαιηϊάδος ἢ ὑπερείης· Λλως· Τινὲς οὕτως· λεπτεῖ ὁ καὶ· καὶ εἰσὶ τὰ κτητικὰ αὐτί πρωτοτύπων· ἴν' ᾖ ποσειδῶνος· καὶ ἀμυμώνης. Τριάινα.) τριαίνα τύπος ἄργους, ἔνθα τὴν τριαίναν ἀρέσθαι ἔσκον

χτὸν. ἐκ χοριάμβου ϗ ὠωτρίτου ᾱ. τὸ γ̄ ὅμοιον κατε-
ληκτικὸν. εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν. τρίμετρον ἀκατά-
ληκτον εἰς δισυλλαβίαν. τὸ δ̄ ὅμοιον ἐκ χοριάμβ. ϗ
ἀμφιβραχέος. ἢ δὲ βούλει ἰαμβικὸν ἐφημιμερές. τὸ
ε̄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον. εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν
πενθημιμερές, τοῦ β̄ ποδὸς ἀναπαύσ. τὸ ς̄ παιωνι-
κὸν τρίμετρον καταληκτικὸν. ἐκ παίωνος δ̄ καὶ βρα-
χέος. ὠὼ τῷ τίλει παραγραφος. Θύατερ ἀελίου.)
κσὶ οδος φησὶν ἀδελφὼ ἡλίου εἶναι τ̄ σελήνην. θέασα τ̄ ἡλί-
λου τι μέγαν. λαμπραύτι σελήνῃ. αὐχύλος δὲ καὶ οἱ
φυσι κῶτροι θυγατέρα. παράσον ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ φω
τὸς μεταλαμβάνει. ἀμείλη καὶ μετὰ τὰς ἡλιακὰς ἀ
πόσασις μεταμορφοῦται ἡ σελήνη. Αρμαλθυκὸν.)
λθυκὸν τὸ ἅρμα φησὶ διὰ τοὺς ἵππους. ἐκ γὰρ τῆς ἵπ
πων τὸ ἅρμα λέγει. εἰκότως δὲ ἡσυχῇ. ϗ σωφρόνως ἐ
λαύνει ὁ ἀμφιάραος. οἱ δὲ γὰρ ὡς μαίνης τὰς ἀποβησό
μενα. Διπαροζώγου.) δύπριπεσάτου. Κέντρα.)
μάσι)ας. Ιβύνη.) κυβερνᾶ. Εφυβρίζη.) μετὰ
ὕβρεως ἀπειλεῖ τὰς χαλεπὰ τῇ πόλη. Προσβάσης
πκμαίρεται.) τὰς πύλας σκέπεται. Υπεράγορα.)
μεγαλοφροσύνῃ. μεγαλορρήμοσύνῃ. ἤγουν μεγαλη-
ρίαν. Ιωνίμισις.) ἡμιβ αὐτηροφὴ κώλων εἰσὶ δ̄. τὸ
ε̄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. δίμετρον. ἀκατάληκτον. ἐκ
παίωνος β̄ αὐτὶ ἰωνικοῦ. τὸ β̄ ἰωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ
παίωνος δ̄. καὶ σπονδείου. εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν δίμε
τρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ̄ αὐτοπαισικὸν. τρίμε
τρον βραχυκατάληκτον. ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας. ἤτοι
διἰάμβου καὶ πυρριχείου. ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.
τὸ δ̄ προσοδικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. ἐκ παίω-
νος β̄, αὐτὶ ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου. τὸ ε̄ ἀναπαιστικὸν

σύλλαβον· τὸ γ̄ ὅμοιον πενθημιμερὲς ἐκ β̄ προκειλ-
σματικῶν· ἤτοι τρίβραχέων· τὸ δ̄ ἰωνικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου· αὐτὶ ἰωνικοῦ
τροχαϊκῆς συζυγίας· ἤτοι ὧν τρίτου β̄ καὶ ἰάμβου· τὸ
ε̄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἰάμβου καὶ ἀ-
ναπαίστου, καὶ δύο χορείων· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν· τρίμε-
τρον καταληκτικὸν· ἐκ παιώνων β̄· καὶ ᾱ· αὐτὶ ἰωνικῆς
ἀπὸ μείζονος καὶ χορείου· τὸ ς̄ τροχαϊκὸν τρίμετρον·
ὑπερκατάληκτον συνσιχόρειον· τὸ ζ̄ ἀντιπαστικὸν τρί-
μετρον· βραχυκατάληκτον· ἐκ β̄ ἀντιπαστῶν καὶ ἰάμ-
βου· τὸ η̄ ὅμοιον ἡμιόλιον· ὧν τῷ τέλει παράγραφος·

Ἀνιμώκεις εἴθε) εἴθε δρόμον νεφέλασ' ἐξανύσαιμι πο-
δὶ δι' ἀϊδίους· πρὸς ἐμὸν ὁμογενέστερα· φυλάσσε μέ-
λεον· πρὸς δ' ὠλένασ βάλοιμι τῇ φίλῃ δέρῃ· διὰ χρόνε
γάρ· αὖτη δὲ ἡ σώτειρα ἐσίν· ἐὰν μὴ ἔγκειται τὸ ὡς ἴ-
δον· ἐὰν δὲ ἔγκειται τὸ ὡς ἴδον· οὕτω σωστικώτερον· χρό-
νῳ φυλάσσε μέλεον ὡς ἴδω· Εὐοῖς ὁμοία·) ταῖς
ἐωθινοῖς βολαῖς τοῦ ἡλίου ἐοικὰς· τὸν ὁμηρικὸν δὲ μενέ-
λαον μιμεῖται θυρπίδης, ὑπόπτου δον πολυεικὼς ἀ-
γων εἰς τοὺς βήβασ· ὡς ἐκεῖνος εἰς τὴν ἴλιον εἰσῆλθε καὶ
τεθνησόμενος τὸν πόλεμον· Σφάγι' ἀμ' αὐτῷ·) σφά-
για μὲν τὰ ἱερά· ῥοαὶ δὲ πορφυραῖ· ἢ οὕτως· ὧν τὸ αἷμα
τῆς γῆς ῥοαὶ γίνεται· ἢ ὧν τὸ αἷμα συμβαίνει παρὰ τ̄
γῆν ἐκχεῖσθαι· τὸ γὰρ φιλεῖν, ἀντὶ τοῦ συμβαίνειν πέπτω-
κεται· Ἀλλως· Ἐπίβετον τῆς γῆς ὧν τὰ σφάγια με-
τὰ χαρᾶς· οἱ δὲ γράφουσι γῆς φιλαιμάτου· οἱ δὲ τὸ πί-
λεον φιλαιμάτοιο λέγουσιν· Ὠλιπαροζώνου θύ-
πτερ·) ἦ ἰὰ αὖτη τροφή, ἐπέρως μέν ἐσιν ἐσχηματισμέ-
νη κατὰ τὸ τέλος· κῶλον δέ ἐσιν ἓξ· τὸ ᾱ δακτυλικὸν
ἑφθημιμερὲς· τὸ β̄ χοριαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάλλη-

ραίγραφος. Αμφίμυῆμα ζήβου.) οὗτος ὁ ζῆβος ὡς ἔ-
φαμεν τοιχισὶς ὢν τῆς βηβῶν, μεγάλου καὶ ὠφελίμου
πάφου ἠειώθη. Αμφίμυῆμα τὸ ζήβου.) κοινὸς μὲν ἀμ-
φοῖν ὁ πάφος ζήβου. καὶ ἀμφίσογος. συλληπτικὸς δὲ εἰ πε-
τοῖς δέφασι τὴν ἀμφίσογα. * Γοργὸς
τὸ εἰσιδεῖν γοργῶδες ἀποβλέπων τοῖς ὄμμασι. καὶ ἅ-
μα καὶ τῇ βοσρύχων παρελίπων τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ
γοργωνῶδες. Αμφίπτη.) ἑπακολουθεῖ αὐτῷ ὄχλος
πολὺς ὀπαδοῦντες. τινὲς δὲ ὧν καὶ πάρας αὐτὸ δέχονται.
οἱ δὲ ἐλάττω ποδί. καὶ μηκέτι ὑποριφουπ. ἵν' ᾖ ὡς ὁ ὄ-
χλος ἂν ἀμφέπει ὧν ἀπωλεία. Αταλάντης γόνος.)
αὕτη ἐστὶν ἡ ἰάσου μὲν παῖς. μελανίωνος δὲ γυνή. ἔσ-
δὲ καὶ ἄλλη χοινέως θυγάτηρ. ἱππομένους γυνὴ. βοιω-
τική. Αλλάγιν.) ἀλλ' αὐτὸν ἀπωλέσησε ἡ ἄρτεμις.
ἢ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ κωμήσετοῦσα. ἀκότως δὲ τὴν
ἄρτεμιν κατ' αὐτῦ ὧν καλεῖται. ὡς θυμουμένῳ κατὰ
τῆς ἀτελαάντης. ἐπεὶ πρότερον τὴν παρθενίαν ἠλάπα-
ὕστερον δὲ τῷ μελανίωνι γαμηθεῖσα, κατεφρόνησε τῆς
ἀρτέμιδος. αὕτη δ' ἐστὶν ἡ τῷ μελεάγρῳ σωκωμήσε-
σασα. διὸ καὶ βούλαβοῦμαι, μὴ τοῦτο δίκαιον σκοπή-
σαντες οἱ θεοί, ἀπολέσωσιν ἡμᾶς. Πού δ' ὄς ἐμοί.)
ἡ θ' αὕτη σεροφὴ κώλων ἐστὶ δ'. τὸ ᾱ χοριαμβικὸν ἡμιό-
λιον ἐκχοριαμβικοῦ, καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει τροχαϊ-
κὴν πενθημιμερίες. δακτύλου ἀρχομένου. εἰ δὲ βούλει
τροχαϊκὸν. τὸ β̄ παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν.
ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ δακτύλου. ᾧ χρηπικοῦ διὰ τὴν
ἀδιάφορον. τὸ γ̄ ὅμοιον ἡμιόλιον. τὸ δ̄ ἴαμβος τρίμε-
τρος. ὧν τῷ τέλει παράγραφος. Πού δ' ὅς.) πού ὑ-
πάρχει ὅς ἐλέγετο ἐμοὶ ἐκ μιᾶς μητρὸς, ἐν πολυπόνῳ
καὶ πολυωδύνῳ μοίρᾳ καὶ τύχῃ. ὦ φίλτατε μέρον εἰ

ἄλλος.) θαυμαστὸς ὁ καταπλασιασμός. Ἀρκὰδ αἰτωλὸν.) ὡς ἔχοντος αὐτοῦ τῆς ἀποδόσεως, τὸν πρὸς τοῦ συὸς πόλεμον Καλλίμαχος. ἐμὶ τέρασ καλυδῶνος. ἄγω δ' αἰτωλὸν ἄρηα. πηνίκα δὲ ἄρχει τὴν τῶν ὅπλων σκευὴν. βέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐγχωρίως καθώπλισαι, ὡς οἱ αἰτωλοί. τὸ δὲ σφῦγον αὐτί τοῦ ὅλου σώματος εἶπεν. οἱ δὲ τὴν τῶν πολεμίων ὠθυμίαν. καὶ τὴν ὠθεισήμιλω. ὡς τὴν αἰτωλῶν ἄρισα πολεμοώτων. ὁ μόλαιμον δὲ αὐτὶ τοῦ σύμβιον. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπίσης ἀνδρα τε καὶ γυναῖκα τῆς συνουσίας μετέχειν. ἐλάμει δ' ἀντὶ πύλιν. τυδεὺς δὲ ἀργείαν. Μιξοβάρβαρος, ἐν τίλει γὰρ τῆς δυρώπης οἰκοῦσιν αἰτωλοί, ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν ἅπτονται φρονημάτων. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσι βαρβαρικὸν φρόνημα ἔχειν. διὰ τοὺς κατ' ἀλλήλων πολέμους. καὶ ὅ, μηρος. κουρῆτες τ' ἐμάχοντο. καὶ αἰτωλοί μεν χάρμαι. Σακεσφόροι γάρ.) ἴσως ὅτι ἐξημελαγμένοι οἱ αἰτωλοὶ πρὸς τὰς ὁπλίσεις. καταστίκτους αὐτὰς ἔχοντες. καθάπερ καὶ τοῖς ὑποδήμασιν. ὥς τε τὸν δεξιὸν μὲν ὑποδεδέσθαι πόδα. γυμνὸν δὲ ἔχειν τὸν ἀριστερόν. καλῶς δὲ εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον. ὅτι οἱ αἰτωλοὶ πάντες ὁπλίζονται. ἀκοντίζουσι δὲ ὡς βάρβαροι. ἴσως γὰρ τότε οὐ τοῖς ἐνβαίνοις χρόνοις οἱ μὲν ἑλλησὶν ὅπλοις ἐχρήσαντο. οἱ δὲ βάρβαροι, ἀκοντίζειν ἤρισαντο. ὕστερον δὲ καὶ τὸ ἀκοντίζειν ἑλλησὶν μεμαθήκασιν. Τὶς ἔτος ἀμφίμνημα ἑήθη.) ἧς ἀνατροφῆς, κώλων ἐσὶ ε. τὸ α ἴαμβος τρίμετρος. τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκαταλήκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ γ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκαταλήκτον. τὸ δ ὅμοιον. τὸ ε ἰαμβικὸν. δίμετρον βραχυκαταλήκτον. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου. ὧν τῷ τίλει παν-

γειῶ περὶ τὴν αὐτὴν μυκήνλωι καὶ ἀρχῆς. φησὶν οὖν ὅτι μυκήνλωιός ἐστιν. οἰκεῖ δὲ πρὸς τὴν λέρνλωι. τὴν σὺ μυκήναις πηγήν. ὅ ἐστι τὴν ἐν ἀργείᾳ πηγήν. Λερναῖα.) ἀπὸ μέρους τὸ ἄρχος. λέρνη γὰρ πόλις καὶ πηγὴ τοῦ ἄρχους. Ε ἐ ὡς γαῦρος.) Ἡ ἐ αὐτὴ τροφή, κώλων ἐστὶ ε̄. τὸ ἀ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ β̄ καὶ συλλαβῆς. τὸ β̄, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ γ̄ δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ̄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε̄, ἀναπαιστικόν, δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει προσοδικὸν τρίμετρον. βραχυκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ χορείαμβου, καὶ σπονδείου. ὧν τῷ πλείω παράγραφος. Ε ἐ ὡς γαῦρος.) ἐμπρεμνὸς τῷ σώματι. καὶ διὰ τοῦ χ ἡ ματος ἐμφανίζων τὸ αὐθάδες τῆς ψυχῆς. Αλλως. Τὸ ἐξῆς ὡς γαῦρος. ὡς φοβερὸς ἀσιδεῖν. ἀσερωπὸς ἐν γραφαῖσι. γίγαντι γενέτας προσόμοιος. οὐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γενεᾷ. Ασερωπὸς.) ἀσερωπὴς τὸ σῶμα. καὶ τὴν ἐπῆται γραπτὸς. τοὺς γίγαντας πρὸς τὸ φοβερὸν αὐτῶν γράφουσιν. ἴσως οὖν κ' αὐτὸς κατάσιν τὸν ἔχει τὴν παχυπλείαν. τὸ δὲ ἐξῆς γραπτῷ γίγαντι παραπλήσιος. διὰ μέσου δὲ τὸ ἀσερωπὸς ἐθνικὸν. δηλῶσαι βέλων τὸ ὄμμα λαμπρὸν ἔχοντες ὁμοίως ἀσέρι. Αλλως. Ασερωπὴς καὶ ποικίλος ἐν ταῖς γραφαῖς τῆς ἀπαίδος. εἰσὶ γὰρ κατάσικτες ὅπλα. Πρόσφορος.) οὐχ ὅμοιος ἀνθρωπίνῃ γενεᾷ. ἀλλ' ἀνημέρῳ πυκὶ καὶ θηριώδει. Αλλος ἄλλος.) ἧς ἀντίστροφη κώλων ἐστὶ δ̄. τὸ ἀ δακτυλικὸν τετράμετρον. ἤτοι δίμοιρον ἔπους. τὰ γὰρ δίμοιρα ἤτοι ἐξ. τὸ β̄, ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ γ̄ παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος δ̄ καὶ ἰάμβου. τὸ δ̄ ἴαμβος τρίμετρος. ὧν τῷ πλείω παράγραφος. Αλλως.

μένω βύραν. ἢ πε μέχρι τοῦ ἐδάφους φθάνουσα καὶ λύπηι τὴ βύραν. ὡς ἂν μὴ δὲ μίαν τῶν βουλὴν γίνεσθαι. ἔδοξε τε καὶ πυρὸς προσφορμένου ταῖς πύλαις ξυλίνους οὔσας. καὶ πολεμίων πολιορκούντων, τὰς τε πύλας ἔκλειον. καὶ τὰς ἐμβολὰς καθίεσαν. ἐρήνης δ' οὔσης διὰ τὸ τὰς πύλας δυαχέρειαν παρέχειν ἔν τε τῶι κλείεσθαι καὶ ἀνοίγεσθαι, ταύτας μὲν εἴων ἀνεωγμένας διαπαντὸς. ἔσω δ' ἤρκουν τῶι ἐμβόλωι. διὰ πάσης μηχανήματος αὐτὸ καθιέντες, καὶ ἀνέλκοντες. ἐμβολον δὲ καλεῖ ἐκ τοῦ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμβάλλεσθαι ἔξωθεν τῶν πυλῶν. χαλκοδετον δὲ, διὰ τὸ δεδέσθαι καὶ ἀσφαλίσθαι χαλκῶι. ὁ δὲ νοῦς. ἀρα αἱ πύλαι τοῖς κλείθροις ἥρμοσμέναι εἰσί. καὶ τὰ χαλκόδετα ἥρμοσαι τοῖς ἀμφίονος λαΐνεοις τοῦ τείχους ὀργάνοις; τουτέστι τοῖς ὑπὸ ἀμφίονος κατασκευασθεῖσι τείχεσιν; ὁ μὲν γὰρ κάδμος ἔκτισε τὰς βύβασ. ἀμφίων δὲ καὶ ζῆθος ἐτείχισαν. Θάρσει τάχ' ἔνδον.) βαθὺς ἔχει τὰ ἔνδον γὰρ καὶ τὰ ἐντὸς ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως ἔχει ἡ πόλις. Α λ' εἰσόρα.) βλέπε εἰ βουλὴν ἡβάλεις γνῶναι τὸν πρῶτον στρατηγὸν. Τίς οὗτος.) τίς ἐστιν οὗτος, ὁ λδυκὴν φέρων κόρυθα. ὅστις ἔμπροσθεν προσδοκᾶται τοῦ στρατοῦ. κραπῶν ἀμφὶ τὸν βραχίονα ἀσπίδα πάλαι χαλκοῦν. Λοχαγὸς.) τάξεις ἀρχος ὢν δὲ ἀσπίδα ἔχει. τίς. καὶ ἐκποίου τόπου γεγονώς. εἰπὲ ὦ γύναι τίς καλεῖται κατὰ τὸ ὄνομα. Οὗτος ὀνομάζεται μυκηναῖος τὸ γένος ἱππομέδων βασιλεύς. Ο λδυκόλοφος.) ὁ λαμπρὰν ἔχων περὶ κεφαλὰς λόφον. Ος ἀγεῖται.) ὅς τις ἔμπροσθεν ἡγεῖται τοῦ στρατοπέδου. ὁ λόχαλκον ἀσπίδα περὶ τὸν βραχίονα βαστάζων. Λοχαγὸς.) τάξεις ἀρχος, ἡγεμών. Μυκηναῖος.) εἰ

τοῖς μουσικοῖς γινομένοις. φασὶ γὰρ ὡς ἀμφίων οἰκοδομησάμενος θήβας, ὅτε διετίθει τὸ τεῖχισμα, οὐ χρῆσιν ἔχειν πρὸς τοῦτο· οὐδὲ ἦσαν οἱ σωιζόμενοι ἀνθρώπων τῆς οἰκοδομίας· ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ μουσικῆς ἐποιεῖτο τὸ ὄργανον, μέλος ἀναχρουόμενος· καὶ τοὺς λίθους κιγῶν καὶ κατεσκευάζων τὸ τεῖχος ἐνέγετο δὲ τὸ τεῖχος ἐπὶ πάντας ὅσοι οἱ τῆς λύρας τόνοι. Ἆρα πύλαι.) ἆρα αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κλήθροις ἡρμοσμέναι εἰσὶ· καὶ τὸ χαλκόδετον ἔμβολα ἥρμοσαι τοῖς λαΐνεοις ἀμφίονος ὀργάνοις, ὅ ἐστι τῷ λαΐνεῳ τείχει· ὀργάνοις δὲ τοῖς ὄργοις· ἐκ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον· καὶ σοφὸς λίθος· ξουθοῦ μελίστης κηρόπλαστον ὄργανον· αὐτὶ τοῦ ὄργον· καὶ ἔμβολα· οἱ μὲν, τοὺς καθέτους· οἱ δὲ τοὺς σροφεῖς. Ἀλλως· χαλκόδετον ἔμβολα· πῶς τοὺς σροφεῖς παρὰ τὸ ἐμβάλλεσθαι τῇ ὀπῇ τοῦ δοῦ· χαλκόδετον δ', ἐπεὶ χαλκῷ παρασφηκοῦνται, οἱ σροφεῖς· διὰ τὸ μὴ προστριβόμενον ἐξαθενεῖν τὸ ξύλον· ἆρα οὖν φησὶν αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κλήθροις ἡρμοσμέναι εἰσὶ· καὶ οἱ σροφεῖς καλῶς ἡρμόσθησαν πρὸς τὸ λαΐνεον τεῖχος καὶ τὰς ὀπάς· ὅ ἐστι τὸ ὄργον τοῦ ἀμφίονος· οὐ βαρυσήσασα δὲ τοῖς κλήθροις, καὶ πρὸς τῶν σροφίων φησί· μή ποτε καὶ τοὺς σροφεῖς τῶν θυρῶν ἀναλαλεῖν δυνήσωνται οἱ ἀγρεῖοι· μὴ ἐκβάθη ἡρμοσμένους· ἄλλοι ἔμβολα φασὶ τοὺς καθέτους. τὰ νῦν καλούμενα πῆρα ἅπερ ἐστὶ τῇ κατεσκευῇ τοιάδε· θύρας κατασκευάσαντες ἴσιον κατά γε μῆκος καὶ πλάτος τῇ πύλῃ τοῦ τείχους· ἐξώθεν αὐτῆς χαλκοπετάλοις καθηλοῦσιν· ὡς ὁλόχαλκον τὴν θύραν νομίζεσθαι· ταύτην ἐπάνω τῆς θύρας ἰσᾶσιν οὐχ ἑδραίαν· ἀλλ' ὥσπερ κρεμαμένην· τῶν δὲ πυλῶν κλειομένων, καθιᾶσιν αὖθις τὴν χαλκῆν

δήου. ὧν τῷ τέλει παράγραφος. Ἰω.) φῦ ὦ βύγε πρ τῆς λητοῦς σεβασμία σελιὼν· ἅπαν γῆ τὸ πεδίον ἀσπάρτοις καὶ χαλκον· ἢ τοι ἔνοπλον· οὐ γῆ φαύλως καὶ ἀπρεπῶς ἦλθε καὶ κατέλαβεν ὁ πολυνείκης τὴν γῆν· ἀλλὰ βρέμων καὶ ἠχῶν σὺν πολλοῖς ἵπποις· καὶ μυρίοις ὅπλοις. Ἰω πότνια.) ἡ παρθένος τὴν ἄρτεμιν οὕτω καλεῖται· ἐπειδὴ τὸ πεδίον ἀσπάρτου ἐώρα· τὸ δὲ τῆς σελήνης εἶδος, τοιοῦτον· εἰς γῆ τὴν σελήνην ἀλληγορεῖται ἡ ἄρτεμις· διὰ τοῦτο ἐκπληπομένη, πρὸς τὴν ἄρτεμιν ποιεῖται τὸν λόγον· εἰ δέ τις ἔποι ὅτι καιρὸν ἔχει τὸ τοιοῦτον ἐπιβοᾶσθαι ὡς πολεμικῆς, οὐδὲν βλάβος τῷ λόγῳ. Ἀσπάρτου.) τῇ ὑπερβολῇ κατασπληξιν ἐμφαίνει· ὅλον λέγων ἀσπαρτον τὸ πεδίον· καίτοι ὀλίγων μέρος αὐτοῦ κατεῖχον οἱ πολέμιοι· οἰκείως δὲ τὸ ἀσπάρτον εἰρηται τοιοῦτον γῆ ἡ τοῦ χαλκοῦ φύσις· ὅπαν τις εἰς ἥλιον κινήσειεν αὐτὸ· πῶς δὲ εἰρηται φησί καὶ τὸ χαλκον πεδίον· εἰ δὲ τοῖς ἑξῆς φησι λδύκαστιν ἐν σορῶμεν ἀργείων σρατὸν· ἀλλ' οὐ πάντες ἦσαν λδυκάστιδες· πῶς γοῦν πυγος φησί πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κουφίζων· ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ὅπλων καὶ τὸ χαλκον φησί τὸ πεδίον θωρήκων τε καὶ κνημίδων· καὶ κρανῶν, Ἄρα πύλαι.) ἡ τρίτη αὕτη σροφὴ κώλων ἐσί δ'· τὸ α̅ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς· εἰ δὲ βούλει χοριαμβικὸν ἢ μιόλιον ἐχοριάμβου τῷ σπουδείῳ· τὸ β̅ παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παιώνος α' καὶ δακτύλου· τὸ γ̅ προσοδιακὸν τρίμετρον κατα ληκτικὸν ἐκ χοριάμβου ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ κρη τικοῦ· τὸ δ̅ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς· εἰ δὲ βούλει χο ριαμβικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον· ὧν τῷ τέλει παράγρα φος. Λαϊγένους ἀμφίονος ὀργάνοις.) ἀντὶ τοῦ ὄρνεις

τραφέντες οὐ τοῖς βουκόλοις τῆς δίρκης, ἐβουκόλουν αὐτῇ. ὕστερον δὲ παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν αὐτόπλωτον τὸ δὶς ταύρων διαπάσαι. οἱ δὲ, γνόντες αὐτὴν μητέρα αὐτῶν, αὐτῆς μὲν ἐφείσαντο· τὴν δὲ δίρκην τῶν ταύρων διέπασαν. καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἐσύρη, δίρκη καλεῖται. καὶ ὁ τόπος. καὶ ὁ ποταμός. Ὁρίγε νῦν.) τὰ τοιαῦτα ἤδη καλεῖται. ὡς εἴρηται. ἀγομοίως τροφα κυρίως διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ χέσιν. καὶ εἰσὶ τῆς παρούσης τροφῆς τὰ κῶλα, γ̄· τὸ α̅, παιωνικὸν τρίμετρον. βραχυκατάληκτον ἐκ παιώνων τεττάρων δύο. καὶ σπονδείου· τὸ β̅, ἀντιπασικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον ἐξ ἀντιπάσου καὶ διάμβου· τὸ γ̅ ἀναπαιστικὸν δίμετρον γλυκώνειον βραχυκατάληκτον· ᾧ τῷ πόλει παράγραφος· κατὰ τὸ δικομμάτιον ἴαμβος· εἶτα παράγραφος· ὁρίγε καὶ πάρεχε αὐτίως ἀπὸ τῶν κλιμάκων τὴν χεῖρα τὴν γεραιάν, τῇ ἐμῇ νέᾳ χειρὶ· ἐπαναπίλλων καὶ ἀναβιβάζων τὸ ἔχνος τοῦ ποδός. Ἰδοὺ.) ὦ παρθένε ἰδοὺ σώαν ψον. ἐγκαίρως γὰρ ἐπορδύθης. κινούμενον γὰρ ὑπάρχει τὸ ἀργεῖον ῥάτθυμα· χωρίζουσι δὲ καὶ ἀποχωροῦσιν ἀλλήλων τοὺς λόχους καὶ τὰ τάγματα. Ὁρίγε νῦν). πάρεχέ μοι τὴν χεῖρα δηλονότι. ἤγουν δόμησε μέ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔκτεινε τὴν παλαιάν σου χεῖρα ἐμοὶ τῇ νέᾳ. ἅμα προσαναβαίνων· ἐπαντίλλων γὰρ αὐτὶ τοῦ ἐπαναγων· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἡλίου. καὶ γὰρ οὗτος εἰς τὸ ὕψηλὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀναβαίνει. Ἰὼ πότνια.) ἢ β̅ ἀντιστροφή, κώλων εἰσὶ γ̅· τὸ α̅ ἀντιπασικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. γλυκώνιον. ἐξ ἀντιπάσου καὶ τρίτου τοῦ ἐ· τὸ β̅ ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ γ̅ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς· τοῦ α̅ ποδὸς χορείου· ὃ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἡμιόλιον· ἐκ παιώνος δὲ καὶ τοῦ

κης τῆς πηγῆς. ὅσον ὑπάρχει τὸ σπάρτον μα τῶν πολεμί-
ων. Ω κλεινὸν οἶκοις.) ἡ τοῦ δράματος διάθεσις, σὺν
ταῦτα ἀγωγικώτερα γίνεται. τὰ γὰρ τῆς ἰοκάστης περι-
λειπόμενα εἰσί. καὶ ἕνεκα τοῦ θεατοῦ ἐκτέτανται. ἡ δὲ
ἔξοδος τῆς παρθένου, εἰκὼν ἐστὶ τῆς ὁμηρικῆς τεχνοσκο-
πίας τῆς ἐλένης. ἐκ τοῦ ἀναστίου. ἐκεῖ γὰρ γαμοῦ τῷ γέ-
ροντι δείκνυσι. διδάσκει δὲ πρόοδον παρθένου γενέσθαι
κατ' ὠτροπὴν μὲν μητρὸς. παιδαγωγίαν δὲ τροφέως
χρείασ' τε μὴ τῆς τυχούσης ἐπεισούσης τὴν ἔξοδον.
Ἀλλως. δυσοικίας ἀεὶ ἡ τῆς ἀπηγγελμένης ἔξοδος. καλῶς
δὲ τὴν βασιλικὴν παρθένον οὐ γυναικοῦ φυλάττουσιν.
ἀλλ' ὁ διὰ τὸ ἥρας σώφρων καὶ φρόνιμος. τοιγαροῦν οὐκ
ἀσκεπῶς μετ' αὐτῆς ἔρχεσιν. ἀλλ' ἐρημίαν παραφυλάξ-
ασ'. σὺν μιᾷ γὰρ διὰ τ' πάσης πόλεως κίνδυνον, δεῖν
τὴν τῆς κόρης μέλεσθαι ποιεῖν δυτυχίαν. Δίκρυ, ἔλ-
χιστον.) δίκρυ τὸ δίεργον ὑπερῶν. ὡς μόνον, μονῆρες.
δύο δίκρυ. ἀπὸ τοῦ δίς καὶ δύο οὖσης τῆς ὀροφῆς. καὶ
περιχρησικώτερον ἂν ὀροφον ἢ καὶ πολυτελογοῦντος
λέγεται. οἱ δὲ, δίκρυ. καὶ δίκρουν. καὶ ὑπαυθρον. Μήτ'
τῆς πολιτῶν.) ταῦτα καταμηχανᾶσθαι φασὶ τὸν οὐρι-
πίδην. ἵνα τὸν πρωταγωνιστὴν ἀπὸ τοῦ τῆς ἰοκάστης
προσώπου μεταστήσῃ. διὸ οὐ σωζεται φαίνεται αὐτῷ
ἀπηγόρευον. ἀλλ' ὕστερον. οἰκονομικῶς δὲ ὁ ποιητὴς φησὶν
αὐτὸν ἀπεσταλθαι εἰς τὸ στρατόπεδον. ὅπως δυνατὸν ἔχῃ
πρόφασιν τοῦ ὠτηγνώσκειν ἅπαντας. διὰ δὲ τοῦ κεί-
σθαι παλαιὰν κλίμακα, λειποτάκτους τὸν πλοῦτον τ' βα-
σιλέως παρίστησιν. ὅπου γε κεδρίνην τὴν κλίμακα φη-
σί. Δίρκης τε νάμα.) δίρκη κρήνη ἐν Θήβαις. πλησίον
τοῦ ἰσμηνοῦ. ἀπὸ δίρκης ὀνομασθεῖσα. οἱ γὰρ πρὸ ζώθου
καὶ ἀμφίονα ἐκτεθέντες ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτίοπης. καὶ

ὦ τὴν βασιλήαν· μεπνήνοχε δὲ ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν· τοιοῦτον ἐσί καὶ τὸ παρ' ὁμήρω· ζὼς δ' ὑψίζυγος· ὦ γὰ τοῦ ὑψίσου ζυγοῦ καθήμενος ὡς κυβερνήτης, πάντως φησὶ τὸς οἰακας· πύχας δὲ, ἐὰν μὲν ἀπὸ τοῦ πῦξ πύχας· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ πυχὴ, πύχας· Κῆδος.) ὦ γαμβρία· λείπει δὲ ὁ κὰ· Υπόσπονδον·) μετὰ σπονδῶν καὶ φιλίας· Πρὶν ψαῦσαι·) πρὶν τὸν πόλεμον συγκροτηθῆναι· Εισοφὸς πίφυκεν·) ἐπειδὴ τ̄ δυσεβῶν ἐπίσκοπος· Ω κλεινὸν·) σύνημα προκαλεσαπικὸν τὴν ἐξῆς ἀλλοιοτρόφων συσημάτων, σίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ια· ὦ τῷ τίλει παράγραφος·

Ομηρικῶ ζήλω αὐτῷ γεβύριπίδης αὐτηχόνιω ἰδὼν τὸ σρατήγημα· ὥσπερ ἐκεῖνος ἐλεγίω ἐποίησε· πλὴν ὅσον γε ἐκείνη μὲν τῷ πρώμῳ θεικνύει τὸ τοῦ σρατηγήματος· αὐτηχόνη δὲ, ὁ παιδαγωγὸς, δίηγεῖται· Ω κλεινὸν·) ὦ αὐτηχόνη ἐνδοξον τῷ πατρὶ βλάσημα σὺ τοῖς οἰκοις· ἐπείσε ἡ μήτηρ καταλιπε διὰ τὰς σὰς ἱκεσίας ἐκλιπεῖν τὸς παρθενῶνας· καὶ ἐλθεῖν θηλονότι εἰς τὸ ἔιχατον ὑπερῶν τ̄ μελάθρων, ὥς τε ἰδεῖν τὸ σρατήγημα τὸ ἀγγεῖον· ἐπέσχες σαυτὴν· θηλονότι ἀγάμενον· ὡς ἂν προιξερυήσω, καὶ ἴδω τὴν ὁδὸν, μήτις ἀπὸ τ̄ πολιτῶν φάσιται σὺ τῇ ὁδῷ· καὶ ἐμοὶ μὲν ἔλθοι καὶ κατελάθοι κακὸς ψόγος ὡς δούλῳ· σοὶ δὲ καθὰ ἀνάσση καὶ κυρία, πάντα φράσω καὶ ἔπω· ἄ πνα ἐθιασάμιλω καὶ ἐσήκουσα παρὰ τ̄ κηγείων· ὅτι ἦλθον φέρων τῷ σῷ ἀδελφῷ σπονδὰς σὺ θείνδε ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου ἐκεῖσε· παρ' ἐκείνου δὲ πάλιν σὺ ταῦθα· ἀλλ' οὐδεὶς ἀπὸ τῶν πολιτῶν πλησιάζει σὺ τοῖς δόμοις· διέρχου δὲ διὰ τοῦ ποδὸς τὴν παλαιὰν κλίμακα τὴν ἀπὸ τοῦ κέδρου· καὶ σκόπει τὸ πεδίον· καὶ τὸ ῥεύματα τοῦ ἰσμήνου· καὶ τὸ νᾶμα τῆς δρ

νικῆσας οὖσα. καὶ πολλῆς δεομένης μηχανῆς εἰς τὸ λαβεῖν.
Πολλῶν δεομένη.) ἤτοι ἡ πολλῆς δεόμενον μηχανῆς
πρὸς τὸ λαβεῖν. ἢ πολλῶν παρασκευασιῶν. καὶ πολλῆς πα-
ρασκευῆς διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πάθους. πρὸς δὲ τί ἡ
μαρτυρία ὁ οἰδίπους ὅτι καὶ αὐτὸς πεμφθῆναι. φασὶ δέ ὅτι
πέλοψ χρυσίππου ἁρπάσαντος, κατηράσατο μὴ χρη-
σθαι παῖδων εἶναι τὸ καλόν. τινὲς δέ φασιν ὅτι λαΐου αὖτη-
ρέθη ὑπὸ οἰδίποδος, ὅτι ἀμφότεροι ἤρων χρυσίππου.
Τὰ δ' ἐς φόβον.) ἐκ τοῦ ἐδήσαν πεπαιδευτέον σα λοιδο-
σωιεῖν διὰ τὰς πέλοπος ἀρὰς. Συμβαντ') οὐρ
τος ὁ τόπος εἰς ἀσυμφωνίαν ἄγει τὸ δράμα. ἔδει γὰρ
ἐξέλασιν ὑποβέβλησθαι τοῦ πολυνείκους. ἵνα διὰ τὴν ἐξῆς
διόντως λέγοι ποτὲμὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον. ἢ τ' οὐκ εἶχον. εἰ
γὰρ ἀλλήλοις ὑπεχώρησαν σὺ αὐτὸν παρ' σὺ αὐτὸν ἄρ
χειν, πάντως καὶ τὰς ἵππους ἐπεφέριτο ὁ πολυνείκης
δεῖ οὖν εἰδέναι, ὅτι οὐ παρὰ πᾶσι συμφωνεῖ ἡ πολυνεί-
κους εἰς ἅρπος ἄφιξις. φερεκύδης γὰρ ἐκβεβλῆθαι τ πο
λυνείκη φησὶ μετὰ βίας. ἑλλάνικος δὲ ἰσορῆ κατὰ τ
συνθήκας αὐτῷ συγχωρῆσαι τ βασιλέαν ἐτεοκλῆ. λέ
γων αἵρεσιν αὐτῷ προτεῖναι τὸν ἐτεοκλῆ. εἰ βούλοιτο τὴν
βασιλέαν ἔχειν. ἢ τὸ μέρος τῶν χρημάτων λαβεῖν. καὶ
ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν. τὸν δὲ λαβόντα τὸν ὅρμον. καὶ τὸν
χιτῶνα ἁρμονίας. ἀναχωρῆσαι εἰς ἅρπος. κρίναντος
τοῦ μέρους τὴν βασιλέαν, οἰδίποδος τοῦ χωρῆσαι.
ὧν τὸν μὲν ὅρμον, ἀφροδίτη. τὸν δὲ χιτῶνα ἀθηνᾶ ἐχα
ρίσατο. ὧ καὶ δόντι τῷ θυγατρὶ ἄδραστος ἀρτέμι. ὅτ
ον εὐριπίδης τὰς δύο ἱστορίας ἐχρήσατο. σοφοκλῆς
μὲν τῇ φερεκύδου. ὕστερον δὲ τῇ ἑλλανίκου. ὁ μὲν εὐρι-
πίδης τὸν ἐτεοκλέα. ὁ δὲ σοφοκλῆς τὸν πολυνείκη, μεί
ζονα οἶδεν σὺ οἰδίποδι. Επεὶ δ' ὧν ζυγοῖς.) αὐτί τοῦ

αὐτὸν φασὶν ὧν τὸν τῆς ἀδελφῆς λαμὸν τὸν τυχόν-
τες καλεῖν· ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι κατεπείγουσα συμφορὰ, καὶ
παρὰ τὸ πρέπον τί πράξειν προτρέπεται· ἔπειτα καὶ
ἄριστόν τινα ᾤετο τὸν ἐγχειρήσαντα τοῦ ἀγῶνος· κατὰ
γὰρ πίνδαρον, ὁ μὲν λας δὲ κίνδυνος, ἀναλκιν οὐ φῶτα
λαμβάνει· Γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν.) φερεκύδης τὰ
κατὰ τοὺς παῖδας οἰδίποδος, καὶ τὰς γυναμένας
οὕτως ἰσορᾷ· οἰδίποδι φησὶ κρέων δίδωσι τὴ βασι-
λείαν· καὶ τὴν γυναῖκα λαΐου μητέρα δ' αὐτοῦ ἑκάστω·
ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ φράσωρ· καὶ λαούνητος· οἱ δὲ ὑπόκουρ
σιν ὑπὸ μινυῶν· καὶ ὀχίνου· ἐπεὶ δὲ ἐνιαυτὸς παρῆλθε,
γαμεῖ ὁ οἰδίπους ὑρυλόφαν τὴν περίφαντος· ἐξ ἧς
γίνονται αὐτῷ, ἰοκάστη· αὐτιγόνη· ἰσμήνη· ὧν αἱρεῖ τὸ
δῆς ὧν κρήνης· καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ κρήνη ἰσμήνη ἐκλήθη·
οἱ δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς, ἐτεοκλῆς καὶ πολυνείκης· ἐπὶ δὲ
ὑρυλόφαν ἐτελεύτησε, γαμεῖ ἀσυμέδουσαν τὴν θεογέ-
λου· παῖς δὲ ὑρυλόφαν ἀδελφὴν λέγουσιν εἶναι ἰοκά-
στης τῆς μητρὸς οἰδίποδος. Μαθὼν δὲ.) γνοὺς δὲ τὸ
ἐμὰ λέκτρα τὰ τῆς μητρὸς, αὐτὶ τοῦ ὧν γνοὺς μητρὶ
συγκοιμώμενος· τὸ δὲ μητρώων γάμων, πρὸς φρασι-
κλῆς· αὐτὶ τῆς μητρὸς. Εἰς ὄμματ' αὐτοῦ.) ὅμοια καὶ ἑλ-
λάνικος. ἐν ᾧ τῷ οἰδίποδι, οἱ λαΐου θεράποντες ἐτύφλω-
σαν αὐτὸν· ἡμᾶς δὲ πολύβου παῖδ' ἔφησαν τῆς πέδω,
ἐξόμματον μιν· καὶ διόλυμον κόρας· πῶς δὲ φησὶν ἰο-
κάστη μετὰ τοσαῦτα δυσχήματα ἔζη, ῥητέον ὅτι πᾶ-
σα γυνὴ πρὸς θάνατον ἀηδὴν μὲν ἀνδρὸς, οἰκεῖα δὲ νῦν
ἔχουσα ἴσως ἀεὶ γὰρ τοῖς παροῦσι δακρύοις, ἐμποιεῖ
τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει. Ἐπεὶ δὲ τέκ-
νων.) ὅτε δὲ ἤβησαν οἱ παῖδες κλέψαντες ἔκρυψαν τὸν
πατέρα· ἵνα ἢ τύχη λάθη παραδοθῇ· καὶ πῶς δύσαπό-

κε τοὺς ἵππους, καὶ ἀντίμαχος φησὶν ἐν λύδῃ. ἔπε-
φωνήσασ' πόλυβε βριπήρια τάδε. ἵππους τοι δώσω
δυσμενέων ἐλάσας. Ζητοῦσι δὲ πάλιν. πῶς οὐ δὲ
μίαν ζήτησιν πεποίωται βοιβαῖοι, πυθιεῶτος αὐτοῖς τῶ
βασιλέως. λεκτέον ὅτι βοῦβις μὲν αὐτὴ οὐκ ἐπεζήτησαν
ἐν δελφοῖς εἶναι νομίζοντες. μετὰ ταῦτα τ' ἵππων ἀν-
φανῶν γινομένων λησῶν ἐδόκει τοῦρχον γεγονέναι.
Αλλως. Δῆνοεῖν ὅτι οἱ δίπους φονεύσας τὸν λάϊον-
ως ἐναγὴς παραχρῆμα οὐκ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν. οὐ γὰρ
ᾤετο χρῆσαι αὐτῷ τὸν θεόν. ὑποστρέψασ δὲ εἰς κόρινθον
μετὰ τῶν ἵππων λαΐου, καὶ καθαρθεὶς τὸν φόνον. πάλιν
ἦλθε τῷ γνῶναι τοὺς γονεῖς ἐπανῆκε πρὸς τὸν θεόν. λα-
βὼν δὲ χρησμὸν. ὅτι μὴ φθορεῖ τὸν πατρὸς ἐπιχεῖ. καὶ
σωφρονίσας τῆς μητρὸς διέγνω κόρινθον φυγεῖν τὴν νομι-
ζομένην πατρίδα. γνοὺς δὲ τοῦ κρίοντος τὸ κέρυγμα,
ἦλθε τὸν ἀγῶνα καθήκοντα ἑαυτὸν τῆς σφίγγος. κινδυνεύω
τὴν δύτυχίαν θερώμενος. Επεζάρει.) χάρος ὄρνεόν
ἐστιν ἁρπακτικόν. τὴν δὲ σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσω-
πον παρθένου. σῶμα δὲ καὶ πόδας λέοντος. πτερὰ δ' ὄρ-
νιθος. σωκράτης δὲ ἐγχωρίαν αὐτὴν φησὶ χρησμολό-
γον δύσγνωστα μαντευομένην. ἄπορα γνῶναι τοῖς
βοιωτοῖς. καὶ ἐναντίως αὐτοῖς χρώμενοι ἀπώλλυντο. ἀ-
σκληπιάδης δὲ λέγει τοὺς θηβαίους εἰς ἐκκλησίαν καθ'
ἑκάστην ἀθροίζεσθαι διὰ τὸ μυσάττεσθαι τῆς σφίγγος,
λόγος γὰρ εἶναι αὐτοῖς μὴ ἀπαλλάττεσθαι τ' κακῶν, πρὶν
ἂν τις τῆς σφιγὸς λύσειαν χρησμός. Ως δ' ἐπεζάρει.)
ἐπέκειτο κακοποιοῦσα. ἁρπαζομένη δ' ὑπ' αὐτῆς φασὶ
μόνα τὸν κρίοντος παῖδα. τινὲς δὲ φασὶ ὅτι μία τῶν
σὺν αὐτῇ κάδμου θυγατράσι μανεισῶν, μετεβλήθη
εἰς τὸ ζῶον τὴν σφίγγα. Τὰ μὰ κηρύσσει λέχη.)

κτωῦν ὀνειδίσαντος ὅτι ἓν γόνος. ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς πυθῶνα ἐλθυῖαν τὸν οἰδίποδα ἵνα τροφὰς δῶ τῷ ἀπόλλωνι. Λαΐου θυμός.) ἤτοι τὸν ἀνέρου παράξαντος αὐτοῦ. ἢ ὅτι λοιπὸν ὑπῶπθεν αὐτὴν τ ἡλικίαν τοῦ παιδὸς προκόπην. ἐβούλετο γὰρ ἢ τρυφῶσα αὐτ ἀκεύσασα διάγειν ἀβλαβῶς. ἢ ζῶντα ἀκούσασ, φυλάξειν ἑαυτ. Μασθύων ὃ ζητῶν. ὅθεν ἡ μασὸς ὁ ὧν ζητούμενος παρὰ τ παίδων. Εἰς ταυτὸν.) εἰς ταυτὸν τῆς σχισῆς ὁδοῦ τῆς φωκίδος συνάπτουσι τ πόδα. ἤτοι σωτυγχάνουσι τὸν πόδα ὧν τῆς αχαϊκῆς ὁδοῦ. οὕτως καλεῖται ἐν φωκίσιν. ἐπεὶ διασχίζει τ ὧν βοιωτίαν. καὶ θήβας. καὶ ἀθηνᾶν. καὶ κόρινθον ὁδόν. Καίνειν κελεύει.) καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸ ὁ ἡνίοχος τὸ λαΐῳ ὑποχωρῆν τῷ βασιλεῖ ὥφελον εἰπεῖν. ὁ δὲ ἄλλως αἰχμάλωτος, ἄλλως ἀποδίδωσι τὸν λόγον. ὥσπερ ἐκ μεταμελείας. Πῶλοι δίγυιοι.) οἱ ἵπποι δὲ τοῦ λαΐου ἐξήμαστον αὐτὸν. ἤγουν τὸν οἰδίποδα τοῖς ἑαυτῶν ὄνυξι κατὰ τοὺς τένοντας τῶν ποδῶν. ὅμοιον τῷ, ποῖον σε ἵππος φύγεν ὄγκος ὀδόντων. Ἐνχηλαῖς.) ἐν ταῖς χηλαῖς τοὺς τῶν ποδῶν τὸ οἰδίποδος τένοντας ἐξήμαστον. οὐχ ὑποχωρῶντος αὐτοῦ τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν τί τόκτος.) ὑποσιτέον εἰς τὸ ὅθεν. ἐμεμψε γὰρ ἴσως τὴν λοιδορίαν. καὶ τὴν μάχην ἀμφοτέρων λέγων. Τί τόκτος.) ποίαμοι χρεὼν λέγειν τὸ ἔξω τ κακῶν. τοὺς παρακολουθήσασας εὕρης. τοὺς διαπληκτισμούς. λέγω. ἀλλ' αὐτὸ τὸ κακόν. ἐν σωτομῷ γὰρ πᾶς πατὴρ καίνει. Πᾶς πατὴρ καίνει.) ζητοῦσι πῶς εἰς τὸ μαντεῖον οὐκέτ ἀπῆλθεν ὁ οἰδίπους. φασὶ ὅτι οὐκ ὤφελε τῷ θεῷ δυσὶ θεοῖς χρήσειν αὐτῶ μισαρῶ νομίζων. πρὶν καθαρθῆναι. καὶ ἅμα ἵνα μὴ γνῶ ὅτι πατέρα ἔκτεινεν. ἔμαστο γὰρ καὶ τὴν μητέρα γήμαι. ὅτι δὲ πολύβωλος ἦν

ἴσως τῷ κάλλει νενικημένοι· καὶ τὴν ἴασιν ὑμᾶς νομίσαντες αὐτῶν ὑπὸ τῆς βασιλείας ἴσεσθαι. Διδόασι βουκόλοισι.) ἵνα ἀποβάλωσιν· οὐ γὰρ ἤθελον ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς αἱρεῖν τὸ βρέφος, φεύγων τὸ μῖσος. Ἱπποβουκόλοι.) ἱπποφορβοί· τὸ δὲ βουκόλοι ἀπὸ τοῦ ὡσημάχου· ὡς τὸ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος καταβουκολέουσι πινές· εἰς λαύρακα βληθέντες· καὶ εἰς βάλασσαν ῥίψαντες τὸν παῖδα προσπελαθῆναι τῇ κορίνθῳ φασί. Τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόνου.) αὐτί τοῦ τὸν πόνον τῶν ἐμῶν ὠδίνων· ἔχει δέ τι τοῦτο παραλλάττον πρὸς τὸ ἐμὸν αὐτοῦ πρᾶγμα· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐν μὲν γὰρ ἐκείνοις δυοῖν ὄντων προσώπου καὶ πράγματος· ὅταν πρωτότυπου αὐτωνυμίας κατὰ γενικὴν ὠφελούσης κεῖσθαι ἐπὶ τοῦ προσώπου ἀλλὰ τὴν προσοῦσαν ἑτέραν γενικὴν, κτητικὴ τίθεται πρὸς τὸ πρᾶγμα αὐτωνυμία· ἐνταῦθα δὲ τριῶν ὄντων· προσώπου· καὶ δυοῖν πραγμάτων, τῶν τε ὠδίνων καὶ τοῦ πόνου, καὶ τῶν μὲν ὠδίνων τοῦ προσώπου οὐσῶν, τοῦ δὲ πόνου τῶν ὠδίνων, ὠφελοῦσα ἡ κτητικὴ αὐτωνυμία ἐπὶ τῶν ὠδίνων κεῖσθαι· οὕτω γὰρ ἂν ἐφαίνετο προδήλως· ὅτι αἱμὲν ὠδῖνες εἰσί τοῦ προσώπου· ὁ δὲ πόνος τῶν ὠδίνων· γυναὶ δὲ ἐπὶ τοῦ πόνου κεῖται· καὶ συγχεῖ· καὶ δυσδιακόντου ποιεῖ τὸν λόγον. Μασοῖς ὑφεῖτο.) ὑπέβαλον· ὅθεν δὲ φασίν, ἠλιλώβημένον ὑπεβάλλετο παιδίον· ὅπου καὶ ἐκτίθεμοσθε τὰ ἐξ ἡμῶν πεπρωμένα· καὶ τί θαυμαστὸν ὑποβάλλεσθαι φοβουμένην μὲν ἐκπεσεῖν διὰ τὴν ἀπαιδίαν· ἀποτρίψασθαι δὲ, τὴν τῆς ὑποβολῆς ὑποψίαν· διὰ τὴν ὑποῦσαν συμφορὰν τῷ βρέφει· καὶ τὸ ἀβούλεσθαι ἢ διὰ τοῦτο, οὐκ ἀπεγνώκει. Η πινος.) ὅπου οὐκ ἔστι παῖς πολύβουνήσιος· ἀλλὰ νόθος· ὁ μαθὼν παρὰπηγος τῶν ἡλι-

μετὰ βάσου, ὧν ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς, μνηθῆναί τ. καὶ μυθούμενον ἰδεῖν τὴν ἁρμονίαν. προνοίᾳ δὲ ἀθλιωτάτῃ, ἁρπάσαι αὐτ. ἀσφαλίζεται τ ὀνομασίαν τῆς ἡρωίνης. ἐπεὶ οἱ παλαιότεροι ὠτακούσην καλοῦσιν. ᾧ ὅμηρος. μητέρα δ' οἱ διπόδα οἱ δον καλῶ ὠτάκουσιν. ἔνιοι ἁρμονίαν τὴν ἡλέκτρᾳν αὐτὸν οὐ τὴν ἄτλαντος λέγουσι γεγαμηκέναι. Γαμεῖ δὲ λάϊος.) ὠμενίδης βυρύκλειαν τὴν ἔκφαντος φησὶν αὐτὸν γεγαμηκέναι. ἐξῆς εἶναι τ οἱ δίποδα. οἱ δ', δύο τὸν λάϊον φασὶ γῆμαι γυναῖκας. βυρύκλειαν. καὶ ὠτάκουσαν. καὶ τὸν οἰδίποδα δὲ φασὶν ὠτάκουσάν τε τὴν μητέρα γεγαμηκέναι. καὶ βυρυκάρηνον. αἰγύπτιος δὲ φησιν, ὡς ἐκ χρησμοῦ τοὺς παῖδας ἀκούσασα ἀλλήλοκτονῆσαι, ἐξέβηκε τὸν πολυγέηκων. μήσωρ δὲ ἀμφοτέρους ἐκτιθῆναι. Παίδων ἄλοκα.) ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικὸς ἀλληγορῶν φησίν, ἔχεις τοὺς λιμένας ἀφροδίτης. ἐν οἷς ἡ τ παίδων γένεσίς ἐσιν. βυρπίδης δὲ ταυτὸ τοῦτο φάσκων, τ τε ἐννοιαν τὴν αὐχρὰν ἀπὸ φυγε. καὶ τοῖς ὀνόμασιν οἰκείως ἐχρήσατο τι χνικαῖς τοῖς μεταφοραῖς πόρον, καὶ ἄλοκα λέγων. Αλλως. μεταφορικῶς, μὴ πεῖρε τὴν ἄλοκα ἀπὸ τῆς ἀρουμένης γῆς. Η δονῆ δους.) ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν δούς. καὶ πῶς προεγνώκυα τ χρησμὸν ἡ γυνὴ, οὐκ ἀπέτρεψε τῆς μίξεως τὸν λάϊον. ἢ οὖν ὕστερον εἶπεν αὐτῇ. ἢ εἶπε μὲν, ἡ ὑπώπτευε τὸ ῥηθὲν εἶναι ψεῦδος διὰ τὸν βρῶτα χρυσίππου. Λειμῶνες ἥρασ.) ἢ ὅτι πᾶς λειμὼν, ἱερόν ἐσιν ἥρασ, ἢ ὅτι κιθαιρωνίας ἥρασ ἐσὶν ἐν βίβλοις ἱερόν. ὅσοι δὲ ἐγκαλοῦσιν ὡς ἐν ἱερῷ τόπῳ ἐκτεθέντος τοῦ παιδὸς, ἴσωσαν ὅτι καὶ ἀθλίως μὲν λέγονται ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς. ὀλίγος δ' ἐσὶ τῆς ἀκροπόλεως βυαγὴς τε καὶ ἱερὸς τόπος, ᾧ λειλῳβημένον ὅμως ἀπέλυντο τὸ βρέφος.

κῶν πάριν τε κοῦσα· καὶ ἐν ὄρεσιν· σύ τοι φυτεύσασ' ὄφ-
γαστέρ' ὦ γύναι κακὸν, ἀπώλεσάς με· κέχρηται τούτῳ
τῷ εἴδει καὶ Ὅμηρος· ὃς καὶ Ἀλεξάνδρᾳ τεκτήνατο νῆας
εἴσασ'· καὶ θυμὸς συμπαθῶς ἔχων πρὸς τὸν ὁδυνεῖα
φησίν· ὦς ὄφελ' ἑλένης ἀποφύλον ὀλέσθαι· καί τοι τ' ἀν-
διλφῶν αὐτῆς τῶν διοσκούρων ἦ καὶ βιῶν ὄντων· ἢ πολ-
λὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαρκούντων· ἔτι δ' ὑπονοεῖ γ' καλῶς
σι τῷ βυριπίδῃ ὡς οὐκ ἀκολούθως γενιαλογίσαντι· εἰ
μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο τὸ πράγματος λέγειν, ἐ-
χρῆν τ' ἐκ φοινίκης αἰτίαν τοῦ κάδμου κατὰ λεῖπον
μεπὸς τῆς αὐτίας διηγήσασθαι· εἰ δὲ ἐκ τῆς ὑπογύου ἀρ-
χῆς, ἔδει ἀπὸ τ' λαΐου δυσυχημάτων ἄρξασθαι· πρὸς
οὓς ῥητέον, ὅτι εἰ μὲν ἀνωθεν ἤρξατο, μακρὸς ἂν ἦν ὁ λό-
γος· ἄλλως τε οὐκ ἔπρεπε βιβλίαν γυναῖκα ἀκριβῶς
τὰ ἐν φοινίκῃ ἐπίστασθαι· ἢ ἀπὸ τ' λαΐου δυσυχημά-
των, πολλὰς ἂν τ' πρὸ τὰς βίβασ' συμφορῶν παρέλι-
πεν· ἀκταίωνα μὲν γὰρ ἀοίκῃσαι κύνες διεσπάσαν· το-
πενθέα τε τὸν ὕον ἀγαυῆς· σε μέλιω τε ἐκεραύνωσεν
ὄρθος· καὶ τῆς ἰνοῦς ὕον λέαρχον μὲν μανεὶς ὁ πατὴρ
ἀβάκμασ' ἀπέκτεινε· μελικέρτης δὲ, μετὰ τῆς μητρὸς
ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν· οἰνιόβης τε παῖδες, ἑπτὸ ὄν-
τες ἔσαν· καὶ αὖτη λίθος ὁρᾶται δακρύων. Θοᾶς ἵπ-
ποισι.) λέπτειν ἢ σωλῆν ἢ σωθοᾶς ἵπποισι· καὶ Ὅμη-
ρος· αὐτῆκεν γαίῃ δύσαντο· καὶ σὺ βάκχαις· αὐτῆ-
σιν ἐλάταις· καὶ σὺ ἱππολύτῳ· αὐτῆσιν ἀρβύλησιν
ἁρμόσαι πόδα· καὶ ἔσαν ἀπλῆ ἢ σωλῆνες· ἔδει δὲ
ἐκ τοῦ ὠμοκρατοῦντος ἀρσενικῶς αὐτοὺς ὀνομάσαι·
τέσσαρες δὲ εἰσὶ· χρόνος· αἰθὼ· ἀστραπὴ· βροντὴ·
ἕνος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν, τὰς ἵππους·
σώφρονι τὸν ἵππον· καὶ ἐν ἱππολύτῳ· αἷσ' ἐν δια-

Χρισμὸς δοθεὶς τῷ λαΐῳ.

Λαΐε λαβδακίδη παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς·
Τέξεις μὲν φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐσί,
Παιδὸς ἑοῦ χείρεσι λιπεῖν βίον· ὡς γὰρ ἔνθεσι
Ζεὺς κρονίδης πέλοπος συνεράσσι πιθήσας·
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠνύκατό σοι τάδε.

Τὸ τῆς σφιγγὸς αἴνιγμα ἀσκληπιάδης οὕτως ἀναγράφει.

Ἐσί δίπους ὦ γῆς καὶ τετράπους οὐ μία φωνὴ
Καὶ τρίπους· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνον ὅσ' ὦ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται· αὐτὰρ ἀθέρα καὶ κατὰ πόντον·
Ἀλλ' ὅπόταν πλείονσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ
Ἐνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότερος πέλει αὐτοῦ.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος.

Ἀνθρώπον κατέλεξας· ὃς ἐν νηὶ καὶ γαῖαν ἐφέρπει
Πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
Γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει·
Λυγίζει φορτίζων μηρὶ καμπόμενος.

Ὡς τὴν σὺν ἄστροις.

Ἡ ἐκ θέσις τοῦ δράματος, ἐκ μογοστροφικῆς ἐσὶ πόδιος, δου· οἱ δὲ σίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάλληκτοι· ριβ· ὧν πεληντάκις τον αὐτὸν ἀεὶ δυσυχῆ καθεσάναι· ὦ τῷ τέλει ὁ κορωνίς· ταῦτα πάντα πρὸς τὸ ἥλιον ἀποτείνει ἰοκάστη δυσχεράσασα, διὰ τὰ συμβάντα.

ὦ τῷ δράματι· ὦ νίκη μεγάλως σεμνὴ· εἴθε σωτέχοις τὴν ἐμὴν χώραν· καὶ μὴ πάυσασθε σεφανοῦσα ἐμὲ δηλονότι· Ὦ μέγα.) ὦ μεγάλως σεβασμία νίκη εἴθε τὴν ἐμὴν χώραν κατέχοις· καὶ μὴ παύσης σεφανοῦσα καὶ τιμῶσα με· τοῦτο παρὰ τοῦ χοροῦ ἐσὶ λεγόμενον ἀπὸ προσώπου τοῦ ποιητοῦ· Τοῦτο τὸ δρᾶμα ἐκτραγῳδικοῦ, κωμικὸν· ἐκ γὰρ συμφορῶν· εἰς εὐθυμίαν κατήντησεν·

Τέλος σχολίων τῶν εἰς ὀρέσθαι·

Ὑπόθεσις φοινισσῶν·

Περιπαθὴς ἄγαν αὐ φοίνισσαι τῆ τραγῳδία· ἀπώλετο γὰρ τοῦ κρέοντος ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους, ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθανὼν· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων· καὶ ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνῆλεν ἑαυτὴν ὧν τοῖς παισί· καὶ οἱ ὧν βίβας ρατευσάμενοι ἀργεῖοι ἀπώλοντο· καὶ ἄπεφος πολυνείκης πρόκειται· καὶ ὁ οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται· καὶ σωὴ αὐτῷ ἡ θυγάτηρ ἀντιγόνη· ἔσι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον· καὶ πολλῶν γνωμῶν μεστόν τε καὶ καλῶν· Τὸ δρᾶμα ἔσι μὲν ταῖς κοιναῖς οὐσίαις καλὸν· ὧν καὶ παραπληρωματικὸν· ὅτι ἀπὸ τῶν τειχέων ἀντιγόνη θιωρούσα μέρος οὐκ ἔσι δράματος· καὶ ὑπὸ ἀσυνδέτου πολυνείκης οὐδενὸς ἕνεκα παραγίνεται· ὅ, τι ὧν πᾶσι μετ' ὠδῆς ἀδολίχου φυγαδευόμενος ὁ οἰδίπους προσίζησαι διὰ κενοῦ·

Σπένδομαι.) φιλιοῦμαι τοῖς συμφοραῖς σχ μενίλαε. χὴ τοῖς σοῖς ὦ ἄπολλον προσάγμασι. Ἀλλως. σπένδομαι φησὶ φιλίαν πρὸς σὲ ὦ μενέλαε ὧν συμφορῶν. τουτέστι μετὰ τὰς συμφορὰς. καὶ τὰς ἀτυχίας. χὴ τοῖς σοῖς ὦ ἄπολλον πείθομαι κελεύσμασι. Ἵππων καθ' ὁδόν.) ὁ ἐπίλογος οὗτος τοῦ δράματος. ἐκ δύο συνημάτων σύγκειται. καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν α συνήματος τὸ κῶλα ἀναπαιστικὰ β. ὧν τὸ μὲν ἓν δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ β καταληκτικὸν. ἤτοι ἐφημιμερὲς παροιμιακὸν. τὸ δὲ β' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ δὲ τρίτον, ὅμοιον ἐφημιμερὲς. ὧν πῶ τέλει τοῦ α παραγράφος. τοῦ δὲ β' κορωνὶς, ἡ περατοῦσα τὸ δρᾶμα. Ἵππων.) ἁπλῶς καθ' ὁδὸν ἦν προσέπαξα δηλονότι. πημάτων τὴν ἐρημίαν τὴν καλλίστην ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐγὼ δὲ, πλησιάσω τὴν ἐλένην τοῖς οἰκήμασι τοῦ δίος. διελθὼν τὸν πόλον τῶν λαμπρῶν ἀέρων. ὅπου συγκάθεδρος οὖσα τῇ ἥρᾳ. καὶ τῇ ἥβῃ τῇ γυναικὶ τοῦ ἡρακλέους ἔσαι θεὸς ἔνπνους. ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις διὰ θυσιῶν σωτὴρ τοῖς τῶν δαιμόνων τοῖς γοῖς τοῦ δίος, μεθοῦσα θαλάσσης ναύτας. ἀντὶ τοῦ τῆς τῶν ναυτῶν θαλάσσης μεθοῦσα. καὶ ἄρχουσα. Θεῶν ἐν ἐρήμην πημῶν.) τοῦτο φησὶν. ἐπεὶ ὧν τὸ πελοποννησίας, καὶ ἐνόσει ἡ ἑλλὰς πρισβευσαμένων δὲ τῶν ἀθηναίων οὐ προσήκαντο τὰς σπονδάς. Ἐξανύσασ'.) διαβᾶς. Ἥβῃ.) ἥβη ὠνομάζετο ἡ ἡρακλέους γυνὴ. λείπει δὲ τὸ οὖσα. πάρεδρος οὖσα ἤτοι συγκάθεδρος. Ἔνπνους.) πημῶμένη θυσίαις. σωτὴρ κάσορι. χὴ πολυδεύκει τοῖς δίος παισὶ. βασιλεύουσα τοῖς ναύταις ὧν τῆς θαλάσσης. Ὦ μέγα.) ὁ χορὸς βοηθὸς ὢν τοῦ ὀρέστου, τὸ κατ' αὐτὸν ἐδὼν ὅπως ἀπέβη, ταῦτα φησὶν. ἢ τοῦτο διὰ τοῦ χοροῦ, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ποιητοῦ ἐστιν, ὡς νικήσαντος

ὅτις τοὺς Ἀρκάδας, ἧς τὸ ἡμιέρυτρον μετέβαλε· καὶ πόλιν ἐκτισεν· ἣν παρρασίαν ὠνόμασεν· γυναῖκα δὲ ἀγαγόμενος τὴν χωρίαν ἀφ' ἧς τὸ ὄρος οὕτω καλεῖται, ἣν εἶχε λυκαόνα· ὃς τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν ἱδρύσας τὸ ἐν Παρρασίᾳ· καὶ παῖδα ἐχ' ἡκιῶς ἐξ Ὀρθωνίας νύκτιμον, τὴν Ἀρχὴν αὐτοῦ καταλήπει· ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς ἐλήγετο· μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύει Ἀρκάδος ὑὸς ἡκαδίου· καὶ χορωνήασ· οὗτος ἐξ Ἀρχιλόχης κητία· καὶ Πάρων· κητοῦς δὲ ἐκ Σίλβης ἔσχε καλλισῶ· ταύτην φασὶν ἐκδιὸς Ἀρκάδα πεποιηκέναι· ὃς Ἀρξας τῆς χώρας, Ἀρκαδίαν ὠνόμασε· γήμασι δὲ λιαίνειραν, ἔσχε λάκτην· Ἀρέσαντε· Ἀζᾶνα· τούτων Ἀρξάντων τῆς χώρας, ὁ Ἀζὰν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἰδίαν μοῖραν Ἀζανίαν ὠνόμασεν· Ἀρκάδες οὖν πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο· μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες· τῷ μερικῷ τὸ ὅλον ἐπήγαγεν, Ἀζὰν γὰρ μέρος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας· καὶ ὁρίσιον δὲ πόλις Ἀρκαδίας· ὀνομασθὲν ἀπὸ ὁρίσσαντος ἐκεῖσε. Ἐνθένδε τ' ἐλθὼν.) πόθεν τῆς ὀρέσου κρίσεως ἐν ἀρήω πάγω, ἰσορεῖ καὶ ἑλλάνικος, ταῦτα γράφων· τοῖς ἑλλανικεδαίμονος ἐλθοῦσι καὶ τῷ ὀρέστῃ οἱ ἀθηναῖοι ἔφασαν· πόλος δὲ ἀμφοτέρων ἐπαινούντων, οἱ ἀθηναῖοι τὴν δίκην ἔσασαν ἐννέα γενεᾶς· ὕστερον δὲ ἄρης καὶ ποσειδῶν πόθεν ἀλιρρόθιον δίκην· ἦτοι κέφαλος ὁ διονέως· ὅσπερ πρόκριν τὴν ἐρεχθέως ἔχων γυναῖκα· καὶ ἀποκτείνασ· ἐξ Ἀρείου πάγου δίκην ὡς ἀκαδὴς ἔφυγεν ἐξ γενεᾶς ὕστερον· μετὰ δὲ τὴν δαιδάλου δίκην, ἀδελφιδοῦν ταύταλον ἀποκτείναντος δόλῳ ἐν τῷ βαράθρῳ· καὶ φυλόντος δίκην· τρισὶ γενεᾶς ὕστερον αὖτη ἡ τωδαρὶς κλυταιμνήστρα ἀγαμέμνονα ἀποκτείνασα, καὶ ὑπὸ ὀρέσου ἀποκταυθεῖσα, συγκροτηθὲν

Παῦσαι.) παῦσαι ὀργιζόμενος ὦ μινέλαε. σύ τε ὀρέσσας ἵνα ἀκούσῃς οὓς ἤκω κομίζων λόγους. Ναυτίλοις σωτήριος.) ὅτι ἡ ἑλένη τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλασσαν ἐπίκουρος ἐστί κατὰ εὐριπίδην, σεσημείωται. ὁ μέν τοι σωσίβιος ἔμπαλιν οἴεται οὐκ εὐμενῶς αὐτὴν ὑποφαίνεσθαι. Τῷ τῆς δὲ καλλισθένους.) τῇ ὡραιότητι ταύτης. Ὡς ἀπαντλοῖεν.) ἱστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρυνομένη τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων, ἠξίωσε τὸν δία ἐλαφρύναι αὐτῆς τὸ βάρος. τὸν δὲ δία εἰς χάριν αὐτῆς συγκροτῆσαι τοῦτο βιβλίκὸν πόλεμον, καὶ τὸν ἰλιακόν. ἵνα πολλῶν ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἑτέραν οὖν φησὶν ἄλλην μυθολογεῖν ἐπὶ οἱ θεοί ταύτην ἐλαφρασιν. ἣν αὐτοὶ τότε κατεπέμψαν. ἵνα διὰ τὸ ταύτης κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον ἑλλήνων καὶ φρυγῶν. καὶ τ πολλῶν ἀναιρεθέντων ἐλαφρότερον γένοιτο τῇ γῇ τὸ τ ἀνθρώπων βάρος. Παρράσιον.) οἱ μὲν πόλιν. οἱ δὲ χώραν εἶναι φασὶν ἀπὸ παῤῥασίου τοῦ πελασγοῦ ὃν ὁμαθῆσαι. ὃς σωθῆναι τοὺς ἀρκάδας. καὶ πελασγοὺς αὐτοὺς ἐπωνόμασεν. ἰδίως εὐριπίδης ἐνιαυτίσαι τὸν ὀρέστην φησὶν ἐκεῖ. ἤτοι ποιήσαντος κύκλου σελαίνης τοῦ. ὁ δὲ ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ὑπὸ ὄφεως αὐτὸν δηχθέντα ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ φερεκύδης ὅτι καὶ ἐπάνω τὸν ὀρέστην αἱ ἐριννύες διώκουσιν. ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος. καὶ ἴζεται ἱκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. αἱ δὲ ἐριννύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν βέλουσαι ἀποκτεῖναι. καὶ φύλακες αὐτὰς ἡ ἄρτεμις. ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὕτη ὀρέστεια καλεῖται ἀπὸ ὀρέστου. Ἀσκληπιάδης δὲ ἀρκαδίας φησὶ τὸν ὀρέστην ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθῆναι ὃ ἐτῶν. Κεκλήσεται δὲ.) πελασγὸς αὐτόχθων ὁ ἀργείος ὁ τοῦ ἀρέστορος τοῦ ἰάσονος, ἐλθὼν εἰς ἀρκαδίαν, βηριώδης οὖσ

γοὺς ἀΦῆς τῶν χερνίβων; πῶς ἔχεις Φησὶ θυσίαν πο-
λεῖν· ἆρα γῆ οὐκ ἀσιβὲς σ' ἀναγκή σε ὄντα χερνίβων ἄρ-
πηθαι· καὶ θύειν τοῖς θεοῖς; Τί δὴ γῆ οὔ·) διατί Φη-
σὶν οὐ δικαίως θύγοι μετ' ὧν θυσιῶν· Καὶ σφάγια
πρὸ δορὸς·) οὔ γῆ καὶ σφάγια πρὸ τοῦ πολέμου καὶ
πεβάκλοις· πάλιν δὲ καὶ τοῦτο ἠθικῶς· πρὸ δορὸς δὲ· ἐν
πεδίῳ βασιν οἱ βασιλῆς εἰς πόλεμον μέλλοντες ἐξιέ-
ναι, θύειν τοῖς θεοῖς· Σὺ δ' αὖ καλῶς·) σύ δ' αὖ θύσης
ἁγνῶς ὡς μὴ μιαρὸς ὤν· Ἁγνὸς γῆ ἐμί χέρας·) τοῦ
Φόνου τῆς μητρὸς δηλονότι· Ἀλλ' οὐ τὰς Φρένας·)
ἀλλ' οὐ τῷ λογισμῷ διὰ τὸ μὴ βεβουλῆκέναι τῷ πατρί·
Οὔκουν σύ γε·) οὐδαίμων γε δηλονότι· Οὐ γῆ ἀγδάγκ-
σιν·) αὔτη γῆ ἥμαρτε Φησί· διὸ κἀγὼ οὐκ εὐδαίμων·
Ἀπαρεῖ·) ἆρον ἀπὸ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς τὸ ξίφος· Ὑθυ-
δὴς ἔΦυς·) ἐ Ὑθύσω τῆς ἐλπίδος· Ἀλλὰ κτανῆς·)
ἀλλὰ Φονεύσεις μου τὸ θυγάτριον· Οὐ Ὑθυδὴς, οὐκέ-
τ' Ὑθυδὴς ὑπάρχεις· Ἡ παῖδα μου·) ἐμὴ τοῦτο
ποιήσω δηλονότι· Ὡς δ' ἔχει·) ἐὰν μὴ πείσης οὕτω
κέκριται· Πλὴν ἐμέ·) οὐκ ἐπόγησας· Τότε
γῆ κἀγ·) ὅτε σε ἐξέιουν βοηθῆσαι μοι· Ἔχεις με·) ἐνέ-
κησάς με· πρὸς γέγονάς μου· ὡς ὧν τῆς σωτηρίας λέγο
μεν· τοῦτο δὲ λέγει ὅτι ἐχειρώσατο τὴν ἐρμιόνην·
Σαυτὸν σύ γ'·) σὺ σαυτὸν κατηγορίσω· κακὸς γενῶ
μενος πρόσμε· Οὐ βοηδρομήσετε·) οὐκ ἔλθετε ἐπὶ βοη-
θέα· Ζῶν·) ὥς τι ζῶν· Κτίται·) οἰκήτορὸν· τοι-
οῦτον ἐσί καὶ τὸ συὸς ὀρικτίτου παρὰ πνδάρῳ· αὐτὶ
τοῦ ὀρεσίκου· ἢ τὸ ἐν κτον ἄσυ· ὄμηρος· αὐτὶ τοῦ οἰκε
τοίκτον πόλιν· Ὁ δὲ βιάζεται πόλιν·) ἀδένος αὐτῷ συγ
χωρούντος ζῆν διὰ τὸ τὴν μητέρα ἀποκτεῖναι, οὗτος βιά
ζεται ἀδίκως ἅπασαν τὴν πόλιν, ὥς τι τυχὸν τοῦ ζῆν·

ἔφασ. Ἰδὲ προκηρύσσει.) ἰδοὺ φησὶν ἀγαπᾷ δῶν ὁ κῆ
ρυξ, ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τὰ ἐνταῦθα πραττόμενα.
Τέλος ἔχει.) ὁ θεὸς ἀπαγει τοῖς ἀνθρώποις ὅποι θέλει
τὸ πλοῖ. Ἄλλως. τὰ ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ τέ
λος ἐκ θεῶν ἐστίν. Ἄλλως. ὁ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώ
ποις τέλος ὧν τίθησι. Ἐπαισε.) ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ε τὸ ἔ
πεσεν, οἱονεὶ ἐπλησίασέ πως τοῖς οἰκοις φονικὸς δαί
μων. δι' αἱμάτων τιμωρίαν ποιούμενος τοῦ πάτρος
τοῦ μυρτίλου. ἐὰν δὲ διὰ τῆς αι διφθόγξ αὐτὶ τοῦ ἔκρυ
σεν ἐὰν ἔλεγε ὁ μενέλαος. Οἰχύπουν.) τοιχύπουν. αὐ
τὶ τοῦ τοιχέως ἀκούσαντες παρά τινος τὴν παροῦσαν
δυσυχίαν ἐν τοῖς οἰκοις. Δεινὸν δύτυχῶν.) δεινὸν
φησὶ καὶ χαλεπὸν αὐτὴν δύτυχῶν, ὅταν ἔχη ἐχθραν
πρὸς δύτυχοῦντα. αὐτὴ γὰρ δύτυχὴς, πρὸς δυσδαίμο
να μαχόμενος; ὧν κρατήσεροῦσι. καὶ ὅμηρος. μὴδ' ἐθελ
ἐξ ὁμίλου σόν, ἀμύνονι φωτὶ μάχεσθαι. τὸ δὲ κλήθρα
συμπεράνοντες, αὐτὶ τοῦ συμπερῶντες. σωδιόντες.
συγκλείοντες. πόρασ ὧν πύλας τὰς θύρας. τουτέστι
τοῖς μοχλοῖς. Δρασήρια.) ἦλθον ἀκούσας. τὰ χαλεπὰ
καὶ τολμηρὰ. καὶ αὐθαδῶς εἰργασμένα. Ἄλλως.
τὰ χαλεπὰ καὶ δράματος ἄξια. τὸ δὲ γὰρ δρᾶσαι ὡς
ὧν πρὸ ὧν χαλεπὸν τοῦτο ἐστιν. κατὰ τὸ σιωπώμενον
δὲ εἰκὸς ἀπηγγέλθαι τῷ μενελάῳ, τὰ κατὰ τὸν οἶκον γε
νόμενα. βάξιν δὲ αὐτὶ τοῦ φήμην. σύμμισι δὲ πνὰ πλη
πλακέναι ταῦτα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἦν φόβῳ σφαγὴς
αὐτὶ τοῦ ἦν πνα τὶς διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας
ἤγγελεν. ἐνόμιζε γὰρ ὡς ἐρηται πνὰ πλάσεσθαι.
Τἄλλα τοῦ μητροκτόνου.) οἴεται ὅτι ὁρίσης ἔφηρι φή
μην, ὡς ἀρὰ ἐλέγη ἡρπαγη μέλλουσα πλεῦσαι ὑπ' αὐ
τοῦ. Ἄλλως. τοῦ ὁρίσαν φήσαντος. ἢ φονεύσαντα

νικρὸς Αφεῖσαι.) ὦ τοῦ παράντος φησὶν ἀφίημί σε. ὕστερον δὲ βουλεύσομαι πρὸς σοῦ. ἐστὶ δὲ πρὸ τέλους ὁ τόνος. προπρόπαται γὰρ παρακείμενος ὤν. ὁ δὲ βεβδωρος ἀπὸ τοῦ ἔω φησὶν αὐτό. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ἵημι προπαροξύνετο φησὶν ὡς τρισύλλαβος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ εἶν μι. ἧσω. ἧκα. ἕμαι. καὶ εἶμαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ὡς τέθεμαι. καὶ εἶσαι. κῆ ἐξ αὐτοῦ ἀφεῖσαι. φυλάττεται γὰρ ὁ τόνος τῶν ὁρισικῶν, ἐπὰν μετὰ προθέσεως συνπιθῇ. καὶ μὴ ἀποβάλωσι τὴν μακρὰν. Μῶρος εἰ.) τινὲς οὕτω σίζουσι. καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον. τινὲς δὲ οὕτως. εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὺν καθαμάξαι δέρῃ, πάνυ ἀνόητος εἶ. ἴν' ἢ κατ' ἔλλειψιν. Οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκασ'.) τοῦτο δὲ δύναται μὲν, ὦ δύνοὐχ οὐ λαμβάνεται. δύναται δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες εἰσὶν οἱ φρύγες. Οὔτ' ἐν ἀνδράσι.) δύνοὖχος γὰρ ὦ. Ο ξὺ γὰρ.) ἀντὶ τοῦ ὀξέως ἐξεγείρονται οἱ ἀργεῖοι ἐπὰν βοῆς ἀκούσωσιν. ἐκεῖνο φησὶν ἐφοβούμην. καὶ ὑφορώμην, μὴ ἄρα σὺ κραυλάσασ' ἐξ ἀγαπήσης τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. πρὸς γὰρ τοῦ μενελάου, οὐδεὶς λόγος. ἑνὸς γὰρ αὐτοῦ ὄντος, δυνησόμεθα πρὸς μενέλαον. ὡς τι ἥκετ' ὦ τῷ κάλλει μόνον ἐπερηδόμενος. εἰ δὲ τοὺς ἀργείους πάντας ἐπαγόμενος ἐλθὼν ἀμυνόμενος ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς ἑλένης φόνον. κῆ μὴ ἐβουλήσει σώζειν ἡμᾶς. ἐπαναιρήσομαι τὴν ἑλένην τὴν δρμιόνην. Τὸν ἑλένης.) πυνθάνομενος διὰ τὴν τῆς ἑλένης φόνον. ἔλκειν. καὶ ἄλλους διώκειν. κυρίως ὦ τὸ κατηγορεῖν. κεῖται δὲ νῦν ὦ τοῦ ἐπερέσθαι. ὁ δὲ λόγος ἐπερωῶν διὰ τὸν ἑλένης φόβον. Ε τρον ἐς ἀγῶν' ἕτερον.) ὁ πρὸς τοὺς ἀτρείδας, ἀντὶ τοῦ ὁ τ ἀτρειδῶν οἱ κος εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει. μετεωρίζεται δὲ ὁ γνώμιος ὁ χορὸς. δ' δοικε γὰρ μὴ ὕστερον ἐγκληθῆ κρύ-

φασ'.

γυναικὸς δοκεῖ πλεῖσα φάρμακα ἐληφέναι ἢ ἐλέ-
φαντος ὡς Ὅμηρος. Τὰ δὲ πολύδακρυ πόρος βόσκει παρὰ
ποσὶ ἀργυρόδινος πολλὰ μὲν ἄλλα μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυ-
γρά. Πάλιν δὲ τὸν δίφρον.) συλλαβόμενοι δὲ τὸν ἅρ-
μα ἴσως, οὐδὲν ἧττον πάλιν ἐπεδίωκον ἐλαύνων. Ἐξέκλιν-
νεν.) ἀπέστρεφεν. Ἀγώνιτον.) ἀγωνιῶντα. Ἀμάρ-
βη.) διαδέχεται. Ἐπομμύων.) σπουδαίως. Οὔτι-
που.) οὐ διὰ τοῦτο φησὶν ἐβόησας ὡς τὸν μεγίστα-
λον ἐλθόντα βοηθεῖν; Ἀλλ᾽ ὡς. Οὐκ ἄρα φησὶ μεγά-
λα φωνῆς τὸν μειλίχιον ὥστε βοηθῆσαι. Σοὶ μὲν.)
λείπει τὸ βούλομαι· ἢ ἕτοιμός εἰμι· σοὶ μὲν ἐγὼ βοηθεῖν
ἕτοιμος· τιμώτερος γὰρ ὑπάρχεις. Ἐνδίκως.) δι-
καίως ἄρα ἀπωδάρης διέφθαρη; Ἐνδικώτατα.)
δικαιότατα· εἴπερ ἐκέκτητο τρεῖς λαιμοὺς ὡς τὸν ἅπο-
θανεῖν. Δηλία ὑπὸ τῆς δηλίας χαριτογλωττίσεως·
ἕτερα κατὰ ψυχὴν ἔχων καὶ φρονῶν. Οὐ γάρ.) οὐ
γὰρ δίκαια ἔπαθον· ἢ πῶς τὴν Ἑλλάδα σῶσαι τοὺς φεύ-
γειν ἔβλαψον; Οὐ γάρ.) οὐ πρὸς χάριν ἀλλ᾽ ἀλη-
θῶς λέγω· ὅτι ἀξία ἐστὶν ἀποθανεῖν· ἢ πῶς τὴν Ἑλλάδα πᾶ-
σαν καὶ τὴν φυγὴν ἠφάνισεν. Ὁμοσον.) ὄμοσον
φησὶν ὅτι οὐ πρὸς χάριν ἐμὴν ταῦτα λέγεις· οὐ δὲ ὑπο-
κρινόμενος· ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ ἔτω φρονεῖς· λείπει δὲ ἵνα
εἰς ἐμὴν χάριν. Τὴν ἐμὴν.) τὴν ἐμὴν ζωὴν κτώμενος. Ὧν
ὧν καλῶς εἰς ὅρκον λαμβάνω. Ὃ δὲ καὶν τροίᾳ.) καὶ ἐν
τροίᾳ φησὶν ὁ σίδηρος οὕτως ἦν φοβερὸς τοῖς τρωσίν·
ὡς σὺ νῦν ὁρᾷς τὸ ξίφος, φὴς θάνατον σὸν περιγενέσθαι.
Ἀπεχε φάσγανον.) μακρὰν ἔχε τὸ ξίφος· πλησίον γὰρ
ὂν φοβερὸν φόνον ἀπλάμπει. Μὴ πέτρος.) ἵνα μὴ
ἀπολωβήσῃς φοβῇ· ὥσπερ τὴν χεῖρα βιασάμενος.
Μὴ μὲν οὖν.) μᾶλλον μὲν οὖν δίδοικα ἵνα μὴ γένωμαι

ἰῶ. ὁ δὲ, ἱκέτης. τὸν ἔλεον ἐπερώμενος, καὶ τέλος ὡς ὑπὸ σκότοι γενόμενοι τῷ πλήθει τ βακχομένων βελῶν, εἰς φυγὴν ἐτρεπόμενα. ἡ δοὶ μὲν, ἔπιπτον τι τρωσκόμενοι. οἱ δὲ, πίπτειν ἔμελλον. οἱ δὲ, ἡσαν νεκροί. καὶ μέχρι μὲν τούτου ἡ παρέκβασις. τὸ δὲ ἑξῆς, τὲ γενόμενα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐστίν, ἅπερ κατὰ ἐπαναίληψιν ἐπάγει. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου, φασγάνων τε ἀκμὰς σωθῆναι μεν. καὶ ἡπλήθημεν κατὰ κράτος. ὥς περ ἡ ἐν τῷ κατὰ ἰλίῳ πολέμῳ ἰω. καὶ ταῦτα συμβεβηκειν ἅπερ καὶ τὰ λεξεν. ὡς δὲ ἡπλήθημεν, ἦλθεν ἡ ὁρμίονη. φωνάται δὲ ἡ ὧν οἰκίας ταῦτα γινόμενα νοεῖσθαι. ἴδιον δὲ τῆς τραγῳδίας, τὸ τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐξαίρειν. καὶ φοβερὰ ποιεῖν. ὥσπερ καὶ ὁ εὐριπίδης. ταῦτα δὲ ὡς πρὸς τῶν ἐν ἰλίῳ λέγει τεθορυβημένος. καὶ οὐ δεόντως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ νοήσαντες, πολλοὺς ὠήθησαν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπὸ τῶν πρὸς τὸν ὀρέστω τεθνάναι. κἂν μὲν οὖν πρὸς τῶν ἐν ἰλίῳ λέγεσθαι, ἐστὶ τὸ ὑπὸ σκότον, αὐτὶ τοῦ καλυφθέντες τῷ πλήθει τῶν βελῶν, ἐφεύγομεν. ἐὰν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τοὺς σκοτεινοὺς τόπους τῆς οἰκίας ἐφεύγομεν. Ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ.) θορύβου φησὶ γενομένου, ἦλθεν ἡ ὁρμίονη, χαμαὶ οὖσαν τὴν ἐλεγεῖαν. ἢ μελλούσῃ πίπτειν μετὰ τὸ φονευθῆναι. Χαμαιπετεῖ.) ἢ τεθορυβημένος ὤν, οἴεται αὐτὴν πεπτωκέναι. ἢ χαμαιπετεῖ, τῷ μέλλον πεσεῖσθαι. Ἀλλως. Οὐ τῷ πεσόντι τῶν γῆς. οὐ δὲ γῆ ἐφόνευσαν αὐτὴν. ἀμέλει μετὰ μικρὸν φησίν, ὅτι σίωπομένη, ἀφανὴς ἐξ αὐτῶν ἐγένετο. Ἀθύρσοι δ' οἱ α.) ἢ κακοθύρσοι. ἢ θύρσων δεόμενοι μόνον, πρὸς τὸ εἶναι βάκχαι. ἢ ἀθύρσους αὐτοὺς εἶπεν ἐπεὶ ἂν βάκχαι μετὰ θύρσων βακχεύουσι. Φασμάκοισι.) τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι. παρόσον παρὰ τῶν

αὐτὴν παίειν τῷ ξίφει. Ἰαχὰς δόμων.) ἰαχὴς φησὶ καὶ θορύβου γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν τὰς θύρας τῶν σαυμῶν, σὺθ ἡμῖν συγκεκλεισμένοι τοῖς μοχλοῖς, ἐκ πάσας τε ἐξήλθομεν καθήσοντες. Κτύπησε κρᾶτα.) μετὰ τῶν σιθῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτύπησε. Ὠμοις αἱρισεροῖσιν.) σὺ τῇ ἀρίσῃ σῷ χειρί. Μέλαν ξίφος.) τὸ μελανθησόμενον. Ἀγκύλας.) τὰς ἀκόνα πα. ἀπὸ τοῦ ἐπηγκυλίσθαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς κατὰ μέσου ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν. Πρόκωπον.) μεγάλην κώπην. καὶ ἐκτεταμένην ἔχον. Ἀλίαστος.) ἄτριπτος. καὶ ἄφθυκτος σὺ τοῖς μάχαις. ἢ ἀκατάπαυστος. ἢ οὐκ ἔχει λίασιν. καὶ εἰς φυγὴν τρέπει. Ὁ τρικόρυθος.) ὁ μεγάλην ἔχων πολὺ κεφαλαίαν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ τρίπτυχος αὐλῶπις. ἢ ὅτι ἔνιοι τῶν ἡρώων τριλόφοις ἐχρῶντο. Τό τι δὴ τότε.) σὺ τῷ πρὸς ὀρέστην πολέμῳ, ἐφάνημεν διαπρεπόντως θεῖοι οἱ φρύγες, ἢ τότε ἐν τῷ τρωϊκῷ πολέμῳ. Ἄλλως. Διαπρεπεῖς ἐγένοντο αὐτοί τοῦ ἐκδηλοι τὴν θειλίαν, ᾗ ἐξελιλεγμένοι φησὶν ἐν τῇ πρὸς ὀρέστην. καὶ πρὸς τὸν πυλάδην συμβολὴν, ἐφασαν οἱ φρύγες πολὺ τῶν ἑλλήνων ἀθρόνεσεροι. ᾗ ὅσον ἡμῖν ἐλάττους ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς ἕλλησιν κατὰ τὴν ἴλιον φησὶ γὰρ αὐτὸς κατὰ ἀναφορὰν τὸ ἐν ἰλίῳ, λόγου παρεκβάσει χρησάμενος. οὐ γὰρ ἐν κοίλῳ οὕτω πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνηκότας. ὡς κατελέγειν πλῆθος μυρίων νεκρῶν. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος. κατὰ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς τὸ ὀρέστην, κατεδήλοι γεγόνασιν, ἀθρόοι ὄντες οἱ φρύγες. Ἡ σονδὲ ἑλλάδος.) εἰκότως ὑπὸ τῶν ἑλλήνων τότε ἐν ἰλίῳ, ἢ τῶν πρὸς τὸν ὀρέστην ἡττήθησαν. νίκα ὁ μὲν ὢν φυλεὺς ὁ Ὀϊνέως ἐκπεσὼν, ἄλλος δὲ τραυματίας

ὑπερον καταληκτικὸν δυρριπίδειον· τοῦ ᾱ ποδὸς χορείου· τὸ κδ', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· οὕτω γάρ μοι δοκεῖ ταῦτα βέλτιον εἶναι γράφειν· τὸ γὼ καὶ κὸς φωκεὺς μόνον ἀδιάγνωστόν ἐστί τίνος ἂν ἓν μέτρου· εἰ καὶ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν· τὸ κέ, ἴαμβος· τρίμετρος ἀκατάληκτος· τὸ κς', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· σωΐζησιν ἔχον σὺν τῷ ἀποδί· εἰ δὲ βούλει ἑσῶ ὁ β' ἀνάπαιστος· τὸ κζ', τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ κη· καὶ τὸ κθ', τροχαϊκὰ· καὶ ἰθυφαλικὰ· τὸ λ', τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς· τὸ λά ἰαμβικὸν· ὅμοιον τῷ κς· ὧν τῷ τέλει παράγραφος· καὶ σὺν εἰσθέσει, ἴαμβος τρίμετρος. Παρὰ βόσρυχον.) παρὰ τὸν βόσρυχον φησὶ τῆς ἑλένης πλησίον τῆς παρειᾶς αὐτῆς, αὔραν ἐπέμπων τῇ ῥιπίδι· πέριγνῶ δὲ εἶπε παρὸν σὺν αὐτοῖ ἐκ πέρων ὑπάρχουσι σωτεθειμένοι· δύπτειε ὃ κύκλω, ἤτοι καλῶς πεπηγμένῳ· καὶ σωτεθειμένῳ· κυκλοτερὴς γὰρ ἐκ τῶν πέρων ἐστὶν ῥιπίς· ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς κατὰ· ὅ ἐστι κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς πνοὴν ἐκπέμπων· τὸ γὰρ ἐξῆς αὔραν αἴσασιν ἀντὶ τοῦ πνοὴν ἐκπέμπων· Σκύλων φρυγίων·) ἀντὶ τοῦ τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας τῶν βαρβάρων ἱμάτια καὶ λίνα· ἤτοι ἀπὸ τῶν φρυγίων σκύλων· βαλομένης συῤῥάψαι ἐνδύμα τε πορφυρᾶ· ὅπως ὦσι τοῦ πέπλου ἀναβὴ τῆς κλυταιμνήστρας· Ἄλλως· Τὰ δὲ ἱμάτια εἴτο· αὐτὶ τοῦ κατέπεμπε· καὶ κατηπειγμένως ἐχαλᾶτο ἐν τῷ πέδῳ διὰ τὸν τύμβον· ἀπὸ δὲ τοῦ τύμβου τὸ σῶμα τῆς κλυταιμνήστρας δηλοῖ· ἀγάλματα δ' αὐτὶ τοῦ ἀγάλμασι· καλλώπισμα γάρ ἐστιν ἡ κηδεία τοῦ νεκροῦ σώματος· ὁ δὲ λόγος, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ τὰ λίνα τὰ ἐκ φρυγίας εἰργάζετο διὰ τῆς κλυταιμνήστρας τὸ σῶμα· ἵνα τοῦτο συ

Φρυγιοις ἐτυχον. ϗ ἡ παρὰ σα σροφὴ μονοσροφοῖσι καὶ
λων λα. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ
β ϗ τὸ γ. ϗ τὸ δ, ὅμοια δίμετρα καταληκτικὰ ἤτοι
ἐφήμοσ ϗ. τὸ ε τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν. τὸ ϛ προσοδια
κὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος α, ἀντὶ ἰωνι
κοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ χοριάμβου. τὸ ζ, ὁμοιον τῷ ε ἰθυ
φαλλικοί. τὸ η προσοδιακὸν. ἐναντίον τῷ προηγουμέν
ἐκ χοριάμβου καὶ παίωνος δ, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ ἐλάτ
τονος, εὕρηται γὰρ καὶ παρὰ πινδάρῳ τὸ προσοδιακὸν,
καὶ ἀπ ἐλαττόνος συγκείμενον. καὶ οὐ μόνον ἀπὸ μείζο
νος. τὸ θ, ὅμοιον τῷ β. εἰ δὲ βούλει προσοδιακὸν δίμε
τρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος χο
ριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ι, ὁμοιον τῷ ϛ. ἐκ παίωνος
β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ χοριάμβου. εἰ δ βού
λει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰάμ
βου ἀρχόμενον. τὸ ια ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ιβ, παίω
νικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος δ, ϗ χο
ρείου. ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. εἰ δὲ βούλει, τρο
χαϊκὸν πενθημιμερὲς, ἐκ τροχαίου καὶ δύο βραχέων
ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. τὸ ιγ, δακτυλικὸν πενθημιμερές.
εἰ δὲ βούλει χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἢ ἰαμβικὸν δίμε
τρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιδ ἰωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ
παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ σπουδείου.
εἴη δ' ἂν καὶ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς. τοῦ β ποδὸς ἀνα
παίστου. τὸ ιε ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.
ἐκ τριῶν χορείων. τὸ ις ὅμοιον. τὸ ιζ ἢ ιθ ἐξ ἰωνικοῦ τρίτου
καὶ ἰάμβου. τὸ κ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατά
λῆκτον ἐξ ἀντισπάστου ϗ κρητικοῦ. τὸ κα ἰαμβικὸν δί
μετρον ὑπερκατάληκτον. καθαρεύον. τὸ κβ τροχαϊκὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρεύον. τὸ κγ ὅμοιον. δίμε

πυλάδης. τοῦ μὲν πατρὸς ὁ βασιλεὺς ἀγαμέμνων ἐπωνομάζετο. ὁ δὲ τροφίου ὦ πᾶς. κακόβουλος δὲ, ὁ κακὰ κατὰ τῆς ἑλένης βουλευσάμενος. Σιγᾷ δόλιος.) τουτέστι τῇ σιγῇ ἔμπειρος τῶν πόνων. Ξωιτὸς.) ἔμπειρος πολέμου. Ἐρέσι τὰς ἡσύχα.) φθερίζω φησὶν οὗτος ὦ κακουργία ἔμπειρος ὤν. προσάμενος τῆς ἡσυχίας ὦ κακῶ. Ἀλλως. Διαφθαρεὶς ὑπὸ τῆς ἡσύχου προνοίας. ἥσυχον δὲ αὐτὴν φησὶ, τὴν ἀπροσδοκήτως πάντα ἀμωμοσμένων προνοίαν δὲ τὴν εἱμαρμένην. τινὲς δὲ οὕτως. οἱ μωρὸς ἐτῶ κακοῦργος ὤν, μετὰ ἡσυχ προνοίας. ὁ σωφρονισμὸς ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ δι' ἣν. οἱ δὲ οὗτοι δὲ φησὶν ἔνδον εἰσιλθόντες εἰς τοὺς θαλάμους τῆς ἑλένης γυναικὸς τοξότης πέρσης. τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύων πεπληρωμένους. καὶ τῷ σχήματι πεπεισμένους, ἔχοντο παρ' ἑκάτερον μέρος τῆς ἑλένης. ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν. ὁ δὲ ἐξ ὠνύμων πεφάγμενος ξίφεσιν. Ἀναδὲ δρομάδες.) τὸ ἑξῆς. ἀναθέορον δὲ πάντες. καὶ οἱ θεράποντες ἀνεπήδησαν παραχρῆμα. καὶ προέθεον καθάπερ δρομάδες ἵπποι φοβηθέντες. Μὴ πῆς εἶη δόλος.) οἱ μὲν φησὶ τῶν οἰκείων οὐκ ᾤοντο δόλον εἶναι. οἱ δὲ ἐπεπίσθυκεισαν τὴν ἑλένην μέλλειν ὑπὸ τοῦ ὀρέστου δολοφονεῖσθαι. ὡς πρὶν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν. ἄρκυς γὰρ τὸ λίνον. Τοῖς δ' ἐδόκει.) τοῖς δὲ ἐδόκει ὀρέστης ἐν ἀσφαλεστάτῃ δικτύων μηχανῇ, καὶ περιβλήματι λίνου ἐμπλέκειν καὶ ἐμβάλλειν τὴν ἑλένην. οἷον εἰς ἀρκυστάτην μηχανὴν. ὡς περίβλημα λίνων. οἷον εἰς δολοφονίαν. ἄρκυς γὰρ τὸ δίκτυον, Σὺ δ' ἦσθα.) σὺ δὲ πέρσης τοῖς γινομένοις ἢ ἀκουσασ' παρ' ἑτέρου πάλαι. ἀλλως. σὺ πού ὑπῆρχου. ἢ ἐκμακρᾶ φύγοις σὺ φόβῳ γενόμενος δηλονότι. ἃ δὲ λέγεις δηλονότι, παρὰ ἄλλου ἤκουσας.

εἰσὶ τῶν δ᾽ εἰσὶ· καὶ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς· τὸ ιγ̄, ὅμοιον· τὸ ιδ̄, ἰαμβικὴ βάσις· ἤτοι μονόμετρον· τὸ ιε̄, τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκαταληκτον· τὸ ις̄, ὅμοιον τῷ δίμετρον ὑπερκαταληκτον· τὸ ιζ̄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκαταληκτον· τὸ ιη̄, ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικόν· ἤτοι ἐφθημιμερὲς· τὸ ιθ̄, ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν· τοῦ β̄ ποδὸς χορείου· ἴαμβος χορείοις τρίμετρος ἐλλιπὴς μιᾶ συλλαβῇ· τὸ κ̄, ὅμοιον τῷ ις̄ τὸ κᾱ, ἰαμβικὸν δίμετρον· ἀκαταληκτον· ἐκ τριῶν χορείων, καὶ ἰάμβου· τὸ κβ̄, ὅμοιον ἐκ δύο χορείων· καὶ ἀναπαίστου· καὶ ἰάμβου· καὶ πυρριχίου διὰ τὴν ἀδιαφορον· τὸ κγ̄, ὅμοιον ἐκ δ᾽ χορείων· τὸ κδ̄, δακτυλικὸν δίμετρον· ἢ δὲ βούλει χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου· καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων· τὸ κε̄, ὅμοιον τῷ ις̄· τὸ κς̄, ἀντιπαστικὸν μονόμετρον· ὑπερκαταληκτον καθαρὸν· τὸ κζ̄· τὸ κη̄· τὸ κθ̄· τὸ λ̄· τὸ λᾱ· καὶ τὸ λβ̄, ὅμοια εἰσὶ κατὰ πάντα· καὶ εἰσὶν ἰωνικὰ ἡμιόλια· ἑκτροχαϊκῆς συζυγίας· ἤτοι τῶν τρίτου β̄· ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος· καὶ ἰάμβου· πλὴν τὸ μὲν κῶλον, ἀντὶ ἰάμβου ἔχει πυρρίχιον· διὰ τὴν ἀδιαφορον· τὸ δὲ λᾱ, χορεῖον· ὧν τῷ τέλει παράγραφος· ᾗ ἐν ἁδίσει σίχος ἴαμβος τρίμετρος· Αἴλινον αἴλινον·) ὁ λόγος οὕτως· ἐὰν θάσσωσιν οἱ βάρβαροι τὸ αἴλινον σὺν ἀρχῇ θρίωνος λέγειν· οἰκείως τῆς ἑαυτῶν βαρβάρου φωνῆς· ὅ τε τῆς βασιλείας ἀνήρημένος τύλιχνος καὶ ὧν ἀπολλύμενος τὸ ἐλίνου σώζεται· τὸ λίνον πηγὲς ἐτίθεσαν ὧν τοῦ ὕμνου· καὶ τοῦ θρίωνος· νῦν μέντοι ὧν συμφορᾶς αὐτὸν καὶ θρίωνος τοῦ πεπτωκότος· Ασιάδι φωνῇ·) ἀντὶ τοῦ βαρβάρου· ἡ γὰρ ἀσία τῆς βαρβάρων χώρας· ἡ δὲ εὐρώπη τῶν ἑλλήνων· Αἴδαν·) τοῖς θάνατον ὀχαζομένοις· δύο διδύμων·) τὸν πίνν ἀρίσης καὶ

σὺ δ' ἱππικώτατ' ἀρβατείαν. ἢ τὴν ὑπάρχουσαν γαυνυμήδους καὶ τὰς ἐξῆς. ἢ τοίνυν ἱππικὴν τὴν ἀρβατείαν φησὶν ἢ τοῦ ἱπποσώου γαυνυμήδους. τουτέστιν ἱππικοῦ. τὴν αὐτὴν δὲ φησὶ τροίαν, καὶ ἀρβατείαν. Ἰαλέμωνος.) τὴν θριῶνος. ἀπὸ Ἰαλέμου τῆς καλλιόπης. καὶ ἀπὸ λωνος. πυῖες δὲ τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ λίνῳ φασὶν. ὃν καὶ ὧν θριῶν λέγουσι. Ἱπποσώα δ' ὀνόματα.) πῶλες οὐχ ἵππους ἀλλὰ χρυσῶν ἄμπελον φασὶ δὲ δόθαι ὑπὲρ γαυνυμήδους. καθάπερ καὶ κύκλωψ λέγει. ἄμπελον ἣν κρονίδης ἔπορεν οὐ παιδὸς ἀποινα. χρυσείην φύλλοισιν ἀγαυοῖσι κομόωσαν βότρυσι. τοὺς ἕφασκε πατρὶ δῶκεν. αὐτὰρ ὁ λαομέδοντι πόρε γαυνυμήδεος ἀρπ. Σαφῶς.) φανερῶς εἰπὲ ἡμῖν ἕκαστα τὰ κατὰ τοὺς οἴκους γινόμενα. τὰ γὰρ πρότερον οὐκ δυνάσως οἶδα. Αἴλινον αἴλινον.) καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφος ἐστὶ κώλων λβ. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει, χασμωδήτου. ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ β τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ δ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἔχον σωλίζησιν κατὰ τὸν α πόδα. τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ α ποδὸς χορείου. τοῦ δ ἀναπαίστου. τὸ ς τροχαϊκὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ζ ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ η ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἔχον κατὰ τὴν ποδὰ σωλίζησιν. τὸ θ ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερὲς. τὸ ι ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον τοῦ δ ποδὸς χορείου. ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ια ὅμοιον καθαρὸν. τὸ ιβ ὅμοιον ἀσωμάτητον. ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἢ δακτυλικῆς. δύο γὰρ

ἐξῆς τοῦ ῥητοῦ διὰ τῆς ὀργυιᾶς τὸ κυκνόπτερον ὅμμα καλλοσώασα λήδας. ὅμμα δὲ λέγει, ἀπὸ τοῦ δυπρεπεστάτου μάλισα μέρους αὐτὴν ὀνομάσασα. ὀργυιόγονον δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ ζεὺς εἰς κύκνον, ἐγέννησεν αὐτὴν τὴν λήδα σωιελθών. τὸ δὲ ὀργυιόγονον. καὶ κυκνόπτερον τὸ αὐτὸ σημαίνει. τινὲς δὲ τὸ ὀργυιόγονον ὡς τῆς λήδας ἐξειδέασο. φασὶ γὰρ αὐτὴν εἰς νέμεσιν μεταβληθεῖσαν, οὕτω σωιελθεῖν τῷ κύκνῳ. καλλοσώασα δὲ, αὐτὶ τοῦ πρὸς καλλεστάτης. ὁ δὲ λόγος. ξένῳ τὸ ἴλιον τὸ ἀπολλόμενον διὰ τὸ τῆς δυσωνύμου ἑλένης κάλλος. ἣν ἐγέννησε κύκνος, τὴν πρὸς καλλεστάτην λήδα σωιελθών. σκύμνῳ δὲ ἀπείκασεν αὐτὴν, τὸ ὀλέθριον αὐτῆς ἀνιηρόμενος. ὡς γὰρ ὀλέθρῳ τῆς ἰλίου, ὥσπερ τινὰ θηρίον ἐγέννησεν. σκύμνοι δὲ κυρίως τὰ τῶν λεόντων γεννήματα.

Απολλωνίων.) ἀπολλώνιον φασὶ τὸ πρόγαμον. καὶ τῆς ἰλίου τὴν ἀκρόπολιν. ἐπεὶ ἀπόλλωνός ἐσιν ἱερὸν ἐκεῖσε ὡς ὅμηρος. περγάμῳ ἐν ἱερῷ. ὅθι οἱ νηὸς γέτυκτο. ἢ ἐπεὶ ὁ ἀπόλλων τὰ τείχη ὠκοδόμησεν. ἢ ἀπολλωνίων τὴν ἀπολλολότων. ὡς ἂν τῷ φαίεθον τι φησίν. ὦ καλλιφεγγὲς ἴλιον ὡς μὰ ἀπώλεσας, καὶ τοῦ δ' ἀπόλλωνος οὗτως εὐκλήϊζε βροτοῖς. Οποτοῖ.) ἐπιφώνημα ἐσὶ θρηνητικὸν. καὶ ἰάλεμος ὁ θρῆνος. δαρδανία δὲ πόλις πλησίον τῆς τροίας. ἀπὸ δαρδάνου βασιλεύσαντος ἐκεῖσε. ἔνθα ἱππασίαν φασὶν εἶναι τὴν γανυμήδους ἵππων. ὃς ἦν ξανθυνέτης τοῦ διὸς. ἀναφέρει δὲ ὡς τὸ ὁμηρικὸν, δῶκε γὰρ ποινὴν γανυμήδεος. θρῆνει δὲ τὸ δάρδανον καὶ αὐτὸν ἀπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. τὸ δὲ ἑξῆς ὦ δαρδανία τοῦ δυνέτου τοῦ διὸς γανυμήδους ἵππο φορβὲ. δυσυχεσάτην ἕνεκεν τῶν ἰαλέμων. ὅ ἐσι θρήνων. ἢ ὁ λόγος οὕτως. ἰαλέμων ἰαλέμων, καὶ δυσυχεσάτη

πάλιν, εἶπεν Ἴλιον· Ἴλιον ὁμοίμοι· τότε Ἴλιον καὶ τ καλ
λίβωλον ἴδιω, τὴν ἐμαυτοῦ βαρβάρῳ φωνῇ σένω· ὁ δὲ
λόχος, σένω τὸν ἐρημένα· ἀπολόμενα διὰ τὸ τῆς ἑλένης
κάλλος· καὶ τὸ ἀρμάτειον μέλος· τὸ ὤ τοῖς κακοῖς ἀν
δεῖν· πυῖς δὲ τοῦτο παρειπίγραφον εἶναι φασίν εἰς τὰ
κωμικὰ δράματα· Ἁρμάτειον μέλος.) τὸ ἀρ
μάτειον μέλος ὁ δίδυμος φησὶν ὠνομάσθαι ὅτι αἱ ἀρ
χαῖαι παρθένοι εἰς τοὺς θαλάμους διὰ τὴν ἁρμάτων κ
τησιν τὸ ὅδιον ἔτι καὶ νῦν παρέχοι λέγονται ἀπὸ τοῦ τοῖς
ὀχεσι παρεδεῖσθαι· ὡς ὤ θαλάμιον ὦ τοῖς θαλάμοις·
ὅδιον τοίνυν ὁ βάρβαρος ἐπειδὴ σωίβη ὁ τῆς ἑλένης
γάμος· ὃν παρὶς σωεπίλισεν ὤ κακῶ τοῖς τρωσὶ γε
νέσθαι καὶ τὸν αὐτοῖς ὑμέναιον ἀδέντα, κατὰ ἀνάμνη
σιν αὖ ασενάζει· τὸν ὤ κακῶ τοῖς τρωσὶν ὑμέναιον ὤ
πιλιδέντα· οἱ δὲ ἁρμάτειον τὸν θρῆνον φασί· τὸν ὤ
τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ ἕκτορος γινόμενον· Ἀπολλόδωρος δὲ
ὁ κυρηναῖος ὤ γράφει λέγων εἶναι ἁρμόδιον ὦ Ἴλιον· ἃ
δὲ ὦ παρεπιγραφὴ, ἅπαξ αὖ ἐπεγράφετο τὸ Ἴλιον ἀν
πόλισεν· οἱ δὲ τὸν φρύγα τ ἐκπεπνδηκότα βόνου
χον φασὶ· τοὺς ϑ βόνουχους ὤ εἰκῶς ὀξυφώνους ὑπάρ
χειν· τὸ οὖν ὀξύτονον ἁρμάτειον αὐτὸν φασίν, διὰ τὸ τὸν
ὑπαξόνιον τῶν ἁρμάτων ἦχον ἀναπεπαμένον τε καὶ
ὀξὺν εἶναι· ὅτι ϑ βόνουχος ἦν· φησὶ οὖν ἡ γυνὴ ἣ ἐφύκας·
οὐτ ἐν ἀνδράσι σύγ εἶς· καὶ πάλιν ὀξὺ γὰρ βοᾶς ὑπε
κοῦσαν ἄρχος ἐξεγείρεται· οἱ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι ἂς
ἐκτίθεται ὑπομνηματισάμενος· ὁ λόγος οὗτος· τὸ Ἴλι
ον καὶ τὴν ἴδιω· ἐπὶ δὲ καὶ τὸν ἕκτορα· καὶ τὸ ὤ τῷ ἑλκυ
σμῷ τούτου μέλος θρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ· Διὰ τὸ τῆς
ὀργιθόγονον· σένω φησὶ τὸ Ἴλιον ἀπολλόμενον διὰ τ δυ
σώνυμον ἑλένην· δῆλον καὶ ὁ ἕκτωρ ἀνῃρέθη· δύρηται δὲ

ε̄ παιωνικὸν· ἡμιόλιον ἐκ παιώνος δ̄ καὶ σπονδείου· τὸ
ϛ̄ τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ε̄· τὸ ιβ̄ ἰαμβικὸν δίμετρον
βραχυκατάληκτον· τὸ ιγ̄ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατά-
ληκτον ἐκ παιώνων δ̄· τὸ ιδ̄ δακτυλικὸν τετρά-
μετρον καθαρόν· τὸ ιε̄ ὅμοιον ἐφθημιμερὲς· ὁ καλεῖται
λογαοιδικόν· διὰ τὸ ἔχειν ὧν τῷ τελευτροχαϊκὸν συζυ-
γίαν· ὧν τῷ τέλει παράγραφος· ἐν εἰσόδοις δύο ἰαμ-
βοι τρίμετροι β̄· εἶτα παράγραφος. Ιλιον· ἴλιον·)
τὸ ἴλιον λέγει· καὶ τοῦτο εἰπὼν ὧν ἱστόρηκε· φανερὸν δὲ ἐκ
τοῦ καὶ πάλιν ῥωσθέντες ἀπὸ τοῦ χοροῦ· τί δ' ἐστὶν
ἑλένης πρόσπολε εἰπεῖν, ἴλιον ἴλιον ὅμοιόμοι· βαρβάροι
σι δρομοῖς· βάρβαρος ὢν γὰρ φυγὴν βέλων ποῦ φησι φύ-
γω ὦ ξένε· τὸ δὲ ὦ αἰ ὧν ἱστόρηκεν λέγει. Αρχεῖον ξέ-
φος·) σὺν δύθον φασὶν ἐξέσχηκε τοῦ ἰδίου ἔθους ὁ Εὐριπί-
δης ἀνοίκεια ἑαυτῷ λέγων. Ταυτὶ χραυσος·) τοῦτο
ἔξωθεν ὁ ποιητὴς πρὸς αὔξησιν καὶ πλήρωσιν τοῦ ἰάμβου προ-
στέθεικεν· οὐ γὰρ ἁρμόττει τῷ φρυγὶ ἀμαθῆ ὄντι τοῦτο λέ-
γειν· αὐξητέον δὲ τὴν λέξιν· τοῦτ' ἔστιν σὺν ὠκεανῷ· ὃς
ταυροκραυνος ὢν, ἐλάσας τῶν κύκλῳ χθονα· καὶ οὗτος δὲ
ποταμὸν ὑπέλιφε τὸν ὠκεανόν· καὶ ὅμηρος· οὐ τινὸς οὖν
ποταμῶν ἀπείω, νόσφ ὠκεανοῖο· ὅτι δὲ κύκλῳ πᾶσι ῥ-
ρεῖ τὴν οἰκουμένην, ἐσήμανε τὸ ἀψορρόου ὠκεανοῖο· ἐ-
πεικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν-
το καὶ ἔλεγον· ἴσως ὅτι παραπλήσια τῷ μυκήματι τῶν
ταύρων, ἡ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ποιεῖ· σὺ τοῖς σφο-
δρῶς ῥέουσι ποταμοῖς· ἢ διὰ τὸ βίαιον τῆς ὑδάτων·
ἅπερ τὴν γῆν διαῤῥήσουσι παρεμπίπτοντες ὡς τοῖς κε-
ράσιν οἱ ταῦροι· ὡς γὰρ φησὶν σὺ ἄλλοις· ταῦροι δ' ὕβρει
σὺν καὶ εἰς κέρας θυμούμενοι· σὺ γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν
ἰσχύν. Ιλιον ἴλιον·) ῥωσθεὶς ὁ φρὺξ ὑπὸ τοῦ χοροῦ

διεξαίτων τὰς γλυφὰς τὴν ὀρόφων. διμαχρὶς δὲ εἶδος ὑποδήματος σανδαλώδους. πεποίηται ὃ ἀπὸ τοῦ δύμαρδαι ὑποδεῖσθαι. φρουδα γὰρ) δίχως αὖτις τοῦτο ἐκδέξαιτο. καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅπη γῆ τῶν ἀργείων, ἀφανὴς εἰσι τοῖς βαρβάροις δραπετεύουσι. καθ' ὃν πάρατοι τὴν τόπων. ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασίλεια. καὶ διὰ τοῦ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται. διὰ τὸ ὕψος ἀφανῆ φησὶν εἶναι τὴν γῆν αὐτῶν. τὸ δὲ βαρβάροις δουλοῖς, πρὸς τὸ ἐχόμενον λεπτόν. οἱ ὢν βάρβαρος ὤν, οὐκ οἶδα ποῦ φύγω. καὶ γῆ οὐκ ἐμὴ τὴν τόπων ἔβας. ἢ οὕτως. ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλ' ὑπερβὰς ἥλατο, ἀφανῆ φησὶν εἶναι ἑαυτῷ τὴν γῆν. ἢ τὸ φροῦδα γὰρ ὧν τοῦ ἰλίου φησὶν. ἐρωτώμενος γῆ τὸ ἐμοὶ φησὶν ἴλιον ἴλιον ὠμοιμοι. τουτέστιν ἐμοῦ τοῦ βαρβάρου φεύγοντος πάντ' ἀφέστηκεν ἡ πατρίς. Ιλιον ἴλιον.) καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφος ἐστὶ κώλων ιε. τὸ α ἀσπασικὸν ἐφθημιμερὲς. τὸ β τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ γ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χορείου. ἢ ἀσπασικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ τροχαϊκὸν. ἐφθημιμερὲς ὑπερπίθειον. τὸ ε ὅμοιον τῷ β. τροχαϊκὸν καθαρὸν. τὸ ς ἀσπασικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀσπάσου καὶ κρητικοῦ. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ δ. ἰάμβου ἀρχομένου. τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δ. ἰωνικοῦ καὶ ἀμφιβραχέος. ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ η, ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ δ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς. τοῦ γ ποδὸς χορείου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ὧν τρίτου γ. καὶ παίωνος α. τὸ

ψθν ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ τ βασιλείων δόμων καὶ θαλόμενοι, παραυοίξαντες ἐκπορθύονται τὸ τοῦ φρυγὸς ἔχοντες ἀχνμα· καὶ πρόσωπον· ὅμως διὰ θυρῶν βύλογως ἐξιόντες φάνονται· ἐξῶν δὲ αὐτοὶ λέγουσιν· αὐτ πμαρτυροῦσι τῇ διὰ τ θυρῶν ἐξόδω· φανερὸν δὲ ἐκ τ ἑξῆς ὅ πὑπερπεπήδηκεν· Αργεῖον ξίφος·) τὰ τοιαῦτα ἁδη καλεῖται μονοσροφικὰ, καὶ μετρικὰ ἄπακτες· εἰσὶ δὲ καὶ ἀνομοιόσροφα· οὐ γὰρ ἔχει ἀχέσιν πρὸς τὸ ἑξῆς· τὰ δὲ κῶλα τῆς παρούσης σροφῆς εἰσὶν ἰα· τὰ ἀ ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκτροχαϊκῆς συζυγίας· ὄντοι ἐπιτρίτου δ· παίωνος β· αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ δίτροχαίου· τὸ β, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ γ, ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν· τὸ δ τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς ὑριπίδειον· τὸ ε δακτυλικὸν τρίμετρον ἐκατοντάδων· τὸ ς τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς ἰθυφαλικὸν· τὸ ζ, ὅμοιον ἐφθημιμερὲς· τὸ η ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον· τοῦ α ποδὸς χορείου· τοῦ δὲ πλουτέου ἀδιαφέρου· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ· καὶ β αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς· τὸ θ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς· τοῦ γ ποδὸς χορείου· τὸ ι παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ αὐτοπαθέσου καὶ δακτύλου· ὧν τῷ πόλει παράγραφος· ἐν οἷς θέσει σίχος ἰαμβος τρίμετρος. Κισρώτες·) τὰ ἐκ κέδρου ξύλα· πασάδων δὲ τ κοιτώνων· τὰ ραμνια δὲ τὰς ὑγιλας νικάσας· αὐτὶ τοῦ ὑπερπραμνῶν· τοῦτο οὖτος φησίν, ὡς ὑπερπεπηδηκὼς τὴ ἔξω πυὸς οἴκων· πασάδων γὰρ τ θαλαμῶν αὐχίνης δὲ τ ὑπὲρ αὐτὶ τῆς πρὸ φησίν· ἵνα αὐτὶ τοῦ πρὸ πραμνῶν· τριγλύφους ὄ, ἐπεὶ παρὰ διωρισθσι γλυφὴ τὶς ἦν, ἣ ἐκαλεῖτο τρίγλυφος· ὡς τ διωρισμένων κατὰ

αὐτὴν ποιεῖν τῷ ξίφει. Ἰαχὰ δόμων.) ἰαχῆς φησὶ καὶ θορύβου γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν τὰς θύρας τῶν σαθμῶν, σὺθ ἡμῖν συγκεκλεισμένοι τοῖς μοχλοῖς, ἐκ πάσας τὰς ἐξόδους καθήσονται. Κτύπησε κρᾶτα.) μετὰ τῶν σηθῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτύπησε. Ὡμοις ἀρίστοις.) σὺν τῇ ἀρίστῃ χειρί. Μέλαν ξίφος.) τὸ μέλαν θησόμενον. Ἀγκύλας.) τὰς ἀκόνητα. ἀπὸ τοῦ ἐπιγκυλίδαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς κατὰ μέσου ἀγκύλης λαμβανόμενοι ἐπίπτουσιν. Πρόκωπον.) μεγάλην κώπην. καὶ ἐκτεταμένην ἔχον. Ἀλίαστος.) ἀτρεπτος. καὶ ἄφυκτος σὺν τοῖς μάχαις. ἢ ἀκατάπαυστος. ἢ οὐκ ἐχθλάσαι. καὶ εἰς φυγὴν τρέψαι. Ὁ τριτόρυθος.) ὁ μεγάλην ἔχων πτερὶ κεφαλάδα. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ τρίπτυχος αὐλῶπις. ἢ ὅτι ἔνιοι τῶν ἡρώων τριλόφοις ἐχρῶντο. Τό τι δὴ τόπι.) σὺ τῷ πρὸς ὀρέστου πολέμῳ, ἐφάνημεν διαπρεπόντως θηλοὶ οἱ φρύγες, ἢ τότε ἐν τῷ τρωικῷ πολέμῳ. Ἄλλως. Διαπρεπεῖς ἐγένοντο αὐτὶ τοῦ ἐκθήλους τὴν θηλείαν, ὡς ἐξελκυσμένοι φησὶν ἐν τῇ πρὸς ὀρέστου. καὶ πρὸς τὸν πυλάδου συμβολὴν, ἐφάνησαν οἱ φρύγες πολὺ τῶν ἑλλήνων ἀθυμέστεροι. ὡς ὅσον ἡμῖν ἐλάττους ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς ἕλληνας κατὰ τὴν ἴλιον φησὶ γὰρ αὐτὸς κατὰ ἀναφορὰν τὸς ἐν ἰλίῳ, λόγου παρεκβάσει χρησάμενος. οὐ γὰρ εἰκὸς ἴσως οὕτω πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνηκότας. ὡς καταλείπειν πτώματα μυρίων νεκρῶν. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος. κατὰ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς τὸ ὀρέστην, κατεθήλυνθησαν, ἀθενεῖς ὄντες οἱ φρύγες. Ἡ σονὸς ἑλλάδος.) εἰκότως ὑπὸ τῶν ἑλλήνων τότε ἐν ἰλίῳ, ἢ τῶν πρὸς τὸν ὀρέστου ἡττήθησαν. νῦν καὶ ὁ μὲν ὧδε φυλεὺς ὁ δὲ νεκρὸς ἔκειτο. ἄλλος δὲ τραυματίας

θέλη. ᾧ κηδόσιν αὐθις, λαμπροῖς ἱματίοις. καὶ φάρεσι πορφυρέοις. Θὲς ἴχνος.) ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. ἀπαγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἐκάθευδε εἰς ἕτερον τόπον. ἐκκλίναι βουλόμενος τοὺς περιεστῶτας ἱκέτας. τοῦτο οὖν φησὶν ἀποσβῦσα τοῦ κλισμοῦ ἐλθὲ ὦ τέλεσφορε καὶ δράκαινα. ἤτοι ἔνθα εἰώθει διατρίβειν ὁ πέλοψ. Ὁ δὲ ξανθὸς.) τὸ σῶμα κατὰ κοινοῦ. τυπήσιν ὁ δὲ σωθρὸς συμπράσσων τῷ ὀρέστῃ ὁ πονηρὸς ἀνὴρ φώκηθις, τοιαῦτα εἶπεν. οὐκ ἐκ ποδῶν καὶ τὰ λοιπά. Τοὺς δ' ἐνέδρασεν.) ἤτοι ἐν οἴκοις ἀποπατοῦντα. Ἀπόπρο.) πόρρωθεν. τὸ δὲ διαρμόσας, αὐτὶ τοῦ προσαρμόσας καὶ συγκλείσας. ἀπὸ τοῦ διαρμόσασθαι, τὴν ἀδιάλειπτον παραμυθίαν τῶν οἰκετῶν ἔσημαινεν ὧν εἶχον μετὰ τῆς δεσποίνης. Ἰθαία μῆτερ.) ἔθαίας μῆτερ ἴδη ὄρος ἐστὶ τροίας. ἔνθα πεμφθεῖσα ἡ ῥέα. ἵνα οὖν ὡς ἐγχωρίαν βιάσωνται αὐτὴν ὁ δύνοῦχος. ὀβρίμαν δὲ αὐτὴν φησὶν, ἐπεὶ λέουσιν ὀχεῖται. ἢ ὅτι ἐνίσασται τοῖς αὐτῇ σωτυγχάνουσι. μέλλων δὲ δηλοῦσθαι ὁ φρὺξ ἅπερ ἐθεάσατο ὄνειρον, τὴν ῥέαν ὠνόμασε λέγεται ὡς ἀλεξίκακον. ἰδαίαν δὲ αὐτὴ τοῦ ὄρους ἐν ᾧ τοῖς ὄρεσι διατρίβειν φασὶ τὴν θεόν. ὀβρίμαν δὲ τὴν ἰσχυρὰν καὶ φοβερὰν. ὁ δὲ λόγος. φρὺξ φρυγῶν, τῶν ἀλόγων κακῶν ὃ μῆτερ ῥέα. ἅπερ τεθέαμαι ὄνειρον κατὰ τοὺς οἴκους. καλεῖται δὲ καὶ αὐτόμα. τοῖς φρυξὶ γὰρ ὧν πάντων ἡ φοβερά ἐστιν. Μυκηνίδαι.) ἢ ἐλένην φησὶ διαναστᾶσα τὴν πορείαν φυγὴν πορίζεται. μυκηνίδαι δὲ ἀρβύλλων τὸ πόδας φησίν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὑποδήματος τὸ πόδας δηλοῖ. τὸ δὲ δίκαν, αὐτὶ τοῦ ἐκτείνασα καὶ βαλοῦσα. ὁ δὲ ὀρέστης φησὶ παραχρῆμα προβὰς τὸν πόδα, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ λαβόμενος τῆς κώπης, ἐμελλεν

τρον καταληκτικὸν δυρριθμον· τοῦ ᾱ ποδὸς χορειου· τὸ κδ΄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκαταληκτον· οὕτω γὰρ μοι δοκεῖ ταῦτα βέλτιον εἶναι γράφειν· τὸ γὰρ καὶ κῶς φωνὴς μόνον ἀδιάγνωστόν ἐστί τινος ἂν εἴη μέτρου· εἰ καὶ δοκεῖ ἀντιπαστικὸν· τὸ κε΄, ἴαμβος· τρίμετρος ἀκαταληκτος· τὸ κς΄, ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκαταληκτον· σωιζήσιν ἔχον ἐν τῷ ἀποδί· εἰ δὲ βούλει ἔστω ὁ β΄ ἀνάπαιστος· τὸ κζ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκαταληκτον· τὸ κη· καὶ τὸ κθ΄, τροχαϊκὰ· καὶ ἐυφαλικά· τὸ λ΄, τροχαϊκὸν πανημιμερὲς· τὸ λα΄ ἰαμβικὸν· ὅμοιον τῷ κς΄· ὧν τῷ τέλει παράγραφος· καὶ ἐν ἀσθέσει, ἴαμβος τρίμετρος. Παρὰ βόσρυχον·) παρὰ τὸν βόσρυχον φησὶ τῆς ἐλένης πλησίον τῆς παρηίδος αὐτῆς, αὖραν ἐπέμπον τὴν ἐπὶ σὶ· περίνω δὲ εἶπε παρὸσον αὐτοὶ ἐκ περῶν ὑπεξέχεσι σωτιθεμεῖναι· δύπτυχεῖ ὃ κύκλω, ὅτοι καλῶς πεπτυγμένω· καὶ σωτιθεμένω· κυκλοτερὴς γὰρ ἐκ περῶν ἐπὶς· ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς κατὰ· ὅ ἐσι κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς πτολὶ ἐκπέμπων· τὸ γὰρ ἐξῆς αὖραν αἰσσων ἀντὶ τοῦ πτολὶ ἐκπέμπων. Σκύλων φρυγίων·) ἀντὶ τοῦ τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας τῶν βαρβάρων νήματα καὶ λῖνα· ἤτοι ἀπὸ τῶν φρυγίων σκύλων· βελομένης συρράψαι ἐνδύματα πορφυρᾶ· ὅπως ὧν τοῦ τάφου ἀναβῆ τῆς κλυταιμνήστρας. Ἄλλως· Τὰ δὲ νήματα ἴετο· ἀντὶ τοῦ κατέπεμπε· καὶ καπνειγμένως ἐχαλᾶτο ἐν τῷ πέδῳ διὰ τὸν τύμβον· ἀπὸ δὲ τοῦ τύμβου τὸ σῶμα τῆς κλυταιμνήστρας δηλοῖ· ἀγάλματα ὃ αὐτὶ τοῦ ἀγαλμασι· καλλώπισμα γάρ ἐσιν ἡ κηδεία τοῦ νεκροῦ σώματος· ὁ δὲ λόγος, τὰ δὲ νήματα καὶ τὰ λῖνα τὰ ἐκ φρυγίας ἐριγαίζετο διὰ τῆς κλυταιμνήστρας τὸ σῶμα· ἵνα τοῦτο συ

φρυγίοις ἐτύχον.) καὶ ἡ παρεῖσα σροφὴ μονόσροφος ἐσὶ καὶ
λων λα. τὸ α ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ
β καὶ τὸ γ. καὶ τὸ δ, ὅμοια δίμετρα ἀκατάληκτα. ἃ ποιεῖ
ἐφέληται. τὸ ε τροχαϊκὸν ἰθυφαλικὸν. τὸ ς προσοδιακὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος ᾱ, καὶ τῆ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ χοριάμβου. τὸ ζ, ὅμοιον τῷ ε ἰθυφαλικόν. τὸ η προσοδιακὸν. ἐναντίον τῷ προειρημένῳ. ἐκ χοριάμβου καὶ παίωνος δ, καὶ τῆ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, ὑρπτα γὰρ καὶ παρὰ πινδάρῳ τὸ προσοδιακὸν, καὶ ἀπ' ἐλάττονος συγκείμενον. καὶ οὐ μόνον ἀπὸ μείζονος. τὸ θ, ὅμοιον τῷ β. εἰ δὲ βούλει προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ι, ὅμοιον τῷ ς. ἐκ παίωνος β καὶ τῆ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ χοριάμβου. εἰ δ' βούλει ἀναπαισικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰάμβου ἀρχόμενον. τὸ ια ἀναπαισικὴ βάσις. τὸ ιβ, παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος δ, καὶ χοριάμβου. ἢ ἀναπαίσου διὰ τὴν ἀδιαφορον. εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς, ἐκ τροχαίου καὶ δύο βραχέων ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. τὸ ιγ, δακτυλικὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βούλει χοριάμβικὸν ἡμιόλιον, ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιδ ἰωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ σπονδείου. ἢν δ' ἂν καὶ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς. τοῦ β ποδὸς ἀναπαισικὸν. τὸ ιε ἀντιπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ τριῶν χοριάμβων. τὸ ις ὅμοιον. τὸ ιζ ἢ ιθ ἐξ ἰωνικοῦ τρίτου καὶ ἰάμβου. τὸ κ ἀντιπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντιπάστου καὶ κρητικοῦ. τὸ κα ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. καθαρεύον. τὸ κβ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ κγ ὅμοιον. δίμετρ

πυλάδης. τοῦ μὲν πατρὸς ὁ βασιλεὺς ἀγαμέμνων ἐπεθυμάχετο. ὁ δὲ τροφίου ὧν παῖς. κακόβουλος δὲ, ὁ κακὰ κατὰ τῆς ἐλένης βουλευσάμενος. Σιγᾷ δόλιος.) τουτέστι τῇ σιγῇ ἔμπειρος τῶν πόνων. Ξωιτὸς.) ἔμπειρος πολέμου. Ἐρέσι τὰς ἡσύχους.) φθειρέσθω φησὶν οὗτος ὧν κακουργίαις ἔμπειρος ὤν. προνοάμενος τῆς ἡσυχίας ὧν κακῶν. Ἄλλως. Διαφθαρείη ὑπὸ τῆς ἡσύχου προνοίας. ἄσυχον δὲ αὐτὴν φησὶ, τὴν ἀπροσδοκήτως πάντα ἀμωμομένην. προνοίαν δὲ τὴν εἱμαρμένην. τινὲς δὲ οὕτως. οἱ μωζέτω κακοῦργος ὤν, μετὰ τὴν ἡσύχα προνοίας. ὁ σωδισμὸς ὁ ᾗ αὐτὶ τοῦ δὴ. ἴν ἡ. οἱ δὴ. οὗτοι δὲ φησὶν ἔνδον εἰσελθόντες εἰς τοὺς θαλάμους τῆς ἑλένης γυναικὸς τοξότης πατρὸς. τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύων πεπληρωμένους. καὶ τῷ σχήματι τεθραμμένους, ἔχοντα παρ' ἑκάτερον μέρος τῆς ἑλένης. ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν. ὁ δὲ ἐξ ὠμωμένων πεφαγμένοι ξίφεσιν. Ἀναδρομάδες.) τὸ ἑξῆς. ἀνέβαινον δὲ πάντες. καὶ οἱ θεράποντες ἀνεπήδησαν παραχρῆμα. καὶ προέβαινον καθάπερ δρομάδες ἵπποι φοβηθέντες. Μή τις εἴη δόλος.) οἱ μὲν φησὶ τῶν οἰκετῶν οὐκ ὤοντο δόλον εἶναι. οἱ δὲ ἐπεπίστευκησαν τὴν ἑλένην μέλλειν ὑπὸ τοῦ ὀρέστου δολοφονεῖσθαι. ὡς πρὶν ἀρχύσι ζωγρηθεῖσαν. ἀρχυς χὴ τὸ λίνον. Τοῖς δ' ἐδόκει.) τοῖς δὲ ἐδόκει ὀρέστης ἐν ἀσφαλεστάτῃ δικτύων μηχανῇ, καὶ πολυβλήμασι λίνου ἐμπλέκειν καὶ ἐμβάλλειν τὴν ἑλένην. οἱ σὺν εἰς ἀρχυστάτην μηχανὴν. χὼς περίβλημα λίνου. οἱ σὺν εἰς δολοφονίαν. ἀρχυς χὴ τὸ δίκτυον, Σὺ δ' ἤδη.) σὺ δὲ πατρὶς τοῖς γινομένοις. ἢ ἄκουσας παρ' ἑτέρου πάλαι. ἄλλως. σὺ ποῦ ὑπῆρχες. ἢ ἐκμακρᾷ φύγῃς σὺ φόβῳ γενόμενος δηλονότι. ἃ δὲ λέγεις δηλονότι, παρὰ ἄλλου ἤκουσας.

εἰσὶ τῶν δ' εἴδει. καὶ ἰαμβικοῦ πενθημιμερους. τὸ ιγ̄, ὅμοιον. τὸ ιδ̄, ἰαμβικὴ βάσις. ἤτοι μονόμετρον. τὸ ιε̄, τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκαταληκτον. τὸ ις̄, ὅμοιον ἀν δίμετρον ὑπερκαταληκτον. τὸ ιζ̄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκαταληκτον. τὸ ιη̄, ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν. ἤτοι ἐφθημιμερὲς. τὸ ιθ̄, ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν. τοῦ β̄ ποδὸς χορείου. ἴαμβος χορεῖοι τρίμετρος ἑλλιπὴς μιᾶ συλλαβῇ. τὸ κ̄, ὅμοιον τῷ ις̄ τὸ κᾱ, ἰαμβικὸν δίμετρον. ἀκαταληκτον. ἐκ τριῶν χορείων, καὶ ἰάμβου. τὸ κβ̄, ὅμοιον ἐκ δύο χορείων. καὶ ἀναπαίστου. καὶ ἰάμβου. καὶ πυρριχίου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κγ̄, ὅμοιον ἐκ δ' χορείων. τὸ κδ̄, δακτυλικὸν δίμετρον. εἰ δὲ βούλει χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ κε̄, ὅμοιον τῷ ιε̄. τὸ κς̄, ἀντιπαστικὸν μονόμετρον. ὑπερκαταληκτον καθαρὸν. τὸ κζ̄. τὸ κη̄. τὸ κθ̄. τὸ λ̄. τὸ λᾱ. καὶ τὸ λβ̄, ὅμοια εἰσὶ κατὰ πάντα. καὶ εἰσὶν ἰωνικὰ ἡμιόλια. ἐκ τροχαϊκῆς κῆς συζυγίας. ἤτοι ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος. καὶ ἰάμβου. πλὴν τὸ μὲν πρῶτον, ἀντὶ ἰάμβου ἔχει πυρρίχιον. διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δὲ λᾱ, χορεῖον. ἰωνικῷ τῷ πάλιν παραλλαγὲν. καὶ ἐν ᾠδῇ σίχος ἴαμβος τρίμετρος. Ἀΐλινον ἄλινον.) ὁ λόγος οὗτος. εἰώθασιν οἱ βάρβαροι τὸ ἄλινον συναρπάζειν βρίμου λέγειν. οἰκείως τῆς ἑαυτῶν βαρβάρου φωνῆς. ὅτε τὰς βασιλείας ἀνηρημένους τύλιχνα. κἀγὼ οὖν ἀπολλυμένῳ τῷ ἐλίνῳ συνάζω. τὸ λίνον πυκνὸς ἐτίθεσαν ἐν τοῦ ὕμνου. καὶ τοῦ βρίμου. νῦν μέντοι ἐν συμφορᾶς αὐτὸν καὶ βρίμοις τοῦτο. Ἀσιάδι φωνῇ.) αὐτὶ τοῦ βαρβάρῳ. ἡ γὰρ ἀσία τῆς βαρβάρου χώρας. ἡ δὲ δύρωπη τῶν ἑλλήνων. Αἴδαι.) τοῖς θάνασι τοῦ δηλαζομένοις. δύο διδύμω.) τὸν πίστιν ἀρίστης καὶ

σὺ δ' ἱππικωτάτη δαρδανία. ἢ πεύπηρχεν τοῦ γαν
υμήδους καὶ τὰ ἑξῆς. ἢ τοίνυν ἱππικὴν τὴν δαρδανί
αν φησὶ ἢ τοῦ ἱπποσώου γανυμήδους. τουτέστιν ἱπ
πικοῦ. τὴν αὐτὴν δὲ φησὶ τροίαν, καὶ δαρδανίαν. Ια
λέμοιο.) τῆς βριάσου. ἀπὸ ἰαλέμου τῆς καλλιόπης. καὶ
ἀπόλλωνος. τινὲς δὲ τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ λίνῳ φασὶν. ὃν
καὶ τῶν βριάω λέγουσι. Ἱπποσώα διὸς θύ᾽ πα.) πῶ
λους οὐχ ἵππους ἀλλὰ χρυσῶν ἄμπελον φασί δεδόσθαι
ὑπὲρ γανυμήδους. καθάπερ καὶ κύκλωπα λέγει. ἄμπε
λον ἣν κρονίδης ἔπορεν οὐ παιδὸς ἄποινα. χρυσείην
φύλλοισιν ἀγαυοῖσι κομόωσαν βότρυσι. τὸν ὕφαι
στος ἐπασκήσας πατρὶ δῶκεν. αὐτὰρ ὁ λαομέδοντι
πόρε γανυμήδεος ἀρπ. Σαφῶς.) φανερῶς εἰπὲ
μῖν ἕκασα τὰ καὶ τοῖς οἴκοις γινόμενα. τὰ γὰρ πρό πρ
ρον οὐκ εὐγνώστως εἶπεν. Αἴλινον αἰλινον.) καὶ ἡ
παροῦσα σροφὴ μονόστροφος ἐσὶ κώλων λβ. τὸ α ἀνα
παιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει, ἀσυναρ
τητον. ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ β
τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ἰαμβικὸν
συνθημιμερὲς τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ δ ἀναπαιστι
κὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἔχον σωιζησιν κατὰ τὸν
α πόδα. τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ
α ποδὸς χορείου. τοῦ δ ἀναπαίστου. τὸ ς τροχαϊκὸν.
τρίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ζ ἰαμβικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον. τὸ η ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατά
ληκτον. ἔχον κατὰ τὸ ε πόδα σωιζησιν. τὸ θ ἀναπαι
στικὸν ἐφθημιμερὲς. τὸ ι, ὅμοιον δίμετρον ἀκατάλη
κτον τοῦ δ ποδὸς χορείου. ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀλλά
φορον. τὸ ια, ὅμοιον καθαρὸν. τὸ ιβ, ὅμοιον ἀσυναρτή
τον. ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἢ δακτυλικῆς. δύο γὰρ

ἐξῆς τοῦ ῥητοῦ διὰ τῆς ὀργυιᾶς τὸ κυκλοτέρες ὄμμα καλλοσώασα λήδασ᾽. ὄμμα δὲ λέγει, ἀπὸ τοῦ ὑπερπεπλάσθαι μάλισα μέρους αὐτὴν ὀνομάσασ᾽. ὀργυιόγονον δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ ζεὺς εἰς κύκνον, ἐγέννησεν αὐτὴν τῇ λήδᾳ σωελθών. τὸ δὲ ὀργυιόγονον. καὶ κυκλοτέρες τὸ αὐτὸ σημαίνει. πῶς δὲ τὸ ὀργυιόγονον ὧδε τῆς λήδασ᾽ ἐξεδέξαο. φασὶ γάρ αὐτὴν εἰς νεμέσιν μεταβληθεῖσαν, οὕτω σωελθεῖν τῷ κύκνῳ. καλλοσώασα δὲ, αὐτί τοῦ πδελκαλλεσάτης. ὁ δὲ λόγος. σένω τὸ ἴλιον τὸ ἀπολλόμενον διὰ τὸ τῆς δυσωνύμου ἑλένης κάλλος. ἣν ἐγέννησε κύκνος, τῇ πδελκαλλεσάτῃ λήδᾳ σωελθών. σκύμνῳ δὲ ἀπεικασεν αὐτὴν, τὸ ὀλέθριον αὐτῆς ἀνιπτόμενος. ὧν γὰρ ὀλέθρῳ τῆς ἰλίου, ὥσπερ τῷ θηρίον ἐγέννησεν. σκύμνοι δὲ κυρίως τὰ τῆ λεόντων γεννήματα.

Απολλωνίων.) ἀπολλώνιον φασὶ τὸ πῶγαμον. καὶ τῆς ἰλίου τὴν ἀκρόπολιν. ἐπεὶ ἀπόλλωνος ἐστὶν ἱερὸν ἐκεῖσε. ὡς ὅμηρος. περγάμῳ ἐν ἱερῷ. ὅθι οἱ νηὸς γ᾽ ἐπίτυκτο. ἢ ἐπεὶ ὁ ἀπόλλων τὰ τείχη ὡκοδόμησεν. ἢ ἀπολλωνίων τὴν ἀπολλοτόων. ὡς σὺν τῷ φαέθοντι φησίν. ὦ καλλιφεγγὲς ἴλιον ὡς μὰ ἀπώλεσας, καὶ τοῦ δ᾽ ἀπόλλων οὕτως εἰ κλιζηβροτοῖς. Ομοτοῖ.) ἐπῳώνυμα ἐστὶ θρῳωπικόν. καὶ ἰάλεμος ὁ θρῷος. δαρδανία δὲ πόλις πλησίον τῆς τροίασ. ἀπὸ δαρδάνου βασιλεύσαντος ἐκεῖσε. ἔνθα ἵππος ἀσίων φασὶν εἶναι τὴν γαυμήδους ἵππων. ὃς ἦν ξιωδυνέτης τοῦ διὸς. ἀναφέρει δὲ ὧν τὰ ὁμηρικὰ, δῶκε γὰρ ποινὴν γανυμήδεος. θρῳεῖ δὲ τὸ δάρδανον καὶ αὐτὸν ἀπολόμενον σὺν τῷ πολέμῳ. τὸ δὲ ἐξῆς ὧν δαρδανία τοῦ δυνέτου τοῦ διὸς γανυμήδους ἵππο φορβὲ. δυσυχεσάτη ἕνεκεν τῆ ἰαλέμων. ὃ ἐστὶ θρήνων. ἢ ὁ λόγος οὕτως. ἰαλέμων ἰαλέμων, καὶ δυσυχεσάτη

πάλιν, ἐπεν ἴλιον. ἴλιον ὤμοιμοι. τότε ἴλιον καὶ τ καλλίβωλον ἴδ' ἴω, τὴν ἐμαυτοῦ βαρβάρῳ φωνῇ σέγω. ὁ δὲ λόγος, σέγω τὰς ἐρημίας ἀπολόμενας διὰ τὸ τῆς ἑλένης κάλλος. καὶ τὸ ἀρμάτειον μέλος. τὸ ὦ τοῖς κακοῖς ἀδεῖν. πηῖς δὲ τοῦτο περιεπίγραφον εἶναι φασὶν εἰς τὰ κωμικὰ δράματα. Αρμάτειον μέλος.) τὸ ἀρμάτειον μέλος ὁ δίδυμος φησὶν ὠνομάσθαι ὅτι αἱ ἁρχαῖαι παρθένοι εἰς τοὺς βαλάμους διὰ τῶν ἁρμάτων ἤγοντο. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν παρθένοι λέγονται ἀπὸ τοῦ τοῖς ὄχεσι παριδεῖν. ὡς ὦ βαλάμιον σὺ τοῖς βαλάμοις. ὅθεν τοίνυν ὁ βάρβαρος ἐπειδὴ σωέβη ὁ τῆς ἑλένης γάμος. ὃν πάρις σωεπίλεισεν ὦ κακῷ τοῖς τρωσὶ γενέσθαι καὶ τὸν αὐτοῖς ὑμέναιον ἀδέντα, κατὰ ἀνάμνησιν ἀναστάζει. τὸν ὦ κακῷ τοῖς τρωσὶν ὑμέναιον ὦ τιλιαδέντα. Οἱ δὲ ἁρμάτειον τὸν θρῆνον φασί. τὸν ὦ τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ ἕκτορος γενόμενον. Απολλόδωρος δὲ ὁ κυρηναῖος ὦ γλάφει λέγων εἶναι ἁρμόδιον ὦ ἴλιον. ἡ δὲ ἴω παρεπιγραφή, ἅπαξ ἂν ἐπεγράφετο τὸ ἴλιον ἀπώλισεν. Οἱ δὲ τὸν φρύγα τ ἐκπεπηδηκότα βοῦν ἔχον φασί. τοὺς δὲ βοῦν ἔχους ὦ κακῶς ἐξευφώνους ὑπάρχειν. τὸ οὖν ὀξύτονον ἁρμάτειον αὐτὸν φάναι, διὰ τὸ τὸν ὑπεξόγιον τῶν ἁρμάτων ἔχον αὐαπεπαμένον τε καὶ ὀξὺν εἶναι. ὅτι βοῦν ἔχος ἦν. φησὶ δὲ τὸ γυνὴ ἐπέφυκας. οὕτ' ἐν ἀνδράσι σύγ' εἶς. καὶ πάλιν ὀξὺ γὰρ βοῆς ὑπερκοῦσαν ἄρχος ἐξεγείρεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι ἃς ἐκτίθεται ὑπομνηματισάμενος. ὁ λόγος οὗτος. τὸ ἴλιον καὶ τὴν ἴδ' ἴω. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἕκτορα. καὶ τὸ ὦ τῷ ἑλκυσμῷ τούτου μέλος θρηνῶ βαρβαρῷ βοᾷ. Διὰ τὸ τῆς ὀργιοβόγονον. σέγω φησὶ τὸ ἴλιον ἀπολλύμενον διὰ τ δυσώνυμον ἑλένην. δ' ἴω καὶ ὁ ἕκτωρ ἀνῃρέθη. εὕρηται δὲ

ε̄ παιωνικὸν. ἡμιόλιον ἐκ παιώνος δ̄ καὶ σπονδείου. τὸ
σᾱ τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ε̄. τὸ ιβ̄ ἰαμβικὸν δίμετρον
βραχυκατάληκτον. τὸ ιγ̄, παιωνικὸν δίμετρον ἀκατ-
άληκτον ἐκ παιώνων δ̄. τὸ ιδ̄, δακτυλικὸν τετρά-
μετρον καθαρόν. τὸ ιε̄ ὅμοιον ἑφθημιμερὲς. ὃ καλεῖται
λογοιδικὸν. διὰ τὸ ἔχειν ὧν τῷ τέλει τροχαϊκὴν συζυ-
γίαν. ὧν τῷ τέλει παρέγραφος. ἐν αἰσθέσει ᾧ σίχοι ἴαμ-
βοι τρίμετροι β̄. εἴπερ παρέγραφος. Ἴλιον. ἴλιον.)
τὸ ἴλιον λέγει. καὶ τοῦτο εἰπὼν ὧν πέσεν. φανερὸν δὲ ἐκ
τοῦ καὶ πάλιν ὠθηθέντες ἀπὸ τοῦ χοροῦ. τί δ' ἐστὶν
ἑλένης πρόσπολε εἰπεῖν, ἴλιον ἴλιον ὅμοιόν. βαρβάροι
σι δρομοῖς. βάρβαρος ὢν τὴν φυγὴν βελῶν ποῦ φησι φύ
γω ὦ ξένε. τὸ δὲ ἄ αἰ ὧν πέσεν λέγει. Ἀργεῖον ξέ-
φος.) σὺν τοῦθεν φασὶν ἐξέσθη τοῦ ἰδίου ἔθους ὁ θυριπί-
δης αὐοίκεια ἑαυτῷ λέγων. Ταυτόκρανος.) τοῦτο
ἔφθεγκται ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἰάμβου πρ
σέθηκεν. οὐ γὰρ ἁρμόττει τῷ φρυγὶ ἁμαθεῖ ὄντι τοῦτο λέ
γειν. ἀναγκαιότερον δὲ τὴν λέξιν. τοῦτ' ἔσιν σὺν ὠκείᾳ ὠ. ὃς
ταυρόκρανος ὤν, ἑλίσσων κύκλῳ χθόνα. καὶ οὗτος δὲ
ποταμὸν ὑπέλαφε τὸν ὠκεανόν. καὶ ὅμηρος. οὗ τε πε οὐν
ποταμῶν ἀπείρων, νόσφ ὠκεανοῖο. ὅτι δὲ κύκλῳ πᾶσι ῥ
ῥεῖ τὴν οἰκουμένην, ἐσήμανε τὸ ἀφορρέου ὠκεανοῖο. ἐν
πικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν
τε καὶ ἔλεγον. ἴσως ὅτι παραπλήσια τῷ μυκήματι τῶν
ταύρων, ἡ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ποιεῖ. σὺν τοῖς σφο-
δρῶς ῥέουσι ποταμοῖς. ἢ διὰ τὸ βίαιον τῆ ὑδάτων.
ἅπερ τὴν γῆν διαῤῥήσουσι παρεμπίπτοντες ὡς τοῖς κέ
ρασιν οἱ ταῦροι. ὡς γὰρ φησὶν σὺν ἄλλοις. ταῦροι δ' ὑβρι
σαὶ καὶ εἰς κέρας θυμούμενοι. σὺν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν
ὀχύν. Ἴλιον ἴλιον.) ὠθηθεὶς ὁ φρὺξ ὑπὸ τοῦ χοροῦ

δηξαντων τὰς γλυφὰς τὴν ὀρόφων. σύμμετρος δὲ εἶδος
ὑποδήματος σανδαλώδους. πεποίηνται ὃ ἀπὸ τοῦ δύ
μαρῶς ὑποδεῖσθαι. φρυῶδα γάρ. διχῶς αὖτις τοῦτο
ἐκδέχεται. καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι ἡ γῆ τῶν ἀργείων,
ἀφασὶς ἐστὶ τοῖς βαρβάροις ὁραπετεύουσι. καὶ οὐ
πέρατος τὴν τόπων. ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰς βασίλεια. καὶ
διὰ τοῦ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται. διὰ τὸ ὕψος ἀ
φανῆ φησὶν εἶναι τὴν γῆν αὐτῶν. τὸ δὲ βαρβάροις λο
σμοῖς, πρὸς τὸ ἐχόμενον λεπτῖον. οἷον βάρβαρος ὢν,
οὐκ οἶδα ποῦ φύγω. καὶ γὰρ οὐκ ἐμὶ τὴν τόπων ἑβὰς. ἢ
οὕτως. ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλ' ὑπερ
βὰς ἥλατο, ἀφανῆ φησὶν εἶναι ἑαυτῷ τὴν γῆν. ἢ τὸ φροῦ
δα γὰρ ὧν τοῦ ἰλίου φησὶν. ἐρωτώμενος γάρ τὸ ἐμοὶ φη
σὶν ἴλιον ἴλιον ὠμοιμοι. τουτέστιν ἐμοῦ τοῦ βαρβάρου
φθίνοντος πάνυ ἀφεστηκὼς ἡ πατρίς. ἰλιὸν ἰλιὸν.)
καὶ ἡ παροῦσα σροφὴ μονόστροφος ἐστὶ κώλων ιε. τὸ α
ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερὲς. τὸ β τροχαϊκὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ γ ἰωνικὸν ἀ
πὸ μείζονος, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χο
ρείου. ἢ ἀναπαιστικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ τροχαϊ
κὸν. ἐφθημιμερὲς βριπίδιον. τὸ ε ὅμοιον τῷ β. τρο
χαϊκὸν καθαρὸν. τὸ ς ἀνάπαστικὸν δίμετρον κατα
ληκτικὸν ἐξ ἀνάπαιστου καὶ κρητικοῦ. εἰ δὲ βούλει τρο
χαϊκὸν ὅμοιον τῷ δ. ἰάμβου ἀρχομένου. τὸ ζ ἰωνι
κὸν ἀπὸ μείζονος. τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος
δ. ἰωνικοῦ καὶ ἀμφιβραχέος. ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀ
διάφορον. τὸ η, ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάλη
κτον ἐκ διϊάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ θ ἰαμβικὸν ἐφθη
μιμερὲς. τοῦ γ ποδὸς χορείου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δί
μετρον ἀκατάληκτον ἐξ ὧν τρίτου γ. καὶ παίωνος α. τὸ

βδύ γε μὴν κακοπαθοῦσιν ἀπὸ τ βασιλείων δόμων καὶ
βαλόμενοι, παραιρούμενοι πεζῇ πορεύονται τὸ τοῦ φρυ-
γὸς ἔχοντες σχῆμα· καὶ πρόσωπον· ὅμως διαθυρῶν βύ-
λοιτο ἂν ἐξιόντες φαίνονται· ἐξ ὧν δὲ αὐτοὶ λέγουσιν· αὖ
πμαρτυροῦσι τῇ διὰ τ θυρῶν ἐξόδῳ· φανερὸν δὲ ἐκ
τ ἑξῆς ὅπ ὑπερπεπήδηκεν· Ἀργεῖον ξίφος·) τὸ τοι-
αὐτοπεπήδηκεν καλεῖται μονοστροφικὰ, ἢ μετρικὰ ἀπαντα·
εἰσὶ δὲ καὶ ἀνομοιόστροφα· οὐ γὰρ ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἐν
ξῆς· τὰ δὲ κῶλα τῆς παρούσης στροφῆς εἰσὶν ιε· τὸ α
ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγί-
ας· ἤτοι ἐπιτρίτου δ· παίωνος β· ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ
μείζονος· καὶ διτροχαίου· τὸ β, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκα
τάληκτον· τὸ γ, ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτι-
κὸν· τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς δυσπίδειον· τὸ ε δα
κτυλικὸν τρίμετρον ἐκ σπονδείων· τὸ ς τροχαϊκὸν ἐ
φθημιμερὲς ἰθυφαλικὸν· τὸ ζ, ὅμοιον ἐφθημιμερὲς· τὸ η
ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον· τοῦ α ποδὸς χορείου·
τοῦ δὲ πλουτάσου ἀδιαφέρου· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δί
μετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ· καὶ β ἀντὶ ἰω
νικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς· τὸ θ ἰαμβικὸν ἐφθη
μιμερὲς· τοῦ γ ποδὸς χορείου· τὸ ι παιωνικὸν δίμε
τρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσου καὶ δακτύλου· ὧν τῷ
τίλει παράγραφος· ἐν οἷς βίσει στίχος ἴαμβος τρίμε
τρος. Κεδρῶτε·) τὸ ἐκ κέδρου ξύλα· πεσσάδων
δὲ τ κοιτάνων· πραμνία δὲ τοὺς ὑπηλάκας εἰκάσαι· αὐτὶ
τοῦ ὑπερτρεχμνῶν· ταῦτα οὗτος φησίν, ὡς ὑπερπεπη
δηκὼς τὴν ἔξω πυλῶνος οἶκον· πεσσάδων γὰρ τ βαλαμῶν
αὐχίνης δὲ τ ὑπὲρ αὐτὶ τῆς πρὸ φησίν· ἵνα αὐτὶ τοῦ
πρὸ πρύμνων· τριλύφας ὃ, ἐπεὶ παρὰ δωριεῦσι γλυ
φὴ τις ἦν, ἣ ἐκαλεῖτο τρίλυφος· ἢ ὡς τ δωρικῶν κατοι

εἶμοι τίνλυ ἐστὶν οὗτοι οὓς ἐσορῶ. Σι)σὲν πρέπον.) ἡμῖν γὰρ ἦλθον οὐχὶ σεαυτῇ σωτηρία. Οὔνεκ' ἄνδρασ.) τὸ ἑξῆς ὅτι ἄνδρασ ἀνδρείους. καὶ οὐθενὸς φρύγας δίρων, ἐπαθεν ἅπερ χρὴ παθὼν τοὺς κακούς. Βοηδρομῆσαι.) ὥστε ὦν βοηθὸς δραμεῖν πρὸς τοὺς οἴκους τοὺς βασιλικούς. Πρὶν σὺ τύμως.) πρὶν ἀληθῶς ἴδω τὸ σῶμα τῆς ἐλένης πεφονευμένον ἢ τοι ἡμαγμένον σὺ τοῖς οἴκοις κείμενον. ἢ ἀκούσομεν τοῦτον περάπινος ἦν δούλων. Τὰς μὲν γὰρ οἱ δα.) ὡς ἀπὸ τῆς βοῆς, σὺ συμφορᾶς οὖσαν τὴν ἐλένην ἐγίνωσκον. ἀγνοῶ δὲ ἐπέρασ ἴσχυν ὁ φόνος αὐτῆς. Διὰ δίκασ ἔβα.) σύσημα κατὰ πδεικοπὴν ἀνομοιομερὲς, κώλων καὶ σίχων β'. τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκπαίωνος α' καὶ ἰάμβου. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκπαιώνου β' καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς. τοῦ β' ποδὸς χορείου. τοῦ δὲ γ', δακτύλου. τὸ γ' ἀνάπαισικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκτριῶν χορείων καὶ πυρριχείου. ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ε' τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς. εἰ δ' βούλει ἀνάπαισικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου α' καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ η θ ἰαμβικοὶ τρίμετροι. ἀκατάληκτοι. ὧν τῷ τίλει παρέγραφος. Διὰ δίκασ ἔβα.) δικαίως ἡνέμεσις τὴν ἑλένην ἐπεμώρησατο. ἢ οὕτως. ἡνέμεσις τῆς δίκης τ' θεῶν, ἔμολεν. ὃ ἐσι δίκην ἀπαιτεῖται παρ' αὐτῶν. σὺνεμέσησαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί. Οὐ πυσόμεθα). ἐφ' οὗ ἀκούσομεν πῶς τὰν δόμοις δίκηται. Ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ.) ἐξιὼν τις ψοφεῖ. τοῦτο γὰρ ἔνος τὰς θύρας. τούτους δὲ τοὺς τρεῖς σίχους, οὐκ ἄν τις συγχώρησειεν ὑριπίδου εἶναι. ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ὑποκριτῶν. οἱ

πρὸς τὸ φόβος βοὴ· ἤυπνα κλύω ἐπειδὴ τὸ ἤυπνα πρὸ βηκε, πρὸς· τοῦτο καὶ τὴν βοὴν ἐπήνεγκεν. Τί δ' ἄξιὰ ἡμῖν·) τί δ' ἄλλο ἤ ἐρωτᾷ ἡμῖν· τὰ πράγματα ἡμῖν ἄξια τυγχάνει σεναγμάτων. Ἄλλως. Πεπόνθαμεν ἄξια σεναγμάτων· ἢ οὕτως· πῶς φησὶν οὐκ ἀξίως σὲ νάζομεν, θανεῖν κατακριθέντες. Εὔφημος ἴσθι· σῦφήμει· τί δὲ καινὸν λέγεις. Μὴ δὴ τ' ἐμοὺς·) εἰ μὴ γένοιτο θανεῖν ὑμᾶς συζῆνας ὑπάρχοντος. Ἀρα ρεν ἤρμοσαι·) εἰς τὸν ζυγὸν δὲ τῆς δουλείας ὑπάρχομεν. Ἡ τοῦδ' ἕκατι·) ἆρα χάριν τούτου ἐστὶν ἡ βοὴ κατὰ τοὺς οἴκους. Ικέτης·) παρακλήτωρ. Επ' ἀξίοις τιν ἆρα·) ἀξίως ὅτι καὶ οἱ οἶκος θρηνεῖ σε ἡμᾶς· ἐὰν μὲν οὖν δύφημῶ γράφεται, ἀντὶ τοῦ δυσφημοῦντος. ἴσ' ἢ κατὰ ἀντίφρασιν εἰρημένον· σωδύσμου ὄντος τοῦ αὖ· ἐὰν δὲ ὔφ' ἕν, ἀνθυφημῶ, ἀντὶ τοῦ καταφημῶ· καὶ ἀναβρηνεῖ ὁ δόμος καὶ σημαίνει τὸ ἐνηχεῖ. Πρὸ τοῦ γὰρ·) πρὸ τίνος γὰρ ἄλλου φθέγξαιτο τις ἢ θρηνήσειεν, ἢ ὅτι ἡμᾶς ἀπολλύμεθα. Ἄλλως. Διὰ ποῖον γὰρ ἄλλο ἔμελλε τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις· ἀλλ' ἄπελθε· καὶ μετάλαβε τῆς παρακλήσεως τοῖς φίλοις· προσπεσοῦσα τῇ μητρὶ τῇ μεγάλῃ μακαρίᾳ· ὥστε τὸν μενέλαον μὴ ἀνέξεσθαι ἰδεῖν ἡμᾶς ἀποθανόντας· ἀλλ' ὦ σμιόγνη ἢ ἀνατραφεῖσα διὰ τῶν χειρῶν τῆς μητρός μου· ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ἐλάφρυνον ἀπὸ τῶν κακῶν· ἄγε ἐλθὲ εἰς ἀγῶνα· ἐγὼ δὲ ὁ δηγήσω· σὺ γὰρ ἔχεις μόνη τὸ σήραγμα τῆς ὑμῶν σωτηρίας. Σωτηρία γὰρ·) ἀντὶ τοῦ ἐν σοὶ ἐστὶν ἡ σωτηρία ἡμῶν. Ιδου ἐλαύνω·) ἰδοὺ ἐλαύνω τὴν πορείαν εἰς δόμους· σεσωσμένοι ἐστέ, ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ. Ω κατοικίσας·) ὦ ὑμᾶς οἱ κατὰ τοὺς οἴκους ξυμφορεῖ· οὐ συλλήψεσθε τῇ σμιόγνῃ; Οἱ ἐγὼ·)

ξάνθου. Δίγασ.) ὅπου σωίπτει σι δάκρυα πρὸς τὰς συσροφὰς τοῦ σκαμάνδρου. Σιγᾶτε σιγᾶτε.) αὐξῆς, αὖπαι πρόσθοι, τίχων εἰσὶ ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων μὴ ὧν πλουτοῦσος, τὰς μὲν γὰρ οἱ δὲ συμφορὰς τὰς δ' οὐ σαφῶς. μετὰ δὲ τὸν μβ, κῶλα τρία. τὸ ᾱ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίασ. καὶ παιώνων βˉ. αὖτὶ ἰωνικοῦ. τὸ βˉ αὖτὶ πασικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καὶ βαρὺ. τὸ γˉ, ἰωνικὸν. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ ἐλάσσονος δὶς ἰάμβου καὶ δακτύλου. ὦ ὦ ταῖς ἀποθέσισι παράγραφος. ὦ ὦ τῷ τίλη, κορωνὶς. Εἰς μέσον φόνον.) ἐς τὸ μέσον τοῦ φόνου. ἢ ἔσω τοῦ φόνου περιφρασικῶς. Δικτύων βρόχους.) ἐς τὰ δίκτυα περιφρασικῶς. Ηὐάλω.) ἐὰν κρατηθῶ. Εὐ κατάσηται.) ἐν κατασάσει γίνεσθε. καὶ μὴ θορυβᾶτε. ἀναδραμεῖται φησὶν εἰς τὴν προτέραν κατάσασιν τῆς ὄψεως. ᾧ τὸ μὲν ὄμμα κατεσυγχωκὸς ἔχει. τὸ δὲ πρόσωπον ἀγύποπτον τῶν πεπραγμένων χάριν. τουτέσι πρὸς ποιῆσθε καὶ γὼ κατηφὴς εἶναι καὶ λυπᾶσθαι διὰ τὸν ὀρέσλω. ἵνα μὴ πρὸς χαρᾶς ὑμᾶς ὁρῶσα, σωὴν τὸν κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἐλένης πραπόμενον φόνον. Στέψασα.) κοσμήσασα. Σπάσασα.) θυσιάσασα τοῖς κάτω θυσίασ. Ηκω λαβοῦσα.) ἦλθον φησὶν ἐξθυμιησαμένη τὸν τάφον τῆς πλουτεμνήστρασ. παρὰ δὲ τὸ πρᾶον καὶ θυμιᾶς σιωτέον τὸ ὄνομα ἀντὶ τοῦ πραϋμενῆς. Πρθυμοῦσαν.) πράσσουσαν. θυμένεσαν. Τηλουρὸς οὖσα.) πόρρω οὖσα. ἤτοι τῆλε τῶν ὁρίων τῆς οἰκίασ. ὦ γὴ τῷ τάφῳ τῆς κλυτεμνήστρασ ὦ. ὁ δὲ λόγος ἀλλὰ περίφοβος γέγονα διὰ τὴν γενομένην βολὴν ἐν τοῖς οἴκοις. ὦ ἥκουσα πόρρω οὖσα. Κλύω βοήν.) λήπτη διὰ. Φόβος τις.) δέος ἐπὶ τῷ

βοηθεῖ τῇ. ἤγουν ἐν τῇ μάχῃ. ἴσως φησί τις ἀπὸ τῶν πεζῶν μεθόπλων ὁρμήσας πρὸς τὰ μέλαθρα βοηθὸς παραγενήσεται. Σκέψασθε βέλτιον.) καὶ ἀκριβῶς σκοπήσατε. οὐ γὰρ χρέα γῶν τοῦ καθέζεσθαι. Ἀμάβω κέλευθον.) ἡ τροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ β̄. τὸ ᾱ ἀντισπαστικὸν ἢ μόλιον. ἐξ ἀντισπάστου καὶ τροχαίου. τὸ β̄ ἰαμβικὸν καθαρὸν πενθημιμερὲς. ὦ τῷ τέλει παράγραφος. κατὰ πόδα κομμα σίχοι ἰαμβικοὶ γ̄. ὦ τῷ τέλει παράγραφος. Ὦ διός.) ἡ τροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ β̄ τὸ ᾱ δακτυλικὸν τετράμετρον. τὸ β̄ ἀσυναρτητον ἐκ δακτυλικῆς διποδίας. καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλικοῦ. ὦ τῷ τέλει παράγραφος. Ἀμάβω κέλευθον.) διαβιβάζω τὸν ὀφθαλμὸν ἀκριβῶς πάντα πολυβλεπομένη. Ἰὼ ἀρτιοι ὀλλυμαι κακῶς.) ἐλεεινὸς ὁ θρῆνος ὡς ἔστι νικμηραθαι. Αἰνναον.) δίλειχες. Παρῶν.) ἐν τῇ πόλει ὤν. Κάγιετε.) ἀποκτείνετε. ἀπὸ τοῦ καίω τὸ φονεύω. Ἰέμενοι.) αὐτὶ τοῦ εἶμι. ἀπλούστερον δὲ ὡς γυναῖκα εἶπον. οὐδὲ γὰρ ἔφος ἀφίησι. καὶ βάλλει. ἢ τὸ ἰέμενοι αὐτὶ τοῦ προθυμούμενοι. Κάγιετε.) σύνημα κατὰ πόδα κομμα ὁμοιομερὲς κώλων ἢ. τὸ ᾱ δακτυλικὸν τετράμετρον καθαρὸν. τὸ β̄ καὶ γ̄ καὶ τὸ δ̄ καὶ ε̄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. ἔχει δὲ τὸ γ̄, τὸν β̄ πόδα προκελευματικὸν. ἤτοι τετράβραχυν. τὸ δὲ ε̄ τὸν β̄ πόδα χορεῖον. τὸ ς̄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐχορεῖων. τὸ ζ̄ ὅμοιον. τὸ η̄. τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὦ τῷ τέλει. δύο διπλᾶ ἐξῆς γενδικὰ. ἢ μὲν, ἐν ἀρχῇ τὲ κώλα. ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος. τὸ ἑξῆς, καὶ γίνεται τ̀ λιποπάτορα ἤγαγεν τ̀ λιποδάμον. ἤγαγεν τ̀ κατεκλιπεῖσαν τ̀ ἑαυτῆς χεῖμον. Λιποπάτορα.) τ̀ κατελιπεῖσαν τ̀ πατέρα. καὶ τ̀ μενέλαον. Παραποπεμόν.) τ̀

χρόνους. καὶ αὖτ' ἀλλ' ἄμβου, ἐπιπτέχασιν ἐπίτριτον. ὃς κεῖται ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου. ἢ ἐξ ἰάμβου καὶ τροχαίου. ἔστι δ' ὅτε σύγκειται καὶ διὰ τροχαίου. ὧν τῷ τέλει τῆς παρούσης ἀντιστροφῆς, παράγραφος. φέρε γάρ) τὴν ἀκολουθοῦσι τὸ οὖς τὸ ἐμὸν πρὸς τοῖς πύλαις παραβῶ ὡς τε ἀκούσω. Τί μέλλει δοίκατ' οἴκον.) διατί ἀναβάλλεσθε πρὸ τοῦ ἐπισπᾶσαι πυκνὰ σφάγια φοινίαισιν τυτίσι τὴν ἑλένην φονεύειν. Ἀρ' ἐς τὸ κάλλος.) ἆρα ἐς τὸ τῆς ἑλένης κάλλος βλέψαντες, οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν. οἷον τὸ καὶ σισύχορος ὑπογράφει. πρὸς τῶν καταλῦσαι αὐτῶν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἄμαχα τὸ τὸ ὄμμα αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ἀλλὰς. Ἐὰν ἡ ἐκκεκώφηται ἄνθρωπος, ἔστιν ὁ λόγος. ἆρα μὴ καὶ τὸ ξίφη τῆς ἑλένης ἀναθέντες τὸ κάλλος, ἀνεπαύθησαν καὶ ἀνενδύμησαν γόνασιν. ἐὰν δὲ ἡ ἐκκεκώφωται μετὰ τοῦ ν, ἀπὸ τῶν πρὸς ὀρέστην ἀκουσίων. ἆρα μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς ἑλένης ἀνεπαύθησαν ἔμειναν καὶ ἔασαν τὰ ξίφη. ἐκκεκώφωται. ὡς παρακέκλωται. ἀριστοφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφωνται ξίφη. ὁ δὲ λόγος ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη γεγίνηται τῷ κάλλει. καὶ διαμεμάλακται. ἐὰν δὲ ἡ ἐκκεκόφωνται, ἀπὸ τῶν πρὸς ὀρέστην ἐνδεικτέον. ὅτι ἐκκεκώφωνται αὐτοὶ πρὸς τὸ κάλλος. καὶ ἔασαν τὰ ξίφη. Τάχα τίς ἀρ' γνώσων.) τὰ ἑξῆς ταῦτα ἔδοξε, καλεῖται κυρίως ἀνομοιόστροφα, διὰ τὸ μὴ ἴσα κατὰ σχέσιν. ἴσι γοῦν τῆς παρεστώσης στροφῆς τὰ κῶλα δ'. τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος δ' καὶ τροχαίου. τὸ β' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον. ἐξ ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. τὸ γ' καὶ δ' ὅμοια τῷ πρώτῳ. ὧν τῷ τέλει παράγραφος. Ποδὶ βοηδρόμῳ.) τῷ βοηδρόμῳ. τῷ μετὰ βρῆς βοηδρομοῦντι, ἢ τῷ ἐν τῇ

μεν μέχρι παρειῶν· ἢ ὡς πένθουσαι τὸν ὀρέστην· ἢ ὡς παρθένοι· ἐξ οὗ σωφέβαμαι τὰ πλάγια μὴ ὁρᾶν· Κόραισι.) κόρας φησὶ τὸ ὦπ τοῖς κόραις βλέφαρον· κορὸν γὰρ τὸ μέλαν· ἐλίσσετε καὶ κινεῖτε καὶ διὰ τῶν βερύχων αὐτὸ δίδοτε παντοχόσε· αὐτὴ τοῦ τὰς κόρας· καὶ τὰς ὄψεις ἀποτείνετε παντοχοῦ· ἴυγὴ τὸ πάντη αὐγή· τοῦ παντοχοῦ· ἢ πάντα τόπον δίδοτε τοῖς ὄψεσι· Ο δὲ τις.) φαντασθὲν τὸ ἡμιχόριον ὄχλον τινὰ, τοῦτο πρὸς τὴν ἠλέκτραν φησίν· ἀγρότης ὢν εἶπεν· ἵππεῦ ἢ ὥστο μήτινα ἂν τῶν ἐντῇ πόλει λαμπρῶν ἀφίχθαι· ἀλλ' ἐξ ἀγροῦ τινὰ ποιμένα λέγω, ἢ συβώτην διάπυρα χρέαν· τὸ δὲ τις, ἀόριστόν ἐστιν· οἷον ἀγρότης τις ὅδ' ὢν λέγει δηλονότι, πολεῖται ἥκουσι ἥκετον· ὦπ τὸ σὸν μέλαθρον· Ἀπώλομεν ἆρα ὦ φίλαι αὐτίκα, εἰ τοὺς κηρυμμένους ξιφήρεις ὄψεσθ' ἥκουσι τὸν ὀρέστην καὶ τὸν πυλάδην δείξει καὶ μιμήσει τοῖς ἐχθροῖς· Ἀφοβος ἔχει· ἢ αὐτὴ τροφὴ αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ τροφῆς· ἧς ἦρξε τί δέ με τὸ δέχρεος· κώλων γάρ ἐστὶ καὶ αὕτη ἰσομέτρων ἐκείνῃ ἔ· ὦπ τῷ τίλει παράγραφος· Ἀφοβος ἔχει·) μὴ φοβοῦ· ἄφοβος ἔσο· Στίβος.) αἰσθητικῶς εἶπεν ὁ στίβος· κενός ἐστιν ὁ στίβος· οἱ οὐ δοκεῖς εἶναι κενὸν δηλονότι· Τὸ σὸν βέβαιον.) πρὸς τὸ ἄλλο ἡμιχόριον λέγει ἡ ἠλέκτρα· πῶς δὲ τὸ κατὰ σὲ· ἆρ' ἔτι βέβαιον μένει· Εἰ τόδ' ἔρημα·) εἰ τοῦτο πρὸς τὴν αὐλὴν μέρη εἰσὶ μεμονωμένα· Φέρε γὰρ ἐν πύλαις·) ἢ αὐτὴ τροφὴ αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ τροφῆς· ἧς ἡ ἀρχὴ, δόχμια γὰρ κόρασ· καὶ αὕτη γάρ κώλων ἐστὶν ὁμοίως ἐκείνῃ ἔ· ἐν μέντοι τῷ ἔ κώλῳ, αὐτὴ ἰάμβου ἔχει σπονδεῖον· διὰ διάφορος γάρ εἰσιν αἱ καταλήξεις τ' κώλων· καὶ ὁ παρατέλευτος πούς· ἔνθα γὰρ ἰαμβικὴ κεῖται συζυγία, ἐναλλάττουσι τοὺς

ἀρχήσας. ἐπὴ ὀλίγον ἀλλήλων ἀφεσήκασιν αὐ πόλεις. Ἀλλως. Ἰνάχω ἐκ μελίσσας ἐγένετο φορωνεύς. καὶ φορωνεὺς τούτων ὁ φορωνεὺς ἄρξας τὸ γῶν ἄρχος, φορωνικὸν ἄσυ ἐκάλεσε. ἴσχη δ' παῖδας ἐκ νύμφης ἀγχιάλεως ἄπιν. δρώπαν. γιόβιν. φηγεύς, πόλιν κτίσε φηγέας. καὶ παῖδας ἴσχη τρεῖς. καὶ μέσωνα. τρεῖς δὲ παῖς, μυκηνεὺς ὃς μυκήνας ἔκτισε. φορωνέως δὲ ἀπολλωλότος. καὶ τῶν παίδων τῶν γιόβιν διασκιδασθέντων, ἄρχος ὁ γιόβις βασιλεύσας ὅλην τὴν ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχαίαν. καὶ τὸ φορωνικὸν ἄσυ, ἄρχος ἐκάλεσε.

Τὰ πρῶτα.) λείπει τὸ φέρεσαι. τουτέστιν αὖ τὰ πρῶτα φέρεσθαι κατὰ τὸ ἄρχος. πελασγὸν δὲ ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ αὐτόθι βασιλεύσαντος. Παραμένει χθών.) τὸ πότνιαν καλεῖσθαι. Τὸν δ' ἀμαξήρη.) κατὰ τὴν λεωφόρον ὁδὸν τὴ δημοσίαν. αὐ ἢ εἰς ἄλλην ὁδὸν. εἰς τὸ περῆσαι τὸν οἶκον. Τί δῆτα.) εἰς τί μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα προσάπτεις τὸ φέρειν δηλαδὴ τὴν ὁδὸν. Ἡλίου βολὰς. πρὸς ἀνατολάς. Πρὸς ἑσπέρας.) πρὸς τὴ δύσιν. Ὃς πρὸς ἑσπέραν φέρει.) ἤτοι ἰσχὺν τὸ δυτικόν. ὅπη τῆς ἑσπέρας ἐστὶν. ἢ ὅπη τὸ πρὸς ἑαυτὸν περῶμεν. ἢ ὅπη τῆς νοὸς πέρας ἐστὶν. ἢ ἐσώφερα τίς οὖσα. ἀπὸ τοῦ πάντας εἰς φέρειν. ἤτοι ἔσω φέρειν. καὶ ἡ σαπφὼ ἢ οὕτω τὸν ἑσπέριον ἀστέρα πρόπον πάντ' ἐτυμολογοῦσα τὸ ὄνομα. ἔσπερε πάντα φέρων ὅσα φαεννὸς ἐσκέδασσ' αὖως. Δόχμιαν νῦν κόρας.) οἷον περιφέρεσθαι. καὶ πλαγιάζει τὸ ὄμμα. καὶ φύλασσε. καὶ τὰ πλάγια τῆς οἴκων ὠπῆρη. Ἐλίσσεται γαῖαν.) τὸ ἐξῆς. ἐλίσσεται ἐν βλεφάρων διὰ βεβρύχων. καὶ κόραισι δίδοται πάντα ὅσα ἐστὶ πάντα τόπον τῆθεα δίδοται. καὶ σκοπῆται. διὰ τῶν βεβρύχων δὲ, ἐπειδὴ καθημένην ἔχουσι τὴν πλάκα

λει.) σύνημα κατὰ πδεκοπὴν σίχων ἰαμβικῶν β̄.
ὧν τῷ τέλει παράγραφος. Τί δέ μοι τὸ δὲ χρέος.)
ἡ β̄ αὕτη στροφή, κώλων ἐστὶ ε̄. τὸ α̅ ἰαμβικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον τῶν β̄ πρώτων ποδῶν, χορείων. τὸ β̄
παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος δ̄. καὶ ἰάμβου. τὸ γ̄
ἰωνικὸν ἀκατάληκτον τρίμετρον. ἐκ παίωνος β̄. αὖτι
ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ διὶάμβου διὰ τὴν ἀδιαφορον.
τὸ δ̄ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς. τοῦ β̄ καὶ γ̄ ποδὸς ἀνα-
παίσου. εἰ δὲ βούλει προσοδιακὸν τρίμετρον ὑπερκατα-
λῆκτον. ἐκ παίωνος β̄. αὖτι ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ
χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε̄ ὅμοιον αὐτισραμμένον
πρῶτον ἔχον τὸν χοριάμβον. εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν
ἐφθημιμερὲς. ἢ τὸ παράγραφος καὶ β̄ δίπλα. Τί δέ
μοι χρέος.) ἤγουν τίνα χρείαν καλῆς ἐμὲ σαυτῷ. τοῦ
τίσι τί χρησιμεύσωσοι καλουμένη. Χωρῆτε.) σύνη-
μα κατὰ πδεκοπὴν σίχων ἰαμβικῶν τριῶν. ὧν τῷ τέ-
λει παράγραφος. Δόχμια γὼ κόρασ.) ἡ γ̄ αὕτη
στροφή, κώλων ἐστὶ ε̄. τὸ α̅ καὶ β̄, παιωνικὸν ἡμιόλιον.
ἐκ παίωνος δ̄ καὶ ἰάμβου. τὸ γ̄ ἰαμβικὸν καθαρὸν ἐφ-
θημιμερὲς. τὸ δ̄ ἀναπαιστικὴ βάσις. εἰ δὲ βούλει ἰω-
νικὸν ἀπὸ μείζονος. μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε̄
ὅμοιον τῷ α̅. ὧν τῷ τέλει παράγραφος καὶ δίπλα. ἡμεῖ-
ν ἀρχὴ τὸ κῶλα ἐκτος γενδυκὰ. ἢ ὃ κατὰ τὸ τέλος,
ἐκτος γενδυκ. Εαε λιατετ νῦν. ἢ ἀντίστροφη αὕτη, τῆσα ἔ
στροφῆς. μυκιωίδες ὦ φίλαι. κώλων γὰρ ἐστὶ καὶ αὕτη
ἴσομέτρων ἐκείνοις. τὸ μόνοι α̅ κῶλον, τετρασύλλα-
βον ἔχει τὸ κρητικόν. τὸ ὃ β̄ οὐ καλῶς ἔχει. διὸ καὶ αὐ-
τὴ γράπται παρ' ἐμοῦ καὶ ἔχειν ὡς ὀρθῶς. ὧν τῷ τέλει
παράγραφος. Μυκιωίδες ὦ φίλαι.) πρὸς τὰς ἀπὸ
πὺ χοροῦ διαλείμπει. μυκιωίδας δὲ αὐτὰς καλῆ καὶ

φησιν ἐλπίδας ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις· ἐκ τοῦ λέγειν μὲν, τὸ λαβεῖν τ' ἐρμιόνιν, δόξεις τἄλλα καλῶς ἐρηκέναι· ἐὰν γὰρ τούτου μόνου ἐπιτύχωμεν, πάντα τἄλλα καλῶς ἐρηκας. Σκύμνον.) σκύμνος κυρίως τοῦ λέοντος τίκτον· γνῶθι δ' ὦ ἄνθρωπε. Αὐτὸ σωτρέχει.) ἐς αὐτὸ φθαρέν· αὐτὶ τοῦ φθαρέν· λοιπὸν ὁ χρόνος κἀγὼ ἐνθυς εἰσί.

Σὺ μὲν νῦν.) τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον· σὺ δὲ μένουσα ἔμπροσθεν τῶν δόμων, πρόσδεχου τὸν ἐλθοντα· καὶ παρουσίαν, τῆς παρθένου· καὶ λέγωνεις δόμους· τυραννίδα ἢ διάλογα σημήνασα βόησον μέγα· ὥστε ἔνδον ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι· ἢ τὰς θύρας κρούσασα· Ορφνάσας.) σκοτεινῆς. Επίκχρον.) βοηθόν. Μολεν.) ἐλθεῖν. Τοῦ δὲ συλλήπτωρ.) τοῦ δὲ τοῦ ὄχλου βοηθὸς γενοῦ. Ιχου.) ἐλθέ. Ω συγγένεια πατρός.) παρόσον ὁ τροφὸς ἀναξιβίαν ἔφημε τὴν ἀναμέμιγος ἀδελφήν· ἐξ ἧς ἐγένετο πυλάδης ὡς φησί κράτης· ἢ ἐπεὶ ὁ τροφίου πατὴρ κρίσος, ἀτρέως θυγατέρα ἐλάμβανε τὴν κυδραγόραν· ἅμα δ' οἱ παῖδες· γένος οἱ ἀδελφοί· συγγένεια οἱ ξαμβροί· Εκτεινα μητέρα.) τὸ ἐξῆς ἔκτεινα μητέρα, σοὶ πάτερ ἀρήγων· Κἀγὼ δ' ἐπεκέλθυσα.) κἀγὼ ἐγὼ σωφρονῶ ὧν τοῦ δὲ φόνου· καὶ ἠλθυθέρωσα τῆς δουλείας· Οὐκοῦν ὀνήδη.) οὐκοῦν ῥῦσαι ἡμᾶς· ὡς μέλλων κλύειν τὰ δὲ ὦν ὀνήδισιν, ἐὰν μὴ σωθῶμεν· ὅπ ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησας· Αλλως· Ονήδη τῶν ὀργισθέντων τοὺς ὑπομνήσεις· ὡς κἀ ὁ ποιητής· ἀλλ' ἤτοι ἔπεσι μὲν ὀνήδισον· Δακρύοις κατακάνδωσε.) ἤγουν σοὶ δὰς δακρύων ποιῶ· οὐ γὰρ ἔχω ἄλλο ὅπ· Εγὼ δ' οἰκτοις.) ἐγὼ δὲ δυκαίως κἀ ἐρίνυσις· Εξορμώμεθα· ἐξέλθωμεν· Ακουτίζουσ'.) ἢ κατεκόντιζον ὄχον· ταῦ αὐδυκαίως ἔπαυσα· Δίκη μία.) πμωρία· Οφείλετε.) ἀπόκεισθε· χρέος ἔχεσθε· Μυκηνίδες· ὦ φί

ὕπ ἐπορβύθη ἡ ἑρμιόνη πρὸς τὸν τῆς κλυταιμνήστρας τέ
φον. Συλλάβετε ὅμηρον.) ἐνίσχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν.
Παῦ γὰρ ἓν φίλον.) ὡς ἐλέγομεν. ἓν σῶμα. καὶ μία
ψυχὴ ἐσμεν. πᾶν γὰρ τὸ καθ ἡμᾶς. ἓν φησὶ καὶ ταυτόν
ἐστιν. Αλλως. τοῦτο φησὶν ὡς εἰ πυκὰ ἐξ ἡμῶν κα
κώσει, ὁ τοῖς τρισὶν ἢ βλάβη πεδεῖσαται. κοινὰ γὰρ
τὰ τῶν φίλων. ἓν φησι καὶ ταυτόν ἐστι πᾶν τὸ καθ ἡμᾶς
καὶ ὡς ἐπεῖν, ἓν σῶμα. καὶ μία ψυχή. Σπάσαντ ἐν
εγκεν.) ἀπογυμνώσαντες ἔγκεν πρὸς αὐτὴν τὴν δέρη τῆς
παρθένου. Ελένης πῆμα.) αὐτὶ τοῦ τὸ σῶμα. Μέ
θες πεπᾶσθαι.) αὐτὶ τοῦ ἀπολαῦσαι. τουτέστι συγχώρει
τῷ πατρὶ τὴν ἑρμιόνην πρὸς ἀπόλαυσιν. καὶ ὄψεσιν κτή
σασθαι. ὅθεν καὶ τὸ πολυπάμμονος. ἐτυμολογεῖται δὲ
πατὴρ, παρὰ τὸ πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχοῦ πολλῶν καλῆ
σθαι βούλομαι πατὴρ δόμων. αὐτὶ τοῦ δεσπότης.
Ην δ ὀξυθύμου.) ἐὰν δὲ ὁ τῇ ὀργῇ πολὺς ἐλθῇ, καὶ
περίσωσε ἀπολύμενον. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κτείνω
σε, τότε καὶ σὺ τὴν παρθένον ἀπόκτεινον. Επαλξιν).
βοήθειαν. Εἴρηται λόγος.) πεπλήρωται. Ω τὰς
φρένας.) ἁρμόζουσα μὲν αὐθράσει διὰ τὰς φρένας.
γυναιξὶ δὲ ὁμοία τὸ σῶμα. αὐτὶ τοῦ δυσπειθὴς οὖσα.
καὶ γυναικὸς φύσιν ἔχουσα. ὃ καὶ βέλτιον. Αλ
λως. πρέπον. ἤγουν σῶφρον. καὶ ἁρμόζομενον γυναι
ξί. τὰς μὲν γὰρ ἀρετὰς γὰ ὁ πλάτων κοινὰς εἶναι φησί.
πλεονεκτεῖν δὲ ἴσως τοὺς ἄρρενας. Η ζῶν.) ἢ πνεῖ συ
ζῶν. τὸ γὰρ ζῶν, αὐτὶ τοῦ συρῶν, καὶ σωοικῶν. τὸ δὲ ἀ
ξιουμένη. οἱονεὶ κοσμουμένη. τιμωμένη. αὐτοίκεια ᾗ ταῦτα
τοῦ προκειμένου ἀγῶνος. Ει γὰρ γένοιτο.) εἴτε τοῦτο γέ
νοιτο. Τίνος χρόνου.) ὁ ποίου χρόνου. Ως τ ἄλλα γ εἶ
πας.) ὡς τ ἄλλα με εἶπας κάλλιστα. εἰ τοῦτ δύτυχήσω

γένετο πᾶν ἑλλήνων ἄξιος κρίνης. οὐ τυραννικῶς. ἀλλ' ὁμῶς ἰσχὺν καὶ ἐπικουρίαν ἔλαβον ὑπὸ θεοῦ. ὃν πατέρα οὐ καταισχυνῶ. διὸ ὧν ἂν ἀνδρὸς ἀποθανοῦμαι.

Τί σοι μαι.) πῶς ῥήσομαι. Ἐνὸς χρῄ.) τοῦ μὴ φονεύθῆναι. Κτανοῦσι.) μὴ θανοῦσι. τοῦτο κατ' ἰδίαν λέγει. λέπει δὲ τὸ γενέσθαι. κτανοῦσιν ἡμῖν ἕτερους. οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀναιρεθῆτε. τοῦτ' ἴσιν οὗτ' ἔχήσομεν, εἰ καὶ ἔνα πᾶν ἐχθρῶν ἀνέλωμεν. καὶ μὴ παρ' ἐκείνων ἡμεῖς ἀναιρεθήμεν. Εὔχομαι πάδε.) ἡμῖν γενέσθαι δηλονότι. Ὃ βούλομαι χρῄ.) ὃ χρῄ νομίζω πρέπον, τοῦτο καὶ μόνον ὀνομάζων ἀδεπάνως σώφρονόμαι. Ἀλλως. ἐξ ὧν οὐδὲν βλαπτόμενα, οὐδὲν κωλύει σώφρονεῖν ἐαυτοὺς λόγω. τὸ δ' ἐν φησὶ καὶ σῶκτον ἡμῖν πρᾶγμα. τὸ πνὰ τούτων λαβεῖν ὑποχείριον, οὐ βούλομαι διὰ σόματος μόνον προφέρειν. τοῦτ' ἔσι μέχρι λόγων ματαίων σῴζειν. καὶ ἀζημίως πέρψαι τὴν ἐμαυτοῦ ψυχήν. τοῦτ' ἔσι μὴ μιτὰ τοῦ ζημιῶσαι πνὰ πᾶν ἐχθρῶν. καὶ πιμωρήσασθαι.

Ἐγὼ κασίγνητε τοῦτο αὐτὸ φησὶ τὸ πνὰ λαβεῖν ὑποχείριον τούτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισὶ φέρειν νομίζω. ἢ τοι καὶ τὸ ἀναιρεθέντας τῆς ἐλένης σὺν δρᾶσαι καὶ τὴν ἐρμιόνην. ταῦτα δ' ἐξῆς ἐπάγει. Λέγ' ὡς τὸ μέλλειν.) ἐπὶ φησὶ πόθεν ἀρήσομεν τὴν σωτηρίαν. οἱ δὲ γάρ σε σωθῆναι τυγχάνουσαι ἀπ' ἀρχῆς. ἀλλὰ λέγε φησὶν πᾶν ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν πῶς πράξεις. Ἀλλως. τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον, ἔχει πνὰ πέρμνον. Εἰδότ' ἠρόμην.) σὲ τὸν μηνύσοντα ἠρώτησα. Ὑπὸ τίνος.) ὑποβάλλεις. Χοὰς.) χοὰς λέγονται ὧν πᾶν ἐχθρῶν. Καὶ δή τί μοι.) τίνος χάριν τοῦτο ἠρνήσω. τί τοῦτο ἔπρας. ὅμοιον τῷ ὑποτίθεις πνὰ ἐλπίδα. τίνα γὰρ φησὶν ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις. ἐκ τοῦ λέγειν

Μὴ γὰρ.) ἆθε μηκέτι ῥάιδιον ἐμὴ ἑλκύσω κατ' ἐκείνης τὸ ἔφος. Ην δ' οὖν.) ἢν δὲ μὴ ἐγκρατεῖς γενώμεθα τοῦ φόνου τῆς ἑλένης, καύσαντες τοὺς δόμους τοὺς δὲ ἀποβαλούμεθα. ἑνὸς γὰρ τοῖν δοῖν οὐκ ἀποτυχόντες, λάβοιμεν δόξαν. Αλλως. θατέρου δυσχήσαντες, ἢ φονεύσαντες αὐτὴν, ἢ καύσαντες τὸν οἶκον, δόξαν ἕξομεν. Πάσας γυναῖκας.) ἀξία συνῆδαι ὑπὸ πασῶν γυναικῶν, ἢ τοῦ τυνδάρεω παῖς. ἥτις κατέσχυνε τὸ γένος ἑαυτῆς ἤτοι τοὺς συγγενεῖς. ἢ τὸ ἑαυτῆς γένος. τουτέστι τὰς γυναῖκας. Φόβ.) θαυμασικὸν. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κάλλιον ἀληθοῦς φίλου. οὐ πλοῦτος. οὐ βασιλέια. Αλόγιστον δὲ π.) ἀσώτατον δὲ ἐστὶν τὸ αὐταλλάξαι τὸ πλῆθος αὐτὸ, τοῦ δυνατοῦς φίλου. ἕνα φησὶν ἀνδρα σωτὸν προκρίνησιν αὐτῆς ἀλογίστου πλήθους πῶν πολλῶν. Αλλως. ἀσώτατον καὶ μωρόν ἐστι, τὸ αὐταλλάξασθαι αὐτί τοῦ γενναίου φίλου πλῆθος. ἤγουν τὸ προτιμᾶν τὸ πλῆθος, αὐτὶ τοῦ γενναίου φίλου. οὐ γὰρ τὸ πλῆθος θέλων δηλοῖν ἀλόγιστον. ἀλλ' ὅ π αὐταλλαγμα γινόμενον τὸ πλῆθος γενναίων φίλου. τουτέστιν αὐτὶ γενναίου φίλου λαμβανόμενον, ὡς πλέονος τινὸς ἄξιον, ἀλόγιστον λαμβάνεται. καὶ ἐστὶν ὅμοιον τῷ τοξεύς παρὰ γένυν, αὐτὶ τοῦ τοξέως. Εξοδεύσω.) ἐμηχανησάμην. Καὶ πλησίον.) καὶ ἴσως τῶν κινδύνων παρυπῆρχον πλησίον ἐμοῦ. καὶ αὐτίως συμβουλεύεις μοι ἐκδίκησιν τῶν πολεμίων. καὶ οὐ μακρὰν ὑπάρχεις. Επαινῶ σε πάσομαι. ἐπειδὴ βαρὺς ἐστὶ καὶ τῶδε. ἤτοι σὲ τῷ λέαν ἐπαινεῖσθαι. ἐγὼ δὲ ὁμολογουμένως ἀποθνήσκων, δράσασ' τί τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς, χρήζω θανεῖν. ὅπως ἂν πανέλωμεν. καὶ ἀφανίσωμεν οἵ πυες προὐδώκαν ἐμέ. καὶ ὅπως θρίψωσιν οἵ πυθ, καὶ ἐμὲ ἐποίησαν ἄθλιον. ἀγαπεμέμνονος παῖς ὑπάρχω. ὅστις ἀρχηγὸς ἐν

τῶν τῆς οὖ τῆ ἑλλάδι ἀνθρώπων. ὧν τοὺς πατέρας ἀπέκτειναν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐξερημέναις ἀνδρῶν ἐποίησαν. δύχη δ' ἔσαι πῦρ τε καὶ θυσίας ποιήσουσι τοῖς θεοῖς σοί τε κἀμοὶ δύχόμενοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ. ὥστε τυχεῖν αὐτῶν δηλονότι. ὅτι ἐποίησαμεν φόνου κακῆς γυναικὸς τῆς ἑλένης δηλονότι. μητροφόντης δὲ οὐκ ὀνομάζη ταύτην κτανὼν. ἀλλὰ ἀπολιπὼν τοῦτο τὸ καλεῖσθαι μητροφόντης, πεσὴ ὧν τὸ κρεῖττον. λεγόμενος φονεὺς τῆς πολυκτόνου ἑλένης, ἤτοι τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς γενομένης. οὐ πρέπει τὸν μενέλαον μὲν οὕτω χεῖν, τὸν δὲ σὸν πατέρα καὶ ἐμὲ κἠ τὴν ἀδελφὴν θαπτεῖν. τὴν μητέρα τε. ἐῶ τοῦτο οὐ. γὰρ λέγειν δύπρεπὲς. ἔχειν τε τοὺς σοὺς δόμους, λαβόντα τ' ἑαυτοῦ γυναῖκα, διὰ τὴν ἀνδρίαν τοῦ ἀγαμέμνονος. ἧδε γὰρ μηκέτ' ζώη ἢ μὴ κατ' ἐκείνης λήψομαι μέλαν φάσγανον. ἤτοι θανάτου ποινητήριον. Μεθέμεν.) ἐνβάλομεν. Ὑπὲρ πάσης ἑλλάδος.) ὑπὲρ ἁπάντων ἑλλήνων δώσει τιμωρίαν. Νύμφας.) καὶ τὰς γέας ἐποίησεν σωφρονεστέρας ἐσχημένας. Ὀλολυγμὸς ἔσαι.) αὐτί τοῦ χαρὰ γενήσεται. καὶ δύχη. ὅμηρος. αὐδὴ ὀλολυγὴ πᾶσαι.

Πῦρ τ' ἀνάψουσι.) αὐτί τοῦ καὶ θεοῖς θυσίαν ποιήσουσι. Κεδνὴ ἀρώμενοι.) σωτεράν. γὰρ δὲ τὰ ἀγαθά. οὐχόμενοι ἡμᾶς τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν. διότι ἐποίησαμεν φόνου κακῆς γυναικός. ὁ μητροφόντης τὸ τοῦ μητροφόντου ὄνομα φυγών, εἰς τὸ βέλτιον ὄνομα ἔρχη. ἑλένης φονεὺς λεγόμενος τῆς πολυκτόνου. Μητρὸς ἐῶ.) τὴν μητέρα ἀφίημι. οὐ γὰρ ἀκόλουθον ὑπομιμνήσκειν σε τοῦ φόνου τῆς μητρός. Διὰ ἀγαμέμνονος δόρυ.) διὰ τὴν συμμαχίαν τοῦ ἀγαμέμνονος ἀπολαβόντα τ' ἑλένην οὐδεὶ αὐτὸν πρὸς τούτοις ἔχειν τοὺς σοὺς δόμους.

ἡμᾶς οἱ πρόμεθα μέν, χαίρομεν δ', ὡς μέλλοντες αὐτὴν φονεύειν. τὸ οὖν τότε, ἢ ὅτε εἰσερχόμεθα. ἢ ὅτε φονεύομεν αὐτήν. Ἀλλως. καὶ ἡμῖν τοῖς δυσὶ τοῦτο φησὶν ἔσαι τὸ δεῖν μὲν δακρύειν. χαίρειν δὲ τῇ διανοίᾳ. καὶ ἡμῖν γενήσεται, ἅπερ ἐκείνη τότε. ἡνίκα εἰσιλθόντες πρὸς αὐτὴν ἱκετεύομεν. ὡς γὰρ ἐκείνη ἡμῶν ὀδυρομένων, προσποιήσεται μὲν δακρύειν, χαιρήσεται δὲ κατὰ τὸ ψυχίον, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἱκετευούσης, προσποιησόμεθα λυπεῖσθαι σὺν δόλῳ χαίροντες ὧν τὸ μέλλειν αὐτὴν ἀναιρεῖν. Ἀλλως. καὶ ἡμῖν τὸ τε ταῦτα πράττεσαι ἅπερ κεῖνη ἤνυσεν τὸ ἔξωθεν δακρύειν. ἔκποθεν δὲ χαρὰν ἔχειν τῇ ἐλπίδι τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς. Πρόσθεν δ' ὀπαδῶν.) καὶ πῶς φησὶν ἀναιρήσομεν αὐτὴν. ἔμπροσθεν τῶν θούλων. Τὶς ὄλεθρος.) ὥσπερ τὸ τεχὺς λέγεται σήμοτε αὐτὶ τοῦ τεχέως, οὕτως σὺ ταῦθα τὸ τίς, αὐτὶ τοῦ κατὰ τίνα τρόπον. ἐπιρρήματικῶς. Ἐκκλείσομεν.) ἀποσφαλίσομεν αὐτούς, ἄλλον εἰς ἄλλην εἴγλην. Καὶ τὸν μέ.) καὶ τὸν μὴ σιγῶντα. ἀλλ' ἐμφάνοντες τὴν βουλὴν, ἀποκτήνειν πρέπει. Εἶ τ' αὐτό.) εἴτε αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ ὅπου χρειὼν καὶ ἀναγκαῖον τέτνειν. ἤτοι ἀφορᾷ κῇ πορεύεσθαι εἰς τὸ φονεῦσιν τὴν ἐλένγλιν. μαρθάνω καὶ νοῶ τὸ σύμβολον καὶ τὸ σημῆον. Εἶ τ' αὐτό.) φανερῶς τὸ ἔργον ὅπου ἀφορᾷ πρέπον. Ελένγλιν ἀποκτήνειν.) καταλαμβάνω τὸ συμφώνημα. Μαρθάνω.) νῶ φησὶν ἐγνων πῶς δεῖ φονεύειν τὴν ἐλένγλιν. Εγνως; ἤτοι ἐγνώρισας ὁ λέγω. ἄκουσον δὲ καὶ πῶς καλῶς βουλεύομαι. εἰ μὲν γὰρ ἦς γυναῖκα σώφρονα μεθέμεν καὶ ἐκινοῦμεν τὸ ξίφος, ἦν ἂν ὁ φάνος δυσκλεὴς κῇ ἄδοξος. νῶν δ' δόσις δὲ κλὼ ἡ ἐλένγλη δηλοῖ ὅτι, αὐτὶ τοῦ πμωρεῖσθαι τὸ ὑπὲρ πάν

μεν. ἀλλὰ τίνι τρόπῳ φησὶν αὐτὸν ἁλῶμεν. ἕτοιμος γάρ
εἰμι πρὸς τὸ σφάξαι. ἢ εἰς ἐμὲ δώμασι τὸ κτεῖναι. τοῦτ'
ἔστιν ἡμῖν καταλειφθήσομαι. Ἀποσφραγίζεται.) σφρα
γῖδας ἐπιτίθησιν. ὡς δὴ πάντα κληρονομήσας τὰ ἐμὰ.
τὸ μὲν φησὶ σφραγίζει τῶν ἡμετέρων. τὸ δ', ἀποσφρα
γίζει. γράφεται καὶ ἀποσφαλίζεται. Ἀλλ' οὐκέτι.)
ἀποσφαλισθήσεται δηλονότι. Ἔχει γὰρ βαρβάρους
ὑπάρχοντας.) ἤγουν ἀκολούθους. καὶ δούλους. οὕτω φησὶν
ὑπερβαλλόντως ἐτρύφα ἐν τῇ βαρβάρων χώρᾳ, ὡς
μηδὲν ἡγεῖσθαι τὴν ἑλλάδα πρὸς τρυφήν. τρυφηλότε
ροι γὰρ τὸν βίον οἱ βάρβαροι διάγουσι. μείζονι τῇ ἀσίᾳ
τῆς εὐρώπης. Τρίσαμεν.) δηλαδὴ σαμεν. Οἵους ἐνό
πλους.) οἵους ἐκὼς ἦναι ἐπιτηδείους εἰς τὴν τῶν οἴω
πλων, καὶ μύρων ὑπηρεσίαν. Τρυφᾶς γὰρ ἥκει.) τρυ
φᾶς λέγει, οὓς ἐκτροίασε δυνούχους. καὶ θεράποντας ἢ
γαγεν. Ὡς Ἕλλας.) ὥστε ἡ ἑλλὰς ὅσον εἰς αὐτὴν, μικρὸν
ὑπάρχει κατοικητήριον. Οὐδὲν τὸ δοῦλον.) ἀδέ
νης φησὶν οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς ἐλευθέρους μάχεσθαι διὰ
τὸ μὴ τολμᾶν. Καὶ μὴν.) οὕτως τόδε πρᾶξαι ἐκδυ
σίρου βαναῦν οὐχ ὑποχωρῶ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ οὐχ ὑποχώ
ρησω βαναῦν δίς σοί γε βουβῶν. Τὸ πρᾶγμα δηλα.)
τὸ πρὲ τοῦ φόνου τῆς ἑλένης πρᾶγμα δήλωσον. καὶ ἐ
πὶ ποίῳ τρόπῳ ταύτην μέλλομεν ἀναιρεῖν. Εἴσιμεν.)
εἰσέλθωμεν εἰς τοὺς δόμους. ὡς ἀποθανούμενοι. Ἔχω.)
νοῶ ὅσον λέγεις. τὰ λοιπὰ δὲ οὐ νοῶ. Γόους,) θρή
νους πρὸς αὐτὴν ἐπιθήσομεν. δι' ἃ ἡμᾶς πανθάνομεν ἥκ
γουν ποιήσομεν τὰ ἡμέτερα δυσυχήματα πρὸς αὐτὴν
θρῆνον. Ὡς τι δακρύσαι, οὕτω φησὶ πρέπαθῶς δακρύ
σομεν, ὥστε αὐτὴν οἰκτον κινῆσαι. ὧν τῷ ἡμετέρῳ θανά
τῳ λάβρα χαίρουσα. Καὶ γῶν παρέσαι. καὶ γὰρ

καπεσήσατο ἀμφικτύων ὁ θηκαλίωνος σὺν θερμοπύλαις τῆς θετταλίας· ἕτερον σὺν δελφοῖς καπεσήσατο· καὶ τὸ σὺν θερμοπύλαις ἀναλαβὼν τὰς σωτηρίους αὐτῷ μάχας δύο πεποίηκε· καὶ νόμους ἔθετο καθ' οὓς ἔμελλον ἑκάστοις διοικεῖν· ἀπέλιπεν δέ τι προσθεῖναι ἐφ' ἑκατέραις ταῖς συνόδοις· καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τῶν δελφῶν τῷ σωτηρίῳ· ἐπέτρεψε· μετὰ δὲ πολλοὺς χρόνους, ὄργυιος ὁ σισύφου ἐλθὼν ἐκ τῆς ἀσσίνης αὐτοσεί· καὶ πολεμοῦντας βύρρωνα μὲν πολίτας πρὸς ὀπουντίους λοκρούς· πόλεμον φονεύοντος· συμμαχήσας τε ἐνίκησεν· καὶ ἧρξεν αὐτῶν· ἐγένοντο δ' αὐτῷ παῖδες, φῶκος· καὶ θόας· ἀλλ' ὁ μὲν θόας ἅμα τῷ πατρὶ, εἰς κόρινθον ἀπήλασεν· φῶκος δὲ δεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρὸς, φωκέας αὐτοὺς ὠνόμασεν· Οὐκ ἔσιν·) οὐχ οὕτω ποιήσω· Ἀλλὰ ταῦτα μὲν·) ἃ ἐσί σοι ὑπὲρ ὑμῶν διὰ φροντίδος· τοῦτό ἐσιν ὁ θάνατος, κἀμοὶ διὰ φροντίδος ἐσίν· Ἐπὶ δὲ καθαυτοῦ μέρα·) ἐπὶ δὲ ἅπαξ ἐκρίθη ἀποθανεῖν ἡμᾶς, πρὸς ἀλλήλους σκιπτώμενα· ὡς σὰν τῷ μενελάῳ κακὸς προστριπτώμενα· ἵνα μὴ μόνοι δυσχωμεν ἡμεῖς· Ὦ φίλτατ·) εἰθε γὰρ τοῦτο ἰδὼν ἀποθάνοιμι· Πιθοῦ νῦν·) πάθητι δὲ· καὶ τὴν σφαγὴν ἀνάβαλοῦ· Μενῶ·) προσκαρτερήσω· ἢ τὸν ἐχθρὸν κολάσω· Σίγα νῦν·) ὑφορᾶται τὰς τοῦ χοροῦ· σεσόμιρε γὰρ αὐτὰς ἐχθρὰς εἶναι· τὸ δὲ ὡς αὐτί τοῦ γὰρ· ἢ αὐτὶ τοῦ ὅπ· Πῶς οὖν ἕτοιμον·) τὸ ἑξῆς· ἢ γὰρ φησί τοῦτο δύκολον, καὶ ἕτοιμον τὸ φονεῦσαι τὴν ἑλένην, καλῶς ἂν ὑμῖν ἔσαι· ἀλλὰ τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἕτοιμόν ἐσι· τὸ γὰρ ἕτοιμον καλόν ἐσιν· ὁ δὲ λόγος τοιοῦτος ἐσί· τὸ γὰρ ἑτοίμως καὶ δυχερῶς ἢ ἑλένην κατεργάσασθαι, καλόν ἐσιν, εἰ ὅλως δυνατὸν τοῦτο πρᾶξαι· ἕτοιμος γὰρ εἰς τοῦτο ἐμί, ἐπεὶ μὴ καταληφθήσῃ

σοιχείοις, ἐξ ὧν εἰμί· ἀλλὰ πλανοίμην εἰκὴ ὑπ' οὐδενὸς τῶν στοιχείων λαμβανόμενος. Αλλως. μήτε τὸ σῶμά μου φησὶν ἀποθανόντος μου γῆ παραδέξαιτο. μήτε εἰς αἰθέρα ἡ ἐμὴ ψυχὴ χωρήσοι, εἰ σε προδοίην τοιοῦτόν τι μὴ ἐνθυμηθεὶς τοῖς στοιχείοις τελευτήσας· οἱ γὰρ ἀποθνήσκοντες κατ' αὐτοὺς, εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύονται ἐξ ὧν εἰσί. Αλλως. εἰθε μὴ προσδέξαιτό με τὰ στοιχεῖα ἀποθανόντα ὡς βδελυρὸν φιλοσόφου· καὶ ἀποστρέψαιμον, εἰ σε ἐγὼ ποτὲ ἐγκατέλιπον, ἐλευθερώσασ' τὸ ἐμὸν μέρος φιλοσόφου· ἤνουν ἐμαυτὸν ἄφετον ποιήσασ' ἀπολιποιμί σε· καὶ γὰρ σωφρονοῦσά σοι τὴν μητέρα· καὶ οὐκ ἀπεργάσομαι· καὶ πάντα συνεβούλευσα· ὧν ἕνεκα σὺ δίδως τιμωρίασ· πρέπον οὖν ἐμοὶ σώσαι σοὶ βαρεῖαν καὶ τῇ δόξῃ· ἐμὴν γὰρ αὐτὴν κρίνω γυναῖκα ἧς τινος τὴν κοίτην ἐπλήσασα. Τί γὰρ ἱερὸν καλὸν ποτε·) τί γὰρ ἔχω φησὶν ἀπολογήσασθαι ἐς τὴν πατρίδα ἐπανελθὼν, εἰ προδοίωσι δυσυχοῦντα· τότε φίλος ὢν ὅτε οὐ τύχης. Γῶν δελφίδ' ἐλθών·) ὕστερος ὁ λυκόρασ με τὸ τ' κατεκλυσμὸν, βασιλεύων τῶν πρὸ τὸν παργασσόν, ὃν πόλιν ἔκτισε, καὶ γῆμασ μελαίνθειαν τὴν δωκαλίωνος, ἐποίησε μελανίδα. ἐκ δὲ μελανίδος. δελφός· ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος παραλαβών. ἔγημε κασαλίαν· ἀφ' ἧς ἡ κρήνη τοὔνομα ἔχει· καὶ ἔχε κασάλιον καὶ φημῖνον· ὃν φασὶ πρῶτον ἐξαμέτρῳ χρῆσαι· πόλιν δὲ κτίσας ἀδελφὸς, δελφίδα ὠνόμασε· μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἦρξε κασάλιος· οὗ ὗος οὐλάφριος· οὗ νοῦπος· ἐξ οὗ δελφοὶ πολεμοῦντες πρὸς τοὺς ὅμόρους, ἀναρχίαν εἵλοντο· καὶ τὸν ἀκρίσιον μετεπέμψαντο ἐξ ἀγροῦ· ὃς αὐτοῖς τὸν πόλεμον καλῶς διέθετο· καὶ κατὰ ζῆλον τοῦ ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου·

Τί γάρ.) τί γάρ ἀρμόζει, ἀποθανεῖν σε μετ' ἐμοῦ; Ἠρώτησε μὲ εἰ προσήκειμε ἀποθανεῖν μετὰ σοῦ, κἀγὼ σε αὐτὴρωτήσω· τί δὲ προσήκειμε ἐξ ὧν, τῆς σῆς φιλίας· καὶ ἑταιρείας χωρίς. Οὐκ ἐκπαγδ.) οὐκ ἐφόβησας τὴν σὴν μητέρα καθάπερ ἐγώ. Σὺν σοί φε.) οὐ πρὸς τὸ ῥηθὲν ἀπεκρίνατο πυλάδης ὑπὸ ὀρέστ. θέλει γάρ λέγειν ὅτι σωπᾶ σὲ βησάσοι· ἰδίως. ὁ ταῦτα δὲ ὁ δυρπίδης, τοῦ πυλάδου ἔμπροσθεν εἰρηκότος ὅτι ἐκβέβληται ὑπὸ τοῦ πατρὸς· εἰ μὴ ἄρχ αὐτίπεται ὡς μετὰ θανάτου τοῦ πατρὸς δωμήσεται κατελθεῖν.

Ἀπόδος.) σεαυτὸν ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου σῶον. Σοὶ μὲν γάρ.) σοὶ σωτὴν σῶζε πῷ πατρί· οὐ γάρ οὕτως ἔχεις τύχης ὡς ἐγὼ· σοὶ γάρ ἔξεσιν εἰς τὴ πατρίδα ἐπανελθεῖν. Τῆς δ' ἐσφάλης.) τῆς δὲ τῆς ἠλέκτρας ἀπέτυχον· ἵνα σοι ἐγγυησάμενος τὴν σὴν φιλίαν πρὸς ἐμοῦ· σὺ δὲ ἄλλο γνώμονα λαβὼν· πιχοποίησον· ἐμοὶ γάρ πρὸς σὲ συγγένεια οὐκέτι γενήσεται. Ἀλλ' ὦ πόθεινον.) ὦ πόθεινή ὁμιλία ἐμοί· τοῦτ' ἔστι σύ· ὦ πόθεινος ὁμίλουν ἐγὼ· σώνομα δὲ τοῦτο· πόθεινα αὐτὶ προσώπων τὰ πράγματα· ὧν ἔστιν ἄπατα τὰ πρόσωπα· οἷς ὧν ἀνάπαυσις ἐμὴ· καὶ ὧν ἄλγος ἐμόν· αὐτὶ τοῦ σύ· ἐφ' οἷς ἀναπαύομαι ἐγὼ· καὶ σὺ, οἷς ἄλγος ἐμοὶ προξενεῖς. Οἱ γάρ θανόντες.) δέον οὕτως εἰπεῖν· οἱ γάρ θανόντες χαρμάτων πεπαῦνται, πεπόμεθα εἶπεν· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν θανόντων ὅσον οὔπω ἔσεσθαι ἔμελλεν· Ὄνομα ὁμιλίας.) ὅπ ὁμιλίας τῆς φιλίας φησί· σημεῖωτέον ὃ πρὸς τὸ ἐνφοινίκαται, ὁμιλίας χθονός. Ἔστι τοῦτο.) τὸ χάρεν· Πεπόμεθα.) κεκρυμμεθα· Ἤπου.) οὕτως μακρὰν ἀπέχεις τοῦ ἐμοῦ σκοπιοῦ· Μηθ' ἅμα μου.) ὅ ἔστιν ἀποθανών, μὴ σῶσθείω

σοιχείοις·

πολλαφθήσομαι τοῦ σοῦ βανάτου. ὡς μιτὰ σὲ πθυνκίν
νω. ἀλλ' ἄμασοί, τοῦ παρόντος οἰχήσομαι χρόνου.
Τ'ρπου. πρπου πρ'ψιν μαπάσασ' ὠφιλείασ'. εἰτὸ πδεῖν
βαλεῖν χέρα τοῖς πέλας βιβηκόσι βανάτῳ, ὑπάρχει
πρ'ψεως ποιητικόν. Τί γὰρ αὐδοῦμαι τάλασ'.) ἤχουσ
καὶ αὐτὸς πδεῖβαλεῖν σε βούλομαι. Γαμήλια γαμή
κὰ. Κέδρῳ πιχνάσματα.) τὰ ἐκκέδρῳ κατάσκευά
σματα. ἐκ γὰρ κεδρίνου ξύλου εἰώβασι τὰς βήκασ κα
τασκευάζειν. Ηδὶς αὖ.) δυφραντικόπατα εἶη αὖ ταῦ
τα εἰ οὕτω γένοιτο. ὁρᾶς δ' ἀνὼ ὅτι ἐσερήμεθα φί
λων, ὡς τε κοινωνεῖν ἡμᾶς ἀλλήλοις δ'ηλονότι τοῦτό
φου. Εσαν ἰσμεθα.) ἐσερήμεθα. Σπουδῶ ἔχων.)
σπουδάζων. Ο κακὸς,) ὁ κακότροπος. Επισκή
πτροις.) ὦ τῇ βασιλεία. Μὴ σώζειν φίλους.) τὸ μὴ,
πδεῖπεῖν. ὅπ ἠυλαβεῖτο. καὶ παρητεῖτο αὐτεπεῖν μὴ
σώζειν τοὺς φίλους. οἱ γὰρ γνήσιοι φίλοι. καὶ πρὸς τὸ
πλῆθος οὐ παρωτέυνται κινδυνεύειν. ἢ τὸ πλῆθος ἠυλα
βεῖτο πρὸς τὸ μὴ σώζειν τὰς φίλας. ἢ εἰπεῖν βύλαβεῖτο.
Οὐ δ' ὁμ ἔδοξεν.) ἤχουσ οὐ δὲ διάβεσιν καὶ γνώμ ὡ ἔ
δοξεν. ὅπερ ἐσιν ὀλίγον πρὸς τὸ διεγερθῆναι, καὶ αὖ
πποφασθαι τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλ' ὦ τοῖς σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδα, ἤγαν ὦ τῇ βασιλεία, ὧ ἤλπιζε κατέχειν
ἀποθανόντος τὰ ὀρέσου, ἠυλαβεῖ το σώζειν τὰς φίλας.
ἀλλάγε σκεψώμεθα ὅπως ἀντὶ τοῦ πᾶς δράσαντες
γενναῖα καὶ ἀξιώτατα τοῦ ἀγαμεμνονος, ἀποθανούμε
θα. Βραβῆς.) κυρίως ὁ ἀγωνοθέτης. Αποδείξω πό
λει. ἤχουσ τοῖς πολίταις ἀποδείξω τὴν βυλίγειαν.
Σὲ δ' ὧ σὲ δὲ πάλιν πρέπον ὅμοια ποιεῖν ἐμοί. Επί
σχυ.) κατέρησον. Μομφὴν ἔχω.) ἀντὶ τοῦ μέμφο
μάσοι εἰζὴν μὲ ἐβέλειν σοῦ ἀποθανόντος ἤλπισασ.

ταῦτα. ἀλλ' ὅμως ἀναγκη ἐστὶν ἡμᾶς ὑπομένειν τὰς παρούσας δυσχερείας. Καὶ πῶς.) καὶ πῶς σιωπήσω. ἐν πεὶ οὐκέτι μετεστιν ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις βλέπειν τὸ δὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. ἐπεὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὁρᾶν οὐ μέτεστιν ἡμῖν τοῖς παλαιπόροις. Σὺ μὴ μ' ἀποκτεινε.) αὐτόρκης ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς χειρὸς θάνατος. Ω μέλεος.) ὦ τλήμων ὡρίσα. ἕνεκα τῆς σῆς ἡλικίας τῆς δυσχερεστάτης. καὶ χάριν τοῦ ἀώρου καὶ ἀκαίρου θανάτου. Ζῆν ἐχρῆν σε.) τότε ἐχρῆν σε ζῆν. ὅτε οὐδαμῶς εἰ. ὀνομάζει ἐξ ἀνάγκης γενήσεσθαι, τοῦτ' ἤδη καὶ μὴ πω γενόμενον, ὡς ἤδη γεγονὸς ἀποφαίνεται. Αλλως. Νῦν σε φησὶν ἐχρῆν ζῆν, ὅτε οὐκέτι σε ζῆν συγχωροῦσιν οἱ ἑλληνικοὶ πορευόμενοι δὲ. τουτέστι διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν κακῶν εἰσάγει σάμε εἰς δάκρυα. Πᾶσι γὰρ οἰκτρὸν.) οὐκ ἐκράτησε τοῦ διανοήματος. θέλει γὰρ εἰπεῖν. ὅτι πᾶς ἀποθνήσκων οἰκτίζεται τ' αὐτοῦ τύχην. Κύριον.) κεκυρωμένον. Δεῖ δ' ἡ βρόχους.) χρεὼν δ' ἐστὶν ἡ ἀχονία καὶ ἀγχόνην ἀνάπτειν καὶ κρεμᾶν μετέωρον. ἢ ξίφος ἀκονᾶν χερὶ. ἤγουν διὰ χειρὸς. Συνωμόσαμεν.) σύμου φησὶν αὐτόχειρ γενοῦ. ἵνα μήτις μετῶν ἀγγείων ἀφελῶν, ὕβριν ταύτῃ πρὸς τρίψει καὶ ἐπιστωβάσει τὸν ἀλλοεθνογενῆ γόνον. ἢ ἄπως. ἵνα μήτις ἐνυβρίσῃ σε τ' ἀλλοεθνογενῆ γόνον. γράφεται καὶ δόμον. ὅτω γὰρ καὶ καλλίστρατος φησὶν ἀρισοφάνη γράφειν. Αλλως. Μηδὲν ὑβρίσῃς σὺ τὸν ἀλλοεθνογενῆ γόνον. Αλις τὸ μητρὸς.) ἀρκούντως ἔχει ὁ φόνος τῆς μητρὸς, ὃν ἐφονεύθη δηλονότι ὑπ' ἐμοῦ. ἀλλὰ αὐτοχειρὶ θάνασκε. ἢ ὅτω τρόπῳ βούλει. Εσαι τάδε.) γενήσεται ταῦτα. οὐκ ἂν πολὺν χρόνον τῆς σῆς σφαγῆς ἀπολειφθήσομαι, εἰ ὅλως ἐστὶ πρόμος τοῖς πέλας θανάτου βιβῶσι. Αλλως. Οὐκ ἂν

Καὶ μὰ τὸ σὸς ἀδελφὸς οὗτος ἔρχεται κατακριβὴς τὴν ψῆφον τοῦ θανάτου· τοῦτ' ἐστὶ κατακλιθεὶς ἀποθανεῖν· ὁ πισόπατος τὸς τε πάντων πυλάδης ἔρχεται δηλονότι· λέγω ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ἀνὴρ κυβερνῶν τὸ γενναῖος σῶμα τοῦ ὀρέστου, παρασκευῇ καὶ σωτηρίᾳ βουλόμενος ἐν πορείᾳ κινδυνώδει· ἤτοι ἐν πορείᾳ κινδυνωδεστάτῃ· Κατακυρώσεις.) κατακριβεῖς. Ἰδοὺ γὰρ.) κυβερνῶν τὸ νοσηρὸν σῶμα τοῦ ὀρέστου πορείᾳ κινδυνωδεστάτῃ· ἥκω κατὰ πορείαν κινδυνωδεστάτην παρασκευασθέν. Ποδὶ κινδυνώδει παρασκευῇ.) τῇ κινδυνώδει σωτηρίᾳ βουλόμενος· καὶ τὸ νοσηρὸν κῶλον τοῦ ὀρέστου ἰθύων· κῶλα δὲ κυρίως λέγει τὰς ἁρμονίας τῶν μελῶν. Οἱ ἐγὼ.) ἢ αἱ ἑξῆς αὖ πάλιν περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σκηνῶν τελουσῶν, ἣν ζῶ ἅπασιν ἡ θανεῖν ὀφείλεται· μετὰ δὲ τὸν λδ· καὶ τὸν ρλζ· τμῆμα κῶλα· τὸ φθῦσαι ἐπὶ πᾶσι ἀποθέσεσι παράγραφος· ὧν δὲ πᾶσι λείπει, κορωνίς· Φθῦσαι θλίαι ἐμὶ ἐγὼ· ὁρῶσα γάρ σε ὦ ἀδελφὲ πρὸ τοῦ τύμβου, ἤτοι ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου· ἢ πρὸ τοῦ τύμβου αὐτὶ τοῦ πρὸ τοῦ τυχεῖν σε τάφου, ἢ πρότερον τῆς νεωτέρου πυρᾶς, ἤτοι τῆς πρὸς τοὺς νεωτέρους πεμπούσης πυρκαϊᾶς, ἀγαπῶσα. Οἱ ἐγὼ λίαν πάλιν.) λίαν ἐξέπεσον τῶν φρενῶν· ἰδοῦσα τοῖς ὄμμασί σε θέαν τελουμένην. Οἱ ἐγὼ.) πλησιάζοντος· καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ τάφου· καὶ τοῦ θανάτου, ὁρῶσα, σε καθαίρω· ἢ οὕτως· πρὶν ἐν τῷ τάφῳ· καὶ ἐν τῇ πυρᾷ σε θεάσομαι θρῖῶν· Οἱ ἐγὼ μάλ' αὖθις.) οἴμοι καὶ πάλιν τῇ ἀθλίᾳ. Παννυχίδα ἰῶ πρόσφιν·) ἐχάτιον θέαν· λέγεται δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ὄψεως. Οὐσῖ γ' ἀφεῖσα.) οὐ μετὰ σιγῆς καταλείψασα τοὺς χθονίους λόγους, ὑπομονεῖς τὰ κυρωθέντα, ἐλπὶς μὲν

ταῦρος τὸ σῆθος προφαίνει καθὸ εἰσὶ αἱ πλειάδες. ὧς τε ἀνεσταλμένῳ καὶ ταύτην τὴν ἀνατολὴν γίνεσθαι.

Ἔρις δὲ αὐτὶ τοῦ διὰ τὴν ἔριν ἀτρέως τὴν πρὸς θυέστην. Ἱπποβότας.) ἵππους τρέφοντος. καὶ ἵππους ἐπιβάσοντος. Μονόπωλον ἐς ἀώ.) Εὐριπίδης μὲν ἐν ἵπποις ἐν Ἀσσυρίοις φησὶ τὴν ἡμέραν. καὶ τοῦτο δὲ εἶναι τὸν πάγασον. ἄλλοι δὲ ὧν Δίφρον. ἥως δέ ἐστιν ἡ πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἡλίου λαμπρύνουσα. ἔνιοι δὲ μονόπωλον οὐχὶ τὴν ἔναπωλον ἔχουσαν φασίν. ἀλλὰ σὺν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ μίαν. ἢ ὁ ἀτρεὺς τοῦτο ἐκ νικὼς κατὰ χάριν Διός. διὰ ἡμέρας μιᾶς τότε τὸν ἥλιον ἐκδύσειν ἀνατεῖλαι, καὶ τὰς πλειάδας. Μεθαρμόσασα.) μετασκεύασα. Μονόπωλον.) διὰ μιᾶς ἡμέρας. Ἐπαπόρου.) ἐξεπάτα γὰρ ἀεὶ ὁρῶν ἡ πλειάς. Μετεβάλετο.) αὐτὶ τοῦ μετέβαλλεν. Τῶν δὲ τ' ἀμείβει.) ἀπὸ δὲ τούτων, ὃ ἐστιν ἐξῆς δὲ τούτων. ἀπὸ τοῦ ἀτρέως καὶ τοῦ θυέστου. κατὰ διαδοχὴν, βασάνους ἐπεκαλοῦντο ἐπὶ καινὸν ὁ μαιάδος τόκος. καὶ τὰ δεῖπνα τῶν τέκνων τοῦ θυέστου. ἐπώνυμα δὲ εἶπεν αὐτὰ. παρετυμολογῶν τὸν θυέστην. παρὰ τὴν θύσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ. Ἀλλως. Ἀμοιβὰς κατὰ διαδοχὴν θανάτ

ριον δὲ τῆς βασιλείας τὸν ἥλιον· καὶ τὰς πλειάδας ἐκ δύσεως δυρίσκοντες· καὶ οὕτως ἐβασίλευσε· καὶ τὸν ἀδελφὸν σφόδρα ἐτιμωρήσατο· τινὲς δὲ φασὶ τὸν δία πρὸς χάριν ἀτρέως ποιῆσαι τὸν ἥλιον· καὶ τὰς πλειάδας ἀνατεῖλαι ἐκ δύσεως· μετατρέψαντα τὴν τάξιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Καὶ τοῦτο προεκτεθείμεθα οὕτως· Φιλονεικίας οὔσης αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας, παρελθὼν ὁ ἀτρεὺς, ἐπηγγέλλετο δείξειν πρὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, χρυσόμαλλον ἐν τοῖς προμνίοις αὐτοῦ ἄρνα· ὃ θυέστης λάθρα παρὰ τῆς ἀερόπης ἁρπάσας ἔλαβεν· ὅθεν ἀτρεὺς ὡς ἀπατήσας τοὺς ἄλλους, ἐξέβλήθη τῆς ἀρχῆς· θυέστης δὲ ἐκράτησεν· ἀλλ' ὕστερον πάλιν ὁ ἀτρεὺς, φιλονεικίᾳ τῇ πρὸς τοῦτον, προσελθὼν ἐπηγγέλλετο δείξειν τὸν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς τὴν πορείαν ποιούμενον· καὶ τὴν πλειάδα ὁμοίως εἰς ἀνατολὰς ὁρῶσαν· τοῦτο οὖν οὐ λέγει· ὅτι μετὰ τὸ φανῆναι τὸν ἄρνα ἡ ἶρις τοῦ ἀτρέως πεποίηκεν ἐπίδειξιν ἄλλην τοῦ ἥλιον τὴν ἐναντίαν πορευόμενον· καὶ τὴν πλειάδα μηκέτι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνατολάς. Πιθανῶς δὲ ὁ εὐριπίδης τὸν μῦθον προσήρμοσεν· ὁ γὰρ φυσικὸς λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσι τὴν ἐναντίαν πορείαν ἴσην τε τῷ οὐρανῷ· φησὶ γὰρ ὅτι πρότερον ἐκ καρκίνου εἰς διδύμους ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὥς τε τὸν σωματοειδῆ ἥλιον ἀπεσταφύλιναι πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρόσωπον· νῦν δὲ δίκην τοῦ ἀτρέως καὶ θυέστου ἀδικίαν, ἀποσταφύντα πρὸς ἀνατολὴν φέρεσθαι· ἔχοντα φανόμενον ἡμῖν τὸν νῶτον· διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γενέσθαι ἀνατολὴν· τὴν δὲ ἀνατολὴν δύσιν· πιθανῶς δὲ τὸ κατὰ τὰς πλειάδας εἰλῆφθαι· τὰς μὲν γὰρ ἄλλας ζώδια, πρῶτην φασὶ τὴν κεφαλὴν κατὰ ἀνατολάς· ὁ δὲ

λους. Οθεν δόμοισιν.) ὅτε ἐγένετο ποιμνίοις πρασὶ ὅλοον ἀτρέως ἱπποβόταο. λόχθυμα ἀρνὸς χρυσομάλλου μαιάδος τόκου. ὅθεν τυπεῖσι, διὰ τὸ φονεύθῆναι τὸν μυρτίλον, συμφορὰ κατέλαβε τοὺς οἴκους. τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ἐξῆν ἐγένετο πρασὶν τῆς ποιμνίοις τοῦ ἱπποτρόφου ἀτρέως τὸ ὀλέθριον. λέγω δὲ τὸν ἄρνα τὸ χρυσόμαλλον. ὃ μαιάδος τόκος δόμῳ ὑπέβαλεν. λόχθυμα ποιμνίοισι.) τὸ ἑξῆς, λόχθυμα χρυσόμαλλου ἀρνός.) πρόληψις ὡς ὁ ἀρνός. Λόχθυμα.) ἀκολουθεῖν δοκεῖ τῷ τὴν ἀκηκοαιωνίδα πεποιηκότι εἰς τὸ πρὸ τὴν ἄρνα. ὡς καὶ διονύσιος ὁ κυκλογράφος φησὶ. φερεκύδης δὲ οὐκαὶ δόμου μῆνιν φησὶ τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι. ὁ δὲ τὴν ἀλκμαιωνίδα γράψας, τὸν ποιμένα προσαναγόντα τὸ ποίμνιον τῷ ἀτρεῖ ἀνταποκαλεῖ. Τὸ χρυσόμαλλον.) δόμου φησὶ τὰ ποίμνια. καθότι ὧν δέδοται τὰ ποίμνια αὐτῷ. δόμου δὲ καὶ μιᾶς τῶν θεραπαινῶν βυλακτέρων φαεθούσης ἐγένετο μυρτίλος. οἱ δὲ ἐκ κλυμένης αὐτὸν καὶ διὸς φασὶ γεγενῆσθαι. Ἀλλως. Ὁπότε τὸν ἀρνειὸν ὑπέβαλε τοῦτον δόμῳ ὀργιζόμενος ἀτρεῖ. ἐπειδὴ ὁ πρόγονος αὐτοῦ πέλοψ, τὸ μυρτίλον ὑὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ κλυβὴν μυρτῶν πέλαγος ἐρρίψε σωναγωνισάμενον αὐτῷ. ἢ ποιήσαντα ἀπὸ κηροῦ τοὺς τροχοὺς. ἤτοι τοὺς σφῶντας τῶν τροχῶν. ὁ δὲ ἀτρεὺς βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ἔφη δεῖξαι ὅτι χρυσόμαλλος ἀρνειὸς αὐτῷ ἐτέχθη. τοῦτον δὲ ὑποσυβάσας τὴν γυναῖκα θυέστης, ἔκλεψε τὸν ἀρνειόν. μὴ δυνηθεὶς οὖν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν δεῖξαι ὁ ἀτρεὺς, ἐμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν ἐκείνου τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχεθὲν δεικνύοντος, εἰμὴ ὅσας φιλόσοφος ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἀσεβοῦντας, εὐθὺς ἂν βασιλέα ἔλογπα. τιμῆς

Οἵ κατ᾽ οἶδον ἄπας.) οἱ πυθ φησὶν οἱ ἐμοὶ προπάτορ λύ. λέγει δὲ ἀτρέα. καὶ θυέστιον. καὶ ἀγαμέμνονα, αὐτόπαιδα καὶ θεατὰ γεγόνασι πολλῶν κακῶν. ἐξ οὗ ὁ πέλοψ κατὰ τὸ αὐτὸ πλοῖον. ὅ ἐστι παχύπτερον ἅρμα ἔχων, τὸν μυρτίλον ἐξεδίφρευσε. τουτέστιν ἀπὸ τοῦ δίφρου ἐξέρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δ᾽ ἱστορίαν ταύτην ἡδη προεθέμεθα. ὅτι πέλοψ ὁ ταντάλου σωφρονήσαντος τοῦ μυρτίλου. καὶ τὴν παρὰ θάλασσαν ἐλαύνων, ἀπωθήσατο αὐτὸν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς θαλάσσης. ἔνθα γεραιτός ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς βυβλίας. ὅθεν τὸ πέλαγος ἐν κείνῳ τῆς βυβλίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν. Πέλοψ ὅτε.) προτακτέον τὰ λόγα τὸ ὁ πότε. τὰ πίσι κὴ κατεῖδον οἱ ἐμοὶ προπάτορ ὕπας ἐν δόμοις, ἐξ οὗ πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν μυρτίλον. ἔνθεν κὴ μυρτῶον ἀπὸ μυρτίλου τὸ πρὸς βυβλίαν κέκληται. μιαίνασα τὸς χὴ δόμους τὸν τούτου πατέρα ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμνίοις χρυσόμαλον ἄρνα. ἢ πολλῶν αἰτία κακῶν αὐτοῖς γέγονε. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐξῆς ἐπάγει. καὶ εἶλε δ᾽ τὸν μυρτίλον, προσδοκήσασ κὴ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ᾽ αὐτοῦ προδοθήσεσθαι. ἵνα μὴ ἐξειπὼν ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε, καὶ οὐ πέλοψ. οἱ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν γίνωσιν φίλον συλλαβόμενος τὸν μυρτίλον, ἐξεδίφρευσε. ζηλοτυπήσασ εἰς ἱπποδαμείαν. Διεδίφρευσε.) αὐτὶ τοῦ ἐξεδίφρευσεν. ἐξέρριψε τὸ μυρτίλον ὧν τὸ ἀπολέσθαι. Δικῶν ἐμβαλὼν εἰς τὸν πόντον, ὅτι ἐφόνευσεν. Γεραιὸς ἀκρωτήριον τῆς βυβλίας. Λευκοκύμοσι, τοῖς λευκοῖς κύμασιν. ἐπειδὴ πρὸς ῥηγνύμενα τῷ ἀκρωτηρίῳ, ἀφρώδη γίνεται. Ἁρματεύσασ.) ἐκ τοῦ ἅρματος βαλών. ὅμοιον δὲ τῷ διεδίφρευσε. νίσσασ δ᾽ λέγει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. ἢ τὸν ἀέρα

βροτῶν δ' ἀσάθμητος αὐτῶν.) ὁ βίος δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀβέβαιος· ἄγισος· ἄσατος· ἄλλοι γὰρ ἄλλας ἔχουσι τύχας. Μόλοιμι.) τὸ ἔξης· μόλοιμι πρὸς τὴ πέτραν· καὶ τὴ βῶλον· τὴν τεπαμένην ἐξ ὀλύμπου χθονὸς μέσον οὐρανοῦ ἁλύσεσι χρυσαῖς· καὶ φερομένην δίναισι· καὶ αὐτῶν ῥύμασιν· ὁ δὲ λόγος, εἴθε παραγενοίμην εἰς τὴν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταμένην πέτραν· ἥτις αὐτῶν ἐστὶ καὶ φέρεται μυρίαις σειρομένη χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐξ οὐρανοῦ· ἵνα πρὸς τὸν ταντάλον ἐλθοῦσα, ἀπωθυράμην τὰ συμβάντα. Ἀναξαγόρας μαθητὴς γενόμενος ὁ εὐριπίδης, μύδρον λέγει τὸν ἥλιον· οὕτω γὰρ ἐδόξαζεν· μύδρον δὲ καλοῦσι τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον· πέτρον δὲ καὶ βῶλον κατὰ ταυτὸ εἴρηκεν· ἀλλ' ἡμεῖν ἱστορία λέγει τὸν τάνταλον ἀναπεπαμένας χεῖρας φέρειν τὸν οὐρανόν· νῦν δὲ ὁ εὐριπίδης ἰδίως τὸν ἥλιον ἐπηρτῆσθαι λέγει αὐτῷ διὰ πυρὸς ὄντα μύδρον· ὑφ' οὗ καὶ δεδηματοῦσθαι αὐτὸν ἀεί· ἀναξαγόρας πεισθεὶς μύδρον αὐτὸν εἶναι λέγοντος· πηνίκα δὴ κύριός ἀκέσεσι βῶλον χρυσῶν ἐπωμοσάσθαι τῇ περφαλῇ τοῦ ταντάλου· ὑφ' ἃ δὴ ὁ εὐριπίδης τὸ ἥλεκτραν οὐχομένῳ ὅπως τῷ ταντάλῳ ἀποδύρηται τὰ συμβάντα τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ· ὅμοιον τοῦτο τὸ ἐνπεριθῶ· σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα· οὐ δὲ γὰρ διαφέρει ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπῶν πάντα διαπεπλέχθαι· καὶ ὑπὸ ἁλύσεως ἐρηρῆσθαι τοῦ λίθου. Ἄλλως· Διὰ τούτων παραδηλοῦται, ὅτι ὁ τάνταλος αὐτόθι ἐστὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἰθησιν ἔχων πάντων τῶν πεπραγμένων· εἰδ' ἄρα τινὲς διαποροῦσι πῶς ἐξ ἁλύσεως πεδεινρτημένος πεδεῖσθαι ὁ ἥλιος, γινώσκέτωσαν· ὅπερ τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καταμίγνυσιν ὁ εὐριπίδης. Μόλοιμι.) εἴθε παραγενοίμην·

κῶς διηνήσωμαι τῷ πέραυτι τῷ παντελῶ. ὃς ἐπικε
τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δόμων ἐμοῦ. ἤτοι τὸν πέλοπα καὶ
τοὺς ἐξ αὐτοῦ. οἳ κατεῖδον συμφορᾶς, ὅτι κατὰ τ τοῦ
χύπτειον δρόμον τῶν ἵππων. τὸν τεθρίππειον τῇ διὰ τῶν
ἵππων κινήσει, ὁπίλοψ ἀπὸ τοῦ δίφρου ἐποίησε τὸν
φόνον τοῦ μυρτίλου. κατὰ τὸ πέλαγος ῥίψας τὸν μυρ
τίλον δηλονότι, πρὸς τοῖς ἀγχιαλοῖς τῶν θαλασσίων σά
λων τοῦ πρασιοῦ, τοῖς λευκοῖς διὰ τ λυμάτων, ἀφ' ἧς
αὐτίας ἦλθε τοῖς ἐμοῖς δόμοις ἀρά, πολλῶν συναγωγῶν
αὐτία. ὅπότε ἐγένετο ὁ τοῖς ποιμνίοις ἀτρέως τοῦ ἱπ
ποτρόφου, τὸ πέρας τὸ ὀλέθριον τοῦ γοῦ τῆς μάσας ἐρ
μοῦ. λέγω τὸ λόχευμα καὶ ὁ τοκος τὸ χρυσόμαλον ἀρ
νος. θέσν καὶ ἀφ' ἧς αὐτίας ἤρξε. καὶ τὸ ταχυηρὸν ἅρμα
τοῦ ἡλίου μετεποίησε, προσαρμόσασα αὐτὶ τοῦ μεβαρ
μόσασα χ μεταλλάξασα τὴν ὁδὸν. ἤγουν τὴν πορείαν
τοῦ οὐρανοῦ. τὴν πρὸς ἑσπέραν. ἤγουν τὴν πρὸς τὸ ἑσπέ
ριον μέρος εἰς μονόπωλον νῶ. ἤτοι εἰς ἡμέραν ἑνὸς δρό
μου ἵππων. τουτέστιν εἰς ἡμέραν μίαν. καὶ τὸν δρόμον
τῆς ἑπταπόρου πλειάδος, ἤτοι τῆς ἑπτὰ πορείασ ποιού
σης. ἑπτὰ γὰρ ἀστέρες εἰσὶν ἡ πλειάς. καὶ ὁ ἧς ἀμυδρὸς
μεταβάλλει αὐτὶ τοῦ μετέβαλεν ὁ ζεὺς εἰς ὁδὸν ἄλλην
ἤγουν ἐκδύσεως πρὸς ἀνατολήν. καὶ ἀπὸ τῆ δ ἤτοι με
τὰ ταῦτα, ἀμείβει αὐτὶ τοῦ διαδόχους ἐποίησεν ὁ
ζεὺς δηλονότι θανάτους θανάτων. χ τὰ ἐπώνυμα δεῖ
πνα τοῦ θυέσου ἐπήγαγε δηλονότι. καὶ τὰ λέκτρα τῆς
ἀερόπης τῆς κρήσσης τῆς δολίασ σὺν δολίοις γάμοις.
τὰ παύσασα δὲ κακὰ δηλονότι. ἦλθεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς
τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πολυπόνοις ἀνάγκαις τῶν δομά
των. Ετερα δ' ἑτέροις.) ἄλλα ἐπ' ἄλλοις καὶ
τὰ διαδοχῶ ἐπέρχεται κακὰ τοῖς ἀνθρώποις.

λικῶν καὶ ἰαμβικῆς βάσεως· τὸ ιϛ', τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς· τὸ ιζ', ἰωνικὸν· δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος ἀ καὶ τρίτου ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας· ἤτοι ἐπιτρίτου β'· εἰ δὲ βούλει· ἰαμβικοῦ ἐφθημιμερὲς· τοῦ α̅ ποδὸς δακτύλου· τὸ ιθ', ὅμοιον τῷ β'· τὸ κ̅ ὅμοιον τῷ γ̅· τὸ καὶ, ἴαμβος τρίμετρος· τὸ κβ', ὅμοιον τῷ ε̅· τὸ κγ̅, ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ η̅· τὸ κδ', ὅμοιον ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς· τὸ κε̅, τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· τοῦ α̅ ποδὸς χορείου· ὃ καλεῖται σησιχόρειον· ἔχον τὸ πενθαρικὸν ἔδος ἴαμβον ἡλογότων τὸν πελυτάων πόδα· τὸ κϛ̅, ἰαμβικὸν τρίμετρον· βραχυκατάληκτον, τοῦ α̅ ποδὸς χορείου· τὸ κζ', ὅμοιον καθαρὸν, ἰαμβικὸν· τὸ κη̅ ὅμοιον τῷ κθ', δακτυλικὸν τετράμετρον· κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ, ὡς εἴρηται· τὸ λ̅ ὅμοιον· τὸ λα̅ ἀναπαιστικὴ βάσις· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον· τὸ λα̅, ὅμοιον· καταληκτικὸν· ἤτοι ἐφθημιμερὲς· τὸ λγ', ἀναπαιστικὴ βάσις· τὸ λα̅, εἰ καὶ ἀναπαιστικὴ βάσις ἐγκάφη, ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἔστι γὰρ ἀναπαιστικὴ δίμετρος· ἀκατάληκτος· ὥσ κ' οὕτως καὶ τὸ λγ' δακτυλικὸν τρίμετρον· τὸ λδ̅, ὅμοιον· δίμετρον ἀκατάληκτον· τοῦ α̅ ποδὸς ἔχοντος σωίζησιν ἢ δύο βραχέων, εἰς βραχὺ· ἵνα ἀνάπαιστος γένηται· τὸ λε̅ ὅμοιον καθαρὸν· τὸ λϛ̅, ὅμοιον τῷ γ̅· ὑπερπάθειον· τὸ λζ', ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ιε̅· οἷον βούλει μέτρου· ὧν ταῖς ἀποθέσεσιν ἢ συσημάτων, παραγραφος· ὧν δὲ τῷ τέλει, κορωνίς· Μόλοιμι· ἀπέλθοιμι εἰς πέτρας τὰς πετραίνην ἀνάπαυσιν· ἤτοι τὴν ἀναπαυομένην καὶ κρεμαμένην μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς χθονός· λέγω τὴν βᾶλον τὴν ἁλύσεσι χρυσέαις, ἤτοι ἁλύσεων χρυσῶν φερομένην ἀπὸ συνδρομῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὅπως ἐρίωσι π̣

λῶς. Ζηλώτυπος.) ἐπίφθονος. Φθόνος νίν ἔλε.) ὀργὴ αὐτὸν κατέλαβε. καὶ ἡ ἐχθρὰ φονικὴ κατεδίκη τὴν πολιτῶν. Ἰὼ πανδάκρυτ' ἐφ' ἁμέρων. ὦ πολύπονα τὴν ἀνθρώπων ἔβυν. καὶ ὑπὸ πάντων ἄξια θρηνεῖσθαι.

Ἰὼ ἰώ.) ὦ πλήθη τὴν ἀνθρώπων πολυσύνακτα, βλέπετε πῶς ἡ τύχη ἔρχεται παρὰ προσδοκίαν. ἕτερα δὲ πήματα ἑτέροις πήμασιν, ἀμείβεται καὶ κατὰ δίαν δοχὴν δ' ἔρχεται οὐ τῷ μακρῷ χρόνῳ. πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ τὴν ἀνθρώπων ἀσάλμυτος καὶ ἄπακτος. Μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ.) μετὰ τὴν κατὰ χίσιν τροφήν, ἑτέραν τίθησιν ἀπολελυμένην τροφήν. μονότροφα καὶ συσημαντικὰ κατὰ πθεωρισμοὺς ἀνίσους. καὶ μετρικὰ ἄπακτα. τὰ κῶλα πάντα λζ. τὸ α, περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ β ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ γ, τροχαϊκὸν. ἑφθημιμερὲς θυριπίδειον. τὸ δ', ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκπαίωνος δ' ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος κατὰ σωίζησιν καὶ ἰάμβου. τὸ ε ἰωνικὸν δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου α. παίωνος δ'. ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ', ὅμοιον τῷ β'. τὸ η, ὅμοιον ἐκ χορείων δι' ὅλου. τὸ θ', ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ι, τροχαϊκὸν ἰβυφαλικόν. τὸ ια, ἀσυναρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως. καὶ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκατάληκτου. εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκ σπονδείου, διὰ ἰάμβου. καὶ σπονδείου αὐθις. τὸ ιβ', ὅμοιον τῷ β'. τὸ ιγ', ὅμοιον ἑφθημιμερὲς, τοῦ β' ποδὸς χορείου. τὸ ιδ', ἰωνικὸν τρίμετρον. βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος διὰ ἰάμβου. καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιάφορον. τὸ ιε. ὅμοιον τῷ ιγ. καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ ις, ἀσυναρτητον ἐκ δύο τροχαϊκῶν ἑφθημιμερῶν. εἰ δὲ βούλει, ἐξ ἰβυφα

σης ἀπεκλάπη εἶναι τὸν προῖτον· χειμάζονται δ' αὐτῷ ἐκπ
σε, φίλοι γίνονται ἀργεῖοι· καὶ συμμαχία αὐτῷ ἐκλυ-
κίας ἔρχεται, καὶ τῆς κουρήτιδος· ὡς δ' ἔλοιπον ἔαρ ἐ-
γένετο δεδιότες ἀργεῖοι τὴν ἐπείσακτον συμμαχίαν
τοῦ προίτου, σωτίθενται· ὥστε ἀχρίσιον μὲν ἄρχειν ἄρ
γους· προῖτον δὲ, τίρυνθος· καπειδὴ ὑποπίαν ἦν τὰ τοῦ
βασιλείως, τίχειν οὖσι τὰς πόλεις, ἐκ τῆς κουρήτιδος
κυκλώπων τεχισάντων αὐτοῖς· λέγει δὲ τὰς μυκήνας
πλησίον δὲ αὐταὶ τοῦ ἄργους· κύκλωπες δὲ οἱ ἐγχεῖρα
λάσορδυ πδειτείχισαν τὰς μυκήνας· οὓς ἱστορία φη-
σὶ τὸν χεραυνὸν τῷ διῒ κατασκευάσαι· Τῶν ἀτρει-
δῶν·) διὰ τὰ πήματα τὴν ἀτρειδῶν ἐλεινοὶ φησὶ καὶ
οἰκτροὶ τὴν τύχιν ἡμεῖς μέλλοντες θαρσεῖσθαι, παῖδες
τὴν σὴν ἑλλάδι ποτὲ διαπρεψάντων κατὰ τὴν βασιλέ-
αν· Κούρειμον·) κουρευτικόν· Ἔλεος ὅ δ' ὄχεται·
ὑπὲρ ἡμῶν ἔλεος ἥξει τὴν θαρσουμένων· Βέβακεν·)
παρῴχετο· Οἴχεται·) παρῆλθε· Ζηλωτός ποτ'
οἶκος·) καὶ ὁ οἶκος ὁ ὢν ποτὲ ζηλωτὸς ὦ μακαρίοις,
νέμεσις αὐτὸν ἔλε θεία· νῦν δ' ἐν τοῖς πολίταις δυσμε-
νὴς φονία ὑφος· ἀφ' ἑστίας δὲ πάσεως ἀρξάμενος·
ὥσπερ ἐκμετεμελείας ἐφ' ἑτέραν πᾶσιν ἀποδιδοῦσα
τὴν σωτηρίαν· σωτὴρ δὲ οὗτος ὁ σχηματισμὸς καὶ τῷ πε
ζῷ λόγῳ· ὡς παρὰ φιλοσράτῳ· φαρέτραι μὲν οὖν χρυ
σόπεσοι καὶ χρυσαῖ· καὶ τε ἐν αὐτοῖς βίλη· γυμνὴ
τούτων ἡ ἀγέλη πᾶσα· οὕτω χρὴ γράφειν καὶ τοὺς παι
ρόντας κῶλα· ἵν' ᾖ πρὸς τὰ μέτρα ὀρθά· οὕτω δὲ χρὴ,
καὶ ὁ οἶκος ὁ παλαι διὰ τοὺς δυσδαιμονίασ' ζηλωτὸς ὤν,
βέβηκε· καὶ οἴχεται· καὶ τὸν ἄλλον εἶχον πολύοχά τε
δὴ καὶ πολύπονα· ἵν' ᾖ ἴαμβος ὡς ὁ τῆς σροφῆς ἐλλι-
πὴς γὰρ ἦν· διὸ καὶ διορθοῦται παρ' ἡμῶν· ὁ οἶμωξος

φασαν βυγάτηρ ταύτης. γράφεται δὲ τὸ κῆ καλλίπαις, καὶ καλὴν παῖς· αὕτη οὖσα ἡ κόρη· οὕτω βέλτιον· αὕτη γὰρ ἐκληρώθη τὸν θρίωον· τοῖς γὰρ θρηνοῦσιν ἐγγίνεται ἢ τὸν ἴαχχον γεννήσασα ἡ καλὴ παῖς. Ισέον ὅτι τῆς κόρης ἤχουν τῆς περσεφόνης ἁρπαθείσης ὑπὸ πλούτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ δηὼ, νῆσις πολυέρχετο· ζητοῦσα αὐτὴν· καὶ δὴ πολιερχομένη· καὶ ζητοῦσα αὐτὴν, ὑπεδέχθη σὺν τοῖς οἴκοις τοῦ ἱπποβόσυντος ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ μετανείρας· ἡ τις μετένειρα παρέβηκεν αὐτῇ τράπεζαν· καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον· ἡ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο· λέγουσα μηθέμι τὸν εἶναι πιεῖν αὐτῇ οἶνον, ὧν τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς· ἀλφίτων δὲ κυκεῶνα ἐκέλευσεν αὐτῇ κατασκευάσαι· οὗ δεξαμένη ἔπιεν· ἰάμβη δέτις δούλη τῇ μετανείρας, ἀθυμοῦσαν τὴν θεὸν ὁρῶσα, γελοιώδεις λόγους· καὶ σκώμματα πολλὰ ἔλεγε· πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν· ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα ἅπερ αὐτὴ πρώτην εἶπεν, ἰαμβικῷ μέτρῳ ῥυθμιθέντα· Ἰάμβη δὲ βυγάτηρ ἦχους καὶ τοῦ πάνος· θρᾷττα τὸ γένος. Ιαχὴ τῷ δὲ γᾶ κυκλωπία.) θρηνήτω τε πήματα τῇ ἀτρειδῶν οἴκων ἡ ἀπὸ τοῦ κύκλωπος γῆ· ἤτοι ἀμυκήναι· ἢ τὸ ἄρος· Κυκλωπία.) κύκλωπες θρακικὸν ἔθνος ἀπὸ κύκλωπος βασιλέως οὕτως ὀνομαζόμενοι· οὗτοι πολέμῳ ἐξανασάντες τῆς ἰδίας, ἄλλοι ἄλλοι ὠκίσθησαν· πλέονες δὲ αὐτῶν τῇ κουρίπδι· ἦσαν δὲ ἀρίστοι τεχνῖται· ἄβαντος δὲ τοῦ βασιλέως τὴν ἀργείων χοὶ ἦσαν ἐξ· ἀγλαΐας· προῖτος· καὶ ἀκρίσιος· οὗτοι μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἐσασίασαν πρὸς τῆς τυραννίδος· φησὶ δὲ ὅτι σὺν τῷ πολέμῳ τούτῳ, πρῶτοι ξυλίνους ἀσπίσιν ἐχρήσαντο ἀργῆοι· καὶ νικήσαντος ἀκρισίου σωίβησαν· ὥστε πλωτῆς γενομένης τῆς θαλάσ-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

μετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. τοῦ α̅ ποδὸς χορείου. τοῦ β̅ ἀναπαίστου. τοῦ ῑ̅, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς. ὃ καλεῖται θριπίδιον. ἢ ληκύθιον. τὸ ια̅ ἀσωμάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως, καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλικοῦ. ὧν τῷ τέλει ἀμφοτέρων παραγραφος. Καταρχόμαι.) ὡς πελασγία γῆ δηλονότι, ἀρχὴν ποιοῦμαι σεναγμῶν. πτᾶσα καὶ ποιοῦσα διὰ τὴν παρειῶν. ἤτοι διὰ τοῦ αὐτὰς παραλαγεν. τὸν λευκὸν ὄνυχα αἱματηρὸν. πτᾶσα κατὰ κοινοῦ ἄτην καὶ βλαβὰς βίω κτύπου τε κρατὸς καὶ κεφαλῆς. οὐ κτύπου δηλονότι ἐκληρώσατο ὑπὸ κάτω τῆς γῆς, ἢ περσεφόνη. ἢ καλὴ παῖς. ἡ θιὰ τὴν νεκρῶν. θρηνείτω δὲ ἡ κυκλωπεία γῆ. ἤτοι τὸ ἄργος. πτᾶσα ὧν τῇ κεφαλῇ σίδηρον, κουρᾶς ποιητικὸν. διὰ τὰ πήματα τὴν οἴκων τὴν ἀτρειδῶν. ἐλλειπότης ἢ δὲ ἔρχεται ὑπὲρ τὴν μελλόντων τιθνήξεσθαι παίδων ὄντων τὴν ποτὲ στρατηλατῶν. ἤτοι τοῦ ἀγαμέμνονος. ἔφθαρται γῆ πᾶσα ἡ γένναι τὴν τέκνων τοῦ πέλοπος. καὶ ὁ οἶκος ὁ ὢν ποτὲ ῥηλωτὸς, καὶ θαυμαστὸς. ὧν μακαρίοις πράγμασι δηλονότι, ἢ ἀνδράσιν, οἷς χεται δηλονότι. νέμεσις εἶλεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν θεῶν. καὶ ἡ σὺ τοῖς πολίταις ἐχθρὰ καὶ δυσμενὴς ψῆφος. καὶ κρίσις ἡ φονικὴ. Ξωμηρεῖς, συγγνῶ καὶ ὥσπερ εἰσιγασμένον τοῖς κακοῖς. σὺ ἐνίοις δὲ οὐ φρόνται οἱ τρεῖς σίχοι οὗτοι. πῶς γῆ οὐκ ἔμελλε σενάξειν οὕτω δυσυχῶς ἐχουσα. Αἱματηρὸν ἄταν.) αὐτὶ τοῦ καταξέουσα ἑαυτῆς τὰς παρειὰς τοῖς ὄνυξι. ὅπερ εἰσὶ διάῤῥαγμα βλάβη. τὸ πτᾶσα δὲ κατὰ κοινοῦ καὶ ὧν τῆς κεφαλῆς. καὶ ὧν τὴν παρειῶν. Νεκτέρων περσέφασα.) περσέφασα καλεῖται ἡ κόρη. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὴν μητέρα βούλεται δηλοῦν. πῶς γῆ καλὴ παῖς, ἢ γῆ περσέ-

σα τὰ λέκτρα τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, τίθνηκεν· εἰ δ' ἀνήκτος
γέγηται ἐμὲ, ὁ νόμος αὐτῆται· καὶ ἀπολέλυται· καὶ οὐκ ἂν
φθάνοι τις θνήσκων· ὅπ τῆς τόλμης τῶν γυναικῶν δή-
λον ὅτι, οὐ γενήσεται σωφρονίς καὶ ἐνδεια· ἀλλ' οὐκ ἔπαιθε
τὸν ὅμιλον, δοκῶν δὴ καὶ καλῶς λέγειν· γυνὰ δὲ ἐκείνος
ὁ κακὸς λέγων ἐν τῷ πλήθει· ὃς ἠγόρθυε τὰ σύμ-
μορον τῷ σὲ· μόλις δ' ἔπεισεν ὁ τλήμων ὀρέστης, μὴ κτεί-
νειν πετρουμένους· ἤτοι λίθοις βαλλομένους· ὑπέχετο
δὲ αὐτὸς φαγεῖν αὐτοχειρί· ἤτοι αὐτουργῶν· καὶ διὰ τῶν οἰ-
κείων χειρῶν, λέγειν τὸν βίον σώσοι, αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέ-
ρᾳ· ἄγει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐκκλήτων αὐταῦθα· ἤτοι ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας, ὁ πυλάδης δὲ κηρύων· σωφρονοῦσα
δὲ καὶ οἱ φίλοι κλαίοντες· οἰκτίροντες· ἔρχεται δὲ σοι
πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἐλεεινὴ· ἀλλ' ἑτοίμαζε ξί-
φη· ἢ χοινίσσον ἀγχόνης ὧν τῷ τραχήλῳ· ὅπ ἀπόκειται
λιπεῖν σε τὸ φῶς· ἢ δυγένεια δὲ, οὐδὲν ἐπωφέλησεν, αὖ
τί τοῦ ὠφέλησεν· οὐ δὲ ὁ φοῖβος ὁ πύθιος· ἤτοι ὁ ἀπόλ-
λων ὁ καθίζων τρίποδα· ἤτοι ὁ ὧν τρίποδος καθίζων·
ἀλλὰ ἀπώλεσεν· Ω δυσάλαινα παρθένε· ὡς ξωνηρ-
φές·) ὦ παρθένε παναθλία· λία, ὑπάρχεις ἄλαλος·
βαλοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον σκυθρωπὸν εἰς τὴν γῆν, ὡς
μέλλουσα δραμεῖσθαι εἰς σεναγμοὺς καὶ γόους· Και
πάρχομαι σεναγμῶν·) τὰ τοιαῦτα εἴδη, καλεῖται και
τὰ χέσιν ὡς εἰρηται· καὶ εἰσὶ τῆς παρούσης σροφῆς τὰ
κῶλα ια· καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα· τὸ α· ἴαμ-
βος τρίμετρος· ἀκατάληκτος· καθαρός· τὸ β' ὅμοιον·
ἐπιμεμιγμένον χορείοις· τὸ γ· τροχαϊκὸν ὑβυφαλικὸν
τὸ δ· ὅμοιον τῷ β· τὸ ε· ἀσυναρτητον· ἐκ β· τροχαϊ-
κῶν πενθημιμερῶν, τὸ ς· ἴαμβος τρίμετρος· τὸ ζ· ὅμοι-
ον· ἐπιμεμιγμένον· τῷ ἕτερος πους· τὸ η· τροχαϊκὸν δὲ

πυτίσι τῷ συμβαλδύοντι φονδυθῶσι ὑμᾶς, λέγειν λόγους τοιούσδε. Ἄλλος δὲ ἀγαγὼν ἐλέγχειν ἐναντία τῷ δικαστῇ ὄψιν μὲν, οὐκ ὀυσῆς· ἀκοὴς δὲ γενναῖος καὶ ὀυγκινητὸς τὴν ψυχήν· ὀλιγάκις μολύνων τὸν κύκλον τῆς ἀκοῆς· ἀντὶ σεμνοῦ φῶς· ἀντὶ τοῦ ὀλιγάκις χραινόμενος καὶ μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ἄσεως καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἀκοῆς· αὐστηρὸς καὶ μεθορίος οἵπερ καὶ μόνοι σώζουσι τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνῶρας σωτῆρας δὲ καὶ φρονίμους. θέλων χωρὶς ὁμοσε τοῖς λόγοις· τοῦ τίσι παρρησιάζεσθαι δικαστῶν οἰκείων λόγων, πρὸς τοὺς τὰ ἄδικα λέγοντας· ἀκαίρως καὶ ἀνεπιλήπτως· ἐπιστηδύσασι βίον ἀμεμπτον ὃς ἡ πεσεφαοῦν καὶ τιμᾶν τὸν παῖδα τοῦ ἀγαμέμνονος· ὃς ἠθέλησε τιμωρῆν καὶ βοηθῆν τῷ πατρὶ· κταναὼν γυναῖκα κακὴν καὶ ἄθεον· ἣ ἐκείνα τὰ πράγματα ἀπεσόβει τοὺς ἄνδρας· μή τι ὁ πλίζεσθαι πυὰ κατὰ τὰς χέρας· τοῦ τίσι μήτε μετὰ τὸ ὅπλων κινεῖν τὰ χέρα· μήτε στρατδηνι ἀφοῦτε τὰ δώματα, ἢ οἱ λελειμμένοι καὶ ἐναπολειφθέντες τῶν ἀνδρῶν, φθείρουσι τὰ ἔνδον οἰκουρήματα· ἤτοι τὰς ἔνδον οἰκουρούς γυναῖκας· λωβώμενοι καὶ ὑβρίζοντες τὰς δυνάς· καὶ τοῖς χρησοῖς ἐφάσετο λέγειν καὶ καλῶς· καὶ οὐδὴς εἶπεν εἰς τὸ ἑξῆς· ὧν τούτω δὲ ἦλθεν ὁ σὸς σύγγονος· ἔλεξε δὲ, ὦ ἄνδρου οἱ κεκτημένοι τὴν γῆν τοῦ ἀνάκτου πάλαι· ἤτοι αὖθις πελασγοί, δεύτερον δὲ δωναῖοι· αὐτὶ τοῦ ὕστερον· ὑμῖν ἀμαιῶν καὶ βοηθῶν οὐδὲν ἔλαττον ἢ τῷ πατρὶ, ἔκτεινα τὴν μητέρα· εἰ γὰρ ὁ φόνος τῶν ἀσεβῶν ἔσαι ὅσιος, ἤτοι ἐνδεδομένος ταῖς γυναιξὶν, οὐκέτ' ἂν φθαίνοιτε καὶ καταλαμβάνοιτε βυήσκοντες; ἢ χρεὼν καὶ ἀναγκαῖον δουλεύειν ταῖς γυναιξί· τὸ ἐναντίον δὲ δράσετε, ἢ καὶ παρὸ χρεὼν καὶ πρέπον δράσαι· γῶ μὲν γὰρ προδοῦσα, ἤτοι ἐκδοτος ποιήσασα τὸν

θαυμάζων. τὸν δ' σύγγονον ἐκ ἐπαινῶν, λόγος κακὸς
ἐλίσσων. ἀντὶ τοῦ σωτήρων καὶ συμπλέκων καλοῖς. ὅτι
καθιστᾶσι ἀντὶ τοῦ κακίζουσιν καὶ τίθησιν εἰς τοὺς τοκέας
νόμους οὐ καλούς. τὸ δ' ὄμμα αἰεὶ ἐδίδου χαρωπὸν, τοῖς
φίλοις τοῦ αἰδοῦς. τὸ δ' γὰρ κήνος τ' κηρύκων τοιοῦτον. ὧν
τὸν δύτυχῆ πεδῶσι καὶ ὁρμῶσιν αἰεὶ οἱ κήρυκες. οὗτος δ'
φίλος αὐτοῖς τοῖς κήρυξιν, ὃς ἂν ἰσχύῃ καὶ ὑπάρχῃ ἐν ἀρ
χαῖς πόλεως. ἤτοι ἀρχίων πόλεως ἐχῃ. μετὰ τοῦτον ἐ
δήμιος ὁρεὶ ὁ διομήδης ὁ ἄναξ. οὗτος κτανεῖν μὲν, οὐ δὲ
σὲ. οὐ δ' τ' συγγενὸν σ' ἔασε καὶ παρεχώρει. φυγὴν δὲ καὶ ἐ
ξορίαν τρεμισῶντας τοὺς ἀργείους ὑμᾶς δηλοῖ, δῦσε
βεῖν ἤτοι καθαροὺς εἶναι. ἐθορυβήθησαν δ', οἱ μὲν, λέγον
τες. ὅτι καλῶς λέγει. οἱ δὲ οὐκ ἐπῄνουν τὰ ὑπ' ἐκείνου λε
χθέντα δηλοῖ. καὶ μετὰ τοῦτον ἀγῆσι ἀνὴρ ἀκρατὸς
μος. ἰσχύων θράσει καὶ ἀναισχυντίᾳ. ἀργὸς. οὐκ ἀργὸς.
ἤτοι κατ' ἀναγκαῖον ὢν ἀργὸς. πίσωσός τε καὶ θαρσῶν θυ
μοῦ καὶ παρρησίᾳ. καὶ παρρησία ἀμαθὴς καὶ ἀπαίδευ
τος. πίθανος καὶ ἐπιτήδειος πεῖσαι βαλεῖν αὐτοὺς κακῶ
σαι. ὅταν γὰρ ἡδὺς ὢν δηλοῖ τοῖς λόγοις καὶ κατὰ
τοὺς λόγους φησὶ κακῶς, πείθει τὸ πλῆθος, κακὸν μέγα
ὑπάρχειν τῇ πόλει. ὅσοι μετὰ γνώσεως βουλεύουσιν ἀν
τὶ τοῦ συμβουλεύουσιν αἰεὶ χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ, κἂν μὴ
παραυτίκα, αὐξῆς ἤτοι εἰς τὸ μέλλον ἐστὶ χρήσιμοι τῇ
πόλει. πρέπει δὲ τὸν προστάτην ἰδόντα, τοιοῦτον ἐγνω
κότα ὧδε καὶ οὕτως, σκοπεῖν καὶ ἐρευνᾶν. ὅμοιον γὰρ γί
νεται τὸ πρᾶγμα τῷ λέγοντι τοὺς λόγους, ἤτοι τῷ δημη
γορεῦντι. καὶ τῷ πιθομένῳ αὐτοῦς, τοιοῦτοι τῷ ἄρχοντι.
ὃς εἶπεν ἀποκτεῖναι τὸν ὀρέστην καὶ σὲ τοὺς ἀργείους δη
λοῖ. βάλλοντας πέτροις. ἤτοι λιθοβολοῦντας. ὑπέτεμ
νε δὲ καὶ ὑπέβαλεν ὁ τυνδάρεως τῷ κατακτάνοντι σφῶ

λῶν τῆς πόλεως δηλονότι, χρήζων μαθεῖν καὶ τὰ πρὸς σοῦ· καὶ τὰ πρὸς τοῦ ὀρέστου· ἦλθον γάρ ποτε ἀλάστην τῷ σῷ πατρί· καὶ ἐτριφέμεθ' ὅσος δόμος· πένητα μὲν, ἀναγκαῖον δὲ τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι ἐμοί δηλονότι· ὁρῶ δὲ ὄχλον στίχοντα· ἤτοι πλῆθος λαοῦ βαδίζον· καὶ καθίζοντα κατὰ τὸ ἀκροτήριον· ὅπου φασὶ καταρχὰς τὸν θανατον δικάζοντες δίκασ τῷ ἀγυιπέτῃ ἀθροίσαι τὸν λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας, ἤτοι εἰς σωτήριον· ἰδὼν δὲ τὴν σωαγωγὴν τοῦ λαοῦ, ἠρώτησά τινα τῶν πολιτῶν, τί καινὸν καὶ νέον γέγονε τῷ ἀργείῳ δηλονότι· ἆρα ἀγγέλματι παρὰ τῶν πολεμίων ἐλθόν, δηλοῦντι τὴν πόλιν τῶν θεσπαιδῶν; ὁ δ' εἶπεν· οὐχ ὁρᾷς ἐκεῖνον τὸν ὀρέστην πλησίον τοῦ ἀθροίσματος ἥκοντα, μέλλοντες δραμεῖσθαι ἀγῶνα τὸν θανάσιμον· ἤτοι τὸν θάνατον ἐπάγοντες· ὁρῶ δὲ φάσμα ἀνέλπιστον· ὃ μήποτε ὤφελον ἰδεῖν· λέγω τὸν πυλάδην· καὶ τὸν σὸν σύγγονον στίχοντε· ἤγουν στίχοντας καὶ βαδίζοντας ὁμοῦ· τὸν μὲν, ἤγουν τὸν ὀρέστην, κατηφῆ καὶ σκυθρωπόν· καὶ παραλελυμένον· ὑπὸ τῆς νόσου· τὸν δὲ πυλάδην ὡσαύτως τῷ φίλῳ λυπούμενον ἴσα καὶ ὁμοίως ἀδελφῷ· κυβερνῶντα τὸ νόσημα παιδαγωγίᾳ καὶ χειραγωγίᾳ· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ ὄχλος τῶν ἀργείων πλήρης, καὶ φυξ ἀνασὰς, εἶπε· Τίς θέλει λέγειν· πότερον αὐτὶ τοῦ ἀρχαῖ πρέπον ἐστὶν ἀποθανεῖν τὸν ὀρέστην μητροκτονήσαντα, ἢ μὴ χρεὼν καὶ πρέπον ἐστί· καὶ ὡσαύτως τούτῳ, ἤτοι μετὰ τοῦτον ἀνίσχεται αὐτὶ τοῦ ἀνέσεως ὁ πελοπόβιος· ὃς συνεπόρθησε τῷ σῷ πατρὶ ἦγεν σὺν τῷ σῷ πατρὶ, τοὺς φρύγας· ἔλεξε δὲ δίχομυθα· τουτέστι διπλῆν ἐννοιαν ἔχοντα· ἤτοι δίγνωμα καὶ ἀμφιρρεπῆ· ὧν ἀεὶ ὑπὸ τοῖς δυναμένοις ὑπὸ κάτω τῶν δωναμένων· ἤτοι τοῖς κρατοῦσι χαριζόμενος· τὸν μὲν σὸν πατέρα ἐκπαγλούμενος καὶ

λίασ', Φορωνεῦς. καὶ Πηγεῦς ἐγένετο. Φορωνέως δὲ καὶ
Πειθοῦς, ἐγένετο Αἴγιαλεὺς. Ἀπία. ἀπὸ δὲ δύρωπος,
νιόβη. Νιόβης ᾗ, Ἄργος. Ἄργου δὲ Κρίασος. Ἐκβασος.
Πείρασος. Ἐπίδαυρος. Τίρυνς. Κριάσῳ δὲ ἀπὸ μελαν-
βοῦς, ἐγένετο Φορβας. καὶ Κλειόβοια. Φορβαντι δὲ ἐκ
τῆς Βυβείασ, ἐγένετο Τριόπας. Τριόπα δὲ ἐκ σωίδος
ἐγένοντο δίδυμοι μὲν, Πελασγὸς. καὶ Ἴασος. νεώτεροι
δὲ ἀγήνωρ καὶ Ξάνθος. ὁ δὲ Πελασγὸς πρῶτος Ἄργου κα
τοισκυθίσω ἐξοῦρι. πάλαι τῶν ἀνθρώπων τοῖς δράγμα
σι σιτουμένων. καὶ Πελασγικὸν τὸ Ἄργος ὠνόμασαν
Ἄσου δὲ καὶ Λυκάονος. ἰὼ ἐγένετο. Ἐπάφου δὲ Λιβύη. καὶ
Τηλέγονος. Λιβύης βῆλος. καὶ ἀγήνωρ. Βήλᾳ δὲ ἀγυπτος.
καὶ Δαναὸς. Πάλαι πγες.) ἐς τὸ πάλαι εἰζουσι.
Ἀμύνων.) βοηθῶν. Οὐ φθάνοιτε ἄν.) οὐκ ἀρκιεθήσεθε
πρὸς τὸν γυναικῶν φόνον. οὐ φθάνοιτε ἀποθνήσκοντες
τῷ ἰδίῳ μόρῳ. φθάνω τὸ προλαμβάνω καὶ τὸ κατε-
λαμβάνω. καθὸ λέγεται. οὐκ ἂν φθάνοις τὸ δικαστήριον
ἰὼν. καὶ δίδους δίκην. ἤγουν οὐκ ἂν ἀρκοίης. οὐκ ἂν κα
ταλαμβάνοις. τοσοῦτον σε ἔξουσι σωτῆμῶς ὡς μὴ δύ
ναεθαί σε καταλαμβάνειν τοὺς ἕλκοντας, ἀφ' οὗ κατὸς
μετοφορὰν ἐνταῦθα. τὸ οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε θνήσκοντες
πρὸς τὴν τοῦ θανάτου σωτομίαν. οὕτως ὑμᾶς ἕλξουσι
δηλονότι μετὰ ταχύτητος. Ὑγόμος ἀνῆται.) ἐνδέ-
δεται. ὑμῖν γὰρ φονεθήσεθε οὐ φονεύσετε. καὶ ὑποτά-
ξεθε. οὐχ ὑποτάξοιτε. Οὐ παύσις γενήσεται.) οὐλυ-
ξεις. οὐ δὲ παύσεται. οὐ δὲ πέρας ἔξει ὁ θάνατος ἡμῶν.
ἐξαπλοῦται γὰρ καὶ πλατύνεται, ὁ νόμος κατὰ τῶν ἀν-
δρῶν οὕτως. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀνῆται. Ἐτύγχα-
νον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω.) ἐτύγχανον μὲν βαίνων,
ἀντὶ τοῦ ἐβαινον. ἀγρόθεν ἀπὸ τῶν ἀγρῶν ἔσω τῶν πυ-

ἀνδρῶος τῇ ψυχῇ· ἀνδρία γὰρ ἐστὶν ψυχῆς· ῥᾳθυμία δὲ ἐστὶ σώματος· τὸ δὲ ὀλιγάκις ἂν καλῶς χρᾶσθαι κύκλον, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησίαις οὐ πολὺ συνέρχομενος· οὐδὲ πλησιάζων· αὐτουργὸς δέ ἐστιν, ὁ τὴν ἰδίαν ἀροτριῶμενος γῆν· σώζουσι δὲ γῆν οἱ αὐτουργοῦντες· γνησίως γὰρ τοὺς ἀγροὺς ἀροτριάζονται· καὶ τὸ χωρὶς ὁμόσε τοῖς λόχοις βέλων· ἀντὶ τοῦ οὐ διχόμυθα λέγων ὡς ὁ προρρηθεὶς· τοῦτο γὰρ ἐναντίον ἐστὶ τῷ διχόμυθα· σωφρονεῖν βελῶν τοῖς λόχοις· καὶ ταῖς ὑμετέραις βουλήσεσι· τοῦτ' ἔστι σώζειν ὑμᾶς ἐπιστάμενος· ἀκέραιος· ἁπλοῦς· ἀνεπίληπτον ἡσυχικῶς βίον· ἀναμάρτητον· ἀδιάφθορον· ἀβλαβῆ· οὐκ ἄξιον τοῦ ἐπιπλήττεσθαι· ἀνεπιτίμητον· ὃν οὐδεὶς διὰ τὸ σῶφρον ὕβρισεν· Μηδὲ πλίζεσθαι χέρα·) ἤτοι φησὶν ἡ λυταμένη ἡμέρα τὸ ὅσον ἐφ' ᾧ δέδρακε κατὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἀνῄρει, καὶ ἀνέτρεπεν ἐθη καλὰ· καὶ ζηλωτά· λέγω δὲ τὸ ὁπλίζεσθαι καὶ ἐπ' ἀλλοδαπῆς ἔναι· γῶν δὲ ἀνῃρημένης αὐτῆς, περιέκασιν αἱ γυναῖκες τοὺς κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλάς· τότε δὲ οὐκ ἀνέτολμησε τῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἔξω τῶν οἰκων τῶν πόλεμον ὁρμᾶν· ὑφορώμενος τοὺς ἐνθάδε τοὺς νοθεύειν· Εἶτ' ἀνδρῶν οἰκουρήματα·) οἱ ἐν τῇ πόλει καταληφθέντες οἱ μὴ ἐξελθόντες εἰς πόλεμον, τοὺς οἰκουροῦσας γυναῖκας διαφθεῖραι βλάπτοντες τοὺς λελωβημένας· Ελεξε δ' ὧν γῆν·) Ιναχος αὐτόχθων, πρῶτος βασιλεὺς Αργους· δεύτερος Πελασγὸς· Τρίτος Δαναὸς ὁ βίλτ· μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἐν ὅρεσιν οἰκούντων τῶν ἀρχαίων, πρῶτος αὐτοὺς σωώκησεν Ἴναχος· καὶ λιμναζόμενον τὸ πρὸ τὸν Ἴναχον πεδίον, αὐτὸς ἐκαθάρισεν· καὶ ἐπί τινος ὑὸς ποιησάμενος τὸ ποτάμιον ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴναχον ἐκάλεσεν· καὶ τὸ ἄρχος Ἰνάχιον· Ἰνάχου δὲ καὶ μὲν

βατράχοις· φιλοπημώτεραι κλεοφῶντος· ἐφ' οὗ δὴ χεὶ
λισιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται ἐρινύα χελι/
δών, ὦ βαρβαρον ἐξομεν πέτελον. Θορύβωτι πί/
στιος τε βαχέρηκως· πήνειν δωάμενος· εἰς τὸ πρεῖβυ/
λεῖν κακῶ τινὶ τοὺς ἀκούοντας· ὥς τε αὐτοὺς ποιῆσαι
κακόν. Πιβαιὸς ἐπιπλήσιος·) τὸ ἐπιπρεσβεῖον. Περι/
βαλεῖν αὐτοὺς τ' ὀρέσιω· καὶ τ' πυλαόδιω· Καὶ μὴ πα/
ραυτίκα· λείπει τὸ ἀλλ' ἔγ· καὶ μὴ παραυτίκα· ἀλλ' ἔν
μετὰ ταῦτα εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει· Θεᾶσθαι δ' ὧδέ·
ὁ δὲ τοῦ δήμου προϊσάμενος, ὀφείλει τοιούτους ἐπιλέξα
σθαι δημηγόρους· τοὺς καὶ χρησιμβύειν μέλλοντας· ὁ/
μοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεται· πῶτε δημηγόρω· καὶ τῷ
τοῦ δήμου προϊσαμένω· Δεῖ φησὶ τ' ἀναβὸν πολίτην,
εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφορᾶν ἀεί· καθὼς γὰρ ἂν
συμβαλόσθαι, οὕτως εὐώχσιν ἀποβαίνειν τὰ πράγ/
ματα· Αλλως· Τὸν προεσῶτα τῆς πόλεως· τὰ τῆσι
τ' δημαγωγὸν, οὕτως ἀφορῶντα πρὸς τ' λέγοντα δεῖ
κρίνειν· ὁμοίως γὰρ φησὶν ἀποβαίνειν τὸ πρᾶγμα, καὶ τῷ
λέγοντι· καὶ τῷ ἀκούοντι· ὥςπερ γὰρ ἐὰν ἡ ὁ συμβαλόμενος
κακὸς, ἀσύμφορον ἐσὶ τῇ πόλει, οὕτως καὶ ὅταν ἀκούων
κακῶς ἀκούη πάλιν οὐ σύμφορος· τῷ τοὺς λόγους δὲ
λέγοντι, τουτέσι τῷ προϊσαμένω· καὶ τὰ πρωτεῖα φέ/
ροντι τῆς πόλεως· καὶ τιμωμένω· Τποδέτεινε·) ὑ/
πέβαλλε δὲ αὐτῷ ὁ τωνδαρέως τοιούτους λόγους λέ/
γειν· ὑμᾶς φονεύσειαι· ἤγουν οὕτως· ὑποβάλλων ὁ τωνδα/
ρέως τοῖς καθ' ἡμῶν ποιουμένοις τ' λόγον, ὑπέτεινε
καὶ εἰς ταυτὸν ἰῶν, τῷ ὑμᾶς λέγοντι φονεύεσθαι· τὸ σφῶ δὲ,
αὐτὶ τοῦ τῷ λέγοντι τὼς δύο φονεύσειαι· τὸ δὲ κατακτεί
ναντι, ὅσον ὦν τοῖς λόγοις οἱ ἔλεγε· Ουκθώπος·)
οὐκ εὐσεβὴς· οὐκ ἄμορφος· Αγδηρίος δ' ἀνὴρ·) γενναῖος·

δ' ἀν' τούτου καὶ ἐν βελλεροφόντη μνημονεύει ἐπῶν· καὶ ξεσὸν ὄχλον δαναϊδῶν ἐδρασμάτων· Ανεπέρωκε·) διήνεγκε· Κατηφῆ·) σκυθρωπόν· Καὶ παρεμφόν·) παραλελυμένον· ᾗ ἑκλυτον ὑπὸ τῆς νόσου· Τὸν δ' ὣς τ' ἀδελφόν·) τὸν δὲ ὁρέστω τῷ φίλῳ λυπούμενον ἴσα ἀδελφῷ· Κηδύοντα·) θρηνοῦντα· ἐπιμελούμενον· Παιδαγωγίαν·) χειραγωγίαν· Υπὸ τοῖς θωρακομόχοις·) ὑπὸ τοῖς ἄρχουσιν· Διχόμυθα·) ἀντὶ τοῦ διχόνοημα· τοῖς κρατοῦσιν ἄλλοτε ἄλλα πρὸς χάριν ὁμοίως· τὸ δὲ διχόμυθα ἐξηγεῖται· διὰ τοῦ καλοῖς καὶ κακοῖς λόγοις ἐλίσσων· Καθισάμην δὲ νόμους, ἀντὶ τοῦ κυρῶ· λέγων ὅτι ὁρέστης οὐ καλὸν νόμον ἐσήνεγκεν ἐπὶ τοὺς τεκόντας· Επὶ τὸν δύτυχῆ·) καὶ οὐ πάλαι καὶ τὸ τῶν κηρύκων λέγει· ὅτι ἀεί ποτε τὸ σῶμα κηρύκων λαὸν· Φαιδρωπόν·) χαρωπόν ἔφησε· Πηδῶσι·) μετεμβαίνουσιν· Εν τ' ἀρχαίοισιν ἠ·) καὶ ὅς τις οὐ ἀρχαῖος ἦν πόλεως· ἦγουν ἀρχαίου πόλεως ἄρχει· ἢ ὅς ἂν δύνηται· ᾗ ἀρχει τῆς πόλεως· Οὗτος κτανεῖν·) οὗτος ὁ δολοφόνος οὐκέτι κτανεῖν οὔτε σὲ· οὔτε τὸν σὸν ἀδελφόν· ἔλεγε δὲ ἐξορίαν ζημιοῦν· οὐ γὰρ δύναται τὸ ἅπαξ ἀπὸ κοινοῦ ᾗ οὐ ταὐθὰ λέγεσθαι· Επερρόθησαν·) ἐθορύβησαν· Αβυρόλλωνος·) ἀκρατόσομος· ὁ κλεοφῶν· Αγηρ ἀβυρόλλωνος ταῦτα φασὶν τὸν κλέωνα τὸν δημαγωγὸν λέγεσθαι· σφαλλόμενοι· πρὸ γὰρ τῆς τοῦ ὁρέστου διδασκαλίας πολλοῖς χρόνοις, κλέων ἐτελεύτα· τύχα οὖν ἦς κλεοφῶντα τέκνη· ἐπὶ ᾗ ἔναγχος οὗτος· τοὺς πρὸς λακεδαιμονίους σπονδὰς προσήκατο· ᾗ τὸ λέγειν ὃ καὶ γέλοιος ἐκ ἀργείου ἵνα γ' ἀσμένος εἰς τοῦτο βλέπει· βέλτιον ἦ ἐπῆν ἀβλωβῆ σῶν· οὐκ ἀβλωβῆ σῶν τε αὖτ· ἀλλὰ νόθον πολίτην· παρόσον βρέξ ὦ ἐκ δελφῶν ὁ κλεοφῶν· ἀρίσοφάνης

καλούμενος. λέγει δὲ τὴν πρῶναι. Οὗτοι ταῦθα φασὶ τοὺς ἀργείους ἐκκλησιάζειν. λέγουσι δὲ καὶ τὸν Δαναὸν οὕτω ταῦθα δικάσαι τῷ ἀγύπτῳ. ὑπὲρ ὧν ἠρώτησαν τὸ φόνων αἱ Δυτικαὶ περὶ αὐτοῦ. Ἄλλως. Δαναὸς ἐλέγετο ἄρχειν Ἀργείων βασιλεύς. οὗτος τὰς θυγατέρας ἑαυτοῦ πεντήκοντα οὔσας, ἐκδίδωσιν εἰς γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπτου πεντήκοντα καὶ αὐτοῖς οὖσι. οὗτος ἀπέλθων εἰς τὸ μαντεῖον χρησόμενος ἢ ἆρα καλῶς ἔγημαν αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ, ἐκ τούτων κινδυνεύσειν. ὁ δὲ, ἔπεισε τὰς θυγατέρας ἀποκτεῖναι τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου. μόνη δὲ ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ λυγκέως. καὶ οὗτος ἐβασίλευσεν Ἀργους. Ἄλλως. Ὅτι φασὶ πρῶτον τὸν Δαναὸν μετὰ θάνατον τῶν υἱῶν Αἰγύπτου, δοῦναι δίκας. αὐτὸς γὰρ ὁ Αἴγυπτος ἦκεν εἰς Ἄργος πιμπρήσων τῷ φόνῳ. Δαναὸς δὲ μαθὼν, ἐξῆλθεν εἰς ὅπλα τοὺς Ἀργείους. ἀλλὰ λυγκοῦς πείθει λόγοις λῦσαι τὴν ἐχθραν. καὶ καθεσθῆναι δικασὰς αὐτοῖς, Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων τοὺς ἀρίστους. ὁ δὲ τόπος ἔνθα ἡ δίκη συνήχθη πρὸς τὴν μεγίστῃ ἄκραν. ἔνθα καὶ ἴναχος ἁλίσας τὸν λαὸν, συνεβούλευσεν οἰκίζειν τὸ πεδίον. ἐξ ἐκείνου ἁλιάδας καλεῖται, νῦν ἡ λιαία λεγομένη. Ἄλλως. Ἡ πολλὴ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος. καθάπερ ἄλλοι τινὲς φασὶ, καὶ ἕκαταῖος γράφων οὕτως. ὁ δὲ Αἴγυπτος, αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος. λέγεται δὲ πέμψαι τὸν Ἄργον πρῶν, ὅπου δικάζουσιν Ἀργεῖοι. ἱδρῦσθαι δὲ πρὸς τοῦ χωρίου δένδρα. γράφων οὕτως. πεχέως δὲ κυρίσαντα τὸν μιλαχάριν καὶ τὴν κλειμήτραν, βάλλοντες λίθοις ἀπέκτειναν. καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ δεικνύουσιν ἔτι καὶ νῦν, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ καλουμένου πρῶνος, χῶμα παντελῶς. οὐ συμβαίνει τοὺς Ἀργείους δικάζειν. τάχα

ρων ἐλήλυθα. Πῶς πότυχον.) πότυχον αὐτῇ καλῇ, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτῇ παρθένον τοσοῦτον χρόνον, ἢ διὰ τὸ βασιλέως εἶναι θυγατέρα. καὶ βασιλέως, οὗ τοῦ τυχόντος. δύσμορον δὲ καὶ τλήμονα τ' παρουσῶν εἵνεκα συμφορῶν. Οὓς σοι δυσυχεῖς ἥκω φέρων.) Ὁμοίως τῷ ποδήσιν, ἢ πλείστους ἀχαιῶν ὤλεσε μία γυνή. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν ἄκουσον λόγους δυσυχεῖς, οὓς ἥκω φέρων σοι. ὁ δὲ, συνυπακούει τῷ ὑποστικτικῷ αἴρειρω τὸν λόγον καὶ φησίν. ἄκουσον λόγους. δυσυχεῖς λόγους ἥκω φέρων σοι.

Αἴ ὤ.) ἀπολώλαμεν. Ἀπὸ τοῦ λόγου δ' ἦλος εἰ κακαγγελὸς ὤν. Ἐκυρώθη τῇ ψήφῳ τῶν ἀρχαίων τὸν ἀδελφὸν ἀποβαλεῖν. καὶ σὲ ὦ πάλαισα κατὰ τὴν δὲ τὴν ἡμέραν. Οἴμοι.) προσῆλθεν ἐλπὶς ἰὼν ἐκ μακροῦ φόβου, μᾶλλον διὰ τὸ μέλλον, ἐφθειρόμεθα. καὶ διεφθειρόμεθα ὑπὸ τῶν λόγων. τίς δὲ ἀγὼν. καὶ τίνος λόγοι σὺ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ δίκασαν ἡμᾶς ἀποβαλεῖν ἐπὶ ᾧ πρὶν βυθίσαι, πότερα διὰ λιβοβολούσης χειρὸς, ἢ διὰ ξίφους τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν ἀπόκειταί μοι. κοινὰς συμφορὰς τὰς τοῦ ἀδελφοῦ κεκτημένην. Κοινὰς ἀδελφῶ.) ἢ ἴσον βαίνατον τῷ ἀδελφῷ ἀγήσκουσαν, ἢ τὴν αὐτὴν δυσυχίαν τῷ ἀδελφῷ ἔχουσαν. ἢ ἐκείνῃ μὲν τὸν φόνον ποιήσαντος. ἐμοῦ δὲ συμβουλεύσαντος. καὶ διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ὁμοίως ἀμφότεροι δυσυχοῦμεν, καὶ τὴν αὐτὴν ὑπέσχομεν ἂν βάνατον. Ἐτύγχανον μὲν βαίνων ἐξ ἀγροῦ σὺτος τῶν πυλῶν, χρήζων ἀκοῦσαι τὰ παρὰ σοῦ καὶ τὰ παρὰ ὁρίστα, ἀλλ' ὅτε γὰρ οὐκοῖκῶς διεκέμην πρὸς τὸν πατέρα σου. καὶ μ' ἔτρεφεν ὅσος οἱ κος πέντε μὲν. γενεᾶν δὲ πρὸς τὸ χρῆσθαι τοῖς φίλοις. ἢ γενναῖον ὑπάρχοντας τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς ἐμοί. ὅμοιον τῷ ἥδυς ὑποταμὸς πίνῃ. Καὶ βάσσον τ' ἄκρας.) τόπος οὕτω

δυνύσι. συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν, διὰ τ τῆς μητρὸς φόνον. δινδύων δὲ βλεφαρίσις. αὐτὶ τοῦ πδιδινούμενος τοὺς ὀφθαλμούς. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μανιώδεις. ϗ παντα χοῦ περιστρέφων αὐτοὺς. ὅ ἐσι τεταγμένους ἐχων τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ ἑξῆς. δυμενίσι δρομάσι. δρομάσι δὲ, τῶς δυκινήτοις. Τελίσασ') διαπραξάμενος. Βεβάκχευται. τετάρακται. Δρομάσι.) ταχέσι. Δινδύων.) πδὲ σκοπούμενος. Ω μέλεος.) ὡς ἀρα ἦθα τὴν φύσιν ὢν μὸς. νῦν καὶ μὲν ὠδίνησασα προύτεινέ σοι τὴν μαστὸν ὑπὸ τ χρυσοφώνων ματίων, γαλακτοτροφίασ' ὑπομιμνήσκουσα. ϗ τ ἔλεον διὰ τοῦτον ὑπρωμένη. σὺ δ' πρὸς τοῦτο ἀπιδὼν, οὐκ ἠλέησασ' τὴν τεκοῦσαν. ἀλλὰ γέρνασ' τῆς μητρὸς ἀνόσιος φονεὺς. τῷ σῷ πατρὶ ὑπὲρ ὧν πέπονθεν ἐκδίκησιν δι' ἀσεβάσασ' διδοὺς. Χρυσοπηνήτων. ἐκ χρυσοῦ καὶ μετάξης κατασκευασθέντων ἱματίων. Υ περπλοπα.) ὑπερκύπτοντα. ὑπεραπτενόμενον. Αμοιβήν.) εἰς ἐκδίκησιν. Γωᾶικες ἦπου.) ϗ ἑξῆς αὗται αἱ περίοδοι, εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων, ριγ· ὧν πλουτᾶσ', ὡς εἰς σεναγμούς, καὶ χόρους δραμουμένη. τῶν ταῖς ἀποθέσεσι παραγραφος. τῶν δ' τῷ τελεί κορωνίς. Γωᾶικες.) ὦ γωναῖκες, ἆρα ἐξῆλθεν τ δόμων ὁ ἄθλιος ὀρέσης τῶν ἐκ θεοῦ δ' χομένων τυχὴ δαμαθείς, Ηκισα.) οὐδαμῶς μανόμενος. σώφρονῶν δ' ἀπῆλθε πρὸς τ ἀργεῖον λαόν. δώσων ἀγῶνα τ προκείμενον πδὲ τῆς ζωῆς. ἐν ᾧ ἀγῶνι ἀπόκειται μὴ ζῆν μ θανεῖν ὑμᾶς. φθόν. τί πρᾶγμα πεποίηκε. τίς δ' κατέπεσεν αὐτ, ὁ πυλάδης. φάσκεται δὲ ὅδε ὁ ἄγγελος οὐ μακρὰν ὤν, εἰπεῖν τὰ ἀπο τ ἀργείων πδὲ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ὦ ἀλλ' ἀγαθὲ πατρὸς τοῦ ἀγαμέμνονος σεβασμέγα ἠλέκτρα. ἄκουσον λόγους δυσυχεῖς. οὓς σοι φέρ-

μονόμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ γ̄, ἀσυναρτήτου ἐκ δακτυλικοῦ διμέτρου· καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλικοῦ· ἢ δὲ βούλει ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν· ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, διϊάμβου καὶ βακχείου· τὸ δ̄· τροχαϊκὸν ἰθυφαλικὸν· τοῦ γ̄ ποδὸς ἀναπαίσου· ἢ βούλει ἰωνικὸν ἀπελάτονος· ἐκτροχαϊκῆς συζυγίας· ἤτοι ἐπιτρίτου β̄· καὶ ἀναπαίσου· καὶ ἔσιν ἐφθημιμερὲς· τὸ ε̄, ὁμοιον ἰωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου α̅· καὶ ἀναπαίστου· τὸ ς̄, παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παιώνων πρώτων δύο· καὶ συλλαβῆς· τὸ ζ̄, ἐφθημιμερὲς· τὸ η̄ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τοῦ α̅ ποδὸς ἀναπαίστου· ἢ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπελάτονος ἐφθημιμερὲς· ἐκ παιώνος γ̄, καὶ ἰωνικοῦ καὶ μολοσσοῦ· τὸ θ̄, χοριαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ῑ ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου β̄ πεντασυλλάβου καὶ χοριάμβου· τὸ ιᾱ, προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ συλλαβῆς· τὸ ιβ̄, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς· τ̄ πρώτων δύο ποδῶν, χωρὶς ὧν· τὸ ιγ̄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἀναπαίστου διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· ὧν τῷ τέλει κορωνὶς καὶ παράγραφος· ταῦτα γάρ ἐσι σημεῖα τοῦ τέλους τῆς ἐπῳδοῦ· Τίς ἔλεος.) δύο τίς δυσυχία εἰπεῖν, ἔλεος εἶπεν ἀπὸ τοῦ συμβάσοντος· τοῖς γὰρ δυσυχοῦσιν, ἔλεος παρὰ τ̄ ἀγῶν γίνεται· τὸ αὐτὸ δὲ νοητέον, καὶ πρὸς τὸ τίνα δάκρυα· βούλεται δὲ ἐντεῦθεν εἰπεῖν, ὅτι παντῶν ὅσα παρὰ ἀνθρώποις δεινὰ, τὸ ἀποκτεῖναι μητέρα, δεινότερον· Μείζων κατάγαν.) οὐδεὶς δηλονότι· ἐπεὶ οὔτε νόσος, οὔτε συμφορὰ μείζων ἐσὶ τῆς μητροκτονίας· Οἷον δρᾶν τλῆσαι.) οἷον ὁ δυσυχὴς ὀρέσης καταπραξάμενος τὸ τῆς μητροκτονίας, ἄχθημα γενέσθαι τοῖς

ἐπ' ἀγλάϊθου· καὶ οὐ μόνον τῶν τούτων· ἀλλὰ καὶ καθολικὴ ἐστι γνώμη· τὸ δὲ κακοφρονούντων ἀνδρῶν παρανόημα, τοιοῦτόν ἐστι· τῶν κακὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν· ἀντὶ τοῦ ἀλόγιστόν ἐστιν· ἢ τοιαύτη ἡ σωτηρία· οὐδὲ τοῦτο φησὶ καλὸν· τὸ, τὸ ξίφος ἡμαγμένον διῆραι τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς· ἐώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως ὡς εἴωνται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι· σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέναι· Μελανέστερον δὲ·) δι' ὃ τὸ μέλαινα λαβὼν ἔχειν· τοῦτ' ἐστὶ μελάγχωπον· ἢ μέλαν ὑπὸ τοῦ φόνου γενόμενον· πολλὰ δέ ἐστι τὰ τοιαῦτα σύνθετα· οἷον κελαινεφὴς αἷμα· οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφος· οὕτω γὰρ σύνταῦθα τὸ δὲ ἕδρα οὐκ ἔγκειται· Ἀλλως· τὸ μὲν κακουργεῖν, ἀσεβῶν ἐστι· τῶ πονηρῶν ἀνθρώπων· τὸ δὲ τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον, ἐλεεινότερον·

Ἀλλως· ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὰ πράττειν· ἀσεβὲς ἐστιν· τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ ἡ κλυταιμνήστρα ἐφόνευσε τὸν ἄνδρα μέμνηται· Σφαγὰς γενναίων τεκέων·) τῶν δυσγενῶν τέκνων τοῦ θυέστου· φόνος φόνον ἐξαμείβων·) φόνος φόνον διαδεχόμενος· ἐξ ἐκείνου δὲ φόνοι συνεχεῖς· καὶ ἀμείλικτοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν ἀτρειδῶν οἶκον· Πυρὶ κενῇ·) ἁπλῶς· καὶ βρασείᾳ· καὶ οὐ μέρως· ὡς ἂν ἐκπυρὸς γενομένη· ἢ τῷ ξίφει· ἐπεὶ ὑπὸ πυρὸς παλαμᾶται· Αμφὶ φόβῳ·) διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου· Ἰάχησεν·) ἐβόησεν· Εξάψῃ·) ἐγείρῃς κακὴν φήμῳ δίολον· Τίς νόσος· ἢ τίνα δάκρυα·) τῆς ἐπῳδοῦ ταύτης τὰ κῶλα· ἐστὶν· τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ δύο δακτύλων καὶ β' ἀναπαίστων τοῦ β' διαλελυμένου· καὶ γενόμενος προκελευσματικοῦ, ἤτοι τετραβράχεος· τὸ β' ἀναπαιστικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον· ἢ δὲ βουλὴ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος

σιδαι τῆς ἀρχῆς. ἐν τοῖς προμνίοις ὃ τοῦ ἀτρέως, δύεν ται χρυσοῦν ἀρνίον· καὶ μέλλοντος ἀτρέως δηξαι τὸ τέρας τοῖς δικασταῖς, καὶ λαβεῖν τὴν ἀρχήν, ἀέρσπη ἡ γυνὴ τοῦ τοῦ μοιχευομένη θυέστῃ τῷ ἀδελφῷ, κλέψασα τοῦτο παρέδωκεν αὐτῷ. θυέστης δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ δήξας τοῖς δικασταῖς τῆς ἀρχῆς ἐκράτησε. μὴ ἀναχώρησας οὖν ἀτρεύς, ἀλλὰ δυσχεράνων, ὅτι ἀδίκως ἐστέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τι ἀέρσπη ἁρπασθῆναι κατ' ἄμφω. καὶ ὅτι ἐμοιχᾶτο θυέστης. καὶ ὅτι κέκλοφε τὸ ἀρνίον καὶ δέδωκεν αὐτῷ, ῥίψας αὖ τὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησὶ σοφοκλῆς. καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ θυέστου ἀγελαῖον ὀρχομένους. καὶ κάλιον ἀποκτείναντα παρέβηκεν εἰς τράπεζαν τῷ πατρί. καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν. διὰ δὲ ἥλιος μὴ σβέσαι τὸ παράνομον, μίαν ἡμέραν ἐκδυσμῶν πρὸς ἕω διέφθειρεν. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ αἱ πλειάδες τὴν συνεστίαν ἐβάδισαν. Ηλυβε ταγταλίδαις.) ἦλθον τοῖς ἀπογόνοις τοῦ ταντάλου ἡ ἔρις τῆς χρυσῆς ἀρνός. ἦγεν ὑπὲρ τῆς χρυσῆς ἀρνός. ἧς γὰρ πνὸς λέγεται. καὶ ἦν ἐρίζοντες πρὸς ἑαυτούς. καὶ ἦν ἐρίζοντες πρὸς αὐτόν. καὶ ἦν ἐρίζουσιν ἕτεροι πρὸς αὐτούς.

Οὐ προλίπεν.) πὲ βατέρω συμβαίνοντα, κατ' ἀμφοτέρων ἐξίωσχεν τί γὰρ δεινὸν ὁ μενέλαος ἐπαγγελθὼν πέπονθεν. ἐμὴ πὲ σὺν ἰλίῳ δι' αὐτὸν γινόμενα λέγει. καὶ σύλληψις οὖν ὁ τρόπος. τὸ γὰρ ἑτέρω συμβαῖνον, κατ' ἀμφοτέρων ἔπαθεν. Τὸ κακὸν.) τὸ καλῶς δοκοῦν γε γενῆσθαι οὐ καλῶς ἀπέβη τῷ ὀρέστῃ. τὸ δὲ ἔσι τὸ ἀπηνὲς χειρὶ διατιμᾶν τὸν χρόνον τῶν γονέων. καὶ ἡμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς. Τόδ' αὖ τὸ δὲ μετὰ λόγου καὶ πιθανότητος ἐπιχειρεῖν τι καὶ πράττειν κακὸν, οὐκ ἁπλῶς ἐστιν ἀσέβημα. ἵνα δὴ καθόλου τοῦτο καὶ τῷ ἀτρέως καὶ θυέστου· καὶ τῷ κλυταιμνήστρας· καὶ

σφαγὴν ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφοῦ. ἐξῆς δὲ χρόα τῶν μνῶν πυρὶ γενῆ παλάμαι. ὧν τ τοκέων ϑ ἔλαβε παρὰ τὸ πεκὰν ἴσως. Ἄλλως. ὁ μέγας ὄλβος. καὶ περίπυσος κατὰ πᾶσαν τ ἑλλάδ᾽ α. καὶ ἐν ἰλίῳ τ ἀτρειδῶν δόδαι μονία καὶ ἀρετὴ, ἐς τὸ πίσω παλιν ἀνέδραμεν. ἐξ οὗ τυχίασ᾽ ἐς δυσυχίαν μεταβληθῆσα. καθῶς περ ἐπὴν ἀ πόρροιαν ἔχσα. Ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῆς κατ᾽ οἶ κον συμφορᾶς. ἐκείνη γὰ ἡ ὁρμὴ αὐτοῖς ἡ πρὸ τοῦ χρυσο μάλου ἀρνοῦ, ἠργάσατο ἐλεινὰ βρώματα. καὶ σφαγὰς ἀνοσίους συγγενῶν τέκνων τοῦ θυέσ. ἐξ ἐκείνου ϑ συγ γενῆς. καὶ ἀλιτπάλληλοι σφαγαὶ, οὐ διαλείπουσι τὸν τ ἀτρειδῶν οἶ κον. καὶ τὸ νομιζόμενον καλὸν, οὐ καλὸν ἐσι. λέγει δὲ τὸ ἀπηνὲς χειρὶ διατιμᾶν τὸν χρόα τ κνέων. καὶ ἅμα γ μένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος ἐς τὰς τοῦ ἡλίου αὐ γὰς. τὸ γὰρ ἀδίκειν πατέρα, ἀσεβῶν ἐσι καὶ ἀνόητων τέκνων. καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων. τὸ δέ γε τῆς συμφορᾶς τῆς κατα τοῦτον, ἐλεεινὸ πρόν. μέλλοσα γὰ πλυτᾶν ἡ τυνδάρεω Κλυταιμνήστρα, φόβῳ τοῦ θανάτου ἀνεβόη σεν ἡ δυσυχὴς. ὁρίσα, πολμᾶς μὲν τ κατα τῆς μητρὸς φόνου, ἄρχ δὲ καὶ σκόπει μὴ τῆς ἐς τ πατέρα πμωρίας ἀνταλλάξει δύσκλειαν ἀθάνατον. οὔτε γὰ νόσος. οὔτε πεὶ πέρα συμφορὰ γένοιτ᾽ ἂν ἐν ἀνθρώποις μείζων μητρο κτονίασ᾽. Χρυσέασ᾽ ὅτις ἀρνός.) Πέλοπος ἀτρεὺς καὶ θυέ στης ἦσαν γοι. ἀτρεὺς ϑτ ἀμφιμήτριον ἀδελφὸν χρύσιπ πον ἀγαπῶμενον ἀμέτρως ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτ φθονή σασ᾽, ἐς φρέαρ ἀποπνίγει. ὁ μαϑὼν πέλοψ ἐξώρισεν αὐ τὸν. ὕστερον δὲ μετὰ θάνατον πέλοπος ἐπανῆλθε. καὶ ἑκά τερος αὐτ τῆς βασιλείασ᾽ ἀντεποιεῖτο. ἀτρεὺς μὲν, ὡς πρῶτος ὢν κατὰ νόμους. θυέστης ϑ τοῖς νόμοις ὀφαν πεύ μενος σωμείθητο. οὐν ὅ τις αὐτ δίκην τί πέρασ, κύριος ἦν

ματίσων. τὸ ε̄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκπαίωνος δ' ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. ἔχει δὲ σύνταῦθα τὸν ἰωνικὸν πεντασύλλαβον. τὸ ζ' ἀνάπαιστικὸν πενθημιμερὲς. σύνταῦθα δὲ χ̣ δάκτυλον ἔχει τὸν α̣ πόδα. τὸν η̄ ὅμοιον ἑφθημιμερές. εἰ δὲ σὺν τοῖς κώλοις ἀναμόσως οἱ πόδες κεῖνται, οὐ θαῦμα. τοῦ αὐτοῦ χ̣ μέτρου ἐστὶν ἀμφότερα. ὅ, τε δάκτυλος καὶ ὁ ἀνάπαιστος. τὸ δ' προσόδιακον δίμετρον καταληπτικὸν. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ χοριάμβου. διὰ τὴν ἀδιαφορον. σύνταῦθα δὲ πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἰωνικόν. τὸ ῑ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου γ'. αὐτὶ ἰωνικοῦ καὶ σπονδείου. τὸ ιᾱ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς. τοῦ β̄ ποδὸς ἀνάπαιστου. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκπαίωνος β'. καὶ ἐπιτρίτου β'. τὸ ιβ̄ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὧν τῷ τέλει τῆς προφῆς χ̣ τῆς ἀνταπροφῆς, παράγραφος. Ο μέγας ὄλβος.) τὸ ἑξῆς. ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ ἀρετὴ τῆ ἀτρειδῶν ἡ μεγαλοφρονήσασα καὶ σὺν ἑλλάδι. χ̣ σὺν τροίᾳ, εἰς τὸ σὰς τίον τῆς θυδαμονίας ἀνῆλθον. ὅ ἐστιν εἰς δυσυχίαν ἀρχαίαν, τὴν τοῖς ἀτρείδαις συμπεσοῦσαν ὧν τῷ χρυσομάλῳ ἀρνῷ. δῶσαι καὶ μεγαλοφρονοῦσι τοῖς ἀτρείδαις.

Ἀλλως. διὰ τὴν παλαιὰν, καὶ πάλαι γεγενημένην συμφορὰν, λέγει δὲ τὴν μοιχείαν τῆς γυναικὸς ἀτρείως, καὶ τὴν βορὰν τῆ τέκνων τοῦ θυέστου. ὡς καὶ σὺν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει. ἢ οὕτως. πρὸ πολλοῦ παρέβασις ἐπράσσετο κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν χρόνου συμφορᾶς τῆ τέκνων αὐτοῦ. εἶτα δυσυχίας τῆς κατὰ τὸ ἴλιον. καὶ πάλιν δυσυχίας τῆς νῦν τραχωδουμένης. ἥτις αὐτοῖς προὐξένησε συμφορᾶς ἀτόπους, τῆ μὲν, οἰκτροτάτων παίδων βορᾶ. τῆ δὲ,

Τὸ δρᾶν οὕτω, δίκαιον ἐσί. Τὸν μητρὸς δὲ μὴ δὲ βιάσαι μι τάφον. Ἐπειδὴ ἐχθρὰ ὑπῆρχεν· ἀλλ' ἐπέ/χου ἵνα μὴ σι πρότερον ἡ κατα δίκη προλάβη· πόθεν βα/λὼν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰς σὰ πλευρὰς τὰς ὑπὸ τῆς νό/σου ἀσθενῆ· καὶ δυσκίνητας. ὅτι ἐγὼ διὰ μέσης τῆς πό/λεως, οὐδαμῶς τοῦ πλήθους ἐπιστρεφόμενος, βαδάσω/σι μηδὲν σὺ τραπείς. Ἀλλὼς. οὐ φροντίσασ' τοῦ ὄ/χλου, ὀχήσω· καὶ βαδάσωσι διὰ μέσης τῆς πόλεως. πού γῆς ὑπάρχων δήξωσοι πίσω φίλου ἐμαυτὸν, εἰ μὴ βουβήσωσοι τανῦν σὺ δεινὰς συμφορὰς ὄντι καὶ χαλε/πάς; Τοῦτ' ἐκεῖνο.) ἦν ἄρα φησί καλῶς τοῦτο δε/δομένον· καὶ ἀδόμενον, τὸ μὴ μόνον τοὺς συγγενεῖς φί/λους νομίζειν, ἀλλὰ καὶ εἶπερ βέβαιος τὴν διάθεσιν. Ὁπ/ὅσπερ τρόπῳ καὶ διαθέσει συγκάμνει φίλῳ ξένος ὤν, πολλῶν συγγενῶν ἀμείνων ἐσὶν ὁ τοιοῦτος. Μυρίων χρείασων.) μυρίων ἀδελφῶν χρείασων ὁ φίλος ἐσὶν ἀν/θρώπων. εἰς τὸ κεκτῆσθαι αὐτὸν. ὅμοιον τῷ ἢ δύς ὁ πο/τε μὸς πιεῖν. Ὁ μέγας ὄλβος.) τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπῳδικὰ ὡς ἔρηται. ἐσὶ δὲ τὰ πα/ρόντα τρία ἐπῳδικὴ· καὶ σὶ τῆς στροφῆς τὰ κῶλα ιβ. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ δὲ χοριαμβικὸν δί/μετρον· ἀκατάληκτον ἐκ διτρόχου πεντασυλλάβου. καὶ χοριάμβου β. ἢ ὃ βούλει ἰωνικὸν. ἢ παιωνικὸν δί/μετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παιώνων δ. ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ ἐπιτρίτου δευτέρου. τὸ β καὶ τὸ γ ὅμοιο καὶ τὰ πάντα. τὸ δὲ δ ἰωνικὸν, τρίμετρον ἀκατάλη/κτον ἐκ παίωνος δ' ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ ἐπιτρίτου β. τὸ ε ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον καὶ/λούμενον δίπολίδειον. ἐκ τριῶδων ἔχον ἰαμβικὰς συ/ζυγίας. μέσον δὲ τὸν χοριαμβον. καὶ ἐσὶ τὴν πολυχη/

καὶ γὰρ νῦν καὶ τί μέλλουσι πράττειν οἱ ἄνθρωποι. ἢ οὐ προοιμίοις λύπας οὐτύχωσι, τεκμαίρονται ἐν τοῦθεν, ὡς οὐ καλῶς οὐδ' ἀκινδύνως τοῦτ' ἀναύσουσι. δέον οὕτως εἰπεῖν. ὁ δὲ εἶρηκεν οὐκοῦν οὗτος οἷον νὸς μέγας. πρὸς τὸν οἰωνὸν τὸ οὗτος ποιήσας. ὡς περ ἐσί καὶ τὸ ξύλινον μόρον δύρατος. ἢν παιγνίδια καλέουσι. καὶ ἕτερα μύρια ἐσὶ τοιαῦτα παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς λογογράφοις. Τῷ χρόνῳ.) τῇ ὑπερβάσει τῶν βρωμάτων αὐτῆς κορδανεῖς. ὅ ἐσι, καὶ τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ νῦν βρωθῆναι κορδανεῖς. Ἄλλως. κορδανεῖς φησὶ τὸ μὴ δακρύσαι αὐτὴν, καὶ γενέσθαι κακὸν οἰωνὸν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κρίσεως χρόνῳ. τουτέστιν ἕως ἂν ἡ κρίσις ἐξενεχθῇ. Ἄλλως. τοῦτο λέγει. ὡς εἰ μὴ νῦν μαθοῦσα δακρύσει, ἀλλ' ὕστερον, κόρδος ἔῃς τὸν χρόνον. ἐπειδὴ τὸ μὲν πρὸ τοῦ ἀγῶνος δακρύσαι, τεκμήριον ὡς ἔφαμεν χαλεπὸν. ἢν δ' ὕστερον τοῦτο ποιήσει. οὐδὲν ἡμῖν τούτου μελήσει. Πρόσαντες. ἐμπόδιον. σφαντίον. Τί τόδε.) τί ἐσὶ τόδε ὃ πάλιν λέγεις νέον.

Μὴ θεὰ.) δέδοικα μήπως με αὖθις αἰθεὰ τῇ μανίᾳ καταίσχυσι. Ἀλλ' ἐγὼ ἐπιμελήσομαί σου. Βαρὺ ἂν πῆδαι ἀδελφοῦντος ἀνδρός. ἀλλ' ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει φυγερὶς τὸ ψαῦσαν σου. Φοβοῦ μανίας μεταλαβεῖν τῆς ἐμῆς. Τὸ δ' οὖν ἴτω.) τὸ μανῆναι με ἐλθέτω.

Οὐ φοβῇ σύ;) οὐδαμῶς φοβήσομαι. φόβος γὰρ τοῖς φίλοις ὑπάρχει μέγα κακόν. Ἑρπετῶν.) βάθιρε νῶν πηδάλιον τῆς πορίας μου. Φίλ' ἔχων.) βαθίρων. κυβερνήσεις, ἐπιμελήσας, καὶ κηδούσης ὑπὲρ σοῦ πονούμενος. Καί με πρὸς τὸν πάφον ἄγε τοῦ πατρός.

Ὡς τί δὴ τοῦτο.) τί τοῦτο εἴρηκας. ἢ ἵνα τί ἐκεῖσι θέλεις ἀπελθεῖν. Ἵν' αὖτον παρικαλέσω σῶσαι μι.

Τὰ δρᾶν

δ᾽ οὐχὶ μόνον.) δ᾽ οὐχὶ φησὶ πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δίκαιον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἀδίκως ἔχειν. καὶ σημαίνει ὅτι τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. ὁ δὲ ὁρέστης καλῶς λέγει. φεύγω τὸ δεινὸν διὰ τὸ ἐκεῖ παραγενέσθαι. τοῦτ᾽ ἐστὶ φεύγω τὸ ἑαυτὸν δεινὸς. οὐ παρέχω δεινὰς ὑπόνοιαν, ὡς μὴ ἑκὼν δίκαια πράξας. καὶ διὰ τοῦτο τὸ κριτήριον ἀποφεύγων. φεύγω τὸ δεινόν.) ἀντὶ τοῦ ὑπεροψίαν τῆς δεινιάσεως. τοῦτον τὸν τρόπον. τὸ τῇ δὲ αὐτὶ τοῦ οὕτως. εἰ ἐκεῖ ἀπελθών. ἢ τὸ τῇ δὲ, αὐτὶ τοῦ ἐνταῦθα. ἤγουν φεύγω τὸ ἐνταῦθα δεινὸν. ἤγουν τὸ μένειν ἐνταῦθα. τοῦτο γὰρ δεινόν. τὸ ἑξῆς. καὶ τίς ἂν μ᾽ οἴκτισαιτο θανάτου ἀχαλῶν πατρῷων. ἤγουν τοῦ ἐμοῦ πατρός. Μέλλει γὰρ ὑπολογίσασθαι.) ἤγουν διὰ τὸ δύνεσθαι λιθῆσαι. οἷον πάντες συμβάλλεται πρὸς τὸ ἔλεον ἢ δύνεσθαι. ὁ δὲ θάνατον ἀχαλῶν πατρῶων, ἔπραξε φησὶ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς ἀχαλῶν διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός. τὸ δὲ ἑξῆς. καὶ τίς ἂν μ᾽ οἰκτίσειε διὰ τὸ τοῦ πατρὸς ἀχαλῶν θάνατον. Πάντες.) πάντες τῶν τε προφυγόντων. Ἴτον.) ἄξιον ἀπελθεῖν. ὅπ δηλόν ἐστι, τὸ ἀδόξως ἀποθανεῖν. Αἰνῶ τάδε.) συναινῶ ταῦτα. Ἡ λέγωμεν.) ἆρα βούλει ἵνα εἴπωμεν τῇ ἀδελφῇ μου ταῦτα. Μὴ πρὸς θεῶν.) μὴ λέξωμεν πρὸς θεῶν. Δάκρυα χῦν.) τὸ χωῦ ἐνταῦθα ἐμφασιν τοῦ γὰρ ἔχει. ὅπερ καὶ ἐν ποιήσει. καὶ λογογραφεῖ χὐρήσεις. Οὐκοῦν οὕτως.) οὐκοῦν φησὶ παραπτίον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ. ἐπεὶ δακρύσει. καὶ τοῦτο αὐτὸ κακὸς οἰωνὸς ἔσῃ. τὸ δάκρυον δηλονότι. Ἀλλως. Δέον οὕτως εἰπεῖν. οὐκοῦν τοῦτο ὄφις ὡς εἰγνώσεται ἡμᾶς ἀποδεχομένους κλαύσεται, μέλας οἰωνὸς ἔσιν. ἤγουν μέγας καὶ χαλεπὸν σημήριον ἐστὶ πρὸς τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα.

Πατρὶ ἡμῶν. ἐνδίκα γὰρ ἔπραξα φησί, τὸν ἐμαυτοῦ πατέρα δικαδικῶν. Μὴ λάβωσι.) ἔρα ἵνα μή σε δίκως λάβωσι. ἐπιθυμοῦσι γὰρ τοῦ σοῦ φόνου. ὡς τι ἴδοιεν ἀφιγμένον ἐκεῖσε, καὶ λέγειν ἐπιχειρῶντα, ὡς δικαίως τὸν φόνον εἰργάσω, ταχέως κατὰ σοῦ ψηφον θανάτου ἐξενέγκοιεν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ πυλάδης πρὸς τὸν τοῦ ὀρέστου λόγον. τῷ πατρὶ ἡμῶν ἐμαυτοῦ. εἰ γὰρ καὶ πρώην αὐτὸς ὑπετίθει αὐτῷ μὴ ἄλλο λέγειν τοῖς πολίταις ἢ ὡς ἔδρασεν ἔνδικα, ἀλλὰ νῦν ὡς πρὸς ὑποσίλεται. εἰδὼς τοὺς πολίτας πρὸς τὸν τυνδάρεων μᾶλλον νεύοντας. ἀλλ' ὑποσαλεὶς σωσιώπα ἀποβακχεύω. Χαλεπὸν τοῦτο. Πῶς οὖν ἂν ποιήσαιμι. Ἔχεις τινὰ ἔτι μένης ἐλπίδα σωτηρίας; Οὐκ ἔχω. Μολόντι.) ἐλεύθερη δὲ φησὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔνεστιν ἐλπὶς σύρειν ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν. μαθὼν οὖν τοῦτο, σωφρονεῖ καὶ αὐτὸς παραγενέσθαι τὸν ὀρέστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν. διεγνωκὼς ἅπαξ οὐκ οὖσαν αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἄλλην. Εἰ τύχοι.) ἀντὶ τοῦ εἰ συμβαίη. οἷον ἀμφίβολον ἐστὶ τοῦτο. Οὐκοῦν τοῦτο.) τὸ ἀπελθεῖν λοιπὸν χρεῖττον ἢ μένειν. ἢ δῆτ' ἀπέλθω; Θαρσῶν γοῦν ὦδε.) κἂν ἀποθάνῃς φησὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφόβως τεθνήξεσθαι. ὡς πρὸς τὸ θανάτου ἀφόβως ὁρμήσασθαι. ἢ μετὰ τοῦ δικαίως παρρησιασάμενος. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐνδικόν μοι.) ἀλλὰ γὰρ τὸ πρᾶγμα μοι φησὶ δικαίως ἐρρῶται μοι. ἢ κατασφάλισαι. παρέτρεπον γὰρ ἀνεῖλον. ὅθεν ἢ ἐλεηθήσεσθαι προσδοκῶ. ἢ τοῦτο ἀκόλουθόν ἐστιν εἰς τὸ ἄλλα δῆτ' ἔλθω. ἔλθω φησί. καὶ τὸ πρᾶγμα ἐνδικόν μοι. ἔπραξα γὰρ τὸν φόνον τὸν μητρῶον, διὰ τὸ θανάτου ἀφαλῶν τὸ πατρῶον. ἔξω δὲ προσυπακουστέον, προσεγδόκων ἢ ἐλεῆσθαι διὰ τὸ θανάτου. Τὸ δοκεῖν

ρην ἰδίᾳ κατὰ τὴν οἰκίαν ὄντι σοι ἐγκαλῶν. ἢ οὐ δημο-
σίῳ τινὶ πράγματι ἴδιον ἐπιφέρων σοι ἔγκλημα. ὅτι
σωφρόνως ἔχοντί σοι λέγων τὴν μητρός σε ἄδικον φόνον
ὡτίλασα ἐγώ. δοκοῦσιν αἰτίαν δυσχερῆ κἀμὲ λυπή-
σειν. Οὐ χρὼμεθα τοῖς μιαιφόνοις τοιούτοις ἄξιον φέρειν τῶν
τε. Οὐ φοβεῖ ἵνα μή σε οἱ ἀργεῖοι ὡς πρὸς καὶ ἐμὲ ἀπο
κτεῖναι βουλήσωσιν. Οὐ προσήκομεν.) οὐχαρμόζομεν
κολάζεσθαι ὑπὸ τούτων. ὑπὸ τῆς γῆς δὲ τῶν φονέων. χα
λεπὸν τὸ πλῆθος ὅταν πανοῦργος ἄρχοντας ἔχῃ. Νὰὶ
δηλονότι. ἀλλ' ὅταν προσάτας λάβῃ χρησοὺς, ἀεὶ χρησὸς
βουλεύεται. Ἄλλως. οὐχ ὑποπτεύσομεθα τούτοις εἰς τὸ
σωφρονῆσαι ἡμᾶς. οὐχ ὑποκείμεθα. ἀλλὰ τοῖς φωνοῦσιν.
ὁ δ' νοῦς δωμήσονταί σε φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον.
δεινὸν γάρ οἱ πολλοὶ ὡς καὶ τὸ ἑξῆς. Ἄλλως. Ἰδίως εἶ-
πεν. τὸ γὰρ ἐπιτίμια τοῖς ἀδικοῦσιν, ἢ ἀδικουμένη
πόλις εἴωθεν ἐπιπέμπειν. Ἄλλως. Θαρσύνων αὐτὸν
φησὶν, ὅτι οὐ προσήκομεν εἰς τὸ κολάζεσθαι τοῖς ἀρ-
γείοις. Δεινὸν οἱ πολλοί.) εἰς κλεοφῶντα ταῦτα αἰνίτ-
ται πρὸ ἐτῶν δύο ἐμποδίσαντα τὰς σπονδάς.
Ἄλλως. Ἴσως αἰνίττεται πρὸς τοὺς καθ' αὑτὸν δημαγω
γίας. μή ποτε δ' εἰς κλεοφῶντα. πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς
διδασκαλίας τοῦ ὁρίσαντος, αὐτὸς ἐστιν ὁ κωλύσας σπον-
δὰς γενέσθαι ἀθλιώσεις πρὸς λακεδαιμονίους. ὡς φιλό
χορος ἱστορεῖ. ὁ δὲ νοῦς δωμήσονταί σε φησὶ φονεῦσαι ὑ-
περβάντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ τὸ ἑξῆς.
Ἀλλ' ὅταν χρησοὺς.) ἀλλ' ὅταν φησὶ χρησοὺς καὶ κολα-
κευτικοὺς λάβωσι τοὺς δυναστεύοντας, χρησοὶ γίνονται.
Εἶεν.) ταῦτα μὲν οὕτως. κοινῶς δ' ὀφείλομεν σκοπεῖν.
καὶ λέγειν τὸ δόξαν τοῖς. Ὡς ἔδρασας σὺν δίκῃ.) τοῦτο
φησὶ ἐρᾷς ὅτι ἐν δίκῃ ἔπραξας, τὴν μητέρα ἀποκτείνας.

Αἰθάνη.) νοεῖς τὴν τούτου συγγένειαν προὐκρινε μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, καὶ οὐχ ὑπέμενεν αὐτὴ λαμβάνειν ἐαυτῶν σῶν πόνων, παραγενόμενος; Οὐδαμῶς. οὐ γὰρ πολεμικὴς ὑπῆρχεν· γενναῖος δ' ἐν γυναιξί.

Εν κακοῖς.) σὺ κινδυνώδεις ὡς ἔοικεν ὑπάρχεις μεγίστοις· καὶ ἀναγκαῖον ἐστί σοι ἀποθανεῖν.

Ὑήφων.) χρεία ἐστὶ θέσθαι τοὺς πολίτας ψῆφον περὶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ φόνῳ· τουτὶ σὺ διὰ τὸ φάγον οὐ εἰργασάμεθα. Η κρίνει.) τί πρᾶγμα ἡ ψῆφος κρινεῖ· εἰπὲ ὅτι δέδοικα.

Η θανεῖν.) κρινεῖ ἢ θανεῖν ἡμᾶς, ἢ ζῆν· ὁ λόγος δ' οὐμακρὸς ἐστὶ περὶ μακρῶν πραγμάτων. Φθύνεῖν.) τὸ γὰρ ἀργὸν· ἢ αὐτὶ τοῦ γοῦν· φθύνε λοιπὸν σὺ τὴν ἀδελφήν σου τοὺς οἴκους καταλιπών. Οὐχ ὁρᾷς;) οὐ βλέπεις· παντα χόθεν φυλασόμεθα φερουσοῖς· εἶδον τὰς ῥύμας τῆς πόλεως διόπλων φυλαττομένας· αὐτὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν ὡπλισμένων ὠχυρωμένας. Ωσπερεὶ καθὰ πόλις κυκλοῦται παρὰ τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τὸ σῶμα κυκλούμεθα. Καμέ.) ἐρώτησον γὰρ καὶ ἐμὲ τί πεπονθάνω· καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ αὐτὸς φθείρομαι. Παρὰ τίνος.) τοῦτο τὸ οἰκεῖον σε δηλοῖ ὅτι προσυπάρχει τοῖς ἐμοῖς κακὸν κακοῖς. Στρόφιος ὁ ἐμὸς πατὴρ ἐξώρισέ με τῶν οἰκων ὑμῶν θεὰς. Στρόφιος ἀναξιβίαν τὴν ἀναμίμνουσαν ἀδελφὴν, ἔγημεν· ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν πυλάδην· ὅθεν ὀρέστης καὶ πυλάδης ἀνεψιοί. Στρόφιος ἠλασέμ.) ὁ στρόφιος ὁ ἐμὸς πατὴρ ὀργισθείς, ἠλασέ με ἀπὸ τῶν οἰκων· φυγάδα ποιήσας· δηλοῖ τὸ ἐξόρισον· λέγεται δὲ ἀπτοήτως· αὐτὶ τοῦ ἀπελάσας τῶν οἰκων, ἐξόρισον ἐποίησεν. Ιδίων.) ἤρωων πρὸς αὐτὸν ἰδίως ἀποβλέπων ἔγκλημα· ἤρωων ἁμάρτημα ἐπιφέρων σοι· τουτὶ σὲ καὶ τὴν ὀργὴν σὺ· ἢ κρίσιν τοῖς πολίταις. Αλλως. Πάσης

διὰ τῆς πόλεως, τὸν ὦ τὸν σὲ· καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν σύλλογον τῆς πόλεως, ὃ ἀκούσασ', καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὼν· ὡς τῆς φήμης διαβραμούσης ἄχρι Φωκίδος· οὐ μόνον οὖν φησὶν ἥκουσα σύλλογον ὦ τὸν σὲ γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παρὼν, εἶδον, Τί πάθ' ἐστί·) πῶς διάκεισαι· τί ποιεῖς ὦ φίλτατέ μοι φίλων καὶ ἡλίκων· καὶ τῆς συγγενείας· κατὰ πάντα γὰρ πάθ' ὑπάρχεις μοι. Ἀπολώλαμεν·) ὡς ἐν βραχεῖ σοι λόγῳ τὰς ἐμὰς δυσνυχίας δηλώσω. Συγκατασκάπτοις αὖ·) συγκαταχώννυις· σωσαναιρεῖς· σωδιαφθείρεις καὶ ἡμᾶς· τὸ κατασκάπτειν κυρίως ὦ τὸν πόλεως· ἐνταῦθα δ' ὃ κατεχρησικῶς εἴρηται. Ὁ μενέλαος κάκιστος ἐφάνη εἰς ἐμὲ, καὶ τὴν ἐμὴν ἀδελφήν. Ὡς πρόσθεν ἐλθών·) οὕτως ἐμοὶ προσῆκεν, ὡς μὴ παραγενόμενος. Χρόνιος·) ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολὺν, ὅμως κἂν βραδὺ παρεγένετο, ἀλλὰ τάχιστα τοῖς φίλοις ἐφορᾶν κακὸς. Καὶ τὴν γυναῖκα τὴν κακοτρόπωτάτην, διὰ νεὼς ἦλθεν ἄγων; Οὐκ ἐκεῖνος·) διαβάλλει ὡς γυναικοκρατούμενον αὐτὸν· καὶ ὡς οὐκᾶν ἐλήλυθη, εἰμὴ παραγένοιτο ἡ ἑλένη· κωμῳδεῖται δὲ ὁ σίχος διὰ τὴν ταυτότητα. Ποῦ σὺν ἦ·) τῷ ὑποτακτικῷ σωφρονοῦντι τὸν λόγον· ὀφείλων γὰρ ἐπεῖν ποῦ ἐστὶν ἡ γυνὴ, ἢ πλείσους ὤλεσεν ἀχαιῶν, ὁ δὲ φησί, ποῦ ἐστὶν, ἥτις γυνὴ πλείσους ἀχαιῶν ὤλεσεν.

Εὐλαβεῖτο·) ἐθηλία· ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ βέλοντες τοῖς φίλοις βοηθεῖν· λέγοντες οὐ λαβούμεθα· ἤτοι θηλιῶμεν· καὶ φοβούμεθα· γνησίου γὰρ φίλου, τὸ ὑπὲρ δύναμιν τολμᾶν· ὅπερ οὐ λαβεῖσθαι αὐτὸς εἴλιγεν. Σκῆψιν εἰς ποίαν·) εἰς ποίαν πρόφασιν προχωρῶν· τοῦ τομαβοῦν, πάντ' ἐχω-

πανωλῶ πάτερ οὐδένα κέκτησαι φίλον. Αφίλος.) ἐπειδὴ νῶν δυσυχῶν οὐκ ἔχεις τὸν βοηθήσοντα. ἡ γὰρ ἐμὴ δυσυχία ἀεὶς σὲ ἀναφέρεται. ἄφιλος ἄρα τότε, ὅτε μετὰ τ ζώντων δίηγες. εἰ γὰρ εἶχου τότε φίλους, νῶν ἂν ἐβοήθουν τοῖς ἐκ σοῦ γεγονόσι. τὸ δὲ πρᾶγμα κακῶς, ἢ ὡς τοῦ παρόντος καιροῦ ὡς ἔφαμεν γένη. διὸ ὑπὲρ μενελάου τότε ἐκινδύνευσεν ἐν πολέμῳ ἄν φίλος. ἦλθον ἐσταλμένος φίλων τῶν μελόντων δηλονότι προσήκειν. Πιστὸς εἶ κακοῖς.) πιστὸς ἀνὴρ, κρείσσων εἰς τὸ ὁρᾶν αὐτὸν πυκνὸν ἐν ταῖς δυσυχίαις, ἢ ἐν ταῖς γελώσαις τῶν ἑαυτῶν. τοῖς ἑαυτοῖς, πρὸς τὸ γελώσας ἐστὶν οὐ πρὸς τὸ κρείσσων. ὡς πρὸ φαμὲν, φίλος φίλῳ καὶ φίλος φίλῳ, οὕτω καὶ γελώσι ἑαυτοῖς, καὶ γελῶσι ἑαυτοῖς. Αλλως. Ο βέβαιος φίλος, κρείσσων ἐστὶ τῆς ὁρωμένης ἐκ γέλωτος τοῖς ναυτικοῖς γελώσι.

Θᾶσσον.) ἀφικόμην διὰ τοῦ ἄστεος βάπτον προβάσων, ἤγουν ἐπιτείχων τὴν εἰς τὸν μπροθον πορείαν, ἢ ἐχρῆν με προβάσειν. ἁρμοδίως ἐνταῦθα τῷ τροχαϊκῷ ἐχρήσατο μέτρῳ, πρὸς σπουδὴν τοῦ ὑποκριτοῦ. εἰσὶ γὰρ οἱ ἐντεῦθεν εἴκοσι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ οἷς. ὧν πλοῦτος μυρίων κρεάσσων ὁ μάμων. κεκτῆσθαι φίλον. ὡς τῷ τέλει χορωνίς. Θᾶσσον.) τὴν αἰτίαν τοῦ θᾶσσον ἐκόμην, ἐπιφέρων, αὐτίκα λέγει. σύλλογον πόλεως ἀκούσας τὸν δ' ἰδὼν αὐτίκα σαφῶς. λέγει ὅτι ἐρχόμενος διὰ τῆς πόλεως, ἤκουσα παράπηγων, ὡς ἐκκλησίαν ἄρχοντες ἐποίησαν ὡς σὲ καὶ ἡλέκτραν, ἵνα κτείνωσιν. εἶδον δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πᾶσας εἰσχόντας, ὅθεν σπεύσας ἀφικόμην. ἵνα μάθω τοῦ, χάριν ταῦτα ἐστί. καὶ ὅσον δύναμαι εἰ σινέμεσθαι. Αλλως. Θᾶσσον ἢ ὡς ἐχρῶμεν παρενόμουν

μεῖως ὀλίγον· εἰκότως δὲ ἐπέφερε τὸ τρόπαια πρὸς τὸ
λόγχη· ἐκ γὰρ δοράτων, τὰ τρόπαια γίνεται· Οὐ γὰρ
ποτ' ἄρχους·) ἤρουν οὐ δέποτε τοῖς ἀρχείοις τοιαῦτα
ὑποπεπώκαμεν· ἀλλὰ μεγαλοπρεπῶς καὶ γενναίως
αὐτοῖς ἐχρώμεθα· προσάπαντες μετεξουσίασ', ὅσα ἂν
ἐβουλόμεθα· Οὐ γὰρ ῥάδιον·) εἰ γὰρ ὦν τοῦτο ῥάδιον·
οὔποτε διὰ τοῦ ἄρχους τὴν γῆν· ἤλων διὰ τὸ ἄρχος
προσιφέρομεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ μαλθακόν· νῦν δὲ ἀναγ-
καίως ἔχει τοῖς σοφοῖς, δούλας εἶναι τῆς τύχης· Νῦν
δ' ἀναγκαίως ἔχει·) εἰ γὰρ ὁ δῆμος νῦν οὐτυχὴς· ἡμεῖς
δὲ ἀτυχεῖς ὡς εἰρήκαμεν, οὐδεὶ πρὸς αὐτὸν ἰσχύος
ἀλλὰ σοφίασ· καὶ μετοχερίσεως· σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς
πρὸς τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς τοῖς πράγμασι χρῆ-
σθαι· Ω πλὼ γυναικός·) λείπει ἦεις· τὸ δὲ ἔρχῃς ὦ εἰς
τἄλλα οὐδέν· πλὼ εἰς τοῦτο σπουδάζων, εἰς τὸ ἔγκυον
τῆς σῆς γυναικὸς στρατεύεσθαι· Αλλως· Τοῦτο οὕτω φα-
σί τινες· ὦ μενέλαε κάκιστε βοηθεῖν τοῖς φίλοις, χωρὶς
τοῦ στρατεύειν εἵνεκα γυναικός· εἰς τοῦτο γὰρ κάλλιστος·
τὰ δ' ἄλλα τυγχάνεις οὐδέν· οὓς αὐτὸς ἐκάστασ' ὡς ἀμαρ-
βεῖς, οὕτω λέγε· ὦ μενέλαε οὐδὲν τἄλλα χωρὶς τοῦ
στρατεύειν εἵνεκα τῆς γυναικὸς· ὦ κάκιστε τιμωρεῖν καὶ
βοηθεῖν τοῖς φίλοις· ἢ τὸ πλὼ αὐτὶ τοῦ ἐμὲ· Α φίλος
ἦδ' ἀρ·) μάτην ἀρχὴ φησὶν ὦ πάτερ ἐτελαιπώρεις ἐν
τῷ πολέμῳ· οὐδενὸς σώφρονα φρονοῦντος, ὑπὲρ ὧν ἠτύ-
χεις· τὸ γὰρ πράσσων κακῶς, αὐτὶ τοῦ ἀδίκως· τοῦτ'
ἔστιν οὐ φίλοις ἀρχὴ οὐδ' ὀρθῶς ἐχαρίζου ἀνδράσιν·
οἵουσι κατ' αὐτὸ τοῦτο ἡμᾶς ἠδίκεις· ἡμᾶς μὲν ἐρήμους
κατέλιπες· ἀναιδέστοις δὲ καὶ ἀνοσίοις χαριζόμενος·
ἢ οὕτως· οὐχ ὑπὲρ φίλων ἄρα ἐπολέμεις τοῖς βαρβά-
ροις· ἀλλ' ἁμαρτάνεις κακοῖς χαριζόμενος· ἢ δυσυχῶν·

νὸν ἑκάστου καιρὸν· ἢ οὖν αὐτὸς ὁ δῆμος κτῆμα ἐστὶ τιμιώτατον, τὸ ἐδάφους προσεπεχθῆναι καθ' οὗ τρόπον αὐτῷ· ἢ ὁ καιρὸς μέλλει κτῆμα τῷ παραδοκοῦντι τὸν δῆμον· καὶ γινώσκοντι πότε μὲν θυμοῦται· πότε δὲ ἐλεεῖ· παραδοκοῦντι.) καιροφυλακτοῦντι· προσδεχομένῳ τὸν καιρόν· Τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.) αὐτί τοῦ μετρίως χρῆσθαι· τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι· ἵνᾗ τὸ καλῶς ἠπίως· ἤγουν σφόδρα ἐνδέξασθαι τῶν πρὸς σὲ πράξεων· Καὶ ναῦς γάρ.) καὶ ναῦς γὰρ βιαίως τοῦ ποδὸς ἐκτεθέντος, ὑπέκυψεν· ὡς τι ὕδωρ ἐκδέξασθαι· πάλιν δὲ ἀνορθώθη, ἐὰν χαλᾷ τὴν ἐνδιδοῦσαν τὸν πόδα· τὰς ἄγαν γὰρ προθυμίας· αὐτί τοῦ τὰς ὑπερβολὰς ὁρμάς, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον, μισεῖ ὁ θεός· Πρὸς βίαν ποδί.) εἰς κατασκευὴν τοῦ πρὸς ἐκείνους λόγου τῶν πεζεπαγεῖ· ποδί δὲ ἦλθον διὰ τοῦ ποδός· λέγεται δὲ οὕτω τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν τοῦ ἱστίου· Ἔβαψεν.) ἦλθον ἅλλος λέγουσιν· ἐλθὼν γὰρ πυθόμενος σφοδρὸν· καὶ πρὸς τὴν τοῦ ποδὸς τάσιν ἐμπεπωκὼς, ἀνατρέπει· Σώζειν.) ῥύεσθαι· Σοφία· ἐπιστημοσύνη· καὶ οὐδαμοῦ θεία τῶν ἐπικρατεστέρων· Οὐ γὰρ ἄδικον.) αὐτί τοῦ οὐ ῥᾴδιον πεπαιδεῦσθαι τῶν σῶν κακῶν· καὶ ἀπαλεῖψαι παροῦσαν σοι συμφοράν· τὸ δὲ ἄρχουσι γράφεται καὶ ἄρχου· ἵνᾗ ἄρχου γάμων· ἀριστοφάνης δὲ μετὰ τοῦ σ· οὐ πρὸς ἡμῶν φησίν, οὐδ' ἧς ἡμέτερας ἀξίας ὑποδραμεῖν, καὶ διακολακεῦσαι τὸν τῶν ἀργαίων ὄχλον· ἀνάγκη δ' ἡμᾶς δουλεῦσαι τῇ κρατούσῃ τύχῃ· τοῦτο γὰρ σοφῶν· καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ἐστι· τὸ δ' ἐξῆς· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει, τοῖς σοφοῖς, δούλους εἶναι τῆς τύχης·

Λόγχη μιᾶ· οὐχ ὅπ μίαν λόγχιν εἶχεν, εἰρηκὼς τὸ λόγχη μιᾶ· ἀλλὰ δεικνύει ἐντεῦθεν, τὸ τῆς αὐτοῦ δωμάς

μὲν.) Οὐ μάχη μὲν, οὐκ ἂν πθειμενοίμεθα τοῦ πελασγικοῦ ἄρχους. ἥκουν οὐχ ὑποδειχύσομεν. Εἰ δὲ μαλθακοῖς.) οὕτω τοῦτο λέγει. Σὺ ταῦθα δὲ ἥκουν εἰς τοῦτο τῆς ἐλπίδος προσήκομεν. καὶ προσερχόμεθα, εἰ δυνάμεθα ὑπερβαλέσθαι σὺ λόγοις μαλθακοῖς. Σμικροῖσι μὲν.) τῷ δι' ὀλίγων μάχη, τοὺς πολλοὺς καταγωνίσασθαι ἀδύνατον. ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν ἐλθεῖν παρασκευὴν αὐτοῖς. εἰ δὲ λόγοις ὑπελθεῖν δεῖ καὶ χρησθύσασθαι αὐτοὺς σοφίᾳ λόγων, σὺ ταῦθα δυνησόμεθα. αὐτὸν τὸν δὲ καὶ ἀμαθέες, καὶ τὸ μόνον προσδοκῆσαι τοὺς ὀλίγους τῶν πολλῶν πθειμενέσθαι. Οταν γὰρ ἥβᾷ δῆμος.) ὅταν γὰρ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν ἀκμάζῃ, ὅμοιον καταστάσαι αὐτὸν ὥσπερ ῥητὴν καταστάσαι πῦρ λάβρον καὶ σφοδρόν. Εἰ δ' ἡσύχως.) εἰ δέ πε ἡσύχως καθ' αὑτὸν σὺ δίδους ὑποτάσσοιτο τῷ δήμῳ θυμοῦμένῳ, βουλαβούμενος καὶ φοβούμενος τὸν καιρὸν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων, ἴσως ἂν καταπαύσειε τῆς ὀργῆς δηλονότι. Οταν δ' αὖ.) ὅταν δ' αὖ ἀναπνεύσῃ, ἐπιτύχοις ἂν εὐκόλως τοῦ λαοῦ, καθόσον βούλει. Ενεσι δ' οἶκτος.) ὁ δὲ αὖτὶ τοῦ γάρ. ἔνεσι γὰρ τῷ δήμῳ καὶ ἐλεεῖν καὶ θυμοῦσθαι. καὶ ἅπασι δὲ φίλος τοιοῦτος. ἐὰν τοίνυν θυμουμένῳ, τῷ δήμῳ ἥκεις, πεπαύσεται τῆς ὀργῆς. καὶ λοιπὸν ἐπιτηδειός ἐσιν εἰς τὸ σωφρονεῖν τοὺς ἱκεσίους. ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, οὕτω, καὶ τὸ ἐλεεῖν. τουτέσιν οὐ γὰρ πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι μόνον ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν. καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ καρτερεῖν, καὶ ἐπιτρέπειν, πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται. πότε δὲ αὖ κεῖται τῆς ὀργῆς. κτῆμά ἐσι τοῦτο πολιώτατον. τὸ εὐδίωκτον δηλον

χης, ὠφελῶν· τὸ δὲ ὠφελῶ, καὶ δοτικὴν· καὶ ἀπαρτικὴν συντάσσεται· ὡς καὶ αὐχύλος· ὡς τοῖς θεοῖσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελῆ· Καὶ χρὴ δ' οὕτω·) τοῦτο μερικῶς, ἢ καθόλου γνωτέον· ὅτι πρέπει ἢ ἐμέ, ἢ πάντας ἀνδρας συνεκκομίζειν καὶ σωτηρίαν φέρειν, ἣν ἂν ἰσχὺν δίδῳ ὁ θεὸς, τοὺς τῶν δαιμόνων κακὰ θυήσκοντας ἐλεεῖσθαι· ὑπὲρ ἐκείνων· καὶ κτείνοντας τοὺς σαυτίους· εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἀπλόων οἱ σπεύδοντες βοηθεῖν, τίς ἂν ἄλλως ἔξωθεν ἐλπίσοι βοήθειαν· τὸ δὲ θυήσκοντας, καὶ κτείνοντας τοὺς σαυτίους, σαφήνειαν ἐστὶ τοῦ οὕτω, θυήσκοντας· καὶ ὡς τιθυξόμενον· καὶ ὡς κτεινοῦντας τοὺς σαυτίους· ἤγουν εἰ καὶ θανάτου πρόκειται· καὶ εἰ νίκη τῶν σαυτίων· Σωτηρίαν·) συμπονεῖν δὲ τοῖς συγγενέσι· καὶ κίνδυνος παρῆ· καὶ μάλιστα εἰ τὸ θεῖον παρέχει δύναμιν· τὸ δὲ ἑξῆς, ἀναγκαιότερον· ἔστι γὰρ κτείνοντας τοὺς σαυτίους, καὶ θυήσκοντας· Τόδ' αὖ δύναται·) τοὐναντίον ἀπασ' φησὶ· καὶ πρὸς δαίμονά περ εἰπεῖν δυσαμένοισι γε κρόν· Ἡκω γὰρ ἀνδρῶν·) οὐκ ἐπαγόμενα συμμάχους· ἀλλ' ὅτι μος τῆς παρὰ τούτων δυνάμεως ὤν, ὡς τῶν συμμάχων αὐτοῦ κατὰ τὴν πλάνην ἁλωμένων· πλὴν ὀλίγων ἢ οὕτως· ἦλθον ὅτι μος συμμάχων· καὶ προσέτι πλανηθεὶς ὑφέσηκα πολλῶν· Ἡκω γὰρ·) ἦλθον ἔχων τὸ δόρυ κενὸν συμμάχων ἀνδρῶν· ἤγουν κενὸς ὑπάρχων πολεμιχῶν ἀνδρῶν· καὶ προσελαπωρήσας τῇ πλάνῃ· τὸ δὲ σὺ ταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν, αὐτὶ τοῦ προσοικειούμεθα· καὶ ἐγγὺς ἐσμὲν ἐλπίδος· σκόπει οὖν πῶς οὔτι διὰ κολακείας πείσαι ὑπέχειτο, ἀλλὰ καὶ τοῦτο σὺν ἀμφιβολίᾳ ἀφῆκε· Σμικρᾶς σωλκὴν·) σμικρᾶς δυνάμεως ὄφελον εἰπεῖν· ὁ δὲ λέγει σμικροῖς πόνοις· τὴν δούλωσιν τινὰς, αὐτὶ τῆς δυνάμεως· Μάχη

κατ' ἐξ εἰς σὲ πῶς τεκνούσης, ἐπεὶ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχάνεις, οὐχ ἥπτον ἐμοῦ δεῖ σε σπουδάζειν, ὅπως σωθείωμεν αὐτὴν ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ ἰσχυόμαι ἐσί· τὰ δ' ἄλλα διαμέσου. Τὸν κατὰ χθονὸς.) ὁ κεῖ ἀκούειν τάδε· τὸν κατὰ χθονὸς θανόντα· ἤγουν νόμιζε ἔτι παρεῖναι ἐν καίνοις· καὶ ἀκούει τάδε· λέγω τὴν ψυχὴν ἐκείνου τοῦ τεθνεῶτος μένειν ἐπάνω σου· σωζομένου δὲ σὺ ταῦτα ὑπάρχοντος ἡμῶν μετοχὴ· ἢ καὶ ἐκφωνουμένη, κακοσύνθετον ποιεῖ τὸν λόγον καὶ ἄχρηστον· ὅτι δὲ λόγον ἔχει αὐτὴν σωζομένου εἶναι, δῆλον οὕτως· κατὰ χθονὸς εἰσὶν οἱ θεῖναι λέγεται· καὶ τὸν κατὰ χθονὸς οὔτε ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῆς μετοχῆς τοῦ ὑπαρκτικοῦ, οὕτως· ἐπειδὴ καὶ κατὰ χθονὸς εἰσὶ θεῖναι λέγεται· καὶ βασιλῆς, δῆλον ὅτι καὶ καταλλήλως ἔχειν τοῦτο· καὶ μετὰ τῆς μετοχῆς τοῦ ὑπαρκτικοῦ λέγεσθαι μεταχειριζόμενον· ἐπεὶ δὲ συμβαίνει σὺ ταῦτα ἢ ἐπίρρημα εἶναι μετοχὴν κατὰ τὴν αὐτὴν πῶσιν, καὶ διὰ τοῦτο κακόφρασον εἶναι τὸν λόγον, καὶ κακοσύνθετον, οὐδέποτε ἐκφωνεῖται ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος μετοχὴ· ἀλλ' ἀεὶ σωζομένου κατὰ τὴν σωζομένων τῶν ὑπαρκτικῶν. Ταῦτ' εἰς τε δάκρυα.) αὐτί τοῦ μετὰ δακρύων· καὶ γόων αὖτ' ἂν τὴν σωτηρίαν. Ἀλλως· κατὰ ἀπόθεσιν ταῦτα ἐπάγεται· ἤγουν ταῦτα εἴρηκα, εἰς τε τὰ δάκρυα ἡμῶν καὶ τοὺς γόους· καὶ τὰς συμφοράς· ἤγουν μετὰ δακρύων, καὶ γόων εἶπον· ἢ οὕτως· εἶπον ταῦτα· εἰς δάκρυα· καὶ γόους· καὶ συμφοράς· ἤγουν ἵνα μὴ τύχω τούτων· τοῦτο ὁμαι δὲ, εἰ πετράδην αι με ἐάσης. Καπήτηκα.) ὡς χρέος ἦτησα. Θηρῶν.) ὀνειρώμενος· ζητῶν. Καγώ σ' ἱκνοῦμαι.) καὶ ἐγώ σε παρακαλῶ καὶ περ ὑπάρχουσα γυνή· Βοηθὸν, τοῖς δεομένοις· δωματὸς χῶ ὑπάρ

Ταύτης ἱκνοῦμαι.) αὐτὶ τοῦ πρὸς ταύτης ὁρκῶ βοη-
θῆσαι μοι ἢ δέομαί σου πρὸς ταύτης. ὅπως ἂν μοι βοη-
θήσας εἰς τιμὴν αὐτῆς. τὸ δὲ ἧκες, ῥῆμα καθ' ἑαυτὸ
λέγει. οἰκτείρων αὐτὸν ὅτι μέχρι τοσούτου προῆλθε
αὐτῷ τὸ τῆς δυσυχίας, ὡς διὰ τοῦ μεμνῆσθαι τῆς ἐλέ-
νης προσδοκᾶν βοηθήσασ τυχεῖν. αἰτιώτερον γὰρ ἑαυτοῦ νο-
μίζεται, τὸ καὶ μόνον μεμνῆσθαι τοιαύτης γυναικὸς. μήτι
γε καὶ δοκεῖν σώζεσθαι δι' αὐτῆς. δυσυχὴς οὖν φησὶν ἐ-
γὼ εἰς τοιοῦτο ἦν κακῶν ἐλθών. διὰ γὰρ γυναικὸς τῆς
παῖσιν ἕλλησι κακῆς, σωθῆσεσθαι προσδοκῶ. Τί δὲ.)
παλαιπωρεῖν με δεῖ. ἀλλὰ τί φησὶ μωραίνω τὸ πρὸς
ταύτης σωθῆσεσθαι περαιτούμενος. ἀνάγκη γὰρ ἔσι
καὶ πρὸς τοῦτο καταβαίνειν οἰκτρότητος. καὶ πάντα
ὑπομένειν, καὶ ἀσχύνῃ μοι φόρτ. οὐ γὰρ ἐγὼ μόνος. ἀλ-
λὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει. Ἔσι δὲ καὶ ἐπ'
ἀρα ἐκδοχὴ τοῦτο σωναπομένου τοῦ ταύτης ἱκνοῦμαι,
πρὸς τὸ ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τότε. εἴτε ὡς
τοῦ μενελάου ἀπεστραμμένου τὴν ἱκεσίαν, αὐτὸς δυ-
σφορῶν λέγει. δυσυχὴς ἐγὼ. εἰς ἄπορον ἥκω κακῶν.
καὶ οὐκ ἔχω οὐδὲ μίαν καταφυγὴν, ὃ πάλιν διαλο-
βῶν, θερσωνίδην ἑαυτὸν. καὶ φησὶ τί δὲ δοίκαμεν τὸν θά-
νατον καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὸ παρὰ
τοῦ δαίμονος. τί δὲ φησὶ παραιτοῦμαι τὴν ἀσχύνην.
πάσῃ μηχανῇ πορισέον τὴν σωτηρίαν. οὐχ ὑπὲρ μι-
κρῶν γὰρ μοι ὁ κίνδυνος. ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου
ἐσίν. Ἄλλως. τί δὲ παλαιπωρεῖν. καὶ κάμνειν ἐμὲ
δεῖ τὴν δέησιν. οὐ γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ μόνου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀ-
δελφῆς ποιοῦμαι τὴν δέησιν. ἀλλὰ ὑπὲρ παντὸς τοῦ
οἴκου καὶ τοῦ γένους ἡμῶν. ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ, ἢ ἐκ
προγόνων πᾶσα δυσωμανία οἰχήσεται. ὅς τε τῆς ζημί-

μετὴν ἀπολάβης· ἀλλὰ σὺ μὲν ἔχε τοῦτο πλέον· καὶ κόρδαιν παρὰ τοῦ δαίμονος· ἐπεὶ σοὶ μὲν δύτυχίασ· ἐμοὶ δὲ δυσυχίασ καιρὸς· ἐγὼ δέ σοι χαρὶν ἔξω σώσασ τί με μόνον· καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον σώσῃς ἡμᾶς αὐτ' ἐμοῦ δοὺς τὴν δμιόνιλω· ἢ σωκπίον τοῦτο πρὸς τὸ ἀπόσσον μοι· καὶ ἔσιν ὁλόγος οὗτος· ἀπόδος τὴν ἴσιω χαρὶν ἧς ἔλαβεν σὺ ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς· καὶ μίαν ἡμέραν μόνον ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον· προσήκει γὰρ σὲ ἐμοῦ δυσυχοῦντος τειχῶν μηχανᾶσθαι πρὸς τὸ ἐμὲ σῶσαι ἐμὲ ᾧ χαρὶν σοι ὁμολογεῖν· ἵνα τὸ μεταξὺ, κατεπέγθεσιν γένηται· τοῦτ' ἐσι πλέον ἢ ἐγὼ δώσασ· ὁ γὰρ δοὺς πράσσων τοῦ μὴ πράσαντος πλέον δώσαται λογίσασθαι τὰ πρὸς σωτηρίαν· Ἐρεῖς ἀδώσατον;) λύσις τοῦ αὐτὸ πάντος· ἀλλ' ἔστοις φησὶν ὅπ ἀδώσατον βοηθῆσαι· ἃ σὺ ἐξώσω προσληπίον· καὶ δὲ μέγα ἐσι καὶ ἀσύγγνωσον τὸ ἁμάρτημα· ὅπερ ἀπεσιώπησεν ὁρίσης· ἀλλὰ κατὰ τοῦτο φησί, καὶ δὲ ἀδώσατον εἶναι δοκεῖ βοηθῆσαι ὁ γὰρ γνήσιος φίλος σὺν τοῖς μεγίσοις κακοῖς δείκνυται· Ἀλλως· ἀλλὰ λέγης φησὶν, ὅπ ἀδώσατόν ἐσι τὸ βοηθῆσαί μοι· ἐγὼ δέ σοι αὐτὸ ποιμι αὖ, ὡς μάλισά μοι διὰ τοῦτο συμβάλλεσθαι ὀφείλης· εἰδὼς ὅπ σὺ τοῖς ἀδωσάτοις δεῖ τ φίλων· Αὐτὸ τοῦτο·) λέγεις ἢ κατὰ ἴγα ἢ κατ' αὐτὸ τοῦτο· ὅ ἐσι τὸ ἀδώσατον· Τί χρὴ φίλων·) κατὰ τί ἐσὶ χρεία τ φίλων· αὐτὶ τοῦ οὐδὲν ἐσι χρεία τ φίλων· φιλεῖν δ' ἁμαρτα·) ἀγαπᾶν τὴν γυναῖκα ὑπὸ πάντων τῶν ἑλλήνων νομίζη· καὶ οὐ λέγω τοῦτο ἀπατῶν σε τὴν κολακείᾳ· ἤγουν κολακεύων σε· οὐ κολακείᾳ· ἀλλ' ἀληθείᾳ λέγω· λέγεις δὲ τὸ πρὸς τῶν πης σε ὁρκῶ· τὸ δὲ ὦ μέλιος, ῥῆμα πρὸς ἑαυτὸν λέγει· ὦ ἄθλιος εἰς οἷον κακὸν δηλονοτι ἥκω·

πόνησον. μὴ δὲ τὴν θυγατέρα φονεύσῃς. ἐπεὶ δὴ σὺ
ὥςπερ πλεονεκτεῖς μου τῆς δυσαμενίας, πλεονεκτεῖν
καὶ σὺ τῆ ἀμοιβῆ τῆς δυσμενείας. Α δ' αὐλίς.) τὴν
σφαγὴν τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ἣν ἔλαβον ἡ αὐλίς, ἐῶσ' ἔ
χειν ταύτην. Σφάγια.) τὰ σφαζόμενα. χὴ σφα
γὴ ὡς εἰ ταῦθα. Α δ' αὐλίς. Εἰ αὐλίδι πόλει βοιωτίας
ὑπερδύων ἀγαμέμνων ἔβαλλε τοξεύσεις ἔλαφον καιρίαν
πλὴν ἡν. κομψησάμενος δὲ ὧν τῆ ἐπιτυχία. καὶ εἰπὼν
ὡς οὐδ' ἀναύτη ἡ ἄρτεμις οὕτως ἔβαλεν, ἐπειράθη
τῆς θεοῦ ὀργιζομένης. χὴ κατεχούσης τοὺς ἀνέμους ὡς
μὴ δύνασθαι αὐτοὺς εἰς ἴλιον στέλλεσθαι. πέμψασ' οὖν
ἀγαμέμνων εἰς δελφοὺς. χὴ μαθὼν παρὰ τοῦ χρησμοῦ
ὡς εἰ βούλοιτο ἐξιλεώσασθαι ἄρτεμιν, θυσάτω τὴν αὐ
τοῦ θυγατέρα ἰφιγένειαν. τὴν καὶ ἰφιάνασσαν καλου
μένην, πλασάμενος πρὸς τὴ γυναῖκα κλυταιμνήστραν
ὡς ἀχιλλεῖ ταύτην σωφρονεῖν. ἐπεὶ δὲ θύειν αὐτὴν ἤρ
χετο, ἁρπάσασα αὐτὴν ἡ θεὸς. χὴ αὐτ' αὐτῆς ἔλαφον εἰς
θυσίαν δοῦσα, ἀπάγει τὴν κόρην ἐν τοῖς ὑπερβορέοις
πρὸς τὸν ἐκεῖσε αὐτῆς γενῶν. διὸ τὴν θύσαι αὐτὴν ἠβουλή
θησαν. ὁ πότε δὲ θύσαιτό τινα αὐτῶν ἐκεῖσε ἑαυτὸν ἀν
πέκτεινεν. ὕστερον δὲ ὑπὸ ὀρέστου κεκλοφότος ἐπανῆκεν
εἰς ἄργος. Αλλως. αὐλὶς πόλις βοιωτίας. ἐν ταῦ
θα ἐπεχείθησαν οἱ στρατευσάμενοι εἰς ἴλιον ἐλλιωσθη
ναι. οὐ πνέοντος οὐρίου ἀνέμου διὰ τὰς καυχήσεις ἀγαμέ
μνονος τοξεύσαντος τὴν ἔλαφον. καὶ εἰ πάντος μήθ' ἁν
τὴν ἄρτεμιν οὕτω βαλεῖν. νῦν δὲ πρὸ ἰφιγενείας λέγε
ται ἔχρησεν ὁ θεὸς ἁπλοίας ἐπεχούσης τοὺς ἕλληνας
ἀρτέμιδι θύσαι. Αλλως. οὐκ ἀπῶσι φησὶ τὴν
θυγατέρα τὴν ὁμώνυμον αὐτῆ ἐμοὶ δοῦναι. πρὸς σφαγὴν,
ὥςπερ ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν ἰφιγένειαν, ἵνα σὺ τὴν γα

ὧν ὁμολογουμένοις κακοῖς μοισωθρχόμενος· εἰ γὰρ τὸ δίκαιόν μου παντελῶς ἐρώτω, τῆς παρ' ἑτέρων ἐπικουρίας οὐκ ἐλεύσομαι· σὲ ἦλθον δὲ αἰσχυνούμενος· ἀδίκως; καὶ δεῖ σίζειν· εἶπε ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς· λαβεῖν χρήμε αὐτὶ τοῦ δὲ τοῦ κακοῦ· οἱ ὃν αὐτὶ τῆς πόλεις χούσης με δυσυχίας· ἄδικον πάσχω· καὶ γὰρ ἀγαμέμνων αὖαξ ἀδίκως· καὶ τὰ ἑξῆς· Τὸ δὲ αὐτὶ τοῦ δὲ τοῦ κακοῦ, αὐτὶ τῆς πόλεως τοῦ πατρὸς βοηθήσας· καὶ οὐδὲ εἶπε καθ' ὑπόθεσιν ἀδίκως· κατὰ συλλογισμὸν φησιν· ἀλλὰ λέγει ὅτι ἀδίκως εἰς ἄδικον ἐπικουρίαν σε πόλεμον βαλών· οὐκοῦν χὴ σὺ ἀδίκησον πόλεμον ἐμοῦ· ὡς καὶ ὁ πατήρ μου δίκαιος ἠδίκησε τοὺς βαρβάρους· δεῖ γάρμε αὐτὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνης, ἄδικόν πα λαβεῖν παρὰ σοῦ· ὅ ἐσιν εἰ κρίνεις καλὸν εἶναι τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν, δικαίως ἂν καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, κακὸν ὀνομάσεσας· ἀλλ' οὐκ ἠδίκησεν ὁ πατὴρ σὺ καιρῶσοι βοηθήσας· οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδίκησεις· Αντὶ τοῦδὲ τοῦ κακοῦ·) ἤχουν οἵνεκα ταύτης τῆς δυσυχίας βοηθήσόμοι κινδωνεύοντι, ἄδικον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες, ἄδικά πα ποιοῦσιν· Αδικίασα τ' ἰώμενος·) Καὶ ἠδικήθης παρὰ ἀλεξάνδρου· Απέδοτο δ' ὡς χρή·) αὐτὶ τοῦ ἔκδοτον τὸ σῶμα τοῖς πολεμίοις παρέσχεν, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις· καὶ κατατρώσι ὅσον ἐφ' ἑαυτὸν διὰ τὴν σὴν γυναῖκα· οἷα χρὴ τοῖς φίλοις τοὺς φίλους ἐκπονεῖν· τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ λητέον·

Αλλως· ἀπέδωκε τὸ σῶμα οἵνεκα σοῦ· ἐκπονῶν παρὰ τὸν πόλεμον ἀληθῶς· ὡς χρὴ τοὺς φίλους ἐκπονεῖν δηλονότι οἵνεκα τῶν φίλων· Απόσον οὖν μοι·) ὁ πᾶς λόγος· ἀπόδος μοι τὴν ἴσην χάριν ἧς ἔλαβες ἐν ἐλλάδι παρὰ τοῦ πατρός· καὶ μόνην ἡμέραν ὑπὲρ ἐμοῦ

τὸ διὰ πλεόνων ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν, σαφέστερον παρίστησι τὸ πρᾶγμα τῶν σωτόμων λόγων. αὐτάρκη ἔχουσιν οὖν τῆς ἐμῆς μακρολογίας. ἐπεὶ σαφεστέρας εἰσὶ τὸ δὲ ἐπίπροσθεν, αὐτὶ τοῦ προτιμότερά εἰσι τὰ μακρὰ διηγήματα, ἢ σωτόμων λόγων. οἱ δὲ ἀβέτουσι τοῦ τον καὶ τὸν ἑξῆς εἶχον. οὐκ ἔχουσι γὰρ τὸν βυριπίδειον χαρακτῆρα. καὶ πεποίηται ὁ νοῦς διὰ τὸν μενέλαον. οἱ γὰρ λάκωνες βραχύλογοι. Τὰ μακρὰ.) τὰ μὲν γὰρ, κατὰ λεῖπον διασαφοῦσι τὴν ὑπόθεσιν. τὰ δ' ὡς οἷόν τε αὐτὸν εἰς ὀλίγον σωάγουσιν. καὶ διὰ τοῦτο ἀσάφειαν ἔχουσιν. Ἀλλως. τὰ ὦ πολὺ ἐκτεταμένα ἢ λόγων, προτιμότερά εἰσι ἢ σμικρῶν. αὐτὰ τοῦ ἢ βραχέων. ἤγουν ἢ ἐπ' ὀλίγον ἐκτεταμένων. Δ' ἔλαβον ἀπόδοσ.) τούτου ῥηθέντος ἄρουσιν οἱ ὑπόκριται τὴν χεῖρα ὡς τοῦ μενελάου ἀγωνιῶντος, μή πότε λέγει ὅτι παρακατεθήκω ἀργυρίου παρὰ τοῦ πατρὸς πεπίστευται. δύνθης δέ ἐστιν ὁ τοιαύτης ὑποψίας ἀπλαμβανόμενος μενελάου. εἰ γὰρ μήτε τὸν λέγοντα ᾔδει, μήτε οὗ ἐστὶ χρέα. ἴσως ἂν ἔσχε τί πιθανὸν τὸ γινόμενον. ἐπεὶ δὲ ἐπίσαται, πόθεν ἦλθον καὶ ἄπορον τὸ γινόμενον. Οὐ χρήματ' ἔπον.) οὐ λέγω φησὶ χρήματα. χρυσὸν. καὶ ἄργυρον. ἀλλὰ τῷ ὄντι χρήματα ἔπον τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν. ἥτις ἐστί μοι χρῆμα πιμώτατον. ἣν ἐὰν σώσῃς, καλὴν ἀμοιβὴν μοι δίδως. Α περ μοι.) δύο ἐπῆν ἅπερ πρὸς τ' ψυχὴν, ἅπερ ἔπε πρὸς τὰ χρήματα. ἀπίκον. αὐτὶ τοῦ ὅπερ φίλτατόν ἐστι ἢ ἐμοῦν. Δ δικῶ; λαβεῖν. ἢ καὶ ἄδικον ἐποίησα φονεύσασ' τὴν μητέρα, ἀλλὰ σὺ σὺ τοιοῦτο μοι κακὸν οὐ παρασκεύαζε μοι ὀφέλης. καὶ ὅσην δύναμις ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγωνίσασθαι. σὺ τοῦτο γὰρ μάλιστα δικαίαν γένοιο φίλος.

ὦ

δηλονότι, ἀνύσαντος τὸν ἐμὸν μῖτος· ἵνα μὴ τὴν σὴν ὀργὴν κἀμὲ καινάκτησιν. Μενέλαε ποῖ σὸν·) ποῖ κυκλοῖς· ἥκω σε ῥίψας τὸν πόδα ὧν σωτὴρ ἀὼν δηλονότι· ἦλθον ἐν φροντίδι καὶ σκέψεται μετὰ σεαυτοῦ, ἵν' ἃς ὁδοὺς ἐρχόμενος ἵν' ἧς φροντίδος· τουτέστι διπλοῦν λογισμὸν φροντίδος ἔχων· Μενέλαε ποῖ· ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἴδαφος πλήξας φαίνοντος αὐτοῦ· καὶ δίκαιος κἀκῶς ἔχοντος· καὶ ἀναλογιζομένου εἰδέναι ταῦτα ποιεῖν· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν πράγμασι· Ἀμηχανῶ·) ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι· τοῦ πίσιν ἀπορῶ τίνι μᾶλλον βοηθήσω· σοί ἢ τυνδαρεῖῳ· ὃ μὲν γὰρ οὐκ ἐᾶ με σοὶ προδίδοσθαι δεινὰ ἐπαπειλούμενος· σὺ δὲ ἀδελφιδοῦς ὢν ἐμοὶ ἀναγκαίως δίκαιος εἶ τῆς παρ' ἐμοῦ τυχεῖν βοηθείας· Ἀλλως Ἀμηχανῶ εἰς ὁποίαν τύχῃ τράπωμαι· τύχῃ σὲ ταύτῃ προσδοκωμένῃ λαλεῖν· τοῦ πίσιν ἀμηχανῶ ποτέραν μοίρᾳ τῶν προσδοκωμένων συμβήσεσθαι προτιμήσω·

Ἀλλως· Ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι· πότερον σοὶ σωτέλεσθαι, ἢ τυνδαρεῖῳ· τοῦτο γὰρ δηλῶσαι ἠβούλετο· Μὴ νῶν πέραινε·) μὴ τὸ δοκοῦν σοι εἰς πέρας ἄγε, πρὶν ἀκούσῃς τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἐπεὶ γὰρ σὴν θράσει μῶν ἀμηχανῶν διὰ τὴν τύχην ὅποι τράπηται, παρασκεύασον μήπω τῇ δοκούσῃ πέρας ἐπιβῆναι· πρὶν ἀκοῦσαι τοὺς αὐτοῦ λόγους· καὶ οὕτω βουλεύσεσθαι· Εἰσὶ δ' οὐ σιγή·) οἷον ἔστι καιρὸς ὅπου ἐστὶ σιγὴ χρήσιμος τοῦ λόγου· καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς χρήσιμος· τὰ μικρὰ οὖν ταῦτα τῇ μενελάου βραχυλογίᾳ· τὴν μακρηγορίαν προκρίνων· οἱ γὰρ ἀκόνωνθ' βραχυλόγοι· καὶ ὅμηρος· παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἡδὲ νῦν, ἡ μακρὰ δὲ ἀνίησις· καὶ

Εὐφῆψε.) ἐπὶ μεταφορᾶ χρώμενος εἶπεν ἀνῆψε δῶμα. οἷον ἀπώλεσεν. ἐπῆψε γὰρ ἀνηφάσω πυρὶ δηλονότι ἄνθρωπος διέφθειρε τὸ οἶκον. Ἀνηφάσω.) τῷ ὕλῃ μὴ ἔχοντι πυρὶ ἐπῶν, ἐπαγαγὼν τῷ ἀνηφάσῳ ἵνα δηλονότι δηλώσῃ ὅτι οὐ τοῦτο λέγει τὸ πῦρ, τὸ τοὺς ξύλα. καὶ τὴν ὕλῃ ἀναλίσκον. ἀλλ' ἕτερον μέντοι. ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναλυτικόν, καὶ φλαρτικόν. Ἄλλως. Ἐπὶ τὸ ὑφῆψεν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν ἠκότως. καὶ τὸ δίχα πυρὸς προσέθηκεν. Ἐναριθμῆ δὲ ἀντὶ τοῦ φροντίζῃ. καὶ ἐν φροντίδι ἔχῃς. οἷον εἰ ἐφορᾷς τὸ παρ' ἐμοῦ μίσος, καὶ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. καὶ φιλίαν, ὅρα μὴ θελήσῃς ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν τῷ δεινὸς φόνον ἐναντίον ἦτοι μισητὸν τοῖς θεοῖς. ἐὰν δὲ καταφονευθῶσι ὑπὸ τῶν πολιτῶν, διὰ τῶν πετρῶν. εἰδὲ μὴ, μὴ ἐπίβαινε τῆς σαρπαδόνος γῆς. Ἢ μὴ ἐπίβαινε.) λακεδαίμονος πρῶτος ῥῆξε λέξε. ἀφ' οὗ καὶ λέλεκται ὠνομάζοντο. ἔχει δὲ πᾶν δας ἐκ τοῦ διάσ, μύλην. πολύκλωνα. βωμολόχον. βεράπνιλα. τούτων ὁμύλης ἐκ τηλεδίκης, ἵνα εἰρώτων, καὶ κηπεδίαν. εἰρώτας δὲ ἄρξας μετὰ τὸ κατακλυσμὸν λιμναζόμενον διήρασάμενος, καὶ ποταμὸν ποιήσας, οὗ ῥῶτων ὠνόμασεν. οὗτος ἐκκλίνῃς ἴσχει θυγατέρα σαρπηδόνα. ἣν ἀναγόμενος λακεδαίμων ὁ ταύτης ἄρξας, τοὺς μὲν λέλεγας, λακεδαιμονίους. τὸ δ' ὄρος ταύγετον. καὶ τὴν πόλιν ἰωνέκτησε, σαρπηδόνα ὠνόμασε. Μὴ τῷ δ' ἀμύνειν.) μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἀμύνειν ἑξῆς εἰ θέλεῳς πυθ. ἀλλ' ἔσῃ πρὸς τοσοῦτον ἐγὼ τά δε λέγω.

Στεῖχ' ὡς ἀθρύβως.) πορεύου ὅπως ὁ μέλλων. ὁ προσιὼν ἀθρύβως μοι λοχᾷς. τοῦ σοῦ χήρως ὑπάρχοντος, ἀθρύβως πρὸς τὸν μενέλαον γέγονται. Στεῖχε.) ἀπέρχου. ἵνα ὁ ἐπελθὼν ἡμῖν λόγος ἀφίκηται πρὸς τὸ δὲ τὸ μενέλαον

νῶν οὐγιὲς ἦλθον. λέγω κοσμήσων τὸν τάφον τῆς θυγα-
τρός. Καλὸν πάρεργον.) αὐτὶ τοῦ σπουδαῖων τῶν
ἐμῶν πόνων καλὸν ἡγήσομαι πάρεργον. πόνων δὲ λέ-
γει τῶν κατὰ τὸν τάφον θυσιῶν. ὡς ἐν πάρεργῳ ὢν,
τὸν, κατὰ ὄρεσιν λόγον ποιεῖται. καὶ τὸ πάρεργον ὡς
ἔργον φησὶ θήσομαι. Ἀλλὰ ὡς. Ἐγὼ μὲν φησὶν ἦλ-
θον τὰς πρὸς τὸ θυσίας ἐκ πογῆσαι τῇ θυγατρί. νῦν δ' ὑ-
πὸ σοῦ παροξυνθεὶς, διὰ σπουδῆς καὶ τοῦτο θήσομαι τὸ
ἔργον. τὸ σὲ φονεύσαι. καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν ἤδη παροξυνῶ πάντας κατὰ σοῦ μὴ βου-
λομένους. πάρεργον δὲ εἶπεν. ἐπεὶ οὐ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ
προκείμενον. Σὴ τ' ἀδελφῇ.) κατὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς ἀ-
δελφῆς, ὥς τι δοῦναι ὑμᾶς δίκην διὰ λίθων. μᾶλλον
δὲ σοῦ ἐκείνη ἔγωγε ἡ ἀδελφὴ σοῦ ἐστὶν ἀξία θανεῖν.
Ἀπέπεμψουσα μύθους εἰς τὸ οὖς. ἔγωγε. μύθους λόγους
πέμψουσα ὧν τι δυσμενέστερον. ἔγωγε ἐχθρωδέστερον
βλέποντας δηλονότι. Καὶ τοῦθ' ὅ τὴν μοιχείαν λέγει.)
ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀπαγγέλλουσα. ἵν' ἦ καὶ τὸ αἰγίσθου λέχους
ἀπαγγέλλουσα. Ὁμισήσειαν.) ἐπὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς
τῶν ἄπε, διὰ τοῦτο εἶπεν οἱ ὑβρισταὶ θεοὶ μισήσειαν.
Καὶ γὰρ σὺ θάδ' ἦλθες.) καὶ γὰρ ἐντεῦθεν τοῦ ἔργου πικρὸν
ἦν τὸ πραττόμενον ὑπὸ ταύτης. τουτέστι κατ' αὐτὸ γὰρ
τοῦτο μάλιστα πικρότερον ἦν αὐτῇ σωτηρίως τὸ λέχος.
καὶ τὴν μοιχείαν ὀνομάζουσα. καὶ κτυπῶν παροξύνουσα
τὸν ἀδελφόν. ἢ οὕτως. καὶ γὰρ κατ' αὐτὸ τοῦτο πικρὸν
ἦν τὸ πρᾶγμα, ὅτι μοιχείας ἦν. ἢ τὸ ἐνθάδε, αὐτὶ τοῦ κα-
τὰ τὸν σὸν τῷ ζῆν βίον. οἱ ὃν αὐτῇ σι ἐζώγησαν ὀνομά-
ζουσα τὸ ἐκείνης λέχος. καὶ τὴν μοιχείαν αἰγίσθου. ἵν' ἦ
καὶ τοὺς χθονίους μισεῖσθαι θεοὺς. καὶ τοὺς τῶν κατοιχο-
μένων ψυχὰς. καὶ γὰρ τοῖς ζῶσι πικρὸν ἡ μοιχεία.

,,Η λίβας ἐς ἀμέθυσος· ἐγὼ δ' ὁπόθεν δ' οὐγνοσες·
,,Η πιθέτω νήφην ἢ μαθέτω μεθύειν·

Μακάριος αὐτῶν·) τούτοις δηλονότι μακάριος ὁ αὐτὸς ἦν τοι ὁ βίος· αὐτὶ τοῦ οὕτοι ἀπολαύουσι βίου, δίον μακαρίζονται· ὡς γὰρ μακάριον τέλος λέγεται, οὐ ὁ τυχὼν μακαρίζεται, οὕτω καὶ μακάριος βίος, οὐ ὁ ἀπολαύων μακαρίζεται· τὸ γὰρ ἀπολαύον ἀγαθοῦ πηγὸς, ἐκοτῶς ἂν μακαρίζοιτο διὰ τὴν ἀπόλαυσιν· μακαρίζεται γὰρ τις ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι καλοῖς· ἤγουν ἐφ' οἷς ἀπολαύει· τὸ δὲ παρέχον τὴν ἀπόλαυσιν· ἤγουν ἐκεῖνο οὐ ἀπολαύει τις, οὐκ ἔχει λόγον μακαρίζεσθαι· ὥς τε ὅ, πτοιοῦ τὸ πλέγεται μακάριον, οὐ δ' ἴαυτὸ οὕτω λέγεται· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπολαῦον αὐτοῦ· Αἰὴ γυναικῶν·) ἀεὶ τὸ γυναικῶν γένος συμφορᾶς καὶ δυσυχίας ὑποκείμενον, ἐμπόδιον γίνεται τ' ἀνδρῶν, εἰς δυσυχίαν· τουτέστι τοὺς ἀδίους ἄνδρας τοῖς σφετέραις αὐτῶν κακίαις, δυστυχίας ἀφισῶσαι, πρὸς δυσυχίαν ἐπάγουσιν· ὅ γε κλυταιμνήστρα πεποίηκεν· Αλλως· ἀεὶ φησὶν αἰγυπτίων καὶ τοῖς ἰδίαις δυσυχίαις ἐμποδίζουσι τοῖς δυστυχίαις τῶν ἀνδρῶν· Αλλως·) ἀεὶ αἰγυπτίων ἐμποδίζουσι τοῖς ἀγαθοῖς σωτυχίαις· καὶ πρὸς τὸ δυσυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἄνδρας· Αλλως·) συμφορᾶς νῦν τοῖς σωτυχίασι καλῆ· πεφύκασι φησὶ αἰγυπτίων ἐμποδίζειν τοῖς ἀνδράσι· καὶ ἐντοῖς πρὸς τούτους σωτυχίαις, καὶ κοινωνίαις ἄγειν αὐτοὺς πρὸς τὸ δυσυχέστερον· καὶ οὕτως· πεφύκασιν ἐμποδίζειν αἰγυπτίων τοῖς παρ' ἑαυτῶν συμφοραῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐντοῖς καλοῖς· καὶ πρὸς τὸ δυσυχέστερον αὐτοὺς ἄγειν· Καλὸν παρεῖλον·) ποιήσομαι αὐτὸ τὸ φονεύσαι δηλονότι, καὶ οὐ παρεῖλον τ' πόνων· ἤγουν ἔργων· ἐξ ὧν τοῦ σκοποῦ τ' πό-

μισῶν ἀγεται ἀραῖε διὰ τῶν ἐρινύων; Η τῇ μητρὶ παρυπάρχουσι σύμμαχοι αἱ ἐρινύες· τῷ πατρὶ δὲ τῷ πλέον ἢ δίκημα οὐ παρυπάρχουσι. Σὺ τοι φυτὸν σας·) ὁμηρικὸν, τοῦτο· σοὶ πάντες μαχόμεθα· σὺ γὰρ τέκνου ἄφρονα κούρειω ἥρων· σὺ γεννήσας θηγατέρα κακὼν τὴν κλυταιμνήστραν, ἔφθειρας ἐμέ· διὰ γὰρ τὴν ἐκείνης βρασύτητα πατρὸς ἐγὼ στερηθείς, μητρὸς ἐνόμιζον φονᾶς· βλέπεις τ' ὀδυνᾶς γυναῖκα πικρὰ πικρόν· οὐ κατέκτανε τὴν λέμαχος ὁ ὠὸς αὐτῆς· οὐ γὰρ ἔπεισεμβρυον ἀνδρὶ ἄνδρα· μένει δ' ἐν οἴκοις, ἁμίαντον καὶ σῶφρον τὸ δυνασήριον· ὁρᾷς τ' ἀπόλλωνα ὃς τοὺς μὲν σομφάλους καθέδρασ' οἰκῶν, τοῖς ἀνθρώποις σαφῆ μαντήιαν δίδωσι· ὧν γὰρ ἀπόλλωνι πειθόμενα κατὰ πάνθ' ὅσα ἂν λέγῃ ἐκεῖνος, τούτῳ πειθόμενος ἐγὼ, τὴν μητέρ' ἐφόνευσα· ἐκεῖνον τὸν ἀπόλλωνα νομίσατε ἄδικον, καὶ φονεύσατε· ὁ ἀπόλλων ἔσφαλεν οὐκ ἐγώ· τὸ δ' ἔμε πρᾶξαι· ἢ οὐκ ἔντιμος κἄξιος ὁ ἀπόλλων λῦσαι μοι τὸ μίασμα ἐς ἐκεῖνον ἀναφέροντι· ποῦ τἰς λοιπὸν πράσοιτ' ἄν, ἐμὴ ὁ κελεύσας θεὸς ῥύσηται μὲ ὥς τε μὴ ἀποθανεῖν· ἀλλ' ὅτι μὲν οὐ καλῶς ἠρώτασα ταῦτα, μὴ λέγε· λέγε δ' ὡς οὐκ εὐτυχῶς ἡμῖν τοῖς δεδρακόσιν. Οσοις δὲ τῶν ἀνθρώπων οἱ γάμοι συμπίπτουσιν αὐτὰ τοῦ ἀπαντῶσι καλῶς, ὁ βίος ὑπάρχει μακαρισός· οἷς πσι δὲ μὴ δέδεκται καλῶς, κἀκ τοῦ τὸν ἐν δόμοις καὶ τὸν ἐκτὸς ἀτυχῆς ὑπάρχουσιν. Οἷς δ' μὴ πίπτουσιν εὖ·) μὴ πίπτουσιν εὖ· ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσιν· εἰρηται δ' ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων· καὶ σοφοκλῆς ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ θεοὶ κύβοι. Τούτῳ πειθόμενος·) διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὸ πειθόμενος· ὅπερ δὲ οὕτω γράφεται παρὰ τοῖς πλείοσι, δῆλον καὶ ἀπὸ τούτων.

ἢ τοῦ αἰγίσθου, ἢ τοῦ ἀλκαμέμνονος· καὶ ὧν μὲν τοῦ αἰγίσθου, οὕτως· ἡ σὴ θυγάτηρ ὦ τωνδάρειος ἐς ἀνδρὸς ἦκε λέκτρα ἐν λαβραίοις γάμοις· τουτέστι σωφρόνως λαβραίως τῷ αἰγίσθῳ μοιχευομένη· ὧν δὲ τοῦ ἀλκαμέμνονος, οὕτως· ἡ σὴ θυγάτηρ σὺν ἰδίοις ἡμεναίοις, καὶ οὐχὶ σώφρονι· τουτέστι λαβραίως μοιχευομένη αἰγίσθῳ· ἐς λέκτρα τοῦ ἀλκαμέμνονος ἦκεν, ἅπερ ἐπανῆκεν ἐκ τροίας.

Ἐπὶ δ' ἔθυσα.) ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσα· τόχα δὲ δήξει ὅτι θύσειεν ὡς δίκαιος φονεύσας αὐτήν· καὶ ἔφη τὸ ἔθυσα· τὸν αἰγίσθον μὲν ἔκτεινα· ὧν τούτῳ δὲ τὴν μητέρα ἔθυσα· Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλῆς.) τὸ ἀχθος κατὰ ἀντίσασιν· Παρ' οὐδὲν αὐτὰς ὧν.) ἐν ἰδίᾳ προφάσει· καὶ πάροργον ὧν αὐτὰς φονεύειν τοὺς ἰδίους ἄνδρας· ἅπερ ἐμελλεν αὐτὰς φησὶν ἐς ἔγκλημα μάνου πείσεσθαι τῆς τιμωρίας· ἀκωλύτως οὖν ἐχώρουν κατὰ τῶν ἀνδρῶν·

Ἐπίκλημα.) ἀφορμὴν αἰτίαν· προβαλλομένους καὶ προφασιζομένους ὅπου τύχοι· καὶ ὅπου δήποτε· καὶ αὕτη γὰρ προυφασίζετο τὰ κατὰ τὴν ἰφιγένειαν· ὅτι διὰ τοῦτο ἦλθεν αὐτὸν· ὅπου σὺν αὐλίδι ἔσφαξεν ἰφιγένειαν·

Κομπεῖς.) μεγαλορρήμονες· Ἀκήρατον.) ἄφθαρτον·

Ἐπὶ δ' ἁμαρτοῦσα.) ἐπὶ δὲ ἤθετο μοιχεύθεῖσα, οὐχ ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο· διὸν τοῦτο ποιεῖν· ἀλλ' ἵνα μὴ δίκας ἀπαιτηθῇ τῆς μοιχείας, προτέρα ἐφόνευσε·

Ἐζημίωσι· ἀρμοδίως καὶ οἰκείως ἡ λέξις ἐνταῦθα κεῖται· ἡ γὰρ ζημία ζωῆς ἐστὶ μείωσις· καὶ ἐλαττωσις, ἢ κοτὲ ζημιοῦν φασὶ λέγεται ὁ θανατῶν τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀφελόμενος· Πρὸς θεῶν.) ἄκουσον δηλονότι· σὺ οὐ καλῶν μὲν καιρῶν ἐμνήσθη τῶν θεῶν ἕνεκα φόνου κρίνομένους· ἢ μετὰ σιωπῆς ἐπήνουν τὰ τῆς μητρός, τί ἂν με ἔδρασεν ὁ ἀποθανὼν πατὴρ ἐμός· οὐκ ἂν με

δὸς ὁποῖος δυτύχησεν εἰς τέκνα· καὶ μὴ μεγάλας καὶ φα
νερὰς· καὶ ὁμολογουμένας βλάβας ἔλαβε. Ω γέρον,)
ἐγὼ φοβοῦμαι λέγειν πρὸς σὲ ὅπερ μέλλω σε, καὶ τὴν σὴν
φρένα καὶ διάνοιαν λυπήσειν· ἐγὼ μὲν φονεύσασα τὴν μη
τέρα, ἀνόσιος ὑπάρχω· πικρῶν δὲ τῷ πατρὶ, ὅσιος ἐμὶ
καθ' ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου· ἐπεὶ ἐναντίον τοῦ ἀνοσίου
τὸ ὅσιον· ἀνόσιος μὲν ἐμὶ τὴν μητέρα κτανών, τετύχηκα
δὲ τοῦ ὁσίου ὀνόματος καθ' ἕτερον μέρος, τὸν πατέρα
ἐκδικήσας· Αλλως· Εγὼ μὲν κτανὼν τὴν μητέρα,
ἀνόσιος ἐμὶ· πικρῶν δὲ τῷ πατρὶ, πάλιν ὅσιος ἐμὶ·
ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου· Απελθέτω δὴ τοῖς λόγοις
σι·) αὐτὶ τοῦ σὺ ἀναχώρει, καὶ τὰς ἀληθείας ὀφῶ· καὶ
δι' ὄντως ἀπολωλήσομαι· ἀπὶ τῶ μακρὰν τοῖς ἐμοῖς λό
γοις τὸ σὸν χρῆσαι· ὅμε κώλυει τοῦ λέγειν, καὶ τότε κα
τὰ τάξιν ἐλεύσομαι· γὼν δὲ φοβοῦμαι τὸ σὸν χρῆσαι· τί
με ποιῆσαι ἐπρεπε· δύο γὰρ πρᾶγμασιν αὐτίθεν
δυσίν· ὁ μὲν πατὴρ ἔσωθέρεμε· ἡ δὲ πᾶις ἐγέννησεν
ὡς ἄρουρα τὸ σπέρμα παρ' ἄλλου λαβοῦσα· τέκνον δὲ
χωρὶς πατρὸς, οὔποτ' ἂν εἴη· Αυθι δὲ πατρὸς·) λέγε
ταὐτὸς αὐτοῦ ἐπόντος τοῦτο, ἠρκέναι· αὖθι δ' μητρὸς ὦ
κάθαρμ' ὀνείδισόν· Αυθι δ' πατρὸς·) τίθης τὸ πατέ
ρα· καὶ τὴν μητέρα· καὶ σὺ θὴς αὐτοῖς τῷ μὲν, τὸ σωρόν· τῇ
δὲ τὸκον, δέκνυσι τὸ πατέρα μέζονα μητρὸς· διὰ τὸ
πρωτεῖον εἶναι τῆς εἰς φῶς αὐτῶ προαγωγῆς· δίον δὲ
τῆς ὑποσάσης τροφὰς ἐπεῖν, γονὰς ὄπεν· Η σὴ δὲ θυ
γάτηρ·) αἰσχύνομαι γὰρ μητέρα λέγειν ἐμὴν, ἱδίοις γεί
μοις, ἥλωσι λαθραίοις· καὶ οὐ νενομισμένοις, ἥλθεν εἰς ἀν
δρὸς κοίτην· Εμαυτὸν ὧδε λέγω·) ἐὰν ἐκεῖνόν φησὶ
λέγω κακῶς· ἐμαυτὸν ἐρῶ κακῶς· λέξω δ' ὅμως.
Εἰς ἀνδρὸς ἦν λέκτρα·) τὸ ἀνδρὸς δι' πλῶς γονῆσι·

παλοῦσασι. ἐγὼ μὲν οὐ θεασάμενος τὰ ἐκεῖ γενόμενα
κακὰ, διὰ δακρύων δαμάζω τὸν γεροντικὸν ὀφθαλμόν
ὁ ἄβλιος. Εν οἷς λόγοισι.) αὐτὶ τοῦ ἐν ἐχῶ προθεῖναι
κεφάλαιον τοῖς ἐμοῖς λόγοις. ὁμοῤῥοθεῖ δὲ, αὐτὶ τοῦ ἀκο
λουθεῖ. καὶ συμφωνεῖ. βέλει δὲ ἐπεῖν, ὅπ τοῖς ἐμοῖς λό
γοις, ἐκεῖνο ἐχῶ προθεῖναι τὸ κεφάλαιον, τὸ ὑπὸ θεῶν
μισεῖσθαι πλανώμενον. καὶ μαινόμενον. Αλάωγον.)
πλανώμενος. Τί μαρτύρων,) τουτέσιν οὐδεὶ μαρτυρῆ
μαρτυρασ τοῦ μισεῖσθαι σε παρὰ τῶν θεῶν, ὡς ἀόσιος
δεδρακόπε. βλέπω γάρ σε μαινόμενον. ὅπερ παρὰ
τῶν θεῶν ἐπίοον σοι, δείκνυσι πᾶσιν, ὡς ἐμὴ κακὸν ἤρ
γασω, οὐκ ἂν ἐς τοιαύτην δυσχίαν ἐνέπεσον. Ως
οἷς ἂν εἰδῆς.) ἵνα δὲ μάθης ὦ μειράκιον, μὴ βέλε πράσ
σειν συναντία τοῖς θεοῖς, χρήζων ὠφελεῖν τὸν ὀρέστεω.
ἀλλ' ἄφθον αὐτὸν διὰ πετρῶν ὑπὸ τῶν πολιτῶν φονευ
θῆναι. ἢ ἐμὴ ποιήσεις τοῦτο ὅπερ σοι λέγω δ' ἐλογόπ, μὴ
διόρχου διὰ τῆς τῶν λακεδαιμονίων χῆς. Σπαρτάπη
δος.) σπάρτη ἡ προκυμένη πόλις τῆς λακεδαιμο
νίας. ὁ ἀπὸ ταύτης σπαρτάτης. καὶ ὡς βηλυκοῦ ἡ σπαρ
πάτης. καὶ κλίνεται τῆς σπαρπάπδος. σπάρτον δὲ τὸ
χοινίσον. ὡς παρ' ὁμήρῳ σπάρτοι λέλωται. καὶ ἡ σπάρ
τος ὡς βηλυκοῦ. ἀφ' οὗ τὸ κόσμημα σπάρτον ἂν ἔλαχυ
χῆ τὴν λίβον ποτὶ τὴν σπάρτον ἄγε. Θυγάτηρ δ' ἐμὴ.)
ἡ δὲ ἐμὴ θυγάτηρ ἀποθάνοῦσα, ἔπαθε δικαίως. ἀλλ' οὐ
παρὰ τούτου πρέπον ὡς τ' κλυταιμνήσραν ἀποθανεῖν.
ἐγὼ δὲ καπὶ τοῖς ἄλλα μακαρίσ ὀς ὑπάρχω ἀνήρ. χω
ρὶς εἰς τὸς θυγατέρασ. καπὶ τοῦτο δὲ οὐκ εὐτυχῶ.
Επραξεν σὺν δίκα.) ἔπαθε μὲν δίκαια. καθὸ ἀπέθαν
γε. καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε. καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου
ἀπέθανεν, ἀδίκητα. Ζηλωτὸς ὅς τις.) μακαρί

κατὰ διαδοχήν. ᾧ οὐδὲ ἴσοι μίσους ἄπος σὺ φοβοῦ εἶναι μέλλει. ἢ μὴ ἐκεῖνος μέν τοι ὁ μὴ φονεύσας μεμισασμένος δὲ ὁ πρὸς τῷ τέλει. Ἐγὼ δὲ.) μισῶ τοὺς ἀνοσίους καὶ ἀδίκους γυναῖκας. μισῶ δὲ πρώτην τὴν ἐμὴν θυγατέρα, ἥτ' ἐαυτῆς ἐφόνευσεν ἄνδρα. καὶ τὴν ἑλένην τὴν σὴν γυναῖκα, οὐδέποτ' ἐπαινέσω. οὐδὲ προσλαλήσαιμι. οὐδέ σε ἐπαινῶ ἐλθόντα ἐκ Τροίας κακῆς γυναικὸς χαρίν. βοηθήσω δ' ὅσον δύναμαι τῷ νόμῳ. τὴν θηριώδειαν καὶ μιαιφονίαν ταύτην καταπαύων. ἢ γάρ τι καὶ πόλεις ὤλεσε διαφθείρει.

Οὐδέ σε ζηλῶ.) ζηλῶ τὸ μακαρίζω. σὲ ταῦτα δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. ἐπεὶ γὰρ πλησιάζουσιν ἀλλήλοις τρόπον τινά, τὸ ἐπαινεῖν καὶ τὸ μακαρίζειν, οὐκ ὀκνεῖ λαμβάνειν τὸ ἕτερον αὐτὶ τοῦ ἑτέρου. Ἀμυνῶ δ' ὅσον.) ἐπεὶ δὴ γὰρ νόμος ἦν μὴ δι' ἑτέρου φόνου τοὺς φονεῖς κολάζειν, ἀλλὰ φυγῇ, οὗτος δὲ παραβὰς τὸν νόμον, ἀπέκτεινε τὴν μητέρα τὸν ἴδιον ἄνδρα φονεύσασαν, ἀμυνῶ καὶ βοηθήσω αὐτὸς τῷ παραβάντι ὑπ' αὐτοῦ νόμῳ. ἐξὸν γὰρ εἶλω τοῦτον πιμωρηθῆναι, παύω τοὺς ἄλλους τῶν ἴσων. οὐ χρὴ δὲ γράφειν ἀμυνῶ ὦ οἰκεῖστος. μαχρὰ γὰρ ἐστιν ὦ τοῦ οἰκεῖστος τὸ μὰ τοῦ ὑνῶ ῥῆμα στε. ἀλλ' ἀμυνῶ ὦ μέλλοντος. οὕτω γὰρ ἁρμόζεται τῷ μέτρῳ. ὁ γὰρ μέλλων τῆς ῑ συζυγίας τὴν βαρυτόνων, τὸ ἀμετάβολα φησὶ πρὴ μετὰ συσολῆς τῆς παραληγούσης. καὶ πόθεν ὠμεῖνον τοῦ τόνου. Ἐπὴν τὸν ἔχεις ὦ πάλαιμα.) ἀποστροφὴ τὸ ῥῆμα πρὸς τὸν ὀρέστην. ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον. καὶ διαλέγεται πρὸς αὐτὸν, ὁ πρὸ τούτου ἐγκαλῶν, τὸν μενέλαον. Ἐπεὶ ἡ δὲ μὴ τίνα ψυχὴν ἔχεν ὦ τὸ λαστότε, ὁ πότε μήτηρ ἐξέβαλε τὸν μαστὸν παρὰ

νῶν δὲ ἐς τὴν αὐτὴν τύχην ἦλθε τῇ τύχῃ τῆς μητρὸς κακὴν δ' νομίζων δικαίως αὐτὴν, αὐτὸς χεῖρων ἐκεῖνε τὸ φονεύσας τὴν μητέρα. ἐρωτήσω δὲ τοσοῦτον σε ὦ μειλίχε. καθ' ὑπόθεσιν ὁ λόγος. καὶ ὡς σὺ παραδείγματι τούτῳ φησὶ τὸν τυχόντα τιθεὶς ἐς παράδειγμα. Εἰ τοίνυν τοῦτο ὡρισμένον ἔλαβον αὐτὶ ἀορίστου τοῦ τινὸς ἢ τοῦτον φονεύσειεν ὁμόχοιτος γυνὴ. καὶ ὁ τούτου παῖς πάλιν αὐτεπόκτονῃ τὴν μητέρα. κἄπειτα ὁ ἐξ ἐκείνου γεννηθεὶς, διὰ φόνου τὸν φόνου λύσει καὶ ἐλεύθερώσει, ποῦ τῶν κακῶν προχωρήσει τὸ τέλος. Μητέρα αὐτεπόκτονῆ.) τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον πρὸς τῶν ἐχιδνῶν. ὅτι μετὰ τὴν σωφρονίσαν φονεῦσι τὸν ἄρρενα αἱ ἔχιδναι. οἱ δὲ γεννώμενοι, ὥσπερ τιμωρούμενοι τὸν τοῦ πατρὸς φόνον διατρήσαντες τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς, καὶ φονεύσαντες αὐτὴν γεννῶνται, ὡς φησὶν ὁ Κανδρος. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ κατὰ Ὀρέστου καὶ κλυταιμνήστρας. Καλῶς εἴρηται.) καλῶς συνομολόγησαν τοῦτο οἱ ἐκπαλαιγονομολογηταὶ. οὐ σωφρόνως ἐλθὼν ἐς ὁμιλίαν καὶ βίαν. οὐδ' ἐς ἀπεργασίαν τοῦ ἀποκτείναντος πηγὴν. φυγαῖσι δ' ὁσίοις. αὐτὶ τοῦ ἐκαθάρθη. ὁσίους καὶ καθαροὺς ἐποίωσε. τὸ γὰρ μὴ αὐτεπόκτονον ὅσιον σὸν μίζον. οἱ γραφόντες αὐτεπόκτονον. ἀγνοοῦσι τὸ μέτρον. διὸ ἀποκτείνειν γράφων, οὕτω λέγε. ὡσίους ἢ καθάρσιον ἐκεῖνον σὺ φυγαῖς. οὐκ ἐν τῷ ἀποκτείνειν δὲ τὸ μὴ, αὐτὶ τοῦ οὐ. Αἰεὶ γὰρ ἐς.) διόλου γὰρ ὁ ὕσγηρος ἀπέκειτο συνέρεσθαι ἤδουν σύοχος εἰσιέναι τοῦ φονεύσαι. Τὸ λοίσθιον.) τὸ ἔσχατον. τὸ ἀφ' ἑτέρου ἐς ἕτερον μεταβαῖνον. ὅμηρος. λοίσθιος αὐτὸς ὥρισο. ἐς δὲ φησιν ὁ πρὸς τῷ πέλει ἐμέλλσ ἔγαι μεμιγμένος ὕσγηρος ὁ μηκέτι ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλον. οἱ δὲ ἐς ἕνα φονέα

σοφισμάτων γὰρ προσδῆται ἡ κρίσις· τοιαῦτα οὖν καλοῦμεν πρὸς σοφίαν ἀγωνίζεσθαι· πρὸς γὰρ μητροκτονίαν ἐστὶν ὁ λόγος· Ἀλλως· ἐπειδὴ εἶπεν ὁ μενέλαος, καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφὸν, φησὶν ὁ συνδάριος ὅτι τὶς χρὴ εἶσι σοφίας, ὅπου γε προφανὲς τοῦ ὀρέσου τὸ πλημμέλημα· Οὐδ' ἦλθεν ὧν τὸν κοινὸν·) ὡς ὧν ὁδοῦ· οὐκ ἐβάδισε κατὰ τὸν ἑλλάνικὸν νόμον· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐπιτρέπει αὐτόχειρα πυὰ γίνεσθαι· Κοινὸν νόμον·) οὐκ ἦλθεν ὧν τὸν κοινὸν νόμον τῶν ἑλλήνων· ἤγουν ἐφ' ὧ πάντες οἱ ἕλληνες ὁμογνώμονοῦσι· Επὶ γὰρ ἀφ' οὗ ἐξέπυθσε τὴν ζωὴν ὁ ἀγαμέμνων· κάκιστον ἄλγος παθὼν δηλονότι· οὐ γὰρ ἐπαινέσω ποτὲ, ἔπρεπεν αὐτὸν τὸν ὀρέστην ἐπιβῆναι δικαίας τιμωρίας τοῦ αἵματος· πρέπουσαν δὲ καὶ ὁσίαν δίκην φησὶ τὸ φυγαδοῦσαι μόνον· διώκοντα δὲ αὐτὶ τοῦ καὶ τηνεροῦντες· καὶ οὕτως ἂν φησὶ τοῦ κακοῦ τὸ σῶφρον ἐπελέξατο διώκων· καὶ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν ἀπάντησεν ἂν ἐκβαλὼν τὴν μητέρα· καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφάνετο· Αλλως· ἢ φυγὴ μόνον ἦν ζημιώσασ' τὴν μητέρα, οὕτως ἂν ἔδοξε σωφρόνως κεχρῆσθαι τῇ τιμωρίᾳ· τῇ κατὰ τῆς συμφορᾶς τοῦ πατρὸς· ἢ τῆς μητρός· Τὸ σῶφρον τ' ἂν ἔλαβε·) καὶ σωφρόνως κ' ἐν κρατῶς ἐμελλε τὸ τῆς συμφορᾶς τιμωρεῖσθαι· ἢ σῶφρον εἶπε τὸ μέτριον· συμφορὰν δὲ τὴν τιμωρίαν, ἣν ἐλάμβανε ζημιώσασ' αὐτὴν· μετριωτέρα γὰρ αὕτη ἡ τιμωρία τοῦ θανάτου· Καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν·) ὡς νόμοις πειθαρχῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν· κ' γὰρ παρανόμως ἐφόνευσε· πλέον δὲ τοῦτο κακὸν· οὐ γὰρ ἴσον ἐστὶ τὸ γυναῖκα φονεῦσαι ἀνδρα· καὶ ὑὸν μητέρα· ὁ μὲν γὰρ φύσει ἐστὶν γόης· ὁ δὲ ἀνὴρ συγγενής· Νῦν δ' εἰς τὸν αὐτόν·)

λη ἐσί· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀμβλύπται, οὐδὲ ἄλλως γε νέσθαι δύναται, ὅτι ἐλευθέρως· καὶ χωρὶς ἀνάγκης γίνεται. Αλλως. Παντὸς ἀνάγκης· ἢ τῆς φύσεως ἀνάγκη, ὅ ἐσιν ἡ συγγένεια, πάντες δουλοί· κατά τε τὴν κρίσιν τῶν νόμων· καὶ τῶν σοφῶν· δοῦλον οὖν αὐτὸ τοῦ δουλοποιοῦ· οὐχ οἷόν τε γὰρ παραπίσασθαι τὴν συγγένειαν. Αλλως· πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης, δοῦλόν ἐσί καὶ ὑπήκοον· ἤγουν πάντα τὰ κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν· καὶ κατὰ τὴν σοφῶν κρίσιν, πάντα τὰ ὑπ' ἀνάγκης, δουλοῖ· καὶ ὑπηκόους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους· καθὸ καὶ τοῦ ῥέσου εἶπεν· ἡ δὲ δυσυχὴς μήτηρος· ἐσί γὰρ ὁ λόγος ὅτι μᾶν τὸν ὀρέσλω ἀναγκαῖον διὰ τὴν συγγένειαν· τοῦτο δὲ οὐχ ὑποκρίσει λέγει· οὐ πρόδηλον· ὁ δὲ ἀρίσταρχος φάσκης φησί· πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δοῦλοί· οἱ δὲ παπεγοῖ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν· δύναται καὶ οὕτως· πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δοῦλον ἐσίν· ἤτοι πᾶν ὃ κατὰ ἀνάγκλω ποιοῦμεν. Ὀργὴν γὰρ.) ἅμα πρὸς τὸ εἶναι σε γέροντα, καὶ ὀργίλος εἶ· διὰ τοῦτο φησί παραπλῆσι τοῖς αὐτοῖς τοῖς σοφοῖς φρονεῖν· ἐπεὶ σωπελθοῦσα σου τῷ γήρᾳ ὀργὴ, ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ· καὶ σοφοκλῆς· ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλβακὴ νοτίς, ἐσχυρὰ θήγει· σὺ τάχει δ' ἁμβλύνεται. Αλλως· ἡ ὀργὴ· καὶ τὸ γῆρας ἅμα γενόμενα οὐ σοφόν σε ποιεῖ· αὐτὸ γὰρ καθ' αὐτὸ τὸ γῆρας, μελαγχολικώτερόν ἐσι τῆς νεότητος· ἡ δὲ συμβὴ τοὺς γέροντας ὀργιλώτερους, διὰ πλάσιον γίνεται τὸ κακὸν· τὸ γῆρας σου οὖν φησίν, ἅμα τῇ ὀργῇ γεγονὸς, οὐ σκοπεῖ τὸ δέον. Πρὸς τὸν δ' ἀγῶν.) ἢ πρὸς τὸν ὀρέσλω μητρομητονία, οὐδὲ ἦται ἀγῶνος σοφίας· πρόσωπος γὰρ ἡ κρίσις· ὥστε μάτην ἡμᾶς οὐ σοφοὺς ἀπεκάλεσας· οὐ

δούλου. πρὸς ὃ πάλιν ὁ τυνδάρεως. ἑλλήνικόν τι δηλονότι καὶ τὸ μὴ ἐθέλειν εἶναι ἰσχυρότερον τῶν νόμων. ὅπερ δηλονότι ποιεῖς σὺ νῦν τοῦτον ὃν οἱ νόμοι ἀπόβλητον ἔχουσιν. Παῦ τοὐξαὐτάγκης.) ἐπ' οὖτος τοῦ μενελάου πρὸς τὸν τοῦ τυνδάρεω λόγον τὸ βίβαρ βαρῶσαι χρόνιος ὢν σὺ βαρβαρός, ὡς ἄρα ἑλλήνικόν ὄν, τὸ τιμᾶν τοὺς συγγενεῖς, φησὶν ὁ τυνδάρεως καὶ, ὃ λέγεις ἑλλήνικόν ἐστι· ἀλλ' ἐστὶ καὶ τοῦτο ἑλλήνικον, τὸ μὴ εἶναι πάντα ὑπέρτερον τῶν νόμων. σὺ οὖν ὦ μενέλαε παρανομεῖς φονέα προσφθεγγόμενος. ἅπαντες δοῦσε δίκ οἱ νόμοι τὴν μετ' αὐτῶν σωσίκηνίν τε καὶ σωσυσίαν. πρὸς ὃ ἅπαντα ὁ μενέλαος, ὅτι πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γιγνόμενον δοῦλον ἐν τοῖς σοφοῖς ἐστί. τουτὶ γὰρ ὅτι πάντες καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι ποιηταί· φιλόσοφοι συγγραφεῖς· ῥήτορες· τραγῳδοὶ ἄνω καὶ κάτω τοῖς λόγοις διακηρύττουσι, ὡς ἄρα πάντες ἀνάγκης εἰσὶ δοῦλοι· καὶ πάντων αὖτη κρατεῖ· καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνων, ἀλλὰ καὶ μέχρι θεῶν ἐξάγει τὸ κράτος· ἀνάγκα δίκ οὐ δὲ οἱ θεοί φασι μάχεσθαι. ἐγὼ δ' οὖν εἰ καὶ παρανομῶ σοφοκλῆ μητρεκτόνῳ συνὼν καὶ φθεγγόμενος, ἀλλ' ἐκ τῆς φύσεως ἀναγκαζόμενος τοῦτο ποιῶ· ὥστε τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, ὦ προβάλου νόμῳ παρεξετάσασ', μὴ ἐμοὶ ταύτην εὕρησις δικαιοῦν τὸν νόμον. Οἱ δὲ λέγοντες τὸ δοῦλον ἀντὶ τοῦ δουλοποιόν, ἁμαρτάνουσι παμάλιστα. ἢ πρὸς τὸ ἐξαναγκάσιμον ὑποσιγητέον. οὕτω πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον ἐν τοῖς σοφοῖς, ἐστὶ δοῦλον. τουτέστι πάντα τὰ ἐξ ἀνάγκης δουλεύειν οἱ σοφοὶ κρίνουσιν. Ἀλλως. ἡ συγγενικὴ φιλία καὶ σοργὴ ἢ ἕτερόν τι τοιοῦτον, ἐπεὶ ἐξ ἀνάγκης φυσικῆς ἐστί, δοῦ-

ἐλελύθειν. Ὀμητροφόντης.) ὁ τῆς μητρὸς φονεὺς δρακόντων ὅδε ὁ ὑπ' ἐμοῦ μεμισημένος, σίλβει καὶ ἀποπέμπει ἔμπροσθεν τῶν δωμάτων ἀσπαστὰς νοσώδεις χὴ μανιώδεις. Στίλβω.) τὸ λαμπηδόνα πέμπω. σιλβῶ δὲ τὸ ξίφος μεταβατικῶς, ἀπαστῆ. Δράκων.) εἶδος αὐτὶ γένους ἔλαβεν. γένος μὲν γὰρ ὁ ὄφις. εἶδος δὲ ὁ δράκων. καὶ ἔχις. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄφεων. γαῖα δὲ δράκων, αὐτὶ ἔχις. οὗτοι γὰρ οὐκ ἐξ ὠῶν γεννῶνται. ἀλλὰ ζωοτοκοῦνται. καὶ πικτόμενοι διαῤῥηγνύουσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας ὡς φησὶ νίκανδρος. γαστέρων ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο. διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησὶν. Ἀλλως. ἄγριος ὡς ὁ δράκων. ὅπ ὠμῶς ἔπραξεν. λάπει δὲ τὸ ὡς. ἵν' ᾖ ὡς δράκων. Μετέλκει προσφθέγγεται αὐτὸν τὴν αὐτοσίαν κεφαλὴν, ἔθος γὰρ ἦν μὴ διαλείπειν δαπανᾶν τοῖς σώμασι. γράφεται δὲ καὶ ἀκάθαρτον καρα. ἔπτε δὲ τοῦτο ὅπ οὐκ ἦν καθαρὸς. Τί γάρ.) οὐ προσφθέγγομαι δηλονότι. φίλου μοι πατρὸς ὑπάρχει γὰρ. δέον ἦν ὅπ τοῦ ἀδελφοῦ μου γὰρ ἐστὶ, φησὶ τοῦ πατρός μοι ἔκγονός ἐστιν ἔκγονος γὰρ τοῦ ἀτρέως ὀρέστης. Φίλου μοι.) ὅ ἐστι συγγενοῦς μοι γὰρ. πάλιν δὲ τὸ κακόηθες τοῦ ἀνδρὸς δηλοῦνται. ὅπ τὸν ἀδελφὸν φίλον ἔπτε. Κείνου γάρ.) ἐξ ἐκείνου οὗτος ὑπάρχει τοιοῦτος λέγων. Πέφυκε.) καὶ ὑπάρχει. καὶ δυσυχῆ, ἄξιον ἡμᾶν αὐτόν.

Βεβαρβάρωσαι.) ἐβαρβαρώθης πολυετὴς ὑπάρχων σὺ τοῖς βαρβάροις. Ἀλλως. ἔθη καὶ νόμους βαρβαρικοὺς μεμάθηκας. πολὺν χρόνον ὢν σὺ βαρβάροις. καὶ τῆς τάξεως ἐπελάθου τῶν ἑλλήνων. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ. ἑλληνικὸν ἦ τὴν ὁμόθεν ἡμᾶν ἀεὶ. ἤτοι ἑλληνικὸν ὑπάρχει τὴν ἀπὸ τοῦ ὁμοίου γένους ἡμᾶν

τὸ δὲ ἄπιστον τῆς τοιαύτης ῥωμῆς, ἣν τοῦτο. ὅσον μὲν γὰρ ἐν τῷ διλεκύθῳ ὠὼ ἦν ἀπὸ τῆς τυνδαρίω πορᾶς, κάσωρ ἐλέγετο. καὶ διὰ τοῦτο ἦν ὄντες, ἅπερ ὄντοῦ ὑὸς ἦν τοῦ τυνδαρίω. ὅσον δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ διὸς πορᾶς, πολυδεύκης ἐγένετο. καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀθανάτος. μέλλοντος οὖν κάσορος τελευτᾶν, ἐδεήθη πολυδεύκης διὸς, ἵνα καὶ σφᾶ κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ λάβῃ ἀθανασίας. καὶ αὐτὸς συμμεταλάχῃ τῆς ἑκάτερα ὄντος. διὰ ταῦτα οὖν παρ' ἡμέραν ἔζων ἀμφότεροι. οὓς καὶ ἀλληλοροῦσιν ἡς ἡμέραν καὶ νύκτα. Τίνα σκότον λάβω.) ποίαν αἶδος κωμῆν. καὶ ποῖον νέφος προβάλωμαι, ἵνα μὴ ὁρῶμαι ὑπὸ τοῦ ἱέροντος. Ποῦ ποῦ ἴδω τὸν μενέλαον.) τὸν ἀνδρα τῆς ἐμῆς θυγατρὸς. ὦ ὦ τῷ τάφῳ τῆς κλυταιμνήσρας, τὰς ὦ τοῖς νεκροῖς τελουμέναις θυσίας ποιοῦν, ἤκουσα ὅπ ἦλθεν ἡς τὴν ναυπλίαν γῆν δηλονότι, διὰ πολλῶν ἐτῶν σεσωσμένος. Λαιτὲ μι.) βέλω γὰρ σὰς πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα δηλονότι ἀσπάσαι δαι. ἰδὼν φίλον βραδέως. καὶ μετὰ πολὺ χρόνου ἐλθόντα. Πρὸς γὰρ δεξιάν.) οὐκ ἐπιζητεῖ τὴν ἐλένην. δυσαρεσῶν τοῖς πεπραγμένοις αὐτῇ. δυοικονομήτως δὲ ἐποίησε τὸν τυνδάρεων ἀπὸ τῆς πάτρης διὰ τὰς χορὰς τῆς θυγατρὸς ἐλαυνθέναι. ἵνα δυκαίρως τῷ μενελάῳ καὶ τῷ ὀρέσῃ διαλεχθῇ. Ω πρέσβυ.) καίρα ὁμοτίμου τοῦ διὸς. ἤτοι ὃ ἔχων ἅμα τῷ διΐ τὴν κοίτην. χαῖρε. Χαῖρε.) καὶ σὺ μενέλαε. ἐπηγάμβρευμα ἐμόν. Εἰα τὸ μέλλον.) λίαν ἐσὶ κακὸν, τὸ μὴ ἐλθεῖναι τὸ μέλλον πρὸς ἑαυτοῦ τοῦτο λέγει ὁ τυνδάρεως. μὴ ἐλθὼς γὰρ ὅπι μετὰ τοῦ μενελάου δρήσει τὸν ὀρέσῃ, ἦλθεν.

Εἰα τὸ μέλλον.) ἔοικε φησὶ τῷ ὄντι κακὸν εἶναι, τὸ μὴ ἐλθεῖναι τὸ μέλλον. ἐγὼ γὰρ ἐλθὼν παρόντα ὀρέσῃ ἤκισα ἂν

τὴν θυσίαν τοῦ ἀστόλου· ἐξῆς ἔχει κάσορα· καὶ πολυδεύκην· καὶ τιμασάρχην· καὶ κλυταιμνήστραν· καὶ ἑλένην. ὕστερον δὲ ἡρακλῆς ὢν τῷ φόνῳ τοῦ ὑγροῦ, φονεύσας ἵππους τινὰς ἅμα τοῖς παισὶ· καὶ κατεσκαγὼν τὸν τυνδάρεων ἀπὸ φρίξης· καὶ πέλλης, ἐγχειρίζει αὐτῷ, τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης· ἐγαμεῖ δὲ ἡρακλῆς δηϊάνειραν τὴν λήδας ἀδελφήν· Απωλόμην μενέλαε·) ὁ τυνδάρεως ὅθεν ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς· οὐ ἐλθὴν εἰς ὀλυμπιάδα· διὰ τὸν ἡμαρτημένα ἐμοί· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐμὲ μικρὸν ὄντα· πολλὰ δὲ φιλήματα ἐξεπλήρωσε· τουτέστιν ἔδωκε· προφέρων καὶ βασάλων ἐμὲ· ἅμα τε τῇ λήδᾳ· τιμῶντες ἐμὲ οὐδὲν ἔλαττον τοῖς διοσκόροις τῷ κάσορι· καὶ τῷ πολυδεύκει· οἷς τῷ τυνδαρέῳ· καὶ τῇ λήδᾳ ὦ τέκνα σὺν ψυχὴ ἐμὴ· οὐ καλὰς ἀπέδοσας ἀπέδωκα· τίνα σκότον λάβω ἐν τῷ προσώπῳ· ποῖον νέφος θῶμαι ἐμπροσθεν· φεύγων τὰς ὁράσεις τῶν ὀμμάτων τοῦ γέροντος· φιλήματ' ἐξέπλησε·) αὐτί τοῦ πολλῶν φιλημάτων ἐξεπλήρωσεν· ὡς τὸ διάτ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· Αλλως· αὐτί τοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλημάτων ἃς ἐμὲ ἐτέλεσεν· τὸν ἀγαμέμνονος παῖδα· ὡς πρὸς ἕτερον δέ φησιν αὐτί τοῦ ἐπεὶν πρὸς φρόνων ἐμέ, ἤπερ τὸν ἀγαμέμνονος αὐτί τοῦ ἐμὲ παῖδα ὄντα· τιμῶν δὲ οὐχ ἧττον ἢ τοὺς διοσκούρους· αὐτί τοῦ οὐκ ἔλαττον τῶν διοσκούρων· Τιμῶν τε μ' οὐδὲν·) ἅμα τῇ λήδᾳ τιμῶντες με οὐδὲν ἔλαττον, ἢ τοὺς διοσκούρους τὸ κάσορα· καὶ τὸ πολυδεύκην· Ζεὺς κύκνος γενόμενος, καὶ συγγενόμενος λήδᾳ τῷ τυνδαρέῳ γυναικί, ἐποίησεν αὐτὴν δύο ᾠὰ τεκεῖν· τὸ μὲν, μονολέκυθον· τὸ δὲ, δίλεκυθον· καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς ἐχόντος λέκυθον, γενέσθαι φασὶ τὴν ἑλένην· ἐκ δὲ τοῦ δύο ἐχόντος, κάσορα καὶ πολυδεύκην· οἳ παρ' ἡμέραν ἐζόων·

τὸ δὲ

μῶν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. φθύγεν τὴν δὲ τ πόλιν, ὅπως ἐξορισθῆναι. ἢ θανεῖν. ἢ μὴ θανεῖν. ἀλλ' ἑτέρως κολασθῆναι δηλονότι. Θανεῖν.) ὑπὸ τῶν πολιτῶν σὺν πετρώμασι λυσιμῶν. καὶ λιθοβολισικῶν. Εἶπα.) οὐφθύγες, ὑπερβαλὼν. καὶ ἐκφυγὼν τοὺς ὅρους τῆς χώρας; οὐ δῆλα μαι φυγεῖν δηλονότι. Κύκλῳ γὰρ ἐλιασόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις. αὐτὶ τοῦ ἀνδράσιν ὡπλισμένοις. Ἐλιασόμεθα.) τουτέστι φυλακισόμεθα ὑπὸ ἀνδρῶν ὡπλισμένων ἵνα ἐὰν βουληθῶμεν φυγεῖν, μὴ σχῶμεν ἄδειαν. Ἰδία πρὸς ἐχθρῶν. Κατ' ἰδίαν γὰρ χωρὶς παρὰ τ ἐχθρῶν. ἦγεν τ ἀπὸ τοῦ αὐγίδα, ἢ παρὰ τῆς αὐγίδος ὡπλισμένης. Παρὰ πάντων τ πολιτ. ἵνα βακχῶ. βραχύς. καὶ σώφρονος λόγος. Ὦ αἴλιος.) ἦλθες πρὸς τὸ ἔχαστον τῆς συμφορᾶς. ἢ ἐμὴ ἐλπὶς ἐς σὲ ἔχει τ καταφυγήν, ἕνεκα τ κακῶν, ἀλλ' ἐλεῶν δυστυχῆς, μετέδοσ τοῖς σοῖς φίλοις. τετίσιν ἡμῖν τοῖς δυσυχοῦσι, τῆς σῆς δυπραξίας. καὶ μὴ ἀπολαβὼν ἔχεμόνος τὸ ἀλγεινόν. ἀλλ' ἐν πῶ μόχθῳ ἀνταλάξῃ. καὶ ἀντιλαμβάνῃ τ πόνων. ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τὰς πατρῴας χάριτας. ἅτοι ἃς ὁ πατὴρ ἐποίησεν ἐκσὲ. ἐς οὕς δεῖ καὶ πρέπει. τετίσιν ἐς ἡμᾶς. ὄνομα γὰρ μόνον δηλονότι. δρᾶν ὃ οὐκ ἔχομεν οἱ φίλοι. οἱ μὴ ὄντες φίλοι ἐν ταῖς συμφοραῖς. Καὶ μὴν ὁ ἀπὸ τῆς παρτης τυγδάρεως μετὰ παιδὸς ἔρχεται δῶρα μέλανα μήλων. ἐν ποδὶ μιρογυπικῶ τ κόμιλω ἀφηρημένος. σὺν κρᾶ πενθίμῳ ἕνεκα τῆς θυγατρός. Ὁ παρτάτης. Βάλε τοῦ περίπρους, παῖδες οὗτοι. τυνδαρέως. ἴκαρος. αὖγη. καὶ ἐκγονος ράτης ἱπποκόων. οὗτοι μετὰ θάνατον Βάλε, ἐξασίασαν πόλ τῆς αὐχῆς. ἴκαρος ὃ σωθεὶς μετὰ ἱπποκόοντος, ἐξελαύνει τ τυνδαρίων τῆς παρτης. ὃ δὲ, οἰκεῖ ἐν τοῖς ἐχάτοις τῆς ἀπωλείας. καὶ χαμῆλα δ' ἀν

θύρι δὲ ϗ πεπους πρὸς παραμυθίαν τ ἑλλήνων. Συνῆ
κα.) ἔχων. ὁ φόνος σε κολάζη τοῦ παλαμήδους. Τι
μωρᾶ.) κολάζη. δ ἐκεῖνον χάρτε, μάχεται οἴαξ. πμω
ρῶ δὲ οὐ μόνον τὸ βοηθῶ. ἀλλὰ καὶ τὸ κολάζω. ὥς πορ ϗ
τὸ πμωροῦμαι κατὰ ἀμφοτέρας ὄρους τὰς χρήσεις.
Οὕκουν με τῆν μοι.) οὐμετουσία ὦμοι τοῦ φόνου. διὰ
τριῶν δὲ πνων ἀπόλλυμαι ϗ ἐφθαρμαι. Διὰ τριῶν.)
πρῶτον τῶν πολιτῶν. δεύτερον, τοῦ οἴακος. διὸ ἐπάγε
τις δ ἄλλος. ἵνα πληρώσῃ τοὺς τρεῖς. πνες φασὶ τριῶν.
τῶν ὀνυγίων. προεῖπε γὰρ ἐδοξίδην τρεῖς νυκτί προσφε
ρεῖς κόρας. τίνος δὲ φασί, τῆς σωτείσως. τῆς λύπης. ϗ
τῆς μανίας. σὺ δὲ τοῖς κλλισράτου γράπται. ἐπιζη
τήσειν αὖ πῶς διὰ τριῶν ἐρήκει. ἐμὴ διὰ τὸ τὸν ἀλα
μεμνονα. ϗ ὀδυσέα. καὶ διομήδη φάσαι μεταχεῖν τοῦ
φόνου παλαμήδους. Τίς δ ἄλλος.) τίς ἢ ἄλλος ἀπόλ
λυσι δ ηλογόπ. ἆρα τίς ἀπὸ τ φίλων τοῦ αἰγίσθου; οὕτω
ὑβρίζουσιν ἐμὲ ὧν ἀκούειν ὠὴ πόλις. οἱ ἀπὸ τοῦ αἰγί
σθου δ ηλογόπ. Ἀλαμέμνονος δὲ,) τὴν ἀλαμέμνονος δὲ
βασιλείαν ἀφήκασίσειν ἡ πόλις κατέχειν; φιλοπραγμό
νως δὲ ὁ μενέλαος παραγυμνοῖ τὸ ἦθος. φροντίζων πῶς
τῆς βασιλείας. Πῶς οἱ πνθν.) κατὰ τίνα τρόπον ἐάν
σουσιν ἔχειν τὰ σκῆπτρα. οἱ πνες οὐκέτι ἐῶσιν ἡμᾶς ζῆν.
Τί δρῶντες.) ἐπέμοι σαφῶς ὃ ἔχεις ἐπεῖν. τί δρῶν
τες οὐκ ἐῶσι σε ζῆν. οὐ γὰρ ἔσιν ἀπῶδες γῶν τὸ ὅπ. ἀλλ
αὐτί τοῦ τί ἀπικῶς. ἀπικῶς ὁ λόγος. ἐπέμοι σαφὲς
ὅπ δρῶντις οὐκ ἐῶσι σε ζῆν. τὸ ὅπ γὰρ αὐτί τοῦ τί ἀπί
κου. ἐὰν γράφηται ἢ τί, ὁ σίχος οὕτως. τί δρῶντις. ἢ τί
ϗ σαφὲς ἐπεῖν ἔχεις. Ἀλλως. Τί δρῶντες οὐκ ἐῶσιν
ὑμᾶς ζῆν. ὅπ καὶ σαφὲς ἐπεῖν ἐμοὶ ἔχεις, ἀπὸ δ ηλογόπ.
Ὕφος.) ἤτοι κρίσις. ϗ ἀπόφασις ἐξενιχθήσεται καθ ὧ

μὲν φονεύουσι. βοᾷπουντες δὲ παλαμήδους πείθουσι χρήμασιν. ἅμα τοῖς τρωϊκοῖς χρήμασι. καὶ τὸ γραφὲν πινάκιον ὑπὸ τὴν κλίνην θεῖναι παλαμήδους. αὐτοὶ δὲ περιελθόντες, προδοσίαν κατηγγελον τοῦ ἥρωος. καὶ φωραθῆναι τὸ σκηνικὸν κέλευσον. ὑρεθέντος δὲ τοῦ πινακίου. καὶ τῶν χρημάτων ὑπὸ τὴν κλίνην, λίθοις φονεύεται ὁ παλαμήδης. ναύπλιος δὲ ἀκούσας, ἦλθεν εἰς ἴλιον. δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παιδὸς. τῶν Ἑλλήνων κατηγορούντων αὐτοῦ, πρὸς τὸ κεχαρισμένον τοῖς βασιλεῦσιν, ἀποπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πυθόμενος ἀποπλεῖν τοὺς ἕλληνας, ἦκεν εἰς εὐβοίαν. καὶ χειμῶνα φυλάξας, φρυκτωρίας ἦψε πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς εὐβοίας. οἱ δὲ, δυσπίβατον νομίσαντες τὸν τόπον, προσορμίζονται ἐκεῖ. καὶ ἐν ταῖς πέτραις ἀπόλλυνται πάμπολλοι. παλαμήδους θάνατον, οἱ μὲν, πρὸς κεραυνῷ. οἱ δὲ, ἐν πηδάλιῳ. οἱ δὲ, ἐν κολωνοῖς τῆς τρωάδος ὑποτίθενται. φασὶ δὲ αὐτὸν εὑρεῖν φρυκτωρίας. καὶ μέτρα. καὶ σταθμούς. καὶ πεττείας. καὶ γράμματα. καὶ φυλακὰς. καὶ δίσκους. καὶ ἀστρολογίας. Ἄλλως. Οἴαξ ἀδελφὸς ὢν παλαμήδους. ὃς καὶ εἰς τὴν τροίαν μετὰ τῶν ἑλλήνων ἐστράτευσε. καὶ θαυμαζόμενος ὡς οὐδεὶς τῶν πώποτε γενομένων ἐν σοφίᾳ, φθονηθεὶς ὑπὸ ὀδυσσέως. καὶ διομήδους. καὶ ἀχιλλέως, ἀνῃρέθη λίθοις. ἀνθ' ὧν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ οἴαξ ἀμυνόμενος ἀχιλλέα, τοῦτο μὲν ἐστὶ τῆς τροίας μίσος ἀναφέρων πατρί, συναγωνίζεται τὸν κατὰ τοῦ ὀρέστου θάνατον. διὸ καὶ ὀρέστης φονευθεὶς ὑπὸ μενελάου τίς ἐστιν ὁ διώκων αὐτὸν, Οἴαξ φησίν. οὗτος ὁ παλαμήδης λέγεται εὑρηκέναι γράμματα μηπώποτε ὄντα. ἀλλὰ φοινίκων γράμμασιν ἐχρῶντο οἱ ἄνθρωποι, ἄλλοι δ' ἄλλοις.

ρουντες, ἐπιβέμενος κρατήσειν. Οὕτω.) μισούμενος ὡς τε μὴ προσαγορεύειν ἡμᾶς πάλαι. Οὐδ' ἤνυσαν.) οὐδὲ ἐκαθάρθης κατὰ τοὺς νόμους τὸ σὸν αἷμα· ἀντὶ τοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῶν σῶν χειρῶν; νόμος γάρ ἐστιν ἀποκαθαίρεσθαι τὸν ἐμφύλιον δράσαντα φόνον· ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἐκαθάρθης ἀπὸ τοῦ ὑπὸ σοῦ πεπραγμένου φόνου, ἢ σὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ συγγενικοῦ. Ἐκ κλείομαι.) οὐδαμῶς ἤνυσμαι· ἐκ κλείομαι γάρ τῶν δωμάτων· ἢ τοι ἔξω κλείομαι· οὐκ εἴσω μαι ἐσελθεῖν ὅπη μόλω· καὶ ἔλθω· ὧν τὸ ἀγνιστῶμαι δηλονότι. Ἐκ κλείομαι.) ἐκ βάλλεται ὁ ἔνδον ὤν· ἐκ κλείεται δὲ ὁ μὴ ἐσελθεῖν συγχωρούμενος. Τίνδυ πολιτῶν.) τίνδυ πολίται ἀμιλλῶνται· ἤτοι ἐκ βαλεῖν σε τῆς γῆς σπουδάζουσιν. Οἴαξ.) ὁ οἴαξ· ἀναφῶν· καὶ ἀναπνεῖς τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ δηλονότι· τὸ μῖσος τῆς τροίας· τὸ ὧν τροίας μίσος τοῦ πατρὸς ἀναφῶν εἰς ἐμέ. Οἴαξ.) ναυπλίου καὶ κλυμένης τῆς ἀτρέως ἐγένοντο οἴαξ· καὶ παλαμήδης· ὁ δὲ παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς τροίαν, τὸ μέγιστον ὠφέλησε τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν· λιμῶ πόντων γάρ ἐν αὐλίδι· καὶ πρὸς τὴν διαγομὴν τοῦ σίτου δυσχεραινόντων τε καὶ στασιαζόντων, πρῶτον μὲν τὰ φοινίκια διδάξας ἦλθεν αὐτοῖς· ἴσως τε καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διαγομὴν ἐν τούτοις ἐπραγματεύσατο· ἔπειτα καὶ πρὸς κύβους ἔτερψεν αὐτῶν ὀλιγωρίαν· καὶ μέτρα ἐξεῦρε· καὶ ψῆφον· ὥς τε μέλας ἀχαιὸν ὄνομα παρὰ τοῖς ἕλλησι· τούτῳ δὲ φθονήσαντες οἱ πρὸς τὸν ἀλεξεμένυγα· καὶ ὀδυσσέα· τῷ διομήδη, τοιόνδε πισκαιωροῦσι κατ' αὐτοῦ· λαβόντες γάρ φρύγα αἰχμάλωτον, χρυσίον κομίζοντα σαρπηδόνι, ἠνάγκασαν γράψαι φρυγίοις γράμμασι πρὸς πρόδοσίαν, ὡς παρὰ πριάμου πρὸς παλαμήδην· καὶ τοῦτον

μητρὸς. Μετῆλθον.) τὸ μετῆλθον. ἡ μὲν αὐτὴ τοῦ ἐτιμώρησαν τὸ ἔπος, δύθεσαν τὸ αἷμα νοήσεις. οὕτω λίαν τε χὴ ἐτιμώρησαν τὸ σὲ αἰθεὰ. καὶ τὸ αἷμα, καὶ ὁ φόνος τῆς μητρὸς. ἡ δὲ αὐτὴ τοῦ ἀπήντησαν, ἀντὶ πικρῶ. οὕτω λίαν ἀπήντησαν σὲ αἰθεὰ τὸ αἷμα. καὶ τὸν φόνον τῆς μητρὸς. Οὐσοφὸς ἔφυς.) αὐτὴ τοῦ σοφίσης ἤτοι ἀπατεῶν. ἀληθὴς δὲ καὶ φαυερὸς κακὸς ἔφυς κατὰ κοινοῦ ἦς τοὺς φίλους. Ἄλλως. Οὐσοφὸς ἡ διαῤῥήδωμοι ὀνειδίζων τῆς μητρὸς τὸ αἷμα. ἀληθὴς δὲ.) ἀληθῆ γὰρ λέγει διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, ἀμύνασθαι αὐτὸν τὰς ὀργὰς. Ἄλλως. Ὀνειδίζοντος μοι λάου, ὀρέστης φησὶ πρὸς αὐτὸν. ἐπεὶ διαῤῥήδωμι ἡμᾶς ὀνειδίζεις, οὐ σοφὸς εἶ. ἀληθὴς δὲ κακὸς. ἀληθὴς μὲν, ὡς οὐδὲν ὧν κατ' ἐμοῦ λέγεις, ψεῦδος λέγων. κακὸς δὲ, ὡς ἐναργῶς ὀνειδίζων. ἐχρῆν γὰρ σε χρωματίζοντα τοὺς λόγους ἐνέφερεν πρὸς παραμυθίαν. ἀλλ' οὐ πρὸς λύπην. Πατρὸς.) τοῦ πατρὸς δὲ ἡ μωρία καὶ ἡ ἐκδίκησις, κατὰ τί ὠφέλησε. ἐν ᾧ πάντες ὁ λόγος. ὠφέλησέ τι σε ἡ ἐκδίκησις τὸν πατέρα γενομένη ἐκδίκησις, ἢ οὐ τως. οὐ πρόεικεν ὁ πατὴρ, ὥς τε ἀποσοβῆσαι τὰς ὀργὰς; Ἄλλως. Τῆς αἱρεσίως τοῦ πατρὸς τιμωρίαν σοῦ λαμβάνοντος, τὸ φονεῦσαι τὴν μητέρα, τίς δώσεται σωφρονεῖσθαί σοι. πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν ὡς φονέα. Οὔπω.) οὔπω ὠφέλησε δηλονότι. τὸ μέλλον δὲ λέγω ἴσον ἀπραξίᾳ. ἢ ἀποτυχίᾳ. Τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς διάκεισαι φράσασ' τάδε.) ἴσμεν πῶς διάκεινται οἱ πολῖται πρὸς σὲ τὸν τῆς μητρὸς ὀργασάμενον φόνον. Τὰ πρὸς πόλιν. πονηρῶς πάλιν ὀρθῶς. ἵνα ἡμὲν ὀμνῆς ἔχῃ τοὺς πολίτας, ἀφίξεται τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ἐχθρὰν

σὺμεθα τοῖς θεοῖς ὅπερ ἀρα ἐστὶν · εἴτε ἁμαθὲς , εἴτε μὴ. Δουλδύομεν.) δουλδύομεν θεοῖς ἀνθρώπων ἐχόντων τὴν μορφὴν ἢ ὁποίασ ὦσι δυνάμεως ἢ κρίσεως , δουλδύομεν αὐτοῖς · τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἀμαθὲς ἔρος γ' ἦν. Κατ' οὐκ ἀμύνει.) καὶ εἴτε οὐ βοηθεῖ ὁ ἀπόλλων τοῖς σοῖς κακοῖς · παντουργὸς πᾶσα ἡ χώτησις · ὁ μὲν γὰρ φησὶν ὁ ἀπόλλων μοι ἐκέλευσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα · ὁ δ' αὖτι πάγει · ἢ πῶς ὁ κελδύσας ἀνελεῖν τὴν μητέρα , οὐκ ἐλεῆσει μανόμενον · τοῦ δ' , ἐπ' οὐτος ὅπ μελλητικὸν ἐσὶ τὸ θεῖον , πάλιν ὁ μενέλαος φησὶ · πῶς οὖν αὖ ἡμῖν νῦν ταχέως μετῆλθον · οὐκ ἐσὶ καὶ αὖται θεαὶ ἐλέγχειν δὲ αὐτὸν ὡς κατεψυδόμενον. Μέλλει · βοηθῆσαι · ἢ μέλλει αὖτὶ τοῦ βραδύνει · τὸ θεῖον χαίρει φύσει τοιοῦτον · ἤγουν βραδύ · τουτέσι μακρόθυμον. Μέλλει · καὶ πρὸς βοήθειαν καὶ κόλασιν · πρὸς μὲν τὴν βοήθειαν ἵνα δοκίμιον λήψηται τῆς προαιρέσεως ἢ τῆς βοηθήσασ αὐτοῦ ἀπολαύσειν μελόντων · πρὸς δὲ κόλασιν , ἵνα τῷ χρόνῳ ἐπανάξῃ αὐτοὺς πρὸς ἃ δεῖ. Πόσον.) ὦ πόσον δὲ χρόνον οἴχονται · καὶ ἐφθαρμένα ἐσὶν αἱ πυραὶ ἢτοι αἱ ξωπικαὶ δυνάμεις · ἢ ἐνόρχεια τῆς μητρὸς. Πόσον χρόνον.) ἐχρῶ ἐπεῖν πόσῳ χρόνῳ · τὸ μητρὸς κακοήθως · ἢ δυσωπητικῶς · καὶ διὰ τοῦ ἐπεῖν δὲ ὡς ταχὺ μετῆλθον σε ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀβέως πεπραχότα τὸ φόνον. ὅπου γε αὖμὲν ὀρινγύδν , δυβέως τῇ μητρὶ σαμεμάχησας. ὁ δὲ ἀπόλλων ἀναβάλλεται τὴν συμμαχίαν. ἢ ἀνθυποφορά ἐσὶ τοῦ ἐρημσίου ὑπὸ ὀρέσου · τὸ θεῖον ἐσὶ τοιοῦτον φύσει. Εκτον τὸ δ' ἦμαρ.) ἤτοι ἓξ ἡμέραι ἐσὶν , ἐξ οὗ ἐφθάρησαν δ' ἱλονότ. ἔπ' ἢ πυρὰ τοῦ τάφου βορμὸν · ἤτοι ὁ τόπος ἐνῷ ἐκάη τὸ σῶμα. Ως ταχὺ.) λίαν ταχέως ἐπεμώρησας τὸ σε αἱ θεαὶ διὰ τὸν φόνον τῆς

Μὴ θάνατον.) ἔπηις τοῦ πατρὸς· τοῦτο γὰρ οὐ σοφόν. ἐγὼ καὶ διὰ τὸν πατέρα ἀνῆλις τὴν μητέρα, δεινὰ πάνυ πράξασ· σὺ γὰρ οὐκ ὤφειλες θάνατον ἐπενεγκεῖν τῇ μητρὶ· ἀλλ' ἡ δημοσία κρίσις· ἔπτε ὀρέστης λέγων ὅτι ὁ ἀπόλλων ἔκρινε· καὶ διὰ τοῦτο οὐ δεινὰ διεπράξάμην· ἔπτε θεὸς ὁ κρίνας· καὶ κελεύσας· ἔπτε μενέλαος ἀμαθὴς ὤν, τοῦτο τὸ δεινὸν ἔκρινεν· ἔπτε ὀρέστης ἔπτε ἀμαθὴς· εἴτε σοφοί εἰσὶν οἱ θεοί, οὐκοῖ δεῖ· τοῦτο δὲ οἱ δεῖ ἵν' δουλεύομεν· καὶ παθόμιθα αὐτοῖς ὅποῖοι ἂν ἦσιν· ἔπτε ὁ μενέλαος· ἢ αὐτός σοι ἐκέλευσε, πῶς οὐκ ἐλεήνγεσθων τε καὶ μανόμενον· ἔπτε ὀρέστης· ἴσως ἐλιήσει· ἀλλὰ γὰρ βραδύνει τὸ θεῖον· Μὴ θάνατον.) ὅρα ἵνα μὴ ἔπηις τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς δηλονότι· τοῦτο γὰρ οὐ φρόνιμον· ὁ μὲν τὸν ἀπόλλωνα ἰῶ ἐξαίτου αὐτὸν τῆς μανίας· ὁ δ', ὡς ἔοικε τὸν τοῦ πατρὸς λέγων θάνατον· ἐκκλέων οὖν αὐτὸν ἀπολογίασ φησί· μὴ λέγε τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς· μὴ δὲ αὐτὸς ἁμαρτήσασ· ἢς τὸν πατέρα ἀνάφρητον ἁμαρτίαν· σύνηθες γὰρ τὸ αὐτὸν πνα ἁμαρτάνοντα, ἄλλοις παραπθέναι τὴν ἁμαρτίαν· Φοῖβος κελεύσασ·) ὁ ἀπόλλων κελεύσασ ἐκ πράξαι αὐτὶ τοῦ διαπράξασθαι τὸν φόνον τῆς μητρὸς· Ἀμαθέστερος ὢν ἢ τοῦτο ἐκέλευσε φησὶν, ἀμαθὴς ἐστὶν· ἵνα ἐκ τοῦ ἐναντίου δηλώσῃ, ὅτι οὐκ ἐκέλευσεν ὁ θεὸς οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς ἀμαθής· Ἄλλως· Μετὰ συλλογισμοῦ τοῦτο ἔδειξεν· ὅτι οὐκ ἀμαθὴς ὁ θεὸς δῆλον ὅτι οὐ προσέταξε τοῦτο ποιεῖν· Ἄλλως· Θέλει ἐνταῦθα δεῖξαι ὁ μενέλαος τῷ ὀρέστῃ ὅτι οὐχ ὁ ἀπόλλων προσέταξεν αὐτῷ τὸν τῆς μητρὸς φόνον· ἀλλ' οἶκα θεσπίσας ἀμέτερος τοῦτον· ἐπὰν δὲ δυσυχῇ, προβάλλεται τὸν ἀπόλλωνα· ἐδήλωσε δὲ τοῦτο διὰ τοῦ ἔπηις· ἀμαθέστερος ὢν· πρὸς ὃ ὀρέστης ἀπαντᾷ λίγων, ὑποτασσ-

γὰρ τοῦτο βούλεσθαι προτείνειν. Ἄλλως. ὁ μὲν θεὸς ὀρέστης διὰ τὸν ἀπόλλωνα ἔπεμψεν ὡς κελεύσαντα τὸν φόνον, τὸ ἐσιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς. τοιοῦτοι ἐσιν οἱ ἀπόλλωνα ἀναφέροντες τὴν αἰτίαν τῶν παρόντων. ὁ δὲ μενέλαος οἰόμενος αὐτὸν λέγειν τὸν τοῦ πατρὸς φονέα τὸν, ἐκκλίνων αὐτὸν τῆς ἀπολογίας φησί· μὴ τὸν φονέα τὸν τοῦ πατρὸς λέγε, ὡς διὰ ἐκεῖνον τὴν μητέρα ἀποκτείναντος εἰς τε παρόντα ἐμπεπωκασι. Ἄλλως. Ἀπαίδευτος.) αὐτὶ τοῦ ἀπαιδεύτους. φυλάττουσι ὀνομάζειν αὐτὰς, πῶς δὲ ἀπαιδεύτους, καλῶν αὐτὰς φρενύσας. Ἄλλως. Ἀπαίδευτε κατὰ ἀντίφρασιν. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτους. ἢ οὕτως. ἀπαιδεύτους δὲ ποιεῖς. ὀνομάζειν ταύτας φρενύσας παραιτούμενος. Αὐταὶ σ' ἐκβακχεύουσιν. ἤτοι ἐκμαίνουσι καὶ παράπουσι σὲ τῷ συγγενεῖ φόνῳ. ἤτοι διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς. κακόηθως δὲ τῷ ὀνόματι χρήσασθαι τῆς μανίας. κακόηθες δὲ καὶ τὸ ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν τοῦ φόνου τῆς μητρός. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν αὐταὶ σ' ἐκβακχεύουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπεῖν οὐδενὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς ἐρχασμένους, γυμνὸν γίνεται τὸ κακόηθες μενελάου. κατέκρινε γὰρ αὐτοῦ χωρὶς κρίσεως, οἴμοι) οἴμοι ἕνεκα τῶν δίωγμῶν. οὓς ἐλαύνομαι ὁ τάλας. Οὐδενὸν.) ἤτοι θαυμαστὸν πάσχειν χαλεπὰ, τοὺς πεποιηκότας δεινά. Ἀλλ' ἐσιν ἡμῖν ἀναφορὰ καὶ μετάθεσις τῆς ξυμφορᾶς καὶ τοῦ συμβεβηκότος. Ἀλλ' ἐσιν ἡμῖν.) ἐπεὶ εἶπεν ὁ μενέλαος οὐδενὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς ἐρχασμένους. καὶ κατέκρινεν αὐτὸν χωρὶς κρίσεως, ὁ ὀρέστης φησίν. ἀλλ' ἐσιν ἡμῖν τοῦ συμβάντος πράγματος ἀναφορά. οἱ ὃν διωκόμενοι τῆς συμβάσης τύχης τὴν αἰτίαν ἀναλαμβάνουσιν εἰς πυθ. ὥς τε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πράξεων, εἶπε ὁ μενέλαος.

σης πότ. θέλει δὲ μαθεῖν ἐκ χρόνιόν ἐστι τὸ νόσημα. καὶ δυσίατον. ὁ δὲ, φησὶν οὐχ ἡμέρα τὸ τῆς μητρὸς μύημα ἐξώγκωσε. Ἐξώγκωσε.) κατεχώννυσεν. ἐκάλυπτεν. ἐκότως εἶπε τὸ ἐξώγκωσε. οἱ γὰρ πάλαι τάφοι, σωρὸς γῆς χωμάτων ἦσαν εἰς ὕψος ἀνήκουσα, βουνῷ ἐοικυῖα. ὅθεν καὶ μέχρι τοῦνῦν τύμβον τοῦτον καλοῦσιν. Εὖ γὰρ πάλαι ἂν οὐχ ἡμέρα ἀπόλοιτο ἐξώγκουν τὴν πάλαι μητέρα τάφῳ. ἀντιπρόσωπος. ἀντὶ τοῦ οὐχ ἡ ἐξώγκουν τὸν τάφον τῆς παλαιᾶς μητρὸς. Πότερα κατ' οἴκους.) ἆρα κατὰ τοὺς οἴκους ἥρξω τῆς λύσεως ἀπόλοιτο. ἢ παρακαθήμενος τῇ πυρᾷ. ἀπὸ κορυφῆς τὸ ἥρξω. τουτέστιν οὐ ποίᾳ ἡμέρᾳ ἥρξω, καὶ οὐ ποίῳ τόπῳ. κακοήθως δὲ καὶ τοῦτο. ὁ δὲ, φιλαλήθως λέγει. κατὰ τὴν νύκτα πέπονθα πρῶτον τὴν ἀναίρεσιν. καὶ τὴν ἀνάλημψιν τῶν ὀστέων. τουτέστιν ἵνα μήτις ἀφέληται ταῦτα. Παρὼν τις ἄλλος.) ὃς ἀνώρθου τὸ σὸν σῶμα σφαλλόμενον ἀπόλοιτο ὑπὸ τῆς μανίας; καὶ πύλας ἄνες. ὁ σώσας ἐμοὶ ἀπόλοιτο τὸ αἷμα. καὶ τὸν φόνον τῆς μητρὸς ἐκπαραλλάξας. ὑπὸ ποίων δὲ φασμάτων νοσῶν τὰδε. ὁμόσας ἰδεῖν τρεῖς κόρας ὁμοίας γυκτί. Οἱ δὲ ἃς ἔλιξας.) οὐ βούλομαι δὲ ὀνομάσαι. καὶ ἐᾶν. ἀποτρέπεται λέγειν ἀπαίδευτα. ἤγουν τοῦ μὴ μιᾶφθαι αὐτὰς ἀφιέρασε. σεμνὰ γὰρ καὶ σεβάσμια εἰσί. Ἀπαίδευτα.) ἀπαίδευτος ἐστὶν ὁ οὐ ταῦτα γράφων ἀπαίδευτα. καὶ τὴν μέτρων παντάπασιν ἀμαθής. σὺ δὲ εἰ βούλει μὴ ἀπαίδευτος εἶναι, ἀπαίδευτον ἐνικῶς γράφε. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. τὸ ἐξῆς οὕτως. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν αὕτη φορὰ τῆς συμφορᾶς, ὁ φοῖβος. κελεύσας τὴν τῆς μητρὸς διαπράξασθαι φόνον. ὁ δὲ μενέλαος. διακόψας τὸν λόγον φησί. μὴ ἔστιν τὸν τοῦ πατρὸς ἀπόλοιτο. ὑπολαμβάνει

τὸ χρῆμα θ παθεῖς. τὶς νόσος ἀποκλυσίς. Η σωθῆ
σις.) αντὶ τοῦ ἡ σωισθησις. ὅτι σώοιδα ἐμαυτῷ δηλα
γότι πεποιηκὼς δεινὰ. ἐγκαλοῦσι πυῖς. πῶς γὰρ φησιν
αὐτάρκεται τ σωίσειν. τὸ παν αὐτον τ ἐριννύων ἐχθρῶν.
ἀγνοοῦσι ὃ ὅτι ὑπὸ διαθῶν φησίν ἀπόκλυσμα. πρὸ μὲν
τὴν καιρὸν τῆς ὑγείας, ὑπὸ τῆς σωισθήσεως. σὺ δὲ τῆ
λύσει, ὑπὸ τ ἐριννύων. ὁ χῆ ἐπάγει. μανίαι τε μητρὸς
αἵματος. τῆς μητρὸς ἣν ὑφείλαμεν ἡμαρτίαν. ταύτην δὲ
δους ὑπὸ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. Η σωίσεις.) τοῦτο
ἔμφασιν ἐχει, ὅτι μόνον σώσεις ἤκουσε μενέλαος. καὶ
οὐ τὸ ὅτι σώοιδα. τοῦτο χῆ σαφέσατον ἐστί. τὸ δὲ σώσ
σεις μόνον ἐχει τ ἀσαφίαν. Πῶς φῆς.) πῶς λέγεις.
σοφὸν ἤτοι σωιτὸν. καὶ φρόνιμον τὸ σαφὲς. καὶ δύγνω
σον. οὐ τὸ μὴ σαφὲς. χῆ τὸ ἄγνωσον. Σοφὸν τοι.) διὰ
τὸ μὴ πρὸς ἔπος ποιήσασθαι τ ἀπόκρισιν, τούτου ἕνε
κα λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς ἠρνεῖναι. ἐπεὶ αὐτὸς μὲν τὴν
ἰδίαν ἐπύθετο τῆς νόσου. ὁ δ, τὸ σωισθὸς ἔφη. τοῦτο δ
οὐ πάντως νόσος. τούτου χάριν φησὶν ἀσαφῶς ἠρνεῖ
ναι. τὶς οὖν ἡ ἀπὸ τῆς σωισθήσεως νόσος. ἡ λύπη. ὡς
ἔξῆς λέγει. ὅτι σώοιδα δεινὰ ἠργασμένος. μετὰ χῆ
τὴν μανίαν, ἡ ἔννοια τὴν κακῶν αὐτὸν ἐδάμαζεν. Σύν
νοιδα δεινὰ ἠργασμένος. χῆ σώοιδα ἐμαυτῷ δεινὰ ἠρ
γασμένῳ. Λύπη μάλιστα ἐστὶν ἡ διαφθείρουσά με.
Δεινὴ χῆ. ἰσχυρὰ χῆ χαλεπὴ ἡ βιὸς ἤτοι ἡ λύπη. ἀλλ' ἔ
μως ἰάσιμος. ἤτοι δυναμένη θεραπευθῆναι. Μανίαι
τε.) καὶ αἱ μανίαι διαφθείρουσιν ἐμὲ δηλονότι. καὶ αἱ
ἡμαρίαι. καὶ ἐκδίκησις τῆς μητρός. Ηρξω.) ἤρξω
δὲ πότε τῆς λύσεως. ἤτοι τῆς μανίας. τὶς ἡμᾶς ἐλυ τόν
τε. Ηρξω δὲ λύσεως.) καὶ τοῦτο πονηρῶς. θέλων χῆ
ἐξελέγξαι τὸν ἀνελπίστον ὡς θεομισῆ, φησὶν ἤρξω δὲ λύσ

πόλασ' κατὰ τὸν πλόκαμον τὸν αὐχμηρόν· καὶ κατὸ ξηρόν. Οὐχ ἡ πρόσοψις· οὐχ ἡ θεωρία μᾶσιζει ἐμέ· ἀλλὰ τὰ ἔργα. Δεινὸν δὲ καὶ ἄγριον βλέπεις ταῖς ξηραῖς· καὶ ἀγρίαις κόραις τῶν ὀμμάτων· τὸ σῶμα φροῦδον ἐσί δηλονότι· ἀντὶ τοῦ ἠφανίσθαι· τὸ δὲ ὄνομα ἤτοι τὸ καλεῖσθαι με μητροκτόνον οὐ λείπει με, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀφῆκεν ἐμέ. Τὸ σῶμα φροῦδον.) ἐπεὶ ἐμενέλαος εἶπε πρὸς τὸν ὀρέσταν ὅτι δεινὸν λάβετε ὀμμάτων ξηραῖς κόραις, ἀποκρινόμενος ὁ ὀρέστης φησί· τί λέγεις ἅπαν μου τὸ σῶμα ἀπολώλεκε, καὶ σὺ πρὸς τῶν ὀμμάτων μόνον λόγον ποιεῖς; Ω παραλόγου μοι.) ὦ ἀμορφία σὴ· ἡ φανεῖσα ἐμοὶ παραλόγως· καὶ περὶ ἐλπίδα. ὅθ' ἡμῖν ὁ φονεὺς τῆς πελασπώρου μητρός.

Πελασπώρου.) ἢ ὅτι μετανοεῖ ἀνελὼν αὐτὴν, πελάσπωρον ἔφη· προσαχόμενος αὐτὴν εἰς ἔλεον, διὰ τὸ καθομολογεῖν τὴν αὐθεσίαν ἑαυτοῦ πρᾶξιν· οὐ γὰρ πρὸ πράξεως· καὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν, ἢ ὑπομιμήσκων αὐτὸν ὅτι ἐκδικος τοῦ πατρὸς ὑπάρχει· τὸ πελάσπωρος παρὰ τὴν πώρην ὃ δηλοῖ τὸ πένθος· ἀντὶ μαχος· πώρη τοι ἀλόχοισι· καὶ οἷς τις ἐίκελος ἔκασος· ἀντὶ τοῦ πένθος λέγει. Ἠκουσα.) ἀκήκοα· φθόνου δὲ λέγειν, ἀντὶ τοῦ λέγε τὰ κακὰ ὀλιγάκις. Φθόνου δ' ὀλιγάκις.) λέπει τὸ ὡς τι· ἤκουσα· ὡς τε φθόνου λέγειν τὰ κακά· οἷον παραυτοῦ τὰ κακὰ πολλάκις λέγειν· ὀλιγάκις δὲ, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως· ὡς τὸ ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γένηται τυδεΐδῃ· διὸ λέγειν ἀναγκάζεται ὁ ὀρέστης πλουσίως, καὶ πολυτελῶς ἔχω τὰ κακά. Φθόνου.) ἤκουν ἢ φθόνῳ μὴ ἄλλη τις εἴσω σοι· ἢ τὸ λέγειν τὰ κακὰ ὀλιγάκις. Φθονόμεθα.) ἢ τύχη ἢ ἐμὲ πλούσιος, ἔνικεν τῶν κακῶν. Τί χρῆμα.) τί ἐσὶ

τυγχάνει· καὶ ἱερὰ· ἡ μὲν γὰρ δάφνη τῷ ἀπόλλωνι ὡς μαντικῷ ἀνατίθεται· ἡ δὲ ἐλαία, τῇ ἀθηνᾷ· ὡς κατ' ἀθηνᾶν πρώτη αὐτὴν ἐν ἀθήναις· διὰ τοῦτο ἐξιλεοῦνται τοῦτοις μόνοις· καὶ οὐκ ἄλλοις πισὶ φυτοῖς· Πρωτόλεια δὲ κυρίως, αἱ πρῶται τῆς λείας ἀπαρχαὶ, ἃς ἀνέφερον τοῖς θεοῖς, ὡς αἰτίοις τῆς νίκης· δέον δὲ ἐπὶ τῶν ἱκετικῶν, ἱκέτης ἔπε πρὸς τὸ θιγγάνω, τὸ οὐχ ἡ πρόσομαι, οὐ πρὸς τὸν λόγον τοῦ μέσου τὸ ἠγρίωσαι ἐστίν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τίνα δὲ δορκάνιερ πρῶν· Πρωτόλεια·) κυρίως ἡ τῆς λείας ἀπαρχή· νῦν δὲ πρωτόλεια φησί, τῆς ἱκεσίας τὴν ἀπαρχήν· καταχρηστικῶς δὲ πρωτόλεια φησί πάντα τὰ πρῶτα· Ἀφύλλου σώματος·) ὅπ τὴν φυλλάδα ἱκετεύοντες προύτεινον· ὡς παρόμοιρῶ ὁ χρύσης σέμνατ' ἔχων σκήπτρῳ ἐκηβόλου ἀπόλλωνος· ἢ κέκληται φυλλὰς· ἐπεὶ ἐκ φύλλου ἤτοι ἐλαίας, ἢ δάφνης· ἢ ὡς πυθὼ τὸ ἐκ τούτων ἆθος, τῶν γονάτων ἐξαπουσι τῶν ἱκετευομένων· ἐπεὶ οὖν ἔθος ἐσὶ τοῖς ἱκετεύουσι φυλλάδα προτείνειν, τούτῳ δὲ νῦν οὐ παρεσι· διὰ τοῦτο φησὶ τὴν ἐκσώματος· καὶ λόγων μόνων ἱκεσίαν ποιεῖσθαι· τὸ δὲ ἐξαπῶν ἔφη, παρόσον οὓς ἱκέτευον, τούτοις παρετίθεσαν τὰς ἱκετηρίας· Ἀχαιοὶ ἀλάστι· νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται βαλούς τε θεῶν γέρας τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν· λῦξαι τὴς ἀσχροποῦ ζωὸς θυσίας· πυὲς δὲ ἀφύλλου σώματος ἤκουσαν τοῦ κατεξηραμμένου διὰ τὴν νόσον· ἀντὶ τοῦ ἆθου ἱκετηρίας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων· ἃ πνα μὴ ἔχοντα φύλλα, οἷς ἐπιτοπολὺ ξηρὰ διρίσκεται· Ω θεοί τί λόθυσαν·) τί βλέπω· τίνα τῶν νεκρῶν βλέπω· Εὖ γ' ἔπας·) καλῶς ἔφης ὁ πι νεκρός ἐμι δηλονότι· οὐ γὰρ ζῶ ὑπὸ τῶν κακῶν ὁρῶ δὲ φῶς· Ως ἠγρίωσαι·) λίαν ἠγριωμένος ἢ ὦ

σῶν λουτροῖς πανυσάτοις τῆς ἀλόχου. ἦκουν ἀ ἦ ἄλο-
χος ἐλουσεν αὐτὸν ἐπλήρωσε δὲ δακρύων πολλῶν ἐμ-
μὲ· καὶ τοὺς ἐμοὺς ναύτας· ἐπὴ δ' ἔπαυσα τῆς ναυπλή-
ασσ χθονὸς, ἤδη δ' ἁμαρτὸς τῆς ἐμῆς δηλονότ' ἐξορμιζο-
μένης οὐθὰδε νομίζων τὸν ὀρέστω τὸν παῖδα τοῦ ἀγα-
μέμνονος· καὶ τὴν μητέρα πρὸ βαλεῖν χερσὶ φίλαις ὡς
ἐντυχοῦσιν, ἤκουσα τινὸς ἀλιέως τὸν αὐθόσιον φόνον
τῆς τυνδαρίω θυγατρὸς· καὶ γὼ ἔπαπτα ὦ γεραιὰ δεῖς· ὅ-
που ἐσὶν ὁ τοῦ ἀγαμέμνονος παῖς ὀρέσης· ὃς ὑπέμενε
τὰ δεινὰ κακὰ· βρέφος γὰρ τότε ἦν σὺν τῶν χειρῶν τῆς
κλυταιμνήσρας, ὅτε κατέλιμπανον τὴν οἰκίαν ἐπὶ
ὦν ἐς τροίαν, ὥστε οὐκέτ' ἂν γνωρίσαιμι αὐτὸν ἰδὼν.

Ο δ' ἐμὸ ὀρέσης·) ὦ μενέλαε ὅδε ἦκουν ἐγὼ ἐμὶ ὁ ὀρέ-
σης ὃν ἰσορᾶς· ἤτοι πρὸ οὗ ἐρωτᾶς· ἐγὼ ἐκὼν δηλώσω
σοι τὰ ἐμὰ κακὰ· πρώτολεα δὲ, ἤτοι πρώτως· καὶ κα-
τὰ πρῶτον λόγον, ἐγγάνω καὶ ἄπομαι τῶν σῶν γονά-
των ἱκέτης· αὐτὶ τοῦ ἱκετικῶς· ἀπὸ σόματος ἀφύλ-
λου καὶ ξηροῦ ἐξάπτων· καὶ ἀνατιθὶς λιτὰς· σῶσον με·
παρχγέγονασ δὲ αὐτὸς ἐς καιρὸν· ἤτοι ἐς αὐτὴν τὴν ἀκ
μὴν τῶν κακῶν· Α φύλλου σόματος·) ἠώθασιν οἱ πα-
λαιοὶ ὅτι ἱκετεύοντων τοὺς ὑπερέχοντας, φέρειν σὺν χερσὶ
σέφανον, ἐκ φύλλων ἢ ἀκφυγὸς, ἢ ἐλαίας· ὁ δὲ νοῦς τοι-
οῦτος· πρὶν δ' ἀπηλλάσσομαι τὰ ἐμὰ κακὰ, ἅπτομαι τ' σῶν
γονάτων· ἐξάπτων καὶ φέρων παρακλήσης ἐξ ἀφύλλ-
σόματος γονάτων· τουτέσι μόνον διὰ λόγων δ' ἐομαι· οὐ
προτείνω κλάδον ὡς ἔθος· ἢ τὸ ἀφύλλ σόματος, αὐτὶ
τοῦ κατεξηρασμένου ὑπὸ τῆς νόσου· πρὸ αἱρεθέντων γὰρ
τ' φύλλων ἐκ τ' δένδρων ξηρὰ τυγχάνη τὰ δένδρα· διὰ
τί δὲ ἐκ δάφνης ἢ ἐξ ἐλαίας πρείτεινον φύλλα, οὐκ ἐξ
ἄλλου φυτοῦ, φαμὲν ὡς ἐπὴ ταῦτα τὰ φυτὰ ἐπέβαλλ-

βάλλων τοῖς τάχισιν ἄνδρας ὡπλισμένους. ἀντὶ τοῦ κύκλῳ τεθέις. Ως δύτυχοῦντας.) ἐώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀτυχίας δύτελῆς λογίζεσθαι· βουλόμενοι μέχρι θανάτου τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν προκόπτειν. καὶ ὁ μενέλαος τοίνυν ἐφεδρεύων τῇ τοῦ ὁρέσου ἀρχῇ, μόνον τὸ ζῆν αὐτὸν δύτυχίαν ὁρίζεται. ἀλλὰ τὸν κατὰ τὸν ἀγαμέμνονα ὑπισάμενος. καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐδάκρυσα. ἐλπίζων δὲ παυπύεσθαι τὸν ὁρέσην. καὶ τὴν μητέρα ὡς σωζομένους, παρ' ἐλπίδας ἥκουσα τὸν κλυταιμνήστρας θάνατον. τὸ γὰρ δύτυχοῦντας ἀντὶ τοῦ σώους. καὶ ὑγιεῖς. Αγόσιον φόνον λέγει τὸν τῆς κλυταιμνήστρας. ὅπ ὑπὸ τοῦ ταύτης γοῦ ὁρέσου ἐπράχθη. δίον δὲ ἐπὶ τῇ δύσεβῆ φόνον, κακοήθως, ἀδόσιον καὶ ἀσεβῆ φόνον καλεῖ τὴν τιμωρίαν κλυταιμνήστρας. εἰδὴ γὰρ αὐτὴν οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ μυριάκις ἀπολωλέναι αὐτόχειρα ἤτοι φονέα τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς γενομένην. ἀλλ' οὖν ὑπ' ἄλλου του. καὶ οὐχ ὑπὸ ὁρέσου τοῦτο γενῆσθαι.

Παράφρασις.

Ω σῶμα. τῇ μὲν, ταύτῃ τῇ μοίρᾳ δηλονότι, ἥδέως βλέπω σε. ἐλθὼν ἀπὸ τῆς τροίας. τῇ δὲ, ἤγουν ταύτῃ τῇ ἑτέρᾳ μοίρᾳ δηλονότι, ἰδὼν, καταστένω. κύκλῳ γὰρ περιληφθέισαν ὑπὸ ἀθλίων κακῶν, οὔπω ποτὲ εἶδον ἄλλῳ οἰκίαν μᾶλλον σοῦ δηλονότι. τὰς τύχας γὰρ ἤγουν τὰ συμβεβηκότα τῷ ἀγαμέμνονι ἐμαθον ὁ ποίῳ θανάτῳ ὤλετο παρὰ τῆς γυναικὸς, προσίσχων καὶ πλησιάζων τῷ μαλέᾳ τὴν πρῷραν. ἐκ γὰρ τῶν κυμάτων τῆς θαλάττης, ὁ μάντις τοῖς ναυτίλοις. ἀντὶ τοῦ τῶν ναυτίλων, ὁ προφήτης τοῦ νηρέος, ὁ γλαῦκος ὁ ἀνθρώπινος θεὸς, ἐξήγγειλεν ἐμοί· ὅς μοι παρασταθεὶς ἐμφανῶς ἔπεσπόδει. ὦ μενέλαε, κἠτα θανὼν ἡσυχος ἀδελφὸς. ἵμπε-

ἐξελάσων ὁ ῥέσλω. ὡς κὴ σὺ τοῖς ἐξῆς δῆλός ἐσι. καὶ τοι τῶν πάλαι πολεμίων φεισόμενος. σὺ γὰρ τὴν ῥαψῳδίαν κωμῳδεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ. συγχωρῶν ζῆν τὸν ἄθρασον. δόσιν χρημάτων ἐπαγγελλόμενον. Νικῆ ῥέως προφήτης.) οὗτος ἀνθρωπόγυιος ἁλιεὺς. ἰχθῦν παρὰ τὴν ἅμμον. βοτάνης γευσάμενον. κὴ αὐτὸς ζήσαντες, φαγὼν καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος. ἀλλ' οὐκ ἀγήραος. ἐφ' ᾧ κατηγορησιν ἑαυτοῦ. μαντεύεται δὲ ὡς παρ' Ὁμήρῳ πρῶτος, καὶ παρὰ πινδάρῳ τρίτων τοῖς ἀρχαιοτάτοις. Μαλίστα δὲ ἀκροτήριον ἐσὶ πολεμικὸν ἁμωνίας. λεγόμενον παράτισιν ἰδιωτικῶς ὄντου καταμάγουλον. Εμφανῶς κατεσκευασθείς.) πυκτίσιν οὐκ οὖτος θαλάσσης ὢν καὶ ἀφανῶς μοι τοῦτο ἠπεῖν. ἀλλ' ἐμφανῶς. καὶ ἐναντίον σας. καὶ δεινησάμενος. Περιπεσών.) πολιτικὴ πολὶ. καὶ ἐσιν ὀνοῦς τοῖς παντυσαστοις λουτροῖς τῆς ἁλόχου πεσών. ὅ ἐσιν ἀπολωλώς. ἢ πολὶ πεσὼν ἀντὶ τοῦ σωτυχὼν τοῖς λουτροῖς τῆς ἁλόχου. λουσαμένῳ γὰρ ἀγαμέμνονι, τὴν χιτῶνα προσλώψικεν ὡς ἐνεκάβη φησὶ κτεῖνας ὡς ἀνὴρ φόνια. Δοκῶν ὁ ῥέσλω.) ὕπουλα πάντα τὰ ῥήματα μεγιστάνων. ἀφ' ὧν ὁ ποιητὴς τὸ ἄσατον τῆς λακεδαιμονίων γνώμης κωμῳδεῖ. ὡς καὶ ἐν ἀνδρομάχῃ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτοί. παρ' ἡμῖν ἐνοι κοιδόλια βουλευτήρια. πρὸ γὰρ δισχιλίους, ἐφ' οὗ τὸ ῥέσλω ἐδίδαξε. λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων πολὶ ἐρήνης, ἀπισήσαντες ἀβλωσοι, οὐ προσήκαντο. ὧν ἀφ' ἑσπερίοις θεσπόμπου. ὃς ἦν πρὸ δισχιλίους, ὡς ἴσορρη φιλόχορος. Περιβαλεῖν.) πολιβάλλω πνὰ, ἀντὶ τοῦ πολιπήσομαι. καὶ πολιβάλλει ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν ἐνίφ φίλαις. ἀντὶ τοῦ ἐνέφει. καὶ παρὰ φιλοξράτῳ. πολι

Καὶ μὴν βασιλῆς.) τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐπῳδὸς ὡς αὖ τις ἴσως οἰήσεται· διὰ τὸ κἂν θαι μετὰ τὴν ῥῳφὴν· καὶ τὴν αὐτὴν ῥοφῶ· ἀλλὰ καλεῖται σύνημα ἐπιφθεγματικὸν· ὡς προσφθεγγόμενον τῷ μενέλαον προσοίσεται· ἃ μὲν γὰρ ἐπῳδοὶ οὐκ εἰσὶ μονοσιδοῦς μέτρου· ἀλλὰ διάφοροι· τοῦτο δὲ μονοσιδοῦς· κώλων γάρ ἐστιν ἀναπαιστικῶν η̄· ὧν τὸ γ̄ καὶ τὸ ε̄· μονόμετρα· ἤτοι ἀναπαιστικὴ βάσις· τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκαταληκτα· τὸ δὲ η̄ καταληκτικὸν· ἤτοι ἐφθημιμερές· ὃ καλεῖται παροιμιακὸν· ὧν τῷ τέλει παράγραφος· Καὶ μὴν βασιλῆς) ἐν τοῖς τέλεσιν ἐῴθασιν οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ μεταλλάττειν· τὸ δὲ ἑξῆς· καὶ μὴν ὁ βασιλεὺς ὅδε δὴ σέχει μενέλαος ἀναξ τῶν παντακλιδῶν ἐξ ἅμματος ὤν· πολλὴ δ' ἀβροσύνη δῆλος ὁρᾶσθαι τ' παντακλιδῶν ἐξ ἅμματος ὤν· ὅ ἐστι διὰ τοῦ σχήματος ἐμφαίνει τὴν δυσγένειαν· Ω χιλίοναυν·) ἀπὸ τούτων αὖτον ἐγκωμιάζει· ἀφ' ὧν ἐμεγαλαύνετο· τῷ δὲ ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ· τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τ' ἑλλήνων, χίλιαι πρὸς ταῖς ρνε· χιλίοναυν·) δι' ὧν δοκεῖ αὐτὸ ἐπαινεῖν, διὰ τούτων λυπεῖ· ἀναμιμνήσκουσα τῶν ἀπολλυμένων σὺ τροίαι· τὸ δὲ βεβῶσι πράξασ' ἅπερ δύχου προσέβησαν, ἐπειδὴ τὸν πόλεμον κατορθώσας ἔλαβε τὴν ἑλένην· σὺ μὲν φησὶν δύτυχῶς ἀπηλλάχθης· ὁ δὲ ὀρέστης δυσυχεῖ· οὐ μέντοι φησὶ τῆς δυσυχίας τῶν παντακλιδῶν· Ω δῶμα τὰ μὲν·) αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι τριμέτρων ἀκαταλήκτων εἰσὶν ὧν τελευταῖος κρήσσων γαλλῶνος αὐτὶ λοισιν εἰσοραῦ· ὧν ταῖς ἀποβέσεσι παράγραφος· ὧν δὲ τῷ τέλει, κορωνίς· Ω δῶμα· ἀπὸ πρώτης παρόδου σημειοῦται τὸ κακόηθυς τῆς γνώμης μενελάου· καὶ γὰρ οὐ δεῖς ἁπαρτίως ἀνήχθη· ἀλλὰ πρότερος εἰς ἄργος ὡς

ἐξελάσων

πεπόνησεν ὡς ἀκάτου θοᾶς λαῖφος πόντου λάβρος κὴ
ὀλεθρίοις κύμασιν. ὅσον γὰρ ὑώπαι πυθμὴν κατέχηνος
ἐν θαλάσσαις, τοσοῦτον κὴ κατὲ τὸν βίον, τῶν ἀνθρώπων
κτύχη. ἢ οὕτως. κλύζεσθαι παρισκύασέ τις θεὸς τὸν ὅλ
βον ἄσατον ὄντα ὑπὸ τῶν δεινῶν πόνων. τουτέστιν ὄρ
γων. ὅμηρος αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου. ὡς γὰρ κλύ
ζεται ναῦς ἐν θαλάσσαις, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων τύχη
ὑπὸ ἀσάτων ὀργῶν. τὸ γὰρ τῆς τύχης ῥοῦμα μεταπί
πτει ταχύ. Ἄλλως. Ἀγαπνάξασ δέ τις δαιμόνων αὐτὸν ἀπλογόητ ὄλβον. ὥσπερ λαῖφος ἀκά
του θοᾶς κατέκλυσεν ὥσπερ ἐν κύμασι πόντου λάβρος
ὀλεθρίοις. τὸ δὲ δεινῶν πόνων, διὰ μέσου. φθονῆσαι καὶ τ
δεινῶν πόνων. Τὸ λάβρος.) ὀλεθρίοις ἐν κύμασι πρὸς
τὸ δεινῶν πόνων σώσαι τε. κὴ μὴ λάμβανε ὑπὸ ἐξωθεν.
μὴ δὲ ὡς πόντου μετὰ τόνου τὸ ὡς ἐκφερε. ὡς πνεῦ φα
σιν. οὕτω δὲ. ὁ μέγας ὄλβος. καὶ ἡ μεγάλη δαιμονία,
εὐμόνιμος καὶ δυνηκὴς ἐσιν ἐν τοῖς βροτοῖς. ἀναστυ
ράξασ δέ τις αὐτὸν δαίμων λαῖφος ἀκάτου καὶ νηὸς
θοᾶς κὴ ταχέως. κατέκλυσε καὶ ἠφάνισεν ἐν κύμασι
λάβροις, κὴ σφοδροῖς ὀλεθρίοις δεινῶν πόνων. κὴ δυσυ
χιῶν. ὥσπερ πόντου κύμασι δηλονότι. ἴσίον δὲ ὅτι ἐν
πειδὴ λαῖφος εἶπε, διὰ τοῦτο κὴ κατέκλυσεν εἶπε. κὴ κύ
μασι. δεικνὺς ὅτι ἡ τοῦ ὄλβου ἀνατροπὴ ἀνατροπῇ λαί
φους ἔοικε. καὶ αὖ τῶν δεινῶν πόνων ἀπελθύσης, κύμα
σι θαλάσσης ὀλεθρίοις. τὸ δὲ βεσχύνων λαμῶν λέγει. ἐ
πειδὴ κὴ ὁ τάνταλος γὸς ὠμοδίος. Τίνα γὰρ ἐπ.) ἀλγῶ
φησὶν ὧν τοῖς ἰδίοις κακοῖς. καὶ σωαποφέρομαι τὴν
ψυχὴν, τίς γὰρ ἕτερος οἶκος σέβεσθαι παρ' ἡμῶν ἄξιος,
ἢ οὗτος. ὃς ἐκ θεῶν ἔχει τ καταβολήν. ἀρχηγὸς γὰρ τῆς
γονῆς ὄζος. ὃς ἐφύτευσε τάνταλον. πλουτοῦ σωιλβῶν.

λει· καὶ συναπτει τοῖς δάκρυσι δάκρυα· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐποίει ταῦτα ὁ ἀγών, ἀλλὰ τὶς τ θεῶν, ἐπήγαγε τὶς λέγω τῶν ἀλαστόρων καὶ τῶν ἐχθρῶν πορδύων καὶ ἐπιφέρων ἐς τὸν δόμον τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρὸς· ὅπερ σε ποιεῖ μάνεσθαι. οἱ δὲ γράφοντες τὸ ω μέλα διὰ τὸ συμβάλλει, ἀγνοοῦσι τὸ μέτρον. Αλλως. Οσ' ἀναβακχεύει.) διὰ χῶς εἰ (ζεται. ἀποδίδοται πρὸς μὲν τ πρώτω συμπλοκὴν τὶς οὗτος φόνιος ἔρχεται ἀγών· ὦ ἀγῶνι δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει τὶς τ ἀλαστόρων· ποιῶν πορδύεσθαι τὸ αἷμα τῆς μητρὸς, κατὰ τοὺς οἴκους· καὶ μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀπαμώρητον· ἢ ὅ, σε τὸ αἷμα ἀναβακχεύει καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ· πρὸς δὲ τὴν δευτέραν συμπλοκὴν ὅπερ τοῦτον ἔρχεται φόνιος ἀγών· δάκρυα δάκρυσι συμμίγει τὶς τῶν ἀλαστόρων· ὅς σε ἀναβακχεύει πορδύων καὶ πτελείλκων ματέρος αἷμα σᾶς· ὅλως ἀνακινεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σου κατὰ τοὺς οἴκους σου· καὶ οὐκ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀπαμώρητον. Ο μέλας ὅλβος.) οὐ μόνιμος καὶ διλωνεικὴς σὺν τοῖς βροτοῖς. ἀναπιάξασ δὲ δαίμων τὶς αὐτὸν δηλονότι καθ' λαῖφος καὶ ἄρμενον νηὸς τοιχάσασ, κατέκλυσεν· ἤτοι βυθίσαι ἐποίησεν ὡς σὺν κύμασι πόντου ὀλεθρίοις· καὶ χαλεποῖς· τὸ δὲ δεινῶν πόνων διὰ μέσου· αὐτὶ τοῦ φοβ· ἕνεκα τῶν δεινῶν πόνων. Αλλως. οὐ μόνιμος ὁ μέλας ὅλβος· κατέκλυσε γὰρ αὐτὸν δαίμων τὶς· ὡσέι λαῖφος ἀκάτου θοᾶς πνεύσασ· κατέκλυσε τοῖς ὀλεθρίοις καὶ λάβροις κύμασι τοῦ πόντου· τὸ δὲ δεινῶν πόνων· σὺν μέσῳ ἀναπεφώνηται· ἢ οὕτως· ὡς δὲ πόντου λάβροις ὀλεθρίοις σὺν κύμασι δαίμων τὶς ἀκάτου θοᾶς κατέκλυσεν, οὕτω καὶ τὸν μέλαν ὅλβον κατέκλυσε πνεύσασ ὑπὸ δεινῶν πόνων. Αλλως. Ανεπνεύσασ δέ τις δαίμων τὸν ὅλβον, κατέκλυσεν αὐτὸν καὶ κα-

βάλλει τὰ πις ἀλάστωρ. πορδύων εἰς δόμους. ἀντὶ τοῦ ἕλκων αὐτὸν τῇ μανίᾳ. καὶ ἀναβακχεύων κατὰ τὸν οἶκον. ὅς τις ἀλάστωρ ἐγήρει τὸ αἷμα τῆς μητρός. Ἄλλως. Τίς ἔλεος ἔσι τούτῳ τῷ ὀρέστῃ. ὃν δάκρυα ἐπιβάλλει τῶν ἀλαστόρων δαιμόνων. τὸ αἷμα τῆς μητρὸς πορδύεσθαι καὶ διατρίχειν αὐτὸν κατὰ τὸ οἶκον ποιοῦν, πηνίς δὲ ἤκουσαν τὸ ἀλαστόρων δόμον. ἀντὶ τοῦ εἰς ἅδου. κατὰ τὸν οἶκον τῶν ἀλαστόρων. καὶ τίς δὲ ἦγόσος πορδύεσθαι αὐτὸν ποιοῦσα εἰς ἅδου. ἡ δὲ παρακοπὴ. οἷον μόχθων ἐπιθυμήσασ' ὧν πάλαι σὲ φθαρσαι. δεξάμενος ἀπὸ τοῦ τρίποδος τὴν μαντείαν. ἣν ὁ ἀπόλλων ἔπεμπε κατὰ τοὺς δελφούς, ὅθεν καὶ ὀμφαλὸς λέγεται. τίς ἐλέησε αὐτὸν ὧδε. τοιοῦτος γὰρ αὐτῷ ἀγὼν ὁ ἐκτῶν ὀργυιῶν ἔπερχεται διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον. μεθ' ὁρμῆς φερόμενος. μεταβαλλε δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ πρὸς αὐτόν. Οὐ σ' ἀναβακχεύει.) τίς ὅδε ὁ κίνδυνος ἔρχεται φόνιος παροξύνων σὲ τὸν μέλεον. ὃς δάκρυα δάκρυσι σωάπτει. τίς λέγω τῶν ἐχθρῶν πορδύων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα. ἧκουσα τὸν φόνον τῆς σῆς μητρὸς ὥσε ἀναβακχεύει. Ἄλλως Οὐ σ' ἀναβακχεύει.) ὅπως τῆς μητρὸς ἀναβακχεύσει καὶ μάνιεσθαι ποιεῖ. ἢ ὅς τις ἀλαστόρων ἀνακαίει τὸ αἷμα τῆς μητρός σου. μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀπημόρητον. Ω δάκρυα δάκρυσι σωάγει. καὶ συμμίγει ἐπάλληλα δάκρυα. ὅμηρος συμβάλλει τοι ὁμβριμον ὕδωρ. ἤγαγε σωάπτει. ἵν' ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συμβαλλόντων τοῖς χυνίοις ἕτερα. καὶ ἐπμηκέστερα ποιούντων. οἷον ὧν τοῖς δάκρυσι σωάπτει δάκρυα. ἀριστοφάνης. ὥσπερ χοινίκια συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας. Ω δάκρυα. ὁ γράφει. ἀντὶ τοῦ ὅς τις. καὶ δόμον. μὴ δόμους. λέγων οὕτως ὅς καὶ ὅς τις ἀγὼν, δηλονότι ὁ φόνιος συμβάλ-

νύμεναι ὡς καὶ τὸ πρῶτον ἐρῆς. Τινύμεναι διὰ τὸ μέτρον σύν ὀφείλεις γράφειν.) οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς οἰκείως. Οἵων ὦ πάλαι.) ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπέτεινε τὸ λόγον. οἵων πραγμάτων σὺ ὦ πάλαι ἐπεθύμησας. λέγει δὲ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τῆς μητρός, οἷς οὐκ ἂν ἐφάρσαι. ἀπὸ τοῦ τρίποδος δεξάμενος τὴν μαντείαν ἣν ὁ φοῖβος ἔλαχεν. Μεσόμφαλα.) ὀμφαλὸς λέγεται ἡ πυθὼ παρὰ τὸ τὰς ὀμφὰς τὰς ἀπὸ θεοῦ χρησηριαζομένας λέγειν. ἢ παρὰ τὸ εἶναι αὐτὴν μέσην τῆς οἰκουμένης. λέγεται γὰρ τὸν διὰ μαθεῖν βουλόμενον τὸ τέλος τῆς γῆς, δύο ἀετοὺς ἰσοταχεῖς ἀφεῖναι. τὸν μὲν, ἀπὸ δύσεως. τὸν δὲ, ἀπὸ ἀνατολῆς. καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς σωαγῆσαι. ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη. ἀναπεπτάσθαι τε χρυσοῦς ἀετοὺς φασὶ τῶν μυθουμένων ἀετῶν ὑπομνήματα. Ἰὼ ζόδ.) φόβῳ ζόδ. τίς ὁ ἀγὼν οὗτος ὁ φοινικὸς ὄρχεται παρακινῶν σε τὸν ἄθλιον. ὦ πηγὴ κλαυμοῦ σοὶ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει. καὶ σωπᾷ τις τῶν ἐχθρῶν. μιγῶν ἐς τοὺς δόμους τὸν φόνον τῆς σῆς μητρός. κατολοφύρομαι. λίαν θρηνῶ σε δηλονότι. Τίς ἔλεος.) ἐς τὸ τίς ἔλεος συγγνώμη δεδωκότες, λέγειν τῷ λόγῳ φήσομεν τὸ γενήσεται. καὶ τὸ ἄλλο τίς αὐτὶ τοῦ οὐδείς. ἴσον οὖν οὕτως. τίς ἔλεος γενήσεται τῷ ὀρέστῃ. αὐτὶ τοῦ οὐδεὶς ἐλεήσει σε ὀρέστα. Ἄλλως. Τίς ἁρμόσει τοῦτον ἐλεήσει. τίς δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος. καὶ ἡ μανιώδης νόσος ἐπέχεται σὲ τὸν μέλεον. πολλῶν σε καὶ ἐξεχόντων. τοῦτέστιν ἁρμάτων τίς ἐπιπέμψει τούτῳ τοὺς δρομεῖς. ἢ καὶ ἄλλως. τίς ἐλεήσει αὐτὸν. ἐξωθεν ἀκούσομεν τὸ οὐδείς. διατί; οὗτος γὰρ οὕτω ὁ κίνδυνος ὁ ἐκ τῶν δρομέων ὄρχεται φόνιος. μεθ' ὁρμῆς φοβούμενος σὲ τὸν μέλεον. τίς ἐλεὸς ἐστι τούτῳ τῷ ὀρέστῃ. ὦ δάκρυα δάκρυσι συμ-

καὶ ἥλατο ἐς τὴν θάλασσαν. Α βάκχυτον.) ἤτοι καὶ κοβάχθυτον· οὐ πρέποντες διώνυσῳ· ἀλλ' οὐ θρίωσις, καὶ χόοις ἐξεταζόμενον· ἢ παρόσον ἀοινα· καὶ νηφάλια τοῖς θεοῖς τοῖς τοιούτοις τὰ ἱερὰ πίνεται· ἢ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα. Μελανοχρῶτες.) μέλαναι· χθονίαι γάρ εἰσιν· ἢ ἀμελαίνουσαι τοὺς νοσοῦντας· ὡς καὶ πρὸς τὸ μινέλαον ὁ ὁρέστης φησίν· ἐλθοῦ ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. Ταναὸν αἰθέρα.) ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλλεσθε περωτὰ οὖσαι· ὄμπνοι· ἱεροφοῖτις ὀρνῖθες· ταναὸν δὲ αἰθέρα τὸν λεπτομερῆ· τὸν γὰρ πυκνόμενα τῶν σωμάτων λεπύνεται· τὸ δὲ ἀμπάλλεσθε ὡς ἀναπνεύσας αὖ τὸν τὸν ἀέρα ἐμφαντικῶς· τουτέστιν ἀναπάλλεσθε τοῖς πτεροῖς· κατὰ τὸν ὁμηρικὸν ποσειδῶνα· τὸν σείοντα τοῖς ποσὶ τὴν γῆν· καὶ τὴν πορείαν τὸ ὄρος· τὸ δὲ πνεύμονας δίκαν, ἀντὶ τοῦ πνεύμονας λαμβάνουσαι ὑπὸ αἵματος καὶ φόνου. Εὐμενίδες.) ὀρνεύδες θεαὶ τρεῖς παρ' ἕλλησιν· ἔφοροι καὶ πνεύμονες τοὺς φονεῖς· καλοῦνται δὲ ἀλήκτω· μέγαιρα· καὶ τισιφόνη· πῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει. Πνεύμονας φόνου.) οὐ γὰρ ἀντιποδιδοῦσι φόνον αὗται· ἀλλὰ μᾶλλον ἐκδικοῦσι τοὺς φόνους· λέγομεν οὖν ὅτι ἐξὸν ποιεῖσθαι, ἢ ποιοῦσι τοὺς φονεῖς μαίνεσθαι, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὡς πρὸ ἂν εἰ ἐφόνευον· ἢ τὸ πνεύμονας φόνον, ἀντὶ τοῦ πνεύμονας νοητέον τοὺς φονεῖς· τίσω γὰρ οὐ μόνον τὸ ἀντιποδίδωμι· ἀλλὰ καὶ τὸ τιμῶ· καὶ τὸ τιμωρῶ· ἵνα τὸ μὲν αἵματος πνεύμονας δίκαν· ἀντὶ τοῦ ἀποδιδοῦσαι· τὸ δὲ πνεύμονας φόνον, ἀντὶ τοῦ ἐκδικοῦσαι τὸν φόνον, καὶ πνεύμονας τοὺς φονεῖς· ἢ εἰ τὸ φόνων μεγαλογραφῆται· λάβοις ἂν ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαν· καὶ τὸ πνεύ-

μελοσσοῦ. τὸ δὲ ἡ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, ἐπίτριτον ἔχει ἀντίχορίαμβον. τὸ δ᾽, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τῶν β᾽ πρώτων ποδῶν χορείων. τὸ ιε᾽ παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων τε τεττάρων δύο. τοῦ δ᾽ ὑστέρου σύνταθα μὲν πεντεσυλλάβου. ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἑξασυλλάβου. καὶ κρητικοῦ, διὰ τὴν ἀδιαφορον. τὸ ις᾽ ἰωνικὸν ἀπελάττονος τρίμετρον καταληκτικὸν. ἐκ παίωνος δ᾽, ἀντὶ ἰωνικοῦ διίαμβου. καὶ κρητικοῦ. ὧν τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος. τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς. Αἱ ἄν.) ὦ θεαὶ δρομικαὶ καὶ ταχεῖαι. καὶ σεβάσμιαι. ἅπτυες ἐλάχεται ἐν δάκρυσι. καὶ σὺν γόοις χορὸν κακοβάκχευτον. ἥτοι λυπηρὸν. ἐς ὃν οὐκ ἔστι δηλονότι βακχεύσασθαι. καὶ χαρῆναι. μέλαιναι δύμενίδες κατ᾽ ὄφημισμον. δυσμενίδες χαρίεσσι κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀληθῆ. ἅπτυσθε κινεῖσθε ἀνὰ τὸν ὦμον πολὺ τεταμένον ἀέρα. λαμβάνουσαι δίνκιον. παρακαλῶ ἐάσατε τὸν ὕμνον τοῦ ἀγομένου, ὡς τι λάβωμεν λαβεῖν τῆς σοφοκλέους μανίας τῆς ὀρμητικῆς. φθονερὸν ἕνεκα τῆς κακοπαθείας. καὶ τῶν δυσχερῶν. οἷον κακῶν ὦ τέκνα σ᾽ ἐπιβυμήσας ἐρέσθαι. καὶ φθέγμα. τὴν ἀπόφασιν τοῦ τρίποδος. ἤτοι τὴν κακὴν μαντείαν, ὡς φοῖβος εἶπε κατὰ τὴν γῆν. ὅπου λέγονται εἶναι δηλονότι μισόμφαλοι μυχοὶ τῆς γῆς. ἤτοι αἱ κατὰ δύσεις καὶ οἰκήσεις. Πτεροφόροι.) πάντες χοῦ πτερεχουσαι καὶ πτωρύομναι τοὺς ἀνθρώπους. ἢ πτερεχην ποιοῦσαι τοὺς μεμιλωτοτες. Ποτνιάδες δὲ,) μανιοποιοί. πότνιαι γὰρ χωρίον ἐστὶ βοιωτίας. ἔνθα φασὶν οὖσαι βοτάνην αἱ γλαυκοῦ ἵπποι, καὶ μανεῖσαι, διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δι᾽ ὠμότητα γλαῦκον ἐν τῷ ἐπιτραφίῳ πελίᾳ. πότνιαι γοῦν πόλις βοιωτίας. ὅθεν ὁ γλαῦκος ἐμμανὴς λέγεται

χόμενος τῇ μανίᾳ. Κἂν μὴ νοσῇς.) καλλίστρατος τὴν ἐκ τοῦ σ̄ γραφὼν διδάσκει, κἂν μὴ νοσῇ· γῇ· ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν. ἴγ̄ ἡ ἀπὸ τοῦ ὁρίσου εἰς τὸ κοινὸν καταβεβηκὼς ὁ λόγος. Ἁλλως. Τοῦτο καθολικῶς εἴρηκεν ἐξ ἐγκλήσεως οὕτω. κἂν μὴ νοσῇ τις ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν, κἂν ματος αὐτῷ γ̄ ἀπορία γίνεται. γῶν δὲ τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ γνώμικοῦ πρὸς τὸν ὁρίσω ἐπέφερε. τὸ δὲ ἥμισυ καθόλ ου εἶπεν. ἔστι δὲ τοῦτο κακόσχημον εἰ καὶ ληρῶν ὁ καλλίστρατος τὴν ἐκ τοῦ σ̄ διδάσκει γραφίω. καὶ μίωι καὶ ἑτέρως καινότης ἐστὶν ἐνταῦθα. ἡ γῇ πρόταστις ἐγκλικῶς ἐκφέρεται. ἡ δ' ἀπόδοσις πληθωτικῶς. δηλοῖ δὲ τοῦ ποιητοῦ, ὅτι εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους γίνεται τοῦτο.

Αἵ αι.) τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν ὡς ἔφημεν. ἔστι δὲ τὸ ἆσμα μιᾶς τροφῆς. ἐστὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς τροφῆς, ις̄· γῇ· τὰ δὲ τῆς αὐτῆς τροφῆς τὸ σαῦρον· τὸ α̅ ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον ἢ τοι κῶλα τμῆμα· τὸ β̄ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ παιώνων ϑ̄ β̄· τὸ γ̄ ὅμοιον ἡμιόλιον· ἐκ παίωνος δ̄ καὶ ἰάμβου· τὸ δ̄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκαταλήκτου, ἐξ ἀντισπάστου παίωνος α̅ καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ε̄ γῇ· τὸ ς̄ μὲν πάντα ὅμοια· τὸ ζ̄ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου ἐπιτρίτου α̅ καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ τῆς αὐτῆς τροφῆς δὲ κῶλον, πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἐπίτριτον· τὸ ὄγδοον ἀσυναρτητον ἐκ παιωνικῶν ἡμιολίων δύο συγκείμενον· ἕκαστον δὲ ἐκ παίωνος ἐστὶ τετάρτου καὶ ἰάμβου· τὸ θ̄ καὶ ῑ κατὰ πάντα ὅμοια· τὸ ια̅ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου α̅· παίωνος α̅ καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἀκατάληκτον· τὸ ιβ̄, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου γῇ

Οὐκ ἔστι.) οὐχ ὑπάρχει τοῦτο παρ' ἐμοί· ἤγουν οὐκ ἀποδέχομαι σὲ μόνον ἑαυτῷ σύνταῦθα κεῖσθαι· αὐτὴ δὲ τροφὰς καὶ ὕπνω προσέχειν. Ἐχει γὰρ ταυτὸν.) ἤγουν ὁμοίως ἔχουσιν ἐμοὶ ἀμφότερα· ὁ γὰρ σὸς θάνατος, καὶ ἐμός ἐστι· καὶ ἡσὴ ζωὴ· ἐμὴ ζωή· ἤμυσα γὰρ μοι τὸ ζῆν ἴδιον, σοῦ θανόντος. Μᾶλλον δὲ καὶ νέκρωσις νομισθήσεται· διὰ τὸ δῆμον ἀπολειφθῆναι μεβουβῶνας. Δραῦ χρὴ τόδε· κατὰ σωνεχδοχὴν· καὶ πρὸς τὸ δοκεῖν καὶ πρὸς τὸ χρὴ. Ἄλλως. Τὸ ζῶμε καὶ ἀποθανεῖν με ταυτόν ἐστιν· ἐὰν σὺ τελευτήσῃς· ἢ τοὐναντίον τοῦ ἡσυχίαν· ὁ δὲ λόγος ἐὰν σὺ ἀποθανῇς, ταυτόν μοι πάσχειν γενήσεται· ὅ ἐστι καὶγὼ τεθνήξομαί σοι. Παράφρασις. Οὐκ ἔστι.) οὐκ ἔστι δυνατὸν δηλονότι τοῦτο· σὺ σοὶ βελήσῃ καὶ θανεῖν καὶ ζῆν· διάκειται γὰρ ὁμοίως καὶ ζῶμε καὶ ἀποθανεῖν δηλονότι· ἐὰν γὰρ ἀποθανῇς σύ, γνώσῃ οὖσα δηλονότι τί δράσω· πῶς μόνη βιώσω; ἀκάδελφος· ἀπάτωρ· ἄφιλος· εἰ δὲ ἀρίσκει σοι, πρέπει δρᾶν τόδε· ἀεῖπας δηλονότι· ἀλλὰ κλῖνον τὸ δέμας εἰς τὴν κοίτην· καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν· καὶ ἐκφοβοῦν· ἤτοι τὸ φοβεῖσθαι ποιοῦσι ἐκ τῶν δεμνίων καὶ τῆς κοίτης ἄγαν ἀποδέχα· ἤτοι πίσθυε ἀληθῶς εἶναι· μόνη δὲ ὦ τοῦ σώματος λέχους· ἤτοι ὦ τοῦ σοῦ σώματος· καὶ μὴ νοσῆς γὰρ ἀλλα ὑπολαμβάνῃς νοσεῖν, κάματος καὶ κακοπάθεια· ἀπορία τε· ἤτοι ἀπελπισμὸς τῆς ὑγιάσαι σοι δηλονότι· ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις βροτοῖς· ἔστι δὲ κακόσχημον εἰς ὑπερβολήν· ἄλλως γὰρ ἤρξατο· καὶ ἄλλως ἀπέδωκεν. Ἄλλως· ἀποδέχουτου τέσι μὴ ἔχετε ὑπόνοιαν κατὰ νοῦν ἀεὶ τῆς μανίας· τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ ἄγαν ἀποδέχου· ταρβοῦν δὲ ἐκ δεμνίων λέγει, οὐχ ὅτι τὸ δέμνια ἐποίει αὐτὴν μαίνεσθαι· ἀλλ' ὅτι κάμνουσας ἐκεῖ, φόβαν ἐξ ὀργυιῶν ἐδέχετο, κατα-

πρέπει κτᾶσθαι τὴν μητέρα, πολλὰς λιτὰς διὰ τῆς ἐκτὸς σεως τῶν χειρῶν ποιεῖσαι αὐτὸν τοῦδε τοῦ γενέσου δηλο νότι ἀψάμενον· μήποτε ὧσαι ξίφος εἰς σφαγὴν τῆς τε κούσης· ἐπεὶ δὴ οὔτε ἐκεῖνος ἔμελλον ἀναβιώσαν χὴ πάλιν ζῆσαι· ἐγὼ δ' ὁ τλήμων ἔμελλον κατὰ κοινοῦ, τοιὰδε κακὰ ἐκπλησθεὶς καὶ ὑπομενεῖν. Κἀιγὺν·) πῶς φρασικῶς ὦ ἀδελφὴ ἀνακάλυπτε σαυτὴν δηλονότι· ἵν' γουν ἀνακαλύπτου· ἄπαλλέ τε καὶ ἀπόσκηθι ἐκ τῶν δακρύων ἤτοι μὴ δάκρυε· καὶ ἡλίαν διακείμενα ἀβλίως· ὅταν δὲ ἴδῃς τὸ μὰ· ἤτοι ἐμὲ λοποθυμήσαντες· τοῦτ' εἰ μανέντες, σὺ τὸ δεινὸν ἐμοῦ, καὶ τὸ διαφθαρὲν τ' φρε νῶν, ἤτοι τὴν διαφθορὰν ἔπεχε· καὶ κώλυε· παραμυ θοῦ τε· ὅταν δὲ σέ γε σὺ, πρέπει παρόντες ἡμᾶς νουθε τεῖν σε τὸ προσφιλὲς· αἱ ἐπικουρίαι δ' αὖται καλαὶ εἰσὶ τοῖς φίλοις. Ανακάλυπτε·) τὴν ὄψιν δηλονότι τὸ σκέπασε· τοῦτο γὰρ ὦν τὸ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν τοῖς δακρύοις ἐποίει· ἑαυτὴν καλύπτουσα· ἔκλαιε γὰρ κρᾶ πτε βαθὺ ἔσω πέπλων. Ἀνακάλυπτε·) ἀπὸ τούτου χὴ ἀνακαλυπτήρια τὰ δι' ὁμένα δῶρα τοῖς νεογάμοις· ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται τοῖς ἀνδράσι· καὶ τοῖς συγγενέσιν ὁρώμεναι. Ιαχαινε)· λέπτωσε· παρὰ τὸ ἴαχω ἰαχαίνω παράγωγον· ὅθεν καὶ ἴαχε· Ιαχαινε)· αὐτὶ τοῦ ἔπεχε· πράϋνε κούφιζε· Αλλ' ὦ τάλαινα·) πορθυβήσασα ἴσω τῶν δωμάτων, ἐκπεσβήσασα, δὸς ὕπνῳ τὸ ἄϋπνον βλέφαρον· ἀντὶ τροφὸς· ἀντὶ τοῦ ἐκπεσβήσασα δὸς ὕπνον τῷ ἀΰπνῳ βλεφάρῳ· καὶ τροφὴν λάβε· λου τρά τε βάλλε ὦν τῷ σώματι· τοῦτ' εἰσὶ νίψαι· ἡ γὰρ ἀφὴ σις ἐμὲ, ἢ σὺν τῇ προσεδρείᾳ καὶ τῇ προσμονῇ κτήσῃ πάλαιόν, ἐφθαρμένα· σὲ γὰρ μόνῳ ἔχω βοηθὸν· τῶν ἄλλων ὡς ὁρᾷς ὧν μεμονωμένος· καὶ ἐσερημένος·

οὐ γὰρ ἐθάρσαντες διελεῖν τὴν σωματοειδῆ ἐπιπλέοντες
τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέ
γειν τὸ ζῷον· ἀλλ' οὐχὶ τὴν γαλῆν· πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ
διέπαιξαν τῶν κωμικῶν, ἀρ' ἰσοφανὴς καὶ σφραγὶς σὺ ἀν
θρωποράσκη· καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν·
,, δυεῖν δ' ὅμως δεήσομαι δεξιώτατον διὰ κναμοῦ ὁρίσαι· ἢ
,, μέλοιχον τὴν κινυρὰν μιμούμενος τὰ πρῶτα τῶν
,, ἐπῶν λέγειν· καὶ σὺ ἄλλοις παίζων φησὶ· ποῖ ποῖ γα
,, λῆν ὁρῶ· ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν, γαλῆν γαλῆν· καὶ σαυτὸν
,, ῥίψω σὺ δὲ ναί· τί ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν σὺ δύσομαι·
,, φέρε ἤδη νοήσω μῶν γαλῆ· ἀλλ' ἡ μέλοιχός με μὴ σύσειεν ὁ τρα
,, γικὸς· σὺ δὲ κρέα γοῦν ἂν οὕτως εἰς ἐχθροὺς μέγα· ἐκκυ
μάτων γὰρ αὖθις ἂν γαλῆν ὁρῶ· Σύγγνωτε τῇ κλαυθμῷ·)
ὦ ἀδελφὴ διατί κλαίεις, θέσα τὴν κεφαλὴν ἐσῶ τῶν
πέπλων· αἰδοῦμαί σε μεταδιδοὺς σοι τῶν ἐμῶν πό
νων· ὄχλησιν παρέχων σοὶ τῇ παρεύνῳ διὰ τῶν ἐμῶν
νόσων· μὴ χαρὴν τῶν ἐμῶν κακῶν σὺ σεαυτῇ φθείρου·
σὺ μὲν γὰρ σωθῆναι· καὶ σωβουλεύσασα τοῦτο δεῖ
ἠργάσατο δ' ὑπ' ἐμοῦ ὁ τῆς μητρὸς φόνος· Σὺ μὲν·)
ἐγὼ μὲν ἠργασάμην· σὺ δὲ ἐπένθησας· θέλει δὲ ἐπῆν
ὅπου μετέχεις τοῦ φόνου· ἐπεὶ οὐ δὴ ἔπραξας· διὸ οὐ δὲ
ὀφείλεις ἄχθεσθαι· Λοξίᾳ δὲ)· τῷ ἀπόλλωνι δὴ μέμ
φομαι· ὅστις διεγείρας· καὶ παρακινήσας ἐμὲ εἰς ἔργον
ἀνοσιώτατον, διὰ μὲν τῶν λόγων ὠφέλησε· διὰ δὲ τῶν
ἔργων οὐδαμῶς· Λοξίᾳ δὲ·) τῷ λοξίᾳ μέμφομαι·
ὅτι πείσας με κτανεῖν τὴν μητέρα οὐ βουθεῖ· τοῦτο γὰρ
σημαίνει τὸ ἐπάρας· ἀναπείσας· καὶ πείσας εἰς ὄλ
εθρον ἀνοσιώτατον· εἴπερ γὰρ ὡς δὴ ἐκδίκην τοῦ πατρῴ
ου φόνου κινεῖσθαί με· Οἶμαι δὲ·) οἶμαι δὲ τὸ ἐμὸν
πατέρα ἐξισόρροπον καὶ ἡρώτων κατὰ πρόσωπον·

μανιώδεσι λύσασα. χῆμα δ' ἐστὶν περίφρασις τοῦ μανιάσι λυσήμασιν. ὡς τὸ φοίνικι λίγω. ἀρσενικὸν μετὰ τοῦ οὐδετέρου. ἀπὸ δὲ τοῦ ἥμανίας τὸ μανιάσι. μανιώδεσι λυσήμασιν. ἢ μανίαις. καὶ λυσήμασιν.

Βεβλήσεται πάτης.) τοξευθήσεται τις ἀπὸ τῶν θεῶν. διὰ χειρὸς ἀνθρωπίνης. Εἰ μὴ ἐξαμάρτῃ.) καὶ τοξευθήσεται. ἐὰν μὴ ἀποσήσεταί τις τῶν ὀργυιῶν, τοῦ ἐμοῦ προσώπου. μακρὰν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων. οὐκ ἀκούετε ὦ ὀργυιοῦσι δηλονότι. οὐχ ὁρᾶτε περῶντας γλυφίδας. λέγω δὲ τοὺς βέλη. ἐξερχομένας ἐκ τῶν μακρὰν βαλλόντων τόξων; Ἀᾷ.) ἐπίρρημα ἐφεκτικόν. τί δῆτα μέλλετε καὶ βραδύνετε. σιγμὴν ἔχει τὸ μέλλετε. τὸ δὲ ἐξῆς. εἰς τὸ ἄκρα τοῦ ἀϋτέρος πέτασε. οὐ μέμφεσθε τοὺς λόγια τοῦ ἀπόλλωνος. ἀκρίζω δὲ, τὸ ἄκρον κόπτω.

Θέσφατα.) κελεύσματα. καὶ γὰρ αὐτὸν εἶπεν ὅταν ἀπίητε τὴν ἠλέκτραν τε τόξα, ὡς ἀπόλλων αὐτῷ ἐπέταξε μάχεσθαι ὀργυιοῦσι τοῖς τόξοις. Εα τί χρῆμ' ἀλύω.) ὦ ἐκπλήξεως τὸ ἔα. διατί χρῆμα σὺ ἀμηχανία ἐμὶ. πυθόμενα ἀπαπέμπων ἐκ τῶν πυθμανόντων. τὸ ἀλύειν δὲ ποτὲ μὲν οἱ ποιηταὶ ἀντὶ τοῦ διακινεῖσθαι. καὶ ἀπορεῖσθαι λαμβάνουσιν ὡς σὺ ταῦθα. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἢ δ' ἀλύσα ἀπεβήσετο. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ χαίρειν καὶ χάρειν. ὡς τὸ ἢ ἀλύεις ὅτι ροδον ἐνίκησα τὸν ἀλίτην. Ἄλλως. τί τὸ πρᾶγμα. καὶ τίς ἡ νόσος αὕτη. καθ' ἣν ὑπορέομαι. καὶ ἀδημονῶ. παρὰ τὴν ἄλιον. ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο. Ποῖ ποῖ.) τὸ ποῖ τοπικὸν. ποῦ ποῦ ἐπηδήσαμεν καὶ ἐκινήσαμεν ἀπὸ τῆς κοίτης. ἐκκυμάτων γὰρ ἤτοι ἐκ τῆς τοῦ κλύδωνος μανίας καὶ πειρατχῆς, βλέπω πάλιν γαλήνας. καὶ ἡσυχα. Γαλήνην ὁρῶ.) κεκωμώδηται ὁ σίχος διὰ τὴν ἐλαχον τὸν ὑποκριτήν.

αὐθάδεια, αὐθαδία λέγοντες· καὶ τὸ δυσέβειαν, δυσεβία· καὶ τὸ τοιαῦτα· ὃ καὶ ἐξετάζων δηλώσεις. Μέθυ μὴ οὖσα.) ἔασον ἄφθυ· μία οὖσα τῶν ἐμῶν ὀρινυύων· καὶ μανιῶν· μίσον με κατέχεις ἵνα βάλης ἐς τὸ πέραν. Μία οὖσα τῶν κατ' ἐμοῦ ὀρινυύων, ἀπόσχου ὀρινυύων δὲ τῶν μανιῶν· ἵν' ἢ αὖθυ με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά μου· ὀχμάζεις δ' αὖτι τοῦ σωίζεις· καὶ ἐπαίρεις· ἴδιον δὲ τῶν μαινομένων, τὸ τοὺς κινδομένους ἀποστέεσθαι· καὶ δοκεῖν βλάπτεσθαι μᾶλλον παρ' αὐτῶν. Ὀχμάζω· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔχω· ἔξω· ἔχμα· οὐ μόνον ἡ ἔξοχή· ἀλλὰ καὶ ἡ σωοχή· ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχμα· γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν· καὶ ἐπέχειν· καὶ ἐχμάσαι, τὸ καπαχεῖν· καὶ ἑλεῖν· ὃ παρὰ τῷ ὁμηρίδῃ εὑρήσεις. θα διὰ τοῦ ο κεῖται· μίσον μ' ὀχμάζεις. Δὸς τόξα δός μοι τὰ τόξα τὰ ἐκ κεράτων σκυαζόμενα· τὰ δῶρα τοῦ ἀπόλλωνος· διὸν εἶπεν ὁ ἀπόλλων τιμωρήσασθαι ἐμὲ τὰς ὀρινυύσας, εἰς φόβον ἄγοισιν ἐμὲ σὺν λυσσήμασι καὶ μανίαις ἐκπαραλλήλου· συσίχορος δὲ ἐπόμενος. Τόξα φησὶν αὐτὸν ἐληφέναι παρὰ ἀπόλλωνος· ἔδει οὖν τὸν ὑποκρινὴν τόξα λαβόντα τοξεύειν. Δῶρα λοξίου λέγει.) ἢ ὑπὸ τῆς μανίας δοκῶν χαρίζηται αὐτῷ ταῦτα παρὰ ἀπόλλωνος, ἢ διότι τοξικός ἐστιν ὁ θεός· καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ τόξα, ὡς περὶ τόξα ἐκείνου. Μανίασι.) πάντες τὸ μανίασι πρὸς τὸ λυσσήμασι σωάπτοντες, οὕτω φασὶ· μανίασι λυσσήμασιν· ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μανίασι ἐνλυκόν ἐστιν· τὸ δὲ λυσσήμασιν, οὐδέτερον· σὺ δὲ τούτους ἔασας, κεχωρισμένως λέγε ἀσωιδότως οὕτως· ἐμὲ ἐκ φοβοῖσιν μανίασι μανίαις· σὺν λυσσήμασι· καὶ ἐν μανίαις· ἵν' ὦσιν ἀμφότερα τὸ αὐτό· Ἄλλως· μανίασι λυσσήμασι· τοῖς

σωδῶν νοσημάτων ἃ μεταβολὰς γίνονται. Ω μήπτερ.) ὦ μὴ περίκεισθώσι μηδ' ἐπίφερε μοι τὰς ἴφαμον ὁρώσασ' ἀγρίας κόρας· ἤτοι τὰς ὀργίους ἁσ· αὗται γὰρ αὖται κλύουσι· καὶ ὁρμῶσι πλησίον ἐμοῦ· ἀλλαχῶπους δὲ τὰς ὀργίους λέγει, ὡς τοὺς μαινομένους ὕφαιμον ποιούσασ βλέπειν· καὶ παραχώδεις· τὰ συμβαίνοντα γὰρ τοῖς πάσχουσι· τοῖς προεισῶσι θεοῖς τοῦ πάθους ἀναπείθασιν οἱ ποιηταί· οἷον καὶ ὅμηρος φησί· χωλαίνει ῥυσαμένη παραβλῶπες ὀφθαλμὼ· ἐκ τῶν ἀποβαινόντων τὰ παθῶν ἠδώλοποίησασ αὐτὰς· οὕτω καὶ τὸν πλοῦτον τυφλὸν λέγουσιν· ὅτι ἀκρίτως ποιεῖ πλουσίους· καὶ τὸν καιρὸν ὀπιθοφάλακρον· ὅτι τοῦ οἰχομένου λαβέσθαι ἀδύνατον· δρακοντῶπις δὲ λέγει, ὡς ἐχούσασ δράκοντος· ἤτοι ὄφεως ὀδόντας· Αὗται γὰρ·) ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔπεται τὰς ἐρινύασ διώκειν αὐτὸν· ἵνα τὴν δόξαν τοῦ μεμιλῶτος ᾖ μᾶλλον παρασήσῃ· ὡς ἄγει παρήγχυσεν αὐτὰς εἰς μέσον· ἐσωφρόνει δὲ ὁ ὁρέστης· ταῦτα δὲ οἱ νεώτεροι· ὅμηρος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον ἔπεται περὶ ὀρέστου· Μένω τὰλαπῶρε)· μένει ἀτρέμασ· καὶ ἡσύχως ἔχει ἐν τοῖς δεμνίοις· οὐδὲν γὰρ ὁρᾶς ἀφῶν δοκεῖς σαφῶς εἰδέναι· Ω φοῖβ' ἀπόκτονοῦσι·) ὦ ἄπολλον φονεύσουσί με αἱ ἄγριαι καὶ αἰσχυνῆς ὀργιώπιδες· αἱ κατεπληκτικαὶ, τοῖς ὀφθαλμοῖς· αἱ ἔριναι καὶ φονεύτριαι τῶν νεκρῶν· αἱ φοβεραὶ θεαὶ· Ενέρων ἔριναι·) παρέσον ἐξυπηρετοῦνται αὐτοῖς· ἀποσείλλουσι γὰρ αὐτοῖς τὰς ψυχάς· Τὸ ἔριναι·) ἐρίαι χρὴ γράφειν ἰωνικῶς· ἵν' ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ᾱα προπαροξύτονα ἰωνικῶς οἱ ποιηταὶ, προπαροξύτονα ποιοῦντες, διὰ τοῦ ἰα γράφουσι· τὸ

βαίαν καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρίαν τῷ καὶ τὴν ἐλένην αὐτῷ σωσιπάτραν ὄπου γὰρ ἑλένη, πάντως που καὶ μενέλαος. Ελένην ἀγάμενος.) ἄγεται πε γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ λαμβάνει. ἐπάγεται δὲ δοῦλον, ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἄγει καὶ ἐπάγεται τόδε σὺ παθητικὴν σημασίαν, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἕτερον. ἢ μεθ' ἕτερα ἄγεται.

Εἰ μόνος ἐσώθη.) μᾶλλον ἂν ἦν ἡλωτὸς, καὶ μακαρίσιος. ἢ δὲ ἐπάγεται τὴν σώθυνον, ἤκει ἔχων μέγα κακόν. Επίσημον.) ὁ τυνδάρεως ἔπεκε γένος θυγατέρων διάδηλον. καὶ ἐξάκουσον ἐς τὸν ψόγον. Επίσημον.) σημείχορος φησὶν ὡς θύων τοῖς θεοῖς τυνδάρεως, ἀφροδίτης ἐπελάθετο. ἢ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, διγάμους τε καὶ τριγάμους. καὶ λυσαιδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως. Οὕνεκα τυνδάρεως ἐ ζῶν ἅπασι θεοῖς, μιᾶς λάθετο ἦπο δώρου κυπριδος. Κεῖνα δὲ τυνδάρεω κούρας χολωσαμένη, διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι. καὶ λιπεσώρασ. καὶ ἠσίοδος. τῇσι δὲ φιλομειδὴς ἀφροδίτη ἠγάθη προσιδοῦσα. κακὴν δύσφιν ἔβαλε φίλοισι καὶ ὄμμασι. ὡς δὲ κλυταιμνήστρα λιποῦσ' ἀγαμέμνονα δῖον, αἰγίσθῳ παρέλεκτο. καὶ εἵλετο χείρονα ἀκοίτην. ὡς δ' ἑλένη ἡκιστα λέχος ἔφυ βουκολέοντος. Συνωδὰ φέρει.) τοῦτ' ἔστιν ἐπειπερ ἐκείνας ὡς φαῦλας κακίζεις, σκόπει μὴ καὶ αὐτὴν πρὸς πέσῃς τοῖς ἴσοις. ἀλλ' ἀποχλιωτῶν κακῶν ἔχε. καὶ μὴ μόνον τὰ αἴσια λέγε. ἀλλὰ καὶ κατὰ νοῦν ἔχουσα πράττε. Οἴμοι κασίγνητε.) ὤμοι ὦ ἀδελφὲ, παράστεται τὸ σὸν ὄμμα. ταχέως μετιβλήθης ἐς λύσσαν καὶ μανίαν. ἁρπάσας ἔχων τὰς φρένας. Ομμασὸν παράστεται.) φυσικῶς. καθόλου γὰρ τῆς ψυχῆς παθῶν, ἠκόλουθοι ὀφθαλμοὶ. αἰφνίδιοι γὰρ τὰ λυσ-

χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον, ἢ τε ἀπὸ τοῦ βελτίονος πρὸς τὸ χεῖρον, ἡδύτερόν ἐστιν αὐτῷ τῷ μεταβαλλομένῳ. οὐ δὲ γὰρ ἂν μεταβάλλετο, εἰ μὴ ἦν δεινὸ τῇ μεταβολῇ. ὥστε οἱ λέγοντες τὸν Εὐριπίδην οὐκ ὀρθῶς εἰρηκέναι τοῦτο, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. Τὸ δ' ὑγιάσαι.) τὸ ἀναστῆσαι. ὅπου γὰρ δύθυμος ψυχὴ τῇ τῆς ἐλπίδος ὑπολήψει, σωματοῦται τὸ σῶμα. καὶ σημαίνει τὸ δοκεῖν, καὶ τὸ μάλα δεῖν βιάσασθαι. Μάλιστα.) ἤτοι ναί. ἔχει γὰρ τόδε. τὸ ἀνορθωθῆναι δηλονότι ὑπόληψιν. ἤτοι ἐλπίδα ὑγιάσαι. καλὸν δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν μακρὰν ᾖ τῆς ἀληθείας.

Ἀκούει δὴ νῦν ὦ ἀδελφὲ ἐνόσω ἀφιᾶσιν αὖ σφᾶς νύες φρονεῖν καλῶς. Λέξεις τί νέον.) καὶ ἐμὲν δὴ καλῶς, δυσχεραίνειν ἔξεις. εἰ δὲ ἐς βλάβην τινὰ ἀφορᾷ δηλονότι, ἀρκούντως ἔχω ἕνεκα τοῦ δυσυχεῖν.

Ὁ μενέλαος παραγέγονεν.) ὁ ἀδελφὸς τοῦ σοῦ πατρὸς συναμπλίων ἦλιμίνει δηλονότι καθωρμίσθησαν τὰ σέλματα. ἦκουν αὐ καβέδραι πολιφρασικῶς. αὐτὶ τοῦ ἀνῆκεν. Ὡρμισαν. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐλλιμένισαν. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐνελλιμένισαν. ὅπερ εἰ ἔπους, ἀπαπικῶς νοήσεις τὰ σέλματα. Σοῦ κασίγνητος πατρός.) διὰ τοῦτον ψυχαγωγεῖ τὸν ἀδελφόν. ὑπομιμνήσκουσα τοῦ πατρικοῦ ἀδελφοῦ. καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς ὑποτίθεται διὰ τοῦ θάνου. πρὸς παιέσθρον δὲ ποιεῖ τὸ δρᾶμα. ᾧ τὸ πόρρωθεν διαβάλλεσθαι τὸν μενέλαον, καθὸ ἐλπιδοῖς βοηθήσαι, οὐκ ἐβοήθησεν. Πῶς εἶπας.) ἦκει φῶς, ἤτοι σωτηρία. ὦ τᾶς ἐμᾶς καὶ σᾶς δυσυχίας ἀνὴρ συγγενής. καὶ χάριτας ἔχων, ἃς ὁ πατὴρ ἐχαρίσατο αὐτῷ; Ἦκει.) δέχου τὴν πίστωσιν τῶν ἐμῶν λόγων. ἐπαγόμενος ἑλένην ἐκ τῶν τρωϊκῶν τειχέων. Ἦκει τὸ πιστόν.) αὐτὶ τοῦ πίστωσιν τοῖς ἐμοῖς λόγοις. πίστιν δέχου ταύτην βε-

ρὸς. καὶ αὐχμώδης ἁπλῶς. ὀξηρότητος μετέχων. Κλύ-
ζων μὲς βύγλω.) βὲς ἐμὲ πάλιν βὲς τ βύγλω. ὅταν ἀφέλ-
σῃ ἐμὲ ἡ νόσος τῆς μανίας, ἀναλκὴς καὶ ἀδύνης ἐμὲ
κατὲ τὸ δέμας. Ὅταν μ' ἀνῇ ἡ νόσος.) ἢ ἡ διὰ τῆς μα-
νίας νόσος. ἢ ἐπιβεπκῶς μανίας νόσος. Ὅ ταν μ' ἀνῇ.)
πρὶ γὰ τῶν καιρῶν τῆς μανίας δύτονοῦσιν οἱ μαινόμε-
νοι, ἐκτεινομένων τ ὑδάτων. καὶ πυθμάτος πληρωμένων.
χαλωμένης δὲ τῆς μανίας, καὶ τοῦ πυθμάτος ἐπιλεί-
πουτος, παρίευται. ἐν ἢ, ἐν ἀνέσει διαλεγόμενος ὁρέ-
σης, λέλυται. Ἄναρθρος.) ἀδύναμος. μὴ δυνά-
μενος κεχρῆσθαι τοῖς ἄρθροις. Καθενῶ μέλη.)
ἤκουν οὐ δύναμαι χρῆσθαι ταῖς χερσί. καὶ τοῖς ποσὶ
πρὸς ὑπουργίαν. καταβαλούσης τῆς νόσου. Ἰδοὺ φί-
λουπ.) ἰδοὺ κλίνωσε. προσφιλὴς ἐσι τῷ νοσοῦντι πᾶσι
τὸ λυπηρὸν οὐ τὸ κεῖσθαι. ὅμως δὲ ἀναγκαῖον. Ἄνα-
βὶς.) πάλιν σῆσον μὲς ὀρθόν. καὶ σρέφε τὸ δέμας.
Ἀνακύκλει.) ἀνακίνει. ἀνόρθου. ἐξέγειρε. συμβάλλει
γὰ τὸν κάμνοντα κυκλοτερῆ τὴν ἀνάπαυσιν ἔχειν. οἱ
γὰ νοσοῦντες, οὐκ ἀρέσκονται τοῖς παροῦσιν. ἀεὶ δὲ
πρὸς τὸ μέλλον ὁρῶσι. δυσάρεσον πρᾶγμα οἱ νοσοῦν-
τες ὑπὸ τῆς ἀπορίας. Ἢ καὶ πίλαισας.) ἆρα βέ-
λεις βῆναι τοὺς πόδας ἐπάνω τῆς γῆς, βὲς ἴχνος χρό-
νιον. ἤτοι βραδέιαν βάσιν; ἢ μεταβολὴ πάντων, δυ-
φραντὸν πρᾶγμα ὑπάρχει δηλονότι. Μεταβολὴ
πάντων.) σωυπακουσέον τὸ, κακῶν. κεκώμωδηται
δὲ ὁ σίχος. τὸ γὰ ἐξ ὑγιάσας ἐς νόσον μεταβαλεῖν, οὐκ
ἔσιν ἡδύ. φήσει μὲν γάρ τις ὡς ἐκ μὲν κόπου γλυκύτε-
ρον ἡ ἀνάπαυσις. ἐκ δὲ πλουσίου πῶχον γενέσθαι, με-
ταβολὴ μέν, ἡδὺ δ' οὐ. ὥστε οὐχὶ πάντων ἡ μεταβο-
λὴ γλυκύ. Ἀλλως. τὸ μεταβάλλεσθαι ἔτι ἀπὸ

χείρονος

θαι. ὄμμορος. ἐπάλλωτον ἀρούρας. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πελάζειν. καὶ ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς δι' αὐτῶν. Λαβοῦ λαβοῦ δῆτα.) ἤτοι ἄψαι. ἀποσπόγγισον ἓξ ἐκ τοῦ ἀβλίου σώματος. καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, τὸν πεπηγότα ῥύπον. Ἀφελε προσώπου.) τουτέστιν ἀποδιάσησον τὴν ἔμπροσθον οὖσαν τῶν ὀφθαλμῶν μου κόγιν. ἀδύνη γὰρ λύσαι τοὺς κόρας. διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι μοι τὰς τρίχας γράφεται καὶ λιπαρὰς γὰρ λύσαι νόσω. ἵν' ἦ, ἡ νόσος με ποιεῖ λιπόν λύσειν. Ἰδοὺ τὸ δούλυμ' ἥδυ.) ἰδοὺ ποιῶ δι' ὃ λουόπολέγεις, τὸ ὑπούργημα τὸ θρέμμα τὸν. καὶ οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ θρέψαι τὸν μέλη τὰ ἀδελφικὰ. ἐν χειρὶ ἀδελφικῇ. Οὐκ ἀναίνομαι.) συναινῶ τὸ συμφωνῶ. καὶ ἐπινεύω. ὡς ἐναντίον τὸ ἀναίνομαι. παραινῶ τὸ συμβουλεύω. καὶ ἐπαινῶ τὸ οὐ λέγω. Ὑπόβαλε ὑπόθου τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρά. καὶ τὴν κόμην τὴν αὐχμώδη. καὶ κατόξηρον ἔξελε τοῦ προσώπου. ἀμυδρὰ γὰρ βλέπω τοῖς ὀφθαλμοῖς. Πινώδης ἄβλιον.) ἀντὶ τοῦ αὐχμηρὸν. καὶ ῥυπώδη. πῖνος γὰρ ὁ ῥύπος. πίνω δέ οἱ αὐαλέος χρὼς ἐσκλήκει. καὶ τὰ αὐτὰ τροφὴν δὲ εἶπεν. οὐ γὰρ ἔστι τὸ βοσκόμενον τὸ κάρα. ἀλλ' οἱ βόσκοντες τῆς κεφαλῆς. ἢ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιλείπεται τῇ κεφαλῇ, ἢ μόνον οἱ βόσκοντες. ἵν' ἦ ὦ τῶν βοσκόντων ἄβλιον κάρα. παρακαλεῖ σασα δὲ ἔξωθεν. καὶ εἰς πλευρὸν διεγειρομένην τὸν ὀρέστην, ταῦτα φησίν. Ὦ βοσκόντων) ὦ κάρα ἄβλιον πινῶδες τῶν βοσκόντων. ἀντὶ τροφὸς. ἀντὶ τοῦ ὦ βόσκοντες κάρας ἀβλίας πινώδους καὶ ῥύπου πρὸς. λίαν ἠγριωμένοι εἰσὶ πρὸς τὸ βόσκοντες. διὰ τῆς μακρᾶς ἀλουσίας. Αὐχμώδη.) ἐπομβρίαν, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν. ὡς ἐναντίον ἡ ἀνομβρία. αὐχμὸς δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης. ἀφ' οὗ αὐχμηρὰ

πότυια λέγει, ὅπ οἱ σεβόμενοι, προσπίπτουσι τοῖς θεοῖς· ποτνιᾶσθαι δ' ἐστί, τὸ προσπίπτειν καὶ παρακαλεῖν μετὰ δακρύων. Τὸ δὲ ὡς εὐσοφὴν· αὐτὶ τοῦ λίαν σοφῶς ἐν πενοήκης ὑπὸ τῆς φύσεως· τὸ δ' ἦτον κακῶν, οἰκείως προσέθηκεν· ἐπεὶ καλὴ τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ λήθη. Ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον· ὦ προσφιλὴς τοῦ ὕπνου θελκτικὴ δύναμις· βοηθοῦ κατὰ τῆς νόσου· λίαν προσῆλθου ἐμοὶ ἤδη καὶ σύφρανσον· ἐν προσήκοντι καιρῷ· ὦ λήθη τῶν κακῶν σεβασμία· λίαν ὑπάρχεις σοφὴ· καὶ τοῖς δυσυχοῦσι θεὸς, ἀξία βοηθείας· ἀπὸ ποίου τόπου· πόθεν ἦλθου ὧδε· πῶς δὲ καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἀφικόμην· ἐπιλανθάνομαι γὰρ ἐν τῇ μανίᾳ δηλονότι. Ἀπολειφθεὶς φρενῶν.) ἀπολειφθεὶς ἐν τῇ μανίᾳ· οὐχὶ γὰρ ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν, ἀμνημονῶ· ἀλλ' ἐν τῇ νόσῳ· τὸ γὰρ ὁρᾶσθαι διὰ τῶν αἰσθήσεων τὰ πραττόμενα, σημαίνει τὸ σῶμα· ἀμνημονῶ τί πέπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ, τῶν προτέρων φρενῶν ἀπολειφθεὶς καὶ μανείς. Ὦ φίλταθ' ὡς μ' ἤφανας.) ὦ φίλτατε λίαν σύφρανας ἐμὲ κοιμηθείς, βούλει ἵνα θί γω· καὶ ἄνω μάσσου· καὶ ἵνα ἀναβασάσσου τὸ σῶμα; Βούλει θί γωσου· διό π μὲν ἤρξατο θί γειν, θί γω ἐνιεσῶσε εἶπε· καὶ οὐ θί ξω· διὸ π δὲ ἔμελε κουφίειν, κουφίσω ὧν μέλλοντος εἶπε· διὰ τοῦτο γὰρ τὸ βούλει πασῶς μὲν, πρὸς τὸ θί γω νοεῖται· τὸ δὲ ὅλον, πρὸς τὸ ἀνακουφίσω· ἢ γὰρ τὸ θί γω ὑποτακτικὸν νόει. Πέλασον.) κυρίως πέλασος τὸ λεῖον πέμμα· ὦ χρῶνται πρὸς τὰς θυσίας. ἔνιοι δὲ φασί· καὶ πᾶν ἐξ ὑγροῦ πεπηγμένον· παρὰ τὸ παλύνω· πέλασον ἐνταῦθα τὸν πεπηγότα ῥοῦπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ· ἔνιοι παρὰ τὸν παπάλιν, ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐπιπλέον γίνεται· ἢ παρὰ τὸ παλιμμαι, ὃ ἐστὶ λυθικά

τὴν ῥάβδον τοῦτ' ἔστιν ἀκούσιον ῥαψῳδῶ· διὰ γὰρ τοῦ ἕλκω, τὸ ἀκούσιον παρίσᾶ· ὥσπερ φαμὲν ἕλκουσιν οἱ βόες τὴν ἄμαξαν· καὶ τὸ κρότερον· οὐ γὰρ ἑκουσίᾳ γνώμῃ ταῦτα σύρουσιν, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης· τοῦτο δὲ φησιν ἡ Ἠλέκτρα· τὸν θανάτου αἱρετώτερον ἡγουμένη τῆς ζωῆς· Ὅρα παροῦσα.) αἱ ἑξῆς αὗται ἀμοιβαὶ περίοδοι, σὺν χωρὶς εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατελήκτων· ἐκπεπλωκότος, κάματος βροτοῖσιν ἀπορίᾳ γίνεται· μετὰ μὲν τοι τὸν ξθ΄ σίχον· καὶ τὸν ξθ΄, κῶλα δύο μονομετραβραχυκατειληκτα· ὧν πρὸς ἀποθέσεσι παράγραφος· ὧν δὲ τῷ τίλη κορωνίς· Ὅρα παροῦσα.) ὧν παρθένε Ἠλέκτρα, παραγενομένη πλησίον, σκόπει ἵνα μὴ ἀποθανὼν ὁ δὲ ὁ ἀδελφὸς λανθάνῃσι· οὐ γὰρ αἰσθάνεσθαι ἐμοὶ τῷ λίαν παρειμένῳ· ἤτοι κατὰ τὸ λίαν παρειμένον, καὶ ἐκλελυμένον· τῷ ἀκμήτῳ· τῷ παγὺ ἐκλελυμένῳ τῶν σῶν μαστῶν· νῷ οὐ τραγῳδεῖ· ἀλλ' ἐν τῇ μαστίᾳ· Υ΄πνου θέλγητρον.) τὸ βαθύπεδον τοῦ ὕπνου· τὸ μάλιστα θέλγειν δυναμένου τοὺς ἀσθενοῦντας· ὁ γὰρ ἐλαφρὸς· φαντασίας ἀναμίμνηται· φυσικῶς δὲ τὸν ὕπνον οἱ δεῦ ἐπίκουρον τῶν κακῶν· Ἐπίκουρον.) τοῖς γὰρ νοσοῦσιν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὕπνος ἐστὶ τῆς νόσου φάρμακον· ὡς προσφιλὴς τοῦ ὕπνου βιλκτικὴ δυνάμις· βοηθεῖ τῆς νόσου· Ὦ πότνια λήθη.) οἱ δυσυχοῦντες θύγχονται τῶν κακῶν οἷς σώκισιν ἀπηλλάχθαι· καὶ εἰς λήθην ἐλθεῖν· διὰ τοῦτο ὁρίσης ἐν τῷ καθιεικότι γενόμενος· καὶ τῆς μανίας ἀπαλλαγὴς ἐπ' ὀλίγον, τ΄ τ΄ κακῶν λήθην πότνιαν καλεῖ· καὶ δύκπαιαν τοῖς δυσυχοῦσιν· Πότνιαν, ἐπεὶ τὴν λήθην τῶν κακῶν, ἐπιπάντας τιμῶμεν τοὺς παρεμυθεμένους· Ἄλλως· ἔοικε τὴν λητὼ καλεῖν οὗτος· ὑπνοῦντες γὰρ νυκτὸς, πάντων ἐπιλανθανόμεθα· τὸ δὲ

πασυλλάβους ἔχει τοὺς δύο πόδας· ὧν τῷ πίλει δύο
διπλᾶ· ἢ μὲν γὰρ ἀρχὴ τοῦ πιλοπέου κώλου· ἡ δὲ, καὶ
πᾶς ὁ πίλος· ἀμφότεραι μὲν ἔξω γενδυκῶσαι· δηλοῦσαι
ὅτι πίλος ἔχει τὰ ἀποδιδόμενα· ἤτοι τὰ αὐτὰ ἀποδιδό
μενα σὺν τῷ ιβ κώλῳ· Ε βασις·) ἐφόνευσασ· ὅθεν τὸ
κατωθῶ λέγεται· ὡς ὁ φέρεται ἡ ἱερουργικὴ μάχαιρα·
ἔβασις· φονεύσασα ἀνηρέθης· τοῦ τίσιν ὁ κατὰ σοῦ πρα
χθὲις φόνος, ἄμμωα ἐγένετο· καὶ οὐκ ἀδικία· σὺ γὰρ πρώ
την ἐφόνευσασ τὸν πατέρα, καὶ ἀνηρέθης· Α ποδ ὤλε
σασ·) ὁ δ αὐτὶ τοῦ γὰρ· ἔβασις, ἀπώλεσασ γὰρ τὸν πα
τέρα ζῶσα· καὶ βασοῦσα, τὰ τέκνα· διὰ τοῦ αἵματος·
Τέκνα τὶ τάδε·) δεικτικῶς φησὶν ἑαυτῷ καὶ ὁρίσιμο
ἴσαν γὰρ νεκυδ δὲ, αὐτὶ τοῦ διὰ τὸν σὺν φόνον ἡμᾶς ἀπο
λώλαμεν· Α τεκνος·) τὸ ἄτεκνος πρέσβυ· ἡ γὰρ ἄν
γαμος· καὶ ἄτεκνος· ἀνασερπέον οὖν τὴν σώτειραν· ἄν
τεκνος ἐπειδὴ ἄγαμος· δηλονότι γὰρ τὴν μήτερα εἶν
ναι ἄτεκνον· Α τε αὐτὶ τοῦ καθὰ ὀφείλει νοεῖσθαι· ἵν
ἢ βραχὺ τὸ α· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τῆς προφῆς κῶλον
ὀρθῶς· τὸ γὰρ αὐτὶ τοῦ ἥπερ οὐκ ἔχει καλῶς· Ε βασις·
ἡ πρὸ οὖσα ἡ κλέκτρα πρὸς τὴν μητέρα τὸ ἐφόνευσασ τὸν
οἰκεῖον ἄνδρα· ἐφονεύθης ὑπὸ τέκνων πάλιν φησίν,
ὅμοιον μὲν τῇ προτέρᾳ ἰωνοία· ἔχει δὲ καὶ πλέον· τὸ γὰρ
ἀπώλεσασ πατέρα, καὶ πρόδοσιν ἠρήκει· τὸ δὲ καὶ τὰ
τέκνα πάλ ἀπώλεσασ γῶν φησὶ· πῶς δὲ ἀπώλεσασ κὴ
τὰ τέκνα, ἀπὸ τοῦ αἵματος· κὴ τοῦ φόνου σου· ὁ γὰρ σὸς
παῖς ὁρίσης ἀποκτείνασ σε, δίκῃ ἐδόκει μητροκτο
νήσασ μανείς· ὡς καὶ αὐτὴ μετίχειν φησίν, ἐν σοναχαῖς
καὶ χοροῖς διάγουσα· ἀν δ ὧν ὁρᾷ τὸν ἀδελφὸν μιμιώσ
τε· καὶ μηκέτ ὄντα καθ ἑαυτόν· Α τε βίοτον ἀμέλεις·)
ἄπτ ἠμελία ὡς τὸν ἀεὶ χρόνον ἔλκῃ τὸν βίοτον· ἤγουν

ποιουμένη; οἷον οὐ σιγήσεις, καὶ μετὰ ἡσυχίας αὐτὸν
ἔασεις κοιμηθῆναι; Θρέπτις κακῶν.) λέγε ποῖον πέ-
λος αὐτὸν ἐκδέχεται. ἆρα δώσεται ῥῖψαι. ἢ οὔ. ἐπὲ
ποῖον ἔσαι τὸ τέλος. ποῖον πέρας αὐτὸν μένει. Θρέπτις
κακῶν.) τὸ παρὸν σύνημα, ὅμοιόν ἐστι τῷ τῆς προηγη-
μένης τροφῆς συνήματι. οὐ γὰρ ἀρχὴ ὁρᾶς οὐ πέπλοις.
καὶ τοῦτο γὰρ τὸ κῶλον, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀ. ὦ τῷ τέλει πα-
ράγραφος. Οὐ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.) ἴσχει πόθον χρὴ
γράφειν. οὐ πόθον ἔχει. οὕτω γὰρ ἴσχει πρὸς τὸ τοῦ πρώ-
του συνήματος κῶλον οἰκείως. καὶ τὸ ἆρα δὲ σύνδεσ-
μὸν οὐ συμπερασματικόν ἐστιν, ἀλλ' οὖν αὐτὶ μακροῦ λαμ-
βάνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὡς καὶ τὸ ἀπορηματικὸν
ἐνίοτε αὐτὶ βραχέος. διὰ τοῦτο μὲν προσῳδεῖται αὐτὶ
τροφῶς. ἐκεῖνο δὲ ὀξύνεται.

Ἐξέθυσεν.) ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ ἀπόλλων πατρῴους μη-
τρὸς αἷμα δοὺς. οἷον ἵνα δοὺς ἡμῖν κελεύσας τὸν τῆς μη-
τρὸς φόνον ἐκδικήσασθαι. τὸ δὲ ἑξῆς μέλεον ἀποδοὺς αἵ-
ματι. φόνου πατροφόνου μητρός. Ἄλλως. ἢ ἐξ ἑνὸς τὸ
πατροφόνου. τουτέστι δοὺς ἡμῖν τὸ αἷμα. καὶ τὸν φόνον,
τῆς πατροφόνου μητρός. οἷον ἐγχειρίσας ἡμῖν, καὶ κε-
λεύσας ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ τοῦ αἵματος τῆς μητρός, τιμω-
ρῆσαι τῷ πατρί. δώσεται δὲ τὴν ἀποδοὺς. ὠφείλετο μὲν
γὰρ αὐτὴν ἀναιρεθῆναι. οὐ μὴν τοι παρὰ τοῦ παιδός.
Δίκαια.) δίκαιον μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι ἀνελοῦσαν
τὸν ἄνδρα. οὐ μὴν τοι πρέπον ἦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς δοθῆ-
ναι δοῶναι τοῦ φόνου. Δίκα σέταιθα γράφε. μὴ
δίκαια. οὕτω γὰρ ἴσχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. Ἐκα-
νόν.) ἐθάνου. ἡ αὐτὴ τροφὴ αὕτη τῆς β τροφῆς. ἧς ἡ ἀρ-
χὴ πότνια πότνια νύξ. καὶ αὕτη κώλων ἐστὶν ἰαμβίων
ἐκείνη. καὶ ἰσομέτρων ιγ. οὐ μὴν τοι τῷ ε κώλῳ πανν-

ἐπεὶν ὡς ἦσι ὁδός· ἐκ χάεος ἐρεβός τε μέλαν ἄτε νὺξ ἐγένετο· Ἄλλως·) τοῦτο τὸ μέλος ὧν τοῖς λεγομένοις νηταῖς ἄδεται· καὶ ἔστιν ὀξύτατον ἀπὸ βαρυτάτου οὕτω τὴν ἡλέκτραν ὀξέα φωνὴ κεχρῆσθαι· καὶ τοῦτο ἐπιπλήττουσαν τῷ χορῷ· ἀλλὰ κέχρηται μετὰ τῆς ὀξείας ἀναγκαίως· λεπτότερον δὲ ὡς ἔνι μάλιστα· Ἐρεβόθεν·) ἐρεβόθεν ἐλθεῖν τὴν νύκτα καλεῖ· τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ χάους· κατερχομένου γὰρ τοῦ ἡλίου εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, σκότος ἐπάγεται τῇ γῇ γίγνεται· ὥσπερ ἐκ τῶν κάτωθεν αὐλείων δόμων· οὐχ ὡς ὂν ἐκ τοῖς κάτω καθορώμενον, ἀλλὰ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ φωτὸς, τοῦτο ὑφίσταται· οὐκ ἔχον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οἰκείαν ὑπόστασιν· ἐλθεῖν δὲ λέγει τὴν νύκτα, εἰ χ ἵνα γένηται νὺξ· πῶς γὰρ οἱ οὔπω ἡμέρας οὔσης· ἀλλ' ἐπειδὴ νυκτὶ ὑπηγώπουσιν ἄνθρωποι, διὰ τοῦτο φησίν· ἄλλως τε καὶ οἱ κοιμώμενοι, ὥσπερ νύκτα ἔχουσι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν· Ὑπογοδότειρα·) ἢ τοὺς ὕπνους δωρουμένη τοῖς πολυπόνοις βροτοῖς· δίδωσι δὲ τοὺς ὕπνους ἡ νὺξ ἐξαιρέτως, διὰ τὸ ὑγρὰ εἶναι τὴν ἀπόσασιν τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα· Οὐχί·) οὐμενοῦν χρὴ γράφειν ἐνταῦθα· ἢ οὐδαμῶς· ἁρμόζει γὰρ ἀμφότερα τῷ μέτρῳ· τὸ δὲ οὐχί, ἔλλιπές ἐστιν· Φυλασσομένα·) ἤγουν ἀφέντα μεγάλῳ βόλῳ πλησίον τῆς αὐτοῦ κοίτης· καὶ πόρρω γενομένη, ὑπνώσεις αὐτὴν ὡς ὑπαγόσαν τε· Κτύπον ἠγάγετο·) αὐτί τοῦ ἐποίησατε· Σῖγα· σῖγα·) μετὰ σιγῆς διαλεγόμενοι ἀλλήλοις· φυλασσομένη· καὶ ἐκφθέγγουσα τὴν ἧς ὕψος τοῦ σώματος κέλαδον· παρίξεις ὦ φίλη ἡδονὴν ὕπνου ἴσην ἔχον, ἢ τοῦ τὸ ποιήσεις· Ἄλλως· ὑσιωπήσεις φησίν, ἀπὸ τοῦ σώματος φυλαττομένη τὸ ἀνακελαδεῖν· καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης ὕπνου χάριν ἴσον ἔχον αὐτῷ παρέξεις; ἢ τὸν κέλαδον ἄποθεν τοῦ λέχους

ἰαμβικὸν· τὸ β χῆ γ̄, παιωνικὰ ἡμιόλια· ἐκ παιώνων δ̄, καὶ ἰάμβων· τὸ δ̄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ χορίων· εἰδὲ βούλει, ὁμοιον τῷ α· καὶ τῆς ἐκπεμπαχρᾶς, διαλελυμένης ἐν τούτῳ· τὸ ε̄ ὅμοιον τῷ β̄· τὸ ς̄ παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο· τοῦ α πενταβραχέος· χῆ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων· τὸ ζ̄ χῆ τὸ η̄ ὅμοια· τὸ θ̄ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β̄ καὶ πρώτου· τὸ ῑ ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ β̄ ἀναπαίστων χῆ ἰάμβου· εἰδὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ̄ καὶ δ̄ ἰάμβου· τὸ ιᾱ δεκτυλικὸν ἑφθημιμερὲς· τὸ ιβ̄ τροχαϊκὸν· ἢ ἰαμβικὸν τριῶν χορίων· καὶ συλλαβῆς· τὸ ιγ̄ ἰωνικὸν, ἀπὸ μείζονος· τρίμετρον ἀκατάληκτον· καὶ παίωνος α̣ ἀντὶ ἰωνικοῦ δ̄ τροχαίου· καὶ ἐπιτρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον· ἢ ἰωνικοῦ· ὧν τῷ τέλει παράγραφος· καὶ διπλῆς ἔσω καὶ ἔξω νεγδυκῆα· ἡ μὲν, ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου· ἡ δ̣, κατὰ τὸ τέλος δηλοῦσα ἔχειν ἀντὶ ποδοσιν· Πότνια πότνια·) ὦ νὺξ σὶ βασμία· ἢ τοὺς ὕπνους παρεχομένη τοῖς πολυπόνοις ἀνθρώποις· (δι' ὃ σι τοὺς ὕπνους ἡμῖν ἐξαιρέτους διὰ τὸ ὑγρὰν εἶναι τῇ ἀποσάσει τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τ' ἀέρα) ἐλθὲ ἀπὸ τοῦ ἐρέβους· μόλε ταχεῖα ὧν τὸν δόμον τὸν ἀναμενόμενον· ὑπὸ χῆ ὀδωδῶν· καὶ συμφορᾶς, φθειρομένα· ὁ κατὰ φύσιν ὕπνος ἐξ ὑγρότητος γίνεται· ὑγρὰ δὲ ἡ νὺξ, ἀφισαμένου τοῦ ἡλίου· τοῦ ξηραίνοντος· καὶ θερμαίνοντος τὸν ἀέρα· ὁ τοίνυν ὀρέσης ἐξηραμένος ὑπὸ νόσου τε καὶ ἀσιτίας ὑγρανθεὶς τῷ νυκτερινῷ διασήματι, μᾶλλον κοιμηθήσεται· ἄλλως τε καὶ τῶν εὐδησίων ἠρεμούντων ἐν σκότῳ, ἕπεται ὕπνος· ἡσυχία εὐδησίων· καὶ ἡμησίων· εὐδη δὲ ἐκ χάους

ὀκτὼ. τὸ α̅ ἀνάπαιστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐξ ἀνάπαιστος ἐπὶ τρίτην β̅ χωλίαμβος. τὸ β̅ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ̅ ἀνάπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον ἐξ ἀνάπαιστος ἐπὶ τρίτου β̅ χωλίαμβου. τὸ γ̅ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ̅ ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ β̅. τὸ ε̅ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ϛ̅ ἐκ χορείων, ὅμοιον τῷ α̅. τὸ ζ̅ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος ϑ̅ χρητικοῦ. τὸ η̅ τροχαϊκὸν ἐνυφαλικόν. εἰδὲ βούλει ἀνάπαιστικὸν ἡμίολιον. ὧ τῶ τέλει παράγραφος. Ορᾶς;) καὶ τὸ δέμας ἐν τοῖς πέπλοις. Συ γῆ γῆ.) σύ γῆ ἀγρίως φωνήσασα ἐξέβαλες τοῦ ὕπνου αὐτόν. τὸ γῆ ὦ τάλαινα γελοιώτερον εἶπεν ὁ χορὸς. πῶς δὲ φασὶν ὅτι φωνῇ βραδέως ἐχρήσατο ὁ χορὸς γραφῶναι μὴ δυναμένη. ἰύγμῶ, ἰύγμοῦ τραχυτέρα. ὅπερ ἐώθασι ποιεῖν αἱ γυναῖκες. ὧν τοῖς ὑπερβάλλουσι κακοῖς. ἃ γῆ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦται. οἷον καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος, ἕτερος φησὶν. ἀκούεις ὡς στένει. Εὖδεν μὲν οὖν ἐδόξαν. ἀντὶ τοῦ δοκῶ. καθ' ὑπερβολὴν δὲ τὴν λέκτραν, φησὶν ὅτι καθεύδειν οὐ τοῦτο νομίζω. διὸ ἐπιφέρει τὸ ὑπνώσειν ὁρισικόν. λέγει γοῦν. ὡς ἀμφίβολον ἐποίουν, οὐκ ἔπεισε, μὴ παράσχου φησὶν ὁ χορὸς. ὑπνώσειν γῆ. τὸ γῆ δύο ἀντὶ ἐνὸς ὄντος ἡμᾶς ποιοῦσι τὸ ὑπνώσω. Εὖ λέγεις.) ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ταῦτα δὲ φησὶ σκοπήσασα ἀπὸ τοῦ κοιμωμένου. Οὐκ ἀφ' ἡμῶν.) οὐκ ἀφ' ἡμῶν ἀποσήσει λόγος. οὐκ ἀπὸ τῶν οἰκων πάλιν ἀναστρίψεις τὸν σὸν πόδα, μεθεμένας χῶ ἀφεῖσα τοῦ κτύπου. Πότνια πότνια νύξ.) ἡ δευτέρα αὐτῆς τροφή, κώλων ἐστὶν γ̅. τὸ α̅ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς ἐκ δύο χορείων. εἰδὲ βούλει

τὸν ἀδότης ὅπ τὸ, ἄδικος καὶ τὸ ἄδικα ταυτόδωαμοῦ σιν. ὥστε καὶ ἐν τούτων ἀπλῶς ὁ λόγος. ἄδικος ὢν ὁλοξίας, ἄδικα ἄρα τότε εἶπεν. ὅτι ὧν τρίποδι τῆς θέμιδος ἐδίκασεν ἦρουν ἔκρινε τὸν ἀποφονον φόνου τῆς ἐμῆς μητρὸς. ἦρουν τὸν μισητὸν, καὶ ἄξιον γενέσθαι. Τὸ δὲ ἔλακεν. οὐ παρακείμενος ἐστὶν ὡς οἴονται τινες. ἀλλ' ἀόριστος β. διὸ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ α. λέλακα γὰρ ἐστὶν ὁ παρακείμενος. ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ λέλιχας. Ἐπὶ τρίποδι θέμιδος.) οὕτω νοητέον. ἢ ὃν τῷ τρίποδι τῆς θέμιδος τουτέστι τῆς δικαιοσύνης. ὃν ᾧ καθημένη ἡ πυθία. καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπόλλωνος κατεχομένη, τὰ δίκαια πᾶσιν ἐθέσπιζεν. ἢ ὡς φασί τινες, ὅπ ὁ τρίπους πρότερον ἦν τῆς γῆς. εἶτα τῆς θέμιδος. ἡ δὲ θέμις θεὰ παρ' ἕλλησιν, ἔφορος δικαιοσύνης. ἔπειτα τοῦ ἀπόλλωνος ἐγένετο παρὰ θέμιδος λαβόντος.

Λοξίας.) λοξίας ὁ ἀπόλλων καλεῖται, ὅτι λοξὰ καὶ διπλῶς νοούμενα ἐμαντεύετο. καὶ γὰρ τῷ κροίσῳ, ὅτε στρατεύσειν κατὰ κύρου ἔμελλεν, ἀπώτησαν τὴν τοῦ ἐχθροῦ πόλιν ἑαλωκέναι, εἶπε. κροῖσος ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. τοῦτο δὲ ἦν παντὸς πάσιν ἄγνωστον, ἔτε τὴν οἰκείαν, ἔτε τὴν κύρου. ὅθεν ἀπατηθεὶς ὁ κροῖσος, καὶ μεγάλην ἀρχὴν τὴν τοῦ ἀντιδίκου ὑπολαβών, ἐλθὼν κατέλυκε τὴν οἰκείαν. ὡς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἑαλωκέναι. ἢ εἰς πῦρ ἐμβληθῆναι. ὃν ἡμὴ ζῶς οἰκτήρασ' ἄφηκεν ὕδωρ ἐπὶ τὴν φλόγα, τάχ' ἂν ἀπολώλει θνητὸν πυρὸς γενόμενος. ἦν δὲ ὁ κροῖσος, λυδῶν βασιλεύς.

Ὁρᾷς, ὃν πέπλοισι κινεῖ δέμας.) σύνημα κατὰ ποδεικοπλῶν ἀνομοιομερὲς μὲν, τῷ μετὰ τὴν πρὸς τὰς στροφὰς. ὁμοιομερὲς δὲ τῷ μετὰ τὴν ἐξῆς κειμένῳ στροφὴν συνήματι. οὗ ἡ ἀρχὴ, βρότεια σκάμματ'. ἔστι δὲ κῶλα

νος. μεγωνότερον αὐέκραγε τὸ ὦ πάλαι. διὸ φησίν, ὅλης ἡ βλέφαρα κινήσεις. δῆ δὲ νοῆν σεναγμόν τινα γεγενῆσθαι μετὰ τὸ ὦ πάλαι, ὑπὸ τοῦ χοροῦ. ἵνα εὔλογον ἢ τὸ παρὰ τῆς ἠλέκτρας ἠρημένον. σὺ γὰρ νῦν ὦ πάλαι ἀνα βώσασ' ἐβαλλου ἐξ ὕπνου. Τί φῆς.) πρὸς τὴν ἠλέκτραν. ὦ πάλαι. ἢ πρὸς τὸ ὁρέστω. Ολῆς.) ἀν πολῆς ἐμὲ ἡ κινήσεις τὰ βλέφαρα ἐκείνου. φόβοντος ἡδονὴν ὕπνου γλυκυτάτην. Ω ἄθλιος.) ἕνεκα τῶ πράξειν τῶν θεοσυλεσάτων. ὦ πάλαι. φοβοῦ ἕνεκα τῶν μόχθων. Α ᾶ.) ἄδικος ὢν ὁ λοξίας, ἄδικα τότε ἔπεν. ὅτε ὧδε τῷ τρίποδι τῆς θέμιδος ἔκρινε τὸν φόνον τὸν μητρὸν. καὶ μὴ ἄξιον οὕτα μενέσθαι. Αλλως. Α ᾶ ἄδικος.) τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἁλλαχοῦ ἠρημένον. πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα. ἐπειδὴ γὰρ ἔδοξεν ἀτυχῶς τῷ ὀρέστη πεπῶκέναι τῆς μητρὸς ὁ φόνος, ἄδικος ὁ λοξίας γενόμισαι. ἢ τὸ ἄδικα ἐδίκασεν, ἐμφαίνει ὅτι δικαίως ἐμαντεύσατο τὸν φόνον τῆς μητρὸς. ἀδικῶ δὲ τῷ δρᾶσαι μὴ ἐπικουρῶν. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. ὁ ἄδικος λοξίας. ἄδικα τότε ἐδίκησεν, ὅτε ὧδε τρίποδος θέμιδος τὸν φόνον ἔλαχεν ἐμῆς μητρός. καὶ ἀρισοφάνης ἔλαχεν ἐκ τῶν σεμμάτων τραγικῶν λέξει χρησάμενος. ὅτι τὸν ἀποφόνον τῆς ἐμῆς μητρὸς ὧδε τρίποδι θέμιδος ὁ λοξίας ἀπέλαχεν αὐτὶ τοῦ ἀπεφθείγξατο. τὸ ἀποφόνον ἀπόλλωνι οὐκ ὀρέστη ἐγκαλοῦσα φησίν. ἔνιοι δὲ ἀποφόνον ἐδόξαντο τ' ἀστοφον φόνον. τὴν δὲ ἀπὸ πρὸς τὸ ἔλαχεν ἀπέλαχεν αὐτὶ τοῦ ἀπεφθείγξατο. Α δικος.) οἱ λαμβάνοντες ἐς τὸ ἄδικος ἔχουσιν τὸ ὑπάρχειν καὶ σίζοντες σὺ ταῦθα, ἀμαθῶς. τὸ δ' οὕτως ἔχει. δίον γὰρ ἔπειν ἀδίκως ἔλαχεν τότε ὁ λοξίας ἄδικα. ἄδικος εἶπε πρὸς τὸ λοξίας. ἀπὸ τοῦτων ὄν, ἐκ τοῦ ἄδικα.

λάμου γινομένην. ὄροφον γὰρ λέγουσιν, λεπτόν τινα κάλαμον παπυρώδη. ὧν χρῶνται εἰς ὀροφὰς οἱ ἀγροί. πιεζούμενοι τοῦτο ἐκ τοῦ ἀνοίγειν τὴς ἠλέκτρας λόγου. ἐν πύσις γὰρ ἐκείνης πρὸς τὸ χορόν, ὡς φίλη φώνει ὥσπερ πνοὴ καὶ ἀπήχησις σύριγγος λεπτοῦ δόνακος, ἀποκρινόμενος ὁ χορὸς φησί. θέασαι ὅπ φέρω βολὴν ἥσυχον. ὑπόροφον. τουτέστι γινομένην ὑπὸ ὀρόφου. καὶ ὅμηρος λαχνήεντ ὄροφον λεπτοῖσιν ἀμήσαντες. ἐκ τούτου τοῦ ὀρόφου ποιοῦσιν οἱ παῖδες αὐλοὺς λεπτοὺς ἠχοῦντας. καὶ μὴ δυνάμενον ἐξακούεσθαι διὰ ἀδένειαν.

Ὑπόροφον.) ὄροφος λεπτὸς κάλαμος εἰς ὀροφὰς ἐπιτήδειος. ὑπόροφον οὖν τὴν μὴ διικνουμένην ἔξω τοῦ ὀρόφου, ὅ ἐστι βραχεῖαν. Ἰδ' ἀτρεμαίαν.) ἰδοὺ φέρω βοὴν ἀτρεμαίαν. ἡσυχαίαν. καὶ λίαν ὑπόροφον. καὶ λεπτὴν ἤγουν ἥσυχον. Ναὶ οὕτως. ναὶ οὕτω φώνει δηλονότι κάτεχε κάτεχε. ἤγουν παπέπνου τὴν σιὼ φωνῶν. πρόσελθε ἡσύχως. ἡσύχως ἐλθέ. ἀποκρίναι δὲ δι' ἣν αἰτίαν ἦλθετε τὴ χρείαν. χρόνια γὰρ αὐτὴ τοῦ χρονίως. ἤτοι βραδέως πεσὼν ὅδε ὁ ὀρέστης δύναζεται. καὶ ἀναπαύεται. Πῶς ἔχει.) πῶς διάκειται ὁ ὀρέστης. μετάδος ἡμῖν λόγου ὦ φίλη. Τίνα τύχῃ.) καὶ δυσχέραν αὐτοῦ εἶπω. τίνα δὲ συμφοράν. ἐπ μὲν ἀναπνεῖ. βραχὺ δὲ καὶ ὀλίγον ἀνασείει. Ποίαν τύχαν.) ἄμβος χρὴ εἶναι οὗτος ὁ σίχος. ὡς καὶ ὁ τῆς σροφῆς. διὸ οὕτως ἐγράφη παρ' ἡμῶν. ποίαν τύχαν, ποίαν δὲ συμφοράν. ἔστι τὸ ποῖ τὸ δεύτερον, κοινὴ συλλαβή. διὸ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἐπιγονὴν ὧν ταῖς κοιναῖς συλλαβαῖς, ἐπετέθη σημεῖον. ὡς καὶ σὺ τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις. τί φῂς. ὦ πάλαι. ὁ ὀρέστης δηλονότι. Ὦ πάλαι.) ἀνακινούμενος τὰς συμφορὰς ὁ χορός. καὶ σωαχθόμεν

λεπῶν ἐν τοῖς ἕλεσιν ἀποπλόμενος. οὗ δὴ τὸ ὄργανον σύριγγα φησί. τοῦτο δὴ πολύφωνον.

Σύριγγος ὅπως πνοάς.) ἀβορύβως φησὶ φώνημος, ὡς πνοὴ συρίγξεως δόγακος. οὗ δὴ φησὶ σύριγγος τοῦ αὐλοῦ. οὕτος δὴ καὶ ἐνδυμίωνα ἐγείρει. διαβέσεως ἐμφατικόν, τὸ μοι. ὡς τὸ πάτροκλέ μοι θειλή. Ἀπὸ πρόβατε.) μακρὰν τῆς κοίτης πορεύεσθε ἐκεῖσε. ἀπὸ πρόβατε ἤτοι ἄγαν μακρὰν. Ἐμοί.) χάριν ἐμοῦ. Ἀ α.) φώνει μοι ὦ φίλη. καθὰ πνοὴ ἀπὸ λύκου δόγακος. Δόγακος.) δόγαξ κάλαμος λεπὸς ἐν τοῖς ἕλεσι φυόμενος. πινὲς δέ φασι τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ῥᾶον χάζιον, οὐ καλῶς λέγοντες. οὐ δὴ ἀπὸ τούτου σύριγξ γίνεται. Ι δ' ἀτρεμαῖως.) μικρόν. σὺ φησὶ κελεύεις μοι φωνεῖν, ὡς μυρίζει τῇ τοῦ ἀνέμου κινήσει κάλαμος. ἐγὼ δὲ καὶ ἔλαττον αὐτοῦ φύσω μοι βούλει. ὡς ὑπὸ ὄροφον γινομένῳ. ὁ δὲ ὄροφος κάλαμός ἐστιν ἀδενὴς τε καὶ παχυρώδης. οὗ μέμνηται καὶ Ὅμηρος. λαχνήεντα ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες. ἐκ τούτων δὲ γίνονται, καὶ αὐλωσίδες ἦν αὐλῶν. ὡς ἀδενὴς ἂν, ἀδενίην ποιῆται τὴν ἀπήχησιν, τῷ μὴ ἀνθίσαι τῇ βοῇ τοῦ πυθμένος. Κάτεχε.) κάτεχε τῇ ἐπαναλήψει μιμήσεται τὴν ἠρεμαίαν προϊέμενον φωνήν. ἅτε δὴ οὐκ ἐξακουομένης, δεύτερον τοῖς αὐτοῖς λέξεσι κέχρηται. Τὸ κάτεχε.) ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀναστάσει τῆς βοῆς. σημαίνει δὲ τὸ κάτεχε τὸ πρόσειλε. ἀφ' οὗ καὶ κατεχώμενοι οἱ λιμένες. χρόνια δὲ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. τοῦτο δὲ ἀπὸ φορᾶς ἔχει, πρὸς τὸ προσιὸν ἀτρέμας. ὁ δὲ νοῦς. χρόνιος. ὅ ἐστι διὰ χρόνου ἐκοιμήθη. Ὡς ὑπ' ὄροφον φέρω βοάν.) πινὲς φασὶν βοὴν ὑπ' ὄροφον, τὴν μὴ δυναμένην ἔκτος τοῦ οἴκου ἀκούεσθαι. ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ ὄροφον κα

τὸ ἡσυχίαν. πρόσφορος δὲ τῷ πάθει. καὶ ἡ τοῦ ῥυθμοῦ ἀγωγὴ σχηματίζουσα. λεπτὸν δὲ ἴχνος ἀρβύλης, αὐτὶ τοῦ κούφως καὶ ἐλαφρῶς πεῖται τὸν πόδα μετὰ τῆς ἀρβύλης. ἡ δὲ γραφεῖται λευκὸν ἴχνος, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. ὡς τὸ ἀργυρόπεζα θέτις. ἴχνος δὲ λέγει τὸν πόδα. καὶ ἀρβύλη ἐστὶν εἶδος ὑποδήματος γυναικείου καὶ λοῦ, καὶ βαθέος. Λευκὸν.) ἡ μὲν λευκὸν, σώφρονες σίγα σίγα. κωλέγεται κατὰ ἀντίφρασιν οὕτω. μετὰ σιγῆς μετὰ σιγῆς πεῖται τὴν ἀρβύλαν τοῦ λευκοῦ ἴχνους ἤγουν τοῦ λευκοῦ ποδός. ἡ δὲ λεπτὸν, σίζεται μετὰ τὸ σίγα σίγα. καὶ ἔχει τὸ πᾶν οὕτω. μετὰ σιγῆς δ' ἐχίδε δηλονότι. εἶτα λεπτὸν φησὶ. αὐτὶ τοῦ ἡσυχεῖν τὸ ἴχνος αὐτὶ τοῦ τὴν βάσιν τῆς ἀρβύλης. ἐστὶ δὲ ἀρβύλη εἶδος γυναικείου ὑποδήματος. Ἀλλως. μετὰ σιγῆς πεῖται τὸ λευκὸν ἴχνος τῆς ἀρβύλης. αὐτὶ προφόρως. αὐτὶ τοῦ τὴν ἀρβύλαν τοῦ λευκοῦ ἴχνους. ἤτοι τοῦ λευκοῦ ποδός. ἡ δὲ λευκὸν γράφεται, σώφρονες οὕτως. μετὰ σιγῆς δ' ἐχίδε δηλονότι. πεῖται τὸ ἴχνος τῆς ἀρβύλης ἐλαφρὸν. μὴ κτυπᾷ. μὴ δ' ἔσω κτύπος. Τιθῆται.) ποιητικῶς αὐτὶ τοῦ πίπτω. εἰσελήλυθε δὲ ἦχος κατὰ ὑπόθεσιν, ὁ ὄδον. Ἀποβαίνει.) τὸ ὁλόκληρον τούτου πυῖς φασὶν ἀπὸ προθέσεως καὶ τὸ παρὰ τῷ ὁμήρῳ οὕτως ἐκδέχονται. τυτθὸν ἀποπρογονῆς. τὸ δὲ ἴσον πίπτω μαι. ἀκὸς ὀξύτερον εἰρηκέναι τοῦ χορού. διὸ καὶ ἥλικτρα πόδι δίνης γενομένη, φησὶν. ἁ δὲ φυσικῶς δὲ τοῦτο πρῶτον εἶπεν. ἐπειδὴ αὕτη ὑπὸ τῆς φύσεως πρῶτον φωνὴ βύρηται. ἀμέλει γοῦν ἐπειδάν τι θαυμάσωσί τις παραδόξον, οὐδὲν ἕτερον ἀναβοᾷ. ἢ τὸ ἁ ἁ. τῆς φύσεως ἀκούσης πρὸς τοῦτο. εἶτα φησὶ πρὸς τὸν χορόν. τοιαύτην πέμπε φωνὴν. ὃς ἐστὶν ἦχος σύριγγος καλάμων

ικεν γυνὴ σὴν πρίαμος πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοί τε τρῶες. Αἴδ' αὖ πάρεισι.) κατὰ τὸ σιωπώμενον δ' ἔχονται αἱ γυναῖκες ἰδοῦσαι τὸν ὁρέστου πόδα ἔχει. καὶ ἰδοῦσα αὐτὰς φησίν. ὦ φίλταται γυναῖκες. δι' ἡσύχου ποδὸς. καὶ πορίασθε. καὶ μὴ κτυπῆτε. μή δ' ἔσω κτύπος. ἡσυχὴ μὲν γὰρ φιλία πρᾶξις. καὶ δύμενης. ἀλλ' ἐν τῷ ἐξευρεῖν τοῦτον, μενήσεται συμφορά.

Σίγα σίγα.) τὰ τοιαῦτα ἤδη καλεῖται ἀλλοίοσρο φα. εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ σχίσιν. τῆς παρούσης οὖν σρο φῆς τὸ κῶλα ιγ. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. ἐν φιξῆς γὰρ κεῖται νενωμένη καὶ οὐκ ἐκδιασήματος. τὸ α ἀσωμαρτητον ἐκτροχαϊκοῦ ἰθυφαλικοῦ. καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. ἐχούσης τὸν α πόδα ἀναπαιστον. τὸ β ἴαμβον τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ. καὶ δ παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ. καὶ ἰάμβου. τὸ ε ἀντιπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου α. καὶ παίωνος γ. καὶ συλλαβῆς σὺν τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἀντίπαστον ἔχει. καὶ ἰωνικὸν ἀπελάττονος. τὸ ς διάμβου τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ διάμβου, καὶ μολοσσοῦ. ἢ κρητικοῦ. τὸ δὲ γε τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον πεντασύλλαβον. τὸ η ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. καὶ παίωνος δ καὶ ἰωνικοῦ. καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ. ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ ι ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χορείων. τὸ ια ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιβ ὅμοιον. δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιγ ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν. ἐκ παίωνος δ διάμβου. καὶ κρητικοῦ. ἢ δακτύλου. ὧν τῷ τελει ἀμφοτέρων παράγραφος. Σίγα σίγα.) ῥῆμα. καὶ μὴ

τῆς φύσιν τὸ κάλλος, οὗ μοι δοκοῦσι λέγειν ὀλόγωρε. τὸ δὲ ἔσιν ἢ πάλαι γυνὴ ἢ κατὰ μορφὴν ὁμοίον τίνι. ἢ αὖ τὴ ἐσί καὶ νῦν ἢ τις καὶ πρὸ τοῦ τὰς τρίχας ἀποκόψαι καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἠλάττωται τὸ κάλλος αὐτῆς. ἢ χὴ κατὰ προαίρεσιν. ὅτι αὐτὴ ἐσί καὶ νῦν, ἥτις καὶ πρώην. ἤτοι οὐ σε σώφρονισαι. Ω φύσις καὶ κάλλος. λίαν ἦ μέγα κακὸν σὺ τοῖς ἀνθρώποις. καὶ σωτηριώδες τοῖς καλῶς κεκτημένοις καὶ ἔχουσιν. ἐδιδάχθη πῶς κατὰ τὰς ἄκρας ἀπέκοψε τὰς τρίχας. σώζουσα. χὴ φυλάττουσα τὸ κάλλος. ἐσι δὲ ἡ πάλαι γυνὴ. ἤτοι κακὴ. τυγχάνειν οὐ μετεβλήθη. ἔθεσε μισήσασα οἱ θεοί. ὅτι ἀπώλεσας ἐμέ. καὶ τὸν δεῦρον τὸν ὀρέστην. καὶ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα. φδ. πάλαιγα ἐμὶ ἐγὼ. αὗται παραγίνονται αἱ προσφιλεῖς θρίων τριαι τοῖς ἐμοῖς θρίμμασιν. ἴσως μετακινήσουσι τοῦ ὕπνου τόνδε ἠρεμοῦντα. τὸ ἐμὸν δὲ ὄμμα ἐκπεπλῆχθαι ποιήσουσι διὰ δακρύων. ὅταν ὁρῶ τὸν ἀδελφὸν μανόμενον. Εἶδε τε παρ' ἄκρας.) αὖ τί τοῦ ἴδοι τις ἄν. ὡς τὸ φάσγανον τόν πυ ἔμεναι. καὶ τὸ σῶ δοὺκ ἂν βρίζουτε ἴδης. σῶιοι δὲ φασὶ ταῖς ὁμοῦ σὺ ταῦτα λέγειν. οἱ δὲ, πρὸς τὸ θέατρον. ὃ καὶ ἄμεινον. ἐφελκυσικὸς γὰρ ἐσιν ἀεὶ μᾶλλον τῶν θεατῶν ὁ ποιητὴς οὐ φροντίζων τῶν ἀκριβολογούντων. Ως ἀπέβρισεν.) ὡς ἐν τῇ σμικρότητι τῆς αἱρέσεως. μηδὲν ἀπολείπειν τοῦ ὑγιοῦς. μὴ ᾧ τῷ κάλλει λυμήνασθαι. Η πάλαι.) ἤτοι πονηρὰ. ἤγουν τὸ αὐτὸ φρονοῦσα καὶ πρότερον, πῦτο γὰρ ἦναι δύμορφος ἐπιμελῆται. ἐλέγχει δὲ αὐτὴν ὅπου δὲ τοῖς ἁμαρτήμασι σεσωφρόνισαι. ἀλλ' ἐν τοῖς ἤθεσι μεμένηκεν. ἤγουν ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν μορφὴν, ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Πᾶσαν θ' ἑλλάδα.) τὸ καταμῆνος ἐποῦσα, ἐπιφέρει τὸ καθόλου ὡς καὶ ὅμηρος.

δ' ἄλοξ ἄχνιω. οἱ δ', κυρίως τὴν ὀχραν τρίχα φασὶ λάχνη γὰρ ἡ θρίξ, ἄχνη δὲ τὸ λεπτὸν μόριον ὁ κατέχειν τίς οὐδώσαται. οἱ ὀνειδίζειν τίς οὐσα. Ταῖς δὲ δωρεῖται χοαῖς.) δωροῦμαι τὸ παρέχω. ἀπὸ δοτικῆς εἰς αὐτοπτικὴν ἔχει τὴν σωτηρίαν. ὡς τὸ δωροῦμαί σοι χρήματα. δωροῦμαι δὲ τὸ ἐξιοῦμαι. καὶ φιλοφρονῶ. ἀπὸ αὐτοπτικῆς εἰς δοτικὴν. ὡς τὸ δωροῦμαι τὸν φίλον χάρισι λογικῶς. Τοῖντ' ἀθλίοιν τοῖν δε.) καὶ αὐτῶν μεμνηται, ἵνα μὴ δόξῃ παντελῶς λιθοκάρδιος εἶναι. ὅμως μετὰ ἀρᾶς. τὸ γὰρ οὓς ἀπώλεσε θεὸς, δοκεῖ μὲν συναχθομένην λέγειν. πανούργως δὲ ἐμφαίνει, ὅτι χὐ θεοῖς ἀπηχθομένοι εἰσὶν. οὐ γὰρ ἀπολλύει εἶπεν. ἀλλὰ ἀπώλεσεν. ὡς ἐγνωσμένης ἤδη τῆς παρὰ θεῶν δυσμενείας. Α δ' εἰς ἀδελφήν.) ἃ δὲ νενόμισαι τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα κἀμὲ ὑπάρχουσαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ποιεῖν. Αλλως. ἅπαντα ὑπάρχουσα τὰ νεκρῶν δωρήματα ἃ δικαίως εἰς ἀδελφὴν ἐκπονεῖν ἐμὴν ὑπάρχουσαν. Αλλως. ἃ δὲ δωρήματα τῶν κάτω. τουτέστι προσήκοντα τοῖς κάτω. καιρὸς ἐστὶ δηλονότι ἁρμόδιος σῴζειν ἐμὲ εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν. ἅπαντα ὑπάρχουσαν. Ω φύσις σὺν ἀνθρώποις ἐστίν.) ἐδόκουσι ἡ ἠλέκτρα τὴν ἑλένην τιμοῦσαν μὲν ἅπασι τὰς τρίχας. σῴζουσαν δὲ τὸ πρόσωπον κάλλος, ἀποστήναι πρὸς τὴν φύσιν. καὶ λέγει ταύτην εἶναι σωτηρίαν τοῖς κεκτημένοις καλῶς αὐτήν. χὐ βλαπτικὸν τοῖς μὴ οὕτως. καὶ ἡ ἑλένη φυσικῶς οὖσα κακὴ, εἰ καὶ ἔδοξε ποσῶς τὴν ἀδελφὴν θρῆνῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀποκεκοφέναι τὰς τρίχας, ἀλλὰ πανούργως τοῦτο πεποιηκέναι λέγει. ἐξ ὧν ἅπασι αὐτὰς ἐτίμα τοῦτο πεσθησαμένη. εἰ γὰρ κατὰ ἀλήθειαν ἐθρήνει, πάντα τὸν πλόκαμον ἔδει τεμεῖν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ λέγουσι

τὴς φύσιν

τῶν ὡρισμένοις πράγμασιν· οἱ οὐ καινοφορούσας· ἢ γυ-
μναζομένας· οὐμὴν ἄλλο πραγματευομένας· Ἀλλως·
τὰς νεανίσιν· οὐ γὰρ τὰς ἀγάμους ἄγαμος γὰρ καὶ ἡ ἡλέ-
κτρα· παρθένος πῶς ἐστιν ἥτις ἀμίγης· καὶ ἁρπασθεῖσα·
ἢ πάλιν κακουόως, οὐ παρθένον θέλεται βούλεται τὴν ἡ-
λέκτραν· ὅπου οὐκ ἐπείθη αὐτῷ· καὶ μὴν·) ἀσπασμοὶ ἡ
τὰς ἀναστροφὰς τῆ τεθνηκυία· Ορθῶς εἶπεν· πέπο-
μαί τι ὦ κόρησοί· καὶ πέμψω τῇ θυγατέρα· οὐ γὰρ καὶ
λῶς λέγεις· ὦ τέκνον δόμοιον ἐξελθὲ ἔμπροσθεν τῶν δό-
μων· καὶ λάβε σὺ ταῖς χερσὶ τὰς δὲ τὰς χοὰς· καὶ τὰς
ἐμὰς κόμας· ἀπελθοῦσα ὡς τὴς τάφου τῆς κλυταιμνή-
στρας, ἄφθονα τὰ μελίκρατα τοῦ γάλακτος· ἤτοι τὰ ἀπὸ
μέλιτος· καὶ γάλακτος κεκραμένα· τὸ ἄκρατον τε τὸ οἴνω-
πὸν· ἤτοι τὸ λειπότατον τὸν δὲ οἶνον· καὶ σᾶσα ὦσα τοῦ ἀ-
κρου χώματος· ἤτοι ὧν τοῦ ἄκρου τοῦ τάφου, λέξον τοί
δε· ἡ ἀδελφὴ ἡ ἐλέγη δεξοῦται σε ταῖς δὲ ταῖς χοαῖς,
φόβῳ ὑπὸ τοῦ φόβου τοῦ προσελθὸν ἡς τε σὴν μνῆμα-
φοβουμένη τὸ ὄχλον τῶν ἀργείων· παρακάλει δὲ αὐτὴν ἔ-
χειν γνώμῃ ὑμενῆ· καὶ πρᾶξαν ἐμοί τε καὶ σοί· καὶ τῷ πα-
σει τῷ ἐμῷ· τοῖ γε ἀβλίσιν τοῖν δε· ἥκουν τῷ ὀρέστη· καὶ τῇ
ἠλέκτρα· οὓς ἀπώλεσεν ὁ βίος· ἤτοι ὁ ἀπόλλων· ἃ δὴ καὶ
ρὸς σῶμά δ' ἵσος δηλονότι σπείρειν ἡς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, δῶ
ρήματα τῶν νεκρῶν, ἄπαντα τὰ ὑπὸ γῆν· ἄπειμι δ' ὦ τέκνον
μου· ὦδε· καὶ δοῦσα χοὰς τῷ τάφῳ, λίαν τάχιστα
μέμνησο τῆς ἡς τοῦ πίσω ὁδοῦ, Οἰνωπόν τ' ἄκρατον)
τὸν λειπότατον οἶνον λέγει· ἢ ἄκρατον λέγει· οἱονεὶ κο-
ρυφαῖον· ὅταν γὰρ ἐπιχέηται ὁ οἶνος τῷ ἐμέλιτος· καὶ
γάλακτος κράματι, ἐπιπολάιος κεῖται· Αλλως·
ἐμφανῶς τὸ τοῦ οἴνου διαφυλῇ ῥύσιν, διὰ τῆς ἄκρης
ἐσήμανε· τοῦτο δὲ ὦν τῶν κυμάτων ἐρεῖται· ἀποπέμ-

βεμιτον. ἀντὶ τοῦ οὐ δωατὸν ἔρχεσθαι πρὸς τὸν φιλοῦ
μενον τάφον, οὐκ εὐκαίρως παρέρμησάζεται ἡ ἡλέκτρα·
καίτοι πρὸ ὀλίγου φάσκουσα ἐλπίδα ἔχειν ἐς τὸν με
νέλαον· ἡ μὲν οὖν εὐφώτησις ὁλόχος, μετριώτερός ἐν
σιν ἐὰν δὲ ἔπρως, ἀνάπικρος εὐαχὴς καὶ μὴ ἀξίαν οὖσαν
προσπελάζειν τῷ τάφῳ τὴν ἑλένην ἀποδείκνυσι· διὰ τὰ
πεπραγμένα αὐτοῖς τοῖς φίλοις. Δῆξαι χθ.) οὐ θε
μιτὸν δηλονότι· αἰαχύνομαι χθ δῆξαι τὸ σῶμα αὐτὶ
τοῦ ἐμαυτὴν, τοῖς ἀργείοις. Οἰκτίρε.) οἰκτὶ τοῦ χρόνε·
αὐτὶ τοῦ μόλις πανῶ φρονῆς δ'. τότε ἀφῆσα τοὺς
δόμους αἰαχρῶς. Ορθῶς ἐλέξασ.) ἀληθῶς ἔπαες. οὐ
λέγεις δὲ προσφιλῶς ἐμοί. Αἰδῶς δὲ.) τὶς δὲ δὴ αἰ
δὼς ἔχεισι ἐς τοὺς μυκιωαίους; αὐτὶ τοῦ τίνα αἰδὼ
ἔχεις ἐς τοὺς μυκιωαίους. Διὸ οἰκα.) τοὺς πατέρας τ
νεκρῶν τ πεσόντων ὑπὸ τῆ τροίᾳ. Δεινὸν χθ ἀργη.)
δεινὸν χθ αὐτὶ τοῦ χαλεπῶς αἰαβοᾶ καὶ αἰακρύπτη
τῷ ἀργη. αὐτὶ τοῦ τοῖς ἀργείοις διὰ σόμα. ἤτοι διὰ τ
σομάτων ἁπάντων. τὸ αἰαβοᾶ προσώπου ἐσὶ δοτέ
ρᾳ παθητικῆς διαθέσεως. αὐτὶ τοῦ καταβοᾶ. ὁ δ' νοῦς.
δεινῶς χθ διὰ τοῦ σόματος τ ἀργείων αἰαβοᾶ. Σὺ
γὰρ.) σὺ δὴ λύσασα τὸν φόβον, δ'ος ἐμοὶ χάριν. Οὐκ
αἴ. δωαίμιν βλέψαι ἐς τ τάφον τῆς μητρός. Αἰσχρόν
γε μέν τοι, ὅμως ἀπριπὶς καὶ ἄχνημον τὰς δουλίδας
φέρειν τάδε. Τί δ' οὐχὶ θυγατρός· διατί οὐ πέμπεις τὸ
δέμας τῆς ὁμιόγνης πθιφρασικῶς· αὐτὶ τοῦ τ ὁμιό
γνιν. Εἰς ὄχλον ἔπεσεν.) οὐ καλόν ἐσι δηλονότι τοῖς παρ
θένοις βαδίζειν ἐς τὸ πλῆθος· ἔποι τίς· τί οὖν ταῖς πε
λάταις τοῦτο καλὸν, ἐσιν οὖν ἐπεὶ ὅτι σὺ παρθένος ὠθοῦ
σι γυμνάζεσθαι αἰγωνίκου· καὶ παρθένοι· ὥστε δέ σοι
μὲν παρθένοις ἐς ὄχλον ἔπεσεν, οὐ μὴν καθόλου· ἀλλ'

σεδρία τοῦ ἀδελφοῦ. Προεδρία ἡ προτίμησις. καὶ ἡ πρώτη καθέδρα. προσεδρία δὲ ἡ ἐπίμονος καὶ διηνεκὴς ἀχολία. Ἀλλως. τοῦτό σοι φησὶ πειθήνιω, ὅ μὴ ἀπαχολήσῃ με τῆς προσεδρίας τοῦ ἀδελφοῦ. τοῦτ ἔστιν ἐμὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζεμε τοῦ ἀδελφοῦ, οὐ πείσομαι. ἐὰν δὲ οὐ χωρίζῃ, πείσομαι. ἢ ὅτι παντελῶς ἀπαρνεῖται τὴν ὑποχρησιν. τοῦτ ἔστιν οὐ πείθομαί σοι. ὅτι ἄχολος ἐμὶ τῇ προεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. ἴγ ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. οἱ δὲ λέγειν φασὶ τὸ μὴ. ἴγ ἢ ἐρωτᾶν. ἴγ ἢ πείθομαί σοι ὅτι μὴ ἄχολος ἐμὶ τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προεδρίᾳ. ἄχολος γάρ ἦν. πῶς σοι φησὶ πειθῶ ἀχολουμένῃ τῇ νοσοκομίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. ἴγ ἢ ὡς ἀχολοῦμαι ἄχουσα. ἴγ ἢ σχηματικόν. Βούλει.) βούλει ἀπελθεῖν πρὸς τὸν τάφον τῆς ἀδελφῆς μου; ἄρ πλούσιον αὐτῇ διαλέγεται, ὅτι μᾶλλον δεῖται αὐτῆς. σὺ ταῦθα δὲ παραφυλάττεται. καὶ μητρὸς ἐπεῖν σῆς. ἵνα μὴ δόξῃ ὀνειδίζειν αὐτῇ, δεῖ γάρ εἶναι κολακευτικὸν τὸ λεγόμενον. Τῆς ἐμῆς μητρὸς κελεύεις τίνος χάριν. ὧν μητέρα αὐτὴν ἐκάλεσε δεικνῦσα ὅτι οὐδὲ τὴν πρώτην λοιδορίαν προσήκατο. καὶ τάχα διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐχθρᾶς μητρὸς, παραιτεῖται τὴν αἴτησιν. ἀλλ ἡ μὲν κολακεύουσα συγγενικῷ ὀνόματι ἐχρήσατο. ἡ δὲ παραιτουμένη τὴν κολακείαν, ἔπε μητρὸς τῆς ἐμῆς.

Κόμης ἀπαρχὰς.) φέρουσα ἀπαρχὰς τῆς κόμης. καὶ χοὰς. καὶ θυσίασ ἡμᾶς. Ἀπαρχὴ ἐλέγετο οὐ μόνον τὸ πρῶτον τῇ τάξει. ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον τῇ τιμῇ. ὅθεν καὶ ἀπαρχὰς καρπῶν προσῆγον οἱ παλαιοί. καὶ ὠνόμαζον. τὰ κράτιστα ἐκλεγόμενοι. κατα χρῆσιν δὲ καὶ τὰς θυσίασ ἐτέλουν ὧν τοῖς πεθνεῶσιν οἱ παλαιοί, καὶ ἀπαρχὰς ἐκάλουν. Σοὶ δ' εὐθεμίτου.) σοὶ δὲ οὐχὶ

τι σὸς· ἡκότως οὖν καὶ αὐτὴ ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς ἀὐπνον δυσδαιμονίαν· καὶ τὴν ὀρίσου νόσον· τ ἀπώλεσαν ὃ δι' ἑνὸς ἐδηλώσεν ὀνόματος· καὶ ὀρίσης χῆ κρινόμενος ὧδε τὴν τοῦ πατρὸς κατέφυγε φιλότητα· Ω ἐλέυη τὰ λέγοιμι σοι, ἄγε ἤ τις σὺ παροῦσα ὁρᾶς· τὸν γόνον ἤτοι τοὺς παῖδας τοῦ ἀλαμέμνονος σὺ συμφορᾶς· ἐγὼ μὲν ἄὐπνος παννύχιος βλέπω, αὐτὶ τοῦ παρακάθημαι ἀθλίῳ νεκρῷ· νεκρὸς χῆ οὗτος χάριν μικρᾶς αὐπνοῆς· τουτέστιν ἐγγὺς ἐστὶ νεκροῦ, διὸ σμικραν ἔχει πνοήν, τὰς τούτου δὲ δυσυχίας οὐκ ἀνεδίζω· σὺ δὲ ἢ μακαρία· μακαρίος τε ὁ σὸς πόσις μενέλαος· ἥκετε ἐς ἡμᾶς ἀθλίως δυσυχήσαντας· Πόσον χρόνον·) ὦ πόσον δὲ χρόνον πεπῶκώς κεῖται, ὅ δὲ σὺ τοῖς δυσμενέσι· Ἀφ' οὗ καιροῦ διεπράξατο τὸν τῆς μητρὸς φόνον· Ἐξ οὗπερ αἷμα·) οὐ πρὸς τὴν πρῶτην ἀπεκρίνατο· ἡ μὲν χῆ ἤρετο ἀπὸ ποίου χρόνου νοσεῖ· ἡ δὲ ἔφη ἐξ οὗ τ μητέρα ἀνῆλε· τοῦτο ὃ πάλιν ὁμοίως ἀθλιόν ἐστι τῇ ἐλένῃ· Αἷμα γενέθλιον·) γενέθλια πᾶσα ἡ σὺγεννήσεως πρὸς πλουμένη ἑορτή· ὥσπερ γαμηλία ἡ σὺ γάμου· καὶ ἐγκαίνια ἡ σὺ ἐγκαινισμοῦ· κατὰ ταὐτὸ λέγεται· καὶ κρόνια ἡ ἑορτὴ τοῦ κρόνου· καὶ διάσια ἡ τοῦ διός, καὶ παλλάντια ἡ τῶν παλλάντων· καὶ ἕτερα· σὺταῦθα δὲ γενέθλιον αἷμα λέγει, αὐτὶ τοῦ μητρῷον· ἀπὸ τῆς γεννήσεως μετάγων τὸν λόγον· ὧδε τὴν αὐτίαν τῆς γεννήσεως· ἤτοι τὴν μητέρα· Ω μέλεος· ἄθλιος οὗτος ὅτι τὴν μητέρα ἀνῆλε· κἀκείνη ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνῃρέθη μελέα τυγχάνει· τὸ δὲ ὡς αὐτὶ τοῦ πῶς· ἢ ὅπως· Πρὸς θεῶν·) ἕνεκα τῶν θεῶν καταπειθήνης ἂν ἐμοὶ κατάπω παρθένε; Ὡς ἄσχολός με·) λίαν ἄσχολος ἐμαὶ σχολῆς ἐσῳκημένη· ἀσχολοῦμαι ἤτοι πρὸσεπῶμαι τῇ πρό-

μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου· πῶς σύ τι ὦ πάλαιν' ἔφυς
δηλονότι· κατὰ κοινοῦ ὁ σός τι κασίγνητος ὀρίσης· οὗ-
τος ἔφυ κἠγένετο φονεὺς τῆς μητρός· τοῖς προσφθέγ-
μασι γάρσου, ἡγοῦν τῇ πρὸς σὲ ὁμιλίᾳ οὐ μιάνομαι.
σὺ δ' ἀπεκτόνασα τὸ φόνου ἕνεκ τὸν ἀπόλλωνα· κἀστοι θρίωῦ τὸν
θάνατον τῆς κλυταιμνήστρας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς· ἣν ἀφ'
οὗ ἔπλευσα πρὸς τὴν Ἴλιον· ὅπως δὲ κἠπῶς ἔπλευσα,
ἀπὸ μῦθος θέασ', οὐκ εἶδον· σοὶ δὲ τῆς ἀδελ-
φῆς, θρηνῶ τὰς τύχας· καὶ τὰς δυσυχίας· Ἰσέον δὲ
ὅτι ἡ αὐτὴ ἠλέκτρα παρ' ὁμήρῳ λαοδίκη θύρηται· ἣ καὶ
τὰ τρόπον δίωνυμίασ' ἠλέκτρα ἐκλήθη· διὰ τὸ κατ' ὄ-
μμ' ἠλεκτρῶδες, καὶ χρυσοειδές· ἢ κατὰ λόγον τι
νὰ σκώμματος, διὰ τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μῆναι,
χόλῳ κλυταιμνήστρασ'· ὁ δὴ καὶ εὐριπίδης νῦν παρ-
ρίσησιν· σὺ τῷ παρθένε δὴ μῆκος· Ελέγν·) πρὸς
πάσασ' τὰς ὕβρις αὐτίκειται τὸ ἐλέγν· ὅθεν καὶ χιά-
ζεται ὁ σίχος· σεσημείωται γὰρ τὸ ὄνομα τῆς ἑλένης·
ἀναίπεται δὲ ὅπ πονηρῶς κερτομεῖ πωθανομένη πρὸς
ὧν παρεῦσα ὁρᾷ· Αλλως· τὸ ἐλέγν τί σοι λέ-
γοιμ' ἂν βαρυνομένου ἤθος δηλοῖ κατὰ τοὺς πα-
λαιοὺς· ἡ γὰρ τοῦ κυρίου ὀνόματος χρῆσις, ποτὲ
μὲν βαρύτητος ἐσιν ὡς σὐταῦθα· ποτὲ δὲ ἀφειλήσασ'
ὡς παρ' ὁμήρῳ· σὺ τῇ ζ ῥαψῳδία· ὡς ἀπὸ τῆς αὐ-
δρομάχης· ἕκτορ· ἀταρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ· ἠδὲ πότνια
μήτηρ· Τίσοι λέγω·) τί χρέα δηλήσασθαίσοι ἄ π
να ὁρᾷς· τί δὲ ὁρᾷς, σὺν συμφορᾷς τὸν ἀγαμέμνονος λό
γον· δηλον δὲ ὅπου τὴν ὀρέσῳ μόνον λέγει, ἀλλὰ καὶ
ἑαυτὴν ἀγαμέμνονος γόνον· πρὸς τῶν δύο γὰρ καὶ ἡ ἑλέ-
γη ἐπύθετο λέγουσα· πῶς ὦ πάλαιν σύ τι κασίγνητος

ἔξης μακρὸς δὲ ὁ μῆκος χρόνου παρθένε ἠλέκτρα. εἰ δέ τι τοῦ ὦ πολυχρόνιε παρθένε. ἤτοι πολλῶ χρόνῳ παρθενευομένη. τοῦτο δὲ καὶ ὑβρίζουσα αὐτὴν φησίν, ὡς αἰτίαν ἔχουσα. καὶ διὰ τοῦτο μὴ γαμουμένη. παρεμφαίνει ὃ διὰ τοῦτον ὅπ βουλοιρίασ' νομίζει τέλος τὸν γάμον.

Φονδὺς ἔφυ.) δέον ἔφυτε εἰπεῖν. ἐπειδὴ καὶ ἀμφότεροι τὸν φόνον ἠργάσαντο. ἡ μὲν, βουλθυσαμένη. ὁ δὲ, πράξας. ὁ δὲ ἐπῶν σύγε κασίγνητός τε σὸς, πρὸς τὸν ὑρέστω ἀπέδωκε. διὰ μὲν τοῦ συμπαραλαβεῖν ἀμφοτέρους δηκνύων βουλθυσαμένους τὸν φόνον. διὰ δὲ τοῦ ἔφυ, μόνον τὸν ὀρέστω ἠργασμένον. ἢ οὕτω δέον εἰπεῖν. πῶς ἔχετε ὦ τάλαινα σύτε. καὶ σὺ γνήσιός τε σὸς τλήμων ὀρέστης. ὁ δὲ, τὴν ὁρμὴν τῆς προτάσεως, ἤτοι τὸ ἔρχετε ἐάσας, ἐπειδὴ ὀρέστης ἐφόνθυσε τὴν μητέρα, πρὸς τοῦτον τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο. ἀγνοοῦντες δέ πνες τὸ ὅδε αὐτί τοῦ ὅς τις φασίν. ἔστι δὲ ὅδε διὰ μέσου δηκτικόν. Οπως δ' ἔπλθυσα.) διὰ μέσου ταῦτα. ἤγουν ὁ τρόπος δὲ τοῦ ἐμοῦ ἀπόπλου ὑπὸ δυσυχίας ἦν θεομανίας. Εἰς φοῖβον.) καὶ τοῦτο πανούργως. ἀναμάρτητον γὰρ τὸ θεῖον ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς, ὡς καὶ τῶν φθονδομένων αὐτῶν τοῦ ἀπόλλωνος. Ηνέπει πρὸς ἴλιον.) ἦν οὐκ εἶδον ἀφ' οὗ εἰς τὴν ἴλιον ἔπλθυσα. διὰ μέσου γὰρ τὸ ὅπως ἔπλθυσα. εἶπε ὥσπερ αἰτίαν λέγουσα τοῦ πλοῦ, θεομανὴς πότμῳ φησί. αὐτί τοῦ ὑπὸ ἐμαρμένης μανεῖσα. ἢ μοίρα θεοῦ μανεῖσα. Αλλως. ἦν οὐκ εἶδον ἀφ' οὗ πρὸς ἴλιον ἔπλθυσα. εἰ δὲ θέλεις γνῶναι ὅπως ἔπλθυσα, γίνωσκε ὅτι θεομανὴς πότμῳ. κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν. ὑπὸ βίας δαίμονός τινος ἦχθαι εἰς τροίαν φησίν. Ω παῖ κλυταμνήστρας.) ὦ θύγατερ τῆς κλυταμνήστρας. καὶ τοῦ ἀγαμέμνονος παρθένε ὦπ

κτονήσαν τας· μήτε προσαγορεύειν. Κυρία δὲ ἡ τοι
ωρισμένη· καὶ κεκυρωμένη ἤδη ἡμέρα· ἐν ᾗ ἐξοίσει
ἡ πόλις τῶν ἀργείων τὴν ἀποφασιν· ἐπὶ πρέπει βαγεῖν ἡ
μᾶς ἐν πετρώμασι λιθοβολησίμως· ἢ ξίφος ἀκονήσαν
τάς πυας βαλεῖν τῶν τοῦ αὐχένος ἡμῶν ἀνηλούπ· ἔχομεν
δὲ δή πυας ἐλπίδας ὥστε μὴ θανεῖν· ἥκει γὰρ ἀπὸ τῆς
τροίας ὁ μενέλαος εἰς τὴν μὴν τὴν ἑαυτοῦ· ἀνηλούπ εἰς
τὴν πατρίδα· τὸν λιμένα δὲ τὸν ναύπλιον· τὸν ἀπὸ τη
γὸς ναυπλίου οὕτω λεγόμενον, διασώσας κάπη· ἐν ἐλι
μένι σι τῷ ἀγιαλῷ· ὦ πολὺν χρόνον ἐκ τῆς τροίας
πλανηθείς· τὴν δὲ πολλῶν στεναγμῶν αἰτίαν ἑλένιν,
προέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον τὸν ἡμέτερον· ἐπὶ πρήσασ
νύκτα· ἵνα μήτις ἰδὼν πορθουμένην κατὰ τὴν ἡμέραν
σὺν οἱ παῖδες ἀπέβαινον ἐν τῇ τροίᾳ, λιθοβολήσῃ αὐ
τὴν· ἔξι δὲ ἔσω κλαίουσα τὴν ἀδελφὴν· καὶ τὴν δυσυχῆ
σαν τῶν δωμάτων· ἔχει δὲ δή πυα παραμυθίαν τ βλί
ψεων· ὦ γὰρ ὁ μενέλαος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγαγὼν ἐλ
λίπε κατὰ τοὺς οἴκους ὅτε ἔπλει εἰς τὴν τροίαν· τῇ ἐρ
μιόνῃ δὲ μήτε μητρὶ παρέδωκεν ἀνατρέφειν, τὴν παρθένον
λέγω τὴν ἑρμιόνην, ὦ ταύτῃ χαίρει· καὶ ἐπικλίνεται τ
δυσυχιῶν· βλέπω δὲ πᾶσαν ἐπιλθυσιν, πότε ὄψομαι
τὸν μενέλαον ἥκοντα· ὅπ κατὰ τὰ ἄλλα ἐπ' ἀσθενοῦς
ῥώμης ὀχούμεθα· καὶ φοβόμεθα· ἐὰν μὴ σωθῶμεν καὶ
τά πα παρ' ἐκείνου· ἄπορον χρῆμα ὑπάρχει ἀνηλούπ
ὁ δόμος ὁ δυσυχῶν· Ω παῖ κλυταιμνήστρας·) τοῦ πρὸ
τήκοντος ἤθους ἐξέπεσεν ὁ θυρπιδης· νῦν γὰρ πρῶτον
ἀλλήλας βλέπουσι· καὶ ἄνθρωπ πάνυ· οὔτε ἀσπάζονται
ἀλλήλας· ἅμα δὲ δυσωπῆ τὴν ἠλέκτραν· καὶ λυπεῖ ὑ
πομιμνήσκουσα τοῦ τῆς κλυταιμνήστρας ὀνόματος· ὦ
προσαπουσα· ἀκολούθως δὲ καὶ τόδε διαπεπραγμένον· τὸ

προησεπορθυομένω. καὶ τὰ λάφυρα προησπορθυόμενα. ἀρρήτως γὰρ αὐτῶν νυκτὸς ἀπεσάλθαι φησί. τὰς δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἡμέρᾳ ἐκτελῆται. Συμφορᾶς τε δ᾽ ὡμάτων.) συμφορὰ οὐ μόνον ἡ δυσυχία. ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλθυσις. ὡς ἔχει τὸ τοῦ σοφοκλέους. καὶ πῶ συμφορᾶ γε νῦν βέβως, ἔρπει δὲ κρυον ὀμμάτων ἄπο. Φοίβου δ᾽ ἀνδικίαν.) τοῦ δὲ ἀπόλλωνος κατὰ τί πρέπει κατηγορεῖν ἀδικίαν. πείθει γὰρ αὐτὶ τοῦ ἔπεισε τὸν ὀρέστην κτεῖναι τὴν μήτερα. ἢ τις ἐλέγχησεν αὐτόν. πρᾶγμα δηλονότι προσάξασ᾽, οὐ φέρον πρὸς ἅπαντας δύκλειαν. καὶ καλλιῶ φήμιω. ὅμως δὲ ἀπέκτεινε πειθὼς τῷ θεῷ. καὶ ἐγὼ μετέχον τοῦ φόνου, καθάγνωὴ. τουτέστι σωεβούλθυσα. ὁ πυλάδης δὲ, μετέχε τοῦ φόνου δηλονότι. ὃς σωὶ πραξεν ἡμῖν τάδε. Εὐτδύθεν.) ἤτοι ἐξ ἐκείνου σωτικὴς. καὶ συμμιγὴς ὁ τλήμων ὀρέστης. νόσω ἀγρίᾳ. ἤτοι μανίᾳ, νοσεῖ. Ο δὲ.) αὐτὶ τοῦ ὃς δὴ πεσὼν εὐ κοίτη κεῖται. ὁ φόνος γὰρ τῆς μητρὸς ἐλαύνει. καὶ τεράσεσι αὐτὸν. μανίαισιν. ὑπὸ μανιῶν τῶν ἐρινύων δηλονότι. αἰδοῦμαι γὰρ ὀνομάζειν καὶ λέγειν θεὰς δυμενεῖς. ἃς. τὰς ἐρινύας δηλονότι. αἳ παράκουσι τὸν δι᾽ ἀφόβου. ἕκτον δὲ ἦμαρ τόδ᾽ ἐσὶ δηλονότι. ἑξάτου σφαγὰς. καὶ διὰ σφαγῆς θανοῦσα ἡ μήτηρ ἐκαθκόρθη τὸ δ᾽ μασ᾽ διὰ τοῦ πυρὸς. δι᾽ ὧν ἡμερῶν, οὔτε τροφὴν ἐδέξατο διὰ τοῦ λαιμοῦ. οὐ λουτρὰ ἔδωκε τῷ σώματι. ἤτοι οὐκ εὐ ψατο. Κρυφθὲς δὲ ἴσως τῶν ἱματίων, ὅταν μὲν κρυφθῇ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς νόσου. ἐμφρὼν γενόμενος δηλονότι, δακρύει. ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς κοίτης, πηδᾷ. καθὰ πῶλος ἀπὸ ζυγοῦ δρομαῖος. ἢ τοξότης. ἐκυρώθη ἢ τοῖς ἀργείοις (τὸ πδιέχον αὐτὶ τοῦ πδιεχομένου) μήτε εὐ οἴκοις. μήτε εὐθυσίαις, δέχεσθαι ἡμᾶς πυὰ. μητρὸς

ἀγωνίσμασιν. Τροχηλατεῖ.) καταπήγη. μετὰ τοῦ τροχοῦ. καὶ ἁρμάτων ἐλαύνει. Ἐξότου σφαγαῖς.) καὶ ὅμηρος. ἤτοι ὃ τὸν κτείνας, δαὶ νυτείφον ἀργείοισιν. αὐτῆμαρδὲ οἱ ἦλθε. Καθήγνισαι.) καθωσίωται. κέκαυται. ἁγνίσας γὰρ ἐκάλισε τὴν δίκην πυρὸς φθορὰν τοῦ σώματος. Καθήγνισαι.) κεκάθαρται. πάντα γὰρ καθαίρει τὸ πῦρ. καὶ ἁγνὰ δοκεῖ εἶναι τὰ καιόμενα. τὰ δὲ ἄτεφα, μεμιασμένα. Ὧν οὕτε.) ἀφ' ὧν. ἢ ἐξ ὧν ἐξ ἡμερῶν οὐκ ἔφαγεν. ἐμφαίνει δὲ, ὡς προσλοιχθὴν μὲν αὐτοῦ τῷ σώματι τροφὴν. ἀλλὰ καταπιεῖν οὐκ ἐδυνήθη. Ἔδοξε δ' ἀρχῇ.) φανερὸν ὅτι ἐν ἀρχῇ ὑποκειται ἡ σκιὴ τοῦ δράματος. ὅμηρος δὲ ἐν μυκήναις φησὶ τὸν βασιλέα ἀγαμέμνονος. ἐπεὶ χορὸς ἦ κῶμος ἐμφανὴς ἦν, ἐν λακεδαιμονίᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔδοξε δ' ἀρχῇ τῶν δὲ μὴ θέμις εἴργειν δόχεθαι. πρὸς δὲ τὸ πῦρ οὐδὲν ἄντα πέδωκεν. ἐξῆθεν οὖν ἀκουστέον τὸ ἐναύειν. καὶ ἔστι σχῆμα ἀττικὸν μὴ πυρὶ ἐναύειν ἀντὶ τοῦ μὴ τὸ πυρὸς ἐναύειν. οὐ γὰρ τὸ δέχεθαι πρὸς τὸ πῦρ λητέον. Ἢ φάσγανον.) κέκριται φησὶν ἡμᾶς πεπλυθῆναι. πότερον δὲ ξίφει. ἢ λίθοις βληθέντας, σήμερον κρινοῦσι. Ναύπλιον.) ναύπλιος ἀρχαῖος ἀνὴρ, ναυπηγὸς ἐμπειρος λιμένα κατασκευάσας ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκάλεσε ναύπλιον. ὧν δὲ υἱὸς ποσειδῶνος καὶ ἀμυμώνης. ἢ ὅτι ἐν λιμνῶνι διέτριβεν. ἐκ τούτου ὁμώνυμος αὐτῷ ὁ λιμήν. Ἐκ πλειρῶν πλάτη.) ἤτοι τὴν ὁδὸν διαπερακὼς, τοῖς κώπαις προσορμίζεται τοῖς ἀκταῖς. ὑπὸ δὲ τῶν πλατῶν τὰς ναῦς σημαίνει. Πλάτη δὲ τὸ πλατὺ τῆς κώπης. ὁμοιοῦται εἰς τὴν θάλασσαν. Μήτις ἐπισθόν.) οὐκ ὀρθῶς γὰρ ποιοῦσιν αὐτὴν τῶν ὑποκριτῶν

νηκε τοῦ φόνου ἡ Ἠλέκτρα ὡς καὶ Ὀρέστης φησί· σὺ μὲν γὰρ ἐπῴδυσας· τὰς δ' ἄρας αἱ μοι· ζητεῖται δὲ τί ἦν ποτε ἀνώτερῳ παρθένον ἑαυτὴν εἰρηκυῖα, ὅπου φησίν, ὦν δ' ἔκαπαρθένῳ λέγειν οὐ καλόν· ἐνταῦθα γοῦν ἑαυτὴν λέγει· λεκτέον δὲ ὡς οἱα δὴ γυνὴ πρὸς τὸ θηλυκὸν γένος σκοπουμένη, ὡς οὐδὲν μὲν ἔπραξεν· ἀλλὰ τοσοῦτον, ὅσον ἂν γυνὴ τις φράσειεν. Οἱα δὴ γυνὴ·) ὡς γυνὴ συμβουλεύσασα· παραβαρύνασα· ὑπομνήσασα τοῦ πατρὸς, οὐχὶ αὐτὸς χεὶρ γέγονε τῆς μητρὸς· ἀλλὰ λόγοις παρώρμησε κατ' αὐτῆς τὸν ἀδελφόν· τάχα δὲ διὰ τοῦτο οἱα δὴ γυνὴ, παρωνειδίζει τῇ μητρί· ἐκείνη γὰρ αὐτὸς χεὶρ γέγονε τοῦ ἀναιρεθέντος, οὐ κατὰ γυναῖκα. Πυλάδης βοᾷ.) φῶκου παῖδες, κρίσεως· καὶ πανοπεύς. Τούτων ὁ κρίσεως ἔκτισε τὴν νῦν κίρραν, τό τε κρίσαιον καλουμένην· καὶ παῖς αὐτῷ ἐξ Ἀντιφατείας τῆς ναυβόλου, Στρόφιος ἐγένετο· οὗ ἀσυδάμεια· καὶ Πυλάδης ἐκ κωνδραγόρας τῆς ἀδελφῆς ἀναιρεθέντος. Ονομάζειν.) ὀνομάζειν γὰρ αὐδοῦμαι θεὰς τὰς ὀργυάς· οὐκ ὀνομάζουσι δὲ, ἀλλ' ὑφημιζόμενοι, θεὰς ἢ εὐμενίδας καλοῦσιν· ὀνόματα δὲ τῶν ἐριννύων· πισιφόνη· μέγαιρα· καὶ ἀληκτώ.

Ἄλλως. ὀνομάζειν γὰρ αὐδοῦμαι θεὰς εὐμενίδας· τουτέστιν εὐλαβοῦμαι λέγειν, ὅτι αἱ εὐμενίδες. ἤχουσι αἱ ὀργυῖαι ποιοῦσιν αὐτὸν μαίνεσθαι· αἱ τοῦτον ἐξαμιλλῶνται καὶ ἐλαύνουσιν ἐν φόβῳ· εἰσὶ δὲ τὸ σχῆμα κατὰ παράλειψιν· ὃ γὰρ ἠυλαβήθη λέγειν, εἰρηκεν. Ἄλλως· αὐδοῦμαι τὰς εὐμενίδας λέγειν θεὰς· ἀντὶ τοῦ εὐλαβοῦμαι λέγειν αὐτὰς ἔγγαια τοῦ θείου γένους· ὡς κακῶν παρεκτικάς· Εἶπε δὲ τὸ ἐξαμιλλῶνται, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐν γυμνασίοις ἄνω καὶ κάτω σφέρονται τοῖς

χήσαν ἀγρίαθου. ἢ τὸν ἄνομον ἀγρίαθου γάμον. οὗτος γὰρ
ἰωπᾶς πελοπίασ τῆς θυγατρὸς ἱερόπιδος. δίης ἐν
ποιήσειν αὐτὸν θυέσης. Ἐδωσε δ' οὖν γιν.) δώσχησεν
αὐτὸν τὸν θυέσταν ὁ ἀτρεὺς. τὰ τέκνα αὐτοῦ δηλονότι ἀν
ἀποκτείνασ. ἀπὸ τοῦ ἀτρέως δὲ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ δυσν
χίασ σιγῶ, ἔφυ ὁ κλεινὸς ἀγαμέμνων. κλεινὸς μὲν ὡς
ὑπερ τῆς ἑλλάδος εἰς τροίαν στρατεύσασ. ἐδὴ κλεινὸς,
ὡς ἀθλίως ἀποθανὼν. καὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὑποσάσμοι
χήσαν. Ο μενέλεως τε ἀπὸ μητρὸς κρητικῆς τῆς ἀε
ρόπης. εἰς γυναῖκα δὲ ἔλαβεν ὁ μὲν μενέλαος, τὴν ἑλέ
νην τὴν μισουμένην ὑπὸ τῶν θεῶν. ὁ δὲ ἀγαμέμνων ὃ
ἄναξ, τὸ λέχος τῆς κλυταιμνήστρας, περιφρασικῶς
αὐτὶ τοῦ τὴν κλυταιμνήστραν. τὸ ἐπίσημον καὶ διάν
δηλον διὰ τὸν φόνον δηλονότι τοὺς ἐλλήνασ. ὧ ἀγα
μέμνονι παρθένοι μὲν τρεῖς ἐγεννήθησαν ἐκ μιᾶς ἀνο
σιωτάτης μητρὸς. χρυσόθεμις. ἰφιάνεια. καὶ ἐχωὴ ἡλέ
κτρα. ἄρσην δὲ ὀρέστης. ἣν τὴς κλυταιμνήστρα προβαλοῦ
σα. καὶ προικρύψασα τὸν ἄνδρα ἐν ἱματίῳ κυκλώσα
ρεῖ μὴ ἔχοντι δι' ἐξόδου, ἔκτεινεν. ὧν δὲ χάριν ἔκτεινε
δηλονότι, οὐ καλὸν ἐσὶ παρθένῳ λέγειν. τοῦτό σιγᾶ μοὶ
τῇ παρθένῳ. ἀφίημι τοῦτο ἀσαφὲς καὶ ἄρρητον σκοπεῖ
σθαι ἐν τῷ δήμῳ. Φοίβου δ' ἀδικίαν.) ἐν ἤθει ταῦτα.
φησὶ μὲν γὰρ οὐ κατηγορήσειν τοῦ θεοῦ. ὅμως γε μὴν ὕσε
ρον ὑπορραθήσασα κατεβοᾶ ἀπόλλωνος. ᾧ δίων ἐδό
κει μὴ κατ' αὐτοῦ λέγειν, διὰ τούτων ἐλέγχεται αὐτοῦ
κατηγοροῦσα. τὸ δὲ ἀκόλαστον ἴσως. ὁ δὲ ἀπόλλων, οὐκ ἄδη
κος μέν, ὅμως πείθει ὀρέστην ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα. πρὸς
θυχάπαντας ἢ τὴν δυκλείαν φέρει ἡ ῥῆσις, ἐπειδὴ οἱ
μὲν, ἐπήνεσαν αὐτὴν οἱ, οὐ. Οἱ δὲ γυναικῶν.) ὥσπερ ἀδύνα
τος ἡ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου. οὐχὶ κεκοινω-

Ω σέμματα) τῆς ἀρχῆς τὰ σέφανον. ἀρχαίως γὰρ σέμματα τὰ ὄρια φησίν. ἀπὸ τοῦ σέφειν τὰς ἠλακάτας. ἐξ ὧν γίνονται οἱ σέφανοι τῶν βασιλέων. ἔνιοι δὲ αὐτὶ τοῦ προξενήσασα. καὶ παραχομένη. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐριουργήσασα. κατασκευάσασα. ὁ δὲ νοῦς. ἡ τῶ ἀτρεῖ πόθεν ποιησαμένη τὴν βασιλείαν θεὰ, πόλεμον καὶ ἔριν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται δὲ καὶ ὄρις. ἵνα ᾖ ἴδεα ὄρις τὸν πόλεμον, ἐπέκλωσε θυέστη καὶ ἀτρεῖ. οὐ παρέλογον δὲ καὶ ἄλλον θεὸν ἐπικλώθην ὡς καὶ τοὺς μοῖρας. ὅμηρος γάρ φησι. τῶ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἴκοιο γενέσθαι. τρεῖς δέ εἰσι μοῖραι. κλωθὼ. λάχεσις καὶ ἄτροπος. τούτων ἡ μὲν κλωθὼ, τὰ ἐγγινόμενα κάστω μέλλοντα συμβαίνειν θαι, κλώθει. καὶ κατασκευάζει. ἡ δὲ λάχεσις. λαγχάνει. καὶ κληροῖ. καὶ ἐπικυροῖ ταῦτα. ᾗ οἷον ἐπισφραγίζει. ἡ δὲ ἄτροπος, ἄτρεπτα, καὶ ἀμετακίνητα ὡς οὐκ ἂν ἄλλως γενησόμενα τίθησιν. Τί τ' ἄρρητα.) αὐτὶ τοῦ εἰς μέτρον θεῖναι ἐμὲ παρθένον οὖσαν τὰ ἄρρητα. ἢ τοι τὰ μὴ πρέποντα λέγεθαι ὡς αἰσχρά. Ἀναμετρήσασθαι.) ἀνιμέτρει τὸ χωρίον παρὰ ἀριστοφάνει. αὐτὶ τοῦ διιμέτρει. ἀναμετρήσασθαι δὲ ἐνταῦθα. αὐτὶ τοῦ ἀναλαβεῖν καὶ διιχνίσασθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ μετρηθέντα ἐξ ἀρχῶν ἀναλαμβανόντων. καὶ μετρούντων. καθὸ λέγεται καὶ τὸ ἀνακολουθωσώμεθα τὸν λόγον παρὰ πλάτωνι. αὐτὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντες κολουθωσώμεθα. τὸ ἐξῆς ὧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφημεν ἐκ μιᾶς μητρὸς ἀγοσιωτάτης. ἢ χρυσόθεμις. ᾗ ἡ ἰφιγένεια. καὶ ἐγὼ ἡ ἠλέκτρα. καὶ ἀρσινόη ὁ ὀρέστης. Ἀναμετρήσασθαι.) διὰ τοῦ ἀναμετρήσασθαι τὸ πλῆθος τῶν κακῶν ἐσήμανεν. ἢ οὐ ὡς πολλὰ. ἢ ὡς ἄτοπα παραπέμπεται. ἢ ὡς παρθένος παρωτῆται λέγειν. διὰ τὴν μοι

πιλβιῶν Ο πλειθένης, καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖ
δας. θυέσης δὲ λαβὼν Λαοδάμιν. Ατρέως. Κάλαμον.
τῶν δ' Ἡρακλειδῶν κατεχόντων πελοπόννησον, ἔχρη
σεν ὁ θεὸς αὐτοὺς μὲν, ἀπασῆναι λακεδαίμονος. τοὺς
δὲ πελοπίδας βασιλεῦσαι. Αἰριποστέται.) ἐπὶ
δὶ γλωσσαλγίας ἥμαρτεν ὁ ταύπελος, σιωπῆ αὐτὸν
ἐκόλασεν ὁ θεὸς. οὔτε γὰρ ἐν οὐρανῷ αὐτὸν πεμφθῆ
ναι, ἵνα μὴ σωδιαλέγηται τοῖς θεοῖς. ἢ λαλοῦντων
ἀκούειν. οὔτε ἐπὶ γῆς. ὅπως μὴ ἐξέπιοι τοῖς ἀνθρώποις
ἅπαντα ἔδην ἐν τῷ οὐρανῷ. οὔτε καθ' ᾅδου. ἵνα μὴ καὶ
ἄλλους ὁρῶν κολαζομένους ἁμαρτωλοὺς παραμυθοῖ
το. ἀλλ' ἐν ἀέρι μετεώρῳ. ὅπως μηδενὶ φθεγγόμε
νος, μᾶλλον ἀνιῶτο. Ακόλασον.) ἐπὶ ἀκολά
σῳ πνί λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι. ἡ γὰρ μετὶ
δωκε τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὸν πίνδαρον τοῖς βρο
τοῖς, μᾶλλον ἂν φιλανθρώπιασε παρὰ τῶν θεῶν
ἐθαυμάζετο. ἀσχίσιν δὲ νόσον τὴν γλωσσαλγίαν φη
σίν, ὅτι πορνείας μὲν καὶ γαστριμαργίας. καὶ τὰς λοι
πὰς πάθη, ἔχουσί τι καὶ τερπνὸν. ἡ δὲ γλωσσαλγία
καὶ τούτου ἐστέρηται. καὶ ὅτι τὰς μὲν ἄλλας πάθη, τὸν
χρώμενον βλάπτει. αὕτη δὲ, κατὰ τοῦ θεοῦ πλέ
ζεται. Ὡς μὲν λέγουσιν.) ὅτι ἄνθρωπος ὤν, ἔχων
ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἐσχε
γλῶσσαν ἀκράτητον. λέγω νόσον ἀσχίσιν. καὶ χα
λεπωτάτην. κοινῆς τραπέζης ἀξιούμενος ὤφελεν
ἐπῆν.) ἐπὶ δὲ ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν
τοῖς καταλαμβάνουσιν αὐτὴν δίδωσι, διὰ τοῦτο
ἔπεν ἀξίωμ' ἔχειν ἴσον. Οὗτος φυτεύει.) ἐξ εὐ
ρυθεμίσης τῆς ἐχίδνου, ἡ κλυτίας τῆς ἀμφιδάμαντος
ὡς ἱσορᾷ φερεκύδης, ὁ ταύπελος ἐγέννησε τὸν πέλοπα.

καὶ μακάριον ὄλον, ἐφ᾽ ᾧ ὁ ὀμόσας μακαρίζεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ μακάριος, κατ᾽ ὀφθαλμισμὸν λέγεται. οὐ γὰρ καλῶν ἀπέλαυσεν ὁ Ταντάλος, ἵνα διὰ τοῦτο μακαρίζηται. ἀλλὰ κακώσεων μᾶλλον καὶ κολάσεων. τινὲς μὲν φασιν, ὧν ἴσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἴρι τὸν Τάνταλον κρέμασθαι. καὶ ταύτην τὴν δίκην ὑπέχειν ὧν ἐξήμαρτεν. ἐξέπιον τοῖς βροτοῖς, τὰ τῶν θεῶν ἀπόρρητα. τοῦτο γάρ ἐσι τὸ ἀκόλαστον ἔχειν γλῶτταν. καὶ τῆς ἀμβροσίας μεταδιδοὺς. ἕτεροι δὲ λέγουσιν ἐν ᾅδου τοῦτον κολάζεσθαι, ἰσάμενον μέσον ὕδατος ἄχρι πώγωνος. καὶ διψῶντα. νίκα δὲ ἐπιχειρήσει πιεῖν, ἀφρόν τό, τι ὕδωρ ἀφίσαται. καὶ ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ πέτρος κάτεσιν, ὡς δῆθεν πατάξων. οὐ μόνον δὲ οὗτος ἐν ᾅδου κολάζεται, ἀλλὰ καὶ Σίσυφος. καὶ Τιτυὸς. καὶ Ἰξίων. καὶ αἱ Δαναοῦ παῖδες. Διὸς πεφυκὼς.) Τμώλου. καὶ Πλούτου τοῦς, υἱὸς ὁ Τανταλος. τοῦ Τανταλου δὲ καὶ Εὐρυανάσσης, Πέλοψ. Βροτέας. Νιόβη. Πέλοπος δὲ, καὶ Ἱπποδαμείας. Ατρεὺς. Θυέστης. Δίας. Κωσσαῖος. Κορίνθιος. Ἵππαλμος. Ἵππασος. Κλείων Αργεῖος. Αλκάθους. Αἴλιος. Πιτθεὺς. Τροιζὴν. Νικόπολις. Δυσιδίκη. καὶ Ἔκτορος Αξιόχης, νόθος Χρύσιππος. τοῦτο φθονήσαντες οἱ Πελοπίδαι, ὡς προκρινομένου παρὰ τῷ πατρὶ, ἀναπείθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ, τοὺς πρεσβυτάτους ἀτρέα καὶ Θυέστην, ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀποκτείναντες, εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπους ἔχων τοὺς παῖδας, ἐκβάλλει τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενος. τούτων ἄλλοι μὲν ἄλλη ὤκησαν. Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐν τῇ τριφυλίᾳ κατῴκησαν ἐν Μυκήνῃσι. καὶ Ἀτρεὺς μὲν, Κλεόλαν τὴν Διάντος ἀναγόμενος, ἔσχε πλειόνων τὸ σῶμα ἀθλητήν. ὃς ἐρυμφύλῳ μάχῃ, ἔσχον ἀναμέμονα. καὶ Μενέλαον. καὶ Ἀναξιβίαν. Υἱὸς δὲ

μενα. ὡς μὴ δὲ οὐλίῳ καὶ ἴχνος τι αὐτῶν καταλείπειν θαν. σὺ τοῦδε δὲ πάσης λέγει σώματος, τὴν πλημμύραν καὶ κάκωσιν. Ο γὰρ μακάριος.) ὁ γὰρ μακάριος τάνταλος. καὶ οὐκ ὀνειδίζω τὰς τύχας, γεννηθεὶς ὡς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ διὸς, φοβούμενος τὸν πέτραν τὴν ὑπερκειμένην τῆς κεφαλῆς. κρέμαται σὺ τῷ ἀέρι. καὶ δίκην δώσει ταύτην τὴν ἁμαρτίαν. ὡς μὲν λέγουσιν ὅτι ἄνθρωπος ὤν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς ἔκλεψεν ἀκράτητον. νόσον ἀνίκητον. καὶ χαλεπώτατον. οὗτος ὁ τάνταλος ἐγέννησε πέλοπα. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἐφυ ὁ ἀτρεὺς. ᾧ ἀτρεῖ ἡ μοῖρα. ἡ κλωθὼ ξύνασα. καὶ κατασκευάσασα. ἤτοι παραχοῦσα τὰ σώματα. καὶ τὴν βασιλείαν, ἐπίκλωσι. καὶ ἁμαρμένον ἐποίησε, βίαθαι καὶ ποιῆσαι ὅμην. πολεμοῦντι τῷ θυέστῃ ὃν συγγόνῳ καὶ ἀδελφῷ. Ο γὰρ μακάριος). μακαρίου αὐτὸν καλῶ. καὶ οὐ δυσχερῶ. ἵνα μὴ ὀνειδίσω αὐτόν. Αλλως. Ο ποτὲ μακάριος. οὐ γὰρ ὀνειδίζουσα φησίν. ἀλλὰ βουλομένη παρασῆσαι. ὅτι πάντοτε τὰ θεῖα ὑφίστανται οἱ ἄνθρωποι. ὡς ὅμηρος. τλήτον γὰρ μοῖραν θνητὸν θέσαν ἄνθρώποισι. καλῶς δὲ τὸ ὡς λέγουσι προσέθηκεν. οὐ γὰρ πέπεισμαι τὸν δία τοὺς ἰδίους παῖδας οὕτως ἀκίζεσθαι. Αλλως. τὸ ὡς λέγουσιν, οὐκ εὐδοκιμοῦσα φησίν, ἡ παῖς ἦν τοῦ διὸς ὁ τάνταλος. ἀλλ' ὀνειδίζουσα τῷ δαίμονι. ὅτι τοὺς ἰδίους ἐκγόνους τοσοῦτον σὺ ταῖς δυσχερείαις παροξύνει. Αλλως. Ο γὰρ μακάριος.) ἐπαινεῖται τὶς ἐφ' οἷς ποιεῖ καλοῖς. καὶ ψέγεται ἐφ' οἷς ποιεῖ κακοῖς. μακαρίζεται δὲ ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς. ἢ ἀπολαύει. ἀφ' οὗ μακάριος ὁ μακαρισμοῦ ἄξιος. ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς. ἢ ἀπολαύει. καὶ μακάριον τέλος. οὗ ὁ τυχών, μακαρίζεται.

πάνοσήματα. συμφορὰ δὲ, αἱ δυσυχίαι, καὶ πάθη, καὶ πένθη. Ἀλλως. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν. ὅπερ οὐχ ὑφίξαται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις. τοῦτο δέ φησι παρόσον ἐκτοπον, καὶ ἀλόκοτον ὑπέστη πημωρίαν ὁ τάνταλος. ἢ διὰ τὰς τοῦ γένους συμφορὰς, ἢ δι' ἑαυτὴν ὡς μὲ τλημόνως σωυποφέρει τῷ ἀδελφῷ τὴν τύχιν. ἢ διὰ τὸν ὁρίσιν. Ἀλλως. Ὡ δ' ἄπαν ἔπος. ὡς σὺ σωτόμῳ ἄπαν. οὐκ ἔστι δεινὸν. οὔτε βάρος. οὔτε συμφορά. ἧς οὐκ ἂν τὸ βάρος ἡ τῶν βροτῶν φύσις ἀπενέγκαιτο. ἧς ὅλυκὸν δὲ ἐξ οὐδετέρου τὸν λόγον ἀπέδωκεν, ἐπειδὴ πρὸ πάντα τοῦ οὐδετέρου τὸ ὅλυκὸν. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν.) ὡς ἐπέρχεται δὲ λογόμενος ἄπαν ἔπος οὕτως. ἢν τοι ὡς σὺ σωτόμῳ ἄπαν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν χαλεπὸν. οὐ γὰρ πάθος καὶ κάκωσις. οὐ δὲ συμφορὰ ἀπὸ θεῶν πεμφθεῖσα, ἧς οὐκ ἂν βασάσειε βάρος ἡ φύσις ἀνθρώπου.

Οὐ δὲ πάθος.) πάθος ἐστὶ σώματος, τὸ τραῦμα. καὶ ἢ πλημὴ. ἢ ξίφεος ἐπλήγη. ἢ τοιούτῳ τινὶ. ὁ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος, λέγεται πρᾶγμα. καὶ πρᾶξις. ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος, πάθος. ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα. ἀπὸ δὲ τοῦ διδόντος, δῶρον. ἀπὸ τούτου πάθος καὶ ὦ τὴν ψυχὴν ἡ πάθη, ἢ βίη τις, ὑπὸ ἀδικίας. ἢ ἀκολασίας. ἢ τοιούτου τινὸς. λέγεται πάθος καὶ αὐτὴ ἡ ἀκολασία. καὶ ἡ ἀδικία. καὶ ἡ δηλία. καὶ ὅσα τοιαῦτα προσβάλλει ἡμῖν. ὥσπερ λέγεται βέλος. καὶ τὸ πεμπόμενον. καὶ τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τῆς βολῆς τοῦ βέλους. τούτων δὲ τῶν παθῶν τῶν προσβαλλόντων. ἤγουν τῆς ἀδικίας. τῆς ἀκολασίας. καὶ τῶν τοιούτων, ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς δύναται. οὐ κατελύων αὐτὰ. ἀλλ' ὑπείκων αὐτοῖς. τὰ δὲ ἕτερα, ἤγουν αἱ πληγαὶ. καὶ ἤπαια αὐτῶν τούτων, ἀφανίζεται ἰατρευόμενα.

Υκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν. Ἡ ἄσθενσις τοῦ δράματος, ἐκμονοσροφικὴς ἐστὶ πρὸ ὁδου. οἱ δὲ σίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐλλιπῶν τελευταίους, τὸν δ' ἐξεγεῖραι συμφορὰ γενήσεται. ὧν τὰς ἀποθέσεις παράγραφος. ὧν δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Ἐπειδὴ ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῆς δυσυχία, ὑπερῆρεν ἅπασας, διὰ τοῦτο αὐτὴ ἡ ἠλέκτρα γνώμοτυθυμένη, ταῦτα φησὶ καθ' αὑτὴν. δείξει δ' ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γένος αὐτῆς συμφοραῖς ὑπέκειτο. ἵνα δὲ μὴ καθ' ἕκασον ἀπαριθμῆται τὰ συμβάντα τοῖς ἀνθρώποις κακὰ, πᾶν λαμβάνει διὰ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος τοῦ δεινοῦ. διαιρουμένης εἰς πάθη καὶ συμφοράς. καὶ πάθη μέν ἐστι τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα. συμφοραὶ δέ, αἱ ἐπερχόμεναι τοῖς ἀνθρώποις βλάψεις. καὶ τὸ ὠδύρατο ἔπος, διὰ τοῦτο ἐφησὶ πάντα καθολικῶς ἐξήνεγκεν, ἤγουν ἤρκεσεν. ἐπεὶ δὲ πάθη καὶ συμφορὰν ἤρκε, προτιμᾶ τὸ βλυκὺν τοῦ οὐδετέρου. ἀποδίδους τὸ κῆς πρὸς τὸ συμφορά. γίνωσκε δ' ὅτι ἐὰν εὑρεθῶσιν ὀνόματα ἀρσενικὸν καὶ βλυκὺν, μᾶλλον μὲν τὸ ἀρσενικὸν προτιμᾶται τοῦ βλυκοῦ. συμβαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τῶν βλυκῶν καὶ οὐδετέρων. κειμένης ἀρσενικοῦ. καὶ βλυκοῦ. καὶ οὐδετέρου ὀνόματος, ἀποδίδοται ἡ σώτης πρὸς τὸ οὐδέτερον, ὡς ἐς πρᾶγμα.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν.) τὸ δεινὸν ὄνομα ἐστὶ γενικὸν. καὶ διαιρεῖται εἰς πάθος. καὶ συμφοράν. καὶ πάθος μέν,

σαιμεν· καὶ καλῶς τε ἐν τοῖς οἴκοις ἔχοντες ἥδιμεν· ἐλευθερώθεντες τ' ὀλίγων· καλῶς δὲ ἐπεύχεται· ἐπεὶ δὴ ἀτοπα παρα τοῦ πολυμήτορος ἤκουσεν· Ἰτε πρὸς λιμένας·) πορεύεντε πρὸς τους λιμένας· καὶ πρὸς τὰς κατοικίας ὦ φίλαι, πῆραν τῶν δεσποτικῶν λιπόμεναι πόνων· ἰσχυρὰ γὰρ ἐστιν ἡ τῆς δουλείας ἀνάγκη· Ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὰς λέγουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ·

Τέλος σχολίων τῶν εἰς Ἑκάβην·

αὐτοῦ· καὶ ἀποκτάνασαν τὸν ἴλιον ἄνδρα ἀχαιμένιον
να ὕστερον· ὡς γὰ πολυμήσωρ μετ' ὀλίγον αὐτῶ ἀχαμέ-
μνονι λέγει, ὑπὸ πελέκεως ἀναιρεθῆσεθαι· φοβουμένη
γὰρ αὐτὴ ἡκλυταμνήστρα αὐτὸν, μὴ τῶν πρὸς ἄγχιθον
αὐτῆς μοιχέων κατεμαθὼν αὐτῶ μετ' ἀγχίθου πημο-
νήσειται, τοιόν δὲ βουλεύει· ἰμάντων κατεσκεύασε μὴ ἐ-
χον διεξόδους· μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν· ἐν ὧ πρῶ-
βαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον, ἀπέκτεινε· διὰ τοῦτο γὰ γὰ
πολυμήσωρ λέγει πρὸς αὐτὸν· κτενῶ σ' ὡς σὺ ἄργει φόνεις
λατρᾶς ἀναμένει· Μὴ πω μὴν μανίη τοσόν γε ἦ βυ
λαίτηρ τοῦτ' ὠνόμαρεν;) καὶ τοῦτον δὲ τὸν ἀχαιμέμνονας
κτενῶ· ἐξάρασα πέλεκων αὖθις· Οἱ γεώτεροι μὴ γόη-
σαντες τὸ ὁμηρικὸν· δεπτήσασ' ὡς πε τὸν κατέκτανε
βοῶν ὧν φάτην· ὅτι αὖθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπο-
λαύσεως τυχῶν, τοῦτον ὡς βοῶν ἀπέκτεινεν ἡκλυτα-
μνήστρα προσέθηκαν ὅτι γὰ πελέκει αὐτὸν ἀνεῖλεν· διὸ σημεῖα
τέον ἐνταῦτα τὸ, καὶ τοῦτόν τε τοῦτον πέλεκω ἐξάρασ' αὖθις·
Οὗτος σὺ μαινόμενος ὑπάρχεις· καὶ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν
καὶ ἄλλων κακῶν· Κτᾶνε ὅτι γὰ ἐν τῶ ἄργει φονικὰ λου
τράσι τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ μὴ ἔχον
πέρασ ἰμάντων, ῥῆμα αὐτῶ κατέχειν ἡ κλυταμνήστρα·
Ἐκβάλλετε αὐτὸν ὦ δοῦλοι μακρὰν, μετὰ βίας·
Πονῆς ἀκούων; Οὐ καθέξετε τὸ σῶμα αὐτοῦ; Ἀσφα
λίσατε· καὶ γὰ δρίεθη ταῦτα δὲ φησὶν ὡς πεζόντων αὐ-
τοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ σῶμα· Οὐκ ἐξορίσετε αὐτὸν παῦ
τῶν δήμων νήσων, ἐπεὶ καὶ λίαν οὕτως ἀναμαχωτής;
Σὺ δ' ὦ πόλαινα ἐκάβη πορθυθεῖσα, βάπτε τοὺς λιπλοῦς
νεκροὺς· καὶ ὑμᾶς δὲ ὦ τρωάδες πρέπον ἐσὶ πελάζειν
ταῖς σκιωαῖς τῶν θνατῶν· καὶ γὰ ὁρῶ τε πνεύμα-
τα πρὸς τ' πλοῦν πάθε δυ' ἐς τὴν πατρίδα καλῶς πλεύ-

τὸν βίον, πρὸς τὸ ζῶσα μόνον λέγε· πρὸς δὲ τὸ βαρυῦσα τὸ μεταβληθήσομαι εἰς κύνα. ἐπειδὴ πορευόμενος ὁ Πολυμήστωρ γενήσεσθαι αὐτῷ κώμας διαπορεῖ· καὶ φησὶ τῇ αὐτῷ· τί λέγεις· βαρυῦσα γενήσομαι κύων, ἢ ζῶσα μεταβληθήσομαι εἰς τὼν κώμης μορφὼν; ἃ καὶ λύει οὗτος· βαρυῦσα· ἔφη γὰρ πυθαγόρας· καὶ μετ' ἐκεῖνον πλάτων· ὡς αἱ τῶν ἀθλίως βεβιωκότων ψυχαὶ, ἀποβαρυόντων εἰς ἄλογα ζῶα εἰσέρχονται· καὶ λίθους· καὶ ξύλα· καὶ φυτὰ ἅτινα σὺν τῇ πρὸς ταῦτα διατριβῇ δίκῃ ὑποχοῦσαι πρέπουσαν ὧν ἥμαρτον, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανελθεῖν τάξιν· ὅθεν καὶ πυθαγόρας ποτὲ ἀκούσας ὄγκου ὀγκώμενον ἔφη· ὡς φίλουμου ψυχή ἐστιν αὕτη καὶ σὺν τῷ ὄγκῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἐπέγνωμι· Θαρσοῦσα· τουτέστι μὴ χρεὼν ἀπὸ κύων ἔσῃ· ἐπωνομασθήσεται δὲ τῷ τάφῳ τὸ σὸν ὄνομα· κύων κύων· Ἐπῳδὸν καὶ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς, ἢ τί ἄλλο ἐρεῖς· Εἰρήσεται καὶ λειχθήσεται δηλογόπσημα καὶ μνημεῖον τῆς παλαίας κώμης· τίκμαρ καὶ σημεῖον τοῖς ναύταις· Μορφῆς ἐπῳδὸν·) ἐπώνυμον τῆς κωμικῆς μορφῆς, ἢ ἄλλο τῆς ἀνθρωπίνης ἣν ἔχω λέξεως· Κώμης ἀθλίας τοῖς ναύταις τὸ μήριον· Περὶ τοῦ κώμης σήματος καὶ ἀσκληπιάδης φησὶν· ὅτι κώμης καλοῦσι δυσμόρου σῆμα· Οὐδαμῶς μοι φροντίς ἐστι· πεμφθήνεγκε τὸ σοῦ παρ' ἐμοῦ· Ἀναγκαῖον δὲ ὑπάρχει καὶ τῶσιν παῖδα κασάνδραν ἀποβαλεῖν· Ἀπέπνυσ' αὐτῷ· κατεφρόνησε τῆς σῶν μαρτυμάτων· σοὶ δ' ἔστω ταῦτα γενέσθαι, ἅπερ ἐμοὶ μαρτύρη· Κτενεῖ δὲ αὐτὸν ἡ σύγκοιτος τοῦ δὲ τὸν ἀχαιέμενον ὑπὸ κρὰ κλυταιμνήστρα· Πικρὰν οἰκουρὸν τὼν κλυταιμνήστραν φησίν, ὡς μοιχευομένην τῷ αἰγίσθῳ· οὐ ἔλιπεν ὁ ἀχαιέμενον, ὅτι ἀπῆν ἡ στρατεία, καὶ μόνα τοῦ οἴκου

ἐκάβης θυμώθεὶς ἐξέψαυσεν ταύτην ἀναβιβάσαντες ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ τῆς νεώς· καὶ λιθοβολήσαντες ἐνέθηκαν, ὕστερον τοὺς λίθους ἀπὸ ταύτης ἐκβαλόντες δρυοκόλαξ. Πρὸς τοῦ βιαίων.) τοῦτο οὕτως νοήταιμήποτε γὰρ τοῦ πολυμήχανος πεσεῖσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἵππων, ἀποροῦσα αὕτη φησί, παρά τίνος τυγχάνουσα ἁλμάτων, καὶ πηδημάτων βιαίων καὶ ἀκουσίων, κρύψει με· ἅλματα γὰρ βίαια τὰ ἀκούσια φαμέν· ἅπερ οὐκ ὀλώμενος δρᾷ ἑκουσίως ἀλλ' ὑπό τινος ἑτέρου ἀναγκαζόμενος πράττει. Πρὸς τοῦ βιαίων.) πρὸς τίνος ἀναγκαστικῶν ἐπτυγχάνουσαν πηδημάτων. Αὐτὴ ἀναβᾶσα γὰρ τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἱστοῦ κρούει τὴν ἄκραν τῶν τροχαλιῶν. Διὰ νώτων ἐπιερωμένων, ἢ ποίῳ τρόπῳ. Κύων γενήσῃ πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα· ἤτοι ἠγριωμένους. Πῶς δὲ γινώσκεις ἢ σὺ ἀλλαγὴν τῆς μορφῆς μου· ὁ σὺ τοῖς βραχέσι μάνησι ἔλεξε διόνυσος ταῦτα. Θρηΐσι μάνησι.) ἢ σὺ τῇ βράχυ διονύσου μανήτην ἢ ἀνήρ τις σὺ βράχυ διόνυσος καλούμενος.

Διόνυσος.) οἱ μὲν, πρὸς τὸ παγγαῖον ἦγαι τὸ μανήτην φασὶ τοῦ διονύσου· οἱ δὲ, πρὸς τὸν αἷμον· οὐκ ἐστὶ καὶ ὀρφεὺς σὺν σανίσιν ἀναγραφάς· πρὸς ὧν φησὶν σὺ ἀλκισίδι. οὐδὲ πφασμάθρης σανίσι τὰς ὀρφέως καὶ πύραψε χῆρυς. ὅπ δὲ διόνυσος μάνης, καὶ σὺ βάκχαις φησὶ· μάνης δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεῖον σιμον· καὶ μαινάδες μαινήκην πολλὴν ἔχει. Σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν.) σοὶ δὲ οὐκ ἐμάνθησαν οὐδὲν τῶν κακῶν ὧν ἔχεις; Οὐ γὰρ ποτ' ἄν.) οὐκ ἔχρησε δηλονότι· οὐ ποτε γὰρ ἂν σὺ ἦλθες ἐμὲ ὧδε σὺν δόλῳ. Θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ'.) θανοῦσα ἢ ἐκπλήσω τὸ σὸν ἅδε βίον ἤτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνὸς, ἢ ζῶσα· τὸ ἐκπλήσω

ἕλλησι τὸ ξενοκτονεῖν αὐχρόν· πῶς οὖν ἐγὼ κρίνας σὲ μὴ ἀδικεῖν, ἐκφύγω τὴν μέμψιν; οὐκ ἂν δυναίμην τοῦτο ποιῆσαι· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μὲν καλὰ ποιεῖν ἐτόλμησας, ὑπόμενε καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ. Φίλος λέγεται καὶ τοῦ φιλοῦντος· καὶ τοῦ φιλουμένου. Οἴμοι ὑπὸ γυναικὸς ὡς ἔοικεν νικώμενος, παρέξω τοῖς ἐλάττοσιν, ἤτοι τοῖς κακοῖς τιμωρίαν. Ηασώμενος) Ηασώμενος δούλου γυναικὸς, ἢ τῆς ἐκάβης νοητέον, ἢ τῆς κασσάνδρας· καὶ πρὸ μὲν τοῦ πρώτου, οὐδὲν δεῖ μηκύνειν, ὡς προφανοῦς· εἰ δὲ πρὸς τὴν κασσάνδραν ἐκφέρομεν, οὕτω σωστέκτεον· οἴμοι ὡς ἔοικεν ηασώμενος δούλης γυναικὸς, δώσω δίκλω· ἐκείνη γὰρ ἐστὶν ἀντίκα τοῦ συμμαχῆσαι μὲν τῇ ἑκάβῃ τὴν ἀγαμέμνονα· ἐμοῦ δὲ καταψηφίσασθαι· ἀγνοήσαντες δέ τινες τὸ λεπτὸν τῆς ὑπονοίας, ἐσολοίκισαν τὸ ηασώμενος πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα· ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν πολυμήσορα λέγεσθαι· ἐκφέροντες οὕτω· ηασώμενος ὦ ἀγάμεμνον δούλης γυναικὸς σὺ τῆς κασσάνδρας ὀφείλω ἐγὼ δίκλω· ὅπερ ἐχάτης αὖ ἔμαθίασ· χρῆσιμον ἦ πρὸς τὴν ἑκάβλω τὸ δούλης γυναικὸς λέγεσθαι. Οὐκοῦν·) δικαίως ὀφείλεις δίκλω, ἐπειδὴ κακὰ ἔπραξας· Οἴμοι·) τῶν τέκνων ἕνεκα· καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ τλάσας ἐγώ· Αλγεῖς;) λυπῇς; τί δαὶ οὐ δοκεῖς ἀλγεῖν ἐμὲ τοῦ παιδός μου σέθεν; Χαίρεις·) χαρὰν ἔχεις ἀπμαίουσά με ὦ κακόστροπε σύ· Οὐ γὰρ πρέπει με χαίρειν τιμωροῦσαν· καὶ κολάζουσαν σέ; ἀλλ' οὐ χαιρήσεις, ἡνίκα σε ἡ βάλασσα κρύψῃ· ἆρα διὰ νηὸς περαπέμψῃς τοὺς ὅρους τῆς ἑλλάδος; Νοτὶς πόντια καλύψει· ἢ πόντιον πεσοῦσαν ἐκ τῶν καταρτίων. Λέγουσιν ὅτι οἱ ἕλληνες καταρώμενοι πάντοτε καὶ ὑβριζόμενοι ὑπὸ τῆς

ταῖς δυσυχίαις οἱ ἀγαθοὶ φίλοι σαφέστατοι ὑπάρχουσι· τὰ καλὰ δὲ πράγματα ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τοὺς φίλους· ἃ δὲ ἔνδειαν ἔχει χρημάτων· ὁ δὲ πολύδωρος ἐξ ἴσου, πλοῦτος ἀεί σοι μέγας ὑπῆρχεν ἐμοὶ πᾶς.

Νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον·) ἀρχὴ καὶ θέσις· νῦν δὲ, οὔτε τὸ πολύδωρον ἔχεις σὸν φίλον· καὶ ἡ ὠφέλεια τοῦ χρυσοῦ ἔφθαρται· οἵτε σοι παῖδες διέφθαρησαν· καὶ σὺ πράξεις ὧδε δυσυχῶς· σοὶ δ' ἐγὼ ἡκάβη λέγω ὦ ἀγαμέμνον, ἃ τῷ δὲ βουθύσεις, φασὶν ἄδικος· οὔτε δύσεβὴς ξένου καὶ φίλου· οὔτε πιστὸν· οὐχ ὅσιον καὶ δίκαιον δράσεις δυσμενοῦσι δυσχετήσεις οἷς πσιν ἔπρεπεν ἢ σὴ δύποσία δ' λογόπ· αὐτὸν δέ σε φήσομεν χαιρέκακον ἔγναι· τοὺς δ' ωότασ ὃ οὐ λοιδορῶ· ἐπιδίορθωσις τοῦτο· Εἰ τῷ δὲ· βουθύσεις, κακῶς φασὶν παρ' ἐμοῦ· Οὔτε γάρ·) τὸ ἐξὸς· οὔτε ξένου δύσεβὲς· οὔτε ὅσιον· οὔτε δίκαιον ἃς ξένον δράσας· τὸ δ' οἷς ἔχρῶ διὰ μέσου· αὐτὸν δὲ δύφράσεσθαι τοῖς κακοῖς σε λέξομεν· τοιοῦτον καὶ κὸν ὑπάρχοντα· ἐὰν δὲ καὶ ἔπω τί δάκνον ὑμᾶς, ἀλλ' οὖν οὐ λοιδορῶ· Φδὺ φδύ·) θαυμασικὸν· τὰ ἀγαθὰ πράγματα λίαν ἐμπαρέχουσιν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς· καὶ ὑποθέσεις χρησῶν λόγων· Αχθενάμέν μοι·) ἀχθενον καὶ βαρύμοι ἐσὶ τὸ κρίνειν καὶ δικάζειν τὰ ξένα κακά· ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐσὶ κρίνειν· καὶ χρὴ ἀπιμίαν ἐπάγκι λαβόντα ἐμὲ ἐς χεῖρας ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποδιώξαι· ὅπως δὲ γνῶς, ἐμοὶ φάσκ οὔτε δι' ἐμὴν χάριν· οὔτε χάριν τὴν ἑλλήνων φονεύσειν τὸν πολύδωρον· ἀλλὰ δοκεῖς ὅπ ἔκτεινας ἵνα τὸν χρυσὸν κατέχεις σὺν τοῖς σοῖς δόμοις· λέγεις δὲ ἑαυτῷ συμφέροντα· σὺδυσυχίας ὑπάρχων· ἴσως ὃ παρ' ὑμῖν τοῖς βαρβάροις, δύκολόν ἐσὶ τὸ κτείνειν ξένους· ἡμῖν δὲ τοῖς

τὸ βάρβαρον γένος, γένοιτ' ἂν προσφιλὴς τοῖς Ἕλλησιν· οὐ γὰρ ἀμυνεῖν ἂν γενέσθαι τίνα δι' χάριν ἀπαλλάζων γενέσθαι σοι, πρόθυμος ὑπῆρχες πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις ἀρὰ ἐπιγαμβρεύσων, ἢ μέλλων σωσάμενος αὐτοῖς ἐκ χάλκου πύλας; ἢ ὑπάρχων τίνος συμμένης; ἢ τίνα ἀφορμὴν ἔχων; ἢ ἔμελλον πάλιν πλεύσαντες, ἀφανίσαι σὺ τὰ γεγενήματα τῆς σῆς γῆς· τίνα νομίζεις πείσειν τάδε; εἰ θέλεις ἀπῆν τὴν ἀλήθειαν, ὁ χρυσὸς ἐφόνευσε τὸν ἐμὸν υἱόν· ἢ ἁρπαγὴ ἔφθειρε τὴν σήν· ἢ τοῦ σοῦ κόλπους ἐπεθύμησε

Επή.) Σοφιστικὸν τοῦτο· εἰ δὲ μὴ, δίδαξον τοῦτο· πῶς ὅτε τὸ Ἴλιον ἐδαμάσθη, καὶ πεπύργωτο τὸ τεῖχος τὴν πόλιν, ἐβίου τὸ πρίαμος· καὶ τὸ τοῦ Ἕκτορος ἥκμαζε θάρσος, δι' ἅτ' ἐπερ ἤθελες χάριν ποιῆσαι τῷ ἀγαμέμνονι, ἔχων καὶ ἀνατρέφων σὺ τοῖς σοῖς οἴκοις τὸν παῖδα, οὐκ ἔκτεινας τότε· ἢ ζῶντα αὐτὸν οὐκ ἔφερες τοῖς Ἕλλησιν· ἀλλ' ὅτε οὐκέτι ὑπῆρχομεν ἐν δυτυχίᾳ ἐν τῷ ζῆν, ἢ δὲ τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἦν φλεγομένη καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφόνευσας τὸν παῖδα τὸν φίλον, ὦ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες τὴν σὴν· πρὸς ᾧ τούτοις ἄκουσον ἵνα φανῇς φανῇς· ἔπρεπεν ἔπερ ὑπῆρχες φίλος τοῖς Ἕλλησι, τὸν χρυσὸν οὐ λέγεις ἔχειν ἐν τοῖς δόμοις οὖσαν, ἀλλὰ τούτου, φθείροντα δοῦναι τοῖς πενομένοις ἀχαιοῖς· ἐν χρόνῳ πολὺν ἀπὸ τῆς πατρικῆς γῆς ἀποξενωθεῖσιν. Ον φῆς οὐσόν·) οὐκ ἔπρεπεν ὁ πολυμήσωρ πρὸ τοῦ χρυσοῦ· ἐπιλάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ· καὶ ἔστιν ἀκατάσκευα τὰ τοιαῦτα·

Σὺ δ' οὐδὲ νῦν·) σὺ δ' οὐδὲ αὖτις πρόθυμος ἦν ἐκβαλεῖν τὸν χρυσὸν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς, ἀλλ' ἐπικρατὴς ἐν δόμοις· ἀλλ' οὕτως ἀνατρέφων τὸν ἐμὸν παῖδα ὡς ἔδοσι ἀνατρέφειν, ἔχων ἂν δόξαν καλὴν· σὺ γὰρ

νῶν, πῶς δ' ἐγὼ ἐπισπόδω δὲ ἕτερον. Μηδὲν βρασύνου.) μετριοφροσύνη σὺ ταῦθα τοῦ χοροῦ τῷ χῷ ἡπτᾶν πολλαὶ μὲν ἡμῶν εἰσὶ καλαὶ καὶ μὴ σωφρονισθῆναι τὰς καλὰς ἑαυτ', ὦ ὦ τ κακῶν, τὸ πεφύκαμεν, τὸ μέτριον ἐνταῦθα ἔδειξεν· τὸ πολλὰ ἰκαρὸν ἰῶν χῷ μόνον, τετελεσμένον ποιῆσαι τὸν λόγον· νῶν δὲ ἐπάγει καὶ τὸ αὖ μὲν, καὶ ποιεῖται τὸν λόγον ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς· ἵνα οἰκειότερον ἀποδοθῇ πρὸς αὐτο, τὸ αὖ δὲ· Μηδὲν βρασσύνου.) μηδαμῶς ἐπαίρου, μὴ δὲ τοῖς σαυτοῦ λέγοις σωφρονῶν χῷ συμμίξας, οὕτως ὅλον τὸ γένος μεμφῇ τῶν γυναικῶν· πολλαὶ χῷ ἀφ' ἡμῶν, αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ· καὶ ῥηλώπαι· ἄλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχομεν· ἐπίμεμπτοι· καὶ ὕβριος ἄξιαι· Λοιδορίαν μὲν οὐκ ἐπρεπε ποτε τῶν λεγόντων ἀκούειν τοὺς λόγους τῶν ἀνδρῶν, ἰσχύειν χῷ δύνασθαι πλέον τῶν πράξεων· ἀλλ' εἴτε ἀληθὰ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος, ἀληθὰ ἔπρεπε λέγειν· εἴτε πάλιν ἔδρασε φαῦλα, εἶδεν τοὺς λόγους ὑπάρχειν ἀδυνατοῦς· καὶ μὴ δύνασθαι τὰ ἄδικα βλογοποιεῖν ποτε· σοφοὶ μὲν οὖν ὑπάρχουσιν οἱ τάδε ἀκριβῶς μεμαθηκότες ῥήτορες· οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι σὺ ῥητορικῶ· ἀλλ' οὐδύνανται μέχρι τέλους ὑπάρχειν σοφοί, ὧς τῆς ἀληθείας σὺ ὑστέρω φαινομένης· ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἔσχει ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· κακῶς δὲ διεφθάρησαν· καὶ οὔπω οὐδεὶς ἐς τὸ δὲ ἐξέφυγε· Καί μοι τὸ μὲν σὸν καὶ τὸ μὲν πρόσθε, ἤτοι ὁ πρόσθε λόγος, οὕτως μοι διάκειται ἐν προοιμίοις πρὸς τοῦτον δὲ ἐλεύσομαι· χῷ διαλόγων ἀποκρινοῦμαι· πῶς λέγεις τοὺς Ἕλληνας διπλοῦν πόνον ἀπαλλάσσων χῷ ἐλευθερῶν χάριν τοῦ ἀλαμέμνονος τ' ἐμὸν χόν πεφονευκέναι· ἀλλ' ὦ κακόστροπε· ἐν πρώτοις μὲν, οὐδέποτε

γὼ σιώπα βρόισασ' καὶ σωτόμως πυλλα βῶν, ἔπω· οὔτε γῆ βάλασσα οὔτε γῆ ἀνατρέφη πόνδε γένος· ὁ δὲ λόλυ σωτυχὼν τῷ μὴ τῶν γυναικῶν, ὃ λέγω γινώσκει καλῶς. Θανάσιμον μόρον.) μόρος οὐμόνον ὁ θανάτος, ἀλλὰ καὶ ἠτύχη ὡς ἔχει καὶ ταῦθα· οὐ γὰρ ἔστι λέγειν θανάσιμον θανάτου. Θανάσιμον.) τὰ ἐπίθετα ἢ ἕτερόν τι δηλοῦσι τῶν ὀνομάτων ἐφ' ὧν λέγονται· ἢ τὸ αὐτὸ αὐτοῖς ἔχουσι σημασίαν, πρὸς αὐτὸ διασολλὴν ἑτέρου σημαινομένου λέγεται· ἢ ἑτέραν αἰτίαν ἔχει καθ' ὃ λέγεται, ὡς σὺ ταῦθα ὁ θανάσιμος ἐπιθετικῶς λεγόμενον. οὔτε ἑτέρου τι σημαίνει· ἢ ὁ θανάτος ἐν σήμασι· οὐ ταυτὸ σημαῖνον αὐτῷ πρὸς αὐτὸ διασολλὴν ἑτέρου σημαινομένου λέγεται· οὐ γὰρ ἔστι ποτὲ θάνατος μὴ θανάτου ἐμποιῶν· οὔτε ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχει καθ' ὃ λέγεται· ὡς τι ἀρκοῦντος τοῦ θανάτου τῷ λόγῳ, τὸ θανάσιμος περιττῶς κεῖται· κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. Πολλαὶ δ' χεῖρες.) κόραι λέγω τρεῖων· ἦν γὰρ καὶ παρ βένοι ἐκάβλητο· αἱ μὲν, ἐξ ἀριστερῶν· αἱ δ' ἔνθεν· ἦν γὰρ ἀπὸ τῆς λεξιᾶς ὡς δ' παρὰ φίλῳ, κρατοῦσα τὴν κορυδάλλου· καὶ τοῦτο ὕφασμα τῆς μακεδονικῆς χειρὸς, ἐπῆν γὰρ βλέπουσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς ἤλουν ὑπὸ τὸ φῶς, τοὺς δὲ τοὺς πέπλους. Τὸ δὲ χεῖρες, καὶ τὸ κόραι ἐκ παραλλήλου. Κερκὶς.) τὸ ὕφασμα σὺ ταῦθα· ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον. κερκὶς γὰρ κυρίως ὁ ἕλκτρακτος σὺ ᾧ ὑφαίνουσιν. Δισπύχου.) δισπύχου σόλισμα λέγει, ἢ τὸ παβλῶ· καὶ τὸν πέπλον· ἢ τὸ παβλῶ μόνον· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ δίσομον. Πλήθει γυναικῶν.) ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος δηλονότι, οὐδὲν ἤνυεν ὁ ἄρβλις. Τοιάδε ᾠδύδων.) τοιάδε πέπονθα ὦ ἀγαίμεμνον· ᾠδύδων εἰς τὸ σὸν χάριν· καὶ πολέμιον σὸν κτε

ρὸς ἐπίωσιν ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου θεώμεναι. τὰ δὲ τὰ ἁμάρτια. ἄλλαι δὲ τὸ βραχικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι. τοῦ τὸ γὰρ ὅπε κάμακα, μεμονωμένην ἐποίησαν τοῦ ὅπλου σὺν δύματος. τοῦ ἀκοντίου. καὶ τοῦ ὑφάσματος.

Ὅσαι δὲ). ὁπόσαι δὲ ἦσαν τοκάδες. ἦγον μητέρες τὰς ἐμὰς παῖδας λαβοῦσαι, ὡς δὲ δὴ ἦν τὰ ἐθώμαζον, ἄλλη τῇ ἄλλη αὐτὰ μόρος ἀποδιδοῦσαι. ὅπως ἐμοῦ τοῦ πατρὸς πορέωτό τῷ γένοιντο. καὶ δύχερίσατε αὐτάς.

Κατ' ἐκγαλῆν.) καὶ ἦτα ἐκ κολακωνικῶν. καὶ ἠσύχων προσφωνημάτων πῶς νομίζεις, κεντοῦσι τοὺς παῖδας. λαβοῦσαι ξίφη ἐκ τῶν ἱματίων. καλῶς δὲ πρῶτον ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας, ἵνα ὁρῶν ὁ πατὴρ ἀνίωτο. Αἱ δὲ πολέμων.) αὗται δὲ ξυλλαβόμεναι τρόπον ἤτοι δίκην ἐχερῶν, κατῆχον τὰς ἐμὰς χεῖρας. καὶ τοὺς πόδας. τοῖς παισὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς βοηθῆσαι βέλων ἐγὼ, ἡ μὲν τὸ πρόσωπον ἐξανίσων, ἀπὸ τῆς κόμης ἐκείναι ἐκράτουν. ἡ δὲ ἐκείνου τὰς χεῖρας, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος, οὐδὲν ἐτέλεσεν ὁ ἄθλιος. τὸ ἕκατον δὲ βλάβος, τοῦ βλάβους πλέον ὑπῆρχεν. ἐποίησαν χαλεπὰ. περόνας λαβοῦσαι αἱ γυναῖκες, κεντοῦσι τὰς ἀθλίας κόρας τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. καὶ ἁμαπρὰς ποιοῦσιν. ἦτα κατὰ τοὺς οἴκους φυγάδες γενόμεναι ἐπορεύθησαν. ἐκπηδήσασ δ' ἐγὼ καθάπερ θὴρ, ἐδίωκον τὰς φονικὰς κιώσας. ἐξεπάτζων καὶ ὀρθιῶν πάντα τὸν τοῖχον καθὰ κωμῆς, κρούων. τύπτων. τοιαῦτα ἔπαθον σοῦ χάριν ἀπουδάζων τὴν ἐχθρόν σου φονεύσασ' ὦ ἀγαθέμενον. ἵνα δὲ μὴ ἐς πολὺ ἐκτεταμένους ἐξαπλῶ τοὺς λόγους ἑαυτῆς τῶν παλαιῶν ἐβλασφήμησε τὰς γυναῖκας, ἢ ἀρτίους ἔσεσθαι λέγων κακῶς, ἢ ἀπέκτησα λέγειν, ταῦτα πάντ' ἐν

οὐδέ περον· οἷον τὸ σοφὸν τοῦ θεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία· τὸ αὐτεξούσιον· ἤγουν ἡ αὐτεξουσιότης· τὸ βάρβαρον ἀντὶ τοῦ ἡ βαρβαρότης· Λέγ᾽ ὡς ἀκούσας·) λέγε μοι· ἵνα ἀκούσας ἀμφοτέρων, σοῦ καὶ τῆς ἑκάβης, κρίνω δικαίως ἀντὶ τίνος ταῦτα πανθάνεις· Λέγοι μαῦ·) ἔπος μι αὖ σοὶ δηλονότι· ὑπῆρχε τίς ἀπὸ τῶν ὑῶν τοῦ πριάμου νέος· πολύδωρος τοὔνομα· ὑὸς τῆς ἑκάβης· ὅν τινα ὁ πατὴρ ὁ πρίαμος ἔδωκέ μοι ἀπὸ τῆς τροί· ας, ἀνατρέφειν ἐν τοῖς ἐμοῖς δόμοις· ὑποψίαν ἔχων τῆς τρωϊκῆς κρατήσεως· τοῦτον τὸν πολύδωρον ἐφό· νευσα· ἀντὶ τίνος δὲ ἀντίας ἐφόνευσα αὐτὸν, ἄκουσον· Προκατάσασις τὸ σχῆμα· ἔθεσα ἵνα μὴ ὁ πᾶς κατα· ληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, σωσάξῃ τὴν τροίαν· καὶ σωσικίσῃ ἐκ δευτέρου· οἱ δὲ ἀχαιοὶ μαθόντες τινὰ ἀπὸ τῶν ὑῶν τοῦ πριάμου ζῶντα· κινήσειαν πάλιν αὐτικὸν εἰς τὴν γλῶσσαν τρώων· ᾧ μετὰ ταῦτα ἀφανίζοιεν ταῦτα τὰ χωρία τῆς βράκης, λέγασ᾽ ἀπελαύνοντες· τοῖς δὲ γήτου· σιν ἡμῖν τῶν τρώων, ὑπάξει κακὸν· σὺ δὲ κακῶ, ἀντὶ ὡς ἐπάξομεν· ἡ ἑκάβη δὲ μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς, τοιῶδε δόλῳ ἤγαγεν ἐμὲ, ὡς λέξουσα τοὺς θη σαυροὺς τοῦ χρυσοῦ, τῶν ὑῶν τοῦ πριάμου, κεκρυμμέ νους ἐν τῇ τροίᾳ· ἐμὲ δὲ μόνον σῶ τοῖς τέκνοις, εἰς τοὺς οἴκους ἐκφύγῃ· ὅπως μὴ ἄλλος τις αὖθις γονεὶ τάδε· ἐκάθισα δὲ ἐν μέσῳ τῆς κλίνης, κλίνασ᾽ τὸ γόνυ· πολ λαὶ δὲ χεῖρες· (ἤγουν γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τὸ παν· ὡς τὸ τοίνυν γῆ κεφαλήν· ἀντὶ τοῦ ἀνδρα) πολλαὶ δὲ κόμ ραι τρώων παρθένοι ἐκάθιστο· αἱ μὲν, ἀπὸ τῆς ἀρισε ρᾶς· αἱ δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καθὰ ποιοῦσιν εἰς φίλους· κρατοῦσαι τὸ ὕφασμα (ἀπὸ γῆ τοῦ ποιοῦντος τῆς κερ κίδος, τὸ ποιούμενον ὠνόμασε) τῆς μακεδονικῆς χει

μὸν ὃ πῖ ἐπορθήσαμεν τὴν τροίαν. ἐφοβήθημεν αὖ οὐ μικρῶς· ἔφοδον νομίζοντες εἶναι τῶν πολεμίων.

Οὐ γὰρ ἥσυχος.) βοῆς δ' ὄρει γενομένης, πλήθόμενοι αἱ πέτραι ἀφῆκαν ἦχον· διὸ καὶ βυγατέρα πέτρας καλεῖ τὴν ἠχώ. Ω φίλτατε.) ὑποσροφὴ καὶ ἐπεμβολὴ τὸ ὄνημα· ἀκούσασ' τῆς φωνῆς σου ὦ ἀγάλεμενον αὐδὰν ἠν· βλέπεις ἄ πνα παγβάκομεν; Εα.) ἐκπληκτικὸν· ὦ δύσμενε· ὑποκρίνεται ἀγνοῶν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς ἑκάβης ἔπη· μὴ γνωσθεὶς, ὅτα προωμίλησεν αὐτῇ δόξῃ αὐτῇ χαρίζεσθαι. Ω δύσελπι.) ὦ ἄβλε πολυμήσορ· τίς ἔφθειρέ σε· τίς ἐποίησε τὸ ὄμμα τυφλὸν· τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν ἁμαυρὰς ποήσασ· καὶ τοὺς δὲ τοὺς παῖδας τίς ἔκτεινεν· οὕτως μέγαν θυμὸν ἐκέκτητο ὧν σὲ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας ὅσπερ ἀρὰ ὑπῆρχεν. Εκάβη με.) ἡ ἑκάβη σὺν τοῖς ἀχμαλώτισι γυναιξὶν ἔφθειρεν· οὐκ ἀπώλεσε μικρῶς· ἀλλὰ μεγάλως· καὶ μᾶλλον ἀπώλεσας.

Τί φῄς.) τοῦτο πρὸς τὸν πολυμήσορα· κατ' ἐπίκρισιν δὲ τὸ ὄνημα· ἔτα πρὸς τὴν ἑκάβην ἀποσρέφεται· καὶ φησί· σὺ τὸ δὲ ὡς λέγει τὸ ἔργον ἐποίησας· σὺ τὴν τόλμαν ὦ ἑκάβη· τὴν δὲ ἐτόλμησας τὴν ὑπερβολικήν; Ωμοι.) φοῦ τί πρᾶγμα λέγεις· κἄρα πλησίον εἰσίπου μ' ἑκάβη, δήλωσον· καὶ λέξον ποῦ ἐσιν· ὅπως ἁρπάσας αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν διασπαράξω· καὶ αἱματώσω τὸ σῶμα αὐτῆς. Οὗτος· τί πάσχεις.) ὦ οὗτος· τί ποιεῖς. Πρὸς θεῶν σε λίσσομαι.) ἔγεκεν τῶν θεῶν σε παρακαλῶ· ἄφες με ἐπελαγεῖν αὐτῆ τὴν μανομένην χέρα. Ιχε.) ἔπεχε σαυτὸν· ἐχρίνασ' τὴς καρδίας τ' βαρβαρότητα. Τὸ βάρβαρον.) πολλάκις καὶ τὸ προσηγορικὸν ὀνόματος θηλυκοῦ μανομένους, τίθεται

γος ὢν, ὑπὸ σκορπίου δηχθεὶς ἀνῃρέθη. ὃ παρτέμισος ἡράθη. τοῦ δὲ σειρίου ὡς καυσικοῦ. διακαὴς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς πᾶσι πάθεσι καὶ δυσχεράνων ἀπαραμύθητα. καὶ ἀπολέσθαι ζητῶν. Πορθμόν.) οἱ μὲν φασὶν ὡς πορθμὸς κυρίως, ἢ μίσον δύο γαιῶν θάλασσα. νῦν δὲ κατα χρησικῶς πορθμὸν τὸν τόπον καλῶ. ἐγὼ δὲ φημὶ διὰ τὴν ἀχερουσίαν λίμνην τοῦτο λέγεσθαι. καὶ μαρτυρεῖ τὸ προηγούμενον ὡς οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ τὸ εἰς ᾅδου πορθμόν, ἀλλ' ἢ πορθμὸν τὸν εἰς τοῦτον τὸν τόπον τοῦ ᾅδου φοίτα. Σύγγνωθ' ὅταν.) αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρπ̄ε̄. ὧν τελευταῖος ἔχοντ' ἴδοιμεν. τῶν δ' ἀφέμενοι πόνων. μετὰ δὲ τὸν δ̄ σίχον κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυ καταλήκτου. ὧν ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. καὶ ὧν τῷ τέλει κορωνίς. Σύγγνωθ' ὅταν.) ὅταν τις φησὶ πάθη κακὰ μείζονα ἢ δύναται βαστάσαι, συγγνώσεώ ν ἐστὶν αὐτῷ τὸ ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς. ἄλλως συγγνωστὸν ἐθελοντὴν. ἐκφέρει δὲ πληθωτικῶς. ἀπλῶς. καὶ τοῦτο ζητῶν δρήσεις παρὰ πᾶσι καὶ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. ἡ δὲ σώταξις. ὅταν πάθη τις κακὰ κρείσσονα ἢ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτά, συγγνώσεως καὶ συγγνώμης ἄξιον ἐστίν, ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς παλαίας ζωῆς. τουτέστιν, ὁ κακοῖς σωθεὶς ἀφορήτοις, συγγνωστέος ἐστὶν ἀποθανεῖν. τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ χορὸς διὰ τὸν πολυμήσορα. σεσηβέναι τῶν πόνων καὶ τυφλωθέντα. καὶ ἀπολελογόμενον. τὸ ζῆν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἀνῶδυνον πρὸ τοῦ χοροῦ ἐδήλωσεν. εἰς αὖθις, ἢ εἰς ᾅδου ὁρμῆσαι βουλόμενος. Κραυγῆς ἀκούσασ'.) τῆς φωνῆς ἀκούσασ' παρεκτενόμεν. οὐ γὰρ ῥῆμα ἤκουσεν ἡ θυγάτηρ τῆς πέτρας ἠχώ. ποιοῦσα παραχλῶ. εἰ δὲ μὴ εἰδέναι

σραμμένον. τὸ ιδ̄, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον. ἐκ χορίου μ̄ βου. καὶ παιωνίου. ἡ δὲ βούλη δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς. ὁ καλεῖται ἀλκμανικὸν, τὸ ιε̄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ις̄ ἀσυναρτητον. ἐκ τροχαϊκῆς, καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ ιζ̄. παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη̄. τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ὁ καλεῖται ὑπορχήσιον. ἢ λεκύθιον. τὸ ιθ̄ δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἀλκμανικὸν. τὸ κ̄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς τοῦ α̅ ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κα̅, παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ δύο παιώνων πρώτων. τοῦ α̅ πενθασυλλάβου. καὶ τροχαίου. τὸ κβ̄, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν. ἤτοι ἑφθημιμερὲς ἐχοριάμβου. καὶ κρητικοῦ. ὧν ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ὧν τῷ τέλει κορωνίς. Ἰὼ βρόμιε, ὦ γένος βρακικὸν ὁπλοφόρον. ὁρμητικὸν εἰς τὸν πόλεμον. καὶ εὐθουσιαστικὸν. δεσποζόμενον. καὶ κρατούμενον ὑπὸ τοῦ ἄρεως. ἰὼ ἀχαιοί. ἰὼ ἀγάμεμνον. ᾗ μενέλαε, βοὴν φωνῶ. ἔλθετε. ἔλθετε ἕνεκα τῶν θεῶν. ἀκούσατε. ἢ οὐδὲν κλύων βοᾷ σθένει. τί βραδύνετε; αἰγυπιοὶ, καὶ ἑφθεραί με αἱ ἀχμαλώτιδες. χαλεπὰ ἐπάθομεν. οἱ μοι ἕνεκεν τῆς ἐμῆς βλάβης. εἰς ποῖον μόχθον πεσοῦμαι, εἰς τὰ ἀθέρα ἀναπτάμενος τὰ ὑψηλὸν αἴξω, εἰς τὸ οὐρανῷ κείμενον οἴκημα. σύβα ὁ ὠρίων ἢ ὁ σείριος ἀφίησιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν λαμπηδόνας πυρὸς φλογέας ἢ αἴξω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν τὸν μιλάνιον χρῶτα τοῦ ἄδου. Ἀπορία. ἀποροῦσί τινες πῶς σύβα ὁ πολυμήδωρ ὠρίωνος, καὶ σειρίου ἐμνήσθη. καὶ μηδενὸς ἄλλου τῶν ἄστρων. καὶ φασίν ὅτι ὠρίωνος μὲν ἐμνήσθη ὡς κυνηγοῦ. ἅτε καὶ αὐτὸς τοῖς τοιούτοις χαίρων ὡς βασιλεύς. φασὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ πρὸ τοῦ ὠρίωνος, ὡς κυνη-

ὀλέθριον κοίταν.) ἀλέθριον κοίτην λέγει, οὐχ ὅπου τοῦτο τόπος ἐν ᾧ ἔκειτο τὰ τέκνα αὐτοῦ ὀλέθριος· ἄψυχος γὰρ ὢν ἀλλὰ διότι φονεύσαντες τὰ τέκνα ἔκειντο ἐν αὐτῷ, διὰ τοῦτο τὸν τόπον λέγει ὀλέθριον, ἀπὸ τοῦ τῶν τέκνων πάθους τὴν προσηγορίαν αὐτῷ θεὶς. Ὧ τλῆμον. ὡς σοι.) ὦ ἄθλιε ὑσβάσακτά σοι λίαν πέπρακται καὶ καὶ σοὶ τῷ πράξαντι δηλονότι αὐχρὰ, χαλεπὰ τὸ ἐπιτίμια. ἤγουν τὰς ποινὰς ἀδώκιεν ὀθεὸς, ὅς τις ἐν σισοὶ ἐπαχθὴς. καὶ κακωτικὸς. Αἰ αι. ἰὼ βρῖκυς.) καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὅμοια εἰσὶ τοῖς ἱαμβικοῖς μονοστροφικὰ. καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης στροφῆς. κβ. τὸ α ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ β ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον. τρίμετρον καταληκτικὸν. ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. μονόμετρον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτου α, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ ἀμφιβραχέος. τὸ γ προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος χοριαμβικοῦ πεντασυλλάβου. καὶ ἰάμβου διὰ τὸ ἀδιάφορον. τὸ δ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς. τὸ ε ὅμοιον τῷ ς. ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ γ ποδὸς αὐταπαίσου. τὸ ζ δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ, ὡς φασὶν οἱ μετρικοί. τὸ η ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιόλιον. ἐὰν δὲ βούλει παιωνικόν. τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὅμοιον τῷ ς. τοῦ γ ποδὸς αὐταπαίσου. τὸ ι ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ια ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς. τὸ ιβ δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖται δὲ ταῦτα ὡς ἔνιοι φασὶν ἀφησιωνικὰ, ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφότερα. τὸ ιγ περίοδος. δύο γάρ εἰσι τροχαῖοι. καὶ δύο ἴαμβοι. καὶ καλεῖται τοῦτο τὸ κῶλον περίοδος. σύγκειται δὲ κατὰ πα-

γραμμένον.

ψειν ὀρινῶ· ὑπενόει γὰρ αὐτὰς ῥίψαι τοῖς κυσί, μετὰ τὸ
σφάξαι τοὺς παῖδας αὐτὴν φονικῶ χ' ἀπανθρώπου δυνχί-
αν· χ' ὀρινῶ ἀποβολῶ· Ἀλλως· ποι φέρομαι τὰ ἐμὰ
τέκνα μεμονωμένα λιπὼν τὰς βάκχας τοῦ ἄδου· ἢ
γὰρ πᾶς μανομένας ὧν φόνος· χ' ὑπεργία τοῦ ἄδου,
ὥς τε διαμοιράσαι· χ' τοῖς κυσὶ δῶ τὰ σφακτέα· ἤτοι
ἐσφαγμένω φονίαν ἀνήμερον· χ' ἐκβολῶ ὀρέαν· ἐπει-
δὴ πέρ μοι κα διεμερίσαντο αὐτὰ ἐμελλον ῥίψειν τοῖς
κυσὶ βρώματα· διὰ τοῦτο πρῶτον διαμοιράσω, εἶτα
ἐπάγει τὸ σφακτὸν κυσὶ τε φονίαν· δεικνὺς τ' διαμε-
ρισμὸν οὐδὲν ἄλλο ἐσόμενον, ἢ τοῖς κυσὶ ῥίψειν· καὶ δῶ
τὰ· τὸ δ' ἀνήμερον· χ' τὸ ὀρέαν λέγει, διὰ τὸ τὰς ἐν ὄρε-
σιν ὄντα ἄγρια θηρία, οὕτω διαμερίζειν, ἃ αὖ τ' ζώων θηρὸς
σώσειν· Πᾶς δ' ὦ·) ποῖ φησὶ πορεύσομαι· που δ' κάμψω·
που δ' σήσομαι ὧν τοῦτον ὁρμήσας τ' τ' παίδων μοι κοί-
την· λέγει δ' τ' τόπον, ἔνθα ἐσφαγμένα τὰ τούτου τέκνα
κατέκειτο· ὀφείλων ταῦτα φυλάξει πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ τ'
τρωϊάδων ῥιφῆναι κυσίν, ὡς ναὸς τὸ ἄρμενον συρέλ-
φων· χ' συέλλων· δηλαδὴ τ' ὀφθαλμῶν ἐρημίας· ὅπερ
γὰρ ἐσι τῇ νηῒ τὸ ἰσίον, τοῦτο τῷ σώματι ὁ ὀφθαλμός· Δι
μύοκρωκον·) καθάπερ ναῦς διὰ θαλάσσης οἰνοπὸς, λιμένος
κον φάρος ἐκτείνων, ὧν τῶνδε τ' ὀλέθριον κοίτην πορευ-
θεὶς τ' ἐμῶν τέκνων φύλαξ· ἢ σώτειρα· πᾶ βῶ ἐς αὐθις
χ' ὁρμηθεὶς φύλαξ τ' ἐμῶν τέκνων, ὧν τῶνδε τῶν ὀλέ-
θριον κοίτην· σέλμων· χ' κυμῶν ἐμαυτὸν· ὥσπερ σέλμη ἡ
ναῦς ἐν τοῖς πουτίοις πέισμασι· χ' οἰνοπὸς τὸ μιμόκρω
κον φάρος, ἤτοι λαῖφος· τὸ δὲ πᾶ βῶ, πρὸς τὸ ἐς αὖθις
σωσαπέσον· τὸ δ' σέλμων μετὰ ταῦτα λέγει· οἱ δ' λέγον-
τες μιμόκρωκον φάρος τ' ὀφθαλμὸν· χ' οὐ τὸ λαῖφος, ἁρ'
ἔχει τις αὖ ἐπεῖν, ὡς οὐ μάλιστα πάντων οἱ δὲ ἀμαθεῖς,

μους. φέγγος εὖ θὲς αὐτῶ δηλονότι. Ἄλλως. τὸ ἀπαλ-
λάξασ φέγγος, αὐτὶ τοῦ φῶς εὖ θὲς νοεῖται τῷ τετυ-
φλωμένῳ ὀφθαλμῷ. ἢ καὶ ἀσαφῶς εἴρηται διὰ τὴν τοῦ
λέγοντος δειλοπάθειαν. καὶ τὸ ἄλαν τε βορυβᾶσθαι. καὶ
συγκεχῆσθαι αὐτὸν. τούτου χάριν καὶ τὸ ἀπαλλάξασ,
αὐτὶ τοῦ μεταποίησασ νοοῦσιν ἔνιοι. πρὸς τὴν τῆς
πρόθεσιν εἰς φέγγος. Ἄλλως. φέγγος ἀπαλλάξασ.
πόρρω πέμψασ τὸ σκότος. Πτώσουσιν.) εἰς ποῖον
μέρος τῆς μυχῶν, ἤτοι τῶν καταδύσεων διὰ φυγὴν ἐλ
βοῦσαι, πτώσεσι δίημε. ἦγεν σύσελλονται. Ἀκέσαιο.)
ἀκέσαιο. πάνυ ἀναρμόσον ἵνα τῷ τι ῥυθμῷ, καὶ τῷ μέ
τρῳ διὰ τὸ ἀναρμόσον χασμῳδίαν. διὸ καὶ ἐξεβλήθη
παρ' ἐμοῦ τὸ αὖ. σύρεται δὲ καὶ ἔν τισι τῶν παλαιῶν οὕ
τως. Ἦλιε φέγγος ἀπαλλάξασ διὰ τοῦτο πρὸς τὸν
ἥλιον ποιεῖται τὸ λόγον.) ὡς φῶτος παρεκπεσόν. μὴ φαί
νοντος γὰρ ἡλίου, ἅπαντες σκότος ἐσί. τῇ τοῦδε ὃ παρε
σία, φῶς λαμβάνει. Κρυπταὶ βάσιν.) κρυπταὶ πο
ρείαν νοῶ τούτων τῶν γλωσσῶν. ποῦτον πόδα ὁρμήσασ,
σαρκῶν, καὶ ὀστέων κορεσθῶ. ποιούμενος δώοχίαν τῶν
ἀγρίων ἐνδρῶν. ἤγουν τῶν γλωσσῶν. ὡς ἐπάσασ ταύτασ
καταθοινούμενος. λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος αὐτὴν
κτῆσιν τῆς ἐμῆς βλάβης, καὶ τυφλώσεως. Ποῖ φέρο
μαι.) ποῖ αὖτὶ τοῦ ποῦ. ὅτε μὲν ἐπὶ κινήσεως λαμβά
νεται, διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται. ὅτε δὲ ὡς στάσε
ως, διὰ τοῦ η. καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ πᾶσθω. σύρεται δὲ καὶ
ὡς κινήσεως καὶ διὰ τοῦ η. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ πᾶβῶ. καὶ
πᾶκέλσω. Ποῖ φέρομαι.) ποῦ ἄγομαι τὸ ἐμὰ τέκνα
μεμονωμένα λιπὼν πᾶς βάκχας τοῦ ἄδου, ὡς τε
διασπαράξαι. καὶ διαμοιρᾶσαι μελιδὸν. καὶ τοῖς κυσὶ
θῶ τὰ ἰσφαγμένων. φυγίαν ἀνήμερον. καὶ ἐκβολὴν ἐξ

κὸν δίμετρον. βραχυκατάληκτον. τὸ λγ̄, ὅμοιον. ὦὴ
τοῖς ἀποβέσισι παράγραφος. ὁμοίως ϗ ὦὴ τῷ τέλει.

Ωμοι ἐγώ. ποῦ πορδυβῶ. ποῦ σῶ. ποῦ κέλσω. ἤτοι
προσπελάσω. κυρίως δὲ τὸ ναῦν προσορμίσαι γῇ δύο
μω τόπω. ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ ἐκβλῆθῆναι τὴν ναῦν, ἔξω τοῦ
λιμένος. ὑπόκηται δὲ ὁ πολυμήκωρ πεζὰ ποδίζων. διὰ
φησί τετράποδος βάσιν ἠρὸς πεζεύεις. ποίαν πα
ρέλθω ὁδόν. ἆρα ταύτην. ἆρα ἐκείνην. ἆρα τὴν δε.

Κατ ἴχνος.) ἴχνος ὁ τύπος τοῦ ποδὸς. καὶ ἀπὸ τού
του ὅπους. ἀφ οὗ πτελιν ἴχνος καὶ ἡ πορεία. ἐπεὶ διὰ
τῶν ποδῶν, καὶ ἡ πορεία γίνεται, λέγεται τὸ ἴχνος κα
τὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ποδῶν. καὶ ἐπ ἄλλων. οἷον
ἴχνη χειρῶν. ϗ ἴχνος ἀνθρώπου. καὶ ἴχνος παλαιᾶς αἰ
τίας παρασοφοκλεῖ. καὶ ἴχνη ἀγαλμάτων. ϗ ἁπλῶς
ὦὴ πάντων τῶν ἀμυδρῶς. καὶ σὺ τύπῳ φαινομένων.

Ωμοι ἐγώ.) ἄβλωψ ἐμὶ ἐγὼ δηλονότι. ποῦ ἔλθω. ποῦ στα
θῶ ποῦ πλησιάσω. ποιούμενος ὦὴ χεῖρα κατ ἴχνος. ἤ
τοι κατὰ τοὺς πόδας βάσιν. ϗ πορείαν ἠρὸς ὀρεινοῦ.
ὥσπερ τὰ ἠρία πάσασι ποσὶ χρῶνται πρὸς βάδισιν
οὕτω καὶ αὐτὸς χερσὶ, καὶ ποσὶ, χρήσομαι. δίον δὲ ἐμ
πεῖν καὶ κατ ἴχνος, ἅσπερ ἔτως εἶπε. ποίαν ὁδὸν δη
λονότι ἐξαλλάξω. καὶ πόδε πατήσω. ἢ ταύτην. ἢ τὴν δε.
χρήζων. ϗ βίλων καταλαβεῖν τοὺς ἀνδροφόνους. ἰλιὰ
δασ. αἳ διώλεσαν ἐμὲ. πάλαιναι πάλαιναι θυγατέρες
τῶν φρυγῶν. ὦ κατάρατοι. εἰς ποῖον μέρος τῶν βαθυ
τάτων τόπων. ϗ κατεδύσιων διὰ φυγῆς ἐλθοῦσαι δη
λονότι, πῶς ἀσουσιν. ἤτοι συσέλουται. καὶ κρύπτουται
ἐμὲ. ἀντὶ τοῦ δι ἐμὲ. ἠβέω ἥλιε θεραπεύσας τὸ βλέ
φαρον τῶν ὀμμάτων ἐμοῦ τὸ αἱματηρὸν. ἐλευθερώσας
τυφλὸν φέγγος. ἀντὶ τοῦ τοὺς τυφλοὺς τούτους ὀφθαλ

τυφλῶ σ' ἔχοντες.) τυφλῶ ποδὶ πορδυόμενον· ἤγουν διὰ ποδὸς, μὴ ὑποβλεπόντων ὀφθαλμῶν ὁδηγουμένης ὥσπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι σὺν βακχαῖς καὶ σὺν βακχαῖς φέρονται, οὕτω καὶ οἱ τυφλοὶ, διὰ τοῦτο παραφόρῳ ποδὶ φησίν· ἤγουν παραφερομένῳ· ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι· ἀλλὰ τὸν τυφλωμένῳ, διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτόν. Ωμοι ἐγὼ.) σύνημα κατὰ πόδα κοπὴν ἀμοιβαίων εἴχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων· καὶ ὦ τῷ τέλει παράχαραξ. Ωμοι ἐγὼ· πᾶ βῶ· πᾶ σῶ·) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται μονοστροφικὰ ὡς εἴρηται· καλεῖται δὲ καὶ μετρικὰ ἄπεκτα· διὸ μέτρῳ μὲν γέγραπται· οὔτε δὲ ὁμοίῳ τινὶ ἔχει πρὸς ἄλληλα, οὔτε ἀνακύκλωσιν· εἰσί τε παροιμιακὰ καὶ συνημματικὰ κατὰ πόδα ὁρισμοὺς ἀνίσους· τὰ κῶλα δὲ πάντα λγ· τὸ α μονόμετρον χοριαμβικόν· τὸ β ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν· ἡ δὲ βούλη, δακτυλικὸν ἑξάμετρον ἐκ σπονδείων· τὸ γ αὐτοπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκπαίωγος δ' αὐτοπάστου· καὶ διϊάμβου· τὸ δ αὐτοπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τοῦ α ποδὸς ἐξασυλλάβου· τὸ ε δακτυλικὸν ἑξάμετρον καταληκτικὸν ἐκ σπονδείων· τὸ ς αὐτοπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ζ ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκπαίωγος α· χοριάμβου· καὶ β συλλαβῶν ἀδιαφόρων· καλεῖται δὲ καὶ προσῳδικόν· τὸν παίωνα ἔχων αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· τὸ η ὅμοιον ἐκπαίωγος τρίτου α· καὶ ἐπιτρίτου ἐξ αὐτοπάστου· καὶ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἰάμβου· ἡ δὲ βούλη, αὐτοπαστικὸν τρίμετρον· βραχυκατάληκτον· ἐξ αὐτοπάστου· καὶ ἐπιτρίτου γ· καὶ ἰάμβου· τὸ θ ὅμοιον ἐκπαίωγος τρίτου α· καὶ ἐπιτρίτου δ· καὶ ἰάμβου· ἡ δὲ

πρὸς τὸν αἰδλίω τὸν θανάσιμον ἀπατήσειε. Ω μοι τυφλοῦμαι.) ἔνδον τυφλούμενος βοᾷ· φθύμοι πηροῦμαι τὴν ὄμμα τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἄθλιος ἐγώ. Ηκούσατε τὸν τοῦ πολυμήτορος κλαυθμὸν ὦ φίλαι; Ω μοι λέγων αὖθις. ὦ τέκνα ἕνεκα τῆς ἀθλίας σφαγῆς. Ω φίλαι σὺ ἠργνταν νέα κακὰ σὺ τὸς τῶν δόμων. Αλλ' οὐδαμοῦ ἀποβράσητε παχέι ποδί, ἤγουν φθάσω· καὶ καταλήψομαι ὑμᾶς παχέι ποδί· ἢ οὐ μὴ διαφύγητε· πλήπων γὰ καταβαλῶ τὰ βεμέλια τῶν δόμων τούτων. Ιδοὺ βαρέασ· βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον· ἢ τοῦτον δὲ πυθὸ τὸν σίχον, ἀπὸ τοῦ πολυμήτορος φασὶ λέγεσθαι· ὡς βάλλοντος λίθους σὺ τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα πάθη τὰς ἁμαρτίας τους· τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπειτ' ἐσόμεν τοῦ ἡμιχορίου· βέλετε ἵνα ἐπίλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὥστε παρυπάρχειν τῇ ἐκάβῃ· ἢ ταῖς τρωϊκαῖς γυναιξί βοηθοῦς; Βαρέασ·) βαρέως ἐμπεπούσης· ἔπειτ' ἔπεσεν δὲ τὸ μετάσφοδρᾶς ὁρμῆς ἐσιέχεσθαι.

Αραασι·) πλήπε· μηδαμῶς ἀνεῖ βολογοῦ· καὶ εἶδεν, ἐκρίζων τὰς πύλας· οὐδέποτε γὰ τὸ φαεινὸν φῶς ἐμποιήσας· καὶ ἐνέβησας τοῖς ὀφθαλμοῖς· οὐ δὲ τοὺς παῖδας θεάσηι ζῶντας· οὓς ἐφόνευσ' ἐγώ. Η γὰ καὶ θέλεις·) ἀρα νενίκηκας τὸν πολυμήτορα· καὶ κρατεῖς τοῦ φίλου ὦ δέσποινα· καὶ πεποίηκας ὁποῖα λέγεις;

Οφε·) θεάσηι αὐτὸν παχέως ὑπάρχοντα ἐμπροσθεν τῶν δωμάτων τυφλόν· σὺ τυφλῶ καὶ παραφερόμενῳ ποδί βαδίζοντα· θεάσηι καὶ τῶν δύο παίδων τὰ σώματα· οὓς ἐφόνευσ' ἐγὼ σὼ ταῖς τρωάσι γυναιξί· δύο δώκει δέ μοι τιμωρίαν· ὁρμᾶ δ' ὡς ὁρᾶς οὗτος ἐκ τῶν οἴκων· ἀλλὰ μαχρᾶν ἀπελθύσομαι· καὶ μαχρᾶν σύσσομαι τοῦ δυσμαχωτάτου βρυχὸς θυμῶ πεφερέμενον·

τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον.) δίχ
δυμος οὕτως. τὸ ἀληθὲς φησίν, οὔτε παρὰ τὴν δίκην, οὔ
τε παρὰ τοῖς θεοῖς ἐμπεσὸν ἀφανίζεται. τοῦτο δὲ διὰ
τὸν πολυμήσορα. ὃν μέλλει πιμωρήσασθαι. πρῶτος ἀρξέν
μόνος τῶν ἀτόπων. ἄλλως. ὑπέγγυον. δίκαιον. ὡς δὲ ὑπο
σικτέον. τὸ ἠσφαλισμένον φησὶ τὴν δίκην καὶ παρὰ τοῖς
θεοῖς οὐ δίκαιόπεπε. ἦγεν ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη. τοῦτο βέ
βαιον παρὰ τοῖς θεοῖς. ἦγουν ὅ, τι πιμωρήσωνται οἱ νόμοι
ὡς ἄδικον, τοῦτο καὶ θεοὶ πιμωρήσωνται. ἐπειδὴ οἱ νόμοι
παρὰ θεῶν. καὶ ταῦτα βούλονται πιμωρεῖν. καὶ δίκε δί
κην, ἃ καὶ οἱ θεοὶ. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ πολυμή
σωρ, καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει. Ἄτυλον δὲ λέγει, τὸ
πέλαγος. καὶ ἀλίμενον. τὸ λιμένα μὴ ἔχον. Ἀλ
λως. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον. τοῦτο διπλῶς νοητέον. τὸ γὰρ
ὑπέγγυον καὶ φανερὸν τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ὀλέθριον
κακὸν. ἦγεν ὅπερ ὁμολογουμένως οἱ θεοὶ κακὸν ἡγοῦν
ται. καὶ μισοῦσιν, οὐ συμπιπτεῖ. καὶ συμπίπτει ἦγεν οὐκ εἰς
λήθειαν ἔρχεται. ἀλλὰ κολάζεται ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάλιν. τὸ γὰρ
ὑπέγγυον ὂν φανερὸν. καὶ ὁμολογούμενον ὀλέθριον κακὸν,
οὐ συμπίπτει. καὶ συνέρχεται τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς.
ἤγουν οὐκ ἀποδεκτὸν αὐτοῖς ἐστιν. οἱ μὲν γὰρ ἀναθοὶ, καὶ
δίκαιοι. τὸ δ' ἄδικον, καὶ κακὸν. Ἀμοιβαίως.) στερη
θεὶς. μέρδω σπεισὼς παρὰ ποιηταῖς. τὸ παρὰ τοῖς κοι
νοῖς μαρμαίρω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀμέρδω. ἢ
μερδον παρατατικὸς. ἀμέρσω μέλλων. ἤμερσα ἀορί
στος. ἀμέρσασ' μετοχὴ. γίνεται δὲ τὸ μόρδω, ἀπὸ τοῦ
μερίζω κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι. καὶ ἐκβολὴ τοῦ σ τοῦ
ἐν τῷ ζ. τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει. καὶ διαιρεῖ
τὰ ὁρώμενα τὸ ὁρατόν. Ὑδάσι σὸν δόξαν. ἢ ἐλπὶς τῶν
της τῆς ὁδοῦ. ἢ τις ἐλπὶς ἦγαγέ σε εἰς τὸν ὀλέθριον κακὸν

πτ. κῶλα ιβ. τὸ α ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παιώνος δ, καὶ ἰάμβου. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν τὰ κῶλα. ὡς ὑφ' ἡμῶν διηρέθη. ἵν' ἔχωμεν γνῶναι τίνος εἰσὶ μέτρα. τὸ τρίτον αὖ πάσικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου. γ. καὶ ἰάμβου. τὸ δ ὅμοιον τῷ β. τὸ ε ὅμοιον τῷ γ. ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου. καὶ ἰάμβου. τὸ ς ὅμοιον καθαρὸν ἀνάπαστικὸν ἡμιόλιον. τὸ ζ ὅμοιον τῷ β. τὸ η αὖτι πάσικὸν δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἀνάπαιστου ἐπιτρίτου δ. ᾗ συλλαβῆς. τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ α καὶ β ποδὸς χορείου. τὸ ι ἴαμβος τρίμετρος. τὸ ια παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παιώνων δ δύο καὶ κρητικοῦ. τὸ ιβ ὅμοιον κατὰ πάντα. ὧν τῷ τέλει παράγραφος μόνη. Οὕπω δέδωκας δίκην. ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχριος κοὐ πλάγιος. καὐδὰ τίς ἐς ἄντλον. ἤτοι πέλαγος μὴ ἔχον λιμένα, στερήσῃ τῆς προσφιλοῦς ψυχῆς. ἁμαυρώσας καὶ ἀπολέσας τὴν ζωήν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον. ἤτοι τὸ ἠσφαλισμένον τῇ δίκῃ. καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπίτνει καὶ οὐ καταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακὸν εἰς ὃ μέλλεις ἐμπεσεῖν δηλονότι. φύσει γὰρ ἀπατήσει ἡ ἐλπὶς τῆς δὲ τῆς ὁδοῦ. ἡ ἐλπὶς ἐπήγαγεν αὐτὶ τοῦ ἤγαγεν σὲ πρὸς τὸν αἰδήμονα τὸν θανάσιμον τὸν τοὺς πεφυτευκότας δεχόμενον. ἰὼ φθοῦ ὦ τάλας ἐν χειρὶ δὲ ἀπολέμῳ καὶ γυναικείᾳ. καταλήψεις τὴν ζώνην.

Οὕπω δέδωκας.) καὶ τοῦτον ἔνιοι φασὶ τὸν σίχον τὴν ἑκάβην λέγειν ἡρέμα καθ' ἑαυτήν. ἵνα μὴ ὑποψίαν ᾖ αὐτῇ δώσων, ὧν μέλλει τυγχάνειν. Ἀλλ' μενόν τις.) τοῦτο τὸ πρὸς τὸ ἀνώσωτακτέον τοῦ ἀλίμενόν τις, τῷ οὕπω δέδωκας ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην. πμωρηθῆσαι φησίν, ὡς τις εἰς ἄντλον λέχριος καταπέσῃ ἀπολέσας

βου τῆς πόλεως θέλω. Ποῦ δῆτα ἐστὶ δηλονότι· ἐν τοῖς πέπλοις ἔχεις; ἢ κρύψασα ἀλλαχοῦ φυλάσσεις; Ἐν τῷ πλήθει τῶν λαφύρων σὺ τοῖς δὲ τοῖς σκιώδεις σώζεται τὰ χρήματα· τὸ δὲ τοῖς δὲ, ἀναφορικόν ἐστι καὶ δεικτικόν· ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη, δεικτικῶς εἶπε τοῖς τοῖς τοῖς σκιώδεις· ὁ δὲ πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας, ἐρωτᾷ· ποῦ δὲ αὖται αἱ κατασκιώσεις τῶν ἀχαιῶν ἀναυτικαὶ εἰσὶ τὸ αἱ δὲ σικτέον· τὸ δὲ λεῖπον ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν συνυποσιγμῆ· ναύλοχοι δὲ, τὰ ναύσεμβα· ποῦ δὲ αὖται αἱ σέσγαι ἃς λέγεις ἔχειν τὸν χρυσὸν ἀρᾷ τὰ ναύσεμβα τῶν ἑλλήνων· τουτέστιν συνεῖς λέγεις εἶναι τὸν χρυσὸν· πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ Ἑκάβη· ὅπου τὰς ναῦς εἶπον σέγας· ἰδίᾳ γὰρ καὶ χωρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ σέγαι τῶν ἀχμαλωτίδων γυναικῶν· τὸ σῶδον δὲ πᾶσι καὶ ἀσφαλὲς καὶ ἐρημία· καὶ σέρησις ἀρσένων· οὐδεὶς τῶν ἀχαιῶν σῶδον, ἀλλ' ἡμᾶς μόναι· ἀλλὰ βαδίζειν εἰς τοὺς οἴκους· καὶ γὰρ οἱ ἀργεῖοι ποθοῦσι λύσαι τὸν πόδα· ἀντὶ τοῦ τὴν πορείαν τῶν γυναικῶν, ἐκ τῆς τροίας εἰς τὸν οἶκον· ἵνα πράξας πάντα ὧν χρεία ἐστὶν, εἰς πρᾶξιν ἔλθῃν· δηλονότι σὲ, ἐπαναστρέψῃς σὺν τοῖς παισὶν, ὅπου κατῴκισας τὸ ἐμὸν γένος· Πράξασ·) πρὸς μὲν τὴν ὑπόληψιν τοῦ πολυμήστορος, ἀντὶ τοῦ ποιήσασ νοῆται· πρὸς δὲ τὴν τῆς Ἑκάβης, ἀντὶ τοῦ παθοῦσ· πρᾶξαι γὰρ καὶ τὸ ποιῶ· καὶ τὸ πάσχω· Οὔπω δέδωκασ·) ἐπεληλύθοντος ἔτι σῶ τοῦ πολυμήστορος, ἐκτὸς ὁ χορὸς ἰσάμενος τοῦτο φησίν· οὔπω δέδωκασ· τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν, καλεῖται μονοστροφικὰ· μονοστροφικὰ δέ ἐστιν ὡς ἡφαιστίων φησίν, ὅσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται· εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς

ψχὼν · χρῶνται δὲ τῷ νῦ μόνοι οἱ ποιηταὶ, τῷ δὲ νῶ, καὶ ποιηταὶ, καὶ λογοποιοί· ἴσθι δὲ ὅτι τὸ μὲν νῶ τὸ χρονικὸν ἀεὶ μακρόν ἐστι · καὶ πδειπᾶται · διὸ καὶ τὸ νωϊ ἐκ τούτου γινόμενον, μακρόν ἐστι · τὸ δὲ νῶ ἀεὶ τὸ τοῦ δή, ἀεὶ βραχύ · καὶ ὀξύνεται μόνον κλιόμενον · σωπηθὲν δὲ ἐγκλίνεται ὡς καὶ ταῦθα · διὸ καὶ τὸ τσίνωι ἐκ τούτου γινόμενον, βραχύ ἐστι. Ηκισα.) ἀναίμην οὐδαμῶς ἐρῶ τοῦ πλούτου τοῦ πλησίον · ἀπολαύσαιμι τοῦ ἰδίου ὦ γύναι. Οἶδας οὖν ἃ ἔπεῖν σοί · καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις θέλω; οὐκ οἶδα. τοῦτο δὲ δηλώσεις διὰ τοῦ σοῦ λόγου. Ἀγαπηθήτω ὁ παῖς μου ὑπὸ σοῦ, ὡς γῶν σὺ ἀγαπᾶ ὑπ' ἐμοῦ · κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον λέγει ἀγαπάσθω ὁ πολύδωρος ὑπὸ σοῦ, οὕτως, καθὰ σὺ γῶν φιλῆ ὑπ' ἐμοῦ. κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, ὡς σὺ φιλῆ ἀρτίως παρ' ἐμοῦ, οὕτως ἐφιλεῖτο καὶ ὁ πολύδωρος παρὰ σοῦ. Τί χρῆμα.) τί ἐστὶ τὸ πρᾶγμα ὅπερ ἐστὶ πρέπον ἀδέναι καὶ ἐμὲ, καὶ τὰμὰ τέκνα · θησαυροὶ παλαιοὶ χρυσοῦ κεκρυμμένοι τῶν πριαμιδῶν τοῦτο ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. θησαυροὶ κεκρυμμένοι τ πριαμιδῶν. Ταῦτα ἐστὶν ἅτινά με θέλεις δηλῶσαι τῷ παιδί σου. Ναί. διὰ σοῦ θελῶ μιῶσαι ταῦτα τῷ πολυδώρῳ · ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἀνθρωπος. Καὶ τὰ τί οὖν χρέα ὑπάρχει τῆς ἐλεύσεως τῶν παίδων. Λυσιτελὲς ἐστὶν ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, τούτους γινώσκειν. καλῶς ἅπας οὗτος τῇ δὲ τῇ διανοίᾳ · καὶ σοφώτερος ἐμοῦ. Γινώσκεις ποῦ ἐστὶ τῆς τρωϊκῆς ἀβλωκὰς ὁ κάρς; Ἐκεῖ ἐστὶν ὁ χρυσὸς; Τί ὃ σημεῖον τοῦ τόπου σὺ ὢ ἐστιν. Μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. Ἐπ' οὖν τούτοις θέλεις τί τῶν ἐκεῖ πραγμάτων δηλοποιῆν μοι; Φυλάξασι τὰ χρήματα, μιδὼν, ἐξέλα

δε τῶν δόμων. Κέλθουσον τῶν δ' ἀποστῖναι δόμων.) ἀκολουθούντων τῷ πολυμήτορι τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων, ἐλθόντι πρὸς τὴν ἑκάβην, ἰδοῦσα αὐτὴν ὡς οὐ δυνηθέν τὸ κατ' αὐτοῦ δρᾶμα τελέσαι τούτων παρόντων, φησὶ πρὸς τὸν πολυμήτορα· κέλθουσον ἀπελθεῖν τοὺς σοὺς δούλους, ἵνα σοι λάβρα εἰπω ὁ βούλομαι· καὶ ὃς πειθεὶς, ὑποχωρεῖτε τοῖς αὐτοῦ δούλοις φησίν, οὐ γὰρ φοβοῦμαι μονωθεὶς ὑμῶν· τουτὶ γὰρ δηλοῖ, τὸ, σὺ ἀσφαλὲς γὰρ ἢ δὲ ἡ δμωὶα. Χωρεῖτε.) ἀποχωρεῖτε. ἐν ἀσφαλεῖ· αὐτὶ τοῦ σὺ οὐδενὶ φόβῳ ἐσὶν ἥδε ἡ δμωὶα. προσφιλὴς μὲν εἶ σὺ, προσφιλὲς δὲ ἐμοὶ τῷδε τὸ σῶμα τῶν ἀχαιῶν· ἀλλὰ πρέπει δηλοῦν ὅτοι λέγειν σε τὶ τὸν δυτυχοῦντα πρέπει βοηθεῖν τοῖς μὴ ἐυτυχοῦσι φίλοις· ὅπερ ἕτοιμος ἐμὶ ἐγὼ. Πρῶτον μὲν ἐπε.) διὰ τὸν παῖδα τὸν πολύδωρον, ὃν ἔχεις σὺ τοῖς δόμοις ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς λαβὼν δηλονότι· ἔκ τε τοῦ πατρὸς, εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα σώσω σε κατὰ δεύτερον λόγον· Μᾶλλον ζῇ.) κατὰ τὸ μέρος ἐκείνου· ἤγουν ὅσον δ' ἐκεῖνον, εὐδαιμονεῖς. Ω φίλτατε.) ὡς λίαν καλῶς· καὶ ἀξίως σου λέγεις· χλευάζουσα αὐτὸν, ταῦτα φησί· τί οὖν θέλεις ἐκ δευτέρου μαθεῖν ἐξ ἐμοῦ; Εἰ τῆς τεκούσης.) τοῦτο θέλω μαθεῖν, εἰ ὁ γὸς μου μέμυνται κατὰ τὴν ἐμοῦ τῆς τεκούσης ἐκείνου. Καὶ μέμυνται δηλονότι· καὶ ὧ δὲ κρυφίως ἐλήλυθεν ἐλθεῖν· Ο δὲ χρυσὸς ἀνέλλιπὴς καὶ ἀκέραιος ἐσὶν, ὃν ηλθε φέρων ἐκ τροίας; σῶος ἐσὶν, ἐν τοῖς ἐμοῖς φυλασσόμενος οἴκοις. Σῶσον γὼ αὐτόν.) φύλαττε δὴ αὐτὸν τὸν πλοῦτον· καὶ μὴ ἐπεύμενον τῶν πραγμάτων τοῦ πλησίον. Τὸ γὼ οὐκ ἐσὶ χρονικὸν ἐνταῦθα· ἀλλὰ συμπερασματικὸν· αὐτὶ τοῦ δὴ λαμβάνομεν· ὥσπερ καὶ τὸ νῦν παραπληρωμα-

ἐκούων ἀφικόμην. Αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν.) ὦ πολυμήσορ, αἰσχύνομαι βλέπειν πρὸς σὲ κατὰ πρόσωπον κείμενον σὺ τοιαύτας δυσυχίας. σοὶ γὰρ ὦ πάνυ ὤφθην δύτυχοῦσα, αἰδοῦμαι ὀφθῆναι δηλονότι ὑπάρχουσα σὺ ταύτῃ τῇ δυσυχίᾳ, ὅπου ἐμὲ νῦν καὶ οὐκ ἂν δυναίμην βλέπειν πρὸς σὲ ὀφθαλμοῖς ὀρθῶς ἀπενίζειν. ἀλλ' αὐτὸ μὴ νομίσῃς ἔχθραν σου ὦ πολυμήσορ. ἄλλως τε καὶ νόμος αὐτὸν τὸν λέγω τὸ μὴ βλέπειν γυναῖκας κατὰ πρόσωπον ἀνδρῶν. Αἰδὼς μ' ἔχει). ἀγνοοῦντες μικροῦ πάντες σὺ ταῦθα τὴν σωτηρίαν σόλοικον ἡγοῦνται. λέγοντες ὡς τυγχάνουσαν ἐθέλειν πρὸς τὸ αἰδὼς μ' ἔχει. τὸ δ' οὕτω σωτάσεται. σὺ τῷ δὲ γὰρ τῷ πότμῳ καὶ τῇ τύχῃ, ὅπου ἐμὲ νῦν τυγχάνουσα, αἰδὼς μ' ἔχει ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, ὦ πυῖ ἐφάνην δύτυχοῦσα. πρὸς τὸ αἰδὼς σωτάσεται οὕτως αἰδὼς γὰρ ἔχει μ' ἐκείνου, ᾧ τῷ ὤφθην δύτυχοῦσα. τυγχάνουσα ἢ αἰδὼς σὺ τῷ δὲ τῷ πότμῳ. ὅπου ἐμὲ τοῦτ' ἐστὶν αἰδοῦμαι βιάσεσθαί σε. ἡ δὲ αἰδὼς, οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς δυσυχίας ἐστὶν. σὺ γὰρ νῦν προσκέκλαυσαι. ὃ δὲ καὶ χρεὼν ἐστὶ τοῦ προτέρου. Καὶ βαῦμα γ' οὐδὲν.) αἰσχύνεσθαί σε δηλονότι. ἀλλὰ τίς χρεὼν ἐμοῦσαι. διατί πρᾶγμα μετεπέμψω ἐκ τῶν δόμων, τὸν ἐμὸν πόσιν δηλονότι ἐμέ. Ἀλλὰ τίς χρεὼν σ' ἔμουσ.) ἔθελ' οὕτως εἰπεῖν. ἀλλὰ τίς χρεὼν σοὶ ἐμοῦσ. νῦν δὲ ὁμηρικῶ ζήλῳ, αὐτί τοῦ σοὶ σὸν ἤρκεσε. λαμβάνων τὴν εἰς πρόθεσιν ἔξωθεν. ὡς τὸ χρεὼ βουλῆς ἐμέτε καὶ σέ. ἢ ἐπὶ ἢ οἷ διέφθορεν κουφίζεται καὶ σωαλοίφεται ἔσω καὶ ταῦθα σοί. Ἴδιον ἐμαυτῆς.) ἴδιον δ' ἦτ' ἐμαυτῆς βούλομαι ἐπὴν πρὸς σὲ, καὶ τοὺς σοὺς παῖδας. τοὺς δὲ ἀκολούθους κέλευσον χάριν ἐμοῦ, μακρὰν γενέσθαι τῶν

τὰ ἀγαθὰ καὶ ἡμῖν συμφέροντα. Αἱ περίοδοι δὲ αὖ-
ται εἰχωνὶ εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ὀ. ὧν πλεί-
στους, ἐὰν παύσῃ, ὑπὲρ τὸν ἐμὸν ὄγκισα λόγον. ὧν
τοὺς ἀποθέσεσι παραγέγραφος. ὧν δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

Τὸ δὲ ἄλλα ταῦτα τί δεῖ βριθεῖν.) οὐχ ὡς οἴονταί
τινες σωπακτέον. δυσχεράνασα γὰρ ὁ πολυμήχανος
γνώσεται πρὸς τὸ ἀβέβαιον τῶν πραγμάτων. καὶ τούτων
ἀναβὰς τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς, νῷ φησίν. ἀλλὰ ταῦτα
ἅπερ ἔφην τί βριθεῖν δεῖ. οὐδαμῶς προχωρούντων εἰς
τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν. τουτέστιν οὐχ ὑπερβαίνει
τὰ κακὰ μεταβαλλόμενα. ἀλλ' ἀεὶ κακὰ τυγχάνον-
τα. τὸ δὲ μεταβαλέσθαι πάλιν ἀπὸ κακοῦ πρὸς τὸ κα-
λὸν, ἔμπροσθεν τοῦ κακοῦ φαμὲν γίνεσθαι.

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν πρίαμε. καὶ σὺ ὦ ἐκάβη φίλτά-
τη δακρύω ἐσορῶν σε. τὴν τε σὴν πόλιν. καὶ τὴν θυγα-
τέρα σου τὴν θανοῦσαν πρὸ ὀλίγου. φοβοῦ θαυμασιόν.
οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν. καὶ βέβαιον. οὔτε εὐδοξία καὶ εὐ-
ημερία. οὔτε εὐτυχοῦντά τινα, μὴ δυσυχήσειν. φύ-
ρουσι δὲ καὶ ταράττουσιν αὐτὰ οἱ θεοί, εἰς τοὐπίσω. καὶ
ἔμπροσθεν ἀντιβέποντες σύγχυσιν. ἵνα κηδοίατο τοῦ μέλ-
λοντος σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακά,
κατὰ τί δεῖ βριθεῖν ἐμὲ δηλονότι, οὐδαμῶς προκό-
πτοντα καὶ προερχόμενα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν
ὄντων, οὐ κατόπιν ἰόντα τὰ κακά. σὺ δὲ ἐκ κατά τι
μέμφῃ ἐμοί ἐνίκα τῆς ἀποδημίας, ἐπίσχου σαυτὴν
δηλονότι. ἐτύγχανον μὲν ἀποδημῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν
τῆς Θρᾴκης ὁρίων, ὅτε ἤλθες ὧδε. ἐπεὶ δὲ ἦλθον, αἴ-
ρου τί μοι. καὶ κινοῦντι τὸν πόδα ἔχω τῶν δωμά-
των. εἰς ταὐτὸν ἦτοι ὁμοῦ συμπηγῆ. καὶ σωσαντός
μου βούλησιν αὖτη. ἀπαγγέλλουσα ἀγγελίας. ὧν

παιδίονος δ̄ καὶ δύο συλλαβῶν· τὸ ῑ χοριαμβικὸν·
τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου ἐπιτρίτου
α̅ καὶ τροχαίου· ὧν τῷ πλεονασμῷ καὶ παράγραφος·
Καὶ μ' ἀπὸ γῆς·) ἢ ἐμὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξώρισε τῆς τρωϊ-
κῆς· ἀπενόρθωσα ἡ ἀθλία τῇ λύπῃ· τῇ ἐλένῃ τῇ ἀδελ-
φῇ τῶν διοσκούρων· κἀσορος καὶ πολυδδύκους· καὶ τῷ
πάριδι καταρωμένη· ἐπεὶ με τῆς πατρώας γῆς, καὶ
τῶν οἴκων ἐξώκησεν· οὐ γάμος· ἀλλὰ πολλὰ πώρια δ' ἀε
μοῦσ πνος κακοποιοῦ· ἦν πνα ἑλένην μήτε τὸ πέλαγος
ἀπεργάσοι· πάλιν ἤγουν εἰς τοὐπίσω· μήτε ἀφίκοιτο
εἰς τὸν πρῶτον οἶκον· Διδοῦσα κατάρα·) πρὸς τὸ
ἀποσκοποῦσα ἐστὶν ἡ μετοχὴ τὸ κατάρα διδοῦσα· τὸ
δὲ ἐπεὶ νόσιμον καὶ τὸ πέλαγα ἀπῆπον ἄλγη· διὰ μέ-
σου· εἰ καὶ φασί τινες τῶν ψυχρῶν πρὸς τὸ ἀπῆπον τ̄
μετοχὴν ταύτην εἶναι· Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν πρίαμε·) ἐλθὼν ὁ πολυμήσωρ πρὸς τὴν ἑκάβην, πρὸς μὲν
τὸν πρίαμον ὡς ἀπόντα λέγει μόνον ὦ φίλτατε πρία-
με δίχα τοῦ σὺ· πρὸς δὲ τ̄ ἑκάβην ὡς ζῶσαν χρῆται
τῷ σύ· καὶ θρηνεῖ αὐτὴν τε ὡς δούλην· καὶ τὴν πόλιν αὐ-
τῆς ὡς ἀλοῦσαν· ἢ τὴν νεοσφαγῆ πολυξένην· εἶτα γνώ
μῃ τυθύμενος λέγει· οὐκ ἔστιν οὐδὲν βέβαιον· οὔτε εὐτυ-
χία· οὔτε ἀεὶ εὐτυχή τις, ἢ κατ' ἐκεῖνον εὐτυχία ἀεὶ
παραμένει· ἀλλὰ τῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων αἰ
τίους ἡγῆται τοὺς θεούς· φύρειν γὰρ καὶ ἐνοῦν αὐτὰ τού-
τους φησί· καὶ τὸν πλοῦτον εἰς τὸ ὄπισθεν ἄγειν, πένη-
τα καθιστῶντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πάλιν· τὸν δὲ πένη-
τα εἰς τὸ πρόσθεν φέρειν· ἤγουν πρὸς εὐπορίαν· ἢ πλοῦ-
τον· ποιοῦντας τ̄ πραγμάτων σύγχυσιν· ἵνα τούτων
οὖν ἀδήλων καθεστώτων, μὴ προσέχωμεν αὐτοῖς, ὡς με-
ταβαλλομένοις· ἀλλὰ τοὺς θεοὺς σεβόμενοι, αὐτῶν μέ

ἧς ὁπλισμὸν αὐτοῖς ἐχρήσαντο· καὶ οὐ πρὸς φυλακὴν
τῆς ἀμπεχόνης· αὐτοί τε ἐκόμων· αἱ δὲ γυναῖκες,
ἐκάροντο· καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι πόδηρες ἦσαν οἱ χι-
τῶνες· αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον τοὺς δωρίους σολοῖ-
κους· διὸ καὶ ἡμᾶς τὰς ἀχίτωνας, δωριάζειν ἔφασαν.
Ἀλλως· αὐλακεδαιμόνιαι κόραι δίπηρύθουσιν ἀζώ-
σοι· καὶ ἀχίτωνες· ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημέ-
νον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων· καὶ καλλίμαχος· ἴσκεν ὅ
τ' ἀζώσος· χἀτερόπορπος· ἐπὶ χὠ αὐτοῦς ἀρχαίοις γλα-
φυροῖς· οὐκ ὀλίγα ὅτ' ἐσαλτᾶτ· καὶ δωριάζειν τὰς γυμνὰς
φάνεσθαι τὰς γυναῖκας· ἀναχρεῖον· ἐκδῦσα χιτῶ-
να δωριάζειν· Μονόπεπλος·) αὐλακεδαιμόνιαι
γυναῖκες αἱ τοῖς ἀγῶσι μονοχίτωνες ἦσαν· πόρπας
ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων ἔχουσαι· ὅθεν καὶ δωριάζειν
τὸ γυμνοῦσθαι ἀναχρείως φησί· Λέγομαι·) ἄχομαι
ὦ τὸ πέλαγος· ἑωρακυῖα τὸν ἀνδρα μου ἀποβαίνοντα
ἐς εἰον δὲ ὅτι τὸ ἐπὶ νόσιμον, πρὸς τὸ ἄχομαι συναπτέ-
ον τῇ συνοίσει· Καὶμὲ ἀπὸ γῆς ὥρισεν ἰλιάδος·) τῆς ἐπω-
δοῦ ταύτης τὰ κῶλα ἰ· τὸ πρῶτον ἰπιωνικὸν τρίμε-
τρον, καταληκτικὸν· ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου ἰωνικοῦ ἀπὸ
μείζονος, χὠ δακτύλου· τὸ β̄ ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ
ἐπιτρίτου τρίτου· ἢ δ̄ χὠ σπουδεῖος· ἢ ὃ βούλει τροχαϊ-
κὸν ἰθυφαλλικόν· τὸ γ̄ χοριαμβικὸν δίμετρον κατα-
ληκτικόν· ἐκ χοριάμβου· καὶ ἀναπαίστου· τὸ δ̄ ἰαμβι-
κὸν πενθημιμερὲς· τὸ ε̄ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκα-
τάληκτον ἐκ σπουδείων· καὶ τροχαίων· τὸ ς̄ ἀναπαι-
στικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ζ̄ ἐπιχοριαμβικὸν
δίμετρον· ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου δ̄ χοριάμ-
βου· καὶ συλλαβῆς· τὸ η̄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς· τοῦ
β̄ καὶ γ̄ ποδὸς χορείου· τὸ θ̄ παιωνικὸν ἡμιόλιον· ἐκ

τὰ τὸ ἄσυ τῆς τροίας τόδ. ὦ ἕλλησθον. πότε δὴ πότε πορθήσαντες τὴν τρωικὴν ἐξοχὴν. τουτέστι τὴν ἀκρόπολιν, παραγενήσεσθαι εἰς τοὺς οἴκους. τὴν προσφιλῆ δὲ κοίτην λιποῦσα, μονοχίτων καθὰ κόρη λακεδαιμονία, καθίζουσα πρὸς τὴν σεμνὴν ἄρτεμιν ἱκέτις οὐκ ἄνυσα ἡ ἀθλία. τουτέστιν οὐκ ἠδυνήθην σωθῆναι. ἄχθομαι δὲ ὦ τὸ πέλαγος τὸ θαλάσσιον. ἰδοῦσα τὸν ἐμὸν ἄνδρα θανόντα. καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ μακρόθεν ὁρῶσα, ἀφ' οὗ ἐπίστροφον ἡ ναῦς ἐσάλθευσε πόδα. Ἀναδέτοις μίτραισι.) μετὰ τὸ δυνηθῆναι σὺν ταῖς μίτραις ἐκαλλωπίζοντο ὧν τὸ καθύδειν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸ γυναικεῖον ἔθος. Ἀτέρμονας δὲ, περιφερεῖς.) τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα. τὰ γὰρ κυκλοτερῆ τέρματα οὐκ ἔχει. λέγει δὲ λθύσουσ' ἐς κυκλοτερεῖς αὐγάς. τουτέστι τὰς τέλος μὴ ἐχούσας. τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα παρὰ τὸ ἀώρους δὲ ἔφη μεσονύκτιον σφοπερίζεσθαι.

Ἀνὰ δὲ κέλαδος.) τὸ δὲ οὐκ ἔστι περιττὸν ὡς οἴονταί τινες. ἀλλ' ἀώθασιν οἱ ἀττικοὶ ἐντεῦθεν ἀποδόσεσι. καὶ ἐπαναλήψεσι τοῦτο πλέονασι. ὃ ζητῶν παντα χοῦ εὑρήσεις. Πότε.) λείπει τὸ ἐμὴν γῶν. τοῦτο δὲ φησὶν ἕλεγον οἱ ἕλληνες παρακελευόμενοι ἀλλήλους. πότε τὴν ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς τροίας, παραγένησθε εἰς τὰ οἰκεῖα. Δωρὶς ὡς κόρα.) δοῦρις σὺν τῷ ιβ΄ βιβλίῳ γράφει οὕτως. ὡς ὑπὸ αἰχμητῶν πειρατευόμενοι ἀθλιώτοι, στρατιὰν κατ' αὐτῶν ἀποστέλλουσιν. οἱ δὲ, ἅμα ἁρπάσαι, ἅπαντας ἀπέκτειναν. εἷς δὲ ὑπέστρεψεν ἄγγελος. ὃν περισώσαι τὴν τῶν ἀνδρῶν αἰχμαλωσίας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν ὠμῶν ἀφελόμενοι, ἐξετύφλωσαν εἶτα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀθλιώτοι, δεινὸν ἡγησάμενοι τὸ πραχθὲν, περιέλουν τὰ γυναικῶν τοὺς πέπλους

μέτρου. τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιαφορον. τὸ ζ ὅμοιον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ η ἀνάπαιστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου β. καὶ α. καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ β χοριάμβων. καὶ ἀνάπαιστικὸν δὲ βούλει ἀνάπαιστικὸν δίμετρον. τὸ ι ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καθαρόν. ὧν τῷ τέλει τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος. Οἱ Ἕλληνες μὴ δυνάμενοι τὴν τροίαν ἑλεῖν, ἵππον κατεσκεύασαν ξύλινον. ἀναπεμένοι δὴ θεὸν τοῦτον τῷ ὀλυμπίῳ διὶ τῷ τὴν τροίαν φυλάσσοντι. ἐμβαλόντες δὲ τούτῳ πολλοὺς τε ἄλλους τῶν ἡρώων, καὶ μενέλαον. ἔσησαν πρὸ τῶν τειχῶν. αὐτοὶ δὲ ὑπεχώρησαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀνῳχώκεσαν εἰς θαλάσσαν. δοκοῦντες οἴκαδε ἀνάστρεφειν. οἱ τοίνυν τρῶες ἐπιχειρήσαντες εἰς τὴν πόλιν τὸ δούρειον ἵππον ἀγαγεῖν, ἐπεὶ οὐχ οἷός τε ἦν ὅσον μεγέθει διὰ τὸ μέγεθος, ἔνια τῶν πύργων ὡς φασί τινες κατηγεγκόντες, οὕτως ἔνδον τὸν ἵππον εἰσήγαγον. βαθείας δὲ νυκτὸς γενομένης. καὶ τῶν τρώων ἀμεριμνως κειμένων, ὡς μηδενὸς τῶν ἑλλήνων φανομένου ἐν τῷ λιμένι, ἐξελθόντες ἐκ τοῦ ἵππου οἱ ἕλληνες, ἔχοντες καὶ προδόται τῆς τροίας, ἀναβάντες ὧν τοῦ τείχους μετὰ πυρσῶν καὶ βοῆς, ἐκάλεσαν τοὺς ἕλληνας. οἱ πυθόμενοι ἐπανελθόντες παρεσκευάσαντο τὴν τροίαν.

Ἐγὼ δὲ πλόκαμον.) ἐγὼ δὲ τὸν πλόκαμον μητρὶ πίον κατατεμεῖν. καὶ ἐκόσμουν σὺν μίτραις. καὶ αὐτανθίοις ἀναδέτοις. ἤτοι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δεδεμένοις. λιβάδουσα εἰς κυκλωτερεῖς αὐγὰς τὸ χρυσέων καὶ τὸ πῦρων. ἵνα πέσοιμι εἰς τὸ κοίτην. εἰς δὲ τὴν πόλιν ἔμολεν ἦχος. κέλθυσμα δὲ, ἤτοι βοὴ τῶν ἑλλήνων ἢ καὶ

τοῦντα εἰς τὴν τροίαν. τὸ δόρυ δὲ ἔκειτο κατὰ κοιλοῦ, ὧν τῷ παρασάλῳ. τὸ δὲ ἀκόντιον ἐπῶν, ἀπὸ μόχλους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα. Στιφανίω πύργων.) ἤγουν τοὺς δίκην στεφανῶν περιβάλλοντας πύργους. ἢ τὸ στεφάνην γενικὴν τῶν πληθωτικῶν νόει. οὕτω γὰρ οἱ δωριεῖς τὰς γενικὰς τῶν πληθωτικῶν ἐκφέρουσιν. ὅπερ οὕτως ἔχει. ἀποκέκαρσαι τῶν στεφανίων τῶν πύργων λέγω. Αἰθάλω.) οὐ χρὴ γράφειν αἰθάλου καπνοῦ χιλίδι, ἤτοι καυσικῇ χιλίδι. ἀλλ' αἰθάλῳ χιλίδι. ἤτοι καυσικῇ χιλίδι. ἤγουν πυρί. ἢ καπνῷ ἀπὸ μόχλους. περιασὸν οὖν ἦν τῷ καπνῷ. διὸ καὶ ἐξεβλήθη περ' ἐμοῦ. ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς. Κεῖτο.) τὸ κεῖτο πρὸς τὸ ναύταν οὐκ εὖ ὁρῶν ὅμιλον σωματεῖον.

Τὸ δὲ ξυσὸν δ' ὣς παρασάλῳ διὰ μέσου.) λάμβανε δὲ εἰς τὸ παρασάλῳ ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοιλοῦ. ἢ ὑπῆρχεν. καὶ μὴ ὥσπερ τινὲς τῶν ἀμαθῶν τὸ, ἐβίκειν. ἀντὶ τοῦ πικὴν τὸ ξυσὸν λογιζόμενοι. Ἐμβεβαῶτα.) τὸ ἐμβαίνω, ἐὰν μὲν πρὸς δοτικὴν συντάσσεται τὸ σὺ ἔχει τὴν δύναμιν ἢ δὲ πρὸς αἰτιατικὴν, τὸ βαίνει. ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐμβεβηκῶτα τροίαν ἱλιάδα. φησὶ δὲ φιλόσοφος σὺν ἡρωικοῖς. ἐμβὰς τὴν ναῦν. ἐμβεβῶτα χρὴ γράφειν. οὐκ ἐμβεβαῶτα. οὐχ οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς ἀλλ' ἐκείνως. Ἐγὼ δὲ πλόκαμον.) τῆς β΄ ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα ι΄. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ β΄ καὶ γ΄ ποδὸς χορείου. τὸ β΄ ὅμοιον καθάρσιον. ὃ καλεῖται σεσαχρεόντιον. τὸ γ΄ ὅμοιον πενθημιμερὲς. τὸ δ΄ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἢ ἐπωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου γ΄ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ συλλαβῆς. τὸ ε΄ ἀσωματίστου, ἐξ αἰαπαισιχῆς βάσεως. καὶ ἰαμβικοῦ πενθη-

δακτυλικὸν ἐφθημιμερές· τὸ δ προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· χορίαμβου· καὶ συλλαβῆς· τὸ ε ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές· τὸ ς ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· καὶ παίωνος τρίτου· αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπ ἐλάττονος διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ αὐτὸ δ ὡάσται χ ἰαμβικὸν εἶναι ἐφθημιμερὲς ζ πρώτων ποσῶν ἀναπαίστων· τὸ ζ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν· ἤτοι ἐφθημιμερές· ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ κρητικοῦ· ἤτοι ἀμφιμάκρου· τὸ η αὐτοπασιακὸν· δίμετρον ὑπερκατάληκτον· καθαρὸν· ἐξ ἑπτρίτου δ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ θ δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν· ἐξ αὐτοπαίστου διϊάμβου χ συλλαβῆς· ὧν τῷ τέλει τῆς τροφῆς παράγραφος·

Σὺ μὲν ὦ πατρὶς ἰλιάς·) ἡ μὲν θεράπαινα κατὰ τ προσαξιν τῆς ἐκάβης, ἀπέρχεται πρὸς τὸν πολυμήστορα· ὁ δὲ χορὸς τ αἰχμαλωτίδων γυναικῶν λέγει τὰς συμφορὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀρχὴ τὸ δρᾶμα μέχρις οὗ ἔλθῃ ὁ πολυμήστωρ· λέγεται δὲ οὕτως· σὺ μὲν ὦ πατρὶς τρωϊκὴ· οὐδαμῶς κλυθήσῃ πόλις τ ἀπορθήτων· τοιοῦτος δὲ νέφος· καὶ πλῆθος τῶν ἑλλήνων περικαλύψαι σε πορθήσασαν σὺν δορὶ καὶ πολέμῳ· ἀπεκόπης ζ τὴν σεφανίωσιν χ τὸν καλλωπισμὸν τῶν πύργων· κατεχρώσθης δ ἤτοι μεμελάνωσαι ἐλεεινότατα κηλίδι καπνοῦ αὐθάλου καὶ καυσικοῦ· ὦ πάλαιαι πατρὶς δηλονότι· οὐκέτι σε διατρίψω· καὶ ἐμπεριπατήσωσι· κατὰ τὸ μεσούκτιον ἐφθαρίωμ· ὁ πηγίκα ἐκ τῶν δένδρων, ἤτοι μετὰ τὸ δεῖπνα, κέχυται ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνος γλυκύς· ἀπὸ τῶν ὕμνων δὲ καὶ ἀπὸ τῆ χαροποιῶν θυσιῶν καταπαύσας ἑαυτὸν δηλονότι ὁπόσις, ἔκειτο σὺ τοῖς θαλάμοις· οὐδαμῶς ὁρῶν τὸν γαμικὸν ὅμοιλον περιπας

ἐκάβη χρέος καὶ χρήσας σοὶ οὐκ ἔλαττον ἢ ἐκείνη. ἤχουν ἢ ἀφίξη, σαυτῷ οὐκ ἔλαττον ἢ ἐκείνῃ ὑπάρξεις χρήσας. ὥσπερ γὰρ φαμὲν καλῶς τὸ δῆνα ἑαυτῷ βοήθησας οὐχ ἧττον, ἢ ἐμοί· οὕτω καὶ τοῦτο. δέον δὲ εἰπεῖν σοί, σὸν εἶναι πρὸς τὸ χρέος. Ἐσῶ τε δυ.) οὕτως ὡς λέγεις δηλονότι· καὶ γὰρ ἡ μὲν ἦν τῷ σρατῷ καιρὸς πλοῦ· οὐκ ἂν ἔσχον σοι δοῦναι τὴν δωρεὰν ταύτην· νῦν δὲ, οὐ γὰρ ἀφίκσιν ὁ ποσειδῶν πνοὰς ἐπτὰ δέκας, ἀνάγκη πρὸς καρτερῶν προσδοκῶντας πλοῦν ἦσυχον· εἰθὲ δὲ, γένοιτο κατά τινα τρόπον πραχθῆναι δηλονότι καὶ σὲ δῦ καὶ καλῶς· καὶ ἑνὶ ἑκάσῳ· καὶ πόλει καταθύμιον τόδε· λέγω τὸ, τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακόν· τὸν δὲ χρηστὸν, δὐτυχεῖν. Καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν.) οὐ καλῶς φησί ταῦτα ὁ ἀγαμέμνων· ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἅπαξ διδόντα τὴν χάριν, σιωπῆσαι· καὶ μὴ ἐλέγξαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη τοιαύτην ὑπέκειτο βασιλεῦς ὤν. Γένοιτο.) εἰκὸς δὲ πραχθῆναι τὸ κατὰ σὲ καλῶς· ὅτι καὶ πᾶσι καταθύμιον τοῦτο· ὃ γὰρ φόνον φοβᾶσασ, κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίησε· λυμηνάμενος τῷ κοινῷ νόμῳ· καὶ ἀδικήσασα τὸ τῆς φύσεως ὁμοιογενές. Σὺ μὲν ὦ πατρὶς ἰλιὰς.) τὰ τοιαῦτα ἤδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπῳδικά· εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα πέντε ἐπῳδικὴ· ἤτοι σροφὴ καὶ ἀντίσροφή· εἶτα πάλιν σροφὴ καὶ ἀντίσροφή· καὶ ἐπῳδός· εἰσὶν οὖν τῆς ᾱ σροφῆς τὰ κῶλα θ̄· καὶ τὰ τῆς ἀντίσροφῆς τοσαῦτα· τὸ πρῶτον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκπαίωνος τρίτου ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ· καὶ διϊάμβου· τὸ β̄ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές· ὃ καλεῖται βύριπ δήιον· ἢ λικύβιον· τὸ γ̄ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκχοριάμβου καὶ διασπονδήου· ἢ δὲ βούλει

λάζεσθαι· διὰ τὸν φόνον τῶν ἰδίων ἀνδρῶν ὑδροφορεῖν
καταδικασθεῖσαι· σὺν τετρυπημένῳ πίθῳ· ὅθεν καὶ πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα μοχθούντων, εἰς τετρυπημένον
πίθον αὐτὰς λέγομεν· Καὶ λίμνην ἀρδίω, σὺ λίμνην
γυναῖκὰ ἐτέλουν ἐτήσιον ἑορτὴν τῇ ἀφροδίτῃ· ἐπεὶ
οὖν ποτε καταφρονήσασαι τῆς θεοῦ, ἀπέλιπον τὸ ἔθος,
ἡ ἀφροδίτη ἐνέβαλεν αὐταῖς δυσωδίαν, ὡς μὴ δύνα-
σθαι τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας αὐταῖς πλησιάσαι· οἱ δὲ, νο-
μίσασαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καταφρονεῖσθαι, τούτους πάν-
τας ἀπέκτειναν· ὁ δὲ δίδυμος οὗτος πελασγοὶ ἐπιβέ-
μβιοι ποτὲ ταῖς ἀθλίαις, πολλοὺς τῶν ἐξ ἀθλιῶν ἀφπά-
σαντες, ἤγαγον εἰς λῆμνον· σὺν οἷς, καὶ γυναῖκας ἀπὶ-
μὰς· ἃς παλακίσι χρησάμενοι ἔσχον παῖδας· οὓς αἱ
μητέρες τῶν τε πατέρων τὴν γλῶτταν· καὶ τὸ ἦθος ἐδίδα-
ξαν· οἱ δ' ὅσιωτέρχοντο τότε ἀλλήλοις· καὶ ἔτι τύπτοι ἀπ'
αὐτῶν τινὰ, ἐβοήθουν ἅπαντες· καὶ μετὰ ταῦτα ἀλλή-
μνιαι γυναῖκὰ, τοὺς σώσασαν πάντας ἀπέκτειναν·
ἀμφότερα οὖν ταῦτα, ἡ παροιμία ἐδόθη τὰ λήμνια
κακά· Ἀλλ' ὡς γενέσθαι·) ἀλλὰ πῶς χρὴ γενέσθαι
τὸν δὲ μὲν τὸν λόγον ἄφες· παράπεμψον δὲ χάριν ἐ-
μοῦ, τὴν δὲ τὴν γυναῖκα διὰ τοῦ στρατοῦ ἀκινδύνως· καὶ
σὺ ὦ γύναι πλησιάσασα τῷ φίλῳ τῷ βραχεῖ, λέξον· καὶ
λῆσει ἐκείνην ἢ ποτὲ ἀνάστατος τῆς τροίας, διὰ χρέος
σὸν μᾶλλον ἢ ἐκείνης· καὶ παῖδας καλεῖ δηλονότι· ὅτι
δεῖ γινώσκειν καὶ τὰ τέκνα τοὺς ἀπ' ἐκείνης λόγους· τὸ
δὲ τάφον, ἤτοι τὴν ταφὴν τῆς νεοσφαγοῦς πολυξένης
καρτέρησον ὦ ἀλάμενον· ἵνα οὗτοι οἱ ἀδελφοί· ἢ δη-
λῆ φρουτίς ἐμοί, σὺ μὲν φλογὶ κρυφθῆτον, αὐτὲ
τοῦ σὺ τῇ χθονὶ πλησίον ἀλλήλων δηλονότι· Κεί-
νης χρέος·) μὴ λάβῃς ἔξωθεν τὸ διὰ· ἀλλ' ἔ-
στιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ σὲ· οὕτω· καλῆσε ἡ

ναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν· οὓς δὲ τῆς ἱνάχου θυγατρὸς ἐκ
πόγονοι· τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος ἔχει παῖδας ἀρσενας
πεντήκοντα· ὁ δὲ Δαναὸς καὶ αὐτὸς θυγατέρας ν̄· οὗτος
τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ φθονῶν διὰ τὴν τῶν ἀρσένων κτῆ
σιν, καὶ φοβηθεὶς μήπως ὑπ' αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐκ
βληθῇ, ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν αὐτὸν
εἰς Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ
Αἰγύπτιος ἐκλήθη· χρόνου δέ τινος διαγινομένου, καὶ τ
παίδων ἀνδρωθέντων, βαρέως Αἴγυπτος τὴν τούτων
δυναμει, παρέλαβετο εἰς τὸ ἄρχος· ὁ δὲ Δαναὸς φοβη
θεὶς αὐτὸν, πρόνοιαν ποιούμενος τῆς βασιλείας, κατὰ
τῶν Αἰγύπτου υἱῶν τοιαύτην ἐσκέψατο ἐπιβουλήν· συνέ
θετο γὰρ τῷ Αἰγύπτῳ σωσάσθαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ
θυγατέρας· τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἑτοίμως δὲ τοῦτο κατε
παγγελλόμενος τῷ Αἰγύπτῳ, συνεβούλευσε ταῖς θυγα
τράσιν ὁ Δαναὸς, ὡς ἐπὶ ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν
ἀνδρας, πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτούς· θανάτου δὲ
παραπλήσασ ταῖς μὴ τοῦτο ποιούσαις· αἱ μὲν οὖν ἄλλαι
ἔχουσαι τὸ τοῦ πατρὸς πρόσταγμα ἀνεῖλον τοὺς ἀν
δρας· μία δὲ τούτων μόνη ἡ ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ
λυγκέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἐσχηκυῖα πρὸς αὐ
τόν· οὗτος δὲ σωθεὶς, ἐξεδίκησε τοὺς ἀδελφούς· ἐφόνευ
σε γὰρ τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ ἅμα καὶ αὐτῷ· καὶ τῆς
τούτου βασιλείας ἐκράτησε παῦ ἄργους ἅμα τῇ ὑπερ
μνήστρᾳ· καὶ γίνεται ἐκ τούτου ἄβας· ἐξ ἄβαντος προῖτος
καὶ ἀκρίσιος· ἐξ ἀκρισίου, Δαναὴ ἐκ Δαναὴς περσεύς· ἐκ
περσέως, ἀλκαῖος· ἠλεκτρύων· καὶ Ἀστύδαμος· ὧν ὁ μὲν
ἀλκαῖος, ἔσχε τὸν ἀμφιτρύωνα παῖδα· ὁ δὲ ἠλεκτρύων
τὴν ἀλκμήνην· ἐξ ἀλκμήνης δὲ ἡρακλῆς· καὶ Ἰφικλος·
ἐξ οὗ Ἰόλαος· φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας ὑπ' ἄδου καὶ

τοῖς νόμοις κατὰ γνώμην καὶ κατὰ βέλτιον. Ἡ τύχη δὲ τύχη λέγεται κυρίως ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις· ἢ τὰ ἄλλο συμβῇ· τύχαι παρ' Ἕλλησι καὶ αὐτοπεναὶ πράξεις τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑποτεταγμέναι καὶ ἀνυπεύθυνοι καὶ ἐπικρατοῦσαι ἀπὸ τῆς τύχης καὶ νομίζουσι πάντα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις οὐκ ἀπὸ βουλίας τε καὶ κακοβουλίας· ἐνταῦθα κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον λέγεται ἥδονή· χρημάτων γάρ ἐστι δοῦλος· ἡ τύχης ἐστὶ δοῦλος· τουτέστιν ὑπηλοπρεπὴς πρὸς πέρας· καὶ ἐπικρατοῦσης· διαφέρει δὲ ἡ τύχη τοῦ αὐτομάτου· ὅπ τὴν μὲν τύχην εἶναι τοῦτο ὅπερ ἤρηται· τὸ δὲ αὐτόματον ὅταν γένηται ἄλλο, ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος· δοῦλος δὲ τύχης ἐστὶν ὁ ἀναγκαζόμενος δουλεύειν τῇ τῶν κρειττόνων δυτυχίᾳ. Ἐπεὶ δὲ πεῖρᾶς·) ἐπεὶ δὲ φοβῆ· καὶ τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις, ἀντὶ τοῦ κεχαρισμένα τοῖς Ἕλλησιν, ἐγὼ ποιήσω σε ἀπολελυμένον τοῦ δὲ τοῦ φόβου σωσεπίσασθε ἐὰν βουλεύσω τί κακὸν τῷ ἀποκτείναντι τὸν πολύδωρον δηλονότι· καὶ μὴ συμπράξεις· ἐὰν δ' πάσχοντος τοῦ πολυμήτορος οἷα πείσεται· καὶ ὑπομενεῖ, φανεῖ ἐκ τῶν ἀχνῶν θορυβός τις, ἢ κακοήθεια, κάλει· μὴ φανόμενος δ' ἐμὲ ἤργειν δηλονότι· τὰ δ' ἄλλα· κατὰ τὰ ἄλλα βάρβαρα· ἐγὼ ποιήσω πάντα καλῶς. Χειρ) τίς σοι σωσυπάρξει δύναμις· Κεκρύφθουσιν·) κρύπτουσι· Τιμωρήσομαι·) κολάσω· Εσαι κράτος·) ἐπικράτεια· Δεινόν·) χαλεπὸν τὸ πλῆθος· καὶ σὺν δόλῳ δυσκαταγώνιστον· Τί δ' οὐ γιγνώσκω·) τί δὲ οὐ γιγνώσκω ἀντίλογον τὸ τέκνα τοῦ αἰγύπτου· καὶ τοὺς ἄρσενας ἐξοικίσθηναι ἐποίησαν τῆς λήμνου, ἀντὶ τροφόν· αὐτὶ τοῦ τοὺς ἄρσενας ἐξώκισαν ἄρδην τῆς λήμνου· Ἱστορία· αἰγύπτος καὶ δαν-

λως.) διώρισαν. διετύπωσαν. ἀφορίζουσιν. οἱ οὐ αἱ ἀναγκαι οὐκ ἀκολούθως τοῖς νόμοις πράττουσιν. ὅθεν αἱ ἀναγκαι τῶν νόμων ἐπικρατίσεραι εἰσίν. οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. Εγώσε καὶ τὸν σὸν παῖδα.) καὶ τὴν δυσυχίαν σου καὶ τὴν ἱκεσίαν χεῖρα ἐλεῶ. καὶ θέλων φησὶν ἕνεκα τοῦ δικαίου. καὶ τῶν θεῶν ταύτην σοι δοῶναι τὴν χάριν τὸ τιμωρήσασθαι δηλαδὴ τὸν ἄδικον ξένον. ἵππως δυνατὸν γένοιτο. ὥστε. καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι. καὶ τοῖς ἕλλησι μὴ δόξω διὰ κακασθένειαν τιμωρεῖσθαι τὸν πολυμήσορα. Αλλως. βούλομαι ἕνεκα τῶν θεῶν. καὶ ἕνεκα τοῦ δικαίου, δοῦναί σοι τὸν ἀνόσιον τὴν δὲ τὴν δίκην. Μὴ δόξαιμι.) δέον δοξαι εἰπεῖν. πρὸς τὸ σοὶ τ' ἔχειν. ὁ γὰρ τε σώσθενος τοῦτο ἀπήντα, δόξαιμι ἂν πρὸς τὸ φανῆναι. ζητῶν δὲ πανταχοῦ ταύτην εὑρήσεις τὴν σωταξειν. Εσι γὰρ ἡ ταραγμὸς.) τὸ τί ἐλλείπει. ἵν' ἦ, ἔσι γὰρ τί φησί, καθὸ τεταραγμαι ποῖον τοῦτο; τὸν αὐθρα τοῦτον φίλον ἡγῆται σρατός. Αλλως. ἐμελλεν ἀπεῖν ὅτι ἔσι φίλος τοῖς ἕλλησιν. εἶτα μεταλογισάμενος, φησὶν. ὅτι ταραγμὸς ἐμπέπτωκέμοι. ἀντὶ τοῦ τεταραγμαι. σὺνοήσας ὅτι φίλος ἐσὶ τῷ σρατεύματι ὁπολυμήσωρ. φδ οὐκ ἔσι θυητῶν.) ταῦτα φησὶν ἐπειδὴ σὺ ἐξουσία ὢν ὁ ἀγαμέμνων. οὐ δύναται αὐτῇ χάριν παρασχεῖν. ὑφορώμενος τοὺς ἕλλησας. Φδ οὐκ ἔσιν.) οὐκ ἔσιν ὅστις ἀπὸ τῶν θυητῶν ἐσὶν ἐλεύθερος. ἀντὶ τοῦ ὅστις οὐκ ἔσι δοῦλος. ἢ γὰρ δοῦλος ἐσὶ χρημάτων κατὰ κοινοῦ ἤγουν φιλοχρήματος. ἢ δοῦλος κατὰ κοινοῦ, τύχης. καὶ δυστυχίας. ἢ τὸ πλῆθος ἤγουν ὁ δῆμος τῆς πόλεως. ἢ ἀγραφαὶ τῶν νόμων. ἤτοι ἀνομικαὶ διαταξεις κωλύουσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι

μιγῆναι αὐτῷ, ἐπεὶ τότε πεπτώμενον ἦδυ τὸν αὐτοῦ γέν
γαρον ἐκκηροῦ πιεροῖς χρώμενον, σφοδρῶς ἐμπεσεῖν
τοῖς πιεροῖς· καὶ διαλυθῆναι ταῦτα παρασκευάσαι· καὶ
τὸν σὺν τούτοις κουφιζόμενον γάνος κατενεχθέντα πε
πνίχθαι. Δεινόν γε θνητοῖς.) ἐπεὶ τὴν ἑκάβην ὁ χορὸς
εἶδε δεομένην τοῦ ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι αὐτῇ ἑχθροῦ
ὄντος, ὡς τὴν πόλιν ταύτης πορθήσαντος, λέγει δεινὰ
παθῶν. Δεινόν ἐστιν ὅτι συμπίτνει καὶ συμπίπτει πάντα
τοῖς θνητοῖς· καὶ οὔτε ὁ φίλος ἀεὶ φίλος· οὔτε ὁ ἐ
χθρὸς, ἀεὶ ἐχθρὸς· ἀλλ' ὁ μὲν φίλος ἔσιν ὅτε ἐχθρὸς γίνε
ται· ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος· καὶ οἱ νόμοι κελεύοντες τὸν μὲν
φίλον ἀεὶ φίλον ἡγεῖσθαι· τὸν δὲ ἐχθρὸν, ἀεὶ ἐχθρὸν, λέ
γουσι· κεχωρισμένως τὰς ἀνάγκας τιθέντες διὰ
τούτων τοὺς φίλους ἐχθρούς· καὶ τὸ ἀνάπαλιν· οἱ σὺν
ἑαυτῇ ἀνάγκη συμβῆναι, ὥσπερ καὶ νῦν, ὁ μὲν φίλος ἐ
χθρὸς· ὁ δὲ ἐχθρὸς, φίλος καθίσαται· οὕτω τοῦτο νοεῖ
ται· οἱ δὲ ἀλλάσσοντες τὰς λέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας,
αὐτὶ τοῦ ἀνάγκαι· καὶ τὸ νόμοι αὐτὶ τοῦ νόμους, καὶ
τ' ἄλλα ὁμοίως λέγοντες, ἁμαρτάνει. Ἀλλὼς δεινόν γε
θνητοῖς· μεταλλακτέον τὰς πίστεις· ἔσι γὰρ καὶ αἱ ἀν
άγκαι τοὺς νόμους διώρισαν· ὁ δὲ νοῦς· δεινόν ὅτι πάν
τα σωζέχεται τὰ κακὰ κατὰ ταὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις
καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετήλ
λαξαν· ἐδέδοκτο γὰρ πολέμιον εἶναι τῇ ἑκάβῃ τὸν ἀγα
μέμνονα· ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸν νενομισμένον τῇ ἑκάβῃ με
τήλλαξεν. Ἀλλὼς· ἐναντίως εἶπεν· ἔδει γὰρ καὶ
τοὺς νόμους ἀνάγκαι διορίζουσιν· αὗται καὶ νόμων
ἐπικρατέσεραι· οὐ τὸ αὐτοῦ. διότι τὰ ἑκούσια τι
μωροῦνται· οὐχὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα· ὡς καὶ νῦν
ἡμᾶς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον· Ἀλ

μενα παντοίους λόγους· ὦ δέσποτα· ὦ μέγιστον φάος τοῖς Ἕλλησιν αὐτὶ τοῦ τ' Ἑλλήνων· πείθηται· χὠ δὸς ἐμοὶ τὴν περισβύτιδι χεῖρα βοηθὸν· ἐμὲ μὴ δῶν ἐσιν ἡ ἱκετεύουσά σε· ἱκνοῦμαι· ἀλλ' ὅμως δὸς αὐτὴν παρὰ σοῦ ἑλέσθαι· ἴδιον γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ τὴ δικαιοσύνη βοηθεῖν· καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν ἀεὶ παντὸς κακοῦ κακῶς· ἥτις τιμωρήσαι· Εἰ καὶ μὴ δῶν ἐσιν·) ἡ ἱκετεύουσά σε· ὡς οὐχ μάλωτος· καὶ δούλη· ἀλλ' οὖν δίκαιον τιμώρησαι τὸν πολυμήσορα· τοῦτο γάρ ἐσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, τοὺς κακοὺς εὖ ποιεῖν τιμωρεῖσθαι· Δαιδάλου τέχναισι·) περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων· ὅτι ἐκινήθη· καὶ προΐει φωνὴν, αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐριπίδῃ λέγει, οὐκ ἔσιν ὦ γεραιὲ μὴ δάσης τάδε, τὰ Δαιδάλεια πάντες κινεῖσθαι δοκεῖ· βλέπει τ' ἄγαλμα· θ' ὅδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός· καὶ Κρατῖνος ἐν Βραίταις· παυῖ κακὸν δοῦρο μαλακῶν πνεῖ ποτὶ χαλκοῦν ἢ ξύλινον· καὶ· χρύσεον πρόσωπον, οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος· ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα· πότερον Δαιδάλειος ἦν· ἢ τίς ἔκλεψεν αὐτόν· καὶ Πλάτων· οὗτος· τίς ἂν λέγοι ταχὺ τί σιγᾷς· οὐκ ἐρεῖς; ἑρμῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων· ξύλινος βαδίζων αὐτομάτως ἐλήλυθα· Δαιδάλου τέχναισι·) ἀγάλματα ποιῶν ὁ Δαίδαλος ποιῶν ἀγάλματα οὕτω κάλλισα, ὡς ἰσορθῶσαι πρὸς τούτων τοὺς ποιητὰς, ὅτι φωνὴν ἠφίεσαν· καὶ ἐκινοῦντο· οὗτος ὁ Δαίδαλος, ᾧ πέρ ὅτε ἐβούλετο πρὸς ἑτέθει· ἐπεὶ καὶ τὸν υἱὸν ἴκαρον ἐκ κηροῦ πέρι πλασάμενος, καὶ προσθεὶς αὐτῷ ἐποίησεν ἐναέριον κομισθῆναι· διαλυθέντος δὲ τοῦ κηροῦ, πέπωκεν εἰς τὸ νῦν καλούμενον ἀπ' αὐτοῦ ἰκάριον πέλαγος· φασὶ γὰρ ἀμυδρόμμυον τὸν ἥλιον Δαίδαλον, ὡς πεποιηκότα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πασιφάην ἐρασθῆσαι τοῦ ταύρου

δαιμῶς. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. ὡς τὸ ταχὺς ἦλθον ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὡς ὄνομα γάρ δύναται ἔχειν ὑποπεπτωκότος τὸ τί. Μοχθοῦμεν.) μετὰ πόνου μανθάνομεν. Πείθω.) τὴν δὲ πείθω μανθάνειν ἀκριβῶς οὐ προσδεχόμενος ἢ ἔθει μᾶλλον ἀπροσκέπτως. ἵνα οὖν πάρεχη φησὶ πείθειν εἰς ἅπερ βούλοιτο. ἐπεὶ οὖν δὲ τὸ πότε οὐκ ἀεὶ αὐτῇ ἀνατίθησι τὴν τοῦ πείθειν δύναμιν. Τί οὖν ἔτ' ἄν τις.) εἰς τί οὖν ἐλπίσει δέ τις πράξειν καλῶς. Ὑπερβάσκοντα.) ὑπερτείνοντα. Καὶ μὴν ἴσως.) σεμνότατον τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἴσως φησὶ κενὸν ὑπάρχει τὸ τὴν ἀφροδίτην εἰς μεσότητα προτείνειν. ἀλλ' ὅμως λειχθήσεται. καὶ μὴν ἴσως κενὸν καὶ ἄκαιρον τόδε. τὸ ἐμπροσθεν τοῦ λόγου ποιεῖσθαι τὴν σωφροσύνης τῆς θυγατρός, ἀλλ' ὅμως ἐρήσεται. πρὸς τὰς σὰς πλευρὰς εἰς ὕπνον τρέπεται ἡ ἐμὴ μαστικὴ παῖς. ἰῶ τίνα ὀνομάζουσιν οἱ φρύγες κασαύραν. ποῦ δῆτα δείξεις ὦ ἄναξ τὰς προσφιλεῖς νύκτας. ἢ ποῦ ἔξει ἡ ἐμὴ παῖς. τὸ ποῦ κατὰ κοινοῦ, χάριν τινὰ, καὶ ἀνταμοιβὴν, ἕνεκα τῶν σῶν τῇ δυνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων. καὶ φιλημάτων τίνα χάριν ἔξει ἡ ἐμὴ παῖς ἀπὸ σοῦ; ἀπ' ἐκείνης δ' ἐγὼ. ἐκ τῆς νυκτὸς γάρ, καὶ ἐκ τῶν νυκτερινῶν φίλτρων, πάνυ μεγίσην γίνεται χάριν τοῖς βροτοῖς. ἀκούει δ' ἴνα ὁρᾷς τὸν λέοντα φανόντα ἤγουν τὸ πολύθρυλλον, τοῦτον δρᾷν καλῶς, ἤτοι διεργάτην, ὄντα γυναικαδελφὸν σέθεν ἤγουν σοῦ δράσαντος δῆλον ὅτι. ἑνός ἐσὶν ἐμοὶ ὁ μῦθος ἐλλιπής. εἰ δὲ γένοι τόμοι λαλιὰ ἐν τοῖς βραχίοσι. καὶ ἐν τοῖς κόμαις. καὶ ἐν τῇ βάσει τῶν ποδῶν ἢ ἐν τέχναις δαιδάλου. ἢ τινὸς ἀπὸ τῶν θεῶν. ἵνα πάντα τὰ μέλημου ἄρτοιγε τὸ μοῦ σῶν γονάτων. κλάοντα. καὶ ἐν τῷ

λέγει. ἢ τοὺς πρὸ τῆς φιλίας γενομένους ὅρκους. καὶ οὐ τὴν τὴν μετὰ τοσαύτης βιαίων ἀρχομένων φιλίαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ξένους παρὰ τῶν βιαίων τυχεῖν δίκαιον. Τοιοῦτον οὖν.) ἀντὶ τοῦ τοῦτο, ἤγουν τὸ ἀκυρῶσαι. καὶ μὴ πληρῶσαι τὸν θεῖον νόμον, ἄχρεον καὶ ἀδίκου ἡμᾶς ἐργασάμενος, οὐ τραπησόμεθα. Ὡς γραφεὺς ἀποσαβὴς.) ὡς ζωγράφος ἀποτυφώσας, καταγελᾶτε εἰκόνας εἰ καλῶς ἐγλάφησαν, οὕτω καὶ σύμε ἄβρησον οἵοις κακοῖς περιέπεσον. τὸ δὲ ἴδου βαρυτονεῖται ἡμᾶν. ἐπιρρῆμα δὲ ὀξύνεται. Ἀποσαβὴς.) οὐ πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα γοητεῖον. ἀλλὰ πρὸς τὸ γραφεύς. οὕτω. καὶ ἴδου με καὶ ἀνάβρησον οἷα ἔχω κακὰ. ὥσπερ γραφεὺς τὴν εἰκόνα βλέπει σαβεὶς ἀπὸ ἵνα μὴ πλησίον ὢν, δλαχειβεῖν τοὺς ὀφθαλμους, καὶ οὐ κατελλημμένως ἀκριβῶς ποιήσαιτο. οἱ δὲ πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα τὸ σαβεὶς λέγοντες, οὐ μόνον δὴ βεῖς εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τὸν θυρεὸν δίωνα συμπαραλαμβάνουσι μετ' αὐτῶν. πῶς γὰρ οὐκ ἠλίθιος τις λέγειν σαβεὶς ἀπὸ ὧν ἀγαμέμνονα ὥσπερ γραφεύς. Εὔπαις ποτ' οὖσα.) λάμβανε τὸν βασίλισσα ἀπὸ κοινοῦ. δύπαις ποτ' οὖσα, ἦν βασίλισσα. νῦν δὲ γραῦς. καὶ ἄπαις. Ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα.) ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα σου. τὸ σύντελες. ποῦ μοι ὑπεξάγη. εἰδίχοσάτει γὰρ αὐτῇ ἐπικουρεῖν ἀγαμέμνων διὰ τὸ φίλον εἶναι τὸν πολυμήσορα. οὐ γὰρ σωσιμάχησι τοῖς τρωσὶ χαριζόμενος τοῖς ἕλλησι. Τί δῆτα θνητοί.) ἐντεῦθεν ἐπαινος. διατί ζητοῦμεν ἃ οὐδένεσι. τὴν ζωὴν πεπρωμένην οὐκ ἀσκοῦμεν ἰσχυρὰν οὖσαν. μισθοὺς δίδοντες. Πειθὼ τὴν τυραννον.) τὴν ὥσπερ βασιλεὺς ὑπέχουσαν πάντας πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῇ λόγοις ποικίλοις καὶ πιθανοῖς. Οὐδέν τι μᾶλλον.) ἀντὶ τοῦ οὐ

νοεῖται ἐκ τοῦ κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοί, καὶ τε πρῶ
τα τ' ἐμῶν φίλων ὢν. τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τὸ ἐκτεινεν.
Καὶ λαβών.) ἐπτυχὼν δ' ὁ πόσων πρέπει τυχεῖν φίλου
καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὅ ἐσι τὰ χρήματα. καὶ πᾶσαν
τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν. ἢ πρόνοιαν τῶν κατ' ἐ
μὲ πραγμάτων, ἐφοβήθησι. τύμβου δ' οὐκ ἠξίωσεν. ἐρ
πὶ φοβῆσαι ἤθελεν. ἀλλ' ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ
μᾶς μὲν οὖν δεδουλωμένοι. καὶ ἀδιώατοι εἰς ἐκδίκη
σιν ἐπίσης ὑπάρχομεν. ἀλλ' οἱ θεοὶ ἰσχύουσι. καὶ ὁ νόμος
ἐκείνων ὁ κρατῶν πάντων. νόμῳ γὰρ θεῶν ἴσμεν, τῷ σέ
βειν θεοὺς νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τε ὑπὸ τοῦ θεοῦ νε
νομοθετημένα, καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν. Τυχὼν δ' ὅ,
σων δεῖ.) νοητέον ἢ ὅ πτυχὼν ἐξ ἡμῶν ὅσων δεῖ τυγ
χάνειν τοὺς φίλους πρὸς φίλων, καὶ λαβὼν πρέπου
σαν κηδεμονίαν, ἔκτεινε τὸν ἐμὸν γόν. ἢ ὅπ τυχὼν δ'
ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς τῆ βασιλέως παιδὸς τρέ
φοντας ἐν οἴκοις. χρημάτων λέγω καὶ λοιπῆς δαπε
άνης. καὶ τὸ μὲν πρῶτον νοεῖται ἐκ τοῦ κοινῆς τραπέζης
τυχὼν ἐμοί. καὶ τε πρῶτε τῶν ἐμῶν φίλων ὢν. τὸ δὲ
δεύτερον, πρὸς τὸ ἔκτεινεν. Καὶ δίκαι ὡρισμένοι.)
κακοσωθέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν. καὶ τε δί
καια ὁρισθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμα
σιν ἀδίκως βιοῦμεν. Ος ἐσ' ἀνελθών.) ὁ θεὸς νόμος ἀ
ναχθεὶς εἰς σὲ, ἐν οὐ κυρωθήσεται. καὶ μὴ ποινὴν δώσου
σιν οἱ τοὺς φίλους φονεύσαντες. καὶ ἱεροσυλοῦσιν, οὐκ ἔ
σιν ἀπὸ τῶν πολιτευομένων πραγμάτων ἐν τοῖς ἀν
θρώποις ἐν ἰσότητι οὐδὲν ἥκιστα ἐν καιρῷ. Ανελ
θών.) θαυμασῶς ἐν ταῦθα τὸ ἀνελθὼν κεῖται. δικ γὰρ
τὸ τῆς βασιλείας ὕψος, ταύτη τῇ λέξει ἐχρήσατο. τὸ
γὰρ ἀνὰ, τὴν ἄνω φορὰν δηλοῖ. Θεῶν ἱερά.) ἱερὰ θεῶν

ὠφέλειαν βλέψεων. ὁλόλα.) ὁλόλα φησὶν ὑπὸ τῶν κακῶν. καὶ τῶν συμφορῶν. καὶ ἐς τὸ μηδὲν ἥκω. ἢ ἐλλειπτικῶς φησὶν. ὁλόλα φησὶν ἀγάμεμνον. ᾧ οὐδὲν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄκος εὑρεῖν δύναμαι. ἢ οὐδὲν ὑπολέλειπταί μοι κακὸν ὃ οὐ πέπονθα. φθῦ φθῦ. τίς ἄλλη γυνὴ σοῦ δυτυχεστέρα ἐγένετο. οὐκ ἔστιν ἑτέρα δυστυχεστέρα ἐμοῦ. δηλονότι ἐμή που αὐτὴ δυστυχία. λέγεις ἀλλ' ὦν χαρὶν πρὸς πίστω τοῖς σοῖς γόνασιν, ἄκουσον. καὶ ἢ μὲν δίκαιά σοι πεπονθέναι φάσομαι, ἀγαπώμην ἄν. εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, τοιοῦτόν σε ἀνόσιον ἔπαθον, βοηδὸς ἐμοὶ γενοῦ ἕνεκα τοῦ ἀνοσιωτάτου ξένου. ὃς οὔτε τοὺς κάτω θεοὺς, ἤγουν τοὺς καταχθονίους. οὔτε τοὺς ἄνω. οὔτε τοὺς οὐρανίους δείσας, ἔσχον ἀνοσιώτατον πεποίηκε. τοὺς μὲν κάτω θεοὺς, ὅτι ἄταφον αὐτὸν ἐρρίψαμεν. τοὺς δὲ ἄνω ὡς ἐφόρους ὄντας φιλίας, οὐκ ἔδεισε. ἀλλὰ ἐξεργάσατο τὸν φόνον τοῦ ἐμοῦ παιδὸς. τυχὼν ἐμοὶ κοινῆς τραπέζης. τουτέστι μετ' ἐμοῦ πολλάκις εἰσαβὰς καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων τυγχάνων. καὶ οὐκ ἀδοθὴς τοὺς κοινοὺς ἅλας. οὔτε τὴν φιλίαν αὐτήν. Εἰ μὲν ὅσια.) ὅσιον λέγεται τὸ δίκαιον. διαφέρει δὲ τοῦτο. ὅτι τὸ δίκαιον ὥςπερ γένος ὄν, διαιρεῖται εἰς ὅσιον καὶ δίκαιον. καὶ τὸ μὲν πρὸς θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων γενόμενον, ὅσιον καλοῦμεν. τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους, δίκαιον. εἰρήσθω δὲ κατεχρηστικῶς ἢ ἐκ βάθρου τὸ ὅσιον λέγει.

Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν.) γνοὺς, ὃν ἢ ὅτι τυχὼν ἐξ ἡμῶν, ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς φίλους πρὸς φίλων. καὶ λαβὼν πρέπουσαν κηδεμονίαν, ἔκτεινες τὸν ἐμὸν υἱόν. ἢ ὅτι τυχὼν δ' ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς τῶν βασιλέων παῖδας τρέφοντας σὺν οἴκοις χρημάτων λέγω, καὶ λοιπῆς δαπάνης. καὶ τὸ μὲν σὸ-

ὡς φαίνεται ἔτεκον καὶ τὸν δεῦρο ὁρᾶς. Που δ' ὤν.) ποῦ δὲ ἦν ἡγίκα ἐφθείρετο ἡ πόλις. Παπαῖγιν.) ὁποῖ τὴρ ἐξέπεμψε φοβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ. ὡς περ δηλονότι οἱ ἄλλοι, ἁλούσης τῆς τροίας. Ποῖ τὴν τότε.) ποῦ ἐξέπεμψε δηλονότι χωρίσας μόνον τῶν τότε ὄντων τέκνων. εἰς τὴν δὲ τὴν χερρόνησον ὅπου δῦρίεθη βαιῶν. πρὸς ἄνδρα τὸν πολυμήστορα δηλονότι. ἀς ἀρχὴ τῆς δὲ τῆς χθονός; ναὶ σὺ ταῦθα ἐπέμφθη ὁ πολύδωρος φύλαξ χρυσοῦ πικροπάστου. πικρόπαστον λέγει τὸ χρυσὸν, ὡς αὐτὸν τῷ πολυδώρῳ τοῦ φονευθῆναι γενόμενον. αὐτὸς γὰρ γέγονε πικρίας τῷ παιδὶ ὁ χρυσός. Θνήσκει δὲ.) αὐτὶ τοῦ ἔθανε παρὰ τίνος. καὶ τίνος θανάτου τυχών. Τίνος.) ὑπὸ τίνος ἄλλου ἔθανε δηλονότι. ὁ θρᾴξ ὁ φίλος ὤλεσεν αὐτόν. Ω τλῆμον.) τοῦτο δύναται νοεῖσθαι. καὶ πρὸς τὴν ἑκάβλω διὰ τὸν φόνον τοῦ παιδὸς, πρός τε τὸν πολυμήστορα, ὡς χρυσοῦ ἔνεκα φονέα γενόμενον. καὶ πρὸς τὸν πολύδωρον, ὡς ἀδίκως φονευθέντα. Ω τλήμων.) ὦ ὑπομονητικὴ σὺ τοῖς δεινοῖς. ἢ τὸν πολυμήστορα τλήμονα. καὶ ὑπομονητικὸν λέγει, διὰ τὸ κρύπτος ἀσεβὴς κοινωνήσαντα. Ηράσθη.) ὅπολυμήστωρ καὶ τοιαῦτα ἐποίησεν, ἀφ' οὗ τὴν συμβᾶσαν βλάβην ἔγνω τῇ φρυγῶν. ἤτοι τῇ τρώων. οἱ γὰρ αὐτοὶ τροι τὴν αὐτὴν τροίαν καὶ φρυγίαν φασίν. Ποῦ δὲ δῦρυ αὐτὸν. ἢ τίς. Εφερε νεκρόν.) ἢ δὲ ἡ θεράπαινα ἤνεγκεν σὺ τυχοῦσα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Τοῦτον ζητοῦσα. ἢ σῴζουσα ἀλλ' ἢ σῴζουσα. Εποροδύνη κομίσουσα ὕδατα λουτρὰ τῆς πολυξένης. Κτανὼν αὐτὸν ὡς φαίνεται ἔῤῥιψεν ὁ φίλος. θαλάσσῃ πλαγκτὸν ὑπὸ τῆς θαλάσσης φοβηθεὶς. οὕτως διακόσας τὸ σῶμα ἔῤῥιψεν. Ω χετλία.) ὦ οἰκτρὰ σὺ τὴν ἀναριθμήτων

γας· ἢ ἐς τὸ μᾶλλον σικτέον ἢ γνῶ οὕτως· ἆρα πρὸς τὸ δυσμενὴς μᾶλλον ῥέπω· τούτου ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς τοὺς φρέναις· Εἰ μὲ βούλει·) ἢ μηδὲν ἀπὸ τούτων βούλει ἀδίκημα, συμφωνῆς ἐμοί· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ βούλομαι ἀκούειν· Οὐκ ἂν·) οὐκ ἄν δυναίμην χωρὶς τοῦδε βοηθὴν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις· διατί σρέφω τῶν νοῦν, καὶ διαλογίζομαι τάδε· ἀνάγκη τολμᾶν· ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῆν ἐπῆν· καὶ τύχω βοηθέας δικαίου τι· καὶ μὴ τύχω· ὦ ἀγάμεμνον ἱκετεύω σε πρὸς γὴν δὲ γὴν γονάτων· καὶ πρὸς τοῦ σοῦ γενέου· καὶ πρὸς τῆς δεξιᾶς χειρός δηλονότι, τῆς δυτυχοῦς καὶ δυσαίμονος· Τί χρῆμα·) τί πρᾶγμα ζητοῦσα ἱκετεύεις δηλονότι· ποιῆσαι τὸν τῆς ζωῆς σου χρόνον ἐλεύθερον; ἢ ἄρα δίον ἔσι σοι τοῦτο δηλονότι· Οὐ δῆτα·) οὐδαμῶς βούλομαι δηλονότι ἐλευθερωθῆναι· τοὺς κακοὺς δὲ κολάζουσα, τὸν ἅπαντά μου βίον θέλω δουλδῦσαι· καὶ δὴ ἐς τίνα ἐπάρκειαν καὶ βοήθειαν καλεῖς ἡμᾶς· ἢ γοῦν ἐμὲ; οὐδὲν τῶν τούτων ὧν σὺ ὑπονοεῖς ἆρα θέλω δηλονότι· ὁρᾶς τόνδε τὸν νεκρὸν, καθ' οὗ σείζω δάκρυον; Ορῶ·) τὸ μὲν τοι μέλλον, ἤτοι ὁ μέλλεις πρὸς τοῦτον ἐπῆν, οὐ δώσομαι νοήσαι· τοῦτον ἔτεκον ποτὲ καὶ ἔφερον ὑπὸ τῆς ζώνης· τουτέσιν σὺν γαστρὶ εἶχον· νῦ ἔφερον ζώνης ὑπο· αὐτὶ τοῦ ὑπὸ κάτω τῆς ζώνης ἔβασεζον ποτὲ τοῦτον· καὶ ἔτεκον ὑπὸ τῆς ζώνης, ὅμοιον τῷ ὁρῶ σ' ὀδυασθῦ δεξιᾶ ὑφάσματος κρύπτοντα τὴν χεῖρα· νῦ τῷ περᾶ γῆ· ἢ δ' ὑπὸ σκιωλῶ πόδα· Εσι δὲ πες)· ἔσι δὲ ὦ τλῆμον οὗτος τίς τῶν σῶν παίδων; Οὐ τῶν θανόντων· οὐκ ἔσιν ἀπὸ τῶν γῶν τοῦ πριάμου τῶν θανόντων ἐν ἰλίῳ· Η γῆ·) Αρα ἔτεκες καὶ ἄλλον πᾶς ὁ ἐκείνους; Λυκόμητά γε·) ἀνωφελῶς ὡς φαίνεται

τὴν οὕτω. ὦ ἐκάβη δύσλωε. λέγουσα γάρ σε δύσλωον ἐμαυτὴν λέγω. οὐ γὰρ τὸ ὄνομα ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. οὗτος αὐτὸς ὁ τὸ ὄνομα ἔχων ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. δεῖον δὲ ὅπου ἐκλαμβάνοντες τὸ δύσλωον πρὸς τὸν πολύδωρον, οἱ μὲν τὸ ἐκάβη σωτάσουσιν ὡς ἡμεῖς ἔφαμεν. οἱ δὲ, ζίζουσι πρὸς τὸ σὲ. τὸ δὲ ἐκάβη πρὸς τὸ κάτω σωπάπουσι λέγοντες τὴν ἐκάβλω πρὸς ἑαυτὴν κοινολογεῖσθαι τὸ πάτερον προσπίσω. διὸ ὁ χρὴ τὸν ἐσὶ τὸ δύσλωε πρὸς τὸν πολύδωρον, καὶ οὐ πρὸς ἑαυτὴν λέγεσθαι. Τί μοι προσώπω.) ἀπορούσης τῆς ἐκάβης καθ' ἑαυτὴν, ἆρα προσπίσω τῷ ἀγαμέμνονι. καὶ βοηθὴν πείσω. ἢ οἴσω τε κακὰ σὺ σιγῇ. ἰδοῦσα ὁ ἀγαμέμνων οὕτως αὐτὴν σὺ δοκάζουσαν, φησὶ τὲ ἐγκλίνασα καὶ ῥέψασα τὸ σὸν γνῶτον ἐμοὶ βρωτῆς, χὦ οὐ ῥέψασα πρόσωπον πρὸς πρόσωπον λέγεις τὸ πρᾶγμα. τίς ἐσιν οὗτος ὁ νεκρὸς. τὸ δὲ ἐμοὶ καὶ τῷ προσώπῳ καθ' ὅλον. καὶ μέρος εἴρηται. τὸ μὲν ἐμοὶ, ὅλον. τὸ δὲ προσώπῳ μέρος. μέρος γὰρ τοῦ παντὸς σώματος τὸ πρόσωπον. Ἆρ' ἐκλογίζομαι.) ἢ πόῦσα αἴτιον ὡς πολεμίαν καὶ δούλιν ἡγούμενος αὐτὴν ἀγαμέμνων, τὴν τοιάυτης ἀπώσαιτο δέησιν, γνῶ φησὶν. ἆρα ἐκλογίζομαι, καὶ ὑπολαμβάνω τὰς φρένας τοῦδε πρὸς τὸ δυσμενὲς, καὶ τὸ ἐχθρὸν μᾶλλον ἢ τὸ φιλάνθρωπον. οὐκ ὄντος δυσμενοῦς καὶ ἐχθροῦ. ἐκ δὲ τοῦ οὕτω διαπορεῖν, φάσκεται ἑαυτὴν μεμφομένην. ὡς οὐκ ἀληθῆ περὶ ἐκείνου ὑπολαμβάνουσαν. ἐκείνου δὲ τῆς αἰτίας ἀπολύουσαν. ἄλλως. Ἆρ' ἐκλογίζομαι.) ἐὰν σὺ ἐξῶν μὲν ἐς τὸ τοῦδε, νοητέον οὕτως. ἆρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τὰς φρένας τοῦ ἀγαμέμνονος. οὐκ ὄντος αὐτοῦ δυσμενοῦς. ἢ ἢ τὸ πᾶν περὶ ἀγαμέμνονα

ἡ τὲ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ πρέποντα γενέσθαι. πῦρ τε λέγω ποιῆσαι. καὶ ξύλα σωμάξαι. καὶ τἄλλα τὰ πρὸς τοιαῦτα ἐπιτήδεια ἐγεγόνει καλῶς. λοιπὸν οὖν ἐστί, σέ τε ἐλθεῖν καὶ κρύψαι τὴν παῖδα σὺν τῷ τοιούτῳ. οὕτω τὲ ἐκίνδυνον τὸ ἐγχείρημα. τὸ δὲ ἔπι τῇ δ' ἐστὶ καλῶς. διὰ τοῦτο λέγει. ἐπὶ λυπηρὸς ἐδόκει τῇ ἑκάβῃ ὁ τῆς θυγατρὸς θάνατος, οὕτως ἀθλίως ἀνηρημένης. ἢ ὅπ καὶ τὸ πρὸς τοιαύτην παρασκευαζόμενα ἐπιτήδεια λυπῆ τοὺς ὁρῶντας. ᾧ οὐκ ἔστιν ὅς ἰδὼν ταῦτα οὐ συνάχθεται. ΕΦ' οἷς πορ.) καθά. Θυγάτηρ.) ψαύειν. Εὖμεν.) αὐτί τοῦ ἐσόμεν. Σχολάζεις.) βραδύνεις. Αποστελλῶν σε.) μέλλων σε ἀποστελεῖν. Εἴπ τῶν δε.) τὴν πραχθέντων. Εα ὦπ ἐκπλήξεως.) τίς ἐστιν οὗτος ὁ ἀποβαίνων ἀνὴρ τὴν τρώων οἱ ἀσφαλῶς τὰς σκηνὰς. οὐ γὰρ πέπλοις τ' ἀργείων τὸ σῶμα αὐτοῦ περικαλύπτοντος συμβάλλειν διδάσκει μοι. Δύσλωε.) ταῦτα καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ ἑκάβη. πότερον πρὸς τὸ χάνυ προσελθοῦσα τούτου πέσω, ἢ ὑπομένω διασιγῆς τε κακά. Αλλως.) ὦ δύσλωε πολύδωρε. τί δράσω ἐγὼ ἡ ἑκάβη, ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν νεκρὸν πολύδρου καὶ πρὸς ἑαυτήν. ὅπ γὰρ ἀποσφαγέντα τοῦτον λέγει. δῆλον ἐξ ὧν καὶ ὁ ἀγαμέμνων λέγει πρὸς αὐτὴν τίμιος προσώπῳ νῦν τὸν ἐγκλίνασα σὸν ὀδύρη. τὸ δὲ δύσλωε. ὁ δίδυμος φησὶ πρὸς τὸν πολύδωρον λέγειν τὴν ἑκάβην. ὦ δύσλωε πολύδωρε. ἐμαυτὴν γὰρ λέγω δύσλωον ἀποκαλοῦσα σε. τί δράσω πότερα ἵκετεύσω ἀγαμέμνονα. ἢ σιωπήσω; Αλλως.) ὦ δύσλωε. τὸ δύσλωε οἱ μὲν, διὰ τὸν πολύδωρον φασὶ τὴν ἑκάβην οὕτω λέγειν. ὦ δύσηνε πολύδωρε. λέγουσα γὰρ ἡ ἑκάβη σὲ δύσλωον, ἐμαυτὴν λέγω. ἢ πρὸς ἑαυ-

γραφον. Ω κατέρατε.) ἡ ἐ αὕτη σροφὴ κώλων ἐσὶν ἓξ τὸ α̅ παιωνικὸν ἢ μιόλιον ἐκπαίωνος καὶ σπονδείου τὸ β̅ χοριαμβικὸν ἢ μιόλιον καθαρὸν. τὸ γ̅ ὅμοιον τῷ α̅ ἐκπαίωνος καὶ ἰάμβου. τὸ δ̅ αὐτισασικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε̅ ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ς̅ ὅμοιον τῷ δ̅. οὕτω χρὴ γράφειν καὶ ταῦτα ὡς διήρηται καὶ τὰ ἄνω. ἵν' ἐν καὶ τὰ μέτρα διέγνως σας τῷ τέλει παράγραφος. Ἐμὸς.) φίλος ἐκτεί/νειν βραχὺ ὅπως ὁ πατὴρ ὁ γέρων ἐκρυψεν αὐτὸν Οἷ μοι τί λέγεις. ἔκτεινε δηλονότι ἵνα κτανὼν ἔχῃ τὸν χρυσίν. Ἀρέσθαι.) οὐ δωσάμενος ἡνθέσθαι. περαιτέρω. Ὦ μέλεος βαυμάτων οὐχ ὅσια. οὐδὲ φορητά. Ποῦ δ' ἐσὶν ἡ ξένων.) ποῦ ἐσὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων ἢ ποῦ ἐσὶν ἡ δίκη τῶν ξένων. ἢγουν ἡ τούτους ἐφορῶσα καὶ τιμωρουμένη αὐτοὺς ἀποκτείναντας. ὃ καὶ κρεῖσσον ἐσὶν. τοῦ πρώτου νοῦ. ὦ καταρῶν ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους πολυμήσορ, μονογονοχί καὶ εἰς μέρη διε/λοῦ τὸ τοῦ παιδὸς μέλη. ὅστις ἐμέρισας τὸ σῶμα κόψας φασγάνῳ σιδηρῷ. Ἀλλ' ἐσορῶ χρή.) τὰ ἄλλα πρὸς τοιῶνδέ σωσαπέον. τὸ δ' ἐσορῶ χρὴ τοῦ δεσπότου δέμας ἀγαμέμνονος, διὰ μέσου. πε/ριφραστικῶς δὲ τὸ τοῦ δεσπότου ἀγαμέμνονος δέ/μας. αὐτὶ τοῦ τὸν δεσπότην ἀγαμέμνονα. Τοιῶνδέ δε.) κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ δε. Ἐκάβη τί μέλλεις.) οὐ ἐξῆς αὐτὰ συσικὰ περίοδοσίχων ἐσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρνη̅ ὧν τελευταῖος. κα κόν τι πάσχειν τὸν δ' χρεὼν δύτυχῆ μετὰ τ̅ ρνζ̅ κώλων τμῆμα τὸ φθύ. ὦ τᾶς ἀποβέσισι παράγρα φος. καὶ ὦ τῷ τέλει κορωνίς. Μέλλειν τὸ βραδύ/νειν.) τὸ ἀποκτεῖναι. καὶ τὸ φάνεσθαι. Τὰ κἄνειν.)

Οὐκ οἶδα.) οὐ γινώσκω. κυρῶ δέ, αὐτί τοῦ δύρον καὶ κατέλαβον αὐτὸν, ὡς τῷ ἀγκαλῷ, ἐκβεβλημένον ὑπὸ τῆς θαλάσσης. ἢ πλῶμα ὑπὸ δορὸς φονικοῦ. ἤτοι ὑπό τινος φονευθέντα, ἢ ξεύξαντα αὐτὸν ὁ πελάγιος κλύδων τοῦ πόντου. σὺ γὰρ μάθῳ λύθρᾳ. ἤτοι πλατεῖα. καὶ ὁμαλῆ. Ὤμοι ἀμάν.) ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ, κώλων ἐστὶν ζ. τὸ ᾱ τροχαϊκὸν μονόμετρον. τὸ β ὅμοιον ἐφθημιμερὲς ἐκ χορείου. τὸ γ ὅμοιον ἐφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ ᾱ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ε παιωνικὸν δίμετρον. ἐκ παίωνος ᾱ, καὶ πελιμβακχείου. τὸ ς ἀσυναρτησικὸν ἐφθημιμερὲς, τοῦ β ποδὸς δακτύλου. τὸ ζ παιωνικὸν δίμετρον. ἐκ παίωνος ᾱ καὶ κρητικοῦ. ὦ τῷ τέλει παραγραφος. Ὤμοι ἀμάν.) ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν ἣν ἐμῶν ὀφθαλμῶν οὐ παρεβημι τὸ φάσμα τὸ σκοτεινὸν. καὶ ταχέως ἀφισάμενον. ὃ ἐθιασάμην ὦ τέκνον πρὸς σοῦ. οὐδαμῶς ὄντα σὺ τῷ φωτὶ τοῦ διὸς. τίς αὐτὸν ἐφόνευσεν γινώσκεις ὦ ἐξ ἀνέρων φρονοῦσα. καὶ διανοουμένη ἐπεῖν. Εὐύπνιον.) ἢ πρὸς τὸ ὄψιν σωσαπέον. ἵν ἢ τὸ εὐύπνιον καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους φασῆσαι μοι ὄψιν ἣν ἐμῶν ὀμμάτων, ἢ πρὸς τὸ εὐύπνιον ὑποσικτέον. ἵν ἢ τὸ ὄψιν ἣν ἐμῶν ὀμμάτων, ὥσπερ ἐρμιωνία τοῦ εὐύπνιον. κρεῖττον δέ ἐστι τὸ πρῶτον. τὸ αὖ δὲ πρὸς τὴ ὄψιν ἐστί. τὸ δὲ οὐ με παρέβα μελαγόπτερον φάσμα διὰ μέσου. Ποῦ δίκα ξένων.) ποῦ ἐστιν ἡ τῶν φίλων δικαιοσύνη. Ἐμὸς ἐμός.) ἡ δ αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ δ. ὧν τὸ ᾱ παιωνικὸν ἢ μιόλιον. ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ β ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος γ καὶ κρητικοῦ. τὸ γ καὶ τὸ δ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ὦ τῷ τέλει παρὰ

ὄνιν ὡς ἡφαιστίων φησίν, ὅσα παντὸς διαρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χορεῖ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν· καὶ διαρεῖται εἰς δύο ἢ εἰς πλείονα· ἢ μὲν οὖν εἰς δύο διαρεῖται, καλεῖται ἐπίρρόσροφον· ἢ δὲ εἰς πλείω ἀλλοίρροφον· εἰσὶν οὖν τὰ παρόντα ἀλλοίρροφα· τῆς δευτέρας δὲ ῥροφῆς ταύτης τὰ κῶλα ε̄· τὸ α̅ σίχος ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος· τὸ β̅ παιωνικὸν ἢ μιόλιον· ἐκ παίωνος πεντασυλλάβου καὶ ἰάμβου· διαῤῥοῦνται δὲ αἱ μακραὶ τ̄ τοιούτων ποδῶν εἰς δύο βραχείας· τὸ γ̅ ὅμοιον καθαρὸν ἐκ παίωνος δὲ καὶ ἰάμβου· τὸ δ̅ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν· ἐκ παίωνος α̅· καὶ δακτύλου· τὸ ε̅ τροχαϊκὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον τὸ ε̄ ὅμοιον τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς· οὕτω δὲ νενημένας χρὴ ταῦτα τὰ κῶλα καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἡμῖν δέδοκται· ἵν' εὐχερῶς καὶ τίνος ἑκάστου μέτρου ἔχομεν γνῶναι· ὧν τῷ τέλει παράγραφος· Απς ἅπσα·) τοῦτ' ἔστιν οὐ πᾶσ' εὔθεσθαι δυνάμενα βλέπω, ἕτερα δὲ καὶ ἀπὸ ἑτέρων κακῶν κυρεῖ· αὐτὶ τοῦ σὲ τυγχάνειν ἡμῖν δηλονότι· οὐδέποτε καταλήψεται ἐμὲ ἡμέρα χωρὶς δακρύων· καὶ χωρὶς στεναγμῶν· Ημέρα·) πρὸς μὲν τὸ ἡμέρα τὸ ἀδάκρυτος καὶ ἀστένακτος ἀποδοτέον· Ω τέκνον τἀλείας)· δευτέρας ῥήσεως κῶλων εἰσὶ δ'· τὸ α̅ τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ β̅ καὶ γ̅ ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ̅ καὶ σπονδείου· τὸ δ̅ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς· Ω τέκνον ἀθλίας μητρός·) τίνι μόρῳ ἐβαλες· τίνι τύχῃ κεῖσαι πρὸς τίνος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· μόρῳ μὲν, τῷ θανάτῳ, πότμῳ δὲ, τῇ προφάσει· ἵν' ἢ πόρῳ θανάτου· καὶ ποίᾳ προφάσει· ἢ τίς ὁ ἀνελὼν σύσει· ἐπὶ τέκνον· Οὐκ οἶδα·) σύσημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰχνῶν ἰαμβικῶν τριμέτρων τριῶν· καὶ κώλου· ὁ τρίτου κείμενον δακτυλικὸν εἰσὶ πενθημιμερὲς ᾧ τῷ τέλει παράγραφος

φδ̃ παλαιὰ ἡ μί ἐγὼ. ἆρα φρὴς δδ̃ρὸ τὸ βακχ̃βυπ
κὸν κάρα τῆς μαίνεως κασαύδρας. Βακχεῖον κάρα
τῆς κασάνδρας λέγει τὸ μανικὸν, ὡς μανικῆς. οἱ γὰρ
μάντεις θεομανίαι κατεχόμενοι μαντ̃δύονται. φησὶ
γὰρ πλάτων ἐνθουσιασμὸς ἡ μαντικὴ μανικὴ οὖσα πρῶ
τον, προτιθέντος τοῦ τῶν, μαντικὴ γὰρ γέγονεν. Ζῶσαν
λέλακας.) τὴν ζῶσαν ἔπασ. τὸν θανόντα δὲ τὸν δὲ, οὐ
βρυνεῖς. ἀλλ' ἄβρησαι καὶ ἴδε σῶμα νεκροῦ γυμνωθὲν.
ἐπιφανεῖται σοι ἔκπληξις, καὶ παρὰ προσδοκίαν.
Οἴμοι.) βλέπω δὲ τ ἐμὸν παῖδα πολύδωρον τε θην
κόταν. ὃν ἐφύλαττεν ἐμοὶ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ θρᾳξ πολυμή
στωρ. ἀπωλόμην ἢ δύσλεως. οὐκέτ' ἐν ἐμοί. ὦ τέκνον.
αἰαῖ. καταρχόμαι μελῶν μανικῶν ἀρπαμβὴς οὖσα ἐν
λοναπ κακῶν ἐξ ἑχεροῦ πυός. Βακχεῖον κάρα.) τὸ ἐν
θουσιαστικὸν. ἤγουν τὸ σῶμα. ἀπὸ τοῦ κρέπτονος μόρις
τὸ ὅλον. ὡς φαμὲν χὴ ἰδὰν κεφαλήν. τὴς μάντεως κα
σάνδρας φρὴς; Καταρχόμαι δ' ὕρηται τὸ ἄρχω, χὴ
παραπινδαρῶ αἰτιατικῆ. ἄρχε δὲ οὐρανῶν πολυνεφέ
λῶν κρίοντ' πάτερ δόκιμον ὕμνον. ὕρηται δ' χὴ ἔντνε
ἢ παλαιῶν οὕτως. Βακχεῖον.) βάκχαι ἱέρειαι ἦσαν
τοῦ διονύσου. χὴ κατεχόμεναι ὑπ' ἐκείνου ἐνθουσιᾶν
νιᾶσθαι. αὖθετοι δ' οὖσαι τὰς κόμας. χὴ τὰ ἱμάτια περιερ
ρηγμέναι βοῶσαι τῷ διονύσῳ ἴακχε ἴακχε. ἐντεῦθεν
χὴ βάκχαι ἐκλήθησαν. Βακχείων οὖν ἐστὶ ταῦτα νόμων
λέγει τ μανικῶν. χὴ οἷς χρῶνται αἱ βάκχαι ὑμνοῦσαι
τ θεὸν. γράφεται δὲ χὴ Βακχείων γόων. Ἀρτιμαβὴς.)
ἀρτίως νεωστί. χὴ ἀρτίως ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως. ἐστὶν
βα οὖν ἀρτιμαβὴς κακῶν, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως χὴ νεωστί, ἔμ
πειρα μαθοῦσα κακά. Ἐγνως χὴ.) ἔγνως δ' ἢ ὦ δύσμο
νε τ βλάβιν τοῦ παιδός σου. Ἀπὸ ἀπὸ.) τὲ τοιαῦ
τα εἶδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα. ἀνομοιόστροφα δὲ ἐν

δώρου. καὶ ἐλθοῦσα δήκνυσιν αὐτὸ τῇ ἑκάβῃ. λέγῃ δὲ πρὸς τὸν χρυσὸν τὴν ἀχμαλωτίδων. ὦ γαιοκόλου πούσιν ἡ ἀθλιωτάτη ἑκάβη νικῶσα σὺ τὰς δυσυχίας πάντα ἄνδρα. καὶ ἐνίκησεν γενεάν. οὐδεὶς τῶν τῆς δυσυχίας σέφανον αὐτὸ αὐτῆς λήψεται. οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει σέφανον. νικήσασ' αὐτὴν σὺ κακοῖς, ἐπεὶ γὰρ εἶπεν ἄνω ὡς πάντα ἄνδρα καὶ γυναῖκα νικᾶ σὺ τοῖς κακοῖς, ἐπήγαγε τοῦτο. ἔπονται γὰρ τῇ νίκῃ σέφανοι. Τί δ' ὦ τάλαινα.) τί ἐσι τὸ βούλημα τῆς σῆς κακοφήμου βοῆς. ὡς χύλιαι. ἢ ὅπου δέποτέ σου ἠρεμεῖ τὰ λυπηρὰ μιάσματα. Ἑκάβη.) τῇ ἑκάβῃ φέρω ταύτην τὴν λύπην. σὺ τὰς δυσυχίας δὲ, οὐκ ὄκνολον ἀνθρώποις ὄφημεῖν κατὰ τὸ σῶμα. ἤτοι ὄφημα λέγειν. καὶ ἀκούειν. Καὶ μὴν ἥδε.) περῶσα τυγχάνει αὐτὶ τοῦ περὶ ἀπὸ τῶν οἰκημάτων αὐτῶν. οὐκαίρως δὲ φαίνεται τοῖς σοῖς λόγοις. Ω παντάλαινα.) καὶ παναθλία. καὶ ἔτι μᾶλλον παναθλία δηλονότι ἢ καὶ παρὰ λέγω ὦ δέσποινα. ὄλωλας. καὶ ἐφθάρης. καὶ οὐκέτι ὑπάρχεις βλέπου σαφῶς. χωρὶς παιδὸς. χωρὶς ἀνδρὸς. χωρὶς πόλεως. ἐξεφθαρμένη. τὸ ὄλωλας πρὸς τὸ ἐξεφθαρμένη σωματεῖον. τὸ δὲ οὐκέτι ἢ βλέπουσα φῶς, διὰ μέσου. οὕτως. ὄλωλας ἐξεφθαρμένη. ἄπαις. ἄναν δρος. ἄπολις. Οὐ καινὸν ἔπος.) οὐ νέον ἔπος. ἠδὸ σι δὲ ἀνέδισας. ἤτοι εἰς ἀνεδισμὸν προέφερες. διατί δὲ ἦλθόν μοι φέρουσα τὸν δὲ τὸν νεκρὸν τῆς πολυξένης, ἧς ὁ σὸν ταφιασμὸς ἐδηλώθη ἡμῖν, ὑπὸ πάντων τῶν ἑλλήνων σπουδάζεσθαι. Ἡ δ' οὐδὲν οἶδε.) ἥδε ἡ ἑκάβη οὐδὲν γιγνώσκει. ἀλλὰ βρίμει τὴν πολυξένην μοι. νέων δὲ πημάτων οὐκ ἀκήκοεται. Οὐκ ἐγώ.)

καταλληκτον. τὸ δ΄ δακτυλικὸν, ἢ ἀσυναρτησίκον πενθημιμερὲς. τὸ ε΄ παιωνικὸν δίμετρον ἀκαταλληκτον ἐκ παιώνων δευτέρων δύο. τὸ ς΄ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς. τὸ ζ΄ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκαταλληκτον. ἐκ παίωνος γ΄. αὐτὶ τοῦ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος ἰαμβικῆς συζυγίας. ἤτοι διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ η΄ ἐπιχοριαμβικὸν, τρίμετρον βραχυκαταλληκτον ἐκ διϊάμβου χοριάμβου καὶ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιαφορον. τὸ θ΄ τροχαϊκὸν ἰθυφαλικὸν δίμετρον βραχυκαταλληκτον. τὸ ι΄ ἰωνικὸν ἡμιόλιον. ἡ δὲ βούλει παιωνικὸν, ἐκ παίωνος β΄, καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ια΄ ὅμοιον δίμετρον καταλληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ΄ καὶ βακχείου. ἢ δὲ βούλει τροχαϊκὸν ἰθυφαλικὸν. τοῦ α΄ ποδὸς χορεύοντος τῷ τελει κορωνὶς. εἶτα παράγραφος. ταῦτα γὰρ τοῦ τέλους τῆς ἐπῳδοῦ σημεῖα. Στένει δὲ καί πως.) στενάζει δ' ἐν τοῖς οἴκοις καί πως κόρη τάλαινα πολύδακρυς εἰς τὸν ὑρώταν ποταμὸν τὸν πολυῤῥοῦν. μήτηρ τε τίθεται χεῖρα τῷ κρᾶτι λελυκασμένον ὅ ἕνεκα πᾶν θανόντων τέκνων. ὀρύπεται δέ τε καὶ ξαίνεται τὴν παρειὰν ποιοῦσα τὸν ὄνυχα αἱματωμένον διὰ τὰ παραγμῶν. Τέκνων θανόντων.) οὐ μόνον αἱ τρωάδες θρηνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἑλλάδων οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες, ἡ μὲν, ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς, ἡ δὲ, στερηθεῖσα τῶν τέκνων. δέον δὲ ἦν εἶναι ἀμφὶ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα. ὁ δὲ ἀμφὶ τὸν ὕρουν ὑρώταν εἶπεν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ποταμὸς δὲ οὗτος ἐν λακεδαιμονίᾳ. Γυναῖκες ἑκάβη.) μία πᾶν δούλων ἑκάβης ἔσχεται φέρουσα τὸ σῶμα τοῦ πολυδώρου. ὡς γὰρ περιφθεῖσα ὑπὸ τῆς ἑκάβης τῷ τὸ κομίσαι ὕδωρ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς πολυξένης, αὕτη οὐχ ἡ δούλη ἀπελθοῦσα παρὰ θάλασσαν ὑρίσκει τὸ σῶμα τοῦ πολυ

γατρὶ. ἢ τε τῇ ἀφροδίτῃ, ἀδελφὴν αὐ τιμῶν, ἔδοξεν· τοῦτο οὖν διδοιχῶς, ϗ τῆς αὐτίας ἔρως γενέσθαι βουλό μενος, καθίζει κριτὴν τῶς θεᾶς, ἀλέξανδρον τ πριάμε βουκόλον ὄντα· τότε παρ αὐτὸν αἱ θεαὶ σὺν ὁρμῆ ἰόντες ἐπ πέμψαντος ἐκέλευσεν τῇ καλλει νικῶσιν τὸ μῆλον δῶ ρήσασθαι· ἐπαγγελόμεναι ϗ μείζους δώσειν αὐτῷ δωρε ὰς, εἰ μὴ πρὸς ἐκείνην· ϗ μὴ προσταύτην ὑβρισθῆ τῇ κρίσει ἡ μὲν γὰρ ἥρα βασιλείαν αὐτοῦ μὴ στερηθῆσα ὑπέχετο ὡς ἔφορος ταύτης· ἀθηνᾶ δὲ, σὺν πολέμῳ κρατεῖν· ϗ μὴ δυνῆτ ἀνυπαίλων ἦ παθεῖν· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεὸς· ἄφρο δίτη τ ἐλένην προτείνει· καὶ διὰ ἐκείνης χοντῶν τ αὐτοῦ· ϗ γυνᾶ· ϗ λαμβάνει τὸ μῆλον ὧν ἔθελον ἐπεγγέλατο, τὰ δ ἔν, πεῖσαι τὴν αὐτοῦ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ εἰ πρὸς λα κεδαίμονα ἀφίκοιτο· ναῦς οὖν φερέκλου κατασκευά σαντος αὐτῷ ἐπιβὰς, ἀνάγεται πρὸς τὴν ασσυρτην· καὶ κατηρκῶς ἐκεῖ, καὶ τὴν ἑλένην λαβὼν, ἀπῆλθε πάλιν εἰς ἴλιον· Ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ·) τοῦτο καλεῖται ἐπῶ δὸς, διὰ τὸ ἐπάδεσθαι τῇ τε σροφῇ, ϗ τῇ ἀντίσροφῇ· ἤγουν μετὰ τὴν σροφὴν ᾄδεσθαι· ἴσιον δὲ ὅτι τὴν μὲν σροφὴν κινούμενοι πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ χορευταὶ ᾖδον· τὴν δ ἀντίσροφὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ· τ δὲ ἐπῳδὸν ἱσάμε νοι ᾖδον· ἐδήλου δὲ ὡς φασὶν ἡ μὲν σροφὴ, τὴν οὐρα νοῦ ἐκ τῆς ἑῴων πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη κίνησιν· ἡ δὲ ἀν τίσροφὴ, τὴν τῆς πλανητῶν· ὡς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἑῷα γινομένην· ἡ δὲ ἐπῳδὸς τὴν τῆς γῆς σάσιν· ἰσαμέ νων τῶν χορευτῶν ἀδομένων· ἔσι δὲ τῆς παρούσης ἐ πῳδῆς τὰ κῶλα ια· τὸ α ἰωνικὸν τρίμετρον βρα χυκατάληκτον· ἐκπαίωνος γ αὐτὶ ἰωνικοῦ τροχαι κῆς συζυγίας· ἤτοι δι τροχαίου· καὶ ἰάμβου· τὸ β ἀνα παιστικὸν μονόμετρον· τὸ γ ἰωνικὸν δίμετρον ἀ

β ὅμοιον ἀνάπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου α διιάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ γ ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου καὶ διιάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ δ δάκτυλικὸν μέτρον ἀκατάληκτον πολυχημάτιστον· πριαπήιον καλούμενον ἐξαπαιδίου καὶ χοριάμβου· τὸ ε τροχαϊκὸν διάτακτον ἑξῆς πενθημιμερὲς, ἐκ δύο χορείων, ἤτοι τριβραχέων καὶ συλλαβῆς· τὸ ς τροχαϊκὸν ἰωνικὸν· ἤτοι δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου διιάμβου καὶ συλλαβῆς· ἡ δὲ βούλει ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου· ἢ ὃ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπελάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος τρίτου διιάμβου καὶ συλλαβῆς· ἢ ὃ βούλει ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων· καὶ ἰάμβου· ἢ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον τὸ η, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον· ἢ δὲ βούλει δακτυλικὸν πενθημιμερὲς· ὧν τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος. Ἐκρίθη δ' ὅμως.) Σὺν πηλέως καὶ θέτιδος γάμῳ, τῶν τριῶν κεκλημένων θεῶν, Ἥρας· Ἀθηνᾶς· Ἀφροδίτης· σὺν ἄλλοις θεοῖς, ἐπεὶ τὴν ἔριν οὐκ ἔσχεν ὁ γάμος, δυσχεράνασα, μῆλον κατασκευάζει χρυσοῦν· ἐν ᾧ τῇ καλῇ τὸ μῆλον ἐπιγράψασα, ἀναβᾶσα ὧν τοῦ τέγους, ῥίπτει τοῦτο παρὰ τὰς τρισὶ θεάς· αἱ δὴ, ἀναγνοῦσαι τὸ μῆλον, ἤριζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτὴν ἑκάστη καλλίω τῆς ἄλλης λέγουσα· ἀπελθοῦσαι οὖν παρὰ τὸν Διί, ἠξίουν αὐτὸν τὴ μᾶλλον ὡραίᾳ δοῦναι τὸ μῆλον· ὁ δὲ, τὴν κρίσιν ἀποφυγὼν τῷ μὴ δόξαι τὴν χάριν ταύτην πεποιῆσθαι· καὶ οὐκ εἰκότως· εἴτε γὰρ ἔδωκε τῇ Ἥρᾳ, ὡς γυναικὶ ἂν δεδωκέναι ὑπέλαβε· εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς θυ

δαίμονός ἐστε ἐπαιρόμεθα, ὁμὲν σὺ πλούτῳ· ὁ δὲ, σὺ πολλῆ τιμῆ· ταῦτα δ' πάντα ὅ, τε πλοῦτος· καὶ ἡ δόξα· τάτ' ἄλλα τανθρώπινα, οὐδὲν ἐσιν, ἄνω καὶ κάτω τῆς τύχης βυρίπου δίκην ἰούσης· τὸ δ' εἶπες, ἢ κατ' ὀφθαλμὸν ἢ ἀποφατικόν· καὶ συλλογισικὸν, τὸ δὲ ἄλλως φρονοῦσιν βουλεύματα ἤτοι διανοήματα· τουτέσι ματαίως φρονοῦσι πρὸς τούτων οἱ αὐτοὶ· τὸ γὰρ φρονοῦσιν βουλεύματα, αὐτὸ τοῦ φρονοῦσι περιφρασικῶς· Εμοὶ χρὴν συμφορᾶς·) ἤτοι ἀπέκειτο γενέσθαι βλάβην, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ δηλονότι, ὅτε κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκόψαν ἀλέξανδρος ὕλιν ἀπὸ ἐλάτης δένδρου· πλόον σων τὸ κῦμα τὸ βαλάσσιον διὰ τὰ λέκτρα τῆς ἑλένης· ἦν ὡραιοτάτην ὁ λαμπρὸς βλέπει ἥλιος, πόνους γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεροι τῶν πόνων κυκλοῦσιν ἡμᾶς δηλονότι· κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανισικὸν ἐξ ἰδίας μοίρας ἐπῆλθε τῇ τρωικῇ γῇ· συμφορᾶτε ἀπ' ἄλλων συμφορῶν δηλονότι· ἐκρίθη δὲ αὐτὶ τοῦ διεκρίθη ἡ ἔρις· Ἀ γ·) αὐτὶ τοῦ δίκην ἔδικασεν· σὺ τῇ δὴ τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βουκόλος ἀλέξανδρος, ὧν πολέμῳ καὶ φόνῳ καὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἰκημάτων· Εμοὶ χρὴ συμφορᾶς·) τὰ τοιαῦτα εἴδη θηλυκῶν χορῶν, καλεῖται ἐπωδικὰ· ἐπωδικὰ δὲ ἐσιν ὡς ἡφαισίων φησίν· σὺ οἷς ὁμοίοις αὐτὸ μοίων πιφέρεται· ἐπὶ ἐλαττον μέν τοι τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ· ἤτοι τροφῆς· αὐτὶ τροφῆς· καὶ ἐπωδοῦ, οὐκ ἂν γένοιτο τὸ τοιοῦτον· ὧν πλέον δὲ, οὐδὲν κωλύει ἐκτείνεσθαι· γίνεται δὲ ὥσπερ τριὰς ἐπωδικὴ, οὕτω καὶ τετρὰς, καὶ πεντὰς, καὶ ὧν πλέον· ἐσὶ δὲ τὰ παρόντα τριὰς ἐπωδικὴ· καὶ ἐσὶ τῆς μὲν τροφῆς τὰ κῶλα β· καὶ τὰ τῆς αὐτὶ τροφῆς, τοσαῦτα· τὸ ᾱ· καὶ παρασικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου α· καὶ ἰάμβου· τὸ

βδαιμονίασ· καὶ τὴν γνῶ ἀπορίαν· τό τε τοῦ κόσμου
τ' ἀγήρασα, πρὸς τὸ, ὡς δ' ἔχω ἐσὶν· οὕτω ὡς μὲν ἀν
ξία ὑπάρχει δηλονότι, οὐκ ἄν δυναίμην λοῦσαι τε καὶ
προβέβλησθαι· ὡς δὲ ἔχω ποιήσω τοῦτο· καὶ ἀγήρασα κό
σμον ἀπὸ τῆ ἀχμαλωτίδων· Τί γὰρ πάθω· ἤγουν
τί ποιήσω· τὸ γὰρ ποιεῖν πάθος ἐσὶν, ἐπεὶ δὴ ὁ ποιῶν τι
πάσχει τρόπον τινὰ, κατ' αὐτὸ τὸ ποιεῖν, κόσμον ἀγή-
σας καλλωπισμὸν ἀγήρασα παρὰ τ' ἀχμαλωτίδων
αἳ οἰκοῦσιν σὺν δόμοις τῆδε τῶν σκιλλῶν· σώοικοι ἐμοὶ ἐ-
αί τις λαβοῦσα τοὺς νεωσὶ δεσπότας ἤγουν τοὺς ἕλλη
νας· ἔχει τι κλίμμα ἀπὸ τ' ἑαυτῆς δόμων· κόσμον γὰρ
ἀχμαλωτίδων λέγει· χρυσία ἱμάτια· καὶ ἄλλ' ἄτ-
τα· ἵνα δὴ μήτις αὐτῷ σὺν αὐτιώσῃ· ὡς αἰχμαλώτιδες
οὐδὲν οὐδ' ὁ τοιοῦτος κέκτηνται φησίν· ἔτις ἔλαβε τοὺς
ἑαυτῆς δεσπότας ἔχειν τι δὴ οἰκείων, κλέψασα τοῦτο
τοὺς δεσπότας, ἢ μὴ ὑπ' ἐκείνων ἀφαιρεθῆσα· Ω αχή
ματ' οἰκῶν·) ὦ καλλωπισμοὶ δὴ οἰκῶν· ὦ δόμοι οἱ
ποτὲ δυτυχεῖς· ὦ πρίαμε δυτεκγώτατε· ὁ ἔχων πλεῖ
σα· καὶ πολλὰ· καὶ κάλλιστα· ἢ γεραιά τε ἐγὼ αὐτὴ ἡ μή
τηρ δὴ τέκνων, λίαν ἠλθομεν εἰς τὸ μηδέν· ἐρειβόντες
τῆς πρώην ἐπάρσεως· ἔνθα δὴ τα καὶ ἐπαμῶμεθα· ὁ
μὲν τις σὺν δώμασι πλουσίοις· ὁ δὲ τίμιος κεκλημέ-
νος σὺν πολίταις· τὰ δὲ ὁ πλοῦτος καὶ τοιαῦτα· οὐδέν
ἐσὶ δηλονότι· μάτην αἱ τροφαὶ δὴ λογισμῶν· καὶ ἡ με
γαλορρήμοσύνη· ἐκεῖνος δ' ἐσὶν δυτυχέστατος, ᾧ τινι κα
θ' ἡμέραν ἤγουν κατὰ τ' ῥώμην, μηδὲν ὑπάρχει κακόν·
Ἀλλως· ὦ χήματ' οἰκῶν· ἀπόδουσαι ἑκάβη πρὸς τὴν
πρωτέραν αὐτῆς τύχην· καὶ τὴν γνῶ δουλείαν, φησί, τῶν
πραγμάτων οὕτως ἐχόντων· καὶ τοῦ μὲν πρόσθεν εὐ-
δαίμονος, γνῶ δυσυχοῦς, τοῦ δὲ πρὶν δυσυχοῦς, γνῶ δὲ

μαθοῦσι τὰς καλῶς· οἱ δὲ τὸ ἀπρεπὲς μαθὼν τὴν δι-
σκαλίαν τοῦ καλοῦ· καὶ ταῦτα μὲν ὁ νοῦς ἀπέρρι-
ψε μάτην· σὺ δ' ὥσπερ ἐλθὼν ἀπελθὲ κἀπὶ τοῖς αὐγείοις τάδε·
μὴ ἅπτεσθαι τῆς παιδός μου μηδ' ἐγγίζειν· ἀλλὰ κωλύειν κἀ-
ποσοβεῖν τὸ ὄχλον· σὺ γὰρ πολλῶν στρατευμάτων ὄχλος
ἀκόλαστος· καὶ ἀπαίδευτος· ἡ ναυτικὴ τε ἀναρχία καὶ
ἀνυποταξία, κρείσσων· καὶ ἰχθυοτέρα πυρός. Κα-
κὸς δ' ὁ μὴ πρῶν.) κακὸς ὀνομάζεται παρὰ τοῖς ναύ-
ταις, ὁ μὴ σὺν αὐτοῖς ὁρῶν τί κακόν, ἢ ὡς οὐχ ἑπό-
μενος αὐτοῖς, καὶ τὰ αὐτῶν πράττων ἄμοιρος· σὺ δὲ
ὦ δούλη παλαιά· λαβοῦσα τὸ ἀγγεῖον βάψασα
ἦγουν κεράσασα, κόμισον ὧδε· ὕδωρ δηλονότι·
ἀπὸ τοῦ ἐγγυτάτου μέρους τῆς θαλάσσης· ἵνα τὴν
ἐμὴν τὴν κακόνυμφον νύμφιον, καὶ κακοπάρθενον
παρθένον λούσω σὺν λουτροῖς πανυσάτοις. Βάψα-
σα.) βάπτειν ἐστὶ τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ· ἢ εἰς ἕτε-
ρόν τι ὑγρόν· ὅμοιον δὲ τοῦτο τὸ ἔφαγε τοῦ ἄρτου·
καὶ ἔπιε τοῦ οἴνου. Παρθένον τ' ἀπάρθενον.)
οἱ μὲν τὸ ἀπάρθενον· αὐτὶ τοῦ κακοπάρθενον φασίν·
ἐμοὶ δὲ οὐχ οὕτω δοκεῖ· ἀλλ' ἀπούσα νύμφιον τ'
ἄνυμφον, νύμφιον μὲν ὡς μνησθεῖσα τῷ Ἀχιλλεῖ·
ἄνυμφον δὲ ὡς τῆς μνησθεῖσα μὴ τελεσθείσης, ἐπήγαγε
πρὸς μὲν τὴν νύμφιον, τὸ ἀπάρθενον πρὸς δὲ τὸ ἄνυμ-
φον, τὸ παρθένον. Προβώματτε.) ἀντὶ τοῦ μέλ-
λον θῦσαι· ὡς μὲν ἀξίαι εἰσὶ δηλονότι, πόθεν· οὐ
δαμῶς δυναίμην (τὸ πόθεν· καὶ τὸ οὐδαμῶς ταυ-
τὸ σημαίνει· διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο· ὅτι τὸ μὲν πό-
θεν, ἐμφαίνει ἐρώτησιν τινὰ· τὸ δὲ οὐδαμῶς, τελείαν ἀ-
πόφασιν) ὡς δέχωμαι δύναμαι ποιήσω· πόθεν τάδε
λέγει ἀποβλέπουσα πρὸς ἃ πρόσθεν αὐτὴ προσοῦσα

ἀτιοι οἱ θεοὶ ἀπαράιτητος. λέγει δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀλωσιν, ἐπῆλθε τοῖς πριαμίδαις. καὶ τῇ πόλει τῇ ἐμῇ. τὸ δὲ ἐπέρεισεν. αὐτὶ τοῦ ἐπῆρθη. καὶ ἠνέχθη. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ῥέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέθησι. καὶ ἐπαιρομένου ἐν τῷ ῥέειν. Ω θύγατερ οὐ γινώσκω ἐξόπερ ἐν κακῶν βιάσομαι πολλῶν ὑπαρχόντων. ἐὰν γὰρ προσεγγίσω τινος, τὸ ἕτερόν με οὐκ ἀφίησιν. ἐφέλκεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους διάδοχος, κακῶν προτέρων δηλογότατα κακοῖς ἑτέροις ἐπαχθομένοις. καὶ γοῦν τὸ μὲν σὸν πάθος οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψαι ἀπὸ τῆς φρενὸς ὥστε μὴ εἶναι αὐτὸ δηλογότατον. τὸ δὲ λίαν εἶναι ἐμὲ καὶ θρηνῆσαι ἀφεῖλες ἀγγελθεῖσα μοι γενναία. καὶ μεγαλόψυχος. Οὐκοῦν δεινόν.) οὐ θαυμαστὸν φησὶν ὅταν κακὴ γῆ τυχοῦσα δυκρασίας ἀέρων, σάκχυν φέρη καλόν. ἡ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποστυχοῦσα, καρπὸν κακὸν φέρη. σὺ δὲ τοῖς αὐτοῖς τοῦτο οὐκ ἔσιν ἰδεῖν. ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται. ὁ γὰρ κακὸς, ἀεὶ κακός ἐσι. καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀεὶ ἀγαθὸς, καὶ ἀτυχήμασι περιπέσῃ. ταῦτα δὲ φησὶ θαυμάζουσα τὴν πολυξένην. Ἀρ' οἱ τεκόντες.) ὥσπερ ἀποροῦσα ἢ ἐκάβη τοῦτο φησίν. ἆρα τὸ γενέσθαι τινὰ ἀγαθῶν γονέων σωτελεῖ πρὸς τὸ εἶναι τοῦτον χρηστὸν, ἢ τὸ πεπαιδεῦσθαι. κἀγὼ γῆς οὐκ ἀγεννοῦς λαχεῖν. ἐκ δὲ τοῦ λέγειν, ἔοικεν ἐν τοῖς καὶ τὸ τραφῆναι καλῶς διδαξιν ἐσθλόν, φάίνεται τὸ μὲν τ γονέων προτιμᾶν. τὸ δὲ τῆς παιδεύσεως οὐ δευτέρω τίθεσθαι. Ἀρ' οἱ τεκόντες.) ἆρ' οἱ τεκόντες διαφοράν ἔχουσιν. ἤτοι τὴν σύλλαγὴν ποιοῦσιν, ἢ αἱ ἀνατροφαί. Ἔχει γέ τι.) αὐτὶ τοῦ παρέχει κατά πῃ τὸ ἀνατραφῆναι καλῶς, διδαξιν καὶ γνῶσιν ἀγαθοῦ. τοῦτο δ', ἤτοι τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι ἢ τὸ ἐσθλόν, ἐὰν

ἕκαστος δυπόρει. διὸ δὴ σώμβιες ἐγίνετο κύκλῳ περιπο-
ρευόμενον, ἐπαγγέλειν, καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον. οἱ
μὲν οὖν ἐμπορευόμενοι διάφορα δῶρα ἦν λοιπῶν. οἱ
μὲν ἐγγὺς καθήμενοι, σεφάγους ἐπετίθεσαν. οἱ δὲ ἀρ-
νωτέρω, τοῦτο ὅπερ ἦν λοιπὸν, ἔβαλλον τοῖς ἀνθεσι. καὶ
φύλλοις. καὶ νῦν μὲν ἐν τοῖς ἐπφανῶς ἀγωνιζομένοις,
προβάλλουσι ζώνας. πέταλα. χιτωνίσκους. πετά-
σους. κρηπίδας. διὸ σώμβου κύκλῳ περινοσοῦντας.
ἀγόρευε τὰ διδόμενα. ἕως μὲν οὖν συναγώνισμα κα-
τὰ τὴν ὀλυμπίαν ἐν, δραμὴς ἐγίνετο ἡ ἦν δωρεῶν
δόσις. πολυπλασιαζομένους δὲ τούτους, ταῦτα ἐμειοῦ
το εἰς πολλὰ καταμεριζόμενα. καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία
κατελείφθη. ταῦτα οὖν πρὸς τοὺς χρόνους βυρίπιδου.
ὅτε γάρ ποτε ὁ ἀγερμὸς τῆς φυλλοβολίας ἀπεδέ-
χθη. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ πολυξένη, ὥσπερ σὲ ἀγῶνα νι-
κήσασα. ἐφυλλοβολοῦντο δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι, καθὰ
καὶ προέιρηται. Οἱ δὲ) τινες δὲ πλήρουν τὸν τάφον
βασάζοντου δάδας ἐκπύκνης. ὁ δὲ μὴ φέρων παρὰ
τοῦ φόρτος, τοιάς δε καταχορίας ἤκουε. ἔσηκας ὦ
κακότροπε οὔτε πέπλον. οὔτε καλλωπισμόν τινα διὰ
χειρὸς φόρων ὑπὲρ τῆς νεανίδος. καὶ χάριν τῆς νεα-
νίδος; οὐ πορδύσῃ δώσων τί τῇ μεγαλοψύχῳ. καὶ οὐ
καρδίᾳ περιτῶς; καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνδρεία; τοι-
αῦτα ἔλεγον πρὸς τῆς θυγατρός σου ἀποθανούσης, τὴν
θυγατρώτατην δὲ πασῶν γυναικῶν, ἀθλιωτάτην βλέ-
πω. Οὐκέτι πορδύσων.) οἱ μὲν λέγουσι τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ
πορδύσῃ οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, οὕτως. Οὐκέτι καὶ
οὐχ ὑπάρχεις δώσων τί, τουτέστιν οὐ δώσεις. περὶ-
φρασις δὲ ἀπίκη. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. Δεινόν τι
πῆμα.) χαλεπήτις αὕτη βλάβη τῆ βιῶ. ἤγουν τῆς

σῶν τ' ἀπατικῶν, καὶ τοῦ μὴ νοῦν καθεστῶτος σὺν δύσκο-
σὺν σκότῳ, βουλόμενοι σαφῶς τι ἐχέναι, ἀλλαγάς
τι ἐχρήσαντο· καὶ προθέσεσιν ἐξώθεν· εἰς ἃ χρεὼν τὸ
ὄμματα θὴν ἀρσένων κρύπτεσθαι φάσκοντες· ἐγὼ δὲ
οὐτ' ἐκείνοις μεμφόμενος, καὶ τὸ δοκοῦν ἐπῶν ἐμαυ-
τῷ, οἶμαι ἂν πάντας, ὅσοις ὀρθότητος ἐν λόγοις μέ-
λει, ἐκ τοῦ δυθέως ἀκούσαντας, ἢ μὴν τοὐθ' οὕτως ἔ-
χειν ψηφίσασθαι· λέγων χῷ ὁ ταλαύβιος τὰ πρὸς τῆς
κόρης, ἅτε ἐπίστιγκον· ἡ δὲ καὶ θνήσκουσα, ὅμως προ-
νοεῖτο δυχήμως πεσεῖν· καὶ κρύπτειν ἐκείνα, ἃ χρεὼν
ἐσὶ κρύπτειν τὰ ὄμματα θὴν ἀρσένων· ὥσπερ χῷ ἀ-
φαιρῶσι τὴν χλαμύδα φαμέν· χῷ σιρέβωσι τὸ ἀργύρι-
ον· ὄντα καὶ ἀμφότερα αἰτιατικά· καὶ ὁ ἀφαιρούμε-
νος, χῷ ὁ ἀφαιρέται· καὶ ὁ σιρούμενος, χῷ ὁ σιρέται, οὕτω
καὶ κρύπτωσε τοῦδε λέγομεν· οἷον ἔχων τις κτῆμα, χῷ
μόνος βουλόμενος ἀπολαύειν, κρύπτει τοῦτο τοὺς ἄλ-
λους· καὶ ἡ πολυξένη γυνὴ οὖσα· ἐκ καὶ τὸν πρὸς τοῦ βα-
νεῖν ἔβη· ἀλλ' οὖν προγοίαν ἔχειν δυχήμονως πεσεῖν· χῷ
τε αὐδοῦς ἄξια κρύπτειν· ἃ πρέπον ἐσὶ κρύπτειν τὰς τ'
ἀνδρῶν ὄψεις, καὶ μὴ δεικνύναι· μάρτυς δὲ τούτου
ἄλλα τε πολλὰ, καὶ τις τοῦ σοφοκλέους· οὐ δὴ γάρ σε
δεῖ κρύπτειν μέτι· καὶ ἄλλος· μήτοι με κρύψης τοῦτο,
ὅπερ μέλλω παθεῖν· Ἐπεὶ δ' ἀφῆκε·) ἐπεὶ δ' ἐξέπνευ-
σε τὴν ψυχὴν ὑπὸ βαναυσικῆς σφαγῆς, οὐδὲν ἧσσον τὴν
ἀρχαίων εἶχε τὴν ὁμοίαν δρᾶσιν· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτὴν,
πιῶντες αὐτὴν διὰ τὸ δύβροσες καὶ δύψυχον, φύλλοις
καὶ ἀνθεσιν ἔβαλλον· Φύλλοις ἔβαλλον·) σκατοδέι-
νης φησὶ πρὸς τῆς φυλλοβολίας· ὡς πάλαι χωρὶς ἄν-
θλων ἀγωνιζομένων ἀνθρώπων, τῷ νικήσαντι καθά-
περ δρᾶγον εἰς φόρτου ἐρίπτον τὴν θεατῶν ὅπως
ἕκασος

περ ἀγάλματα κάλλιστα· καὶ καταβαλοῦσα πρὸς γῆν τὸ λογῶ, εἴπερ λόγον ἀβλαβέστατον πάντων τ̃ λόγων ἀπλογοῦσι. Ἐπωμίδος.) ἐπωμὶς τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος· καὶ εἶδος σὺν ὄνματος. σὺ ταῦτα δὲ τὸ πρότερον ἀσχημόνως λέγειν. Εἰς μέσον.) τὸ εἰς αὐτὶ τοῦ ἕως· καὶ παρὰ δημοσθένει. τούτῳ φιλανθρώπως ἐχρώμην εἰς τὴν δὲ τὴν ἡμέραν· αὐτὶ τοῦ μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας· λάμβανε δὲ τοῦτο τὸ εἰς, καὶ πρὸς τὸ λαγόνας κατὰ συνεκδοχήν. Ἰδοὺ τόδε· ἰδοὺ ὠγεγυία· ἡ μὲν τόδε τὸ σθένος παίειν προθυμῆ, παῦσον· ἢ δ' ὑπ' ἀσχέτου βίας, πάρεσι λαμὸς ὑπριπτὸς ὅδε. Οὐ σὺν βίᾳ.) τὸ ἕξης, οὐ βίᾳ σὺν οἱ κτα· καὶ συμπαθῶ τῆς κόρης, τίμιον τὸν λαμὸν· ἐκ τούτου γὰρ πνεῖτε καὶ ἀναπνεῖ ρέον τὸ αἷμα. Διαῤῥέοντες.) τὰς ἀρτηρίας· ἢ φλέβας· τὰς τῆς ἀναπνοῆς· διαῤῥέοντα πνεύματος ἃς φλέβες· σὺν αἷς τὸ αἷμα διῤῥέεται ἐκ τ̃ ἀρτηριῶν· διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς, τῷ τὴν μὲν ἀρτηρίαν ἔχειν πνεῦμα πολὺ· καὶ ὑπὸ κάτω κεῖσθαι τῆς φλεβὸς· αἷμα δὲ ὀλίγον· τὴν δὲ φλέβα, αἷμα μὲν πολὺ· ἢ ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀρτηρίας· πνεῦμα δὲ ὀλίγον. Κρουνοί.) σαλαγμοὶ δὲ τοῦ αἵματος· καὶ ἐκχύσεις προὐῤῥέοντο· ἡ δὲ καὶ περ ἀποθνήσκουσα, προμήθειαν εἶχεν, ὥστε εὐπρεπῶς· καὶ εὐχήμως πεσεῖν· ἢ κρύπτειν, ἃ πρέπον κρύπτειν τὰ αἰδοῖα τὰ τ̃ ἀῤῥένων. Τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται, ἢ πρὸς τὸ πρόσωπον, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα· οἷον κρύπτω τι τὴν ἐμαυτοῦ βουλήν. Κρύπτειν δ' ἀκρύπτειν.) σὺν ὀλίγοι περαθέντες διμιλῶσαι τὸ χωρίον τοῦτο· τοσοῦτον ἀπέχοντο τοῦ ταλαιβὶς ἐπὶ τὴν ἐξοδίαν, ὅσον σὺν ἐμὲ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐπιχειρήσοντος φανῆναι κατὰ γνώμην σφίσιν ἐπῆλθε· δυοῖν γὰρ σὺν

της ἀπέβησκεν, δουλικῶς ἂν καὶ οὐκ ἐλευθέρως τὴ θνάναι ἐδόξεν. Εὐγενεροῖς γὰρ.) ἐν τοῖς γενεροῖς γὰρ καλεῖσθαι δεδουλωμένη δέσποινα οὖσα, σὺ τρέπομαι. Λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν.) ὁ δὲ λαὸς ἤχησεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχου τῆ ροθίων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγαμέμνων ἔλεξε τοῖς υἱοῖς ἀφεῖναι τ' παρθένον. Ἐπερρόθησαν.) ἠχὸ τως καὶ ὁρμοδίως ἤρτηται τῶ πλήθους· ἤγουν ὡσὴ μως ἤχησαν· ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῆ κυμάτων ἡ λέξις· τὸ γὰρ πλῆθος ὁμοῦ βοῆσαν ἄγνωστον τοῖς ἀκούουσιν, ὅ, π καὶ λέγει. Οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἄκουσαν.) οὗτοι δ' ἐπὶ πὶ ταχέως ἤκουσαν τὴν ἐχάτην φωνὴν τοῦ βασιλέως· πᾶς γὰρ πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεὺς· καὶ πίνδαρος· τὸ δ' ἔχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι, μεθῆκαν· ὤφειλε δὲ ἐπὶ ἠν οὕτως. οἱ δὲ ἐπεὶ ἤκουσαν τὴν ὑστέραν φωνὴν· ἤγουν τὴν βασιλικὴν, μεθ' ἣν οὐδενὶ λέγειν ἔξεστιν, οὐ πνοεβασιλέως μείζονος ἦν κράτος μεθῆκαν. ὁ δὲ ἀντιτρόφως, ἐπεὶ τάχιστα φησὶν ἤκουσαν· μεθῆκαν· ἔστι δὲ σχηματισμὸς οὗτος, οὐ ποιητικὸς· ἀλλ' ἀπὸ κοινοῦ· καὶ σωθὲν τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλως· βουλόμενος οὕτως ἐπεῖν· οἱ δ' ὡς τάχιστα ἤκουσαν ὕστερον τὴν ὄπα τοῦ ἀγαμέμνονος, ὑσδραν ἐπήγαγε πρὸς τὴν ὄπα· ἀντὶ τοῦ ἐπερρήματος ὄνομα θεὶς· σώσαι δὲ τὸ τάχιστα, πρὸς τὸ μεθῆκαν, ἀλλως· οὕτως ὤφειλεν ἐπεῖν· οἱ δ' ἐπεὶ ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα οὕτω καὶ μείζονος ἦν κράτος, τάχιστα μεθῆκαν· ὁ δὲ, ἀντιτρόφως· ἐπεὶ τάχιστ' ἤκουσαν, μεθῆκαν· ἔστι δ' ὁ σχηματισμὸς μᾶλλον ῥήτορσι σωθὲν ἢ ποιηταῖς. Κἀπεὶ τὸ δ' ἐσήκουσε.) ἐπεὶ δὲ, ἀφ' οὗ δὲ ἤκουσε τοῦτο τὸ λόγιον τῆ θεοπρόπου, λαβοῦσα τὰ ἱμάτια, ἔχισεν ἀπὸ τῆς ἀκρασπίδος μέχρι τοῦ μέσου τῆς λαγόνος· καὶ ἐδήξε τὰ σκέλη καθάπερ

μιβα· καὶ ὁ στρατὸς· καὶ ἐγὼ· καὶ λύσαι τὰς ναῦς· καὶ τὰ σίδηρα· καὶ τὰ χρυσία τὴν νεῶν· ὃς δὲ ἡμῖν βουλευοῦς ἀπὸ τῆς τροίας ὑποσροφῆς ἀγαθὰς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς, εἰς τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν· Ὃς δὲ ἡμῖν εἶπων, ὤφελε τυχοῦσιν ἐπάξειν· ὁ δὲ, ὥσπερ ἐκμεταμελόμασ' ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ' ἀπατικὴν πρὸς τὸ ἀπορρίμφατον· Τοσαῦτ' ἔλεξε·) τοσαῦτα εἶπε· ὅλος δὲ ὁ στρατὸς ὀχὴν ἐποιήσατο· ἤτοι ἐπ' ἐκείνων ἤυξατο· ἢ γοῦν μετὰ τὸ πληρῶσαι ἐκεῖνον τὴν ὀχὴν ἣν ἤυξατο·

Εἰ τ' ἀμφὶ χρυσὸν) ἔπειτα περιχεχρυσωμένον ξίφος λαβὼν ἀπὸ τῆς λαβῆς, ἐξεῖλκε τῆς θήκης· Φάσγανον·) τὸ εὐσφαγὲς γανυόμενον· ἢ τὸ μεγανώμενον· ἤγουν σίλβον σκῦλος· κουλεὸς δὲ, ἡ ξιφοθήκη· ἀπὸ τοῦ σάω τῆ τε σὺλοκ ἤγουν τὸ ὀλέθριον ξίφη κεῖσθαι· Λογάσι δ' ἀρίστοις·) καὶ τοῖς ἐπιλέκτοις νεανίαις τοῦ στρατοῦ ἢ ἑλλήνων σῶσαι τὴν κόρην κρατῆσαι· Ἢ δ' ὡς ἐφράσθη·) αὕτη δὲ ἐπὴ ἐφράσατο καὶ σῶσαι, τοῦτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὡ ἕλλιωσι οἱ πορθήσαντες τὴν ἐμὴν πόλιν, ἐβελουσίως θέλω τε θνήξεσθαι· ὅρα ἵνα μήτις ἅψηται καὶ προσεγγίσῃ τοῦ ἐμοῦ σώματος· παρέξομαι γὰρ τὸν λαιμὸν ὠκαρδίως τε καὶ θνήσχω· ἀπολελυμένων δέ με πρὸς θεῶν ἀφέντες, κτείνατε· ἵνα ἐλθυθέρα θάνω· καὶ μὴ δούλη δηλονότι· Ἐλεύθερος·) ὁ ἀπολελυμένος· καὶ μὴ ὑπὸ δουλείας· ἀνελεύθερος δὲ ὁ φειδωλέας· ὡ σὺ ἀντίον ὁ ἐλθυθέριος· ἢ δὲ σώπτεις εἰς οὕτω πρὸς θεῶν μεθέντου· καὶ ἀφέντες ἐμὲ ἐλθυθέραν· καὶ ἄνετον, κτείνατε· ὅπως θάνω ὡς ἐλθυθέρα, καὶ οὐ δούλη· οὕτω μὲν ἐλθυθέραν ἀντὶ τοῦ ἄνετον ἐκλήπτέον· τὸ δὲ ἐλθυθέρα· ἀντὶ τοῦ οὐ δούλη· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῆς κατασκθῆς· ἢ γὰρ ἁψαμένων τινῶν τῶν

βουλήματι τοῦ πᾶν διοικονομοῦντος· παρακατιών φησί λογάσι δ' ἀρχαίων στρατοῦ νεανίαις ὥρμησε παρ βένον λαβεῖν· Σιγᾶτ' ἀχαμοί·) σιωπήσατε· σῖγα πᾶς ἐσῶ λαός· μιμεῖται τὸ πολλάκις κηρύσσειν τὸν αὐτὸν τοὺς κήρυκας· τὸ σῖγα, ἡ μὲν ἔσι προσακτικόν, ὃ ἐλλείπεται· ἡ δὲ ἐπίρρημα, περισπᾶται· Πατὴρ δ' ἐμὸς·) αὐτὶ τοῦ ἐμοῦ ἀπλοῦν· τὰς κτητικὰς αὐτωνυμίας οὐ δέον ἔχειν κλητικὰς, διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς εἶναι, τοῖς τῶν πρωτοτύπων ἀπαιτικοῖς· λαμβάνονται γοῦν αἱ δυθεῖαι ἀπλῶς, αὐτὶ τῶν κλητικῶν· αἱ δὲ κτητικαὶ πᾶσαι, εἴτε δύθεασ ἦσαν, εἴτε γενικῆς· εἴτε ἡ σιγοσοῦν ἄλλης πτώσεως· ἤτοι οἰκῆς· ἢ δυϊκῆς· ἢ πληθυντικῆς· εἰ μὲν πρωτοτύπου προσώπου ἦσαν, αὐτὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ πρώτου προσώπου λαμβάνονται· εἰ δὲ δευτέρου, αὐτὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ β προσώπου· εἰ δὲ γ, αὐτὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ πρώτου προσώπου· Δέξαι χοάς μου·) πουδὴ· χοὴ· θυσία· διαφέρουσι· πουδὴ, τῶν ξηρῶν· σίτου· καὶ κριθῆς· χοὴ· τῶν ὑγρῶν· οἴνου· μέλιτος· καὶ γάλακτος· θυσία· τῶν ζώων· προβάτων· καὶ τῶν ὁμοίων· ἄλλοι δὲ, πουδὴν· καὶ χοὴν ταυτὸν λέγουσιν· ὃ καὶ κρεῖττον·

Δέξαι χοάς·) λάβεμου ταύτας τὰς θυσίας τὰς θελκτηρίους τὰς ἢ δωτηρίους· τὰς πραΰνουσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν· ἢ τὰς κηλούσας τοὺς κατεχθονίους δαίμονας· Νεκρῶν ἀγωγούς·) ἀναφορούσας τὰς ψυχὰς· ἀγωγὴ μα τὸ κομίζω· καὶ φορὰ· ἀγωγὸς ὁ φέρων· καὶ ὁ κομίζων καὶ τῶν ἀρσενικοῦ· καὶ τῶν θηλυκοῦ· ἀγώγιμον τὸ φερόμενον· καὶ κομιζόμενον· ἀγωγὴ δὲ, ἡ τοῦ κομίζειν σύγχυσις· Ἐλθὲ δ' ὡς πίης·) ἐλθὲ δ' ἵνα πίης τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς παρθένου ὅπερ σοι χαρίζο-

ἀχιλλέως ἴσχεσθαι τοὺς Ἕλληνας ὄντας ἐν χειροήθεσι, καὶ φαμὲν ὅτι καὶ τὰ φίλα εὐχειροήτως ἐποίησαν, ἐπὶ τὰς Τροίας ἀπῆλθον, καὶ ἔθυσαν τῇ κόρῃ. Λαβὼν δ' ὁ Ἀχιλλέως.) λαβὼν ἦ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς νεοπτόλεμος τὴν πολυξένην ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἐκ τοῦ τάφου τοῦ κάτω μέρους τοῦ τάφου. Πέλας δ' ἐγὼ.) πλησίον ἦν καὶ ἐγὼ· ἐπεὶ δὴ κήρυξ ἦν ὁ ταλθύβιος, διὰ τοῦτο πλησίον ἵστατο τοῦ νεοπτολέμου· ἵνα ὅταν βουληθῇ τὴν ὁ νεοπτόλεμος τί τοῖς Ἀχαιοῖς, δι' ἐκείνου εἴπῃ κήρυκος ὄντος· καὶ διαμένουσι λέγειν ἐς ἐπήκοον πάντων. αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ σιωπὴν πᾶσι τοῖς στρατῷ κηρύξας· ὡς καὶ αὐτὸς παρακατὼν λέγει· ὑπὸ νεοπτολέμου προσαχθεὶς λεκτοί τ' Ἀχαιῶν.) ἀκολούθως δὲ καὶ ἐπίλεκτοι ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκλελεγμένοι νέοι, τὸ πήδημα τῆς σῆς παιδὸς καθέξοντες καὶ κρατήσοντες διὰ τῶν χειρῶν.

Ἕστουτο·) ἀκολούθησαν· τὸ βῆμα ἕστω ἄχρηστον τὸ ἀκολουθῶ· ὁ β' ἀόριστος ἔστον· κεχθόμοι ὠσιν τοῦ ἔχω· ὁ β' ἀόριστος ἔσχον ὁ μέσος ἐστόμην· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἕστουτο. Πλῆρες.) ὁ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς νεοπτόλεμος λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ποτήριον πάγχρυσον, ἔρρει θυσίασ τῷ θανόντι πατρὶ, θυσίασ· οἶνον σπλονόπ· μέλι· γάλα· καὶ ἄλθυρον· Χοαὶ)· χοὴ λέγεται τὸ ὑγρὸν· μέλιτος· ἐλαίου· καὶ ἀλθύρου· καὶ τ' ἑτέρων· θυσία ἦ τῶν σφαγῆς ζώων. Ἔρρει·) διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ θύσαι τὴν πολυξένην ἔρρει χοὰς· ἵνα ἀναχθεῖσα ὑπὸ τῆς χοῆς ἡ ψυχὴ πίῃ τοῦ αἵματος. Σημαίνει δ' ἐμοί·) προσάσει· παρακλοῖ μοι κηρύξαι σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ τὴν ἐλπίνων· ἐπίτασιν πῶς διὰ σημείων καὶ χημάτων, οἷον ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι διὰ νεύματος καὶ παῦσαι πολὺν ἀκλεῶν· κατὰ μίμησιν τοῦ τῷ νεύματι· καὶ

ἐμὲ ἦλθες μετακαλέσων ὥστε ἐπισφάξαι τῷ τάφῳ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς Ἕλλησιν; λίαν προσφιλὲς λέγεις. ἄβρο ἵνα ὠδύσωμεν. ἐγείρωμεν κοινὸν. προηγοῦμαι καὶ προοδοποιῶ μέρος. Ἐγκονῶμεν.) ἐγκονῶ τὸ ὠδύω τουτέστι τὸ κοινὸν ἐγείρω. οἱ γὰρ σπουδάζοντες κοινὸν ἐκάθασιν αὐτὸ ἔλεγον τοῖς ποσί. τὸ δὲ ὠδυδώμεν. καὶ ἐγκονῶμεν. καὶ τὸ ἡγούμεθα μέρος, ἐμφασιν ἔχει τῆς πολλῆς προθυμίας ἣν εἶχεν ἡ Ἑκάβη ἀποθανεῖν σωμάτων τῇ θυγατρί. Σὴν παῖδα.) τὴν σὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν ἵνα θάψῃς ὡς γοᾶσαι ἦλθον μετακαλούμενος. πέμπουσι δέ με ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος οἱ Ἀτρεῖδαι. καὶ ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων. Οἵμοι τί λέξεις). αὖτι τοῦ τί λέγεις. λοιπὸν οὐχ ὡς μέλλουσαν πεύσεσθαι ἀφίκου πρὸς ἐμὲ, ἀλλὰ μιαίνουσα κακὰ; τέθνηκας ὦ παῖ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἁρπασθεῖσα. ἐγὼ δ' ἄτεκνος ὅσον τὸ κατ' ἐμέ. Οὐκ ἄρα.) οὐταῦθα οὐκ ἐρώτημα τὸν τὸ ἄρα. ἀλλὰ συμπερασματικὸν. καὶ ἀποφαντικόν ἐστιν. διὸ καὶ ὀξύνεται. τὸ ἆρα τὸ μὲν ἀπορηματικὸν, ἤτοι κατ' ἐρώτησιν τιθέμενον, περισπᾶται, καὶ μακρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἄρα τὸ συμπερασματικὸν, καὶ ἀποφαντικὸν, ἀεὶ βαρύνεται, καὶ βραχύνεται. ληπτέον δὲ ὡς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διότι καὶ βραχὺ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται. Πῶς κἀγὼ.) πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε. ἆρα βουλαβούμενοι, ἢ πρὸς τὸ ἁπλῶς ἦλθετε. τουτέστι δεινῶς καὶ ἀπηνῶς ἐφονεύσατε. ὡς ἐχθρὰν φονεύοντες. Παρῆν μὲν ὄχλος. παρὼν ἦν πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων. τὸ δὲ πᾶς καὶ τὸ πλήρης κατ' ἐπίτασιν λέγεται, ἔμπροσθεν τοῦ τάφου. τοῦ Ἀχιλλέως. πρὸς τὰς σφαγὰς τῆς σῆς θυγατρὸς. Πρὸ τύμβου.) πῶς τοῦ Ἀχιλλέως ἐν Τροίᾳ ταφέντος, ὁ Ταλθύβιος λέγει πρὸ τύμβου τοῦ

μι τὴν ἐκάβλω, τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν βασίλισσαν τῆς
τροίας. Αὕτη πέλας σου ὦ ταλαίβιε ἐρρίμενη κατὰ
χθὸς κεῖται. συγκεκαλυμμένη τοῖς ἱματίοις. Ω ζεῦ
τί λέξω.) ὁρῶν ὁ ταλθύβιος τὴν ἐκάβλω ἀθλίως οὕτως
διακειμένω, ἐκπληττόμενος λέγει πρὸς τὸν δία. πότε
ρον ὦ ζεῦ σὺ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορᾷς, ἢ δοκοῦντάν σοι
αὐτοῖς εἶναι θεοὺς ἔχουσι τὴν πρὸς τοῦτον δόξαν ψευδῆ. τὸ
δὲ τῆς τύχης θνητικὸν τε ἀνθρώπεια. οὕτω τὸ ψευδὲς
πρὸς τὸ δόξαν σωτακτέον. οὐ πρὸς δοκοῦντας καλ
βῶς οἴονταί που ἀγνοήσαντες. ἀντὶ τοῦ ψευδῶς
τὸ ψευδὲς ἐκλαβόντες. τὸ ψευδὲς δὲ μεθερμηνευτικὸν
ἐστι τοῦ μάτην. καὶ τοῦ ἄλλως. Οὐχ ἥδ' ἅλαστα.)
ἥδε οὐκ ἦν δέσποινα τῶν πλουσίων τρώων; ἥδε οὐκ ἦν
γυνὴ πριάμου τοῦ λίαν πλουσίου; καὶ νῦν ἡ μὲν πόλις
ἀνάστατος γέγονεν ὑπὸ τοῦ πολέμου. αὕτη δὲ γραῦς ἐν
κάβη δεδουλωμένη, καὶ παίδων ἐστερημένη κεῖται σὰ
τῇ γῇ μολύνουσα τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν διὰ τῆς κόνι
ος. Φεῦ φεῦ.) γέρων μὲν ἐμί. καὶ διὰ τοῦτο οὐ δέδοι
κα τὸ δυσυχεῖν. ὡς εἰ καὶ συμβήσεταί μοι δυσυχία
ταχέως παρελθοῦσα. διὰ τὸ ὀλίγον ἔτι εἶναι τὸ λεῖπον τῆς
ζωῆς. ὅμως δ' εὐχομαι θανεῖν πρὸ τῆς δυσυχίας. ἢ τὸ
γέρων μὲν εἰμί, διὰ τὸ τοῖς γέρουσι περισσοτέρου
εἶναι τὸ ζῆν ἐπιθυμεῖν ὁρῶσιν ὡς ἐγγὺς εἰσὶ τοῦ θανάτ
του. Ανίσασ' ὦ.) ἐγέρθητ' ὦ ἄθλια, καὶ μετέωρον τὴν
πλευρὰν ἔγειρε, καὶ τὴν ἄναν λευκὴν κεφαλήν. Εα.)
τὸ ἔα ἢ αὐτὶ τοῦ ἄφρον. ἢ ὦ ἐκπλήξεως λαμβάνει τὶς
ἔσιν οὗτος, ὅς τις οὐκ ἀφίκνει τὸ ἐμὸν σῶμα κλύων. τί
μελήσει καὶ ταραχθήσεται ὅς τις ὑπάρχεις, λυπουμένην;
Ταλθύβιος ὁ τῶν ἀχαιῶν κήρυξ ἥκω. μεταπεμψάμε
νου σε ὦ γύναι, τοῦ ἀγαμέμνονος, ὡς φίλτατε. ἀρχὴ καὶ

τοῦ πριάμου. πατέρα γὰρ τοῦτον τῶν τέκνων αὐτῆς καλεῖ. Χθονός τε.) ἤγουν τῆς πατρίδος. ἢ καταβέβληται, καὶ ἀφανίζεται καιομένη. αἰχμαλώτου ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. Ἐγὼ δ' οὐ ξείνα μή.) κέκλημαι αὐτὶ τοῦ κεκλήσομαι δούλη. κατὰ ἀνθυπερογισμόν. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐκλήθην ἀφ' οὗ γὰρ τῆς πατρίδος ἐξελήλαται πορθηθείσης, ἀπὸ τούτου τοῦ καιροῦ, εἰς δουλείαν ἐπέχθη. τὸ δ' ἐν ξείνῃ χθονί, ἢ οὐ ἐμελλεν ὡς ἔφαμεν ἀπελθεῖν γονεῖσιν. ἢ διὰ τὴν χειροήνησον. ἐν ᾗ πρὸς τὸ παρὸν δύρισκεται. καταλιποῦσα τὴν οὐσίαν, ἤγουν τὸν τόπον τῆς τροίας, τὴν δούλιν τῆς ἑλλάδος. τὸ ὅλον αὐτὶ μέρους. Λιποῦσ' οὐσίαν.) ἐπειδὴ ἡ μὲν τροία ἐν οὐσίᾳ, ἐστὶν οἱ δὲ ταύτην πορθήσαντες ἕλληνες οὐ δυρώπη, διὰ τοῦτο τὴν οὐσίαν δούλιν τῆς δυρώπης, λελοιπέναι φησί. τὸ δὲ βαλλάμους, αὐτὶ τοῦ τὰς ἐμὰς δυνάς, τουτέστι παλλακίς ἐγένοντο, καὶ διὰ τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀλλάξασα αἰδοῦ βαλλάμους, αὐτὶ τοῦ δοῦσα τὸ ἐμὸν λέχος τῷ σκυλδύσαντι, καὶ βουληθέντι φονεῦσαι με. Ἀλλάξασ' αἰδαν.) ἀντιφράσως λέγεται. αὐτὶ τοῦ ἀλλαξαμένου αἰδαν τῶν βαλλάμων. τουτέστι τῶν οἴκων αἰδαν κληρωσαμένη. ὅμοιον τῷ ὠνοῦμαι δραχμῆς ἢ τοιούτου πράγματος δέ. ἤγουν διὰ δραχμῆς ὠνοῦμαι τόδε. καὶ τὸ ὠνεῖσθαι γὰρ ἀντιπαλλάττειν ἐστίν. ἐν τοῖς τοιούτοις γὰρ τὸ μὲν κατὰ γενικὴν προσφερόμενον, ἀεὶ ἐστὶ τὸ διδόμενον. τὸ δὲ κατὰ αἰτιατικὴν τὸ λαμβανόμενον. Πρὸν τὴν ἀνάσσαν.) αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι σίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρμε. ὧν ὁ τελευταῖος. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν. ὧν ταῖς ἀποθέσεσι παρέγραφος. ὧν τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. Πρὸν τὴν ἀνάσσαν.) ὦ τρωϊκὰ γωνάκου. π οὗ ἂν δύρος

ἐξ ἐπιτρίτου δ᾽ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι διἰάμβου· τὸ δ᾽ δίμετρον ἀκατάληκτον, προσοδιακὸν καλούμενον· ἀσωμάρτητον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος· τὸ ε᾽ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ διπροσοδίου· τὸ ς᾽ χοριαμβικὸν· δίμετρον καταληκτικὸν· ἐκ χοριάμβου, καὶ βακχείου· τὸ ζ᾽ ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου γ᾽· ἢ διπροσοδίου καὶ ἀνάπαιστου· διῶται· ἦναι καὶ ἀντιπαστικὸν· τὸ η᾽ ἀντιπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου δ᾽· ἢ ᾗ βούλει πρόσθου· καὶ χοριάμβου· ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, τὸ πρῶτον πόδα πενθημιμαβον· ᾧ μὲν τῷ τέλει τῆς στροφῆς κορωνίς· δηλοῦσα τέλος αἶναι τὰς τοῦ χοροῦ ᾠδάς· καὶ στροφάς· Η παλλάδος σὺν πόλει· ἡ πορδύσις ἐμὲ ἐν ταῖς ἀθλήσεσι· ὅπως ἐνβεβαμμένῳ ἀπὸ κρόκου φάσματι τοὺς πώλους τῆς σπουδῆς καλῆ διφρον ἐχούσης ἀθλήσεις ἐζευγμένους ποιήσω διαφόρως ποικίλλουσα· καὶ καλλωπίζουσα ἐν ποικίλοις μεταξαις ἀνθεραῖς· Ζεύξομαι ἅρματα πώλους) εὐσεβῶν ἐν ἀθλήσεσιν φαίνειν τὰς παρθένους τῇ ἀθηνᾷ πέπλον· ἔχουσα τὰς ἀριστείας τῆς βουλῆς πολεμικῆς οὔσης· καὶ κατὰ γιγάντων κατεπράξατο μετὰ τοῦ διὸς· ὕφαινον δ᾽, ἐν τοῖς παναθηναίοις· τὸν δὲ παναθήναια, ἑορτὴν τῆς ἀθλήσεως· πάντων ἀθλημάτων συνιόντων ἐκεῖσε· καὶ τὰ ἄλλων ἐλλήνων πολλὰς ἡμέρας πανηγυρίζόντων· ἀνετίθετο δὲ πέπλος τῇ ἀθλησις εἰκότως· δὲ εἶπε τὸ ζεύξομαι πρὸς τοὺς πώλους· ζεύγνυνται γὰρ οἱ πῶλοι· ἵνα προϊόντες εἰς τὸ ἢ πάντων μείζων, οὐ ζεύξομαι ἔτι οἷς· ἀλλὰ ὑφαίνω· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ὑφαίνω ἐδεῖ εἰ πῆν· ἀλλ᾽ ἐπῆρσε τὴν τροπὴν· ὡς ἔφαμεν πρὸς τοὺς πώλους· Τὰν ζεύξ·) ἢν τινα γενέαν τ᾽ πτόλεων· βαναυσοῖ, ἢν ἔχουν ἐβαναύσευσεν ὁ γὰρ τοῦ χρόνου κεραυνὸς καυσικῶν· Ωμοι τεκέων ἐμῶν) φῶν ἕνεκα τ᾽ ἐμῶν τέκνων· φῶν ἕνεκα

ὁ πρωτόγονος φοίνιξ ἱερους ἀνέβλάσησε κλάδους χά
ριν τῆς λητοῦς τῆς φίλης· εἰς τιμὴν τῆς ὠδίνος τῆς δέ
κας· τουτέστιν εἰς τὴν δῆλον· τὸ φοίνιξ· καὶ τὸ κήρυξ, μα
χαν ἔχει φύσει τὴν λήγουσαν· καὶ δῆλον ἀπὸ τῆς γε
νικῆς μακρὰν ἐχούσης τὴν παραλήγουσαν. Ἐνθα
πρωτόγονος φασὶ τὸν δία πρὸς σωσυσίαν ἐλθεῖν τῇ
λητοῖ· μαθοῦσαν δὲ τὴν ἥραν τοῦτο, ζηλοτυπήσασαν
κελεῦσαι μὴ ἐπὶ τῇ γῇ γεννῆσαι φωσφόρα τὴν λητώ·
βιαζομένης δ' αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποκύησιν, συμβάσαν
ξον ὀφεις ἑρμῆν λαβόντα ἀπάξαι εἰς δῆλον· ἡ δὲ δῆ
λος νῆσος ὥς τινες φασιν, ἀναδοθεῖσα ἀπὸ βυθάσ
σης· ὡς δέ τινες κινουμένη πρῶτον τότε σαθεῖσα· καὶ
δήλη γενομένη· ἐκ νῆ δῆλον ἡ λητὼ ἀφικομένη, ἐτέκεν
ἀπόλλωνα· καὶ ἄρτεμιν· δύο φυτῶν ὑπὸ δίος τότε ἀν
αφυέντων, φοίνικος· καὶ δάφνης· ἐπμᾶτο οὖν ἐν τῇ
νήσῳ ἀπόλλων· καὶ ἄρτεμις ὡς ἐκεῖ γεννηθέντες· ἱερους
δὲ τοὺς πτέρυγας φησὶν ὡς ἀναδοθέντας τότε ἀπόλλωνος
καὶ ἀρτέμιδος χάριν· πρωτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν, ὡς
πρῶτον γεννηθέντα τῆς δάφνης· καὶ ἡ δάφνη κλάδους
ἀνέφυσε· μελούσης τινὲς τῆς λητοῦς τὸν ἀπόλλω
να. Χρυσέαν ἄμπυκα.) σὺν ταῖς ἀπὸ δήλου νέαις
τὸ χρυσοῦν κρήδεμνον· καὶ τὸ τόξα ὑμνήσω τῆς ἀρτέ
μιδος. Ἄμπυξ)· κυρίως κόσμος τῆς, χρυσοῦ λί
θοις πεποικιλμένος· οὗ πρὸς τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες
φοροῦσιν· ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν, καὶ οἱ διάχρυσοι
χαλινοὶ, ἄμπυκες λέγονται· Ἡ πελλάδος.) τῆς β̄
ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα β̄, καὶ τὰ τῆς αὐτὶ στροφῆς, τὰ
σαῦτα· τὸ δ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν· ἐφθη
μιμερές· ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μάζονος καὶ κρητικοῦ· ἤτοι ἀρ
φιμάκρου· τὸ β̄· ὅμοιον κατὰ πάντα· τὸ γ̄ αὐτὶ πα
τικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, γλυκωνίου καλούμενον

κῶν, καὶ φησὶ πρὸς τὸν τῆς θαλάσσης ἄνεμον· ἀπὸ ἐνίων δὲ, δηλοῖ πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητὴς· φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χορὸς. Ω ὦρα ὦρα) ὦ πνοὴ θαλασσία, ἥ τὰς ταχείας ναῦς, τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν πορείαν ποιουμένας· φόβος ὢν τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης· ποῦ με τὴν ἀθλίαν ἄξεις· ἤτοι πορθμεῦσαι ποιήσεις· Πορθμεύσεις·) πορθμεύομαι ἐγὼ καὶ πορθμεύω ἕτερον· ὡς σὺ ταῦτα, καὶ παρὰ πλάτωνι, ὧν δὴ προστέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορθμεῦσαι· Τῶ δουλοσύνως·) πρὸς τίνος οἱ κου δούλη κτηθεῖσα ἀφίξομαι· ἢ πορθμεύσεις μὲ ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν ὅρμον τῆς δωρίδος ἢ ἐς τὸν ὅρμον τῆς θετταλικῆς γῆς· ἤγουν εἰς τὰ φαρσαλα· οὐ πρὸς τὸ ἀφίξομαι τὸ ἡ δωρίδος ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πορθμεύσεις· οὐ γὰρ σὺ ταῦτα τὸ ἀφίξομαι νοεῖται, ἀλλὰ μεταλήγον ἐλέγχεται, ὅταν λέγῃ τὸ ἢν ὕπνον ἀλιήρει κώπᾳ πεμπομένην.

Θάλασσαν·) ἔδει γὰρ ἡ πρὸς τὸ ἀφίξομαι ἦν, δύθεναι ἡ πεῖ πεμπομένη θάλασσα, νῶν δὲ ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι πρὸς τὸ πορθμεύσεις ἐστὶ τὸ ἡ δωρίδος· τὸ δὲ τῷ, δουλόσυνος πρὸς οἱ κου κτηθεῖσ' ἀφίξομαι, διὰ μέσου· τὸ ἢ δὲ τὸ πρὸ τῆς δωρίδος ἢ αὖτι τοῦ ἆρα· ἢ διαζευκτικόν.

Ενθα·) ὅπου τὸν ἀπ' ἀναγὸν τὸν γεννήτορα τῶν καλλίσων ὑδάτων λέγουσιν ἀρθῆναι τὰ πεδία· ἢ πορθμεύσεις με τὴν θάλασσαν πεμπομένην θαλασσία κώπη ἐλεεινὴν ζωὴν ἔχουσαν σὺν τοῖς οἴκοις τῶν δεσποτῶν, εἰς τὴν νῆσον τὴν δήλον, ὅπου πρωτοφανὴς φοῖνιξ, καὶ δάφνη πρώτη γόνος ἱερὸς ἀνεβλάστησαν κλάδους· χάριν τῆς λητοῦς τῆς φίλης εἰς τιμὴν τὴν ὠδῖνος τῆς δίας ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ δίος, ἢ τῆς θαυμασίας· Αλιήρει κώπη·) ἢ πορθύσεις με τὴν θάλασσαν πεμπομένην ἁλιήρει κώπῃ· ἐλεεινὴν ζωὴν ἔχουσαν σὺν οἴκοις, εἰς τὴν νῆσον· ἔνθα καὶ

ᾠδὴν τῶν χορῶν καλεῖται κατάχρησις· κατάχρησις δέ ἐστιν ὡς ἔφασίαν φησίν, ὅσα δουλεύων ὁ ποιητὴς ἀνατροποδώσει καὶ ἀνακυκλήσει· ἐσὶ δὲ τὰ παρόντα δύο στροφαὶ· τῆς μὲν οὖν προτέρας στροφῆς τὰ κῶλα ἰα΄, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα· τὸ α΄ ἀνάπαιστικὸν· δίμετρον καταληκτικὸν· ἤτοι ἐφθημιμερὲς φερεκράτειον· ἓξ ἐπὶ τρίτου α΄ καὶ βακχείου· τὸ β΄ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπὶ τρίτου δ΄ διάμβου, καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου· τὸ γ΄ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος τροχαϊκῆς συζυγίας· ἤτοι διτροχαίου, καὶ ἰωνικοῦ ἡμισείας· οἱ μὲν τοι τῷ τῆς στροφῆς κώλῳ πεύσονται β΄ ἔχει αὐτὶ ἰωνικοῦ· τὸ δ΄, δίμετρον ὑπερκατάληκτον· καλεῖται δὲ περίοδος, διὰ τὸ συγκεῖσθαι ἐκ τροχαϊκῆς, καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας· ἐσὶ δὲ τῶν ἀσυναρτήτων· τὸ ε΄ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας· ἤτοι διτροχαίου· τὸ ς΄ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ζ΄ ἰωνικὸν ὅμοιον τοῦτῳ ε΄· τὸ η΄, ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν· ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπὶ τρίτου β΄· καὶ συλλαβῆς μιᾶς· τὸ θ΄ χοριαμβικὸν δίμετρον· καταληκτικὸν· ἤτοι ἐφθημιμερὲς· ἐκ χοριάμβου, καὶ ἀναπαίστου· ἤτοι τριβραχέος διὰ τὴν ἀδιαφορον· τὸ ι΄ χοριαμβικὸν ὅμοιον· ἢ μιολιον· ἐκ χοριάμβου· ἤγουν ἐπὶ τρίτου β΄· καὶ τροχαίου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ια΄ τροχαϊκὸν· ἰθυφαλικὸν· ὧν τῷ τέλει τῆς στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη· Τοῦ δὲ δυνατὸς λαβόντος τὴν πολυέλιξιν, καὶ ἀπερχομένου, ἀνακλαίεται αὐτὴν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον, καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τί μέλλει παθεῖν αὐτὸν· ὁ δὲ χορὸς οὗτος ἐστὶν, ἐκτρώαδων γυναι

μοι ὦ κασάνδρα. Χαίρουσιν ἄλλοι.) μητρὶ δ' οὐκ ἔστι τὸ χαίρειν δηλονότι. χαῖρε γὰρ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς πολὺ φίλτερος ὑπάρχων σὺ τοῖς ἐμοῖς βραξίν. Εἰ δὲ μὴ.) χαιρήσεται δηλονότι. ἀπεῖπον δὲ, ὅτι οὕτω κατὰ πάντα δυσεντυχῶ. Κόμιζ' ὁδυσσεῦ.) περικαλύψασα τὸ πρόσωπον ἱματίῳ. ὅπερ τοῦ σφαγίου ἐκτέτμηκα τὴν καρδίαν. Κάρα.) κοινῶς μὲν ἡ κρὰς λέγεται τῆς κρατός. ἡ δὲ τραγῳδία, τὸ κράτα λέγει οὐδετέρως. ὡς τὸ κάρα. ἡ δὲ κάρα, τὸ νεώτερον ἐστίν. Ἐκτέτμηκα.) Κυρίως τὸ τέμνεσθαι τῶν χιόνος λέγεται. καὶ κυρίως. καὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων. καὶ ἀπὸ τούτου τῶν τὸ καταπίπτον, τῶν ὑπὸ λύπης. καὶ διαφθειρομένων. Ὦ φῶς.) προσηπτῆν γὰρ τὸ σὸν ὄνομα ἐξεστίμοι, ἤνευγε ὁ καιρὸς σὺ δίδωσί μοι προσφωνῆσαι καὶ καλέσαι τὸ σὸν ὄνομα. Μέτεστι δ' οὐδέν.) μετουσία ἢ ἔστιμοι σοῦ οὐδὲν πλέον, ἢ καθ' ὅσον χρόνον ἵσαμαι μεταξὺ τοῦ ξίφους. καὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀχιλλέως. Οἵ ἐγὼ προλείπω.) φεῦ ἐγὼ ἐκλείπω. τὰ μέλη μου λύεται. πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν λείπω τὴν ζωήν, αἱ δ' ἁρμονίαι λύονται τῶν μελῶν μου. ὦ βύγατερ πρὸ σφαῦσαι τῆς σῆς μητρὸς δόξ τὴν χεῖρα. μήμ' ἄπεκνον κασπολέψῃς. ἀπωλόμην ὦ φίλαι γυναῖκες. οὕτω τὴν ἐκ τῆς λακεδαιμονίας ἑλένην θυασάμην, τὴν ἀδελφὴν τοῦ κάστορος καὶ πολυδεύκους. διὰ γὰρ τῆς ὡραιότητος καὶ τοῦ προσόντος αὐτῇ κάλλους ἀφίσως καθῆλε καὶ κατέστρεψε τὴν εὐδαίμονα τροίαν. Ποῦ πὰς ὦρα.) αὖρα ἡ ἐξ ὑγροῦ ἐκφερομένη διὰ τοῦ υ. ἄβρα δὲ ἡ δούλη διὰ τοῦ β. τὸ ὦρα ἢ καὶ ὁ καιρὸν βραχύνει, ἀλλ' οὗτος μακρὸν τοῦτο δέχεται. ὡς καὶ τὸ φαίδρα σὺ ἔπεσι. καὶ ἀρίσοφάνης. ἆρα τὶς ἐξέπνυσε μυσικώτατα λέγων. ἄπτης δὲ, γράφεται διὰ τὸ μέτρον ἄπτε. τὸ τοιοῦτος

προσφιλὴς μῆτερ, δόσμοι τὴν γλυκυτάτην σου χεῖρα καὶ τὴν παρειὰν προσερῆσαι τῇ ἐμῇ παρειᾷ δι. ὅπου με πέταται. ἀλλὰ γὼ πελθυταῖον θεάσομαι τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου. πῖλος δὲ δὴ λαμβάνεις τὴν ἐμὴν προσαγορεύσιον καὶ λαλιάν. ὦ μῆτερ ὦ τηκοῦσα ἀπέρχομαι εἰς τὸν ἅδλιον ἀνύμφευτος καὶ ἄμοιρος ὑμενέων ὧν ἔρριπτον ἐμὲ λαχεῖν δηλονότι. ὦ θυγατερ. ἐγὼ δὲ δουλεύσω σὺ τὴν παρούσην ζωήν. Οἴμοι τί δράσω.) οἴμοι τί ποιήσω. εἰς ποίαν τύχιν καταντήσω. ποῖον τέλος ἔξω τοῦ βίου. ποῦ πληρώσω τὸν βίον. Δούλη θανοῦμαι.) οὖσα πρὸς ἐλευθέρου. ἤτοι βασιλέως. ἐλευθέρος κατὰ ψυχὴν. καὶ ἐλεύθερος κατὰ σῶμα. ὁ καλῶς ἐκτραφείς, ἤτοι εὐτυχῶς. καὶ ἐλευθερίως. ὁμοίως καὶ δοῦλος. καὶ ὧν μὲν τοῦ σώματος, ὁ ἰωνημένος. ὧν δὲ ψυχῆς, ὁ κόλαξ. ἀπελεύθερος δὲ, ὁ ἀργυρώνητος μὲν πρῶτον. ἦτα ἐλευθερωθείς. ὁ δὲ ἐλευθερώσας αὖ τὸν πατρῶν. καὶ κλίνεται πατρῶνος. Ἡμεῖς δὲ.) ἡμεῖς δὲ ἄμοιροι καὶ ἐστερημένοι πεντήκοντα τέκνων. δεκαεννέα ἐγέννησεν αὕτη. αὔξουσα δὲ τὸ πάθος ν λέγει. ἢ ὅπ συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς γόβους τοῦ πρίαμου. παῖδασ τοῖς παισὶν ἑαυτῆς, διὰ τ᾽ ἀγάθεσιν τοῦ ἀνδρός. Τίσοι πρὸς ἕκτορα.) τί βούλει ἵνα εἴπω ἕνεκα σοῦ πρὸς τὸν ἕκτορα. ἢ πρὸς τ᾽ γέροντα πρίαμον τ᾽ σὸν ἀνδρα. μήνυε πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην. Ὦ σῶμα.) περιπλεκομένη τὴν μητέρα ταῦτα φησίν. ὦ τῆς πρὶν τοῦ προσήκοντος καιροῦ ἀθλίασ τύχης.

Χαῖρ᾽ ὦ τηκοῦσα χαῖρε κασάνδρα τ᾽ ἐμοί.) τὸ ἐμοί. οὐ πρὸς τὸ κασάνδρα ἐστὶν εἰ γὰρ ἦν οὕτω διὰ τοῦ ῑ ὤφειλε γράφεσθαι. ἀλλὰ πρὸς τὸ χαῖρε. σώαπτε δὲ καὶ πρὸς ἀμφότερα. χαῖρε μοι ὦ τηκοῦσα. καὶ χαῖρε

ὁ τόπος, οὐ ὦ τὸ πῦρ ἅπτεται. Οὐσ' ὦ γραῦς.) οὐτε ἀποβαινῶν· ὦ γραῦς ἠπίσατο τὸ φάντασμα τοῦ ἀχιλλέως. ἀλλὰ ταύτην ἠπάτησατο. Υμεῖς δ' ἄλλα.) ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς σὼ τὴν θυγατρί μ' ἀποκτείναντε. καὶ διπλῆ πόσις αἵματος τήν τε γὴν κτίσεται, καὶ τῷ αὐτοῦν πᾳχιλλεῖ· ἄλλως· οὐκ ἔστι τὸ ἄλλα, ἀντὶ τοῦ καὶ ὡς οἱ ουτάν πυθ· Αλλὰ οὕτως ἔχει· ἐποῦσα γὴ ἐκάβη πρὸς ὀδυσέα, τὸ ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν ἀχιλλέως κευθεῖτε· ἐπεὶ περ αὐτοῦ ἦκουσαν, ὡς οὐκ αὐτὴν ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἀχιλλῆς ἠπάτησατο, φησίν· ὑμᾶς δ' ἐπεὶ οὐ βούλεσθε ἐμὲ μόνῳ ἀποκτεῖναι ἀλλὰ σὼ τὴν θυγατρὶ φονεύσατε. Αλλ ισῆς.) ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς θυγατρὸς, οὐκ ἄξιον προσενεχθῆναι, καὶ ἕτερον σφαγιάσαι· ἐᾶτε μὴ δὲ τὸν δε ὠφέλομεν ποιῆσθαι. Πολλὴ γὰρ ἀνάγκη.) ἀνάγκη ἐστὶ σωαποθανεῖν μετὴ θυγατρί· Πῶς.) πῶς λέγεις σαναποθανεῖν οὐ γὴ οἱ δαὸς πεπείσμαι δι' σὲ, τοῦτο μ' ποιῆσαι ἀναγκάσαντα. Ὁ ποῖα κιασός.) ὥσπερ ὁ κιασὸς ἔχεται τοῦ δρυὸς, οὕτως ἔρομαι αὐτῆς. Οὐκ.) οὐ χ' ἓν οὐ ποιήσεις τοῦτο, τὸ ἔρεσθαι δηλογοπ τῆς θυγατρὸς, ἵνα πείθῃ τοῖς φρονιμωτέροις σου. Οὐ μεθήσομαι.) γνώσκει ὅπ οὐκ ἀποσήσομαι τῆς παιδὸς οὐδ' ἀπολύσω αὐτὴν ἐθέλοντης. Αλ' οὐδ' ἐγὼ ἀπολύσομαι ἀπειλιπὼν τὴν δε. Μήτερ πεθοῦμοι.) ὦ μῆτερ πείθητί μοι, καὶ σὺ ὀδυσσεῦ σὺ δίδου τοῖς γενήτορσιν ὀργιζομένοις πρεπόντως· σὺ τε ὦ ἄθλια τοῖς ἄρχουσι μὴ πολέμει· θέλεις πεσεῖν πρὸς τὸ ἔδαφος τραυματίσαι τὸν σὸν γεροντικὸν σῶμα· βιαίως ἀποπεμπομένη, καὶ ἁπαλαθῆναι ὑπὸ γεραιοῦ βραχίονος, σαραχθεῖσα· καὶ συρεῖσα, καὶ σύ γε πάθῃς ταῦτα· οὐ γὴ ἄξιον πεθεῖν· ἀλλ' ὦ

μένους γενναίων, φησί μεγάλως χαρακτηρίζει τὸ δηλο
ποιεῖ τὸν εὐγενῆ ἢ εὐγένεια. πρὸς γὰρ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ
φύσιν, καὶ τοὺς λόγους ποιεῖται. καὶ δῆλος τοῖς οὐκ ἐ
δόσιν αὐτ γίνεται. ἄλλως. ὃς τις ἐστὶν εὐγενὴς, τὸ γένους
λαμπρόν, χαρακτηρίζει ἑαυτὸν καλοῖς λόγοις, καὶ ἢ
θεσι, τὸ δῆλος τοῖς οὐκ ἐδόσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σὺν δυ
βεν καθίσαται, καὶ τῆς εὐγενείας ὄνομα μέγιστον τοῦτο
γίνεται ὅταν οἱ διαδεξάμενοι τοῦτο. ἄξιοι τούτου
δρῶσιν ὁ ποῖον τι καὶ νῦν γέγονεν. Καὶ πίσημος.) κυ
ρίως ἐπίσημον ἀργύριον τὸ κεχαραγμένον. καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον. παράσημον, τὸ παρακε
χαραγμένον. ἀπὸ τούτων ἢ καὶ ἐπίσημος ὁ διάδη
λος ἁπλῶς, καὶ ἄσημος ὁ ἄδηλος, καὶ ἄφανης, καὶ πα
ράσημος ὁ βεβλαμμένος τι μέλος. ἄλλως. Δεινὸς
χαρακτὴρ.) ἐπιτηδειος χαρακτὴρ. ἤτοι σφραγὶς, τὸ
σημεῖον, καὶ ἐπίσημος. ἤγουν διάδηλος σὺν βροτοῖς, τὸ
γενέσθαι τινὰ δηλον ὅτι ἀπὸ ἐνδόξων καὶ εὐγενῶν. καὶ
ὧν μεῖζον δέχεται. ἤτοι αὐξάνει, καὶ πλέον γίνεται τὸ
ὄνομα τῆς εὐγενείας τοῖς ἀξίοις. ἢ ὑπὸ τῶν πραπόν
των ἀνάξια τῆς εὐγενείας. Καλῶς μὲν εἶπας πά
τερ.) τὸ καλῶς λέγειν, σύνοιστε μὲν, τὸ καλλιεπη
μένα ῥήματα λέγειν δηλοῖ. σύνοιστε δὲ τὸ ὀρθῶς, καὶ
ἀληθῶς λέγειν ὡς σύ ταῦθα. ὦ πάτερ καλῶς μὲν εἶ
πας. ἀλλὰ τῷ καλῷ σύνεσι καὶ λύπη. εἰ δὲ πρέπει γε
νέσθαι πῆμην τῷ ἀχιλλεῖ, καὶ φυγεῖν ὑμᾶς ὧ ὀδυσεῦ
μεμνῆσθαι, τὴν πολυξείνῳ μὴ κτήνετε. ἐμὲ δὲ ἄγοντε
πρὸς τὸν τάφον τοῦ ἀχιλλέως, κεύθετε, καὶ σφάζε
τε. μὴ φείδεσθε ἐμοῦ δηλονότι. ἐγὼ γὰρ ἕτοιμον τὸν πά
σιν. ὃς ὤλεσε τὸν ἀχιλλέα τρῶσασ διὰ τόξου. Πρὸς
πυρὰν.) πυρὰ τὸ πῦρ τὸ ὧν νεκρῷ ἀπτόμενον, καὶ

ὁ τόπος,

ἐπθυμῶν θανεῖν. Εἰ ὠφὸς.) ἐφω τὸ ἐξ ἐφους τί δι᾽ πράπω ὁ μέλλων ἐσω ὁ παρακείμενος ἥκα ὁ μέσος ἦθε καὶ ἀπλῶς ἠώθω ἡ μετοχὴ ἠωθὼς τοῦ ἠώθοτος, τὸ οὐδέτερον τὸ ἠωθὸς. ἐπειτα ἴσως ἂν τύχοιμι διατο τῶν πυῶν καὶ ἀπλωῶν κατὰ τὰς φρένας. ὅς πις ἐκείνων λέγω, ἀγοράσειν δὲ ἀργυρίου ἐμὲ τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἕκτορος, καὶ ἑτέρων πολλῶν. προθεὶς δὲ σὺ τοῖς δόμοις ἀνάγκην σιτοποιόν, ἤτοι ἀρτοποιητικὴν, ἀναγκάσει ἐμὲ ἄγουσαν ἡμέραν λυπηρὰν, καὶ σκληρὸν τὸ σῶμα. καὶ ἐφεσάγω τὰς κερκίσιν, αὐτὶ τοῦ ὑφασμασιν, ἀπὸ μέρους τὸ παν. τὰ ἐμὰ δὲ λέχη καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην μιχθῆ δοῦλος ὢν τὸ πρὶν. τυράννων καὶ βασιλέων πρότερον ἄξια ὄντα. οὐδ᾽ ἦτε. ἤτοι οὐκ ἀνέξομαι ζῆν σὺ τούτοις. σὺ προπέμπσω τῶν τοῦ θανάτου. ἀφίημι τόδε τὸ φέγος τῶν ὀμμάτων ἐλεύθερον. προσπεσοῦσα τῷ θανάτῳ τὸ ἐμὸν σῶμα. Αἰ οὖν μὴ δυνατόν.) ἄγε ἐμὲ λοιπὸν ὀδυσσόν. οὔτε γὰρ θεὸς ἐλπίδος ὁρῶ. οὔτε δόξης, καὶ ὑπολήψεως τινος, ὅτι ἀποκείσεται ποτὲ πρᾶξαι καλῶς. καὶ δυστυχήσαι. Ὦ μῆτερ.) σὺ δὲ μηδαμῶς. λέγε ἐμπόδιον ἐμοὶ, μηδὲ λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. σωὶ ἐμοὶ δὲ βούλου θανεῖν ἐμὲ, πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχρῶν περὶ ἐξείας. ὅς τις γὰρ οὐ σωφρόνησεν ἔχει πεῖραν λαμβάνειν τῶν δυσυχιῶν, φῶτι μὲν πρὸς σὲ τῷ ζυγῷ τὸν αὐχένα. ἤγουν σὺ τῇ ἀνάγκῃ τῆς δυσυχίας. ἀσχάλλεται δὲ δηλονότι ὥσπερ βοῦς ἀγύμναστος ὑπὸ ζυγὸν πρεμένη. θανὼν δὲ ἐν ἂν μᾶλλον δυστυχέστερος ἢ ζῶν. τὸ γὰρ μὴ καλῶς ζῆν, μεγάλη ὀδύνη.

Δεινὸς χαρακτὴρ.) ἐκπλαγεὶς πρὸς τοὺς τῆς πολυξένης λόγους. ὡς μετὰ φρονήματος ἠρη-

τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν, οἱ δὲ μένοντες προτέινειν ἐὼθχσι δίκε
ἱκέσιον· οἱ δὲ σωσικοῦντες, ἐφέσιον· οἱ δὲ φίλοι, φίλ
λιον· οἱ δὲ σὺν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι
ἑταιρῆον· οἱ δὲ ξένοι, ξένιον· οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίαν
ποιοῦντες, ὅρκιον· οἱ δὲ ἀδελφοί, ὁμόγνιον. Ὡς
ἔ'φομάσοι.) ὅπως κολουθήσωσοι, καὶ χάριν τοῦ ἀπε
βαπτίσου, καὶ βέλουσα ἀποθανεῖν· εἰ δὲ μὴ θελήσω, φεύ
νοῦμαι γωὴ δειλὴ καὶ φιλόζωος· κατὰ τί γὰρ με πρέ
πει ζῆν· ἢ τινι παρὰ μένην αὐχᾷ πάντων τ' φρυγῶν,
καὶ τρώων· τοῦτο πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἐμοὶ τοῦ βίου
καὶ τῆς ζωῆς· ἔπειτα αὐτερᾴφλω ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων
βασιλδῖσι νύμφη ἐσομένη δηλογότ· ἔχουσα ζῆλον κά
μου οὐ μικρὸν, ἐς οὗ πνος ἐσίαν καὶ οἰκίαν παρεχομένη
σομαι. Δέσποινα δ' ἠδύσλωσος.) ὑπῆρχον δὲ ἠδύσμ
νος δέσποινα σὺν ταῖς ἰδέαις γωναιξίν· σὺ παρθένοις τε
περιφανὴς· ἰσότ μος τοῖς θεοῖς, πλὴν κατὰ τὸ θανεῖν
μόνον· Πλὴν τὸ κατθανεῖν·) μὴ λάβε κατὰ ἔξοδον ἐς
τὸ, πλὴν τὸ κατθανεῖν· ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν ἴσος ἐσὶν οὗ
τος ἐκείνῳ τὴν σώισιν, καὶ οὐ λαμβάνομεν ἔξοδον τὸ
κατὰ· καὶ πάλιν δρῶσον δρῶται· οὕτω καὶ ταῦθα, εἰ καὶ
τὸ πλὴν αὐτί τοῦ χωρὶς, ποιεῖ τὴν ἀσάφειαν· οὕτω ἴν
σι ταῖς θεαῖς, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον· αὐτὶ τοῦ χω
ρὶς τοῦ κατθανεῖν ὑπάρχω ἐκείναις ἴσι· ἄλλοι δὲ μὴ
λαμβάνοντες κατὰ, γράφουσι τοῦτο πρὸς τὸ πλὴν
ἀγνοοῦντες καὶ οὗτοι τὴν σώσπεξιν· καὶ μὴν ἑτέρους ψυ
χρολόγους ἔσιν ἰδεῖν, τὸ πλὴν, αὐτὶ τοῦ, εἰ μὴ λέγον
τας· ἴσι ταῖς θεαῖς, εἰ μὴ τὸ κατθανεῖν μόνον ὑπῆρχον
αὐτῇ. Νῦν δ' εἰ μὶ δούλη.) νῦν δὲ ὑπάρχω δούλη.
Πρῶτα μὲν.) αὐτὶ τοῦ πρῶτον. Τὸ ὄνομα.) ἤτοι τὸ
καλεῖσθαι δούλῃ οὐκ εἰωθὸς ἦ οὐ σώκνου ἂν ποιεῖ ἐμὲ

νῆς ὁσί ῥ ἰφθέγητες πρὸς τὸν ἄέρα. σὺ δὲ ἐ ἔχεις, δῶμα
μὴν μήζονα τί καὶ κατά τι παρὸ ἡ μήτηρ, ϖοὐδαζε
ὡς σῶμα ἀνδρὸς ἀφιεῖσα πάσασ φθογγὰς ὥστε μὴ
σφιθῆναι τῆς ζωῆς. πῖπτε δὲ ἐλεεινῶς πρὸς τὸ γόνυ τοῦ
δε τοῦ ὀδυσεύς, καὶ πεῖθε ἤτοι πειρῶ πείθειν. ἔχεις δὲ
πρόφασιν καὶ ἀφορμήν. ἔσι γὰρ καὶ τῷδε τέκνα. ὡς
τε οἰκτῖραι καὶ ἐλεῆσαι τὴν σὴν τύχην καὶ δυσυχί-
αν Αμφὶ σοῦ φόνου.) περὶ τοῦ σοῦ φόνου οὐ ἐτά-
χθης σὺ ἀκλογότι φονευθήσεσθαι φόνος γὰρ πᾶσι λέ-
γεται ἢ οὐ αὐτὸς φονεύσας ἕτερον. ἢ οὐ αὐτὸς ὑφ' ἑτέ-
ρου φονεύεται. Τοῦ δ' ὀδυσεύς γόνυ.) οἱ παλαιοὶ
ἱκετεύοντες ἐψαύοντο τῆς γενειάδος, καὶ τῆς χειρὸς Ρ. ρ
καὶ τοῦ γόνυος, τῆς μὲν γενειάδος, ὡς καταγεύσαι, ἢ
εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον ὑπὲρ τοῦ δεομένου, ἄγε δήσει
τοῦτο ποιεῖν. τῆς δὲ χειρὸς, ὡς συλλῆψαι. τοῦ δὲ ποδὸς,
ὡς βαδίσαι. Ἔχεις γὰρ πρόφασιν.) πρόφασις κυρί-
ως ὁ προτεινόμενος ὑπὸ προσώπος λόγος ϖῶ κατηγορία
τινί, ἀπὸ τούτου ἁπλῶς καὶ ἡ αἰτία. Ορῶ σ' ὀδυσεῦ.)
ὁρῶ ϖῶ σώματος. θεωρῶ ϖῶ ψυχῆς. δηλοῖ δὲ δύο τὸ τε
βλέπω ὁρῶ, καὶ τὸ σκέπτομαι. Εν ταῖς βάκχαις ἐφύλαξεν ὁ εὐρι-
πίδης τὸ ἡρωϊκὸν ἦθος, οὐ γὰρ πανηγῶς, ἀλλὰ μετὰ
παῤῥησίας ἐ πολυξένη λέγειν ἐσιώπησεν κῆρυξ ὅπως
ὅποιητὴς ἐςὶ καιρόν τῆς ἤθοποιίας, τῷ μὲν παρελθλυ
θότι χρόνῳ χρῆται σὺν τῷ λέγειν ἧς πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
τῷ δὲ ὄντι ὤν, νῦν δ' ἐμὶ δούλη, τῷ δὲ μέλλοντι, ὅταν
λέγη. ἔπειτ' ἴσως ἂν διεσπασθῶν ὠμῶν φρένας τύχοι
μ' ἄν, καὶ τὰ λοιπά. Ορῶσε ὀδυσεῦ κρύπτοντα τὴν
δεξιὰν χεῖρα ὑπὸ κάτω τοῦ ἱματίου, καὶ τὸ πρόσω-
πον σρέφοντε ἐς τοὐπίσω, ἵνα. μὴ ἄψωμαι τῆς γενει-
άδος σου. Θαῤῥεῖ.) ἤτοι ἀφοβῶς ἐσῳ ἐκπέφυγας

οὐχ ὡς δοκοῦσι πολὺ συγκριτικὸν ὂν πρεσβύτερα, κατὰ συγκοπὴν πρεσβύται γέγονεν, ἐβέλοντες σωτῆρ ξαι τὸ σέβειν· ἀλλὰ τὸ πρεσβύται αὐτὶ τοῦ γέροντες ἐστὶ διαμέσου· τὸ δὲ σέβειν, πρὸς τὸ ὄπισθεν ἦσαν σωτάσεται. ἴ γ' οὕτως ἔχη· ἐσὶ παρ' ἡμῖν γραῦαι γυναῖκες ἀβλίαι οὐχ ἧσσον σοῦ· καὶ γέροντες, καὶ τὰ ἑξῆς.

Νύμφαι.) νύμφη ἁρτίως γάμον ὀχομένη· ἢ τις ποιητικῶς νύος λίγεται. νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα, καὶ οἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' ἕλλησιν. οἱ πάνυ δὲ νύμφαι ἁπλῶς, αἱ ἄνδρα ἔχουσαι γυναῖκες. Οἱ βάρβαροι δὲ.) ὑπομένει φησὶ πανοῦται. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα κακῶς δοξάζειν τοὺς ἀγαθούς, ἁμαρτοῦμεν· ὑμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι, μήτε τοὺς φίλους ὑπολαμβάνετε φίλους μήτε, τοὺς σὺν δόξῃ καὶ καλῶς ἀποθανόντας ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο ἡμὲν ἕλλας εὐδαιμονοῦμεν· ταῖς γὰρ καλαῖς βουλαῖς, ἔργα καλὰ ἔπονται ὑμεῖς δὲ διακεισθε κατὰ τὰ βουλεύματα ὑμῶν. αὐ αὖ τὸ δοῦλον.) ὅμοιον τῷ παρὰ σοφοκλεῖ, κρείσσων γὰρ ἢ δαμηκέτ' ὢν ἢ ζῶν τυφλός· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ ὀφείλων εἶναι τὸ κρεῖττον τῶν τοῦ ῥήματος, ἵν' ᾖ κρεῖττον μὴ εἶναι σε, ἢ ζῶν τυφλόν· ὁ δὲ, τίθησιν τῶν τοῦ ὀνόματος, οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ὀφείλων τάξαι τὸ πάνυ κακὸν τῶν τοῦ πεφυκέναι, ὁ δὲ, τίθησιν τῶν τοῦ ὀνόματος· καὶ φησὶ τὸ δοῦλον πάνυ κακόν· εἶτα ἐπάγει πεφυκέναι· ἤγουν ὥστε εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν· οὐ μέντοι γε κακὸν κατὰ ἑαυτοῦ φύσιν· γράφεται καὶ πέφυκε δὲ τὸ δοῦλον λίαν πέφυκε κακὸν ἀεί, Ἀλλως· τὸ γενέσθαι πάνυ δοῦλον, λίαν κακὸν ἐσὶν· ὑπομένει γὰρ ἃ μὴ πρέπει ὁ ἀνέρωτος ἐκείνος, ὑπὸ τῆς ἀναγκης ὑικόμενος. Ω θύγατερ.) οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι οἱ περὶ τοῦ σοῦ φόνου, φρουδοὶ καὶ ἄφα

πρώτῳ.) τὸ πρῶτον λαμβάνεται σὺν ὅτε μὲν τῶν τάξεως. σὺν ὅτε δὲ τῶν ἀριθμήσεως. σὺν ταῦθα δὲ, τῶν τάξεως λέγεται. Ἐν τῷδε χρῷ.) διὰ τοῦτο χρὴ δυσπραγοῦσιν αἱ πλείους πόλεις ὅταν τις ἀγαθὸς καὶ ἀνὴρ δίκαιος ἀνὴρ, ἀπολαύῃ περισσότερον μηδὲν, ἢ φαύλων τε καὶ δειλῶν. σὺν ἡμῖν δὲ ὁ ἀχιλλεὺς ἄξιος ἐστι τιμῆς καὶ δόξης ὧν γῆμαι θανὼν ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος σὺν δοξάσαντας. ἐπεὶ ἄχθομαι καὶ ἀπρεπὲς ἐστιν. ἐν ζῶντι μὲν ἐν κείνῳ ἐχρώμεθα φίλῳ. ἀφ' οὗ δ' ἐφθάρη μηκέτι χρώμεθα φίλῳ δηλονότι. Εἰ ἐν.) ἐσῶ ταῦτα. Τί δῆτα ἐρεῖ τις.) κατὰ σύνθεσιν τῷ ἀνύπαρκτον. τί ἐρεῖ τις, ἐὰν πάλιν γένηται στράγγα στρατοῦ, καὶ ἀνάγκη πόλεμίων. πότερον μαχεσόμεθα. ἢ φιλοζωήσομεν. καὶ δειλιάσομεν. τὸν ἀποθανόντα βλέποντες οὐ δοξάζομενον, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ σὺ ὅσῳ μὲν ζῶ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μου, πάντα ἱκανὰ καὶ ἀκούοντα μέλλουσιν εἶναι καὶ μικρὰ ταῦτα ὦσι. τὸν ἐμὸν δὲ τάφον βουλοίμην ἂν ὁρᾶσθαι πεμπόμενον. τῶν πολὺ χρὴ χάρις. ἥδιον ἡ τιμὴ διὰ μακροῦ γίνεται, καὶ πολυχρονία τῶν δικαιοχρεῶν αὐξανομένη. ὁ χρὴ ὁρῶν τὸν τῆς τιμῆς ἀξιούμενον, πρὸς τὸν ἐγκείμενον ἀναγκάζει τὸν νοῦν. ἡγούμενος αὐτὸν μὴ δ' ἂν μετὰ θάνατον οὕτως πεμφθῆναι, εἰ μὴ πολλοῦ τινος ἄξιος ἦν περιών. Εἰ δ' οἰκτρὰ πέπονθεν.) εἰ δὲ λέγεις πέπονθεν ἐλεεινὰ, ἀκήκοεν ἡμῖν τὰ δέ. ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες, οὐχ ἧσσον ἐλεεινόν περαι σοῦ. καὶ νύμφαι στερόμεναι τῶν νυμφίων οὓς ἡ τροία κατὰ καλύπτει. ὑπόμενε ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐκακῶς νόμους τίθεμεν δοξάζειν τὸν ἀνδρῶν, μαρίλη χρεωστήσομεν. Πρισβύται.)

σας δυθέας, διὰ τοῦτο λέγουσιν· οἷον ἡ δυρασίος ἢ θέος, ἢ στερέος. Ἐκάβη διδάσκου.) ὦ ἑκάβη διδάσκου. ἤτοι μανθάνε· μὴ δὲ τῷ θυμουμένῳ μέρει τῆς ψυχῆς δηλονότι· ἤτοι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, τὸν δὲ λέγοντα, ἐμὲ δηλονότι, ποιοῦ δυσμενῆ καὶ ἐχθρὸν αὐτὴ φρενὶ καὶ αὐτῷ λογισμῷ. Μὴ δὲ τῷ θυμουμένῳ.) εἰς τρία μεριζομένης τῆς ψυχῆς, εἰς λογικὸν, θυμικὸν, καὶ ἐπιθυμητικὸν. ὅτε μὲν ἐστὶ τὸ λογικὸν καθαρὸν, διακρίνει, καὶ λογίζεται τὰ προσήκοντα, καὶ καλῶς ἔχοντα· σκοτίζεται δὲ ὑπὸ τοῦ θυμικοῦ καὶ ἐπιθυμητικοῦ, καὶ ὑπὸ ἄλλου τινὸς σωματικοῦ πάθους· καὶ τὰ δύβιεν οὐ συγχωρεῖται λογίζεσθαι τὰ δέοντα. Τῷ θυμουμένῳ.) οἱ μὲν, τῷ θυμουμένῳ, τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς μέρει· τρία δὲ μέρη τῆς ψυχῆς, λογικὸν, θυμικὸν, καὶ ἐπιθυμητικὸν· καὶ τὸ μὲν θυμικὸν, ἔγκειται περὶ τὴν καρδίαν· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν παρὰ τὸ ἧπαρ· τὸ δὲ λογιστικὸν παρὰ τὸ ἐγκέφαλον· ὃ καὶ λόγον αὐτοκράτορα ἔχει πρὸς ἐκεῖνα· ἐγὼ δὲ σύνταῦθα, θυμουμένῳ λέγω, τῷ θυμῷ· ὥσπερ γὰρ φαμεν βουλόμενον οὐ μόνον τὸ θέλοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν βούλησιν αὐτὴν· καὶ μεμνημένον, οὐ μόνον τὸ μνήμην ἔχον, ἀλλὰ καὶ τὴν μνήμην αὐτὴν· οὕτω καὶ θυμούμενον, οὐ μόνον τὸ θυμῶ κατεχόμενον· ἀλλὰ καὶ τὸν θυμὸν αὐτόν.

Ἐγὼ τὸ μὲν σὸν.) οἱ μὲν τῆς ἑκάβης λόγοι, παρασκευὴ εἰσί κασιν· οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως· ἀσκευῶν· ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμα ὑφ' οὗπερ δεῖ πρᾶσσον, ἕτοιμός εἰμι καὶ πρόθυμος ῥύεσθαι· ἃ δ' εἶπον ἐνώπιον πάντων ἀναιδῶς ἀρνήσομαι λέγω, πορθήσεις τῆς τροίας, δοῦναι θύμα τὴν σὴν παῖδα τῷ Ἀχιλλεῖ, αὐτοῦτι αὐτὴν δηλονότι.

Κοὐκ ἀρνήσομαι.) τῷ ἀρνεῖσθαι, ἐναντίον τὸ ὁμολογεῖν· ὥστε τὸ οὐκ ἀρνεῖσθαι, ταὐτὸν τῷ ὁμολογεῖν. Τῷ

τῶν παλαιῶν ὕστερα ἐστὶ καὶ ἐφεξῆς. Ἀλλ' ὦ φίλον γένυ.) ἀπὸ μέρους τὸ παν. γένειον οὐ κατὰ τὰς σιαγόνας τρίχες, γένυς δὲ ἡ σιαγών, ἀλλ' ὦ ὀδυσσεῦ οἰκτιρον κὴ ἐλέησον. ἀπελθών δ' εἰς τὸν στρατὸν τῶν ἑλλήνων, παραίνεσον καὶ ἐπὶ ὅπλα μέμφεσθαι ἐστὶν. ἀποκτείνειν καὶ φονεύειν τὰς γυναῖκας, ἃς καταρχὰς οὐκὲ φονεύσαντες ἀφελκύσαντες ἀπὸ τῶν βωμῶν. ἀλλήλιεσατε. Παρηγόρησον.) παραίνεσον. ἔστιν ἀγορεύω. ἀφ' οὗ ἀγορεύω ῥῆμα. ἐξ οὗ σύγκεινται τότε δημηγορῶ, καὶ παρηγορῶ. καὶ σωμηγορῶ. καὶ τοιαῦτα. Φθόνος.) κατεχρηστικῶς αὐτὶ τοῦ μέμψις, διαφέρει δὲ φθόνος μέμψεως. ὅπου μὲν φθόνος. εἰς τοὺς κακοὺς κὴ ἀγαθοὺς ἀπὸ τῶν κακῶν. φθονοῦνται γὰρ τὰ καλὰ τοῖς κακοῖς. ἡ δὲ μέμψις ἀπὸ τῶν καλῶν, εἰς τοὺς κακούς τε κὴ πονηρούς. Βωμῶν ἀποσπάσαντες.) ἦγουν τοῦτο τὸ τοὺς τοῖς βωμοῖς καταφυγόντας μὴ κτείνειν, νομιμον ἦν οὐ μέντοι καὶ ἐπίσης δοῦλοι κὴ ἐλεύθεροι. Νόμος δ' οὐ γὰρ ὑμῖν.) νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς ἕλλησι κεῖται περὶ φόνου, ὁμοίως τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις. ἡ δὲ σὴ ἀξία καὶ ἐὰν κακῶς λέγῃ, καταπέπεισε. λόγος γὰρ ὁ ἐξιὼν ἐκ τῶν ἀνδοξούντων καὶ ἀτίμων, καὶ ἐκ τῶν δοκούντων ἤτοι ἐξ εὐδόξων καὶ εὐτίμων οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν.

Νόμος.) νόμος δὲ κεῖται οὐ γὰρ ὑμῖν τοῖς ἕλλησι περὶ φόνου ἴσος τοῖς ἐλευθέροις κὴ τοῖς δούλοις. ἦγουν οὐ ἴσῳ κακῷ τάπτων τὸν τοῦ δούλου φόνον. οὗτος δηλονότι τύπος φονεύθησεται, καὶ τὸν τοῦ ἐλευθέρου. Οὐκ ἔστιν οὕτω σιδηρᾶς.) οὐκ ἔστι φύσις ἀνθρώπου οὕτω σιδηρᾶ καὶ σκληρὰ ἥτις ἀκούουσα τοὺς θρήνους τῶν γόων καὶ τῶν πολλῶν ὀδυρμάτων, οὐκ ἂν ἐκπέμψοι δάκρυον. Στιδηρᾶς. οἱ ἀπλοῦς τοὺς ὡς α καὶ ὡς η λήγει

τῆς ἐμῆς χειρὸς ὡς λέγεις, καὶ τῆς δεομένας παρεῖναι προσπίπτων καὶ παρακαλῶν, ἐπίσης ἀπομάσου καὶ γὼ τῶν γονάτων καὶ τῆς παρειᾶς· καὶ ἀπαιτῶ τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ τότε χάριν· καὶ ἱκετεύω καὶ παρακαλῶ σε, μὴ ἀφελκύσῃς τὸ τέκνον βιαίως ἐκ τῶν χειρῶν μου. Μὴ δὲ κτάνητε.) ἀκούοντος ἔχει τὸ πρᾶγμα ἕνεκα τῶν πεθνηκότων ἐν τῷ πολέμῳ δηλονότι· ἐπειδὴ ὁ μὲν ὀδυσσεὺς μόνος ἔμελλε λαβεῖν τὴν πολυξένην ἐκ τῆς ἑκάβης· τὸ δὲ θανεῖν αὐτὴν κοινὴ πᾶσι τοῖς ἕλλησιν ἐδόξε διὰ τοῦτο πρὸς μὲν τὸν ὀδυσσέα ἐνικῶς εἶπε τὸ μὴ ἀποσπάσῃς· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, τὸ κτάνητε. Ταύτην γένηται.) ὦ ταύτην χάριν· καὶ ἐπλανήθην ὁμοίως τῶν κακῶν· ἢ δ' αὐτὴ πολλῶν πραγμάτων δηλονότι ἔστι μοι παραμυθία καὶ παρηγορία· πόλις τροφὸς· βακτηρία· ἡγεμὼν καὶ ὁδηγὸς ὁδοῦ· Οὐ τοὺς κρατοῦντας)· τοὺς ἄρχοντας οὐ πρέπει κρατεῖν τῶν πραγμάτων ἐκείνων δηλονότι ἀμὴ χρεὼν ἦτοι οὐ πρέπον κρατεῖσθαι· οὐ δὲ τοὺς δυτυχοῦντας δοκεῖν καὶ νομίζειν πράττειν ἀεὶ οὐ ἦτοι δυτυχεῖν· ἀλλως· οὐ τοὺς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας ἀνόμου καὶ κακῆς βουλῆς χρὴ ἔχεσθαι· ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον πίπτειν ἀεὶ τὸν μὴ προσηκόντων ἀπεχομένους· οὐ δὲ τοὺς δυτυχοῦντας ὑπολαμβάνειν ἀεὶ δυτυχήσειν εἶπε δὲ ἄμφω διὰ τοὺς ἕλληνας ὡς δυτυχεῖς ὄντας, καὶ ἀδίκα περὶ τῆς πολυξένης βουλευσαμένους. Κἀγὼ γάρ ἦν.) καὶ ἐγὼ γάρ ὑπῆρχον δυσθαίμων ποτε· ἀλλὰ νῦν οὐχ ὑπάρχω· πάντα δέ μοι τὸν πλοῦτον, μία ἡμέρα ἀφεῖλετο· Οὐκ ἐμὲ ἐπ. ἡ γὰρ δυτυχία οὐκ ἔστιν ἄλλο, ἢ εἶναι· ἡ δὲ δυσυχία οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, ἢ μὴ εἶναι· τὸ ἐπ' ἐπεν, ὡς πρὸς τὸν πρόσθεν χρόνον· τὰ γὰρ παρόντα·

πεθεῖν· ποίας δ' οὐδὲν καλὸν εἰς ἡμᾶς· ἀλλὰ κακὸν ὅσον
δύνη· ἀγνώμον ὑπάρχει τὸ γένος ὑμῶν, ὅσοι μακαρίζε
τε τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας τοῖς ῥήτορσι π
μας δι' ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ ὦ βούλεσθε ἐκ τοῦ τὰ συμφέ
ροντα αὐτῷ ἀγγέλλειν· εἰδὲ μὴ ξυνώσκεσθε ὑπὸ ἐμοῦ· οὐ
βλάπτοντες τοὺς φίλους οὐ φροντίζετε· καὶ οὐκ ἐπιτρέ
φεσθε ἐὰν λέγητε τῷ δήμῳ τι προσήδονην καὶ χάποδοχὴν
αὐτ· Α τὰρ τί·) τί σοφισάμενοι καὶ ἐφθυρόντες, εὖ οἶδα
ὑμίν ἐκ τοῦτ' ἂν πόλλ' ἂν ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βεβουλ
σασθαι· Α τὰρ·) τί δὴ σόφισμα ἦτοι σοφὸν καὶ φρόνι
μον ἡγούμενοι καὶ νομίζοντες τοῦτο οἱ ἕλληνες, ὥρισαν
ἦτοι ἐψηφίσαντο καὶ ἔταξαν τὴν κρίσιν τοῦ φόνου εἰς τὴν
δε τὴν παῖδα· ἆρα τὸ πρέπον ἦν ἄγειν αὐτοὺς ὧν τὸ ἀν
θρώπους κτάνειν πρὸς τὰ φόνου ὅπου πρέπει μᾶλλον
βουσὶ βοῦν, ἢ βέλων ὁ ἀχιλλεὺς ἀπεκτάνεν αὐτὰ κτανόν
τα αὐτ' δηλονότι, δικαίως ἐπάγειν τὸν φόνον εἰς τὴν δε
τὴν φόνον·) τὴν δ' ἀχιλλεὺς φόνον εἰς τὴνδε, αὐτὶ
τοῦ ἐπάγειν· καὶ τὴν ὁ λόγος εἰς τὸδε, αὐτὶ τοῦ ἐφορᾶ·
Α λλ' οὐδὲν·) κλλ' οὐδὲν κακὸν πεποίηκεν αὐτ· ὁ ἀχιλ
λεὰ ἤδε· ἡ πολυξένη· τ' ἐλέγλω χρὴ αὐτ' ζητῆν σφάγιον
τῷ τοίφῳ· ἐκείνη γ' ὤλεσεν αὐτ' τ' ἀχιλ' ἐκ καὶ ἦναγεν
εἰς τ' τροίαν, ἃ δὲ πρέπει θανεῖν πυκ' ἐπίλεκτον· ὑπερ
φέρουσάν τε ἦτοι τὸ πλέον ἔχουσαν τ' αἰχμαλώτων
κατὰ τὸ κλλος, οὐχ ἡμῶν τόδε· τὸ ὑπερφέρειν τῷ
κλλει δηλονότι, ἢ ὑγιὰ τὴν τοῦ τὴν δάριν ἐλεγεν ὡρωμ
τατ' καὶ βύσδεσατ' ἐσί κατὰ τὸ ἦδος, καὶ ἐφωρᾶθη ἀδι
κοῦσα τ' ἀχιλλέα οὐδὲν ἔλαττον ἡμῶν· Τῷ μὲν δι
καίῳ· ἦτοι τῇ δικαιολογίᾳ καὶ κατὰ τὸ δίκαιον τόνδε
τ' λόγον κατὰ ἀγῶνος λέγω· ἃ πνα δὲ πρέπει ἀντιδοῦ
ναι σε, ἀπαυτούσης ἦτοι χρεὸς ἐντούσης ἐμοῦ, ἄκουσον

κρίναθαι πρέπον ἐσίν· ἡμᾶς δ' ἀκροᾶθαι τοὺς ῥώτων-
τας τοῦτο· ἕξεις ῥώτα·) ἐκδεδομένον ἐσίν, ῥώτα
τῆς βραδυτῆτος χῦ ἕνεκα οὐ φθονώσοι· Οἱ δ' ἥνίκα·)
γινώσκεις ὁπότε ἦλθεν τῆς τροίας κατάσκοπος δυ-
σειμονία καὶ περιβολὴ θυτελεστάτων σθυμάτων, κα
κὴν ὄψιν ἔχων ἀπὸ τ ἱματίων· χῦ οἱ σαλαγμοὶ τοῦ
φόνου κατέβριχον τ σὴν γένυν ἥτοι τ σὸν πώγωνα·
φόνου σαλαγμοί·) μὴ λάβῃς εἰς τὸ φόνου ἐξωθεν τὸ
ἕνεκα· ἀλλ' ἔσιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ σαλαγμοί, τὸ γὰρ
δάκρυα ἀ τότε ὀδυνασθὲς ἐδάκρυε φόρκυθες, φόνου
δάκρυα ἦν· ἔκλαε γὰρ ἐπὶ σθὲ τ πρὸ ψυχῆς ἐτρίχεν·
ὅθεν χῦ σὺ τῇ σωτηρίᾳ, αἱμάτινα δάκρυα φαμέν, ἢ λί-
γουν φονικὰ· ἀπίθανον δ' τὸ πλάσμα χῦ οὐχ ἁρμόδιον· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησεν ἑκὰν πολέμιον θεασάμενος
κατοπθόμενος τὰ κατὰ τοὺς τρῶας πράγματα· Οἶ-
δα·) γινώσκω· οὐ γὰρ ἐξεπιπολῆς ἥψατο τῆς καρδίας μου τὸ πρᾶγμα· Ἐγώ·) ἡ ἑλένη δέ σε μόνη ἐγνώρι-
σεν χῦ ἀνήγγειλέ μοι· Μεμνήμεθα·) σθυμούμεθα τὰ
μέγιστα κινδυνωθύσαντες· Ἤθω·) ἐθαύμασα δὲ πῶς ἐ-
μάνησαν ἀτῶν ἱλεεινὸς ἂν; Γονάτων·) οἱ δρόμοι ἧ-
πτοντο τ γονάτων· ἢ τῆς χειρὸς· ἢ τ παρειῶν· Ὡς τ'
σθαυμεῖν·) ναὶ ἐθαύμην οὕτως, ὥστε δόξαι νεκρωθῆ-
ναι καὶ σὺ τοῖς σοῖς σθυμασι τ ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέ-
ους· Ἐσωσα,) ἐῤῥυσάμην σε χῦ ἐξέπεμψα σε ἀπὸ τῆς
πόλεως; Ὡς τ ἐσωσαῦ·) ναὶ ὡς τε βλέπειν τὸ δὲ τὸ
φῶς τοῦ ἡλίου· Τί δῆτ' ἔλεξας·) τί λοιπὸν ἔλεξας
δοῦλος ὑπάρχων ἐμὸς τότε; Πολλῶν·) ἔλεξα δηλο-
νότι πολλὰ σθυμήματα χῦ μηχανὰς λόγων· ὥστε
μὴ ἀποίχεσθαι· Οὐκοῦν·) οὐκοῦν κακὸς φαίνη κατὰ
τί δὲ τὰ βουλεύματα· ὃς ἐξ ἐμοῦ ἔπρεπες ὁποῖα λέγειν

τῶν· μίξις δὲ, ὦ ξηρῶν· σίτου· κριθῆς· καὶ τῶν ὁμοίων
Εδοξ' Ἀχαιοῖς·) ἄριστον ἐφάνη τοῖς Ἕλλησι σφάξαι τὴν
σὺν παῖδα πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως· ἐν
μὲν δὲ πομπὸν καὶ ἀγωγὸν τῆς κόρης, ἔταξαν ὑπάρ-
χειν· ἡνεμόων δὲ καὶ σφαγὴς τοῦ σφαγίου τοῦδε, ἐν-
γὼς ὁ νεοπτόλεμος ὁπαδὸς τοῦ Ἀχιλλέως· Οἱ δ' οὖν
ὁδράσαν·) οἱ ἀπικοὶ χρῶνται τοῖς προσακτικοῖς,
αὐτὶ ὑποτακτικῶν ἀπαρεμβυτικῶν, καὶ αὐτοῖς τοῖς
προσακτικοῖς, αὐτὶ ὁρισικῶν· τοῦ μὲν οὖν πρώτου, τὸ
ἀδιαφανοῦς οὐ διαφορὰ ἐχούσης παράδειγμα· μὴ
ψεύσαν ὦ ἐμοῦ τῆς ἐπούσης ἡμέρας· τοῦ δευτέρου δὲ
μέγα ἀνδρός· οἱ δ' ὅπ ποίησον, αὐτὶ τοῦ ὅ, τι ποίησις·
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ Εὐριπίδης· οἱ δ' οὖν ὁ δράσαν·
αὐτὶ τοῦ δράσης ἐξέωκεν· γίνωσκε οὖν ὁ ποίησις·
ὅρα ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βία· μήτε ἔξω τοῦ
πρέποντος εἰς ἀγῶνα καὶ ἔριν τῶν ἐμῶν χερῶν ἔλθῃς
γίνωσκε δὲ τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν, ἢ τὴν τῶν ἀρχόν-
των ἰσχύν· καὶ τὴν ἐπέλθουσιν τῶν σῶν κακῶν σω-
τῆρ' ἐσιν· σὺ δὲ τὴν δυσυχίαν φρονεῖν ἃ πρέπει· ἄλλα πα-
ρέσηκ' φθῦ φθῦ· ἐνέσηκε καὶ ἐπῆλθον· ὡς φαίνεται ἀ-
γωνία μεγάλη· ἐμπλεῖος θρίων· καὶ οὐκ ἀμέτοχος ἀλ
λὰ πεπληρώμενη δακρύων· καὶ γὼ ἐγὼ οὐκ ἔβαινον, ὅ-
που χρέα ὧν ἀποθανεῖν· ἤγουν εἰς τὴν δύναιμον ἣν
εἶχον πρώην· οὐδ' ἔφθειρέ με ἡ μοῖρα· ἀλλὰ σώζει με ὅ-
πως βλέπω ἕτερα κακὰ μείζονα τῶν κακῶν ὧν εἶδον·
Εἰδ' ἔσι· εἰδ' ἔξεσι τοῖς δεδουλωμένοις ῥῶσθαι τοὺς
ἐλθυθέρους ἤγουν τοὺς δεσπότας, μὴ λυπηρὰ καὶ ἃ καρ
δίαν δ' ἀκηκοότα· σοὶ μὲν, ἤτοι πρὸς σὲ χρεὼν καὶ πρέ
πον ἐσὶν ἐρῆσθαι ὑπ' ἐμοῦ· δ' ἡλογότη· ἡμᾶς δὲ τοὺς ῥῶ-
σαντας ἀκοῦσαι ταῦτα· ἢ οὔ τως· σοὶ μὲν κείνοις ἀπο-

τὸ αἰδὰ καὶ τῷ σκότῳ τῆς γῆς τὸ αὐτὸ. Καὶ σὲ μὲν.) καὶ σὲ μὲν ὦ μήτηρ ἀβλία, κλαίω σὺν θρήνοις παγκλαύστοις, τὸν ἐμὸν δὲ βίον καὶ τὴν ζωὴν, ὕβριν καὶ βλάβλιν οὖσαν, οὐ θρηνῶ, ἀλλ' ἡ σωτυχία ἠγούμην ἡ σωαύτησις τοῦ θανεῖν, ἐκύρησε καὶ ὑπῆρξεν ἐμοὶ κρήατων ταύτης τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ θανεῖν μοι.) ἠγούμην τὸ τοῦ γῶ θανάτου σύμβαμμα προτιμότερον ἐμοὶ σωέβη τῆς ζωῆς, ᾗ εἰμὲν τὸ ἐκύρησε διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ, ᾗ ἡ γλάφεις, οὕτως, ἐρεῖς, ἢ δὲ διὰ τοῦ ῆ καὶ ῡ ψιλοῦ, οὕτως. ἀλλὰ ἡ σωτυχία, καὶ ἡ ξύμβασις ἐκύρευεν ἢ πεῖν, ἐκύρευεν εἰπεῖν κατὰ ἀσυγχρονισμὸν, οὕτω δὲ λέγων, ἡ μέγα τὸ κρήατων γλάφεις πρὸς τὸ πρῶτον ἡ μικρὸν πρὸς τὸ δεύτερον. Τὸν ἐμὸν δὲ.) τὴν ἐμὴν δὲ βίων, ἀπολλυμένην δηλονότι, τὴν βλάβλιν καὶ τὴν φθορὰν τὴν ἐμὴν, οὐ μόνον οὐ μεταβαλλομένην κλαίω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποθανεῖν παρ' ἐμοὶ σωαύτημα ἐστί, κρεῖττον τῆς ζωῆς δηλονότι. Καὶ μὴν ὁδοὰ δύο.) αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σχημάτων τελευταῖος, αὐξησαι τροιαν εἶλε τὴν δυθάλμονα. ὧν τῷ τέλει μὲν τῶν ἀποθέσεων παράγραφος, ὧν τῷ τέλει δὲ πάντων τῶν εἰσάγων χορωνὶς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. Καὶ μὴν.) καὶ μὴν ὦ ἐκαὶ βη ἔρχεται ὁ δυσθὺς σὺν πουδῇ ποδὸς σημαγῶν ᾗ δηλώσων, ἤτοι λέξειν μέλλων πρὸς σὲ ἔπος τι νέον. Γιάκαι.) νομίζωσι ὦ γιάκαι γιγώσκειν τὴν ψῆφον, καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ σρατοῦ, τὴν κυρωθεῖσαν καὶ τελεωθεῖσαν, ἀλλ' ὅμως λέξω. Τὴν κραβεῖσαν.) κιρνῶ σὲ ἕως κιράσω μέλλων κεκέρακα παρακείμενος. ἐκράβην δεύτερος ἀόριστος. κραβεὶς μετοχή. λέγεται δὲ κράσις ὧν τὺ γρῶν. οἷον οἶνον καὶ ὕδατος, καὶ τῶν τοιούτ-

ξαισε πρὸς τ̀ τύμβον τοῦ πηλέως. ἤγουν τοῦ ἀχιλλέως, τὸ γύναι, ἢ κλητικὴν διὰ τ̀ πολυβένιωνος τέον, ἢ δοτικὴν πρὸς τὸ πηλέως. κρεῖττον δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον. Οἵμοι μάτερ.) οἵμοι ὦ μῆτερ. πῶς φθεγγῆ ἀμέγαρτον, ϗ ἀφθόγγητε τ κακῶν. ἀφθόγγητε διὰ τὸ ἀναλίσκεσθαι καὶ κακοῖς τοιούτοις οὐδὲις φθονεῖ. μήνυσόν μοι αὐτὶ τοῦ ἀπὲ ὦ μῆτερ. Αὐδῶ πάλ). λέγω πάλιν φήμας δυσφήμους. ἤτοι πράγματα κακὴν φήμην ϗ ἀγγελίαν ἔχοντα ἀγγέλλουσιν ἐμοὶ κυρωθῆναι τῇ ψήφῳ ταῦτην ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. Δόξαι ψήφῳ.) ἤγουν ἐκκλησίασαντες οἱ ἀχαιοὶ κακὰ κατὰ σοῦ ἐψηφίσαντο. Ὦ δεινὰ πάσχουσα.) ὦ πάσχουσα δεινὰ καὶ χαλεπὰ ὦ πανυστλήμων καὶ πανάθλια. ὦ μῆτερ ἕνεκα τῆς δυσώνου. καὶ ἀθλίας βιοτῆς καὶ ζωῆς. οἵαν οἵαν. θαυμασίκον. λώβιον καὶ ὕβριν ἐχθίστην καὶ λίαν μεμισημένην ἀῤῥήτην καὶ ἄῤῥητον. ἤτοι πολλὴν καὶ μεγάλην ἐπήγαγέ σοι δαίμων τὰς. οὐδαμῶς ἐστὶ σοὶ ἡ πᾶσ ἥδε ἤγουν ἐγὼ. οὐκέτι δὴ σῶν δουλεύσω ἡ ἀθλία τῷ γήρᾳ τῷ σῷ δηλονότι. Λώβαν.) οἱ γραφέαντες λώβαν ἐχθίσαν. χγνοοῦσι τὰ μέτρα. σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφε τοῦτο. δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ, διὸ καὶ ἐξέβλινθη παρ' ἐμοῦ. Σκύμνον γάρ.) σκύμνος τὸ τοῦ λέοντος γέννημα. μόσχος τὸ τ βοῶν. νεβρὸς τὸ τ ἐλάφων. ἀρνειὸς, τὸ τ προβάτων. ὡς σκύμνον γὰρ ϗ ὡς οὐρίβρεπτην μόσχον ὄψει με ὦ θελαία τὴν θελαίαν ἀφνιδίως ἀνάρπαστον θέσαν τῆς σῆς χερὸς, ϗ ὑπὸ τὸν σκότον τῆς γῆς τοῦ ἅδου πεμπομένῳ ἀποτετμημένῳ τὸν λαιμόν. Μόσχον. ἢ πρὸς τὸ θελαίαν σύναπται. ἢ πρὸς τὸ σκύμνον. ἴν' ἢ λεοντῶδη σκύμνον διὰ τὸ νέον. σκύμνον δὲ, διὰ τὸ βασιλικόν. ἐστὶ δὲ

αὐτὶ τοῦ τῆς ἐμῆς φύσεως. Ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ.) σύ
σημα ἕτερον κατὰ περιοχὴν ἀμοιβαῖον. ὁμοιομε/
ρὲς. ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κώλων.
εἰσὶ δὲ πάντα τὰ κῶλα λθ᾽ ὧν τελευταίων Κρητικῶν
σωτυχεῖ ἐκύρησεν. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάλη/
κτα. τὰ δὲ τῶν ἀποβάσεων καταληκτικά, τὸ δὲ δ᾽ καὶ
τὸ ιᾱ. τὸ ιδ᾽. τὸ ις᾽. τὸ κζ᾽ καὶ τὸ λγ᾽. μονόμετρα. καὶ
πενθημιμερῆ. τὸ μέντοι ε᾽ τροχαϊκόν ἐσι πενθημι/
μερές, καὶ τὸ λδ᾽ ὁμοίως ἑφθημιμερές. ὧν ταῖς ἀπο/
βάσεσι παρέχραφος. ὧν δὲ τῷ τέλει, κορωνὶς, τέλος
γὰρ ἔχει τὰ ἀναπαιστικά. Ἰὼ μᾶτερ.) ὦ μῆτερ,
διατί βοᾷς. διατί γέγωσι κηρύξασα καὶ βοήσασα ἐκ/
πῆναι ἐποίησας ἢ τοι σωτόμως ἐξελθεῖν ἐμὲ τῶν οἰ/
κων τῶδε τῷ βάμβει, καὶ ταύτῃ τῇ ἐκπλήξει ὡς καὶ κα
βάρνιν. Θάμβει.) τῷ θαύματι καὶ τῇ ἐκπλή
ξει. οἷς κατασχεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου, πεπαῦσθαι
με ἐποίησας. Ἰὼ μοιμοι τέκνον.) διατί δυσφη
μῆς καὶ ἐλεεινολογῆς ἐμὲ λέγουσα δηλονότι ἐμοὶ καὶ
καὶ προοίμια. Αἰαῖ αἰ.) δυσφημῶ δηλονότι. πρὸς
τῆς σῆς ψυχῆς. ἢ τοι ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. Ἐξαύδα.)
ἐξάγγελε καὶ φανερῶς λέγε. μὴ κρύψῃς ὧν πολύ.
Δειμαίνω.) φοβοῦμαι ὦ μῆτερ διατί ἀρχ ἀνάγκη/
ναίζεις. Ὦ τέκνον.) ὦ τέκνον μητρὸς ἀθλίας.
Τί τὸ δ᾽ ἀγγέλεις.) διατί ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις,
ἢ τοι λέγεις τόδε. τουτέστι τί ἐστι τόδε ὃ ἀγγέλλεις.
Σφάξαι σ᾽ ἀργείων.) ἢ γέννα τοῦ πηλέως. ἦγουν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀχιλλέως ὁ νεοπτόλεμος, κοινὴ γνώμη τῶν ἀρ/
γείων, σωτέκνει καὶ σωδυεῖ σφάξαι σε πρὸς τὸ τάφον
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δηλονότι. Ἀλλως. κοινὴ γνώμη τῶ
ἀργείων σωτέκνει πρὸς τύμβον γνώμα. ἢ σωδυεῖ σφά

ναται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔσιν εἶναι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔσαι· ἢ γὰρ ἀπόστροφος ὡς φασὶ, γὰρ ἀντὶ δύο τίθεται φωνηέντων ὡς τὸ βούλομ' ἐγὼ, καὶ ἀνθ' ἑνός, οἷον τοῦτ' ἔσιν. Ποίαν ἢ ταύταν.) ποίαν ὁδὸν δηλονότι πορεύσω· ἢ ταύτην ἢ ἐκείνην· ποῖ ἥξω καὶ ὁρμήσω πού τις ἀπὸ τῶν βιῶν, ἢ ἀπὸ τ' δαιμόνων ἔσαι βοηθὸς ὥ τρωάδες αἱ ἃ παγγείλασαι κακὰ, ὥ τρωάδες αἱ σπεύσασαι κακὰ πήματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὲ δηλονότι, οὐδὲ μὴν ἔσιμοι σὺν τῷ φωτὶ βίος θαυμασὸς, ὥ τλῆμον πόνε, ὁδηγὸς γενοῦ ἐμοὶ τὴν ταχὺν πρὸς τὴν τῶν ἀχιμαλώτων σκιώδη, ὥ τέκνον, ὥ πεῖ μητρὸς ἀέλιωτάτης, ἐξέλθε ἀπὸ τ' οἴκων, ἄκουε ὥ τέκνον τὴν φωνὴν τῆς σῆς μητρὸς, ἵνα ἀκούσης οἵαν ἀγγελίαν ἀκούω περὶ τῆς σῆς ψυχῆς ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. Ησω.) ὁρμήσω· ἵημι τὸ ὁρμῶ καὶ πορεύομαι, ὃ μέλλων ἥσω, γὰρ φιλοῦται ἵημι δὲ τὸ πέμπω, διασώσεται. Θεῶν ἢ δαιμόνων.) θεοὺς, ὑψηλότερόν πα τάγμα ἡγοῦντο τ' δαιμόνων, ὃν γὰρ λόγον ἔχουσιν οἱ ἥρωες πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑψηλότεροί πνες δοκοῦντες καὶ ὑπερέχοντες, τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ θεοὶ πρὸς τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί πνες δοκοῦντες τούτων εἶναι· λέγονται δὲ καταχρησικῶς θεοὶ, καὶ οἱ δαίμονες. Τρωάδες.) τρὼς ὁ κλίνεται τρῶος καὶ τρωὰς γυναῖκες, αἱ γὰρ τρωάδες λέγονται, καὶ τρωιάδων ποιητικῶς. Περὶ σᾶς ψυχᾶς.) ψυχὴ λέξις ὁμώνυμος οὖσα, σημαίνει τὴν σὺν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν, καὶ τὴν σὺν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις, καὶ τοῖς φυτοῖς· ἐπὶ δὲ τὴν ζωὴν ὡς συνάδει Εὐριπίδης φησὶ, καὶ ἀλλαχοῦ· ἐπεὶ δὲ τροίας Ἕκτορός τ' ἀπώλετο ψυχὴν, ἤγουν ἡ ζωὴν, καὶ τὴν φύσιν ὡς παρὰ σοφοκλεῖ, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς μέτα,

ἀποστάσων τὴν πῶλον, ἤτοι τὴν πολυξένην ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου· καὶ παρορμήσων καὶ παρακινήσων ἐκ τῆς μητρικῆς χειρὸς τῆς σῆς· ἀλλ' ἄπιθι πρὸς ναοὺς· ἴθι πρὸς βωμούς· καίτοι παρακλήτρια τοῦ ἀγαμέμνονος διὰ τὸ γονάτων αὐτοῦ δηλονότι· ἐπικαλοῦ τοὺς τε ἐν τῷ οὐρανῷ θεοὺς τούς τε ὑπὸ κάτω τῆς γῆς· ἢ γὰρ οἱ τιταῖ ἐμποδίσουσιν ἐσιέναι ἐσιρημένην παιδὸς μειλάσας, καὶ ἀβλίασας, ἢ ἀποκεῖται ἐδὲν τὴν παρεῖνον προκειμένων τοῦ τύμβου· βαπτομένων ἐκ τῆς χρυσοφόρου δίνης σὺν ῥεύματι μιλανωπῷ· καὶ μίλανα ὄμματα ἔχοντι αἵματος· Οἱ ἐγὼ μιλία·) σύνημα κατὰ περικοπὴν ὁμοιομερὲς· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται αἵματος ἰκῶν κώλων· ἐσὶ δὲ καὶ τοῦτο κατὰ περιορισμοὺς ἀδίσους· τὰ δὲ κῶλα πάντα αὐτοῦ, κ' γ' ὧν τελοῦσαι εἰς Σὰς ψυχὰς αἰὼ φάμαν ἠσὶ δὲ τὰ μὲν δίμιτρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά, τὸ μέντοι ζ' κῶλον, καὶ τὸ ἰζ' μονόμιτρά ἐσιν ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ἰε' τροχαϊκὸν φαλίκιον τίθενται γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα συνήματα σὺμέσῳ τῶν ἀναπαιστικῶν ὧν ταῖς ἀποθέσισι παράγραφος· καὶ ὧν τῷ τέλει ὦ σαύτως. Οἱ ἐγὼ μιλία·) φοῦ· μιλία ἐμὶ ἐγὼ δηλονότι· τί ἄρα βοήσω· ποίαν κιρανῆν· ποῖον θρῆνον· δηλαδὴ ἐμὶ δηλονότι· ἕνεκα τοῦ ἀβλίου γήρως ἕνεκα τῆς δουλίας τῆς οὐ φορητῆς· ὦμοιμοι τίς βοηβόσει ἐμοὶ ποῖον τέκνων ποία πόλις· ἀφανὴς ὁ πρίαμος· ἀφανεῖς οἱ παῖδες· Ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν· τοῦτο λέγει ἀποροῦσα τί ποιήσει, καὶ τίνα βοηθὸν πρὸς τὰ παρόντα ἐπικαλέσεται· οὕτω δ' ἔχει γράφειν ταῦτα τὸν κῶλον καὶ τὸν ἑξῆς ὡς δὶ ὀρθῶν παρήμων· ἓν ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς τὸ δ' ἐς ἐπαρῳνὸς, δύ-

πεσουμένας, ἐπερειδούσας τὰς ἀρμενα ἐυχοινίοις
τε δὲ βοῶν, ὦ δαναοὶ ποῦ πορδύεσθε, ἀφοῦτις
τὸν ἐμὸν τύμβον ἄτιμον· σωιζέσθω δὲ καὶ ἐπήλθε πε
ραχη πολλῆς φιλονεικίας· δόξα δὲ καὶ γνώμη,
καὶ ὑπόληψις, ἐχώρει καὶ ἐκινεῖτο ἐις τὸν στρατὸν τὸν
πολεμισὴν· τοῖς μὲν, δοκοῦν ἰῶ δηλονότι, δεδόσθαι
σφάγιον τῷ τύμβῳ τὴν θυγατέρα δηλονότι· τοῖς δὲ,
οὐχί· οἱ δὲ νεώτεροι σωφρονέστερον οὕτως· τοῖς μὲν δο
κοῦν αὐτὶ τοῦ δοκοῦντος, ἤτοι ἄριστου ὄντος, δεδόσ
θαι καὶ τῷ τύμβῳ σφάγιον τὴν πολυξένην δηλονότι· τοῖς
δὲ, οὐχί· ἰῶ δὲ ὁ μὲν ἀποδόσθων ἐις τὸ σὸν ἀγαθὸν, ὦ ἀγα
μέμνων, ἀτιμῶν τὴν κοίτην τῆς μαντικῆς κασαν
δρας· οἱ γοῦν δὲ τοῦ θησέως ἀκάμας καὶ δημοφῶν οἱ
κλεόδοι τῶν ἀθλίων, ἦσαν δημηγόροι λόγων διπλῶν·
σωτήριχον δὲ βουλὴ μιᾶ, ὥστε σεφανοῦν τὸν τάφον
τοῦ ἀχιλλέως σὺν ἄθματι προσφάτῳ καὶ παρθενικῷ·
τὴν δὲ κοίτην τῆς κασάνδρας οὐκ ἔλεγον προτιμήσειν
τῆς αὐδρείας τοῦ ἀχιλλέως· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ καστα
νομένων λόγων· ἤτοι τῶν ἀγωνισικῶς λεγομένων καὶ
ἐρισικῶς πῶς καὶ κατά τινα τρόπον ἦσαν ἴσα, μέ
χρις οὗ κατέπεισε τὴν στρατιὰν ὁ ὀδυσσεὺς ὁποικίλα
φρονῶν, ὁ κόπις ἢ ὁ λάλος ἤτοι ῥήτωρ ὁ ἡδὺς κατὰ
τοὺς λόγους, ὁ τῷ δήμῳ χαριζόμενος, λέγων δη
λονότι, μὴ τὸν ἄριστον πάντων τῶν ἀχαιῶν ἀχιλ
λέα, ἀποδιώκειν καὶ παραβλέπειν χάριν σφα
γίων δουλικῶν· μηδέ τινα τῶν ἀποβαινόντων σαν
τα πλησίον τῆς περσεφόνης ἐπῆν, ὅτι οἱ δα
ναοὶ ἀπῆλθον τοῦ τόπου τῆς τροίας· κακοὶ καὶ ἀχα
ριστοι φανέντες τοῖς ἕλλησι τοῖς ἀποβαίνουσιν ὑπὲρ τῶ
ἑλλήνων, παραμενόντεσι δὲ σωτόμως ὁ ὀδυσσεὺς,

πῶλοι) χάλακτι τρέφοντας, ἢ τὸ ἀπὸ μαζῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ στήθους, καὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὴν φύσεως ἢ φυσικῆς προσπαθείας. μαστὸς καὶ μαδὸς διαφέρει, μαστὸς ὁ γυναικῆος ἀπὸ τοῦ μεσόγυαι χάλακτος, μαδὸς δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐϋτίθεσθαι. Ὀρφανόν.) ἀντὶ τοῦ ὀρφανικῶν. ἀπικῶς, ὡς καὶ ἀρίστοφάνης, οὐμὴν σῷ γ' ὡς ἀρχὸς ἦν. οὐ χρὴ τοίνυν ὀρφανὸν γράφειν, ὡς ἔντισιν ὕβρηται, οὐ γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ. [Ἀλλ' ἴθι ναούς.) ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τοὺς ναούς, ἐπανάφορα ἄπιθι πρὸς τοὺς βωμούς, διαφέρει δὲ ναὸς, βωμοῦ. ναὸς μὲν, ὅθα τὰ εἰδώλα ἐστὶ, βωμὸς δὲ, ὅθα αἱ θυσίαι γίνονται. Κήρυσε,) ἐπικαλοῦ. Προπετῆ.) προκειμένην. Νασμῷ.) ῥεύματι. Μελαναυγῆ.) μέλαναν ὄψιν ἔχοντα.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἐκάβη σοὶ δὴ πρόσ' ἐλιάδην.) ὦ Ἑκάβη σὲ ὥρμησα πρὸς σὲ, καταλιποῦσα τὰς λεωποικὰς σκηνὰς, ὅπου διὰ κλήρου ἐδόθην καὶ ἐτύχθην δούλη. ἀπὸ διωκομένη ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς ἰλιάδος τὴν ὀρύτητα τοῦ δόρατος δοριάλωτος γενομένη παρὰ τῶν ἀχαιῶν, ἐλιάδην δηλονότι κατὰ κοινοῦ. οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλαφρύνουσα καὶ ἐλαττοῦσα. ἀλλὰ ἐπιφέρουσα μέγα βάρος μιάσματος, σοί τε ὦ γύναι ἤλθον κήρυξ καὶ ἄγγελος ἀχέων καὶ θλίψεων. σὺν γὰρ τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἀχαιῶν τῇ πεπληρωμένῃ, περιάδεται καὶ φημίζεται κεκρυφθῆναι. θέσθαι καὶ ποιῆσαι τὴν σὴν θυγατέρα θύμα τῷ ἀχιλλεῖ, γινώσκεις δὲ ὅτι ἐπέβας ὁ ἀχιλλεὺς δηλονότι τοῦ τύμβου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐφάνη σοι ὅπλοις χρυσοῖς, ἐπέχει δὲ τὰς γαῦς τὰς σὺν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν

τῷ δυσγύσῳ πλυνῆσαι, ἄνω καὶ κάτω φέρονται ὥσπερ μαινόμεναι. Ἀνέχων.) τιμῶν καὶ περιποιούμενος καὶ γὰρ οἱ ἀνέχοντες καὶ ἀγαπουφίζοντες, φροντίδος τοῦτο ἀξιοῦντες ἔχουσιν. ἀνέχω τὸ ἀναδίδωμι καὶ ἀναπέμπω. ὡς τὸ ἀνέχειν ἡγῆ βοτάνας. καὶ ἀνέχειν ὁ ἥλιος αὐτὶ τοῦ ἀνατέλλει, καὶ ἀνέχειν ταῖν προσαχῆς τὰς χεῖρας αὐτὶ τοῦ ἀναπτύσσειν. Τῶ θησέως.) οἱ τοῦ θησέως παῖδες ἀκάμας καὶ δημοφῶν οἴκησαν ἀβληωαῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ ἴλιον οὐχ ἡγούμενοι τινῶν. διὸ καὶ Ὁμηρος λέγει τὸν μενεσθέα μόνον ἡγῆσθαι τῶν ἀβληωαίων. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολυτρώσιν τῆς αἴθρας τούτους ἐστρατευκέναι φασίν. Ελλάνικος δὲ λέγει διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἀπολυθῆν ἐκέσει, ὅπως ἡ μὲν ἕλλοσ ἐλλίωσις τὴν τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λάβωσιν. ἡ δὲ μή, κἂν λυτρώσαθαι δώρεις. Διασῶν μύθων.) ἤγουν διπλῶν. ὡς οὔτε ἀνιλιῶς δεῖ πρὸς τὴν παῖδα διατεθῆναι, ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἁμάλωτον εἶναι, οὔτ' αὖ τὴν ἀχιλλέως παρίδειν αἴτησιν μειλάλως τὸν στρατὸν ὠφελικότος. Γνώμη δὲ μία.) διαβίσει. σκοπῶ. Σωιχωρήτην. σωίτρεχον. συνήρχοντο. σωιφώνου. Στεφανοῦν. ὥστε τιμᾶν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νικώντων, καὶ ἐστεφανωμένων. Χλωρῶ. προσφάτῳ. νεαρῷ. Τὰ δὲ κασάνδρας λέκτρα.) τὸ συγκαθεύδειν τὴν κασάνδραν τῷ ἀγαμέμνονι. ἀπὸ τοῦ ὀργάνου τὸν συνεργοῦντα, οὐδέτερον εἶναι ἔλεγον προτίμησιν τῆς ἀνδρέας τοῦ ἀχιλλέως. Κόπις, ῥήτωρ. Ποικιλόφρων.) φρόνιμος. Δημοχαρίσης.) τῷ δήμῳ χαριζόμενος ἢ τῷ λέγειν. Πῶλον. τὴν παῖδα λέγει μεταφορικῶς. Ἀπὸ μαζῶν.) ἀπὸ τῶς πρὸς τὸ πάθος ἐπήγαγε τὸ ἀπὸ μαζῶν. οἱ γὰρ

γων καὶ ἀφανῶν, ἀποπέμπομαι καὶ ἀποδιάκω τὴν νυκτερινὴν ὄψιν, λέγει δὲ τὸ ὄναρ. ἤνιδον δὶς τῶν ὀνείρων, περὶ τοῦ παιδὸς. ἤγουν ἕνεκα τοῦ παιδὸς τοῦ φυλαττομένου κατὰ τὴν βράκινν. καὶ περὶ τῆς πολυξένης τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς, ἤνιδον γὰρ ὄψιν φοβερὰν. ἤτοι φόβου ποιητικὴν. ἐμαθον ἐδάην. ἀκηριβῶς ἐγνων. ὦ θεοὶ χθόνιοι. αὐτὶ τοῦ καταχθόνιοι ἢ ἐγχώριοι, σώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα. ἤγουν τὸν πολύδωρον ὃς ἀγκυρά τε ὢν μόνος. ἤτοι sκῆριγμα, καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν οἴκων, κατοικεῖ τὴν δυσχείμερον βράκιν, σὺ ἐπιτηρήσισι τοῦ φίλου τοῦ πατρώου, καὶ πατρικοῦ, ἤτοι τοῦ πολυμήσορος ἔσαι γὰρ γενήσεται τί παράδοξον ἡμῖν δηλονότι. ἤξει τί μέλος γοερὸν, καὶ βριμώδεις τοῖς γοεραῖς ἡμῖν δηλονότι. οὔ ποτε αὖ τί τοῦ οὐδέποτε ἡ ἐμὴ γνῶσις οὕτως ὑπῆρξε δηλονότι ἄφυκτος. φρίσσει ταρβεῖ. ποῦ ἄρα βιάσομαι ὦ τρωάδες τὴν θέαν ψυχὴν τοῦ ἐλέγου περιφρασικῶς, αὖ τί τοῦ τὸν ἔλεγον, ἢ τῆς κασσάνδρας, ἵνα διακρίνωσιν ἐμοὶ τοὺς ὀνείρου. ἤνιδον γὰρ ἐλαφρὸν κατάσικτον, καὶ ταχέως σφαζομένην σὺν ὀνυχολύκου αἱ ματρὸς ἀποσπασθεῖσαν τῶν ἐμῶν γονάτων, ἀφαιρεθεῖσαν σὺν ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς, καὶ τόδε καὶ τοῦτο, λέγω τὸ φάντασμα τοῦ ἀχιλλέως ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί. Ἐκάβη ὦ σοῦ δὴ πρὸ σ' ἐλιλάθην.) τὰ τοιαῦτα εἰδη τῶν χορῶν. καλεῖται συσήματα ἐξ ὁμοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν, λαχωνικὸν καλούμενον. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κώλων, δίμετρα ἀνα-

παρ' ἡμῶν· ἢ δέ τις μέμφοιτο τὰς προθέσεις, ἀλλ' ἴσως ὡς οὐκ ἂν ἔχοι τις ἀλλως ταυτὶ διορθώσασθαι. Καὶ τόδε δέημα.) καὶ τόδε ὃ μέλλω ἐπεῖν, φόβημα ἐστίν, τὸ φάντασμα τοῦ ἀχιλλέως τὸ φανὲν δηλονοτι ὑπὲρ τῆς ἀκρασ κορυφῆς τοῦ τύμβου, δέημα καὶ φόβος ἤλθεν ἐμοί.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γραῦν πρὸ δόμων.) ὦ παῖδες ὦ δοῦλαι· ἄγετε τὴν γραῦν ἐμὲ δηλονότι πρὸ τῶν δόμων· ἤτοι ἐξω τῶν οἴκων· ἄγετε ὦ τρωάδες ὀρθοῦσαι, αὐτὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι καὶ ἀναβασάζουσαι τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν γυναῖκα· προδοσν δὲ ϗ πρότερον ἀνάσασα· λάβετε ὡς γραῦν δηλονότι· φόρετε, ὡς ἄψυχον τρόπον τινα, πέμπετε· αὐτὶ τοῦ παραπέμπετε, ὡς ἀνάσασαν δηλονότι, ἀέρετε, αὐτὶ τοῦ ἄειρετε καὶ ἀνάκουφίζετε τὸ δέμας ἐμοῦ· προσλαζύμεναι, ἤτοι λαμβανόμεναι καὶ ἐχόμεναι τῆς χειρὸς χειρὸς ἐμοῦ δηλονότι· καὶ ἐγὼ ὀρθομένη καὶ στηριζομένη διὰ τῆς χειρὸς σκίμπωνι σκολιῷ· ἤτοι ῥάβδῳ ἐπικαμπεῖ· καὶ βακτηρίᾳ ἐπερεισικῇ, πρόσω· προτιθεῖσα καὶ ποιοῦσα πλυσιν καὶ πορείαν τῶν ἀρθρων, καὶ τῶν ἁρμονικῶν, ἤτοι τῶν ποδῶν, βραδύπους καὶ ἀργήν· ὦ στεροπὰ καὶ ἀστραπὴ διός, αὐτὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ὦ νὺξ σκοτία ϗ σκοτεινή, τί ποτε αὐτὶ τοῦ διατί ἆρα αἴρομαι καὶ μετεωρίζομαι σὺν νυκτὸς καὶ νυκτερινῇ, συδήμασι καὶ σὺ φάνταις, σὺ φάσμασι, καὶ φαντάσμασι, ὦ χθὼν πότνια καὶ σιβασμία, μήτερ τῶν ὀνείρων τῶν μελανοπτερύ-

κην. ἢ τὸ ἄγκυρα πρὸς τὸ οἰκῶν. καὶ πρὸς τὸ ἐμῶν ἐκ πλησίον. οὕτως. ὁ μόνος ἄγκυρα ὢν τῶν οἰκῶν, καὶ τῶν ἐμῶν, ἢ τοι τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, κατέχει τὴν θράκιων. ἢ οἰκῶν ἄγκυρα τουτέστι τελευταία ἄγκυρα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ναυπλλομένων. οἱ τὰς ἄλλας ῥίψαντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν διαῤῥῶσιν αὐτοῖς τῇ τελευταίᾳ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. Ηξει τί νέον) νέον τὸ νεαρὸν καὶ τὸ καλλιπὲς, ὡς σὺ ταῦβα. Γοιρόν.) τὸ χοιρὸν, ᾧ ὄχος, ᾧ τὸ κώκυειν, ποιαί φωναί εἰσι, ᾧ ταυτὰ εἰσι τῇ τι ἐννοίᾳ, καὶ τῇ προφορᾷ. συπίνη χαίρουσι τὸ γ̄ ᾧ τὸ κ̄. μέσον χαίρεσι τὸ γ̄. τοῦ κ̄ καὶ χ̄. Οὔποτ' ἐμαὶ φρὴν.) οὔποτε φησὶν ἡ ἐμὴ φρὴν οὕτως φρίσσει. ἵνα ἐπάγῃ. ἀλλ' ἀσος ἔχουν ἄφυκτος. τουτέστιν ὁ φοβῆται ἡ ἐμὴ φρὴν οὐ δύναται τοῦτο φυγεῖν. τὸ ταρβῶν δὲ ταυτὸν τῷ φρίσσει, ἢ οὔποτε ὁ ἐμὸς λογισμὸς ταρβῇ, ὡς ἔξω φόβων καὶ κακῶν ἦναι. Ελέου ψυχὰν.) ἐλέου ᾧ κασσάνδρας σὺ ναῶ ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες φρὲς. καὶ τε αὖ περιλήξαντες ὦτα, οὕτως ὀξυκόους ἀφεῖσαντο, ὡς μόνους τοὺς ἔνθεν ἀκούειν βουλὰς, ᾧ μάντεις ἄκρους ἦναι. ἔπη δὲ ψυχὴν ἐλέου, ἐπειδὴ πεφυκὼς ἦν. Καὶ σάνδραν. δὲ καὶ οὐ κασσάνδρας, ἐπειδὴ ῥῶσαι ἦν. Εσίδω.) οὐκ ἔπειν ὁ ὅμοιος ὁρισικῶς. ἀλλ' ἰσίδω ὑποτακτικῶς. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀποῤῥήματος, τουτέστι τοῦ ἀπορίαν ἐμφαίνοντα, ὑποτακτικοῖς συντάσσονται. οἷον τίς γένωμαι, καὶ πῆ τράπωμαι, οὕτω δὲ χρὴ γράφειν. καὶ ταῦτα τὰ κῶλα. ἴαμβικὰ ἢ δίμετρα ὡς τὰ πολλὰ, ὁ γὰρ τοῖς ἀναπαιστικοῖς μονόμετρα μόνον διὰ μέσου εὕρηται. σύμμικτα δὲ δίμετρα κατελήληπται. ἀλλ' ἐν μόναις ταῖς ἀποθέσισι. διὰ τοῦτο οὖν οὕτως ὀρθῶν

βάνω, γίνεται τὸ λαιζύατο παρὰ τῷ ποιητῇ· οἱ γὰρ δὰξ λαρύατο γαῖαν· καὶ δῆλον ἐντεῦθεν ὅτι διαφορᾶται καὶ πρὸς τὴν σωτηρίαν. Βραδύπους.) ὁ βραδὺς τοὺς πόδας· ἐνταῦθα δὲ τὴν κίνησιν λέγει βραδύπους· τὸν πόδα τιθεὶς ἀντὶ τῆς πορείας. Ἤλυσιν.) πορείαν ἀνόμασαν οἱ ποιηταὶ μιμούμενοι τοὺς χορεύοντας. τὸ γὰρ ἑλισσόμενον, εἰλόμενον λέγουσιν· οὕτω καὶ τὴν ἔλευσιν ἤλυσιν. Ὡς σφιν ἠὼς δῖος.) ἀντὶ τοῦ ὡς ἡμέρα ἡ δίκην ἀστραπῆς λάμπουσα. ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοιαύτην ὁμιλίαν ἐδυσχέραινε, ποιεῖ τὸν λόγον, πρὸς τὸ ἀστραπὴν τοῦ θεοῦ. ἵνα ἀποτρέψῃ αὐτὴν καὶ ἀφανίσῃ. τὸ δὲ ἄρομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρομαι. καὶ μετωρίζομαι. καὶ ὥσπερ αἰάσατος ἡμῖν. Σύννυχος δ' ἦπε πρὸς τὸ ἄρομαι δίον σὺν νύχῳ ἦπεν. Μήτηρ ὀνείρων.) μητέρα τῶν ὀνείρων ἦπε τὴν νύκτα. ἢ ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀφθονίας τῆς σκιᾶς αἱ νύκτες γίνεται, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι καθεύδοντες τοὺς ὀνείρους βλέπουσιν, ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ἐκ μὲν τῆς νυκτὸς αἱ τροφαί· ἐκ δὲ τῶν τροφῶν οἱ ὕπνοι· ἐκ δὲ τῶν ὕπνων οἱ ὄνειροι· τῆς νυκτὸς ἄρα οἱ ὄνειροι· μιλανοπίερύγους δὲ τοὺς ὀνείρους εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ σκότει δοκοῦσιν ἱπτάσθαι ἄσατος γὰρ ἀήσι. Τοῦ σῳζομένου.) οὐκ εἶπε τοῦ ὄντος, ἀλλὰ τοῦ σῳζομένου. ὃ γὰρ ἤβουλετο, τὸ σῴζεσθαι τὸν παῖδα δηλοῦσθαι, τοῦτο καὶ λέγει. Ὦ χθόνιοι.) χθόνιοι καὶ οἱ ἐπιχθόνιοι ἤτοι οἱ ἐπάνω τῆς γῆς· τουτέστιν οἱ ἐγχώριοι καὶ αὐτόποι· καὶ οἱ ὑποχθόνιοι· ἤτοι οἱ ὑπὸ κάτω τῆς γῆς. Ος μόνος.) ἢ πρὸς τὸ μόνος ὑποσιγτέον, ἵν' ᾖ τὸ τί οὐκ ἄρχον, οὕτως· ὃς μόνος ὑπάρχων ἐμοὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν παίδων, καὶ ἄγνυρα τῶν ἐμῶν οἰκων. ἐπειδὴ ἀκὸς ἐστιν αὐτὸν ἀναστίσασθαι τὴν ἡμῶν ἀρχὴν, κατέχει τὴν χθονώδη θρό

τὴν ἡρίαν ἐκάβη· διαπερᾶ γὰρ κἀκινεῖ αὐτὴν τὸ πόδαιον,
πὸ κάτω τῆς σκιωῆς τοῦ ἁγαμέμνονος, φοβουμένη
τὸ ἐμὸν φάντασμα τοῦτ' ἔστι τὸ ὄναρ· ὃ δὲ περὶ ἐμοῦ
φδυῶ μήτηρ ἥπερ ἐκ τ βασιλικῶν οἴκων ὥδιες ἥμαρ
δούλειον, ἤτοι δουλείαν, λίαν δυσυχῆς, ὅσον πώποτε
δ' τύχης ἀπλογότ, ἀνεπιστάμησας ὃ τῆς τῶν θεῶν ἀν
πὸ τῆς πρότερον δυτυχίας, ἐφθέρισε.

Λέγει τῶ παῖδες τὴν γραῶν πρὸ δόμων.

Τὰ τοιαῦτα εἰδὴ καλεῖται συνήματα ἐξ ὁμοίων, κατὰ
περιορισμὸν ἀνίσους. σύνημα δ' ἔστιν ὡς φασίων
φησί, μέτρων σωαγωγὴ, ἤτοι δύο ἢ πλειόνων. ἢ ὁμοί
ων, ἢ ἀνομοίων. ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαυστικὸν, λακω
νικὸν καλούμενον. διὰ τὸ τὸν λακωνικὸν ἀλλήλοις τοὺς
τῷ πρῶτον χρήσασθαι. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κώλων δύ
μετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποβάσεων καταλη
κτικὰ δίμετρα. ἤτοι ἐφθημιμερῆ, ἢ μέτρον καλεῖται
παροιμιακὸν διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τοῦτῳ τῷ
μέτρῳ γεγράφθαι, τὸ μὲν τοι ἑκκαιδέκατον κῶλον·
τὸ λδ, ᾧ τὸ τριακοστὸν ἕκτον, μονόμετρά ἐστιν ἀκατά
ληκτα. ὃ καὶ ἀναπαιστικὴν ὀνομάζεται βάσις. τὰ δὲ πάν
τα κῶλα τοῦ συνήματος, ἐστὶ λη· ὧν τὰ θαττόνων, πέμ
ψατε δαίμονες ἐκεῖσε· ὧν τοῖς ἀποβάσεσι παραγρα
φος ἐστὶν τῷ τέλει, χορωῒς. λαζύμεναι.) ἔστι καὶ λάζυ
μαι, καὶ λάζομαι τὸ λαμβάνω· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ λάζυ
μαι, τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ λάζω· τὸ δὲ λάζω, δύο σημαίνει,
τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ ὑβρίζω, καὶ τὸ μὲν λαμβάνω
γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἴλω τὸ λαμβάνω, καὶ τοῦ ἄγω ἄξω,
ὃ δηλοῖ τὸ φέρω, τροπὴ τοῦ διπλοῦς εἰς διπλοῦν, ἴλα
ξω καὶ λάζω· τὸ δὲ ὑβρίζω, ἐκ τοῦ λίαν ζέειν· ἀπὸ γοῦν
τοῦ λάζομαι παθητικοῦ, τοῦ δηλοῦντος τὸ λαμ

τοῦ ἄγαν φονικοῦ· τοῦ νεοπολέμου δηλονότι, ἐκτείνει
ἐμὲ τὸν παλαίπωρον ὁ πατρικὸς φίλος, ἵνεκα τοῦ χρυ
σοῦ, ᾧ πανοῦργ ἔρριψεν εἰς τὸν κῦμα τῆς θαλάσσης. ὅ
πως ἔχῃ τὸ χρυσὸν ἐν τοῖς δόμοις, κεῖμαι δὲ σὺν τῷ
ἀγγελῷ ἄλλο τι σὺν τῷ κλυδωνίῳ, καὶ τῇ παραχῇ
τοῦ πόντου φερόμενος πολλοῖς δρόμοις κυμάτων ἀ
ταφος, ἤτοι ἐσερημένος ταφῆς· γυμνὸς δὲ ὁρμῶ, ἤτοι φέρο
μαι ἐπάνω τῆς μητρὸς τῆς ἑκάβης τῆς προσφιλοῦς, ἐν
ρημον ἀφεὶς τὸ ἐμὸν σῶμα μεταφορίζομενος τρίτην ταύ
την ἡμέραν ἤδη, ὅσην περ ἡμαρ δηλονότι σὺν τῇ δὲ τῇ
γῇ τῇ χερρονησίᾳ παρεῖσιν ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐκ τῆς τροί
ας ἡ ἀβλία· πάντες δὲ οἱ ἀχαιοὶ ἔχοντες καὶ οἱ κοῦντες
τὰς ναῦς, καθίσταται ἡσύχως ὧν ταῖς ἀκταῖς τῆς χερ
νήσου τῆς θρακικῆς· ὁ γὰρ τοῦ πηλέως ὁ ἀχιλλεὺς, φα
νεὶς ἐπάνω τοῦ ἑαυτοῦ τάφου ἐκράτησε πάντας τοὺς
ἕλληνας, κινοῦντας πρὸς τὸν οἶκον τὴν κώπην τὴν θα
λασσίαν· ζητεῖ δὲ τὴν πολυξένην σφάγιον ὧν τῷ τάφῳ
ἤτοι ἐπάνω τοῦ τάφου, φίλον καὶ προσφιλὲς αὐτῷ δηλο
νότι, καὶ ἐπιτυχὴς γενήσεται τοῦδε, οὐ δὲ ἔσται ἀχέρ
ραστος παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν φίλων, ἤτοι τῶν ἑλλή
νων, ἡ μοῖρα ὃ σωτελαύσει κἀφέρει βανεῖν ἀδελφὴν τὴν
ἐμὴν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, θυάσεται δὲ ἡ μήτηρ,
δύο σώματα νεκρά, δύο παίδων, ἐμοῦ καὶ τῆς κόρης
τῆς δυσώνου· φανήσομαι δὲ σὺν τῷ ἀγγελῷ ὁ ἄβλιος,
ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δούλης, ἵνα τυχὼ σὺν τοι
φασμοῦ, τοὺς γὰρ σὺν τῷ ἄδῃ δυναμένους πλούτωνα
καὶ περσεφόνην, ἐξηπισάμην καὶ ἱκέτευσα ἐπιτυχεῖν
τύμβου· ἤτοι σὺν ταφιασμοῦ, καὶ πεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας
τῆς μητρὸς· τὸ ἐμὸν μὲν ἄσον περ ἄκλου τυχεῖν ἔσαι·
ὥστε τυχεῖν τούτου δηλονότι ὑποχωρήσω δὲ μακρὰν

θὸ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαιήρια.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἐγὼ ὁ πολύδωρος, ὁ γεγονὼς υἱὸς τῆς ἑκάβης τῆς θυγατρὸς τοῦ κισσέως, πατρὸς πιτοῦ πριάμου, ἦλθον ἀρτιαφεὶς τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῶν νεκρῶν, καὶ τὰς πύλας τοῦ ἀφεγγοῦς τόπου. ὅπου ὁ ἅιδης οἰκισμένος ἐστὶν, ὡς ἀπὸ μερισμοῦ δηλονότι, ἄνθρωπος τὸν οὐρανίων θεῶν ὅς τις ὁ πρίαμος, ἐπεὶ κατέλαβεν τὴν τροίαν φόβος καὶ ὀλοφυρμὸς καταβληθῆναι ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου, φοβηθεὶς, ἐξῆλθεν ἐμὲ τῆς τρωϊκῆς γῆς, πρὸς τὸ οἴκημα τοῦ πολυμήστορος τοῦ φίλου τοῦ θρακικοῦ. ὃς πολυμήστωρ χωρὶς τὴν ἀρίστην καὶ ἐπαινετὴν πεδιάδα τῆς χερρονήσου, τὸν ἱππικὸν καὶ πολεμικὸν λαὸν διεξάγων διὰ τοῦ δόρατος. πολλὰ δὲ χρυσὸν ἐξέπεμψεν ὁ πατήρ σῶν ἐμοὶ κρυφίως. ἵνα ἐάν ποτε καταβληθῇ τὰ τείχη τῆς τροίας, μηδὲν τοῖς ζῶσι παισὶ σύνεσις καὶ ἔνθεα τοῦ βίου. ἡγοῦντο τῶν σωπηλούντων πρὸς τὴν ζωὴν, νεώτατος δ' ὢν τῶν παίδων τοῦ πριάμου. διὸ καὶ κρυφίως ἔξω ἐπέμφθην ἐκ τῆς γῆς. οὔτε γὰρ δωματὸς ἦν βασάλτην ὁ πλάτος οὔτε ἔγχος, διὰ τοῦ ἄπαλοῦ καὶ τρυφεροῦ βραχίονος. ἐν ὅσῳ οὖν χρόνῳ τὰ ὀρθρίαν εἶχον θέσιν τὰ ὀροθέσια τῆς γῆς. οἱ πύργοι τὰ τῆς τρωϊκῆς χθονὸς ἦσαν ἀκατάβλητοι, καὶ ὁ ἕκτωρ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς εὐτύχει ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς παρὰ τῷ πολυμήστορι τῷ πατρικῷ φίλῳ, ἐτρεφόμεν καὶ βάτης κλάδος ηὐξανόμην ὁ τάλας. ἐπεὶ δὲ ἡ τροία ἀπώλετο. καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἕκτορος ἀπώλετο κατὰ κοινοῦ, καὶ ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ ἠφανίσθη, αὐτόστι ὁ πατὴρ ὁ πρίαμος ἔπεσεν, ἤτοι ἐφονεύθη ὑπὸ τῷ βωμῷ τῷ θεοκατασκευάστῳ, σφαγεὶς ἐκ τοῦ παιδὸς τοῦ ἀχιλλέως

ἢ πιπάρτον ὧν τάξεώς, πρὸς ᾧ τὸ ποσαῶν, τὸ τριταῖον ἢ πιπερταῖον. οἷον πρὸς τὸ ποσαῶν ἀπ' οὐρανοῦ πάρει, ἀπαντήσει τὸ τριταῖος τυχόν, ἢ πιπερταῖος. ἤγουν τρίτην ἡμέραν ἔχω ἀφ' οὗ πάρειμι, ἢ πιπάρτην. πρὸς δὲ τὸ ποσημόριον, τὸ δύσεον. τὸ τρίτον. τὸ τέταρτον ὧν μορίων. ἢ τὸ δύσεον τὸ τριτημόριον. τὸ πιπερτημόριον. ζητεῖ δὲ τὸ μὲν πόσα, διωρισμένον ποσόν. τὸ δὲ πόσον, τάξιν. τὸ δὲ ποσαῶν, συμβαῖνον τι σύνταξιν. τὸ δὲ ποσημόριον, μέρος. ἐπεὶ δὲ τὸ ποσὸν διαιρεῖται, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐστι συνεχὲς. τὸ δὲ διωρισμένον, δύρειν ἢ φύσις καὶ ὧν τοῦ συνεχοῦς, ἕτερον ῥωτηματικόν, τὸ πηλίκον. ὥς τι πρὸς μὲν τὸ πόσα, ἁπαντᾶ διωρισμένον ποσόν, πρὸς δὲ τὸ πηλίκον, συνεχές. Εὐθύνουσι.) ἤγουν ἀποδυθύνουσιν. πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ, ἀποδίδοται. Κλυδωνίου.) κλυδώνιον τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης. ὃ παρὰ τῷ ἁγιαλῷ βυθιάσει οὔσης, ἐπικλύζεται. Τυχεῖν.) τὸ τυχεῖν, ἀπὸ γενικῆς συντάσσεται. σύνταξιν δὲ τὸ ὅσον, οὐ πρὸς τὸ τυχεῖν λέγεται. ἀλλὰ πρὸς τὸ προηγησάμενον τὸ ἐμόν. Γείρασι.) τὸ γείρασι οὐ πρὸς τὸ ἐκποδὼν ἐστίν. ὡς οἱ αὐτάνυγες αὐτὶ πῶσιν ποιοῦντες. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐκποδὼν, γενικῆς συντάσσεται. ἀλλὰ πρὸς τὸ χωρήσομαι. ὥσπερ γάρ φαμεν ἀφαιρῶσοί χρήματος, οὐ πρὸς τὸ χρήματα συστήσαντες τὸ σοί, ὥσπερ τῶν ἀμαθῶν οἱ αὐτάνυγες, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀφαιρῶ. τὴν γὰρ ἀφαίρεσιν ποιῶ, οὕτω καὶ τὸ χωρήσομαι τῆς ἐκβάσεως ἐκποδών, ἀντὶ τοῦ τὴν ὁρμὴν τῆς ἀποσασίας ποιῶ. περὶ δὲ ὑπὸ τὴν σκιὴν τοῦ ἀγαμέμνονος. ἵν' αὐτόθι τῇ κασάνδρᾳ ἐν τύχῃ. ἥτις μαντεύσεται αὐτῇ περὶ τοῦδε τοῦ φαντάσματος. Φθίρειν.) τὸ ἀφανίζειν. καὶ τὸ βλάπτειν. καὶ

ἐπαδὴν οἱ θεμέλιοι τῶν τειχῶν, ἐν τῇ γῇ κεῖνται. Τροφᾶσιν ἡδέμεθα.) αὐτὶ τοῦ ἀνετρεφόμην. Πατρῴαι.) ἢ τοῦ πατρὸς τὸ κτητικὸν αὐτὶ μόνης τῆς κτητικῆς. ἵν' ἢ καλῶς ἔχειν τὸ ἐπεσχόμενον. αὐτὸς δὲ. Εσία.) ἑστία λέγεται ἡ ὅλη κατοικία, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ φωτίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕζω τὸ κάθημαι. Τῷ θεοδμήτῳ.) οὐχ ὅτι θεόδμητος ἦν ὁ βωμὸς τῆς ἀθλιωτάτης διὰ τοῦτο θεοδμήτῳ λέγει. ἀλλὰ τῷ τῇ θεᾷ παρὰ τῶν τρώων ῥομνθέντι. ἢ τῷ θεῖος καὶ θαυμαστῶς κτισθέντι. Πιτνᾷ.) αὐτὶ τοῦ ἔπεσε. τοῦτο ἐφονεύθη. Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων.) ὥσπερ ἐρμιωνὶς ἐστί, πρὸς τὸ πέντου σάλῳ. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἢ τῆς θαλάσσης παραχή, ἀλλ' ἢ σωρεὸς κυμάτων τροφαί. Αχιλέως.) διὰ τὸ μέτρον ἀφῃρέθη τὸ ἐν. ὅμως καὶ σὺν τοῖς δύο γράφεται. καὶ ἔστι συναίρεσις. Τριταῖον.) τὸ τρία. καὶ τὸ πάρα, καὶ ἓξ ἀπὸ μονοσυλλάβου ἀρτίου ἀπλῶς. τὸ τρίτον δὲ καὶ τὸ πέμπτον καὶ ἕκτον ἀπὸ μονοσυλλάβου πλείους ἀπλῶς. ἔστι γὰρ τρίτον μὲν τὸ ἔχον δύο πόδας, πρῶτον καὶ δεύτερον. ἐστὶ δὲ ταῦτα τριγενῆ. ἀπὸ τῶν ἑπτὰ τούτων, τριταῖος, καὶ πεμπταῖος παράγωγα. ὡς ἀθλιωταῖος. μυκηναῖος. ἢ τοιοῦτόν τι. ἔστιν οὖν ἄλλο τρίτον, καὶ ἄλλο τριταῖον. ὥσπερ ἄλλο ἀθῆναι, καὶ ἄλλο ἀθηναῖος. ἐνταῦθα δὲ τὸ τριταῖον, ἀντὶ τοῦ τρίτου λέγεται. λαμβάνεται δὲ τὸ τρίτον. τὸ τέταρτον, καὶ τὰς τῆς ἀκολουθίας ταύτας, καὶ τῶν μορίων. ἃ καὶ μοιρίδιον τρόπον λέγεται ἔχοντα ἐν σωρεύσει τὸ μόριον. οἷον τριτημόριον. τεταρτημόριον, καὶ ἕκτον. ἔχουσι δὲ σχηματικὰ, τὸ πόσα, τὸ πόσον, τὸ ποσαῖον, καὶ τὸ ποσημόριον, καὶ πρὸς μὲν τὸ πόσα, ἅπαντα τὸ τρία τυχόν, ἢ τέσσαρα πρὸς δὲ τὸ πόσον, τὸ τρίτον,

κατοικῆται· κατὰ ἀνθυπερχρονισμὸν, ὅπερ κατοικῆται ἔπεσις, ἢ τόπου τὸν ἄδλιον μόνον γένεσις. Πλάξ.) οὐ μόνον ἡ πετρώδης γῆ ὥσπερ καὶ ταῦθα· οὐ γὰρ οἶδ' οὔτε ἀρίστιον αὐτὴν προσιπεῖν, ἢ πετρώδης ἦν· ἀλλ' ἐστὶ τὸ πλάκα αὐτὶ τοῦ γῆν· δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ἀπέρην. Κίνδυνος,) κινδυνεύω αὐτὶ τοῦ σφάλλομαι, καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ὅπερ οὐ βέλω δηλοῖ σπ· ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀνάγκης εἰς τοῦτο σωστέλλομένος, καὶ κινδυνεύω πίπτεσθαι τόδε ἀφ' οὗ κίνδυνος ὧν τῶν δύο τούτων σημαινομένων, κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινὸν, καὶ κίνδυνος πίπτεσθαι τινὰ τόδε· ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινὸν· ἀλλὰ τὴν ὧν τὸ δεινὸν σωστελλούσαν ἀνάγκην. Βίου.) βίος σημαίνει πέντε· τὴν τέχνην, ὡς τὸ ἐμπορικὸν βίον ἢ φιλόσοφον ζῆν· τὸν τρόπον, ὡς τὸ χρηστοῦ βίου ἐστὶ· τὸν παράπαν ἕνος ἑκάστου χρόνον τῆς ζωῆς· τὴν περιουσίαν, καὶ τὰς πρὸς τὸ ζῆν συστελλούσας τροφάς. Ὀπλα.) τὰ φυλακτήρια οἱ δὲ θώραξ κράνος· ἔγχος δὲ καὶ σάβη, ἀμυντήρια. Θρηικίου.) ὁ θρᾷξ τοῦ θρᾴκος καὶ ἀπὸ τούτου, θρηίκιος κατὰ παραγωγήν, ἐκφώνουμένου τοῦ ι· καὶ τρεπομένου τοῦ α εἰς η· Ξένος.) κυρίως ὁ φίλος· ὃν ὧν τῆς πατρίδος τις ποιήσεται ἀπὸ ξένης ἐλθόντα· ἁπλῶς δὲ καὶ ὁ φίλος. Εως μὲν οὖν γῆς.)

δ' δύτιραν προοίμιον. Τὸ γῆς, μνημονίσας δι' αὐτὴν περὶ τὴν τροίαν γῆν· ὡς οἱ ὀνταῖτινες κακῶς· ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν τροίαν· ἵνα ἡ τὰ ὁρίσματα, αὐτὶ τοῦ οἱ πύργοι περιορισμὸς γῆς τῆς ὧν τῇ πόλει γῆς, οἱ πύργοι· ὥστε τῆς γῆς ὁρίσματα, καὶ τὸ πύργοι τρωικῆς χθονὸς, ταυτόν ἐστιν· ὅπ δὲ ἐστι ταυτόν, καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖνος φασί, μαρτυρεῖ τὸ, ἐπεὶ δὲ τροίαν· ὁ ἐπέφερε πρὸς τὸ δύο, δηλῶν ὡς ταυτοσήμαντά ἐστιν. Ἐκειτο δὲ ἐπεν·)

ΣΧΟΛΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΑ, ΕΙΣ ἓπτὰ τραγῳδίας τοῦ Εὐριπίδου. Ἐκδίας, φόρων βύβλων συλλιχθέντα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΑΒΗΝ.

ἤθισις τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ μονοστροφικῆς περιόδου. οἱ δὲ σὺ χοί εἰσιν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, γνῶναι δὲ τὸν πλουτάρχου. Φθάρη θεῶν τις τῆς πάροι ὁ Εὐριπίδας. ὧν τῷ πλήθει κορωνίς. Ἀφῆς ὁ πολύδωρος τὸ σῶμα ἑαυτοῦ, καὶ μόνη ψυχὴ ὢν, αἰωρεῖται ἐπάνω τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ λέγει ὡς ἐπήκουον αὐτῆς, τὴν τε σφαγὴν αὐτοῦ· καὶ τὴν ἐσομένην τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ πολυξένῃ ὑφ' Ἑλλήνων. ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐξεπίτηδες· ἵνα ἅπασι ποιήσῃ τὰ κατὰ τὸν πολύδωρον. ὃ ἦν ἀρχὴ πάντων τῶν αὐτοῦ δραμάτων ποιεῖν αὐθεν.

Ἥκω νικρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας Λιπών. Ἥκω.) τὸ ἥκω, ἀπικόν ἐστιν. οἱ γὰρ ἀπικοί, αὐτὸ τοῦ ἀπεῖν ἥκασιν, ἥκω λέγουσιν. ῥέπει δὲ τοῦτο πρὸς τὸ παρελήλυθος, καθόσον τὸ εἶμι, πρὸς τὸ μέλλον. Σκότου.) γράφεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως. ᾧ δὲ σκότος. ᾧ τῷ μὲν οὐδετέρῳ χρῶνται οἱ κωμῳδοί· τῷ δ' ἄρσενι νικρῷ, οἱ ἀπικοί. Ἀδηκὶ.) ἤ διὰ τὸν σὺν ἄδου τόπον νοητέον. ἵν' ἦ τὸ ἥκισα αὐτὶ τοῦ κατῳκίσθη ὑπὸ τῶν νικρῶν. καὶ τοῦ πλούτωνος. καὶ περσεφόνης, ἢ αὐτὸ τοῦ ὁ πλούτων. ἄδης γὰρ καὶ πλούτων ὁ αὐτὸς λέγεται. τὸ δὲ ἥκισα, ἢ αὐτὶ τοῦ κατῳκίσθη. ἢ αὐτὶ τοῦ

τα τοῦ ὄντα· καὶ ποιητὰς οὐχ ἥκιστα καὶ τοῖς φιλοσόφοις προσκείμενον· ὅπ δὲ καὶ οἱ τραγικοὶ τοῖς μετ' ἐπισασίας διεξιοῦσι τὰ κήνων, ἐκ ὀλίγῳ παρέχουσι τὴν ὠφέλειαν, πιμοκλέους ἄκουσον·

,, ὦ τὴν ἄκουσον ὧπασι δοκῶ λέγειν·
,, ἀνθρωπός ἐσι ζῶον ἐπίπονον φύσει·
,, καὶ πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει·
,, παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνδρὸς
,, ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τὴν ἰδίαν λήθην λαβὼν,
,, πρὸς ἀλλοτρίῳ τι ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
,, μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα·
,, τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον ἡ βούλει σκόπει·
,, ὡς ὠφελοῦσι πάντας· ὧν μὲν γὰρ πένης·
,, πρὸς ἀλλοτρίων αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν πλέθρον
,, γενόμενον, οὕτω τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει·
,, ὁ νοσῶν πυρικὸν, ἀλλ' ἐμέσασα ἐσκέψατο·
,, ὀφθαλμιᾷ τις, ἴσιφλυῖδα τυφλόν·
,, τὸ θυγατέτω παῖς, ἢ νιόβη κεκούφικε·
,, χωλός τις ἐσι, τὸν φιλοκτήτην ὁρᾷ·
,, πήρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθε τὸν οἰνέα·
,, ἅπαντες γὰρ τὰ μείζονα ἢ πεπονθέναι·
,, ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐνγοοῦμενος,
,, τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἥκιστ' ἄν.

καὶ ταῦτα μὲν πιμοκλέης. σὺ δὲ μακαριώτατε πάτερ τὸ τοῦ εὐριπίδου ἀσπασίως ὑποδεξάμενος, προσδόκα καὶ ἄλλα τὴν χρησιμωτάτων μετ' οὐ πολὺ ἀλουκᾶς αὐτῷ ἰοὺς τας ὁ πάτερ ἄλλα ἐπιεικὴς, καὶ τῷ τυπωθῆναι ἐπιμελέα καὶ δεξιότητι χρώμενος, ἑτοιμάζει δεύτερον ὀπήριον τῇ ὑμετέρᾳ πανηγιότητι.

ὑγιᾶ τε καὶ μάλα χαίρειν.

θακὴν γραφῶσι προσέταξεν. ὅπως ἐς τόδε μένη νεκρός· οἱ δὲ γράψαντες ἀκριβῶς ὡς ὁ καλὸς Πουλήτων φησίν· ὡς ἅπας μὲν λόγος αὐξάνει τε πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν· ταύτην πέμπω τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν, ὡς τι ζωῶσαι αὐτὴν, ἐμπνεύσαντες ζωὴν ψυχῇ τῷ παραινωτάτῳ σου σώματι. καὶ τί τε δεῖ τότε τοὺς τ' ἑλλήνων λόγους ἀναζωπυρήσης τοῖς ἀοιδίμοις πνέοντας· καὶ δείξεις ἐν ἑλλάδι ἰταλοὺς ἑλληνίζοντας· καὶ ἕλληνας ἰταλίζοντας· ἑκατέρους ἀρίστους ἑκατέρων τῶν γλωττῶν· οἵσει καὶ ὑμνήσουσί λόγοις· καὶ ἐπαινέσουσιν ἐγκωμίοις· τὴν ἀληθῆ σου σοφίαν· τὴν ἀρίστην σου φρόνησιν· τὴν τῆς ἀληθείας τιμὴν· τὸ ἱλαρόν σου καὶ κόσμιον καὶ φιλάνθρωπον· τὸ ἐλευθέριον τῆς ψυχῆς σου καὶ μεγαλόνουν· ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, καὶ τοῖς χρήζουσι τὴν ἐπικουρίαν· ὅσοι μεγίστην δόξαν ἐς τὸν ἔσομενον σώσει· καὶ ἀπαθανατίσει τὴν μνήμην, παρὰ θεοῦ δεχομένου παρὰ πατρός· καὶ ταῦτα μὲν ἐκβαίη ἢ αὖ φίλον δόξοι θεῷ· καὶ σοὶ τῷ θειοτάτῳ γε ἀρχιποίμενι· ἐπεὶ δ' ἔθος ἐστὶ παλαιὸν, διδόναι δῶρα ὀπήρια, ἐγὼ δὲ ὑπό τε ποδάγρας καὶ πενίας δυοῖν ἐξολεσάτοιν ὀνείαιν κωλύομαι, ἰδεῖν μὲν τὴν σὴν ἀρχιερωσύνην καὶ θειοτέλεστον πρόσοψιν· προσκύσαι δὲ καὶ προσπτύξασθαι καὶ τοὺς ἱεροκήρυκάς σου πόδας, τοὺς ἐς ἅπαν τὸ γῆς διασπαρέντας τοῦ θρησκεύειν ἀσφαλῶς θρησκόμενον ἀσυλίᾳ, ἃ δή με θεία τις μέλισσα ἐνιζάνουσα εἰς εὐτυχῆ βίβλοις τὴν παλαιὰν, εἴτε τῇ μάνιος πόλει καὶ ῥαδαμάνθυος· εἰ τί γε καὶ φλορεντία, θρανισάμενον ἐπιμελῶς, καὶ οἷόν πως σωφρονολογησάμενον σειρᾶν, πέμπω δῶρον ὀπήριον τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν· οἷ δὲ γράφοντες μικκιάσιται τὰ θρηνικὰ

μεν ἡμῖν αὐτὴ λείας πυρὸς ἐπιτρόπους· μᾶλλον δ' ἢ πεῖν
τι λῶνας· οἷς τ' ἐπισκοπῶν πωλοῦσι τὰ ἐσοδήματα·
οἷς οὐκ ἀρκεῖ κουρεύειν σὺ χρῶ τὰ τελαίπωρα πρόβα
τα· καὶ τὸ λαλεῖν ἐπαίνειν· καὶ κατιδεῖν με τὸν τυρόν, ἀλλ' ὃ
δ' αὖτὴν ἡ δι ρμάτων ἀπέχονται· αἱ ἐκκλησίαι δὲ ἡ
ἐπισκοπῶν, πᾶσιν φθονοῦ ἀπειλοῦσιν οὐκ εἰς μαχρᾶν· αἱ
μαύδραι δ' ἀτιμιλεῖς οὖσαι, ἡ ποιμένων ἀποδημού
των, ὑπὸ μυρίων λύκων ἐμβαλδύονται· ταυτί μοι ἐτε
λῶν πυῶν ὑπάρχει τὰ δραχαιθήματα· καὶ ἐλέγω πρὸ
ἁπάντων· μὴ γῆ ἔτ' ὦ μαγείω· ἀλλ' οἷς πεπόνρισα
ἐκ ἐχων σάσιν· καὶ δ' ἔπνα συχνὰ· καὶ χρονίζοντις πό
τοι· καὶ κυμβάλων κρέσματα ἐρασθύνης χάριν· θυμος·
φθόνος· ἔριδες· ἡδονὴ· χ' ἅπαις ὁ πρὸς ἐσμὸς κοσμικῆς
ἀπλησίασ· ἀφ' ὧν τὸ σεπτὸν φθῦ σμικρώσεται κράτος·
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτ· ἡμεῖς δ' δύσηνοι μελαρῆες· ἔτ' ἐν
λόγῳ· ἔτ' ἐν ἀριθμῷ· τίνος χάριν πανάγιώτατε; ἃ καὶ
αὐτοὶ πρισβεύομεν τὰ χρισιανῶν; ἃ τῆ ἱερᾶ ἐκκλη
σία τῆς ἐώμης διατιλοῦμεν πεθύμοισι; ἃ σὲ τὸν μέγαν
ἀρχιρέα καὶ ποιμένα, πατέρα καὶ διδάσκαλον οἰκεμε
νικὸν, ὁμολογεῖμεν πικὴ ἀνακηρύπομεν; τί τοίνυν ὥσπερ
πυρὸς ὑποβολιμαίους, τῆς πατρικῆς κληρονομίας ἀπο
σφῆς; τὰ πατρῶα ἀτοῦμεν πανάγιώτατε· καὶ ταῦτα
μᾶλλ ἐκείνων πολλοσημόριον· οὐκ ἀτοῦμεν σκιάδιον
πορφυρόβαφον· πολυτιλὲς πικὴ πολυπρόσοδον· κάιτοι
γε ἀδ' ἀποικος ἰῶ, ἵνα ἡδύο τ' ἐλαιώων σὺ τοσούτοις παν
τοδαποῖς σιαριθμεῖσθαι τ' καρδιωκλείων· ἀδὲ ἐντεῦμεν
πολυταλαύτους ἀρχιεπισκοπὰς· ἃ δ' ἐπισκοπὰς καὶ
ἀββαδίας τ' παχειῶν· ἀλλ' ὀλίγοντι φίλον τι· ταῦτα
δ' καὶ τοιαῦτ' ἐν ἐώμῃ πεντικαδεκατονέτης οἱ μαυτυτί,
γονυπετῶν σιάπονλέοντος τοῦ πανάγιωτάτου κατα
τραγώδησα γοιρᾶς· θς ῥίκτω πυῖ συχειᾶς, προμή

δεῖν παραπλήσιον· τὸ ἐπιπόθημα δέ, ὡς καλοῦ παντὸς μεταχείρησις· καὶ βεβαίκελων πρακτέων συμφόρησις· ταῦτ' οὖν ἅπαντα λόγῳ περιλαβεῖν, καὶ δυκρινῶς σωτάξαι, ἀνέφικτον· τὸ δέ με τὴν οἰκτρμῶν πελαγίζοντα καὶ ἀκείνωτον, ἀπορώτερον αὖθις πρὸς ἐκφανσιν· ἀλλὰ τίς σου τὴν θαυμασίων δῶρων ἀνήκοος· ὧν πᾶσα μὲν πόλις μεστὴ· πάντων δ' ἀνθρώπων ἀγγαὶ· ἐῶ φαύειν τὸ πρὸς ἐπικουρίαν ὀξύ· τὸ πρόχειρον πρὸς τὸν τὴν ἐπιρεαζομένων σωσαπισμόν· τὸ πρὸς σώσρσιν τ ἀδικουμένων ταχύτατον· τὸ ἑτοιμότατον πρὸς τὴν τῶν αἰωμένων παραψυχήν· τὸ πρὸς πᾶσαν ἐπίκλησιν ἐκθεαρέσου προκυμένῳ σκοπού κατπειγμένου καὶ σουδαιότατον· τίς ἂν σου τὰ λοιπὰ ἀριδήλως ἐκφράσειε· καὶ πρὸς τοῦμφανὲς καθηκόντως ἀγάγοιτο; ἀλλ' οὖν ἀρκεῖ καὶ ταῦτα φασίν, ἐξ ὄνυχος δηκνύναι τὴν λέοντα· ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, μικραί πυα ῥῆσιν τοῦ θεοφαύτορος βασιλέου, εἴ μοι συμβοίης· συγγνοίης δ' ἂν οὐδοίδα μακαριώτατε παῤῥησιαζομένῳ δὴ τὴν ἀλήθειαν, ἢ δίκως ἂν παρωδήσαμι· ἐκεῖνος γὰρ τί τ ἑαυτοῦ λόγων προοιμιαζόμενος ἔλεγε· μαχέται ἰουδαΐσμος ἑλλήνισμῷ καὶ ἀμφότεροι χρισιανισμῷ· ἐγὼ δὲ παρωδῶν τὴν ῥῆσιν, οὕτω φημί· μάχονται ἀναρμοὶ χρισιανοῖς· ἀμφότεροι δέ, τοῖς ταλειπώροις γραικοῖς· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ τὰ ἡμέτερον βασίλειον ἀνηλεῶς ἠνδραπόδισαν· καὶ τὰς πόλεις κατέσκαψαν· καὶ τὸ γένος ἡμῶν εἰς τὰς γῆς πέρατα, ὥσπερ πυασ ἀγυπτίους ἀγύρτας πεπλανᾶσθαι καὶ πεδιδέχεσθαι διεσκέδασαν· τὴν δ' ἐσπερίων πυῆες, οὐχ ὅπως οὐκ ἀνέσαν τὰ πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ γένους ἡμῶν· ἀλλ' ἔτι καὶ πόπαυον ὑπὸ τὴν θεοσυγῶν ἐκείνων, εἰς που καταλελειμμένον σὺν τῇ ἐλάδι, κἀκεῖν' ἁρπάζοντες κατεδίουσι· πέμπον/

ξιλαβεῖν κατὰ δύναμιν· ἐπεὶ γε καὶ παρῆσαν ὀρφεὺς καὶ μουσαῖος· ὅμηροί τε καὶ πίνδαροι, οὐ δὲ πρὸς πολλοστημόριόν τι τῶν δυφημιῶν ἢ δυνήθησαν ἂν ἐφικέσθαι τὸ σωφρονικὸν ἀρκτέον τοίνυν μοι κατὰ δύναμιν, ἐπεὶ ἔχειν γε οὐ θεμιτὸν κατ' ἔφεσίν τε καὶ βούλησιν. Σὺ μὲν παναγιώτατε πάτερ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, τὴν ὁμηρικὴν πραγματείαν, καὶ τὴν ἀρίστου τέλους σοφίαν, οὐ μόνον ὅση περὶ τὰ φυσικὰ, καὶ ὅση περὶ συλλογισμοὺς καταγίνεται, ἀλλὰ παντοίαν καὶ πᾶσαν τὴν ἐκείνων παιδείαν ἀπομαξάμενος ἔτυχες· καὶ τοῦτό μοι φλωρεντία· καὶ αὐτὴ ἐμὴν συμμαρτυρήσεται· οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ βαθέα τῆς θεολογίας αὐτῆς κατέδυς, κἀκεῖ ἔλαιον οὐκ ὀλίγον κατηναλώσας, ἀνέκυψας φόως τὰ πρῶτα τὴν θεολογίαν καταβαλόντων πολλὴν φρεντίδα τε καὶ ἀσυδίαν· τῷ τοι καὶ ἀρετῆς πᾶν εἶδος κατωρθωκώς, ἅπασῶν ὁρμητήριον γέγονας· καὶ μετὰ πολυουσίας ὅτι πλείστης, ἐπαινετοῦ παντὸς καὶ σωτηριώδους ἔφθασας ὧν τὸ ἀκρότατον· ἐπαινετοὶ μὲν, καὶ οἱ πρὸ σοῦ ἀρχιβατεύσαντες, καὶ ὕμνων ἐπάξιοι καὶ δυφημιῶν· σὺ δ' ὁ τοῦ παύλου συνώνυμός τε ὁμοῦ καὶ ὁμότροπος, καὶ μᾶλλον ἐκείνου ἐπαινετὸς καὶ ἀξιάγαστος· οἵ γε ἀληθοῦς πολιτείας κατιβάλου τὴν ὑποβάθραν, καὶ βίου βιαίρεσιν ὑπέθηξας ὑποτύπωσιν, καὶ δυφημεῖσθαι τοιμέγισα ὑπὸ τούτων, καὶ μέγα κροτεῖσθαι παρὰ πάντων οὐκ ἀπεικός· τοιγαροῦν ὁ μὲν σου τὸ ἦθος· ὁ δὲ τὸν βίον· ἕτερος δέ σου τὸ ἐπιτήδευμα ὑμνῶν διεξέρχεται· τὸ μὲν, ὅπως σωιεσαλμένου διεκπλεῖ τε καὶ μέτριον· καὶ σε πρὸς τὰ ἄνω ἐκ τῆς κάτω πολιτογονίας ἀποσωμένου· τὸν δὲ ὡς οὐράνιον ὄντα καὶ ἄυλον· καὶ τοῖς ἀγγέλοις μικροῦ

ΤΩΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΚΑΙ ΜΑΚΑ
ριωτάτῳ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἡμετέρῳ κυρίῳ παύλῳ
τρίτῳ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ῥωμαϊκῆς, καὶ
καθολικῆς ἐκκλησίας ἀκρῳ ἀρχιε-
ρεῖ, αὐτοκράτορος ὁ μονεμβασίας
ἀρχιεπίσκοπος, σὺν κυ
ρίῳ χαίρειν πάν
τοτε.

ΕΙ ΚΑΙ πρὶν πόθῳ μακαριώτατε πάτερ, τὸ τῶν
ἑλλήνων γένος ἐξωτελίζων καὶ πελασιζων ἐτύγχανον,
ὑποπεσὸν ἤδη μυρίοις κακοῖς ἀνιαροῖς, ἀλλὰ τό γε
νῦν ἔχον, αὐτὸ δὴ δαιμόνιον ἦμαι καὶ μακαρισὸν. ἄτε δὴ
σὺ κεχρισμένος μέγας σφαγὸς πληρώσαμενον. πλανῶν
τε καὶ ἀφιλάνθρωπον. καὶ τὸ τῶν ἑλλήνων ἐκ τυραννικῶν τὸ
δὴ λεγόμενον θαυμάζοντός τε καὶ ἐκπλήττοντος. καὶ τοῖς
ἐκείνων προστετηκότος. καὶ προσηρτημένον μαθήμα-
σιν. ὅθεν καὶ πρὸ τοῦ λόγου τῷ χείρονι κρατῶ. καὶ μεθ' ἡδο
νῆς ὑψόθι μετεωρίζομαι. καὶ σωτηρίοις σοι τῷ ἐπι-
βάντι τῆς ἀκρας ἀρχῆς, ἐπ' ἀγαθῷ κοινῷ τοῦ τῆς ἐκ-
κλησίας πληρώματος. καὶ ἰδίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν. ὁρῶ
γὰρ αὐτὸ δικαίου ὅσον τόκος δυσαιμονῆσον. καὶ τοὺς
λόγους αὖθις εἰς ἐπίδοσιν ἥξοντας. τίς οὖν τοιαῦτα
θεώμενος, οὐ σκιρτήσει. τίς οὐ χαιρήσει. καὶ οὐ σωφρό-
νως χορεύσει, καὶ μέγιστον τὴν ἴακχον ἄσεται; νῦν πᾶ-
σα πόλις τῇ ῥώμῃ σωθήσεται. νῦν πᾶς τις σωτήριος
τὰ ἐγκώμια. καὶ σοὶ μεγαληγόρως τοὺς ὕμνους ἀνα-
φωνεῖ. καὶ πάνδημον δυτρεπίζει τὸν θρίαμβον. νῦν δέον
νομίκα καὶ αὐτὸς, μὴ σιγῇ παρελθεῖν τά γε μὴ σιγῆς
ἄξια. ἀλλά τι καὶ πρὸς τὴν σὴν εὐφημίαν ἥκοντων θεί-

Ταῦτα εἰσὶ τὰ ὀνόματα τῶν τραγῳδιῶν
ὧν τὰ σχόλια ταῦτα.

Ἑκάβη	Ὀρέστης	Φοίνισσαι
Μήδεια	Ἱππόλυτος	Ἄλκηστις
	Ἀνδρομάχη.	

Cat. inv. C. (1).

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ
εἰς ἑπτὰ τραγῳδίας τοῦ εὐριπίδου, συλλεγέν-
τα ἐκ διαφόρων παλαιῶν βίβλων καὶ
συναρμολογηθέντα παρὰ ἀρ-
σενίου ἀρχιεπισκόπου
μονεμβασίας.

College Romain Soc. Jes.

SCHOLIA IN SEPTEM EV-
ripidis Tragœdias ex antiquis exempla-
ribus ab Arsenio archiepo monẽ-
basiç collecta, & nunc primũ
in lucem edita.

Ne quis hæc impune excudat Illustrissimi
Senatus Veneti decreto cautum est.

M. D. XXXIIII.

BIBLIOTECA NAZ
ROMA

Digitized by Google

68
11
C
4

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
11 C
4

Digitized by Google